

THESAURI

GRÆCÆ POESEΩS

PARS ALTERA.

N. B. When bound in two Volumes this Title to be placed before the Letter K, Signature * A, otherwise thrown aside.

ΚΑββαλλω pro καταβαλλω.
—Απὸ ἑο καββαλεν ὑιόν. Il. ε. 343.
Καβηξ.
—ηδε κρυεροὶ καβηκες. Euph. Suid.
Καγγονυ pro κατὰ γονυ.—κ. λ.
Καγγονυ δουρὶ βαλών.—Il. υ. 458.
Καγκανος Vide αυαλέος.
—ὑπο δε ξυλα καγκανα καιει. Il. φ. 364.
Καγχαζω.
Παντων καγχαζοντων γλωσσαις. Soph. Aj. 199.
Καγχαλαω.
—Καγχαλοωσιν.—Αχαιοί. Il. γ. 43.
SYN. Ανακαγχαζω, εγκαγχαζω, επικαγχαζω, κιχλιζω—γελαω.—χαιρω.—βλασφημεω, λοιδορεω.
Καδμειοι.
—Καδμειοι κεντορες ἵππων. Il. δ. 391.
—Φερεσσακέας Καδμειους. Hes. α. 13.
SYN. Καδμιοι, Θηβαῖοι.
Καδμηὶς.
—Καδμηΐδι γαιῃ. Hes. ε 161.
Καδμηὶς Σεμελη.—Hom. VI. 57.
Καδμογενης.
Ουτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρεφει. Soph. Tr. 118.
SYN. Θηβαγενὴς, Θηβαιγενής.
Καδμος.—αφ' ὁ γραπτὰς Ελλὰς εχει σελίδας. Ep.
Τὸν δὲ ιδεν Καδμου θυγατηρ.—Od. ε. 333.
EPITH. Σιδονι@, Τυρι@, αντιθε@, ὑπερθυμος, —Αγηνοριδης. παιδοπόλος, αλεξικακος, αταρβὴς, απατηλὸς, ατερπὴς, δολοεις, ευδαιμων, πεπνυν, ἱμεροεις, οδοντοφυτος, θεημάχος, παιδοκόμος, πολυμορος—Θεῶν χρισμηλωρ.
—Πολυφραστῳ δε μενοινῃ
Μετρητας φλογεεσσαν αναριθμων ἴσον αστρων,
Και δρομον ηελιοιο μαθων, καὶ μετρον αρουρης,—
Ελλαδι φοινικια, κ' εμφρονα δῶρα κομιζων,
Γλωσσης οργανα τευξεν ὁμοθροον· συμφυεος δε
Αρμονιης στοιχηδὸν ες αζυγα συζυγα μιξας
Γραπτὸν ασιγητοιο τυπον τορνωσατο σιγῆς,
Πατρια θεσπεσιης δεδαημένος οργια τεχνης,
Αιγυπτιης σοφιης μεταναστιος.—κ. λ. Nonn. l. 4.
Καδος.
Εις νῦν πινει τετραχοαισι καδοις. Ath. l. 11.
SYN. Πιθος, κλεψυδριον.
Καδισκος.
—δεχου τον ψῆφον, ὁ καδισκος δὲ σοι,
Ο μεν απολυων ὗτ@, ὁ δ' απολλὺς ὁδί. Suid.
SYN. Καδιον, κημὸς.
Καδυσιοι.
—Οιθ' ὑπερ αἶαν
Τρηχῖαν ναιουσι Καδυσιοι.—Dionys.
Καζω.
Εγχειῃ δ' εκεκαστο πανελληνας,—Il. β. 530.
SYN. Κοσμεω. εντρεπιζω. νικαω.

Καθαγιζω.
Φερ' εγὼ καθαγιζω τηνδε. Arist. L. 238.
SYN. Καιω, καθιερον, αφιερον.
Καθαγνιζω.
—Η κυνες καθηγνισαν Soph. An. 1093.
SYN. Αφαγνιζω, καθαιρω.—μεμιασμενος φερω.
Καθαιμασσω.
—Και καθαιμαξω χροα,—Eur. Hec. 1133.
Καθαιματοω.
Καθαιματωσει κρᾶτα.—Hel. 1615.
SYN. Αιμασσω
Καθαιρεω
Οσσε καθαιρησουσι θανοντί περ.—Il. λ. 453.
SYN. Κατακαλυπτω, αφαιρεω, εξαιρεω, κατατριπτω. Καταλαμβανω
Καθαιρω.
Υδατι και σπογγοισι—καθαιρειν. Od. χ. 439.
SYN. Ανακαθαιρω, αποκαθαιρω, διακαθαιρω καθαριζω, καθαροποιῶ, απολυμαινω, διαρυπτω, διυλιζω. αφαγνιζω.
Καθαλλομαι.
Ητε καθαλλομενη.—Il. λ. 298.
SYN. Καταπιπτω, αφαλλομαι, αποθρωσκω, καταπηδαω.
Καθαμμα (λυσις) Prov. Suid.
SYN. Αμμα.
Καθαπαξ.
Και καθαπαξ ξεινοι δομεναι τάδε
τοξα φερεσθαι. Od. φ. 349.
SYN. Καθάπαν, παντελως, συλληβδην.
Καθαπτω.
Καθαψεν ωμοις τοῖς εμοῖς
Υφαντὸν αμφιβληστρον.—Soph. Tr. 1058.
SYN. Προσαπτω, προσαρταω, προστριβω, αρμοζω, καταπλεκω.
Καθαπτομαι.
Αλλὰ σὺ τόνγ' επεεσσι καθαπτεσθαι μαλακοῖσιν. Il. α. 582.
SYN. Καταπραΰνω, επεχω—ἅπτομαι.—επιβαινω.
Καθαπτὸς.
Διονυσος, ὃς θυρσοισι κ' νεβρων δοραις
Καθαπτός.—Eur. Fr.
SYN. Καθειμέν@.
Καθαρευω.
—Η γνωμη μη καθαρευειν. Arist. R. 3,8.
SYN. Αγνευω, καθαριζω.
Καθαρμοζω
Λευκᾳ καθαρμοζουσα δερᾳ. Eur. Hipp. 771.
SYN. Αρμοζω, εφαρμοζω.
Καθαρμα.
—ὦ καθαρματε. Arist. Pl. 454.
—ὡς αν τιδες ῆτε τῶ καθαρματος. Ibid. A. 44.
* A SYN.

SYN. Αποκαθαρμα, καθαρσιον, καθαρισμός, άγνισμα, λῦμα, ευμα, περίψημα, καρμα, λυτήριον, καθαρμος.—ρυπαρὸς, αποβλητος, φαρμακός.

Καθαρμὸς

Αγνοπολειτε καθαρμόν—Orph. 38.

SYN Καθαρσις, αποκαθαρσις, εκκαθαρσις, ἁγνισμὸς, καθαρισμὸς.—καθαρμα.

EPITH. Όσι☉.

Καθαρὸς,

Εν καθαρῷ, (sc. χωρῳ) ὅθι —Il 9. 491.

— Καθαρᾶς ατερ κρεγεινας. Theoc 24. 39.

Καθαρει☉.

—βαλλειν πῦρ καθαρειον εκ χερῶν. Eur. I. A. 1112.

SYN. Καθαρι☉, λαμπρὸς, ευκοσμος, επιδεξιος, εξοχος, ἁγιὸς, ακεραιος.

Καθαρσιος Vide Ζεὺς

—μολεῖν καθαρσιῳ ποδὶ.—Soph. An. 1157.

SYN. Καθαρτηρι☉, αποκαθαρτικὸς, ἁγνιστικός.

Καθαρτὴς, vel καθαρτὴρ

—Καθαρτὴς προς θεῶν ὡρμημένος. El. 70.

Καθαρῶς.

Αγνῶς ᾗ καθαρῶς.—Hom A. 121.

SYN. Καθαριως, ἁγνῶς, ακεραιως, ακιβδηλως, αδολως, απλο κῶς.

Καθαρπάζω.

Εκ τε δεξιας—ξιφη καθαρπαζουσιν. Eur. And. 813.

SYN. Συναρπαζω, καταλαμβανω.

Καθεδρα.

—Ερχτυθεν δε καθεδρας. Il. ς 99.

SYN. Εδρα, βῆμα. επιχειρια.

Καθεδριαομαι.

—Κατα δ' ἱδριασθαι ανωγε. Il. λ. 646.

Καθεζομαι

Και ρα παροιθ' αυτοῖο καθεζετο.—Il α. 360.

SYN. Εζομαι, καθημαι, συνεδριαομαι, συνεδρευω, καθιζω, καθιζανω, εδωλιαζω.

Καθει γω

Ενδον καθειρξας —Arist. V. 70.

SYN. Ανειργω, απειργω, συνειργω, καθειργνυμι, εγκαθειργνυμι, σκυλλευω, περισφιγγω, κρατεω, κατακρατεω, κατεχω. κατακλεω.

Καθελκω, καθελκυω

Τριακοσιας ναῦς ευθεως καθελκετε. Arist. A. 543.

Τας σκαφας,—καθελκυσας Eq. 1312.

SYN. Αφελκω, καθερυω.

Καθεινυμι.

—Ορος καταειμενον ὑλη Od. ι. 351.

SYN. Αμφιεννυμι. καλυπτομαι.

Καθειματα

Χρυσεια φορειν καθερματα. Anac. 62. 19.

Al. Καθειματα. f. καθερματα, vel καθηματα.

SYN. Ενωτια. Vide ὁρμός.

Καθερπω, καθερπυζω.

Θηρίον—ἀπὸ Πλειστοῖο καθερπον. Call. 4. 92.

Καθερπυσόν νυν ες Κεραμεικόν.—Arist. R 129.

SYN. Αφερπω, απερπυζω, αφερπυζω.

Καθευδω.

Αυτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δομυ.—Od γ. 402.

SYN. Ευδω, κοιμαομαι, αποκοιμαομαι, κατακοιμαομαι, δαρθανω, εινάζω. ευναζομαι, ιαυω, καταλεχομαι, νυσταζω, ὑπνεω, ὑπνοω.

Καθεψιαομαι.

Ως σίδει αἱ κυνες ἄιδε καθεψιοωνται ἁπασαι. Od. τ. 372.

SYN. Εφεψιαομαι, εμπαιζω, κατακερτομεω.

Καθεψω, vel καθεψεω.

Ταχὺ νῦν καθεψεις τ' αργυριον.—Arist. V. 791.

SYN. Αφεψω, vel αφεψεω, προσεψω, καταπεπτω

Καθηγητειρα.

Και τῆ ευδυνατοιο καθηγητειραι ανασσαι. Orph. H. in Musas, v. 6.

Καθηκον

Απεστι πλειω τῦ καθηκοντος χρονυ. Soph. Œd. T. 75.

SYN. Προσῆκον, δεον, πρεπον.

Καθημαι.

Αλλ' ακεουσα καθησο —Il α. 565.

SYN. ἧμαι, κ θεζομαι — εμμενω, σχολαζω, κατοικεω.—εγκαθεζομαι, περικαθημαι, ἱδρυω.

Καθημεριος.

Νῦν σε Μοῖρα καθημερια φθειρει. Soph El. 1435.

SYN. Καθημερινὸς, ἡμερησιος, αμφημερος, εφημερος, εφημερινος.

Καθιδρυω.

Τηλεμαχ☉ δ' Οδυσῆα καθιδρυε —Od υ. 257.

SYN. Ιδρυω, αφιδρυω, καθιζω, καθιστημι. συνταττω, κατοικιζω, βεβαιοω, θεμελιοω, καταπροβαλλω.—καθιερου, διατιθημι.

Καθιερου.

— Παγον—τὸν—ῦ Γοργὰς εν κληροις θεῶν

Καθιερωσει.—Lyc 1350.

SYN. Αφαγνιζω, αφιερου, καθιερευω, καθοσιου, εκθειαζω, ἱεροποιεω, ανατιθημι, προσφερειν.

Καθιζανω.

Οἱ δε θεοὶ θῶκονδε καθιζανον.—Od. ε. 3.

SYN. Εφιζανω, κ θεζομαι

Καθιζω.

—Ηε χοροῖο νεον ληγοντα καθιζειν. Il. γ. 394.

SYN. Καθεζομαι, ἱζω, ἱζανω, συνιζανω, ἱδρυω, εγκαθημαι.

Καθιημι.

—Και αιθοπα οινον

Λαυκανιης καθηκα. Il. ω. 642

SYN. καταβαλλω, αφιημι, εγκαθιημι.

Καθι-

Καθικετευομαι Eur. Or. 324.
SYN. ικετευω, παρακαλεω.
Καθικνεομαι.
—μαλα πώς με καθικεο θυμὸν ενιπῇ. Il. ξ. 104.
SYN. Αφικνεομαι, καθαπτομαι, επιψαυω.
Καθιμαω.
—εἶτα καθιμα.—Δησας σαυτόν, Ariſt. V. 378.
SYN. Καθιημι, ὑποχαλαω.
Καθιππαζομαι,
Επεὶ καθιππαζῃ με πρεσβύτην νεος. Æſc. Eum. 734.
Καθιππευω
Τί δ᾽ ει καθιππευσαιμεν Αργειων στρατον. Eur. Ph. 749.
SYN. Ιππευω, διιππαζω, διελαυνω, συνελαυνω, συντρεχω, εριζω.
Καθιπταμαι.
Αιετον—καταπταμενον ες την αγοράν —Ariſt. V. 16.
SYN. Επιπετομαι, προσπετομαι.
Καθιστημι.
Νῆα καθιστατον —Od μ. 185.
Τύς μ᾽ εκελευσα Πυλονδε καταστῆσαι ϗ̀ εφεσσαι. Od.— ν. 274.
SYN. Καθισανω, διατιθημι, καθιδρυω ταττω, επιτρεπω, επιμελεομαι, ευτρεπιζω, ετοιμαζω.
Καθοδηγὸς.
Ευσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν.—Orph. H.
SYN. Ὀδηγός, καθηγεμων, καθηγητής.
Καθοδος.
Αἴδεω γάρ εστι δεινὸς
Μυχὸς, αργαλεη δ᾽ ες αυτὸν
Καθοδος. Anacr. 56. 11.
SYN. Προσοδος, περιοδος, επανοδος. αναστροφὴ, καταγωγὴ, καταβασις, καταλυσις, καταλυσια.
Καθοπλιζω.
Τα μη καλὸν καθοπλισασα. Soph. El. 1093.
SYN. καταπολεμεω, καταγωνιζομαι, ὁπλιζω.
Καθοραω.
Εξ Ιδης καθορῶν.—Il. λ. 337.
SYN. Καταβλεπω, καταθρεω, παροραω, αποσκοπεω. διαειδω.—αισθανομαι.
Καθορμιζω.
Ες τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθωρμισας Æſc. Pr. 964.
SYN. Προσορμιζω, ενορμιζομαι, εφορμιζομαι, οκελλω, εισαγω.
Καθοσιοω.
Επεὶ δε Βωμῷ ποπανα ϗ̀ προθυματα
Καθωσιωθη.—Ariſt. Pl. 661.
SYN. Αφοσιοω, ἁγιζω, καθιεροω, ανακειμαι.
Καθυβριζω.
—Και τον δῆμον καθυβριζει. A. 631.
SYN. ατιμαζω, αδικεω, καθεψιαομαι.
Καθυδρος.
—Καθυδρος ὗ—κρατὴρ μειλιχιων ποτῶν
Ρευματι συντρεχει. Soph. Œd. C. 154.

K A

SYN. Ενυδρος, καθυγρος, ὑγρός.
Καθυπερακοντιζω.
Αλαζονευομενοι καθυπερακοντισαν Ariſt. Av. 826.
SYN. Καταπολεμεω, ὑπερβαλλω, νικαω.
Καθυπερθε, καθυπερθεν.
Αλλά τε μιν καθυπερθε επιρρεει —Il. β. 754.
—Δεινὸν δε λοφος καθυπερθεν ενευεν. Ib. γ. 337.
SYN. Ὑπερθεν, ανωθεν, ὑπερανωθεν, αιεχάς, εξανω.
Καθυπερτερος.
Δυσμενεων αιεὶ καθυπερτεροι.—Theoc. 24. 98.
Καθυστερεω.
Ξενιας αεὶ φροντιζε· μὴ καθυστερει. Sent.
SYN. Ηττaομαι, ελαττῦμαι, λειπομαι, ὑστερεω.
Καϊκος. Nom. Fl.
—Εὐρρειτηντε Καϊκον. Heſ. Θ. 343.
—Δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καϊκυ. Cal. l. 6.
Καινεὺς
—Προλιπὼν Γυρτῶνα Κορωνος
Καινειδης, εσθλος μὲν, εῦ δ᾽ υ πατρὸς αμεινων·
Καινέα γαρ ζωόν περ ετι κλειυσιν αοιδοὶ
Κενταυροισιν ολέσθαι.—Apoll. 1. 59.
Καινιζω.
Πρῶτος επεὶ τὸν ταῦρον εκαινισεν —Call. Fr.
SYN. Καινοω, ανανεαζω.
Καινός.
Καινοτεραις τεχναις —Hom. B. 115.
SYN. Νεος, παραδοξος.
Καινὸς.
(Τοπος εν τῷ δικαστηριῳ.)
Εδικαζεν ες το Καινον εμπεσων. Ar. V. 120.
Καινοπαθὴς.
Πολλὰ δε πηματα καινοπαθῆ. Soph. Tr. 1293.
Καινοπηγὴς
—Καινοπηγὲς ευκυκλον σακος. Æſc. S. T. 648.
Καινοπημων.
Δμωΐδες δε καινοπημονες νεαι. Ib. 369.
Καινοποιεω.
Τι δ᾽ ὦ γραῖα, καινοποιηθὲν λεγεις; Soph. Tr. 886.
Καινοτομέω,
Ει καινοτομεῖν εθελησυσιν.—Ariſt. Ecc. 580.
Καινυργεω.
Τί δὲ καινυργεῖς;—Eur. Iph. A. 2.
SYN. Καινυργιζω, νεοχμεω, νεοχμοω, νεοχμιζω, νεοποιῶ.
Καινοτρόπος.
Τις ὁ καινοτρόπος ὗτος μῦθος.—Eur. Dan. 49.
Καινυμαι.
Η ρα γυναικῶν φῦλον εκαινυτο. Heſ. α. 4.
SYN. Ὑπερβαλλω, νικαω, αποκαινυμαι.
Καινω.
—Ιν᾽ αγρια θηρία καινω. Call. 3. 12.
SYN. Κατακαινω, κτεινω, κοπτω.

Καίπερ.

SYN. Αποκαθαρμα, καθαρσιον, καθαρισμός. ἁγνισμα, λῦμα, ουμα, περιψημα, κορημα, λυτηριον, καθαρμος.—ρυπαρὸς, αποδλητος, φαρμακός.

Καθαρμος

Αγνοπόλουντε καθαρμόν—Orph. 38.

SYN Καθαρσις, αποκαθαρσις, εκκαθαρσις, ἁγνισμὸς, καθαρισμὸς.—καθαρμα.

EPITH. Ὅσιος.

Καθαρὸς.

Εν καθαρῷ, (sc. χωρῳ) ἐθι —Il Θ 491.

—Καθαρᾶς ατερ ηρεγενειας. Theoc 24. 39.

Καθαρειος.

—βαλλειν πῦρ καθαρειον εκ χερῶν. Eur. I. A. 1112.

SYN. Καθαριος, λαμπρὸς, ευκοσμιος, επιδεξιος, εξοχος, ἁγνὸς, ακεραιος.

Καθαρσιος Vide Ζεὺς

—μολεῖν καθαρσιῳ ποδὶ.—Soph. An. 1157.

SYN. Καθαρτηριος, αποκαθαρτικὸς, ἁγνιστικός.

Καθαρτὴς, vel καθαρτὴρ

—Καθαρτὴς προς θεῶν ὡρμημένος. El. 70.

Καθαρῶς.

Αγνῶς κ̀ καθαρῶς.—Hom A. 121.

SYN. Καθαριως, ἁγνῶς, ακεραιως, ακιβδηλως, αδολως, απλοικῶς.

Καθαρπάζω.

Εκ τε δεξιας—ξιφη καθαρπαζουσιν. Eur. And. 813.

SYN. Συναρπαζω, καταλαμβανω.

Καθεδρα.

—Εξεσυθεν δε καθεδρας. Il. ς 93.

SYN. Εδρα, βῆμα. επισχισια.

Καθεδριαομαι.

—Κατα δ' ἱδριασθαι ανωγε. Il. λ. 646.

Καθεζομαι

Και ρα παροιθ' αυτοῖο καθεζετο.—Il α. 360.

SYN. Εζομαι, καθημαι, συνεδριαομαι, συνεδρευω, καθιζω, καθιζανω, εδωλιαζω.

Καθειργω

Ενδον καθειρξας —Arist. V. 70.

SYN. Ανειργω, απειργω, συνειργω, καθειργνυμι, εγκαθειργνυμι, σκυλαυνω, περισφιγγω, κρατεω, κατακρατεω, κατεχω. κατακλειω.

Καθελκω, καθελκυω

Τριακοσιας ναῦς ευθεως καθειλκετε. Arist. A. 543.

Τας σκαφας.—καθελκυσας Eq. 1312.

SYN. Αφελκω, καθερυω.

Καθεννυμι.

—Ορος καταειμενον ὑλῃ Od. ν. 351.

SYN. Αμφιεννυμι. καλυπτομαι.

Καθερματα

Χρυσεα φορεων καθερματα. Anac. 62. 19.

Al. Καθεματα. f. καθορματα, vel καθηματα.

SYN. Ενωτια. Vide ὁρμός.

Καθερπω, καθερπυζω.

Θηριον—απὸ Πλειστοῖο καθερπον. Call. 4. 92.

Καθερπυσόν νυν ες Κεραμεικόν.—Arist. R 129.

SYN. Αφερπω, ανερπυζω, αφερπυζω.

Καθευδω.

Αυτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δομυ.—Od γ. 402.

SYN. Ευδω, κοιμαομαι, αποκοιμαομαι, κατακοιμαομαι, δαρθανω, ευναζω. ευναζομαι, ιαυω, καταλεχομαι, κνωσσω, ὑπνοω, ὑπνοω.

Καθεψιαομαι.

Ως σέθεν αἱ κυνες ᾗδε καθεψιοωνται ἁπασαι. Od. τ. 372.

SYN. Εφεψιαομαι, εμπαιζω, κατακερτομεω.

Καθεψω, vel καθεψεω.

Ταχὺ νῦν καθεψεις τ' αργυριον.—Arist. V. 791.

SYN. Αφεψω, vel αφεψεω, προσεψω, καταπεπτω

Καθηγητειρα.

Και τῦ ευδυνατοιο καθηγητειραι ανασσαι. Orph. H. in Musas, v. 6.

Καθῆκον

Απεστι πλειω τῦ καθηκοντος χρονυ. Soph. Œd. T. 75.

SYN. Προσῆκον, δεον, πρεπον.

Καθημαι.

Αλλ' ακευσα καθησο —Il α. 565.

SYN. ἧμαι, καθιζομαι—εμμενω, σχολαζω, κατοικεω.—εγκαθεζομαι, περικαθημαι, ἱδρυω.

Καθημεριος.

Νῦν σε Μοῖρα καθημερια φθινει. Soph El. 1435.

SYN. Καθημερινὸς, ἡμερησιος, αμφημερος, εφημερος, εφημερινος.

Καθιδρυω.

Την εμπχος δ' Οδυσῆα καθιδρυε —Od υ. 257.

SYN. Ἱδρυω, αφιδρυω, καθιζω. καθιστημι. συντασσω, κατοικιζω, βεβαιοω, θεμελιοω, καταπροβαλλω.—καθιερoω, διατιθημι.

Καθιεροω.

—Παγον—τὸν—ἡ Γοργὰς εν κληροις θεῶν

Καθιερωσει.—Lyc 1350.

SYN. Αφαγνιζω, αφιεροω, καθιερευω, καθοσιοω, εκθειαζω, ἱεροποιεω, ανατιθημι, προσφωνεω.

Καθιζανω.

Οιδε θεοὶ θῶκονδε καθιζανον.—Od. ε. 3.

SYN. Εφιζανω, καθιζομαι

Καθιζω.

—Ηε χοροῖο νεον ληγοντα καθιζειν. Il. γ. 394.

SYN. Καθιζομαι, ἱζω, ἱζανω, συνιζανω, ἱδρυω, εγκαθημαι.

Καθιημι.

—Και αιθοπα οἶνον

Λαυκανιης καθεηκα. Il. ω 642.

SYN. καταβαλλω, αφιημι, εγκαθιημι.

Καθι-

Καθικετεύομαι Eur. Or. 324.
SYN. ἱκετεύω, παρακαλέω.
Καθικνέομαι
—μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ. Il. ξ. 104.
SYN. Ἀφικνέομαι, καθάπτομαι, ἐπιψαύω.
Καθίμαω.
—εἶτα καθίμα.—Δητας σαυτόν. Arist. V. 378.
SYN. Καθίημι, ὑποχαλάω.
Καθιππάζομαι,
Επεὶ καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος. Æsc. Eum. 734.
Καθιππεύω
Τί δ' εἰ καθιππεύσαιμεν Αργείων στρατον. Eur. Ph. 749.
SYN. Ἱππεύω, διϊππάζω, διελαύνω, συνελαύνω, συντρέχω, ἐρίζω.
Καθίπταμαι.
Αετον—καταπτάμενον ες τὴν αγοράν—Arist. V. 16.
SYN. Επιπέτομαι, προσπέτομαι
Καθίστημι.
Νῆα καθιστατον—Od. μ. 185.
Τὰς μ' ἐκέλευσα Πυλονδε καταστῆσαι κ̀ εφέσσαι. Od.—ν. 274.
SYN. Καθίσταω, διατίθημι, καθιδρύω τάσσω, επιτρέπω, επιμελέομαι, ευτρεπίζω, ετοιμάζω.
Καθοδηγός.
Ευσεβέσιν καθοδηγὸ καλῶν.—Orph. H.
SYN. Ὁδηγός, καθηγεμων, καθηγητής.
Κάθοδος.
Αΐδεω γάρ εστι δεινὸς
Μυχὸς, αργαλεη δ' ες αυτὸν
Κάθοδος. Anacr. 56. 11.
SYN. Προσοδος, περιοδος, επανοδος. αναστροφὴ, καταγωγὴ, κατάβασις, κατάλυσις, καταλυσιν.
Καθοπλίζω.
Το μη καλὸν καθοπλίσασα. Soph. El. 1053.
SYN. καταπολεμεω, καταγωνίζομαι. ὁπλίζω.
Καθοράω.
Εξ Ἴδης καθορῶν.—Il. λ. 337.
SYN. Καταβλέπω, καταθρεω, παροραω, αποσκοπεω. διαειδω.—αισθάνομαι.
Καθορμίζω.
Ες τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθωρμισας Æsc. Pr. 964.
SYN. Προσορμίζω, ενορμιζομαι, εφορμιζομαι, οκέλλω, ειταγω.
Καθοσιόω.
Επεὶ δε βωμῷ ποπανα κ̀ προθυματα
Καθωσιώθη.—Arist. Pl. 661.
SYN. Αφοσιοω, ἁγίζω, καθιερόω, ανατιθημι.
Καθυβρίζω.
—Και τον δῆμον καθυβρίζει. A. 631.
SYN. ατιμάζω, αδικεω, καθυψιζομαι.
Κάθυδρος.
—Καθυδρος ἵν—κρατὴρ μειλιχιων ποτῶν
Ῥευματι συντρέχει. Soph. Æd. C. 154.
SYN. Ενυδρος, καθυγρος, ὑγρός.
Καθυπερακοντίζω.
Αλαζονευομενοι καθυπερακοντισαι Arist. Av. 826.
SYN. Καταπολεμεω, ὑπερβάλλω, νικαω.
Καθύπερθε. καθυπερθεν.
Αλλά τε μιν καθυπερθε επεσσευε—Il. ζ. 754.
—Δεινὸν δε λοφος καθυπερθεν ενευεν. Ib. γ. 337.
SYN. Ὑπερθεν, ανωθεν, ὑπεράνωθεν, αιπεινὸς, εξαιω.
Καθυπέρτερος.
Δυσμενεων αιεὶ καθυπερτεροι.—Theoc. 24. 98.
Καθυστερέω.
Ξενιας αεὶ φροντιζε· μὴ καθυστερει. Sent.
SYN. Ηττάομαι, ελαττοῦμαι, λειπομαι, ὑστερεω.
Καΐκος. Nom. Fl.
—Βορρηεντι τε Καΐκον. Hes. Θ. 343.
—Δολιχοιο παρὰ προχοῆσι Καΐκου. Cal. l. 6.
Καινεὺς
—Πρόλιπων Γυρτῶνα Κορωνος
Καινείδης, εσθλὸς μεν, εὸν δ' ου πατρὸς αμείνων·
Καινέα γαρ ζωόν περ ετι κλειουσιν αοιδοὶ
Κενταυροισιν ολέσθαι.—Apoll. 1. 59.
Καινίζω.
Πρῶτος επεὶ τὸν ταῦρον εκαινισε—Call. Fr.
SYN. Καινοω, ανανεάζω.
Καινός.
Καινοτεραις τεχναις—Hom. B. 115.
SYN. Νεος, παραδοξος.
Καινὸς.
(Τοπος εν τῷ δικαστηρίῳ.)
Εδικαζεν ες το Καινὸν εμπεσων. Ar. V. 120.
Καινοπαθὴς.
Πολλα δε πηματα καινοπαθῆ. Soph. Tr. 1293.
Καινοπηγὴς
—Καινοπηγὲς ευκυκλον σακος. Æsc. S. T. 648.
Καινοπημων.
Δμωΐδες δε καινοπημονες νεαι. Ib. 369.
Καινοποιέω.
Τι δ' ὦ γεραια, καινοποιηθεν λεγεις; Soph. Tr. 886.
Καινοτομέω,
Ει καινοτομεῖν εθελησουσιν.—Arist. Ecc. 580.
Καινουργέω
Τί δε καινουργεῖς;—Eur. Iph. A. 2.
SYN. Καινουργίζω, νεοχμοω, νεοχμοω, νεοχμίζω, νεοποιῶ.
Καινοτρόπος.
Τις ὁ καινοτροπος οὗτος μῦθος.—Eur. Dan. 49.
Καίνυμαι.
Η ρα γυναικῶν φῦλον εκαινυτο. Hes. α. 4.
SYN. Ὑπερβάλλω, νικαω, αποκαινομαι.
Καίνω.
—Ἵν' αγρια θηρία καινω. Call. 3. 12.
SYN. Κατακαινω, κτεινω, κοπτω.

Καίπερ.

Καίπερ.
Καιπερ πολλὰ παθοντα. Od. η. 224.
SYN. Και τοι, η και, κάν, κάν η, και εάν.
Καιρατος. Nom. Fl.
Χαιρε δε Καιρατος ποταμὸς μεγα.—Call. 3. 44.
Καιροεις.
Καιροσεων δ' οθονεων —Od. η. 107.
SYN. Ευυφης.
Καιριος.
—Ζευς τελεσον—μοι καιριον ευχην.
Δος δέ μοι αντὶ κακῶν καί τι παθεῖν αγαθόν. Theog. 341.
SYN. Επικαιριος, εγκαιρος, εγκαιριος, ευκαιριος, ὡραῖος, συμφερων, επιτηδειος, εξαιρετος, χρησιμος.—μαιριδιος.
Καιρια, καιριαν. προς το καιριον.
—Εν δ' οινῳ καιρια συγγελαται. Call. Ep. 8.
—Καιριαν δ' ορω—Soph. Æd. T. 643.
—Προς τὸ καιριον ποιεῖν. P. 532.
Καιρός.
—Καιρὸς δ' επι πᾶσιν αριστος
Εργμασιν ανθρωπων.—Theog. 401.
SYN. Ευκαιρια, ευχρηστια, αφορμὴ, ὡραιοτης.
—χρονος—χρονυ καιρός. Soph.
EPITH. Ατριχὴς. ζαμεχὴς, οξυπετὴς, αιμοποτὴς, πολυτροπος.
Ο δὲ καιρὸς παντὸς εχει κορυφάν. Pind.
Τις; πόθεν ὁ πλάστης; Σικυωνιος. Ουνομα δὲ τίς;
Λυσιππος. σὺ δὲ τίς; Καιρος ὁ πανδαματωρ·
Τιπτε δ' επ' ακρα βεβηκας;—κ. λ. Ep. l. 4.
Καῖσαρ.
Ει μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν εδωκε Νερων Ep. l. 1.
PHR. Ο Ζευς, Αυσονιος, Αυσονοκρατωρ, Αινεαδης. Κλεινὸς ποιμὴν κοσμυ. Μονοκρατορος βασιλευς.
Καιω.
Καιυσι πυρὰ πολλά.—Il. ι. 77.
SYN. Ανακαιω, αποκαιω, επικαιω, κατακαιω, τεφροω, πιμπρημι, καταπιμπρημι, αιθαλοω.
—Φλεγοισε πολιν τεφρωσατο πυρσῳ. Nonn.
—Τεφρῶσαι γυῖα Λημναιῳ πυρί. Lyc.
—Φλεγε σαρκ' αμαθυνει. Theoc.
Κακαγγελτος, κακαγγελος.
—Κακαγγελτά μοι προπεμψας αχη. Soph. An. 1296.
Ευφημον ἦμαρ υ πρεπει κακαγγελον
Γλωσση μιαινειν. Æſc. Ag. 645.
Κακανδρια.
—Τῇ Φρυγῶν κακανδριᾳ. Eur. Rh. 814.
Κακοθημοσυνη.
—Κακοθημοσυνη δε χαχιςη. Heſ. ε. 470.
SYN. Αδρανια, δειλια.

Κακηγορια.
—Εμὲ δε χρεὼν φευγειν
Δακος αδινὸν κακαγοριαν. Pind. P. 2.
SYN. Κακολογια, κακοεπεια, κακηγορημα, κακορρημοσυνη, βλασφημια, λοιδορια, λοιδορημα, διαλοιδορησις, κακαγγελια, κερτομὴ, ονειδος, ὑβρις, πομπεια, σκωμμα, ψογος, μωμος, ψεθος, επισβολια. καταρα.
Κακηγορος.
Δυσμοιρος ισθι μᾶλλον η κακηγορος. Sent.
Ακερδεια λελογχε—κακαγορως. Pind. Ol. 1.
Κακοθρως, κακοθροος.
Λογος εκ Δαναῶν κακοθρως επιβῇ. Soph. Aj. 138.
Κακοφραδης,
Αἶαν, νεικει αριστε, κακοφραδὲς—Il. ψ. 483.
Κακορρημων,
Ποθεν ὁρμὰς εχεις θεσπιας ὁδῶ
Κακορρημονας;—Æſc. Ag. 1164.
Κακοστομος,
Αισχας πονηρὰς καὶ κακοστομους φιλεῖ. Eur. I. A. 1001.
Κακοψογος,
Εν—πολει ὧδε κακοψογῳ ανδανει υδέν. Theog. 287.
Κακοφατις,
Κακοφατιδα βοάν. Æſc. Perſ. 939.
Κακομελετος,
Κακομελετον ιάν. Ibid. 940.
Κακολόγος.
Κακολόγοι δε πολῖται—Pind. P. 2.
SYN. Αταρτηρος, δυσφημος. απτοεπὴς, επισβολος, διαβολος, λωβητὴς. ψεκτης.
Κακη, κακια.
—Σῦ πατρὸς κακη.—Eur. Andr. 967.
Αφραινων κακιην υ δυναται κατεχειν. Theog. 322.
SYN. Κακοτης, κακεργια, κακοηθεια, ραδιυργια, πονηρια, πονηροτης.
EPITH. Αινὴ, βαρεῖα, αμφιθετος, πολυχωρος, θυμοφθορος, πικρὴ, ζαφρεη, ολοὴ, στυγερὴ, δυσφιρης, λυσιγαμος, πολυπημων· ευπορος διαβολων παιτειων.
Κακοτης.
Η ανδρῶν κακοτητι—Il. 368.
Ζευς—ιει κακοτητα βαρειαν. κ. 71.
SYN. Κακια. δειλια, κακοπραγμοσυνη, κανανδρια, κακιστριχεια, κακωσις, ατασθαλια, αλιτροσυνη, ανομια. κακὸν, μοχθηρια, κακοπαθεια, συμφορά.
EPITH. Αλεγεινὴ, αργεινὴ, λυγρὰ, οιζυρὰ, στονοεσσα, αργαλεα, αταγνες, απηνὴς, αιχικης.
Κακιζομαι.
Ω μοι κακιζῃ.—Eur. Ion. 984.

—Επη

—Επει ε ὁ κακιζομενον γε κατεικτα. Il. ω. 214.
SYN. Κακηγορεω, λοιδορεω.—δειλιαω.

Κακιον.
Ου πλειονες κακιους.—Od. β. 277.
—Κακιον δε κεν ειη. Il. ι. 597.
SYN. Χειρον, χερειον, χειροτερον.

Κακκαβιζω.
—Ὑπο τῶν γλαυκῶν γε ταλαιν' ἀπολλυμαι,
Ταις αγρυπνιαισι κακκαβιζουσων αεί. Ar. L. 762.

Κακκειω, pro κατακειω.
Οι μεν κακκειοντες εβαν—Il. α. 606.

Κακοβουλευω
Ψυχὰ δ' αλγεῖ κατεβουλευθεῖσα. Eur. I. 877.

Κακογαμβρος,
Κακογαμβρον-γοον. Rh. 260.

Κακονυμφος.
Τὸν εν λεχει προδοταν, κακονυμφον. M. 206.

Κακογειτων.
—Εμοι κακογειτονες εχθροί. Call. 6. 118.

Κακογλωσσος.
—Τεκνα κακογλωσσοιο γυναικός.—Ib. 4. 96.
Σῆς κακογλωσσου βοῆς.—Eur. Hec. 659.
SYN. Κακοφημος, εξαισιος.

Κακοβουλοσυνη.
Τῆς κακοβουλοσυνης μισθόν—Sibyl. l. 1.

Κακογνωμων.
Μὴ δὲ κακογνωμων, μη ψευδαπατης αμετρητος. Ib. l 2.

Κακορραφιη.
—Κακορραφιης αλεγεινῆς. Il. ο. 16.
SYN. Κακοβουλια, αβουλια, κακοσυνθεσια, κακοτεχνια, κακομηχανια.

Κακοδαιμοναω
—Κακοδαιμονᾶς. Arist. Pl. 372.

Κακοδαιμονια,
—Κακοδαιμονιαν τ' ετι μᾶλλον. Ib. 501.

Κακοζωια.
—Μνᾶμα κακοζωιας. Sapph. 65.
SYN. Δυσδαιμονια, δυσπραξια, ατυχια.

Κακοδαιμων,
Γηθοιτω δ' ορεων αυτῶν κακοδαιμονα τεχνην. Hom. XLVII. 21.

Κακοποτμος,
—Νυσσων κακοποτμον αιων. Orph H.

Κακοτυχὴς.
Ω κακοτυχὲς γυναι. Eur. M. 1274.
SYN. Δυσδαιμων, κακομορος, αθλιος.

Κακοδοξος.
Κρεῖσσον δὲ ειναι μη
Κακοδοξον εχειν. Eur. Andr. 779.

Κακοκλεὴς.
—Κακοκλεὴς αἶσχος αλυξαι. Tryph. 125.
SYN. Αδοξος, ακλεὴς, κακεμφατος.

Κακοειμων.
Αμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοειμονας ηγερεθοντο. Od. σ. 41.
SYN. Ανειμων, δυσειμων, ρακενδυτος.

Κακοεργια, κακουργια, κακοεργιη.
Ως κακοεργιης ευεργεσιη μεγ' αμεινων. Od χ. 374.
SYN. Κακουργημα, κακοποια, κακορραφια, κακια.

Κακοεργὴς,
Υστατιης γενεῆς φῶτες κακοεργέες αινοί. Sibyl. l. 2.

Κακοεργος, κακοῦργος, κακεργετης,
—Αλλά με γαστὴρ
Οτρυνει κακοεργὸς.—Od. σ. 54.
Μαντιν κακοῦργον—Soph. Œd. T. 724.

Κακοποιὸς,
—Κακοποιὸν ονειδος. Pind. N. 8.

Κακοτεχνος, κακοτεχνης,
—Κακοτεχνος—νος δολος, Ηρη. Il. ο. 14.

Κακοηθης,
Απ' ουρανοῦ φανεῖσθε κακοηθης πανυ. Arist. Pa. 822.

Κακοητωρ,
—Κακοητορες, απατοι ανδρες. Sibyl. l. 1.

Κακοθυμος,
—Επὶ ανθρωπους κακοθυμους. Ib.

Κακομηδὴς,
—Ιδὼν κακομηδέα παῖδα. Hom. M. 389.

Κακομητης,
Ο δε παῖς Στροφιου κακομητας. Eur. Or. 1422.

Κακομηχανος,
Δᾶερ εμεῖο κυνὸς κακομηχανου—Il. ζ. 344.

Κακονους,
Οσις κακονους—Arist. Pa. 670.

Κακοπραγμων,
—Κακοπραγμονες ουδὲν αληθεῖς. Sibyl. l. 1.

Κακοφρων,
—Συντεμνουσι γαρ
Θεῶν ποδωκεις τοὺς κακοφρονας βλαβαι. Soph. An. 1116.

Κακοχαρτος,
Δυσκελαδος, κακοχαρτος,—Hes. ε. 194.

Κακοχρασμων,
—Κακοχρασμων γαρ ὁ δᾶμος. Theoc. 4. 22.

Κακὸς.
—Μαλα παγχυ κακὸς κακὸν ηγυλαζει. Od. ρ. 217.
SYN. Πονηρὸς, κακοφυὴς, κακοτροπος, φαῦλος, κακοθελὴς, κακεντρεχὴς, δολιοφρων, χαιρεκακος, ανοσιος, πανοῦργος, κακωτικὸς, λαγνος, δυσνοος.

Κακὸν το.
—Κακὸν δ' ημυνε κ̓ αὐτῷ. Il. ι. 595.
SYN. Κακοπαθεια, παθος, συμφορά, πονος, φροντις, κακοτης.
EPITH. Ανηκεστον, απρηκτον, απροτιελπτον, ασκοπον, αμαχον, βαρυποτμον, δυστλητον, δεινὸν, μογόεν,

γόνν, φοβερὸν, δακρυόεν, θυμοδακὲς, λυσσομανὲς, ὀλοὸν, πικρὸν, δύστλητον, μέρμερον.

PHR. Δεινὸν πῆμα.—απορος κλυδων κακῶν. Eur. Κλυδων δεινῆς συμφορᾶς. Soph. Απεραντον δικτυον ατης. Æsc. Σπεῖρα ὀλκαιον κακῶν. Lyc.

Κακοεργεω, κακυργεω.

Και μη περι της σαυτῦ γονιας κακεργῦν,—Arist. N. 990.

—Και κακυργῦντα—Ib. 1177.

SYN. Κακοποιῶ, κακοπραγμονεω, κακοω, κακυνομαι, αδικεω, κακοτροπευομαι.

Κακοίλιον.

Ωχετ᾽ εποψομενος κακοΐλιον—Od. τ. 260.

Κακοκερδεια.

—Ουκ εθελει κακοκερδειησιν επεσθαι. Theog. 225.

Κακομαντις.

Τίς σε παλιν κακομαντι δυσωνυμος ηγαγε δαιμων; Tryph. 411.

SYN. Ψευδοπροφητης.

Κακοξεινος.

—Ουτ᾽ ε τις σεῖο κακοξεινωτερος αλλος. Od. υ. 376.

SYN. Αξεινος, ακοινωνητος.

Κακοπατρις.

—Ειδὼς κακοπατριν εῦσαν. Theog. 193.

SYN. Δυσγενής.

Κακοπινης.

Κακοπινεστατον τ᾽ αλημα στρατῦ. Soph. Aj. 381.

SYN. Κακοειδης, κιλαχευμα, τριμμα κακουπαρον.

Κακορρητηρα.

—Καρπῶντι κακορρητηρα χαλαζα. Sib. l. 3.

Κακορροθεω.

Παῖδα σον κακορροθῶν. Eur. Alc. 717.

Κακοστομεω.

—Ως τὴν μητερα κακοστομῦμεν,—Soph. El. 599.

SYN. Λοιδορεω, κακηγορεω.

Κακοσμος.

—Τον κακοσμον αρκτον—Soph. Fr.

SYN. Δυσοσμος, βαρυοσμος, κακωδης.

Κακοσπλαγχνος.

Αλλ᾽ ὡς πολιτας μὴ κακοσπλάγχνυς τιθῇς. Æsc. S. T. 243.

SYN. Δειλος.

Κακοστρωτος.

Σπαρνὰς παρηξεις, κ̀ κακοστρωτυς,—Ag. 565.

Κακυχια

—Εν πατρῴας—χθονὸς κακυχιᾳ—S. T. 674.

SYN. Ολεθρος, κακωσις.

Κακοφρονεω.

Και τίς σε κακοφρονεῖν τιθησι δαιμων; Æsc. Ag. 1183.

SYN. Κακονοεω.

Καίω.

—Εκακωσε βιη Ηρακληειη. Il. λ. 689.

SYN. Κακυργεω, ανιαω, ενοχλεω, εκπιεζω.

Κακυνω.

Εφ᾽ οἷσι νῦν εγὼ κακυνομαι Eur. Hipp. 250.

SYN. Καταικιζομαι, διαφθειρω.

Κακῶς, κακόν.

Και κακὸν εξοσθεις—Theoc. 20. 10.

—Μαλα γὰρ τι κακῶς εχαρισσατο Λητοῖ. Call. 4. 246.

Καλαῦροψ. καλαυροψ. (βυκολικὴ ῥαβδος.)

Παλλεν σπηδευσα καλαῦροπα.—Ap. 4. 974.

Οσσον τίς τ᾽ ερριψε καλαυροπα βυκόλος ανὴρ. Il. ψ. 845.

SYN. Λαγωβολον, ραβδος.

Καλαθίσκος,

—Εγγύθι δ᾽ αυτοῖν

Κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν αθλευματα, τοὶ καλαθίσκοι.

SYN. Καλαθιον, καλαθίς. Theoc. 21. 9.

Καλαθος.

—Τον καλαθον λευκοτριχες ἱπποι αγοντι. Call. 6. 121.

SYN. Κανης, σπυρὶς, ταλαρος.

Καλαμαῖος.

Μαντις τοι τὰν ρυκτα χρεῖζεται ὰ καλαμάια. Theoc. 10. 18.

Καλαμῖτις.

—Εφιλατο την καλαμῖτιν. Ep. l. 3.

SYN. Τεττιξ.

Καλαμευτὴς.

—Ερεθισδετε τὼς καλαμευτάς. Theoc. 5. 111.

SYN. Αμητὴρ—ἁλιεύς.

Καλαμη.

—Καλαμην γέ σ᾽ οἴομαι εισορωντα

Γιγνωσκειν.—Od. ξ. 214.

SYN. Καρφος, σκαριφον, ανθεριξ. καλαμος.

Καλαμητομια.

Εκ καλαμητομιης αμῶλὺ φερει δρεπανον. Ep. l. 6.

Καλαμινθη.

Συ δέ γ᾽ οζοις αν καλαμινθης. Arist. Ecc. 644.

Καλαμίσκος.

Εις τον καλαμίσκον ενσταλαξον τυτονί. A. 1033.

Καλαμος

Τοι καλαμοι, τἄγκιστρα.—Theoc. 21. 10.

Εναρμοστοις εν καλαμοις.—Eur. El. 702.

SYN. Δοναξ, αυλός, καλαμη.

EPITH. Πικρὸς. ευθυκερος, κραταιβολος, ερημαῖος, λιγυρὸς, ευτρητος, ευγλυφὴς, ευσχιδὴς, ευγραφὴς, κηροδετης.

Καλαμος. Nom. Pr.

Τοῖος εην ερσης Καλαμος ταχύς—Nonn. l. 9.

EPITH. Δειλαιος, δυστηνος, ταχυγονος.

Καλαμοεις

Συριγγων γ᾽ ὑπὸ καλαμοεσσαν

Εσταται ιαχάν;—Eur. Iph. A. 1038.

SYN. Καλαμινος, καλαμοφυλλος, δονακοεις.
Καλαμοστεφης.
Θωρηκας δ' ειχον καλαμοστεφεων απο βυρσων. Hom. B. 126.
Καλαμοφθογγος.
Ο καλαμοφθογγα παιζων, Arist. R. 233.
Καλεω.
Δηιφοβον δ' εκαλει—Il. χ. 298.
Καλιστρεω.
Μητηρ μεν Κυκλωπας Εῆ επι παιδι καλιστρεῖ. Call. 3. 67.
SYN. Απεκαλεω, επικαλεω, φωνεω.
Καλια.
Μηδε τις ερπιθας καλιῆς άμα παντας ελεσθω. Phoc. 80.
—Ωραιω βιοτω πληθουσι καλιαί. Hes. ε. 305.
—Ενθεα γαρ—μυχατη επιερυψε καλιη. Ap. 1. 170.
SYN. Νοσσια, νοσσια, οικια, αποθηκη, στεγοδολιον.
EPITH. Νεοσσοκομος, ερημαια, πυκνη, τυτθος, αυτοκμης, ερεψιμη.
Καλλαια, τα. (Οἱ πωγωνες των αλεκτρυονων.)
Χωρως τα καλλαι' αποφαγων,—Arist. Eq. 495.
Καλλιπος.
Δυρατεοις πυργοισιν εν οικια τεκτηναντες
Καλλιπα,—Ap. 2. 382.
SYN. Ξυλινος.
Καλλονη.
Ερις τε τῆς καλλονῆς. Eur. Iph. A. 1308.
Καλλος.
Τῷ δε Θεοι καλλος τε, κ̣ ηνορεην αλεγεινην,
Ωπασαν,—Il. ζ. 156.
SYN. Ευμορφια, ωραιοτης, ωρα, ειδος, κοσμος, κοσμιοτης, κομψοτης, καλλωπισμα, καλλωπισμος, ευπρεπεια, γλαφυροτης, ακμη, κουρις, χαρις, φιλοκαλια.
EPITH. Αμβροσιον, αριζηλον, αγητον, αγλαον, ακρητον, ακηρατον, ιμεροεν, εκπρεπες, δυσπερητον, ηδυ, μαρμαιρον, δαιδαλεον, εκπαγλον, κρατερον, θεσπεσιον, ζαθεον, σοφον, παιδικον, πολυανθες, περιβλεπτον, σπουδαστον.
Καλλει κ̣ γλυκερῶσι ερευθομενον χαριτεσσιν. Ap.
Καρυξ Αφροδιτας. Pind. Χροιας ανθος. Æsch.
Σπινθηρες προσωπου. Nonn. Μαρμαρυγη χαριεσσα προσωπου. Mus.
Ομματα μεν χρυσεια, κ̣ υαλοεσσα παρεια,
Και στομα πορφυρεης τερπνοτερον καλυκος,
Δειρη λυγδινη, κ̣ στηθεα μαρμαιροντα,
Και ποδες αργυρεοι, λευκοτεροι Θετιδος. Ep. l. 7.
Καλλος εχει Κυπριδος, Πειθους στομα, σῶμα και ακμην
Ειαρινων ωρων, φθεγμα δε Καλλιοπης. Ib.
Νῦν κ̣ σωφροσυνην Θεμιδος, και χεῖρας Αθηνης·
Ειαρινον δωρημα Φυσις δωρησατο Καδμῳ.
Οιδα εγω παλαμην ροδοδακτυλον,—κ. λ. Nonn. l. 4.
Αλλος δ' αυ ειδος μεν αλιγκιος αθανατοισιν·
Ως κ̣ σοι ειδος μεν αριπρεπες, ουδε κεν αλλως
Ουδε θεος τευξειε·—Od. θ. 175.
Πολλαι δ' εκ μιλεων χαριτες ρεον·—κ. λ.
Καλλος γαρ περιπυστον αμυμονος ειχε γυναικος
Οξυτερον μεροπεσσι πελει πτεροεντος οιστοῦ.
Οφθαλμος δ' οδος εστι· απ' οφθαλμοιο βολαων
Ελκος ολισθαινει, και επι φρενας ανδρος οδευει. Mus. 55. 92.
Καλλιβλεφαρος (Al. καλλιφαης.)
—Διδυμων προσωπων
Καλλιβλεφαρον φως. Eur. Ion. 189.
Καλλιβοας.
Ο καλλιβοας ταχ' υμιν
Αυλος,—κ. λ. Soph. Tr. 650.
Καλλιβοτρυς.
Ο καλλιβοτρυς κατ' ημαρ αιει
Ναρκισσος, κ. λ. Ib. Œd. C. 714.
Καλλιβωλος,
Φρυγιον αστυ καλλιβωλον. Eur. Or. 1388.
SYN. Ευγειος.
Καλλιγαλανος
—Συ δε προσωπα νεαρα
Χαρισι παρα Διος θρονοις
Καλλιγαλανα τρεφεις. Tro. 837.
Καλλιγενεια.
—Και τῃ καλλιγενειᾳ. Ar. Th. 306.
Καλλιγεφυρος.
—Στρυμων—ο καλλιγεφυρος ποταμος—Eur. Rh. 350.
Καλλιγνωτος Nom. Pr.
Ωμοσε Καλλιγνωτος Ιωνιδι—Call. Ep. 30.
Καλλιγυναι.
—Ηδ' Ελλαδα καλλιγυναικα. Il. β. 683.
Καλλιδινας.
—Πατρος ο καλλιδινας, Eur. Herc. F. 368.
Καλλιδιφρος.
Τᾶς καλλιδιφρου Αθανας—Hec. 465.
Καλλιεθειρος, vid. Βακχος.
Καλλιθριξ, καλλιτριχος,
—Καλλιτριχας ιππους. Il. ε. 324.
—Καλλιτριχα μῆλα νομευων. Od. ι. 336.
Καλλικομος.
—Παλλακιδος—καλλικομοιο. Il. ι. 449.
Καλλιπλοκαμος.
—Δημητερος καλλιπλοκαμοιο ανασσης. ξ. 326.
SYN. Ευκομος, ευπλοκαμος, ευθριξ, δασυθριξ, τανυθριξ.
Καλλιεπης.
—Ο καλλιεπης Αγαθων. Arist. Th. 52.
SYN. Καλλιφθογγος, ευγλωσσος.

Καλλιστεω,

Καλλιερειν, καλλιερεομαι.
—Πριν ἤ γ' εμὲ καλλιερῆσαι
Ταῖς Νυμφαισι τον αμνόν. Theoc. 5. 148.
SYN. Επιτελεω. Καλλιερωμα τελειον.
Καλλιζυγὴς
—'Αρμα—το καλλιζυγὲς. Eur. Andr. 277.
Καλλιζωνος.
—Καλλιζωνοί τε γυναῖκες. Il. ψ. 139.
Καλλιθεμεθλος.
—Κατὰ ιρὸν—καλλιθεμεθλον. Muf. 71.
Καλλικολωνη. (ὑψηλὸς τοπος.)
—'Υπ' οφρύσι καλλικολωνης. Il. υ. 151.
Καλλικοτταβεω.
Τῷ καλλικοτταβῆντι νικητηρια
Τιθημι. Soph. Fr.
Καλλικρηδεμνος.
—Αλοχοι καλλικρηδεμνοι—Od. δ. 623.
SYN. Λιπαροκρηδεμνος, χρυσομιτρος, ευστεφανος.
Καλλιμαχος. Nom. Pr.
Ω μακαρ, αμβροσιησι συνεστε φιλτατε Μυσαις. Ep. I. 3.
—Καλλιμαχυ με
Ισθι Κυρηναιυ παῖδα τε ϗ γενετην. Call. Ep. 26.
Καλλιμορφος.
—Δεμας—το καλλιμορφον—Eur. Andr. 1155.
Καλλιναος,
Περὶ καλλιναον Βοιβιαν—Alc. 599.
Καλλιρεεθρος,
—Αρταχιην—καλλιρεεθρον—Od. κ. 107.
Καλλιρροος.
—Πηνειον—καλλιρροον ὕδωρ. Il. β. 752.
SYN. Εὔρροος.
Καλλινικος.
Οὓ καλλινικυς Κεκροπίδας εθηκ' εγώ. Eur. Ph. 872.
—Καλλινικα τὰ στεφη. Ib. 875.
Καλλιον.
—Ου μην οἱ τό γε καλλιον, υδέ τ' αμεινον. Il. ω. 52.
Καλλιοπη.
Ηλιον ὑμνεῖν αὖτε Διὸς τεκος αρχεο, Μῦσα
Καλλιοπη,—Hom. H. 30.
—Καλλιοπη πινυτὰ φρεσὶ μητιοωσα. Cal. I. 3.
EPITH. Κλυτομοχθος, περιφρων, πολυμυθος.
Καλλιπαις,
Οικων γὰρ ευθυδικων
Καλλιπαις ποτμος αιεί. Æfc. Ag. 771.
Καλλιτεκνος. Vid. Νηρευς.
SYN. Ευπαις, ευτεκνος.
Καλλιπαρῃος, καλλιπαρειος.
—Θεανω καλλιπαρῃος. Il. ζ. 298.
Καλλιπαρθενος.
Νειλυ—καλλιπαρθενοι ῥοαί. Eur. Hel. 1.
—'Αιμα καλλιπαρθενυ δερης. Iph. A. 1574.

Καλλιπεδιλος.
—Και Μαιάδα καλλιπεδιλον. Hom. M. 57.
Καλλιπεπλος
Ω καλλιπεπλοι Φρυγῶν κοραι. Eur. Tro. 338.
Καλλιπηχυς.
Ω καλλιπηχυν Εκτορος βραχιονα. Ib. 1194.
Καλλιποταμος.
—Καλλιποταμος ὕδατος—νοτίς. Ph. 645.
Καλλιπρωρος.
—Ματρὸς εξ ορειπου
Βλαστημα καλλιπρωρον.—Æfc. S. T. 539.
Καλλιπυργ☉, καλλιπυργωτ☉
Σα καλλιπυργα πεδια—Eur. Supp. 618.
—Καλλιπυργωτυς πολεις. B. 19.
Καλλισταδιος.
Δρομυς καλλισταδιυς. Iph. T. 437.
Καλλιστεῖα τὰ,
Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' αριστευσας στρατῦ. Soph. Aj. 435.
Καλλιστευμα.
—Τῷ τῶσδε καλλιστευματι. Eur. Or. 1677.
SYN. Καλλος.—καλλιστεῖον.
Καλλιστευω.
—Τὸ τῆσδε σῶμ' εκαλλιστευετο
Πασων γυναικων.—Hipp. 1009.
Καλλιστεφαν☉.
—Παρὰ καλλιστεφανοις ευφροσυναις. B. 376.
Καλλισφυρ☉.
—Καλλισφυρυ ειτίκα νυμφης. Il. ι. 556.
Καλλιφεγγὴς,
Η καλλιφεγγὲς—ἴυς—Hipp. 455.
Καλλιλαμπετης,
Ηλιε καλλιλαμπετη. Anac. 127.
Καλλιφλοξ.
Καλλιφλογα πελανον. Eur. Ion. 707.
Καλλιφθογγος.
—Ουδ' ισοῖς εν καλλιφθογγοις. Iph. T. 221.
Καλλιφυλλος.
Το ροδον το καλλιφυλλον. Anac. 5. 3.
SYN. Ακριτοφυλλος, βαρυφυλλος, ευπεταλος.
Καλλιχορος.
—Καλλιχοροιο παρὰ προχοὰς ποταμοιο. Ap. 2. 906.
—Διὰ καλλιχορυ Πανοπῆος. Od. λ. 580.
Καλλυνω,
Μισῶ γε μέντοι χὤταν εν κακοῖσί τις
Αλὺς, επειτα τῦτο καλλυνειν θελῃ. Soph. An. 502.
Καλλωπιζω,
—Και κεκαλλωπισμεναι. Arift. L. 44.
SYN. Αγαλλω, κοσμεω, ασκεω, κατακαλλυνω, καζω, σεμνυνω.
Κᾶλον.
Πολλὰ δὲ κηγκανα κᾶλα—Hom. M. 112.
SYN. Ξυλον.

Κάλος;

Κάλος, κάλως, καλώδιον.
Εν δ' ὑπέρας τε κάλως τε πόδας τ' ενέδησεν εν αυτῇ. Od. ε. 260.
—Απο γᾶς λεπτοὶ λυοιτο καλωις. Orph. 621.
—Εξαψας δια τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον. Arist. V. 378.
SYN. Πεισμα, οἶσον, πόδες, ὁι. σχοινιον.
EPITH. Ευστρεπτος, πολυστρεπτος.
Καλὸς.
—Κἀγὼ, καλός τε, μεγας τε. Il. φ. 108.
Καλὸς μὲν δέμας εστι—Od. θ. 307.
—Τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. Theocr. 6. 19.
SYN. Αγαυὸς, ευειδὴς ευπρόσωπος, εκπρεπὴς, ὡραῖος, περικαλλὴς, ζακαλλὴς, σεμνὸς, ευδοκιμος, αγαθος, ανδρεῖος, ἡδύς.
Καλὰ, καλὸν, καλῶς. Adv.
—Ου μεν καλὰ χολον τὸν δ' ενθεο θυμῷ. Il. ζ. 326.
Ξεῖν', ου καλὸν ειπες—Od. θ. 166.
—Λινον δ' ὑπὸ καλὸν αειδε—Il. σ. 570.
—Ουδ' ετι καλῶς
Οἶκος εμὸς διολωλε—Od. β. 63.
SYN. Εὖ, ευπρεπῶς, ευσχημονως, ευδοκιμως, ευσεβῶς, ορθῶς, ακριβῶς, επιχαριτως, φιλανθρωπως, χαριεντως, γλαφυρῶς, κομψῶς, περικαλλῶς.
Καλπις,
Παρθενικῇ εικυῖα νεηνίδι, καλπιν εχουσῃ. Od. η. 20.
—Τᾷ καλπιδι κηρια βαψαι. Theocr. 5. 127.
SYN. Καλπη, ὑδρια, κρωσσὸς, σταμνος, κεραμος, ελκυδριον.
EPITH. Ευρυκυκλος, χαλκῆ, αργυρεα.
Καλυβη.
—Ὑπὸ πλεκταῖς καλυβαισι. Theocr. 21. 7.
SYN. Επαυλιον, καλιὸς, καλιὰς, σκηνὴ. οικιδιον. μυχός.
EPITH. Αμυκητος, λιτὴ, σχοινῖτις.
Καλυδναι.
—Νησους τε καλυδνας. Il. β. 677.
Καλυδων.
—Καλυδῶνά τε πετρηεσσαν. Ib. 640.
EPITH. Αιπεινὴ, ερατνή.
Καλυδωνιος.
—Καλυδωνιου αγρωτῆρες, καπροιο. Call. 3. 218.
Καλυκῶπις, Vid. Νηρηΐδες. Χαριτες.
Καλυμμα.
Ως αρα φωνησασα, καλυμμ' ἑλε δῖα θεαων
Κυανεον—Il. ω. 93.
SYN. Κατακαλυμμα, επικαλυμμα, προκαλυμμα, σκεπας, σκεπασμα, ελυτρον, περιβολαιον, περιπετασμα, χλαῖνα, καλυπτρα.
Καλυξ.
—Ἑλικας, καλυκας τε καὶ ὁρμους. Il. σ. 401.
SYN. Σωληνισκος συριγξ, βλαστὸς, (ῥοδω.)
EPITH. Ροδια, ευαριτη, πορφυρεη, ιοστεφανος.

Καλυπτος.
Φαρει καλυπτός—Arist. Th. 897.
SYN. Στεγανὸς, στεγαστός, κατηρεφές.
Καλυπτρα.
—Απὸ δὲ λιπαρὴν ερριψε καλυπτρην. Il. χ. 406.
SYN. Καλυμμα, καλυπτὴρ, επιθημα, επιπτυγμα. πῶμα.
EPITH. Δαιδαλεα. βαρυδεσμος, αργυρεα, αργυφεη, ὑψιλοφος, δενδρηεσσα, ευοδμος, ποικιλονωτος, ατορυτος, ευβοτρυς, πολυσταφυλος, αμπελοεσσα, επικιρκος, τρηχαλεα.
Καλυπτω.
—Τὸν δ' αὖθι τελος θανατοιο καλυψεν Il. ε. 553.
SYN. Επικαλυπτω, συγκαλυπτω, διακαλυπτω, κατακαλυπτω, περικαλυπτω, σκεπω, αποκρυπτω, συνεπικρυπτω, κρυπτω, ερεφω.
Καλυψὼ.
—Τά μοι αμβροτα δῶκε Καλυψώ. Od. η. 260.
EPITH. Ευπλοκαμος, ηΰκομος, ἱμεροεσσα, Ατλαντις.
PHR. Ατλαντος θυγατηρ, δολοεσσα Καλυψω.
Νυμφη ποτνια, δῖα θεαων.—Δεινὴ θεός. Hom.
Καλχαινω.
—Δηλοῖς τι καλχαινουσ' επος. Soph. An. 20.
SYN. Μερμηριζω, πορφυρω.
Καλχας.
Καλχας Θεστορίδης, οιωνοπολων ὀχ' αριστος. Il. α. 69.
EPITH. Εὔφρονεων, εὔσκοπος, θυηπόλος.
PHR. Θεστορειος μαντις. Soph. Θεοπρόπος οιωνιστής. Hom.
Καμαξ.
Εστηκει δὲ καμαξι διαμπερὲς αργυρεῃσιν. Il. σ. 563.
—Καμακα Θρῄκιαν—Eur. Hec. 1160.
SYN. Σκολοψ, χαραξ, σταυρωμα, κοντος, ακοντιον.
Καμαρινα.
Μη κινεῖν Καμαριναν, ακινητος γαρ αμεινων. Prov.
Ος τεαν σαν πολιν, αυξων,
Καμαρινα, λαοτρόφον. Pind. Ol. 5.
Καμαριται.
Και Καμαριταων φῦλον μεγα—Dionys.
Καμασῆνες.
Φῦλον αμυδρον αγουσα πολυσπερεων Καμασηνων. Emped. apud Plut.
Καματηρὸς.
—Γηρας—ουλομενον, καματηρὸν—Hom. V. 247.
—Κοπος—καματηρὸς. Arist. L. 542.
Καματωδης.
—Καματωδεων δε πλαγᾶν—Pind. N. 3.
SYN. Κατακοπος, κατακοπος, εγκοπος, επιμοχθος,

θος, επιπονος, μογερὸς, μοχθηρὸς, πολυπονος, πολυκμητος, λυπηρὸς, τλησιπονος, φιλοπονος.

Καματος.

—Καματος δ' ὑπὸ γυιατ' εδαμνα. Il. φ. 52.

—Καματῳ αδδηκότες αινῷ. κ. 312.

SYN. Κοπος, καταπονησις, μοχθος, μολος, ατλος, νοσος, πονος.

EPITH. Αργαλεος, ακοιτος, αμετρος, δυσκοπὴς, δυσιμερος, δυσπενθὴς, δυσαλγὴς, θυμαλγὴς, θυμοφθορος, ευκαματος, εναγρος, πολυαιξ, πολυπλαγκτὸς, μογερὸς, κυδαλιμος, ολοὸς, ποντοπορος, υδροφορος, συγγενὴς, στονοεις, ωδυνος.

Καμβαινω, pro καταβαινω.

Καμβαινε μεν γλῶττα—Bion. 4. 9.

SYN. Αναπαυω.

Καμειρος.

—Και αργινοεντα Καμειρον. Il. β. 656.

Καμηλος.

—Υψιλοφων τε τριχες ενδυμα καμηλων. Naz.

EPITH. Κυρτὴ, ταχυκινητ@.

Φαιδιμον, ἱμεροεν, τιθασον γεν@ ανθρωποισιν,

Δειρὴ οἱ ταναὴ, σιατὸν δεμας, κατα βαιὰ,

Ψιλὸν ὑπερθε καρη,—κ. λ. Opp. κυν. γ.

Καμινος.

—Πιπτοι δε καμινος. Hom: XLVII. 19.

SYN. Καπνοδοχη, καπνοδοκεῖον, βαῦνος, ἰπνὸς, πνιγευς, λεγδας, χοάνη, χωνευτηριον, καμινιον.

Καμινὼ.

Γρηὶ καμινοῖ ἶσος—Od. σ. 27.

SYN. Καμινωδης, καμινεῖ@.

Καμμονιη

—Αιχεν εμοὶ Ζεὺς—Δοιη καμμονιην—Il. χ. 257.

Exp. Τὴν εκ καταμονῆς νικην.

SYN. Καρτερια, προσκαρτερησις, επιμονὴ.

Καμμορ@.

—Περι παντων καμμορε φωτῶν. Od. λ. 215.

SYN. Δυσμορος, αθλιος.

Καμνω.

—Ὁ δ' αριστερὸν ὦμον εκαμνεν. Il. π. 106.

SYN. Αποκαμνω, εκκαμνω, κοπιαω, κοπῦμαι, καματοω, νοσεω, νοσηλευομαι, αρρωστεω, ασθενεω, μαλακιζομαι, πραγματευομαι, πονεω, εργαζομαι.—Μαλακῶς, πονηρῶς, αρρωστως εχω.

Καμπη.

Ευλάς τε, καμπας τε—Orph. L. 91.

SYN. Βρῦχ@, αττελαβος.

Καμπὴ.

—Καμπαῖσι δρομων. Eur. Iph. A. 224.

—Μῦθον εις καμπὴν αγω. Elec. 659.

SYN. Καμπυλοτης, καμψις, ανακαμψις, επικαμπὴ, εγκαμψις, παρεγκλισις, κυρτωμα, συστροφὴ.—Νυσσα, καμπτὴρ.

Καμπτω.

—Οφρα ιτυν καμψῃ περικαλλεϊ διφρῳ. Il. δ. 486.

—Και τελ@ καμψῃ βιυ. Eur. El. 956.

SYN. Καμπυλιαζω, κατακαμπτω, εγκαμπτω, γναμπτω, στρεφω, αγκυλοω, τρεπω.—Καταπονεω, μαλακιζω.—Καθυπτομαι.

Καμπυλος.

—Καμπυλον αρμα. Il. ε. 231.

SYN. Καμπυλοειδὴς, καμπαλέ@, καμπτὸς, καμψὸς, γυρὸς, αγκυλος.

Καμψιπυς.

Καμψιπυς Ερινὺς. Æsc. S. T. 797.

Καμὼν.

—Ψυχαὶ, ειδωλα καμοντων. Il. ψ. 72.

SYN. Θανὼν, αποθανὼν, νεκρὸς.

Καναχη

—Αιολιδος Καναχης γεν@—Call. 6. 100.

Καναχεω, καναχιζω.

—Καναχησε δε χαλκὸς. Od. τ. 469.

—Καναχιζε δε δουρατα πυργων. Il. μ. 36.

SYN. Ηχεω, ανιαχω, δυπεω.

Καναχὴ.

Πηληξ βαλλομενη καναχὴν εχε—Il. π. 105.

SYN. Ψοφ@, αραγμὸς, κτυπος, δῦπος, ηχὴ.

EPITH. Ὁμοδυπος, ισομετρος.

Καναχὸς.

—Καναχοὶ περὶ αλλα τοκῆες. Nic.

SYN. Ανιαχ@, ανηχητος.

Καναχηδὰ. Adv.

—Ευριποιο πορον καναχηδὰ ρεοντος. Call. 4. 45.

SYN. Καναχηδὸν, κοναβηδὸν.

Κανεον, κανοῦν, κανειον

Καλοῖς εν κανεοισιν—Il. ι. 217.

Παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αιρεσθε—Arist. Av 851

—Επὶ δέ σφι τιθει χρυσεια κανεια. Od. κ 355.

SYN. Κανης, κανισκιον, κανασρον, καρταλλὸς, σιπυη, σιτοφόρον.—Κιβωτος, καλαθος.

EPITH. Ευκυκλον, περικαλλὲς, χαλκεον, χρυσηλατον.

Κανηφορος.

Ηνθ' ἁ τῶ Υβυλοιο κανηφορος αμμιν Αναξώ. Theocr. 2. 66.

Κανηφορεω

Οπως—αν κανηφορῇς. Arist. Ecc. 727.

Κανθαρος, κανθαρὶς.

Και γαρ εγὼ μισεω τὰς κανθαρος, οἱ τὰ Φιλωνδα

Σῦκα κατατρωγοντες, ὑπηνεμιοι φορεονται. Th. 5. 114.

Κανθος.

Γλαυκοῖς αμφ' οσσοισιν απαιδία κανθὸν ἱλισσαι. Orph. 931.

Κανθων.

—Και τον εργατην μυκλον

Κανθων' υπὸ ξυγλησι μισσαβυν—Lyc. 817.

SYN.

SYN. Οινος, καπηλειος.

Καπα.

—Παρὰ τας καπας υρεσιν—Arist. V. 393.

SYN. Καπης, ψαιθος, δοναξ.

Καπαῦνος.

—Σῶμα τὸ καπαῦνον. Ep. l. 2.

SYN. Ισχνός.

Καπανὶς.

Και καπανὶδ' ὑπατον—Ep. l. 6.

Καπηβος.

Εςιν πολις Κανωβος εσχατη χθονός. Æsc. Pr. 845.

Κανών.

Ορθῷ μετρκον Κανόνι—Arist. Av. 1005.

Ασπίδα—χρεσσιην—κανόνας τε—Il. Θ. 193.

Στηθεὶς εςι κανὼν—ψ. 761.

Ηλιω κανών ταφῆς. Eur. Supp. 650.

Οιδεν τογ' αισχρὸν, κανόνι τῷ καλῷ μαθών. Hec. 600.

SYN. Σταθμη, γνωμων,—δεσμος.—ραβδος, (αἷς εκρατῦν τὰς ασπίδας.) Καλαμος, (περι ὃν εἰλεῖται ο μῖτος ὁ ιςουργικός.) ακτίν.

EPITH. Αεροβατος, ιθυτενὴς.

PHR. Γραφίδων ιθυτατων φυλακα.—Γραμμης ιθυπορυ ταμιην.—Ηγεμόνα γραμμης απλανέος.—Τροχαλῶιο γυδερηττῆρα μολιβδῳ. Ep. l. 6.

Καπανεύς.

—Καπανῆος αγακλειτυ φιλος υἱός. Il. β. 564.

EPITH. Χαλκοτευχὴς, κυδαλιμος.

Καπανηϊαδης. Καπανηῖος.

Προσεφη Σθενελον Καπανηιον υἱόν.

Ορσο, πεπον Καπανηϊαδη,—Il. ε. 109.

Καπετος.

Αμφὶ δὲ, κυανεην καπετον—Il. σ. 564.

SYN. Ταφρος, ορυγμα, διωρυξ, τορος, θηκη, βοθρος.

EPITH. Κοιλὴ, βαθεια.

Καπη.

—Εφ' αμβροσιῃσι καπῃσι. Il. Θ. 434.

—Εφ' ιππειῃσι καπῃσι. Od. δ. 40.

SYN. Φατνη, καπατη

Καπηλεῖον, καπηλιον

Βλεφαροι κεκλεισται γ' ὡς καπηλειυ θυραι. Soph. Fr.

SYN. Οινοπωλεῖον, ὀπτανεῖον, ὀπτανιον, οψοπωλιον. οικιδιον.

Καπηλευω.

—Καὶ δι αψυχυ βορᾶς

Σιτοις καπηλευε—Eur. Hipp. 953.

SYN. Απεμπολαω, κακοτεχνεω, παρακοπτω, παρατυπωσω, παρασφραγιζω, χλευαζω.

Καπηλικός.

—Καπηλικὰ μετρὰ φιλῦσα. Ep. l. 2.

Καπηλος, καπηλις.

Ει τις καπηλος, η καπηλις τῦ χοος. Arist. Th. 353.

SYN. Πανδοχεὺς, ξενοδοχος, οινοπωλης, μεταβολεὺς, πραγματευτης, σταθμῦχος, στεγαιομ@, αυτοπωλης, παλιγκαπηλος.—πανδοκεύτρια.

Καπνη.

—Τί ποτ' αρ' ἡ καπνη ψοφεῖ. Arist. V. 143.

SYN. Καπνοδοχη, καμινος.

Καπνίζω, καπνιζομαι

Καπνισαν τε κατὰ κλισιας—Il. β. 399.

SYN. Καπνιαω, οψοποιεω, πῦρ αναπτω.

Καπνὸς.

Ως δ' ὅτε καπνὸς ιὼν εξ αςε@ αιθέρ' ἱκηται—Il. σ. 207.

SYN. Ψολος, αναθυμιασις—αχνη πυρός. Æsc.

EPITH. Αιθοψ, αἱματοεις, αδυνατος, ατιμος, αεπτος, αιθαλοεις, αελλης, δολιος, λιγοφοιτος, ὑψιπορος, λιγὸς, ευωδης, ευοδμος, κνισσηεις, πτιγοεις, σκιοεις, σκοτοειδὴς, γνοφοεις, μελας, ερεβεννὸς, πολυχρος, λαβρὸς, λευκαυγεας, λιγνυοεις, κακός.

Ως δ' ὅτε τυφομενης ὕλης ὑπὲρ αιθαλοεσσαι

Καπνοιο στροφαλιγγες απειριτοι εἰλισσονται. Apoll.

Καπνοομαι.

Η νῦν καπνῦται—Eur. Tro. 8.

Κᾶπος

—Κᾶπος εμβαλων ὁδῷ. Ph. 868.

Exp. Καματ@, τὸ απὸ τῆς ὁδῦ ἆσθμα.

SYN. Ασμα.

Καππαδοκαι.

Καππαδοκαιτε κλυτοί—Opp. κυν. α.

EPITH. Ωκυποδες, φαῦλοι, φαυλεπιφαυλοτατοι.

Καπριος, καπρος.

Ως δ' ὅτε καπριον αμφὶ κυνες θαλεροί τ' αιζηοὶ

Σευονται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθειης εξ ξυλοχοιο

Θηγων λευκὸν οδόντα μετὰ γναμπτῆσι γενυσιν. Il. λ. 414.

Ουτε συὸς καπρυ ολοοφρον@, (ὧτε μεγιστος

Θυμὸς ενὶ στηθεσσι περὶ σθενεϊ βλεμεαινει.) Il. ρ. 21.

SYN. Ὑς, συαγρ@, πτελας.

EPITH. Αγριος, αγροτερος, οριδρομ@, θοῦκτὴρ, ληϊβοτὴρ, λαθιοδριξ, χαμαιευνας, ὑληκοιτης, βλοσυρὸς, μονοφορβος,

Ηρακλειος. Ερυμανθιας.

Καπρος ενυαλιος δε μεγ' εξοχος εν θηρεσσι. Opp.

Χαιτας αυχενιης πεφρικότα. Θηκτὸν οδόντα

Βρυχοντα, γληναις φρικτὸν ἱέντα σελας. Ep.

Οιος δ' εν βησσης ορεος χαλεπὸς πτοιέεσθαι

Καπρος χαυλιοδων φρονεει θυμῷ μαχεσασθαι

Ανδρασι θηρευτῆς, θηγει δέ τε λευκὸν οδοντα

Δοχμωθεὶς, αφρὸς δε περὶ τομα μαστιχοωντι

Λειβεται,

Αμβεται, οστε δε οι πυρὶ λαμπετοωντι εικτην,
Ορθὰς δ' εν λοφιῇ φρισσει τριχας,—Hes. α 390.
Κεῖτο γαρ ειαμενῇ δονακωδεος εν ποταμοῖο
Ψυχομενος λαγόνας τε και ασπετον ιλὺϊ γηδὺν
Καπριος αργιοδων, ολοὶν τερας·—Apoll.

Καπραω
Γραῦς καπρωσας—Arist. Pl. 1025.
SYN. Καπριαω, καπρωζω, καπριζω, μαχλαω.

Καπ?ω
Τις οξυστομους εμπιδας;—καπ?ετε—Ar. Av. 246.
—Κακῶς κεκαφηότα θυμόν. Il. ε. 698.
SYN. Αναχαπ?ω, εγκαπ?ω—εκπνεω.

Καπυρὸς.
Και γαρ εγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στομα.—Theocr. 7. 37.
—Αλλα μέ τις καπυρὰ νοσος εξαλαπαξε. 2. 85.
Ται καπυραὶ χαιται—6. 16.
SYN. Δειλη, αυαλεος, ανικμ@.

Καπυς, Nom. Pr.
Ασσαρακ@ δε Καπυν.—Il. υ. 239.

Καπυω. Vid. αποκαπυω.

Καρ, Κᾶρες.
Ει δε δῦλός εςι καὶ Κάρ—Arist. Av. 765.
Νασης αῦ Καρων ἡγησατο βαρβαροφωνων. Il. β. 867.
EPITH. Μενεπ?ολεμοι, φιλοπ?ολεμοι.

Καρ, καρα. καρη. καρηαρ, καρηνον.
Εξ ερεαν επὶ κάρ—Il. π. 392.
—Καρα λιθῳ πεπληγμέν@. Arist. A. 1216.
Ουρανῷ εστηριξε καρη—Il. δ. 443.
Ουδει ενισκηψαντε καρηατα.—ρ. 437.
Αιθρων πιπ?ε καρηνα,—λ. 500.
SYN. Κεφαλη
EPITH. Αιπεινὸν, αμεινητὸν, αλγινόεν, αμβροσιον, αν?οκομον, ακερσικομον, αχηδεσον, αερσιλοφον, αδυπη?ον, βλοσυρὸν, ξανθὸν, λευκανθὲς, λευκ?ν, γοργωόν, δεινὸν, ιφθιμον, λασιον, ευπλοκαμον, ευκραιρον, ευφυὲς, ιοφόρον, λαχνῆεν, λαμοτμητον, ομοκραιρον βοοκραιρον πρωτοτοκον. μελανοχρων, οφρυόεν, πολιον, πολυκλαυςον, πλαδαρὸν, χαρίεν, υπερσεπλον, σμερδαλέον, τανυθριξον, φιλοζεφυρον, ὑψιλοφον ακυμορον, πυλυπινὲς, ψαφαραχροον.

Καραβ@
Ο γριπεὺς καλαμοις καραβον εκρεμασε. Ep. l. 6.

Καραδοκεω.
Καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιωτατον. Eur. Or. 702.
SYN. Καιροφυλακ?εω, προσδοκαω, δοκευω, αποσκοπεω. κατασκοπεω, καρτερεω, ελπιζω, επιτηρεω τον καιρόν.

Καραμβις
Εςι δέ τις ακρη Ελικης κατ' εναντίον αρκ?ε.
Παν?οθεν ηλιβατος· καὶ μιν καλεουσι Καραμβιν. Ap. 2. 361.

Καρανιστὴρ, καρανιστής.
Αλλ' ε καρανιστῆρες οφθαλμωρυχοι
Δικαι;—Æsc. Eum. 186.
—Ἡ καρανιστὴς μορος. Eur Rh. 817.
SYN. Θανατηφόρος, αποκεφαλιζων.

Καρανοω.
—Και καρανοῦται λογ@. Æsc. Ch. 526.
SYN. Τελειοω, κεφαλαιοω.

Καρατομεω.
—Χερὶ καρατομεῖν ξιφει. Eur. Rh. 586.
SYN. Αποκεφαλιζω, αποδειροτομεω.

Καρατομος.
—Γοργον' ὡς καρατομῳ. Alc. 1128.

Καρβανος.
Συ δ' αντὶ φωνῆς φραζε καρβανῳ χερί. Æsc. Ag. 1070.
SYN. Βαρβαρος, βαρβαρικός.

Καρδαμιζω.
Τὶ καρδαμιζεις;—Arist. Th. 624.

Καρδαμον
—Εχθὲς εφαγον καρδαμα. Ib. 623.

Καρδαμυλη.
Καρδαμυλην, Ενοπην τε—Il. ι. 150.

Καρδια, κραδια.
—Μεγα δε σθενος εμβαλ' εκαστῳ
Καρδιῃ, αλληκ?ον πολεμιζειν,—Il. λ 12.
Αλλα μοι οιδανεται κραδιη χολῳ—Il. ι. 642.
SYN. Κῆρ, κεαρ. ἦτορ.
EPITH. Ατρωτος, απειροδακρυς, απλακὴς, αστειρὴς, αμειλιχος, ανοος, αλεγεινη, ακιβδηλος, αυτοπικριτος, απειροκακος, αχραν?ος, αδολος, ατολμος, βαθυπλουτος, βαρυζηλος, γεραρὰ καθαρὰ. θαρσαλεα, ευφρων, ευνοος, θεοσεβὴς, γαλακτομορφος, μελανοχρως, μελαινα, μαχημων, μενεδηιος, πρωφρων, πινυτὴ, πολυγηθὴς, μυθοτόκος. σιδηρῆ, χαλκεια, σφαλερὰ, συφελικ?ος, συμφραδμων, ὑψινοος, ὑψαυχην.

Καρδοπος, καρδοπη.
Οσις καλεσειε καρδοπον τὴν καρδοπην. Arist. Nu. 1253.
Exp. Μακτρα, (τω αλευρω) μαγὶς, (εν ῇ τους αρτους εμπα?ον,) σκαφη.

Καρηβαρεω.
—Καρηβαρεῦντες εκ μεθης—Lyc 384.
SYN. Καρηβαριαω, κεφαλαλγεω.

Καρηκομαων.
—Καρηκομοωντες Αχαιοί. Il. β. 323.
SYN. Καταβοστρυχος.

Καρια.
Και Καριης Ροδου τε—Anacr. 32. 16.

Καρικὸς
—Και Καρικῶν αυληματων.. Arist. R. 1336.

Καρις
Καρῖδ' ευμεγεθη ληψη—Archestr.

Καρίων.
Πολλὰ δὲ Καρίωνος αιω—Call. 1. 24.
Καρκαίρω.
Καρκαιρε δε γαῖα ποδεσσιν. Il. υ. 157.
—SYN. Ηχεω, κινεομαι.
Καρχαρια.
—Αμφὶ σιτία και καρχαρια. Soph. Fr.
Καρκινος.
—Νωτακμονες, αγκυλοχῆλαι,
Λοξοβάται, τρίβολοι, ψαλιδοστομοι, οστρακοδερμοι,
Οσοφυεῖς, πλατυνωτοι, αποσιλβοντες εν ωμοις,
Βλαισσοὶ, χειροτεινοντες. απὸ τεριων πορῶντες,
Οκταποδες. δικαρηνοι, αχειρέες. οι δε καλεῦνται
Καρκίνοι, οἱ. κ. λ. Hom. B. 285.
—μεσση δ' ὑπὸ καρκίνος εσί. Arat.
Αψεται του τραχηλου —ο καρκινος. Eur. C. 605.
SYN. —Καρκινωμα—δεσμός.
EPITH. Αλητης, λοχριος, σισυροδυτης, αστικολιοθος.
Καρνεια. Ἑορτὴ Δωρικὴ.
—Τα δε Καρνεα, και δε εφερπει. Theoc. 5. 83.
Τεθμιαι ευτε σφιν Καρνειάδες ηλυθον ὦραι. Call. 2. 87.
Καρος.
—Καρος δε μιν αμφεκαλυψε. Ap. 2. 203.
SYN. Ληθαργος, κῶμα, σκοτωσις. μεθη παραφορά.
Καροω.
—Θανατῳ κεκαρωμενα δεινὰ πελωρα. Theoc. 24. 58.
SYN. Βαρυνω, (τὴν κεφαλην.)
Καρπαθος.
—Και Καρπαθος ηνεμοεσσα. Hom. A. 43.
EPITH. Παιπαλοεσσα.
Καρπαλιμ☉.
—Κιχεὶς ποσὶ καρπαλιμοισι. Il. π. 342.
SYN. Αιψηρὸς, οξὺς, ορμητικὸς, ταχὺς.
Καρπαλιμως.
Καρπαλιμως δ' ανεδυ πολιῆς ἁλὸς.—Il. α. 359.
SYN. Οξέως, ορματικῶς, ταχεως.
Καρπιζω, καρπιζομαι.
Παφονθ—οι ποταμῶ ροαὶ
Καρπιζουσιν ανομβροι Eur. B. 406.
SYN. Ευκαρπιζομαι ποτιζω. (Ευκαρπον ποιειν.)
Καρποομαι.
Καρπιμος.
Μηθ' αἱμὰ μη δεξαιτο καρπιμον πεδον. Eur. Or. 1091.
Καρποποιὸς, καρποτρόφος, καρποφόρος.
Γῆς καρποποιοῦ παῖδα Δημητρος—Rh. 964.
Καρποτρόφ☉ δρῦς—Lyc. 1423.
Πεδια—καρποφερα γᾶ;. Eur. Hel. 1501.
SYN. Καρποτόκος, διατρυγιος, επικαρπιος, καρποδοτης, κατακαρπος, καρπογόνος.

Καρποομαι.
—Τῆσδε νῦν καρπωμεθα. Soph. Tr. 207.
SYN. Απολαυω, καρπευω, καρπιζομαι, διακαρποομαι.
Καρπὸς.
Καρπὸν εδηλησαντο—Il. α. 156.
SYN. Επικαρπια, εκκαρπωσις, εκφορια.
EPITH. Αφθον☉, αθανατος, αυξομεν☉, αφειδὲς, ανθηρον, βιοτησι☉, βοτρυωδες, γλυκὺς, ευιερος, ευωδες, ευφρων, ευανθὴς, θεωδὲς, ζειδωρος, φερεζωος, νεοθηλὴς εριθηλης, ευθηλης, μηλωψ, θαλλων, πολυγηθὴς, πολυανθὴς, πολυειδὴς, λαθικηδὴς, ομφαξ, δροσοεις, φρενοθελγὴς, φιλακρητος, χαριεις, κρηνιτης, πιων, οινοψ, μελιηδὴς, μελιφρων, θερειος.
Καρποτελεω.
Καρποτελεῖν δέ τοι
Γᾶν επικραινοι
Φερματι γὰν παντοφ. Æſch. Supp. 695.
Καρπωμα.
Καρπωματα σαζοντα—Ib. 1008.
SYN. Ονησις. θυσια. προσφορά.
Καρτα.
Και καρτ' επαινω τευξεται,—Soph. Aj. 527.
—Καρτα τοι Φιλοκτητου γυνή. Ib. 581.
SYN. Πανυ, αγαν, μάλα, λιαν, μεγαλως, δεινῶς.
Καρταιπυς, κραταιπυς.
—Οταν δ' ευρυσθενεῦ
Καρταιποδ' αν ερυη Γεναχῳ. Pind. Ol 13.
Ημιονοι δ' ἀξουσι κραταιποδες ες τόδε δῶμα. Hom. xlviii. 8.
Καρτερεω.
—η παθόντα καρτερεῖν. Eur. Alc. 1088.
SYN. Διακαρτερεω, εγκαρτερεω, διαρκειν, μενειν, υπομενω, αντεχω, διατελεω.
Καρτερὸς, vid. Κρατερος.
Ει μαλα καρτερος εσσι—Il. α 178.
Καρτεροθυμος. Vid. Κρατεροφρων.
—Και γὰρ καρτεροθυμον. Il. ν 350.
Καρτεροχειρ.
Καρτεροχειρ', αμογητε, δορυσθενές—Hom. vii. 3.
Phr μαρμαρω εξαν.
Καρτιστος. κρατιστος.
καρτιστοι δὴ κεῖνοι—Il. α 266.
SYN. Ανδρειοτατος, ανδρωδεστατος, αριστος.
Καρτος, vid. Κρατος.
Δοιη καρτος εμόι—Il ρ. 562.
Καρτυνω, καρτυνομαι, vid. κρατυνω.
Αλλ' ευ καρτυνατε εαῖς ενὶ χερσὶν ερετμά. Ap. 2. 332.
—Εκαρτυναντο φαλαγγας. Il. λ. 215.
Καρύα.
Καί τε τυγ' ε καρυης αποδεξεται,—Nic.
Καρυον.
Συκοις και καρυοις—Hom. B. 31.
*D —Τε

—το λεπυρον επὶ κροταφοισι καρυα. Ib. 130.

Καρυκοποιεω.

—Και καρυκοποιεῖν. Arist. Eq. 342.

Καρυκοποιὸς.

Καρυκοποιὸς προσβλεπων βδελυτ]ομαι. Athen.

Καρφαλέος, Καρχαλέος.

Ως δ' ανεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τιναξῃ

Καρφαλεων,—Od. ε. 369.

Διψῃ καρχαλέοι—Il. φ. 541.

SYN. Καταξηρος, ξηρὸς, αζαλέος, ὑπεριχνος, καρφοειδὴς.

Καρφος.

Ως δε γυνὴ—πυρὶ καρφεα χευατο.—Ap. 3. 291.

SYN. Καρφη, καρφις, ξυλεφιον, σκινδαλμὸς, σκαριφον, καλαμη, χορτηριον, φρυγανον.

Καρφηρὸς.

Ευναιας καρφηρὰς θεσσων τεκνοις. Eur. I. 172.

SYN. Καρφιτης, καρφωδης.

Καρφω.

Καρψω μεν χροα καλὸν—Od. ν. 398.

SYN. Καρφυνω, αυαινω, ξηραινω.

Καρχαροδους, Καρχαρος.

Κυνῶν ὑπο καρχαροδοντων. Il. κ. 360.

—Καρχαρος κυων. Lyc. 34.

Και καρχαρὸν τι μειδιασας. Suid.

SYN. Τραχὺς.—Οξυοδους.

Καρχαριος.

Καρχαρεοισι λυκοισιν εοικότες—Tryph. 606.

Καρχησιον.

Προς ζυγον καρχασιω. Pind. Nem. 5.

SYN. Ικριον.

Κασαλβαζω.

Κασαλβατω τοὺς εν Πυλῳ στρατηγούς. Arist. Eq. 354.

SYN. Λοιδορεω.

Κασαλβὰς, κασαλβη.

Υπο ταισδε, ταιν κασαλβαδ.ιν—Ecc. 1098.

SYN. Κασαυρα, κασαυρὰς, κασαυρὶς, κασωρὶς, κασσα, κασσαβὰς, ἑταίρα.

Κασαυριον, κασαυρεῖον.

Εν κασαυρειοισι—Eq. 1282.

SYN. Κασαλβιον, εταιρεῖον, ηλωστὸν, κοινεῖον, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον, χαμαιτυπεῖον, ματρυλλεῖον.

Κασιγνητη. Κασιγνητος.—Κασις.

—Κασιγνητη Εκτοριο. Il. ν. 71.

Φιλε κασιγνητε—Il. δ. 155.

Τὴν Εκτορός τε χἀτερων πολλῶν κασιν. Eur. Hec. 360.

—Πολυδωρος κασις. Ib. 426.

SYN. Αδελφή.—Αδελφός.—Συγκασις.

Κασσανδρα.

Ηνιε δε Πριαμοιο θυγατρῶν εἶδος αριστην,

Κασσανδρην, ανεδνον—Il. ν. 365.

EPITH. Θεηλατος, θεοπρέπος, βακχευουσα, μαντὰς, φοιβὰς, κακομαντις, ετεροφρων, λαξοτροχὶς, θαρσαλέα, κυνομυια, περικυδὴς, δῖα, Πριαμὶς,

PHR. Ικελη χρυσῇ Αφροδιτη. Hom. Μαντιν αγαθὴν και απιστον. Tryph. Μαντιπολον Βακχην—τε βακχεῦσαν παρα τῆς θεσπιωδοῦ Κασσανδρας. Eur.

Η φοιβοβλαστος χελιδων.—Ελικτὰ κωτιλλουσα δυσφραστως επη. Lyc.

Τὰν Κασσανδραν ιν' ακουω

Ριπ]αν ξανθὸν πλοκαμον

Χλωροκομῳ στεφανῳ δαφνας

Κοσμηθεῖσαν, όταν θεοῦ

Μαντοσυνοι πνευσωσ' αναγκαι. Eur. I. A. 757.

Κασσα, κασωρὶς. vid. Κασαλβὰς

Λιποντα κασσης εκβαλον πελειάδος. Lyc. 131.

Οταν κ ρη κασωρὶς—Ib. 1385.

Κασσιεπεια.

Νυκτὶ φαινομενη παμμηνιδι Κασσιεπεια. Arat.

Κασσιτερος.

—Και εικοσι κασσιτεροιο. Il. λ. 25.

EPITH. Εανὸς, νεοτευκτος, πανεφθος, φαεινὸς.

Κασσυω.

—Οἷσι πεδιλα παλιμβολα κασσυουσι. Nic.

SYN. Συρραπ]ω.—Κατασκευαζω.

Κασαλια (Πηγὴ).

Κασταλιας τε ναμα.—Soph. An. 1143.

PHR. Κασταλιας ενθεον ὕδωρ. Nonn.

Αργυροειδεῖς Κασταλιας δινας. Eur.

Κασταλίδες.

Νυμφαι Κασταλίδες Παρνασιον αἶπος εχοισαι. Theoc. 7. 148.

Καστιανειρα.

Καλη Καστιανειρα, δεμας εικυῖα θεῇσι. Il. θ. 305.

Καστωρ, (και Πολυδευκης.)

Καστορα θ' ἱπποδαμον, και πὺξ αγαθὸν Πολυδευκεα,

Αυτοκασιγνητω—Il. γ 237.

Υμνεομες Λαδαςτε καὶ αιγιοχω Διὸς υἱω,

Καστορα, και φοβερὸν Πολυδευκεα πὺξ ερεθιζειν.

—Αρτεμα τεκνα

Κουρος Θεσιαδος. Λακεδαιμονιους δυ αδελφοὺς,

Ανθρωπων σωτῆρας επὶ ξυρῷ ηδη εοντων.—

Ω αμφω θνατοισι βοηθόοι, ὦ φιλοι αμφω,

Ιππῆες, κιθαρισται, αεθλητῆρες, αοιδοὶ—

Καστωρ δ' αιολοπωλος, ὁ τ' αιχμητὴς Πολυδευκης.— Theoc.

Λακεδαιμονιοι αστέρες—Call Ἡμιθνητοι διπτυχοι. Lyc Λευκοπωλοι Τυνδαριδαι Pind.

—Σε δε Καστορ αεισω

Τυνδαριδα, ταχυπωλε δ' ρυσσόε, χαλκεοθωραξ.

—Ὑπερ χθ...ιν δαι Καστωρ Theoc 22

Καστορι δ' ουτι ομοῖος εν αμιθειης πολεμιστὴς

Αλλος εην—Ib. 24.

Ωκυ

—Ωκυπόδων δεδαημένος ἵππων Apoll. 1. 146.
Ep Καρτερὸς, ἱππαλίδας, φαισφόρος, φιλόξενος,
Χαλκε μιτρὴ, χρυσαρματος.

Κασωρευω vid. Βασσαρα.
SYN. Πορνευω, εκπορνευω, καταπορνευω, μαχλαω, παλλακευομαι, ασελαιναιω.

Καταβαινω
Εκ λεκτρ καταβαινε—Hom M. 290.
Ες πεδιον καταβῆναι—Il. γ. 252.
SYN. Αποβαινω, αποκαταβαινομαι, εμπιπτω, συμπιπτω.

Καταβακχιουμαι.
Και καταβακχιοῦσθε—Eur. B 109.
SYN Βακχευω.

Καταβαλλω.
Ες μεσσον κατεβαλλε—Il. ο. 357.
SYN. Απαρασσω, καταρασσω, καταταρασσω, καταστραπτω. κατακρημνιζω, κατερειπω, αφιημι, καθιημι, καθιμαω. χαλαω, καταφερω, κατατειφω, ανατρεπω, πορθεω, απορριπτω, επιστελλω, λυω.

Καταβασμὸς.
Καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἀπὸ
Ιησι σεπτὸν Νεῖλος ευποτον ρεος. Æsc. Pr. 810.

Καταβλαπτω.
—Ὅτε μήτι καταβλαπτη τὸ ἑὸν αυτῶ. Hom. M. 93.
SYN. Βλαπτω, κατασινομαι.

Καταβλωσκω.
Αςυ καταβλωσκοντα —Od. π. 466.
SYN Κατερχομαι, διεξερχομαι, ὑπεκφευγω.

Καταβολὰ.
Καταβολὰν ἱερᾶν αγωνων Pind. N. 2.
SYN. Εδεθλιον, επιβολὴ, προβολὴ, εγχειρημα. εκτισις, καταλυσις. καθαιρεσις.—Καθοδος.
Καταπαυχή.—περιοδος, θυσια, τελετή. Καταρχησις.

Καταβοσκω. καταβοσκομαι.
Πορτιος ἠδ βοὸς ἐολοχον καταβοσκομεναων Il. ε. 162.
SYN. Κατατρωγω, καταβρωσκω.

Καταβρεχω.
Εμοὶ μελει μυροισι
Καταβρεχειν ὑπηνην Anac. 15. 5.
SYN. Διαβρεχω. βρεχω, καταρραινω, επιπασσω, κατομβρεω, καταχεω, διαχεω, αρδω.

Καταβριθω.
Ειροποκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβριθασι. Hes. ε. 232
SYN. Βαρεω, καταβαρυνω, βαρυνομαι.

Καταβροχθιζω,
Οβολον καταβροχθισα—Arist. Av. 503.

Καταβροχω.
Ος τὸ καταβροξειεν—Od. δ. 222.

Καταβρωω. καταβρωσκω.
—Κατεβρως αμβροτον ὕδωρ. Hom A. 127.
Ως μη καταβρωξη νιν εν ροχθοις κλυδων. Lyc. 742.
SYN. Αποχιανω, εκροφεω, καταπινω.
Αποβοσκομαι, κατανεμομαι, κατατρωγω.

Καταγελαω
Κἀν τοῖσδε κοσμοις καταγελωμενην.—Æsc. Ag. 1280.
SYN. Επιγελαω, διαπαιζω, επιπαιζω, καταπαιζω, χλευαζω, καταχλευαζω, καταμειδιαω, καταμωμαομαι, ὑβριζω, κατακερτομεω, κατασοφιζομαι, καταφρονεω, κατειρωνευομαι, διασυρω.

Καταγελως.
Τί δῆτ' εμαυτῆς καταγελωτ' εχω τάδε; Ib. 1273.
SYN. Καταγελασμα, χλευασια, χλευασμα, χλευασμὸς διασυρμὸς, επιχαρμα, μωκημα, τωθασμος, καταχηνή.

Καταγηρασκω, καταγηραω.
Αιψα γὰρ ει κακοτατι βροτοὶ καταγηρασκουσιν. Od. τ. 360.
—κατεγηρα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 510.
SYN. Γηραω, συγγηρασκω, χρονοτριβεω.

Καταγινεω.
—Αφ' ὑψηλων ορεων καταγινεσκον ὕλην. Od. κ. 104.
SYN. Κατακομιζω, καταφερω, καταγω

Καταγινωσκω, καταγνωμι.
Ουτος καταγνὺς τῶ γεροντος τους τροπους. Arist. Eq 46.
Ει μη καταγνωσεσθε ταυτην την δικην Ib. 1357.
SYN. Γινωσκω, καταμανθανω — κατακρινω, — ευθυνω —Ελεγχω, καταμεμφομαι.

Καταγλωττιζω.
—Καὶ ψευδῆ κατεγγλωττιζέ μου. Arist. A. 379.
SYN. Βλασφημεω. λοιδορεω, κατηγορεω, βατταριζω, σπερμολογεω. κατασωμυλλω, καταφλυαρεω, ψελλιζομαι. γλωττοστροφεω.

Καταγλωττισμα.
—Μυρω κροκω καταγλωττισματων. N. 51.
SYN. Καταγλωττισμὸς καταπατημα. περιλαλημα. κ λακευμα.—Αισχρὸν φιλημα.

Καταγμα.
Το γαρ καταγμα— τῆς οἰὸς—Soph. Tr. 108.
SYN Κατασπασμα θραῦσμα, ρηγμα, τολυπη.

Καταγνυμι
Ειτα καταξειέ τις αυ—
τῶ μεθυων τῆς κεφαλῆς Ορεστης. Arist. A. 1165.
SYN. ...γω αγνυμι κατακλαω, καταγω.

Καταγορευω.
Εὰν δε μή σοι καταγορευσῃ. Pa. 106.
SYN Εισαγγελλω, ενδεικνυω, καταγγελλω.

Καταγραφω
— Τας Ορφειαι κατεγραψε—γῆρυς. Eur. Alc. 978.
SYN. απογραφω, διαγραφω, επιγραφω, μεταγραφω,

γραφω, προγραφω, ὑπογραφω, ὑποτυποω, σκιαγραφεω, προμνηστευομαι προξενεω. αποχειροτονεω.

Καταγρομενος. pro καταγηρομενος.

—Ὑπνῳ κῶμα καταγρομενον. Theoc. Ep. 3. 6.

Καταγω

—SYN Κατα θ' ἁρματα αξω Il. θ. 403.

SYN. Καταγνυμι, διαρρηγνυμι, συντριβω.

Καταγω.

—Καταγειν κοιλας επὶ νῆας. Il. ε. 26.

SYN. Αναγω, μεταγω, προαγω, προσαγω, καταβιβαζω. καταιρω, παραβαλλω.

Καταγωγειον καταγωγιον.

Εις τ' αυτὸ καταγωγεῖον αυτοῖς ἐξομεν. Antiph. 6. 5.

Τις αν ἂν ὀρῶν παρελθοι

Καταγωγιον τοιοῦτον; Anac. 22. 6.

SYN. Καταγωγὴ. καταλυμα, καταλυσις, σταθμὸς, ξενοδοχειον, πανδοχεῖον.

Καταδαζομαι

—Και σιωποὶ κατὰ παντα δασονται. Il. χ. 354.

SYN. Αποδαζομαι, διαρπαζω, καταληΐζομαι.

Καταδαιομαι.

Αιγας ογδωκοντα μονος κατεδαισατο μανδας.

Theoc. 4. 34.

SYN. Κατατρωγω —Καταδαιζομαι.

Καταδακνω.

—Καταδακνω δακτυλον ακρον. Hom. B. 45.

SYN. Επιδακνω, αποδακνω, βρυκω.

Καταδακρυχεω.

—Θετις καταδακρυχεουσα Il. σ. 94.

SYN, Δακρυω, καταδακρυω, κατοδυρομαι.

Καταδαμναμαι.

—Πυρὸς καταδαμναται αὐτμῇ. Hom. M. 137.

SYN. Δαμναμαι, καταδαμαζω, αφανιζω.

Καταδαπτω, καταδαπτομαι.

Μή με εα παρὰ νηυσὶ κυνας καταδάψαι Αχαιῶν. Il. χ. 339.

SYN. Καταδαρδαπτω, περιδαρδαπτομαι, δαπτω, καπτω, καταδαπαναω, κατακοπτω, διαλαφυσσω, διασπαω.

Καταδαρθανω, καταδαρθω.

Καδδραθετην δ' υ πολλὸν επὶ χρονον.—Od ο. 493.

—Παρα τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν. Arist. Ecc. 624.

SYN. Αποδάρθω, εγκαταδαρθανω. εγκαθευδω, κατακοιμαομαι, απομερμηριζω, καθυπνοω. κατακοιμιζομαι.

Καταδειδω.

Τοιοῦτον ιδὼν τερας υ κατέδεισα—Pa. 758.

SYN. περιδειδω, περιφοβοῦμαι, καταπτησσω, καταπληττω. Καταδειλιαω.

Καταδερκω.

Μανας αιθος καταδερχθῆναι. Soph. Tr. 1017.

SYN. Θεωρεω, καθοραω, αποβλεπω.

Καταδευω, καταδευομαι.

—Ιν' ακτε μὴ καταδευῃ Hes. ε. 544.

SYN. Δευω, βρεχω,—δευομαι, βρεχομαι, τεγγομαι, πλαδαω

Καταδεω.

—Ὁ δ' οιστρημενος καταδησῃ

Δεσμῷ εν αργαλεῳ ... ο 442.

SYN Ανα.εω, προσδεω, συνδεω, δεω, δεσμευω συναπτω. Επαδω,—κωλυω.

Καταδηλος

Εν εμοι καταδηλος εσται. Soph. Æd. C. 1278.

SYN. Δῆλος, αριδηλος, προδηλος, ευδηλος.

Καταδημοβορεω

—Λαοῖσι δοτω καταδημοβορῆσαι. Il. σ. 301.

SYN Κατατρωγω, καταναλισκω.

Καταδηριαομαι.

—Τονδε δ' εᾶν πεδιον καταδηριασασθαι. Il π 96.

SYN. Αμιλλαομαι, μαχομαι, φιλονεικῶ.

Καταδιαλλαττω.

Οι μ' ελεγον ως κατεδιηλλαγην. Arist. V. 1275.

SYN. Διαλλασσω

Καταδουλοω καταδουλοομαι.

Ου Μενελεω με καταδεδουλωται—Eur. I. A. 1269.

SYN. Δουλοω, ὑποζευγνυω, χειροω.

Καταδρηστειρα

—Αἱ οἱ δῶμα καταδρηστειραι εασι. Od. κ. 349.

SYN. Δρηστειρα, ὑποδρηστειρα, δουλη.

Καταδρομος.

Μελαθρα, πυρὶ καταδρομα. Eur. Tro. 1300.

SYN Ανασπατος.

Καταδρυμμα.

Ρυσὰ δε σαρκῶν πολιῶν

Καταδρυμματα χειρῶν. Supp. 51.

SYN. Αμυξις.

Καταδρυφασσω.

Χηλῶ κατεδρυφαξε διπτυχης γονάς Lyc. 239.

SYN. Φρασσω περιφρασσω. αναφλιζομαι.

Καταδυμι, καταδυνω, καταδυω, καταδυομαι.

Ημος δ' ηελιος κατεδυ—Il α. 475.

Σπαργαν' εσω κατεδυνε—Hom. M. 237.

—Κατά τε ρωπηια δυω. Il. φ. 559.

—Καταδυσεο μῶλον Αρηος. Il. σ. 134.

SYN. Δυω, δυομαι, καταπιπτω, εισδυνω εισδυομαι, Επιβαινω, αφικνεομαι, εισερχομαι. — Κρυπτομαι, Ενδομυχεω, κατακαλυπτω.—Καταποντιζομαι. —Καταισχυνομαι.—Περιδυω.

Καταδωροδοκεω.

—Ου φησιν δεινας καταδωροδοκῆσαι. Ar. V. 1031.

SYN. Διαφθειρω. (χρημασι.)

Καταιτυω, καταιτυμι.

Θριξὶ δε παντα νεκυν καταιτυον—Il. ψ. 135.

Ορει

Ορος καταειμενον ὑλῃ. Od. ν. 351.
SYN. Κατακαλυπτω, σκεπαζω περιβαλλω.

Καταζαινω.
Καταζηνασκε δε δαιμων. Od. λ. 586.
SYN. Αζαινω, αυαινω. καταξηραινω.

Καταζαω, καταζωω.
—Καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βιον. Eur. I. 56.

Καταζευγνυω, καταζευγνυμι.
—Κρυπτομενα δ'εν
Τυμβηρει θαλαμῳ κατεζευχθη. Soph. An. 959.
SYN. Συζευγνυμι, ζευγνυμι. αρμοζω.—καταυλιζομαι.

Καταθαπτω
—Χρὴ τὸν μὲν καταθαπτειν ὅς κε θανῃσι. Il. τ. 228.
—Ουδέ τις ἦεν—κατθάψαι. ib ω. 611.
SYN. Θαπτω, συνθαπτω, εντaφιαζω

Καταθελγω
Τους αυτὸ κατεθελξεν—Od. κ. 213.
SYN. Καταψηχω, καταψαω, κατακηλεω, καταπραΰνω, καταμειλισσω, εκμειλισσομαι, εξευμαριζω, πραΰνω. μειλισσω, ψηλαφαω, ημεροω, τιθασσευω. εξαπατaω.

Καταθνησκω.
—Κατὰ μεν Τρωων θανον ὅσσοι αριστοι. Il. μ. 13.
SYN. Αποθνησκω, θνησκω.

ΚαταθνητΘ.
—Ου μεν γάρ τι καταθνητός γ'ετετυκτο. Il. ε. 402.
SYN. Θνητὸς, ανδρομεΘ.

Καταθρηνεω
—Επὶ τυμβῳ καταθρηνησον Eur. El. 1326.
SYN. Θρηνεω, γοαω, κατολοφυρομαι.

ΚαταθυμιΘ.
—Μηδέ τι τοι θανατος καταθυμιος εστω. Il. κ. 383.
—Τό μοι καταθυμιόν εστιν. Od. χ. 392.
SYN. Απ θυμιος, (κατὰ τον νοῦν)—Θυμαρὴς, ενθυμιος, ευαρεστος, (κατ' εμὴν δοξαν.)

Καταθυμοβορεω.
Φειδεο τῆς ζωῆς, μή μιν καταθυμοβορησῃς. Pyth. ult.
SYN. Αχαχημαι, λυπεομαι.

Καταθυω, καταθυομαι
Νῦν δέ νιν εκ θυεων καταθυσομαι—Theoc. 2. 10.
SYN Θυω, καταγοητευω. επαδω. επιφαττω.

Καταιβατης.
—Θυραι—καταιβαται ανθρωποισιν. Od. ν. 110.
SYN Βασιμος, βατός.

Καταιβατης, καταιβάτις
Καταιβατης κεραυνός. Æsc. Pr. 359.
—Εις Αίδαο καταιβάτις εστι κελευθος. Ap. 2. 353.
SYN. Επιρρεπής.

Καταιγιζω.
—Πριν καταιγισαι πνοὰς—ΑρεΘ—Æsc. S. T. 63.
SYN. Επιφερομαι, καταβαλλω. διαιθυσσω.

Καταιγις. καταιξ.
—στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυῖα. Cal. I. 5.

—Τοθεν Βορεας καταϊξ
Ερχεται αχλαινοισι δυσαέα κρυμον αγουσα. Call. 3. 114.
SYN. Αελλα, ζαλη, λαιλαψ.
EPITH. Λιγηεσσα, θοὴ, ὑδατοεσσα, χειμερια, τρηχεῖα.

Καταιγδην.
—Σπιδοεσσι καταιγδην ελαυνον. Ap. 1. 64.
SYN. Μεταϊγδην, λαβρως, φοραδην, ορμητικῶς.

Καταιδεομαι
Δαιμονα στυγνὸν καταιδεσθεῖσα.—Eur. Hipp. 772.
SYN. Αιδεομαι, αζομαι.

Καταιθαλοω.
Ον Ζεὺς κεραυνῷ πυρπολῳ καταιθαλοῖ. Eur. Supp. 640.

Καταιθω.
Και καταιθειν τὸν πανοῦργον. Arist. Th. 734.
SYN. Κατακαιω, καταπρηθω, αιθαλοω.

Καταικιζω.
—Σῶμα σὸν καταικιῇ; Eur. Andr. 828.
SYN. Αικιζω, ὑβριζω, αφανιζω.

Καταινεω.
Ουτοι καταινῶ λιαν σ' εγώ. Iph. A. 336.
SYN. Συναινεω, αποδεχομαι, επαινεω.

Καταιρω.
—Κατῆραν ες τα βιβλία. Arist. Av. 1288.
SYN. Καταγω, προσιθημι, καταβαινω, εισερχομαι, εφορμιζομαι. καταπλεω.

Καταΐσχομαι, pro κατεχομαι,
Ουτ' αρα ποιμνῃσιν καταΐσχεται.—Od. ι. 122.

Καταισχυνω.
Μητι καταισχυνειν πατερων γενΘ.—Od. ω. 507.
SYN. Αισχυνω, ατιμαζω. μιαινω, αμαυροω.

Καταιτυξ.
—Κυνεην—αφαλόν τε και αλοφον, ἥτε καταιτυξ
Κεκληται. Il. κ. 258.

Καταιωρεομαι
—Θυσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοί. Hes. α. 225.
SYN. Ανακρεμαω, εκκρεμαμαι, κρεμαμαι.

Κατακαιριος.
—Ὁ οι ουτι βελΘ κατακαιριον ἦλθεν. Il. λ. 439.
SYN. ΚαιριΘ. θανατηφόρΘ.

Κατακαιω.
Και τα μεν αρ σχιζῃσιν αφυλλοισιν κατεκαιον. Il. β. 425.
SYN. Καιω. καταιθω, κατασμυχω, καταφλεγω, καταπρηθω, κηλοω, πυρπολεω, εκπυροω.

Κατακαλυπτω.
Αλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλυπτοι. Il. ζ. 464.
SYN. Καλυπτω, συγκαλυπτω, εγκαλυπτω, παρακαλυπτω, περιστελλω, καταστεγαζω, περιστεγω, περισκεπαζω.

Κατακαμπτω.
—Χειμῶνος ὤν
Οντος κατακαμπτειν τας ςροφας ε ῥᾳδιον. Arist. Th. 74.
SYN. Γναμπτω, μετατρεφω, αποςρεφω.
Κατακαρφω.
Φυλλαδος ηδη κατακαρφομενης. Æsc. Ag. 8.
SYN. Καταξαινω.—αφανιζω.
Κατακειμαι, κατακεω, κατακειομαι.
—Εν λοχμη πυκινῃ καλεκειτο μεγας σῦς. Od. τ. 439.
Νῦν μεν δαιταμενοι καλακειετε—Od. η. 188.
SYN. Ανακειμαι, παρακειμαι, καλακλινομαι. κατακοιμαομαι. καθευδω.
Κατακειρω
—Βιοτον καλακειρετε πολλον. Od. δ. 686.
SYN. Καταναλισκω, καταδαπανω. διακειρω.
Καλακελευω.
—Κατακελευε δη. Arist. R. 269.
SYN. Εγκελευω, παρακαλεω.
Κατακηλεω.
—Ος τηνδ' ατην
Χωρις ζηνος κατακηλησει. Soph. Tr. 1020.
SYN. Καταθελγω.
Κατακλαω
—Ουδε κατεκλων. Il υ. 227.
SYN. Καταγνυμι, διακλαω, κατακλεαω.
Καλακλεις.
Και της καλακλειδος επιμελε—Arist. V. 154.
Καλακλειω.
Αυικα Τυνδαρεω καλεκλαξαλο ταν αγαπαλαν
Μναςηςας Ελεναν—Theoc. 18. 5.
SYN. Εγκλειω, περικλειω, εγκατακλειω, κατακληιζω, κατειργω, περιλαμβανω, επιτειχιζω.
Κατακλειςος.
Α παις ά κατακλειςος—Call. Fr.
SYN. Αφερκλος, κρυπλος.
Καλακληις.
—Κοιλοι τε καλακληιδα βελεμνων. ib. 3. 82.
SYN. Φαρετρα.—κλειςρον.
Κατακλινω, κατακλινομαι.
—Κατακλινας επι γαιῃ. Od. κ. 165.
Αδυ μελισδομενος κατακεκλιτο—Theoc. 7. 89.
SYN. Κατακειμαι, εγκλινω, ανακλινω.
Κατακλυζω.
—Την Φρυγων πολιν
Χρυσῳ ρεουσαν, ηλπισας κατακλυσειν
Δαπαναισιν.—Eur. Tro. 995.
Αλλ' ότε κοσμον άπαντα Θεος κατεκλυσ' ὑετοισι. Sibyl. l. 1.
SYN. Εξαρκεω, περισσευω.—βυθιζω, καταβυθιζω, καλαβαπτιζω, συλλυω. καταδυνω. επικλυζω υπερρεω, πλημμυρεω, κυμαινω.]

Κατακλυσμος.
Πας γενος εξολεσω μεγαλοις ὑδατων κατακλυσμοις. Ibid.
SYN. Επικλυσις, κατακλυσις, προσκλυσις, χυσις, επιρροη. πλημη, πλημμυρα, πλημμυρις, εκκυμανσις, εκκυματωσις,
Και τοτε Ωκεανος μεγαλη ρυσις εσσετ' εν αυτοις
Μαινομενων ὑδατων —συνεπεγηροιτο δ' αυται
Πασαι, και ὑδατων φλεβες εξελυοντο ἁπασαι,
Ουρανοθεν μεγαλων απ' εγμενεων καταρακτων,
Εκ τε μυχων γαιης. και αβυσσου α·ματοιο
Ὑδατα μυριοεντα φανη. και γη εκαλυφθη
Πασα απειρεσιος.—κ λ Sibyl. l. 1.
Κατακλωθες.
—Ασσα οι αιτα κατακλωθες τε βαρειαι
Γεινομενῳ νησαντο λινῳ—Od. η 197.
Exp. Αι καταμοιρωσαι ἑκαςῳ τὸ ειμαρμενον.
Κατακλωθω.
Γυιοι γαρ εννατηρας αμπαμοι τριπλαις
Πηναις κατεκλωσαντο δηναιας Αλος. Lyc. 145.
SYN. Κλωθω, μιτοομαι, πηνιζω, νεω.
Κατακναω.
Ει μη κατακνησας τοις ςρατιωταις α λαβες. Arist. V. 959.
SYN. Τεμνω, μεριζω, αποξεω, κατακνηθω.
Κατακνιζω.
—Εγω δε κατακεκνισμαι δειλαιρα. Pl. 974.
SYN. Κατακναω, διακνιζω, παρακνιζω, υποκνιζω, καθυβριζω.
Κατακνωσσων,.
Τοια κατακνωσσουσα μινυνθαδιω ενι ὑπνῳ
Λευσσεν ονειρατα λυγρα—Apoll. 3. 690.
Κατακοιμαω, κατακοιμαομαι.
—Παρ' αμμι μενων κατακοιμηθητω. Il. ι 427.
SYN. Συγκοιμαομαι. κοιμαω. κατακ.ιμιζω, απευναζω, κατευναζω—ιαυομαι.
Κατακοιρανεω
Ηδ' όσσοι—Ιθακην κατακοιρανεουσι. Od. α. 247.
SYN. Κοιρανεω, διακοιρανεω, δεσποζω, απευθυνω, διαχειριζω, διιθυνω, επιςατεω.
Κατακομος.
—Αρτιγενες—ὑπο κορυθ' απαλοτριχα
Κατακομον βαλλει (al. καρακομον) Eur. B. 1185.
SYN. Ευκομος, πολυκομος, ευθριξ.
Κατακοναω.
Κατακονα μεν ουν αβιωτος βιος. Hipp. 821.
SYN. Καταναλισκω, λυμαινω, διαφθειρω.
Κατακοπτω.
Ες καιρον αρα κατεκοπησαν ουτοι
Ες τους γαμους.—Arist. Av. 1687.
SYN. Αποκοπτω, διακοπτω, επικοπτω, κατατεμνω, συντεμνω, διασπαω, διασχιζω. κατακειρω.
Κατακοσμεω.

—Επι

—Επὶ νευρῇ κατακοσμει πικρὸν οἰστόν. Il. δ. 118.
SYN. Επικοσμεω, κατατιθημι, κατατατῖω, αρμοζω, εξασκεω, επεξεργαζομαι.

Κατακυω.
Σύριγγος ἰὰν κατακυω. Eur. Rh. 553.
SYN. Θ κυω, εισακυω, ὑπεικω. κατακροαομαι.

Κατακραζω.
Πολλοὶ γαρ μισει σφε κατακραζωσι κολοιοί. Arist. Eq. 1017.
SYN. Καταβοαω, αντιβοαω περιθορυβεω περιεογλεω. αποκναιω.

Καταχρας.
Ως και τόνδε κατάρας—
Αταις κλ ιεντιν—Soph. Æd. C. 1306.
SYN. Διολω, παντελῶς, πρεμιῖθεν, βυσσόθεν.

Κατακρεμαω, κατακρεμαννυμι
Καδδ' εκ πασσαλόφιν κρεμασεν φορμιγγα—
Od. θ. 67.
SYN. Κρεμαω. ανακρεμαω.

Κατακρημναμαι, κατακρημνωομαι.
—Κατακρημνωντο δε πολλοί-βοτρυες. Hom. VI. 39.
SYN. Κατακρημνιζομαι, καταικριομαι.

Κατακρημνος.
—Οπη κατακρημνος ὁ χῶρος. Hom B. 153.
SYN. Αποκρημνος παρακρημνος, ὑψηλοκρημνος, περικρημνος, κρητὸς, καταρρωξ.

Κατακρινω.
Ψηφῳ θανατω κατακεκριμένον. Eur. Andr. 496.
Ενθα τὸ μεν κατεκρινας—Theoc. 23. 23.
SYN. Κρινω, καταγινωσκω, καταδικαζομαι. καταψηφιζομαι καταδιαιταω, καταχειροτονεω, κατασιζω, αποτιμαω, σκορακιζω.

Κατακροταλιζω.
—Αιδε ποδεσσιν Οὖλα κατεκροταλιζον—Call. 3. 247.
SYN. Κροταλιζω, κατακροτεω, δυπεω, καταδουπεω, αναχω.

Κατακρυπτω.
Σπερματα κακκρυπτων—Hes ε. 469.
SYN. Αποκρυπτω, κατακαλυπτω. ειρωνευομαι.

Κατακρυφη.
Ου γαρ εχω κατακρυφάν. Soph. Æd. C. 217.
SYN. Κατακρυψις, κρυψις, αποκρυψις, επικρυψις, συγκρυψις. αποφυγή —ειρωνεις.

Κατακτεατιζω.
—Τῆς ν σύ γε μηλιν αλλο
Χερῶν Ηφαιστοιο κατακτεατισση αγωνον. Ap. 3. 136.
SYN. Κτεατιζω, κατακταομαι, κταομαι.

Κατακτεινω, κατακτημι.
Ενθ' Εκτωρ δυο φῶτε κατεκτανεν—Il. ε. 608.
—Φιλον μητρωα κατεκτα. Ib β. 662.
SYN. Αποκτεινω, αναιρεω.

Κατακτὸς.
—Τῶν κατακτῶν κοτταβων. Arist. Pa. 1243.

SYN. Εκκρεμης, κρεμαστὸς, μετεωρος.

Κατακυπτω
Πρόσσω γαρ κατεκυψε—Il. π. 611.
SYN. Συγκυπτω, εγκλινω. καταθεαομαι.

Κατακωλυω
—Δυσπινῆ κατακωλυεις παλαι Arist. A. 1087.
SYN. Κωλυω, απειργω, απαγορευω. κατεχω.

Κατακωμαζω
Ειτε το δαιμονιον κατεκωμασε
Δωμασιν Οιδιποδαο. Eur. Ph. 366.
SYN. Κωμαζω, εισκωμαζω, κατακερτομεω

Καταλαλεω
Τί δὲ τοῖς θυραζε ταῦτα καταλαλῶν; Arist. R. 764.
SYN. Αντιλαλεω, κακολογεω, διαβαλλω.

Καταλαμβανω. Και ποτὶ ταν μανδραν κατελαμβανεν—Theoc. 4. 61.
—Τόνδε κατ' οσσε
Ελλαβε πορφυρεος θανατὸς—Il. π. 333.
SYN. Προκαταλαμβανω, επιλαμβανω, προλαμβανω, περιλαμβανω, φθανω, αλισκω, καταφωραω, επιβαινω. εξευρισκω. καταμαρπτω. κιχανω.

Καταλανθανομαι, καταληθομαι.
Ει δε θανοντων περ καταληθοντ' εν αΐδαο. Il. χ. 389.

Καταλγεω.
—Και καταλγησας λεγω. Soph. P. 372.
SYN. Δυσχεραινω, αλγεω.

Καταλεγω.
—Και ατρεκεως καταλεξον. Il. κ. 384.
SYN. Λεγω, εκλεγω, εγκαταλεγω, απαγγελλω, καταγραφω, εγγραφω. προσφερω, διαριθμεω, καταλογιζομαι, εγ αναλογιζαμαι, διαφημιζω, διαθρυλλεω.

Καταλειβω, καταλειβομαι.
—Ο' τ' εκ πετρης καταλειβεται ηλιβατοιο. Hes. θ. 786.
SYN. Μεταλειβω, ὑπολειβομαι, αποσταζω, καταστα-ζω, καταχεω.

Καταλειπτος,
—Μυρῳ καταλειπτος. Arist. Pa. 862.
SYN. Καταχριστος, εγχριστος, επιχριστος.

Καταλειπω, καταλειπομαι.
Κάι μιν εγὼ κατελειπον—Il. ζ. 221.
—Ει μέν κε λιπω κατα τευχεα καλά. Ib. ρ. 91.
Αλλον—καλλιπεν Εκτωρ. Ib. μ. 92.
SYN. Απολειπω αφιημι. στερομαι.

Καταλεπτολογεω.
Καταλεπτολογῆσαι Arist. R. 852.
SYN. Λεπτολογεω βασανιζω.

Καταλευω.
Σε μεν ὦν καταλευσομεν—Ib. A. 284.
SYN. Λευω, λιθαζω, λιθοβολεω, καταλιθαζω καταλιθοβολεω, καταλιθοω, πετροω, καταπετροω.

Καταλεω.

—Επ

—Επεὶ κατὰ πυρὸν αλισσαν. Od. υ. 109.
SYN. Αλεω, συναλεω.
Καταληπτικὸς
Καταληπτικὸς τ' αριστα τῶ Ξιροβατικῶ. Ar. Eq. 1377.
EXP. Προκαταλαμβανομενος τας ακυσιας.
Καταληπτὸς.
Πειθοι; θιέθεν καταληπτὸν Eur. Hipp. 1347.
SYN. Περιληπτὸς, αλωτὸς, εφικτὸς.
Καταληψις.
—Και κρῦσιν, και καταληψιν. Arist. N. 317.
SYN. Προκαταληψις, προληψις, περιληψις, συλληψις, γνῶσις, καταγνωσις διαγνωσις. γνωρισις, αισθησις, εὕρεσις. συνεσις. τεχνη, χωρησις. επιθεσις, επελασις, εισβολὴ περιοχὴ.
Καταλλαγὴ.
—περὶ πολεμῶ καταλλαγῆς Ib. Av. 1587.
SYN. Αλλαγὴ, ανταλλαγμα, διαλλαγὴ.
Καταλλασσω. καταλλασσομαι
—Θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ χολυ. Soph. Aj. 755.
SYN. Διαλλασσω, αλλασσω, οικειοω
Καταλογος.
—Εντεθεὶς εν καταλογῳ Arist. Eq. 1366.
SYN. Διαριθμησις, εξαριθμησις. απαριθμησις, απολογος. απολογισμὸς, επισκεψις. απογραφὴ, καταγραφὴ εκλογισια. επιλεξις, εκλεξις, επιλογὴ, εκλογη. προαιρεσις.—πιναξ.
Καταλυω. καταλυομαι.
—Καταλυει μυ τον βιον. Ib. N 836.
SYN Καταναλισκω. αναμασσω. καταπλυνω.
Καταλοφαδια.
Βῆ δε καταλοφαδια φερὼν—Od. κ. 169.
EXP. Κατα λοφα και αυχενος.
Καταλυσιμος.
Ουκέτι καταλυσιμον. Soph. El. 1260.
SYN. Λυτὸς, λυσιμος, ευκατασπαστος, εξαλειπτος.
Καταλυω.
—Πολλαων πολιων κατελυσε καρηνα. Il. β. 117.
SYN Λυω, αναλυω, εκλυω, ανατρεπω, ακυροω, αφανιζω, αποδοκιμαζω, καταγραφω, εκκοπτω.—διατριβω—τελεω.
Καταλωφεω.
Κυρον δ' εξ αχεων αδινῶς κατελωφεεν ὕπνος. Apoll. 2. 616.
SYN Απολωφαω, καταπαυω.
Καταμανθανω.
Παχυτερον ἑαυτῶ κατεμαθὼν τον Τηλεφον Timocl.
SYN. Εκμανθανω, ανασκοπεω, εξεπισταμαι εξεταζω, αισθανομαι, καταγνωμι.
Καταμαρπτω.
—ὅτε δε κατεμαρπτε διωκων. Il. ε. 65.
SYN. Καταλαμβανω, καθαρπαζω.
Καταμαω, καταμαομαι.
Τὸν ρα κολλιοδομενω; καταμησατο—Il. ω. 165.

SYN. Επαμαω, προσαμαομαι, καταμαομαι, κατaχεω, αθροιζω.
Καταμβλυνω
—Και καταμβλυνων κεαρ. Soph. Œd. T. 705.
SYN. Αμβλυνω, απαμβλυνω, εξαμβλυνω.
Καταμελεω.
—Ει κατημελητ' εγὼ. Ib. Aj. 45.
SYN. Αμελεω, παραμελεω, εξαμελεω, αθεριζω.
Καταμελιτοω.
Οιον κατεμελιτωσε την λοχμην ὅλην Arist. Av. 225.
SYN. Μελιτοω καθηδυνω.
Καταμεμπτὸς
—Ουτοι καταμεμπτ' εδεξεν. Soph. Œd. C. 1771.
SYN. Επιμεμπτὸς, επιμεμφὴς, επιληπτος, επιληψιμος, επονειδιστος, μωμητὸς, καταμεμφης.
Καταμεμφομαι.
—Τὴν μὲν εμὴν κομην,
Λευκὴ γαρ, καταμεμφομαι. Anac. 64. 7.
SYN. Επιμεμφομαι, αιτιαομαι, εγκαλεω.
Καταμηλοω.
Κημὸν καταμηλοῖν Arist. Eq. 1147.
SYN. Καταπειραω, δοκιμαζω.
Καταμηνυω
—Τ δ' εγὼ—καταμηνυσω. Æsch. Pr 175.
SYN. Μηνυω, απαγγελλω, αποφαινω.
Καταμιγνυμι. καταμισγομαι.
—Και τὴν φροντίδα
Λεπτὴν καταμιξας ες τὸν ὅμοιον αέρα. Arist. N. 230.
—Η'δ' ὑακινθος
Ευωδης θαλεων καταμισγεται ακριτα ποιην. Hom. XVIII. 26.
SYN Επιμισγομαι αναμιγνυω, ακκιρναω.
Καταμισθοφορεω.
Καταμισθοφορῆσαι, τῦτον ὁ μισθὸν λεγων. Arist. Eq. 1349.
EXP. Εις μισθὸν αναλῶσαι.
Καταμομφος, vid. καταμεμπτος.
—Καταμομφα δε φασματα στρυθῶν. Æsc. Ag 150.
Καταμυσσω. καταμυσσομαι.
—Καταμυξατο χεῖρα αραιην, Il ε. 425.
SYN. Αμυσσω, διαμυσσω, καταξεω.
Καταμυττωτευω.
Απαξαπαντα καταμεμυττωτευμενα Arist. Pa. 246.
Καταμυω.
Ου δ' ολίγον καταμῦσαι,—Hom. B. 190.
SYN. Μυω, επιμυω, σκαρδαμυσσω.
Καταναγκαζω
—Και κατηναγκασμενης. Eur. Fr.
SYN. Αναγκαζω, επειγω.
Καταναιω.
—κατενασσε πατὴρ ες πειρατα γαιης. Hes. ε. 167.
SYN Κατοικιζω. καθιστημι.
Καταναιομαι, καταναιῦμαι.
—κατὰ δωμα ναιεσθαι. Od. χ. 484. SYN.

SYN. Απεχομαι, απερχομαι, επαπερχομαι.
Καταινευω, καταινευομαι
Αλλ, αγε, τοι κεφαλῇ κατανευσομαι—
Ουδ᾽ ατελευτητον γ᾽ ὁ, τι κεν κεφαλῇ κατανευσω. Il. α. 524, 527.
Ην ὁ κατινευσας—Od. ο. 463.
SYN. Διανευω, επινευω.
Καταιθρακοω.
—Κατηθρακωμεθ᾽ οφθαλμῦ σελας. Eur. Cyc. 659.
SYN. Ανθρακοω. κατακαιω.
Κατανικαω.
Οταν οἱ τ᾽ αγαθοὶ προς τῶν αγαθῶν
Καταινικῶνται. Eur. Fr.
SYN. Νικαω, αποικαω, εκνικαω, ὑπερβαλλω.
Καταιφω.
—Κ᾽ει κρημνωδη κατανιφει. Arist. N. 962.
SYN. Νιφω, χιονοω, χιονιζω χιονοβολεω.
Καταιομαι (paff.)
—Τα δε πολλα καῖαιθεῖαι—Od. ε. 537.
SYN. Αναλισκομαι, καῖαιομαι.
Καταντης.
Ως το καταντὲς τῶ᾽ ὁ γωλοφον—Theoc. 1. 13.
Πολλα δ᾽ αναντα καταντα,—Il. ψ. 116.
SYN. Κατωριφὴς
Καταντηστιν, al. καταντηστιν,
Ηδε καταντηστιν θεμεθ—Od. υ. 387.
Καταντικρὺ.
Αλλὰ καταντικρὺ τεγεθ πεσεν—Od. κ. 559.
SYN Καταντίον, κατεντίον.
Καταντλεω.
—Αλλ᾽ ὁταν ξυνηγορος
Ταυτα ταῦτα σε καταντλῇ. Arift. V. 481.
SYN. Διαβρεχω, παρακατεω.
Καταξαινω.
Μη ω καταξαινω τ᾽ ν ανδρα τῦτον—Ib. A. 319.
SYN Περιξαινω, αμυσσω. μαςιζω, κατατριβω. επισχωπῖω.
Καταξενοω
—Και κατεξενωμένον Æfch. Ch. 705.
SYN. ξενοω, επιξενοω.
Καταξιος.
Αναξιον μέν σε, καταξιον δ᾽ εμῦ. Soph. P. 1037.
SYN. Αξιος. δικαιος.
Καταξιως
—Ουτ᾽ εμῦ καταξιως. Œd. C. 966.
SYN. Αξιως, κατ᾽ αξιαν.
Καταξιοω.
—Χαιρειν συμφοραῖς καταξιῶ. Æfc. Ag. 581.
SYN. Αξιοω.—Ανακαλεω, επικαλεω.
Καταπαλαιω.
Αλλ᾽ οἱ λογοι γε καταπαλαιουσιν λογυς. Eur. I. A. 1013.

SYN Διαπαλαιω καταπολεμεω, καταγωνιζομαι. καταπικαω καταπαλαιω ...
Καταπασσω, καταπατεω
Κατα τῆς τραπεζης καταπασαι λεπῖην τέφραν. Ar. N. 177.
SYN. Προσπασσω, επιπασσω καταποικιλλω, επιβαλλω, επικαταχεω. πληροω.
Καταπαςος
Ελθοις σεφανοις καταπαςος. Ib. Eq. 500.
SYN. Καταμεςος, πληρης, πεποικιλμένος.
Καταπατεω.
—Κατὰ δ᾽ ὁρκια πιςὰ πατησαν. Il. δ. 157.
SYN. Συμπατεω, συμπαταττω, κολετραω, εμαλλομαι, διαλακτιζω. αποθλιβω.
Καταπαυμα
—Γου κα῀απαυμα γενοιμην. Il. ρ. 38.
SYN. Καταπαυσις, καταπραΰνσις, καῖαςασις, ηρεμησις. αναπαυλα. τελος.
Καταπαυω
Καὶ δὴ μιν κα῀απαυση αγηνοριης αλεγεινῆς. Il. χ. 457.
SYN. Αναπαυομαι, καῖεχω. εξαιτεω. καῖαληγω
Καῖαπεδαω
—Καῖα δ᾽ αν ἱερὸν γε πεδησε. Il τ. 94.
SYN. Πεδαω, εμπεδαω, συμπεδαω. περιβαλλω.
Καῖαπεηλεω
—Πολλα δε μαῖην επη
Θυμῷ καῖαπεηληται—Soph. Œd. C. 691.
SYN. Διαπειλεω, επαπειλεω, απειλεω.
Καῖαπελλαζομαι
Καταπελτασονῖαι την Βοιωῖιαν ὁλην. Arift. A. 159.
SYN. Καῖακοντιζω, καῖαπολεμεω.
Καῖαπεπτω.
Ειπερ γάρ τε χολον—καῖαπεψῃ. Il α 81.
SYN Καῖαδαπαναω, καῖεχω,—αφεψεω.
Καῖαπερδω.
Και τῆς πεινης καῖαπαρδεῖν. Ar. Pl. 618.
Καῖαπεταζω. καταπεῖαννυμι.
—Κατα λῖτα πετασσας. Il. θ. 441.
Καῖαπεταν αυτῦ την κεφαλην φοινικίδι. Ar. Pl. 731.
SYN. Απλοω. εκτεινω,—κατακαλυπῖω.
Καταπεφνω
—Χερειονα περ καταπεφνων. Il. ρ 539.
SYN. Κατακτεινω. φονευω.
Καταπηγνυμι
Εν γαιῃ κατεπηξατο—Il. λ. 378.
SYN. Καῖαπηγνυω, εγκαῖαπηγνυω, παρακαταπηγνυμι, αποπηγνυμι.—κρυσαλλῦμαι.
Καῖαπινω.
Και τας μεγαλας πιει Κρονος μεγας—Hef. θ. 459.
SYN. Καῖαβροχθιζω, καταδαρδαπῖω, καῖαλαφυσσω, απορροφεω, λιχνευω, εκπινω.

Καταπίπτω
—Κατὰ δ' αὐτοὶ ἐν κονίῃσι πέσοιεν—Il. ψ. 436.
SYN. Πιπτω, αποπιπτω, προσπιπτω, εκπιπτω, ὑποπιπτω, ολισθαινω, απολισθαινω, κατολισθαινω, προκυνεομαι, φοβεομαι καταδυω.
Καταπισσοω, καταπιττοω.
—Καταπιττω πας ανηρ Ευριπιδην. Ar. Ecc. 824.
SYN. Πισσοω, πισσοκωναω.—ευτελιζω, λοιδορεω, κακολογεω.
Καταπιων
—Καταπιονα μηρια καιων. Il. ο. 373.
(Sic. Sib. Ind. et Suid. rectiùs κατα—καιων.)
SYN. Πιων, λιπαρός.
Καταπλασσω, καταπλαττω.
Καταπλασσειν αυτου τα βλεφαρ' εκστρεψας—Ar. Pl. 721.
SYN. Καταχριω, εγχριω, χριω, καταλειφω.
Καταπλασμος
—Φαρμακον—καταπλασμον ανεχειρησε. ib. 717.
Καταπλεω, καταπλωω
Ενθα κατεπλεομεν—Od. ι. 142.
SYN. Καταιρω, εφορμιζομαι. καταφερομαι.
Καταπλησσω.
—Κατεπληγη φιλον ητορ. Il. γ. 31.
SYN. Εκπλησσω, διαπλησσω, δειματοω. καταπλεσσω
Καταπνεω.
—Ετι γαρ θεοθεν καταπνειει
Πειθω μολπαν Æsc. Ag. 106
SYN. Επιπνεω, προσπνεω, διαπνεω, διαημι:
Καταπνοη.
Φθινοπωρις ανεμων
χειμερια καταπνοα—Pind. P. 5.
SYN. Αημα καταπνευμα, διαπνοη, διεκπνοη.
Καταπρηνης. καταπρανης
Χειρι καταπρηνει.—Il. π. 792
SYN. Πρηνης. επιρρεπης, καταρρεπης, καταφορος. ευκαταφορος. κατεσραμμενος.
Καταπραυνω
—Επειτα καταπρηυνειν ανιας. Ap. ι. 265.
SYN. Πραυνω, διαλλαττω, ιλασκομαι, οικειοω, προσοικειοω, συνοικειοω, καταθελγω, μαλακιζω. κατημεριζω.
Καταπριω.
—καταπριοντι κυμινον. Theoc. 10. 55.
SYN. Ανασχιζω, διασχιζω, διακοπτω, διαπριω.
Καταπροδιδωμι
Περυσι καταπρυδοτε—Arist. V. 1039.
SYN Προδιδωμι, καταπρολειπω.
Καταπροιξομαι.
Εμου καταπροιξει.—N. 1242.
EXP. Καταφρονεω, καταγελαω, (χωρὶς ζημιας.)
Καταπρολειπω.
—Οθι τουγε καταπρολιπων ελιασθη. Ap. 3. 1163.

SYN. Καταλειπω, αποπρολειπω.
Καταπροχεω.
—Κατατροχευντα παρειων Δακρυα. ib. 1117.
SYN Προχεω, αποχεω. εκχεω, καταχεω.
Καταπρωκτος.
Τις των καταπρωκτων δυνῃς επι τον ειχον; Arist. Ecc. 364.
Καταπτερος.
—Αδελφαι τασδε τρεις καταπτεροι. Æsc. Pr. 797.
SYN. Πτεροφορος, πτηνος, τανυσιπτερος.
Καταπτησσω.
—Καταπτηξας υπο θαμνῳ. Il. χ. 191.
SYN. Υποπτησσω. υποστελλομαι, δειλιαω, καταπλησσομαι, καταδυδω.
Καταπτυστης. Anac. 158.
SYN. Καταφρονητης, υπεροπτης, εξουθενητης.
Καταπτυστος.
Ω καταπτυστον καρα. Eur. Tro. 1024.
SYN. Καταφρονητος, ευκαταφρονητος, αποβλητος. καταρατος, ευτελης, μισητος.
Καταπτυχης
—Το καταπτυχες εμπεροναμα. Theoc. 15. 34.
SYN. Διπτυχος, πολυπτυχος.
Καταπτωσσω
Τιπτε καταπτωσσοντες αφεστατε—Il. δ. 340.
SYN. Πτωσσω, ορρωδεω, ταρβεω, αποκαιρω.
Καταπυγος, καταπυγων, καταπυγες.
—Μειρακιον—καταπυγον—Arist. V. 685.
Καταπυγον ει, καταισχυντος. Ib. N. 906.
Καταπυγοσυνη
Καταπυγοσυνης ανατλησει. Ib. 1019.
Καταπυθω.
Την δ' αυτου κατεπυθ' ιερον μενος ηελιοιο Hom. A. 371.
—Το μεν ου καταπυθεται ομβρῳ. Il. ψ. 328.
SYN. Διαπυθω, φθειρω, κατασηπω.
Καταπυκνος.
—Και ο καταπυκνος εκεινα Ερπυλλος—Th. Ep. 1. 1.
SYN. Πυκνος, κατασκιος.
Καταπυρπολεω
—Τι θαρρω καταπεπυρπολημενος; Ar. Th. 250.
SYN. Πυρπολεω, κατακαιω.
Καταπυριζω.
—Μεγα καππυριζασα. Theoc. 2. 24.
SYN Φλεγμαινω, επιφλεγμαινω, φλογιζομαι.
Καταρακοω.
—Αναρθρος και κατερρακωμενος. Soph. Tr. 1119.
SYN. Καταμυσσω. σπαραττω.
Καταραομαι.
—Καταρωνται δ' απολεσθαι. Theog. 277.
SYN. Επαραομαι, βδελυττομαι, απευχομαι.
Καταρατος.
Ω καταρατ' ανδρων. Eur. Hec. 715.

SYN.

SYN. Επαρατος, κατάπτυστος, απευκτός.

Καταργεω

—Μη καταργῶμεν χέρα. Ph. 770.

SYN. Αργεω, αεργεω, καταργινομαι, σχολαζω, ακυροω.

Καταργμα

Χερνιβας τε, και καταργματα. Iph. τ. 244.

SYN. Τελετὴ, μυησις.—απαργματα, απαρχή.

Καταργυροω.

Και ταῦθ' αθρησον ει καταργυρωμένος

Λεγω —Soph. An. 1089.

SYN. Καταδωροδοκεω.

Καταρδω.

Ουτε παιδαργῶν, ουτε καταρδων. Ar. A. 658.

SYN. Καταβρεχω, (τοῖς επαινοις.)

Καταρεζω.

Χειρί τε μιν κατερεξεν—Il. α 361.

Τῶν τινα καρρεζουσα—ib. ε 424.

SYN. Καταψαω, καταψηχω, καθομαλιζω.

Καταριγηλὸς

Λυγρὰ, τά τ' αλλοισιν γε καταριγηλὰ πελονται,

Αυταρ εμοὶ τα φιλ' εσκε, τα που Θεὸς εν φρεσὶ θῆκεν Od. ξ 226.

SYN. Ριγηλος, φοβερὸς, καταπληκτικός.

Καταριθμεω.

Καταριθμηται Τρωαδων αλλων μετα. Eur. Tro. 812

SYN: Επαριθμεω, διαριθμεω, εξαριθμεω, καταλογιζομαι, προσλογιζομαι, κατατιθημι.

Καταρκεω

Εμοὶ δε φῶς εν ηλιω καταρκεσει Rh. 477.

SYN. Αρκεω, επαρκεω, εξαρκεω.

Καταρνεομαι.

Φὴς η καταρνῇ μη δεδρακέναι τάδε; Soph. An. 448.

SYN. Απαρνεομαι, εξαρνεομαι.

Καταροω

—Οἴσειν τον γῆν καταρῶσει. Arist. Av. 583.

SYN. Αροω, αφαροω.

Καταρραγη.

—Καὶ καταρραγῆσι πεπλων. Lyc. 256.

SYN. Αμυξις, λακισμα.

Καταρρακτὴρ.

Κιρκοι καταρράκτῆρες—ib. 169.

Σιντην καταρρακτῆρα—ib 539.

SYN. Πορθητης, δηωτης, λυμαντὴρ.—Ορνεον αρπακτικόν.

Καταρραπτω.

—Πειθὼ καταρραψας μορον. Æsc. Eum. 26.

SYN. Ενραπτω, επιρραπτω, συρραπτω, εντιθημι.

Καταρρεπω.

Τυχη γαρ ορθοῖ, καὶ τυχη καταρρεπει. Soph. An. 1172.

SYN. Καταβαλλω, πιπτω.

Καταρρεω.

—Μελαν αἷμα καταρρέον εξ ωτειλῆς. Il. δ. 149.

—Κατὰ δε νοτιος ρεεν ιδρώς. Ib. λ. 810.

SYN. Απορρεω, καταπιπτω, συνολισθαινω.

Καταρρηγνυμι, καταρρησσω.

Τροπὰς καταρρηγνυσι—Soph. An. 686.

SYN. Διαρρηγνυμι, απορρηγνυμι, αποθραυω, διαθρυπτω, καταρρασσω.

Καταρρινεω

—Και κατερρινημένον. Arist. R. 931.

SYN. Ρινεω, ξεω, εξακριβοω.

Καταρρυτος

—Θρηνων χιόνι τῇν καταρρυτον. Eur. Andr. 214.

SYN. Περιχυθεὶς, διάβροχος.

Καταρρυω (inusit.)

—Μη σφαλεὶς καταρρυῇς. Arist. Pa. 145.

SYN. Καταπιπτω, καταρρεω.

Καταρρώξ.

Ω καταρρῶγες πετραι Soph. P. 960.

SYN. Απορρωξ, κρημνώδης, κατακρημνος.

Καταρτυω.

—Η καταρτυσων μολοι; ib. Œd. C. 72.

SYN. Παρασκευαζω, ευτρεπιζω, προσεχω.

Καταρχω, καταρχομαι.

Βακχεῖον—καταρχομαι νομον. Eur Hec. 682.

—Μη καταρξῃ τυ τραγω. Arist. Av 960.

SYN. Αρχω.—αρχομαι.—απαρχομαι.

Κατασβεννυμι, κατασβεννυω.

—Ηφαιστος δε κατεσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ Il. φ. 381.

SYN. Σβεννυω, αποσβεννυμι, καταπαυω.

Κατασειω.

—Εκ καλαμαν δε πλανον κατεσειον εδωδάν. Theoc. 21. 43.

SYN. Αποσειω, σειω. καταπλησσω.

Κατασηπω

Ουκ, αλλὰ κατασεσηπας—Arist. Pl. 1035.

SYN. Σηπω, διασηπω, αποσηπω, καταπυθω.

Κατασθμαινω.

Ιππος χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαινων—Æsc. S.T. 399.

SYN. Ασθμαινω, καταφρυαττομαι.

Κατασικελιζω.

Κατασικελιζε,—Arist. V. 906.

EXP. Ηστιε, και εκτρεπτε.

Κατασιναζω.

Καί μευ κατεσιναζε. Theoc. 30. 32.

SYN. Κατατινομαι, καταβλαπτω ακτην.

Κατασκαπτω.

—Και κατασκαπτειν πολιν. Eur. Iph. A. 64.

SYN. Αποσκαπτω, ανατρεφω, καταβαλλω, κατεδαφιζω, καταλαμβανω, κατασκορπιζω, εκπολιορκῶ, κατορυττω.

Κατασκαφὴ.

Ζῶσ' ες θανοντων ερχομαι κατασκαφάς. Soph. An. 932.

SYN.

SYN. Κενθμών.—ανασκαφή, πορθησις, αφανισμος, ορυγμα

Κατασκαφης

—Ω κατασκαφες Οικεσις—ib. 903.

SYN. Καταγειος, υπογειος.—ανασκαφος.

Κατασκεδαζω, κατασκεδαννυμι.

— Κατασκεδασαι θερμον

Τουτο καθ' υμων Arist. Av. 536.

SYN. Διασκεδαζω, αποσκεδαννυμι, διαλυω, καταχεω

Κατασκελλω.

—Φαρμακων χρεια κατεσκελλοντο—Æsc. Pr. 480.

SYN. Κατασκελετευω.—καταφθινομαι, καταδιατκω

Κατασκευασμα,

—η κατασκευασματα. Philem. 3. 3.

SYN. Παρασκευασμα, συσκευασια, κατασκευη.—εγχειρημα. τεχνασμα. ενθυμημα. κτισμα.

Κατασκευη

—Θεου κατασκευην δεια

Δουλος τοιαυτην—Eur. Supp. 214.

SYN. Διασκευη, επισκευη, παρασκευη.—κτισις εξις, συστασις.—μηχανησις, δημιουργια, ποιησις, συνταξις. εξαρτισις, διακοσμος βεβαιωσις. κατασκευασμα.

Κατασκηνωμα.

—πατρος ποδενδυτον

Δροιτης κατασκηνωμα—Æsch. Ch. 999.

SYN. Παραπετασμα, σκεπας

Κατασκηπτω.

—Και κατασκηπτω λιταις. Soph. Œd. C. 1066.

SYN. Εγκατασκηπτω, σκηπτω, επερειδομαι.

Κατασκιαω

—Κατεσκιασε δε Χαρυβδιν. Od. μ 436.

SYN. Σκιαω, σκιαζω, κατακρυπτω.

Κατασκιος

Των και λαχνη δερμα κατασκιον—Hes ε. 511.

SYN Επισκιος, ασκιος, καταπυκνος.

Κατασκοπη.

Τιν ει παροντα πεμψειν εις κατασκοπην. Soph. P. 45.

SYN. Σκεψις. δοκιμασια, εξετασις, εξετασμος.

Κατασκοπος.

—ηλθες Ιλιου κατασκοπος Eur. Hec. 238

SYN. Προσκοπος, σκοπος, εξεταστης, δοκιμαστης, κατοπτης.

Κατασμυχω.

Ος με κατασμυχων και ες οστεον αχρις ιαπτει. Theoc. 3. 17.

SYN. Σμυχω, εκκαιω, κατακαιω.

Κατασπαρασσω κατασπαραττω,

Τον ηρεσιωνην μου κατασπαραξετε. Ar. Eq. 725.

SYN. Σπαρασσω, διασπαραττω, κατασχιζω.

Κατασπαω.

—Των τριχων κατεσπακα. L. 726.

SYN. Διασπαω. ανασπαω, καθελκω. αναρπαζω.—κατακινεω.

Κατασπειρω.

Οσας ατιας μοι κατασπειρας,—Soph. Aj. 1024.

SYN. Σπειρω. καταφυτευω.

PHR. Καταβαλλειν σπερματα γαιη Ep.

Κατασπενδω.

—Αιγιναι κατα—

—σπενδειν μελιφθογγοις αοιδαις. Pind. Isth. 6.

SYN. Σπενδω, αποσπενδω, απαρχομαι.

Κατασπερχω.

—Και κατασπερχων δορι. Arist. A. 1187.

SYN. Σπερχω, επισπερχω, επειγω, κατεπειγω, σπουδαζω, παρακελευομαι. προτρεπομαι, συμβουλευω. κατασπευδω.

Κατασπευδω.

Αλλα κατασπευσαντες υμας φρενας εν στηθεσσι. Sib. l. 3.

SYN. Σπευδω, διασπευδω, επισπευδω. καταταχεω. κατασπερχω.

Κατασποδεω.

Ουδ' αμφιλεκτως μεν κατεσποδημενοι Æsc. S. T. 815.

SYN. Σποδεω, αποσποδεω, τυπτω. πληττω, κονιαω, καταχωννυμι. καταλειπω.

Κατασταζω.

—Ου κατασταζω δακρυ. Eur. Hec. 759.

SYN. Αποσταζω, στεζω. επισταζω, κατειβομαι.

Καταστασις.

Καταστασις γενοιτ' αν ουδενος νομου. Soph. Aj. 1264.

SYN. Ευταξια. καταστημα καταβολη, παραδοσις, διαταξις, συνταγμα. συστασις.—εξις—εφοδευτης.—συνεδριον.—καθισις—καταπαυμα.

Καταστατης.

—Και καταστατην δομων. Ib. El. 72.

SYN. Ευεργετης, κατασκευαστης.

Καταστειβω.

—Και κατεστειψας πεδον. Ib. Œd. C. 480.

SYN Στειβω, επιστειβω.

Καταστελλω

Αλλ' αυτος ημεις, ους σε θεραπευειν μελει,

Παλιν καταστελουμεν—Eur. B. 931.

SYN. Αποστελλω, συστελλω, κατασκευαζω. επεχω.—κατασιγαζω

Καταστενω.

Υπερ τεραινων συμφορας καταστενειν. Ib. I. A. 470.

SYN. Στενω, αναστενω, επιστενω, καταστεναζω.

Καταστεφης.

—Καταστεφη Στειχονθ' ορω τιν' ανδρα—Soph. Tr. 181.

SYN Επιστεφης, αμφιστεφης, στεφανοφορος.

Καταστεφω.

Κατασειφω.
Βωμὸν κατασειψαντες—Eur. Herac. 125.
SYN. Στειφω, επισειφω, σαθεω.

Κατασιλβω.
Πρὸς κατασιλβων σελας—Hom. VII. 10.
SYN. Αποσιλβω, απολαμπω, καταυγαζω.

Καταστορεω, καταστορεννυμι, καταστορνυμι.
—Λαεσσι κατεστορεσαν μεγαλοισι. Il. ω. 798.
Κωεα καστορεσα θρονοις ενι—Od. ρ. 32.
SYN. Κατασρωννυμι. καταβαλλω, καταπαυω.

Κατασραπτω.
Διὸς κατασραπτοντ⊛—Soph. Tr. 444.
SYN. Ασραπτω. καταφεγγω.

Κατασρεφω.
—Τὴν πολιν καταστρεψης. Arist. Eq. 274.
SYN. Καταβαλλω, καταστρεω, ανατρεπω.—ανακαλεω—τελευτεω.—απερχομαι.—απαλλαττομαι.—χειρου.

Καταστροφη.
—Και καταστροφήν τινα. Soph. Œd. C. 104.
SYN. Περασις, τελ⊛.—ανατροπη, καθαιρεσις.

Καταστυγεω.
—Αντιλοχος δε κατεστυγε, μῦθον ακουσας. Il. ρ. 694.
SYN. Αποστυγεω, απεχθαιρω, αποτρεπομαι.

Καταστυφελ⊛, καταστυφλ⊛.
—Τὸ δ' ιησι καταστυφελω διὰ χωρω. Hes. Θ. 806.
SYN. Στυφελὸς, τραχωδης.

Κατασωμυλλω, κατασωμυλλομαι.
Οια κατεσωμυλατω Arist. Th. 468.
SYN. Στωμυλλω, φλυαρεω, φλυαφεω.

Κατασυομαι.
Αψορρον δ' αρα κῦμα κατεσσυτο καλὰ ρεεθρα. Il. φ. 382.
SYN. Καταφερομαι, κατακρημνιζομαι.

Κατασυρω, κατασυρομαι.
Τῆς διὰ μισσατικης κατασυρεται ὑδατα Ρηγιν. Dion. 296.
SYN. Καταρρεω, καταχυλιω, κατακυλινδω.

Κατασφαζω κατασφαττω.
—Ως ὁ Λαι⊛—Κατασφαγειη—Soph. Œd. T. 749.
SYN. Σφαζω, αποσφαττω, κατακτεινω.

Κατασφηκοω.
Μαρμαρεης δ' ελικεσσι κατεσφηκωντο χελωνης. Tryph. 87.
SYN. Σφηκοω, συσελκω. κατειλλω.

Κατασφραγιζω.
Εκ κορυφῆς λοφοεντι κατεσφρηγιζετο δεσμῷ ib. 67.
SYN. Σφραγιζω, επισφραγιζω, αποσφραγιζω.

Κατασχεω, κατασχω, κατασχεθω, pro κατεχω.
Ειμη τόδε φασμα νυκτὸς εῦ κατασχεσει. Soph. El. 505.
Κατασχες οργὴν—ib. 1017.
—Κατασχεθοντες ιππικὸν δρομον. ib. 756.

Κατασχιζω.
Συ γαρ κατεσχισω μὲν επὶ γελωτι. Ar. R. 406.
SYN. Αποσχιζω, καταρρηγνυμι.

Κατασχολαζω.
Εαν μοι τῶ χρονω δοκῆτ' ετι
Κατασχολαζειν—Soph. P. 128.
SYN. Σχολαζω, καταργεω. βραδυνω.

Καταταννω.
Ενθα σφιν κατὰ ἶσα μαχην ετανυσσε Κρονιων. Il. λ. 336.
SYN. Αποτανυω, ανεκπεταννυμι, εκπεταννυμι, εκτεινω, κατατεινω,—ανυσσω.

Κατατεθνημι pro κατατεθνηκω.
Ηδη γαρ Πηλῆα γ' οἴομαι ἢ κατὰ παμπαν
Τεθναμεν. Il. τ. 335.

Κατατεμνω.
—Κατὰ δ' ἡνια τεμνεν οπισσω. Il. γ. 261.
SYN. Τεμνω, συντεμνω, εκτεμνω. επεχω, κατεχω, καταβαλλω, καταπαυω.—παρηκω. διατεινομαι.—διεγειρω.

Κατατηκω, κατατηκομαι.
Ως δε χιὼν κατατηκετ' εν ακροπολοισιν ορεσσιν,
Ην Ευρ⊛ κατετηξεν—Od. τ. 206.
SYN. Συντηκω, εντηκω, εκτηκω, διατηκω, περιτηκω.—ισχναινω.—αναλισκομαι, συντηκομαι.

Κατατιθημι.
Ει δέ κεν ασπίδα μεν καταθειομαι—Il. χ. 111.
SYN. Αποτιθημι, παρατιθημι, εκτιθημι, εγκατατιθημι, αποδιδωμι—καθιστημι—κταομαι—αποβαλλω.—καταληγω, καταπαυω.—διηγεομαι.

Κατατιλαω.
Η κατατιλᾷ τῶν Εκαταιων—Arist. R. 369.

Κατατοξευω.
Ρημασιοισι καινοῖς αυτὸν,
Και διανοιαις, κατατοξευσω. Arist. N. 941.
SYN. Κατακοντιζω.

Κατατριβω.
Αλλ' αμφὶ πλευρῇσι δορὰς αιγῶν κατετριβον. Theog. 55.
SYN. Ανατριβω, αποτριβω. διατριβω. εντριβω.

Κατατριζω.
—Και απολλυμενος κατετριζε. Hom. B. 87.
SYN. Τριζω, βρυχω.

Κατατρυχω
Τὰ φρονεων, δωροισι κατατρυχω και εδωδη
Λαους—Il ρ. 225.
SYN. Τρυχω. απαντλαω. καταδαπαναω. καταπονεω.

Κατατρωγω.
Πεπλον μου κατετρωξαν—Hom. B. 181.
SYN. Καταβοσκω, καταβρωσκω, καταδαρδαπτω,

κατεδω, κατεσθιω, καταβροχθιζω, κατεπινω, εγκαπτω, περιτρωγω.

Καταυαινω. vid. αυαινω.

—νεκυν — αυτης Σειρια καταυανη Lyc. 397.

Καταυγαζω.

—Καταυγαζεν φυσιν αιγλη̃ν. Nonn.

SYN. Αυγαζω — αγαλαμπω.

Καταυγεσειρα. vid. Σεληνη.

Καταυδαω

Οιμοι. καταυδα —Soph. An. 86.

SYN. Εξαυδαω, απαγγελλω.

Καταῦθι, καταυτόθι

Εζομενοι δε καταῦθι γοων—Od. κ. 567.

—Καταυτόθι τοξα λιποντε. ib. φ. 90

SYN. Αυτόθι, αυτῶ, εκει, ενταῦθα. τῇδε.

Καταυτικα.

—Με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεις. Theoc. 3. 21.

SYN. Αυτίκα, εξαπινης.

Καταυλεω.

—Και καταυλητω φοβῳ. Eur Herc. F. 871.

SYN. Αυλεω, επαυλεω.—καταχλευαζω.

Καταυλιζομαι.

Νῦν μεν καταυλισθητε—ib. Rh. 518.

SYN. Αυλιζομαι.—καταστρατοπεδευω.

Καταυχεω.

—Πληθει καταυχησας νεῶν. Æsc. S. T. 352.

SYN. Αυχεω, επαυχεω.

Καταφαγεῖν.

—Μή τοι κατὰ παντα φαγωσι. Od. γ. 315.

SYN. Κατατρωγω, κατεδω. λαφυσσω.

Καταφαινομαι.

—Κρισσης κατεφαινετο κολπος απειρων. Hom. A. 431.

SYN. Φαινομαι, διαφαινομαι.

Καταφανὴς.

—Ωςε τους αγνωμονας Μαλιςα ταῦτα καταφανῆς πολλοις ποιεῖν. Antiph. 4.

SYN. Διαφανὴς, δῆλος.

Καταφευγω.

—Τοιοδ' ουκ εχομεν καταφυγεῖν. Eur. Cyc. 439.

(l. καταιφυγεῖν B. κατεκφυγεῖν. Scal)

SYN. Καταφυγγανω, προσφευγω, συμφευγω.

Καταφημι.

—Μεμφομενων—ει καταφαιης—Soph. Œd. T. 515.

SYN. Φημι, καταφασκω, ὁμολογοῦμαι.

Καταφημιζω.

Και κατεφαμιξεν καλεῖσθαί μιν χρονῳ συμπαντι ματερ τοῦτ' ονομ' αθανατον. Pind. Ol. 6.

SYN. Φημιζω, διαβοαω, διαγγελλω.

Καταφθανω.

—Γῆν καταφθανουμενον. Æsch. Eum. 401.

SYN. Καταφθανω. καταικτωμαι. προλαμβανω.

Καταφθειρω

—Και καταφθεῖραι πολιν Soph. Œd. T. 338.

SYN. Φθειρω, διαφθειρω. καταστρεφω.

Καταφθινω

Νοσῳ κάταφθινοντα,—Soph. P. 269.

SYN. Φθινω, διαφθειρομαι, κατατηκομαι.

Καταφθιω.

Ος μὲν δή σε καταφθισει—Od. ε. 341.

SYN. Φθιω, διαφθειρω. κατακτεινω.

Καταφθορὰ.

Λευσιμοι δε καταφθοραί. Eur. Ion. 1236.

SYN. Διαφθορὰ, ανασκευὴ, πανωλεθρια, εξολοθρευσις, φονος, θανατος.

Καταφλεγω.

—Τάδε παντα καταφλεξω πυρὶ κηλεῳ. Il. χ. 512.

SYN. Συμφλεγω, κατακαιω, κατεμπρηθω, καταυω

Καταφοβεομαι.

Ει δε τοῦτο καταφοβεῖσθον—Arist. R. 1140.

SYN. Εκφοβεομαι, αποδειλιαω.

Καταφονευω.

—Καταφονευθῆναι πετροις. Eur. Or. 624.

SYN. Κατακτεινω, καταπεφνω, κατασφαττω.

Καταφραζομαι

—Υμεῖς δε καταφραζεσθε καὶ αυτοὶ τήνδε δικην—Hes. ε 249.

SYN. Φραζομαι, περιφραζομαι, ανασκοπεω, εξεταζω.

Καταφρακτος.

Πετρωδει καταφρακτος εν θαλαμῳ. Soph. An. 970.

SYN. Περιφρακτος, ευφρακτος.

Καταφρονεω.

Ου καταφρονῶ 'γὼ τῶν Θεῶν, θνητὸς γεγώς. Eur. B. 197.

SYN. Περιφρονεω, αθεριζω, ατιμαζω, αποβαλλομαι.

Καταφροντιζω.

Αλλὰ καταπεφροντικα—Arist. N. 855.

EXP. Εις την παιδευσιν καταδαπαναω.

Καταφρυγω, καταφρυσσω.

Και καταφρυγει βαλλων ὑμᾶς—ib 395.

SYN. Φρυγω, αποξηραινω, καταιθω. φλεγω.

Καταφυγὴ

Εις σ' ελπις ἥ μὴ καταφυγὰς εχει κακῶν. Eur. Or. 448.

SYN. Καταφυγιον. αποφυγὴ, προσφυγιον, αναφορὰ, εκδυσις.

Καταφυλλοροεω.

Ακλεὴς τιμὰ κατεφυλλοροησε ποδῶν. Pind. Ol. 12.

YN. Καταμαραινομαι, καταληγομαι.

Καταχαλκος

—Καταχαλκον ἅπαν πεδίον αστραπτει Eur. Ph. 110.

SYN.

SYN. Εγχαλκος, παγχαλκος, ενοπλος.
Καταχαρμα
— Και δε καταχαρμα μεν εχθροις. Theog. 1103.
SYN. Εμπαιγμα, εμπαιγμα, χλευασμα, χλευη.
Καταχεζω.
Ποθεν γαλεωτη καταχεσαντι Σωκρατους. Ar. N. 174.
SYN. χεζω, επιχεζω.
Καταχειριος.
—Επιθεν—καταχειριον εθελεσθαι. Ap. 1. 1189.
SYN. Αρμοδιος.
Καταχεω.
—Θετις κατα δακρυ χεουσα Il. α. 413.
SYN. Επιχεω, προχεω, εκρρεω,—καταβαλλω.
Καταχηνη.
—Και τω πληθη καταχηνη. Arist. V. 574.
SYN. Καταγελως, καταφρονησις, ατιμαλια.
Καταχθονιος.
Ζευς τε καταχθονιος—Il. ι. 457.
SYN. Υπογειος, ταρταριος, καταγειος, ο κατω.
Καταχρεμπτομαι.
Ως καταχρεμψαμενη. Arist. Pa. 815.
SYN. Καταπτυω, αποπτυω.
Καταχρυσος.
Ευγ' ο καταχρυσος ειπε πολλ' Ευριπιδης. Diph.
Καταχρυσοω
Κ' ευθυς καταχρυσου πας ανηρ Ευριπιδην. Ar. Ecc. 821.
SYN. Χρυσοω, αποχρυσοω, διαχρυσοω—επαινεω, μεγαλυνω.
Καταχυδην
—Κακχυδην—πινοντα τον ακρατον. Anac. 73. 3.
SYN. Χυδην, αδην.
Καταχυσμα, καταχυσματα
—Κομισω καταχυσματα. Arist. Pl. 768.
SYN. Ζωμος—τρωγαλια, τραγηματα.
Καταχωννυμι, καταχοω.
Κατα σε χωσομεν τοις λιθοις. A. 294.
SYN. Χωννυμι, εγκαταχοω. κατακαλυπτω, επικαλυπτω.
Καταψαω.
Κανονας καταψων αυτον—Pa. 74.
SYN. Ψαω, αποψαω, καταψηχω. επιτριβω.
Καταψευδομαι.
—Και καταψευδη καλως. Eur. B. 334.
SYN. Ψευδομαι, διαψευδομαι. αλαζονευομαι.
Καταψεκαζω.
—Κατω γης λειμωνιαι
Δροσοι κατεψεκαζον—Æsc. Ag. 570.
SYN. Επιψεκαζω, επινοτιζω, επιρραινω. καταρραινω.
Καταψηχω
—Και καταψηχων χερσιν—ιππους. Eur. Hipp. 110.
—Και καταψηχθαι χθονι. Soph. Tr. 711.

SYN. Καταξεω. αποψαω, καταθελγω.—Ομαλιζω—τριβω.—αμαθυνω.
Καταψυχω.
—Μειλιχιοισι καταψυχων ομβροισι. Ap. 3. 1101.
SYN. Αναψυχω. καταμαλαττω. καταυαινω.
Καταωρος. vid. αωρος.
Καταωρα δακρυει τεκνα. Eur. Tro. 1090.
Κατεγγυαω.
Η'ν σοι κατεγγυητα—Or. 1084.
SYN. Εγγυαω, καθομολογωμαι, παραδιδωμι. εγγαμιζω.
Κατεγχαινω.
Κατεγχανοι γαρ ταις εμαισιν αν τυχαις. Ar. A. 1196.
SYN. Καταγελαζω.—εγχαινω.
Κατεδω, κατεδομαι.
Ον θυμον κατεδων—Il. ζ. 202.
—Σε—κυνες ταχεες κατεδ' ονται. Il. χ. 89.
SYN. Εξεδω, κατατρωγω, καταβιβρωσκω, διαβιβρωσκω, περιδακτομαι, περιχαινω, λαφυσσω.
Κατειβω, κατειβομαι.
—Τερεν κατα δακρυον ειβεις. Il. π. 11.
—Θαλερον δε κατειβετο δακρυ παρειων. Il. ω. 794.
—Τη δ' εντοσθε κατειβετο θυμος ακηη. Ap. 3. 1130.
SYN. Αποχεω, καταχεω, καταβρεχω. εκρεω. προχεω, καταρρεω, καταλαβομαι. καταφερομαι—κατατηκομαι.
Κατειδω (inus.)
—Ουδε κατειδον Ολλυμενον—Hom. B. 146.
SYN. Αποβλεπω, καταβλεπω.
Κατεικαζω.
Ω παντ' εκεινω τοις εν Αιγυπτω νομοις
Φυσιν κατεικασθεντε—Soph. Œd. C. 351.
SYN. Απεικαζω, επεικαζω, εικαζω.
Κατειλυσπαω.
Των δ' εκ τροχιλιας αν κατειλυσπωμενη. Ar. L. 723.
EXP. Επι γης ερπειν.
Κατειμι.
—Ποταμος πεδιονδε κατεισι. Il. λ. 492.
—Ιδων εμα εργα κατειμι. Od. ο. 504.
SYN. Κατερχομαι. απερχομαι
Κατεκφευγω.
Τονδ' ουκ εχοιμι κατεκφυγειν. Eur. C. 439.
SYN. Καταφευγω, αποφευγω.
Κατελαυνω.
Η ου μεμνασ' οτ' εγων τυ κατηλασα—Theoc. 5. 116.
SYN. Απελαυνω.
Κατελεγχω.
—Σι δε μη τι τεον κατελεγχετω ειδος. Hes. ε. 712.
SYN. Ελεγχω, εξελεγχω.]

Κατεμπρηθω.
Η σαρκα την εμὴν κατεμπρησας πυρί. Eur. Her. F. 1151.
SYN. Εμπρηθω, ανακαιω, κατακαιω, καταφλεγω.

Κατεναιρω κατεναιρομαι.
—Τηλεφιδην κατενηρατο χαλκῷ. Od. λ. 518.
SYN. Καταχτεινω.—διαφθειρω.

Κατεναντιον, κατεναντια, κατεναντι.
—Κατεναντιον ελθω. Il φ. 567.
SYN. Καταντικρυ. εναντιον. καταντιπερας. κατιθύ.

Κατενηθω. (inuf.) per metath. pro κατηνθεω.
—Πολλὴ δὲ κονις κατενηνοθεν ωμους. Hef. α. 269.
SYN. Κατεσορεννυμι.

Κατεναριζω.
Αιας—κατηναρισμενας. Soph. Aj. 26.
SYN. Καταχτεινω, κατασφαττω.

Κατενωπα.
Αυτὰρ επεὶ κατενωπα ιδων—Il. ο. 320.
SYN. Κατενωπιον, κατὰ προσοψιν, εις προσωπον.

Κατεπαγω vid. επαγω.
—Ειτα δ' αυτὸ κατεπαγον ποιειν. Ar. Eq. 25.

Κατεπειγω.
—Ηδη γαρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας επειγει. Il. ψ. 623.
SYN. Επειγω. κατασπερχω. επιθλιβω.

Κατεπω, (inuf.)
Αγε δε κατειπέ μοι—Arift. π. 478.
SYN Αντειπειν. κατηγορεω.—ειπεῖν.

Κατεργαζομαι.
—Παντα γαρ κατηργασω. Soph. El. 1028.
SYN. Εργαζομαι απεργαζομαι, διαπραττομαι, διανυω μαι, διαχειριζω. — τασσειν. — αναιρεω. φονευω —

Κατεργαθω, κατεργω.
—Και στρατὸν κατεργαθω. Æfc. Eum. 569.
SYN. Ανειργω, απειργω. κατεχω. χειροω.

Κατερεικω, κατερεικομαι.
Πολλαι δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλυπτρας
Κατερεικ μεναι—Perf. 537.
SYN. Ερεικω, αποσχιζω, κατασχιζω.

Κατερειπω.
Πολλὰ δύπ' αυτοῦ εργα καλ' ηριπε κάλ' αιζηῶν. Il. ε. 92.
—Κατηριπε δ' ες μελαν ὕδωρ. Theoc 13. 49.
SYN Ερειπω.—Καταπιπτω—καταβαλλομαι.

Κατερευγω.
Ως θερμὴ ἡ μαζα τί με κατηρευγει. Ar. V. 1146.
SYN. Ερευγω, απερευγω, αποερευγω. καταπτυω.

Κατερεφω
Ως εὖ κατηρεψασθε—ib 1285.
SYN. Ερεφω, κατασκιαζω, κατασεγαζω. στεφανοω.

Κατερεω.
—Κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ελευθερως
Τ' αληθῆ—ib. N. 518.
SYN. Κατειπεῖν. καταλαλεω,—απαγγελλω.

Κατερητυω,
—Λισσομενος κατερητυεν εν μεγαροισι. Il. ι. 461.

Κατερυκανω, κατερυκανω, κατερυκω.
Μη μ' εθελοντ' ιεναι κατερυκανε —Il. ω. 218.
Κῦρον εν' αντιθεον κατερυκανον—Orph. 645.
Αυτῷ μιν κατερυκε —Il. ζ. 192.
SYN. Ερυκω, κατεχω, αντεχω, συνεχω, αναβαλλω, αντιπεριΐστημι περιστελλω, συστελλω. καταπιεζω συμπιεζω, συλλαμβανω, συνθλιβω, καταθλιβω

Κατερυω
Μοχλοῖσι δ' αρα τήν γε κατειρυσαν εις ἅλα διᾶν. Od. ε 261.
SYN. Απερυω, αγω, καταγω, καθελκω.

Κατερχομαι.
—Ουδὲ πολιτ δε κατερχεται—Od. λ. 187.
SYN. Ανερχομαι, απερχομαι, προσερχομαι, καθηκω, καταβαινω, καταπταω.

Κατεσθιω.
—Μαλα γάρ τε κατεσθιει—Il. γ. 25.
SYN. Κατατρωγω, καταναλισκω.

Κατευγμα.
Ικετις αφιγμαι τοῖσδε συν κατευγμασι. Soph. Œd. T. 939.
—Ακούσας τῶν εμῶν κατευγματων. Eur. Hipp. 1170.
SYN. Ευχὴ. θυμιαμα, αναθημα. καταρὰ, αρά.

Κατευκηλεω, vid. Νυξ.
—Κατευκηλησε δε πᾶσαν Γαῖαν ομῶς. Ap. 4. 1059.
SYN. Καταπραΰνω, γαληνοω, κατακοιμιζω.

Κατευναζω, κατευναω.
—Εν τρητοῖσι κατευνασθεν λεχεεσσιν. Il. γ. 448.
Ουδε κατευνασαιμι.—Il. ξ. 248.
SYN. Αποκοιμαζω, κατακοιμαομαι. αναπαυομαι; κατακοιμιζω. κατερυμαω.

Κατευτρεπιζω.
Ταυτας κατευτρεπιζε—Arift. Ecc. 506.
SYN. Ευτρεπιζω, κατασκευαζω, κατακοσμεω.

Κατευχομαι.
Και πᾶσα προσθεν εστιας, κατευξατο. Eur. Alc. 159.
Ο αν κα ευχη ταῦτα—Soph. Aj. 392.
SYN. Ευχομαι.—καταραομαι.—ευχειν.

Κατεφαλλομαι
—Εξ ιππων κατεπαλμενος αντιος ελθ. Il. λ. 94.
SYN. Καθαλλομαι, εκκατεφαλλομαι, καθορμαω.

Κατεχω.
—Τὺς δ' ηδη κατεχεν φυσιζοος αἶα. Il. γ. 243.
—Παν πεδιον κατεχοντι—Il. π. 79.
SYN. Απεχω, περιεχω, συνεχω, κατισχω, κατερυκω,

ρυχω, κατεργαζομαι, καθαιρεω, απολαμβανω, αποκρατεω.—προσορμιζομαι.

Κατηγορεω.

—δαί' ετη πεπυσμένος

Κατηγορεῖν με τον τυραννον Οιδιπουν. Soph. Œd. T. 522.

— Το δ' εγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. Aj. 918.

S Y N. Αιτιαομαι, εγκαλεω.—λεγω, σημαινω.—καταβοαω, μεμφομαι.—προσαγορευω

Κατηγορος.

Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορῳ Tr. 827.

Τῶν τοι ματαιων ανδράσι φρονηματων

Η γλωσσ' αληθης γινεται κατηγορος. Æsc. S. T. 444.

S Y N. Διωκτης. δικολόγος, πρακτωρ, ευθυντηρ, εισαγγελεὺς κατεπιτευκτὴς, φιλεγκλημων.

Κατηκοος.

— Ανδρες ευχονται γονὰς κατηκοους. Soph. An. 652.

S Y N. Ευηκοος, ὑπηκοος, επηκοος, ευπειστος, ευπειθης, φιληκοος, φιλυπηκοος, ακουστής.

Κατηλιψ.

Επι τὴν κατηλιφ' ευθὺς αναπηδησαμεν. Ar. R. 574.

S Y N. Μεσοδμη. κλιμαξ.

Κατηλυσια.

—Λαιψηροῖο κατηλυσιῃ Ζεφυροιο. Ap. 4. 886.

S Y N. Κατηλυσις, καθοδος, καταβασις. επηλευσις.

Κατημυω.

—Νεοθρεπτα, κατημυσεν εραζε. ib. 3. 1399.

S Y N. Ημυω, κατακλινομαι καταπιπτω.

Κατηπιαω.

— Οδυναι δε κατηπιοωντο βαρεῖαι. Il. ε. 417.

S Y N. Ηπιαω, καταπραΰνω, κατακηλεω.

Κατηρεφὴς, κατηριφὴς.

—Κατηρεφέα; ιδὲ σηκούς. Il. σ. 589.

S Y N. Επηρεφὴς, κατασκιος. καλυπτὸς, περισκεφής.

Κατηρης.

Παλαιόν τε θησαυρισμα Διονυσου τόδε,

Οσμῇ κατῆρες—Eur. El. 498.

S Y N. Ευηρης, θυμηρης, αγαπητος.

Κατηφεια.

Δυσμενεσιν μεν χαρμα, κατηφειην δέ σοι αυτῷ. Il. γ. 51.

S Y N. Ταπεινοφροσυνη, αισχυνη, αιδος, σκυθρωποτης.

Κατηφὴς.

— Και επειτα κατηφέες εσσομεθ' αιεί. Od. ω. 431.

S Y N. Κατωπος, σκυθρωπὸς, ὑποκατηφης, αθυμος.

Κατηφεω, κατηφιαω.

—Ακαχοντο, κατηφησάν τ' ενὶ θυμῷ Od. π. 342.

—Ὁ δ' εγγύθεν εκλαδεν ἧστο

Σῖγα κατηφιοων,—Apoll. 3. 123.

S Y N. Στυγναζω, σκυθρωπαζω, δυσχεραινω, ασχαλλω.

Κατηφόνες.

Σπευσατέ μοι, κακὰ τεκνα, κατηφόνες.—Il. ω. 253.

S Y N. Στυγνοί-αναισχυντοι-αξιοι καταφρονηθῆναι.

Κατηχὴς.

Αδιον ω ποιμὰν, το τεὸν μελος, η το καταχὲς

Τῆν' από τᾶς πετρας καταλειβεται ὑψόθεν ὕδωρ. Theoc. 1. 7.

S Y N Αναχος, ευηχος, ευκελαδος, πολυηχής.

Κατιαπτω

Μη—κατὰ χροα καλὸν ιαπτῃ. Od. β. 376.

S Y N. Ιαπτω, βλαπτω, ανιαω, διαφθειρω.

Κατιθυνω.

Νῆα κατιθυνειν δεδαεν πολυμητιδι τεχνῃ. Orph. 126.

S Y N. Ιθυνω, ευθυνω, κατευθυνω, διορθοω.

Κατικμαινω

—Κατικμαινοντες Αλθαινου ροαῖς. Lyc. 1053.

S Y N. Ικμαινω, ικμαζω, διαβρεχω, καταιονιζω.

Κατισχαινω, κατισχναινω.

Ου μήν τι ποιναῖς γ' ωομην τοιαῖσί με

Κατισχανεῖσθαι—Æsc. Pr. 269.

—Κατισχναινετα τηδὸς πυρί. Eum. 138.

S Y N. Ισχναινω, κατισχναω, καταλεπτυνω, εκλεπτυνω, καταναλισκω.

Κατισχυω.

—Και κατισχυσειν δεμας. Soph. Œd. C. 359.

S Y N. Ισχυω, ενισχυω, επισχυω, συνισχυω, επιρρωννυμαι. κρατυνω, τονοω.—δυναμαι.—κρατεω.

Κατισχω.

Ηνδ' αυτὸς απο νόσφι κατισχεαι.—Il. β. 233.

S Y N. Κατεχω, κατερυκανω.

Κατοικεω

—Κατῳκει τὴνδε γῆν Κορινθιαν. Eur. M. 10.

S Y N. Οικεω, ενοικεω, ενναιω, ναιω.

Κατοικιζω.

Ωστ' αν κατοικιζοιμι μετὰ σοῦ την πολιν. Ar. Av. 196.

S Y N. Οικιζω, εγκατοικιζω. καταναιω. εγκαταναιω.—κτιζω. εμβαλλω, συμπολιζω.

Κατοικτειρω, κατοικτιζω, κατοικτιζομαι,

Υμὰς δε κλαιω, και κατοικτειρω, τεκνα. Eur. Hera. 446.

Τας τῶνδ' αβουλους ξυμφορας κατοικτισειν. Ib. 153.

Κατολοφυρομαι. Eur. Or. 339.

S Y N. Οικτειρω, οικτιζομαι, ολοφυρομαι, αποκλαιω. ανακωκυω, κατακλαιω, κατοιμωζω, καταθρηνεω, καποδυρομαι, καταδακρυχεω.

Κατοκνεω.

—Μὴ κατοκνησῃς κλαιεῖν—Αιγισθον. Soph. El. 962.

S Y N. Οκνεω, αποκνεω, απορραθυμεω απομαλακιζομαι, ναρκαω, ναθυμεω, δυσχεραινω.—αμηχανεω.

Κατομνυμι.

Την εμὴν ψυχὴν κατωμοσ',

ἣν αν εκορκοιμ' εγώ. Eur. Or. 1548.

SYN. Διομνυμι.—εμπεδοω.

Κατοξυς.

—Ι ῆς κατοξειας βοῆς. Arist. V. 468.

SYN. Οξυς, οξυτατ☉, σφοδρος.

Κατοπαζω.

—Αιδω δέ τ' αναιδεια κατοπαζη. Hes. E. 322.

SYN. Απελαυνω.—Μετερχομαι.

Κατοπιν

Μηδιμιας κατόπιν αζομενοι τεμεσιν. Theog. 280.

Κατοπισθε, κατοπισθεν.

—τὸ λοιπ☉

Απ]ηλαι κατοπισθέ—Il. Σ. 339.

—Αρματροχια κατοπισθεν Il ψ 505.

SYN. Εξοπισθεν, εξοπισθεν, οπισθεν, οπισω. εμπαλιν, εις τόπισθεν, κατ' ουρὰν, κατὰ νωτον.—μετα ταῦτα.

Κατοπτευω,

—Μη κατοπ]ευθῶ παρών. Soph. Ph. 125.

Κατοπ]ομαι.

Δυο νεκρω κατοψέται. Eur. Or. 1567.

SYN. Οπ]ομαι, αποβλεπω, καλαβλεπω, καθοραω, διειδω.

Κατοπτης. κατοπ]ὴρ.

Ουδὲ Θεῶν μακαρων αγε μαρτυρας, ουδὲ κατοπ]ας. Hom. M. 372.

Σκοπὸς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπ]ῆρας στρατῶ

Επεμψα.—Æsc. S. T. 36.

SYN. Οπ]ης, οπ]ὴρ, σκοπ]ος, διοπ]ὴρ, σκοπ]ης διόπ]ης, θεατὴς, επιτηρητὴρ, επιτηρητὴς, κατασκοπος, οπωπητης.

Κατοπτος.

—Κατοπτον πρῶτα—Ag. 315.

SYN. Επιοπ]ος, κατοψι☉, αποπ]☉. ατιβλεπ]ος.

Κατοπ]ρις. κατοπτρον.

—Μηδὲ κατοπ]ριν. Call. 5. 17.

Φιλῶ κατ.π]ρα, και κομης ξανθισματα,

Φευγει δε μ.χθος—Eur. Dan. 92.

SYN. Ενοπ]ρον, ισοπ]ριν, ενοπ]ρον.

EP. Αντιτυπον, δολιον, σκιοεν.

PHR. Εικὼν μιμηλή.—τὸ αυτοχαρακτον αγαλμα προσωπου. Nonn.

Κατορθοω.

Ην μὴ κατορθωσωμεν, τὸ πραγμ' ἔσται αεί. Ar. Pl. 350.

SYN. Ανορθοω, επανορθοω, απευθυνω, επισκευαζω, ευτρεπιζω.

Κατορυσσω,

Ευθὺς κατορυξέιν με κατὰ τῆς γῆς κατω. ib. 238.

SYN. Κατασκαπ]ω, καταχωννυμι. καταθαπ]ω. ενταφιαζω.

Κατυλαξ.

Νυκτ' ολοὴν—τὸν πέρ τε κατυλάδα κικλησκουσι,

—Ουκ αερα διισχανει ουδ' αμαρυγαὶ

Μηνης ουρανόθεν δὲ μελαγχρο☉, ἔι τις αλλη

Ορφνη σκοτιη μυχατον ανεθσα βερεθρων. Ap. 4. 1095.

Κατουρεω.

—Μη κατουρησωσί μου. Arist. Ecc. 827.

SYN. Ουρεω, προσουρεω.

Κατουριζω.

—Και τάδ' ορθῶς ἔμπεδα κατουριζει. Soph. Tr. 840.

SYN. Κατουροω προσπνεω.—ουριῳ ανεμῳ καταχρωμαι.

Κατοχευς.

Αυτοὶ τῶν κατοχῆες αναλλεισθε πυλαων,

Αυται δὴ κληΐδες. ὁ γαρ Θεὸς ουκέτι μακράν. Call. 2. 6.

SYN. Βαλβίς.—εχμα.

Κατοχ☉.

—Αρεῖ κατοχοι γεν☉. Eur. Hec 1094.

Ου μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κατοχον. Soph. Tr. 996.

SYN. Αυτ]ος, μανιωδης. ενθουσιαστικος, κατοχιμος.

Κατοψι☉.

—Κατοψιν—γῆς τῆσδε ναον Κυπριδ☉.—Eur. Hipp. 30.

SYN. Κατοπ]ος. αντιωπος.

Κατυμμα

Οι κατατεμῶ τοῖσιν ιππεῦσί ποτε

Ες κατυμματα. Ar. A 301.

SYN. Δερμα, (ισχυρὸν και σκληρὸν.)

Καττυω, καττυομαι.

—Οιει πεδιλα παλιμβολα καττυσει. Nic.

Ουδ' εδω τὸ πραγμα τοῦθ' ὁ—

Θεν παλαι κατ]υεται Arist. Eq. 314.

SYN. Καταρραπ]ω, προσραπ]ω, επιβαλλω, επιτατ]ω, συσκευαζω, συντιθημι.

Κατω, κατωθε

Πᾶν δέ τ' επισκυνιον κατω ἕλκεται οσσε καλυπ]ων. Il. ρ. 136.

—Βαλλε κατωθε τὰ μοσχια—Theoc. 4. 44.

SYN. Υποκατω. ενερθε.

Κατωκαρα, κατακαρα. (adv.)

Κατωκαρα ριψας με—Arist. Pa. 152.

SYN. Επικαρα, κατωριφὴς, πρηνὴς, πρηνηδὸν.

Κατωμαδιος

Οσσα δε δισκη ῦρα κατωμαδιοιο πελονται. Il. ψ. 431.

Κατωμαδον.

—Μαστιγι κατωμαδὸν ήλασεν ἵππους. Il. ο. 352.

SYN. Επωμαδὸν, ωμαδὸς.

Κατωνακη, (δουλικος, και ο ελευθερος χιτων.)

Καὶ ελευθερωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνακης

Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ημπισχον παλιν. Ar. L. 1158.

Κατωρυχὴς, κατωρυξ.

—Δεδμητο κατωρυχέεσσι λιθοισι. Od. 1. 185.

—Εν

—Εκ κατωρυχος στεγης—Soph. An. 1112.
Κρυψω πετρωδει ζωσαν εν κατωρυχι. Ib. 785.
SYN. Κατωρυχος.—τὸ ὑπογειον σπηλαιον.

Κατωφαγας.
Εστι γὰρ κατωφαγάς—Arist. Av. 290.
SYN. Αδηφάγος, πολυφάγος, οψοφάγος.

Καυαζω.
Αξειας καυαξαις—Hes. ε. 691.
SYN. Καταγνυμι.

Καυηξ, καυαξ, κὴξ, κάυξ.
—Καυηξ ασι κυματων, δρομεύς. Lyc. 769.
Δυπτας τ' εξ ἁλὸς ερχομενοι Καυηκες. Call. Fr.

Καυκασος. vid. Τυφων.
Καυκασω εν κνημοισι—Ap. 2. 1214.
EP. Αιπεινος, εσχατοεις, ηλιβατος, ηνεμοεις, νιφοεις, ὑψιστος.
PHR. Διψάδα πετρην Καυκασιην. Nonn.
Χθονὸς τηλουρὸν πεδον.—αβατος ερημια—απανθρωπος παγος—δυσχειμερος Φαλαγξ.—ατερπὴς πετρα. Æsch.

Καυκωνες.
—Μετὰ Καυκωνας μεγαθυμους. Od. γ. 366.

Καυλος.
Εν κυλεῷ εαγη δολιχὸν δορυ.—Il. ν. 162.
EXP. Τὸ ακρον τῦ δορατος.

Καυλὸς.
—Τας καυλὰς τῶν συθινῶν εκκαυλιζων Ar. Eq. 821.
Τὸν καυλὸν—τῦ σιλφιυ. ib. 890.
SYN. Ριζα.

Καῦμα
Οιη δ' εκ νεφεων ερεβεννὴ φαινεται αὴρ
Καυματος εξ ανεμοιο δυσαέος ορνυμενοιο Il. ε. 868.
SYN. Καῦσις, εγκαυσις, αποκαυσις, διακαυσις, καῦσος, καυσων, καυσωμα, αἶθος, θαλπος. θερμανσις, θερμοτης, θερματια, διαθερματια, το θερμὸν—ζεσις, βρασμός.
EP. Αζαλέον, αιθαλόεν, ακεστον, ζαθερὸς, θερμὸν, θεσπεσιον, δυσαὲς, ειδαλιμον, λαβρόν. διψαλέον.

Καυνακη (εἶδος ἱματιυ)
Οι μὲν καλῦσι Περσίδ' αἱ δε καυνακην. Arist. V. 1132.

Καυσια.
Καυσιη, ἡ τοπαροιθε Μακηδόσιν ευκολος ὅπλον,
Και σκεπας εν νιφετῷ και κορυς εν πολεμῳ Ep. Suid.
SYN. Μιτρα, στεμμα.

Καῦσις.
Καῦσιν εχων φυσιας εν σωμασιν ἡμετεροισιν. Orph. H.
SYN. Θαλπος, πυρωσις, φλογωσις, καῦμα.

Καυστηρὸς.
—Ηδὲ μαχης καυστηρῆς αντιβολῆσαι. Il. δ. 342.
SYN. Καυστρὸς, καυσωδης. αιθων. θερμός.

Καΰστριος, Καΰστρος.
—Καΰστριυ αμφὶ ρεεθρα. Il. β. 461.
Απο τῆς μυχης Καΰστρυ. Anac. 172. 8.
—Ενθα Καΰστρυ
Ησυχα καχλαζοντες επιρρεει αγλαὸν ὕδωρ. Dion. 837.

Καυχαομαι.
Επεὶ τόγε λοιδορῆσαι
Θεὺς, εχθρὰ σοφία. και
Το καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν
Μανιαισιν ὑποκρεκει. Pind. Ol. 9.
SYN. Αυχεω, εγκαλλωπιζομαι, μεγαληγορεω.

Καυχη, καυχημα.
Θεσπεσια δ' επεων
Καυχας αοιδὰ προσφορος. ib. N. 9.
Αλλ' ὁμως καυχημα καταβρεχε σιγᾷ. ib I. 5.
SYN. Καυχησις, αυχὴ, αυχημα αλαζονευμα, δοξοκομπια, γαυριαμα

Καπερναοὺμ, Καφαρναούμ
Αλλα Καφαρναοὺμ αλιγειτονος ἱδρανα βαινων. Nonn.

Καφεω (inus.)
—Περὶ δε πνοιὴ Βορεαο
Ζωγρει επιπνειυσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν. Il. ε. 698.
SYN. Καπτω, εκπνεω.

Καχαζω.
—Κἠγὼ γὰρ ιδ' ὡς μεγα τῦτο καχαξω. Theoc. 5. 142.
SYN. Καγχαζω, καταγελαζω.

Καχεταιρεια.
Εκ καχεταιρειης κακὰ γιγνεται.—Theog. 1171.

Καχλαζω.
—Τα δέ νιν καλὰ κυματα φαινει
Ασυχα καχλαζοντα—Theoc. 6. 12.
SYN. Βραττω, αναβραττω, ηχεω, ψοφεω, δυπεω, κιαζεω, φλεγμαινω. ταραττομαι.

Καχρυς.
—ὥσπερεὶ καχρυς γυναῖκ' αλῦσαν Ar. N. 1361.
SYN Κριθὴ (πεφρυγμενη)

Καχυποτοπεομαι.
Καχυποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα—ib. R. 989

K E

Κ ΕΑΔΗΣ,
Ὑιος Τροιζηνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Il. β. 847.

Κεαζω.
—Κεασε ξυλα νηλεῖ χαλκῷ. Od. ρ. 418.
SYN. Σχιζω, ρηγνυμι. τεμνω.

Κεαρ. vid. κῆρ.
Τευτλαῖος δ' αρ' επεφνε, βαλὼν κεαρ, Εμβασιχυτρον. Hom. B. 208.
—κνιδῶσά τ' αλγυνθὴ κεαρ. Æsch. Pr. 245.

E P.

E P. Ανδροβαλ ν μεγαθυμον.

Κεβλη. pro κεφαλη.

Αμφὶ δὲ κεβλὴν —ἄλον εχεν στεφανόν. Call. Fr.

Κεβριονης.

Κεβριονη δ' εκελευσε δαΐφρονι φαιδιμος Εκτωρ
Ιππους ες πολεμον πεπληγεμεν'—Il. π. 727.

Κεγχρινη

—Κεγχρινη βιβρωμένον. Lyc. 912.

Κεγχριτις.

—Κεγχριτισιν ισχάτιν αμφι. Ep. Suid.

Κεγχρος.

Τῆμος δε κεγχροισι περι γλῶκες τελεθωσι. Hes. α. 398.

Κεγχρωμα.

—Ασπιδων κεγχρωμασιν—Eur. Ph. 1408.

E X P. Ὁ επι την ιτυν τῆς ασπίδος κοσμος.

Κεδαζω, κεδαω, κεδαιω.

—Κεδασθέντας κατὰ νῆας. Il. β. 398.

—Τρωων εκεδασσε φαλαγγας. Il. ρ. 285.

S Y N. Σκεδαζω, διαμεριζω, διαλυω, σκορπιζω.

Κεδνὸς

Ουδ' αλοχον κεδνὴν—Od. χ. 223.

S Y N. ἁγνὸς.—σεμνὸς.—συνετὸς, φρονιμος, σωφρων. κηδεμονικός.—ιφθιμος, εχεθυμος.—αγαθός.

Κεδρινος, κεδρωτὸς, κεδρινεος.

—Ες θαλαμον—κεδρινον, ὑψοροφον—Il. ω. 192.

Κεδρωτὰ πασαδων ύπερ τερεμνα.—Eur. Or. 1377.

Κεδρος.

—Τηλόθι δ' οδμὴ
Κεδρυ τ' ευκεατοιο, θυυ τ' ανὰ νῆσον οδώδει. Od. ε. 60.

E P. Ἀδῆα, αζαλεα, βριαρὰ, ευωδης, ευπρεμνος, περιμηκης, χλοερὰ, λιβανῖτις.

Κεῖθεν, κεῖθι, κεῖσε.

Κεῖθεν δ' αυτὸς εγὼ φρασομαι—Il. ο. 234.

Εἴ τις τοι καὶ κεῖθι φιλος—Il. γ. 402.

Κεῖσε δ' εγὼν υκ εἶμι—ib. 410.

S Y N Εκεῖθεν, εκεῖθι, εκεῖσε, εκεῖ, αυτῦ εκει, αυτόθι, κατ' αυτόθι. ενθα.

Κεῖμαι, κεομαι.

Κεῖμαι ενὶ λεκτρῳ—Od. τ. 516.

—Τοι εἵματ' ενι μεγαροισι κεονται. Il. χ. 510.

S Y N. Ανακειμαι, κατακειμαι, αναπιπτω—απολυομαι.—σχολαζω.

Κειμηλιον, κειμηλια, τά.

—Καὶ σοι τῦτο γερον, κειμηλιον εσω. Il. ψ. 618.

Πολλὰ δ' εν αφνειῦ πατρὸς κειμηλια κεῖται. ζ. 47.

S Y N. Επιπλον, κτῆμα (αποθετον.)—χρηματα.

Κεῖνος pro εκεῖνος.

Κεῖνος θ' ὡς αγορευε—Il. ϛ. 330.

Κεῖος. (Σιμωνιδης.)

—Ὡς ὁ Κεῖος Υλλιχυ νεπυς. Call. Fr. 49.

Κειρια, (εἶδος ζωνης εξ σχοινιων.) vid. κηρια.

—Πανυ γε κειριας εχων Arist. Av. 817.

S Y N. Σπαργανωσις —σπαργανον.

Κειρω

Κειρει τ' εισελθὼν βαθὺ λήιον,—Il. λ. 559.

S Y N. Ανακειρω, διακειρω, αποκειρω, κυρευω, κυριζω, αποκορσοω. ξυρεω.—σχιζω.—πεκω—κατεσθιω

P H. Νεοθῆγι σιδηρῳ
Αλεκτας ἱμερτας κρατ☉ εθεντο κομας. Sapph.

—Πολλὰ θηλυνια μειζονος ἕξις
Hίθεαν κειρ υπο λεποτριχος ανθεα κορσης Nonn.

Κειω, κεω

Κειω δ' ὡς τὸ παρος περ αυπνυς νυκτὰς ιαυον. Od. τ. 340.

Ορσο κιων, ῶ ξεῖνε,—ib. τ. 342.

S Y N. Κοιμαομαι. κεῖμαι.

Κεκληγω.

Ως οἱ κεκληγοντες—Il. π. 430.

S Y N. Κλαζω, κραζω, ηχεω. βρεμω.

Κεκλομαι.

—Τρωεσσι δε κεκλετ' αυσας. Il. δ. 508.

S Y N. Παρακελευομαι. κελευω, κελομαι. παρακαλεω. επικαλεομαι.

Κεκραγμα, κεκραγμός.

Τονδε μὲν δικροις ιωθων
Τὸν θεὸν κεκραγμασι Arist. Pa. 636.

Αλλ' επικῶμεν κεκραγμῶ.—Eur. I. A. 1357.

S Y N. Αυσις, βοη, αλαλαγμός, κραυγη.

Κεκρακτης.

Αρπαξ, κεκρακτης,—Ar. Eq. 137.

S Y N. Κραυγαστικὸς, κραυγαστικὸς, κρακτικὸς, ευηχης. βριηπυ☉, μεγαλοφων☉, κελαδεινός.

Κεκροπίδαι.

—Ἱερα Φοιβῳ Κεκροπίδαι πεμπυσι—Call. 4. 315.

Κεκροπι☉.

Τον τραγικῆς Μυσης αστέρα Κεκροπιον. Ep. l. 3.

Κεκροψ.

—Κεκροπα, θυγατερων πελας,
Σπειρας συνειλισσοντα—Eur. Ion. 1163.

P H R —Ὡς ισοβολῳ ποδες ολκῷ
Γαῖαν επιξυων οφιωδεῖ συρετο ταρσῷ,
Νερθε δρακων, και ὄπισθεν επ' ιξύος αχρι καρηνυ,
Αλλοφυὴς ατελεστος εφαινετο, διχροος ανήρ. Nonn.

Κεκρυφαλος

Αμπυκα, κεκρυφαλόν τε,—Il. χ. 469.

SYN. Κεφαλοδεσμιον, κρηδεμνον, ταινια,—κροκυφαντος. συδαριον.

Κελαδεινὸς, κελαδεινός.

— Ηδὲ ζεφυρον κελαδεινόν. Il. ψ. 208.

—Αρτεμιδος—κελαδεινῆς. Il. π. 183.

—Χαριτων κελαδεινᾶν—Pind. P. 9.

S Y N. Αβρομος.—ηχητικός.—κινηγετικός.—κυδιμος.

Κελαδεω,

Κελαδεω, Κελαδω.
—Ατὰρ κελαδησαν Αχαιοί. Il. ψ. 869.
Πλῆτο ῥοος, κελάδων—Ib. φ. 16.
SYN. Βραχω, δυπεω.—θορυβεω.—ηχεω.
Κελαδημα, Κελαδος.
—Εν ωρανῷ—καλλιςον κελαδημα. Eur. Ph. 222.
—Πολὺν κελαδον, και αϋτήν. Il ι. 543.
SYN. Αραγμὸς. κτυπος,—θορυβος. αλαλη. ηχημα.—αναφωνησις. εκβοησις, εκφωνησις. επιφωνημα.
EP. Αυδηεις, λιγὺς, μυσικος, ευφθεγγος, ευφημος, πολυθρους.
Κελαινος.
—Αἷμα κελαινὸν—Il. α. 303.
—Αμφι δε οσσε κελαινὴ νυξ εκαλυψε. ε. 310.
SYN. Μελας, μελαμβαφὴς, ολωδης, ολερὸς, ἰλιγὸς, ορφναῖος,—σκοτεινὸς. φοβερός.
Κελαινεγχής.
Κελαινεγχῆ τ' Αρη. Pind. N. 10.
Κελαινεφὴς
—Κελαινεφεῖ Κρονιωνι Il. α. 397.
SYN. Ομβροποιός.—μελανονεφης.
Κελαινοβρωτος
Κελαινοβρωτον δ' ἧπαρ εκθοινησεται. Æsc. Pr. 1024.
Κελαινοφαεής, al. κελαινοφαής
Ω νυκτὸς κελαινοφαὴς ορφνα—Arist. R. 1366.
SYN. Ορφναῖος. αιθοψ.
Κελαινοφρων.
—Αλλὰ νιν κελαινοφρων εμὴ
Μητηρ κατεκτα.—Æsc. Eum. 462.
SYN. Δολιοφρων.
Κελαινοχρως vid. Ηως.
Κελαινωπης
Η ῥα κελαινωπαν θυμὸν εφυβριζει
Ο πολυτλας ανήρ—Soph. Aj. 968.
SYN. Δολιος. βαθυγνωμων. μελας.
Κελαινοω.
Σπλαγχνα δέ μοι κελαινοῦται—Æsc. Ch. 411.
SYN. Ταρασσω.
Κελαρυζω.
—Απὸ δ' ἑλκεος αργαλεοιο
Αἷμα μελαν κελαρυζε—Il. λ. 812.
SYN. Κελαριζω, κελαδεω—μετὰ ηχω φερομαι.
Κελεβη. (ποτηριον ξυλινον.)
Τρικυαθον κελεβην εχουσα Anac. 91.
SYN. Κογχη. λεχανη.
Κελευθος, κελευθα, τά
—Πολεεσσι δε θῆκε κελευθον. Il. μ. 399.
—Ελθον μεθ' αυτὰ κελευθα. Ib. 225.
SYN. ὁδὸς, προσοδος.
EP. Αλια. ἁλμυρὰ. αιπὰ, αστεροεσσα, ατρапος, αβατος, αλημων, ατλατος, αθηητος, βαρυηχης, βαθεῖα, βαθυκρημνος, διερὰ, δυσφραστος, δολιχὴ, δυσεξοδος, ηεροεσσα, ευρεῖα, ευρυχορος, ἰθεῖα, ἰθυπορος, ιχθυοεσσα, λειφορος, λαοφορος, λεξὴ, λυγρὰ. λαιψηρὰ, κρυοεσσα, κορυμβοφορος. κατοψιος, ζωδιακὴ, μακρὰ, ολοὴ, πυροεσσα, πλωτος, ποντοπορος, παλιμπλαγκτος, σκολιὰ. στεινὴ. ταναὴ, τηλεπορος, τραφερὰ, ὑγρὰ, ὑδρηλὴ, ὑψιπορος, φερεζωος.
Κελευθητης.
Πρεικιος ανθρωποισι κελευθητησιν αοιδὸς. Ep. λ. 6.
SYN. Οδοιπορος.
Κελευθοποιὸς.
Κελευθοποιοὶ παῖδες Ηφαιστου—Æsc. Eum. 13.
Κελευμα, κελευσμα, κελευσμός.
Κελευματων δ' ἕκατι τυφεσθω Κυκλωψ. Eur. C. 651.
Κελευσμα δ' ην κατ' αστυ Τροιας—Hec. 926.
—ὠς ευψυχιαν
Φιλων κελευσμοῖς τοισι σοῖς κεκτωμεθα C. 619.
SYN. Εγκελευσμα, εγκελευσμὸς, ανωγὴ, επιταγμα. επιταγὴ. επιταξις. προσταγμα, προσταξις, κελευσις, επικελευσις, εντολὴ. ενταλμα, εφετμὴ, παραγγελμα. υποθημα—αναβοησις.
Κελευσης.
—Ναυταις δε τ' ἴσι σοῖς
Βοᾷ κελευςὴς την εναντιαν οπα. Hel 1612.
SYN. Επικελευςὴς. τριηραρχος, πρωρεύς.—παραινετης. παρακλητωρ, ὑποβολεύς.
Κελευτιαω.
—Ως ρα κελευτιοων Γαιηοχος ωρσεν Αχαιούς. Il. ν. 125.
SYN. Παρακελευομαι, κεκλομαι, κελευω, διαταττω.
Κελευω.
—Οτρυνομεν ως κελευω. Il. δ. 286.
SYN. Εγκελευω. επικελευω, παρακελευομαι, ανωγω.—διωκω.—επιτιθημι.—αναβοαω.
Κελης
Ινα δη κελης κελητι παρακελητιεῖ. Ar Pa. 900.
SYN. Κελητιςικὸς—αμφιππος, μονιππος, κελητιζων, κελητιςης, ὁ γυμνὸς, ὁ σιλλαριος—(ειδος πλοιαριου.)
Κελητιζω,
—Ανὴρ ἵπποισι κελητιζειν ἐῢ ειδὼς. Il. ο. 679.
SYN. Κελητιαω. (κελητα ελαυνειν)
Κελλω.
Νῆα μὲν αυτοῦ κελσαι επ' ωκεανῷ—Od. κ. 511.
SYN. Εγκελλω, καταιρω. κινεω. ωκυδρομεω. καταττεω.
Κελτος, κελτοι
Κελτὸς ορειοβατης—Sibyl I. 5:
—Κελτὸν αναςησαντες Αρηα. Call: 4. 173.
EP. Θαρσαλέοι, χαλκεοθωρηκες.

Κέλυφος, κελυφάνον.
Τοῖδε κέλυφος τελέσαι ἐπ' αἰθέρι—Ep. l. 1.
Κελυφάνῳ στρόβιλον, ὀστρακόμικτον. Lyc. 89.
SYN. Κελύφη, ἔλυτρον, λέμμα, φλοιός.

Κέλω, κέλομαι.
—Ἀλλά σ' ἔγωγε Παύσασθαι κέλομαι.—Il. γ. 434.
SYN. Κελεύω, παρακαλέω, προτρέπομαι.

Κέλωρ
Ἀγαμέμνονος κέλωρ. Eur. Andr. 1032.
SYN. Ἀπόγονος, ἔκγονος.

Κεμάς.
Ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν—Il. κ. 361.
SYN. Δορκάς, ἐλλός, νεβρός.
EP. Αἰπυνομένη, ὀρεσίφοιτος, ὠκύπους.

Κεναγγής.
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ
Βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς. Æſc. Ag. 196.

Κενανδρία.
Πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ
Πᾶν κενανδρίαν στένει. ib. P. 732.

Κένανδρος.
Καί μοι πόλιν κένανδρον. Soph. Œd. C. 972.
SYN. Ἔρημος.

Κένδυλα.
Ναυπηγοῖς κένδυλα, γεωργοῖς δὲ πρασοκουρον. Ep. l. 2.

Κενεαυχής, κεναυχής.
—Κενεαυχέες ἠγοράασθε. Il. θ. 230.
SYN. Κενολόγος, κενηγόρος, ματαιολόγος, κομπολόγος, ἀλαζών.

Κενέβρια τά.
—Ὥσπερ κενεβρείων. Ar. Av. 538.
SYN. Νεκριμαῖα, θνησιμαῖα, τά.

Κενεός, κενός, Poet. Κεινός
—Κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες. Od. κ. 42.
—Ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών. ib. χ. 249.
Πειρίθῳ ἑσπόμενον κεινὴν ὁδὸν—Ap. 1. 103.
SYN. Διάκενος, λαγαρός, ἄμοιρος, φροῦδος, μάταιος. ἐλαφρός, κοῦφος. ἅλιος.

Κενεόφρων. κενόφρων.
Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι—Theog. 845.
—Κενοφρόνων βουλευμάτων. Æſc. Pr. 761.

Κενεών
Βέβληαι κενεῶνα διαμπερές—Il. ε. 284.
—Ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κενεώνων. Nonn.
SYN. Λαγών—γύαλον.—λαπάρα, κοῖλον, ἰξύς.
EP. Λιθογλυφής, ἀφροτόκος, βαθυκόλπος, εὔυδρος, λ φοης, ὑψιλοφής, μεσορραγής, χαραδρήεσσα.

Κενήριον
Ἀλλ' εἰς μ' οἰκτρόν, καὶ κενήριον γραφάς. Lyc. 370.
SYN. Κενοτάφιον.

Κενοτάφιον.
Οἱ Τυνδαρίς παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ. Eur. Hel. 1562.

Κενόω.
Μυριάδας τε πολλὰς ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914.
SYN. Ἀποκενόω, διακενόω, ἐκκενόω, παρακενόω, ἀπογεμίζω, ἐξαρύω. λαπάζω. θλίβω, ταπεινόω. ἀπαντλάω.

Κενταυρικῶς.
—Ὡς κενταυρικῶς—αὐλᾶτο. Ar. R. 38.
SYN. Ἀκόσμως, ὑβριστικῶς, ἀγροίκως. μαλακῶς.

Κένταυρος, (vid. χείρων.) Κένταυροι.
—Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα Od. φ. 295.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος. Cal. l. 6
EP. Ἄγριοι, ὀρεινόμοι, στιβαρεῖς, ὀβριμόθυμοι, ὠμοφάγοι.

Κεντέω, κέντω.
Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα—Ar. V. 1108.
Κένσαι ὁμοκλήσας—Il. ψ. 337.
SYN. Κεντάω, ἀποκεντέω, διακεντέω, ἐκκεντέω, κεντρόω κεντρίζω, ἐγκεντρίζω, καταικεντάω, κεντίζω, μυωπίζω, καθηλόω, νύσσω, στίζω, κνίζω.—κέντρῳ πλήσσειν. παροξύνω.

Κεντρηνεκής.
—Κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους. Il. ε. 752.

Κεντροδήλητος.
—Οἰστρῳ τε κεντροδα—
λήτοις θείας Ἥρας. Æſc. Supp. 572.

Κέντρον
Κέντρῳ ἐπισπέρχων—Il. ψ. 430.
SYN. Κέντημα, κεντρίς, ἐγκεντρίς, νύγμα, νυγμή, πλῆκτρον, ἀκόντιον. μύωψ.
EP. Ἀλγεινόν, ἀκαμπές, ἀργαλέον, ἄφρον, βοοσσόον, γλυκύπικρον, βαρυώδυνον, διωξίκελευθον, δολίτυπον, ἡδύ, θερμόν, ἰοειδές, λυσσῶδες, κελαινόν, κρύφιον, μηροτυπές, ὀπισθονυγές, ὀξύ, πενθαλγές, πικρόν, πευκεδανόν, σκολιόν, σκληρόν, σκορπήιον, ταμεσίχροον, φρικτόν, φοιταλέον, φρενοθελγές.

Κέντωρ.
—Καδμεῖοι κέντορες ἵππων. Il. δ. 391.
SYN. Κεντροτύπος. πλήξιππος. ἐλατήρ.—πράκτωρ.

Κέπφος.
Καὶ κέπφοι, τρήρωνες—Ar. Pa. 1067.
SYN. Λάρος.—εὐτελής, λάλος.

Κεραιλκής. vid. Στυμφαλίδες.

Κεραΐζω.
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον—Il. ε. 557.
SYN. Κατατρέχω. ληΐζω, πορθέω. διαρπάζω.

Κεραΐς,
Ἀλλ' αὐτοκλήτοι ἁρπάσας κεραΐδα. Lyc. 1317.

Κεραϊστής
—Τόνδε διαπρύσιον κεραϊστήν. Hom. M. 336.
SYN. Πορθητής, δῃωτής, λυμαντής. κεραός.

Κεραίρω.

Κεραιρω. vid Κεραννυμι.
Ζωροτερον δε κεραιρε—Il. ι. 203.
Κεραμεικος.
Καθερπυσον νυν ες Κεραμεικον. Ar. R. 129.
Κεραμευς.
—Ως ὁτε τις τροχον αρμενον εν παλαμησιν
Εζομενος κεραμευς πειρησεται αικε θεῃσιν. Il. σ. 601.
S Y N. Κεραμοποιος, αγαλματοποιος, πηλοπλαθος, πηλοποιος, πλαστης, πλασματιας.
Κεραμευω.
Ηπερ κεραμευει την κεραυνον τῦ Διος. Ar. Av. 1537.
S Y N. Πλαττομαι, κατεργαζομαι.
Κεραμικος, κεραμηιος.
Τροχῷ γαρ ελαθεις κεραμικης ρυμης απο—ib. Ecc. 4.
—Κεραμηια λεπτα ποιῦσα. Hom. XLVII. 14.
S Y N. Κεραμιος, κεραμεος, κεραμηος, κεραμαῖος, οστρακινος.
Κεραμις, κεραμος.
Υπο των κεραμιδων—Ar. V. 206.
Χαλκεῳ δ' εν κεραμῳ δεδετο τρισκαιδεκα μηνας. Il. ε. 387.
Πολλον δ' εκ κεραμων μεθυ πινετο,—ib. ι. 465.
—Βαιτων δε κεραμοις. Suid.
S Y N. Πιθος, αγγειον.—οστρακον.—καλυπτηρ.—διτμητηριον.—γεισσον.
Κεραννυμι, κεραω.
—Κερασσε δε νεκταρ ερυθρον. Od. ε. 93.
S Y N. Ανακεραννυμι,—κεραιρω, κιρναω, εγκιρναω, κιρνημι, κυκαω, μισγω, μιγνυω, μιγνυμι, φυρω, αναφυρω, αναφυραω—εγχεω.
Κεραοξοος.
Και τα μεν ασκησας κεραοξοος ηραρε τεκτων. Il. δ. 110.
S Y N. Κερατουργος, κερατογλυφος.
Κεραος.
Ευρων η ελαφον κεραον—Il. γ. 24.
S Y N. Κεροεις, κερατοεις, κερουχος, κερατοφορος, κερασφορος, κερατιας, κερατιτης, κερατινος, ταυροκρανος, ευκεραος, ευκερως, πολυκερως, κερατωδης, κερατοειδης.—τελειος.
Κεραστης, κεραστις,
Στικτον, κεραστην ελαφον—Soph. El. 570.
—Κεραστις δ'—οξυστομῳ
Μυωπι χρισθεισα—Æsc. Pr. 675.
Κερασφορος, κερατωδης. vid. κεραος.
Κερασφορους γυναικας—Lyc. 1238.
Στας επι Μυρτωσσης κερατωδεος—Call. 2. 91.
Κερας.
Κερασιν εν αψυχοις αχει. Eur. I. 882.
Αυτος εγω κερας υγρον ελων—Theoc. 25. 206.
Τοξοτα, λωβητηρ, κερα αγλαε—Il. λ. 385.
—Κερας—βοος αγραυλοιο. ib. ψ. 780.
S Y N. Κεραια.—αυλος.—τοξον.—εκβολη.—πλοκαμος.—δυναμις.—σμυλιαι.
E P. Αυτοχυτον, ατρεκες, αγκυλον, αινον, αερσιλοφον, αργυρηλατον, γναμπτον, δολιχον, ευσχιδες, ελικομορφον, εκκαιδεκαδωρον, ευποιητον, κρατερον, λοξον, ξεστον, ορχησιον, πολυγλωχιν, τανυγλωχιν, ταυροφυες, υψικαρηνον.
P H R. —Τανυπτορθων κεραων ευκαμπεες ακμαι.
—Αγκυλα δοια μετωπων
Φυετο μακρα κορυμβα τανυπτορθοιο κεραιης. Nonn.
Κεραυνος.
—Χαλεπος δε Διος μεγαλοιο κεραυνος. Il. ξ. 417.
Αλλ' ὁ κεραυνος ποθεν αὖ φερεται, λαμπων πυρι; Ar. N. 394.
S Y N. Σκηπτος, πρηστηρ.—αστραπη.
E P. Αιθαλοεις, αργης, αιχμητης, αιδηος, ακαματος, απειλητηρ, αφειδης, αψαυστος, διιπετης, διοβλητος, διαπυρθαλπης, ευφεγγης, κρατερος, κραιπνος, μαλερος, ολοος, πυρφορος, πυρπολος, πυρωπος, πυρσοφορος, πυρογλωχιν, πυραυγης, πυριθαλπης, παμφλεκτος, στονοεις, σμερδαλεος, υπερωφιος, υψιγονος, φρικωδης, φλογεος, φλογερος, ψολοεις.
P H R. Κεραυνιον βελος. Διος μαστιξ αιγλατος. Lyc.
Δειμαλεον Διος ὁπλον.—
—Τιταντοκτονον, οβριμοεργον. Hom.
Πυρπαλαμον βελος ορσικτυπου Διος. Pind.
Πτεροφορον Διος βελος—Aristoph.
Αιθερος ορχηστηρ.—σελασφορον εγχος Ολυμπου, Nonn.
Πτηνον ὁπλον, δεινον, κλονοκαρδιον, ορθοθριξον,
Αιφνιδιον, βρονταιον, ανικητον βελος, αγνον,
Ροιζῳ απειριτῳ διναυμασι παμφαγον ορμῃ,
Αρρηκτον, βαρυθυμον, αμαιμακετον, πρηστῆρος.
Ουρανιον βελος οξυ καταιβατης αιθαλοεντος.
κ. λ. Orph. H.
Κεραυνιος.
—Και κεραυνιοι βολαι. Lyc. 560.
Ματρι συν κεραυνιᾳ. Soph. An. 1153.
S Y N. Κεραυνιος.—διιβλητος, κεραυνοβλητος, κεραυνοβλης, κεραυνιας, ενηλυσιος, εμβροντητος.
Κεραυνοβολεω. vid. κεραυνοω.
—Πᾶς δ' εν εμοι Ζευς εκεραυνοβολει. Call. Ep. 20.
Κεραυνοβροντης.
Ω Ζεῦ κεραυνοβροντα. Ar. Pa. 375.
S Y N. Κεραυνοβολος, κεραυνοφορος. κεραυνιος.
Κεραυνοφαης.
—Κεραυνοφαες πῦρ. Eur. Tro. 1104.
Κεραυνοω.
Φλοξ δε κεραυνωθεντος απεσσυτο τοιο ανακτος. Hes. ϑ. 859.
S Y N. Κεραυνοβολεω, σκηπτω.
Πρῶτα μεν εβροντησε, μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον,
Αυταρ

Αυτὰρ επειτα κεραυνὸν, δημαλέον, Διὸς ὅπλον,
Ηκ᾽ επιθύσσας, ὁ δ᾽ α᾽ επλατο χει ος ωαπτος,
Παντας μεν ς᾽ εφάεντι βαλών—Hom. B. 270.

Κερβερος.
—— Ετικτεν αμηχανον, ουτι φατειὸν,
Κερβερον ωμηστὴν Αΐδεω κυνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκον. ακαρηνον, αναιδεα τε, κρατερόν τε. Hef. Θ 311.
PHR. Ο τρισσος, ὁ τρισωματος κυων. Eur.
Ουδαιω Κερβεροιο μεγαν κύνα — Lion.
—ὅν ς᾽ αναμαντι Τυφωϊ γεινατ᾽ Εχιδνα. Cal.
Σῶμά τ᾽ ανικητω Θηρὸς
Ον εν πυλαισι φατὶ πολυξενοι;
Ευνᾶσθαι, κνυζεῖσθαί τ᾽ εξ αντρων
Αδαμαστον φυλακα παρ᾽ αΐδα
—Τὸν αιὲν αυπνον—Τόν θ᾽ ὑπὸ χθονὸς
Αιδα τρικρανον σκυλακ᾽, απροσμαχον τερας·
Δεινῆς εχιδνης θρεμμα.—
Γᾶς παῖς και Ταρταρου. Soph.
Πλουτωνος δεινὸς πελωρός.
—Δημαλεην ὁλακὴν τεχνεσσιν ιαλλων. Ep.

Κερδαινω.
Πολλὰ δὲ κερδῆναι ὑμῖν—Hom. XLVII. 6.
SYN Κερδεω, χρηματιζομαι, εμπορευω —
Κερδος ποιῶ. Φερω.—μισθοφορεω, μισθαρνεω. πορίζω.

Κερδαλέ☉, κε δαλεοφρων
Κερδαλιος κ᾽ ειη και επικλοπος—Od. ν. 291.
SYN. Κερδῷος.—αλωπεκωδης,—πανουργος, ποικίλος, δολιοβουλος. πανουργος.—συνετος. ωφελιμος.

Κερδεμπορος. vid. Ερμης.

Κερδος.
Οππως κερδος εη—Il. κ. 225.
SYN. Καρπωμα. επικαρπια, πορισμὸς, λῆμμα, χρηματισμός. εργασια. εργον
EP. Αισχρὸν, κιβδηλον, αελλομαχον, ἁρπαλέον, δολιον. ευτραπελον, ὅσιον, κλεπταῖον.

Κερδιον, κερδιστος.
—Καί κεν πολὺ κερδιον ἦεν. Il. γ. 41.
—Ὁ κερδιστος γενετ᾽ ανδρων ib. ζ. 153.

Κερδοσυνη
—Και κερδοσυνη ηγησατ᾽ Αθηνη Il. χ. 247.
SYN. Απατη, εντρεχεια, πονηρια, πανουργια.

Κερδω vid. αλωπηξ.
— Δολιαι κερδὼ πολυιδριν Arift. Eq. 1065.

Κερδῷος.
—Παρ᾽ αντρω κερδῴου θεῶ. Lyc. 208.
SYN. Κερδαλεος. επικερδὴς, πολυκερδὴς, χρηματοποιὸς, χρηματιστικὸς, επωφελιμος

Κερια
—Εκ ποδὸς αχρι καρηνου
Σφιγγομενον πλεκτῇσιν ὅλον δεμας εἶχε κειρίαις. Nonn.
SYN Κηρια. κειρια.—οθονια, σπαργανα, τά.—Τελαμῶνες συνδετικοι.

Κερκαῖς Nom. Pr.
Κερκαῖς τε φυὴν ερατή—Hef. Θ. 355.

Κερκις
—Χαμαι δε οἱ εκπεσε κερκίς. Il. χ 448.
SYN. Κτεις.—τορυνη σπαθη.—λαφια.—πλάστιγγος —
EP. Ευποιητος, φιλοεργὸς, φιλαοιδὸς
PHR Πολυσπαθεων μιλοδεμονα κερκίδα πεπλων.—Κερκίδας ορθολαλοισι χελιδοσιν εικελοφωνους. Ep.

Κερκος.
—Μακρὸν δὲ παρ᾽ ιγνυῃσιν ἑλιξε
Κερκον.—Theoc. 25. 243.
SYN. Ουρά.

Κερκυρα.
—Κερκυρα φιλοξεινωτατη αλλων Call. 4. 156.
Κερκυραν ζαθεην εξικετο — Orph.

Κερκυραιο.
Καλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά. Ar. Av. 1463.

Κερκωπες.
Ψευσαι, ηπεροπῆες, αμηχανάτ᾽ εργ᾽ ειδοτες,
Εξαπατητῆρες, πολλὴν δ᾽ επὶ γαῖαν ιοντες,
Ανθρωπους απατασκον, αλωμενοι ηματα παντα. Hom Suid.

Κερμα.
—Κἀκλεψωσι μικρὰ κερματα. Ar. Av. 1108.
SYN. Νομισμα το λεπτοτατον.

Κεροβατης, κεραβατης
Και κεροβατα Πὰν ib. R. 232.

Κεροεις vid κεραὸς
—Κεροεσσης Απολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς, Anac. 66.

Κερουτιαω
Ανακρταλιζεις, κἀκερουτιαις,—Arift. Eq. 1341.
SYN. Ανακρταλιζω, μεγαλιζομαι.

Κερυχὶς.
Αἶγες εμαὶ θαρσεῖτε κερυχίδες·—Theoc. 5 145.

Κερτομεω
- Σὺ δὲ κερτομεων αγορευεις Il. β 256.
SYN. Σκωπτω, διασιλλαινω, διασιλλοω, χλευαζω διπαζω, ερεσχελεω, εκπομπευω, ειρωνευομαι, εξαρατίω, ερεθιζω. κακκαζω. κακορρηθεω, καταγλωττιζω, πλυνω, σκερβολεω, σκωμματιζω τρυγωδεω, ομωζω, λοιδορεω.

Κερτομησις.
Ει κερτομησίς εστι τἀληθῆ λεγειν. Soph. P. 1265.
SYN. Καταγελως, χλευασμα, ὕβρις.

Κερτομια.
—Κερτομιας, ηδ᾽ αισυλα μυθησασθαι. Il. υ. 202.
SYN. Κακηγορια.

Κερτομιος. κερτομος
Κερτομιοις επεεσσι παραβληδην αγορευων. Il. δ. 6.
Κερτομον, ὅιον εγωγε θεῶν ου αλλον οπωπα. Hom. M. 338.

SYN.

SYN. Ερεθιστικὸς, ερεθιστικὸς σκωπτικὸς, σκωπτὴς, παιγνιωδης.—κερτομιας, ειρων, κοβαλος, μῶκος, φιλοκερτομος.

Κερυνειος.

Την δε μιαν—παγος Κερυνειος εδεξατο. Call. 3. 109.

Κερχνεια.

—Ευποτέντε Κερχνειας ρεος. Æsc. Pr. 677.

Κερχνηῒς

Κερχνηῒς κολυμβὶς—Arist. Av. 305.

Κερωτυπεω.

—Κερωτυπουμεναι βια χειμῶνι—Æsc. Ag. 664.

Κεσκομαι, pro κεῖμαι.

Κεσκετ' ενι μεγαροισι—Od. φ. 41.

Κεστος.

Η, και απὸ στηθεσφιν ελυσατο κεστον ἱμάντα,
Ποικίλον· ενθα δέ οἱ θελκτηρια παντα τετυκτο·
Ενθ' ενι μεν φιλοτης, εν δ' ἱμερος, εν δ' οαριστὺς,
Παρφασις, ἥ τ' εκλεψε νοον πυκα περ φρονεοντων. Il. ξ. 214.

EP. Δολοφραδμων, θελκτὴρ, παιθελγὴς, ἡδὺς, ἱμεροεις, γαμοστολος. Ἱμὰς βοηθοος;—σημαντωρ Κυπρογενειης.—Κερδαλέος ζωστὴρ—κεστωρ οιστρεις.—ποθων ιθυντωρ.—ποθων θελξιφρων μιτρη.—φρενοθελγὴς δεσμός. Nonn.

Κεστρα, κεστρεα.

Κεστρᾶν τεμαχη μεγαλων αγαθῶν—Ar. N. 338.

Σχοινω κακὴν τρωτωσι κεστρεων αγρην. Lyc. 665.

SYN. Μυραινα.

Κευθανω, κευθω.

Ου μεν γαρ φιλοτητί γ' εκευθανον—Il. γ. 453.

Εξαυδα, μὴ κεῦθε νοῳ.—Il. α. 363.

SYN. Κρυπτω, καλυπτω

Κεῦθμα, κευθμὸς, κευθμὼν, κεῦθος.

—Γνοφεροῖς ὑπὸ κευθμασι γαιης. Theog. 243.

Παντοθεν εκ κευθμῶν,—Il. ν. 28.

Μαιομενη κευθμῶνας ανὰ σπεος—Od. ν. 367.

—Αἰδαο δομους ὑπὸ κευθεσι γαιης. Il. χ. 482.

SYN. Καταδυσις, διαδυσις, καταφυγετον, κοιλὰς, κοιλωμα, φωλεὸς, σκοτια, χηραμὸς, σπηλαιον, μανδρα, μυχός.

EP. Βαθυσκιὸν, δνοφερὸν, πυκινὸν, ατρυγετον, κενεὸν, ευρωεν. σκοτιον, πηλωεν, νερτεριον, χθονιον, κοῖλον, ὑγροπόρον, ὑποβρυχιον, μελαμβαφὲς.

Κεφαλαιον.

—Κεφαλαιοντες ραφανιδος. Arist. N. 977.

Ινα μη κεφαλαιῳ τὸν κροταφόν σου ρηματι
Θενων ὑπ' οργῆς,—ib. R. 878.

SYN. Κεφαλὶς, κεφαλαιωμα.—ἀδρόν.

Κεφαλη

Ειδ' αγε τοι κεφαλῃ κατανευσομαι,—Il. α. 524.

SYN. Καρα, κορρη, κορση, κυβη. κρὰς,

EP. Ακερσεκομη, αγηρος, οποβαρὴς, βαλιη, σμερδνὴ, ιφθιμος, λιπαροπλοκαμος, πολιη, σμερδαλεα, σιμβὴ, θεσπεσια, φοβερά.

Κεφαλληνες

Αυταρ Οδυσσεὺς ἦγε Κεφαλληνας μεγαθυμους: Il. β. 138.

Κεχηνὼς.

—Απραγμον οντα και κεχηνότα. Ar. Eq. 261.

SYN. Μωρός.

K H

KΗΔΕΙΑ, κηδευμα.

Αμφὶ δε κηδειη νεκυος μενον—Ap. 2. 838.

Παλαια καινῶν λειπεται κηδευματων. Eur. M. 76.

Αναξ. εμὸν κηδευμα—Soph. Œd. T. 85.

SYN. Αγχιστεια, οικειοτης, πενθερια, συγγενεια, επιγαμια,—εκφορὰ, ταφη.—πενθος (επὶ νεκρῶν.)

Κηδειος, κηδεος. κηδιστος.

Τρεῖς τε κασιγνητας—κηδειους—Il. τ. 294.

—Τάδε δ' αμφιπονησομεθ', οἷσι μαλιστα
Κηδεός εστι νεκυς—Il. ψ. 160.

Ος μοι κηδιστος εταρων ἦν—Od. κ. 225.

SYN. Οικεῖος, συγγενικὸς. προσφιλὴς. ανεκτοτος, αξιος φροντίδος.

Κηδεμονευς, κηδεμὼν.

—Ουκ ετιν ετ' αλλοι κηδεμονηες. Ap. 1. 271.

Κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μενον—Il. ψ. 163.

—Τῶδε γὰρ σὺ κηδεμων. Soph. An. 555.

SYN. Προσκηδὴς, φροντιστὴς, επιμελητής.—προστατης.—κηδεστής.

Κηδεστὴς.

—Οντα κηδεστὴν εμόν. Arist. Th. 80.

SYN. Συγκηδεστὴς, συγγενὴς, ὁμογαμβρος, συγγαμβρος. φρατωρ, εδνωτὴς, πηὸς, πενθερος.—

Κηδευω, κηδομαι

Ν σημα, κηδευοντα παιδαγωγια. Eur. Or. 881.

Τὴν αυτῦ φιλεει και κηδεται—Il. ι. 342.

—Ος τέ μευ αιεὶ
Οικῳ εν ἡμετερῳ κηδεσκετο—Od. χ. 358.

SYN. Φροντιζω, επιμελομαι, θεραπευω, βοηθεω, κυβερνεω,—θαπτω.

Κῆδος.

—Η πυ τὶ σε κῆδος ικανει; Il. ο. 245.

Τῶν δ' αλλων οὐ κῆδος—Od. χ. 254.

Κῆδος τε καινὸν—Soph. Œd. C. 392.

SYN. Επιμελεια, φροντις, κηδεμονια, μεριμνα—οικειοτης.—λυπη.—κακόν.—ταρχυματα, εναγισματα.—γαμος.

EP. Αργαλέον, αλαστον. αλεγεινὸν, ατλητον, λυγρὸν, λευγαλέον, δυσαλθὲς. δνοφερὸν, γοερὸν, πολυστονον, γηρακόμον, τηκεδανὸν, ὑπακραδιον.

Κηδοσυνη.
—Καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν. Ap. 1. 277.
Νόσφι κηδοσύνῃσιν ἔβη—ib. 4. 1473.
SYN. Λυπη, ἄχος, ἀχθηδών, κηδεμονια.

Κηδοσυνος.
Ποδὶ κηδοσύνῳ παραστείχων. Eur. O. 1022.
SYN. Επιμελής, σπουδαῖος.—λυπηρός, στυγνός.—κηδεμονικός.

Κηδω.
—Τὸν κήδειν ὅς κε με κήδῃ. Il. ι. 610.
—Οἶδ᾽ ἐὸν οἶκον κηδίστην—Od. ψ. 9.
SYN. Ανιαω, λυπεω, καταπονεω, κακοω, βλαπτω.

Κηθαριον
Εκ κηθαρίου λαγαριζόμενον—Arist. V. 672.
SYN. Κηθιον. (τρύβλιον τι εἶδος.)

Κηῖος. vid. Σιμωνίδης.

Κηκαζω
—Κηκασῃ γαμους
Νυμφεῖα πρὸς κηλωτὰ καρβανῶν τελεῖν. Lyc. 1387.
SYN. Κακαζω, κερτομεω, χλευαζω.

Κηκας.
Κηκάδι συν γλωσσῃ—Call. Fr.
SYN. Κερτομος, δύσφημος, σπαρτηρός, κακός, λοιδορος.—αλωπηξ.

Κηκασμος.
Εν ᾗ πιθηκον παλιν ἀρθιτον γενος
Δυσμορφον εις κηκασμὸν ῳκισεν τοσον. Lyc. 692.
SYN. Λοιδορια, κατηγορια.

Κηκις
—Αλλ᾽ ἐπὶ σποδῷ
Μυδῶσα κηκὶς μηριων ἐτηκετο. Soph. An. 1020.
Εστιν θαλασσα—
Τρεφουσα πολλης πορφυρας ισαργυρον
Κηκιδα παγκαινιστον—Æsc. Ag. 969.
SYN. Εκροσις—λιβὰς, (τῶ καπνῶ.)—οξυτες. ευμμα, (σμηματικόν. Suid.)

Κηκιω.
—Θαλασσα δε κηκιε πολλη
Αν στομα τε ῥινάς τε—Od. ε. 455.
SYN. Αναπηδαω, αναφερομαι.

Κηλειος, κηλεος.
Συν περὶ κηλειῳ.—Il. ο 744.
Νῆας ενιπρησειν πυρί κηλεῳ. Il θ. 235.
SYN. Καυστικὸς, αιθων θερμός, λαμπρός,

Κηλεω.
Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν.—Eur. I. A. 1213.
SYN. Κατακηλεω, θελγω, καταθελγω, ὁμιλιζω, τερπω.—απαταω.—βλαπτω.

Κηληθμος, κηλημα, κηλητηριον.
Κηληθμῷ δ᾽ εσχοντο κατὰ μεγαρα σκιοεντα. Od. ν. 2.
—ἀδ᾽ εχει κηληματα. Eur. Tro. 893.
Εσται φρενός σοι τῦτο κηλητηριον. Soph. Tr. 584.

SYN. Κηλησις, θελκτηριον, μειλιγμα, κατα παυστηριον αποκλαυσμα, γανος.

Κηλητηριος
Δεξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηριους. Eur. Hec. 533.
SYN. Ηδυντηριος, ιλαστηριος.

Κηλιδοω.
—ω δεσμοῖσι διὰ τυραννιδας
Πατέρας εκηλιδωσατε;—Eur. Her. F. 1318.
SYN. Λωβαζω, ατιμαζω, μολυνω, λυμαινομαι.

Κηλις.
Πρόσθεν ἡ τοιαῦδ᾽ ἰδεῖν
Κηλῖδα—συμφορᾶς.—Soph. Œd. T. 852.
—Λόγος ὦ τις ων εν
Κηλὶς κακῶν ξυνοικος.—ib. C. 1195.
SYN. Μιασμὸς, μολυσμα, στιγμα, ῥυπος, μῶμος, χρῶμα, ἰλκος, ὑλη.—ονειδος.

Κηλον
Εννῆμαρ μὲν ανα στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοιο Il. α. 53.
SYN. Βελος—σημειον.
EP. Θρεῶδες.

Κηλωτὸν. vid. κηκαζω.
SYN. Περιεῖον.

Κημὸς
—Φιλορρυθωνά τε κημόν. Ep. l. 6.
Καὶ τυσδε κημὸς στοματος. Æsc. Fr.
Κεκισμὸν επὶ τοις κημοῖς—Arist V. 751.
SYN. Φιμὸς.—Τὸ σκεῦος. (δικαστικόν.)

Κηναιος
Κηναιῳ τ᾽ επεβησε ταυσικλειτης Ευβοιης. Hom. A. 219.

Κηξ κηϋξ. vid. Καυηξ.
—ὡς ειναλιη κήξ. Od. ο 478.
—Κηϋκα, φιλοι μακαρεσσι θεοισιν Hes. α. 476.

Κηπευμα.
χαριταν τε κηπευματα Arist Av. 1101.
SYN. Κηπιον, κηπιδιον.—κηπευσις.

Κηπευω.
Ον πόλλ᾽ εκηπευσ᾽ ἡ τεκυσα βοστρυχον Eur. Tro. 1175.
SYN. Διαπονεω.—γεωργῶ.

Κῆπος.
Καί μοι κῆπον εχει πολυδενδρεον—Od. δ. 737.
SYN. Αλσος, ορχατος, παραδεισος
EP. Αεξιφυτος, ανθοκομος, γλυκὺς, ἡδυμελὴς, ευχλοος, ευδενδρος, ευθαλους, ευωδης, ευσκιος, φιλυδρηλος.
Δενδ᾽ εα γαρ μαλα πολλὰ κατοψεαι ὡς ενὶ κηπῳ
Ανθεμοεντι, κλαδοισιν επαστυντε οις κομοωντα. Orph.
Πὰς δ᾽ ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμενοι εν ταλαρισκοις
Αργυρεοις.—Theoc.

Κὴρ. Κῆρες
—Κῆρα κακὴν μελανος θανατοιο. Il. π. 687.
SYN. Μοῖρα, θανατος, φθορὰ, ατη, νοσος.

EP.

E P. Αργαλεα, αἴδηλος, αιναὶ, επιλωβεῖς, πικραὶ, κτανομεροφος, κελαινη, μελαινα, ολοη, στυγερα, βιαιος, ωλομενη, Θηλαιος, σμερδαλεα.
Κῆρες, κυανεαι, λευκοὺς αραβεῦσαι οδοντας,
Δεινωποι, βλοσυροίτε, δαφοινοι τ', απλητοίτε—
Κλωθω και Λαχεσίς σφιν εφεσασαν. ἡ μὲν ὑφησσων
Ατροπος,—Hes. α 249 --vid Μοῖραι.
E P. Αμειλιχοι, τηλεσκοποι, ερεμναι, πολυπημονες, θυμοβόροι.
Κῆρ, Κεαρ.
Αλλ' εβαλ' ενθ' αρα τε φρενες εερχαται αμφ' αδινὸν κῆρ. Il. π. 481.
—Ειμι δὲ κῆρ Τυμβουχος—Ep. Suid.
S Y N. ἦτορ, κραδια,—ψυχή.
E P I T H. Ατειραμον, αιθομενον, αργαλέον, αχαχ:ν, αχραντον, ακικον, θαλερον, κρατερον λασιον, κυδαλιμον, κερδαλέον, καλὸν, εσθλον, ολοον, πολυκηδές, φιλον, ταλαον, χαμερπές.
Κηραινω
— Ποῖ' ετερα κηραινουσ' ὁρῶ ; Eur. Her. F. 518.
Τί ποτ' ὦ τεκνον, τάδε κηραινεις ; ib. Hipp. 223.
S Y N. Εκπληττομαι φροντιζω. κηλιδοω.
Κηρεσιφορητος
—Κηρας κηρεσσιφορητους. Il. θ. 527.
S Y N. Μοιροφορητος.
Κηρινθος.
Κηρινθον τ' εφαλον—Il. β. 538.
Κηριον.
Κηρία βοτρυδὸν.—Hom. M. 556.
S Y N. Μελικηρὶς, μελισσειον, μελιδειον, ανθρηνιον, ὕρειον.
E P Αγριον, γλυκὺ, λειριον, μελισταγὲς, λευκόν.
P H R. Μελιτοῦν τρεῖς πονος. Pind. -
Κηριτρεφὴς.
—Κηριτρεφεων ανθρωπων. Hes. ε. 416.
Κηροδετης, κηροδετος.
—ὁ κηροδετας καλαμος—Πανός. Eur. I. T. 1125.
—Κηροδετῳ πνευματι μελπομενος. Theoc. Ep. 5.
S Y N. Κηροπαγὴς, κηροπλαστος.
Κηρόθι. (εκ ψυχῆς)
Ει δέ τοι Ατρειδης μεν απηχθετο κηρόθι—Il. ι. 300.
Κηροδ μεω.
— Κατ' ανθεα κηροδομοῦσα. Phocyl. 164.
Κηρὸς
Αιψα δ' ιαινετο κηρὸς, επεὶ κελετο μεγαλη ις,
Ηελιου τ' αυγὴ—Od. μ. 175.
E P. Μελιηδὴς, μελίχρως, ἡδὺς, ευπηκτος, λευκὸς, μαλακὸς, πολυτρητος μιμηλὸς, τροχοειδής.
Κηρυλλὶς
—Ερινεῶν κηρυλλὶν παγην. Lyc. 407.
Κηροχυτεω
Και κηρ, χυτεῖ, και γογγυλιζει. Arist. Th. 61.
S Y N. Ευπλαστῶ, μεταχειριζομαι.

Κηρυγμα, κηρυκευμα.
—Φασι πανδημῳ πολει
Κηρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν—Soph. An. 8.
Ως ουποτ' α δρῆ τῶδε κηρυκευματων
Μεμψη—Æsc. S. T. 657.
S Y N. Ανακηρυξις, διαρρησις, αγγελια
Κηρυκαινα.
Λαβοῦσα κηρυκαιναν ευφωνόν τινα. Ar. Ecc. 69.
Κηρυκευω.
Τα δε τοιαυτα χρὴ κηρυκευειν—Eur. Tro. 782.
S Y N. Κηρυσσω.
Κηρύλος.
Ουδὲ τοσον γλαυκοῖς ενὶ κυμασι Κηρύλος ᾄδει.
Mosch. 342.
Τῆς Κηρυλου δαμαρτος απίξεια σπορού. Lyc. 750.
—Οἷα δυπίην κηρύλον—ib. 387.
S Y N. Αλκυων.
Κηρυξ
Εκτωρ δὲ προτὶ αστυ δυω κηρυκας επεμπε.—Il. γ. 116.
S Y N. Κλητωρ, σαλπιγκτὴρ, σαλπιγκτὴς, στρυῖτὴρ, ειρηνοποιὸς, καταρτιστηρ.
E P. Αγαυος, αγλαοφωνος, ηεροφωνος, αστεροθρονος, ταχυδρομος ποδωκεμος. κραιπνὸς, ηπυτης. ηχετης πανσπιωρ. ὑψιβοης, τανυφθογγος, λιγυφθογγος, φερεσπονδος, αγυβοωτης, σκηπτοφορος, ασυλητος.
P H R. Διὸς αγγελος, ηδὲ και ανδρῶν. Hom.
—Αδυγλωσσος βοα κηρυκος εσθλοῦ. Pind.
Κηρυσσω
Αυτὰρ ὁ κηρυκεσσι λιγυφθογγοισι κελευε
Κηρυσσειν αγυρένδε καρηκομοωντας Αχαιους. Il. β. 51.
Κηρυσσε θεὺς τὺς τ' ουρανίδας. Eur. Hec. 145.
S Y N. Ανακηρυττω, παραγγελλω, διαγγελλω.—
— απομισθῶ.— επικλειω, επικαλεω
Κηρωτὸς
—Κηρωτὴν παρασκευαζετε. Ar. A 1175.
Κητειος, κητωεις.
—Πολλοὶ δ' αμφ' αυτὸν εταῖροι
Κητειοι κτεινοντο—Od. λ 520. [al. Nom. Pr. r.]
—Λακεδαιμονα κητωεσσαν. Il. β 581.
S Y N. Κητωδης, κητῶος,— μεγας.
Κητοδορπος
Ταις κητοδορποις συμφοραις—Lyc. 954.
Κητος
—Οφρα το κῆτος ὑπεκπροφυγὼν αλεαιτο. Il. υ. 147.
S Y N. Φαλαινα. φωκαινα
E R. Αλεγεινὸν, αργαλέον, αμειλικτον, ἁλίτροφον, εχθοδοπον, λευγαλέον, εναλιον, κυανεον, πολυκηριτον. αμετρον
—Τριστοιχος καρχαρος κυων. Lyc.
—Ετυμβευοντο πολλοὶ κητεσσι γειτοσιν.
—βλοσυρὸν ἑλκος Αμφιτριτης—Nonn.
—Ερυθραιων βοτὰ ποντου

Ουρειων

Θήρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶν δ' ὕπερ αἰεὶ
Τετράχυι νώτων περιμήκετος ὀλκὸς ἀκάνθης. Dion.
Κήτεα δ' ὀβριμόγυια πελώρια, θαύματα πόντου
Ἀλκῇ ἀμαιμακέτῳ βεβριθότα, δεῖμα μὲν ὄσσοις
Καὶ ἰδέειν, αἰεὶ δ' ὀλοῇ κεκορυθμένα λώβῃ. κ. λ. Opp.
Κητώ. Nom. pr.
Τῶν μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί. Hes. Θ. 336.
Κηφεύς
—Μογερὸν γένος Ἰασίδαο. Arat.
Κηφήν.
—Κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν. Hes. ε. 302.
SYN. Σφήξ. ἀνθρήνη.—ἀγρία μέλισσα.
EP. Ἀργὸς, ἄπρακτος, μετέωρος, ἠλεός.
PH. Κηφῆνες—κακῶν ξυνήονες ἔργων. Hes.
Κηφισσίς.
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι—Il. ε. 709.
Κηφισσός
—Πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον. Il. β. 522.
EP. Καλλιρέεθρος, καλλίναος.
Κηώδης, κηώεις.
—Η δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ. Il. ζ. 483.
—Εν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι Il. γ. 382.
SYN. Εὐώδης, εὔοσμος, ὀσμώδης.

K I

Κιβδηλεύω.
Ἐν τοῦτ' ἐκιβδήλευσας—Eur. B. 475.
SYN. Καπηλεύω. διαφθείρω, διαβάλλω, νοθεύω, ἀποδοκιμάζω.
Κιβδηλία
Πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν. Ar. Av. 158.
SYN. Κιβδήλευμα, μοχθηρία. ζηλοτυπία.—ἐλκυσμα.
Κίβδηλος.
Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν. Theog. 117.
SYN. Ἀδόκιμος, παράσημος.—μοιχικός, νόθος.—ἀπατηλός. μοχθηρός.
PHR. Κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
Κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον. ib.
Κίβισις
—Ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
Χρύσειοι·—Hes. α. 224.
SYN. Πήρα, κώρυκος, γρυμαία.
Κιβώριον.
Ἀκμαίου καρποῖο κιβώρια—Nic. Th.
Κιβωτός, κιβώτιον.
Ζητῶ Νῶε κιβωτόν, ὅπως μόρον αἰπὺν ἀλύξω. Naz.
—Δέδοικα, καὶ κιβώτιον. Ar. Pl. 711.

SYN. Κίστη, κάψα, λάρναξ.—καψάκιον.
Κιγκλίζω.
Οὐχρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον—Theog. 303.
SYN Διακιγκλίζω. διασείω. σαλεύω. μοχλεύω.
Κιγκλίς.
Τὰς κιγκλίδ' ἐξήραξα—Arist. Eq. 638.
SYN. Θύρα. δικλίδες. ὀπή. δρύφακτον.
Κίδναμαι.
—ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς. Il. ψ. 227.
SYN. Σκεδάννυμαι. σκορπίζομαι.
Κιθαιρών
—Καὶ Κιθαιρῶνος λέπας Eur. Ph. 24
EP. Ζάθεος, βαρύπνοος, ὑψίκαρηνος.
Ω ζαθέων πετάλων πολυθηροτάτη νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα—Eur.
Κιθάρα, κίθαρις.
—Κιθάρην μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυαλίξεν,
Ἱμερτὴν δεδαώς. ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν. Hom. M. 506.
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις—Il. γ. 54.
SYN. Φόρμιγξ. χέλυς, κινύρα, λύρα.
EP. Αἰολόφωνος, Ἀονία, γλυκερά, εὐμελής, εὐκέλαδος, εὔφθογγος, εὔκρεκτος, πολύκρεκτος, περικαλλής, φιλόχορος, ἑπτάτονος, ἑπτάμιτος, λιγυηχής, λιγυρά, Λυκωρεία, Δηλιάς, Ὀρφεία, πολυδαίδαλος, χρυσόδετος, ὑμνοπόλος, τειχομελής, κυργεδόμος, νυκτιλάλος.
PHR. Καλλιχόρου κιθάρης μελίσδεα μολπήν.
Κιθαραοιδός.
Τὸν κιθαραοιδότατον ᾧ χάρις ἐφέσπετο. Ar. V. 1269.
SYN. Κιθαρῳδός, προσῳδός, κιθαριστής.
Κιθαρίζω vid. Κιθάρα.
SYN. Κιθαρῳδέω, φορμίζω. λυρίζω.
PHR. —Εὐκρέκτῳ κιθάρῃ ἐπὶ δακτύλω βάλλων. Naz.
—Παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ. Hom.
Κιθαρισμός.
—Σὸν περὶ βωμὸν ἐγειράμενοι κιθαρισμοῦ
Κύκλιον ὠρχήσαντο—Call. 4. 312.
SYN. Κιθάρισμα, κιθάρισις, κιθαρῳδία. ψαλμός.
Κιθαριστής.
Ἐκ γὰρ Μουσάων, καὶ Ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί. Hom. XXIV.
SYN. Κιθαραοιδός, κιθαρῳδός, ψαλιστής.
Κιθαριστύς
—Καὶ ἐκλελαθον κιθαριστύν. Il β. 600.
Κιθαρῳδικός.
Ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων—Arist. R. 1314.

Κιθαρισμοι.
Αμφι δε σοι κτυπειται
Κιθαρισμος ηχω. ib. Th. 1004.
Κικαμον
Κικαματ' ορθειλοντε περιβρυεις, —Nic. Th.
Κικινος, κικινος.
—ν μηλοις, ουδε κικινοις. Theoc. 11. 10.
—Αναλεες δε κικινοι ib. 14. 4.
SYN. Βοστρυχος, πλοκος.
Κικλησκω.
Κικλησκεν δε γεροντας—Il. β. 404.
Κικλησκουσ' Αιδην—Il. ι. 565.
SYN. Καλεω, αποστελλω, επικαλεομαι.
Κικονες.
—Κικονες Κικονεσσι γεγωνευν. Od. ι. 47.
EP. Πολυρρηνοι, αιχμηται.
Κικυς.
Αλλ' ου γαρ οι ετ' ην ις εμπεδος, ουδε τι κικυς Od. λ. 392.
SYN. Ις, ισχυς, δυναμις, αλκη.—ευσθενης.
Κιλιξ. Κιλικες.
—Κιλικεσσ' ανδρεσσιν ανασσων. Il. ζ 397.
EP. Αιχμηται, παμφυλοι.
Κιλλα.
Κιλλαν τε ζαθεην—Il. α. 38.
Κιλλιβας.
Τας κιλλιβαντας οισε—Arist. A. 1121.
EXP. Τρισκελη τινα σκευασματα,—τριποδας.
Κιλλικων
Ουδεν πονηρον, αλλ' οπερ και Κιλλικων. ib. Pa. 362.
Κιμβερικον, (χιτωνισκου ειδος.)
Και κιμβερικ' ορθοσταδια—ib. L. 45.
Κιμμερικος.
Ισθμον δ' επ' αυταις στενοποροις λιμνης πυλαις
Κιμμερικον ηξεις—Æsc. Pr. 729.
Κιμμεριοι.
Ενθα δε Κιμμεριων ανδρων δημος τε, πολις τε,
Ηερι και νεφελη κεκαλυμμενοι ουδε ποτ' αυτους
Ηελιος Φαεθων επιδερκεται ακτινεσσιν,
Ουδ' οποτ' αν στειχησι προς ουρανον αστεροεντα,
Ουδ' οταν αψ επι γαιαν απ' ουρανοθεν προτραπηται!
Αλλ' επι νυξ ολοη τεταται δειλοισι βροτοισι. Od. λ. 14.
EP. ζοφωδεις, ιππημολγοι, Βοσπορειοι.
Αιγλης αμμοροι εισι πυ ιδρομου ηελιοιο. κ. λ. Orph. 1118.
—Δημος πανδερκεος αμμορος αιγλης. Ep.
Κιμων.
Ουκ αδαης εγραψε Κιμων ταδε—Ep. l. 4.
Κιναβραω.
Αιγων τε κιναβρωντων μελη. Arist. Pl. 295.
SYN. Δυσωδεω, οζω, τραγιζω, υπερτραγιζω.
Κιναδος

Η τουπιτριπτον κιναδος εξοιδας μ' οπου; Soph. Aj. 103.
Πονηροτατον κιναδος,
Σοφισμα, κυρμα, τριμμα, παιπαλημ' ολον. Ar. Av 429.
SYN. Αλωπηξ.—κερδαλεος, πανουργος.
Κιναθισμα,
Τι ποτ' αν κιναθισμα κλυω
Πελας οιωνων—Æsc. Pr. 124.
SYN. Κινημα.—κελαδος.
Κιναιδος.
—Ως μεγαλω κιναιδω. Ep. Suid.
SYN. Ασελγης, μαλακος.
Κιναμωμον
—Φυλλα φεροντες ακηρασιων κιναμωμων. Dionys. 945.
Κινδυνευω.
Και μητε κινδυνευε—Eur. Herac. 455.
SYN. Αποκινδυνευω, ανακινδυνευω, διακινδυνευω.—κινδυνον υποδυομαι.—διαμαχομαι.
Κινδυνευμα,
Ποιον τι κινδυνευμα;—Soph. An. 42.
SYN. Επιχειρημα, εργον.
Κινδυνος.
—Γαλεας κινδυνον αλυξας. Hom. B. 9.
SYN. Αγων, διαπειρα.
PHR. Ες δε κινδυνον βαθυν ιεμενοι.—
Τις δε κινδυνος κρατεροις αδαμαντος δησεν αλοις. Pind.
Κινεω
Ως δ' οτε κινησει Ζεφυρος βαθυ λαιον—Il. β. 147.
SYN. Αποκινεω, μετακινεω, περικινεω, διακινεω, κινυμαι, κλονεω, δονεω, εξορμαω, οχλευω, ταρασσω, αναπαω, σαλευω, διασαλευω, παραιθυσσω, συνταρασσω, οριναω, ορινω.
Κινηθμος, κινημα.
Συνδρομον κινηθμον αμαιμακετοις
Εκφυγον πετραν. Pind. P. 4.
Τον καλαμον δ' υπο του κινηματος αγκυλον ειχον. Theoc. 21. 47.
SYN. Κινησις, κινηματιον, συγκινησις, ευκινησια, δονημα, δονησις. φορα. συγχυσις.
Κινησιφορος vid. φυσις.
Κινητηρ.
Γαιης κινητηρα —Hom. XXI. 2.
SYN. Κινητης, μοχλευτης.—παροξυντηρ, οτρυντηρ, ωθης.
Κινητηριος.
Αλγεινα θυμου κεντρα κινητηρια. Æsc. Supp. 457.
SYN. Κινητικος.
Κινυγμα.
Νυν δ' αιθεριον κινυγμ' ο ταλας
Εχθροις επιχαρτα πεπονθα. Æsc. Pr. 158.
SYN. Κρεμασμα, αιωρημα.

Κινυμαι.
—Ες πολεμον πυκιναὶ κινυντο φαλαγγες. Il δ. 281.
SYN. Κινεομαι.

Κινυσσω.
Οπως διφροιτις ὗσα μη κινυσσομεν. Æsc. Ch. 194.
SYN. Κινεω. φανταζω.

Κινυρας. Nom. Pr.
Τόν ποτέ οἱ Κινυρας δῶκε ξεινήϊον εἶναι. Il. λ. 20.

Κινυρὸς
—Ως τις περὶ πορταχι μητηρ
Πρωτοτόκος κινυρὴ,—Il. ρ 5.
SYN. Μεμψιμοιρος, αξιοθρηνος, κλαυτὸς, οικτρὸς, θρηνητικός. ολεθριος.

Κινυρομαι.
Ουτε Θετις Αχιλῆα κινυρεται αιλινα μητηρ Call. 2. 20.
SYN. Οδυρομαι, θρηνεω, κλαιω.

Κινωπετα.
Πολλα δε Καρναιος αυτ. δει ῶ περ εόντος,
Ιλυῦς εβαλοντο κινωπετα—Call. 1. 25.
EXP. Τα θηρία, κινωπετα.

Κιρκη.
Εὗρον δ' εν βησσῃσι τετυγμένα δωματα Κιρκης—
Αμφι δέ μιν λυκοί ἦσαν ορεστεροι, ηδὲ λεοντες,
Τὺς αυτὴ κατεθελξεν, επεὶ κακὰ φαρμακ' εδωκεν. Od. κ 210.
Κιρκη δ' Ηελιυ θυγατηρ—Hes. Θ. 1011.
—Διγυτρις θ' ἡ συῶν μορφωτρια. Eur.
Κιρκη ὁμογνητη μεγαλοφρονος Αιηταο. Orph.
Δρακαιναν, εγκυκῶσαν αλφιτω θροια. Lyc.
EP. Εὐπλοκαμος, δεινὴ, ποτνια, Αιαιη, δολοεσσα, αθανατος, θηροπλαστος, πολυφρονος, ορεστιὰς, φιλοιτοκοιλος.

Κιρκηλατος.
Κιρκηλατυ τ' αηδονος. Æsc. Supp. 64.

Κιρκος.
Ηὔτε κιρκος ορεσφιν ελαφροτατος πετεηνῶν
Ρηϊδιως οιμησε μετὰ τρηρωνα πελειαν Il. χ. 137.
EP. Ωκυπετης, ωκὺς αιζηεις, αιθων, θρασὺς, γαμψωνυξ, ωμοβόρος, φασσοφόνος.
—PHR. Επεπτατο δεξιος ορνις,
Κιρκος, Απολλωνος ταχὺς αγγελος.—Hom.

Κιρκοω.
—Σκελη δε κιρκωσον βια. Æsc. Pr. 64.
SYN. Κρικοω, δεσμευω.

Κιρνημι, κιρναω.
Εν δ' αρα κισσυβιῳ κιρνη μελιηδέα οἶνον Od. ξ. 78.
—Ποντοπορος δε μελιφρονα οἶνον εκιρνα. Od. υ. 182.
SYN. Συγκιρναω, εγκιρνημι κεραννυμι.

Κισηρις, Κισσηρις.
—Και τὴν παρὰ θῖνα Κισηριν. Ep. l. 4.
Αιχμηρον ποντυ τρηματοεντα λιθον.
Τρηχαλεην τε λιθον, δοκεων ωθηγέα κοσμον. Ep.

Κισθηνη.
Προς Γοργονεια πεδια Κισθηνης,—Æsc. Pr. 792.

Κισσευς
Κισσεὺς τόν δ' εθρεψε δομοις—Il. λ. 223.

Κισσηὶς vid. Θεανω.

Κισσηρης. κισσοφόρος, κισσινος.
Νυσσαιων ορεων κισσηρεις οχθαι. Soph. An. 1145.
—Γαια κισσοφορα ναπη. Eur. Tro. 1066.
Ποτῆρα δ' εν χειρεσσι κισσινον λαβών. Alc 766.
SYN. Κισσωδης, κισσοειδὴς.

Κισσοκομης, κισσοστεφὴς.
Κισσοκομην Διονυσον.—Hom. XXV.
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι. Anac. 26. 5.
SYN. Κισσοστεφανος.

Κισσος, κιτὸς.
—Αμφ' ἱσὸν δε μελας ειλισσετο κισσὸς
Ανθεσι τηλεθαων—Hom. VI. 40.
SYN. Κισσαρος.
EP. Αιθωψ, αυτοελικτος, αιρεσιποτητος, αγραυλὸς, αλητης, βοτρυοεις, ἑλικωδης, ευωδης, δαφοινεεις, μελας, οινωψ, κυκλιαμπυξ, μελαμφυλλος, κροκοεις, ἱμεροεις, ευχαιτης, πολυπλανὴς, ζωων, τηλεθαων, σκηπτης, τετρακορυμβος, ταινυπλεκτος, τανυφυλλος, πλεκτὸς, ταμεσιχρως.—
PHR. Επιδετηρ σπειρης. Nonn.
Ηρεμ' ὑπερ τυμβοιο Σοφοκλέος, ηρεμα, κισσε, Ερπυζοις, χλοερὺς εκπροχεων πλοκαμυς.—
Αιεὶ τοι λιπαρῷ επὶ σηματι, ὃι Σοφοκλης,
Σκηνιτης μαλακυς κισσος ἁλοιτο ποδας. Ep.

Κισσοχαρὴς. vid Βακχος.

Κισσοω.
Μελλων χορευειν κρᾶτα κισσωσας εμόν. Eur. B. 205.

Κισσυβιον. vid. Κιρνημι.
Και βαθὺ κισσυβιον κεκλυσμενον ἁδέϊ κηρῷ,
Αμφῶες, νεοτευχὲς, ετι γλυφανοιο ποτοσδον. Theoc. 1. 27.

Κιστη, Κιστις.
Μητηρ δ' εν κιστῃ ετιθει—Od. ζ. 76.
Το δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον εκ τῆς κιστιδος. Ar. A: 1137.
SYN. Αντιπηξ. κιβωτος. καψακης, θηκη, γαζοφυλακιον. ζυγαστρον, ζυγαστριον. θυλαξ, θυλακιον, κωρυκος, φωριαμὸς, χωρισμὸς, κιβισις.

Κιττα, κισσα.
Συρακοσιῳ δε κιττα—Arist. Av. 1297.
Πολλάκι δη κρίξασα πολυθροον, ἁιά τις ηχὼ,
Κερτομον ανταυδοις χειλεσιν αρμονιαν. Ep.
Και μιμηλον βιοτυ πτέρον.
—Παμφωνων μελπον απὸ σοματων. ib.

Κιτταω, κισσαω.
Υμᾶς μεν ὗν οἱ κιττῶντες
Τῆς ειρηνης,—Arist. Pa. 496.
SYN. Επιθυμεω, συλλαμβανω (μεθ' ἡδονῆς.)

Κιχανω,

Κιχανω, κιχανομαι, κιχεω, κιχημι, κιχω.
—Τὴν δ' εκιχανε Πυργῳ επ ὑψηλῷ—Il. γ. 383.
—Νῦν δ' αὖ θανατος και μοιρα κιχανει. ρ. 478.
Νυν δὲ σε τεθνειωτα κιχανομαι—Il. τ. 289.
Ει κ' ετι σ' αφραινοντα κιχησομαι—Il. β. 258.
Οντινα μεν, βασιλῆα, και εξοχον ανδρα κιχειη. ib. 188.
—Τραπεζαν ειδατων πλερην κιχών. Lyc. 1250.
SYN. Καταλαμβανω, ευρισκω.
Κιχλη.
Ως δὲ ὅτ' αν ἢ κιχλαι τανυσιπτεροι—Od. χ. 468.
— Πιονα κιχλαν. Ep. l. 1.
Κιχλιζω
Κιχλιζοντι δε πᾶσαι—Theoc. 11. 78.
SYN. Καγχαλαω, καγχαομαι.
Κιχλισμὸς.
—Οψων, ποτων, κιχλισμῶν. Ar. N. 1069.
SYN. Καταχηνη, καγχασμὸς, κιγχησμος, καταχασμησις, φριμαγμὸς, φρυαγμα.
Κιχορον.
Κιχορα δαρδαμιδαστε—Nic. Th.
SYN. Σερις, κιχωρα, κιχωριον.
Κιω
—Εις θαλαμον κιε δῖα γυναικῶν.—Il. γ. 423.
SYN. Πορευω, ειμι, παραγινομαι.
Κιων.
—πρὸς κιονα μακρὴν. Od. α. 127.
SYN. Στυλος, στηλη.
EP. Ακαμπτος, απραδὲς, ελιδετος, ὑψηλὸς, ὑψικολλος, σιδηρὸς, τετραπλευρος.

Κ Λ.

Κλαγγαινω, κλαγγανω. vid. κλαγγω.
Οναρ διωκεις θῆρα, κλαγγαινεις δ'ἅπερ
Κυων, μεριμναν ουποτ' εκλιπὼν πονου. Æsc. Eum. 131.
Κλαγγὴ.
Προσσαμενοι κλαγγῆς—Il. β. 100.
SYN. Κραυγὴ, βοὴ, ἦχος.
EP. Ασπετος, δεινὴ, τοιουτσα.
Κλαγγηδὸν.
Κλαγγηδὸν προκαθιζοντων—Il. β. 463.
Κλαγγω.
Αυτὸς δὲ κλαγξας πετετο—Il. μ. 207.
SYN. Κλαζω, κλαγγαζω, κλαγγαινω, ηχεω, βοαω, φωνεω.
Κλαδαρὸς.
—Ακλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ καμακες. Ep. l. 1.
SYN. Ψαθαρὸς, δενδρικὸς. Φυλλικὸς.
Κλαδιον, κλαδὸν, κλαδισκος,
Εκ γάρ τοι ῥιζης τε πολυσχιστοι κλαδεῶνες. Naz.
Μαλακωτατῳ κλαδισκῳ. Anac. 22. 4.

SYN. Κλαταξ, κλωναριον, κλωνίον.
Κλαδος
Οντε τὰς απαλὰς παντας ελαψε κλαδως. Ep. l. 2.
SYN. Ακρεμων, ὄρπηξ, οσχος, πρεμνον, πτορθος, ῥαβδος.
EP. Απαλὸς, ἱεροστεπτος, πολυσχιστος, τερεν, δενδρωδης, ὑψιγεννετος, ευθαλης.
Κλαζω.
—Μεγάλα κλαζοντε μαχονται Il. π. 429.
SYN. Ανακλαζω, κραζω, φθεγγομαι, ὑλακτεω.
Κλαιστρον
—Βλεφαρων ἁδυ κλαΐστρον—Pind. P. 1.
SYN. Κλῆθρον, συμπληξις.
Κλαιω.
—Τι κλαίεις; τί δέ σε φρενας ἵκετο πενθος; Il. α. 362.
Ητοι ὁ μεν κλαιεσκε πρὸς ουρανὸν—Il. θ. 364
SYN. Ανακλαιω, αποκλαιω, δακρυω, κλαυθμυριζομαι, πενθεω, κωκυω, ανακωκυω, ολοφυρομαι, οιμωζω, εξολολυζω, στεναζω
Αμφοτερῃσι δὲ χερσιν ελὼν κονιν αιθαλοεσσαν
Χευατο κακκεφαλῆς πολιῆς, μεγαλ' ανακωκυσεν. Hom.
Κλαξ. vid. Κλεις.
Κλαριος vid. Απολλων.
Πολλοὶ δὲ Κλαριον—Call. 2. 70.
Κλαρος.
Και Κλαρος αιγληεσσα—Hom. A. 40.
Ες Κλαρον αμπελοεσσαν—Hom. VIII. 5.
Κλασιβωλαξ
Χαλκὸν αροτρεταν κλασιβωλακα τειστομῆσι. Ep. l. 6.
Κλαστάζω. κλαστεω.
—Και στρατηγους κλαστασεις Ar. Eq. 166.
SYN. Κλονεω, δαμαω, πάλλω, καταπονεω, πατεω, ὑποτασσω. κλαω.
Κλαυθμὸς. κλαῦμα.
Κλαυθμῷ τε στυγεροῖο, γοοιό τε δακρυοεντος. Od. ρ. 8.
Ισως αν εκτὸς κλαυματων εχοις ποδα. Soph. P. 1292.
SYN. Ανεκλαυθμὸς ανακλαυσμὸς, θρῆνος, κωκυμα, κλαυθμυρισμὸς, κνυζηθμὸς. ολολυγμὸς.
EP. Στυγερὸς, μεγαστονος.
Κλαυσιαω.
—Αλλὰ δῆτα το θυριον
Φθεγγομενον αλλως κλαυσιᾷ—Arist. Pl. 1099.
SYN. Πλαταγεω.
Κλαυσιμαχος al. Καυσιμαχος.
—Και κλαυσιμαχῳ τινος υἱός. ib. Pa. 1291.
SYN. Πολεμοκλονος.—φιλοπολεμος.
Κλαω. κλαζω
—Πτορθον κλασε χειρὶ παχειῃ. Od. ζ. 128.
SYN. Διακλαω, αποκλαω, αγω.
Κλεηδων. κληηδὼν.
—Χαιρεν δε κλεηδόνι δῖος Οδυσσεύς. Od. σ. 116.
SYN. Χρησμὸς, κληδὼν, μαντευμα

Κληγγ…

Κληγεις
—Κλημγεινης ὁ μικρὸς,
Ο πονηροτατος βαλανεύς.—Arist. x. 721.
Κληδουχος. vid. Προθυραια.
Κλειθρον
— Εκ δε πυθμενων
Εκλινε κοῖλα κλῇθρα—Soph. Æd. T. 1285.
SYN. Κλεισωμα, κλαῖστρον, συμπτυξις.
Κλεινὸς, κλεεινὸς, κλειτός.
Σκηπτοῦχε κλειτοῖο πολυ—Orph. H.
Πιδυ κλεενναῖς εν πτυχαῖς Pind. P. 9.
— Λισσοιτο δομει κλειτοὺς επικουρους. Il. δ. 379.
SYN. Ενδοξος, αγακλυτος.
Κληὶς Ion. et Poet. Κλεὶς, Dor. κλάξ.
—Και βαθυκαμπτῳ—Κλεῖδα συων—Ep. l. 6.
— Θυρας επιτελλομαι αυλῆς
Κλεῖσαι κληῖδι—Od. φ. 241.
—Λαβὼν κλεῖδα φαεινήν. Hom. M. 247.
Α κλᾷξ τᾶς μεγαλας πᾶ λαρνακος; Theoc. 15. 33.
SYN. Βαλανάγρα.
Κλειτη
—Μεροπο; Περκωσιυ εκγεγαῶτα
Κλειτη ευπλοκαμος—Ap. 1. 976.
Κλεῖτος. Nom. Pr.
—Κλεῖτον Πεισηνορος αγλαὸν υἱόν. Il. ο. 445.
Κλειτὸς
—Τρῶες κλειτοί τ' επικουροι. Il. ζ 247.
SYN. Αγακλειτος, κλεινός.
Κλειω.
—Κλεῖε πηκτὰ δωματων. Ar. A. 478.
SYN. Αποκλειω. κατακλειω, κληΐζω.
Κλειω.
Εργ' ανδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλειουσιν αοιδοί. Od. α. 338.
SYN. Κλεΐζω, εγκωμιαζω, επιφημιζω, ὑμνεω, διαβοαω, ευλογεω. δοξαζω, αποφαινω.
Κλειω.
—Ευθρονε Κλειοῖ εθελοισας—Pind. N. 3.
Κλεμμα
—Εχει τι κλεμμα τῶν αὐτῆς δομων. Eur. Hec. 616.
SYN. Κλεπος, κλεπτοσυνη, φωραμα, φωρα, φωριον.
Κλεομαι Poet. Κλειομαι.
Μήτε τι κλεομαι και κερδεσιν—Od. τ. 299.
SYN. Κλεΐζομαι. επικαλεομαι.
Κλεομβροτος Nom. Pr.
—Κλεομβροτος ὡ 'μβρακιωτης—Call. Ep. 28.
Κλεονικος. Nom. Pr.
Θεσσαλικὲ Κλεονικε ταλαν,—ib. Ep. 3.
Κλεοπατρα, Κλειοπατρα vid. Μελεαγρος.
Κεῖτο παρὰ μνηστῇ αλοχῳ καλῇ Κλεοπατρῃ,
Κουρῃ Μαρπησσης καλλισφυρου Ευηνινης. Il. ι. 552.
Κλειοπατρην ιδιοισιν ενὶ δομοις ἦγον ακοιτιν Ap. β. 239.

ΕΡ. Φιλοστεφανος.
Κλεος Poet. κλειος.
—ὃυ κλεος ουποτ' ολεῖται. Il. β. 325.
SYN. Δοξα. ευδοξια, ευκλεια, ευφημια, κῦδος, εὖχος, φημη.
ΕΡ. Αφθιτον, ασβεστον, απληρωτον, αγαθὸν, αιπὺ, απημαντον. αθανατον αμφιδηριτον, αμφηριστον, βαθὺ, δηναιὸν, δυσκλεὲς, εσθλὸν, ευρὺ, επουρανιον, ευτεβὲς, επηρατον, ποθεινὸν, μεγα, ουρανομηκες, μυριον, πελωριον, σθεναρὸν, ὑψηλόν.
Κλεπτοσυνη
Κλεπτοσυνῃ θ' ὁρκῳ τε—Od. τ. 396.
SYN. Κλοπὴ, κλεπτεια, κλωπεια. κλεμμα.—απατη.
Κλεπτης
—Κλεπτῃ δε τε νυκτὸς αμεινω Il. γ. 11.
SYN. Κλὼψ, κλεπτὺς, κλοπὸς, φὼρ, σινης, φιληστης. βαλαντιοτόμος.
ΕΡ. Ημεροκοιτος, τοιχωρυχος, τειχοδιφητης.
Κλεπτὶς.
Κλεπτὸν τὸ χρῆμα τ' ανδρός—Ar. V. 927.
SYN. Κλεπτικός.
Κλεπτω.
Κλεψαι δ' ωτρυνεσκον εὔσκοπον Αργειφοντην.
Il. ω. 24.
Τὰς γειτων εκλεψεν αναξ—Il. ι. 268.
Κλεπτε νοῳ—Il. α 132.
SYN. Διακλεπτω, εκκλεπτω, ὑποκλεπτω, κλεπτευω, κλωπευω, κλεπταομαι, συλευω, αποσυλαω, σφετεριζομαι, ὑφαιρεομαι. τοιχωρυχεω, νοσφιζομαι. απαταω.—παραλογιζομαι.
Κλιτας.
—Ανθαιμονος ὑψηλὸν κλιτας. Lyc. 703.
SYN. Απορρωξ.—ορος.
ΕΡ. ἱερὸν, ευβοτον, τανυφυλλον.
Κλεψιγαμος, κλεψινυμφος.
Κλεψιγαμοι και παντα κακοί.—Sibyl. l. 3.
Ως κλεψινυμφον,—Lyc. 1116.
Κλεψιφρων.
Ερμεω βουλῇσι κλεψιφρονος—Hom. M. 413.
SYN. Κλεψινοος.
Κλεψυδρα.
Ο νοῦς πετεται τὴν νυκτα περὶ την κλεψυδραν. Ar. V. 93.
Κλεωνὰς
—Ευκτιμενας τε Κλεωνάς. Il. β. 570.
Κληδην.
Κλῃδην εις αγορὴν κικλησκειν ανδρα ἑκαστον. Il. ι. 11.
SYN. Ονομαστὶ, εξονομακληδην.
Κληδονεω.
Γλωσσης πικροις κεντροισι κληδονουμενοι. Eur. Her. F. 1288.
SYN. Ακουω, επικερτομεω.

Κλῃδοχεω.
—Δεῖ τῆσδε κλῃδοχεῖν Θεᾶς Iph. T. 1463.
SYN. Νεωκορεω.

Κλῃδῦχος.
Κλῃδῦχος δελα—ib. 132.
Κλῃδῦχον Ηρας—Æsc. Supp. 299.
SYN. Ιερευς.—ιερεια.

Κληζω, κληιζω, κλειζω, κλεω.
Κληζωμεν Αρτεμιν Θεων ανασσαν. Eur. I. A. 1522.
—Γῆδε κληζεται πατηρ. Iph. T. 917
Ηθελετην κλῆσαι δίαν χθονα—Hom. XXXVII. 9.
SYN. Κατακροτεω, μελπω—ονομαζω.

Κληθρα, Κλῆθρος
Κληθρητ', αιγειρος τ', ελατητε—Od. ε. 239.

Κληθρον, κληϊθρον,
Κλῆθρα χαλασθω τάδε, Arist V. 1475.
—Μεγαροιο δια κληϊθρον εδυνεν.—Hom. M. 146.
SYN. Κλεῖθρον. βαλβις.
EP. Χαλκοτευκτον.

Κληϊδων, κληδων.
—Εσπετα μοι κληϊδονα πατρος επισπεις. Od. δ. 317.
Κληδων γαρ ἦλθεν ες Ερεχθειδῶν πολιν. Eur. Herc. F. 1166.
SYN. Κλεηδων, φημη, βαξις, μαντεια.

Κληϊζω κληζω
—Και εκληϊσσεν οχῆας. Od. ω. 165.
SYN. Κλειω, αποκλειω.

Κληϊστος.
Κληισται δ' επεσαν σανίδες—Od. β. 344.

Κλῆμα, κληματις
Κλῆμα το Βακχειον ιδεῖν. Anac. 173. 5.
Ιωμεν επι τας κληματίδας—Ar. Th. 735.
SYN. Αγκαλις,—οιναξις, πτορθος, (των αμπελων) Φακελλος.
EP. Αμπελινον, βοτρυοεν, εριβοτρυ, καρποφορον, καλλιπεταλον, φερεφυλλον, αμοτοκον.

Κληρονομεω.
Ζωην κληρονομεῖσι—Sibyl. l. 1.
SYN. Κταομαι, μετεχω, λαμβανω, κατεξεσιαζω, ευρισκω. οικεω.

Κληροπαλης.
—Και ισχειε δωδεκα μοιρα;
Κληροπαλεῖς Hom. M. 129.

Κλῆρος, κληρωσις.
—Παριος δε Θοως εκ κλῆρος ορουσεν. Il γ. 325.
—Και οικος και κλῆρος ακηρατος—Il. ο. 498.
—Πικρας κληρωσεως—βιε καθιστης—Eur. Andr. 384.
SYN. Κληρωσις, λαχη, κτῆμα, περικτησις, ουσια. κληρονομια.—βασιλεια—διαθηκη.
EP. Ακηρατος.

Κληρυχικος.
—Γῆν—κληρυχικην. Arist. N. 203.

Κληρῦχος.
Πολλων ετων κληρῦχον—Soph. Aj. 508.
SYN. Μετοχος, κεκληρωμενος.—γεωργος.

Κληροω
Διλφων αριστης ως εκληρωσεν παλος. Eur. I. 416.
SYN. Αποκληροω, μοιραομαι.

Κληρωτηριον.
Τα δε κληρωτηρια ποι τρεψεις; Ar. Ecc. 677.
EXP. Αι κληρωτικαι αρχαι, κληρωτιδες.

Κλητευω.
Ελκω σε κλητευσοντα—ib. N. 1220.
SYN. Εκκλητευω, εγκαλεω, καλεω, δικαζομαι, προμαρτυρομαι.

Κλητηρ.
Κλητηρ ειμι νησιωτικος. ib. Av. 1422.
Ερινυος κλητῆρα—Æsc. S. T. 580.
SYN. Κλητωρ, υπηρετης, καλητης, παραστατης, ταξιωτης, μαρτυς.

Κλητος.
Η κατα δαῖτα κλητος επηγγαι;—Theoc. 7. 24.
SYN. Αποκλητος, κληθεις.

Κλιβανος, vid. Κριβανος
—Εκ κλιβανυ ελθων—Arch. ap. Ath.
SYN. Καμινος, ιπνια. πνιγευς.

Κλιμακτηρ, κλιμακιον, κλιμαξ.
Πλησιστα κλιμακτῆρας ωεφυρυ ποδος
Ελιπε.—Eur. Hel. 1586.
—Λεπτα κλιμακια ποιεμενος. Ar. Pa. 68.
Κλιμακα δ' υψηλην προσεβησατο—Od. φ. 5.
—Ιων ες κλιμακα μακρην. Od. λ. 63.
SYN. Αναβαθρον, βαθρον, βαθμος.—σχῆμα.—κλιμακισκος.

Κλινη, κλινιδιον, κλινις, κλιντηρ.
Εστρωται κλινα τῷ Αδωνιδι—Theoc. 15. 127.
Φερε νῦν ενεγκω κλινιδιον τῦν.—Ar. L. 915.
Τετι λαμβαν' απο της κλινιδος. ib. Th. 267.
Κειμαι δ' εν κλιντῆρι δεκ' αματα—Theoc. 2. 86.
SYN. Κλισμος, λεκτρον, κοιτη, κραβατος, το κατακλιτον, ανακλιτον, δεσμιον.—κραβατιον, βαθριον, κλινηριον, κλιντηριον. σκιμποδιον, ασκαντης, σκιμποδιον. φορειον.
EP. Παρθενιος, γαμικη, βαθυστρωτος.

Κλινω.
Προς λεχεα κλιναντ.—Il. ψ. 171.
Τρωας δ' εκλιναν Δαναοι.—Il. ι. 37.
—Κινησεις κλιναν δαμασαντες Αχαιυς. Od. ι. 59.
SYN. Εγκλινω, ανακλινω, εκκλινω, περικλινω, προσκλινω. υποβαλλω. αποτρεπω.—(ες φυγην) τρεπω.

Κλισια,
—Επι κλισιας και νῆας εισας. Il. α. 306.
SYN. Κλισιον, αυλαια, κοιτη, σκηνη, καλυβη. κλινη. καθεδρα.

* M EP.

Ε Ρ. Ευπηκτος, ευτυκτος, ευπειστος, ευπαθης, διοτρεφης ποιητης, κακοεργος, υψηλη.—δινωτος αργυρω, ελεφαντι.

Κλισιον.

—Περι δε κλισιον θεε παντη Od. ω. 207.

S Y N. Κλισια. επαυλις, κληθρα.

Κλισμος

Εισει δ' εν κλισμοισι—Il. ι. 200.

S Y N. Εδρα, τελος λεχος, κλινη.

Ε Ρ. Ευλαιγξ, ποικιλος, πολυδαιδαλος, χρυσεος, αργυρεος, παμφαινων.

Κλιτος, Κλιτυς

Κλιτυς Παλληνιαι—Ap. ι. 599.

Πολλας δε κλιτυς τοτ' αποτμηγουσι χαραδραι. Il. π. 390.

Ει δε κεν ες κλιτυν αναβας,—Od. ε 470.

S Y N. Πλοξ, αποκλισις, επικλινεις. αποκλιμα.—το πρανες, καταντες.—βασις, προσβασις, (του ορους)

Κλοιος, Κλωος

—Και τον χρυσου τ

Κλοιον φορουντα περι μεσον τον αυχενα. Eur. C. 183.

—Τιμημα χλοος συκηΘ. Ar. V. 892.

S Y N. Ορμος, περιτραχηλιον.

Κλονεω.

Αιας δε κλονεει Τελαμωνιος—Il. λ. 526.

S Y N. Διακλονεω, συγκλονεω, ωθεω, διακινεω, ταρασσω, ορινω.

Κλονις (v. d. Sch. et N. De Pauw in Æsch. Pr. 495.)

Ως ει τε κλονις τι τεθ ευης σφονδυλι εξων. Ant. ap. Poll. l. 2.

S Y N. Γαστηρ, κοιλια,

ΚλονΘ.

—Και ανα κλονον εγχειαων. Il ε 167.

S Y N. Θορυβος, αλαλη, αραγμος, καναχη μαχη. σισμος.

Ε Ρ. Αινος, αγχιτΘ, ατασθαλος, αιματοεις, αμφιεργΘ, κακος, ιπποτροφος, ιπποχαρμης, στονοεις.

Κλοπευς, κλοπος vid. κλεπτης.

—Κλοπευς—των ανικητων οπλων. Soph. P. 78.

—Βοων κλοπον υμετεραων Hom. M. 276.

Κλοπαιος, κλοπιμΘ, κλοπιΘ.

Ου γαρ κλοπαιαν—Eur. Alc. 1045.

Πας γαρ αεργος ανηρ ζωει κλοπιμων απο χειρων. Phoc. 144.

Μυθων τε κλοπιων—Od. ν 295.

S Y N. Κλοπιμαιος, κλεπτικος, κλεπτιστατος, κλωπικος, επιβουλος, σοφιδιος, λαθραιος.—παραλογιστος.

Κλοπη.

—Κλοπη τε χαναγκη ξυγεις. Soph. Ph. 1053.

S Y N. Κλεπτοσυνη—παραλογισμος.

Κλοτοπιον.

—Ου γαρ χρη κλοτοπευειν ενθαδ' εοντας. Il. τ. 149.

Ε Χ Ρ. Υποκλεπτειν αυτους της μαχης τοις λογοις.

Κλυδων. κλυδωνιον.

—Οφρ' απο τοιχου λυσε κλυδων τροπιος—Od μ. 421.

—Προς αυτον ταυτ εκπιπτει κλυδων Eur I. T. 1196.

—Καρδιας κλυδωνιον—Æsch. Ch. 181.

—Εν κλυδωνιω. Eur. Hec 48.

S Y N. Ταραχη χινησις, κλυδωνισμα. ζαλη, σαλος, αμπωτις, οιδμα. κυμα. κυματις, κυματωσις.

Ε Ρ. Δεινος, παλιρρους.

Κλυδωνιζω

Πολλα κλυδωνισθεισ' αμ' εμω ποσει—Sib I. 1.

S Y N. Κυμαινομαι, ταραττομαι, σαλευομαι κλυζομαι.

Κλυζω.

Υδασι πορφυρεοισιν εκλυζετο—Hom. Β. 75.

Θαλασσα κλυζει παντα τ' ανθρωπων κακα. Eur. I. T. 1193.

S Y N. Ανακλυζω, αποκλυζω, διακλυζω, εγκλυζω, κα ακλυζω, επικλυζω, προσκλυζω, απολυω, εκνιπτω.—βρεμω

Κλυμενη.

—Κλυμενη τε βοωπις. Il. γ. 144.

Κουρην δ' Ιαπετος καλλισφυρον, Ωκεανινην, Ηγαγετο Κλυμενην—Hes. Θ. 508.

Κλυμενος, (ο Αιδης)

—Αμειλικτοιο βαρυ Κλυμενοιο νοημα

—Εθελξε λυρα Ep. l. 3.

Κλυμι, Κλυω

Κλυθι μευ αργυροτοξε—Il. α. 37.

—Του δ' εκλυε Φοιβος Απολλων. ib. 43.

S Y N Ακουω, υπακουω. κελευω. μανθανω.

Κλυταιμνηστρα.

Δια Κλυταιμνηστρη (φρεσι γαρ κεχρητ' αγαθησι.) Od. γ. 266.

Ε Ρ. Κελαινοφρων, κακοφρων. πατροφονος, πανωλης. πανωλεθριος, δολομητις.

Ρ Η. Τυνδαρις, Τυνδαρεη κορη.—δρακαινα διψας. Lyc.

Κλυτια (βασιλισσα των Κωων.)

—Απο Κλυτιας τε και αυτω Χαλκωνος. Theoc. 7. 5.

Κλυτος.

—Κλυτα δωματ' εναιε. Il. β. 854.

S Y N. Αγακλυτος, ενδοξος.

Κλυτοεργος

Ηφαιστον κλυτοεργον—Od. θ. 345.

Κλυτομηδης,—Κλυτομηδεα Ηνοπος υιον. Il. ψ. 634.

Κλυτομητις.

Ηφαιστον κλυτομητιν—Hom. XIX. 1.

Κλυτονηος.

—Και αντιθεος Κλυτονηος.—Od. θ. 119.

Των

Τῶν δὲ θεῶν ἐχ' αριστος εν Κλυτοτεος αμυμων. ib. 123.
Κλυτοπωλος.
—ψυχὴν δ' Αϊδι κλυτοπωλῳ. Il. ε. 654.
Κλυτοτεχνης.
—Ηφαιστος κλυτοτεχνης—Il. α. 571.
Κλυτοτοξος.
—Κλυτοτοξος Απολλων. Od ρ. 494.
Κλωθω.
—Κεκλωσμεται εις θυραν—Ep.
SYN. Αποκλωθω, ταθω—μιτ.ομαι.—κατατακω, επιμεριζω. συνελισσω.
Κλωθω vid Μοῖραι. Κῆρες.
Κλωθω τε Λαχεσιν τε και Ατροπον—Hes. Θ. 218.
EP. Υψιθρονος.
Κλωμακοεις.
—Και Ιθωμην κλωμακοεσσαν. Il. β. 729.
SYN. Βυνωδης. δυσβατος, τραχυς, ορεινὸ.
Κλωμαξ.
Αρτη γυιων κλωμακας τ' ανδρων. Lyc. 653.
SYN. Ακρωτηριον, βουνος.—ασπαλια, κερχνωμα. τραχωτης.
Κλων
Κατὰ φυλλον, κατὰ κλῶνα
Καθελων πιθησε καρπος Anac. 37. 9.
—Κλῶνα μελαμπεταλον Ep.
SYN. Βλαστος, κλαδος, θαλλος, παραφυας, ραδαμιος, οροδαμνος, οροδαμνίς. κορυμβος.
Κλωπιδαι, κρωπιδαι.
—Ο νοῦς δ' εν κλωπιδῶν. Arist. Eq. 79.
Κλωπικος, κλωπηιος.
—Ορίζειν φὴς συ κλωπικαῖς ἕδραις. Eur. R. 512.
Βῆ ρ' ἰ; ερημαιην κλωπηιος, οὔτε τις φωρ. Ap. 3. 1196.
SYN. Κλοπαῖος, λαθραῖος.
Κλῶσις, κλωστηρ
Οπη λιπεργὸς κλῶσις ἑλκυσει πικρά. Lyc. 716.
Νηματα και κλωστῆρας— p. 3. 255.
SYN. Κλῶσμα, μιτμις. νῆμα, ατρακτος. ατριον.
Κλωστὸς.
Κλωστοῦ δ' αμφιβολοισι λαινοισι—Eur. Tro. 537.
SYN. Συμπλεκτικος, συμπλεος.
Κλωψ. vid κλεπτης.
Αμφοτεροι κλῶπες· καὶ ὁ δεξαμενος, καὶ ὁ κλεψας. Phocyl. 129.

K N

ΚΝΑΙΩ, κναω, κνημι.
Κατὰ μεν χροα παντ' ονυχεσσι
Δακτομενος κνασαιο—Theoc. 7. 110.
—Επὶ δ' αιγειον κνῆ τυρὸν
Κνηστι χαλκειῃ—Il λ. 638.
SYN. Λυπῶ, διαφθειρω, κατακνιζω —κοπτω—κνηζω—ξυω.
Κνακος, κνηκος, κνακων.
—Εἶχε τραγειο Κνακον δερμ' ωμοισι—Theoc. 7. 16.
Τον Λιβυκον κνακωνα φυλασσειο—ib. 3. 5.
SYN. Ξανθος, λευκος, ψαρος, πυρρος, κνηκιος, μελας.
Κναφευς, Att. pro γναφευς.
Ην γαρ παρεχωσι τοῖς δεομενοις οἱ κναφῆς
Χλαινας,—Arist. Ecc. 415.
Κναφευω pro γναφευω.
Ο δε κναφευει τις,—ib. Pl. 166.
Κνεφαῖος
—Κνεφαῖατ' αμφὶ Ταρταρῳ βαθη. Æsc. Pr. 1028.
SYN. Δνοφερος, σκοτεινος, αταυγητος. ορθιος, ἑωθινος.
Κνεφαιως,
Κλωστῆρα ποιῶν' ὅπως κνεφαιως
Ες τὴν αγορὰν φερων' αποδοίμην. Ar. R. 1391.
Κνεφαζω
—Μή τις ατα
Θεόθεν κνεφαση προτυπὲν
Στομιον μεγα Τροιας—Æsc. Ag. 135.
SYN. Σκοτιζω, νεφοω, επινεφω.
Κνεφας.
Ημος δ' ηελιος κατεδυ, και επι κνεφας ἦλθε. Il. α. 475.
SYN. Δνοφ. ζόφ. σκοτος.
EPITH. Δνοφερον, δυσηλιον, ιερον, πιστευνον, τυχιον.
Κνηκιας.
Τον κνηκιαν χασκοντα λαστιεας φευγε. Suid.
SYN. Λυκος.
Κνηκις.
Ουδέποθι κνηκὶς ὑπεφαινετο,—Suid.
EAP. Νεφος, (μικρον)—ζωη (νεφελαδης.)
Κνημαργὸς.
Κνημαργοί θ' ἑλικεστι—Theoc. 25. 127.
Κνημη.
—Κνῆμαί τε ηδὲ σφυρὰ καλά—Il. δ. 147.
—Απωτερω η γονυ, κνημα. Theoc. 16. 18.
SYN. Σκελος, κωλην.
Κνημις.
Κνημιδας μεν πρῶτα περὶ κνημησιν εθηκε
Καλὰς, αργυρεοισιν επισφυριοις αραρυιας. Il. λ. 17.
SYN. Περικνημις. ὑποδημα.
Κνημὸς.
Ιδης εν κνημοῖσι—Il. β. 821.
EXP. Εξοχη, η μεση παραβασις τῶ ορους.
Κνησιαω
—Τὴν απὸ Ιωνιας
Τροπον ταλαινα κνησιᾷς. Arist. Ecc. 914.

SYN.

SYN. Κνηθιαω, κνησειω, κνηθομαι, κατακνηζομαι.
Κνηστις. vid. Κναω.
Κνηστι χαλκειῃ—Il. λ. 639.
SYN. Κνηστηρ, κνηστηριον, κνηστρον, ξυστρα, ξυστρον, ξυαλη, ξυστηρ. μαχαιρα.
Κνιδη, κνιδη.
—Και εν κνιδαισι καθευδεις. Theoc. 7. 110.
SYN. Ακαληφη, κνιφος.
Κνιδιας.
Ουπω ταν Κνιδιαν, ετι Δωτιον ἱερὸν εναιον. Call 6. 25.
Κνιδιος.
Ταν Κνιδιαν Κυθερειαν ιδών. Ep. l. 4.
Κνιδος.
Και Κνιδος αιπεινὴ—Hom. M. 43.
Κνιζω.
Κηγω μεν κνιζω τινα—Theoc. 5. 122.
—Ομως δ' εκνιζε μ' αιεὶ τοῦτο—Soph. Œd. T. 805.
SYN. Επικνιζω, διακνιζω, κνηθω, κναω, ξεω.—κοπτω, τεμνω.—τιλλω, δακνω, κνιω, καθαπτω, λυπεω.—ερεθιζω.—χαρασσω. συλλεγω.
Κνιπος.
Γεννηθεν τὸ τεκνον κατεποιησεν Αὖλις ὁ κνιπός
Ψηφιζων αυτῶ παντοιην δαπανην. Ep. l. 2.
SYN. Φιλοκερδὴς, γλισχρος, ανελευθερος.
Κνισμα.
Τὸ κνισμα σου τῶν δακτυλων. Ar. Ecc. 36.
SYN. Κνισμὸς, κνισμός—σπαραγμα.
Κνισμός.
Τα δ' εστι κνισμὸς, και φιληματων ψοφος. Soph. Fr.
SYN. Κατακνισμός, κνισμα, κνησμονὴ, κνιδωσις, κνηφη, κνυος, κνυζα.
Κνισσαω.
—Εφ' ὅτω κνισσωμεν αγυιάς. Arist. Eq. 1317.
SYN. Κνισσοω, ανακνισσοω. θυμιαω, αναθυμιαω, επιθυμιαω. ὑποθυμιαω, θυοω, καθαγιζω, επικαιω. ατμιζω, ὑποκαπνιζω.
Κνισσα, κνισα.
Κνισση δ' ουρανὸν ἷκεν ἑλισσομενη περὶ καπνῷ. Il. α. 317.
—Κατά τε κνισην εκαλυψαν. Od. γ. 457.
SYN. Αναθυμιασις—επιπλοον, λιπος.
Κνισσηεις.
Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχιζεται αυλῇ. Od. κ. 10.
SYN. Κνισσηρὸς, κνισσωδης, κνισηεις.
Κνισσοδιωκτης.
—Ποδὸς ολκὸν Κνισσοδιωκτην. Hom. B. 229.
Κνισσωτός.
—Εν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός. Æsc. Ch. 483.
(Εμπυροισι. Cam.—εν πεσῖξι—De Pauw.)
Κνιψ.
Ενθ' οἱ κνῖπες, και ψῆνες—Arist. Av. 591.
SYN. Κνωψ. Ζωυφιον.

Κνυζα, κονυζα.
Αιγιπυρος, και κνυζα—Theoc. 4. 25.
Κνυζεω, Κνυζαω, Κνυζαομαι. vid. Κερβερος.
—Εκνυζῆτο ποτ' ισχια ῥυγχος εχοισα. ib. 6. 30.
SYN. Κνυζομαι. σαινω. καταθωπευω. ὑλακτεω, ωρυομαι. παρακλαιω, βυζω, κυριζω, κλαυθμυριζομαι.
Κνυζηθμός.
Κνυζηθμῷ δ' ετερωσε διὰ σταθμοῖο φοβηθεν. Od. π. 163.
SYN. Κνυζημα. ποππυσμὸς, κλαυθμυρισμός.
Κνυζοω
Κνυζωσω δέ τοι οσσε—Od. ν. 401.
SYN. Ρυσοω, κακοω, λυπεω.
Κνῦμα, vid. Κνισμα
(—Το κνῦμά σου τῶν δακτυλων.—Suid.)
Κνυω.
—Εκνυεν ελθὼν τὴν θυραν. Ar. Th. 487.
SYN. Κνυζω, κνηθω, ξυω, κνιζω.
Κνωδαλον.
Ου μὲν γάρ τι φυγεσκε βαθειης βενθεσιν ὕλης
Κνωδαλον ὅ, ττι ιδοιτο,—Od. ρ. 317.
SYN. Ζωὸν, θηρίον.
Κνωδαξ
Και σφαιρης κεινῆ αμφὶ χθονα ὡς περιτελλει,
Κυκλοτερης γ' εν ισῳ κατὰ δε σφετερον κνωδακα.
Orph. De Deo. 23.
Κνωδων.
—Τοῦδ' αιολω κνωδοντος—Soph. Aj. 1044.
—Ξιφος διπλοῦς κνωδοντας ἑλκει—ib. 1247.
Κνωπομορφος
Και κῆρα κνωπομορφον—Lyc. 675.
Κνωσσιος
—Κνωσσια Ορχηματα—Soph. Aj. 708.
Κνωσσὸς
Τοῖσι δ' ενὶ Κνωσσὸς μεγαλη πολις—Od. τ. 178.
EP. Ευρεῖα, πολυδενδρεος, Μινωιός.
Κνωσσω
Ηδυ μαλα κνωσσουσ' εν ονειρειῃσι πυλῃσι. Od δ. 809.
SYN. Επικνωσσω, ὑπνωττω, κοιμαομαι. ρεγχω.

K O

ΚΟΑΛΕΜΟΣ.
—Δρακοντα κοαλεμον, αιματοπωτην. Ar. Eq. 198.
SYN. Ανοητος. μωρὸς, καταφρων.
Κοβαλα. κοβαλλα, τὰ.
—Εστι μεν κοβαλα παιδὸς οντος ib. 415.
Η μεν κοβαλλά γ' εστιν—ib. R. 104.
SYN. Σοφισματα, πανουργηματα, κλεμματα—απατητικά.

Κοβα-

Κοβαλικευμα.
—Και κοβαλικευμασιν. Ib. Eq. 331.
SYN. Κολακεια, κοβαλεια, πανεργια.

Κοβαλος, κοβαλλος.
—Και φυσει κοβαλος. ib. Pl. 279.
SYN. Απελευθερος, κακοτεχνος, κακοδουλος, πανεργος, ληςης. κορυνηφορος.—ειρων, σκωπτης, φιλοσκωμμων, ευτραπελος.

Κοβυλις.
—Ορω μαγειρους και κοβυλιν, και σκαφην. Phil. ap. Poll.
SYN. Κνησις.

Κογχη, κογχος.
Καὶ τῇ κογχῃ τῇ πανυ σεμνῶς
Τοῖς σημειοισιν επουσῃ. Arist. V. 583.
Κογχος εγὼ Ζεφυρίτι παλαιτερος—Call. Ep. 6.
SYN. Κογχυλιον, κοχλος.—το ελαχιστον.

Κοεω, idem quod νοεω.
Ηδ' εκοησεν—Call. Fr.

Κοθορνος.
—Τε κοθορνος και ροπαλον ξυνηλθετην; Ar. R. 47.
SYN. Εμβας, ὑποδημα (αμφοτεροδεξιον.)
EP. Αδαμαντος, αρραγὴς, γυναικεῖος—αψεκτος, σκληρός

Κοθυρος. κυθηρος
—Κηφινεσσι κοθυροις ικελος ὁρμὴν. Hes. ε. 302.
SYN. Ακεντρος.

Κοΐζω. κοΐζομαι
—Και κοΐζεται Arist. A. 746.
SYN. Γρυζω. γρυλλιζω, οἰζω

Κοικῆς (Αητοι)
Ειπέμεν οἱ Κοικηΐς εκεκλετο,—Call. 4. 150.

Κοικυλλω
—η τι κοικυλλεις εχων; Ar. Th. 859.
SYN. Περιβλεπω, κακοτεχνεω.

Κοιλαινω
Χῶμα δὲ μοι κοιλανον—Theoc 23. 43.
SYN. Εκκοιλοω, κοιλοω, βαθυνω.

Κοιλὰς.
Παῦροι δε ευνῆς διὰ κοιλάδος.—Tryph. 581.
—ὑπὸ γλυχα κοιλάδος ευνῆς. ib 191.
SYN. Κοιλωμα, κοιλια, αγκος, συναγκεια, βαθος.

Κοῖλος
—Καταγειν κοιλας επὶ νῆας. Il. ε. 26
SYN. Εγκοιλος, βαθὺς, γυαλος, γλαφυρὸς, γλυπτὸς, αναγλυπτος, κερχνωτὸς, υγρός.

Κοιλιοπωλης.
Κοιλιοπωλῃσιν δε θεὸς μεγα κῦδος οπαζει. Ar. Eq. 200.

Κοιλογαστωρ.
Τουτου δε σαρκας ουδὲ κοιλογαστορες
Λυκοι πασονται—Æsc. S. T. 1043.
SYN. Μεγαλογαστωρ, γαστριμαργος.—κοῖλος.

Κοιλῶπις, κοιλωπός.
Ιδρις ανὴρ κοιλῶπιν ορμάδα δυσατο πετραι, Ep. I. 6.
Ην τις διαρρὼξ κυματων πολλῳ σαλῳ
Κοιλωπὸς ὁρμός,—Eur. Iph. T. 263.

Κοιμαω, κοιμαομαι.
Κοιμησας δ' ανεμους—Il. μ. 281.
Τον δ' αυτῳ κοιμησε—Od. γ. 397.
Ενθα δ' εκοιμησαντο, και ὑπνου δῶρον ἑλοντο. Il. ι. 709.
—Πεσων κοιμησατο χαλκεον ὑπνον. ib. λ. 241.
SYN. Κατακοιμαω, κατευναω, κοιμιζω, ὑπνοω.
—κατακοιμαομαι, ευναζομαι, λεχομαι, κειμαι, κατακειμαι

Κοιμημα.
—Κοιμηματ' αυτογεννητα—Soph. An. 876.
SYN. Κοιμησις, κατακλισις.—ευνη.—θανατος.

Κοιμιζω.
Κοιμισσον δ' οδυνας—Il. π. 524.
SYN. Κοιμαω, καταπαυω.

Κοινὸς.
—εχομεν κοινὸν οὐδέν. Soph. An. 1000.
Κοινῆς τραπεζης αξιωμα—Eur. Or. 9.
SYN. Εγκοινος επικοινος, ξυνος, επιξυνος, πανδημος, επιδημιος. εγκληρος. ανθρωπινος. ακαθαρτος θαυμαστός.

Κοινοβωμια.
Παντων δ' αιακτων τῶνδε κοινοβωμιαν
Σεβεσθε—Æsc. Supp. 230.

Κοινολεχὴς, κοινολεκτρος.
—χῳ κοινολεχὴς Αιγισθος—Soph. El. 97.
—Δαμαρτα κοινολεκτρον. Æsc. Pr. 562.
SYN. Μοιχός.—ὁμοκοιτος, ὁμολεκτρος.

Κοινοπλοος
—Ναὸς κοινοπλου ὁμιλιαν Soph. Aj. 881.

Κοινοπους.
—Ποθεινὴν κοινοπουν παρουσιαν. ib. El. 1110.

Κοινοτοκος
—Κοινοτοκων ευπατριδᾶν τ' αρωγέ. ib 865.

Κοινοφρων.
—Κοινοφρων δὲ σοι
Και ζῆν θελοιμ' αν—Eur. Iph. T. 1008.

Κοινοω.
Φερε, κοινωσον μῦθον ες ἡμᾶς. ib. Iph. A. 44.
SYN. Ανακοινοω, ανακοινοῦμαι, συνανακοινοω, κοινωνεω, μεταδιδωμι—μιαινω.

Κοινὼν.
—Κοινᾶνι παρ' ευθυνταρ γνωμὰν πιπιθών. Pind. P. 3.
SYN. Εταῖρος, κοινωνός, συζυγος.

Κοινωνεω.
Εγὼ δὲ πάντα τῶνδε κοινωνῶ τυχας. Eur. M. 302.
SYN. Ανακοινοῦμαι, μετεχω μεταδιδωμι. μεταλαγχανω, συγκληροω, συνοικεω, ὁμιλεω.—συναπτω.

Κοινωνια.
Παιδων ες οικους αρισταν κοινωνιαν. Ph. 16.
SYN. Κοινωνημα, ανακοινωσις, κοινοτης, μεταδοσις, μετυσια, μετοχη, μεθεξις, συγκληρωσις.—συντελεια.—εταιρια.

Κοινωνος.
Απαν μαθησῃ τἄργον, ὡς κοινωνὸς ὤν. Soph. Aj. 284.
SYN. Κοινὸν, μετοχος.

Κοινωφελης.
Χαρματα δ᾽ αντιδοιεν
Κοινωφελεῖ διανοιᾳ. Æsc. Eum. 989.
SYN. Κοινωφελιμος, κοινωτὸς, ευχρηςος.

Κοιρανεω
Ως ὅγε κοιρανεων διεπε ςρατὸν—Il. β 207.
SYN. Ανακοιρανεω, διακοιρανεω, κατακοιρανεω, αρχω.

Κοιρανος Nom. Pr.
Ει μη Κοιρανος ὦκα ποδωκέας ἤλασεν ἵππυς. Il. ρ. 614.

Κοιρανιδης, κοιρανος.
Λευσσετε Θηβης οἱ κοιρανιδαι. Soph. An. 952.
—εἷς κοιρανος εςω.—Il β. 204.
SYN. Αγὸς, ςρατηγὸς, βασιλεὺς, αρχὸς.

Κοιταζομαι.
—Ως ανα ζω—
μῷ Ξεᾶς κοιταξατο νυκτα· Pind. Ol. 13.
SYN. Κατακειμαι, κατακοιμαομαι.

Κοιταιος
—Κἀπὶ κοιταιαν ναπην. Lyc. 603.

Κοιτη.
—Οἱ δ᾽ επὶ κοιτην—εσσευοντο. Od. ξ. 455.
SYN. Θαλαμος ευνὴ, κλινη, κοῖτος. κοῖτις.
EP. Απαλὴ. αγραυλὲς, ευσκιαςος, αειχειλος.

Κοῖτος.
Σπευσαντες κοιτοιο μεδωμεθα.—Od. γ. 334.
SYN. Κοιτη. κοιμημα. ὑπνος
EP. Ηδὺς, ευγερὸς, λαθικηδὲς.

Κοκκιζω.
Οξυγλυκειαν τ᾽ ἆρα κοκκιεις ῥοάν. Æsc. Fr.
SYN. Εκκοκκιζω.

Κοκκος.
—η σιδὰς κοκκος εχει χροίαν Call. 5. 28.
Εν δὲ σφιν καὶ δριμὺν επηλυδα κοκκον αειρα
Μιξαι χρυσοχιτωνα μελαγχροιην, ερετιμον. Orph. L.
SYN. Χονδρος.

Κοκκυζω
Ημος κοκκυξ κοκκυζει δρυὸς εν πεταλοισι. Hes. ε. 484.
SYN Φωνεω.—συνθημα διδωσι. Suid.

Κοκκυξ
Κοκκυξ ορνιον δηλοτατον Anac. 139.

Κοκκυαι, κοχυαι, (αἱ προγονοι.)
Παρ δ᾽ ὑμῶν κοκυησι καθημενη αρχαιησι. Suid.

Κολαζω
Οτ᾽ ὑδὲ κολάσ᾽ ἔξεσὶ μοι τυς οικετας. Ar. N. 7.
SYN Αποτινυμι, τιμωρεω, αποτιμαω, επιτιμαω, ὑποπιεζω, μαςιγοω, αικιζω, επιπληττω, φρενοω, νυθετεω, σωφρονιζω, επανορθοω, διαοθοω.

Κολακευω.
—ἢ κολακευων λισσεται.—Ep. l. 7.
SYN ὑπερκολακευω, αικαλλω, θωπευω, κερκωπιζω. προσσαινω.

Κολαξ.
Ως κολακας μισῶν της κολακευομενης. Ep. l. 6.
SYN. Θωψ, θωπευων, κερκωψ, χλευαςὴς. αυλικὸς, επαυλιος.
EP. Χαριτογλωσσος, χρηςολόγος, ςωμύλος, τραπεζοκόρος, γαςροδυλος, βωμολόχος.
PHR. Δῦλος σκωμματος.—Αχταιωτες κυνι.—μιᾶμα τῆς φιλιας

Κολακωνυμος. Nom. Pr.
—Κολακωνυμος ασπιδαποβλὴς. Ar. V. 590.

Κολαπτω.
—Μή σε κολαψη
Αιματι Πυγμαιων ηδομενη γερανος. Ep. l. 2.
SYN. Εγκολαπτω, κοπτω, κοιλοω, κνιζω.

Κολαςὴς.
Ω Ζεὺς κολαςτὴς τῶν αγαν ὑπερφρονων. Eur. Herac. 389.
SYN. Τιμωρητὴς, επιτιμητὴς, αμυντὴρ.

Κολεὸς, κυλεὸς.
Ελκετο δ᾽ εκ κολεοῖο μεγα ξιφος —Il. α. 194.
Αψ δ᾽ ες κυλεὸν ὦσε μεγα ξιφος—ib. 220.
SYN. Θηκη. ξιφοθηκη.—λεμμα.

Κολετραω.
Τῦτον δεκλαιον κολετρῶσ᾽ αιει—Ar. N. 552.
SYN. Καταπατεω.

Κολιξ, κολλιξ.
—ὦ τυς κολικας κατεσπασας. ib. R. 584.
EXP. ἡ αρτυς, ἡ εντερα.

Κολλαβος (εἶδος πλακῦντος)
Πλακῦντα, σηια, κολλαβυς.—ib. 510.

Κολλαω
—Εκολλασαν γὰρ ανιαι Γωνατα—Call. 5. 83.
SYN Ανακολλαω, διακολλαω, προσκολλαω, προσαρμοζω, προσαπτω, πηγνυω, διαπηγνυμι παχτοω.

Κολλησις, κολλητὸς, v.d. ξυςὸν.
SYN. Κεκολλημένος, συνθετος.

Κολλικοφαγος
Ω χαῖρε, κολλικοφαγε Βοιωτιδιον. Ar. A. 872.

Κολλομελεω
—Τα δε κολλομελεῖ. ib. Th. 59.

Κολλοψ.
—Ετανυσσε νεῳ επὶ κολλοπι χορδὴν. Od. φ. 407.
SYN. Κολλαβος,—χορδὴ.

Κολλυβος.

Κολλυβος (εἶδος ευτελῦς νομισματος.)
Ουδεὶς επρατ' αν δριπανον ουδὲ κολλυβυ. Ar. Pa. 1199.
Κολλυρα. (εἶδος αρτυ.)
Κολλυραν μεγαλην,—ib. 122.
Κολοιαρχης.
Προς τυς κολοιαρχας προσῆλθες.—Ar. Av. 1212.
Κολοιὸς.
—Εφοβησε κολοιούστε ψῆρας τε. Il. π. 583.
SYN. Κορακιας
EP. Ηχηεις, ευπτεροις, κραγετης, υπωροφιος.
Κολοκυμα. (τὸ κολοβὸν κῦμα)
Ωθῶν κολοκυμα.—Ar. Eq 689.
Κολοκυντη, κολοκυνθα, κολοκυνθίς
—Ει μὴ λημᾶς κολοκυνταις.—ib. N. 326.
SYN. Σικυωνη, σικυωνια, σικυα.
Κολὸς.
Πῆλ' αυτως εν χειρὶ κολὸν δορυ.—Il. π. 117.
SYN. Κολοβος, ελλειπὴς, ελλιπὴς, πηρὸς, ατακτηρος, εμπηρος, κυλλος, ατελὴς.
Κολοσσος
—Σφυρηλατος ὡς κολοσσός. Theoc. 22. 47.
Κολοσσοβαμων.
Κολοσσοβάμων δ' εν πτυχαῖσιν Αυσονων
Σταθεὶς,—Lyc. 615.
Κολοσυρτος.
Ανδρῶν ηδὲ κυνῶν δεχαται κολοσυρτὸν ιόντα. Il. μ. 147.
SYN. Θορυβος, πλῆθος, κολῳὸς, συριγμός.
EP. Αργαλεος, ανδροφονος, πολύς.
Κολουραῖος
—Κολουραιη επὶ πετρη. Call. Fr.
SYN. Κοῖλος, στρογγύλος.
Κολουω.
—Το δὲ καὶ μεσσηγυ κολουει. Il. υ. 370.
Τηξιμελεῖ τυσσῳ κεκολυμένε.—Ep. Suid.
SYN. Αποκολυω, κολοβοω, αποκοπτω, κατακοπτω, ακρωτηριαζω, πηροω, ακρωτηριαζω, χειροκοπεω, ελαττοω εμποδιζω, μειοω, λωβαω,—αμηχανεω, εκτεμνομαι.
Κολπιας
Πεπλον δ' ερειχε κολπιαν ακμῆ χερῶν. Æſc P. 1065.
SYN. Κολπωτὸς, πολυπτυχος, κατάπτυχος.
Κολπος.
—Βαθὺν κατὰ κολπον εχυσας Il. β. 560.
Παῖδ' επὶ κολπον εχυσα —Il ζ. 400.
SYN. Πτὺξ, πτυχὴ, αγκών.
EP. Αγχιαλος, ανεμοσφαραγος, ειναλιος, βαθὺς, βαθυδινης, κυμαινων, νεφοειδὴς, ευρὺς, ευωδὴς κεχηνὼς πολυχανδὴς, θεοδεγμων, ηχητος, υδροδοκος, εριφλοισβος, εριςαφυλος, ευδιαιων, βρυοεις δηιὸς, ευροπορος, φιλοξεινος, πεδοσκαφὴς, πολυψαμμαθος, ορεστιχυτος, ευθαλὴς.—ιμεροεις, κηωδης, φερεκαρπος, ακηρασιος, αχθοφορος, ευπτερμων, ευμφευτος, αμπελευτος.
Κολποω.
Κολπωθη δ' ωμοισι πεπλος βαθὺς Ευρωπειης Moſc. 2. 125.
SYN. Πτυσσω, συμπτυσσω, καταπλεκω.
Κολπωδὴς.
—Πρὸς τὰν κολπωδη πτερυγ' Ευβοιας. Eur. I. A. 120.
Κολυμβαω.
Ιδε, πᾶς, νῆσσα κολυμβᾷ. Anac. 37. 5.
SYN. Κατακολυμβαω, δυπτω.
Κολυμβητὴρ, κολυμβος.—κολυμβὶς (ορνεον.)
Δικην κολυμβητῆρος,—Æſc. Supp. 413.
—Εν ιχθυοεντι κολυμβῳ. Sibyl. l. 5.
Τροχιλυς, κολυμβυς.—Ariſt. A. 876.
Πορφυρὶς, κερχνὴς, κολυμβὶς.—ib. Av. 305.
SYN. Κολυμβητὴς, δυπτὴς, αρνευτηρ, νηκτὴς, νευστηρ —κολυμβὰς.
Κολχὶς.
Κολχιδος τε γᾶς ενοικοι. Æſc. Pr. 415.
—Αια δε Κολχὶς
Ποντυ και γαιης επικεκλιται εσχατιῇσιν. Ap. 2. 419.
Κολχοι.
Κολχων, οἵκεν αρεῖ δορυσσόοι αμὶν ατειρεῖς. Orph. 822.
EP. Αρηΐφατοι, κολαινᾶπες, αρηΐοι αμαιμακετοι, ξεινοφονοι.
Κολωαω.
Θερσιτης δ' ετι μῦνος αμετροεπὴς εκολῳα. Il β 212.
SYN. Θορυβεω, κελαδεω, κραυγαζω.
Κολωνη, κολωνὸς
Εστι δέ τις προπαροιθε πολεως αιπεῖα κολωνη. ib. 811.
—Επ' εκφυεντι κολωνῷ. Ap. 1. 1120.
SYN. Ακρωρεια, αμβων, γεωλοφον, πρὼν, αιπμὸς, οχθος, οφρῦς, δειράς.
EP. Αερσιλοφος, αλιπλακτὴς, αγχινεφὴς βαθυσκοπελος, βαθυκρημνος, βαθυπτυχυγξ, δολιχῆ δροσερὰ, ηνεμοεσσα, αυδματος, προβλὴς, ορεινομος, λασιος, παιπαλοεσσα, υλῆεις ευυδρος θαλασσοτοκος, κραταιὴ, τηλεβολος, τριλοφὸς, υψιπετὴς.
Κολῳον, κολῳὸς.
Εν δε θεοῖσι κολῳὸν ελαυνετον—Il. α 575.
—Εν δε κολῳὸς Αωπετος —Ap. 1. 1284.
SYN. Θορυβος, ταραχὴ.
Κομαρος, (εἶδος δενδρυ.)
—Και εν κομαροισι κεονται. Theoc. 5. 129.
Κομαροφαγος
—Τά τε κομαροφάγα. Ariſt. Av.
Κομαω.
—Χρυσεῃσιν εθειρῃσιν κομοωντε. Il. θ. 42.

SYN.

SYN. Κομοτροφεω, εθειραζω.—πλουτεω, ανθεω, τρυφαω, χλιδοφορεω, ἱεφασσομαι. γαυριαω.

Κομεω.

—Αγλαΐης δ' ἐνεκει κομεουσιν αναντες. Od. ρ. 310.

—ἡ ρα γεροντα Ευδυκεως κομεεσκεν—ω. 211.

SYN. Διαιτω, επιμελεομαι, τημελεω, περικηδομαι, προτιμαω, τρεφω.

Κομη.

—Κομαι χαριτεσσιν ὁμοῖαι. Il. ρ. 51.

SYN. Βοστρυχος, θριξ, εθειρα, χαιτη. φοβη.

EP. Αβρα, αυαλεα, αμετρητος, αλαβαστ⊕, ασκεθες, ευπλοκαμος, ευθαλης, πετροφαλιγξ, αυχμης, ξανθη, λιπαρα, ερωδης, ἱμερτη, ηυτμητος, επιχρυσος, μελαινα, λευκη, περιθετος, πολια, αλυ, οπισθοπορ⊕, φαιδιμη. χλιδωσα.

PHR. Κομης απαλης ανθος. Anac.

Μηδε κομης περιαλλα πολυσχιδεας πλεκε σειρας.

Naum.

Κομητης.

Ουδεις κομητης ὁστις ου ψανιζεται. Suid.

Ηκει κομητην ιον.—Soph. Tr. 576.

SYN. Καταβοστρυχος, παραπλοκαμος, ευπλοκαμος.

Κομητης.

Και πλοκαμους πλεκτοῖο πυρος. βοτρυδον. ἑλιξας;

Φεγγει λαχνηεντι σελας τρεχοντι κομητης.—

Και πλοκαμους Τυφωνος ἑλιξ αμαθυνε κομητης

Αντιπορῳ σπινθηρι δασυτριχα πυρσον ιαλλων.

Nonn.

EP. Ακτινεις, αστραπτων. ξιφηφορος, πωγωνιας.

Κομιδη

Νυν μοι την κομιδην αποτινετον.—Il. Θ 186.

Αυτον σ' ουκ αγαθη κομιδη εχει—Od. ω 248.

Ηνεικα εἱ ελευσαι κομιδην επιθεντο γυναικες Theoc. 25. 109.

SYN. Επιμελεια, θεραπεια, τημελεια, κηδος.—αναπνοη.—ευφορια.—αφιξις.

EP. Ευφρυρος.

Κομιζω, κομιζομαι.

—Χρυσον δ' Αχιλευς εκομισσε δαΐφρων. Il β. 875.

—Τα σαυτης εργα κομιζε. ζ. 490.

Κομιζετω δ' ετα—Soph. Œd. T. 453.

SYN. Ανακομιζω, διακομιζω, αποκομιζω, κομιεω. εμπαζομαι—πορίζομαι, αφαιρεω. εκφερω.—βασταζω.—επαγω—εισαγω. αναλαμβανω.—εχω.

Κομιστηρ, κομιστης.

Και κομιστηρας χορας. Eur. Hec. 221.

SYN. Πομπος, αγωγος.

Κομιστρον

Ψυχης κομιστρα τησδε μηχανωμενης. Æsc. Ag. 974.

Κομμα

Εοικε δ' ειναι του πονηρου κομματος. Ar. Pl. 863.

SYN. Αποκομμα.—(ειδος φαυλου νομισματος.)

EP. Καινον, κακιστον, καινον.

Κομμος.

Εκοψε κομμον Αρειον—Æsc. Ch. 421.

SYN. Κοπετος, τυπετος.—τα κομματικα.

Κομμωτρια. (κομμωτης.)

—Δευρ' ιθι, κομμωτρια. Ar. Ecc. 732.

SYN. Κοσμητρια, καλλωπιστρια, εμπλεκτρια. :

(Ανδροκαπηλος, προπαις, σωματεμπορος, ψυχεμπορος, μαγγανευτης)

Κομπαζω.

Αλλ' ου πατρωαν την τεχνην εκομπασας. Soph. El. 1530.

Κομπαζ' επ' αλλω,—Æsc. S. T. 486.

Φιλοις γαρ ηδη προς πυλαις κομπαζεται. ib. 506.

SYN. Αποκομπαζω, αλαζονευομαι, γαυριαω, υψοομαι, απατεω.—κομπεω.

Κομπασμα.

Ος αυτον εξεπληξε των υψηγορων

Κομπασματων.—ib. Pr. 361.

SYN. Αλαζονευμα, καυχημα.

Κομπεω.

Ως των κομπει χαλκος επι στηθεσφι—Il μ 151.

Κομπειν δ' επ' αιτια συν ψευδεσιν αισχρον ονειδος. Soph. Ph. 8(3.

SYN. Ψοφεω, απηχω, δουπεω, κοναβεω. πλαταγεω.—επαγγελλομαι, αυχεω, επικομπεω, κομπαζω.

Κομπολακεω

—Αλλ' ουκ εκομπολακουν. Arist. R. 992.

EXP. Ουκ ελεγον κομπωδη

Κομπολακυθος.

—αρα κομπολακυθη; ib. A. 589.

Κομποφακελορρημων.

Απεριλαλητ' ε, κομποφακελορρημονα ib. R. 864.

SYN. Ματαιοκομπος, βαρυρρημων, αλαζων.

Κομπος

—Υπαι δε τε κομπος οδοντων Γινεται—Il. μ. 149.

Γλωσσης τε κομποι —Eur. Hec. 625.

SYN. Ψοφος, δουπος, αραγμος.—αλαζονεια, επαρσις, κενοδοξια

EP. Αγηνωρ, ὑπερηνωρ, βαρυδουπος, βαρυμηνις, ὑψαυχην.

Κομψευριπικως pro κομψευριπιδικως

Ειποιμ' αν αυτο δητα κομψευριπικως. Ar. Eq. 18.

Κομψευω, κομψευομαι.

Κομψευε νυν την δοξαν—Soph. An 330.

SYN. Περιλαλεω, στωμυλευω, αγαλλω, αλαζονευομαι. εκκομψευομαι.

Κομψος.

Σικελος κομψος ανηρ. Anac. Fr. 204.

Μη γω τοιουτα κομψοτερον ειπατε πω. Ar. Av. 195.

SYN. Αστειος, ευφυης, επιχαρις, αιμυλιος, αβρος, περιλαλος, πανουργος, πιθανος, απατητικος, τεχνικος, παμβολος, γλαφυρος.—

Κομψοπρεπης.

Κομψοπρεπὴς.
Ω κομψοπρεπῆ μῦσαν εχων.—Ar. N. 1026.
Κομψὸς.
Κομψῶς τε και δεξιῶς. ib. A. 1015.
S Y N. Αστειος, ευτραπελος, γλαφυρὸς, λαμπρὸς, ποικιλος, χαριεντος.
Κοναβεω, κοναβιζω.
—Αμφὶ δὲ νηὲς Σμερδαλέον κονάβησε—Il. o. 648.
—Αυτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν—Il. β. 466.
S Y N. Ηχεω, απηχεω, κομπεω.
Κοναβηδὸν.
Αφρισω κοναβηδὸν επιτριμουσα γεινιον. Ep. Suid.
Κοναβος.
—Αφαρ δὲ κακὸς κοναβος κατὰ νῆας ορωρει, Od. κ. 122.
S Y N. Ψοφος, δῦπος, κτυπος, ἦχος.
Κονδυλος.
Απολῶ γαρ αυτὸν εμμελεια κονδυλω. Ar. V. 1495.
Ην ὁ παῖς οἶνον αιτῇ.
Κονδυλον αυτῷ διδυ. Prov.
S Y N. Κολαφος, κονδυλισμός.
Κονια vid. Κονις.
—Ποδῶν δ' ὑπενερθε κονια
Ισατ' αειρομενη—Il. β. 150.
Ηριπε δ' εν κονιῃ—Il. ε. 75.
E P. Κυκνοπτεροs, ψευδοπτερος, πολυψαμαθος, αριλαυτος. Θυελλησσα, λεπτή.
Κονιζω, κονιζομαι. κονιω
—Εκονισε δε χαιτας. Il. φ. 407.
Οι σε πολυδ' οιωσι κονιοντες πεδιοιο Il. ν. 820.
Ως τῦ μεν κεκονιτο καρη απαν.—Il. χ. 405.
S Y N. Κονιαω, ὑποκονιω, κονιορτοω. σπυδαζω.—χεω, παλαιω, γυμναζομαι, αμιλλαομαι.
Κονιλὴ, (εἶδος βοτανης)
Στειχὲ δε οἱ πιερα, και ας εγχλοα τοῖα κονιλὲς.
Nic. Th.
Κονιορτὸς, κονισσαλος. vid Κονις.
Ο κονιορτὸς δῆλος αυτῶν—Arist. Eq. 245.
—Πολυν κονιορτον εγειρει. Suid.
Τῶ δ' ἦν ἑλκομενοιο κονισσαλος—Il. χ. 401.
Κονιπος (ὑποδημα πολυσχιδὲς.)
Γεραν δε χαρῆ χλανιδα, και κονιποδα,
Εχων,—Arist. Ecc. 843.
Κονις.
—Ψαμαθος τε κονις τε. Il. ι. 385.
S Y N. Κονια κονισσαλος κονιορτος, κοπρος, αμαθος, σποδὸς, αιθαλη, τεφρα, μαριλη πιτυρον, γυψος, ρυπος, σπιλαδὲς.
E P. Λιματοεσσα, αιθαλοεσσα, αλιγενὴ, αζαλεα, αυαλεη, αφαυρὰ, αρτιτκαπιος, ἁλιρροθος, αιθερος, αιλλὲς, αμοτος. βαθυσκαφὲς. διοδεμὰ, ξανθὴ, λιπὰ, κυφη, μελαινα, οιτεια, χθαμαλη.
Κονιστρα.

Ηξει δε ταυρυ γυμνάδας κανεξειω:
Παλης κονιστρας. Lyc. 867.
Κοννᾶς Nom. Pr.
Ωσπερ Κοννᾶς εσφανει μεν εχων
Αὖον, διψη δ' απολωλὼς,
Ον χρῆν διὰ τὰς προτερας νικας
Πινειν εν τῷ Πρυτανειῳ. Ar. Eq. 531.
—Κοννᾶς δε φιλοστεφανός σε φιλεει Crat.
Κοννῶ. vid. κραπαιος.
Κοντὸς.
—Χερσι λαβων περιμηκεα κοντὸν. Od ι. 487.
S Y N. Καμαξ. διωτρ.
Κοπανον.
Πεμαὶ κοπανων αιδροδαϊκτων. Æsc. Ch. 860.
S Y N. Ξιφος (κοπίδιον) συ,κοπὶ.
Κοπιαω
Ωστε παρέσαι κοπιῶν ὑμῖν
ὑπο τῶν αγαθῶν Arist Av 735.
S Y N. Κοπιαζω, αποκαμνω. απειρηκειαι. δυσχεραινω.
Κοπις.
— Ουκῶν κοπίδας ὡς ταχιστ' ιον
Θηξεις μαχαιρας; Eur. Cyc. 240.
Πριν ὁ ποικιλοφρων
Κοπις, ἡδυλογος, δημοχαριστὸς. Hec. 131.
S Y N. Μαχαιρα, ακινακης.—ὁ λαλος, ρητωρ.
Κοπος
Ιν' εἰδῶ' αι κοπος μ' απαλλαξη—Soph. Ph. 901.
S Y N Αδρανια καματος. ανια
Κοπον.
—Επεὶ λιην ἐκοπωθην. Hom. B. 188.
S Y N. Αποτρυω, τειρω. καματοω, κατατονω, απεκαμον, κοπιαζω, κοπιαομαι.
Κοππατιας.
Οὐ επριαμην τον κοππατιαν —Ar N. 23.
Κοπραγωγεω,
Εγὼ δε κοπραγωγῖν—ib. L. 1176.
Κοπρεω.
- Τεμενος μεγα κοπρησοντες Od. ρ 269.
S Y N. Κοπριεω, κοπριζω, κοπροω—κοπρον αγω, επιβαλλω.
Κοπρια κοπρος
Εν κοπρεισιν ὑμεις πιαινεται Sim. 2. 6.
—Κυλινδομενος κατα κοπρον Il χ. 414.
S Y N. Κοπριον, κοπρὼν, κονις, σποδὸς, πηλὸς, σκυβαλον, ονθ. αποπατημα. φιμα αποσκευὴ, αφοδευμα, πελιδνὸς, σκῶρ, σπατιλη.
Κοπριος
—Πρὸς εμὲ τυτί γ' ἦπ' ανὴρ κοπριος. Ar. Ec. 895.
S Y N. Κοπροος, κοπριὼς, κοπρωδης.
Κοπρολόγος
Ανδρες κοπρολόγοι—ib 9.
S Y N. Κοπροφόρος, κοπρευς. μεταρὸς.
* O Κοφροφορεω.

Κοπροφορεω

Κοπροφορησω σ' ει λαλησεις. ib. 205.

Κοπρων

Τας τε κοπρωνας, και τας λαυρας. ib. Pa. 98.

SYN. Κοπρια. βολεων. αφεδρων, κοπροδοχειον, αφοδευτηριον. ιπνος

Κοπος.

—Οξυχειρι συν κοπτω. Æsch Ch. 21.

SYN. Κοπετος, κομμος, στερνοτυπια.

Κοπτω.

—Κοπτε δ' Οδυσσευς τοξῳ—Il. κ 513.

SYN. Αποκοπτω, αποκοπτω, αποκοπτω, εκκοπτω, κατακοπτω, πλησσω. τεμνω, πριω. ρηγνυω, τρωω, διωκω, χαρασσω αρασσω ουταζω. τυπτω, ερυω. παιω. αισσω

Κορακινος (ειδος ιχθυος)

—Κατ' ωνειται κορακινους. Arist. L. 560.

Κοραξ.

—Την κεφαλην κορακος εχων ib. V. 43.

Ερρ' ες κορακας θαττον αφ' ημων. ib Pl. 604.

EP. ισμετρ βιος, κραζων.—ορνις φαγος.

Κορασιον

—Τιματε, κορασια, ταν Αφροδιταν. Ep. l. 1

SYN. Κοριον, κορ διον, κορ διον, κορισκη, κορασιον, μειραξ, μειρακισκη, νεανις, παιδαριον. κορη.

Κορδαξ. (ορχησις κωμικη)

—Ουδε κορδαχ' ειλκυσεν Arist N. 540.

Κορευμα.

—Ενθα παρθενει' ελυσ' εγω

Κορευματ' εκ του δ' ανερος,—Eur. Alc. 175.

SYN Παρθενια.

Κορευω

Συ δ' ω τεκνον μοι, πως κορευθηση καλως. ib. 315.

SYN. Διακορευω

Κορεω, κορεννυω, κορεννυμι

Η τις και Τρωων κορεει κυνας—Il. ϑ 379.

Επει πολεμου εκορεσθεις Ar. Pa. 1282.

SYN. Αδεω, πληθω

Κορη, κουρη

—Ικαριοιο κορη—Od τ 546.

—Πολεμον δ' ιεν ητε κορη. Il β 872.

SYN Παις, παιδισκη, παιδαριον, παρθενος, κορασιον, κορασιον

EP. Αιδοια, ανυμφος, αζυξ, αδμης, αμφιπεριος, ασυλητος, αφρων αλυτος, ατασθιος. αβροκομος. ακηλητος, αμιτροχιτων, αγλαομορφος, αγλαοθρονος, αγλαοφαρης αχιτων. αιτχροπεπλος αερσιδομιος. αγακλειτος, βαθυκολπος. βαθυζωνος. δειλη, δυσερως δυσπενθης, γυμνοχρως δορυσσοος ελικωπις, ερατη ι ικυδης, ευγαμος, ευωπις, ευπλοκαμος, ευκλεης ευειδης. ευπεπλος. ευφυης, ευμενης. ευοφρυς, ερατοχροος, ιμερομαστος, ηπιος, λευκοχιτων, νοθη, νεοθηλης, μικρα, καλλικομος, ηυκομος, καλλιπεπλος, ισοκαρτος, ιμεροεσσα, μαλακη πε ικαλλης, κυανωπις, κυανωπις, πολυζηλος, πελαργοχρως, πολυμηχανος. καλλοφρων, λυσιθηρα. πολυελικτος. τερπη, ροδοδακτυλη, ροδοειδης. στειοφρυς, τιμηεσσα, χορειτυπος. χλιδανοσφορος, χαριεσσα, χρυσηλακατος. χοροπλεκης, φιλομητωρ, φιλαμπελος, φιλοπαρθενος, τελεσσιγαμος

Κορη.

Πασι γαρ θνητοις θνηται κοραι εισιν ει οσσοις. Orph.

EP. Πυκιοφθαλμος. φωσφορος.

Κορη. vid. Περσεφονη

Κορης τε και Δημητρος—Eur. Supp 34.

Της καρποποιου παιδα Δημητρος θεας.—ib.

Κορθυω, κορθυω, κορθυομαι

Ζευς δ' επει ουν κορθυνεν εον μενος—Hes. ϑ. 853.

—Αμυδις δε τε κυμα κελαινον κορθυεται—Il. ι. 7.

SYN. Επαιρω. υψοω, κορυφοω, αυξανω. συναθροιζω

Κορια, vid. Αρτεμις.

Αλλαι μεν Κορια;—Call. 3. 234.

Κορια, κορεια.

Ως δε χορειαν αφθιτον πεπαυμενη Lyc. 354.

SYN. Παρθενια, παρθενια, κορευμα.

Κοριαννον, κοριαννον, κοριον

Μυρτοις στεφανουσθαι και κοριαννοις. Anac. 138.

Εγω δε τα κοριαννα εξεπριαμην—Ar. Eq 673.

Κοριζομαι

—Ιδον ηδη λαμβανων εκορίζετο. ib. N. 68.

SYN. Υποκοριζομαι, κολακευω

Κορινθιος. Κορινθιος.

Ουδε ποτ' αμισαντες Κορινθιος—Ep. Suid.

—Κορινθικα ειμες ανωθεν. Theoc. 15. 91.

Κορινθος

Αφνειον τε Κορινθον—Il β. 570.

Ειη μοι το μεταξυ Κορινθου, και Σικυωνος Prov.

EP αμιζωνος αλιστεφανος, Δωρις, ολβια, ισθμιος, οφρυοεις. αγλαο κρος. φιλοξενος.

Τον μεγαν αρχοκριτον Αχαικον Ελλαδος αστρον. Ep. l. 3

Κοριον vid. Κορασιον.

Νυν μαν, ω κοριον,—Theoc. 11. 60.

Κορις.

Στιβαδα σχοινων, κορεων μεστην,—Ar. Pl. 541.

Κορκορος (λαχανον τι αγριον.)

Καθ' ηψαμην του κορκορου,—ib V. 239

Κορκορυγη.

Κορκορυγαι δ' ανα αστυ, Æsc. S. T. 351.

SYN. Ταραχη, θορυβος, βοη (ασημος)

Κορμος,

Κορμον δ' εκ ριζης προταμων—Od. ψ. 196.

SYN. Στελεχος, πρεμνον, στυπος. φιτρος.

Κορος.

Παντων μεν κορος εστι—Il ν. 636.

Επιδε και κορος αν
-θρωπων βαρυς αντιάσαι. Pind. N. 9.
—Τικτει τοι κορος ὕβριν. Solon.
SYN. Αδος, ασα υπεροψια.
EP. Αιψηρὸς, αινὸς, λευγαλέος, ὑβριστ.

Κορος. κῦρος.
Ει τοτε κῦρος εα.—Il. δ. 321.
SYN. Παῖς, παιδιον, τεκς, αἶζηος. υἱός. κυριδιος.
EP. Αγλαὸς, αβροχαιτης, αποπλανης, διοτρεφης, ευειδὴς, ευχαριτὴς, ισοθεος, πραΰς.
PHR. —Κυρῳ αιτητῃρι εοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνητῃ, τῶπερ χαριεστατη ἥβη. Hom.

Κορση Att. Κορρη
—Βαλε δουρι Κορσην—Il. δ. 502.
SYN. Κεφαλὴ, κροταφος γνιθος κεφαλή.
EP. Κατασκιος, λιποθριξ, σκολιοθριξ, ποτμητος, φιλεψυχος, πολυθριξ.

Κορσιωσ.
Ουδ᾽ ὅγε κορσιωντα λιθον κλυει—Orph L.
SYN. Κομητης, παραπλεκαμος.

Κορσωτὸς
—Και σατρεισι κορσωτὴ πλεκτ. Lyc. 291.

Κορυβα.—Κορυβαντες, Κυρβαντες
Κικλησκω χθονὸς αιναν βασιλῆα μεγιστον,
Κυρβαντ᾽, ολβιομοιρον, αρειον. απροσορατον.
Νυκτεριον Κυρητα, φοβων αποπαυστερα δειμῶν,
Φαντασιων επαρωγον, ερημοπλανον Κορυβαντα
Αιολομορφον αναξ α. θεον διφυη, πολυμορφον.
Orph. H.
Κυρητες κορυβαντες, ανακτορες, ευδυνατοντες κ. λ. ib.
—Κορυβαντων εταιροι —C ib. 1. 46
EP. Αλκιματοι. αιευχεις, ὀρυθρασεις. ερημονομοι γηγενεῖς, παιδοκομοι τροχαλοι. φερεσσακεῖς, φιλεσμαραγοι χαλκοκτυπεῖς, φιλακοντοι
Παιδοκομοι Κορυβαντες αεξομενω Διονυσω.
Οι Φρυγα κολπον εχοντες ορεσσιπολῳ παρα Ρειη,
Νηπιον αστι Βακχον εκυκλωσαντο βοηισι —
Οι βρεφος αρτιλοχευτον αεξιτοκῳ παρα πετρη.
Ζεια φερεσσακεεσσιν εμετρησαντο χορειαις. Nonn.
vid. l. 9. 152. l. 15. 50. l. 29. 216.

Κορυβαντειος
Και Κορυβαντειων ιαχηματα χαλκεα ροπτρων. Ep. Suid.

Κορυβαντιαω,
Αλλ᾽ η παραφρονεῖς ετεον η κορυβαντιᾷς. Ar. V. 8.
SYN. Συγκορυβαντιαω, μαινομαι, ορχεομαι, δαιμοναω. ηχεω

Κορυβαντιζω.
Μετα ταῦτ᾽ εκορυβαντιζε —ib. 119.

Κορυδος, κορυδαλις. κορυδαλλος, κορυς.
Αειδον κορυδοι και ακανθιδες —Theoc. 7. 141.
Ουδ᾽ επιτυμβιδιοι κορυδαλλίδες αλαινονται. ib. 23.
Αρχεσθαι δ᾽ αμῶντας εγειρομενω κορυδαλλω ib.
10. 50.

Κορυθαιξ.
Ισος Ενυαλιῳ κορυθαΐκι πτολεμιστῇ. Il. χ. 132.

Κορυθαιολος
—Μεγας κορυθαιολος Εκτωρ Il. β 816.
SYN. Χαλκοκορυστὴς καρηκομοων, πολεμιστης.—κεκορυθμένος αιθοπι χαλκῷ.

Κορυθεω
—Κεκορυθμένος αιθοπι χαλκῷ. Il. δ. 495.
SYN. Καθοπλιζω.

Κορυμβος, κορυμβον.
—Μῆλα καρηβαρεοντα κορυμβοις Ep. Suid.
—Νηων αποκοψειν ακρα κορυμβα. Il. ι. 241.
SYN. Ακρον, ακρωτηριον, κορυφὴ, κλων — κλαδος.
EP. Αζαλεα, αρτιγονος, αβροκομος. αμπελοεις, ανδροβολος, ακερσικομος, ανθεμοεις ευπτερος, ευθαλὴς, ευπεταλος ευθαλος, εορτηξ ελικοφορος δρακιζομενος, δρακοντειος, ευβοτρυς οινηρος, πολυπεταλος πολυπτόρθος, ορθιος ροδεος. πολυπτερος, σκιερος, σκολιος υψικομος, φυλλοεις, χλοερός.

Κορυνη
Αλλα σιδηρειη κορυνη ρηγνυσκε φαλαγγας. Il. η 141.
—Χειροπληθεα κορυναν Theoc 25. 63.
SYN. Κορδυλη, ροπαλον. ραβδος.—ξιφος.
EP. Αυτοφυὴς. αγχηεις, αζυγος, βαρεια, ροικη, ραιβοκρανος, σιδηρα, ταναπτορθος.

Κορυνητης
—Αρηιθοου, τον επικλησιν Κορυνητην
Ανδρες κικλησκον —Il η 138.
SYN. Κορυνηφορος.

Κορυνιδες vid. Νυμφαι.

Κορυπτιλος
Ουτος ὁ λευκιτας ὁ κορυπτίλος—Theoc 5. 147.
SYN. Κεραιστης.

Κορυπτω.
—Κιναιτα φυλασσεο, μη τυ κορυψῃ. ib. 3. 5.
SYN. Εγκορυπτω κερατιζω. κυριτω, κορυπτω.

Κορυς
Ασπις αρ ασπιδ᾽ ερειδε, κορυς κορυν,—Il. ν. 131.
—Κορυθα κροταφοις αραρυιαν. ib. 188.
Νεος ὁ μαρχος αρτιγενυς
Υπο κορυθ᾽ απαλοτριχα
Κατακομον βαλλει. Eur. B 1184.
SYN. Περικεφαλαια, τρυφαλεια, κυνεη, κρανος πηληξ, στεφανη — κορυθος — χαιτη.
EP. Αρρηκτος. αγλαη. αμφιφαλος. αστεροπεια, δαιδαλεη. βριαρη, ιπποχομος, ιπποδασεια ιππουρις, ιπποκομος. καλη, κραταιη, παναιθη, λαμπρα, φαεινη, παμφανοωσα, τετραφαλος. χαλκοπαρῃος χαλκεια χαλκηρης. χρυσεη
Χρυσειην δ᾽ επι κρατι κορυν θετο τετραφαληρον,
Λαμπομενην διον τε πυριτροχον επλετο φεγγος

Ηελιω,

Ηλιου, ὅτε πρῶτον ανερχεται ωκεανοιο. Apoll.
Κορυσσω, κορυσσομαι.
—Πολεμόνδε κορυσσων. Il. β. 273.
Πετρη μεν τὰ πρῶτα κορυσσεται,—δ. 424.
—Κορυσσε δε κῦμα ροοιο — φ. 306.
SYN. Καθοπλιζω, παρασκευαζω, ὑψοω, κορυφοω —κρατος ειδυω.
Κορυστὴς.
—Ἱρωων ἑλεν ανδρα κορυστην. Il. δ. 457.
SYN. Οπλιτης, πολεμιστὴς, ἱπποκορυστής.
Κορυφὴ
Ακροτατη κορυφῇ πολυδειράδος Ουλυμποιο. Il. α. 497.
SYN. Ακρωρεια αιπος, κορυμβος, κολοφων, πρηων, κεφαλὴ — εξοχὴ — οροφὴ κορωνις
EP. Ακροκομος, αερογειτων, δενδροκομος, ηλιβατος, μηλοσκοπος, μελαμφυλλος, οξεια, περιμηκης, ορεσσιβατος, ὑψηλὴ, χιονοβλητος
Κορυφοω.
Κυρτον εον κορυφοῦται,—Il. δ 426.
SYN. Αποκορυφοω, εκκορυφοω, επαιρω, ὑψοω, εκτελεω.—αποξυνω.
Κορωνεως. (εἶδος συκης)
—Την κορωνεων γε μου - εξεκοψαν — Ar Pa. 627.
Κορωνη.
Οι δὲ κορωνῃσιν ἰκελοι —Od μ. 418.
SYN. Κοραξ
EP. Επιαγερα λακερυζα, μελαγχροος, πολυζωος ομφαια, πολυφωνος, τανυγλωσσος.
Κορωνη.
—Ιμαντα θοῶς απελυσε κορωνης. Od. φ. 46.
—Βιλος καλῇ προσεκλινε κορωνῃ. ib 138.
SYN. Κρικος. γλωχιν.—ακρον τοῦ τοξου.—κορυφὴ.
EP. Μολιβδοσφιγγης, στρεπτη, αργυρεια χρυσεη.
Κορωνιαω.
Αιχμῆς εξεινητι κορωνιοωντα πεταλα. Hes. α 289.
Κορωνις vid. Ασκληπιος.
—Τον εγειναν δια Κορωνις. Hom. XV. 2.
Ισχι τοιαυταν μεγαλαν ανασσαν
Καλλιπεπλου λῆμα Κορωνιδος. Pind. P. 3.
Κορωνις.
—Εν νηεσσι κορωνισι ποντοπορεισι. Il. β. 771.
—Επὶ βουσὶ κορωνισι βουκόλοι ἦσαν. Theoc. 25. 151.
Κορωνος Nom. Pr.
Υἱὸς ὑπερθυμοιο Κορωνου Καινειδαο. Il. β. 746.
Κοσκινομαντις.
Εἶπε καὶ Αγροιὼ τἀληθέα, κοσκινομαντις. Theoc. 3. 31.
Κοσκινον, κοσκινος.
—Ουτε κοσκινον—Αρεω—Simon. 59.
SYN. Λικνον, σιτηστηριον, σῆστρον τηλια.
Κοσκυλματια
Κοσκυλματιοις ακροισι—Arist. Eq. 49.
SYN. Τιλαι.—Τῶν βυρσων περικομματα.

Κοσμεω.
Κοσμῆσαι ἱππους τε καὶ ανέρας—Il. β. 554.
SYN. Διακοσμεω, εγκοσμεω, επικοσμεω κατακοσμεω, αγαλλω, διατασσω, παρασκευαζω, καθοπλιζω. κυδαινω, τιμαω, επιτρεπω, επιμελεομαι, προσφιλοκαλεω.
Κοσμητειρα vid. Φυσις.
Κοσμητωρ, κοσμητής.
—Δυω κοσμητορε Λαῶν. Il. α. 16.
SYN. Διατακτωρ, διατακτης, ηγεμων, αγος.
Κοσμιος.
—Και σοφὸς, και κοσμιος. Ar. Pl. 565.
SYN. Κοσμιωδης, ευκοσμος ευτακτος, ευπρεπὴς, επιεικὴς. συνετὸς, σωφρων, καθαρος, μετριος, μετριοπαθής.
Κοσμιως
Απαντ' εποιει κοσμιως —ib. 979.
SYN. Επιεικῶς, ευπρεπῶς, ευτακτως, ηθικῶς, σωφρονως, συνετῶς, μετριως, ἱδρυμενως, εγκρατῶς. καλῶς, ευκοσμιως.
Κοσμιοτης.
Οτι κοσμιοτης οικεῖ μετ' εμοῦ —ib. 564.
SYN. Ευταξια. σωφροσυνη μετριοτης, συμμετρια—καλοκαγαθια, το καλον, κοσμιον —καθαροτης.
Κοσμοκρατωρ, vid. Ηλιος. Παν.
Κοσμος.
Ουτω γαρ πολυμορφον εφιλατο κοσμον αλητην. Nonn.
SYN. Το πᾶν, τα ὁλα —ουρανος.
EP. Απειρων, ατερμων, απειρητος, αειναος, αγητωρ, αφεγγης, αχλυοεις. αφαυρὸς, ακμητον, απιστος, απειθὴς, αναιδης, αλιτροτοος, αλιτροβιος, αφρων, αγλαομορφος, ακοσμος, ζοφοεις, βαρυκαρδιος, θελξινοος ευρὺς, ευκυκλος, ζηλημονης, λιπαυγὴς, λυσσαλεος, κρατερὸς, μογηροφόρος, παννυχὴς, πολυφλοισβος, πολυχανδης, πολυδαιδαλος πολυμηχανος, πολυπλανος. πολυφεγγὴς πυραυγὴς, ρεων, προσφορος, τετραζυξ. τροχοειδὴς, τερψινοος, χθονιος, ὑψιδρομος —αμπλακιης εγκυμων
Ηνδιν δ' ὡς γαῖα και ουρανὸς, ηδε θαλασσα
Το πριν επ' αλληλοισι μιῇ συναρηροτα μορφῇ
Νεικεος εξ ολοοιο διεκριθεν αμφις ἑκαστα. κ. λ. Ap. 1 496.
Εν μεν γαῖαν ετευξε, εν δ' ουρανὸν εν δε θαλασσαν,
Ηελιον τ' ακαμαντα, σεληνην τε πληθουσαν.
Εν δε τα τειρεα παντα τα τ' ουρανὸς εστεφανωται· κ. λ. Il. σ. 483.
Κοσμος.
—Κοσμος θ' ἱππῳ, ελατῆρι τε κῦδος. Il. δ. 145.
SYN. Κοσμησις, κοσμημα. ταξις, διασκευη, ευπρεπεια. το πρεπον, καλλος, καλλωπισμα, ευσχημοσυνη τιμὴ.
EP. Ακηρασιος, ακοσμος. βαθυχαιτηεις, γλαυκοχρυς, εριθηλὴς, ευποιητος, ευτερπὴς, νεοτευχὴς, νυμφιδιος,

νυμφίδιος, λιπαρὸς, πολυτεχνὸς, περικαλλὴς, ταπ-
μεγος. πεδημων. φαεινὸς, χαρίεις, χρυσηλατος.

Κοσσυφος. κοττυφος κοψιχος

—Ειαρινοι δὲ λιγυφθογγοισιν αοιδαῖς
Κοσσυφοι αχεῦσιν ποικιλοτραυλα μελη. Theoc. Ep 4.
—Κιχλᾶν και κοψιχων. Arist A. 969.
EP. Πολυκελαδος, ἡδυβοας.

Κοταιω κοτεω.

—Τὰς νιν Ζεὺς τιμε-
τωρ επιδοι κοταινων Æsc S. T. 491.
Σοι δ' ουπω μαλα παγχυ θεοὶ μακαρες κοτεουσι. Il. ξ. 143.
SYN. Εγκοτεω, ὑπερχολαω, απομηνιω.

Κοτηεις.

—Θεός νύ τις εσὶ κοτηεις Il ε 191.
SYN. Περιοργης, οργιζομενος, κοτεσσαμενος.—εγκοτος.

Κοτινος.

Τῶδ' ὑπὸ τὰν κοτινον—Theoc. 5. 32.
—Στεφανωσας κοτινω σεφανω Ar. Pl. 586.
SYN. Αγριελαια ελαια ακαρπος)—ρωξ.
EP. Βαλωθρα, τειος, επηρεφὴς, ορετριφ.ς, πιλαιγε-
νὴς.

Κοτινοτραγος.

Τα, τε κοτινοτράγα—ib. Av. 241.

Κοτος.

—Και μετοπισθεν εχει κοτον, οφρα τελεσση,
Εν σηθεσσιν ἑοῖσι—Il. α. 82.
SYN. Εγκοτημα εγκοτησις. μῆνις. επιμηνιμα μη-
νιθμὸς, οξυθυμια, χολος, οργὴ, θυμὸς, δυσμηνια,
μνησικακια, φθονος.
EP. Αινὸς, απρεπιοπλος, αργαλεος αμειλιχος, βα-
ρυωδυνος, βαρυφρων, βαρυμηνος, δεινὸς, κρυερὸς, πυ-
ρωεις.

Κοτταβιζω.

Εσιᾶσθαι, κοτταβιζειν Arist. Pa. 342.
SYN. Παιζω, τρυφαω.—εξεμεω.

Κοτταβος.

—Τῶν κατακτῶν κοτταβων. ib. 1242.
Σικελικὸν κοτταβον
Αγκυλη δαίζων—Anac. 99
SYN. Λαταξ. φιαλη (χαλκῆ.)

Κοτυλη.

—Κοτυλην δὲ τέ μιν καλεουσι Il. ε 306.
Πολλα μεταξὺ πελει κοτυλης και χειλεος ακρου.
Prov.
SYN. Κοτυλις. αγορος.—κοιλοτης. κοτυληδων,
κοτυλος, οινηρυσις.—(ειδος ποτηριου, και μετρου.)

Κοτυληδων.

Προς κοτυληδονοφιν πυκιναὶ λαΐγγες εχονται. Od. ε. 433.
SYN. Κοτυλη. εμβαφιον.—(ειδος βοτανης.)

Κοτυληρυτον.

Παντη δ' αμφὶ νεκυν κοτυληρυτον ερρεεν αἷμα.Il. ψ. 34.
EXP. Τοσουτον τῷ πληθει ὥστε και κοτυλη αρυ-
σασθαι

Κοτυλος.

Ευ δε μελανθεῖεν κοτυλοι—Hom. XLVIII. 3.
SYN Κοτυλη. ποτηριον.

Κοτυτταρις. Nom. Pr.

Ταῦτα γαρ ἁ γραια με Κοτυτταρις εξεδιδαξεν
Theocr. 6. 40.

Κερὰ

Κουρᾶ ξυρηκεῖ—Eur. Alc. 432.
SYN. Χαιτη, κορση—καρσις. ξυρησις, πεξις.
Καρα τ' εμὸν ξυρῆκες. Elec. 335

Κουραλιος

Και βωμοὶ ποταμοῦ κεῖντ επὶ Κουραλιῳ. Call. 5. 64.

Κουραλιον

Και Περσηΐα αο μενος μεγα κουραλιοιο. Orph. L.
SYN. Κοραλιον κοραλλιον λιθοδενδρον.
PHR. Εσθλαὶ κουραλιοιο βιη κ. λ. 10.

Κουρεῖον.

Επὶ τοῖσι κουρειοισι τῶν καθημενων. Ar. Pl. 338.
SYN. Κουρεωτηριον.—εργαστηριον κουρεως.

Κουρῆτες

Σκιρτηταὶ Κουρῆτες, ενοπλια βηματα θεντες
Ποσσικροτοι ρομβηταὶ, ορεσιφοι ευαστῆρες,
Κρουσιλυραι. παραρυθμοι, επεμβαται ιχνεσι κουφοις,
Οπλοφοροι, φυλακες. κοσμητορες, αγλαομορφοι,
Μητρὸς ορειομανοῦς συνοπαονες, οργιοφανται—
Χαλκοκροτοι Κουρῆτες Αρηϊα τευχε' εχοντες,
Ουρανιοι, χθονιοιτε, και ειναλιοι, πολυολβοι,—
Ζωογονοι πνοιαὶ, κοσμου σωτῆρες αγαυοὶ.—
Ευπνοοι, ευόδιοι, σωτηριοι, ηδε προσηνεῖς,
Αθανατοι, τροφέες, ψυχοτρόφοι, αεροειδεῖς,
Ωροτροφοι, φερεκαρποι,—κ. λ Orph. H.

Κουρης

—Κουρητας αρισῆας Παναχαιῶν. Il τ. 193.
SYN. Κορος, κοῦρος, νεος, αἰζηος.

Κουρίδιος. κουριδια.

Κουριδιον ποθεουσα ποσιν—Il. ε. 414.
Κουριδιης αλοχου—Il. α. 114.
SYN. Νεανισκος, κορος.—κορη, παρθενικη.

Κουριζω.

—Ο κουριζων φορεεσκε. Od χ. 185.
—Αι κατὰ γαῖαν Ανδρας κουριζουσιν—Hes Θ. 347.
SYN. Νεαζω—ὑποκοριζω, κουρευω. κειρω.
PHR. Πλοκαμον νεοχνοισμενον ξυρῷ—Eur. El. 241.

Κουριμος,

Σιδαρῳ επὶ καρᾳ τιθεῖσα κουριμον. Or. 964.
SYN. Κουρασιμος, κουρευτικος, τομαῖος. κοπτικός.

Κουρίξ.

—Ερυσάν τε μιν εισω κουρίξ.—Od. χ 188.
EXP. Τῆς κομης επιλαβομενοι.—al. νεανίσκος.

Κουροβόρος.
Παχνται κουροβόρῳ παρέξει Æsc. Ag. 1521.
Κοῦρος vid Κόρος.
Κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός—Apoll. 2. 709.
Κουροτόκος.
Κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις, Eur. Supp. 957.
S Y N. Μητηρ, τεκοῦσα,
Κουροτρόφος
Τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος—Od. ι. 27.
S Y N. Θρεπτειρα, θρεπτηρα, τροφός, τιθηνή.
Κουφίζω.
Σπειρειν ἔτι κουφίζηται ἀρουραι. Hes. ε. 461.
S Y N. Ανακουφίζω, επικουφίζω, επαιρω, ελαφρίζω, ελαφρυνω.—παραμυθεομαι—απαλλαττω
Κούφισμα
Χειρὸς θερμαις αναμικτα κουφισματα. Eur. Ph. 865.
S Y N. Κουφισμὸς, κουφισις, ανακουφισις, πραυνσις, παραμυθια.
Κουφονόος.
Κουφονοων τε φῦλον ορνιθων—Soph. An. 349.
Κουφονοος.
Πολλοῖς δ᾽ απατα κουφονοων Ερωτων—ib. 628.
—Κουφονουν τ᾽ ευηθιαν Æsc. Pr. 383.
S Y N. Ελαφρονοος, απατος.
Κουφότερος, vid Ζεφυρος.
Κοῦφος
—Αλματι κουφω Hom. B. 65.
—Κουφοτερον μετεφωνεε Φαιηκεσσι Od. θ. 201.
S Y N. Ευκολος ῥαδιος. πρᾶος,—ελαφρος. αμενητος. κενος;—ευμεταβλητος, εμπληκτος.
Κούφως.
Τὸν πρίν γε χειρας ευσασθ᾽ εμοῦ πάρα;
Κουφως Æsc. Pr. 700.
S Y N. Ευκολως, ελαφρως, ευπετως.
Κόφινος.
Και ὡς κοφινους απαιτας—Arist. Av 1310.
—Επλησε δωδεκα κοιλα κοφινων. Nonn.
S Y N. Αρριχος, λαρκος, φορμὸς, σπυρις καλαθος.
Κοχλιας.
Τοιοῦ τις κοχλιας εξερεῦ—Theoc 14. 17.
Και κορυθας κοχλιων απαλων—Hom. B. 164.
S Y N. Κοχλις, κοχλιδιον, φερεοικος, φερεοικος, κοχλος
Κόχλος
Και κοχλον ελατμικατατο κοιλον. Theoc 22.75.
S Y N. Κογχη. κογχος, κοχλιας, τεθος.
E P. Αλιαιθης, ταπαος.
Κοχύω.
—Εκ δε μετωπω
Ιδρὼς μεν κοχυεσκεν ισον ποτιαισιν εερσαις. Theoc. 2. 107.
S Y N. Καταρρεχω, καταφερομαι, ερρεω (δαψιλως.)
Κοχώνη κοχωνη.
Αποκρουτιομενος εις τὰ κοχωνα—Arist. Eq. 422.
—Ειπερ αποκρυψω τότε
Ες τας κοχωνας τὰ κρεας—ib. 482.
Κόψιχος. vid. Κοσσυφος.
Κόων. Nom. Pr
—Κοων αριδεικετος ανδρῶν.
Πρεσβυγενὴς Αντηνοριδης.—Il. λ 248.
Κόως
—Κοως τε πολις μεροπων ανθρωπων. Hom. A. 42.
—Κοωνδ᾽ απαιρομην—Il ξ. 255.

K P

KΡΑΑΣ. vid Κρὰς.
Κραγετης
Κραγεται δε κολοιοὶ ταπεινα νεμονται Pind. N. 3.
S Y N. Κεκραγτης. κρακτης, κραντικός.
Κραδαινω κραδαω κραδαινομαι.
Αιχμὴ δ᾽ Αινειαο κραδαινομενη—Il. ν. 504.
—Κραδαων δολιχοσκιον εγχος. Il η. 213.
Παλλων κραδαινων τρεῖς κατασκιους λοφους. Ar. A. 965.
S Y N. Αναπαλλω, ανασειω, δονεω, σαλευω.
Κραδη.
Εν κραδη ακροτατη. Hes ε 679.
S Y N. Συκη—μαχαιρ.
Κραδιη. vid Καρδια
—Τοι κραδιη πελεκυς ὡς εστιν ατειρὴς Il. γ. 60.
Κραζω.
—Και δεινὰ κεκραγεν Arist. N 388.
S Y N Κραυγαζω, ανακραζω, ανακλαζω.
Κρᾶθις (ποταμος Ιταλιας.)
Αν ὑδραινει καλλιστευων
Ο ξανθὰν χαιταν πυρσαινων
Κρᾶθις, ζαθεαις πηγαῖσι τρεφων,
Ευανδρόν τ᾽ ολβιζων γᾶν. Eur. Tro. 228.
Κραινω, κραιαινω
Οἱ ῥ᾽ ετυμα κραινουσι—Od. τ 567.
—Τῷ δ᾽ εκραιαινεν εφετμὰς. Il ε. 507.
S Y N. Τελειοω, ανυω, απεργαζομαι—κρινω.
Κραιπαλαω
Καλὸν το πινειν, ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν. Sent.
Ει τῷ μεθυσκεσθαι προτερον τὸ κραιπαλᾶν
Παρεγινεθ᾽ ἡμῖν, ουδ᾽ αν εἷς οἶνον ποτε
Προσιετο πλεῖον τη μετριη.—Alexis.
S Y N. Κραιπαλιζω. κωμαζω μεθυω.—αλαζονευομαι
Κραιπαλη.
Κᾆπειτ᾽ αποτισω αργυριον εκ κραιπαλης. Ar. V. 1247.
S Y N. Ασωτια.
Κραιπαλοκωμος.
Ηὶχ᾽ ὁ κραιπαλοκωμος
Τοῖς ἱερῶσι χυτρειοις,

Χῶρα

Χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος. Ar. R 219.
SYN. Μεθυπλὴξ — αἱ ὁ κατὰ μέθην ὅμοιος.

Κραιπνὸς
Ὦρτο δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην — Od. ε. 385.
SYN Καρπάλιμος, ἀελλόπος, ταχὺς, θοὸς ἀργίπους, ἐντρεχὴς, ἐπίτροχος, ὀξὺς, ὠκύς

Κραιπνῶς, κραιπνά.
—Ὁ δ' ἐξ ὄπισθε μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε Il. κ 162.
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν — Il. ε 223.
SYN. Ταχέως, καρπαλίμως, αἶψα, ὀξέως, θοῶς, ὁρμητικῶς

Κραιπνόσυτος
Καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσσυτον
Θῶκον προλιποῦσα — Æsch. Pr. 279.

Κραιπνοφόρος
Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι. ib. 132.

Κράμβη.
— Οὐ κράμβας ἢ κολοκύντας. Hom. B 54.
SYN. Κοράμβη κραμβίδιον.

Κραμβότατος
Ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων
Ἀστειοτάτας ἐπινοίας. Arist. Eq 536.
Exp Ἡδύτατος, ξηρότατος.

Κραναὰ (πόλις), Ἀθῆναι
Ὅ, τι βουλόμεναι ποτε τὴν Κραναὰν
Κατελάβετε, — Arist. L. 481.

Κραναὸς
— Ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς — Il. γ 201.
SYN Τραχὺς, ἄκαρπος, ἀτρύγετος.

Κράνεια, κράνια
— Τανυφλοιόν τε κράνειαν. Il. π. 767.

Κράνειος, κράνιος.
Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον — Hom. M. 457.

Κρανίον.
—ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι — Il. θ 84
SYN. Βρέγμα. κύτος κεφαλῆς. σκαφίον.

Κρᾶνος.
Ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει — Eur. El. 470.
SYN. Κυνέη, κόρυς — κεφαλή.

Κρανοποιὸς.
Οἴμοι, ὦ κρανοποιοὶ — Arist. Pa. 1281.
SYN Κρανουργός.

Κρανοποιεῖν.
—Κρᾶν ποιῶν ἄν μ' ἐπιτρέψει. ib. R 1030.

Κραντὴς, κραντὴρ, κράντωρ, κράντειρα.
—ὢν κραντὴς χρόνος, Lyc. 305
Ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες. Eur. Andr. 507.
Ἡγεμόνη κράντειρα — Φύσις. Orph. H
SYN. Κρείων, ἰθυντὴρ — κρείουσα, βασιλίς.

Κραντὴρ
Κραντῆρι λευκῷ τὸν π. τ' ἐκταίει πέλας. Lyc. 833.

SYN. Γόμφιος, ὀδούς.

Κρᾶς, κράας.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν. Il. γ. 336
— Ἐκ κράατος ἀθανάτοιο. Il. ξ. 177.
SYN. Κεφαλή.
EP. Ἄφθιτος, ἀμβροσίων, λιποτριχὲς, ὀμματοστερὴς, στεφανηφόρος.

Κρᾶσις
Ἀλλοιοτέραν κρᾶσιν — Bas. M.
SYN. Κέρασμα, κρᾶμα, μίξις. μίγμα, κύκημα

Κράσπεδον, κράσπεδα.
Τῷ τ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις. Theoc. 2. 53
Ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις — Eur M 525.
SYN Κροσσοὶ, λεγνον. θύσανοι, λῶμα. — χεῖλος. πρόποδες. τὰ ὁμαλὰ, ἐπίπεδα.

Κρασπεδόω.
Κεκρασπεδώται τ' ὀφέσιν, αἰγίδος τρόπον. Ib. I. 1423.
SYN. Κροσσόω, θυσανόω.

Κραταιγύαλος
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι — Il. τ. 361.
SYN. Ἰσχυρός. (ἔχων ἰσχυρὰ γύαλα.)

Κραταίλεως, κραταίλεος, κραταίπεδος,
Ἐν κραταιλέῳ πέδῳ. Eur. El. 534.
— Οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες. Od. ψ 46.

Κραταιὸς.
— Ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς Il λ. 119.
SYN. Ἐγκρατὴς, ἰσχυρὸς, κρατερὸς, χαλεπὸς, ἀλκήεις, ἄλκιμος. ἴφθιμος γενναῖος, ῥωμαλέος, εὐσθενὴς, σθεναρὸς, ἐρισθενὴς

Κραταιῒς Nom Pr.
— Βωστρεῖν δὲ Κραταιῒν
Μητέρα τῆς Σκύλλης, — Od. μ. 124.

Κραταίπους
Ἥρωες δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. Hom, XLVIII. 8.

Κρατερὸς.
—Τῶν δ' ἦρχε κρατερὸς Διώρης. Il. β. 622.
SYN. Κραταιὸς, ἀγήνωρ, δεινός, κρατύς.
PHR. Κρατερὴ δέ οἱ ἔζετ' ἀλκή. Cal. 2.

Κρατερῶς.
—Μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν Il θ. 29.
SYN. Ἰσχυρῶς, ἀποτόμως, δυνατῶς, ἶφι, κραταιῶς, ἐγκρατῶς, ἐγκρατέως.

Κρατερόφρων καρτερόφρων.
Θηρὸς ἀκοσμήτοιο κρατερόφρονος, — Il κ. 184.
SYN Καρτερόθυμος, ἰσχυρὸς, τολμηρὸς. — [illegible]

Κρατερῶνυξ.
—Μέθιεν κρατερώνυχας ἵππους. Il ε. 329.

Κρατευταί.

Κραταιπαι.
— Κραταιπαων σπαιρας. Il. ι. 214.
E X. Τῶν λιθων εφ' ὧν οἱ οβελισκοι τιθενται, οπ-
τωμενων τῶν κρεῶν.
Κρατεω
Αργειων κρατεει.—Il. α. 79.
S Y N. Επικρατεω αρχω, βασιλευω, κυριευω. κα-
ταγωνιζομαι καταπικαω.
Κρατὴρ Poet. Κρητὴρ.
Κρατῆρές εισιν, ανδρος ευχειρος τεχνη,
Ων κρᾶτ' ερεψον καὶ λαβας αμφιστομους. Soph. Œd. C. 4 5.
Κῦροι μεν κρητῆρας επεστεψαντο ποτοῖο Il. α. 470.
— Κρητῆρας επιστεφεας οινοιο. Il. Θ. 232.
S Y N. Δεπας, κυλιξ ελαιῖον
E P. Ελευθεριος, αιθεμονης, οινοδόκος, καλὸς, νε-
μιος, νεκταρεος, περικαλλεής, παναργυρος, πολυ-
χανδής, παλαιος, σελασφορος ὑδροποτης, χαλκε-
λατος, Φαγινεος Φαεινὸς χρυσεος, χρυσοφαής.
— Κρατῆρας ελευθεριους ερατεινῆς Tryph.
— Ευωδιος εγκυοι οινα, κ. λ. Nonn. l. 19.
Κρατης
Μνηματι τῷδε Κρατητα θεωδεα—Diog. L. l. 4.
Κρατησιπης.
—Κρατησιποδα Φρικιαν. Pind P. 10.
Κρατησιππ⊕
Το κρατησιππον ες ἁρμ' αναβαντων. ib. N 9.
Κρατησιμαχος.
—Διδυμων κρατησιμαχον σθεν⊕ ηρῶν. ib. P. 9.
Κρατιδας Nom 1 r.
—Κρατιδα δωρησομαι αυτός. Theoc. 5. 99.
Κρατιστευω
Ειπ' ὦ κρατιστευων κατ' ομμα Soph. Tr. 103.
S Y N. Νικαω, ὑπερεχω, διαφερω.
Κρατος, Poet. Καρτ⊕
— ὧ γαρ κρατ⊕ εςὶ μεγιςον Il. ι. 25.
— Ει γαρ Αθηνη Δοι καρτ⊕ εμοί—ib. ρ. 562.
S Y N. Αλκη. βια. δυναμις. αρχὴ, δυνασεια, επι-
κρατεια, εξουσια νικη.
E P. Αεναον, αφθιτον, αοπετον, ακματον, απειρε-
σιον, αυχενιον, αδμητον αντιθεον, ανυπερβλητον ανι-
κητον, αμαιμακετον, γλυκυδωρον, διξιον, βριαρὸν,
θρασυ, δεινὸν, εμπεδον, θεοτερπὲς, μεγα, νικηφορον,
ὑψηλὸν, πολιῦχον φιλομαχον.
P H R. Αχμαὶ ισχύος θρασυνοοι. Pind.
— Κρατος ισχύος. Tryph.
Κρατοβρὼς (Γυδιὸς.)
Ιω Κρατοβρῶτος παιδὸς ατρεπα κακρυ Lyc. 1056.
Κρατυνω. καρτυνω.
Αργεῖοι δ' ετερωθεν εκαρτυναντο φαλαγγας. Il. λ. 215.
— Κρατυνων τῆσδε Θηβαιας χθονὸς Eur. B. 659.
S Y N. Επικρατυνω, κραταιοω, ισχυροω, ισχυριζω,
κατισχυω, εμπεδοω ασφαλιζομαι, διασφαλιζομαι,
τειχιζω.—κρειω, αρχω.

Κρατὺς, vid. Κραταιὸς.
— Κρατὺς Αργειφοντης. Il. π. 181.
Κραυγη.
Κραυγὴν αγῶνος τῆσδε.—Eur. El. 695.
S Y N. Αλαλαγμὸς, βοή.
Κρεαγρα κρεαγρις, (εργαλεῖον μαγειρικὸν.)
— Κρεαγρα τη σιδηροδακτυλῳ. Ep. l. 6.
S Y N. Λυκ⊕, τριαινα αρπαγη.
Κρεαγραπτης.
— Κρεαγραπτης πετρας. Lyc. 759.
Κρεαδιον
— Γενὶ δὲ τὸ κρεαδιον Arist. Pl. 227.
S Y N. Σαρκιδιον, σαρκιον.
Κρεας κρεῦς
— ὅτο προφρε κρεας, οφρα φαγῃσι. Od. Θ. 477.
Ενθον ες κρεα πολλὰ βοῶν—Il. Θ. 231.
Ει μη νεναυμαχηκε τὴν περι τῶν κρεῶν. Ar. R. 193.
— Ιαιδε τὴν χορων τὸ κρεῖς Αδιςον—ib. 795.
S Y N. Σαρξ.—σῶμα.
E P. Αλμυρον, οπτὸν, σπλαγχνον, θηρόβορον, τερατὸν.
Κρεγμὸ.
Οφρ' αμυδις κλεποντος επιβρομεωνται ακωαὶ
Κρεγμῷ.—Apoll. 4. 909.
S Y N. Αραγμὸς, κ.ῦμα, κρῦσις.
Κρειστων
Κρεισσων γαρ βασιλεὺς ὅτε χωσεται ανδρὶ χερηϊ. Il. α. 80.
S Y N. Επικρατεςερος, εγκρατεςερος, αμεινων.
Κρεισσοτεκνος
Κρεισσοτεκνων δ' απ' ομματων εσπλαγχθη. Æsc. S. T. 790.
Κρειων.
Αλκινοε κρεῖον,—Od ι. 2.
S Y N. Αναξ, βασιλεὺς, αρχων.
Κρεκαδιον.
—Κρεκαδί' αυλῶς θαυμασον. Arist. V. 1210.
S Y N. Ηχος, Ψοφος—ἁρμονια.—(al. κρεαδια.)
Κρεκτὸς.
—Κρεκτὸν γοητων νομον—Æsc. Ch. 820.
S Y N. Λιγυρὸς.
Κρεκω.
—Συμμιγῆ βοὴν
Ομοῦ πτεροισι κρεκοντες Arist Av. 773.
Ευ φορμιγγα κρεκων—Ep. l. 2.
—ὁκα δὲ πλαστρῳ Λοκρις ωρεξε χελυς —Ib. l. 6.
S Y N. Ανακρεκω, διακρεκω κρεω.—ηχεω, αυλεω.
—εγγιζω.
Κρεμαθρα
—Τίς γὰρ ὗτος οὑπὶ τῆς κρεμαθρας ανὴρ. Ar. N. 218.
E X P. Μετεωρόν τι σκευασμα.—
Κρεμαμαι, κρεμναμαι, κρημναμαι, κρεμαω.
—Σὺ δ' εν αιθερι και νεφελῃσιν Εκρεμω,—Il. ο. 21.

Παρεῖδαν

Παιπάλων τ' ἐξ ἐμᾶν ἐκρημνατο — Eur. El. 1217.
—Ηδ' ἐκρεμασθη τεκρος.—Theoc. 23. 52.
Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες. Il. θ. 19.
SYN. Απαιωρεομαι —ανακρεμαω.

Κρεμαστος, vid. καταντος.
Ζῶντες κρεμαστοὶ — Soph. An. 315.
Τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατειδομεν. Ib. 1235.

Κρεμβαλιαστὺς.
Παντων δ' ἀνθρωπων φωνὰς, και κρεμβαλιαστὺν
Μιμεῖσθαι ισασιν.— Hom. A. 162.
SYN. Δοῦπος. ἦχος. κτυπος

Κρεξ. (ορνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμοῦσι.)
—αρωγὸς τῇ δυσαρπαγῳ κρεκι. Lyc 513.
. τυτυς δ' ετυκιζον αἱ κρεκες τοῖς ρυγχεσιν. Ar. Av. 1137.

Κρεοβροτος.
—Κρεοβροτυς τ' Αμαζονας· Æsch. Supp. 295.

Κρεων. Nom. pr.
—Κρεων ὁ πιστὸς, οὐξ αρχῆς φιλος. Soph. Œd. T. 393.

Κρεοντειος.
—Κρεοντειοις—θρονοις Ib. 408.

Κρεωκοπεω.
—Κρεωκοποῦσι δυστηνων μελη Æsc. Perf. 463.
SYN. Κρεουργεω, διασπαω, ανασχιζω.

Κρεωνδαι.
— Φιλοξεινοισι Κρεωνδαις. Theoc. 16. 39.
SYN. Σκοπάδαι, Θεσσαλοί.

Κρεωφαγος, κρεοφαγος, κρεηφαγος.
—Οινης τῷ κρεωφαγῳ σκυφον,
Χερσὶ προτεινων.— Lyc 660.

Κρεωφυλος. Nom. pr
—Κρεωφυλῳ, Ζεῦ φιλε, τοῦτο μεγα. Call. Ep. 8.

Κρηγυος.
—ου πωποτέ μοι τὸ κρηγυον εἶπας. Il. α. 106.
SYN. Καλογνωμος, αληθής. αγαθός, χαριεις. χρησιμος. επιδεξιος.

Κρηδεμνον.
Κρηδεμνόν θ', ὅ ρα οἱ δῶκε χρυσῆ Αφροδιτη. Il. χ. 470.
—Τροιης ἱερα κρηδεμνα λυωμεν. Il. π. 100.
SYN. Κεφαλοδεσμον. καλυπτρα, μαφοριον.—τειχεα.
EP. Καλὸν, ταγυετον, λιπαρόν.

Κρηθεὺς. Nom. pr.
Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἐμμεναι Αιολιδαο. Od. λ. 236.

Κρηθμος
Κρηθμοῖσι, και ραιβοῖσι τηριταις φιλος. Lyc. 238.
SYN. Οστρεον.

Κρημνὸς.
—Κρημνοὶ γας επηρεφέες περὶ πᾶσαν
Εστασαν αμφοτερωθεν.— Il. μ. 54.
—Ο δ' αρα μελεην Αχιλῆος
Ου δυνατ' εκ κρημνοῖο ερυσσαι.—Il. φ. 175.

Κρημνοῦ πεσοντα δυστυχῆ δηλοῖ τυχην. Suid.
SYN. Φαραγξ, οχθη, χαραδρα. ακρον. κρημνωρεια.
EP. Δολιχὸς, αχανης, ηλιβατος

Κρημνοποιὸς.
—Στομφακα κρημνοποιόν. Arist. N. 1370.
EXP. Μεγαλας λεξεις ποιῶν.

Κρηναῖος
Νυμφαι κρηναῖαι κοῦραι Διὸς. Od. ρ. 240.
SYN. Πηγαῖος, ναματιαῖος.—Κρημαιεις.

Κρηνη.
—Εν δε κρηνη ναει. αμφὶ δε λειμών. Od. ζ. 291.
SYN Πιδαξ, πηγὴ, λιβας, νᾶμα.
EP. Αεναος, αθολωτος, αμερμιος, αυπνος. αλσωδης, ἱερὰ, ιοειδης, ευρυτος. ευκρανης. νομάς. καλλιναις, καλλιρεεθρος, καλλιρροος, μελανυδρος, ὑδροχυτος, Ελικωνὶς, Πηγασὶς, κ. λ. Vid. πηγὴ.

Κρηνις.
Πως αν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
Καθαρῶν ὑδατων πομ' αρυσαιμην. Eur. Hipp. 208.
SYN. Πηγιδιον.

Κρηνιάδες, Κρηνίδες. Vid. κρηναῖαι Νυμφαι.
Και τᾶν Κραναιδαν κατεναντίον,— Theoc. 1. 22.
Κρανίδες ωδυραντο.— Mosch 3. 29.

Κρηπὶς.
Παντᾷ κρηπῖδες — Theoc. 15. 6.
Ισταται ἀπὸ κρηπῖδος Ερως,— Ib. 23. 59.
—Κ'ουδεπω κακῶν κρηπὶς ὑπεστιν — Æsch. Perf. 817.
SYN. Εμβαι, σκελεαι.— θεμελιον, ὑποβαθρα.—κυματωγὴ.

Κρησερα.
Αλλ' ουχὶ—Κρησεραν αιτουμεθα. Arr. Ecc. 983.
EXP. Το περιβολαιον τῶν κοφινων.

Κρησιος, Κρησσος, Κρηταῖος, Κρητικὸς.
Πολυπατον, ὥστε πελαγος Κρησιον. Soph. An. 121.
Αυτὸς δε μητρὸς εξεφυς Κρησσης.— Ib. Aj. 1312.
Κευθμὸν εν Κρηταιεν — Call. 3. 34.
Ω Κρητικὰς μεν συλλεγων μονῳδιας. Ar. R. 873.

Κρὴς, Κρῆτες.
Θῆρις Αρισταιου, Κρὴς.— Call. Ep. 16.
—Ενὶ Κρητεσσι Θεὸς ὣς. Il. γ. 230.
Κρηταιεες καλεουσιν επωνυμιην ἀπὸ νυμφης. Call. 3. 205.
EP. Τοξοφόροι, χαλκοχιτωνες,
Ζαθεοί τε Κρῆτες, διογενετορες ευαυλοι Eur.
Κρῆτες, αει ψευσται, κακα θηρία, γαστέρες αργαί. Epim. Call.
Αιεὶ ληϊσταὶ, και ἁλιφθόροι, ουδὲ δικαιοι. Ep. I. 3.

Κρητη.— Μινωα τεκε Κρητη επιουρον. Il. ν. 450.
Εκ μεν Κρηταων γενος ευχομαι.— Od. ξ. 199.
EP. Αμφιαλος. πολυωδινος, ευρεια, ἑκατομπολις, ἑκατονπτολιεθρος. Μινωϊς.

Καλὰ, καὶ πίειρα, περίῤῥυτος, ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοὶ Hom.
—Τιμήεσσα Διὸς μεγάλοιο ἕδεθλα
Πολλή τε, λιπαρή τε, καὶ εὔβοτος.— Dionyf.
Κρητίζω. (i. e. ψεύδομαι.)
Κρητίζειν πρὸς Κρῆτας. Prov.
Κρητικὸν, (εἶδος χιτῶνος.)
—Συ τόδε το κρητικὸν
Αποδυθι ταχεως.— Arift. Th. 737.
Κρητικῶς.
—Και συ κινει— Κρητικῶς ἐν τῷ πόδε. Ib. Ecc. 1157.
Κρῖ, κριθή.
—Ηδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν. Od. δ. 604.
Πυροὶ και κριθαί.— Od. ι. 110.
SYN. Κριμνον, ακοστὴ, καγχρυς.
Κριβανιτης, κριβανιτὸς
Βους κριβανιτας.— Arift. A. 87.
Τους κριβανιτας (αρτους) εκφερε, Ib. 1121.
—Εν κριβανιτῶν ορμαθῷ. Ib. Pl. 765.
Κριβανος. κριβανον.
—Κριβανον μ' αμπισχετε. Ib. V. 1148.
SYN. Καμινος, βαῦνος.
Κριδὸν.
—Ο δε κριδὸν οἷος απ' αλλων. Tryph. 217.
(ἐ διακριδὸν,— Merr. vid. in Loc.)
Κριζω
—Κριγε δὲ ζυγον.— Il. π 470.
SYN. Ηχεω, ψοφεω, δυπεω.
Κρηδὸν.
—Ες τὴν θυραν κρηδὸν εμπεσοιμεν. Ar. L. 9.
Κριθαω, κριθιαω
Κριθῶντα πῶλον. Æfc Ag. 1657.
EXP. Πιοτα ταις κριθαις.
Κριθοτράγος.
—Φῦλα μυρια κριθοτραγων. Ar. Av. 232.
SYN. Κριθοφάγος.
Κρικος.
—Επι δε κρικον ἑστορι βαλλον Il. ω. 272.
SYN. Κοραξ, κορωνη, επισπαστρον, επισπαστὴρ, ροπτρον.— κυκλος.
Κριμα
Ες κριμα δισσὸν εἶχεν ἑτερότροπον.— Nonn.
SYN. Κρισις, επικρισις, διακρισις, κατακρισις, κατακριμα, καταγνωσις. καταδικη, καθοσιωσις; Χειροτονια. Τιμημα Εντολή.
Κριμνον.
Αυταρκης ὁ πρεσβυς εχων αλλα και δυο κριμνα. Suid.
SYN. Κριθινος, κριθωδης αρτος.
Κρινον, κρινος.
Λευκὸν τὸ κρινον εστί — Theoc. 23. 30.
Κρινοισι στεφανοις. Arift. N. 908.
SYN. Λειριον.

EP. Αργεννὸν, γελῶν, λευκόχροον, χρυσοφεγγον.
Κρινω.
Ες δ' ερετας εκρινεν εεικοσιν. Il. α 309.
Αλλα τις αμμε κρινει;— Theoc. 8. 25.
Αρ' εμαθες κρινειν ποκ' ευθειαν ;— Ib. 21. 29.
SYN. Επιλεγω καταριθμεω, κατακρινω. προκρινω, δικαζω, θεμιστευω, καταδικαζω, ψηφιζομαι, —διερμηνευω
PHR. —Θεμιστοπόλοι στομα λῦσαι. Nonn.
Κριος.
—Τον κριὸν απὸ ιο πεμπε θυραζε. Od. ι 461,
SYN. Κτιλος αρνειος
EP. Αθαμαντος αργυρεας ελιξοκερως, ασελγοκερως κεροτοκος, λευκοθριξ.
Κριος.
—Κριω τοπιωτερος αστερι κειται. Arat.
—Κριοιο θοωτατοι εισι κελευθοι. Ib.
Κρισις
Κρισις ουκ εστιν αληθές. Soph. Œd. T. 510.
—Προς τοξα κρισιν. Ib. Tr. 270.
SYN. Κριμα, διακρισις. δοκιμασια, αληθεια, εξετασις.
EP. Αδιαστροφος, αμφιβολος, αμεμπτος, ημερτὴς, ποινητωρ, στυγερὰ. στυγνὰ.
Κρισσα
Κρισσαν τε ζαθεην.—Il. β. 520.
EP Αμπελοεσσα, ευδειελος.
Κρισσαῖος
—Κρισσαῖον—πεδον. Soph. El. 732.
Κρισσαγὸς
Κρισσαγῶν αλοχοι, καλλιζωνοί τε θυγατρες. Hom. A. 446
Κρισσοφόρος.
—Κρισσοφοροις επὶ διθυραμβοις. Call. Ep. 23.
Κριτηριον.
Πᾶσι βροτοῖσιν ἐν ᾗ τὸ κριτηριον.—Sibyl. l. 1.
Κριτὴς.
—Α τοις πολλοῖσιν αρεσκε κριταῖς. Soph. Aj. 1260.
SYN. Δικασπόλος, δοκιμαστὴς, δοξαστὴς, τιμητὴς, ἀποτιμητὴς, λογιστης επικριτὴς.
Κριτὸς.
—Αμφι πυρην κριτὸς αγρετο λαὸς Αχαιων. Il. ψ. 434.
SYN. Εκκριτος, εξαιρετος, κεκριμένος.
Κροαινω pro κρεαινω.vid. πληκτρον.
—Θειει πεδιοιο κροαινων Il. ζ. 507.
SYN. Κρουω, επικρουω, πηδαω.— επιθυμεω.—χρεμετιζω.
Κροῖσος.
Δοκῶν δ' εχειν τὰ Κροισου, Anac. 26. 3.
Αιθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι.
Theoc. 10. 32.
EP.

ΕΡ. Νηπιος, ποδαβρος, πλυσιος, Λυδός.

Κροκαλη. κροκαλος.

Αιὼν μ᾽ετριψεν κροκαλαις ισον.— Ep. l. 3.

Τεμνουσ᾽ ὑγρὰ κελευθα παρὰ ξυστοις Κροκαλοισι, Orph. 1099.

SYN. Λιθαριον, λιθιδιον, ψῆφος. αιγιαλός.

Κροκη. κροκις, κροξ.

—Επιισσαμενοι

νῶτον μαλακαῖσι κροκαις. Pind. N. 10.

Στημονι δ᾽ εν παυρῳ πολλην κροκα μηρυσασθαι. Hes. ε. 536.

SYN. Κλωστὴρ. πηνιον. κιταφαλον. κροκιδιον.

Κροκοβαπτος. κροκοβαφὴς

—*Κροκοβαπτον ποδὸς ευμαρειν αειρων* Æsc. P. 662.

Επὶ δε καρδιαν εδραμε κροκοβαφὴς Σταγμων. Ib. Ag. 1130.

SYN. Κροκοειδὴς. κροκοεις.

Κροκοδειλος

—Αιγυπτιους κροκοδειλους

Κτεινει Νειλῳος, φονον γενος — Opp. κ. 3.

— *Νειλον — ὁ δ᾽ εν δινεις κροκοδειλον*

Ετρεφεν, ως ασεβεις θῆρα δικαιοτατον. Stob. 96.

Κροκοεις

Καρπῷ ἑλιξ ειλεῖται αγαλλομενα κροκοεντι, Theoc. 1. 31.

SYN. Κροκωδης. κροκεος, κροκινος, κροκωτὸς, ανθοκροκος. κροκοειδής.

Κροκος, κροκον.

—*Ιδε κροκον, ηδ᾽ ὑακινθον.* Il. ξ. 348.

—*Ξανθοῖο κροκου θυοεσσαν εθειρην.* Mosc. 2. 68.

ΕΡ. Ηδὺς, ευοδμος, ἱμεροεις, χρυσειος, χρυσαυγὴς, Κιλιξ.

Κροκοπεπλος.

Ηως μεν κροκοπεπλος.—Il. θ. 1.

SYN. Κροκοειμων, κροκοειδὴς. διαυγές.

Κροκυλος. Nom. pr.

Τὸ Κροκύλος μοι εδωκε.—Theoc. 5. 11.

Κροκωτὸς, κροκωτὸν, κροκωτιδιον,

(ἱματιον Διονυσιακόν.)

Λεοντην επὶ κροκωτῷ κειμενην. Ar. R. 46.

Κροκωτὰ φορῦσαι,— Ib. L. 44.

Τα κροκωτιδια.— Ib. 48.

Κροκωτοφορεω.

Κροκωτοφορῦσαι,— Ib. 219.

Κροκωτὸς.

Κροκωτὸν σπαργανον εγκατεβα. Pind. N. 1.

SYN. Κροκοβαπτος. κροκοεις.

Κρομυον, κρομμυον

—*Επι δε, κρομυον ποτῳ οψον.* Il. λ. 629.

—*Κρομυοιο λοπὸν κατὰ ισχαλεοιο.* Od. τ. 233.

—*Κρομμυων οσφραινομαι.* Arist. R. 667.

Κρομμυοξυρεγμια. (pro απεψια.)

— *Οζει κρομμυοξυρεγμιας.* Ib. Pa. 528.

Κρονιδης, Κρονιων. vid. Ζεύς.

—*Τουτῳ Κρονιδης Ζεὺς κῦδος οπαζει.* Il. θ. 141.

—*Επ οφρυσι νευσε Κρονιων.* α. 528.

Ος ρα παρα Κρονιωνι καθεζετο.— ib. 405.

Ζηνὸς μεν παῖς ἦα Κρονιονος.— Od, λ. 619.

ΕΡ. Αιγιοχος, αιποτατος, ευρυοψ, κυδιστος, μεγιστος, ὑψιζυγος, κελαινεφὴς, ὑπερμενὴς, Ιδαῖος. εριγδουπος, ὑπατος κρειοντων.

Κρονιος, κρονικὸς.

—*Κρονιοι δ᾽ ὧδε λεγοντι νομοι.* Call. 5. 100.

—*Κρονικαῖς γνωμαις.*—Arist. Pl. 581.

Κρονιππος.

—*Ου δ᾽ εἶ κρονιππος.* ib. Ν. 1066.

SYN. Κρονοληρος, ὑβριστὴς, τρυφητὲς, κρονος.

Κρονος.

Και τυς τραγῳδυς — κρονυς τον νῦν — ib. V. 1471.

SYN. Αρχαῖος, λῆρος, μωρὸς, αναισθητος.

Κρονος.

—*Κρονυ παις αγκυλομητεω.* Il. β. 205.

ΕΡ. Αμειλικτος, απειλητης, μεγας, κρατερὸς, Ουρανιδης, προμαντις, στυγνὸς. παιδοβρὼς, παιδοφονος, ευρυγενεος, πολυπηχυς, ὑψιπολις, ὑγρὸς, αμαστης.

PHR. *Πρεσβυτατη μακαρων στρεβιλοβλεφαρη βασιλεῦς.* Orph.

Αενααν ετεων ποιμην αυτοσπορος. Θεινυτωρ παιδων.

Αιθέρος αμησας φυτοσπέρον εσμὸν αροτρῳ. Nonn.

Ποικιλοβυλ᾽, αμιαντε, μεγασθενὲς. αλκιμε, Τιταν,

Ος δαπανᾶς μεν ἅπαντα και αυξεις εμπαλιν αυτός.

Αιῶνος Κρονε παγγενετωρ, Κρονε ποικιλομυθε,—

Αγκυλομῆτα, φεριστε.— Κ. λ. Orph. H.

Κροσσαι, κρωσσαι.

Κροσσας μεν πυργων ερυον.— Il. μ. 258.

SYN. Κλιμακες, (ὑποκροσσοι, ὑποτροχοι.)—πτερωματα

Κροσσωτὸς, κροσωτὸς.

Τυφλαῖς μετιυσιν χερσὶ κροσσωτὰς ραφας. Lyc. 1102.

SYN. Θυσανοεις, χρυσεος.

Κροταλιζω.

Κεῖν᾽ οχεα κροταλιζον ανὰ πτολεμοιο γεφυρας. Il. λ. 160.

SYN. Κροτέω, αποκροτεω, επιζοφεω.

Κροταλον

Η κροταλων τυπανων ιαχη — Hom. xiii. 3.

SYN. Κωδων, πλαταγὴ, πλαταγωνιον, σεῖστρον.

Κροταλος

Οιδ᾽ ανδρα κροταλον, δριμὺ Σισυφυ γενος.— Eur. Cyc. 104.

SYN. Ευγλωττος, ευστομος, λαλος.

Κροταφος.

Νυξε κατὰ κροταφον — Il. υ. 397.

Πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κροταφον.— Theoc. 22. 124.

ΕΡ. Ευφυές.

Κροτεω.
—Ου κιθαραν τις επισταται ὧδε κροτῆσαι. Theoc. 18. 35.
Καὶν οχεα κροτεοντι.— Hom. A. 234.
SYN. Ανακροτεω, επικροτεω, κατακροτεω. παρακροτεω, κροταλιζω, κατακροταλιζω, ανακρουω, θορυβεω.— Επαινεω, επιληκεω.

Κροτητὸς.
Κροτητὸν ἀμὸν και πανάθλιον καρα. Æsc. Ch. 426.
Κτυπει κροτητῶν ἁρματων. Soph. El. 716.

Κροτισμος κροτος.
Πυκνῷ κροτισμῷ τυγχανει ὑπὸ πτολιν. Æsc. S. T. 567
Μετὰ κροτων, μετ' ᾠδῆς. Anac. 27. 8.
SYN. Κροτημα, κροτησις, κροτοθορυβος, θορυβος, επικροτησις, επαινος.
EP. Αεριος.

Κροτων.
Ιμερτὸν πτολιεθρον ευστεφανοιο Κροτωνος. Dionys. 369.

Κροτωνιᾶτις.
Κροτωνιᾶτιν αντιπορθμον αυλακα. Lyc. 1071.

Κροῦμα.
—Κρουματά τ' Ασιάδος. Arist. Th. 126.
SYN. Κροτος, κτυπησις, χορευσις.

Κρουνοχυτρολυραιον
—Κρουνοχυτρολυραιον εἶ. ib Eq. 89.
EXP. Φλυαρός.— ευηθιος, αποπληκτος.

Κρουνὸς.
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον οβριμον ὕδωρ.
Κρουνῶν εκ μεγαλων.— Il. Δ. 454.
SYN Αναβλυσις. πιδαξ, λιβάς.
EP Καλλιρροος, θερμός.

Κρουσιδημεω.
—Τοιαῦτα κρουσιδημεῖν. Arist. Eq. 855.
SYN. Κατακρουω, (τῃ βοῇ.) παρακρουομαι, απαταω.

Κροῦσις.
Και κροῦσιν, και καταληψιν. ib. N. 317.
SYN. Διακρουσις, κροῦμα, δοκιμασια. απατή.

Κρουσολυρας, vid. Κιθαρῆτες.

Κρουστικὸς.
—Και σαφὴς, και κρουστικός. ib. Eq. 1376.
SYN. Σφοδρὸς, δεινὸς λεγειν.

Κρουω.
Κἀκρουσα χεῖρας.— Eur. Supp. 720.
SYN. Ανακρουω, κατακρουω, επικρουω, συγκρουω, τυπτω, παιω, κροτεω.

Κρυβδα, κρυβδην
Κρυβδα Διὸς, αλλων τε θεων.— Il. σ. 168:
Κρυβδην μηδ' αναφανδα.— Od. λ. 454.
SYN. Κρυπτῶς, κρυφιως, κρυφηδὸν, κρυφα, επιβυλως, λαθραιως, λαθρα, αδηλως.

Κρυερὸς.
—Μηδὲ κρυεροῖο φοβοιο. Il. ι. 48.
Ου γάρ τις πρῆξις πελεται κρυεροιο γοοιο. Il. ω. 524.
SYN. Κρυοεις, κρυμαλέος, κρυμωδης, κρυωδης, κρυσταλλωδης, παγετωδης. ψυχρὸς, δεινὸς, φοβερὸς, φρικτός.

Κρυμὸς, κρυος.
— Δυσαέα κρυμὸν αγουσα. Call. 3. 115.
—Οπότε κρυος ανέρας εἴργοι Ισχανει.— Hes. ε 492.
SYN. Ρῖγος, παγος, παγετὸς, πηγυλίς, κρυσταλλος, ψυχος, ψυξις.
EP. Δυσαὴς, χειμεριος. νιφοεις, πτερβαρυς.

Κρυμαλέος, κρυμωδης. Vid. κρυερός.
Αιεὶ κρυμαλεαι (ζῶναι.)— Suid.
—Ποταμοῖο παρὰ κρυμωδεας οχθας. Dionys.

Κρυμοπαγὴς, vid. Βορεας.

Κρυμοχαρὴς, vid. Νυμφαι.

Κρυοεις, vid. κρυερός
—Εν δε κρυοεσσα ιωκή. Il. ε. 740.
Και πολεμον κρυοεντα,— Orph.

Κρυπταδιος.
Κρυπταδια φρονεοντα δικαζεμεν,— Il. α 542.

Κρυπτὸς.
—Πυκινας δὲ θυρας σταθμοῖσιν επῆρσε,
Κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' ου θεὸς αλλος ανωγεν. Il. ξ. 168.
SYN Κρυφαῖος, κρυφιος, μυχιος, λαθραῖος, ιοσφιδιος. παραβυστος. κατακλειστος. αποκρυφος, επικρυφος, αποῤῥητος.

Κρυπτασκω, κρυπτω.
—Α δε' μιν σακεϊ κρυπτασκε φαεινῷ. Il. Θ. 272.
—Εμε δ' εκρυψαν Θεοὶ αυτοὶ. Od. ξ. 357.
SYN. Αποκρυπτω, επικρυπτω, κατακρυπτω, συγκρυπτω, εγκρυφιαζω. καλυπτω, καταδυνω.

Κρυσταλλοπὴξ, κρυσταλλοπηκτος.
—Κρυσταλλοπῆγα διὰ πορον. Æsc. S. T. 501.

Κρυσταλλος.
Λααν, απορροιαν περιφεγγέος αμβροτου αιγλης.
Κρυσταλλον φαεθοντα, διαυγεα, κ. λ. Orph. L.

Κρυσταλλος, vid. κρυμὸς,
—Η εξ ὕδατος κρυσταλλῳ. Il. χ. 152.
EP. Διαυγὴς, κρυμαλεος, χιονεα.
PHR. —Λιθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ. Ep.

Κρυφα, κρυφῆ. Κρυφηδὸν, (vid. κρυβδα)
Τον μαν γαρ γαια προχεει κρυφα —Ep. I. 2.
—Η αμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδὸν. Od. ξ. 330.
—Κρυφῇ δε κευθε — Soph. An. 85.

Κρυφαῖος, κρυφιος, vid. κρυπτός.
Κρυφαιω φαραγγων περιπτυχὲς. ib. Aj. 909.
—Κρυφιον ὡς εχοι λεχος. ib. Tr. 364.

Κρυψιγονος. vid. Βακχος.

Κρυψιδομος.

Κρηψιδομος. vid. Νυμφαι.
Κρωβύλος. (εἶδος εμπλοκῆς.)
—Οὐκ τῦ κρωβυλυ. Arift. v. 1259.
Κρωζω.
Μητις εφεζομενη κρωζῃ λακέρυζα κορωνη. Hef. ε. 745.
SYN. Θρυλλεω (ματην) Βοαω.
Κρωσσός.
—Ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν. Theoc. 13. 46.
Λεξαντες χρυσειον ες οστία κρωσσὸν απαντων. Mofc. 4. 34.
SYN. Υδρια, καλπις, κεραμος.

K T

KTAOMAI
Κτημασι τερπεσθαι τα γερων εκτησατο Πηλευς. Il. ι. 400.
SYN. Ανακταομαι, κατακταομαι, προσκταομαι, κτεατιζω, εχω, απολαυω, παομαι, αντεχομαι, περιποιεομαι, προσπορίζομαι, αποτεμομαι.
Κτεανον, Κτεαρ.
Κρεισσων γαρ μυθων ἡ κτεανων φυλακη. Ep. I. 1.
Υιον δ' ου τεκετ' αλλον επι κτεατεσσι λιπεσθαι. Il. ε. 154.
SYN. Κτῆμα, τα χρηματα, περιεσια.
EP. Ακλεπτον, ερασμιον, ενολβον.
Κτεατειρα.
Μεγαλων κοσμων κτεατειρα. Æfc. Ag. 364.
Κτεατιζω. vid. Κταομαι.
Δυρὶ δ' εμῷ κτεατισσα.—Il. π. 57.
Κτεινω.
Αμφοτερω κτεῖναι.—Il. ε. 261.
Αργειυς κτεινεσκε.—Il. ω. 393.
SYN. Αποκτεινω, επιθεινω, καταθεινω, αποσφαζω.
PHR. Ερεβεννῃ νυκτὶ καλυψαι. Hom.
Πολλας δ' ιφθιμυς ψυχας αἰδι προΐαψεν. Ib.
—Πεμπειν τῷ αχλυοεντι βερεθρῳ. Nonn.
Αιας δ' αυτόφονῳ ξιφει δεμας εκαῦ λυσας,
Φασγανον εχθρον ελωτι μεμηλότος αἵματος ομβρῳ. Tryph.
Φονιον αἷμα γῇ δεδοται χοας. Eur.
Κτεὶς
Οισετε και κτενα οι παγχρυσεον, ως απὸ χαιταν
Πεξηται λιπαρὸν σμασαμενα πλοκαμον. Call. 5. 31.
SYN. Κτενιον.
EP. Τριχοτακτης, ευκομος, πολυοδυς, κοσμοκομας.
Κτενιζω.
Ψαιτραισιν ἵππων εκτενιζομεν τριχας. Eur. Hipp. 1174.
SYN. Αποξαινιζω, εκκτενιζω, πεκω.
Κτερας.
—Δεπας—μεγα κτερας.—Il. ω. 235.
SYN. Κτεανον.—δωρον.
Κτερεα τα, κτερισμα.
Τῷ ε' ελαχον κτερεα.—Od. ε. 311.
Αλλ' εν ταφαισι θεσθε κἀν κτερισμασι. Soph. Œd. C. 1475.
SYN. Επικηδεια τα, εναγισμα, εναγισμος, κηδεια, επιταφια, ταρχαι, ταρχια, τα θυματα (επι τοις νεκροις.)
Κτερεΐζω. Κτεριζω.
—Και επι κτερεα κτερεΐξαι. Od. α. 291.
—Και επι κτερεα κτεριζειαν. Il. ω. 38.
—Τον δὲ κτεριῦσιν Αχαιοι. Il. χ. 336
SYN. Εναγιζω, ταρχευω, θαπτω. επικτερεΐζω.
Κτημα
Κτημαθ' ἑλων εὖ παντα.—Il. γ. 72.
SYN. Κτεανον, κτεαρ, κτερας, εγκτημα.
EP. Ακηρατον, εσθλον, ποθεινον.
Κτεω, κταω, κτημι (inuf.) vid. κτεινω.
Οππότε κεν τινας κτεωμεν—Od. χ. 216.
Τονδε—χρυσηνιος Αρτεμις εκτα. Il. ζ. 205.
Κτῆνος
Κτηνεσιν ευθηνεῖ—Hom. XXIX. 10.
Κτηνη προσθε τα δημιοπληθῆ. Æfc. Ag. 132.
SYN. Βοτον, ὑποζυγιον, ζῷον, τα κτηματα, τα,
Κτησιος. nom. pr.
Κτησιος Ορμενιδης, επιικελος αθανατοισιν. Od. ο. 413.
Κτησιος.
—Στασασα κτησιας βοτῦ λαχνην. Soph. Tr. 703.
SYN. Κτητός.
Κτῆσις
—Χηρωσταὶ δε δια κτῆσιν δατεοντο. Il. ε. 158.
SYN. Επικτησις, κτηματα, κτεανον, κομιδη.
Κτιζω.
Κτισσε δε Δαρδανιην,—Il. υ. 216.
SYN. Δεμω, καταρτιζω, καταστασσω, δημιυργεω, ποιεω, παραγω, προβαλλω.—οικιζω.
Κτιλος.
Αυτὸς δε, κτιλος ὡς, επιπωλεῖται στιχας ανδρῶν. Il. γ. 196.
SYN. Κριὸς
Κτιμενη. nom. pr.
—Αμα Κτιμενῃ τανυπεπλῳ
Θυγατερ' ιφθιμη, τὴν ὁπλοτατην τεκε παιδων. Od. ο. 362.
Κτισις.
Και παρὰ ελπιδα κυφαν κτισιν Pind. Ol. 13.
SYN. Αποκτισις, ποιησις, χειροτονια, κατασκευη, επισχηματισις, οικισμος.

Κτισμα.
—Ερυμνον κτισμα Κυρβαντων—Lyc. 78.
SYN. Οικοδομημα, οικοδομη, δομη, ἱδρυμα
Κτιστης, κτιστωρ.
—Και κτιστην τεκων ib. 964.
Ιατα,—κτιστης Αονιδος χθονος. Eur. I. 74.
SYN. Δημιουργος, αρχηγος, ποιητης, τεχνιστης.
Κτιστος.
Κτιστοισιν λαεσσιν—Hom. A. 299.
Κτυπημα, κτυπος.
—Δεινα δε κτυπηματα Βροτοις,—Eur. Fr.
—Αμφι κτυπος κατα βαλλει. Il. κ. 535.
SYN. Ψοφος, ἠχος, δουπος, βρομος, παταγημα, παταγος.
EP. Αλιαστος, αιπυς, αμφιαλος, βροντα ος, βαρυδουπος, επιχωριος, επιδορπιος, ερσεις, εγρεκυδοιμος, ιππιοφοιτος, μεσοιφοιτος, σμερδαλεος, ροθιος, υστεροφωνος, πιαρτιος.
Κτυπεω.
—Κτυπει δε ἀπ' αυτη Υλη.—Il. ν. 140.
Σμερδαλεα κτυπεων—Il η. 479.
SYN Επικτυπεω, ψοφεω, δουπεω, βροντεω.—κομπαζω, μεγαλορρημονεω.

K Y

ΚΥΑΘΕΙΟΝ κυαθος.
Εν δε δυω κυαθεια παλαισταγεας οιτοιο. Nic.
—Των ιερων αισθανεται κυαθων. Theoc. Ep. 2.
SYN Αρυστηρ, αιτλητηριον.
Κυαμος.
Θρωσκωσιν κυαμοι μελανοχροες—Il. ν. 589.
Ρηξαντες κυαμους χλωρους—B. 124.
SYN. Πυανος.
Κυαμοτρωξ, (δικαστης)
—Κυαμοτρωξ, ακραχολος. Arist. Eq. 41.
Κυανεμπυξ.
Δηλον ετιμασεν κυανεμπυκα—Theoc. 27. 67.
Κυαναυγετις, vid Νηρευς.
Κυαναυγης, vid. Νυξ.
Κυανεμβολος.
Πρωραις κυανεμβολοισιν ειλισσομενος.—Eur. El. 436.
Κυανεος. κυανεως.
—Αυταρ επ' αυτω
Κυανεος ελελικτο δρακων.—Il. λ 39.
SYN. Κυανος, κυανεως, κυανοχρως, χαροπος, γλαυκος, μελας, αιθοψ. ιοειδης.
Κυανοειδης.
Κυανοειδες αμφ' ὑδωρ. Eur. Hel. 179.
Κυανος, κυανος.
—Δεκα οιμοι εσαν μελανος κυανοιο. Il. λ. 24.
Κυανοπεζα.
Τραπεζαν καλην, κυανοπεζαν, ευξοον—ib. 628.
Κυανοπρωρειος. κυανοπρωρος.
—Πεντε νεας κυανοπρωρειους. Od γ. 299.
—Ωστε νεος κυανοπρωροιο. Il ο. 693.
Κυανοπτερος.
—κυανοπτερος ηχετα τεττιξ Hes. α. 393.
Κυανοστολος
Εγρεο δειλαια κυανοστολε—Bion. 1. 4.
SYN. Μελανειμων, μελαγχλαινος.
Κυανοφρυς.
Τηναν ταν κυανοφρυν ερωτιδα.—Theoc. 4. 59.
Κυανοχαιτης.
Κυανοχαιτα Ποσειδαον,—Il ν. 563.
SYN. Μελανοθριξ. πορφυροθριξ.
Κυανοχρως. vid. Ουρανος.
Βοστρυχων κυανοχρωτα πλοκαμον—Eur. Ph. 319.
Κυανοχρωτης, vid. Ευμενιδες.
Κυανωπις
—Κυανωπιδος αμφιτριτης. Od μ. 60.
Κυβδα (κυπτοντα.)
—Εξελω σε—Θυραζε κυβδα Ar. Eq. 364.
Κυβελη. Κυβηλη. vid Ρεα.
Α Κυβελας κρεσσων,—Theoc. 20. 43.
Τατε ματρος μεγαλας
Οργια Κυβελας θεμιστευων. Eur. B. 79.
Λεοντοβατος θεαινα—
Ποτνα θεα, θυγατερ πολυμορφου Πρωτογονοιο.
—Ταμια κοσμοιο, θεων πρωτοσπορε αρχη. Nonn.
Κυβερναω.
Νηα κυβερνᾶται—Od. γ 283.
SYN. Διεπω, διευθυνω, ιθυνω, οιακιζω, οιαστρεφεω, οιακοστροφεω, πρυτανευω, πηδαλιουχεω. αγω, χαλιναγωγεω, σωφρονιζω.
Κυβερνησις.
Εν δ' αγαθοισι κειται πατρωιαι
Κεδναι πολιων κυβερνασιες. Pind. P. 10.
SYN. Κυβερνητικη, διοικητικη, διοικησις, διοικημα, οιαξ, ηνιοχευματα επιστασια, επιταγια, συνταξις. συμμετρια. ευθετια
Κυβερνητειρα. vid. Φυσις.
SYN. Διοικητειρα, επιστατις, οικονομος.
Κυβερνητηρ, κυβερνητης.
Ου γαρ Φαιηκεσσι κυβερνητηρες εασιν, Od. θ. 557.
Μηιε δ' αυτε κυβερνητης ενι οινοπι ποντω
Νηα θοην ιθυνει—Il. ψ. 316.
SYN. Διευθυντης διοικητης, ευθυντηρ, ευθυντης, βαλλω, ριπτω. πεσσευω. θυντηρ, διοπος, οιακοστης, οιακοστροφος, πρυτανις, πηδαλιουχος. κυβερνος, επιστατης, διορθωτης.
Κυβευω.
Και πινε και κυβευε. Anac. 15. 12.
SYN. Διακυβευω, ιχθυευω.—κινδυνευω. κυβος.
Κυβηδα,

Κυβηβη. vid. Κυβελη.
Οι μεν καλὸν Κυβηβην
Τον ἁμαθαλον Ατλιν
Εν ορεσιν βοῶσι.
Λεγουσιν εκμανῆναι. Anac. 13. 1.
Κυβηλις.
—η ταυροκλῶπον—Σίερρον κυβηλιν,—Lyc. 1170.
SYN. Πελεκυς.—Κυβηλη.
Κυβιζω.
—Τόλμοι πεσὸμ' εκυβισσεν Ερως Ep. l. 7.
Κυβιστάω.
— Η μαλ' ελαφρὸς ανὴρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾷ. Il. π. 745.
SYN. Εκκυβιστάω, δυπτω, κατακολυμβάω, κυμβαχιάω.
Κυβιστητὴρ.
—Εν Τρωεσσι κυβιστητῆρες εασιν. ib. 750.
—Κυβιστητῆρι δε παλμῷ. Nonn. 2. 193.
SYN. Αρνευτηρ.—ορχηστής.
EP. Κυδοιμὸς.
Κυβος.
—Εργον δ' εν κυβοις Αρης κρινεῖ. Æsc. S. T. 420.
SYN. Κυβεια, πισσεια, πεσσεια.
Κυδαζω.
Κυδαζεται τοῖς πᾶσιν Αργειοις ὁμοῦ. Soph. Aj. 733.
SYN. Λοιδορεω, ὑβριζω, δυσφημεω.
Κυδαινω.
Παντας κυδαινων,—Il. κ. 69.
SYN. Δοξαζω, δοξολογεω, επαινεω.
Κυδαλιμος.
—Μεγα δ' εντεσι κυδαλιμον κῆρ. Ib. 16.
SYN. Συνετὸς, ενδοξος εκπρεπὴς, τιμιος, κυδιμος, κυδρὸς, κυδνὸς.
Κυδιανειρος.
—Εις αγορην πωλεσκετο κυδιανειραν. Il. α. 490.
Κυδιαω.
—Οι δε μεγα κυδιοωντες. Il. φ. 519.
SYN. Γαυριαω, αυχεω, αβρυνομαι
Κυδιμος, κυδνὸς, κυδρὸς.
—Και εργον εμηδετο κυδιμος Ερμης Hom. M. 46.
Κυδνὴ τ' αιδοιη τε θεοῖς—Hes. ε 255.
—Διὸς κυδρὴ παρακοιτις. Il. σ. 184.
Κυδιππη.
—Κυδιππην ὡς εμεινε καλεῖ. Call. Fr.
Κυδιστος
Αἴρεσθε κυδιστ' ε—Il. α. 122.
Κυδοιδοπαω, κυδοιμεω.
—Ανά τε και κατω κυδοιδοπᾶν. Ar. N 616.
Τω δ' αν' ὁμιλον ιοντε κυδοιμεον—Il. λ. 324.
SYN. Θορυβεω, ταρασσω, συνταρασσω.
Κυδοιμος.
—Και πεπλος ὤρτο κυδοιμὸς. Il. κ 523.
SYN. Θορυβος, ταραχὴ, πολεμος.
EP. Αναιδὴς, αἱμαλεος, αμαιμακετος, αλαστηρὸς, αιγιαλεος, αλγυνοεις, αελλαεις, απειγεος, αλαλαζων, ανεμηραγος, αθαλπειος, βαρὺς, δακρυοεις, δεινὸς, δυσκελαδος, δυσπεπτος, δυσαλγηστος, ενοπλιος, εναλιος, ευθροος, ζαμενὴς, κυδιστητὴρ, κλονεεις, κορυμβοφορος, ολοὸς, ὁμοζυλος, πολυγλωσσος, πολυσπαρθμος, πολυφλοισβος, πολυσφαραγος, πολυτευχος, παλιντονος, στυγερὸς, ὑγροπορος, φιλεργετμος, φιλαγρυπνιος.
Κῦδος.
—Ωι Ζεὺς κῦδος εδωκεν. Il. α. 279.
SYN. Δοξα, κλεος, φημη, δυναμὶς γαῦρος.
EP. Αβρον, αγλαον, ασπετον, απανευθε, αγηραον, θεσπεσιον, επιδοξον, καλλιστον, μεγα, ευρὺ, κρατοτελεις, μεγαλευχες, πανασιδιμον, γαθρον, ὑπερτερον.
Κυδος.
Κυδος ειπειν οφειλει Prov. Suid.
SYM. Λοιδορια, ὕβρις.
Κυδων.
—Εν αξεινητε Κυδων. Orph.
Κυδωνες.
Ηχι Κυδωνες εναιον, Ιαρδανου αμφὶ ρεεθρα. Od. γ. 292.
Κυδωνιὸς, Κυδωνιος.
Εσθλὸν συν Μοισαισι Κυδωνικὸν ευρομες ανδρα. Theoc. 7. 12.
—Η μοὶ τι Κυδωνιον εδ' αγε τοξον. Call. 3. 81.
Κυεω.
Η δ' εκυει φιλον υἱὸν,—Il. τ. 117.
SYN. Απ.κυεω, εγκυεω, κυοφορεω, κυω.
Κυζικηνὸς.
—Βεβαπται βαμμα Κυζικηνικόν. Ar. Pa. 1176.
Κυζικος.
—Εν δ' ὅρος Αινεῖος υἱὸς αιατσε
Κυζικος, ὅν κουρη δια τεκεν Ευσωροιο
Αινητη.—Apol. 1. 949.
Κυζικον.
Κυζικον ες ελθης,—Call. Ep. 17.
Κυθερεια, Κυθηρη vid. Αφροδιτη.
—Ευστεφανε Κυθερεια. Od. θ. 288.
—Κυθερειαν, ὅτι προσεκυρσε Κυθηροις. Hes. Θ. 196.
Φοβεῖτο γας Κυθερειαν. Theoc. 30. 16.
Κυθηρα, τα
—Κυθηροισι ζαθεοισι Il. ο. 432.
Κυθηριος.
—Κυθηριω Αμφιδαμαντι. Il. κ. 268.
Κυισκω. κυισκομαι
—Ηδ' ἵνα ποιη
Πρῶτα κυισκομενη σκιαει χλοαοντας ιαμους. Nic.
SYN. Αποτικτω, αποκυεω, κυω.

Κυκαω,

Κυκαναω κυκαω.
Ολεθρέν τιν' ὑμᾶς κυκαῶν — Ar. Th. 436.
Εν τῷ ῥά σφι κυκησε γυνη — Il. λ. 637.
Τρις δ' εκικηθησαν Τρῶες — Il. σ. 229.
SYN. Αιακυκαω, διακυκαω, ταρασσω.
Κυκεων.
Τοῖσι δε τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλοκαμος Εκαμηδη. Il. λ. 623.
Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ — Od. κ. 316.
SYN. Κυκημα, κρᾶσις.
EP. Μελικρητος.
Κυκηθρον
Και κυκηθρον, και ταρακτρον. Ar. Pa. 653.
Κυκησιτεφρος
— Κυκησιτεφρη
Ψευδολιτρη τε κονιας — ib. R. 723.
Κυκλάδες.
Κυκλάδες, αἱ τινων ἱερωταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
Εὐύμνοι — Call. 4. 3.
Κυκλάδας ισφομενη περηγίας — ib. 198.
Δῆλον εκυκλωσαντο, και ονομα Κυκλαδες εισι. Dion.
Κυκλεω.
— Κυκλησομεν ενθάδε νεκρούς Il. η. 332.
— Ποῖ σόν πόδ' ἐπὶ συνιων κυκλεῖς; Eur. Or. 631.
SYN. Αιακυκλεω, διακυκλεω, στρεφω, περιστρεφω. φερω (εφ' αμαξων)
Κυκλας.
— Επι κυκλάσιν ὥραις. Orph. Il.
Κυκλιος. κυκλικος.
Κυκλιον ωρχησαντο — Call. 4. 313.
Εχθαιρω τὸ ποιημα τὸ κυκλικόν, — ib. Ep 1.
SYN. Κυκλοτερὴς, εγκυκλιος, περιηγὴς. — αγοραιος.
Κυκλος. τὰ κυκλα.
— Ην περὶ μεν κυκλοι δεκα χαλκειοι ησαν. Il. λ 33.
— Καμπύλα κυκλα, χαλκεα οκτακνημα. — Il. ε 722.
Ιππω γηρασκοντι τα μεσσα κυκλ' επιβαλλε. Suid.
SYN. Τροχος, κρικος. γυρος. περιβολος, περιβολον, περιδρομη, περιμετρος. περιφερεια. κυκλισκος. — οφθαλμος. (vid. Μηρος.) — σχῆμα περιφερογραμμον
EP. Αξονιος, αμαξηι̃Θ. αντιχαρακτΘ, αειδινητος, ακροχειλωπων, αριφεγγης, ευφεγγης, ευκνημος, ἡμιτομος, ισοζυξ. θοὸς, θεσπεσιος. ιομιτωτ. λευκοφορΘ, λιθουργὴς, περιτροχΘ, περιηγὴς. ποικτὸς. παλιμπεξος, πολυειδης. ποικιλοδινος. παλιμπορΘ, τροχοειδὴς, τροχαλὸς, φαεσφορΘ, χρυσειοπΘ, πυραυγὴς (αιθέρΘ.) — περιτεμμων (γαιης)
Κυκλος αειδινητος ὁμοια παντα κυλινδων. Naz. 64.
ΚυκλιοδιδασκαλΘ.
Ταυτὶ πεποιηκας τὸν κυκλιοδιδασκαλον. Ar. Av. 1403.
SYN. Διθυραμβοποιός.

Κυκλοβορεω.
Κάκκυκλοβορει, κάπλυνες, — ib. A. 380.
SYN. Κακογλωττιζω.
ΚυκλοβόρΘ.
— Κεκραντος, Κυκλοβορου φωνὴν εχων. ib. 137.
SYN. Αγυρτης — item. Nom. Fl.
Κυκλοδινητος. vid Ηλιος
Κυκλοτερὴς. vid. φυσις (κυκλιος.)
— Ωσπερ δ' αστέρος
Αυτοῦ κυκλοτεροῦς οντος — ib. Av. 1009.
Κυκλοσε.
— Αγηγεραθ' ἔσσοι αριστοι Κυκλοσε. — Il. δ. 212.
Περιξ. εν κυκλῳ, κυκλοθεν.
Κυκλοω. κυκλοομαι.
Ηνίκα δ' αι νυμφαι δε χορον ενι κυκλωσονται. Call. 3. 170.
Περὶ βωμὸν απειπατο κυκλωσασθαι — ib. 270.
SYN. Αιακυκλοω, διακυκλοω, συγκυκλοω. περιβαλλω, περιζωννυω, περιερχομαι, περιθεω, περιστεφανοω, αμπισχομαι, περιφερομαι, περιϊσταμαι αναχορευω κυκλοφορεω.
Κυκλωμα
Βορβορου κυκλωμα τόδε. Eur. B. 124.
SYN. Κυκλωσις, περιμετρον, περιβολὴ.
Κυκλωπιος, Κυκλωπειος.
Ιαχειτω δε γα Κυκλωπια. ib. Or. 963.
Κυκλωψ. vid. Πολυφημος.
Αυταρ επει Κυκλωψ μεγαλην εμπλησατο νηδὺν,
Ανδρομεα κρε' εδων — κ. λ Od. ι. 296.
EP. Αγριος, ανδροφόνος, ανοσιος, αγροβοτης, γειτονιος, Αιτναῖος, μετωψ, μονοδερκτης, μονογληνος, δυσειδης. δυσσεδης. θεοστυγης ολοος. θηρ πελωριος, ὑψικαρηνος. κρεοφάγος. κρυερος. ανθρωποβορος, ξεινοδαιτης φονιος, ωμοβρως, ορεινομος —
PHR. Πελωρ αθεμιστια ειδὼς. —
Μειος ασχετος Hom.
Κυκλωπος τε βιης μεγαλητορος ανδροφαγοιο.
Αιτνης μηλονόμος. ξεινων δαιτυμων. Eur.
Αβροχιτων δ' ὁ φυλαξ θηρεζυγοκαμψιμετωπος. Ep.
— Μισφ σιλαγιζε προσωπω
Μαρμαρυγη τροχοεσσα — Nonn.
Κυκλωπες.
— Κυκλωπες τε και αγρια φυλα γιγαντων. Od. η. 206.
EP. Αναιδεῖς, ανδροκτονοι, αθεμιστοι, βρομοι, βλοσυροι, γηγενεις, ὑπερφιαλοι, ὑπερηνορεοντες, χθονιοι
PHR. Τεκτονες δια πυρος. Eur. ὑπερβιον ἦτορ εχοντες. Hes.
— Ο'πως ιδον αινα πελωρα,
Πρηοσιν Οσσαιοισιν, εοικοτα πᾶσι δ' ὑπ' οφρὺν

Φασι μετογλεττα σακει ιτα τετραβοειω,
Δεινον ὑπογλαυσσοντα—κ. λ Call. 3. 51.
Ιδμονες Ηφαιστοιο, σοφῶν ζηλημονες εργων. Nonn.
Κυκλωτός.
—Κυκλωτῷ σωματος προβλημασι. Æsc. S. T. 546.
SYN. Κυκλιος. περιηγές.
Κυκνος.
—Η κυκνων δουλιχοδειρων. Il. β. 460.
EP. Αερσιποτος, ατιγητος, δολιχαυχην, λιγυρος, λιγυθροος, μελωδος, μελιθρος, υγληεις, ποταμιος, πολιοχρους, πολιος, ωδικός.
PHR. Μουσαων ορνιθες αοιδοτατοι πετεηνων. Call.
—Μαντιπολοι γεον ὑστατον αειδοντες. Opp.
Κυκνον τον Μουσων αξια μελπομενον Ep.
Στρυμονιοι μυρεσθε παρ ὑδασιν αιλινα κυκνοι. Theoc.
Η οτε καλα ταοντος επ' οφρυσι Παστωλοιο
Κυκνοι κιττασιν ἱον μελος.—Apoll.
Οἷα δε τις κυκνος αχετας
Ποταμιοις παρα κυμασι —
Μελῳδος Μουσας.—βεῖ μελπων αοιδος. Eur.
Κυκνος δε θανατον εμμελῆς φθεγγυς πλεκει,
Και τῆς τελευτης δεξιῶται τον χρονον.
Κινεῖ τον ειρμον τῶν μελῶν ὁ τεχνικος
Πανηγυριστὴς ευρετὴς τῆς εξοδου. Phile.
Κυκνομορφος —vid. Φορκιδες.
Κυκνοπτερος.—ομμα κυκνοπτερον
Καλλοσυνας Λεδας σκυμνυ. Eur. Or. 1594.
Κυκνος. Nom. Pr
—Κυκνον επεφνεν Αρητιαδην. μεγαθυμον. Hes. α. 57.
Ep. Αμυμων, αλεξικακος, ἱπποδαμος, ευμμελιης, ξεινοδοκτης, ὑπερβιος.
PHR.—Στυγιος αρταμος τεκνων
Λιθοιοθρεπτος, πορκεων λεηλατης,
Κρηθμοῖσι, και ραβδοισι ποιμαις φιλος. Lyc.
Κυλινδω, κυλινδω, κυλιω,
Εκυλινδυμην εκτινον ειδων,—Ar. Av. 502.
—Η επ' ἁλι κῦμα κυλινδει. Od. α 162
—Ταχα οἱ μεγα πῆμα κυλινδη. Il ρ. 99.
SYN. Αποκυλινδεω, διακυλινδεω. κατακυλιω, αποκυλιω, εκκυλινδομαι, αιλισσω. επιφερομαι.
Κυλινδρος
Η δ' αφαρ, ὡστε κυλινδρος, επετρεχε κυματι λαυρῷ. Ap. 2. 596.
Κυλιξ,
—Κυλικεσσι και ες τρυγα χεῖλος ερειδων.
Theoc. 7. 70
Πολλα μεταξυ πελει κυλικος και χειλεος ακρυ. Athen l. 11
SYN. Ποτηριον, εκπωμα, λεπαστη, κισσυβιον, φιαλη δεπας. λαγυνος
Ep. Αργυρος. βαθεῖα. μυστιλαγυιος, ευλαλος ενοδιας, σπαγχεις, πρηυγελως, συνδειπνος περιφερης τροχοεσσα, ὑαλια
Κυλιχνιον, κυλιχνις, κυλικιον.
Εγω δε κυλιχνιον τι σοι,
Και φαρμακον διδωμι. Av. Eq. 902.
—Αλλα μοι δος ἑν μονον κυλιχνιον. ib. A. 458.
Κυλλανη. Κυλληνη.
—ὑπο Κυλληνης ορος αιπυ. Il. β. 603.
Κυλλανιας χι τεκτυνα
Πετραιας απο δειραδος—Soph. Aj. 705.
Κυλληνιος.
—Ωτον Κυλληνιον εξεναριξεν, Il. ο. 518.
Κυλλος
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κυκλον κυκλεῖς; Ar. Av. 1379.
SYN. Χωλος, γαυσος, γυιος, σκιμβος.
Κυλλοποδιων, vid. Ηφαιστος.
Ορσεο Κυλλοποδιον, εμον τεκος.—Il. φ. 331.
SYN. Κυλλοποδης. ἱμαντοπυς.
Κυλοιδιαω.
Δηθα κυλοιδιοωντες ετωσια μοχθιζοντι Theoc. 1. 38.
Exp. Τυς οφθαλμυς εξογκυμενοι.
Κῦμα
Ηδ' εθεεν κατα κῦμα—Il. α. 483.
—Κυματων εν αγκαλαις Ar. R. 716.
SYN. Ροη, σαλος. οἶδμα —κινδυνος.
Ep. Αλιγειτον, αλιμυρες, ατρυγετον, αγασροον, αγριον, αβρομον, απαλον, αλιχτυπον, αψορρον, ανεμοτρεφες, αργαλεον, βαθυ, βαρυηχες. βαρυκτυπον, βαρυβρομον. βλοσυρον, βομβεον, γλαυκον, θοον, κελαινον, κωφον, κατηρεφες. μεγα μακρον, δεινον. λευγαλεον, μορμυρον οβριμον, οξυ, πορφυρεον, παφλαζον, πελωριον πηγον, οιδαλεον, πολυκλυστον, πικρον. πλατυ, παλιρροθιον, πολιον, ροθιον, τροφι, τροφοεν, τρηχυ, τυφλον, ὑγρον, ὑψηλον, φονιον, χαροπον, ναιβατον, ετεροτροπον λυσσηεν ξεινοδοκον. μελαν, λαυρον ὑπερβιον.—Ηυχα καχλαζον.—λαβρον ὑπαι ριπεων.—ισα ορεσσιν.—παντοιων ανεμων.—πετροιο, φονιο, πολεμοιο.
Κῦμα
—Τροφος δε κυματος κεισφορυ. Æsc. Eum. 662.
SYN. Κυημα, κυησις, γονη, εκγονον.
Κυμαινω. κυμαινομαι.
—Επι ποντον εβησατο κυμαινοντα Il. ξ. 229.
SYN. Διακυμαινω, εγκυμαινω, κυματουμαι, κυματιζομαι, κλυδωνιζομαι, ταρασσομαι, σαλευω, χειμαζομαι, βρασσω. κατακλυζω, αναχεω, δονεω, πλημμυρω. επιρρεομαι, περιχεομαι.
Κυματοαγης.
—Τονδε κατακρας δειναι κυματοαγεῖς
Αται κλονεουσιν—Soph. Œd. C. 1308.
Κυματοπληξ,
—Ως τις ακτα κυματοπληξ κλονεῖται ib. 1305,
Κυμβαλον.
Και κυμβαλ' οξυδουπα, κοιλοχειλεα. Ep. Said.
SYN. Βακυλιον. Suid.
EP. Αχηεις, βαρυβρομον, βομβεον,
Λιγυηχες, οξυφθογγον, φιλευιον.

Κυμβαχος.
Κονυθος;—Κυμβαχος ακροτατον. Il. ο. 536.
Κυμβαχος.
Ροιζηδον, εκβρασασα κυμβαχον δεμας. Lyc. 65.
SYN. Πρηνης, προπετης.
Κυμβη.
Πολλακι δε γλαφυρης κυμβης περι.—Opp.
—Αλιτρυτη απο κυμβης. Ep. l. 3.
SYN. Σκαφιδιον.—οξυβαφον.—κεφαλη.
Κυμη.
Οι πολιν αιπεινην Κυμην Εριωπιδα κουρην
Ναιετε.—Hom. xxxiv. 2.
Κυμινδις
Χαλκιδα κικλησκουσι θεοι, ανδρες δε κυμινδιν Il. ξ. 291.
Κυμινον.
—Κατατρωγων το κυμινον. Theoc. 10. 55.
Εν δ' αθερηγενεος καρπον κορσαιο κυμινου. Nic.
Κυμοδεγμων, pro κυματοδεγμων.
—Ακτης κυμοδεγμονος πελας. Eur. Hipp. 1173.
Κυμοδοκη.
—Θαλεια τε, Κυμοδοκη τε. Il. σ. 39.
Κυμοθοη.
Κυμοθοη τε, και Ακταιη,—ib. 41.
Κυμοθαλης vid. Ποσειδαων.
Κυναγια. Κυνηγια.
—Τερπνον εκ κυναγιας
Τραπεζα πληρης —Eur. Hipp. 109.
Τη ση προθυμω;—κυναγια. Soph. Aj. 37.
SYN. Κυνηλασια. αγρευμα.
Κυναλωπηξ.
—Φρασαι κυναλωπεκα, μη σε δολωση, Ar. Eq. 1164.
Κυναρος.
Κυναρος ακανθα παντα πληθυει γυην. Soph. Fr.
Κυνεη vid. Κορυς.
—Αμφι δε οι κυνεην κεφαληφιν εθηκε
Ταυρειην. αφαλον τε και αλοφον,—Il. κ. 258.
EP. Αμφιφαλος, τετραφαληρος, βριαρα, δεινη αγναμπτος, ευλοφος, δαιδαλεα, ευτυκτος, ευχαλκος, χαλκηρης, χαλκοπαρηος, ιπποκομος, ιπποδασεια, ιππουρις, καλη. λοφοεσσα, τετραφαλος, χρυσειη. —ρινου ποιητη.—Εκατον πολεων πρυλεεσσ' αραρυια. Hom.
Κυνεος, κυνειος
—Ουδ' αν εμοιγε
Τετλαιη, κυνεος περ εων, εις ωπα ιδεσθαι Il. ι. 373.
Θαιατος μεν ουν κυνειος, ει απαξ ιλω Ar. V. 893.
SYN. Κυνικος, αναιδης, ακαιρης, αφρων, χαλεπος.
Κυνεω.
Και κυνει απτομενος ην πατριδα·—Od. δ. 522.
Και κυνεον αγαπαζομενη κεφαλην τε και ωμους. ib. ρ. 35.
Τι με συ κυνεις;—Arist. A. 1205.
SYN. Κυω, επικυνεω, φιλεω, καταφιλεω προσκυνεω.—σαινω, καταπαιζω.

PHR.—Αντυχα χειλεα θλιβων. Theoc.
—Χειλεα μιξαι
Χειλει τω ροδεων αβροτερω κυλικων. Ep.
Κυνηγετεω
—Αλλ' αναγκασω κυνηγετειν
Τουτους απαντας παυσαμενους ψηφισματων. Ar. Eq. 1379.
SYN. Κυνηγεω, αγρευω.
Κυνηγετης, Κυναγος. (Κυνηγετις, vid. Αρτεμις.)
Ουδε μιν εισοιχνευσι κυνηγεται,—Od. ι. 120.
—Χαλεπωτερον ει κυναγον, Call. 6. 51.
SYN. Αγρευτηρ, αγρευτης. επακτηρ.
Κυνηδον
Κυνηδον την σοφιαν σιτουμαι. Ar. N. 491.
Κυνηγεσια, κυνηγεσιον.
Τι κυνηγεσιων και σοι μελετης; Eur. Hipp. 224.
Κυνηλασια
Και ε κυνηλασιην—εδιδαξας. Call. 3. 217.
SYN. Αγρευμα, αγρευσια, κυνηγια.
Κυνθιας.
Κυνθιαδες, θαρσειτε,—Ep. l. 6.
Κυνθιος.
—Και Κυνθιον οχθον. Hom. A. 17.
Κυνθος.
—Επι Κυνθου ερυσθεο παιπαλοεντος. Ib. 141.
Κυνιδιον. Κυνισκος.
—υμεις τουτον ωσπερ κυνιδι' εσπαραττετε. Ar. Pa. 640.
Κυνισκα Pr.
—Εμε δ' α χαριεσσα Κυνισκα
Υβριζει—Theoc. 14. 8.
Κυνικος.
Του πωγωνοφορου Κυνικου του βακτροπροσαιτου
Ειδομεν εν δειπνω την μεγαλην σοφιαν. Ep. l. 1.
Κυνοδρομια.
Νοσφι κυνοδρομιης—Call. 3. 106.
Κυνοθαρσης.
—Ιδ' ως αγριος, κυνοθαρσης. Theoc. 15. 53.
Κυνοκεφαλος.
—μαχει συ κυνοκεφαλω; Ar. Eq. 414.
Κυνοκλοπος.
—Τουτονι τον κυνοκλοπον. Ib. R. 618.
Κυνοκοπεω.
Κυνοκοπησω σου το νωτον. ib. Eq. 289.
Κυνομυια. (αναιδης ως μυια)
Τιπτ' αυ, ω κυνομυια, θεους εριδι ξυνελαυνεις; Il. φ. 394.
Κυνοραιστης, Κυνοραιστης
Ενθα κυων κειτ' Αργος ενιπλειος κυνοραιστεων. Od. ρ. 300.
SYN. Κροτων.
Κυνοβατος.
Αλλ' ου συμβλητ' εστι κυνοσβατος, ουδ' ανεμωνα
Προς ροδα,—Theoc. 5. 92.

Κυνοσουρα,

Κυνοσυρα, κυνοσυρίς.
Στειρη δ' ει Κυνοσυρα καρη εχη—Arat.
—Επια δ' ειωκε
Θασσοιες αιγαων κυνοσυριδας—Call, 3. 94.
Κυνοσπαρακτος.
Κυνοσπαρακτον σωμα Πολυνεικους—Soph. An. 1212.
Κυνοσφαγης (al. Κυνοσφαγίς) vid. Ζηρινθος.
Κυνεων.
—Προς κινυρα καμπυλης εσχατας
Πευκης οδοντας, Lyc. 99.
E X P. Παρα τας τραχειας πετρας.
Κυνουχος.
—Αχαλκευτον τε κυνουχον Ep. Suid.
S Y N. Δεσμος (ο τον κυνα κρατων,) al. ζαλιστον, Βυλακος.
Κυνοφρων.
Νιτον αθικτας τριχος
Νοσφιτας,—α κυνοφρων υπνω. Æsc. Ch. 619.
S Y N. Αναιδης κτηκης.
Κυντερος. Κυντατος.
—Επει ου τιο κυντερον αλλο. Il. ϑ. 483.
Τα κυντατ' αλγη κακων. Eur. Supp. 807.
S Y N. Χαλεπωτερος, δεινοτατος.
Κυνωπης, κυνωπις.
—Σύ τε κυνωπα. Il. α 159.
—Η δε κυνωπις Νοσφισατο—Od. λ. 423.
S Y N. Κυνωψ, αναιδης, αναισχυντος.
Κυπαρισσος. κυπαρισσος,
—Και ευωδης κυπαρισσος. Od ε 64.
Κυπαρισσος πεφυκει σευ επι κηπω. Anac. 61. 16.
Ep. Ακροκομος, ανθαλης, ευπεταλος, ισοζυγης, σκιερα, ραδινη, ηδυτης.
Κυπαρισσηεις
Και Κυπαρισσηεντα—Il. β 593.
Κυπαρισσινος.
Κλιναμενος σταθμω κυπαρισσινω.—Od. ρ. 340.
Κυπασσις (κοσμος γυναικειος.)
—Και τονδε κυπασσιν. Ep. Suid.
Κυπειρος.
Ηδε θρυον, ηδε κυπειρον Il. φ. 551.
Ep Βαθυς, ερσεης.
Κυπελλον.
—Παιδος εδεξατο χειρι κυπελλον. Il. α 596.
S Y N. Δεπας, ποτηριον, κισσυβιον.
Ep. Αμφιβαιον, αμοιβαδιον, αμβλυζον, ηδυ, χρυσον, λυσιπονον, μελικρατον, φιλακρατον, οστρακοεν, οινοτοκον, πολυσπερις, πολυτιμον, παλινστον, στιβαρον, τεχνηεν. vid. Anac. 17.—18.
Κυπρις. vid. Αφροδιτη.
Κυπριδα μεν πρωτον σχεδον ουτασε—Il. ε 458.
Κυπρι τεμιοσσατα, Κυπρι θνατοισιν απεχθες,
Κυπριδαρηα—Theoc. 1. 100.
Τιμα δε και τον πλειστον ηδιστην θεων
Κυπριν βροτοισιν.—Eur. Alc. 800.

Κυπρογενης. Κυπρογενεια.
Κυπρογενη Κυθερειαν αειδομαι. Hom. IX.
Κυπρογενη δ', οτι γεντο πολυκλυστω ενι Κυπρω. Hes. ϑ. 199. (Al. Κυπρογενεια)
Κυπρος.
—Προλιπουσ' ευοδια Κυπρον. Hom. IV. 66.
Ep. Αιπεια, καλλιτεκος, ηνεμοεσσα, ευαλια, ευκτιμενη, περιρρυτος, πολυκλυστος.
P H R.—Νασον τας Αφροδιτας,
Ιν' οι θελξιφρονες νεμονται
Θνατοισιν ερωτες. Eur.
—Ευπτερυγων θεοδεγμων νησος ερωτων. Nonn.
Κυπριδος αυτογονοιο φερωνυμος—ib.
—Σφηκειαι εις Κεραστιαν. Lyc.
Κυπτω.
—Παντα κυπτασας δομον. Lyc. 1442.
S Y N. Καταβαλλω.
Κυπταζω.
—Τι κυπταζεις, εχων περι την θυραν. Ar. N. 509.
S Y N. Διατριβω, ελιννυω, εμμενω. βραδυνω.
Κυπτω.
Κυψας εκ πεδιοιο.—Il. ρ 621.
S Y N. Καταχυπτω, κατακλινω, επινευω.
Κυρβαιος
Κυρβαιη δ'αιει κατα Καρδοπη ερποι μαζα. Hom. XLVIII. 6.
Κυρβασια.
Επι της κεφαλης την κυρβασιαν,
Των ορνιθων μονος ορθην. Ar. Av. 487.
Κυρβις.
—Εν τοις των πελαργων κυρβεσιν ib. 1354.
Οι δη τοι γραπτυς πατερων εθεν ειρυονται
Κυρβιας, οις ενι πασαι οδοι και πειρατ' εασιν
Υγρης τε τραφερης τε περιξ επινισσομενοισιν. Ap. 4. 280.
S Y N. Στηλη. σανις. αξων, τριγωνος λιθος.—ο πελαργος.
Κυρεω
Αιδοιον μελλοντα βροτων οσιαν γε κυρησαι. Hom. XL. 6.
Νυν σοι τερψις εμφανης κυρει Soph. Tr. 295,
—Ποθεν τε και πη ετι κυρει εκαστα. Timon. ap. Laer
Κυρηβαζω, κυρηβαω.
—Προς σκελος κυρηβατει Ar. Eq. 272.
Κυρηνη.
Ουδε πολει τοσ' ενειμεν οφελσιμα τοσσα Κυρηνη. Call. 2. 94.
E P. Αγροτειρα, ευπαλαμος, ευωλενος, κεμαδοσσοος, λειποφονος, φιλοσκοπελος. Υψηλος.—
Αρτεμις αλλη. Nonn.

Κυρηνη.
Κυρηνη τ' ευιππος, Αμυκλαιων γενος ανδρων Dion. 213.
Ep. Ευδαιμων, ευπυργος.
PHR. Αστεως ριζα μελητιμβροτος —Κηπος Αφροδιτης. —αστυ χρυσοθρονου ξεινον Κυρανας. Pind.

Κυρηναῖος.
Τῶ Κυρηναιω παῖδα —Call. Ep. 18.

Κυριος.
Τουτων κυριός ειμι —Ep. l. 4.
Κῦρος κυριός εστι —Jul. Ep.
Τα τῆσδε τῆς γῆς κυρια. —Soph. Œd. C. 970.
—Κυρια δ' ηδ' ἡμαρα,
Εν ἡ διοισει ψῆφον Αργειων πολις. Eur. Or. 48.
SYN. Δεσποτης. κεκτημενος. —ιδιος, δικαιμος.

Κυριως.
Δῆται κυριως αιτουμενω. Soph. Ph. 64.
SYN. Αναγκαιως. ἁπλῶς.

Κυρισσω.
—Κυρισσον ισχυραν χθονα. Æsc. Per. 309.
SYN. Κυριζω, κορυπτω, κερατιζω. συγκρουω.

Κυρκαναω.
Τι αῦ σὺ κυρκανᾶς—; Ar. Th. 859.
SYN. Διακυκαω, κινεω, ταρασσω. κακοτεχνεω.

Κυρμα.
—Ελωρ και κυρμα γενησθε. Il. ε. 488.
SYN. Ευκυρημα, εντευγμα, επιτευγμα, εντυχημα. αγρα.

Κῦρος.
Παντως γαρ εχει τάδε κῦρος. Soph. Œd. C. ult.
SYN. Αξιωμα, αξιοπιστια, εξουσια, αυθεντια, σεμνοτης. αρχὴ (επιτυχιας.)

Κυροω.
Ζεῦ, τᾶυτα κυρωσειας —Ar. Th. 376.
SYN. Επικυροω, βεβαιοω, εμπεδοω, διατασσομαι, διαγορευω. νομοθετεω.

Κυρτανιος.
Ορμαον τάς κυρτανιας —ib. L. 1250.
SYN. Εφηβος, νεανιος. εντελεστατος.

Κυρτὸς.
—Τω δέ οι ωμω Κυρτω —Il. β. 218.
—Κῦμα θαλασσης
Κυρτὸν ιὸν κορυφῦται —Il. δ. 426.
SYN. Επικυρτος, αγκυλος, γυρὸς, κυφαλέος, κυφὸς, ὑβὸς.

Κυρτος.
—Αφεὶς λινοτευχεα κυρτον Ep. l. 1.
SYN. Κυρτη, κυρτίς. οικίσκος. —εκ σχοινων λαβυρινθος Theoc.

Κυρω, Κυρομαι.
—Κῦρε φαεινὴ δουρὸς ακωκὴ Il. ψ. 821.
Αλλ' ὁτε μοι τι κακῷ ὁγε κυρεται —ib. ω. 530.
SYN. Κυρεω, εγκυρεω, κυριευω, επικυρω, εγγιζω, εντυγχανω.

Κυστις, κυστη.
Αντικρὺ κατὰ κυστιν —Il. ε. 67.
SYN. Φῦσα, φυσκα, ουρηθρα. ὑπογαστριον.

Κυτινος.
Πρωτογονον κυτινοιο ποροις ανθεμοεντα καρπόν. Nic.

Κυτισος.
Α αιξ τον κυτισον, ὁ λυκος τὰν αἶγα διωκει. Theoc. 10. 30.

Κυτος.
—Πλεκτὸν εξαρας κυτος. Eur. I. 37.
Νηὸς ἀλιτρεπτου πλαστὸν κυτος —Ep. l. 1.
Ιθυνων κραδιης νοερον κυτος —Orph.
SYN. Κοιτη. κοιλοτης. γαστρα —ρεῖθρον. ρυαξ ογκος. χωρημα. βαθος, πλατος. —σῶμα.
Ep. Κοιλοσωματον, περιδρομον, περιπλευρον.

Κυτταρος.
Ωσπερ οἱ σφηκες εν τοῖς
Κυτταροις κινουμενοι Ar. V. 1106.
—τ' ουρανοῦ τον κυτταρον. ib. Pa. 198.

Κυφαλέος, κυφὸς, vid. κυρτός.
Ιξυς ώ'εις αίδην ωχετο κυφαλέα Ep. Suid.
Ος δη γηραϊ κυφὸς εην —Od. β. 16.

Κυφος. Nom. pr.
Γουνεὺς δ' εκ Κυφου ἦγε δυω και εικοσι νῆας. Il. β. 748.

Κυψελλα. (τὰ ιερα.)
Ετμαγη δε κυφελλα —Call. Suid.

Κυφων.
Ουδέ μοι ἡμιονοι κυφων' ελκουσιν αροτρου. Theog. 1201.
Ω τυμπανα, και κυφωνες, —Ar. Pl. 476.
EXP. Δεσμος ξυλινος.

Κυψελη.
Εξ μεδιμνον κυψελην απωλεσατ. ib. Pa. 630.
EXP. Οιηρὸν σκευος —κυψεθρον μελισσῶν. Suid.

Κυψελίδαι.
Εξωλης ειη Κυψελιδων γενεα. Ep. Suid.

Κυψελλιζω.
Ως κυψελλιζον Ζεὺς ολεσειε γενος. Theog. 890.

Κυω, vid. Κυνεω.
Κυσσε δέ μιν κεφαλήν τε και αμφω φαεα καλά,
Χεῖράς τ' αμφοτερας, θαλερὸν δέ οι εκπεσε δακρυ. Od. π. 15.

Κυω.
Κυρνε, κυει πολις ἥδε —Theog. 39.
SYN. Κυεω, κυισκω, γενναω, λοχευω, ωδινω.

Κυων.
Ως δ' ότε τίς τε κυων συὸς αγριου, ηὲ λεοντος
Απτεται κατοπισθε, ποσιν ταχεεσσι διωκων.
Il. θ. 338.
SYN. Σκυλαξ, σκυλακιον. θηρευτήρ.

EP. *Αργὸς, αργιοδους, αδδεης, αναιδὴς, αργιπους, αιόλος, αρπακτηρ, ἀλιπλαγκτος, αγροβοιος, αγρευτηρ, ἀλιεργος, αινὸς, βοτὴρ, βαρυμοχθος, ερευνητης, εξευνῶν, θοὸς, θαλερὸς, θηροφόνος, θηρευτὴς, θρασὺς, θυμολεων, δρακοντοφόνος, κατοφέρος, καρτεροθυμος, κακὸς, κακομηχανος, καρχαρὸς, καρχαλέος, καρχαροδους, κερασσιφρονος, λαῦρος, λιχνὸς, λυκορραιστης, ληιστηρ, λυσσαλέος, μαργὸς, ταχὺς, οικιδιος, οκρυοεις, οιοποσκοπος, ορχηστηρ, στιβαρὸς, ταχὺς, τραπεζευς, ὑβριστὴς, ὑλακομωροι, φιλοποιμνιος, φρουρονομος, φιλαγρος, χαροπὸς, ωμηστὴς ωμοβόρος. Γνωσσιος, Αγρισταιος, Λαμπυροι.*

P H R. *Θηρεσσιν εοικότες — αργοι ποδας.—*
Ζατρεφέες, πρωνεσσιν εοικότες αγρολοφοισιν.
Κραιπνοὶ δ' ω τελεθεσιν ατηρ μενος ενδαθι πολλὸν,
Και σθενος αφραστον καθαρον και θυμὸς αναιδής.
κ. λ. Opp.

Κυων,(*αστρον.*) vid. Σειριος.
Αντολιαν προπαροιθε κυνός—Ap. 2. 529.
SYN. Κυνάστρον, *μαῖρα.*
Παμφαινονθ' ὥστ' αστερα—
Ος ῥά τ' οπωρης εἶσιν αριζηλοι δὲ οἱ αυγαὶ
Φαινονται πολλοῖσι μετ' αστρασι νυκτὸς αμολγῷ.
Ὅντε κυν' Ωριωνος επικλησιν καλεουσι
Λαμπροτατος μεν ὅγ' εστι, κακὸν δέ τε σῆμα τετυκ-ται.
Καί τε φερει πολλὸν πυρετον δειλοῖσι βροτοῖσιν. Hom.

K. Ω.

ΚΩΑΣ.
—*Οθ' επὶ μεγα βαλλετο κῶας* Od. τ. 58.
Ενθα δ' ὁ μεν χρυσειον απὸ δρυος αινυτο κῶας. Ap. 4. 162.
SYN. *Κωδιον, κῶος, μαλλὸς, νάκος, πεκος, ποκος.*
EP. *Μαλακὸν. χρυσεομαλλον.*
P. H R. *Αφθιτον στρῶμα.—παγχρυσον νάκος κριου.*
Κῶας αιγλᾶεν χρυσεω θυσανω. Pind.

Κωδαριον, *κωδιον.* (*κωδικελλος*, Suid.)
Και κωδαριον, και ληκυθιον—Ar. R. 1234.
—*Και το καθευδειν κωδιον.* ib. 1526.

Κωδεια, *κωδια.* (*τῆς μηκωνος κεφαλή.*)
—*Ο δε φὴ κωδειαν ανασχων.* Il. ξ. 499.

Κωδων.
Κωδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17.
SYN *Σαλπιγξ, πλαταγή.—αδολεσχος.*
E P. *Ηδυθροος, χαλκοστομος.*

Κωδωνιζω. *κωδωνοφορεω.*
—*Ο, τι ποιῶ, κωδωνισω.* Ar. R. 79.
Κωδωνοφορῶν περιτρεχε—ib. 843.

SYN. *Διακωδωνιζω. εξεταζω, δοκιμαζω: φυμιζω.*

Κωδωνοκροτος.
Κλυε δε κομπους κωδωνοκροτους Eur. Rh. 383.

Κωδωνοφαλαροπωλος—Ar R 994

Κωθων. (*ποτηριον*)
Χρησμολογω δ' ουκ εἰδω κωθωνα φανεντ. ib. Pa. 1094.

Κωκυμα, *κωκυτός*
—*Γυναικῶν σοῖς δομοις κωκυματα* Soph. An. 1091.
Κωκυτῷ τ' ειχοντο και οιμωγῇ κατὰ αστυ Il. χ. 409.
S Y N. *Κλαυθμὸς, οδυρμὸς, ολολυγμὸς, κοπετὸς.*

Κωκυτος.
Ενθα μεν εις Αχεροντα Πυριφλεγεθων τε ῥεουσι
Κωκυτός θ' ὃς δη Στυγὸς ὕδατός εστιν απορρωξ. Od. κ. 514.
Και χεῦμα Κωκυτοιο λαβρωθεν σκοτῳ. Lyc.

Κωκυω,
—*Κωκυσεν δε μαλα μεγα παιδ' εσιδουσα.* Il. χ. 407.
S Y N. *Ανακωκυω, επικωκυω, αιαζω, αλαλαζω, θρηνεω, κλαιω, εξολολυζω, οιμωζω.*
P H R. *Αντιμολπον ἧκεν ολολυγῆς μεγαν Κωκυτον,*—Eur.

Κωλακρετης. (*ὁ ταμιας τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ*)
Πλην κωλακρετου γαλα πινειν. Ar. V. 723.

Κωλῆ, *κωλῆν*
Οιμοι δε κωλῆς, ἣν εγὼ κατησθιον. ib. Pl. 1129.
Ουδὲ κωλῆνες πυρῶν. Eur. Fr.
SYN. *Περνα, πετασων.*

Κωληψ.
Κοψ' οπιθεν κωληπα τυχων—Il. ψ 726.
S Y N. *Ιγνυα, ιγνὺς, αγκυλη, σφυρον, οστοῦν.*

Κωλιας.
—*Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.* Ar. N. 52.

Κῶλον.
Ου κῶλα καμψον—Soph. Œd. C. 19.
Ρινω χειμαστηρσιν εὔστροφα κῶλα τιταινων. Ep. l. 3.
S Y N. *Πούς. τῷ σκαλοῦ—γῆον.—μεζος.*
E P. *Αβρον, αμαυρὸν, λευκὸν. τροχηλατον. πτερυγώδες.*

Κωλυω.
—*Τίς εστιν, ὅς σε κωλυσει τὸ δρᾷν.* Soph. Ph. 1270.
S Y N. *Διακωλυω, αποκωλυω, επικωλυω. κατακωλυω. επισχαπιζω.*

Κωλωτης.
σοφῆς αραχνης ἱστὸν εὗρε κωλωτης. Suid.
S Y N. *Ασκαλαβος. ασκαλαβωτης*

Κῶμα.
—*αυτῷ μαλακὸν περὶ κῶμα καλυψα.* Il. ξ. 359.

SYN. Κοιμημα, κοιμησις. ὕπνος. ληθαργος.
EP. Απαλὸς, λυσιμελὴς.—ισοπαλὲς θανατῳ.

Κωμαζω
—Ετερωθι αὐ κωμαζον ὑπ' αυλῳ. Hes. α. 281.
Τον καλλινικον μετὰ θεῶν εκωμασεν. Eur. Her. F. 180.
SYN. Κωμασομαι, επικωμαζω, ασελγαινω, ακολασταινω, αναχορευω, διαπαιζω, ὑβριζω—καταχορευω, ὑμνεω.—τρυφαω. ὑπογινομαι, παραγινομαι.

Κωμαστης.
Κωμαστης Διονυσος. Ar. N 606.
EXP. ο τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ασελγῶς.

Κωμαυλος. (αγριος.)
Κωμαυλος τον εχινον ιδων— Ep. l. 6.

Κωμη.
—Καταφλεξαι πυρὶ κωμας. Hes. α 18.
SYN. Ρυμη, λαῦρα, αγυιὰ, χωριον, κωμοπολις, επαυλις. γειτονια, γειτνιασις, στενωπος.
EP. Οἰζυρὰ, ευρυαλωος.

Κωμητης, κωμῆτις.
Ξενοι, Φεραιας τῆσδε κωμῆται χθονός. Eur. Alc. 486.
Πλην ἥγ' εμὴ κωμῆτις—Ar. L. 5.
SYN. Γειτων, εμφυλος.

Κῶμος.
Κῶμον—τον εμὸν ασπιδηφόρον. Eur. Supp. 390;
Διομετραν ὁδε κῶμος Αρεῖος—Tryph. 370.
—Και ες φιλοκυδέα κῶμον. Hom. M. 478.
SYN. Ασωτια, ἱστιασις. μεθη.—ᾠδή, ορχησις.—πλῆθος.
EP. Εριβωμος, εγερσιγυναικος, ἡδυμελὲς, μελιγηρυς, ηπεροπευς, θανατηφόρος, λαβρὸς, φιλοστεφανος, φιλακρητός.
PHR. Γλυκὺν κωμον προφαταν, Pind.
Πεπτὸς πελειῶν κῶμος. Eur.
Τον επηρατον γεραιεις. Anac.

Κωμικὸς.
—Με λεγε. ξενε. κωμικὸν οντως. Call. Ep. 26.
SYN. Κωμῳδοποιὸς, κωμῳδοποιητης, κωμῳδοδιδασκαλος.

Κωμυς.
Και μαλακῶ χορτοιο καλὰν κωμυθα διδωμι. Theoc, 4. 18.
SYN. Φακελος, αγκαλις. κωλεα.

Κωμῳδεω
Σκωπτειν τηρῶ και κωμῳδεῖν. Ar. Pl. 559.
SYN. Ανακωμῳδεω, διακωμῳδεω, λοιδορεω, σκωπτω.

Κωμῳδικὸς
Μη πωποτ' αμεινον' επη τουτων
Κωμῳδικὰ μηδεν' ακοῦσαι. ib. V. 1042.

Κωμῳδοδιδασκαλια.
Κωμῳδοδιδασκαλιαν ειναι
Χαλεπωτατον εργον απαντων. ib. Eq. 515;
Κωμῳδοδιδασκαλος. ib. 509.
Κωμῳδολοιχῶν. ib. V. 1309.

Κωμῳδια.
—Χαιρε ὁ ταν κωμῳδιαν
Ευρων Επιχαρμος.—Theoc. Ep. 17. 1.
SYN. Διασυρμὸς, εμπαιγμα, ὕβρις.

Κων.
Και Κῶν Ευρυπυλοιο πολιν,—Ib. C. 677.

Κωναρος.
Ουκ απὸ τᾶς δρυὸς ὧτος ὁ Κωναρος—Theoc. 5. 102.

Κωνειον, Κωνον.
—αρα κωνειον λεγεις. Arist. B. 124.
—Τα λυγδινα κωνα μαστων. Ep. Suid.

Κωνοφόρος.
Και θυρσῳ χλοερὸν κωνοφόρον καμακα. Ep. Suid.
SYN. Στροβιλοφορος.

Κῶνος.
—Βαλλει δὲ καὶ α πιτυς ὕψοθε κωνως. Theoc. 5. 49.
SYN. Στροβιλος.—λοφος.—αιχμα.—θυρσος.
EP. Αχλυοεις, αερσιποτητος, ακροτενὴς, αψοφος, οξὺς, ζοφοειδὴς, σκιοειδὴς, περιμετρος.

Κωνωψ.
—Κωνωπες μεγαλας σαλπιγγας εχοντες. Hom. B. 199.
Οξυβοαι κωνωπες, αναιδέες, αἱματος ανδρῶν
Σιφωνες.—Ep. l. 7.
SYN. Κνιψ, εμπὶς, σερφος.

Κῶος. vid. Κῶας.
—Και παρ' ποσὶ κωεα κεῖται. Theoc. 9. 18.

Κωπεὺς.
—Εκπορισας ὅπως Κωπῆς εσονται—Ar. L. 423.
SYN. Κωπηλατης, ερετης.

Κωπη.
—Επ' αργυρεῃ κωπῃ σχεθε χεῖρα βαρεῖαν. Il. α. 219.
Ουρην μεν πρῶτ' επλαν' εφ' ὑδασιν, ηὔ τε κωπην, Hom. B. 73.
—Κλεινῇ συν κωπᾳ χιλιοναυτᾳ. Eur. I. T. 140.
Φονισσα κωπη ταχυπορος.—ib. Hel. 1288.
SYN. Λαβὴ, στειλεος, παραξιφις.—ερετμον.—στολος.—ναῦς.
EP. Χρυσοκολλος.—δικροτος.

Κωπηεις.
—Πληξας ξιφει αυχένα κωπηεντι. Il. π. 332.
SYN. Ωτωεις.

Κωπηλατεω.
—Τριπαιον κωπηλατεῖ. Eur. Cyc. 460.
SYN. Ερεσσω.—αναπτεω.

Κωπήεις.
—Αργειων πρὸς ταῦς ε—
ἐπ χειεῖται κωπήεις χὴρ. ib. Tro. 151.
Κωρα. Κῶρος. vid. Κορη, κορος.
Ω κῶραι τὸ δ' ερευθος απῆραμι— Call. 5. 27.
—Τί μοι τον κῶρον ερεξας. ib. 84.
Κωρεσιτα
—Επαλλετο δ' ὀψέθι χαιρων
Κωρεσιτα.—Theoc. 24. 57.
SYN. Ηδη. ειοτας.—ιεανικῶς.
Κωρυκιος.
—Η κορυφαῖς Κωρυκιαις. Eur. B. 559.
Κωρυκις.
Κωρυκις, Περγητε,— Dion. 855. (alibi semper brevis.)
Κωρυκος. Κορυκος.
—Εν δὲ καὶ ηια
Κωρυκω' εν δὲ οἱ οψα τιθει—Od. ε. 297.
SYN. Κιβισις, θυλακιον, θυλακος.
Κῶς.
Ωλετο γραμματικης ἱερὴ βασις, αμφιχυτη Κῶς.
Ep. 1. 3.
—Ωγυγιην δ' ἐπειτα Κοων Μεροπηϊδα νησον
Ικετο. Call. 4. 160.
Κωτιλλω.
Αιμυλα κωτιλλοντα—Hes. ε. 372.
SYN. Περιλαλεω, φλυαρεω, ἡδυλογεω, αικαλλω. κολακευω, απαταω.
Κωτίλος.
Κωτιλω ανθρωπω σιγᾶν χαλεπωτατον αχθος.
Theog. 295.
SYN. Κολαξ. πανοῦργος. λαλος, ευστομος. απατηλος, κολακευτης.
Κωφος.
—Και κωφὸς ακουσας. Hom. M. 93.
—Κυματι κωφῷ Il ξ. 16.
Κωφὸν γαρ βελος ανδρὸς αναλκιδος—Il. λ. 390.
SYN. Υποκωφος, αψοφος, αηχος, αναισθητος, αφρων, αμβλυς.

Λ Λ

LAAN Λᾶν. pr.
Οι τε Λααν ἐιχον—Il. β. 585.
Λᾶας. λᾶς. λᾶος.
Οσον τ' επὶ λᾶαν ἱησιν. Il. γ. 12.
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς—Il. μ. 462.
Λεχριος υ' επ' ακρυ λαυ—Soph. Œd. C. 194.
SYR. Λιθος, λιθας, πετρος, χερμα. μυδρος.
EP. Βριθυς, κρατερὸς, δυσπλης, δομαῖος, ξεστὸς, ευξεστος, ευτυκτος, πελωρος, πελωριος, περιμηκης, θυσιδης, βαθυστηριξ, ὑφορμιστηρ, ακρογωνος, ευτυχης κτιστος, ρυτος.
Λαβδακειος.
Τῷ Λαβδακειῳ παιδί,—Soph. Œd. T. 275.
Λαβδακιδαι.
Καν μεγαλοις ὑστερα Λαβδακιδαις. Call. 5. 126.
Λαβδακος.
—Λαϊον τον Λαβδακυ. Soph. Œd. C. 232.
Λαβη.
—Και λαβὰς αμφιστομυς. ib. 486.
SYN. Τὰ ὦτα.—λαβις.—Κωπη.—αφορμὴ, επαφή.—αντιληψις, αντιλαβὴ, μεμψις, καταμεμψις, ὑπαιτιον. αιτια.
Λαβραγορης.
—Ουδέ τι σε χρὴ Λαβραγορην εμεναι.—Il. ψ. 479.
SYN. Λαβρὸς, θρασυς, σφοδρὸς, προπετὴς (εν τοῖς λογοις.)
Λαβραζω.
Ευτ' αν λαβραζων—αιετος,—Lyc. 260.
SYN. Ηχεω (τοῖς πτεροις.)—λαβραγορεω, λαβρευομαι, μακρολογεω, θρασυστομεω λαβροστομεω, φλυαρεω. ακολασταινω. προπετευομαι.
Λαβραξ. (εἶδος ιχθυος.)
Αλλ' η λαβρακας καταφαγων,—Ar. Eq. 353.
Λαβρευομαι, λαβροστομεω, vid. λαβραζω.
Αλλ' αιεὶ μυθοις λαβρευεαι—Il. ψ. 478.
—Μηδ' αγαν λαβροστομει. Æsc. Pr. 327.
SYN, Θορυβεω. ρεω, μεγαληγορεω.
Λαβρος.
Λαβρος επαιγιζων—Il. β. 148.
SYN. Αθροος, συνεχὴς, πολὺς, σφοδρὸς, χαλεπὸς, δεινὸς, ταχὺς, προπετὴς. αδηφαγος.
Λαβρως.
Αιτε περ ανδρα φερωσι δορυσσοον ες πονον ανδρῶν
Λαβρως,—Theog. 981.
SYN. Προπετῶς, σφοδρῶς, χαλεπῶς, ακρατῶς, αναιδῶς.
Λαβροσυτος.
Σκιρτηματων δε νηστισιν αικιαις
Λαβροσυτος ἦλθον. Æsc. Pr. 602
SYN. Λαβρὸς, ταχύς.—λιαν ὡρμημένος. ὁρμικός.
Λαβροσυνη.
Ουδε παλιμφημων εκορεσσατο λαβροσυνάων. Tryph. 414.
SYN. Λαβρεια, αναιδεια, ακρατεια. μαργοσυνη.
Λαβυρινθος.
—Και εκ σχοινων λαβυρινθοι. Theoc. 21. 11.
Ειναλιος λαβυρινθε,—Ep. Suid.
SYN. Κυρτος.—Κοχλις.

Λαβυρινθος.
—Και γναμπτον ἐδος σ' ολιγ λαβυρινθε. Call. 4. 311.
ΕΡ. Πολυγναμπτος. πεδοσκαφής.—Φρεσιον πολυελικτον. κοχλιωδης τοπ☉.

Λαγαριζομαι. λαγαροομαι.
Εκ κυθαριν λαγαριζομενον—Ar. V. 672.
Ες ποταμον δ' ακα λαγαρωμενον—Ep. l. 1.
EXP. Αποξυω, εσθιω, (τα λαγαρα) εκκενοομαι, αφριζω. σκαλευω.

Λαγαρὸς.
Και τάσδε νῦν λαγαράς—ib. Ecc. 1159.
Και λαγαρὸν δειρῇ δερμα περιεμεμαται. Suid.
SYN. Υ'πεκενος, κενος, λαπαρὸς, χαλαρός.

Λαγετης.
Α τινι λαγεταις ἐξ. Pind. Ol. 1.
SYN. Αγετης, αγὸς, ηγεμὼν, στρατηγός.

Λαγιδης. vid. Πτολεμαῖος.

Λαγηνος, λαγυνος. vid. Κυλιξ.
Οιναριον εις λαγηνον—Menan.
Εν λαγυνῳ κεινον— Ep. l. 2.
Κυπριδι κεῖσο, λαγυνε μεθυσφαλὲς, αυτίκα δῶρον
Κεῖσο. κασιγνητη νεκταρεης κυλικος
Βακχειας, ὑγροφθογγε. συνεστιε δαιτὸς εϊσης,
Στεινανχην ψηφε συμβολικῆς θυγατερ,
Θνητοῖς αυτοδιδακτε διακονε. μαστι φιλουντων
Ηδιστη, δειπνων ὁπλον ετοιμοτατον. Ep. Suid.

Λαγινος.
Βοσκομενοι λαγιναν—γενναν. Æsc. Ag. 120.
SYN. Λαγωός.

Λαγνεια.
Εξ ακολαστου λαγνειας γεγονας—Ep. l. 1.
SYN. Λαγνευμα, ασελγεια, επιθυμια. πορνεια.

Λαγοθηρεω, λαγωθηρεω.
Κατ' ελαγοθηρει. Arift. L. 790.
SYN. Κυνηγετεω, θηραω (λαγώς.)

Λαγοδαιτης.
—Εδαη λαγοδαιτας. Æsc. Ag. 126.

Λαγχανω.
Εννία λαγχανον αιγες.—Od. 1. 160.
SYN. Απολαγχανω, διαλαγχανω. εκλαγχάνω, επιλαγχανω, κληροομαι, κατακληροομαι, μοιραομαι, τυγχανω. επικρατεω.

Λαγωβολια.
—Τῷ τοξα λαγωβολιαι τε μελονται. Call. 3. 2.

Λαγωβόλον.
Ειθ' ἦν μοι ροικὸν τὸ λαγωβόλον—Theoc. 4. 49.
SYN. Ραβδος, κορυνη.

Λαγων.
—Λιπαρῇσι τ' εποργυμενος λαγονεσσιν. Hom. B. 220.
SYN. Λαπαρα, ιξυς,—Τῆς γῆς κενεών.

EP. Γλαφυρὴ δυσπαθὴς, βαρυτλητος, ευρωπὸς, βαθυσκαφής.

Λαγωὸς. λαγως, λαγός.
Η κεμαδ' ηε λαγωὸν επειγετον—Il. κ. 361.
Φαγὼς ὁ λαγὼς δυστυχὴς πειη τριβοις. Suid.
SYN. Δασυπυς.—λαγωα γεννα. Æsch.—Θηρες εριδρομος σπαρη. Opp.
EP. Αελλοπυς, ελαφροπυς, ταχυπους, ποδας, ταχυς, ωκυπους. ποδωκης, ανεμωδης, δερκευνης. ω μυων, πταξ. δασυπος. δειλὸς, δειμαλέος, ολιγοδρανης, λασιοκνημος, ορεσκωος, ευσκαρθμος, σκωπαξ, γλαυκὸς, χαροπὸς, κατοεις, ωτωεις.

Λαγωδιον.
Κόπτω σιωπῇ εἶδεν, ω λαγωδιον. Ar. A. 519.

Λαγῷος.
Ποθεν λαγῷα μοι γενησεται. ib. Eq. 1190
SYN. Δασυποδειος, λαγινος.

Λαδων.
Ηχι και ὠγυγιος μορμυρεται ὑδασι Λαδων. Dion. 417.

Λαερκέυς.
—Υἱὸς Λαερκεος Αιμονιδαο. Il. ρ. 467.
—Χρυσοχόον Λαερκεα δεῦρο κελέσθω. Od. γ. 424.

Λαερτης.
Τόν ποτε Λαερτης πριατο—Od. α. 430.
EP. Αρχεισιαδης. δαιφρων, αντιθεος, μεγαλητωρ, πεπνυμενος, περισπερχης.
—Δυσμορος ἥρως. Αρκεισιος υἱός.

Λαερτιαδης.
—Λαερτιαδην Οδυσῆα. Od. ρ. 361.

Λαζομαι, λαζυμαι.
—Παλιν δ' ὄγε λαζετο μῦθον. Il. δ. 357.
—Η δ' αγκας ελαζετο θυγατέρα ἥν. Il. ε. 371.
SYN. Αντιλαζομαι, λαμβανω, επιλαμβανω, καταλαμβανω, μεταστρεφω, εφαπτομαι. κρατεω, επιλαζυμαι.

Λαθαργος, (σκυλαξ.)
—Υπ' αμβολιῃσι λαθαργοι. Nic. Th.

Λαθεφροσυνη. vid. λᾶθος.
Αγλαΐαι—σε παγχυ λαθεφροσυναις ενεκαν. Ap. 4. 357.

Λαθικηδης.
—Λαθικηδέα μαζὸν επεσχον. Il. χ. 83.
SYN. Λυσικακος. πανσιλυπος.

Λαθιπονος.
Λαθιπονον δ' οδυναν υπεινδωσειν, ωτε θύραξ' ενεστι μοι εξανυσαι βιοτα τοιάυτα νεμη ζεύς. Soph. Tr. 1039

Λαθιφθογγος.
—Θανατοιο λαθιφθογγοιο τελευτης. Hés. α. 131.

Λᾶθος.
—Ενθα το λᾶθος. Theoc. 23. 24.

SYN.

SYN. Λαθιφροσύνη, αμνημοσύνη.

Λαθρα, λαθρον.

Λαθρη εμεῖο αεκητι—Od. ρ. 43.

—Ὁ δέ οἱ παρελέξατο λαθρη. Il. ζ. 515.

—Δεκα δ' αστριας αινυτο λαθρον. Call. Fr.

SYN. Λαθρηδὸν, λαθρηδὶν, λαθραίως, λαθριαίως, αγνωστως, κρύβδην.

Λαθραῖος, λαθριδιος, λαθριος.

Λαθραῖ' ες οικεῖ—κακά. Soph. Tr. 388.

Λαθριδιη Μηδεια λιπεν δομον Αιηταο. Orph. 886.

Ο Φθονος Απολλωνος επ' ουατα λαθριος εἶπεν. Call. 2. 105.

SYN. Κρυπτὸς, κρυπταδιος, ενδομυχος.

Λαθρονυμφος

Τῆς λαθρονυμφου πορτιος—Lyc. 320.

SYN. Λαθρογαμος.

Λαΐγξ.

Λαΐγγας ποτὶ χερσον αποπλυνεσκε θαλασσα. Od. ζ. 95.

SYN. Λαΐξ, λιθαξ, λιθας, ψηφὶς, καχληξ.

EP. Μαρμαρεη.—πυρσοτόκος.

Λαιθαργος

Λαιθαργον,—δολιαν κερδω—Ar. Eq. 1065

SYN. Λαθαργὸς, λαθροδακτος, λαθροδηκτης.

Λαικαζω.

Και λαικαζει. ib. Th. 63.

SYN. Απατάω.—πορνευω.

Λαικαστὴς, λαικαστρια,

Ημᾶς δε λαικαστας—ib. A. 79.

—Αρχὴ τῦ πολεμυ κατερραγη

Ελλησι πᾶσιν εκ τριων λαικαστριων. ib. 528.

SYN. Πορνος.—πορνη.

Λαιλαψ. vid. ποντος.

Ὡς δ' ὑπὸ λαιλαπι πᾶσα κελαινη βεβριθε χθὼν

Ηματ' οπωρινῷ, ὅτε λαβροτατον χεει ὑδωρ

Ζεὺς,—κ. λ. Il. π. 385.

SYN. Καταΐξ, αελλα, φλοισβος, δυσχειμερια, χειμών.

EP. Ερεμνὴ, κυανη, θεσπεσιη, σμερδαλεη, επιθαλαττιος, βριαρὴ, στονοεσσα, χαμαιπετης, χειμερια.

—Ὡς ὁπότε ζεφυρος νεφεα στυφελιξη

Αργεσταο νοτοιο βαθειη λαιλαπι τυπτων·

Πολλὸν δε τροφι κῦμα κυλινδεται, ὑψόσε δ' αχνη

Σκιδναται εξ ανεμοιο πολυπλαγκτοιο ιωῆς. Hom.

Λαῖμα.

—προς το λαῖμα τῆς καμηλυ. Ar. Av. 1562.

Λαιματτω.

Αλλὰ λαιματτουσί τι. Ar. Ecc. 1170.

SYN. Λαιμαω, λαιμαζω, τενθευω, λαφυσσω, εσθιω (αμετρως.) γαστριζομαι, καταχορευομαι, ὑποπληρόω.

Λαιμαργος.

—Λαιμαργων εἶδε λυκων αγελην. Ep. 1. 1.

SYN. Αδηφάγος, αυτοληκυθος, απληστος.

Λαιμότομος λαιμότμητος

Λαιμοτομους κεφαλὰς σπασας—Eur. I. A. 776.

SYN. Λαιμοτμητος.

Λαιμιζω. λαιμοτομεω.

Ην ες βαθειαν λαιμισας ποιμανδριαν Lyc. 326.

—Ταφιῃ λαιμοτομηθεῖσαν Apoll. 2. 842.

SYN. Αυχενιζω, δειροτομεω.

Λαιμοπεδη

Και τὰν ευρεῖαν λαιμοπεδην σκυλακων. Ep. 1. 6.

SYN. Περιτραχηλιον, περιδεραιον.

Λαιμορυτος. λαιμορρυτος

—Διωγμα λαιμορρυτυ σφαγᾶς Eur. Hel. 360.

Λαιμὸς.

Λαιμὸν ὑπ' ανθερεῶνα—Il. ν. 388.

SYN. Αυχην, σφαγὴ, ασφαραγος, οισοφαγος.

EP. Βαθὺς, ἁρπαξ, τορὸς, αμετροποτης, αμετρητος, δαφνηφαγος, πολυφαγὸς, ζωαρκης, ζωθαλπης, πυριθαλπὴς, πολυχανὴς, λυσσωδης, θοινητωρ, πυκνοπλυξ, ισορυθμος, ιχθυοεις, φιλοπαιγμων, ανιγυτος, ὁμογλωσσος, μελιγλωσσος, πολυσφαραγος, βαρυσφαραγος, εριγδουπος, βαρυφθογγος, ἀλιδουπος, οιδαινων, τανυφθογγος, οξυσταυλος, ευκελαδος, απειλητὴς, ψευδηγόρος

Λαιμοτμητος, (Pass.)

—Λαιμοτμητον κάρα Γοργόνος, Eur. Ph. 458.

SYN. Λαιμότομος.

Λαιμοτμητος. (Act.)

—Λαιμοτμητ' αχη. Arist. Th. 1063.

SYN. Λοιμοτόμος θανασιμος.

Λαΐνεος, λαϊνος.

—Πλυνοὶ—καλοὶ, λαΐνεοι,—Il. χ. 154.

Λαΐνον ἕσσο χιτῶνα,—Il. γ. 57.

SYN. Λιθινος, λιθεος, λιθαξ, κραταιὸς, βαθυσκοπελος, παιπαλοεις.

Λαιὸς.

—Λαιοῖσιν εν βραχιοσιν. Eur. Ph. 1153.

SYN. Σκαιὸς, λαιδρὸς, αριστερος, επαριστερος,—ευωνυμος.—κολαβός.

Λαΐος.

—Γῆς τῆσδε—Λαΐος ποθ' ηγεμών. Soph. Œd. T. 103.

Λαΐειος

—Ω Λαΐειον τεκνον. ib. 1239.

Λαιοτομεω.

Ουθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῶ πλαττιον—Theoc. 10, 3.

SYN. Αμαω, θεριζω.

Λαΐς.

—Απαλῆς Κυπριδος αβροτεραν

Λαῖδ' εχω. πολιητιν ἀλιζωνοιο Κορινθυ.
Πειρηνης λευκων φαιδροτεραν λιβαδων. Ep. l. 3.
Η μετα χαρτων λειρια δρεψαμενη.
Η θητε Κυθηρεια—ib.

Λαισηϊον.
—Λαισηϊα τε πτεροεντα. Il. ε 453.
SYN. Ασπιδισκιον, σακος.—βελη, ὁπλα (βαρβαρικα, κυφα)

Λαιστρυγων.
—Λαιστρυγονιε Αντιφαται. Od. κ. 106.

Λαιστρυγονες.
Φοιταν ιφθιμοι Λαιστρυγονες.—ib. 119.

Λαιστρυγονια.
Τηλεπυλον Λαιστρυγονιην, ib. 82.

Λαῖτμα.
—σχεδιη περααι μεγα λαῖτμα θαλασσης. Od. ε. 174.
SYN. Βαθος, πλατος, διαβασις, κυμα, κυτος (της θαλασσης.) Περαμα, γεφυρα.
EP. Κακοξεινον.

Λαιφη. λαῖφος.
—Διερον δ' απισεισατο λαιφη. Call. Fr.
—Αμφι δε λαῖφος—Εσσα. οδ. ν. 399.
SYN. Ιματιον, χλαμυς, τριβων, ρακιον.—χαλυμμα—αρμενον, ἱστιον.
EP. Ευποιητον, ευυφες, ευτειχον, περιωσιον.

Λαιψηροδρομος.
Λαιψηροδρομον Αχιλῆα. Eur. Iph. A. 207.

Λαιψηροκελευθος.
—Βορεω λαιψηροκελευθου. Hes. θ. 379.

Λαιψηρος
—Αχιλῆα κιχησατο κυμα ροοιο
Και λαιψηρον εοντα. Il. φ. 264.
Λαιψηροῖς—Απολλωνος βελεεσσι. ib. 278.
SYN. Ταχυς, θοος, αελλοπος, ωκυπους, κραιπνος, ποδωκης.

Λακαζω.
Αυειν, λακαζειν, σωφρονων μισηματα. Æsc. S. T. 192.
SYN. Αυτεω, ηχεω, βοαω, ιαζω.

Λακαινας, Λακαινα
Κυνος Λακαινης ὡς τις ευρινος βασις. Soph. Aj. 8.
—Φεροι, στεφανωματα δ' εισω
Ευανθες ραδιναῖς χερσι Λακαινα κορη. Theog. 996.

Λακεδαιμων.
—Λακεδαιμονος εξ ερατεινης. Il. γ. 239.
SYN. Σπαρτη.
EP. Κοιλη, κητοεσσα, ευρυχορος, δια, ολβια.

Λακεδαιμονιοι, vid. Λακωνες.
Εγω δε μιτω Λακεδαιμονιους σφοδρα. Ar. A. 508.
Ω πᾶσιν ανθρωποισιν εχθιστοι βροτων,
Σπαρτης ενοικοι, δολια βουλευτηρια,
Ψευδων ανακτες, μηχανορραφοι κακων,
Ελικτα, κουδεν υγιες, αλλα πᾶν περιξ
Φρονουντες, αδικως ευτυχειτ' αν' Ελλαδα, κ. λ. Eur. Andr 445.

Λακεδαιμονιος.
Οια, παρ' Ευρωτα τοι Λακεδαιμονιοι
Αστερες.—Call. 5. 24.

Λακερυζα.
Μηδε δομον ποιων ανεπιξεστον καταλειπειν,
Μητοι εφεζομενη κρωζη λακερυζα κορωνη. Hes. ε. 745.
EXP. Μεγαλως κρωζουσα.—κραυγμα, λαλος, λοιδορος.

Λακεω.
—Χ' ὡς αυτα λακει.—Theoc. 2. 25.
Και πρωτος ελακησε μεσος;—Possel.
SYN. Βραχω, ψοφεω, δουπεω, κραζω. λακαζω.

Λακιζω
Και πᾶν λακιζουσ' ει φοναῖς ψυχρον δεμας. Lyc. 1113.
—Κομας λακισασα καρηνω. Ep. l. 1.
SYN. Σχιζω, αποσχιζω, αμυσσω, ρηγνυω.

Λακινιας
—Λακινιαος δομον Ηρης. Dionys. 371.

Λακινιον.
—Και Λακινιου μυχους. Lyc. 856.
Και το πεταλον το Λακινιον—Theoc. 4. 33.

Λακις.
Βυσσινοις δ' εν πεπλοις πεπτων λακις. Æ c. P. 125.
SYN. Λακισμα, ρῆξις, σχισις, σχισμα, εμβολη, ραφη, τραῦμα.

Λακκος
Εν τοῖσι καπηλειοισι λακκους εμποιουν
Υδατος,—Arist. Ecc. 154.
Λακκον καθῆται σαυτον ω καλον τοδε. Suid.
SYN. Δεξαμενη, δοχεῖον (ὑδατων,) ορυγμα—θανατος.

Λακπατητος. (F. λεωπατητος.)
—Λακπατητον αντρεπων χαραν. Soph. An. 1287.

Λακτιζω.
Λακτιζειν ποσι γαιαν,—Od. σ. 958.
SYN. Απολακτιζω, πτερνιζω. αποπτερνιζω, λακπατεω, ενλακτιζω, ζυγομαχεω. καταπατεω, αποτριπτω.

Λακτις
Εγνων ευεργια λακτιν. Call. Fr.
SYN. Σκυταλη, τορυνη, κοτυλις, ζωμηρυσις, κωπη.

Λακτισμα.
Λακτισμα δειπνου ξυνδικως τιθεις αρᾶ. Æsc. Ag. 1610.

Λακω. vid. ληκεω: λακεω.
—Λακε δ' οστεα—Il. ν. 616.

Λακων.
Αιγες εμαι τηνον τον ποιμενα τον Συβαριταν
Φευγετε τον Λακωνα,—Theoc. 5. 1.

Λακωνις,

Λακωνίς.
Παρ' δε Λακωνίδα γαῖαν ἀλιστέφανον πτολίεθρον. Hom. A. 410.
Λακωνις, Λακωνικὴ.
—Και γαῖα Λακαινα. Dion. 418.
Μων γ' Θρασυβουλος εἶπε τους Λακωνικούς; Ar. Ecc 356.
SYN. Λακεδαιμονιοι, Σπαρτιαται.
PE Αισχροκερδεῖς, διειρωτοξενοι, ευπεπλοι.
Λακωνικά.
—Υποδυθι τὰς λακωνικάς. Ar. V. 1153.
EXP. Ανδρεῖον ὑποδημα.
Λακωνικὸς
—Κλειδία—Λακωνικά. ib. Th. 430.
Λακωνομανεω.
Ελακωνομανουν παντες ανθρωποι τότε. ib. Av. 1280.
Λαλαγεω
—Τὰι δ' επι δενδρῳ
Ορνιθες λαλαγεῦντι—Theoc. 5. 48.
SYN. Αναφωνεω, αειδω, ηχεω. αναβοαω. λαλεω.
Λαλαγημα
Σοι—ζωαγρια. και λαλαγημα
Αντιθεμαι—Ep, Suid.
SYN. Αναφωνημα, ηχημα, κραυγη τυμπανον.
Λαλεω.
Οἷα βλεπεις ὁκποῖα λαλεῖς—Theoc. 20. 6.
Κὴν αυλῷ λαλεω κὴν δωνακι—ib. 29.
SYN. Αυδαω, φθεγγομαι, φωνεω.—φλυαρεω.
Λαληθρος,—vid λαλος.
Εις την λαληθρον κισσαν—Lyc. 1319.
Λαλημα
—Κακαὶ φρενες, ἀδὺ λαλημα. Mosch. 1. 8.
—Ως λαλημα δῆλον εκπεφυκὸς εἶ, Soph. An. 326.
SYN. Λαλια—λαλος.
EP. Βαρβαρον, ηδυ, πολυθρουν.
Λαλητέος
Απαν' Αχαιὶς μοῦσα σοιγ', Ευριπιδη.
Ουκετ αφωνος, αλλα και λαλητέος. Ep. l. 3.
Λαλητικὸς, vid. λαλος.
—Καταδακτυλικὸς σὺ τῶ λαλητικῶ. Ar. Eq. 1378.
Λαλιά.
Και μην λαλιαν μονον ασκῆσαι. ib. N. 928.
SYN. Λαλημα, βάξις, αδολεσχια, φλυαρια.—δημηγορια.
Ep. Αἰηρις, κοινὴ, ευκυλιξ.
Λαλιστερος.
Ευριπιδου πλεῖν η σταδιῳ λαλιστερα. ib. R. 91.
Λαλος.
Ηδισταν συνεριθον, αει λαλον—Call. Ep 21.
SYN. Αδολεσχος, ευλογος, λαληθρος, λαλητικος. φλυαρος.
Λαμβανω.

Αρπαξασα δ' επειτα χολος λαβεν—Il. α 387.
SYN Καταλαμβανω, επιλαμβανω, παραλαμβανω, ληθω, δεχομαι, αποδεχομαι επιδεχομαι, κομιζομαι, φερομαι, αγω.
Λαμια.
—Λαμιας ορχεις απλυτους—Ar. Pa. 757.
Λαμπάς
Ιερὰν δεξαμεναι—λαμπάδα ib. Th 108.
SYN. Λαμπτηρ, δαῖς, φανος, λυχνος.
EP. Αιγλησσα, καλλιφεγγης, πυροεσσα, ιεραιομαχος, πυρισπαλος, νυκτιχορευτος.
PHR—Θειου φωτὸς μιμημα. Naz.
—Καροχιτωνα. Κρινε τυφηρὴν λυχνον Ep.
Λαμπαδιον.
—Λαμπαδιον περὶ το σφυρον. ib. A. 1176.
SYN. Ερεδιον, ναρθηξ.
Λαμπαδοεις, vid. Δημοτης.
Λαμπαδηφόρος. λαμπαδοῦχος.
Τοιοιδ' ειμοι λαμπαδηφορων νομοι. Æsc. Ag. 320
—Λαμπαδοῦχος ἀμερα. Eur. I. A. 1505.
SYN. Δαδοῦχος, δαδοφόρος, λαμπαδηφόρος.
Λαμπαδουχια.
Δεικηλα μη στιβοι λαμπαδουχιαις Lyc. 1179.
SYN Δαδουχια, λαμπαδηφορια,
Λαμπετaω. vid. λαμπω.
—Οσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετοωντι ειικτην. Il. α. 104.
Λαμπετης.
—Ενθα Λαμπετης
Ιππωνιυ πρηῶνος εις Τεθυν κερας
Σκληρὸν νενευκεν—Lyc. 1068.
Λαμπετιη Ηλιυ κορη.
—Φαεθουσα, Λαμπετιη τε Od. μ. 132.
Λαμπετιδης.—Λαμπος
—Δολοψ αιχμῆς εὖ ειδως
Λαμπετιδης, ὃν Λαμπος εγεινατο φερτατος ανδρων
Λαομεδοντιαδης,—Il. ο. 526.
Λαμπουρις.
Τῆς Σισυφειας δ' αγκυλας λαμπουρίδος. Lyc. 344.
SYN. Αλωπεκις.—λαμπουρις, πυριλαμπουρις, φαλαινα.
Λαμπουρος;
Ω Λαμπουρε κυον—Theoc. 8. 65.
Λαμπρὸς.
—Λαμπρὸν φαος ηελιοιο. Il. 605.
SYN. Εκλαμπρος, επιλαμπτος, αγλαὸς, παμφαινων, πυραυγης, ευφεγγης, τηλαυγης. τηλεφανης, αστραπτων, μαρμαιρων. διαυγης, φαιδρος καθαρος. κομψὸς.—ενδοξος.—Θεσπεσιοισιν εειδομενος στεροπησι.
Λαμπρυνω, λαμπρυνομαι.
—Εν ὑμῖν ὁ ψογος λαμπρυνεται. Eur. El. 1039.
—Οχεις

—Οχοις τε και στολῇ λαμπρυνεται. ib. 966.
SYN. Εκλαμπρυνω, απολαμπρυνω φαιδρυνομαι, αυγαζω.—ανεχω.—εξαιθριαζω.—καυχαομαι.—καλλυνω, καλλωπιζω. καθαιρω.

Λαμπτὴρ. vid. λαμπὰς.
—Λαμπτῆρας τρεῖς ιστασαν εν μεγαροισιν. Od. σ. 306.

Λαμπτηρουχια.
Τας αμφί σοι κλαιυστα λαμπτηρουχιας
Ατημελητες αιέν. Æsc. Ag. 903.
SYN. Λαμπαδουχια.

Λαμπτηροκλεπτης.
Λαμπτηροκλεπτης τριπλανοῦς πορθμειας. Lyc. 846.

Λαμπω.
Τευχεα ποικιλ' ελαμπε,—Il. δ. 432.
SYN. Εκλαμπω, καταλαμπω, περιλαμπω επιλαμπω, διαλαμπω, αμαρυσσω, αποστιλβω, απαυγαζω, λαμπεταω.

Λαμυρὸς
Και—λαμυροῖς ομμασι πικρὰ γελα. Ep. l. 7.
—Λαμυρῶς δε χαων υπεδειξεν οδοντας. Theoc. 24. 234.
SYN. Καταπληκτικὸς,—στωμύλος—Ευτραπελος, ευλαλος, τερπνός.

Λανθανω.
Νεστορα δ' ου ελαθεν ιαχή,—Il. ξ. 1.
SYN. Διαλανθανω, επιλανθανω, παραλανθανω, εκλανθανω κρυπτομαι εξαπαταω εμφωλευω, ληθω. εγκρυπτομαι κατακρυπτομαι. ελλοχαω.

Λανθανομαι
—Κιρκης μεν εφημοσυνης αλεγεινῆς
Λανθανομην—Od. μ. 227.
SYN. Εκλανθανομαι, επιλανθανομαι αμνημονεω. ληθομαι, επιληθομαι.
PHR. Ληθην εμποιεῖν.—ψυχὴν επεδιδρομε ληθη. Ap.

Λαξ
Λὰξ εν στηθεσι βας.—Il. ζ. 65.
EXP. Τῷ πλατει τοῦ ποδός.

Λαογονος.
Λαογονον θρασὺν, ηδ' Ονητορος—Il. π. 604.

Λαοδαμας.
—Μετ' αμυμονα Λαοδαμαντα. Od. θ. 117.
Πὺξ δ' αὖ Λαοδαμας αγαθὸς παῖς Αλκινοοιο ib. 131.
EP. Αγαπηνωρ.

Λαοδαμεια.
—Και Λαοδαμειαν,
Η δ' ετεκ' αντιθεον Σαρπηδονα—Il. ζ. 197.

Λαοδικη.
Λαοδικην Πριαμοιο θυγατρων ειδος αριστην. Il. γ. 124

Λαοδικη.
Λαοδικην, ἡ κεῖται επ' ηιονεσσι θαλασσης. Dion 915.

Λαοδοκος.
Λαοδοκῳ Αντηνοριδῃ κρατερῷ αιχμητῇ. Il. δ. 87.

Λαοκοων
Λαοκοων Οινῆος αδελφειός· ου μεν ιῆς γε
Μητρὸς, αλλὰ ε θῆσσα γυνὴ τεκε—Ap. 1. 192.

Λαοθοη
—Κρειουσα γυναικῶν. Il. χ. 48.
—Λαοθοη, θυγατηρ Αλταο γεροντος. Il. φ. 85.

Λαονοοσσα
Ου μὰν ουδὲ τὸν αλλον εφ' ιστιη ειδε πατρος
Παιδων Λαονοοσσα, φιλον γαμον εντελεσαντα. Theoc. 22. 206.

Λαομεδεια.
—Ευαγορη, και Λαομεδεια. Hes. θ. 257.

Λαομεδων
Ανέρος αφραδιῃσιν αγαυοῦ Λαομεδοντος Il. ε. 14.
EP. Αγηνωρ, αφνειὸς, εκπαγλος, κρατερὸς, ψευδομοτης.

Λαομεδοντιαδης. vid. Λαμπος.

Λαοπαθὴς.
Λαοπαθῆ τε σεβιζων. Æsc. P. 950.

Λαοπορος.
Λαοποροις τε μηχαναις. ib. 113.

Λαὸς.
Βυλομ' εγὼ λαὸν σοον εμμεναι.—Il. α. 117.
SYN. Λεως, δῆμος πλῆθος, οχλος.
EP. Αγρωτης. ασπετος, αμετρητος, απειρων αδιδακτος, αταρβαλεος, αλητης, απευθὴς, αγειρων, αμιλλητηρ, απτοεπὴς, αιχμητὴς. αφρων, απαιδευτος, εκατομπολις. ετεροξυξ. ετεροπτολις, ομοπτολις ευρὺς, ευσθενὴς, μεγαλοσθενεστης, ευηνωρ, κρατεραλκὴς. ματαιας κενεοφρων, θεουδὴς. θεοφρων, θεοδεγμων θεοκλυτος, θοωπτης, ζηλημων, ερισιφοινος. κακομητις. θρασὺς, πολυγλωσσος, πολυθαμβὴς. πολυσπερὴς, ταχυπειθὴς. φιλοπευθὴς, χθαμαλοφρων. εγγυτερ κυδιμος.

Λαοσσόος
Ουτέ κ' Αθηναιη λαοσσόος.—Il. υ. 128.

Λαοτρέφος. vid. Καμαρινα.

Λαοφθόρος.
Και στασις Ελληνων λαοφθόρος.—Theog. 779.

Λαοφόνος.
—Λαοφόνον Διομηδεα. Theoc.—17. 53.

Λαοφόρος, λεωφόρος
Λαοφόρον καθ' οδὸν,—Il. ο. 682.
SYN. Δημοσιος.

Λαπαζω λαπασσω.
—Λαπαξειν αστυ Καδμειων βια. Æsc. S. T. 47.

SYN.

SYN. Αλαπαζω, εκλαπαζω, κατασκαπτω, εκπορθεω, αφανιζω, μαλαττω. εκκενοω.

Λαπαρα

Ουτα κατα λαπαρην.—Il. ζ 64.

SYN. Λαγων, ιξυς, υπογαστριον, ητρον. υπητριον.

Λαπιθαι.

Υιας υπο θυμω Λαπιθαων αιχμηταων. Il. μ. 128.

EP. Επιθετικα, υπερφιαλοι

Λαπτω.

Λαψοντες γλωσσησιν αραιησι μελαν υδωρ. Il. π. 161.

SYN. Πινω, αναρροφεω, λειχω. αναλαμβανω. λαφυσσω, εκλαπτω.

Λαρις κλ.ο;

—Η ιχθυβοροις λαριδεσσι. Ep. l. 3.

EP. Αλιζωος.

Λαρινος.

—Μεγα και λαρινον επος τι. Ar. Av. 465.

Λαρινε ταυρε—Athen l. 9.

SYN. Λιπαρος.—ηδυς.—μεγαλαρινος.

Λαρισσα

Τηλ' απο Λαρισσης εριβωλακος—Il. ρ. 301.

Λαρισσαιος.

Και Λαρισσαιος τον εμον Λυκον αδεν—Theoc. 14. 30.

Λαρκαγωγος

Τυς ονυς τυς λαρκαγωγυς. Eur. Fr.

Λαρκος

—Ο λαρκος δημοτης οδ' εστ' εμος. Ar. A. 332.

EXP. Πλεγμα τι κοφινωδες. Φορμος, κοφινος.

Λαρκιδιον

Ως τοδε το λαρκιδιον υ προδωσω ποτε. ib. 339.

Λαρναξ.

Και τα γε χρυσειην ες λαρνακα θηκαν ελοντες. Il ω. 795.

SYN. Κιβωτος, σορος, θυλακιον καμπτρα.

EP. Υγροπορος, αργυρεα, κοιλη.

Λαρνακοφθορος.

Τα προσθεν αυλατηρος εκπεφευγοτα

Υυδραισι φημαις λαρνακοφθορους ριφας. Lyc. 235.

Λαρος.

Σευατ' επειτ' επι κυμα, λαρω ορνιθι εοικως. Od. ε. 51.

SYN. Κανηξ.

Λαρος.

Αυτος ενι κλισιη λαρον παρα δειπνον εθηκας. Il. τ. 316.

SYN. Ηδυς, γλυκυς, προσηνης, χαριεις, τερπνος. λαβρος. καλος απαλος.

Λαρυγγιαω,

—Βραγχα λαρυγγιωντ. Ep. l. 2.

SYN. Κραζω.

Λαρυγγιζω.

Λαρυγγιω τυς ρητορας—Ar. Eq. 357.

SYN. Καταβοαω.—πλατυνω την φωνην.—λαρυγγα θεραπευω.

Λαρυγξ.

Εγω δε τοι λαρυγγ' αν εκτεμοιμι σε. ib. R. 583.

SYN. Φαρυγξ, ασφαραγος.—Καταποτης.

Λαρυνθιος (Ζευς)

Χαριν τινοντες Κερδυλα Λαρυνθιω. Lyc. 1092.

Λασιον

Προ τε πολεμε τα λασια τη βυλη ποτ' ην. Ar. Pa. 893.

SYN. Χυτροπυς.

Λασιος.

—Πυλαιμενεος λασιον κηρ. Il. Β. 851.

Τοισι δ' οις λασιος μεγας εν κλισιη ιερευτο. Il. ω. 125.

SYN. Πυκνος, συνετος—δασυς, πολυτριχος, δασυθριξ, τραχυς.

Λασιαυχην.

—Ταυρω λασιαυχενι εστιν ομοια. Hom. M. 224.

Λασιωτις.

—Δρυμας και λασιωτας Nic. Th.

SYN. Φυταλιαι, αναδενδραδες

Λασκω.

Βοαν δ' ελασκε τανδε—Eur. El. 1213.

Τοιαυτα λασκεις τους—φιλυς; ib. Andr. 671.

SYN. Λεγω, φθεγγομαι—λοιδορεω ληκιζω. λαλεω. υλακτεω.

Λαταξ

—Σκελος εκ κυλικων λαταγας. Call Fr.

—Λαταγων πληγμασι τερπομενης. Suid.

EXP. η μεγαλη σταγων.—ηχος. ψοφος.

Λατμις.

Γραμμα το περ καλεεσι Λατμιδι πιτλον ιων Nonn.

Λατινος.

Τοις δ' επι μυρμορον εθνος αγαυων εστι Λατινων. Dion. 350.

Λατινος.

Ηδε Λατινον αμυμονα τε κρατερον τε. Hes. Θ. 1013.

Λατμιος

Λατμιον αι ναπος ηλθε.—Theoc. 20. 39.

Λατομια, λατομιον.

Η πτισι σε μολω κοψατο λατομιαν. Ep. l. 2.

SYN. Λιθοτομια, λιθοξοον.

Λατρεια, λατρευμα.

Φευγε δε λατρεια; αιωνας, θεω ζωντι λατρευε. Sibyl.

Οιας λατρειας, αιθ' ονω ζυλυ τρεφει Soph. Aj. 503.

—Ουδ' επ' Ομφαλη ποιων λατρευματα. ib. Tr. 361.

SYN. Θεολατρια, σιβας, σιβασμα, θρησκεια, υπηρεσια.—εργασια, θεραπευμα, δυλεια.

Ep. Αδικος.

Λατρευω.
Φεῦ, λατρευων μη παυσαιμεν. Eur. I. 152.
Μοχθοις λατρευων τοῖς ὑπερτατοις βροτῶν Soph. Œd. C. 105.
SYN. Σεβομαι, θεραπευω. θεω, σεβω, τιμαω. —δουλευω. ὑπηρετεω. προσταλαιπωρεω.
Λατρευς. Λατρις.
Ω τω κολακτες θεοῖς υπασας λατρέυς. Lyc. 593.
Λυδη γυναικι φασι νιν λατριν πονειν. Soph. Tr. 70.
—αρχαια λατρι Eur. Hec. 607
SYN. Οικετης, δμως, θης. δουλος (απὸ μισθυ. —Θησσα. δουλη
EP. Οικοσσεος, κακος, εφημεριος.
Λατυμνος.
—Τὸ βαθυσκιον αμφὶ Λατυμνον. Theoc. 4. 19.
Λαυκανια.
—Και αιθοπα οινον
Λαυκανιης καθεικα.—Il. ω. 642.
SYN. Λαιμος.
Λαυρα. Λαυρη.
—Και αργαλεον στομα λαυρης. Od. χ. 137.
SYN. Αμφοδος, ρυμη, στενωπος (δημοσιος.)
Λαυρος. vid. Κυλινδρ[illegible].
SYN. Πλατυς, ευρυχωρος.—πολυς. ευπορος.
Λαυρως.
Λαυρως σαλευων πᾶν τρικυμιᾳ πεδον. Lyc. 475.
SYN. Ευρεως, ευρυχορως, πλατεως, διεξοδικως. —ευπορως.
Λαυροστομεω (al. λαβροστομεω)
—Μηδ' αγαν λαυροστομει Æsch. Pr. 327.
SYN. Γλωττοστροφεω, περιλαλεω, θρασυστομεω.
Λαφυγμος.
Δαπανης, λαφυγμῶ.—Ar. N. 52.
SYN. Λαφυξις, αδηφαγια, καταποσις, λαιμαργια, ασωτια.
Λαφυρα.
—Και σε παγχρυσοις εγω.
Στεψω λαφυροις.—Soph. Aj. 93.
—Πασας αρετᾶς λαφυρ' εχων επ' οικους. ib. Tr. 657.
SYN. Εναρα, σκυλα. ενδυματα.
Λαφυσσω, λαφυσσομαι.
—Αἷμα και εγκατα παντα λαφυσσει. Il. λ. 176.
Λαφυσσεται λαφυγμον ανδρῶν τινων. Suid.
SYN. Λαπτω, καταπινω. καταβιβρωσκω, θοιναομαι, ασωτευομαι. λαιμασσω, λιχνευω, διασπαραττω. εκλειπω
Λαφυστιος.
Κτῆνη τε θοίνης Πρωτεως λαφυστιαν. Lyc. 791.

Πῦ σοι, κεῖνα κυπελλα, λαφυστις;—Ep. I. 1.
SYN. Λαφυκτις, λαιμαργος, αδηφαγος.
Λαχαινω.
Τῇ μεγαλῃ ελαχαινε—ταφρον—Mosc. 4. 96.
SYN. Ορυσσω, σκαπτω, εκλαχαινω, εκχοῖζω, ταφρευω, αλοκιζω. λαχνιω,
Λαχανον.
—Λαχανιατ' αγμα βροντησα. Ar. Pl. 298.
Λαχανοπωλητρια, λαχανοπωλις.
Ευριπιδυ τῆ τῆς λαχανοπωλητριας. ib. Th. 394.
Η λαχανοπωλις παραλειψατω φασι,—ib. V. 495.
Λαχεια.
Νῆσος επειτα λαχεια—Od. ι. 116.
Ενθ' ακτη τε λαχεια, ib. κ. 509.
SYN. Ελαχιστα, ελαχεια. al. ευγειος, ευσκαφος. al. Nom. pr.
Λαχεσις.
Κλωθω και Λαχεσιν σφιν εφεστασαν—Hes. α. 258.
EP. Χρυσαμπυξ.
Λαχη. λαχος, λαχμος.
Ταφων πατρωων λαχαι. Æsc. S. τ. 920.
Ατιμ' ατιετα διομεναι λαχη θεῶν. ib. Eum. 389.
Ρηιδιως τε φερειν αμφοτερων τὸ λαχος. Theog. 592.
Και κληρους εβαλοντο φιλοκλαπῳ επι λαχμῳ. Nonn.
SYN. Κληρωσις, λῆξις, παλος.—μοῖρα.
EP. Αδηριτος.
Λαχνη.
—Ψεδνη δ' επενηνοθε λαχνη. Il. β. 219.
SYN. Τριχωσις, δασυτης, κροκυς, ιυλος. υλη —αφρις.—
E. P. υλη, δυσπαιπαλος, πορφυρεσσα.
Λαχνηεις.
—Και δερματι λαχνηεντι. Il. ι. 544.
SYN. Δασυς, λασιος, βαθυθριξ, βαθυμαλλος. ιυλωδης.
Λαχνωδης.
Και μαν λαχνωδης τηδας αιθηρας χλοας. Eur. C. 539.
SYN. Ποιωδης, λαχνωδης, χλωρος.
Λαχνιω. vid. Λαχαινω
Χερσοι λαχνιη, βοειν αυλακας τεμων, Lyc. 624.
Λαω
—Ελλον. Ασπαιροντα λαων,—Od. τ. 229.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω, σκοπεω.—απολαυω. —λαπτω.

LEAINA.
Ωρεσιν εν Τμαριοισιν ὑποβλεψει αγρια λεαινα
Ωμοτοκος, (τᾶς φαντὶ πελειν βλοσυρωτατον ομμα,)
Call. 6. 52.
EP. Δασυστερνος, ανικητος, ερίβρυχος, ερημονομος, ορεσβιος, ορεπλαγκτος, ορεσσαυλος, μειλιχια, λεχωὶς, ταυροσφάγος, χαμαινάς.

Λεαινω. vid. Λεαινω
—Ινα λεαινοιμι τῶν' ημισχομαι. Ar. Ecc. 535.
SYN. Απολεαινω, εκλεαινω, επιλεαινω, ὁμαλιζω, εξομαλιζω, ὁμαλυνω, λειογεω, λειοω, εξισοω, χθαμαλοω.—θερομαι, θερμαινομαι.—λιπαινω, εξαλειφω.

Λεανδρος Λειανδρος.
—Λειανδρος Αβυδόθι δωματα ναιων
Ηρῦς ες ποθον ἦλθε—Muf. 28.
EP. Ιμεροεις, αινοπαθὴς, καρτεροθυμος, πολυκλαυτος.
Ειπὲ, θεὰ κρυφιων επιμαρτυρα λυχνον ερωτων,
Και νυχιον πλωτῆρα θαλασσοπορων ὑμεναιων,—κ. λ. Muf.

Λεαντειρα. λεαντειρα (λεαινετα.)
—Λεαντειραντε κισηριν Ep. Suid.
Λεβης.
—Ως δε λεβης ζεῖ ενδον, επειγομενος πυρὶ πολλῷ,
Κνισση μελδομενος ἁπαλοτρεφέος σιαλοιο,
Παντοθεν αμβολαδην,—Il. φ. 362.
SYN. Αγγεῖον, κακκαβος, κακαβη, καδος, χερνον, κρεάγρον, θερμαστηρ, θερμαντηριον.
EP. Αιθων, δολοφόνος, επηετανος, απυρωτος, καλὸς, ευχαλκος, καθαρὸς, κακοξεινος, πυριπνοος, πυριπνευστος, περιχματος, παμφανοων, λευκὸς, αργυρεος.
Καδδε λεβητ, απυρον, βοος αξιον, ανθεμοεντα.
—Τεσσαρα μετρα
—Κεχανδώς. Hom.

Λεοντιζω.
—Φθιτων
Σαρκος λεοντιζουσα δαιταλυργια. Lyc. 199.
SYN. Εψω απανθρακοομαι.

Λεγεων.
Και γαρ αυτοφορων λεγεωνων δοξα πεσεῖται. Sibyl.
SYN. Φαλαγξ. ταγμα, στίφος εκλεκτον.

Λεγνωτος.
—Κὰι ες γονυ μεχρι χιτῶνα
Ζωννυσθαι λεγνωτον,—Call 3. 12.
SYN. Θυσανοεις, κροσσωτός.—την ῶαν εχων.

Λεγω.
Οξέα κεκληγὼς λεγ' ονειδεα—Il. β. 222.
SYN. Αυδαω, ερεω, ειπω, απαγγελλω, ρητορευω, φημί.

Λεγω. λεγομαι.
Οστεα Πατροκλοιο—λεγωμεν. ψ. 239.
Ὀστεα λευκα λεγοντο—Il. ω. 793.
SYN. Αναλεγω, συλλεγω, επιλεγω, καταλεγω. μετρεω.

Λεγομαι.
Εν δ' αρα κάι τον' ελεκτο—Od. τ. 50.
SYN. Κεῖμαι, κατακειμαι.

Ληλασια.
—μαχαι τε, ληλασιαι τε, φονοι τε. Phoc. 42.
SYN. Ληστεια. εφεδρευσις, επελευσις, λωποδυσια, αλωσις. αιχμαλωσια, εκπορθησις, περισυλησις, εκτρυχωσις, λεια, ληστεια, αδικια.

Ληλατεω
—Η τον εισαει ληλατησει χρονον;—Soph. Aj. 343.
SYN. Ληστευω, λαφυραγωγεω. πορθεω, ἁρπαζω, κατασκεπτω, εγκατασκηπτω, λωποδυτεω, εφορμαω. αιχμαλωτευω. ληΐζομαι.

Λεια.
Δαναῶν βοτὰ και λειαν. ib. 145.
SYN. Ποιμνια, βοσκηματα.—ληῒς, αγρα.

Λειαγορη
Λειαγορη τε, και Ευαγορη—Hef. θ. 257.

Λειαινω.
Πᾶν δ' ευ λειηνας,—Il. δ. 111.
Λειηναν δε χορον—Od θ. 260.
SYN. Λεαινω. ξεω, επικοσμεω.—πραΰνω.

Λειβω.
—Λεῖβον μελιηδέα οἶνον. Il. ζ. ult.
—Οδυρετο. δακρυα λειβων. Il. σ. 32.
SYN. Επιλειβω, σπενδω. αποσπενδω, καταρχομαι. —ειβω, σταζω, σταλαζω. βαλλω.

Λεϊζομαι poet. Ληϊζομαι
Δμωαι δ' ἁς Αχιλευς ληΐσσατο—Il. σ. 28.
SYN. αγρευω, ληλατεω. προσκταομαι αιχμαλωτιζω. διαρπαζω, λαφυραγωγεω. εκπορθεω, μερίζομαι

Λειμαξ. Λειμὸς, λειμων.
Αρτεμιδος αλσος λειμακας τε—Eur. I. A. 1544.
—Σμαραγεῖ δέ τε λειμων Il. β 462.
SYN. Χορτοκοπεῖον, εαμενή. πισεα, τα. παραδεισος.—αυλων.
EP. Αιγιβοτος, ακηρασιος. ανθεμωδης ανθεμοεις, ανθοκομος αιθαλόρος, αριπρεπης, αγλαοκαρπος, πολυρροδος. ασφοδελος, ζαθεος. ερατεινος. ευθαλὴς, ευστεφανος, ερσηεις δροσερὸς. δενδρεις βαθυσκιος. λιπαρὸς μαλακὸς. καρποτρεφὴς λωτοφορος, καθαρὸς. παρακτιος πορφυρεος, πολυστεφανος ροδοεις. ὑδρηλὸς, ὑποδροσος. χηνοβοσκος. Ηλυσιος. Ασιος Σκαμανδριος
—Μεγα στιβαδεσσι ποιναρ. Theoc.

—Ὡς ἱερὸς χλοεραῖς
Εμπαιζουσα λειμακος ὑδασιν. Eur.

Λειμωνιὰς, vid. Νυμφαι.
—Λειμωνιασιν χαιρουσα πνοῇσι. Orph. H.

Λειμωνιος.
Ιδαια—λειμωνια μενων ποα. Soph. Aj. 607.
—Και ες λειμωνια φυλλα. Theoc. 18. 39.
SYN. Λειμωνὶς, λειμωνηρὸς.

Λειμωνοθεν, λειμωνοθε
—Ορθοφον λειμωνόθεν αμησαντες. Il. ω. 451.

Λειοκριτος.
—Αινειας Λειοκριτον ουτασε δουρὶ,
Υἱὸν Αρισβαντος, Λυκομηδεος εσθλὸν ἑταῖρον. Il. ρ. 344.

Λειομιτος
Παλλάδος ἱστοπονου λειομιτου καμακες. Ep. l. 6.

Λειοντομαχας
Τὸν λειοντομαχαν,—(Ηρακλῆα) Theoc. Ep. 20. 2.
SYN. Λειοντοπαλης.

Λεῖος.
—Λεῖος δ' ἱπποδρομος αμφὶς. Il. ψ. 330.
Λεῖαι πετραων,—Od, ε. 443.
Πνεῦμα λεῖον, και καθεστηκός. Ar. R. 1035.
SYN. —Μαλακός, πρᾶος.—φαλακρὸς. Λειωδης, ὁμαλὸς, λισσὸς —λευρός.

Λειοτης.
Σπλαγχνων τε λειοτητα—Æsc. Pr. 492
SYN. Ομαλοτης. λεῖον τό

Λειπογαμος.—λειποπατωρ.—(Ελενη)
Ταν λειποπατερα, ταν λειπογαμον, Eur. Or. 1309.

Λειποναυς
Πῶς λιπονευς γενωμαι
Ξυμμαχιας ἁμαρτών; Æsc. Ag. 220.

Λειπτέον.
Ου λειπτέον ταδε—Eur. Herc. F. 1385.

Λειπω.
Τον δέ κατ' αυτόθι λεῖπεν.—Il. φ. 201.
SYN. Απολειπω, καταλειπω, ελλειπω, εκλειπω. εκπρολειπω, προλειπω, επιλειπω.

Λειριον
Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομεουσι μελισσαι. Ap. ι. 879.
SYN. Κρινον. ανθος.
EP. Εὔπνοον, αργεννὸν, λευκὸν, λευκοχροον, ὑψιφοιτον.

Λειριοεις.
Τεττιγες—οπα λειριοεσσαν ἱεῖσι· Il. γ. 152.
SYN. Ηδὺς, επιθυμητὸς. λειριος, λειρωδης. ανθεμοεις. προσηνὴς, ἁπαλός.

Λεϊστὸς, ληϊστός
—Ψυχὴ παλιν ελθεῖν ουτε λεϊστη. Il. ι. 408.
Ληϊστοι μεν γάρ τε βοες—ib. 406.

SYN. Κτητος, λαμβανομενος (εκ λειας.)

Λειτουργια.
—Ψυχικὴν λειτουργιαν. Suid.
SYN. Λειτουργημα. ὑπηρεσια.

Λειχηνωρ.
Λειχηνωρ δ' αυτοῖο τετυκτο—Hom. B. 214.

Λειχομυλη.
Λειχομυλη, θυγατηρ Πτερνοτρωκτου βασιλῆος. ib. 29.

Λειχοπιναξ
—Τὸν δὲ κατῆδε
Λειχοπιναξ οχθῃσιν εφεζομενος μαλακῇσι. ib. 99.

Λειχω
Εν κασαυρειοισι λειχων
Τὸν αποπτυστον δροσον Arist. Eq. 1282.
SYN. Αναλειχω, περιλειχω, απολειχω, εκλειχω, επιλειχω, λαπτω, λιχμαζω.

Λειψανον, λειψανα τά.
Αργοῦς—λειψανῳ πεπληγμένος. Eur. M. 1387.
Και ταχα δ' εκ γαιης ελπιζομεν ες φαος ελθεῖν
Λειψαν' αποιχομενων—Phocyl. 99.
Ουτοι λειψανα τῶν αγαθῶν
Ανδρῶν αφαιρεῖται χρονος. Eur. Andr, 774.
SYN. Λεῖμμα, καταλειμμα. εγκαταλειμμα, περιλειμμα, ὑπολειμμα. εναπολειψις
EP. Κυρὰ, λυροθελγία, πυρικαυστα.

Λειψυδριον.
Οιπερ επὶ Λειψυδριον ηλθομεν—Ar. L. 665.
EP. Προδοσεταιρον

Λειωδης.
Λειωδης—Οινοπος υἱός. Od. φ. 144.

Λειωκριτος.
—Ευηνο υἱὸς Λειωκριτος—Od. β. 242.

Λεκανη, λεκανιον.
Χαλκη προσπταισας λεκανη ποτε—Laert. l. 4.
Δοτε μοι λεκανην. Arist. N. 904.
Καί μοι λεκανην τῶν λαγωων δὸς κρεῶν. ib. A. 1109.
SYN. Νιπτὴρ, λουτὴρ, πελυξ κυθαριον, τρυβλιον. πατανη, λεκανὶς, λεκὶς, λεκανιδιον, λοπὰς, πλυνὸς, πυελος.

Λεκιθος. (εἶδος οσπριου.)
Ες τον χαλκοῦν επιβαλλομενον
πιλον, λεκιθον παρὰ γραος. ib. L. 562.
SYN. Πισσὸς, πίσος.

Λεκιθοπωλις.
Η λεκιθοπωλιν,—ib. Pl. 426.

Λεκτὸς.
Οι δε τ' ἠΐθεων Λεκτοι. Soph. Œd. T. 19.
Αλλ' εστ' εκεινῳ παντα λεκτά—ib. Ph. 642.
SYN. Επιλεκτος.—δηλατὸς, ἑρμηνευτος,—αριστευς.

Λεκτὸν.

Λεκτόν.
Ἴδην δ᾽ ἱκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα.—Il. ξ. 284.
Λεκτόν τ᾽ ἠμαθόεντα παρεστιχες,—Hom. A. 217.

Λεκτρον.
Εὐδεσκ᾽ ἐν λεκτροισιν,—Il. χ. 503.
SYN. Λεχος, ευνη, κοιτη, κλιντὴρ, μανδρα, δεμνιον. θαλαμος.
Ep. Ακηρατον, απειρογαμον, ασυμφευτον. αδμητον, αθεσμιον, ακηρυκτον, ακανθοφόρον, αθικτον, βαθυστρωτον, ευστρωτον, εὔκροκαλον, ερημοτόμον, ευτροχαλον, ευπτερυξ, γαμηλιον, μαλακὸν, μοιχικὸν, νυμφιον, καλλιγαμον. θυμῆρες, δυσπαρευνον, στειροτόκον, πολυσπερὲς, ὑπιαλέον, τελεσσιγονον, ὁμοζηλον, φιλαγρυπνον, χαμαιστρωτον, στερρὸν, φυταλμιον.

Λεκτροκλοπος.
Λεκτροκλοποι θ᾽ ὑφεστικοχοι—Sibyl. l. 1.

Λεκτροχαρές. vid. Αφροδιτη.

Λελεγες.
Αλτεω, ος Λελεγεσσι φιλοπτολεμοισιν ανασσει. Il. φ. 86

Λεμβος, (πλοῖον μικρόν.)
—γεραν επ᾽ ερεισματι λεμβος. Theoc. 21. 22.
SYN, Εφολκιον.
Ep. Θαλασσοπορον, καλιγομφον.

Λεμμα.
—Απολεψαντα χρὴ
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς το λεμμα—Ar. Av, 675.
SYN. Λεπος, λεπισμα, φλοιὸς, καλυμμα.

Λεονταγχωνος
Τίν με, λεονταγχωνε, συοκτόνε—Call. Ep. 7.

Λεοντεύς.
Υἱός δ᾽ Αντιμαχοιο Λεοντεὺς, οζος Αρηος, Il. μ. 188.
—Λεοντῆος κρατερὸν μενος αντιθεοιο. Ib. ψ. 837.

Λεοντοβαμον.
Λεοντοβαμον τῷ σκαφη χαλκηλατος. Æſc. Fr.

Λεοντειος. Λεοντῆ, λεοντιν, (δορά.)
Δερμα λεοντειον—Theoc. 24. 134.
Ορῶ λεοντην ἐπὶ κροκωτῷ κειμενην. Ar. R. 46.
SYN. Λεοντωδης, λεοντικος.

Λεπαδνον.
—Αμφὶ δὲ καλὰ λεπαδν᾽ εθεν—Il. τ. 393.
SYN. Μασχαλιστὴρ, ἱμὰς (ὑποτραχηλιος,) ζυγολωρον.
EP. Χρυσειον, προστερνιδιον, προστηθιδιον.

Λεπαῖος.
—Λεπαιαν δ᾽ οφρυν καθημενος. Eur. Herc. 395.
SYN. Ορειος, αποκρημνος.

Λεπαργος.
—Σιτθ᾽ ὁ λεπαργος. Theoc. 4. 45.

SYN. Λευκὸς. λευκοποικιλος, λευκοπλευρος.

Λεπάς.
Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακιῳ προσισχεται. Ar. Pl. 1097.
SYN. Κογχυλιον.

Λέπας.
Ευστιβες ακταῖς ιχθυβολοισι λεπας. Ep. l. 6.
SYN. Ακρωτεριον.

Λεπαστὴ. (κυλιξ.)
Φυσεις επειδὰν εκπιης οινυ λεπαστήν. Ar. Pa. 916.

Λεπιδωτος.
—Και φολιδεσσιν
Αργυφεοισι λεπιδωτὸν αποστιλβοντα—Orp. L.

Λεπίς.
Ταῖς λεπιδεσσιν εοικὸς,—Poſſel.
SYN. Λεπος, φολὶς, ιχθυημα.

Λεπρα.
Και λεπραι ελεφαντιας ανεργεια—Naz.
SYN. Ελεφαντιασις.

Λεπρὰς.
—Πετρα τε τετυκται Λεπράς—Theoc. 1. 40.
SYN. Τραχεια, λευκή.

Λεπρεον.
Βδελυττομαι τον Λεπρεον—Ariſt. Av. 151.

Λεπρὸς.
Τρεῖς λαχοντας τὺς δ᾽ ἱμάντας εκ λεπρῶν. Ar. A. 724.
Τον λεπρὸν ακαθαρτὸν οντα τῷ νομῳ. Cyr.
SYN. Ψωρὸς, ψωρωδης τραχύς.

Λεπταλέος.
Λεπταλεη φωνῇ—Il σ. 571.
SYN. Λεπτὸς. ἡδύς.

Λεπτοβαθὲς.
Προστομιων λεπτοβαθῶν Νειλυ. Æſc. Supp. 4.

Λεπτοδομος.
Πισυνοι λεπτοδομοις πεισμασι—ib. Perſ. 112.

Λεπτολογεω.
Και λεπτολογεῖν ηδη ζητεῖ,
Και περι καπνῦ στενολεσχειν. Ar. N. 319.
SYN. Λεπτοεπεω, μικρολογῦμαι, αντιλογεω, σοφιζομαι. στωμυλλομαι. λεπτυργεω.

Λεπτολόγος, λεπτολογιστὴς.
Λεπτολογυς ξυνετας φρενας—
Ανδρῶν γνωμοτυπων. ib. R. 900.
Ανδρες γαρ λεπτολογιστα—ib. A. 319.
SYN. Αντιλογικὸς, σοφιστὴς.

Λεπτοματος.
Ερρ᾽ αιθεριον πλοκαμων εμῶν
Ἄπο, λεπτοματον φαρος. Eur. Andr. 831.

Λεπτὸς.
—Λεπτὴ δὲ τε μῆτις. Il. κ. 226.
—Ειματα—λεπτατε και χαριεντα, Il. χ. 511.

Y. SYN.

—Ως ιεῖος χλοεροῖς
Εμπαιζουσα λειμακος ἡδοναῖς. Eur.
Λειμωνιάς, vid. Νυμφαι.
—Λειμωνιασιν χαιρουσα πιοῖσι. Orph. H.
Λειμωνιος.
Ιδαια—λειμωνια μιμνει ποᾳ. Soph. Aj. 607.
—Και ες λειμωνια φυλλα. Theoc. 18. 39.
SYN. Λειμωνις, λειμωνηρος.
Λειμωνοθεν, λειμωνοθι
—Οροφον λειμωνοθεν αμησαντες. Il. ω. 451.
Λειοκριτος.
—Αινειας Λειοκριτον ουτασε δουρι,
Υἱον Αρισβαντος, Λυκομηδεος εσθλον ἑταῖρον. Il. ρ. 344.
Λειομιτος
Παλλάδος ἱστεσονε λειομιτε χαμακος. Ep. l. 6.
Λειοντομαχος
Τὸν λεοντομαχαν,—(Ηρακλῆα) Theoc. Ep. 20. 2.
SYN. Λεοντοπαλας.
Λεῖος.
—Λεῖος δ' ἱπποδρομος αμφίς. Il. ψ. 330.
Λεῖος πετραων,—Od, ε. 443.
Πνεῦμα λεῖον, και καθεστηκός. Ar. R. 1035.
SYN. —Μαλακός. πρηος.—φαλακρός. Λειωδης, ὁμαλός, λισσός.—λευρός.
Λειοτης.
Σπλαγχνοισι λειοτητα—Æsc. Pr. 492
SYN. Ομαλοτης. λεῖον τό
Λειπογαμος.—λειποπατωρ.—(Ελενη.)
Ταν λειποπατορα, ταν λειπογαμον, Eur. Or. 1309.
Λειποναυς
Πῶς λειποναυς γενωμαι
Ξυμμαχιας ἁμαρτων; Æsc. Ag. 220.
Λειπτέον.
Ου λειπτέον ταδε—Eur. Herc. F. 1385.
Λειπω.
Τον δέ κατ' αυτόθι λεῖπεν.—Il. φ. 201.
SYN. Απολειπω, καταλειπω, ελλειπω, εκλειπω. εκπρολειπω, προλειπω, επιλειπω.
Λειριον
Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομεουσι μελισσαι. Ap. ι. 879.
SYN. Κρινον. ανθος.
EP. Εὔπνοον, αργεινὸν, λευκὸν, λευκοχροον, ὑρεσιφοιτον.
Λειριοεις.
Τεττιγες—οπα λειριοεσσαν ἱεῖσι Il. γ. 152.
SYN. Ηδυς, επιθυμητὸς. λειριος, λειρωδης. ανθεμοεις. προσηνής, ἁπαλός.
Λεϊστὸς, ληϊστὸς
—Ψυχὴ παλιν ελθεῖν ουτε λεϊστη. Il. ι. 408.
Ληϊστοι μεν γάρ τε βοες—ib. 406.

SYN. Κτητος, λαμβανομενος (εκ λειας.)
Λειτεργια.
—Ψυχικὴν λειτεργιαν. Suid.
SYN. Λειτεργημα. ὑπηρεσια.
Λειχηνωρ.
Λειχηνωρ δ' αυτοῖο πετεσκετο—Hom. B. 214.
Λειχομυλη.
Λειχομυλη, θυγατηρ Πτερνοτρωκτη βασιλῆος. ib. 29.
Λειχοπιναξ
—Τὸν δὲ κατόπιν
Λειχοπιναξ οχθοισιν εφεζομενος μαλακοῖσι. ib. 99.
Λειχω
Εν καταυρεισιν λειχων
Τὸν αποπτυστον δροσον Arist. Eq. 1282.
SYN. Αναλειχω, περιλειχω, απολειχω, εκλειχω, επιλειχω, λαπτω, λιχμαζω.
Λειψανον, λειψανα τά.
Αργῆς—λειψανα πεπληγμένος. Eur. M. 1387.
Και ταχα δ' εκ γαιης ελπίζομεν ες φαος ελθεῖν
Λειψαν' αποιχομενων—Phocyl. 99.
Ουτοι λειψανα τῶν αγαθῶν
Ανδρῶν αφαιρεῖται χρονος. Eur. Andr, 774.
SYN. Λεῖμμα, καταλειμμα, εγκαταλειμμα, περιλειμμα, ὑπολειμμα, υπολειψις
EP. Καρα, λυροθελγία, περικαυστα.
Λειψυδριον.
Οιπερεπὶ Λειψυδριον ηλθομεν—Ar. L. 666.
EP. Προδοτεταιρον
Λειωδης.
Λειωδης—Οινοπος υἱός. Od. φ. 144.
Λειωκριτος.
—Ευηνο ρεἱς Λειωκριτος—Od. ζ. 242.
Λεκανη, λεκανον.
Χαλκη προσπταισα; λεκανη ποτε—Laert. l. 4.
Δοτε μοι λεκανην. Arist. N. 904.
Και μοι λεκανον τῶν λαγωων δὸς κρεῶν. ib. A. 1109.
SYN. Νιπτὴρ, λουτὴρ, πελυξ κυθαριον, τρυβλιον. πατανη, λεκανίς, λεκίς, λεκανιδιον, λοπάς, πλυνὸς, πυελος.
Λεκιθ ος. (εἶδος οσπριυ.)
Ες τον χαλκοῦν επιβαλλομενον
πιλον, λεκιθον παρὰ γραὸς. ib. L. 562.
SYN. Πισσὸς, πίσος.
Λεκιθοπωλις.
Η λεκιθοπωλιν,—ib. Pl. 426.
Λεκτὸς.
Οι δε τ' εἴθεον Λεκτοι. Soph. Œd. T. 19.
Αλλ' εστ' εμοιγε παντα λεκτά—ib. Ph. 642.
SYN. Επιλεκτος.—ῥηλατὸς, ἑρμηνευτος,—αριστίνδην.

Λεκτὸν.

Λεκτόν.

Ἴδεν δ' ἰκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα.—Il. ξ. 284.
Λεκτόν τ' ἠμαθόεντα παρεστιχες,—Hom. A. 217.

Λέκτρον.

Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν,—Il. χ. 503.
SYN. Λέχος, εὐνή, κοίτη, κλιντὴρ, μάνδρα, δέμνιον. θάλαμος.
Ep. Ἀκήρατον, ἀπειρόγαμον, ἀνυμφευτον. ἀδάπανον, ἀθέσμιον, ἀκήρυκτον, ἀκανθοφόρον, ἀθικτον, βαθύστρωτον, εὔστρωτον, εὐκαλον, ἐρημοτόμον, εὐτρόχαλον, εὐπτερυξ, γαμήλιον, μαλακὸν, μοιχικὸν, νυμφίον, καλλίγαμον. θυμῆρες, δυσπάρευνον, ὀνειροτόκον, πολυστερὲς, ὑπτιάδιον, τελεσσίγονον, ὁμόζυγον, φιλάγρυπνον, χαμαίστρωτον, στερρὸν, φυτάλμιον.

Λεκτροκλόπος.

Λεκτροκλόποι θ' εὐρεσίλοχοι—Sibyl. l. 1.

Λεκτροχαρὴς. vid. Ἀφροδίτη.

Λελεγες.

Ἀλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει. Il. φ. 86

Λέμβος, (πλοῖον μικρόν.)

—γέρων ἐπ' ἐρείσματι λέμβος. Theoc. 21. 12.
SYN. Ἐφολκιον.
Ep. Θαλασσοπόρον, καλλιγόμφον.

Λέμμα.

—Ἀπολέψαντα χρὴ
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα—Ar. Av. 675.
SYN. Λέπος, λέπισμα, φλοιὸς, κάλυμμα.

Λεοντάγχωνος

Τίν με, λεοντάγχωνε, συοκτόνε—Call. Ep. 7.

Λεοντεὺς.

Υἱὸς δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος, Il. μ. 188.
—Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο. Ib. ψ. 837.

Λεοντόβαμων.

Λεοντόβαμων τοῦ σκάφη χαλκήλατος. Æsc. Fr.

Λεόντειος. Λεοντῆ, λεοντέη, (δορά.)

Δέρμα λεόντειον—Theoc. 24. 134.
Ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. Ar. R. 46.
SYN. Λεοντώδης, λεοντικός.

Λέπαδνον.

—Ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν—Il. τ. 393.
SYN. Μασχαλιστὴρ, ἱμὰς (ὑποτραχήλιος,) ζυγόδεσμον.
EP. Χρύσειον, προστερνίδιον, προστηθίδιον.

Λεπαῖος.

—Λεπαίαις δ' ὀφρύσιν καθήμενος. Eur. Herc. 395.
SYN. Ὀρεινὸς, ἀποκρήμνος.

Λεπαργος.

—Σίτθ' ὁ λέπαργος. Theoc. 4. 45.

SYN. Λευκὸς, λευκοποίκιλος, λευκόπλευρος.

Λεπὰς.

Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. Ar. Pl. 1097.
SYN. Κογχύλιον.

Λέπας.

Εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας. Ep. l. 6.
SYN. Ἀκρωτήριον.

Λεπαστὴ. (κύλιξ.)

Φυσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν. Ar. Pa. 916.

Λεπιδωτος.

—Καὶ φολίδεσσιν
Ἀργυφέοιν λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα—Orp. L.

Λεπὶς.

Ταῖς λεπίδεσσιν ἐοικώς,—Possel.
SYN. Λέπος, φολὶς, ἰχθύημα.

Λέπρα.

Καὶ λέπρην ἐλασεῖας ἀτερπέα—Naz.
SYN. Ἐλεφαντίασις.

Λεπρὰς.

—Πέτρα τε τέτυκται λεπράς—Theoc. 1. 40.
SYN. Τραχεῖα, λευκή.

Λέπριον.

Βδελύττομαι τὸν Λέπρεον—Arist. Av. 151.

Λεπρὸς.

Τρεῖς λαχόντας τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν. Ar. A. 724.
Τὸν λεπρὸν ἀκάθαρτον ὄντα τῷ νόμῳ. Cyr.
SYN. Ψωρὸς, ψωρώδης τραχύς.

Λεπταλέος.

Λεπταλέῃ φωνῇ—Il σ. 571.
SYN. Λεπτὸς. ἡδύς.

Λεπτοβαθὴς.

Προστομίων λεπτοβαθῶν Νείλου. Æsc. Supp. 4.

Λεπτόδομος.

Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι—ib. Pers. 112.

Λεπτολογέω.

Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ,
Καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. Ar. N. 319.
SYN. Λεπτοεπέω, μικρολογοῦμαι, ἀντιλογέω, σοφίζομαι, στωμύλλομαι. λεπτουργέω.

Λεπτολόγος, λεπτολογιστὴς.

Λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας—
Ἀνδρῶν γνωμοτύπων. ib. R. 900.
Ἄνδρε γὰρ λεπτολογιστὰ ib A. 319.
SYN. Ἀντιλογικὸς, σοφιστὴς.

Λεπτόμιτος.

Ἐρρ' αἰθέριον πλόκαμον ἐμῶν
Ἄπο, λεπτόμιτον φάρος. Eur. Andr. 831.

Λεπτὸς.

—Λεπτὴ δέ τε μῆτις. Il. ψ 226.
—Εἵματα—λεπτά τε καὶ χαρίεντα, Il. χ. 511.

S Y N. Αραιὸς, ισχνὸς, λεπτομερὴς, μικρὸς, ασθενὴς. αφανὴς, ατιδανος, αμενηνος. δαιδαλος.—κολοβος,

Λεπτοτης.
--Βασιλεῦ τῆς λεπτοτητος τῶν φρενῶν! Ar. N. 153.
S Y N. Λεπτομερεια. λεπτοσυνη, λεπτολογια, στωμυλια ισχνοτης. ισχνασια ισχνασις, ατροφια, τηκεδων, τῆξις.—το λεπτὸν, κερματιον.

Λεπτουργεω.
Ου γαρ εν δεοντι λεπτουργεῖς. Eur. Hipp. 923.
S Y N. Εκλεπτουργεω. λεπτολογεω.

Λεπτουργὴς
—Καλὴ δὲ περὶ χροϊ λαμπεται εσθος
Λεπτουργὴς πτοιῦ ανεμων —Hom. xxx. 14.
S Y N. Λεπτὸς, λεπτοποιητος, δαιδαλεος.

Λεπτυνις.
Λεπτυνιν ἡ τρεμουσι, υδαιαι θεαν. Lyc. 49.
E X P. Περσεφονη. al. ψυχή.—Αδης.

Λεπυρον.
— Το λεπυρον επὶ κροταφοισι καρυη. Hom. B. 130.
S Y N. Κελυφος κοχλος, κεραμος. φλοιὸς. οστρακον— το φλοιῶδες, τὸ ξυλινον ἑρκος.

Λεπυριον
Λεπτὸν απὸ πριτοιο λεπυριον—Theoc. 5. 95.
S Y N. Φλοιαριον.

Λεπυρὸς
Ωοτόκοι οφιες λεπυροὶ θαλπουσι γενεθλην. Nic.
S Y N. Λεπυρωδης, λεπωδης, λεπιδωτος, φολιδωτος.

Λερνη
— Λεοντοβοτον Λερνην—Nonn.

Λερναῖος
Λερναιην – Υδρην – Hes. Θ. 314.
Λερναῖα - ναματα - Eur. Ph. 127.

Λεσβιαζω λεσβιζω.
— Η μηδ' ηκ ελεσβιαζεν – Arist. R. 1342.
Μελλουσαν ηδη λεσβιειν τοὺς ξυμποτας. ib. V. 1337.
E X P. Μολυναι τὸ στομα.—προς ανδρα στοματοειν.

Λεσβις. vid. Λεσβος.

Λεσβιος.
Τιθει δε Λεσβιας μοι (ερωτας.) Anac. 32. 14.

Λεσβος.
Δωσω δ' επτα γυναῖκας, αμυμονας, εργ' ειδυιας,
Λεσβιδας, ἃς ὅτε Λεσβον ἐϋκτιμενην ελεν αυτὸς,
Εξελομην—Il. ι. 129.
E P. Ηνεμοεσσα, ευρυχορος ερατεινὴ, ἱερὰ, οινηρὰ.
Ηγαθεη. μακαρος ἑδος Αιολιωνος. Hom.

Λεσχαζω.
Σιγᾶν δ' ουκ εθελουσι κακοὶ κακὰ λεσχαζοντες. Theog. 613.
S Y N. Φλυαρεω, διαλεγομαι. λεσχηνευω. μυθολογεω.

Λεσχη.
Ηὲ που ες λεσχην—Od. σ. 328.
Ὅτι συγκλητον τηνδε γεροντων
Προὔθετο λεσχην —Soph. An. 166.
Λογοισιν τιν' εχεις πρὸς εμὴν λεσχην. ib. Œd. C. 162.
Ηλιον εν λεσχῃ κατεδυσαμεν,—Call. Suid.
S Y N. Διαλεξις, συλλογος, πανηγυρις ὁμιλια.—φλυαρια, πολυλογια. λεσχηνεια.—καθεδραι (φιλοσοφων.)—κοινὸν δεικτηριον.—καμινος
E P. Πονηρὰ, κακοστομος.

Λευγαλέος.
Εν δαὶ λευγαλεη—Il. ξ 387.
S Y N. Ολεθριος, ολεθριωδης, ολοος. χαλεπὸς, αλγεινὸς κακὸς. δυσαρεστος, περιαλγὴς, οικτρὸς, ασθενὴς ευτελὴς, αδοξος. ὑγρὸς.

Λευγαλεως
—Λευγαλεως νηῶν απο και κλισιαων
Τρῶες εχωρησαν—Il. ν. 723.
S Y N. Ολεθριως, αδοξως, χαλεπῶς, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.

Λευκαινω.
— Λευκαινον ὕδωρ ξεστῇς ελατῃσιν Od. μ 172.
S Y N Λευκοω. ὑπολευκαινω, διαλευκαινω, επιλευκαινω, εκλευκαινω χιονοω.—πυροομαι

Λευκανθὴς.
—λνοαζων αρτι λευκανθὲς καρα. Soph. Œd. T. 761.
S Y N. Λευκὸς, πολιος, πολιοκροταφος. λευκηρης.

Λευκανια.
Μη και λευκανιηνδε φορευμενος,—Ap. 2. 191.
S Y N. Λαιμὸς, βρογχος. στομαχος, φαρυγξ.

Λευκάς.
—Και λευκάδα πετρην. Od. ω. 11.

Λευκασπις
Δηΐφοβον δ' εκαλει λευκασπιδα,—Il. χ. 294.

Λευκοστικτος
— Λευκοστικτῳ επι τυμβῳ. Simon.

Λευκη. (ανθος)
Κρατι δ' εχων λευκαν.—Theoc. 2. 121.

Λευκηρης. vid. Λευκανθὴς.
Και μοι γενειω περθε λυκηρη τριχα. Æsc. P. 1061.

Λευκιππις.
— Κορα;—Λευκιππιδας.—Eur. Hel. 1482.

Λευκιππος. Nom. Pr.
—Λευκιππῳ, και Λευκιπποιο δαμαρτι.
Hom. A. 212.

Λευκιτης
Ουτ ε ὁ λευκιτας ὁ κορυπτιλος —Theoc. 5. 147.
S Y N. Λευκὸς, λευκεργος.

Λευκοθεη.
Τον δε ιδεν Καδμου θυγατηρ καλλισφυρος Ινὼ
Λευκοθεη, ἡ πριν μὲν εην βροτὸς αυδηεσσα,

Νῦν γ' ἄλλῃς ἐν πελαγεσσι θεῶν ἐξεμμορε τιμῆς. Od. ε. 335.
—Καλεω Καδμηΐδα δαιμονα σεμνὴν,
Ευδυνατον θρεπτειραν ευστεφανε Διονυσυ.
Κλῦθι θεὰ ποντοιο βαθυστερνε μεδεουσα,
Κυμασι τερπομενη, θνητῶν σωτηρα μεγιστη κ. λ. O.ph.

Λεῦκος. Nom. Pr.
—Λεῦκον Οδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον. Il. δ. 491.

Λευκὸς
—Ανα δ' ἱστια λευκὰ πετασσαν. Il. α. 480.
SYN. Επιλευκος. ἐκλευκος, αργεεις. λαμπρὸς, διαυγής. ευτυχές. τερπνός. αιθριος. ὑμερος, αγαθὸς. ευηχοος δειλός.

λευκοθριξ.
—Τον καλαθον λευκοτριχες ἱπποι αγοντι. Call. 6. 121.
SYN. Λευκοκομος, λευκοτριχεων.

Λευκοκυμων.
Λευκοκυμοσι προς γερασιας Ηιοσιν. Eur. Or. 995.

Λευκολοφης.
Τις ουτος ὁ λευκολοφας; ib. Ph. 121.

Λευκοπαρειος Λευκοπαρηος
—Λευκοπαρηος επαντελλουσα σεληνη. Muf. 57.

Λευκοπηχυς.
Επὶ κρᾶτα τε λευκοπηχεις κτυπους χεροῖν. Eur. Ph. 1373.

Λευκοπληθὴς
Ως λευκοπληθὴς ἂν ιδοιν ἡ 'κκλησια. Ar. Ecc. 387.

Λευκοπυς.
Βακχαις συν λευκοποσιν. Eur. C. 72.

Λευκοσφυρος.
—Λευκοσφυρῳ Ηβας. Theoc. 17. 32.

Λευκοστεφὴς.
—Και λευκοστεφὴς ἱκτηριας. Æſc. Supp. 199.

Λευκοστικτος
Ζυγιους λευκοστικτῳ τριχὶ βαλιὼς. Eur. I. A. 222.

Λευκότροφος
—Λευκοτροφα μυρτα—Ar. Av 1100.

Λευκοχιτων λευχειμων. vid. Νυμφαι.
—Ουκ ἠπατα λευκοχιτωνα. Hom. B. 37.

Λευκοχρως.
Δαφνις ὁ λευκοχρως—Theoc. Ep. 2. 1.

Λευκωλενος.
—Θεὰ λευκωλενος Ηρη Il. α. 55.
SYN. Λευκοβραχιων, λευκοπηχυς.

Λευκωσια Nom. Pr.
Ακτὴν δε τὴν πρυχουσαν εἰς Ενιπεως
Λευκωσια ριφεισα. τὴν επωνυμον
Πετραν σχησει δαρον,—Lyc 723.

Λευρὸς.
—Θειλοπεδον λευρῷ ενὶ χωρῳ. Od. η. 123.
SYN. Λεῖος. ευρυς, ευρυχωρος. λεπτός. ὁμαλὸς, πλατύς.

Λευσιμος.
—Λευσιμῳ πετρωματι. Eur. Or. 50.
SYN. Λιθοβολητιμος. λιθολευστος.

Λευσμός.
Λευσμὸν τε και μυζουσιν οικτισμὸν πολύν. Æſc. Eum. 189
SYN. Λιθοβολια.
PHR. Λευσιμου δικης τυχὼν. Eur.
Λευστὴρ δημοι μορος. Æſc.

Λευσσω.
Λευσσω δη παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ερωὴν. Il. π. 127.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω, ὁραω, θεωρεω.

Λευστὴρ.
—Βαινε λευστηρων πελας. Eur. Tro. 1039.
SYN. Λιθοβολος.—καταλευσιμος.—λιθαστικός.

Λευω. vid. Καταλευω
Σῶμα λευσθῆναι πετροισι. ib. I. A. 1349.

Λεχαιος.
—Κρειοντι Ποσειδαωνι Λεχαιῳ. Call. 4. 271.

Λεχεποιης
—Ηδὲ Πτελεον λεχεποιην. Il. β. 697.
SYN. Ποωεις, ποηφόρος, χλοηφόρος. ευαυξής.

Λεχηρης.
Λεχηρη, σκοτιον εκ θαλαμων. Eur. Ph. 1567.
SYN. Κλινηρης, κλινοπετὴς, λεκτριος.

Λεχος.
—Καὶ εμὸν λεχος αντιοωσαν. Il. α. 31.
SYN. Λεκτρον.—γαμος.—γυνη.
EP. Αισχυντον, αρπαγιμον, γλυκερὸν, δινωτὸν, ευστρωτον, ευποιητον, ιερὸν, κηωεν. ἱμερτὸν. κουρίδιον, παλλακιον, πυκινὸν, τρητὸν, χρυσειον παρθενιον, στυγνὸν, θεοποιητον.—πεταλοισι κατασκιον.

Λεχριος.
Τυτθὸν αποκλινασα καρηατα, λεχριος ευδει. Call. 4. 236.
SYN. Δοχμιος, πλαγιος, εγκαρσιος, επικαρσιος, σκολιός, λοξος, στροβελὸς, παρωτης.

Λεχὼ, Λεχωΐς
Βυκταισι χερνιψουσιν ωμηστὰι κορην,
Τῆ Σκυρου δρακοντος εντοκον λεχω. Lyc 185.
Η βλεται θητευσι λεχωΐδες—Call. 3. 127.
SYN. Λοχετρια, λοχος, τοκὰς, τεκουσα, παιδοτόκος. αρτιτοκος.

Λεχωΐος.—Αλλά ἑ Ρειης
Ωγυγιον καλεουσι λεχώϊον Απιδανῆες. Call. 1. 14.
—Τῇ παιδὶ λεχωΐα δῶρα φερουσαι. Suid.

Λεωδοκος. Nom Pr.
—Ιφθιμος τε Λεωδοκος—Apoll. 1. 119.

Λεωργὸς
—Τόνδε προς πετραις
—Τον λεωργὸν οχμασαι. Æſch. Pr. 5.
SYN. Πανῦργος παντολμος, δημοχαριστὴς. ανδροφόνος.

Λεωφόρος
Πανδοσιον. λεωφόρον, πολυυμνον. Anac. 107.
SYN. Κοινός.—δημοτικη οδος.

Λεων.

Λεων. (vid. λεαινα. λις.) poet. λειων.
Ωστε λεων εχαρη μεγαλῳ επι σωματι κυρσας, Il. γ. 23.
—Λειοντεσσιν εοικοτες ωμοφαγοισιν. Il. ε. 782.
EP. Αιθων, αυσταλεος, αναιδης, ακητης, ακροιλοφος, αιτοματης, αλκιμος, αγριος, αιμαιμακετος, αιολος, βαρυφθογγος, βλοσυρος, βοοδμητηρ, βαρυκομπος, βριαρος, βρυχων, δασυστερνος, δεινος, γλαυκιοων, δαφοινος, ευσθενης, ενιαυτος, εριβρεμετης εριβρυχηθος, ερημονομος, θοος, θηρομαχος, θυμοβορος, θρασυμαχος, κρατερος, καρτερος, καρχαροδους, λαχνηεις, κοιλαστικος, κρυοεις, ορεσιτροφος ορειδρομος, ολοος, ξανθος, ξανθοκομος, μεγαλοβρυχος, πελωριος, πυριγλαυκος, πυριφλεγων, σιντης, σμερδαλεος, σαρκοβορος, ταυροφονος, ταυροκτονος, ταυροβορος, χαιτηεις, χαροπος, φοβερος, φοινιος, ομβριμοθυμος, ωρυομενος. Ερυθραιος, Ιδαιος, Φρυγιων.—σθενει βλεμεαινων.—
Θηρων δε βασιλευς εστιν ὁ θρασυς λεων —
Ωι την τε φυσεως μαρτυρει μοναρχιαν.
Και στερνα και τα νωτα, και σφυρων βασεις.
Και βλεμμα, και θριξ, και καταφρακτον στομα,
Ρωμη τε πλευρων, και βεβηκος ισχιον.
Και νευρα πυκνα, και μεγας ποδων ονυξ
Και βημα, και σκιρτημα, και δρομου ταχος. Philem.
Θαυμα μεγ' εισιδεειν, μελανοχροος. ηυκομοωντε,
Ευρυς ὑπερθε καρηνα, ποδας δασυς, ομμασι δ' αιθοψ.
Δερκομενος χαροποισιν επ' ομμασιν αιθομενον πυρ·
Θυμῳ παφλαζων, ικελος δηιοισι κεραυνοις. Opp.
—ιαλλων
Φρικαλεον δ' υχημα σεσηροτι μαινετο λαιμῳ.
Ορθωσας πυκινοισι καρηατιοιν ευχετα χαιταις
Αμφελελιζομενῃσι λασιοτριχος ὑψοθι νωτου,
Αυτοματῃ μαστιγι περιστιζων δεμας ουρῃ Nonn.

Λ Η

ΛΗΓΩ.
—Και υπο ληγε χολοιο. Il. α. 224.
SYN. Απολληγω, εκληγω, πανομαι, αναβαλλομαι, οκνεω, καταληγω, καταπαυω.
Ληδαριον.
—Και ληδαριον τι πριασθαι. Ar. Av. 716.
SYN. Θεριστριον, ἱματιον ευτελες, θερινον.
Ληδον.
—Τα φυκιοεντα τε ληδα. Theoc. 21. 10.
SYN. Δικτυον.
Ληδη
Και Ληδην ειδον την Τυνδαρεω παρακοιτιν
Η ρ' ὑπο Τυνδαρεῳ κρατεροφρον' εγεινατο παιδε,
Καστορα θ' ἱπποδαμον, και πυξ αγαθον Πολυδευκεα. Od. λ. 297.
EP. Απαλη, βαθυζωνος, γαμοχαρης, ποτνια, καλλισφυρος. Αιτωλις, Θεστιας.
PHR. Κυκνου δολιαυχενος γονος. Eur.
Ληθαιος
—Ληθαιῳ κεκλιμενη πεδῳ. Theog. 1216.
Ληθαιος.
Ουδ' ὁτε δη ληθαιον ὑπο πτερον ὑπνος ερεισῃ. Call. 4. 234
SYN. Λησμων, επιλησμων, ληθιφρων, επιληθης, ληθεδανος, αμνημων, αμνημονευτος.
Ληθανω.
—Εκ δε με παντων
Ληθανει, ὁσσ' επαθον—Od. η. 221.
PHR. Ληθη παραδιδωμι, ληθην ποιουμαι. ποιω λανθανειν.
Ληθαργος.
—Αλλα ληθαργῳ σφαλεις. Lyc. 241.
SYN. Νωθροτης, νωθρεια. κωμα.—νωθρος, επιλησμων.
Ληθεδων.
—Εργα δε φωτων
Ες ταχινην ερρει τοιαδε ληθεδονα. Ep. Suid.
Ληθη vid. αμνημοσυνη. ληθοσυνη.
—Μηδε σε ληθη—αιρειτω—Il. β. 33.
PHR. Ληθας ατεκμαρτον νεφος. Pind.
Αλλα τα μεν μη παντα μελας δομος εντος εεργει.
Ληθης. Cal.—Ληθης βυθος. Naz.
Ληθη
—Ὑπερ βαθυχευμονα Ληθην Proc. H.
EP. Πολυκλαυτος, φιλοθρηνος.
Ληθομεριμνος. vid. Νυξ.
Ληθος. vid. Ιππωβοος.
Ληθοσυνη vid. ληθη.
Απο δε ληθοσυναν
Νυκτωπον εξειλε βροτων. Eur. I. T. 1278.
SYN. Ληθεδων, ληθη, ληθοτης, επιλησις, ληστις, λησμοσυνη. λαθος, αμνημοσυνη —Αμελεια. παροραμα, απατη.
Ληθω. vid. λανθανω.
—Ουδε σε ληθω. Il. α. 561.
—Ουδε μιν ηως φαινομενη ληθεσκεν—Il. ω. 13.
Ληθομαι, vid. λανθανομαι
—Και ποτε λησομαι αυτων. Od. α. 308.
Ληιας.
Ληιαδας δε γυναικας—Il. υ. 193.
—Εχεν δ' επι ληιαδεσσι Τρηχυν ερον—Ap. 1. 615.
SYN. Αιχμαλωτις. δοριαλωτος.
Ληιβοτειρα
—Συος ὡς ληιβοτειρης. Od. σ. 29.
Ληιον.
Ως δ' ὁτε κινησει Ζεφυρος βαθυ ληιον.—Il. β. 147.
—Τυ μονον καταβαλλε το λαιον. Theoc. 10. 21.
SYN. Σταχυς.—αροσιμος γη. σιτοφορον χωριον. (εντελες χολοβειον) κτημα, βρωματα.

EP.

E P. Αυον, θειδὶς, καλλιπετηλον κορυθαιολον, σταχυηφόρον
—οφελλομενον Διὸς ομβρῳ. Theoc.

Ληΐς.
—Ὅτε κεν δατεωμεθα ληΐδ' Αχαιοι. Il. ι. 138.
Ληΐδος ολλυμενας μιξοθροω Æsc. S. T. 337.
SYN. Λεια, λαφυρα, τα. λαφυραγωγια, αγρα. —μερις.
E P. Μενοεικης.

Ληϊστης. ληστηρ, ληϊστηρ, ληϊστωρ.
Οιατε ληϊστῆρες.—Od. γ 72.
Ληϊσται προγινοντο θοῶς επι οινοπα ποντον. Hom. VI. 7.
—Σαοι οντες μεσσόθι ληστῶν. Dolſ.
—Ταφιοι, ληϊστορες ανδρες Od. ο. 426.
SYN. Λαφυραγωγὸς, πειρατὴς, φώρ. οδοιδοκος. σιντ:.
E P. Απηνης, τριφοκλοπος, πολυπλαγκτος, ατερσιος. θανατηφορος. κακοφρων, κακεργατης, μαιφονος, ωμηστης, ενεδρευτης, δολιφονος
PHR. ανὴρ ληστικος, βιαιος.
—Ημεροκοιτος ανηρ ληϊστορι τεχνῃ
Ορμαται ειδυλα,—Opp.

Ληΐτις.
—Αθηναίῃ ληΐτιδι—Il. κ. 460.
SYN. Λαφυραγωγίς.

Ληΐτος.
Βοιωτων μεν Πηνελεως και Ληϊτος ηρχον. Il. β 494.

Ληκεω
—Δεινὸν λελακυῖα. Od. μ 85.
Δαιμονιη, τι λελακας; Hes. ε. 205.
SYN. Βραχω, βοαω. φωνεω, λακαζω, επιληκεω. κροτεω, πατασσω, ὑλακτεω.

Ληκτηριος.
—Νῆσον ες ληκτηριαν. Lyc. 966.

Ληκυθος.
Δῶκε, δε χρυσεη εν ληκυθῳ ὑγρὸν ελαιον. Od. ζ. 79.
SYN. Ελαιοδόχον, αγγειον, αλαβαστρον, φιαλη, θυλακιον, τριβακον, ολπη, ολπις.

Ληκυθιον.
—Και ληκυθιον, και θυλακιον. Ar. R. 1234.

Ληλαντος, Ληλαντιος.
Στῆσεδ' επὶ Ληλαντῳ πεδίῳ.—Hom. A. 220.
Εις αγαθὸν πεδιον Ληλαντιον—Call. 4. 289.

Λῆμα
Οσον λῆμ' εχων αφικη Soph. Œd. C. 928.
Μητρῷον ὥς σε λημ' ατιμαζῃ ποτε. Ib. El. 1451.
SYN. Φρονημα, θρασος, ανδρεια, αξια, αξιωμα, βουλὴ, βουλευμα.
E P. Θηριον, ατολμον, αναιδὲς.

Ληματαω.
—Επειδὴ λημματιᾷς κἀνδρειος εἶ. Ar. R. 497.
SYN. Μεγαλοφρονεω.

Λημαω.
—Λημῶντί γε τὰς φρενας αμφω ib. Pl. 581.
SYN. Τυφλοομαι, τυφλωττω, αμβλυωττω, αμβλυωπεω, παραβλεπω. σκιαυγεω, κιχυμεσσω, γλαμαω, γλαμυξιαω, οφθαλμιαω.

Λημη.
—Εβρυκε τὰς λημας εμῶ Ar. L. 301.
SYN. Οφθαλμός.—Τῶν οφθαλμῶν ακαθαρσια.

Λῆμμα.
Εκ τῶν γαρ αισχρῶν λημματων τὺς πλειονας
Ατωμενες ιδοις αν η σεσωσμενυς Soph An. 319.
SYN. Κερδος. δῶρον πρότασις, ερωτησις, συλλογισμὸς, αποφθεγμα, προφητεια.

Λημνος.
Νῆες δ' εκ Λημνοιο παρεσταθαν οἶνον—Il. η. 467.
E P. Αμιχθαλοεσσα, αμφιαλος αμπελοεσσα, ζαθεη, ευκτιμενη, ηγαθεη, κραναη, περικλυστος, πυριγλωχιν
Phr. Πολις θεοιο Θοαντος. Hom.

Λημνιος.
Ω Λημνια χθὼν—Soph. Ph. 1012.
Λημνιαν τ' εθνει γυναικῶν ανδροφονων. Pind. P. 4.

Ληναιων
Μῆνα δε Ληναιῶνα, κακ' ηματα βουδορα παντα
Τῦτον αλευασθαι— Hes. ε. 502.
SYN. Γαμηλιων.

Ληναιος, (Διονυσος)
—Ο'υπὶ Ληναιῳ τ' αγών. Arist. A. 503.
Ληναια χορηγῶν.— ib. 1134.

Ληναΐτης.
Θορυβον χρηστὸν Ληναΐτην. Ib. Eq. 1134.

Ληνός.
Και ληνὸς—αριπρεπέος λειμῶνος. Hom. M. 104.
—ανῷξα δε Βυβλινον αυτοις.
Ευωδη, τετορων ετεων, σχεδὸν ὥς απὸ ληνῷ. Theoc. 14. 16.
SYN. Υπολημιον, πιεστὴρ, πιεστηριον, τριπτῆρ, σταφυλοβολεῖον.
E P. Εὐσταφυλος, φιλακρητος.

Λῆξις.
—Τῷ καὶ σφι τειην εκρινας λῆξιν. Call. 1. 80.
SYN. Λαχμὸς, κληρωσις, κληρονομια. τελεωσις, ταξις, μερίς.—Παῦσις. Προαιρεσις, εγκρισις, εγκλημα.—κλῆρος, μερισμός.

Ληρεω.
Νοσῶντι ληρεῖν ανδρὸς ουχι σωφρονος. Soph. Tr. 441.
Λῆρον ληρεῖς—Arist. Pl. 517.
SYN. φλυαρεω, συμφλυαρεω, αδολεσχεω, μαινομαι, παραφρονεω.

Λῆρος.
Και κοσμησας τραγικὸν λῆρον ib. R. 1037.
SYN Ληρολόγος, φλυαρὸς, ματαιοφημος, αδολεσχος, ψευστης, ματαιος

Λητμοσυνη. λησμοσυνη. λῆστις. vid. Ληθοσυνη.
Λησμοσυνην τε κακῶν.—Hes. Θ. 55.
Κακῶν τε λῆστις.—Eur. C. 171.

Λειταρχος
Οταν θανὼν λειταρχος, ἱερειας σκυλαξ. Lyc. 991.
SYN. Λειταρχης, ἱερευς, (ὁ δημοσιος.)

Λητειρα
Λητειραι καιουσι αλλαχι Ησυχιδαις. Call. Fr. 15.
(al Λειτειραι.)

Λητογενεια.
Ω Λητογενεια κ ρα. Æsc. S T. 151.

Λητοΐδης. vid Απολλω.
Λητ.Ιῆς μαθ' ισι προτηυδα κυδιμον Ερμην. Hom. M. 253.

Λητω.
—Τον ἠΰκομος τεκε Λητώ. Il. α 36.
EP. Αυχηεσσα, ερικυδης, ποτνια, θεη, καλλιπαρηος, καλλισφυρος, καλλιπλοκαμος, ευπλοκαμος χρυσοπλοκαμος χρυση, κυανοπεπλος, ορτυγομητρα, κουροτροφος, πολυστροφος, πολυτεκτος, Δηλιας, Κοιηις
—Θεα διδυματοκε, σεμνη
Κοιαντις μεγαθυμα πολυλλιστη βασιλεια
Γειναμενη Φοιβοντε και Αρτεμιν.—Orph. H.

Λητωιας
—Και γαρ εγω Λητωϊας, ὥσπερ Απολλων. Call. 3. 83.

Λητωις
—Θυγατερας Λητωΐδι πεμπειν αμορβους. ib. 45.

Λ Ι

ΛΙΑΖΩ, λιαζομαι.
Οι δ' ὥσα γρυνος ευγαληνα χερμαδος
Ναυται λιαζον. Lyc 21.
—Εταρων αφαρ ἵζετο νοσφι λιασθεις. Il. α 49.
—Αμφι δ' αρα σφι λιαζετο κυμα θαλασσης. Il. ω 96
SYN. Λυω. κινεω σκιρταω, δινεω, κατασπευδω, χωριζω—Εξερχομαι, εκκλινομαι, κεῖμαι.

Λιαν.
Και λιην σε παρος γ' ουτ' ειρομαι.—Il. α. 553.
Ειδος λιαν αυχῆς επι γαστερι—Hom. B 57.
SYN. Πανυ. μαλα, αγαν, μεγα. πολυ, μεγαλως, σφοδρα, ὑπερφυως.

Λιαρος.
—Γυῖ' ὑπνον απημονα τε λιαρόντε. Il. ξ. 164.
SYN. Χλιαρὸς, θερμὸς, ἡδὺς, προσηνής.

Λιβαζω.
—Ευυδροισι λιβαζομενη προχοῇσι. Ep. l. 1.
SYN. Αποσταζω, λειβω, απορρεω, αποφθειρω, σοβεω

Λιβανιος, λιβανωτος.
Και σμυρναν λιβανόντε πυρὸς μαλακὴν επὶ τεφραν
Βαλλε πατημαριος, Συριας ευωδια καρπον Athen. l. 3.
—Αυτὰρ ὁ δ μὲν λιβανωτὸς ικοι. ib. l. 11.
—Λιβανα θυη καλὰ.
Συριου αγλαΐσμα. Æ c:

Λιβανος.
Ου Λιβανω θυοεντος ενι πτερυγεσσι χορευων. Mus. 48.
EP. Ηῷος, εφρυοεις, Ασσυριος.

Λιβὰς, Λιβος
Ος γε σαν λιπὼν ἱερὸν λιβαδα.— Soph. Ph. 1245.
Ετοιμοτερα γελωτος αναφερον λιβη. Æsc. Ch. 446.
SYN. Λιψ, σταγὼν, κρηνη κρουνὸς, ικμας, σταλαγμὸς, (των δακρυων.)
EP. Διερη. δροσερὰ, καθαρὰ, κρηναια, ἡδυποτος, λυσιπονος νεκταρεη, πολυτρητος, πιδακοεσσα, φοινια.

Λιβυκὸς. Λιβυς, Λιβυστικὸς.
Ἴσι Λιβυκὸν κνακωνα φυλασσεο.—Theoc. 3. 5.
—Πρὸς Λιβυν, λακεῖν Αυλὸν. Eur. Alc. 348.
Λιβυες ξυγωτῶν α ματων επισταται Soph. El. 704.
—Και Λιβυστικὰς πλακας. Lyc. 648.

Λιβυη
Και Λιβυην ἵνα αρνες αφαρ κεραοι τελεθουσι. Od. δ. 85.
EP. Αυχμηεσσα, διψας, διψηρὰ ευφυλεμμον, ευρυχορος, εριβωλαξ θηροτροφος, μηλοτροφος. ιπποβατος, νοτια, καρποφορος, πολυηρατος, πυροφορος, ποτνια.
Ερημον ες Ατλαντος οικητηριον. Lyc.
Ριζα απειρου τριτατη.— Πολυμηλος και πολυκαρποτατη χθων. Pind.

Λιβυστις.
—Επι προχοῇσι Λιβυστιδος αμφιτριτης Dion 614.

Λιβυρνις.
—Επι τῇσι Λιβυρνιδες. εφριζονται. ib. 491.
Θινας ὑποξυουσι Λιβυρνιδας.—ib. 385.

Λιβυσσα (opnis.)
—Αλλα λιβυσσα
Στρουθος αλισκομενη, πλαζε και αμφοτερως. Suid.
SYN. Στρουθοκαμηλος.

Λιβυσσα.
Ανερες ωρχησαντο μετα ξανθῇσι Λιβυσσης, Call, 2. 86.

Λιγα. λιγεως.
Αμφ' αυτῷ χυμενη λιγα κωκυε.—Od. δ. 527.
Κλαιοντα λιγεως.—Il. τ. 5.
Παῦρα μεν αλλὰ μαλα λιγεως.—Il. γ. 214.
SYN Λιγυρῶς, λιγεα, προσηνῶς, οξεως, οδυνηρως, περιπαθῶς, ἡδεως, ταχεως, ευφυῶς.

Λιγαινω.
Κηρυκες δ' ελιγαινον.—Il. λ. 684.
SYN. Λιγυριζω, βοαω, βρυχω, αλαλαζω, ὑμνεω, κηρυσσω, κλαιω.

Λιγγω
Λιγγε βιὸς, νευρὴ δὲ μεγ' ιαχεν.—Il. δ. 125.
SYN. Κριζω, σμαραγεω, ψοφεω, λιγαινω.

Λιγδην.

—Ρεια

—Βαλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ λιγδην —Od. χ. 278.
SYN: Επιλιγδην, επιψαυδην, ακροθιγως, συλλαβδην, επιπολαιως, επιπολης, επιγραβδην.

Λιγνύς.
—Σελας—θυσιων απο, τοιη τε λιγνυν
Πορφυρεαις ἑλικεσσιν ενισιμον αισσουσαν. Ap. ι. 437.
SYN. Ασβολη, καπνος, πυρσος, φλοξ, καμινος.
E P. Αιθαλοεσσα, αιθη, κελαινη.
Λιγνυν, μελαιναν, αιολην πυρος κασιν Æsc.

Λιγυμολπος.
—Νυμφαι ορεστιαδες λιγυμολποι. Hom. XVIII. 19.

Λιγυπνειων, λιγυπνοος, λιγυπνειος.
—Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας. Od. δ. 567.
—Λιγυπνοιοις ανεμοισιν. Hom. A. 28.

Λιγυρος, λιγυς.
—Ανεμων οι τε νεφεα σκιοεντα
Πνοιῃσιν λιγυρῃσι διασκιδνασιν αεντες. Il. ε. 526.
—Λιγυν Πυλιων αγορητην. Il δ. 293.
SYN. Ψιθυρος, οξυς, σφοδρος, ηδυς ευηχος, φωνηεις.

Λιγυφθογγος, λιγυφωνος.
—Κηρυκεσσι λιγυφθογγοισι κελευσε. Il. β. 442.
—Αρπῃ εικυια τανυπτερυγι λιγυφωνῳ. Il. τ. 350.
SYN. Ηδυφωνος, ευφωνος, οξυφθογγος, οξυφωνος, λιγυμυθος, ευεπης.

Λιγυστιας.
Επι τοισι Λιγυστιας ιδνεται αλμη. Dion. 76.

Λιγυστις.
Κιρκη Λιγυστις ἡ συων μορφωτρια. Eur. Tr. 437.

Λιγυστικος.
—Κυταιαν την Λιγυστικην. Lyc. 1312.

Λιθαξ, λιθας.
Και χρυσον λιθακεσσι μεμιγμενον ευγενεεσσι Naz.
—μιν κυμα—βαλη, λιθακι ποτι πετρη. Od. ε. 415.
Πυκνησιν λιθαδεσσι. ib. ψ 193.
SYN. Λιθις, λιθιδιον, λιθαριον, λιθαριδιον, λαιγξ, πετρα, λιθος—λιθωδης.
E P. Κωφος, τερπνος, λαμπομενος, τιμιος.

Λιθος, vid. Λαας.
—Επει ου σφι λιθος χρως, ουδε σιδηρος. Il. δ 510.
E P. Αλγινοεις, ακρογωνος, αντιθυρετρος, αλιτυπος, ξεστος, βριθυς, ευστοχος, θηγαλεος, ευδινηεις, ευπειθος, καρτερος, κατωρυξ, βαρυστονος, δαιδαλεος, μυλιτης, οκρυοεις, οβριμος, ολοος, τροπαιοφορος, τρητος, τρηχυς, φοβερος, παλλευκος, πυρσοτοκος.—στερεα Hom.
Phr. Οβριμον αχθος αρηρης.—Hom.

Λιθεος.
Βηλω επι λιθεω.—Il. ψ. 202.
SYN. Λιθειος, λιθινος, λιθωδης, πετρωδης, λαινος.

Λιθοβολος.
Παλλας, ἁ δρακοντος αιμα
Λιθοβολον κατειργασω. Eur. Ph. 1069.
Κρυψει κυπας τις χερμαδων επομβρια. Lyc.
—Καταχρυψαι
Τρηχαλεῃ γλωχινι λιθοβλητῳ νιφετοιο.
—Οιστρειειν χαραδραιοισι βλημασι
—Κατακρυψαι πετρηεντι χιτωνι. Nonn.

Λιθοκολλητος.
Λιθοκολλητον στομιον παρεχουσα. Soph. Tr. 1277.

Λιθολευστος
—Εσσει γαρ ὁ λιθολευστος. Call. Ep. 16.
SYN. Λιθοβλητος, λευσιμος, λευστος.

Λιθορριτος.
Κηρυκων τε λιθορριτων.—Emped. ap. Plut.

Λιθοσπαδης.
—Αρμον χωματος λιθοσπαδη. Soph. An. 1230.

Λιθοστρωτος.
—Προς λιθοστρωτον κορης
Νυμφειον αδου κοιλον εισβαινωμεν. ib. 1219.

Λιθεργος.
—Ο λιθουργος, ου τεκτων παρην. Ar. Av. 1134.
SYN. Λιθαστης, λιθογλυπτης, λιθογλυφος, λιθοκοπος, λιθοξοος, λαοξοος, λαξευτης, λιθοτομος, λατομος, λατυπος.

Λιθωπευς.
Οφθαλμους δ' ενεθηκε λιθωπεας εν δυσι κυκλοις. Tryph. 68.

Λικμαια.
Δηοι Λικμαιῃ.—Ep. Suid.

Λικμαω.
Ανδρων λικμωντων.—Il ε 500.
SYN. Αναλικμαω, εκλικμαω, λικμιζω, ριπιζω, αναρριπιζω.
—Κοσκινευω, πτυαζω, ισοχορτιζω, διαττω.

Λικμητηρ.
—Και λικμητηρος ερωη. Il. ν. 590.
SYN. Λικμητης, λικμητωρ, ριπιστης.

Λικνιτης. vid. Βακχος.

Λικνον, λεικνον
—Εκειτο μεσον ιερῳ ενι λικνῳ Hom. M. 21.
SYN. Σπαργανον.—Λικμος, λικμητηριον, πτυον, κοσκινον, κανουν.

Λικνοφορος.
Ως αι λικνοφοροι χρυσῳ πλεα λικνα φεροντι, Call. 6. 127.

Λικριφις.
Λικριφις αιξας.—Il. ξ. 463.
SYN. Λεχριος, πλαγιως, λοξως, σκολιως, καρσιως, εγκαρσιως, ολισθηρως, δοχμια.

Λικυμνιος.
—Λικυμνιαις βολαις. Ar. Av. 1242.

Λιλαια
Οι τε Λιλαιαν εχον πηγῃς επι Κηφισσοιο. Il. β. 523.

Λιλαιομαι.
Ως δ' οτ' ανηρ δορποιο λιλαιεται.— Od. ν. 31.
SYN. Επιθυμεω, προθυμεομαι, επιποθεω, σπουδαζω.

Λιλυβαιον.
— *Λιλύβαιον επισχομενη χθονα πορθμον.* Orph.

Λιμὴν
— Εφ' ἁλὸς κεχυται λιμέσιν τε καὶ ακταῖς. Il. μ. 284.
SYN. Ορμητηριον, καταπλοος — ενδιατριβή.
EP. Αμφιδυμος, αελλοστος, ακυμαντος, απιστος, γλαφυρὸς, γλυκὺς, εικταῖος, ευδιος, ευορμος, πανορμος, ευξεινος, καλὸς, κλυτὸς, κοῖλος, πολιος, πολυβενθὴς, τελειπορος, ναυλοχος, ψαμμαθωδης, χαλεπός. Ξεινων αιδοιος, κακοτητος απειρος.
— Τοις πολλοῖσι γαρ
Βροτῶν απιστος εσθ' εταιρειας λιμήν. Soph.

Λιμενοχος.
— *Αμαζονιδων — λιμενήοχον ακρην.* Ap. 2. 967.

Λιμενοσκοπος
— *Λιμενοσκόπε χαῖρε Φεραια.* Call. 3. 259.

Λιμηρὸς
Τον δε τεὸν, Βυκαῖε, πρεπει λιμηρὸν ερωτα
Μυθίσδεν τᾷ ματρι — Theoc. 10. 58.
SYN. Πτωχὸς, πενιχρὸς, πεινάλεος.

Λιμναῖος (Διονυσος.)
— *Λιμναιῳ δε χοροσταδας ἦγον ἑορτάς.* Call. Fr.

Λιμνὰς, λιμνᾶτις, λιμνῆτις
— *Ταὶ λιμνάδες, ω 'γαθὲ, νυμφαι.* Theoc. 5. 17.
— Ως λιμνᾶτις ἅπαν εκ βδελλα πεπωκας ib. 2. 56.
— Και φωκίδα σοι λιμνῆτιν,
Αρτεμι, δωρῦμαι. — Ep. l. 6.

Λιμνη.
— Επεστοναχησε δε λιμνη. Il. ω. 79.
Κἀκφυγων λιμνης ὕδωρ. Eur. Tro. 442.
SYN. Ελος, τῖφος, φαραγξ. — θαλασσα. ποταμός.
EP. Αειδὴς, βροχθωδης, βλοσυρά, δυσχειμων, γλαυκὰ, ευυδρος, ευπλοκαμος, καλλιπαις, πολυανθὴς, πολυχανδὴς, περιηγὴς, πορφυρεα, κελαινὴ, βαθεια, περικαλλὴς.

Λιμνησιος.
Λιμνησιος δε — Τυρογλυφον εξεναριξε Hom. B. 221.

Λιμνοχαρις.
Λιμνοχαρις δ' ὡς ειδεν. — ib. 211.

Λιμνωρεια.
— Ακταια, και Λιμνωρεια. Il. σ. 41.

Λιμοθνης.
— Ταλαινα, λιμοθνης πεσχομαι. Æsc. Ag. 1283.

Λιμὸς.
— Γυῖα βαρυνεται, ηδὲ κιχανει
Διψα τε και λιμὸς, βλαβεται δε τε γουνατ' ιοντι. Il. τ. 166.
SYN. Πεῖνα, πεινη, σιτοδεια. καρδιωγμός.
EP. Ατερπὴς, αεικὴς, αιθοψ, αταρτηρὸς, αργαλέος, ανηρὸς, αιπὺς, αργυροφεγγὴς, πτολιπορθος, πικρὸς, στονοεις, χαλεπός. — Τροφῆς ορεξις. — σιτου επιθυμια.
— νῆστις νοσος, Æsc.
— *Λιμῷ δ' οικτιστον θανειν* Hom.
Τειρει εμοὶ κενεῆ πολυκηδὴς γαστέρα λιμός.

Γαστερι μῦνον εχοιμι κακῆς αλκτηρια λιμῦ. Suid.
— *Λυμαντῆρ πικρὸς αρούρης*
Ευφορβου ξυνεαξε βιον φυσιζοον ακτῆς.
Εδμηθεν φιλα γυῖα, τρεμων δ' ανεχαζε λιμῷ. Apollin.
— *Λευγαλεῳ λιμῳ βεβολημένοι ἦτορ.* Cal.

Λιναγρετης.
— *Πορκεων λιναγρεται* Lyc. 237.

Λινεργὴς
Οπη λινεργὴς κλῶσις ιλλουσα πικρά. Lyc. 716.

Λινοδεσμος. vid. *Λινον.*
— *Λινοδεσμῳ σχεδιᾳ* Æsc. Perf. 68.

Λινοδετος.
Ου ναυς χαλκοῖς λινοδετοις 'ορμηθεῖ σαθεν. Eur. I. T. 1043.

Λινοθωρηξ.
— Ολίγος μεν εην, λινοθωρηξ. Il. β. 529.

Λινοκροκος
Ναῦς ὅπως ποντιοις πνευμασι
Λινοκροκον στελλων φαρος. Eur. Hec. 1084.

Λινοπλυνὴς
Λινοπλυνεῖς τ' επενδυτας. Soph. Fr.
SYN. Τριβείς.

Λινοπτερος
Λινοπτερ' ευρε ναυτιλων οχηματα. Æsc. Pr. 467.

Λινοπτωμαι.
— Εγὼ δ' εστηκα λινοπτωμενος Ar. Pa. 1178.

Λινορραφὴς
Λινορραφής τε Δομος — Æsc. Supp. 140.

Λινοφθορος.
Λινοφθοροι δ' ὑφασματων λακίδες. — ib. Ch. 25.

Λινον.
— 'αψῖσι λινυ ἁλοντε πανανγρυ. Il. ε. 487.
— *Λινοιό τε λεπτὸν αωτον.* ib. ι. 657.
— *Λινῳ θανατοιο πανανγρῳ.* Tryph 665.
— Ορμον — Χρυσείοισι λινοισιν εερμένον. — Hom. A. 104.
SYN. Δικτυον, αμφιβληστρον, κλωστήρ, αποδεσμὸς, λινοδεσμος, ιστιον. — νευρὰ τῆς κιθαρας.
EP. Ακλιτον, δολόεν, δολοπλοκον, βαθυπλεκὲς, ευπλεκὲς, ευαγρον, ευκλωστον, ευστοχον, ευκολπον, ευτροχαλον, ευθριξ εναλιφοιτον, μαλακὸν, κυφὸν, φθισιμβροτον.

Λινος.
Γραμματα μεν τὸν παῖδα γερων Λινος εξεδίδαξεν,
Υιὸς Απολλωνος, μελεδωνεὺς, αγρυπνος ἥρως. Theoc. 24. 103.
Ηδὲ Λινον Θηβαῖον εδεξατο γαῖα θανοντα
Μουσης ερατης υἱον ευστεφανου. Ep. l. 3.
Και Λινος ευεπιην Φοιβεῖος Αρκας αλητης. Nonn.

Λινος. (εἶδος ὕμνου. Suid.)
— *Λινον δ' ὑπὸ καλὸν αειδε.* Il. σ. 570.

Λιπα. (i decl.)
—Αλειψαμενω λιπ' ελαιῳ Il. κ. 577.
SYN. Λιπαρῶς, ευκτως.
Λιπαζω
Γῆα τε παντα λιπαζε.—Nic.
SYN. Αλειφω, χριω.
Λιπαινω.
Ειδη φαεις Απηδανε
Ταις γας λιπαινειν Eur. Hec. 452.
SYN. Αρδειν. ποτιζω, διαιαινω, ευλιπαινω, καταλιπαινω, παχυνω, ζωμοω.
Λιπαραι ε.
—Λιπαραιν—Αφωττειο.—Theoc. 2. 133.
Λιπαροζωνος.
Ω λιπαροζωνε θυγατηρ
Αελιω Σελαναια.—Eur. Ph. 180.
Λιπαραμπυξ.
—Θαιαι Λιπαραμπυκα.—Ar. A. 671.
Λιπαρεω
Και τε με χρειας ωδε λιπαρεις τυχειν. Soph. Œd. T. 1445
SYN. Καταλιπαρεω ελλιπαρεω, προλιπαρεω, παρακαλεω εξαιτεω, ικετευω, δεομαι, κολακευω.
Λιπαρης.
—Λιπαρει πρωτιστον χερι ib. El. 1394.
SYN. Συνεχης α.κελης, επιμελης.
Λιπαροκρηδεμνος
—Χαρις λιπαροκρηδεμνος. Il. ς. 382.
Λιπαροπλοκαμος
—κεφαλης λιπαροπλοκαμοιο. ib. τ. 126.
SYN. Βαθυπλοκαμος.
Λιπαροχροος, λιπαροχρως.
Χαιρε Σελαναια λιπαροχροε —Theoc. 2. 165.
—Και αγαγε τον λιπαροχρων
Εις εμα δωματα Δελφιν.—ib. 102.
Λιπαρος.
—Λιπαρας τελεουσι θεμιστας. Il. ι. 156.
Τῷ κεν επισχοιης λιπαρους ποδας ειλαπιναζων. Il. ξ. 241.
SYN. Ευλιπης, πλουσιος, ευπορος. λαμπρος, πιων, χριστος, καλος, ενδοξος, δεξιος. ευτραφης.
Λιπαρως, λιπαρεως.
—Λιπαρως γηρασκεμεν εν μεγαροισι. Od. δ. 210.
SYN. Δαψιλως, λαμπρως, δεξιως, ευτυχως, αδρως, αφθονως. επιμελως.
Λιπαυγης.
—Λειμωνα βαθυσκιον ηδε λιπαυγη. Orph. H.
Λιπομητωρ.
Βαιον αποπλασσειν λιπομητορα παιδα κορυφης
Κριος εαλξοχερως θεισε θρασυνομενος. Ep. l. 1.
Λιποναυτας.
Ηρακλεης δ' ηρωες εκερτομεον λιποναυταν. Theoc. 13. 73.

SYN. Λειποναυτης, λειπανδρος, —
Λιπος.
Ου λιπος Απολλωνος αποσταζουσιν εθειραι. Call. 2. 39.
SYN. Λιπαροτης, κνισσα, ειδαρ, στεαρ, αλοιφη, δημος.—πιαλεα ib. Apollin.
Λιπτω.
—Του λιπ'οντα γαλακτος Ap. 4. 813.
SYN. Επιθυμεω, επιποθεω, λιλαιομαι.
Λις. vid. Λεων, Λεαινα.
—Επι τε λιν ηγαγε δαιμων Il. λ. 480.
E P. Αγριος, αινος, αλκιμος. εριβρομος, ευγενης, ευκομος, ορισκωος, ερεσιφοιτος, μεγαλαυχος, ωμηστης.
Λις, Λιτον.
—υπο λιτα πετασσας
Καλον, δαιδαλεον —Od α. 131.
—Εανῳ λιτι καλυψαν. Il. ψ. 254.
—υπερθε δε λιτ' υπεβαλλεν. Od. κ. 353.
SYN. Σαβανον, σινδων. Ιματιον, λιτον.
Λις, (pro λισσος. vid λισσος.)
Πετρη γαρ λις εστι —Od. μ. 79.
Λισπος
—Στοματουργος εσται (γλωσσα)
Βασανιστρια λισπη Ar. R. 848.
SYN. αναστριπτος, παρατετριπτος, παρατριβης, στρυφνος. λειος, αιματης.
Λισσας
—Τῇ δ' υπο πετραι
Λισσαδες ερριζωνται αλιβροχοι.—Ap. 2. 732.
Λισσομαι.
Λισσομαι ουνεκ' εμειο μενειν.—Il. α. 174.
—Η δ' αιεν εμε λισσεσκετο γουνων. Il. ι. 451.
SYN. Λιτανευω, παρακαλεω, αιτεω, λιπαρεω, λιτομαι.
Λισσος, vid. Λειος.
Εστι δε τις λισσὴ—πετρη. Od. γ. 293.
Λιστρευω.
Λιστρευοντα φυτον.—Od. ω. 226.
SYN. Λιστραινω, ομαλιζω, ξυω, περιξυω, περισκαπτω.
Λιστρον.
Λιστροισιν δαπεδον—ξυον.—Od. χ. 455.
SYN. Ομαλιστρον, καλλυντρον, κορηθρον, κορημα, σαρωθρον, ξυστηρ, σκαφειον.
Λιταινω.
—Τεκος εμον λιταινω. Eur. El. 1215.
SYN. Λισσομαι, λιτομαι, ευχομαι.
Λιτανεια.
Ου παισιν λιτανειαν εφθιμαν υπερ αυτου. Possel.
SYN. Λιτη, παρακλησις.
Λιτανευω. vid. Λισσομαι.

Παντας δ' ἐλλιτανευε κυλινδόμενος κατὰ κοπρον. Il. χ. 414.

Λιτανος

Ιυγγι δ' ἐμφὰν, μεταια

Μελη λιτανὰ Θεοῖσι. Æsc. Supp. 816.

SYN. Λιτανευτικὸς, δεητικὸς.

Λιταργιζω

Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν

Οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία. Arist. Pa. 561.

SYN. Σπευδω, τροχαζω, τρεχω, (συντομως) εγκονεω.

Λιτη

Τὰς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν

Ἐλλισάμην.—Od. λ. 34.

ΡΗΚ. Ευχὴ, δεημα, δεησις, παρακλησις.

ΕΡ. Οξυγοος, παιδικος, χειροτονος

Λιται.

Και γαρ τε Λιταί εισι Διὸς κοῦραι μεγαλοιο

Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.

Αι ῥά τε καὶ μετοπισθ' Ατης αλεγουσι, κιοῦσαι. Il. ι. 49[?].

—Ου γαρ ατιμοι

Ικεσιη Ζηνὸς κοῦραι Λιται.—Orph.

Ζηνὸς εριγδουποιο θυγατρὲς.—Cal.

Λιτομαι

—Και κῆρα λιτεσθαι Il. π. 47.

SYN. Λισσομαι, ἱκετευω, δεομαι, αντιβολεω.

Λιτὸς.

—Και εσσομεθ' υποτε λιτοί. Call. 2. 11.

Λιτη λαβοῦσα—γριματα ib. [?] 25.

SYN. Λιτης, αποβλητος, ευτελης, αδρανὴς, ασκευαστος, απλοῦς, αποικιλος, αμικτος, ολιγὸς, ψιλὸς

Λιτουργὸς.

Γῆν δ' εκ κεινὸς λιτουργὸν αυτομάτερα. Sim. 12.

SYN. Δυσφημος, κακοῦργος

Λιτυερσης, (γενος ωδης.)

Αδοντα λιτυερσην απ' αριστου τεως. Suid.

Λιχμαζω, λιχμαω, λιχμαομαι.

Λιχμαζον δ' αρα τώγε.—Hes. α. 235.

SYN. Διαλιχμαζω, απολιχμαω, λειχω, λιχνευω.

Λιχῆν.

Λιχῆνας εξεσθοντας αρχαιαν φυσιν. Æsc. Ch. 279.

Λιχνος.

—Κερδοσιν—επ' ουματα λιχνὰ φεροντες. Call. Fr.

SYN. Προθυμος, λαφυστικος, λαιμαργὸς, οψοφαγὸς, πολυπραγμων.

Λιψ. (ανεμος.)

Τας μιν απαντας

Λιψ—απὸ σκοπιᾶς ετιναξε. Theoc. 9. 11.

Λιψ—vid. Λιβὰς.

—Ου φιλοσπονδου λιβος. Æsc. Ch. 290.

Λιψυρια.

—Η διψυτις, η λιψυρια. ib. 754.

Λ Ο

ΛΟΒΟΣ.

Εν δ' αρα Ερματα ἧκεν ευτρητοισι λοβοῖσι. Il. ξ. 182.

—Εξ ακρων λοβῶν

Φθερσας κυφελλα.—Lyc. 1401.

Exp. Μερος απαλὸν τῶν ωτιων.—item, κερατιον. λαβη, λαβιον.

Λογάδες al. Λοχάδες.

Αλλὰ τεῶν λογαδων πολυ δ' αφαυροτερων. Ep. l. 7.

Αυγαζειν καθαραις ου δυναται λοχασιν. Call. Fr.

Exp. Οφθαλμοι. ἢ τὰ επὶ τῶν οφθαλμων λευκὰ.

—Ψηφοι λευκαι. επιλεκτοι.

Λογιδιον.

Αλλ' ἔστιν ἡμῖν λογιδιον.—Ar. V. 64.

SYN. Λογαριον.

Λογιζω. λογιζομαι.

—Λογισαι δὲ πρὸ εργων. Pythag. 39.

Τον καθ' ημεραν βιον λογιζου σόν. Eur. Alc. 798.

SYN. Αναλογιζομαι, επιλογιζομαι, εκλογιζομαι, λογαριαζω. λογιστευομαι. νομιζω, αριθμεω αναριθμεω, αναψηφιζομαι. σκεπτομαι, φθεγγομαι, φημιζομαι ενθυμοῦμαι.

Λογιον

Φραζευ Ερεχθειδη λογιων ὁδὸν—Ar. Eq. 1012.

SYN. Μαντεῖον, χρησμὸς, θεοπροπιον, θεσφατον.

—Λογος, λογειον.

Λογισμὸς.

Και βιον ευθυμοισιν αεὶ θαλλοντα λογισμοῖς. Orph H.

SYN. Αναλογισμὸς. επιλογισμὸς. σκεψις, διασκεψις. επισκεψις. σκεμμα, επινοια. διανοησις. εξετασις. εκτισις. αναριθμησις, τροπος λογος. φρην, φροντις. ψῆφος.

ΕΡ. Κρατερὸς. ευδυνατος, κακιας αμολυντος.

Λογος.

Ηστό τε καὶ τὸν ετερπε λογοις.—Il. ο. 393.

Ως λογος εν θνητοῖσιν εην.—Hom. B. 8

Οπλον τοι λογος ανδρὶ τιμωτερόν εστὶ σιδηρου. Phoc. 117.

SYN. Ρῆμα ῥῆσις. αποφθεγμα. λαλησις. επος, μυθος. λεξις. διαλεξις φρασις, ερμηνεια. βαξις, αυδὴ, φημη γνωμη. βιβλιον. διορισμὸς. λογισμὸς. αιτια, διανοια, υποθεσις. προφασις, επαινος, διηγημα.

ΕΡ. Αιμυλιος, αν ελικτος, αραχναῖος αιπὺς, ακοσμος, αφθιτομητις, αγλαοφανος, αμφιβολος, μυστικὸς, βορβορωδης κακηγορος κρυπτὸς, δυστυχὴς. δακεθυμος ευχαρις ος ευτραπελος, ευδρομος, ευσθενὴς ευκλεὴς, ευορκος. ευ ρυθμος. μαλακὸς, ματαιος, ζαμενὴς, κακοῦργος, κακοφρων, ζαμενης, μελισταγὴς, μητιετης, πικρὸς, πειρωεις, θεσπεσιος,

θεορρητος,

θεοτρεπτος. θεοφραστος, σκολιός, ὑψιλοφος, τιμηεις, χρυσοκροτος. χαμαιπετὴς, φιλομυστος, οικτρὸς, σαθρὸς, ονειδιστηρ, πεζὸς. επιτυμβιος, δεινδὴς, τηλαυγὴς, ποιητος, ψευστης, τεθηγμένος.

PHR. Σοφη ιαχη. Nonn.—Εργων σκιά.—vid. Ευγλωττια.

ΛΟΓΟΣ.

Αχρονος ἦν αχιχητος εν αρρητῳ Λογος αρχῇ
Ισοφυης — Nonn. I.

EP. Αγιος, μονογενὴς, αυτοτελεστος, οψιγονος, προγενεθλος, σαρκοφόρος, θεανθρωπος, ζωοπαροχος. θεογενὴς, πατρογεννητος.

PHR. Αρχεγονον φῶς. Nonn.—Τον ζωοποιον δεσποτην θεὸν. Naz.

Λογχη

Σειοντες λογχας —Hom. B 166.

SYN. Καμαξ, ακοντιον.

EP. Ανεμωδης, αιθοψ. αλεξιμβροτος, βαρβαρικὰ, σελασφόρος, σιδηρεις, φονια.

Λογχοποιος

Και λογχοποιῶν οργανα κλᾶσθαι ματην. Eur. B. 1206

Λογχοφόρος

Θρηκης λογχοφόρον γενος. Eur. Hec. 1091.

SYN. Λογχαιοι, λογχιτης, δορυφόρος, λογχηρης.

Λογχωτὸν.

— Και το διθυρσον
Τῦτο το λογχωτὸν —Ep. l. 6.

Λοετρὸν. Λυτρὸν.

Ου θεμις εστὶ λοετρὰ καρηατος ασσον ικεσθαι. Il. ψ. 44.

Μηδε γυναικειῳ λυτρῷ χροα φαιδρυνεσθαι
Ανέρα. Hesf. ε. 750.

SYN. Απολυτρα, απολυτρον. λυτρὸν, βαλανεῖον, πλυνος. κολυμβήθρα —νιμμα. πλυσμα πλυσμός

EP. Απυρον, γλυκερὸν καθαρὸν. θεοπνευστον. θερμὸν. ζωογόνον. λυσιπονον, λιπαρὸν, λιχωδες, λιαρον. εναλιον ομβροχυτον, παγκαλον. πυθαλιον, χαρίεν, γονιμῶδες δροσόεν, παναστατον, φοινιον.

Λοετροχοος Λυτροχόος.

Οι δε λοετροχόον τριποδ' ιστασαν εν πυρὶ.—Il. σ 346.
Οστας λωτροχ οι τᾶς Παλλάδος —Call. 5. 1.

Λοεω. vid Λυω.

Αλλ' ότε δὴ μιν εγὼ ελοευν.—Od. δ. 252.
Αυτὰρ δ' ὀυκ αν εγωγε λοεσσομαι.—ib. ζ. 221.

Λοιβὴ

Λοιβῆστε, κνισσης τε τὸ γαρ λαχομεν γερας ἡμεῖς. Il. δ. 4.

SYN. Αναθυμιασις, σπονδὴ, σπεισμα, επιχυσις, προχυσις. προθυμα, απαρχὴ, θυσια (οινο.)

EP. Ακρητος, αιματοεσσα, ευοινιστος, ευαγὴς, ευϊερος. κεραιλχὴς, μενσταγὴς, ταυροθυτος, φθισηνωρ, οινηρος.

Λοιγᾶσος, al. Λιγᾶιος.

— Πᾶν δε λοιγαιαν λεὼς
Εσθῆτα προστροπαιον εγχλαινυμενος. Lyc. 974.

Λοιγιος

Η δὴ λοιγια εργα τάδ' εσσεται.—Il. α. 518.

SYN. Ολεθριος, ολοὸς, βλαβοεις, αλιτηριος, λοιμικὸς, επιφθορος. λυμαντηριος.

Λοιγὸς

—Ημῖν απο λοιγὸν αμῦναι. Il. α. 67.

SYN Ολεθρος, φθορὰ, δηλημα. λοιμός. θανατος.

EP. Αεικὴς. αινὸς. ιοειδὴς, μιαιφόνος, πικρός.

Λοιδορεω, λοιδορεομαι.

— η ουκ ειδεν ουδε μουσικωτερον
Εσθ' η δυνασθαι λοιδορουμενον φερειν.
Ο λοιδορῶν γαρ.—Κ. λ. Philem.

Μεθυοντε ταῖς πορναισι λοιδορησεται. Ar. Eq. 1397.

SYN Διαλοιδορεω, καταγλωττιζω, αποσκωπτω, δεικαζω βλασφημεω, κερτομεω, επηρεαζω, αποσυκαζω.

— Δικτυρω, ονειδιζω, ὑβριζω, λακερυζομαι.

Λοιδορισμὸς.

Χω λοιδορισμος.—Ar. R. 770.

SYN. Λοιδορημα, διαλοιδορημα, διαλοιδορησις, λοιδορια, δυσφημια. κακολογια, διασυρμὸς, διαβολη καταλαλια, καταγγελια, ὕβρις, ονειδος. σκῶμμα, κερτομια, επιτιμησις.

Γλωσσα γαρ ανθρωπων φιλοκερτομος. εν δε σιωπῇ
Εργον ὃ περ τελεει τις, ενὶ τριοδοισιν ακυει. Muf.
Γλωσσαν αει δολοεσσαν εχει. περιφορτον απας,
Λαυκανιη δ' εχθιστη ταφῳ πανομοιιος εστι.
Δυσφρ συμη δολερὴ. Δολεροι μῦθοι. Apollin.
Φιλολοιδοροιο γλωττης.
Φευγω βελεμνα κωφα. Anac.

Λοιμικὸς.

—Αρωγὸς λοιμικῶν τοξευματων. Lyc. 1205.

SYN. Λοιγιος, λοιμωδης, φθοροποιὸς, θανατηφόρος, λοιμοφόρος, εξωλης, επικηρος.

Λοιμὸς.

—Πολεμός τε δαμᾷ και λοιμὸς Αχαιες. Il. α. 61.

SYN. Λοιμη. λοιγος, λύμη, νοσος, διαφθορά,—ταραχὴ.— Ο φθορεὺς.

EP. Νεκεστος, φθισιμβροτος, φθοροποιὸς, κακός.

Ηκε δ' επ' Αργειοισι κακὸν βελος, οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον επασσυτεροι.
Ουρῆας μεν πρῶτον επωχετο, και κυνας αργὺς.
Αυτὰρ επειτ' αυτοῖσι βελος εχεπευκὲς αφιεὶς
Βαλλ' αιεὶ δὲ πυραι νεκυων καιοντο θαμειαί. Hom.
Φθινουσα μεν καλυξιν εγκαρποις χθονος.
Φθινουσα δ' αγελαις βουνομοις, τοκοισί τε
Αγονοις γυναικῶν. Εν δ' ὁ πορφυρος θεὸς
Σκηψας ελαυνει, λοιμὸς εχθιστος, πολιν.

Υφ' ὧ κεῖται δῶμα Καδμείων μελάς
Δ' ᾅδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος
Οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος
Ὦ τις ἀλέξεται — κ. λ. Soph. Œd. T. 180.

Λοιπός
Τὰς λοιπὰς — αἶγας ἀμέλγω. Theoc. 5. 84.
SYN. Ἐπίλοιπος, περίλοιπος, ὑπόλοιπος, ἄλλος.

Λοισθεῖος. λοισθήιος. λοῖσθος. λοισθότατος.
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκε. Il. ψ. 751.
Ἀντίλοχος — λοισθήϊ' ἀνείρετ' ἄεθλον. ib. 785.
Λοῖσθος αὐτὰρ ἄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους. ib. 536.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν. Hes. Θ. 921.
SYN. Ἔσχατος, λοίσθιος.

Λοίσθιον. (Adv.)
Λοίσθιον ἐκ πείσε τὰ συμφέροντα τᾶς Κυθερείας. Theoc. 23. 16.
SYN. Δή, τέλος.

Λοκρίς.
Ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι. Ar. Av. 152.
Παράλιον Λοκρῶν πόλιν. Eur. Ph. 700.

Λοκροί.
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. Il. β. 535.
EP. Ἀγχέμαχοι, ἰόβολοι, ἐπιζεφύριοι.

Λοξίας. vid. Ἀπόλλων.
Οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ. Soph. Œd. T. 410.

Λοξόβατης.
Λοξοβάται, στρέβλοι, (Καρκινοι.) Hom. B. 286.
SYN. Λοξοβάμων, δόχμια βαίνων.

Λοξός. vid. Δόχμιος.
Λοξὸν ὄφιν, καὶ μοῦνον ἔχον ξίφος. — Call. Ep. 29.

Λοξώ. Nom. pr.
— Λοξώ τε καὶ εὐαίων Ἑκαέργη. Call. 4. 292.

Λοπάς.
— Ἐν λοπάδι πεπτιγμένον. Ar. V. 509.
SYN. Χύτρα, τήγανον, λέκανη, λίθος.

Λοπός.
Οἷόν τε κρομύοιο λοπόν. — Od. τ. 233.
SYN. Λέπις, λέπος, λοπὶς, λόπισμα, φλοιός.

Λυτροδαΐκτος
Λυτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
Πολέμαρχος ἀνήρ. Æsc. Ch. 1071.

Λυτροφόρος.
Λυτροφόρῳ χλιδᾷ. Eur. Ph. 360.

Λυτρών. vid. Λουτρόν.
Θερμὸν δ' ὑπαὶ λυτρῶνος ἀρτίως στέγην. Ly. 1103.

Λύω.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν. — Il. ε. 905.

SYN. Ἀπολούω, λούω, λοέω, καθαίρω, νίπτω, κλύζω, βαπτίζω.
Ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο. Ap.

Λοφάω.
Καὶ χεῖρα λευκὴν τοῖσι κατακαμφθεῖσα ῥηθεῖς. Nonn.
— Οὐκ ἀπὸ λοφᾶς; Arist. Pa. 1210.
EXP. Πλῆθος ἔχειν λοφῶν.

Λοφεῖον
(Θήκη κατόπτρου. ἀπὸ τοῦ λοφοῦ.)
— Καθιδρύσαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον. ib. N. 749.

Λοφιὰ
Φρίξας εὖ λοφιήν — Od. τ. 446.
SYN. Τένων, τράχηλος, λόφος, ἀκρώρεια, ἄκρον.
EP. Αὐτόκομος.

Λοφίς.
Σαρκας καταίθων λοφίσιν. — Lyc. 48.
SYN. Δαΐς, λαμπάς.

Λοφόεις.
Ἐκ κορυφῆς λοφόεντι — δεσμῷ. Tryph. 67.

Λοφοποιὸς
Τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς. Ar. Pa. 544.

Λόφος.
— Δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν. Il. γ. 337.
— Ὅθι ἑρμαῖος λόφος ἐστίν. Od. π. 472.
Ἐμβαίνετε, κιχήμενα, ἰδὲ λόφον — Il. κ. 573.
SYN. Ἐπικράνον, λοφιά. κῶνος. — ἱμάς. — κυνῆ, γεωλοφον. βουνός. τράχηλος. τριχωτός, χαίτη.
EP. Ἱππιοχαίτης ἱπποῦρις φοινιξ, φοινικεος, μελτοχαρμος, πολυσυγμων, βεπλαμοκτιστος, ὀλκεις. — γαύρος, δεινος, περιφοιτος, μετωπρανος, εὐπρεπης, τροχοεις, κατάσκιος.

Λοφωσις.
— Ἡ λόφωσις ἡ 'πὶ τῶν ὀρνέων. Ar. Av. 292.

Λοχάω.
— Ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι. Il. σ. 520.
SYN. Λοχάζω, λοχεύω, λοχίζω, ἐγκαθίζω. ἐλλοχάω. ἐλλοχίζω. θηρεύω, ἐνεδρεύω, ἐμφωλεύω.

Λοχεία, λοχία, λόχευμα
Λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος. Eur. El. 656.
Ἔνθα λόχευμα σεμν' ἐλοχεύσατο — ib. I. 921.
SYN. Παιδοτοκία. τόκος, γόνος. κῦμα. — λόχος.
EP. Ἀμαίευτος τελεσσίγαμος. — πολυδαίδαλον — τελεσσίγονος, γόνοεσσα, ἐκπλαγή, θαλασσοτόκος, ἀχύτλωτος, ἀχράντος, ὑπωρόφιος, χαμεύνα. Nonn.

Λοχαγέτης. λοχηγέτης λοχαγός.
— Ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται. Æsch. S. T. 42.
Ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις. Soph. An. 145.
SYN. Λοχαγωγὸς ταξίαρχος, στρατηγός, ἡγεμών, λοχάρχης.

Λοχεύω. λοχεύομαι.
Νύμφη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα. — Hom. M. 230.

SYN.

SYN. Κυεω, κυοτοκεω. αποτικτω, αποτικτω, εκτικτω, τοκαω, ωδινω.—γειναω.—γαμεω.—επιθρεω

Λοχιτης.

—Η πολλας εχων

Ανδρας λοχιτας, οι' ατὰρ αρχηγετης. Soph. Œd. T. 770.

SYN. Δορυφόρος. ὑπερασπιστης, σωματοφυλαξ.—εφεδρευων, εφεδρευτης, βασιλεύς.

Λοχμαῖος, λοχμιος.

Μῦσα λοχμαια. Arist. Av. 738.

—Λοχμαιαν ὑλοβατας Ep. l. 6.

SYN. Λοχμωδης, ὑλαῖος, ὑλωδης, αγριος.

Λοχμη.

—Εν Λοχμη πυκινῇ κατεκειτο μεγας σῦς. Od. τ. 439.

SYN. Ακανθων, θαμνων, ὑλη. τοπος συμφυτος, θαμνωδης. λοχμωδης.

EP. Ευδενδρος, μελισσοβοτος, σκιερα, κνατεα. αειφυτος. δρακοντοβοτος, ευπεταλος, φυλλας. ερημας, ερημονόμος, ορειας, ορεσσαυλος, ταυνπρεμνος, δενδρας, φορβας.

Λοχος.

Ουτε λοχονδ' ιεναι.— Il. α. 227.

—Τελεῖται δε λοχον Soph. Œd. C. 1145.

SYN. Λοχησις, λοχισμος, καταλοχισις, ενεδρα, ενεδρον, επιβυλια, επιβυλευσις, σκευωρημα λοχευμα. ταξις, ταγμα, φαλαγξ. σπεῖρα, ουλαμὸς, συμμορια.

EP. Αιπὺς, ατεκμαρτος, αιοπητος, δριμύς, ιππηλατος, ὑφαλος, ενναλιος κοῖλος, κρυφιος, σκοτιος, δοχμιος, στονοεις. κλυτοπωλος, περισπτος, ευαγρος.

Λοω, vid. λυω

Αυτὰρ επειδὴ ζεσσεν ὑδωρ ενὶ ηνοπι χαλκῷ,
Ες ρ' ασαμινθον εσασα, λο' εκ τριποδος μεγαλοιο,
Θυμῆρες κεραασα κατα κρατος τε και ωμων,
Οφρα μοι εκ καματον θυμοφθόρον ειλετο γυιων. Od. κ. 360.

Λ Υ

ΛΥΑΙΟΣ, vid. Βακχος.

Ο λυσιφρων, ο Λυαῖος. Anac. 27. 2.

Λυγαῖος.

—Νυκθ' ὑπὸ λυγαιην— Apoll. 2. 1123.

—Εκρυψαν κρμα λυγαιῳ πεπι. Eur. Hera. 856.

SYN. Σκοτεινὸς, κενυλος. φοβερὸς, συννεφὴς, αφανὴς δολιος.

Λυγδαμις.

Λυγδαμις ὑβριστής.—Call. 3. 252.

Λυγδην.

Λυγδην εκλαιον παντες.— Soph. Œd. T. 1692.

EXP. Λυζοντες ὁμυ.

Λυγδινος.

Περὶ λυγδινῳ τραχηλῳ. Anac. 28. 27.

—Τὰ λυγδινα κονια μαστων. Ep. l. 6.

Λυγδος. (ειδος λιθυ)

Οια τε λυγδυ γλυπτὸν.—Ep. l. 7.

Λυγιζω.

—Τυ θην τ.ν ερωτα κατευχεο, Δαφνι, λυγιξειν. Theoc. 1. 97.

SYN. Καμπτω δεσμεω, καταδεω, στρεφω, διαλυγιζω. Καταλυγιζω. λυγοω, νικαω.

Λυγισμος.

—Και λυγισμῶν, και στροφῶν. Ar. R. 787.

SYN. Λυγισμα, διαλυγισμα. επικαμψις. καμπη, παραλογισμός, συστροφὴ, διαστροφὴ, συγκλασμα, ᾆσμα βδελυρὸν συνθετις.

Λυγκευς.

—Λυγκῆος γενεη ταλεικλειτοιο. Hes. α. 327.

—Ακριβως ομμασι Λυγκευς. Theoc.

—Ος τηλιστα δὲ αιθερος ηδὲ θαλασσης
Βενθεα. και Πλυτῆος ὑποχθονιοιο βερεθρα
Μῦτος απ' ανθρωπων δεικνυσιν οπωπειν οσσοις. Orph.

—Λυγκευς δε και οξυτατοις εκεκαστο
Ομμασιν Ει ετεόν γε πελει κλεος ανέρα κεῖνον
Ρηιδιως και νερθε κατὰ χθονὸς αυγαζεσθαι. Apoll.

Λυγξ.

Λαῖφος δίπὲ νῶτα δαφοινὸν
Λυγκὸς εχει.—Hom. XVIII. 24.

EP. Αιολοδερμος, βαλια, ευγλενος, Μαπαλια

Λυγος.

—Σπασαμην ρῶπάς τε λυγυς τε. Od. κ. 166.

Στιφαιῦται τῇ λυγῳ. Anac. 74.

SYN. Οἶσος, ριψ. (φυτον ἱματτῶδες.) σκοτος.

EP. Ευστρεφης, μοσχος, ἁπαλὸς.

Λυγρὸς.

—Ουδέ τι οι τόγ' επηρκεσε λυγρὸν ολεθρον. Il. β. 873.

SYN. Αιπὺς. δεινὸς, κακὸς, ισχυρὸς, ελεεινὸς, λυπηρὸς, πενθικὸς, αργαλεος, λευγαλεος, χαλεπὸς, πονηρὸς.

Λυγοω.

—Κατ' αυχενος αμμα λυγωσας Ep. l. 1.

Και Δαναην ελυγωσεν ὁ χρυσος τας φρενα.—ib.

SYN. αναδεω δεσμεω—Καμπτω, εγκαμπτω.

Λυδὸς, Λυδιος.

Λυδῆ γυναικὶ φασί νιν λατριν πονεῖν Soph. Tr. 70.

Λυδιοις αυλοις εν αυλοῖς. Pind. Ol. 5.

SYN. Λυδιακὸς, Λυδιειος.

Λυδοὶ.

Αβροδιαιτων δ' επεται Λυδῶν οχλος. Æsc. P. 41.

EP. Πολυχρυσοι, αβροβιοι, εγχεσοχθοι. Βρομιοι.

Λυδα.

—Σατυρος δ' επεμηνατο Λυδᾳ. Mosc. 6. 2.

Λυδος.

Ειθ' εγε Λυδὸς,—ειτε Λακων. Ep. l. 3.

Λυδιζω.

—Και

—Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων. Ar. Eq. 520.
Λυδοπαθέs Anac. 150.
Λύζω vid. Ολολύζω
Επτα λύζει, καὶ δακρύει.—Ar. A. 690
Καὶ γοερὸν λύζων επτοπαχίζει Ερως. Ep. l. 3.
Λύθρον.
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον.—Il. ζ. 268.
SYN Βροτος, ιχὼρ μαρασμὸς – φονος.
EP. Βροτεον, αργαλέον, αλγινοεν, ατερπὲς, λευγαλέον, πολυρραθαμιγξ. φοινῆεν.
Λυκάβας.
Τῶ δ' αὐτῶ λυκάβαντος.—Od. ξ. 161.
SYN. Ενιαυτος.
Λυκαβητος.
—Ην εν σὺ λεγεις Λυκαβητης. Ar. R. 1088.
Λυκαινα, λυκαινὶς λυκὶς. vid. λυκος.
—Θεῶν σκεπτοῦχε λυκαινα. Orph.
Λυκαινομορφος.
—Εκγονων δ'ρυος Λυκαινομορφων. Lyc. 481.
Λυκαῖον.
—Κατ ωρεα μακρα Λυκαιω, Theo. 1. 123.
Λυκᾶιος, (Αρκας)
—Δικταιον αειδομεν, ἠὲ Λυκαῖον. Call. 1. 4.
Λυκαμβιάδες
—φεγγος ελειπον, αλυσκαζῶσαι ιαμβων.
Αγριον Αρχιλοχου φθεγμα, Λυκαμβιαδες. Ep. l. 3.
Λυκαονες.
Ἴδριες εν πολεμοισι Λυκαονες αγκυλοτοξοι Dion. 857.
Λυκαονιδης.
—Αιπύ τε σᾶμα τῆνο Λυκαονιδαο.— Theoc. 1. 126.
Λυκαονιος.
—Παλαιοτατον δέ μιν ὕδωρ
Υἱωνοι πιεσει Λυκαονιης αρκτοιο. Call. I. 41.
Λυκαων.
Ενθ' υἷει Πριαμοιο συνηντετο Δαρδανιδαο
Εκ ποταμῶ φευγοντι Λυκαονι, τόν ῥά ποτ' αυτος
Ηγε λαβὼν εκ πατρὸς αλωῆς ουκ εθελοντα,
Εννυχιος προμολων.—Il. φ. 35
EP. Παιδοφονος. ξεινοδόκος μακαρων. Nonn.
Λυκαστος.
—Και αργινοεντα Λυκαστον. Il. β. 647.
Λυκια λυκειη λυκῶ (Λυκου δορα)
Και λυκεην, και τοξα παλιντονα.—Il. κ. 459.
Λυκειον. Ες Λυκειον, κα'κ Λυκειω. Ar. Pa. 355.
Αγορὰ Λυκειος—Soph. El. 6.
Λυκειος. vid. Απολλων. Λυκοκτονος.
Και σὺ Λυκει' αναξ.
Λυκειος γενῶ στρατῶ δαΐῳ. Æſc. S. T. 147.
EXP. Πολεμιος, επιβλαβὴς, φθορίος.
Λυκηγενὴς.
—Απολλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτοξῳ. Il. δ. 101.

Λυκιδας.
—Καὶ τιν οδιταν
Εσθλὸν συν Μοισαισι Κυδωνικὸν ευρομες ανδρα.
Ωνομα μεν Λυκιδαν, ἦς δ' αιπόλος.—Theoc. 7. 11.
Λυκιδευς.
Θρεψαι και λυκιδεῖς.—ib. 5. 38.
SYN. Λυκὶς.
Λυκιη.
Αλλ' ὅτε δὴ Λυκιην ἶξε.—Il. ζ. 173.
EP. Ευρεῖα, εριβωλαξ, ερικυδὴς.
Λυκιος
Οιμεν ὑπαειδουσι νομον Λυκιοιο γεροντος. Call. 4. 304.
Λυκιοι.
—Λυκιων μεγα εθνος αγοντε. Il. μ. 330.
EP. Αντιθεοι, ιφθιμοι, ασπισται, αγχιμαχηται. θωρηκται.
Λυκις, vid. Φρινχος.
Λυκομηδης.
—Κρειοντος υἱὸν Λυκομηδεα δῖον. Il ι. 84.
SYN. Κρειοντιαδης, αρηΐφιλος, κρατερός.
Λυκοποδες. (των τυραννων δορυφόροι)
Αλλ' αγετε λυκοποδες.—Ar. L. 665.
Λυκοκτονος, λυκορραιστὴς.
Λυκοκτονου Θεῶ—Αγορὰ Λυκειος—Soph. El. 6.
Δερμα λυκορραιστης εκρεμασεν Τελεσων. Ep. l. 6.
Λυκος. Nom. pr.
Ουδ' αρα δηθὰ Λυκον. κεινης προμον ηπειροιο,
Και Μαριανδυνὰς λαθον ανερας ορμαθεντες,
Αυθενται Αμυκοιο—Κ. λ. Αρ. 2. 754.
Λυκος.
Ουδὲ λυκοι και αρνες ὁμοφρονα θυμὸν εχουσιν. Il. χ. 263.
EP. Αγκυλομητις, ἁρπακτὴρ, αἱμωπὸς. αιθων, δαφοινὸς, θρασὺς. κρατεραυξ. καρχαρεος καρχαροδων, κοιλογαστωρ, λαιμαργὸς, μηλοφονος, νυκτιπορος, ολοὸς. ομβριμοθυμος, ορεστερος, σιντης, πολιος. τραχὺς. χαιὼν, ωμοφαγος
—Δηϊων—ἁρπαγα μηλων. Nonn.
Λυκων ολοφωΐον εργον Theoc..
—Λυκοτερσιν αναιδεσι μηλων Cal.
Λυκεργος, Λυκοοργος.
Ουδὲ γαρ ουδε Δρυαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκοοργος
Δὴν ἦν ὅς ρα Θεοῖσιν επουρανιοισιν εριζεν Il. ζ. 130.
EP. Ανδροφονος, φιλοπτολεμος,— ανομαιος, αμεθυστος, αδηριτος, αβακχευτος, αρειος, ακαμας, αλητης, τυφλὸς, δορυθρασὺς, κρατερὸς. μιαιφονος, ακανθοφορος, φονος, φιλοξεινος, χαλκοχιτων. Δρυαντιαδης.
Λυκοφοντης.
Υἱος τ' Αυτοφονοιο μενεπτολεμος Λυκοφοντης. Il. δ. 395.
EP. Αντιθεος.

Λυκοφρων.

Λυκοφρων. Nom. pr.
Βιβλος μεν τελεθουσα Λυκοφρονος ασματοκομπη.
Λυκοφρων, vid Μαστοριδης
—Λυκοφρονα Μαστορος υἱον.
Αιαντος θεραποντα, Κυθηριον, ὅς ρα παρ᾽ αυτῳ
Ναι᾽ επει ανδρα κατεκτα Κυθηροισι ζαθεοισι. Il. ο. 430.
Λυκοψια.
—Ως λυκοψιαν—κηφαιας—Lyc. 1432.
SYN Λυκοφως.
Λυκτιος.
—Τό, τ᾽ αιμμα το Λυκτιον.—Call. 2 33.
Λυκτος.
—Ος ῥεα Λυκτω ευκτιμενης ικετ᾽ αυτῳ. Il. ρ. 611.
Λυκων.
Πηνελεως δε Λυκων τε συνεδραμον.—Il. π. 335.
Λυκωπας.
—Ο βωκολος ὧδε Λυκωπας. Theoc. 5. 62.
Λυκωπιτης.
Εις δε, Λυκωπιτας.—ib. 7. 72.
Λυκωρευς.
—Θεραπων Αμυκοιο Λυκωρευς. Ap. 2. 51.
Λυκωρευς.
—Λυκωρειος εντεα Φοιβω Call. 2. 19.
Λυμα. λυματις.
—Και ες αλα λυματ᾽ εβαλλον. Il α. 314.
Λυματις ε προ γας ολασκει. Æsc. Supp 834.
SYN. Απολυμα, καθαρμα. καθαρσιον, ρυπον. αλυσια —περιτ7ωμα. —λυμη.
Λυμαινω, λυμαινομαι,
—Και λεχη λυμαινεται Eur. B. 354.
SYN. Βλαπ7ω, διαφθειρω, μιαινειν, παραπτεω, λωβαομαι εκπορθεω καθαιρω.—απολυμαινομαι.
Λυμαντηριος.
Πριν αν χαλασθῇ δεσμα λυμαντηρια. Æsch. Pr. 990.
SYN. Ολεθριος, λοιγιος, λωβεεις.
Λυμαντης, λυμεων, λυμητης.
Οιον κατακτησαιτο λυμαντην βιον. Soph. Tr. 806.
μηθ᾽ ο λυμεων εμος Ib. Aj. 574.
Αλλος απ᾽ Ιταλιης λυμητης εξει τ᾽ ανηρ Sib. l. 3.
SYN. Φθορευς αcωτος. λοιμος λυμαντωρ.
Λυμη.
—ρυσασθε δυσαμμορον ανερα λυμης. Ap. 2. 218.
ταισδ᾽ αδαμαντοδετοισι λυμαις. Æsch. Pr. 148.
SYN. συμφορα, βλαβη, φθορα, ὑβρις ρυπος. λυμα.
Λυπεω.
—ην δ᾽ ετι λυπῇς. Hes. ε. 399.
Και σαυτον λυπῃς. Ep. l. 1.
SYN. επιλυπεω, συλλυπεω, παραλυπεω αλγυνω. ανιαω. βλαπ7ω.
Παρεστι δ᾽ ωδις και φρενων καταφθορα. Æsc.
—λυεται μελη λυπη. Eur.

Λυπη. λυπημα
Κεινοι τε λυπη πᾶς εληλαται κακῇ. Soph. Aj. 275.
Λυπηρον λυπημα Ib. Tr 563.
SYN. αλγηδων. πονος. ὑβρις. φθορα. βλαβη.
EP. ανθρωποολοιγος, θυμοβορος, αμεγαρτος, πικρα.
Λυπηρος, λυπρος.
—Τι σοι τοῦτ᾽ εστι λυπηρον κλυειν, Ib. Œd. C. 1240.
ουδε λιην λυπρη,—Od. ι 243.
SYN. Περιλυπος, αλγεινος, οδυνηρος, οἰζυρος, σκυθρωπος. χαλεπος. ευτελης, πενιχρος. θυμοβαρης. ολεθριος, αχρειος.
Λυπηρως.
—Λυπηρως δ᾽ εχει,
Ει τοις εμαυτης τον βιον σωζω κακοις. Soph. El. 770.
SYN. Βαρεως. ανιαρως. οδυνηρως, δυσφορως. δυσχερως ευτελως. συμπαθως, περιπαθως, χαλεπως.
Λυρα, vid. Αλκμαν κιθαρα.
—Λυρη δ᾽ ερατον κιθαριζεν. Hom. M. 422.
EP. αναιμοστος. ηδιεπης. ευλογος. ευχορδος. ευφθογγος. ευμολπος, επτακτυπος, ευυμνος, επτατονος, ελεφαντινη. καλη, χρυσεια. Αμφιονιη, Ερμαιη, Θρηικιη, Κυλληναιη.
Phr ματηρ ὑμνων. vid. φορμιγξ.
Λυραοιδος.
—Ταν δεκαταν Ελικωνιδα ταν λυραοιδον. Ep. l. 3.
SYN. λυριστης, λυρωδος, κιθαριστης.
Λυριζω
Στεψον ῦν με, και λυριζων—Anac. 5. 12.
SYN. Κιθαριζω, φορμιζω,
Λυρικος.
Λυρικης αχης Μουσης. Ib. 49. 2.
SYN. Λυροεις.
Λυρνησσος.
Λυρνησσον διαπορθησας.—Il. β. 691.
Λυρογηθης. vid. Απολλων.
Λυροθελγης—κειται λυροθελγεα λειψανα πυργων. Ep. l. 1.
Λυροκτυπης.
Εγω δε λυροκτυπης. Anac. 172. 47.
Λυροκτυπια.
Ταν δε παρος λαλαγευσαν εναλιγκιον αγροτιν ηχω.
Προς νομον ὑμετερας τρεψε λυροκτυπιης. Ep. 6.
SYN. Λυρῳδια.
Λυροποιος.
Τον λυροποιον πρεμνον Anac. 134.
Λυσανδρος.
Ουτα δε Λυσανδρον.—Il λ. 491.
Λυσανιας.
Λυσανιας πατρωων μεγαλων πονων. Ar. N. 1160.

E X P. Λυειν τῆς τοῦ πατρος αιτιας.

Λυσηνωρ.

—μεθην λυσηνορος οινω. Tryph. 440.

Λυσιαιασσα.

—Αυτονομη, και Λυσιαιασσα. Hef. Θ. 258.

Λυσιζωνος.

Ειθα γαρ Ειλειθυιαν ἐδυσατο λυσιζωνον. Theoc. 17. 60.

Λυσικακος.

οπτις λυσικακε μνησομαι ουκαδ᾽ ἰαν. Theog. 476.

Λυσικλῆς.

Βελτιστος ανηρ μετα Λυσικλεα. Ar. Eq. 762.

Λυσικρατης.

Το φαρμακον, Λυσικρατης μελαινεται. Ib. Ecc. 731.

Λυσιμαχαι.

Οιμαι ποτε Λυσιμαχας ὑμᾶς
Εν τοῖς Ελλησι καλεῖσθαι. Ib. L. 555.

Λυσιμαχος.

Ινα λυσιμαχην σε (Ειρηνη) καλεωμεν. Ib. Pa. 991.

Λυσιμελεια.

—Παρ υδασι Λυσιμελειας. Theoc. 16. 84.

Λυσιμελης.

Λυσιμελὴς—ὑπνος.—Od. υ, 57.

Λυσιμεριμνος vid Ερμης.

Λυσιος. vid Βακχος.

Λυσιπαιγμων.

Λυσιπαιγμων τότε Βακχος. Anac. 39. 9.

Λυσιπημων.

Εν γάρ σοι τικετῶν λυσιπημονίς. Orph.

Λυσιππος.

Λυσιππε πλαστα Σικυωνιε, θαρσαλεα χὲιρ
Δαῖε τεχνιτα —Ep. l. 4.

Λυσις.

Καί κεν αναβλησις λυσιος νεκροῖο γενηται. Il, ω. 655.

Ει τιν᾽ ἑταιροισιν θανατου λυσιν — (Ευροιμην) Od. ι. 421.

S Y N. Λυτρωσις απολυτρωσις, ῥυσις, αποφυσις, ἀναλυσις. παραλυσις, καταλυσις, εκλυσις.

Λυσιστρατος.

Λυσιστρατος τ᾽ εν αγορᾳ, χολαργεων οινοδος. Ar. A. 855.

Λυσιτελεω.

Οὔ φημ᾽ αν λυσιτελεῖν σφῶν. Ib. Pl. 509.

S Y N. χρησιμευω, χρησιμω, συμφερω, ωφελεω. μισθοομαι

Λυσιφρων, vid. Λυχνος.

Λυσσα, λυττα. λυσσημα

—Κρατερὴ δέ ἑ λυσσα δεδυκεν. Il. ι. 239.

—μανιασιν λυσσημασι. Eur. Or. 270.

S Y N. μανια, ὁρμὴ ἐκστασις, οἶστρος μελαγχολια. ενθουσιασμὸς, παραπληξια, παραφροσυνη, φρενοβλαβεια, φρενῖτις, θυμός.

E P. ασχετος αφρων, αμειλικτος, ακατος, βυβρωστις, δυσαλγὴς, θυμος. ἑτεροφρων, πιστοφρων, ολοοφρων, ολοὴ, μορμυρωπὸς, πολυδεινὴς, ῥηξηνωρ, σοφα. σαοφρων, φιλοκερδὴς, φλογια, φλογερὰ φοιτὰς, ωμοβρωτος.

Phr. Νοσημα μανικὸν.— τῆς διανοιας παραφορά.—
Αφροσιν εγκεφαλοιο μετατρωπῶντο μενοιναι,
Και σφαλεραῖς ἑλικεσσιν ἐβακχευθησαν οπωπαι
Ανέρος οιστρηθεντος· απεπλαζοντο δε χαῖται
Σειομεναι περὶ τοῦτον ακερσικομοιο καρηνα·
Και στομα οἱ βαμβαινε, και περὶ χειλεα λυσσας
Πεμπεν ασημαντον εκεαν ἑτεροθροον ηχώ. Nonn.

Λυσσαινω.

—Πατρὶ λυσσαινων παρει. Soph. An. 644.

S Y N. Απεχθομαι. προσοχθεω, δυσμεναινω.

Λυσσαω.

Λυσσῶντι δ᾽ αυτῷ δαιμονων δεικνυσί τις. Soph. Œd. T. 1281.

S Y N. Εκλυσσαω, λυσσομαι. μαινομαι.

Λυσσανιος,

ουχὶ παντα γε, ὦ λυσσανιε. Ar. L. 1173.

Λυσσηρης, vid. Ευμενιδες.

Λυσσητὴς, λυσσομανὴς, λυσσητὴρ, λυσσωδης.

Και κυνα λυσσητὴν περιφευγε —Ep. Suid.

— δεινω λυσσομανεις πλοκαμους. Ep. l. 6.

Τοῦτον δ᾽ ου δυναμαι βαλεειν κυνα λυσσητῆρα, Il. Θ, 299.

Ηυς᾽ ὅγ᾽ ὁ λυσσωδης, φλογὶ εικελος, ηγεμονευει
Εκτωρ— Il. ν 53.

S Y N. μανιωδὴς, μεμηνὼς. λυσσηεις, λυσσαλέος,

Λυτειρα vid. Φυσις.

Λυτηριὸς vid. Ρεα.

Λυτηριον.

— ατρεπτοιο λυτηριον ἔγε φατοιο
Τεκμαρσιν,— Apoll. 4. 704.

τῶν παλαι—κακων—λυτηριον. Soph. El. 1520.

SYN. Εκλυτηριον Καθαρσιον, καθαρμα, αποτροπιασμα αποτροπιασμὸς, αφοσιωμα, ἐξιλασμα αλεκτηριον.

Λυτηριος. vid. Αρτεμις.

—ὃ δ᾽ εχω, φιλαι,
Λυτηριον λυπημα, τῇδ᾽ ὑμῖν φρασω. Ib. Tr. 563.

—Λυτηριους ευχας —Ib. El. 637.

S Y N. Φυλακτηριος.

Λυτρον.

—Λυτρον συμφορᾶς οικτρᾶς γλυκὺ, Pind. Ol.

S Y N. αντιλυτρον, ανταλλαγμα, ῥυσιον, αποινον. μισθὸς τιμημα.

E P. Ευδοξον, καλλιστον.

Λυχνιον.

—Τοδε λυχνιον εν Πρυτανειῳ. Theoc. 21, 36.

S Y N. Λυχνιδιον, λυχνουχὸς δαδιον. — λυχνειον, λυχνια, κηροπηγιον.

Λυχνος.
Χρυσεον λυχνον εχυσα, φαος περικαλλὲς εποίει Od. τ. 34.
SYN. Λαμπας, λαμπ]ήρ.
EPITH. Απιςος. αςραπ]ων, αιγληεις, αειφανὴς, ασβεςος αιθωψ. λαμπομενος, διψαλέος, ενδομυχος, μεσσοφανὴς, ύπευδιος, οινωψ, πολυκλαυτος, πολυπεγγὴς, τυφηρὴς, φιλαγρυπνος, φιληλακατος.
—Βιοτοιο φαεσφορον ηγεμονῆα Muf.
—Κρυφιων επιμαρτυρα λυχνον ερωτων. Ib.
Ω λαμπρὸν ομμα τ8 τροχηλατε λυχνε. Arist.
Αςερόεν μιμημα, καὶ εικελον εξεῖ κοσμε. Nonn.
Λυχνοποιος Λυχνοπωλης.
Οτι τυγχανει λυχνοποιὸς ὢν—Ar. Pa. 689.
—Λυχνοπωλησι και νευρροραφοις. Ib. Eq. 736.
Λυχνῦχος.
Λυχνῦχος και κυλιξ Ib. A. 936.
SYN. Φανὸς, λαμπ]ὴρ, λαμπαδῦχος,—λυχνοφόρος.
Λυω.
Ηδ' ετι και λυσει—Il. ζ. 118.
Εὖτε τὸν ὕπνος εμαρπ]ε, λυων μελεδηματα θυμϐ. Il. ψ. 62.
Λυειν, ὡς πολεως τειχη—Theog. 236.
SYN. Απολυω, επίλυω, εκλυω, διαλυω, ανιημι, εφιημι, χαλαω, ελευθερσω, αποδιδωμι, λυτροω, καθαιρεω. τεμνω.

Λ Ω

Λῶ. (pro Θελω.)
Ἣν τινα λῆς.—Call. 3. 19.
Λωβαομαι, Λωβευω.
—Νῦν ύςατα λωβησαιο. Il α. 232.
—Τιπ]ε με λωβευεις— ; Od ψ. 15.
SYN. Απολωβαομαι, διαλωβαομαι, εκλωβεω. λωβαζω, λυμαινομαι, βλαπ]ω, ανιαω, ὑβριζω, εξαπαταω, χλευαζω, κατασκωπ]ω.
Λωβη.
—Ουδ' απὸ μητρὸς αεικέα παῖδες αμυνον Λωβην—Apoll 1. 816.
SYN. Αικια, ασελγεια, λεσχηνεια. χλευη, ψεῦδος, παλακισμὸς. προπαλακισμὸς, προπηλακισις, παροινια. πονηρολογια, ςλυρελισμὸς, σκορακισμὸς, ὕβρισμα, ὕβρις. ονειδος βλαβη. ολεθρος.
EPITH. Αεικὴς. απεχθὴς, αμειυος, βροτεικὴς, λυγρα, θυμαλγὴς. πολυαλγὴς, πολυκηδὴς, πολυγραμπ]ος. πολυπημων. πολυσχιδὴς, κυνανχὴς, κελαινὴ, ςρεψαυχην.

Λωβηεις,
Ἴχνια λωβηεντα θεῶν—ἱμαντων. Tryph. 254.
Λωβητὴρ, Λωβητὴς, Λωβητωρ.
Ερρετε λωβητῆρες, ελεγχέες—Il. ω. 239.
—Λωβηταὶ τεχνης Ar. R. 93.
Βοτρυων ακαμαντα φυτῶν λωβητέρα καρπον. Ep. Suid.
SYN. Λυμαντηρ, διαφθορεὺς, ὑβριςὴς, απ]ερηςὴς βλαπ]ικὸς.
Λωβητὸς.
Ω δ' ε κε τῶν λυγρων δωη, λωβητὸν εθηκε. Il. ω. 531.
SYN. Σιναρὸς. επονειδιςος, κακὸς.
Λωϊον. Λωΐτερος. Λωςος
Η πολυ λωϊόν εςι—Il. α. 229.
—Δοκεει τόδε λωΐτερον και αμεινον. Od. α. 371.
—Ατὰρ πολὺ λωονα δὴ νῦν. Theog 851.
Ος χ' ειπῃ γλωσσῃ λῷςα, φρονεῖ δ' ἑτερα. Ib. 96.
Λωματιον.
—Αποσργιξας μηλινα λωματια. Ep. l. 2.
Λῶος.
—Και λῷον τῇ τινι τῇ δεκαδι. Call. Ep. 21.
Λωπιον,
—Τόδε λωπιον ει προπυλαιοις Ευξατο—Ep. Suid.
Λωπη, Λῶπος
Διπ]υχον αμφ' ωμοισιν εχεσ' ευεργέα λωπην. Od. γ. 224.
Λῶπον ακρον πεπονασθαι—Theoc. 14. 60.
SYN. Ιματιον, περιβλημα—λαῖφος.
Λωποδυτεω
Ο δε λωποδυτεῖ γε,—Ar. Pl. 165.
EXP. Τα ἱματια κλεπ]ειν. αποδυειν.—περισυλάω. υπεξειρομαι. γυμνοω.
Λωποδυτης.
—Επιδεικνυτο Τοῖς λωποδυταις—Ib. Ar. 784.
SYN. Κλεπ]ης.
Λωτιζομαι
—Και τὰ θυμηδεςατα
Παρεςι λωτισασθαι—Aefc. Supp. 970.
SYN. Απολεγω.
Λωτινος
—Μεγα λωτινον εργον. Theoc. 24. 45.
Λωτισμα
Ω γῆς Ελλαδος λωτισματα. Eur. Hel 1609.
SYN. Ανθος, ανθημα—οἱ πρῶτοι, επιλεκ]οι.
Λωτοεις.
Και πεδια λωτεῦντα—Il. μ. 283.
Λωτὸς.
Λωτὸν ερεπ]ομενοι—Il ζ. 776.
Ιμερον αυλησαντι πολυτρητῳ διὰ λωτῶν Ep. l. 1.

ΕΡΙΤΗ. Ερσπεις, ἱερὸς, ευκλεδης, χεροης, χαμαὶ αυξομενος.

Λωτοφάγοι.

—Λωτοφαγων, οἵτ' ανθινον ἔιδαρ εδεσιν. Od. ι. 84.

Λωτοτρόφος.

Λωτοτροφον κατὰ λειμακα. Eur. Ph. 1598.

Λωφαω.

Ως ὅδε μὲν ταχα λωφησει—Il. φ. 292.

SYN. Αναπαυω, καταπαυω, αναπτεω, ἡσυχαζω. ληγω.

Λωφηιον.

—Λωφηϊα ρεξαι επ' αυτῷ Ιερά. Ap. 2. 487.

SYN. Εξιλαστηριον, λυτηριον.

MA. Ναὶ μὰ τοδε σκηπ]ρον—Il. α. 234.

Ου μὰ τον Πλϋτον τιν χαριεντα θεον. Nat. Com. l. 1.

Μαγαδιζω.

—Εςι μαγαδιζειν—Athen. l. 14.

Μαγαδις.

Αυδος τε μαγαδις αυλὸς ηγεισθω βοῆς. Ib.

Ψαλλω δ' εικοσι

Χορδαῖσι μαγαδιν εχων. Anac. 80.

SYN. Σαμβυκη. πηκ]ις. αυλός.

Μαγ]ανευω.

Και μαγ]ανευσαν—τας ἑταιρας. Ar. Pl. 310.

SYN. Γοητευω, εκγοητευω, καταγοητευω, καταδω, επαδω. κομμοω.

Μαγδαλιά.

Απο μαγδαλιᾶς σιτεμενος—Ar. Eq. 412.

EXP. Τα των αλφιτων αποζληματα.

SYN. Απομαγδαλις, απομαγδαλια. πιτυρον.

Μαγειρικὸς. Μαγειρικῶς.

—Ρηματιοις μαγειρικοῖς. Ib. 216.

—Εμβαλοντες αυτῷ πατ]αλον μαγειρικῶς

Ες το σ]ομα.—Ib. 375.

Μαγειρος.

Ουδ' όσα προς θοινην μιροπων τευχεσι μαγειροι. Hom. B. 40.

SYN. Αρταμος. δαιτρὸς, οψαρτυτης, οψοποιος. οψοποιὸς, Ζωμοποιός.

Μαγευμα.

—Ποτοισι και μαγευμασι. Eur, Supp. 1110.

SYN. Γοητεια—αρεσκηματα, επῳδή.

Μαγεύς.

—Τόν τε μαγῆα. Ep Suid.

SYN. Μακ]ης, αρτοποιὸς, αρτοκοπος, σιτοποιὸς. οικοδομος δειπνε.

Μαγικός.

Φαρμακα μη τευχ' μαγικῶν βιβλων απεχισθαι. Phocyl.

Μαγις

Ο βῆς εκεῖνος. και μαγίς.—Cratin.

SYN. Μακ]ρα. καρδοπος.—μαζα—τραπεζα.

Μαγνης. Nom pr.

Τῦτο μεν ειδὼς ἀ παθεν Μαγνης—Ar. Eq. 517.

Μαγνης, Μαγνησσος, Μαγνητικός.

—Εβδομος Μαγνης ανήρ. Soph. El. 707.

Μαγνησσης απὸ ναὸς—Theoc. 22. 79.

Μαγνητων δ' ἦρχε προθοος—Il β. 756.

Υβρις και Μαγνητας απωλεσε—Theog. 1099.

Μαγνητικὴν δε γαῖαν—Aesc. P. 492.

Μαγνητις, Μαγνης

Εξοχα μαγνητιν εφιλησεν θυριος Αρης,

Ουνεκεν οπποτε κεν πελασει πολιοιο σιδηρε,

—Αρπαζεσα ποτι σφετερον δεμας αιεὶ,

Εμπαλιν εκ εθελει μεθιμεν πολεμιστα σιδηρον. Orph. L.

PHR Λιθος, σιδηρῖτις, Ηρακλεῶτις.Μαγνησια.

Παντας δ' υφελκων, οἷα Μαγνητις λιθος,

Η μαλλον ειπεῖν, Ηρακλειαν την λιθον.

Φυσιν γαρ αυτὸς ελκε κατεραν εχει. Suid.

Και λιθον ἱμειρῦσαν ερωτοτοκοιο σιδηρε. Nonn.

Ωσει μαγνητες λιθος,

Την δεξαν ἑλκει και μεθιστησιν παλιν. Eur.

Μαγνος. (ιατρὸς.)

Μαγνον, ὅτ' εις αΐδην κατεβη, τρομεων Αιδωνευς,

Ειπεν, ανασησων ηλυθε και νεκυας. Ep. l. 1.

Μαγος

Ητοι φαρμακοις, η μαγων τεχναις. Eur. Or. 1526.

—Ικοντο μαγοι θεσσοισμένοι ανδρες,

Προς πτολιεθρον Σολυμων εξ αντολιης πολυπυρυ. Possel.

Η μαγοι, αρρητοισι θεὺς καλεοντες αοιδαῖς. Man.

SYN. Μαγευτης. φαρμακευτης. επῳδὸς.—ἱερεύς.

EPITH. Πολυειδμων. μηχανορράφος.

Μαδαρος.

Μαδαρος. Vid. Φαλακρος.
Ην εσιδης μαδαραν κεφαλην—Ep. Inc.
Μαδαω.
—Ρυσον, μαδωντα νωδον. Ar. Pl. 266.
SYN. Φαλακρουμαι, ψιλουμαι.
Μαζα, Μαζα.
Κυρβαιη δ' αιει κατα καρδοπε ερπεο, μαζα. Hom. XLVIII. 6.
Αιγων ογδωκοντα μονος κατεδαισατο μασδας. Theoc. 4. 34.
Αμβατε ποτταν μαδδαν—Ar. A. 732.
SYN. Λαγανον. πλακους. αρτος. φυραμα.—ογκος. παλαθη.
EPITH. Αμολγαια ακμαια.
Μαζισκη. Μαζιον.
Φερω σοι τηνδε μαζισκην εγω. Ib. Eq. 1163.
Μαζαγρετης.
—Επικωπος η μαζαγρεταs. Ath. l. 15.
Μαζος.
—Ειποτε τοι λαθικηδεα μαζον επεσχον. Il. χ. 83.
—Βαλε στηθος, παρα μαζον Δεξιον—Il. δ. 480.
Πωλον αφελξων σων απο μαζων. Eur. Hec 141.
SYN. Μαστος, μασθος, ουθαρ. τιτθη, τιτθος, τιτθιον. θηλη μαστιδιον. κολπος.
EPITH. Αλεξικακος. αρηγων. αμολγαιος. αργυροεις. ανακμπης, ακλινης. αθλιβης. ασκεπης, αυτοχυτος, γαλακτοχυτος, γαλακτοφορος. πολυγλαγης. νεογλαγης. ευγλαγης, γλυκυς, ευναιος. ευωδιν, ευκυκλος, ερευθιοων, διερος, δολιχοπλοκος. δασυστερνος. θεοτρεφης. παιδοκομος, κουροτροφος. μινυνθαδιος, νεοθηλης. ουθατοεις, πιων, ροδεος. σφριγοων. σιδηροφορος. φερεσβιος.
—Διδυμαονες, οιστευτηρες ερωτων.—ακοντιστηρες ερωτων. Nonn.
—Γλαγοωντες. ευζυγες. ιμεροεντες.
Ευφυεες, πασης τερπνοτεροι καλυκες Ep.
Οιδαλεοι, ροδοεντες. εοικοτος ισοτε κυκλῳ.—
Αργυφεων ευκυκλος ιτυς μαζων.—
—Ηνιδε μαζους
Ομφακας, οιδαινοντας, αθηλεας ους ταχα φαιης
Οττι τεοι γλαγοεσσαν αναβλυζουσιν εερσην.
Ου τινα κυκλον εχουσι περιτροχον, οια περ Αυρης
Αυτοματους κηρυκας ασυλητοιο κορειης; Nonn.
Μαζουσιος.
Ακτη—μαζουσια, πρεχουσα—Lyc. 534.
Μαθημα.
Ποιον μαθημα;—Soph. Ph. 940.
Ολβιος ῳ αλλων τα παθηματα εστι μαθημα. Sent.
Μαθηματικος.
—Μαθηματικος τε φανησθαι. Man. 4. 210.
Μαθησις.
Ως ουδεν η μαθησις, ην μη νους παρη. Sent.
—Αλλα σοι μαθησις ου παρα. Soph. El. 1038.

SYN. Μαθητεια. αγωγη, παιδαγωγια, διδαγμα, διδασκαλια, αναληψις, καταληψις, επιτηδευσις, μνησις, κατηχησις. επιστημη.
Μαθητης.
Του διδασκαλου κακ ο μαθητης κρατερος εστι. Possel.
SYN. Ακροατης, ομιλητης, φοιτητης. γνωριμος.
EPITH. Αμαρτινοος, θεουδης, μισοπιλος, κυμινοπριστης, ομοκλινης, περισσονοος. συνεμπορος, υπωροφιος. φιληκοος.
Μαθητιαω. (μαθειν επιθυμεω.)
Μαθητιω γαρ—Ar. N. 183.
Μαια.
Θαρσει μαια—Od. ς. 372.
Μαια πολυκλαυτοιο τοκευ πτολιπορθος Αθηνη. Tryph 381.
SYN. Μαιας, τηθη, μαμμη. τροφος.—μαιευτρια, μαιευτρικη, ιατρικη, ακεστρις, ομφαλητομος.—πατραδελφη. θεια.
Μαια, Μαιας. Vid Ερμης.
Τη μιν τεκε ποτνια Μαια Hom. M. 19.
Διος και Μαιαδος υιον. Ib 1
EPITH. Αιδοια. αγηνωρ. ερικυδης, δυσχαμος. διδυμητοκος. δολοπλοκος. καλλιπεδιλος, Ατλαντις. Ατλαντις θυγατηρ.
Μαιανδρος.
Μαιανδρου τε ροας—Il β. 869.
EPITH. Βαθυρροος, ευδομυχος, πολυσχιδης. σκολιος
Μαιανδρου τριελικτον υδωρ—Ep.
—Αλεγεινῳ Μαιανδρῳ κελαδοντα ροον. Cal.
Ενθα ροαι κλυζουσι πολυπλανεες Μαιανδρου. Orph.
Μαιευω, Μαιευομαι. Μαιουμαι.
Αετον τικτοντα κανθαρος σε μαιευσομαι. Ar. L. 696.
Υμιας αφροσυνη μαιωσατο—Ep 1. 1.
SYN. Λοχευομαι. θεραπευομαι.—νεοτροφεω.—ερευναω
Μαιμαω, Μαιμεω.
—Μαιμησε δε οι φιλον ητορ. Il ε. 670.
—Χειρα μαιμωσαν φονου. Soph Aj. 50.
Κλαγγη μαιμωωσαι εδητυος—Ap. 2. 269.
SYN. Αναμαιμαω, απομαιμαω, επιμαιμαω, επιθυμεω, προθυμεομαι, καταδαπαναομαι. καταναλισκομαι, κλονεομαι. ταρασσομαι, κυματουμαι, καχλαζω, σφυζω, πηδαω. ενθουσιαζω. ορμαω.
Μαιμαλιδης. Vid. Πισανδρος.
Μαιναλιος,
Ταων Μαιναλιη ναιεν ενι ακρωρεια. Call. 3. 224.
Μαιναλον. (ορος Αρκαδιας.)
Ειτε τυ γ' αμφιπολεις μεγα Μαιναλον—Theoc. 1. 124.

Μαινας,

Μαινὰς, Μαινόλις.
—Μεγαροιο διεσσυτο μαινάδι ιση. Il. χ. 460.
Και διανοιαν γε μαινόλιν. Aesc. Supp. 114.
SYN. Βακχη, παραφορος, παραφρων.
Μαινάδες.
Βακχον Μαιναδων μονοστολον—Soph. Oed. T. 124.
EPITH. Θυρσοῖνοι, θηρότροφοι, θυοσκόοι, αιστοπαθεῖς, εχιδνοχαρεῖς, πολυθρηνοι, πολυδακρυμανεῖς.
—Ενθα Μαινάδες
Καθηντ' εχουσαι χεῖρας εκ τερπνεῖς πονοις·
Αι μεν γαρ αυτων θυρσον εκλελοιπότα
Κισσω κομητην αὖθις εξανεστεφον·
Αι δ' εκλιποῦσαι ποικιλ' ὡς πωλοι ζυγά,
Βακχεῖον αντεκλαζον αλληλαις μελος. Eur.
Μαινις. Μαινη.
Τις την κεφαλὴν απεδηδοκε τῆς μαινίδος; Ar. B. 1016.
Και μαινη ζαλαγευσα—Ep. l. 1.
Μαινολιος. Vid. Βακχος.
Μαινομαι.
Ουχ ὅγ' ανευθε θεοῦ τάδε μαινεται.—Il. ε. 185.
Ει ουτω μαινεσθαι εασομεν οὖλον Αρηα. Ib. 717.
SYN. Εκμαινομαι, εμμαινομαι, επιμαινομαι, αφραινω, βακχευω, λυσσομαι, παρανοῶ, παραφρονεω, οργιζομαι, μαργαινω.
Μαινω.
Φαρμακοις ετερα τον ανδρ' εμῆνεν. Ar. Th. 568.
EXP. Μαινῆσαι εποιησε.
Μαιομαι.
—Ου γάρ σφιν εφαινετο κερδιον εἶναι
Μαιεσθαι προτερω—Od. ξ 356.
SYN. Επιμαιομαι, αναζητεω, διφαω, ματευω, ερευναω, εφιεμαι, ὁρμαομαι.
Μαιονιδης. Vid. Ομηρος.
Μαιων.
Μαιων Αιμονιδης επιεικελος αθανατοισιν. Il. δ. 394.
Μαιῶται.
Μαιῶτας—αβροχιτωνας. Orph.
—Προσφιλεστατην βροτοις—Μαιωταισι—Lyc. 1290.
Μαιῶτις.
—Μαιωτιδος ὕδατα λιμνης. Dion. 163:
Μαιωτιν αμφὶ πολυποταμον
Εβα δι' Ευξεινον οἶδμα λιμνας. Eur. Herc. f. 409.
Μακαρ, Μακαριος, Μακαριστος, Μακαρς, Μακαρτος.
Ω μακαρ Ατρειδη,—Il. γ. 182.
Τον και υπεδδεισαν μακαρες θεοὶ—Il α. 496.
Τοι γαρ με πολλαῖς μακαριαν Ελληνιδων
Εθηκας αντὶ τῶνδε—Eur. M. 509.
Ω μακαριστε Κομάτα,—Theoc. 7. 83.
Ουτις ανὴρ προπαροιθε μακαρτατος, ουτ' αρ' οπισσω. Od. λ. 482.
SYN. Ευδαιμων, ολβιος, ζηλωτός, ἅγιος, μακαριτης.
Μακαριζω.
Ως ἄν τις σε συναντομενος μακαριζοι. Od. ε 537.
SYN. Εκμακαριζω, ευδαιμονιζω, ζηλοω, ολβιζω, ολβιαζω.
Μακαριτης.
Ως μακαριτην, ὦ Δαματηρ,
Τον βιον αυτου κατελεξας. Ar. Pl. 555.
SYN. Παμμακαριος, πανευδαιμων, πανολβιος, μακαρ.—τεθνεώς.
Μακαριως.
Ως μακαριως πεπραγοτε. Ib 629.
Μακεδνὸς, Μακεδανὸς. (Vid. Μηρυμα.)
—Οιά τε φυλλα μάκεδνῆς αιγειροιο. Od. η. 106.
SYN. Μακρὸς, δολιχὸς, προμηκης, προβλὴς, ὑψηλός, εξοχος.
Μακελλα, Μακελη. Vid. Δικελλα.
Χερσὶ μακελλαν εχων, αμαξης δ' εξ εχματα βαλλων. Il. φ. 259.
Τροιαν κατασκαψαντα τυ Διηφορυ
Διὸς μακελλη—Aesc. Ag. 535.
Αμωὸς, εχων μακελην, πονον ορνιθεσσι τιθειη. Hes. ε 468.
EPITH. Ευγναμπτος, ευεργὴς, δενδροκόπος, πεδοσκαφὴς, χαλκεια.
Μακιστὴρ. Μακιστὴς. Vid. Μακρός.
Μήτι μακιστῆρα μυθον
αλλα συντομον λεγων. Aesc. P. 700:
Ηκουσα μακιστῆρα καρδιας λογον. Ib. Supp. 475.
Μακετις.
Α Μακετις σε κικευθε ταφυ κονις—Ep. l. 3.
Μακηδων.
—Ουκ αεκουσα Μακηδονι κοιρανεεσθαι. Call. 4. 167.
Μακκοαω.
Και το του δημου προσωπον
Μακκοα̃ καθημένον. Ar. Eq. 395.
SYN. Αφραινω.—ανοος εἶναι.
Μακράν.
Μη τοινυ μακράν—Soph. Aj. 1059.
SYN. Πορρωτερω, πορρωτερον, πορρωθεν, απωτερω, τηλε. μασσον. μακρας.
Μακρον.—Μακρὰ, Μακρὸν, (Adv.)
—Υπὸ δ' ἑρματα μακρὰ τανυσσαν. Il. α. 486.
Τον δ' ευ λεγοντα μη νομιζ' εἶναι μακρόν. Phil.
SYN. Μεγας, μακεδνὸς, μακιστηρ. εκτενὴς, αιπὺς, πολυς.
Μακραιων.
—Μακραιων τ' εθ', ὡς επεικασαι. Soph. Oed. C. 149.

SYN.

SYN. Μακρόβιος, μακροβίοτος, δηναιός, πολυχρόνιος, μακροχρόνιος, μακροήμερος, μακραίωνος.

Μακραυχην.
Μακραυχενος γαρ κλιμακος προσαμβασεις. Eur. Ph 1190.
SYN. Μεγαλαυχην, ὑψαυχην, ὑψηλός.

Μακρηγορεω, Μακρολογεω
—Τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ib. 778
Ινα μη δε πολλα μακρολογῶ δι' ημερας. Ath. l 6.
SYN. Αυτεω.—λογον παρατεινειν—πολλα λεγειν.

Μακρηγορια.
Ειμὶ δ' ασχολος αναθεμεν πᾶσαν
Μακραγοριαν λυρα τε και φθεγματι. Pind. P. 8.
SYN. Μακρολογια.

Μακροβιοι.
Εθνος ες αφνειον και πλουσιον εξικομεσθα
Μακροβιων, οἱ δὴ πολεας ζωουσ' ενιαυτους
Δωδεκα χιλιαδας μηνων εκατονταετηρων
Πληθουσης μηνης, χαλεπων εκτοσθεν απαντων.
Αυταρ επει μηνος το πεπρωμενον εξανυσωσιν
Υπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανατου, μαρπτουσι τελευτήν. Orph 1105.

Μακροβιοτος Vid. Μακραιων.
Η μακροβιοτος ὅδε
γε τις αιων εφανθη—γεραιοῖς. Aesc. P. 262.

Μακροπους.
Ελκεις μακροπουν ζωόν. Eur. Ph. 1561.
SYN. Μακροχρονιος—(al. μακροπους.)

Μακροφαρυγξ. Vid. Ευλαλος.

Μακροφλυαρτης
—Μακροφλυαρτην Ηλιοδωροτερον. Ep. l. 2.

Μακρων.
Τον μικρον Μακρωνα θερους κοιμωμενον εὑρων
Εις τρωγλην μικρου τε ποδὸς εἵλκυσε μῦς. Ep.

Μακτρα.
Χρυσον συ μακτραν—Ar R. 1190.
SYN. Θυεια μαγίς.

Μαλα, Μαλιστα
Θαρσησας μάλα, ειπε—Il. α. 85.
Ατρειδα δε μαλιστα.—Ib. 16.
SYN. Λιαν, καρτα, πανυ—εξαιρετως.—ακριβῶς. ακρως πλεῖστον. σφοδρα. μᾶλλον.

Μαλακιων.
Επου, μαλακιων, δευρ' ανυσας—Ar. Ecc. 1050.

Μαλακός.
—Μαλακὸν δ' ενδυνε χιτωνα. Il. β. 42.
—Μαλακωτερος αμφαφαασθαι. Il. χ 373.
SYN. Απαλὸς ἁβρός. ἥμερος, προσηνής. ἡδύς, μειλιχος. ἥσυχος, ασελγης. εκλυτος, μασθλης, μαλθακὸς, μαλακιας, τρυφερός.

Μαλακαιπους.
—Μαλακαιποδες Ωραι. Theoc. 15. 103.

Μαλακογνωμων, Μαλακοφρων.
Μαλακογνωμων εσται ποτε—Aesc. Pr. 189
Μοιραι—μαλακοφρονες, ηπιοθυμοι. Orph. H.
SYN. Ταπεινός.

Μαλακοφθαλμος.
Γραφης ὁ πρῶτος ἦν μαλακοφθαλμος κυκλῳ. Athen. l. 10.

Μαλακοχειρ.
Τον φαρμακων διδαξεν
Μαλακοχειρα νομόν. Pind. N. 3.

Μαλακῶς. Vid. Μαλθακῶς.
Κᾆτα καθιζου μαλακῶς.—Ar. Eq. 782.

Μαλασσω, Μαλασσομαι.
Προς θεῶν μαλασσου. Soph. Aj. 598.
Ανδρος πονηρου σπλαγνον ου μαλασσεται. Sent.
SYN. Εκμαλασσω, διαμαλασσω, καταμαλαττω, μαλακιζω, μαλακυνω, μαλθασσω, εκμαλθακοω, μαλθακιζω, μεταβαλλομαι, χαυνοω, καταπραΰνω, απαλυνω, πειθω, αγαθυνω.

Μαλαχη.
Ουδ' οσον εν μαλαχῃ τε και ασφοδελῳ μεγ' ονειαρ. Hes ε. 41.

Μαλεια, Μαλεα.
Αλλα με κῦμα ροος τε περιγναμπτοντα Μαλειαν
Και Βορεης απεωσε,—Od. ι 80.
Μαλεα προσισχων πρῷραν—Eur. Or. 362.

Μαλερός.
Αυτάς τ' εμπρησειν μαλεροῦ πυρὸς—Il. ι. 242.
—Ποθῳ σπενεται μαλερᾷ. Aesc. P. 62
SYN. Μαραντικός, φθαρτικός, ευφθαρτος, ευδιαφθορος, λαμπρός, ισχυρός, σποδοεις, οξύς, δριμύς, ξηρός ασθενής, καυστικός.

Μαλη. Vid. Μασχαλη
—Δορυ δηθ' ὑπὸ μαλης ἥκεις εχων. Ar. L. 984.

Μαλθακια. Vid. Αβροσυνη.
—Ο δ' αὐτὸν
Εξαγαγειν βιοτου μαλθακῃ σοφιης. Suid.

Μαλθακιζω.
Η μαλθακισθεντα,—Eur. M. 291.
SYN. Ταπεινοω, μαλασσω. απαταω.

Μαλθακιστέον
Ου μαλθακιστέα.—Arist. N. 725.

Μαλθακός.
Μαλθακὸς αιχμητής,—Il. ρ. 588.
SYN. Μαλακός, αδρανής, ασθενής, ῥαθυμος, μαλθων, μαλθακηρός, μαλθακινος.

Μαλθακῶς.
—Σκληρα μαλθακως λεγειν. Soph. Oed. C. 805.
Φιλησατον με μαλθακῶς. Ar A. 1199.
SYN. Αβρῶς, ἁπαλῶς, ἡσυχῶς, ευκολως, θρυπτικῶς, πρᾳως, τρυφερῶς, μαλακῶς.

Μαλθασσω. Vid. Μαλασσω.
—Πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὑπνῳ. Aesc. Eum. 134.
Μαλκιστατος.
—Τόδε μοι μαλκιστατον ἦμαρ. Suid.
EXP. Ψυχροτατος, ασθενης.
Μαλλοδετης
—Τας μαλλοδετεῖς κυσεις. Soph. Fr.
Μᾶλλον.
Επειτα μᾶλλον μᾶλλον—Suid.
SYN. Πλεον, επιπλέον, περισσοτερον, μειζονως ἀεὶ μᾶλλον.
Μαλλός.
Ειροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασι. Hes. ε 232.
SYN. Κῶας. Θριξ λαχνη.
Μαμερσα. Vid Αθηνα.
—Οι δε Λαφριας
Οικοι Μαμερσας ηθαλωμενοι φλογι—Lyc. 1417.
Μαμερτος. Vid. Αρης
—Τόν τε Χρησωνης θεὸν,
Κανδαον, η Μαμερτον—Ib. 938.
Μαμμαω. (φαγω. Suid)
Μαμμᾶν δ' αν αιτησαντος.—Ib. N. 1386.
Μαμμια. (μητηρ)
Ου καλεῖς την μαμμιαν. Ib. L 878.
Μαμμακυθος.
Κεχηνότες Μαμμακυθοι
Και Μελιτιδαι καθηντο. Ar. R. 1021.
Μανδαλωτον. (εἶδος φιληματος)
Και μανδαλωτόν—Arist. Th. 149.
Μανδρα
Χῆραι μεν μανδραι,—Call. 6. 106.
SYN. Μανδρευμα, ἑρκος, αὐλις, σταυλις.—σπεος, φραγμός. ὑλη
EPITH. Πολυχανδής.
Μαινομαι.
—Εγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμαννμαι. Theoc. 10. 31.
SYN. Μαινομαι, μαργαινω. ερωμαι.
Μανης. (δοῦλος)
—Μεγαινετός θ' ὁ Μανης. Ar. R. 996.
Μανης (κυλιξ)
Μανην δε λαβε κεραμεῦν ἀδρὸν
Χορεῦντα κοτυλας πεντε,—Ath. 11.
Μανθανω.
Αλλ' απ' εχθρῶν δῆτα πολλὰ
Μανθανουσιν οἱ σοφοί.—Arist. Av. 374.
Αλλ' επεὶ εν δὴ εργα κακ' εμμαθες—Od. σ. 631.
SYN. Καταμανθανω, εκμανθανω, επιμανθανω, δαεω, μαθητευομαι, πευθομαι, ασκεομαι, αιω, αισθανομαι, εννοεω, αναγινωσκω.
—Βαδιζομεν ανθεμοεντα
Εις αρετῆς λειμῶνα—Orph. L.
Ποικίλα Μουσαων ανθεα δρεψαι. Ep.

Μανια. Vid. Λυσσα.
Κῶμοι και μανιαι μεγα χαιρετε,—Ep.
Θεια μανια ξυναυλος Soph. Aj. 616.
—Και ακριτοισι μανιαις. Opp α. 4.
EPITH. Αυτοφόνος, ολοοφρων, ολοή, ζωρά, ἑτεροφρων. κακή. λυσσατα, λυσσαλεα, -τροχαλατος, οιστροπληγής.
Μανιας.
—Μανιάσιν, λυσσημασι. Eur. Or. 270.
—Μανιασιν νοσοις Soph. Aj 59
Μανιας, Μανιωδης. Vid Νυμφαι Βακχος.
—Μανιωδεος οργια Βακχω. Theoc. 26. 13.
SYN. Μαργος, αφρων ειμανης. ενθεος. ὑπερμανεις. οιστρηεις. φρενοπληκτος.
Μαννα
—Γλυκερὸν σφίσι Μαννα πασασθαι. Apollin.
Αρτος επουρανιος.—Αγγελικὴ θαλια Ib
Αιθερος αφθιτον ειδαρ ερημάδος εγγυθι πετρης!
Μαννα πολυκληϊστον—
—Μελιρρυτος αιθέρος αρτος. Nonn.
SYN. Αερομελι (θυσια, σπονδή. Suid)
Μαντεια. Μαντευμα. Μαντειον. Μαντηιον.
Μαντειας τε—Διὸς πάρα, θεσφατα παντα. Hom. III. 470.
Μαντευμασι Πυθικοις. Pind. Isth. 7.
—Μαντηΐα Τειρεσιαο. Od. μ. 272.
SYN. Θεοπροπια, μαντοσυνη, λογιον, προρρησις, προαγγελμα, προφητεια, χρησμῳδημα, χρησμός θεμις. θεσπισμός. κληδών.
Μαντευομαι.
Ει ετεόν Καλχας μαντευεται—Il ζ 300.
SYN. Αποματευομαι, διαμαντευομαι. καταμαντευομαι, προμαντευομαι, μαντιπολεω, θεμιστευω, θεοπροπεω, θεσπιζω, θεσπιζω, θεσπιωδεω, προθεσπιζω, προφητευω, οιωνιζομαι, φοιβαζω, διαφοιβαζομαι, χρησμολογεω, χρησμωδεω.
PHR. Χεειν μαντωδεα φωνήν—θεοπρόπον ἆσθμα τιταινειν. Ep.
Δαφνηφαγον φοιβαζειν εκ λαιμων οπα.
Σφιγγος κελαινῆς γῆρυν εκμιμουμενη. Lyc.
Μαντειος.
—Μαντεῖος Απολλων. Ar. Av. 723.
Μαντευτέον.
Τῷ γὰρ θεῷ τἀναντί' ου μαντευτέον. Eur. I. 373.
Μαντευτός.
—Ηκει ὁ μαντευτὸς γονος.—Eur. I. 1208.
Μαντικός.
—Καὶ μάθ' ἕνεκ' εστι σοι
Βροτειον οὐδὲν μαντικῆς εχον τεχνης. Soph. Oed. T. 728.

Το μαντικὸν γαρ πᾶν φιλαργυρον γενος. Ib. An. 1067.

Το μαντικὸν πᾶν σπερμα φιλοτιμον κακόν. Eur. I. A. 520.

SYN. Μαντεῖος, μαντευτικὸς, μαντῷος, μαντῳδης, μαντῷος, μαντοσυνος, προφητικὸς, λογιος.

Μαντικῶς

Ουκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φευγανον τιθεσθαι. Ar. Pa. 1026.

Μαντινεα

—Και Μαντινεην ερατεινήν. Il. β. 607.

Μαντιος.

Γεινατο δ' Αντιφατην και Μαντιον, υἱὲ κραταιὼ. Od. ο. 242.

Μαντιπολεω. Vid. Μαντευομαι.

Μαντιπολεῖ δ' ακελευστος
Αμισθος αοιδά. Aesch. Ag. 987.

Ψευδεα θεσπιζουσα, και αχρεα σῷ πολιῆϊ
Μοχθιζεις ατελεστα, και ἱερὸν αστυ μιαινεις. Tryph.

Μαντιπολος.

Ουδ' ετι μαντιπολοιο τεῆς κεχρημεθα φωνῆς. Tryph. 429.

Τῆς μαντιπολου Βακχης—Eur. Hec. 123.

Μαντις.

Ου βουλομαι τὸν μαντιν αντειπειν κακῶς. Soph. An. 1067.

Μαντι κακῶν, ου πώποτέ μοι τὸ κρηγυον ειπας. Il. α. 106.

Η οἱ μαντιές εισι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες Il. ω. 221.

SYN. Μαντευτης, θεοπρόπος, θεσπις, θεσπιῳδὸς, θεσπιαοιδὸς, προφητης, ὑποφητης, ὑποφητωρ, χρησμῳδὸς, χρησμολόγος, χρησμαγορης ομφητωρ

EPITH. Αμυμων, αοιδιμος, εὔσκοπος, σοφὸς, εχεφρων, θεηγορος.

PHR. Θεραπων Ελικωνιε Απολλωνος.—
Ανηρ των μυσεων και χαριτων τροφιμος.
Πιεριη δε μελισσα περὶ στομα θειον αλᾶται,
Κηρεον ωδινεσα μελισσαγὲς—
Μυσαων ἱερὸν στομα—Ep.
Πνευματι παφλαζων, θεοδινέα εγχυος ομφῆς.
Πιεριης αμιλλητηρ αοιδῆς. Nonn.—
Οιδε Κλαρε παρ' οχθαις λαλον πινοντες ὕδωρ,
Δαφνηφοροιο Φοιβε μεμηνότες βοῶσιν.

Μαντοσυνη.

Ην δια μαντοσυνην, την οἱ πορε Φοῖβος Απολλων. Il. α. 72.

—Ος περὶ παντων
Ηιδεε μαντοσυνας.—Il. β. 832.

SYN. Μαντικὴ, μαντεια.

Μαντοσυνος. Μαντῳδης. Vid. Μαντικος.

—Θεῦ νιν κελευσμ' επεγραφη
Μαντοσυνον—Eur. Andr. 1031.

—Δοκειν δε χεειν μαντωδια φωνήν. Ep. I. 5.

Μαραγδος pro Σμαραγδος.

—Και αιγληεντα μαραγδον. Orph. L.

Μαραγνα. Vid. Μαστιξ.

Ητοι μαραγνά γ', η καρανιστὴς μορος. Eur. Rh. 817.

Μαραθρον.

—Ιππειε μαραθρε πολυαυξεα ριζαν. Nic.

Μαραθων

Ικετο δ' ες Μαραθῶνα—Od. η. 8.

—Λειμῶνα τον εροεντα Μαραθῶνος—Ar. Av. 248.

EPITH. Αλκιμυστος, ελαιοκόμος, καλλιστοχος, Μηδοφόνος.

Μαραθωνομαχος (Μαραθωνομαχης Ar. A. 180.)

Εξ ὧν ανδρας Μαραθωνομάχους,—Ib. N. 982.

Μαραινα. Vid. Μαστιξ

—Τησδε μαραινης—δεῦπος ἱκνεῖται. Aesc. Ch. 373.

Μαραινω, Μαραινομαι.

Και το ροδον καλόν εστι, και ὁ χρονος αυτὸ μαραινει. Theoc. 23. 28.

Ανθρακιην δ' εμαραινε—Hom. M. 140.

—Και φλὸξ εμαρανθη. Il. ι. 212.

Τῆμος πυρκαϊὴ εμαραινετο—Il. ψ. 228.

SYN. Εκμαραινω, καταμαραινω, απομαραινω, αυαινω, ισχναινω, διαφθειρω, εξαλειφω, τηκω, καταβαλλω, απομαραινομαι, ισχναινομαι, διαβρεχομαι, κατασηπομαι, αφανιζομαι, καταφθινω.

Μαργαινω. Μαργοω

Μαργαινειν ανεικεν επ' αθανατοῖσι θεοῖσι. Il. ε. 882.

Μεθες μ' εφεῖναι τῆδε μαργῶσαν χερα. Eur. Hec. 1135.

SYN. Μαινομαι, ενθουσιαζω, εισεληλατεω, ὁρμαω (ακρατῶς)

Μαργαρον. Μαργαριτης.

Και μαργαρον τραχηλῳ. Anac. 20. 14.

—Και μαργαριτην πολυτιμον. Naz.

EPITH. Αιγληεις.

Αλλη μαρμαρον εἶχε φαεσφορον, ῆ χαριν αιγλης
Γλαυκὸν Ερυθραιης αμαρυσσεται οἶδμα θαλασσης
Λαμπομενης—Nonn.

Μαργος.

—Μετὰ δ' επρεπε γαστέρι μαργη. Od. σ. 2.

—Μαργων επιβητορες ἵππων. Hom XXXVII. 4.

SYN. Μανικὸς, επιμαργος, αφρων, ακολαστος, ασελγὴς, ὑβριστης.

Μαργοσυνη.
Σὺν δὲ μαργοσυνη. Anic. 101.
—Ητις δῶμα. και ἐυς κοχυτε τοκηας,
Μαργοσυνη ηξασα.—Apoll. 3. 796.
SYN. Μαργοτης, αφροσυνη, μαχλοσυνη, λαϐροσυνη, προπετεια.
Μαρια (Παρθενικη)
EPITH. Απειρογαμος, νοσφιγαμος, αδετος, αχραντος, ανυμφος, ανανδρος, ἀγνοτοκεια, θεηδοχος, θεοδῆς, θεητοκος, μητροπαρθενος, παγκλυτος, παμμακαιρα, παγχαρτος, ποτνια, σεμνη, ζυγοδεμνος, ζυσιζωος.
Ἁγνὴ μητηρ.—Νυμφη ν νυμφευθῶσα. Naz.
Μελπωμεν θεοπαιδα, θεεικελον, κ. λ. vid. Cruffin.
Μαριανδυνοι.
Και Μαριανδυνων ἱερὸν πεδον—ενθ' ενεπουσιν
Ουδαος Κρονιδαο μεγαν κυνα, χαλκεοφωνον
Χερσιν ανελκομενον μεγαλοεργονος Ηρακλῆος
Δεινὸν απο σ]οματων βαλεειν σιαλωδεα χυλόν.
Dion. 791.
Μαριλη
Υπο τῦ δεκε τε τῆς μαριλης μοί συχνην
Ο λαρκὸς επιτιλησειν—Ar. A. 349.
SYN. Χνῦς, τεφρα, σποδια—αμαυρὸν πῦρ.
Μαριλαδευς (ὁ ανθρακευς. E. M.)
Ω Μαριλαδη. Ib. 609.
Μαριλοποτης
Α με παρ' Ηφαιςῳ θῆκε Μαριλοποταν. Ep. l. 1.
Μαρις.
—Μαρις δ' αυτοσχεδα δουρὶ
Αντιλοχῳ επορυσε, κασιγνητοιο χολωθεὶς. Il. π. 819.
Μαρμαιρω.
—Και ομματα μαρμαιροντα. Il. γ. 397.
SYN. Αναλαμπω, καταλαμπω, πυρσαζω. απαςραπ]ω
Μαρμαρεος. Μαρμαρινος. Μαρμαρος.
—Ἡ δε μεγαν ἱςὸν ὕφαινε
Διπλακα, μαρμαρεην.—Il. γ. 126.
Τἄγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε το μαρμαρινον. Theoc. Ep. 10.
—Πετρον—Μαρμαρον, οκριοεντα—Il. π. 735.
SYN. Μαρμαρειος, λευκὸς, λαμπρός.
Μαρμαροεις.
Ολυμπε μαρμαροεσσαν αιγλαν. Soph. An. 619.
Μαρμαρον. Μαρμαρος (λιθος)
Μαρμαρῳ οκρυοεντι βαλὼν—Il. μ. 380.
Επαιξεν δ' εχων τον μαρμαρον. Ar. A. 1171.
Μαρμαρεω
Και πεμπελον γραῦν μαρμαρυμενην δεμας. Lyc. 526.

Μαρμαρυγη.
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν—Od. θ. 265.
SYN. Αγλαια, αυγη, λαμπηδὼν, αςραπη.
EPITH. Πυροεσσα, ῥοδοεσσα, δροσοεσσα, τροχοεσσα, ευκυκλος, σελασφόρος, φαεθοντις.
Μαρμαρυγην χαριεσσαν απαςραπ]ουσα προσωπον. Mus.
Μαρμαρυγην φυξηλιν αλωομενοιο κεραυνῦ. Non.
Μαρμαρωπις. Μαρμαρωπὸς.
—Μαρμαρωπιδος γαλης. Lyc. 843.
Ορσων ιαχημασι Λυσσα μαρμαρωπὸς. Eur. Her. F. 883.
Μαρναμαι. Vid. Μαχομαι.
—Εμαρνατο ἶσος αελλῃ Il. μ. 40.
—Μαρναντο δεμας πυρὸς αιθομενοιο. Il. σ. 1.
Μαρπισση. Vid. Κλεοπατρα.
Μαρπ]ις.
Οδε μαρπ]ις ναῖος, γαῖος. Aesc. Supp. 833.
SYN. Αρπακτὴρ, ληπ]ης.
Μαρπ]ω.
—Ἃ κεν μαρπ]ῃσι κεραυνός. Il. θ. 405.
—Ουδε χθονα μαρπ]ε ποδοῖιν. Il. ξ. 228.
Ιμεροι μαπτ—ν—Hes. α. 304
SYN. Καταλαμϐανω, συλλαμϐανω, διαχραομαι, κρατεω.
Μαρσοι
Και Μαρσων θοα φῦλα—Dion. 376.
Μαρσυας.
Εξ ὅτε Μαρσυαο θεημαχον αυλὸν ελεγξας,
Δερμα παρηωρησε φυτῷ κολπωμενον αυραις
Γυμνωσας ὅλα γυῖα λιπορρινοιο τομῆος. Nonn. l. 1.
Μαρτυς. Μαρτυρος.
Τμεις μαρτυρές εςε—Nonn.
—Τὼ δ' αυτὼ μαρτυροι εςων. Il. α. 338.
SYN. Επιμαρτυρ επιμαρτυρος.
EPITH. Δαημων. θευδὴς, εμπεδομυθος.
Μαρτυρεω, Μαρτυρομαι.
—Πευσῃ ὡς ε μαρτυρεῖν εμοὶ Soph. Tr. 916.
Μαρτυρομαι τοσδ' ω σε —Ib. Oed. C. 847.
—Ταυτ' εγὼ μαρτυρομαι. Ar. Pl. 933.
SYN. Απομαρτυρεω, εκμαρτυρεω, διαμαρτυρεω, επιμαρτυρεω, επιμαρτυρομαι, διατιθεμαι. επιφατεομαι—καλῶ μαρτυρας
Μαρτυρημα. Μαρτυρια. Μαρτυριον.
—Μαρτυρημα θ' Ελλαδι. Eur. Supp. 1204.
—Διονυσυ μαρτυριησι Od. λ. 324.
Αλλ' εκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτυρια παρῆν. Aesc. Eum. 800.
SYN. Βελησις. εντολη.
Μαρφακ]ις.
Μαρφακ]ὸν, νοσεθυμον, αεὶ θανατοιο παρεδρον. Man. 4. 540.

Μαρων
Πιερίδες, τί μοι ἀγνὸν ερασπλισασθε Μαρωνα. Ep. I. 4.

Μαρων
Ὅν μοι εδωκε Μαρων Ευανθεος υἱός,
Ιρεὺς Απολλωνος' ὃς Ισμαρον αμφι βεβηκει. Od. ι. 197.

Μασάομαι. Μασσαομαι
Μασσωμενος το λοιπὸν,—Ar. Pl. 321.
SYN. Διαμασσαομαι, επιμασαομαι. αποδρεπω μασιχαω. μασαζω.

Μασημα. Μασσημα
—Ως μασσημα ταῖς γναθοις εχω. Ath. I. 7.

Μαστης.
Οι τ' εχον Αιγιναν, Μαστητά τε,—Il. β. 562.

Μασαισυλιοι, Μασυλῆες.
Ενθα Μασαισυλιοι και αγρονομοι Μασυλῆες
Βοσκονται συν παισὶν αν πτηρόν τε και ὕλην,
Μαιομενοι βιοτοιο κακὴν, και αεικέα θηρην, κ λ. Dion. 187.

Μασσαλιος.
—Ενθα τε γαῖα
Μασσαλιη τειανυσαι, επισροφον ὅρμον εχουσα. Ib. 75.

Μασθὸς, Μαςός. Vid. Μαζὸς.
Η γρῆυς μασθῶν ὡς απεχει χαριτας. Call. Ep. 27.
Παρθενιης νησοιο διαβροχον ὕδατι μαςόν. Ib. 4. 48.

Μασθλης.
Μασθλης. ειρων. γλοιὸς, αλαζών. Ar. N 448.
SYN. Μαλακιων, εκλυτος. γλοιὸς, πολυγνωμων.

Μασσαγεται.
Μασσαγεται—θοῶν ρυτῆρες οϊςων
Ανερες, οἷς μητ' αυτὸς εγὼ μηθ' ὅς τις ἑταῖρος
Εμπελασαι· μαλα γαρ τε κακοξεινωτεροι αλλων.
Ου γάρ σφιν σιτοιο μελιφρονός εςιν εδωδὴ,
Ουδ' εμιν ουδ' οἶνος μεταδημιος· αλλὰ γαρ ἱππων
Αιματι μισγοντες λευκὸν γαλα, δαῖτα τιθενται. Dion. 740.
EPITH. Φιλοπτολεμοι.

Μασσω, Ματτω.
Απὸ κραμβοτατε ςοματος ματτων
Αςειοτατας επινοιας. Ar. Eq. 536.
SYN. Αναμασσω, απομασσω, διαμασσω. κατασκευαζω, πυκνοω, καθαριζω, ςυραω, ζυμοω.

Μασσων.
—Η ετι μᾶσσον. Od. θ. 203.
SYN. Μειζων, πορρωτερος, μακρότερος.

Μαςαξ.
—Αλλ' Οδυσευς επὶ μαςακα χερσὶ πιεζε. Od. δ. 287.
Ως δ' ορνις απτῆσι νεοσσοῖσι προφερῃσι
Μαςακ', επεί κε λαβῃσι—Il. ι 324.
SYN. Γναθος, γαμφηλη, ςομα—τροφή. μασημα—ενθεσις—ακρίς.
EPITH. Σιτοφάγος.

Μαςαρυζω. (τὰ χειλη συναγω)
Ουδ' ὑπὸ γῆρας μαςαρυζει,—Ar. A. 688.

Μαςευω.
Εγγὺς ανὴρ, ε δηθὰ ματευσομεν—Il ξ 110.
SYN. Αναμαςευω, ματευω, εκμαςευω. διαζητεω, επιζητεω, εξιχνευω, ερευναω, ψηλαφαω. μαιομαι.

Μαςὴρ, Μαςηριος.
—Και διὰ πετρας
Κυανεας μαςῆρες αριςηων επερησαν. Ap. 4. 1003.
Ερμῆ μεγιςῳ προξενῳ μαςηριω. Aesc. Supp. 927.
SYN. Ζητητὴς, μαςευτὴς, εξεταςὴς, ερευνητης, ιχνευτὴς, ανιχνευτὴς, ιχνηλατης.—κατοπτὴρ.

Μαςιγιας.
—καταθε ταχεως, μαςιγια. Ar. Eq. 1225.
SYN. Μαςιγωσιμος. νωτοπληξ, ςιγματίας: —δῦλος πληκτικός. κεντροτυπτος.
Αιματι δε σμωδιγγες αεικέα βεβριθυῖαι
Ιχνια λωβηεντα θοῶν ανεφαινον ἱμαντων. Tryph.

Μαςιζω.
Μαςιξεν δ' ἱππες—Il. ε 768.
—Πλευράς τε και ωμες Ουρῃ μαςιζων—Hes. α. 431.
Ιππες μαςιετην—Ib. 466.
SYN. Μαςιγοω, απομαςιγοω, διαμαςιγοω, δερω. αικιζω, ραβδιζω, πλησσω, καταπαιω. μαςιξι ξαινω.
PHR.—Ὑποςιζων αφειδέα νῶτον ἱμασθλῃ: Nonn.

Μαςικτὴρ, Μαςίκτωρ.
—Σῶτερ εμῶν απὸ μαςικτηρων. Sib. I. 2.
Ὑπο λοβον παρεςι μαςικτορος
Δαΐε δαμιε, βαρὺ—Κρυος εχειν. Aesc. Eum. 159.
SYN. Μαςιγεὺς, μαςιγοφόρος.

Μαςιξ. Μαςις.
Ηρη δὴ μαςιγι θοῶς επιμαιετ' αρ' ἱππες: Il. ε. 748.
Αλλὰ Διὸς μαςιγι κακῃ εδαμημεν Αχαιοί. Il. ν. 812.
Η, καὶ εφ' ιπποιϊν μαςιν βαλεν—Od. ο. 182.
Συν λιγυρῇ μαςιγι τετραορον ἅρμα διωκων. Orph. H.
SYN. Μαραγνα, μαραινα, ραβδιον, αικια, αικισμα, πληγὴ.
EPITH. Αγηνωρ, αιθοκομος, θηρονόμος, γογγυλη,

γογγυλη. εὔρραφὴς. γυρόβορος. θοὰ. βριαρά. κεραυνία. ταρταρία. τροχαλὴ. ςαθνή. φλογιτη. φρικαλεα. παλιντροπος.
PHR. Ροιζε θαρσαλεα μητηρ.—Ep.

Μαςιχαω.
—Αφρὸς δὲ περὶ ςόμα μαςιχοωντι
Λείβεται —Hes. α. 389.
SYN. Μασαομαι, εσθιω, βιβρωσκω.

Μαςροπὸς, Μαςρωπός.
—Τοῖς μαςροποῖς δίδωσι. Ar. Th. 565.
SYN. Πορνοβοσκος, πορνοτροφος, επαγωγὸς, προαγωγὸς, προαγωγεὺς, μαυλιςής.—ματρυλλη.—ευτελής.

Μαςωρ, Μαςοριδης. Vid. Λυκοφρων.
—Απεκτατο πιςὸς εταῖρος
Μαςοριδης, ὃν τοῖ Κυθηρόθεν ενδον εόντα.
Ισα φιλοισι τοκευσιν ετιομεν εν μεγαροισι. Il. ο. 438.

Μασχαλη.
—Χελυν ὑπο μασχαλη ἔχε. Hom. M. 242.
SYN. Μασχαλὶς, επωμὶς, μαλη. πτερον.
—Μασχαλη λοχμης δασυτερα.—Aristoph.

Μασχαλιζω.
—Ὡςε δυσμενὴς Εμασχαλισθη.—Soph. El. 447.
SYN. Ακρωτηριαζω, ακρωτομεω αποκοπτω. κατακοπτω, κολοβοω.

Μασχαλιςὴρ.
Αλλ' αμφι πλευραις μασχαλιςῆρας βαλε. Aesc. Pr. 71.
SYN. Μασχαλιςης, διαζωςρα. δεσμὸς.

Ματαιος.
Πᾶς λογος εςι ματαιος, ὁ μὴ τετελεσμένος εργῳ. Ep. I. 3.
Ανθρωποι δὲ ματαια νομιζομεν, ειδότες ουδὲν. Theog. 141.
SYN. Αλιος, κενὸς, επικενος, ηλιθιος, ταλας, αφυὴς, ατοπος, εικαῖος, φλυαρὸς, τηΰσιος, μαψιδιος, ψευδής.

Ματαζω.
Η τῶν αθικτων ἕξεται ματαζων. Soph. Oed. T. 910
SYN. Ματαιοφρονεω, ματαΐζω, ματαιαζω, αφραινω, μωραινω.

Ματαω
—Τις πεποιθα μη ματᾷ ὁδῷ. Aesc. S. T 37.
—Ουδ' εματησε. Il. π. 474.
SYN. Ματαιοπραγεω, ματαιοποιεω, αποτυγχανω, αμελεω, δυσμηχανω, πλημυγιζω.—αργὸς καὶ απρακτος μενειν

Ματευω, Vid Μαςευω
—Τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματευσεις. Theoc. 21. 65.

Ματευτὴς, Vid. Μαςὴρ.
—Και εμποριης τε ματευτάς. Man. 4. 268.

Ματην.
Ου σὲ ματην, ὦ πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μαλιςα. Theog. 523.
SYN. Ματαιως, ακαιρῶς, αλλως, αυτως, εικῆ, διακενῆ, διακενως, τηναλλως, μαψ, μαψιδιως, κενοσπουδως. ψευδῶς.

Ματια.
Τειρετο δ' ανδρῶν θυμὸς επ' ηρισιης αλεγεινῆς
Ημετερη ματιη —Od κ. 79.
SYN. Αβελια, ματαιοτης, κενοτης, εικαιοτης, εικαιοσυνη, ηθεια, ευτελεια, κουφοτης, φαυλοτης.

Ματινοί.
—Και αγχεμαχοι Ματινοί.
Ουρεσι κεκλιμένοι, ποταμοῦ προπαρ Ευφρηταο.
Πιονες αφνειοί τε και Αρεος ευ δεδαῶτες. Dion. 1003.

Ματιολοιχοι, Ματαιολοιχος.
Στροφὶς, αργαλέος, ματιολοιχὸς. Ar N. 450.
SYN. Κρουσιμετρος, φειδωλὸς μυκτηρισής.

Ματρυλλεῖον, Ματρυλλιον. Vid. Κασαυριον.
—Οιμωζεται καταφθαρεὶς
Εν ματρυλειῳ τὸν βιον. Menand.

Ματτυη
Ηδιον ουδὲν εςί μοι τῆς ματτυης. Ath. 14.

Μαυροω.
Ρεῖα τέ μιν μαυρουσι θεοί—Hes ε 323.
SYN. Αμαυροω, αφανιζω, εξαλειφω, καταβαλλω.

Μαυσωλος.
Μνᾶμα τε Μαυσωλοιο πελωριον.—Ep I. 1.

Μαχαιριδιον
—Μαχαιριδιων τε πληγας. Ar Eq 410.
SYN. Μαχαιριον, μαχαιρὶς. εγχειριδιον.

Μαχαιρα.
— Οι δε μαχαιρας
Ειχον χρυσειας εξ αργυρεων τελαμωνων. Il. σ. 597.
SYN Σπαθη, μαυλὶς, ξιφος. σμιλη.
EPITH. Αμφηκὴς, αμφιτομος, αμφιπληξ, αμαιμακετος, βαρβαρικη, δασπλὴς, ευθηκτος, ξιφοφόνος, κρεωφάγος, κακοεργος, ἱερὰ, μιαιφόνος.

Μαχαιροφόρος.
Τὸ μαχαιροφόρον τ' εθνος εκ πασης
Ασιας ἕπεται. Aesc. Per 56.

Μαχαων.
—Ποδαλειριος ηδὲ Μαχαων. Il. 732.
—Ασκληπιου υἱὸν αμυμονος ιητῆρος. Il. δ. 194.
EPITH. Ασκληπιαδης, αντιθεος, δῖος, κλυτὸς, ποιμην λαῶν.

Μαχαιτης.

Μαχαονίος.
—Μαχαονιης ὑπὸ τεχνης. Orph. L.
Μαχη. Vid. Πολεμος.
—με φησὶ μαχῃ Τρωεσσιν αρηγειν. Il. α. 521.
SYN. Διαμαχη, πολεμος, ὑσμινη, δηϊοτης, συγκρασις, φυλοπις, αγωνισμα, ερις.
EPITH. Αλεγεινη, ασπονδος, αντιπαλος, αμεγαρτος, απειριτος, αριδηλος, αλιαστος, δακρυοεσσα, δριμεῖα, εμφυλιος, εναριμβροτος, ζαχρηης, θυμαλγης, κυδιανειρα, καυστειρα, κραταιά, θοά, πικρά, πολυδακρυς, πολυδακρυτος, παροινος, στυγερά, στυγνή.
Μαχημων, Μαχιμος.
Ου γάρ τοι κραδιη μενεδηϊος, ὐδε μαχημων. Il. μ. 247.
—Αλλ᾽ επειδὰ μαχιμος εἶ. Ar. Av. 1368.
SYN. Οπλοτερος, αρηϊος, πολεμικός.
Μαχητὰς
—Μικρὸς μεν εην δεμας, αλλα μαχητής. Il ε. 801.
SYN. Αιχμητὴς, πολεμιστής.
EPITH. Αθωρηκτος, ευθωρηξ, ευπηληξ, ευθυρσος, ασπιδιωτης, ακανθοφόρος, θαρσηεις, αοσσητὴρ, εγρεμοθος, βριαρὸς, αρειμανὴς, στερὸς, ὁπλοφόρος, σιδηροφόρος, φερεσσακής.
PHR. Μαχης ακορητος.—μαχης πρηστήρ.—μηστωρ φόβοιο.
Μαχητός.
—Και αγριον, ὐδε μαχητον. Od μ. 119.
SYN. Επιμαχος, ευπολεμητος, ευαιρετος, αλαπαδνὸς.
Μαχλὰς,
Ει τέ κε μισθοφορους επὶ μαχλάδας οἶστρος ορινει. Ep. l 4.
SYN. Μαχλὶς, πορνη, κασαλβάς.
PHR. Παντος τεσσις—Πῶλος Αφροδιτης—Ηδε φερεται περας απο σωματος—Ωνητην φιλοτην πᾶσι χαριζομενη Ep.
Μαχλος.
Μαχλοταται δε γυναῖκες—Hes ε. 584.
Μαχλικος.
—Μαχλικῶν τε λογων θρασυγλωσσειας ῳδας. Man 4 186.
SYN. Μαχλης, μαργος, μοιχὸς, μοιχιμος, πορνος, οικοφθόρος, κοινολεχὴς, ασελγὴς, ασωτος, ακρατὴς, ακολαστος.
PHR. Φωριος ευλητωρ λεκτρων. Nonn
Ος την αλλοτριαν βυλετ᾽ αρυραν αρῦν. Theog.
Μαχλοσυνη.
—Η οἱ πορε μαχλοσυνην αλεγεινήν. Il. ω. 30.
SYN. Μαργοσυνη, ακρασια, ακολασια, ασελγεια, λαγνεια, μοιχεια, γυναικομανια, πορνοσυνη, πορνεια, καταπορνευσις, εταιρεια, χαμαιτυπιη, μοιχεια, κιβδηλευμα, καταφθορα, ὕβρις, εξυβρισις.
EPITH. Ολοή.
Μαχομαι.
Αλλοι δ᾽ αμφ᾽ αλλησι μαχην εμαχοντο πυλησι. Il. μ. 175.
SYN. Διαμαχομαι, αμιλλαομαι, δηριζομαι, πολεμεω, πολεμιζω, στρατευω, δορυσσω, μαρναμαι, αιχμαζω, συμπλεκομαι, εριζω
Και ποδα πὰρ ποδὶ θεὶς, και επ᾽ ασπίδος ασπίδ᾽ ερεισας,
Εν δε λοφον τε λοφῳ, και κυνεην κυνεῃ,
Και στερνον στερνῳ πεπαλημένος ανδρι μαχεσθω,
Η ξιφεος κωπην, η δορὺ μακρὸν ἑλών. Tyrt.
Συν δ᾽ ελασαν μελιας τε και ασπίδας αλληλοισιν
Οξειῃ ικελαι ριπῇ πυρὸς, ἡτ᾽ ενὶ θαμνοις
Αυαλεοισι πεσῦσα κορυσσεται—κ, λ. Ap. 1. 1027.
Μαψ, Μαψιδιως. Vid Ματην.
Μαψ κεω—Απρηκτον πολεμον πολεμιζειν.—Il β. 120.
Τίς νύ σε τοιάδ᾽ ερεξε—μαψιδιως;—Ib ε. 374.
Μαψαυραι
Κοκκυγα κομπαζοντα μαψαυρας στομας. Lyc. 395.
Μαψιδιος.
Γλωσσης μαψιδιοιο χαριζομενον παρεῦσιν. Theoc. 25. 188.
SYN. Ματαιος, δαψιλὴς, χαλεπὸς, δεινὸς, ἑκυσιος.
Μαψιλογος.
—Μαψιλογοισι πιθασας οιωνοῖσι. Hom. A. 543.
SYN. Μαψιεπης, ματαιολέγος, ματαιοφωνος, κενεαυχὴς, αδολεσχος.
Μαψυλακης, Μαψυλακτος.
—Τεκνοισιν ἅτε μαψυλακας Διὸς Κορινθος. Pind. N 7.
—Μαψυλακταν γλῶσσαν. Sapph.
—Ματην ὑλακτ᾽ αγορευεις. Tryph. 412. (Merric.)
Μαω, Μαομαι.
—Μεμασαν δ᾽ ὑσμῖνι μαχεσθαι. Il. β. 818.
Αλλα τὰ μεν μῶσθαι,—αλλα δὲ ποιῶν. Theog. 769.
SYN. Προθυμεομαι, επιθυμεω, μαιομαι, μαστευω.

M E

MΕΓΑ (Adv.)
Αλλά σοι ω μεγ' αναιδές.—Il. α. 158.
SYN. Μεγαλως, αινῶς, λιαν, πολύ.

Μεγαβρεμετης. Vid. Αραξης, Μεγαλοβρομος.

Μεγαβυζος.
—Δαρεω και Μεγαβυζω. Ar. Av. 484.

Μεγαδης.
Και Περιμον Μεγαδην,—Il. π. 695.

Μεγαθαρσὴς. Μεγατολμος.
—Εῷ μεγαθαρσεῖ παιδί. Hes. α. 385.
Αρης δ' αυτολεπθεν απερχομενος μεγατολμος
Θαρσαλεος ρεζει.—Man. 3. 49.

Μεγαθυμος. Μεγαλοφρων
—Μεγαθυμοι Αχαιοί. Il α. 123.
—Μεγαλοφρονας ηδὲ βιαιος. Man 5. 85.
SYN. Μεγαλοθυμος, μεγαφρων, μεγαλαυχος, μεγαλοφυὴς, μεγαλοψυχος, μεγαλητωρ, γενναῖος, ανδρεῖος, ευτολμος, ὑπερθυμος, ὑπερηφανος, θυμοειδὴς.

Μεγαινετος.
—Μεγαινετος θ' ὁ Μανης. Ar. R. 996.

Μεγαιρα. Vid. Ευμενιδες.
Τισιφονη τε και Αλληκτὼ, και δῖα Μεγαιρα. Orph. H.
EPITH. Κακομητις, κακομηχανος, αμειδὴς, αθνητος, δρακοντοκομος.

Μεγαιρω.
Των ουτι εγὼ προσθ' ισταμαι, ουδὲ μεγαιρω. Il. δ. 84.
—Βιοτοιο μεγηρας. Il. ν. 563.
SYN. Φθονεω, ζηλοω, αντιπρατ]ω, μεριμναω. —σ]ερισκω.

Μεγακητης.
—Μεγακητεῖ νηὶ μελαινη Il. θ. 222.
SYN. Μεγας, πλατὺς, ευρυχωρος.

Μεγακλῆς.
Αλλ' ισθι' ελθὼν τους Μεγακλεους κιονας. Ar. N. 813.

Μεγαλαιγηνταρ Vid. Δαιμων.

Μεγαλαυχεω.
—Μηδὲν εν ᾧδε μεγαλαυχειτω. Aesc. Ag. 1537.
SYN. Αυχεω, επαυχεω, αγαλλομαι, σεμνυνομαι, καυχαομαι.

Μεγαλαυχης. Μεγαλαυχος, Μεγαυχὴς, Μεγαλαυχητος.
—Δικαιοσυνη μεγαλαυχής. Orph. H.
Βια δε μεγαλαυχον εσφαλεν εν χρονῳ. Pind. P. 8.

Αι δε μεγαυχεῖς Θῆβαι—Ep I. 4.
Της μεγαλαυχητου σκυλα Μακεδονιας. Ep.

Μεγαληγορος.
Μεγαλα μεγαληγορων κλυων ανοσιων ανδρῶν —Aesc. S. T. 571.
SYN. Μεγαλαυχὴς, μεγαυχὴς, μεγαλολαλος, μεγαλοφωνος, μεγαλορρημων, ὑψηγόρος, καυχηματιας, αλαζων.

Μεγαληνορια.
Αλλ' εμπαν μεγαληνορίαις εμβαινομεν
Εργα τε πολλὰ μενοινῶντες. Pind. N. 11.
Μη μεγαληνορίη τρυφῶν φρενα λυσσωθεινς. Phoc. 115.
SYN. Μεγαλορρημοσυνη. ὑψηγορια, μεγαλοψυχια, αλαζονεια. κενοδοξια.

Μεγαληνωρ.
Καὶ τις εων μεγαλανωρ, εσανεν. Pind. P. 1.

Μεγαλητωρ. Vid. Μεγαθυμος.
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος—Il. β. 547.

Μεγαλοκρατὴς.
—Ω Ρωμη μεγαλοκρατές—Ep. I 4.

Μεγαλοδοξος.
—Μεγαλοδοξος ευνομια. Pind Ol. 9.
SYN. Μεγαλωνυμος.

Μεγαλιζω, Μεγαλιζομαι. Μεγαλυνω.
—Μηδε μεγαλιζεο θυμῳ Il. κ. 69.
—Ουτ' ἄν τι μεγαλιζομαι, ουδ' αθεριζω. Od. ψ 174.
Μητε των γεντα μεγαλυνομενων—Aesc. Pr. 871.
SYN. Αιρω, μεταιρω, επαιρω, κατεπαιρω.—αυχεομαι. μεγαλαύχεω.

Μεγαλοβρομος.
—Μεγαλοβρομον ὕδωρ. Orph 461.
SYN. Μεγαβρεμετης. εριβρομος, μεγαλοψοφος.

Μεγαλοδωρος.
—Και μεγαλοδωροτατε δαιμονων. Ar. Pa. 393.
SYN. Πολυδωρος. φιλοδωρος. δωτωρ. δωρηματικὸς, ευεργετικὸς, δαψιλὴς, ελευθεροπρεπὴς, μεγαλοπρεπής.

Μεγαλοιτος.
—Εγὼ δὲ οἱ ἁ μεγαλοιτος Ωμαρτευν—Theoc. 2. 72.
SYN. Τρισαθλιος, τρισκακοδαιμων, παναθλιος.

Μεγαλομητις.
Μεγαλομητις ἐι περιφρονα Δ' ελακες. Aesc. Ag. 1435.
SYN Μεγαλογνωμων. μεγαφρων, μεγαλοπρεπὴς. μεγαλεργὸς, φιλοτιμος.

Μεγαλοκευθης.
—Μεγαλοκευθεεσσιν εν ποτε θαλαμοις—Pin.P.2.

Μεγαλοπετρος.

Μεγαλοπετρος.
Μεγαλοπετρον αϐατον Ακροπολιν—Ar. L. 483.
Μεγαλοπλουτος.
Θυννων μεγαλοπλουτ'—ὑπογαστρια. Ath. 7.
Μεγαλοπολις.
—Ἁ δὲ μεγαλοπολις Απολις ολωλεν. Eur. Tro. 1291.
Μεγαλοπρεπής.
—Τινας δὲ χρὴ λεγειν; μεγαλόπρεπεῖς. Ar. V. 1181.
Καλλιστον εργον και μεγαλοπρεπεστατον. Ib. Av. 1125.
SYN. Βαρυπρεπὴς, περισεμνος.—μεγαλομητις—μεγαλοφανής.
Μεγαλοσθενής.
—Μεγαλοσθενες εννοσιγαιε. Hom, XL. 1:
SYN. Μεγασθενὴς, μεγαλοδυναμος, ισχυρὸς, αγηνωρ, ερισθενὴς, ευρυσθενὴς, περισθενὴς, ὑπερμενὴς, μεγαλοσθενετης.
Μεγαλοσπλαγχνος.
Μεγαλοσπλαγχνος, δυσκαταπαυστος
Ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν. Eur. M. 109.
SYN. Ακροχολος.—μεγαλητωρ.
Μεγαλοστονος.
Μεγαλοστονοισι σοῖς πημασι. Aesc. Pr. 412.
Μεγαλοσχημων.
Μεγαλοσχημονα, κ' αρ-
χαιοπρεπῆ—τιμάν—Ib. 409:
SYN. Μεγαλοπρεπης, μεγαλεῖος, μεγας.
Μεγαλοφροσυνη.
—Παυση της μεγαλοφροσυνης Ep. l. 1.
SYN. Ὑπεροψια, ὑψηλοφροσυνη, αγηνορια.
Μεγαλωνυμος.
—Ἁ μεγαλωνυμος ἦλθε νικα—Soph. An. 153.
SYN. Μεγαλοδοξος, ονομαστος, περιφημος, περισεμνος.
Μεγαλως, Μεγαλωστι.
Ὑψι μαλα μεγαλως,—Il. ρ. 723.
—Μεγαλωστὶ τανυσθείς. Il. σ. 26.
SYN. Μεγα, μεγαλειως, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλοφρονως. φιλοτιμως. εκπαγλα.
Μεγαμηδεια. Vid. Σεληνη.
Μεγαπενθὴς, Nom. pr.
Ος οἱ τηλυγετος γενετο κρατερὸς Μεγαπενθης
Εκ δουλης—Od. δ. 11.
Μεγαρα.
Και Μεγαρην Κρειοντος ὑπερθυμοιο θυγατρα,
Την εχεν Αμφιτρυωνος ὑὸς—Od. λ. 268.
Μεγαρεύς. Vid. Θεογνις.
Τοῦ πριν θανοντος Μεγαρεως κλεινὸν λεχος. Soph. An. 1311.
Μεγαρῆες. Μεγαρεῖς.
Νισαῖοι Μεγαρῆες, αριστευοντες ερετμοῖς
Ολϐιοι οικοιητε, τὸν Ατθικὸν ὡς περι αλλων
ξεινων τιμησασθε Διοκλέα τὸν φιλοπαιδα:
Theoc. 12. 27.
Δυστανοι Μεγαρῆες, ατιμοτατῃ ενὶ μοιρᾳ. Ib. 14. 49.
Νυμφης (ὡς Μεγαρεων) ου λογος, ουτ' αριθμος. Call. Ep. 30.
Κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς οδυναις πεφυσιγγωμένοι. Ar. A. 524.
Μεγαριζω
Κλαων μεγαριεῖς—Ib. 822.
SYN. Μεγαλλορρημονεω, μεγαληγορεω, μεγαλαυχιομαι.—λακωττω.
Μεγαρικός.
Τι ανὴρ Μεγαρικός.—Ib. 750.
EXP. Πονηρός.
Μεγαρον.
Τὴνδ' εὗρ' εν μεγαρῳ—Il. γ. 125.
SYN. Οικημα, οἰκος, δομος, ὑπερῷον, μελαθρον.
EPITH. Εὐδμητον, εὔτυκτον, εὔπηκτον, εὔσταθὲς, ευῶδες, σκιόεν, ὑψοροφον. αιθαλόεν, ευναιεταον.
Μεγαρσος. Vid. Ὑπανίς.
Μεγας.
—Ὁ δέ τοι μεγας εσσεται ὁρκος. Il. 239:
—Εἶδος δὲ μαλα μεγας ἦν ὁράασθαι Od. σ. 4.
SYN. Μεγαλεῖος, αδρὸς, αγαυὸς, αμεγαρτος, αιπὺς, κητωδης, πελωριος, απειριτος, μεγαλοφυὴς, απλετος, δεινὸς, χαλεπός.
Μεγασθενής. Vid. Μεγαλοσθενής.
Αρά τ' Ερινὺς πατρὸς ἁ μεγασθενής. Aesch. S. T. 70.
Μεγαφρονεω.
Ο μεγας ολϐος, ἁτ' αρετα
Μεγαφρονοῦσ' αν Ἑλλαδα—Eur. Or. 806.
SYN. Μεγαλοφρονεω, αλαζονευομαι.
Μεγεθος.
—Τοι δῶκε θεὸς μεγεθός τε βιην τε. Il. η. 288.
SYN. Μεγαλοψυχια, μεγαλοτης, μεγαλοσυνη, μεγαλειοτης, σεμνοτης, αξιωμα, ὑπεροχὴ, μῆκος, πλατος, ὕψος—δεινοτης.—ευπρεπεια.
EPITH. Ὑπερϐιον, χαλεπόν.
Μεγηρατος.
—Μεγηρατα τεκνα θεαων. Hes. θ. 240.
SYN. Πολυηρατος, αγαπητὸς, επηρατος.
Μεγης.
—Μεγης αταλαντος Αρηϊ,
Φυλειδης—Il. ϐ. 627.
Μεγιστᾶνες.
Ηδε μεγιστανας τε και αλλοτριων κτεατισμῶν
Δεσποσυνας,—Man. 4. 41.
SYN. Δυνασταὶ, αρχοί.

Μεγισθης.
Μεγισθης δ' ὁ φιλοχρει, Anac. 74?
Μεγιςος.
—Τϋ γαρ κρατος εςὶ μεγιςον. Il. ζ. 118.
Μεγιςοπολις. Vid. Ησυχια.
Μεγιςοτιμος.
—Εν θεσμιοις Δικας—μεγιςοτιμυ. Aesc. Supp. 717.
Μεδεω, Μεδεομαι. Μεδω, Μεδομαι.
Ζευ πατερ, Ιδηθεν μεδεων.—Il. γ. 276.
—Πολεμοιο μεδησομαι αἱματοεντος. Il. ι. 646.
—Τοι μεν δορποιο μεδοντο. Il. ω. 7.
SYN. Αρχω, βασιλευω—μηδομαι. φροντιζω.
Μεδεων.
—Μεδεωνα τ' εὔκτιμενον πτολιεθρον. Il. ζ. 501.
Μεδιμνος.
—Αλλ' κ κυριος
Ὑπὲρ μεδιμνον ες' ανηρ ὑδεὶς ετι. Ar. Ecc. 1017.
SYN. Μεδιος.
Μεδυσα.
Περσευς δ' αντιθεος βλοσυρὴν εδαΐξε Μεδυσαν. Call. l. 10.
Ευπαραυ κρᾶτα Μεδοισας. Pind. Pyth. 12.
Τῆς δειροπαιδος μαρμαρωπιδος γαλῆς Lyc. 843.
EPITH. Λιθοεργὴς, αθηητος, αςεροεσσα, αθαμβητος, αυτοφονος, δρακοντοκομος, εχιδνοκομος, πετρωδης, λιθογληνος, θανατηφόρος Γοργω
Παρθενος αργαλεη, ερεδωπις, Orph.
Μεδων. Vid. Βασιλεύς.
—Ηγητορες ηδὲ μεδοντες—Il. ρ. 248.
Μεδων. Nom. pr.
—Νοθος ὑὸς Οἰλῆος θειοιο
Εσκε Μεδων Αιαντος αδελφεος—Il. ν. 695.
—Κηρυξ. πεπνυμένα ειδώς. Hom.
Μεζεα. Vid. Μηδεα
—Ουρὰς δ' ὑπὸ μεζε' εθεντο. Hes ι. 510.
Μεθαιρεω. (inus.)
Ρηιδιως μεθελεσκε—Od. θ. 376.
SYN. Αναιρεω, δεχομαι, μεταλαμβανω.
Μεθαλλομαι.
—Ουτασε χεῖρα μεταλμενος οξεϊ χαλκῷ Il. ε. 336.
SYN. Εφαλλομαι, εναλλομαι, καθαλλομαι, ὑπεραλλομαι.
Μεθαπτω.
Ναυτιλοι, εγγυς ἀλὸς τί μεθαπτετε,—Ep. l. 3.
Μεθαρμοζω.
Ει μή τι καιρῷ τυγχανω, μεθαρμοσον. Soph. El. 31.

SYN. Διορθοω, επιδιορθοω, επανορθοω, μεταπλαττω, αναπλαττω, μεταρρυθμιζω, μεταφερω, μεταβαλλω
Μεθεπω, Μεθεπομαι. Vid. Μεταπεω.
—Τυδειδην μεθεπε κρατερωνυχας ἱππυς. Il. ε. 329.
—Ὁ δ' ηνιοχον μεθεπε θρασὺν—Il. θ. 126.
Ου σοι μη μεθεψομαι ποτε. Soph. El. 1058.
SYN. Επειμι, διωκω, καταδιωκω, ζητεω, κοινωνεω, μεταδιωκω, επιδιωκω, επακολυθεω.
—ακολυθεω πειθω παραγινομαι ερχομαι.
Μεθερπυζω.
Αψ οπισω παλινορσα μεθερπυζειν μενεαινει. Orph. L.
Μεθη.
—Καρηβαρεῦντας εκ μεθης αγων. Lyc. 354.
Δι' ὂν ἡ μεθη λοχευθη. Anac. 41. 7.
SYN. Μεθυσις, οινωσις, οινοφλυγια, φιλοινια, καρηβαρια.
EPITH. Νοοπληκτος, χαλεπὴ—ἡμερσινοος, απειρητος, ανυμφευτος, οινοχυτος, ριψομανὴς, φιλακρητος, λυσιπονος, πορφυρεια, τρομερά. χαιρυσα Λυαιω.
—Κορος τερψιμβροτος, οινυ. Ep.
Λυσσαλεη αιαγεη.
—Αμερσινοοιο μεθης ὕπνος.
Φιλακρητοιο μεθης οἶςρος. Nonn.
Μεθημαι.
—Μνηςῆρσι μεθημενος ειπε Αθηνην Od. α. 118.
SYN. Προσκαθημαι, παρακαθημαι.
Μεθημεριος. Vid Ημερησιος.
Νυκτιπολων εφοδων αναςσης
Και μεθαμεριων—Eur. Ion. 1050.
Μεθημοσυνη.
—Μεθημοσυνησί τε λαῶν. Il. ν. 105.
SYN. Αμελεια, ανεσις, διαλυσις, ραθυμια.
Μεθημων.
—Ουκ Αχιλῆι χολος εφεσὶν, αλλα μεθημων. Il. ζ. 241.
SYN. Αμελὴς, ανετος, παρετος, ατημελὴς.
Μεθιημι
Τρις δε μεθηκε βιη —Il. ο. 177.
Ξιφος μεθείμεν—ως γυναῖκα—Eur. Or. 1138.
Ὁςις—ἑκὼν μεθιησι μαχεσθαι. Il. ν. 234.
Εκων δ' υκ ἑκων μεθησομαι. Eur. Ph. 532.
—Χεροῖν μεθῆκα τυς αλαςορας. Soph. Aj. 373.
SYN. Αφιημι, αποτιθεμαι, ατημελεω, εξανιημι, ανιημι, παριημι, εαω, απολειπω, προδιδωμι. πεμπω. συγχωρεω.
Μεθιςημι, Μεθιςαμαι.
Τοι γαρ εγώ τοι ταῦτα μεταςησω.—Od. δ. 612.
Αινειας δ' ἑταροισι μεθιςατο—Il. ε. 514.
SYN.

SYN. Μετατιθημι, μεταφερω, απαλλαττω, αποκινεω, απελαυνω. παρειμι. αφισαμαι.

Μεθοδηγεω.
Η δε μεθοδηγησειν—Ep. I. 1.

Μεθοδος.
Μεθοδων τε λινοσολω προφεροντας. Man. 4. 344.
SYN. Μεθοδειν, τροπος, τεχνη.

Μεθομιλεω.
Και μεν τοισιν εγω μεθομιλεον—Il. α. 269.
SYN. Ομιλεω. ενομιλεω, προσομιλεω, συμμαχομαι, συναναστρεφομαι, συνδιατριβω, συντυγχανω.

Μεθορμαω.
—Μεθορμηθεις συν Αθηνη και Διι πατρί. Il. υ. 192.
SYN. Εφορμαω, εξορμαω, επορνω, επερχομαι, επαΐσσω.

Μεθορμιζω. Μεθορμιζομαι
Μεθορμισασθαι τηνδ' εχουσα συμφορας. Eur. M. 258.
SYN Ενορμιζω, διαπειραω, διαπεραιοω, μετερχομαι.

Μεθυ. Μεθυσμα.
Διαλεν—μεθυ χιλια μετρα. Il. η. 471.
—Κρητηρα μεθυσματος ηδυποιο. N. 2.
SYN. Οινος, ακρατον.
EPITH. Ασπετον, γλυκερον, εριςαφυλον, ευζωρον, ευαδες, ηδυ, ηδυποτον, λαρον, ολβιοδωρον, πορφυρεον, χαλικρητον.

Μεθυδοτης. Μεθυδωτης.
Εσελθε μεθυδωτης. Anac. 27. 4.

Μεθυδριαδες.
Ρυσσεσθω νυμφαις ταισδε μεθυδριασιν. Ep. I 4.

Μεθυπιδαξ Vid. Βοτρυς.

Μεθυπληξ Vid. Οινοβαρης.
Δισσων δ' αρξυλεδων την μεν μιαν, οια μεθυπληξ, ωλεσεν—Ep. I. 4.

Μεθυποδεομαι.
Ινα θοιματιον σπασαιμι, μεθυποδησαιμην. Ar. Ecc. 540

Μεθυσις. Vid. Μεθυ.
Δειλα τε λυσιμελης, και μεθυσις χαλεπη. Theog. 836.

Μεθυσοκοτταβος.
Νεανιαι κλεπτοντες μεθυσοκοτταβοι. Ar. A. 524.

Μεθυχαρμων.
Ζωροτητας οινου, μεθυχαρμονας ειλαπιναςτας. Man 4 300

Μεθυω. Μεθυομαι. Μεθυσκομαι.
Ησαι νευςαζων κεφαλη, μεθυοντι εοικως. Od. σ. 239.

Ει τω μεθυσκεσθαι προτερον το κραιπαλαν
Παραγενοιθ' ημιν, ουδ' αν εις οινον ποτε
Προσιετο πλεον τε μετρε—Sent.
SYN. Καταμεθυω. οινοω—πληροομαι. εμμεθυσκομαι. καθανιζομαι—διυγρος ειναι.
Βρομιω μεμεθυσμενος οινάδι πηγη. Ep.

Μειαγωγεω
Τι δε, μειαγωγησεσι την τραγωδιαν. Ar. R. 810.
EXP. Προς τον ζυγον προσαγειν.—το ελαττον φερειν. ελαττοω, μειονεκτεω.

Μειδαω, Μειδιαω
—Μειδησεν δε Θεα λευκωλενος Ηρη. Il. α. 595.
Μειδιοων βλοσυροισι προσωπασι—Il. η. 212.
SYN. Γελαω, γελασειω, υπομειδαω, επιμειδαω.

Μειλιγμα. Μειλικτηριον, Μειλικτρον.
—Αιει γάρ τε φερει μειλιγματα θυμω. Od. κ. 217.
—Νηφαλια μειλιγματα. Aesc. Eum 108.
—Ατερ τεκεσσι μειλικτηρια. Aesc. Per. 612.
Η δ' ηστω πελαιης μειλικτρα τε ηφαλεησι
Δαιτην ετ' ευχωλησι παρεςιος—Ap. 4. 712.
SYN. Κηλημα, ιλασμος. εξιλασμα, εξιλεωμα. θελκτηριον χαρισμα, ηδυσμα, απατημα.
—το πραϋντικον, μειλιγον.

Μειλιον. τα μειλια.
Μειλιον απλοιης—Call. 3. 230.
Μειλια δ' εκβαλε παντα—Ib 3. 146.
—Εγω δ' επι μειλια δωσω. Il. ι. 147.
SYN. Προιξ—τα προικια, παιγνια, ιλαςηρια, επιμηλια.

Μειλισσω, Μειλισσομαι,
Μηδέ τι μ' αιδομενος μειλισσεο—Od. γ. 96.
Ος ρα τότ' οψιπολιν μειλιξατο—Ap. 1. 650.
SYN. Απομειλισσω, καταθελγω, παρακαλεω, πραϋνω. εκμειλισσω, φιλοφρονεομαι.

Μειλιχια.
Τῷ εν χερσὶ βιαις, ε μειλιχιη πολεμοιο. Il. ο. 741.
SYN. Αρεσις. προσηνεια. αγανοφροσυνη, ευαπαντησια. ευπροσηγορια, φιλοπροσηγορια. πραοτης ευτραπελια. ηπιοτης, ησυχια, ευαρεστησις ικετεια.

Μειλιχιος. Μειλιχος.
Αυτάρ ο μειλιχιον μυθον φερε—Il κ. 288.
—Πᾶσιν γαρ επιςατο μειλιχος ειναι Il. ρ. 671.
SYN. Προσηνης, πραος, χρηςος, ηδυς. αγανος. ευμειλικος, ευμειλικτος, ευμενης. ευκαταλλακτος, γλυκυς, επιεικης

Μειρακιον. Μειρακισκη. Μειρακυλλιον, Μειραξ.
Εγω γάρ αν μειρακιω—Ar. Pl. 88.

Ω μειρα

Ω μειρακισκη, πυνθανει γὰρ ὀρικῶς. Ib. 964.
Ο.κεν ἐτερ' ες ενταυθα μειρακυλλια. Ib. R. ε
Ενθαδε μειραξ εσθ' ὡραια. Ib. Ecc 692.
SYN. Κορασιον. παιδισκαριον, παλλακιον, μειρακισκη, νεανισκη, βεπαις.

Μειρομαι
—Και ἡμισυ μειρεο τιμῆς. Il. ι. 612.
SYN. Λαγχανω, τυγχανω, κληροομαι, μεριζομαι. λαμβανω.

Μεὶς, pro Μὴν.
—Ὁ δ' ἑβδομος ἑστηκει μεὶς. Il. τ. 117.
—Μεὶς τ' επιχωριος—Pind N. 5.

Μειων.
Μειων μεν κεφαλῇ Αγαμεμνονος—Il. γ. 193.
SYN. Ελαττων, μικροτερος.

Μελαγκερων.
Μελαγκερων λαβουσα μηχανηματι
τυπτει—Aesc. Ag 1136.

Μελαγκροκος.
—Μελαγκροκον Ναυστολον θεωρίδα. Ib. S. T. 864.
EXP. Εχουσαν μελαν λαῖφος.

Μελαγχαιτης
—Μελαγχαιτην τε Μιμαντα. Hes. α. 186.
SYN. Μελανοκομης, μελανοκομος, κυανοχαιτης.

Μελαγχιμος. Vid. Μελας.
—Και πεπλοις μελαγχιμοις. Eur. Ph. 385.
Λευκοῖς τε γαρ μοροισι, και μελαγχιμοις. Aesc. ap. Athen.

Μελαγχιτων.
Ταυτά μοι μελαγχιτων
Φρὴν αμυσσεται φοβῳ. Aesc. Per. 115.
SYN. Αμφιμελαινα. πενθηρης. μελαμπεπλος.

Μελαγχολαω.
Μελαγχολᾷς, ω 'νθρωπε—Ar. Pl. 366.
SYN. Επιμαινομαι, μαργαινω.

Μελαγχολια.
Ηε μελαγχολιῃσι, και αλγεσι κρυπτομενοισι. Man. 2. 366.

Μελαγχολος.
—ἡ μελαγχολους
Εβαψεν ιους θρεμμα Λερναιας ὑδρας.—Soph. Tr. 582.
PHR.—Κελαινὸν ὑπὸ σπλαγχνοις ζεειν αἶμα. Apoll.

Μελαγχροιης, Μελαγχρως.
Αψ δε μελαγχροιης γενετο—Od. π. 175.
Μελαγχρωτες Ευμενιδες.—Eur. Or. 321.
SYN. Μελαγχρης, μελαγχροιης, μελαγχροος, μελαμβαφης, μελας.

Μελαθρον. Vid. Δομος.
Λιθεσσαι δε μελαθρον—Il. ι. 636.
SYN. Οικος.—οικια. οροφος.—ανακτορον—ὑπερθυρον.
EPITH. Αιπὺ, αιθαλοεν, αυδηεν, αχλυοεν, αστεροεν. αυτοροφον, αριστοπονον, εὐγλυφατον, ευπηγες, ευδενδρον, ευκλαστον. ευθαλαμον, ευτυκτον, ευυμνον, ευρυχορον, ευυδρον, ευτοιχον, ευδμητον, ευαγες. γλαφυρὸν. ζαθεον, κεδρινὸν, κυπαρισσινον, ξεινοδοκον, νεοσαθες. πεδοσκαφες, πολυφλοισβον, ορεσσαυλον, σιδηροφερον, στυγνὸν. τρυφερὸν, ὑπωροφιον, ὑψοροφον, ὑψηλὸν.
PHR. Μελαθρον φιλτατη στεγη. Eur.
Καλλεα τεχνηεντα λιθοστρωτοιο μελαθρου
Τῶν ἀπὸ μαρμαρεη πολυδαιδαλος ερρεεν αιγλη
Συγχροος Ηελιοιο, και αντιτυποιο σεληνης·
Τοῖχοι δ' αργυρεοισιν ελευκαινοντο μεταλλοις. Nonn.
Χαλκοῦ τε στεροπὴν, και δωματα ηχηεντα,
Χρυσοῦ τ', ηλεκτρου τε, και αργυρου, ηδ' ελεφαντος.
Ζηνός που τοιηδε γ' Ολυμπιου ενδοθεν αυλή. Hom.

Μελαινομαι, Μελανω, Μελανεω.
—Μελαινετο δε χροα καλόν. Il. ε 354.
—Μελανει δέ τε ποντος ὑπ' αυτῆς. Il. η 64.
—Ενθα μαλιστα Βενθος ακινητον μελανει—Ap. 4. 1573.
SYN. Απομελαινομαι, μελανιζω, ὑπομελανιζω, κελαινιαω.

Μελαμβαθὴς, Μελαμβαθύς.
—Σηκὸν ες μελαμβαθῆ. Eur. Ph. 1027.
—Ταρταρου μελαμβαθὺς κευθμων. Aesc. P. 219.
SYN. Σκοτεινός.

Μελαμβροτος
—Γειτονες μελαμβροτοι. Eur. Fr.

Μελαμβωλὸς.
Αιγυπτου μεδεουσα μελαμβωλου. Suid.
SYN. Μελανογαιος.

Μελαμπαγὴς.
Μελαμπαγὲς αἷμα φοινιον. Aesch. S. T. 744.

Μελαμπεπλος
—Και μελαμπεπλῳ στολῇ. Eur. Alc. 432.
SYN. Μελαγχιτων, μελανειμων, μελανοστολος, μελας.

Μελαμπεταλος.
—Κλῶνα μελαμπεταλον. Ep. l. 1.

Μελαμπους, Nom. pr.
—Γενεὴν γε Μελαμποδος εκγονος ἦεν. Od. ο. 225.

Μελαμπυγός.
Μελαμπυγός τε τοῖς εχθροῖς ἁπασιν. Ar. L. 804.
SYN. Κρατερός. ανδρεῖος.

Μελαμφαής.

Μελαμφαής.
Μελαμφαὲς—δι' ερεβος. Eur. Hel. 525.
—Σηκον ες μελαμφαῆ. Ib. Ph. 1017. Valc.
Μελαμφυλλος.
Ταὶ δὲ μελαμφυλλοι δαφναι—Theoc. Ep. 1. 3.
Μελαμψηφίς.
—Επ οχθης—Μελαμψηφίδος Αναυρυ. Call. 3. 101.
Μελαναιγις.
—Μελαναιγὶς δ' ουκ
Εἶσι δομον Εριννὺς, οὔτ' αν εκ χειρῶν
Θεοὶ θυσιαν δεχωνται. Aesc. S. T. 705.
Μελαναυγής.
—Νασμῷ μελαναυγεῖ. Eur. Hec. 152.
Μελανδετος.
Πολλὰ δὲ φασγανα καλὰ μελανδετα—Il. ο. 713.
EXP. Σιδηροδετα, μελαινας λαβὰς εχοντα.
—πυκνὸς, μακρός.
Μελανδοκος.
Σὺν καλαμοις αγδος τε μελανδοκον—Ep. l. 6.
Και μελανος σ]αθεροιο δοκηΐον.—Ib.
Μελανειμων, Vid. Μελαμπεπλος.
—Εφοδοις μελανειμοσιν. Aesc. Eum. 372.
Μελανηφορος.
Συν τῇ μητρὶ θεᾳ μελανηφορῳ Ισιδι σεμνῃ.
Orph. H
Μελανθεύς.
—Τὸς Δολοιο Μελανθεύς. Od. ρ. 212.
Μελανθιος.
—Μελανθιος αιπόλος αιγῶν. Ib. 247.
Μελανθιος.
Χορὸν δε μὴ 'χῃ Μορσιμος
Μηδ ε Μελανθιος.—Arist. Pa. 803.
Μελανθος.
Παιδὶ φιλοσεφανῳ Σεμελης ανεθηκε Μελανθος
Μνῆμα χορυ νικης ὑιος Αρηϊφιλε. Anac. 195.
Μελανθω.
—Μελανθὼ καλλιπαρηος.
Τὴν Δολιος μεν ετικτε, κομισσε δε Πηνελοπεια.
Od. σ. 320.
Μελανιππη.
—Αρητιαδα Μελανιππην. Apoll. 2. 968.
—Μελανιππας ποιῶν, Φαιδρας τε—Ar. Th. 554.
Μελανιππος.
—Αμαπαονα και Μελανιππον Il. θ. 276.
EPITH. Ιφθιμος, ὑπερθυμος,—Ικεταονος ὑιος.
Μελανιων.
Ημεῖς τ' ουδὲν ἧττον
Τῦ Μελανιωνος οι σωφρονες. Ar. L. 797.
Μελανοζυγατης.
Ταν μελανοζυγατην. Aesc. Supp. 539.
EXP. Ναῦν εν ῇ βλαβησομαι.
Μελανοκαρδιος.
—Στυγος—μελανοκαρδιος πετρα. Ar. R. 413.
Μελανοκνημων. Vid Μελαμπεπλος.
Μελανονεκυειμονα. Ib. 1373.
Μελανοπ]ερος.
Ου με παριδα φασμα μελανοπ]ερον—Eur. Hec. 704.
Μελανοσυρμαῖος.
—Μελανοσυρμαῖον λεών. Ar. Th. 864.]
EXP. Αιγυπ]ιος.
Μελανοχροος, Μελανοχρως. Vid. Μελαγχροιης.
Γυρὸς εν ωμοις, μελανοχροος,—Od. τ. 246.
—Κυαμοι μελανοχροες, η ερεβινθοι. Il. ν. 589.
Μελαντειχης.
Μελαντειχεα δομον Φερσεφονας—Pind. Ol. 14.
Μελαντερος.
—Μελαντερον, ηΰτε πισσα. Il. δ. 277.
Μελανυδρος.
—Ωςε κρηνη μελανυδρος. Il. ι. 14.
SYN. Πολυυδρος, βαθύς.
Μελας. Nom. pr.
Αγριος ηδὲ Μελας,—Il. ξ. 117.
Μελας. Poet. Μειλας.
Τοῖσι δὲ τερπομενοισι μελας επὶ ἑσπερος ἦλθεν.
Od. σ. 305.
Ενθορε μελανι ποντῳ—Il. ω. 79.
SYN. Κελαινὸς, ορφναῖος, σκοτεινὸς, ζοφοεις, μελανοχροος, μελαγχιμος, παμμελας, αμαυρὸς.—Βαθὺς—κακὸς, απηνής.
Μελδω, Μελδομαι.
Κνισσην μελδομενος—σιαλοιο. Il. φ. 363.
SYN. Κατατηκω, εψω, φθινω, επιθυμεω.
Μελεαγρος.
Τὸν δ' ὑὸς Οινῆος απεκτεινεν Μελεαγρος,
Αλλ' ὅτε δὴ Μελεαγρον εδυ χολος—
Ητοι ὁ μητρὶ φιλῃ Αλθαιῃ χωομενος κῆρ
Κεῖτο παρὰ μνηςῇ αλοχῳ καλῇ Κλεοπατρῃ,
Κυρη Μαρπισσης—κ. λ. Il. ι. 549.
EPITH. Αρηϊφιλος, ενυαλιος, ευειδὴς, ξανθός.
Εκ δε λιπων Καλυδῶνα θοὸς Μελεαγρος εδαιεν,
Οινεὺς τὸν ρ' ελοχευσε και Αλθαιη ροδοπηχυς.
Orph.
Οινειδης δ' επὶ τοισιν αφορμηθεὶς Καλυδωνος
Αλκειος Μελεαγρος ανηλυθε—Apoll.
Μελεδαινω.
Τῦ δε θερευς φρυγοντος εγὼ τοσσον μελεδαινω,
Οσσον ερῶντι πατρὸς μυθων καὶ ματρὸς ακυειν.
Theoc. 9. 12.
SYN. Επιμελεομαι, αλεγιζω, φροντιζω.

Μελεδημα, Μελεδων, Μελεδωνη, Μελησων.
—Αιναι μελεδηματα θυμε. Il. ψ. 62.
—Οἱ μελεδωνας
Βαλεσθ', αργαλεας τε πενας—Hom. A. 532.
—Πυκιναὶ δέ μοι αμφ' αδινον κῆρ
Οξειαι μελεδωναι οδυρομενην ερεθεσιν. Od. τ. 517.
Αιεν ὑπ' αλληκτοισι μελησοσι μητιοωντας. Man. 3. 103.
SYN. Μελετη. μεριμνα, κῆδος, κῆδος. φροντὶς. πολυωρια, τημελεια. θεραπεια, επιμελεια. ειζυς.
EPITH. Αργαλεον, ατλητον, αλιπλαγκτον, γλυκερον, δεσμοτοκον, θυμοβορον, θεσμοπολον, νεοπλανὲς, καθαρον, στονοεν, χαλεπον, αμηχανὲς. χθονοηθὲς.
Μελεδημων, Μελεδωνευς.
Πολυσπαθεων μελεδημονα κερκιδα πετλων. Eq. l. 6.
—Αγαθων μελεδημονες εργων, Ib. λ. 1.
—Μελεδωνευς αγρυπνος ἡρως. Theoc. 24. 104.
SYN. Μελεδων, μελεδωνὸς, επιμελητὴς, επιτροπος, διοικητὴς, φροντιστὴς.
Μελιζωρος.
Δυρατεον σκυφος ευρυ μελιζωροιο ποτοιο. Athen. l. 11.
Μελει.
—Οἷς ουτι μελει πολεμηΐα εργα. Il. ϛ 338.
Ταῦτα δ' Αρηϊ θοῷ και Αθηνη παντα μελησει. Il. κ. 430.
Μελεϊστὶ.
Ηισι κυσιν μελεϊστὶ ταμων—Il. ω. 409.
SYN. Μεληδον, μερικῶς. κατὰ μελη, κῶλα. —τμηδην.
Μελεοπαθὴς, Μελεοπονος. Aesch. S. T. 971.
Μελεοφρων.
Μελεοφρων πατὴρ. Eur. I. T. 854.
Μελεος.
—Μελεη δέ μοι εσσεται ὁρμὴ. Od. ε. 416.
SYN. Ματαιος.—μωρὸς.—αθλιος, ατυχὴς. κακὸς.
Μελεσιπτερος.
Ακριδα Δημοκριτε μελεσιπτερον—Ep. Suid.
Μελεταω.
—Ἠν επὶ βωὶ
Παῖς ετ' εων μελετησα—Hom. M. 554.
SYN. Εκμελεταω, εμμελεταω. φροντιζω. ανασκοπεω. ασκεω. φαντασκεω. γυμναζομαι.
Δαιμονιης ἑλελιζε νοηματα ποικιλα βελης. Ep.
Μελετη, Μελετημα, Μελημα.
—Μελετη δέ τοι εργον οφελλει. Hes. ε. 410.
Τοῖσδε τοισιν ουδεποτ' αισχρον
Εργων μελετημα προσιζει. Eur. Fr.
—Τί δέ τοι τὸ μελημα; Theoc. 14. 2.
SYN. Μελησις. μελησμὸς. μελεδημα. μελετησις. ασκησις. φροντισμα, σκεμμα, μερμηρα. επιμελημα.
EPITH. Χρυσομανὴς.
Μελετητηριον.
Ως δ' ευρυθμος λαβων το μελετητηριον. Athen. l. 14.
Μελετωρ.
—Εφανη γαρ
Μελετωρ αμφὶ τὸν εν πενθει. Soph. El. 851.
SYN. Φροντιστὴς, μελεδωνευς. τιμωρὸς.
Μελης.
Ηυτε δέ αγλαον εστιν ὑδωρ ιεροῖο Μελητος. Hom. XXXVII. 5.
Μελησιμβροτος.
Αστεων ριζαν φυτευ-
σεσθαι μελησιμβροτον—Pind. P. 4.
Μελητη.
Ηθ' ἱππες αρσασα βαθυσχοινοιο Μελητης. Hom. VIII. 3.
Μελι.
Ηδε μελι χλωρον,—Il. λ. 630.
EPITH. Ακηρασιον. γλυκερον, γλυκυπικρον, δρυϊνον, ξανθον, κηροδετον, λιπαρον, ειαρινον, Ατ]ικον. Μοψοπιον, Υμηττιον, Υβλαῖον.
—Μελισσαων ἡδυ ποτημα μελι Ep.
Και τῆς ορειας ανθεμορρυτον γανος
Ξευθῆς μελισσης—Eur.
—Σιμβληϊα εργα μελισσων.
—Ερημαδος εργα μελισσης.
—Νεορρυτα χευματα σιμβλων—
—Παχὺ χεῦμα φιλοπτορθοιο μελισσης—
Δαιδαλεην ωδῖνα φιλοσμηνε τοκετοιο.
Δαιδαλεην ωδῖνα πολυτρητοιο λοχειης. Nonn.
—Μελιχρην σμηνοδοκε χαριτα. Ep.
—Μελισσης ανθιμον ὑδαρ. Orph.
Μελια.
—Ο δ' αυτ' επισεν μελιην ως. Il. ν. 178.
Ουδ' αρ' απ' ασφαραγον μελιη ταμε χαλκοβαρεια. Il. χ. 328.
SYN. Βελος. δορυ, κερκὶς.
EPITH. Ευχαλκος. ευξεστος, ανδροφονος, θανατηφορος, ιθυπτιων, χαλκογλωχιν.
Μελιαι.
Νυμφας θ' ἁς Μελιας καλεουσ' επ' απειρονα γαῖαν. Hes. Θ. 187.
Μελιβοια. (πολις Θεσσαλιας.)
Οἱ Μελιβοιαν εχον—Il. ϛ 717.
Ακτὴν τ' αιγιαλον τε δυσηνεμον εισορωντες. Ap. 1. 593.
—Και ευλαγιης Μελιβοιης. Orph. 165.

Μελιβρομος,

Μελίβρομος. Μελιγδουπος.
Σεῦ δε βοὰν αυλοιο μελιβρομεν—Ep. l. 3.
Και μελιγδουποισι δαιδαλθέντα μελιζεμεν αοιδαῖς. Pind. N. 11.

Μελιγηρυς. Μελιγλωσσος. Μελιφθογγος.
—Μελιγηρυν απὸ σ]οματων οπ' ακουσαι. Od. μ. 187.
—Μελιγλωσσοιο κελευσας
Φθογγον απὸ σ]ηθεσφιν αοιδῆ γηρυσασθαι. Orph. L.
—Μελιφθογγοις αοιδαῖς. Pind. Isth 6.
SYN. Μελιφωνος, ευφωνος, ἡδυεπής. θελκτικός.

Μελιγουνίς.
—Λιπαρη νεον, αλλα τότ' εσκεν
Ουνομά οἱ Μελιγουνίς—Call. 3. 48.

Μελίζω. Μελίζομαι.
Αδὺ δέ μοι το μελισμα, και ἣν συριγγι μελισδω. Theoc. 20. 28.
SYN. Αδω, επαυλεω, καταυλεω, μελῳδεω, φορμιζω, ρυθμιζω.

Μελιζωρος.
Δυρατιον σκυφος ευρυ μελιζωροιο ποτοιο. Ath. 11.

Μελιηγενης.
—Μελιηγενεων ανθρωπων. Ap. 4. 1641.

Μελιηδής.
Οινε πινεμεναι μελιηδέος,—Il. δ. 346.
SYN. Μελιρρυτος. μελισαγής, μελισαζων, μελιτωδὴς, μελιχρὸς, ἡδὺς, γλυκυτατος.—μειλιχος, προσφιλής.

Μελιθρεπ]ος.
Ατθὶ χορα, μελιθρεπ]ε.—Ep. l. 1.

Μελικηρον.
Ερρει μοι φωνὰ γλυκερωτερα η μελικηρω. Theoc. 20. 27.
SYN. Μελικηρις, κηρίον.

Μελικομπος.
—Μελικομπων αοιδᾶν. Pind. Isth. 2.

Μελικός.
Χεε μοι νεκταρ ανυδρον
Μελικόν.—Anac. 183.
SYN. Λυρικός.

Μελικρατον. Vid. Χοή.
Πρωτα μελικρητῳ,—Od. κ. 518.
Μελικρατ' αφες γαλακτος—Eur. Or. 115.
SYN. Οινομελι.

Μελικτὴς. Μελιστής. Vid. Αοιδός.
—Εγω δέ τις ειμὶ μελικτάς. Theoc. 4. 30.
Τον αοιδιμον μελιστὴν. Anac. 112. 31.

Μελινος. Poet. Μειλινος.
Ιζε δ' επὶ μελινε ουδε—Od. ρ. 339.
—Ο δ' ανεσχετο μειλινον εγχος. Il. ε. 655.

Μελιπνους.
—Καὶ τάνδε φέρ' ευπακτοιο μελίπνουν
Εκ κηρω συριγγα καλάν,—Theoc. 1. 128.
SYN. Ηδυπνοος, ἡδύς.

Μελισμα, Μελισματιον. Vid. Μελος.
—Ου γλαφυρὸν γνὼς τι μελισματιον. Ep. l. 2.
Θεσσαλικὸν τι μελισμα—Theoc. 14. 31.

Μελισσα, Μελιτ]α.
Οι δ'—ὡσε μελισσαι
Οικια ποιησονται ὁδῳ επὶ παιπαλοεσσῃ,
Ουδ' απολειπουσιν κοιλον δομον, αλλα μενοντες
Ανδρας θηρητῆρας, αμυνονται περὶ τεκνων. Il. μ. 167.
SYN. Ανθηδων.
EPITH. Αριστοπονος, αλεξικακος, βομβουσα. βομβηεσσα, βουγενὴς, βουπαις, διαθρυπ]ος, δαιδαλεα, ερημας, ηερεφοιτος, εμματεουσα. ευαγὴς, ξουθὴ, ξουθοπ]ερος, λασια, σοφὴ, σιμὴ, σιμβλιτις, μελιρραθαμιγξ, φιλαγρυπνος, φιλοσμηνος, φιλοπ]ορθος, φιλοπ]ολεμος, φοιταλέα, πλαζομενη.—ταυροπατορες—
PHR. Φιλεργὸς, τεχνιτις.—
Αιθεριαι π]ηναὶ νεκ]αρος εργατιδες. Ep.
Αιολον ιμεροθαλλὲς εαρ φαινουσα μελισσα.
—Επ' ωραιοις ανθεσι μαινομενα. Ib.
Ητις εσω λειμωνος απ' ανθεος ανθος αμειβει
Χειλεσι τ' ακροτατοισιν αμελγεται ακρον εερσης. Nonn.
Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομεουσι μελισσαι
Πετρης εκχυμεναι σιμβληιδος, αμφὶ δε λειμων
Ερσηεις γανυται, ται δε γλυκυν αλλοτε τ' αλλον
Καρπὸν αμεργουσιν πεποτημεναι.—Apoll.

Μελισσοκομος. Μελισσοσοος.
Ως δε μελισσαων σμῆνος μεγα μηλοβοτῆρες
Ηὲ μελισσοκομοι πετρῃ ενὶ καπνιοωσιν. Ap. 2. 131.
—Μελισσοσοος Πὰν—Ep. l. 1.
SYN. Μελιτουργὸς, σμηνοκομος, μελισσονομος.

Μελισσοβοτος. Μελισσοτροφος.
—Μελισσοβοτου Ελικῶνος. Ep. l. 1.
Μελισσοτροφου Σαλαμῖνος. Eur. Tro. 794.

Μελισσορυτος,
—Μελισσορυτων απὸ νασμῶν. Orph. 572.

Μελισσοτοκος.
—Μελισσοτοκων ὑμνων. Ep. l. 3.

Μελισαγής.
Νᾶμα μελισαγέος απὸ πετρης—Sib. l. 5.
SYN. Μελιρρυς, μελιρρυτος,—ἡδύς.

Μελιτεια.
—Και ευωδης μελιτεια. Theoc. 4. 25.

Μελιτερπής.
Μολπης δ' ου ληθη μελιτερπέος—Ep. l. 3.

Μελιτη, Nom. pr.
Και Μελιτη, και Ιαιρα—Il. σ. 42.
Μελιτη (ὁ νῆσος)
Τῇ δ' επὶ και Μελιτην—παραμειβετ. Ap. 4. 572.
Μελιτιδης. Vid. Μαμμακυθος.
Μελιτοεις
Εχει μελιτοεσσαν ευδιαν—Pind. Ol. 1.
Μελιτ]ιον.
Εως γαρ, ὦ μελιτ]ιον. Arist. V. 365.
Μελιτοπωλης.
—Τεττιγες δε περιιουσι μελιτοπῶλαι. Ib. Eq. 849
Μελιτουτ]α.
Δος μοι μελιτοῦτ]αν—Ib. N. 507.
Μελιτωδης. Vid. Μελιχρος.
Μὴ φυη, μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς ειη. Theoc. 15. 94.
Μελιτωμα.
Ου χρυσὸν μελιτωμα, τὸ και μακαρες ποθεουσιν. Hom. B 39.
SYN. Τραγηματα —πλακυς.—μελισσων.
Μελιφθεγκτος, Μελιφωνος Vid. Μελιγηρυς.
Οσσα μελιφθεγκτοιο δια σ]οματος μεγαλοιο. Sib. l. 4.
—Τας μελιφωνε Σαπφους—Ep. l. 1.
Μελιφρων.
—Ευτ' ἂν σε μελιφρων ὑπνος αιρῃ Il. ϛ. 34.
Μή μοι οἶνον αειρε μελιφρονα—Il. ζ. 264.
SYN. Ἡδυς.—μειλιχος.
Μελιφυρτος.
—Και ἡ μελιφυρτος εκεινη
Ευθεος ἁρμονιη, κεστος εφυ Παφιης. Ep. l. 7.
Μελιχλωρος.
—Εγὼ δὲ μονος μελιχλωρον. Theoc. 10. 27.
SYN. Μελιχρωος, μελιχροος, μελιχρως.
Μελιχρος.
—Αἱ δὲ μελιχραι. Ib. 5. 95.
SYN. Μελιτηρος, μελιτηριος, μελιτωδης, μελιηδης, μελιγηθης.
Μελλημα. Μελλησις.
Τα των Ατρειδῶν μὴ μονον μελληματα. Eur. I A. 818.
Αρκεῖ δ' ἁ μελλησις, εφα σοφος Ep. l. 4
SYN. Βραδυτης, σχολαιοτης, αναβολη, ὑπερθεσις, ὑπερημερια.
Μελλογαμος. Μελλονυμφος.
Γαμβρὰ μελλογαμω,—Theoc. 22. 140.
Ανολολυξον δομος—Ο μελλονυμφος—Soph. Tr. 210
Μελλοδειπνικος.
Επαεσομαι μελος τι μελλοδειπνικον. Ar. Ecc. 1145.

Μελλονικιαω.
—Ουδὲ μελλονικιᾶν. Ib. Av. 641.
Μελλω
—Μᾶλλον ερωῆσαι πολεμοιο Μελλω.—Il. ν. 777.
—Εμοὶ μελλει φιλον εἶναι. Il. α. 564.
—Ἃ ρ' ε τελεεσθαι εμελλε. Il. ϛ. 36.
Αλλ' ε μελλειν χρὴ σε—Ar. Pl. 606.
SYN. Εοικα.—διανοεω, επιθυμεομαι.—διατριβω, διαμελλω, βραδυνω.—οφειλω.
Μελομαι, Μεμβλομαι.
Αἶν μοι μελεσθαι—Soph. Oed T. 1479.
Μεμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμητοιο πολῆος. Il. ϙ. 516.
SYN. Επιμελομαι, παραγινομαι.
Μελοποιεω.
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν αρχεται—Ar. Th. 73.
SYN. Μελωδεω, μελοτυπεω
Μελοποιητης, Μελοποιὸς, Μελογραφος, Μελουργὸς.
—Και Μελιτωνι Τῷ μελοποιητῇ—Ep. l. 2.
Μελοποιὸν οντα, και ποιοῦντα ταῦτ' αει. Ar. R 1281.
Τεθνηχ' Ευτυχιδης ὁ μελογραφος—Ep. l. 2.
—Κιθαρης τε μελουργε. Man. 4 185
SYN. Ρυθμοποιὸς, μουσουργὸς, μελπητωρ, μελῳδὸς.
Μελογραφιη.
Μη τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφιην. Ath. l. 7.
Μελος.
Πληκτρῳ επεψηλαφε κατα μελος—Hom. M. 419.
SYN. Μελισμα, μελωδημα, επος, αοιδὴ, ᾠδὴ, μελῳδια, αρμονια, συμμετρια, ρυθμια, ηδυφωνια
EPITH. Αειδον, διαμφιδιον, αερσιποτητον, δονακωδες, δολιον, γλυκερὸν, γαμιον, βουσβον, ἱερὸν, λιγυρὸν, λαρὸν, ευγενὲς, ευαγὲς, επινικιον, ευκροτον, ευφημον, ευτερπὲς, ευυμνον, ευιον, εναρμονιον, εγκυκλιον, επιδορπιον, ηδυθροον, ἡδυ, ημεροφωνον, ιεροφοιτον, θελκτηριον, λογικον, ληθαῖον, κρηναῖον, καλλιχορον, νηφαλιον, μειλιχον, νομιον, οξυ, προσφιλὲς, παναρμονιον, παμφωνον, πονηρὸν, πολεμηϊον, ποικιλοτεχνον, ποικιλοπ]ερον, σ]υγνὸν σ]ονοεν, συνθροον, τερπνὸν, φαεινὸν, σιλανὸν, φιλικὸν, νυμφοτιμον, χαριεν, χαλκοκροτον, κορυθαιολον Δωριον.—
Χειλεσιν ευκελαδοισι μελος φιλομολπον αεισω.
Μελος.
—Αμφὶ δε δερμα
Παντεσσι μελεσσι παλαιῷ θῆκε γεροντος. Od. ν. 432.
SYN. Γυῖον, ἁψος, κῶλον.

EPITH.

EPITH. Ακιδνὸν, αστεμὲς, ακαματον, γναμπ]ὸν, βρίαρὸν, βιολυτὸν, ευφορτον, κρατερὸν, στιβαρὸν, τρομερὸν, χλωρόν.

Μελοτυπεω.
Τα δ' επιζοζω δυσφατω κλαγγῇ
Μελοτυπεῖς—Aesc. Ag. 1162.
SYN. Μελιζω, μελοποιεω.

Μελπηθρον.
—Αλλ' αὖθι κυνῶν μελπηθρα γενοιτο. Il ν. 233.
SYN. Παιγνια. εμπαιγνια. ἑλκυσματα.

Μελπητωρ. Vid Μελοποιος.
Κωμωδὲς λογικῶν τε μελων μελπητορας ανδρας. Man 4 184.

Μελπομενη. Vid Μῦσαι.
—Μῦσα θ', ἡ λυπας εχει. Eur. Tro. 605.
Μῦσα δέ κ' αὐτὴ τοῖς δυστηνοις
Ατας κελαδῦν αχορευτυς. Ib. 120.
Μελπομενη θνητοῖσι μελιφρονα βαρβιτον ηὗρε
Σκηπ]ρα χαλκεοφωνον επισπερχυσαν αοιδην
Μελπομενην, ερατῆς ἴσορα ευεπιης. Ep. l. 1.

Μελπω, Μελπομαι
Μελποντες ἑκαεργον—Il. α. 474.
—Μετὰ δέ σφιν εμελπετο θεῖος αοιδὸς. Od. δ. 17.
SYN. Μολπαζω, μελιζω, ὑμνεω, αειδω. αναχορευω. ἑορταζω, παιζω επιμελπω, επιληκεω.
—Επὶ χερσὶν ἑαῖς φορμιγγα τανυσσας
Κραιπνὸν εὐτροχαλοιο μελος κατεχευεν αοιδῆς. Apoll.
Εκτατεν κιθαρης επινικιον ὑμνον αρασσειν. Non.
Ηδε λιγα κλαζειν ξυθον μελος—Opp
Εκ στοματος μελιγηρυν ἱεὶς ανεπεμπτον αοιδήν.
—Εκιρασσ' ευτερπεα κοσμὸν αοιδῆς. Orph.

Μελυδριον.
Μελυδριον εὑρῦσαι τι τῶν Ιωνικῶν. Ar. Ecc. 878.
Ει μοι καλὰ πελοι τὰ μελυδρια—Bion. 5. 1.
SYN. Μελισματιον.

Μελωδεω.
Οὑτοσ μελωδεῖ αὖ παρασκευαζεται. Ar. Av. 227.
SYN. Μελιζω, ᾀδω.

Μελωδια. Vid. Μελος.
—Μεγιστην εις εριν μελωδιας. Eur. Rh. 923.

Μελωδός.
Οιμαι μελωδὰ μητρὸς—Lyc. 713.
SYN. Μυσικὸς, ὠδικὸς.—αοιδὸς. μελοποιός.

Μεμαώς.
Εν θυμῷ μεμαῶτες αλεξεμεν αλληλοισιν. Il. γ. 9.
Λαοὶ θωρησσοντο μεμαότες εγχείῃσι. Il. β. 818.
SYN. Εμμεμαὼς, προθυμυμένος, επιθυμητικὸς, ερασικός.

Μεμνων
—Ενθα γεγωνας
Μεμνων αντελλοντα ἐὸν ασπαζεται Ηῶ Dion. 250.
Κεῖνον δη καλλιστον ιδον μετὰ Μεμνονα διον. Od λ. 521.
EPITH. Αγχεμαχος, αντιθεος, αιθιοψ, κρατερὸς, ζοφερὸς, ομβριμοθυμος, χαλκοκορυστης, χαλκοχαρής.
PHR.—Κλυτὸς γονος ἠριγενειης. Opp.
—Αρηϊον αἷμα φαεσφόρος ἠριγενειης Cal.
Ηῦς φαεινῆς αγλαὸς υἱὸς.
—Στραταρχος Αιθιοπων αφοβος, εναριμβροτος. Pind.

Μεμπ]ός.
Οὔ τοι δῶρα μεμπ]ὰ δεξεται. Eur. M 958.
Ουδὲν σὺ μεμπ]ὸν ενθαδ', ἂν ερεῖς εμοι. Soph. Oed C. 1091.
SYN. Ευκαταφρονητος, επιμωματος.

Μεμφις.
Μεμφιν ες ηγαθεην πελασας, ἱερας τε πολῆας. Orph
EPITH. Αχειμαντος.

Μεμφομαι
Μεμψιν δικαιαν μεμφομαι—Ar. Pl. 10.
Νῦν εμὲ μεμφονται τὸν αναιτιον.—Hom B.149.
SYN. Επιμεμφομαι, καταμεμφομαι. απομεμφομαι. κατηγορεω. εγκαλεω, μεμψιβολεω, μεμψιμοιρεω, αιτιαομαι, ανθυπαγω, αντιδικεω, ματευω. εξελεγχω. καταγινωσκω. μεμψιν αναπ]ειν.

Μεμψις.
—Ουδὲ μεμψιν εις εμέ. Soph. Ph. 1347.
SYN. Επιμεμψις. καταμεμψις. μῶμαρ, μῶμος, ψογος, επιπληξις, επιτιμησις, καταγνωσις, καταδρομὴ. αιτιαμα, ελεγχος, καταβολὴ. μεμψιμοιρια. μομφὴ. μεμφαλὴ, λαβὴ, ὀναιτιον. ονειδος, σχετλιασμός.

Μεναλκας.
Ποιμὰν ειροποκων οἴων συρικτὰ Μεναλκα. Theoc. 8. 9.

Μενανδρος.
—Ος ευπυργοισιν Αθηναις
Οπλοτερη κωμοιο σελασφόρος επρεπεν αστήρ
Μιξας σεμνὸν ερωτι μελιφρονος ανθος αοιδῆς. Ep. l. 5.
Αυταὶ και χαριτὲς σοι εδωρησαντο Μενανδρε
Στωμύλον ευσοχιην δραμασιν ενθεμεναι. Ib. l. 1.

Μενεαινω.
Ος δὴ νῆας ενιπρῆσαι μενεαινει Il. ο. 507.
Νηπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαινομεν αφρονεοντες. Ib. 104.

SYN. Πρεσβεύομαι, ἐνδοιάζω, μενοινάω—ὀργίζομαι χολόομαι. ὑπεραλγέω. λειποψυχέω.

Μενεγχής.

Κυανέῳ καὶ τάνδε μενεγχέας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα—Aesc. Fr. ult.—Ep. l. 3.

Μενεδήϊος. Μενεπτόλεμος.

Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος.—Il. μ. 247.
—Μενεπτολέμῳ τε Περαιβοί. Il. β. 749.

SYN. Μενεχάρμης. μεναίχμος, μενεμαχής, μενεφυλόπις. Ἄρειος, πολεμικός.

Μενέδουπος.

—Θεὰ μενέδουπος Ἀθήνη. Orph. 537.

Μενέλαος.

Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Il. β. 408.

EPITH. Ἀρηΐφιλος. ἀρήϊθοος. ἀγαθὸς. αἰδοῖος. ἀμύμων. ἀγακλεής. ἀντίθεος. ἀγήνωρ. δουρικλυτός. διοτρεφής. διογενής, ἰσόθεος. ξανθός. ξανθόθριξ. μεγαθής. εὐχαίτης. ἴφθιμος. κυδάλιμος. πολυπλανής. πολύτλητος.—ὁ πολύμυθος. ἠδ' ἀφαμαρτοεπής.—ἀρχὸς Ἀχαιῶν—πυκα φρονέων—ὄρχαμος λαῶν.—Ἀτρείδης.—νεώτερος Ἀτρέος υἱός.—Hom.

Ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος. Eur.

Μενεσθεύς.

—Υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς. Il. β. 552.

EPITH. Δῖος, μεγάθυμος. πλήξιππος.

Μενέσθιος.

Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ. Il. π. 173.

Μενετός.

Μενετοὶ Θεοί,—Arist. Av. 1619.

SYN. Ἀνεξίκακος. οὐκ ἀπατηλός. βέβαιος.

Μενεφύλοπις, Μενεχάρμης, Μενεχάρμος. Vid. Μενεδήϊος.

Θεσμὸν τὸν Σπάρτας μενεφύλοπιν—Ep. l. 6.
—Καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι. Il. ι. 525.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενεχάρμος,—Il. ξ. 376.

Μενοεικής.

—Παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. Il. ο 90.

SYN. Θυμήρης, εὐάρεστος. αὐτάρκης, προσηνής, δαψιλής.

Μενοικεύς.

Κρέων ὁ Μενοικέως—Soph. An. 162.

Μενοινάω. Μενοινέω.

—Ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα Ἀντίαχ—Il. ν. 214.
—Οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐΰμμελίης ἐμενοίνα. Hes. α. 368.

SYN. Μενεαίνω, ἐνθυμέομαι. ἐντρέπομαι. μέλλω μερμηρίζω, φροντίζω.

Μενοινή.

Εἰ μὲν δὴ πατρὸς ἐμοῦ ἑνδάνει ἥδε μενοινή. Apoll. 1. 700.

SYN. Βουλή, γνώμη, διάνοια, προθυμία, μέριμνα. ὁρμή.

EPITH. Ἀσύλητος, ἀμφιέλισσα, ἀπρηκτος, ἀκίχητος. ἀπειροκακος. πολυστρεπτος. ὁμόζηλος. φιλόστοργος, φιλοπτόλεμος. δολοφραδής, πολυφραστος. ἰσοπλανής. βαρύζηλος. ὀξυπτέρος. πολυσπερής. πολυφλοισβος. τρηχεῖα, φιλοσκοπίλος, φιλοσμαραγος.

—Ἐπασσυτέρῃσι δὲ βουλαῖς
Ἐγκεφάλου γονόεντος ἐδινεύοντο μενοιναί. Nonn.
Ὠκυτέρην ἐλέλιξε μενοινήν. Call.
—Ἐπ' οὔδεος αἶψα ποδῶν πάρος ὄμματ' ἐπήξαν
Ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ φρεσίν,—Apoll.

Μενοιτιάδης. (Πάτροκλος.)

Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φώς. Il. ι. 211.

Μενοίτιος.

—Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν. Il. π. 14.

Μένος.

Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος—Il. α. 207.
Θυμοβόρου ἔριδος μένος ξυνεῖναι μάχεσθαι. Il. η. 210.

SYN. Ἀλκή, δύναμις, ἰσχύς. ἀκμή. εὐτονία. ῥώμη. ὁρμή. ὀργή, θυμός. δεινότης

EPITH. Ἄτρομον. ἄσχετον, ἀτάσθαλον, ἄσβεστον. αἰνόν, ἄγριον. ἄλκιμον. ἀργαλέον, ἀδάμαστον. αἰπύ. ἀντίπαλον, ἄφθιτον. ἀγήραον, δριμύ. θεῖον, ἔμπεδον θεόν, ἱερόν, ἠΰ. λάβρον, λυσσῆεν. κρατερόν, σιδήρεον. ὄβριμον, ὀξύ, πύριον, πολυθαρσές. ὑπέρβιον, πανεικελον.

Μέντης.

—Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ. Il. ρ. 73.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος—υἱός. Od. α. 180.

Μέντωρ.

Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος. Od. β. 225.
Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ,—Ib. 243.

EPITH. Ἀλκιμίδης, πολυιππος.—ἀρχός, ποιμὴν λαῶν.

Μένω.

Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν—Il. α. 174.
—Αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν—Il. ο. 656.
—Νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον. Il. τ. 42.

SYN. Ἀναμένω, ἀπομένω, ἐπιμένω, καταμένω. περιμένω. ὑπομένω. διαμένω, ἐμμένω, μίμνω, καραδοκέω. προθυμοῦμαι.

Μεριδάρπαξ.

Οὐ μικρόν μ' ἔπλαξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην. Hom. B. 265.

Μερίζω.

Μεριζω.
—Τάνυφατα παντα μεριζειν. Theoc. 20. 31.
SYN. Απομεριζω, διαμεριζω, επιμεριζω, μειρομαι, καταδιαιρεω, διαζω

Μεριμνα. Μεριμνημα.
Ως δ' ὁπότ' ακύτονημα δια στέρνοιο περηση
Ανέρος, ὅντε θαμειαὶ επιστρωφῶσι μεριμναι. Hom. M. 41.
—Μεγαλην σε πατὴρ εφυτευσε μεριμναν
Θνητοῖς ανθρωποισι, και αθανατοισι θεοῖσι. Ib. 160.
—Ανηκεστα μεριμνηματ' εχων Soph. Ph. 187.
SYN. Μελεδημα, μελετη, κῆδος, αικια, μεριμνα.
EPITH. Αργαλεα, αστοχος, αλαωπὸς, αγροτερα, ακοιμητος, αμετροινοος, βαρεῖα, βαθεῖα, γυιοτύπος, γυιοκέρος, δυσκολοκοιτος, θυμοδακὴς, θυμοβορος, κουφὴ, κρατερὰ, πρωτοτοκος, κακοφραδὴς, παναγρυπνος, πεθιελκτος, στυγερὰ, τηκεδανὴ, χαλεπὴ, φιλυλακατος, φιλοθρηνος, φθονερὰ, ψυχοβόρος, κηριτρεφὴς, φρενοκηδής.

Μεριμνοφροντιστής.
Μεριμνοφροντισταὶ, καλοί τε κἀγαθοί. Ar. N. 101.

Μεριμναω.
Εργον μεριμνῶν ποῖον;—Soph. Oed. T. 1144.
SYN. Φροντιζω, κηδομαι, μερμηριζω, εννοεω, επαγρυπνω.

Μεριμνητής
—Και μεριμνητὰς λογων. Eur M. 1226.
SYN. Εξεταστὴς, φροντιστὴς, θεωρὸς.

Μεριμνοτόκος
—Βιοτε ληγε μεριμνοτοκε. Ep. I. 2.

Μερὶς, Μερισμα.
—Μικρα δὲ Θεῦ μερὶς αγγελοι ἡμῶς. Apoll. ap. Lact. l. 6.
Τρεῖς γὰρ πολιτων μερίδες—Eur. Supp. 238.
Αστρων, ηελιε τε, σεληναιης τε μέρισμα. Orph. H.
SYN. Κληροτεμια. μερος μοριον, κομματιον.

Μερμεριδης.
—Παρ' Ιλε Μερμεριδαο. Od. α. 259.

Μερμερος, Nom. pr.
—Και Μερμερον εξεναριξε. Il. ξ. 513.

Μερμερος.
—Πολεμοιο τε μερμερα εργα. Il. θ. 453.
SYN. Δεινὸς, χαλεπὸς, δυσχερὴς.—επιμελὴς.—μεριμνας αξιος.

Μερμηρα. Vid Μεριμνα
—Αμπαυμά τε μερμηραων. Hes. θ. 55.

Μερμηριζω.
Αλλ' εγε μερμηριζε κατὰ φρενα—Il. ζ. 3.

SYN. Μεριμναω, εννοεω, εκνοεω, επιμελεομαι, μελεταω.

Μερμις.
Νηῒ δ' ενὶ γλαφυρῇ κατεδει μερμιθι φαεινῇ,
Αργυρέῃ.—Od. κ. 23.
SYN. Σπαρτιον, σχοινιον.—μιτος.

Μερμνων.
Τάν με καὶ ἁ Μερμνωνος Εριθακις ἁ μελανοχρως
Αιτεῖ—Theoc. 3. 35.

Μεροη (ὁ νῆσος.)
Ει και τηλοτερω Μεροης τεὸν ιχνος ερεισεις. Ep. Suid.

Μεροπη.
Μητηρ δε Μεροπη Δωρίς—Soph. Oed. T. 794.

Μεροπηϊος.
—Μεροπηϊα πηματα λυων. Ep. I. 51.
SYN. Ανθρωπινος.

Μεροπηΐς.
—Κοων Μεροπηΐδα νῆσον. Call. 4. 160.

Μερος.
Πληκτρω επειρητιζε κατὰ μερος.—Hom. M. 53.
—Ει γνωμης ελαχες μερος—Theog. 453.
SYN. Μερὶς, μερισμα, μοῖρα, απομοῖρα, αἶσα, τμῆμα, αποδασμὸς, αποσπασμα, μοριον, ληξις.

Μεροψ. Μεροπες Vid. Ανθρωποι, Θνητοί.
—Γενεαὶ μεροπων ανθρωπων. Il. α. 250.

Μεροψ
Υἷε δυω Μεροπος Περκωσιου, ὃς περὶ παντων
Ηιδεε μαντοσυνας, ὀδὲ ὃς παῖδας εασκε
Στειχειν ες πολεμον φθισηνορα· τὼ δέ οἱ ετι
Πειθεσθην· κῆρες γὰρ αγον μελανος θανατοιο. Il. λ 330.

Μεσαβον.
—Βοῶν επὶ νῶτον ικηαι
Ενδρυον ἑλκοντων μεσαβῳ.—Hes. ε. 467.
SYN. Μεσαβοιον, εχεβοιον.

Μεσαβοω, Μεσσαβοω.
—Και τὸν εργατην μυκλον
Καιθων ὑπὸ ζευγλησι μεσσαβῶν—Lyc. 817.
EXP. Βοας,—και ἑτερα ζῶα,—ζευγνυειν.

Μεσαγκτος.
Και τὰς αγχιαλυς (πολεις.)
Εκρατυνε μεσαγκτυς.—Aesc. P. 891.
SYN. Μεσακτιος.

Μεσαγκυλον. (ακοντιον.)
—Τοξοισι καὶ μεσαγκυλοις. Eur. Ph. 1158.

Μεσαιπολιος. Vid Ιδομενεύς.
SYN. Μεσηλιξ, σπαρτοπολιος.

Μεσακτος.
Μεσακτα πλευρὰ προσπτυσσεις πεπλεγμενην: Aesch. Fr.

Μεσαπιον. (ορος.)
Μεσαπιε φυλαξ.—Aesc. Ag. 301.
Μεσατος, Μεσσατος, Μεσατιος, Vid Μεσος.
Κὴπ τὰν μεσατὰν ὁδὸν ανυμες,—Theoc. 7. 10.
—Μεσσατον ἦμαρ εχων. Theog. 992.
Μεσσατιον σ᾽ ἐζρηκα μετεο μερος.—Call. 3. 78.
Μεσαυλιος.
Σῖτον δὲ σφιν ενειμε Μεσαυλιος,—Od. ξ 449.
Μεσαυλον, Μεσσαυλον.
—Βοῶν απὸ μεσσαυλοιο. Il λ. 547.
SYN. Επαυλις.—μελαθρον.
Μεσηγύ.
Τοσσα μεσηγὺ νεῶν ηδὲ Ξανθοιο ροαων, Il. θ. 556.
SYN. Μεσηγὺς, μεσσηγὺ, μεταξὺ, αναμέσον. εν μεσῳ, κατὰ μεσον.
Μεσηεις.
—Ος᾽ εξοχος, ὅς τε μεσηεις. Il. μ. 269.
SYN. Μεσηρης, μεσσηρης, διαμεσος, μεσος (κατὰ δυναμιν.) μετριος, επιεικης.
Μεσημβρια.
—Σμικρὸν τι μετὰ μεσημβριαν. Ar. Av. 1499.
SYN. Το μεσημβρινον, ενδιον.
Ημος δ᾽ Ηελιος μεν εν αιθερι μωνυχας ιππους
Αρτι παρηγγελλει, μεσσατον ημαρ εχων. Theog.
EPITH. Θερμη. λαμπρα. φλογερα.
PHR. Το μεσον της ημερας. μεσσον, μεσσατον ημαρ.
ηματος το μεσηγὺ.—σταθερὸν ἦμαρ. Apoll. 1. 140.
Μεσημβριαω.
Ητε μεσημβριοωντος ιαινεται ηλιοιο. Ap. 2. 741.
SYN. Δειλιαω, ενδιαω, ενδιαζω, μεσημβριαζω.
PHR.—Οτε προς μεσατην πῶ φερεν ωκέας ιππους Ηελιος,—Orph.
Μεσημβρινος.
—Μεσαμβριναὶ δ᾽ εσαν ὧραι. Call. 5. 73.
Φλεγων γαρ αυγαῖς λαμπρὸς ηλιε κυκλος
Μεσον πορον διηκε θερμαινα φλογι. Aesc.
Ηνίκα μεσσον εην φλογερὸν θερος, ηνίκα παλλων
Καρχαλεης πυροεντα μεσημβρινὸν ἦχον ιμασθλης
Ηελιος σελαγιζε—Οπποτε γαιης
Ηὼς μεσσον ανεσχε. και ετρεμε θερμὸς οδιτης
Αιθοπος ηελιοιο μεσημβριζουσαν ιμασθλην. Nonn.
Μεσημεριος.
—Πᾷ δὴ τὺ μεσαμεριον ποδας ελκεις. Theoc. 7. 21.
SYN. Ενδιος.
Μεσιτης.
Ουδεὶς δ᾽ εςὶν ἑκὸς βροτε ανθρωποις μεσιτης. Possel.

SYN. Μεσεγγυος, εγγυητης, μεσεγγυητης, μεσιτευων, ειρηνοποιὸς, ισατης, παραιτητὴς, διαλλακτὴς, προξενος, προσαγωγευς, συνθηκοφυλαξ.
Μεσογεῖος, Μεσσογειος.
Αμφοτερη μεσογεια, και αἱ πελαγιοσι καθηνται. Call. 4. 163.
Μεσσογειος, νησοις—Ib. 3. 38.
SYN. Μεσηγαιος, μεσηπειρος, μεσοχθων, μεσοχωρις.
Μεσοδερκής.
Και Κρονος ερανιην ατραπὸν μεσοδερκέα φαιτᾳ. Man. 4. 581.
Μεσοδμη, Μεσοδομη.
—Τοιχοι μεγαρων. καλαί τε μεσοδμαι Od. τ. 37.
—Κοιλης εντοσθε μεσοδμης, Od. ϛ. 424.
SYN. Ισοδομη.—μεσοδμα. μεσοςυλιον.
Μεσολαβής.
Μεσολαβεῖ κεντρῳ. Aesc. Eum. 158.
Μεσομφαλον, Μεσομφαλιον.
Ασπις δ᾽ ἦν λυχνε τὸ μεσομφαλον—Hom. B. 128.
Μεσονυκτιος.
Μεσονυκτιοις ποθ᾽ ὥραις. Anac. 3. 1.
Μεσοπαγής, Μεσσοπαγής.
Μεσσοπαγὲς δ᾽ αρ᾽ εθηκε κατ᾽ οχθης μειλινον εγχος. Il. φ 172.
Μεσοπορος;
—Μεσοπορε δι᾽ αιθερος. Eur. I. 1152.
Μεσοσχιδής.
Και πλατιν οξυντῆρα μεσοσχιδεων δονακων. Ep 1. 6.
Μεσος, Μεσσος
Εν δ᾽ ανεμος πρῆσεν μεσον ιςιον,—Il. α. 481:
Μεσσε δερὸς ελών.—Il. γ. 78.
Εργα νεων, βολαὶ δὲ μεσων, ευχαὶ τε γεροντων. Hyper.
SYN. Μεσατος, μεσσατος, μεσσατιος, αναμεσος. μεσηρης, μεσηλιξ.
Μεσοτης.
Η δε μεσοτης εν πᾶσιν ασφαλεςερα. Sent.
Η μεσοτης γαρ αριςον—Ep. 1. 2.
SYN. Μετριοτης, τὸ μεσον, μετρον, μετριον. τὸ αληθες.
Μεσουρανεω.
Ερμείας Φαεθων τε μεσουρανεοντες εθηκαν
Ανδρα μεγα πλετῳ γαυρυμενον, ευτεκνη τε. Man. 1. 70.
Μεσοω.
—Εν αρχῇ πῆμα, κὀυδεπω μεσοῖ. Eur. M. 60.
SYN. Μεσαζω αχμαζω.

Μεσπιλον.
—Μηδ' ἐπη τα μεσπιλα. Ep. I. 4.
Μεσσηνα.
Μεσσανα τε και Αργος,—Theoc. 22. 158.
Μεσσηνιος.
—Μεσσανιος Ιδας. Ib. 208.
Μεσσηρης. Vid. Μεσος.
Σειριος, ἐγγὺς τῆς ἑπ]απορυ
Πλειαδος αισσων ετι μεσσηρης. Eur. I. A. 8.
Και γαιας μεσσηρεις ἑδρας. Ib. I. 907.
Μεσὸς
—Ὀσα δ' αγγεα, μεστὰ μεν ειη. Hom. XLVIII. 5.
SYN. Αναμεσος, διαμεσος, γεμων, εμπλεος, πληρης.
Μεσοω.
—Εν δ' εμεσωθη μεγας Αιθηρ—Soph. An. 426.
SYN. Διαμεσοω, αναπληθω.
Μεσφα. Vid. Μεχρι.
—Παννυχιοι μεσφ' ηὼς ηριγενεης. Il. Θ. 508.
Μεταβαινω.
Αλλ' αγε δὴ μεταβηθι,—Od. Θ. 492.
SYN. Παρεκβαινω, επινυω, πορευομαι, μετειμι, παρερχομαι, απερχομαι, αποικεω, αναχωρεω, ὑποχωρεω, εκτρεπομαι, παρατρεπομαι, στρεφω, μεταβαλλω.
Μεταβαλλω.
Πῆ φυγης μετὰ νῶτα βαλὼν,—Il. Θ. 94.
SYN. Αναστρεφω, αποστρεφω, στρεφομαι, μεταλλασσω, εξαλλαττω, εξισαμαι, μεταπιπτω, εκπιπτω, μεταβαινω, μεταστρεφω, μετατρεπω, μεταποιεω, μετατιθημι, μεταγω.
Μεταβλεπω.
—Η κεῖνο μεταβλεψειας ερευθος. Ap. 1. 726.
SYN. Επιβλεπω, προβλεπω.
Μεταβιβαζω.
Νῦν γαρ δαιμων φανερῶς
Εις αγαθὰ μεταβιβαζει. Arist. Pl. 947.
SYN. Μεταγω. μεταστρεφω, αποστρεφω. μετακομιζω
Μεταβολη, Μεταβλημα.
—Μεταβολη παντων γλυκύ. Eur. Or. 234.
—Χαιροντας αεὶ μεταβλημασι χροης. Man. 4. 522.
SYN. Αμοιβη. αλλαγη. αλλοιωσις. μεταστροφη. εναλλαγη, εναλλαξις.
Μεταβουλευω.
—Η μαλα δη μεταβουλευσαν θεοὶ αλλως, Od. ε. 286.
SYN. Μεταγινωσκω, μεταφραζομαι.
Μεταβουλος.
—Πρὸς Αθηναιους μεταβουλους. Ar. A. 632.
SYN. Ταχυβουλος, απεριοσκεπτος.
Μεταγγελος.
—Ἡ τε θεοῖσι μεταγγελος αθανατοῖσι. Il. ο. 144.
SYN. Διαγγελος, διακτωρ, αγγελιαφορος.
Μεταγινωσκω. Μεταγνωμι.
—Αταν δ' απατα μεταγνους. Aesch. Supp. 116.
—Μετεγνων καὶ τὰ προσθ' ειρημένα. Eur. M. 64.
SYN. Μετανοεω, μεταβουλευομαι, εξισαμαι, μετανοεω, αναφρονεω, κατοκνεω, μεταμελομαι, μεταμελεομαι. ανανηφω.
Μεταγνοια, Vid. Μετανοια.
—Καὶ μεταγνοιαν τιθῇς. Soph. El. 583.
Μεταγραφω.
—Ἁ δ' ου καλῶς
Εγνων τοτ', αὖθις μεταγραφω,—Eur. I. A. 107.
SYN. Παλινῳδεω, επανορθῶ, μετατιθεμαι, απογραφω. ακυροω.
Μεταγω.
Ψυχὴν τερπομενην μεταγειν—πέρα μοῖραν. Ep.
SYN. Μεταφερω, παραφερω, μετατιθημι, μετακομιζω, μεταβιβαζω, περιϊστημι, διαβαινω. περιαγω. μεταιρω.—διαγω, παραγω, καταπρατ]ω. μεταδιωκω, μετακινεομαι.
Μεταδαινυμαι, Μεταδαιομαι.
—Ου σός γε πατὴρ μεταδαινυται ὑμῖν. Il. χ. 498.
—Ινα δὴ και εγὼ μεταδαισομαι ἱρῶν. Ib. ψ. 207.
SYN. Συσσιτιαομαι. συμποσιαζω, μεταλαμβανω. ευωχεομαι.
Μεταδημιος.
Ου γαρ εθ' Ηφαισος μεταδημιος,—Od. Θ. 295.
SYN. Επιδημιος, ενδημος. μεταδοτης.
Μεταδηρον.
Αυτάρ εγ' ν μεταδηρὸν εελδομενη εφαανθη, Ap. 3. 955.
Μεταδιδωμι.
Εκελευσε Λαμαχός σε ταυτης τῆς δραχμης
Εις τὲς χοας αυτῷ μεταδοῦναι των κιχλων. Ar. A. 960.
SYN. Επιμεριζω, διανεμω, κοινοω, κοινωνεω, καταχαριζομαι.
Μεταδορπιος.
—Ου γαρ εγωγε
Τερπομ' οδυρομενος μεταδορπιος—Od. δ. 194.
Μεταδουπος.
Αι δ' αλλαι μεταδουποι, ακηριοι, ουτι φερουσαι. Hes. ε. 821.
SYN. Ασημαντος—διαμεσος.

Μεταδρομαδην.
Προσθεν ἰθυν φευγοντα μεταδρομαδην ἐλασ' ωμον. Il. ε. 80.
SYN. Επιδιωξας, επιδραμων, επιδρομαδην, δρομαδην, δρομικως, δρομαιως.
Μεταδρομή.
—Μεταδρομαῖς Ερινυων Ηλαυνομεσθα—Eur. I. T. 941.
SYN. Επιδρομὴ, διαδρομή.
Μεταδρομος.
—Μεταδρομοι κακῶν πανυργηματων. Soph. El. 1403.
SYN. Τιμωρὸς, αμυντὴρ.—εκιστωρ.—δρομεύς.
Μεταθωρησσομαι.
Ενθα δε Καυκωνες πολεμον μεταθωρησσοντο. Il. υ. 329.
SYN. Θωρακιζομαι, επιθωρακιζομαι, εποπλιζομαι.
Μεταΐγδην.
Κουφα μεταΐγδην ὑπερ κατος—Ap. 2. 95.
SYN. Ὁρμητικως.
Μεταΐζω.
—Ουδέ τιν' αλλων
Ειων, ντε νεων μεταΐζειν, ντε γεροντων. Od. π. 362.
SYN. Συνεδριαομαι, συνεδρευω, παρακαθεζομαι.
Μεταιρω.
—Τι τοδε μεταιρεις εξ ακινητων βαθρων
—Θεᾶς αγαλμ' εν ωλεναις. Eur. I. T. 1157.
SYN. Μεταγω, μεταβαλλω, μεταλλασσω. μετοικεω.
Μεταΐσσω,
Καί με μεταΐξας μαρψη ταχεεσσι ποδεσσι. Il. φ. 564.
SYN. Μεταδιωκω, επιδιωκω, εφεπομαι, επαΐσσω.
Μεταιτεω.
Τυτων μεταιτεῖ τὸ μερος—Ar. V. 966.
SYN. Επαιτεω, προσαιτεω, αιτεω.
Μεταιτιος.
—Ἡ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μονη Μεταιτιος—Soph Tr. 1250.
SYN. Αιτιος, ὑπαιτιος.—συμβολος.
Μεταιχμιος.
Ανερ, γυνήτε, Χῶ, τὶ τῶν μεταιχμιον. Aesc. S T. 203.
—Κὰν μεταιχμιοις
Ορκυς συνῆψαν εμμενειν σ]ρατηλατας. Eur. Ph. 1256.
Τὰ δ' εν μεταιχμιῳ σκοτυ μενει—Aesc. Ch. 61.

Μετακαλεω.
Και μετακαλει τὸν ἱερέα—Ar. Pl. 1183.
SYN. Αποστελλω.—ανακαλεω—αναπειθω.
Μετακερας (χλιαρὸν ὕδωρ)
Ὑδωρ ενεγκειν θερμὸν, αλλος μετακερας. Ath. 3.
Μετακιαθω.
Ιππῆες δ' ολίγον μετακιαθον.—Il. λ 52.
SYN. Μετερχομαι, μεταπορευομαι, μεταΐσσω.
Μετακλαιω, Μετακλαιομαι.
Πολλα μετακλαυσεσθαι,—Il. λ. 763.
SYN. Μεταμελομαι, καταλγυνομαι, μεταστενω. αναχωκευω.
Μετακληω.
—Στροφάδας δὲ μετακληισ' ανθρωποι. Apoll. 2. 296
Μετακλινω.
Μηπως μιν πολεμοιο κατακλινθέντες ἕλοιεν. Il. λ. 509.
SYN. Αποκλινω, εκκλινω, κατακλινω, διωθεομαι, εκτρεπομαι. αλεειω.
Μετακοιμιζω.
Μετακοιμισθὲν μενος ατης. Aesc. Ch. ult.
SYN. Κατακειμαι, ανακλινομαι.
Μετακοινος.
Συνδαιτωρ μετακοινος. Ib. Eum. 352.
SYN. Κοινὸς, κοινωνός.
Μετακοσμεω.
Ημετα νυκτας αγοντας, ὑπερ μετακοσμηθεν]ας. Man. 4. 302.
Μετακυλινδεω.
Μετακυλινδεῖν αὑτὸν αεὶ
Προς τον εὖ πρατ]οντα τοιχον—Ar. R. 540.
SYN. Κυλινδεω, ανελιτ]ω, μεταστρεφω.
Μετακυμιος
—Μετακυμιος ατας—Eur. Alc 90.
SYN. Ευδιεινὸς, αιθριαζων.
Μεταλαμβανω.
Καματυ μεταλαμβανειν. Pind. N. 10.
SYN. Μετεχω, μεταδιδωμι, μεταγω, μεταιρω, μεταλλασσω, μεθιημι. καρπεω.
Μεταλγεω.
Μεταλγεῖς τὸ δικαιον ερξαι; Aesc Supp. 410.
SYN. Αλγεω. μεταστενω, μετακλαιω.
Μεταληγω.
Αξια δῶρα διδωσι μεταλληξαντι χολοιο. Il. ι 261.
SYN. Ληγω, απολληγω, καταληγω, παυομαι.
Μεταλλαγή.
Αλλ' εν μεταλλαγᾳ
Πολυμηχανε ανδρὸς ερεισον,—Soph. Ph. 1162.

SYN.

SYN. Μεταβολὴ, αλλαγὴ, μεταλλαξις.

Μεταλλακτήρ.

Στυγῶ μεταλλακτῆρα πολυπην χροιῆς. Athen. l. 7.

Μεταλλακτός.

—Επει δαιμων

Ληματος αντροπαια χρονια μεταλλακτός. Aesc. S. T. 711.

EXP. Ενηλλαγμένος.

Μεταλλασσω.

Επ' αὖθις ορνιθων μεταλλαξας φυσιν. Ar. Av. 117.

SYN. Αλλασσω, εναλλαττω, καταλλασσω, μεταβαλλω, μεταςρεφω, αμειβομαι, μεταμειβομαι, αναςρεφω, μεθαρμοζομαι, μεταιρω μετοικεω μεθιςημι, μεταποιω, μετασκευαζω.

Μεταλλαω, Μεταλλευω

Μήτι συ ταυτα ἑκαςα διειρεο, μηδὲ μεταλλα. Il. α. 550.

Τῷ τι μεταλλευεις τῦτον μυχον—Ep. l. 1.

—Δισκελλη πᾶν μεταλλευων γνυθος. Lyc. 485.

SYN. Ερευναω, επιζητεω, πολυπραγμονεω, μεταλλυργεω, μεταλλω, ορυσσω, ανασκαλπω.

Μεταλλητον.

Ει μεταλλατόν τι—Pind. P. 4.

EXP. Ει ερευνητέον τι.

Μεταλλον. Vid. Υστερος.

Ηλεκτρε κομοωντα βαθυπλυτοισι μεταλλοις. Nonn. l. 26.

SYN. Μεταλλεια.

EPITH. Αμοιβαῖον, εχεκτεανον, πολυσχιδές, ρυηφονές, χθονιον, χρυσοφαές.

Μεταλλευτης.

—Γαιης τε μεταλλευται, και ὑπεργοι

Δυσπονιης, οἷς λᾶες απ' ὀρεος αχρατομῦνται,

Χαλκος, κασσιτερος τε, κελαινοχροὸς τε σιδηρος. Man. 4. 260.

Μεταλλοχρυσος.

Μεταλλοχρυσον γαῖαν. P. Sil.

Μεταλωφεω.

Τειρομενοι, και δὴ μετελωφεον.—Ap. 1. 1161.

SYN. Λωφαω, παυομαι.

Μεταμαζιοι.

Αλλ' ἐβαλε ςῆθος μεταμαζιον—Il. ε. 19.

Μεταμαιομαι.

—Μεταμαιομενος δαφοιναν αγραν—Pind. N. 3.

SYN. Μαιομαι, ερευναω.

Μεταμανθανω.

Μεταμανθανυσα δ' ὑμνον. Aesc. Ag. 718.

SYN. Απομανθανω, μεταβυλευω, παυομαι. μεταγνωμι.

Μεταμειβω, Μεταμειβομαι. Vid. Μεταλλασσω.

Ος γᾶν τεκνων τεκνοις μεταμειβει. Eur. Her. F. 796.

Ετερας ἑτεραις μεταμειβομενα. Ib. Ph. 848.

Μεταμελει. Vid. Μεταγινωσκω.

—Κᾆτ' ισως σοι μεταμελει. Ar. Pl. 358.

Μεταμελεια. Vid. Μεταγνοια.

Λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμελειαν λαμβανει. Eur. Fr.

Μεταμελπομαι.

Τῆσι μεν κτ' αισχρὰ μεταμελπεται—Hom. Ap. 197.

SYN. Συναδω, συναυδαω, συμφωνεω. μελπομαι.

Μεταμιγνυμι, Μεταμισγω.

Τοῖσιν Οδυσσῆος μεταμιξομεν—Od. χ. 221.

Και δαιδας μεταμισγον—Od. σ. 309.

SYN. Συμμιγνυμι, ανακεραννυμι.

Μεταμωλιος, Μεταμωνιος.

—Τάδε παντα θεοὶ μεταμωλια θεῖεν. Il. δ. 363.

Χρειὼ θεσπιζειν μεταμωνιον—Ap. 1. 491.

SYN. Ανεμωλιος, ματαιος, ακυρος, αχρεςος. —ανεμοφορητος. μεταμελειας αξιος.

Μεταναγινωσκω. Vid. Μεταγινωσκω.

Εὖτε δ' εξ αελπτων

Αιας μετανεγνωσθη

Θυμὰν Ατρειδαις—Soph. Aj. 728.

Μεταναιετης.

Παῖδας δ' ηματα παντα ἑὸς μεταναιετας εἶναι. Hes. θ. 401.

SYN. Μετανασης, φυγάς.—μετοικος. συμμαχος.

Μεταναΐσσω.

—Μεταν παροιθεν αἶξε—Simm. Ov. 6.

Μετανασης, Μετανασρια.

Ωσεί τιν' ατιμητον μετανασην. Il. ι 644.

Ουκ ετι συ τλημον σκοπελων μετανασρια περδιξ. Ep. l. 3.

SYN. Μετοικος, φυγας, απολις.

EPITH. Ορειπλανής.

Μετανεισομαι, Μετανισσομαι, Μετανισομαι.

Ημος δ' ηελιος μετενισσετο βυλυτόνδε. Il. π. 779.

—Μετενισσετο—Od. ι. 58.

—Τεὴν μετανευμενος ευνην. Mus. 205.

SYN. Μετερχομαι, μετασειχω, μετειμι, μεταβαινω, αφικνεομαι.

Μετανιπτρις, (κυλιξ) Μετανιπτρον.

Αρχιλοχε, δεξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα. Sapph. 132

Δαιμονος αγαθῦ μετανιπτρον—Ath. 11.

Μετανοια, Μεταγνοια.

—Πολλὰ δακρυων

Αχρηςον μετανοιαν εμεμφετο, τιλλε δε χαιτας,

Και ποδας εσφιγγεν κατα γαςέρος· εν δέ οἱ ἦτορ

Παλλετ'

Παλλετ' αἴθειν, και επὶ χθονα βαλετ' ιδεσθαι. Hom. B 70.

SYN. Μεταγνωσις, μεταμελεια, μεταμηθεια, μεταστασις, ὑστεροβελια—αστασια, αλλοφροσυνη. ὑποστροφη.

EPITH. Ὑψινοος.

Μεταντλεω.

Και συγκυκῶσα και μεταντλῶσα παλιν. Ep. I. 4.

SYN. Εξαντλεω.

Μεταξὺ. Vid Μεσηγυ.

Επειὴ μαλα πολλὰ μεταξὺ
Ουρεά τε σκιοεντα—Il. α. 156.

Μεταπαιφασσομαι.

Φαιης κεν—ὁ ἱεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφασσεσθαι
Εκ τεφεων,—Ap. 3 1265.

SYN. Διαλαμπω.

Μεταπαλλομαι.

Τῶν μεταπαλλομενος, κληρῳ λαχον ενθαδ' ἑπεσθαι. Il. ω. 400

SYN. Κληροομαι (μετ' αλλων.)

Μεταπαυομαι.

—Μεταπαυομενοι δε μαχοντο Il. ρ. 373.

SYN. Διαναπαυομαι, αναπαυομαι. ἡσυχαζω.

Μεταπαυσωλή.

Οπποτε τις μεταπαυσωλὴ πολεμοιο γενηται. Il. τ. 201.

SYN. Παυσωλη, αναπαυσις, διαπαυσις, ανεσις, διαστασις.

Μεταπειθω.

—Και τον δῆμον μεταπειθει. Ar. A. 626.

SYN. Παραπειθω, απομυθεομαι.

Μεταπειραω.

—Κᾀχὶ μεταπειρωμενας
Ιδοις αν αυτάς,—Ar. Ecc. 217.

SYN. Αποπειραω. παραλλαττω.

Μεταπεμπομαι.

—Τους φιλους μεταπεμπεται. Ar. Pl. 341.

SYN Διαπεμπομαι, αποστελλω, μεταστελλομαι, εκκαλεω, προπεμπω, μετερχομαι, μετακαλεομαι.

Μεταπιπτω.

Α,τε νῦν συμβολαια προσθειν ἦν,
Ες παῖδα τον σον μεταπεσοι βελτιονα. Eur. I. 412.

SYN. Αναπιπτω, μεταβαλλομαι—εντρεπομαι. απολισθανω.

Μεταποιπνυω.

Αμφιπολοι δεσποιναν ἐὴν μεταποιπνυουσαι. Ap. 4. 1112.

SYN. Ποιπνυω, διαπονεομαι, περισπαομαι.

Μεταπρεπής.

—Δομοι—μεταπρεπε' αθανατοισι. Il. σ. 370.

SYN. Εκπρεπὴς, παρασημος, περισημος.

Μεταπρεπω.

Τρῶσι μετεπτολεμοισι μεταπρεπω, ὅ σφιν αμυνω
Ημαρ αναγκαῖον—Il. π. 835.

SYN. Διαπρεπω, ὑπερηνορεω. ὑπερβαπω. ὑπερλαμπω. ευπρεπιζω.

Μεταπτοιεω.

Εχθει μεταπτοιοῦσαν ευναιων γαμων. Aesch. Supp. 336.

SYN. Πτοιεω, δειδισσομαι.

Μεταριθμιος.

—Μεταριθμιος αθανατοισι. Hom. XXV. 6.

SYN. Εναριθμιος, εναριθμος.

Μεταρρυθμιζω.

Και πορον μετερρυθμιζεν—Aesc. Per. 749.

SYN. Μεταπλασσω, μεταλλασσω.

Μεταρσιος.

Και μεταρσιος ἦξα—Eur. Alc 973.

SYN. Μετεωρος, ὑψηλὸς.—ὑπερηφανος.

Μετασκευαζω.

Παλιν μετασκευαζε σαυτὴν—Ar. Ecc. 495.

SYN. Διασκευαζω, μεταβαλλω. μετοικεω.

Μετασπαω

—Και το γενος πᾶν
Πειρα μετασπᾶν—Soph. Oed. C. 808.

SYN. Αποσπαω.

Μετασπω. Μετασπομαι, Poet. pro Μεθεπομαι.

—Ουτω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν. Il. ρ. 190.

Μηριονης δ' απιοντα μετασπομενος βαλε δουρὶ. Il. ν. 567.

Μετασσαι.

—Χωρὶς μεν προγονοι, χωρὶς δὲ μετασσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ερσαι—Od ι. 221.

SYN. Μεσηλικες.

Μετασσευομαι.

—Πολλαὶ δὲ μετεσσευοντο γεραιαί. Il. ζ. 296.

—Αθηναιη δε μετεσσυτο, χαῖρε δε θυμῷ. Ib. φ. 423.

SYN. Μεθορμαω, ὁρμαω, μεταΐσσω. μεταδιωκω.

Μεταστασις.

Αλλ' ὤχε θυμοῦ, και μεταστασιν διδου. Soph. An. 729.

Ωκεῖα γαρ—ἁ μεταστασις. Simon.

SYN. Μετανοια, μεταγνωσις.—μεταλλαγή.—αποκινησις, αποστασις.—επανορθωσις, μεταναστασις, μεταχωρησις, διοδος.—θανατος.

Μεταστειχω. Vid. Μετοιχομαι.

Αρπαγιμας ὅτ' απυστα μετεστιχεν ιχνια κωρας. Call. 6. 9.

Μεταστελλω,

Μεταστελλω, Μεταστελλομαι. Vid. Μεταπεμπομαι.
Εγω δ' ηκω μεταστελλων αδελφην—Eur. Ph. 1339.
Μεταστενω, Μεταστοναχιζω.
—Ατην δε μετεστενον ην Αφροδιτη
Δωχ', ὅτε μ' ηγαγε κεισε φιλης απὸ πατρίδος αιης. Od. δ. 261.
—Ἠ σε πολλὰ μεταστοναχιζετ' οπισσω. Hes. α. 92.
SYN. Επιστενω, αναστενω, μετακλαιω.
Μεταστοιχεί.
Στὰν δὲ μεταστοιχεὶ—Il. ψ. 358.
SYN. Κατα στοιχον, επὶ ταξιν.—εφεξῆς.
Μεταστρεφω, Μεταστρωφαω.
Εκ χολκ αργαλεοιο μεταστρεψη φιλον ἦτορ. Il. κ. 107.
Ητι μεταστρεψεις;—Ib. 203.
Μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι—Orph. L.
SYN. Μεταβαλλω, μετατιθημι, μετατρεπω, αναστρεφω, επιστρεφω.
Μετατιθημι.
—Ταδε μετατιθεμενος νοει. Eur. Rh. 131.
SYN. Μεταφερω, μεταλλασσω, μεταστρεφω, μεθιστημι, μεταβαινω, μεταβυλευω.
Μετατρεπω.
—Των ουτι μετατρεπη, ουδ' αλεγιζεις. Il. α. 160.
SYN. Εντρεπομαι, φροντιζω, επιστροφὴν ποιω—αποτρεπω, αποκλινω, μεταστρεφω, μετατροπαω, μετατροπαλιζω.
Μετατρεφω.
Ζεὺς ετι κυρητεσσι μετετρεφετ' Ιδαιοισιν. Ap. 2. 1238.
Μετατρεχω.
Ουκυν παρ' Αθηναιοις μεταθρεξει ταχύ. Ar. Pa. 260
SYN. Περατρεχω, διατρεχω, παραθεω, διεξειμι, επιτρεχω.
Μετατροπαλιζομαι. Vid. Μεταστρεφω, Μετατρεπω.
—Τοτε δ' ετι μετατροπαλιζεο φευγων. Il. υ. 190.
Μετατροπια.
Μη εθνεραῖς εκ θεῶν
Μετατροπιαις επικυρσαιεν.—Pind. P. 10.
SYN. Μετατροπη, μεταλλαγή, επιστροφή.
Μετατροπος.
—Αγορῆφι μετατροπα εργα τελεῦσι. Hes. θ. 89.
SYN. Ευτρεπτος, ευμεταβλητος, ὑποτροπος, παλιντροπος.
Μετατροπαω. Vid. Μετατρεπω.
—Απαλὰς δε μετατρωπᾶτο παρειὰς
Ες χλοον, αλλοτ' ερευθος.—Apoll. 3. 297.

Μεταυδαω.
—Επε' αθανατοισι μετηυδα. Od. α. 31.
SYN. Μεταφωνεω, μεταφημι, διαλεγομαι, επαυδαω, προσαυδαω, προσφωνεω.—λογον παρεμβαλλω.
Μεταυτικα.
—Αλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι. Theoc. 25. 222.
SYN. Αυτίκα, ὅσον αυτίκα, ευθύς, αἶψα, ὕστερον.
Μεταφερω.
—Ει και παλιν γνωμην μετοισεις.—Soph. Ph. 985.
SYN. Μετατρεπω, μεταιρω.—μετανοεω.
Μεταφημι.
Τοῖσιν αναστάμενος μέτεφη ποδας ωκὺς Αχιλλεύς. Il. α. 58.
SYN. Δημηγορεω, μεταυδαω.
Μεταφραζομαι.
Αλλ' ητοι μεν ταῦτα μεταφρασομεσθα καὶ αὖτις. Ib. 140.
SYN. Μεταβυλευομαι, εξηγεομαι.
Μεταφρενον.
Παρδαλεη μεν πρῶτα μεταφρενον ευρὺ καλυψε. Il. κ. 29.
SYN. Μεταυχενιον, νῶτος, τὰ νῶτα.
Μεταφωνεω. Vid. Μεταυδαω.
Τοῖσι δ' ανισταμενος μεταφωνεεν ιππότα Νεστωρ. Il. ι. 52.
Μεταχαζομαι.
—Ουλομενε μεταχασσαιμι αμητοῖο. Ap. 3. 436.
SYN. Αποχαζω, αποφευγω, εκκλίνω.
Μεταχειριζω, Μεταχειριζομαι.
Σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων. Eur. Fr.
SYN. Χειριζω, διαχειριζω, διαλαμβανω, επαπτω, πραγματευομαι.—εναλλασσω, επιτρεπομαι.
Μεταχθονιος.
Ψυχὴ γαρ νεφεεσσι μεταχθονιη πεποτητο. Ap. 3. 1150.
Μεταχρονιος.
—Μεταχρονιαι γαρ ιαλλον. Hes. θ. 269.
SYN. Μετεωρος, μετηορος, επυρανιος.
Μεταψαιρω.
—Ποδὶ μεταψαιρων πετρον. Eur. Ph. 1412.
SYN. Μετακινεω, αποτρεπω, μεταφερω.
Μετειμι.
Οἷς δ' ὁ γερων μετειησιν—Il. γ. 108.
—Συ δε κυροτεροισι μετεῖναι. Ib. δ. 316.
SYN. Παρειμι, ενειμι, εγκαθισαμαι, παριςαμαι, παραγινομαι, μετερχομαι.—περιτυγχανω.

Μετειμι.
Ἡ ἰθ', ἐγὼ δὲ μετειμι—Il. ζ 341.
SYN. Μετερχομαι, μεθεπομαι, μεταβαινω, μεταπηδαω, μεταισσομαι.
Μετεκδεχομαι. Vid. Εκδεχομαι.
Τον δε μετεκδεχεται Γαλατης ροος—Dion. 74.
Μετεκφερω.
Τας δε μετεξεφερον Διομηδεος αρσενες ἱπποι. Il. ψ 377.
SYN. Παραφερω, παραγω, παρακομιζω.
Μετεννεπω.
Ἡ δε βαθυπλοκαμοισι μετεννεπε παρθενικῆσι. Mosc. 2. 101.
SYN. Μεταυδαω—ενεδω—λοιδορεω
Μετεξετερος.
—Βαλανον δε μετεξετεροι καλεσαντο. Ath. 2.
Μετεπειτα. Vid. Εισοπισω.
Μηπως μοι μετεπειτα χολωσεαι—Il. ξ. 310.
Μετατρεπω. Vid. Διατρεπω
—Πᾶσιν δε μετετρεπον εἰλιποδεσσιν. Theoc. 25. 131.
Μετειπω. (inus.)
—Αγορησατο και μετεειπεν. Il. α. 73.
SYN. Μετεννεπω, μεταυδαω, μεταφημι, λεγω.
Μετερχομαι.
Πατρὸς ἐμῦ κλεος ευρὺ μετερχομαι—Od. γ. 83.
—Αλλὰ μετελθε. Il. φ. 422.
—Ουκέτι εργον ανὴρ ονοσαιτο μετελθών. Ib. δ. 539.
SYN. Μεταβαινω, διαβαινω, μετειμι. μεταλλαω. επερχομαι. καταδεομαι. μεταστελλομαι. αφικνεομαι. —αποδιδωμι. αντιμετερχομαι. μετοιχομαι. τιμωρεω.
Μετευχομαι.
Οισθ' ὡς μετευξῃ, και σοφωτερα φανῃ. Eur. M. 600
SYN. Μετατρεπομαι—ευχομαι.
Μετεχω.
Ισον τῶν αγαθῶν τῶν τε κακῶν μετεχειν Theog. 32.
SYN. Συμμετεχω, μεταλαμβανω, μεταδιδωμι, μεριζομαι, μοιροδοκεω.
Μετεωριζω.
Ὑπὸ γαρ λογων ὁ νῦς τε μετεωριζεται. Ar. Av. 1447.
SYN. Ὑψοω, αειρω, επαιρω, αιωρεω, ανιστημι. μετεωροδοκεω, επελπιζω.
Μετεωροκοπεω.
Ποῖ δῆτ' αλλως μετεωροκοπεῖς; Ib. Pa 91.
EXP. Περὶ τα μετεωρα πετομαι.—ματην χαμνω.

Μετεωρολεγεω
Μετεωρολογῶν δε καταρρητων
Σκολιας απατας,—Eur. Fr.
Μετεωρος, Μετηορος.
—Τα μετεωρα πραγματα. Ar. N. 228.
—Τα δε κ' αὖτε μετηορα παντα γενοιτο. Il. θ. 26.
SYN. Μεταρσιος, ὑψηλος, επηορος, πεδηορος, πεδαρσιος. κῦφος.
Μετεωροσοφιστης.
Ου γαρ αν αλλῳ γ' ὑπακυσαιμεν
Τῶν νυν μετεωροσοφιστῶν. Ib. 359.
Μετεωροφεναξ.
—Ανδρας μετεωροφενακας. Ib 332.
Μετεωροσυνη
Εκ μετεωροσυνης δε συναντησαντες ὁμειναις. Man. 4. 435.
Μετηλυς.
—Ελενοιο μετηλυδος αμφηῦρος. Tryph. 131.
SYN. Επηλυς, μετοικος.
Μετοικεω
Καλὸν ανδρὶ μετοικεῖν. Ar. Av. 1319.
SYN. Ενοικεω, συνοικεω, κατοικεω.—αποικεω, μεταβαινω, μεθισταμαι, μετοικιζομαι.
Μετοικια.
Μετοικιας δ' ὗν τῆς ανω στερησεται. Soph. An. 902.
SYN. Ενοικησις παροικια.—αποικια, απαλλαγή.
Μετοικιζω.
Ποτερον μετοικιζομενος—Ar. Ecc. 748.
SYN. Μεταναστευω.
Μετοικοδομος,
—Θρεομενοι Μετοικοδομων—Eur. Ch. 971.
Μετοικος.
Ει μη μετοικος τῆσδε τῆς χωρας θελεις
Εἶναι βια τε κεχ' ἑκών.—Soph. Oed. C. 989.
SYN. Συνοικος, ενοικος, ενεδρος, μεταναστης, μεταναστης.
Μετοιχομαι.
—Ὁ δ' Αβαντα μετῴχετο και Πολυειδα. Il. ε. 148.
SYN. Μετερχομαι, απερχομαι, μεταΐσσω, εποιχνεω, πορευομαι, μεταβαινω.
Μετοκλαζω.
Αλλὰ μετοκλαζει, και επ' αμφοτερυς ποδας ἱζει. Il. ν 281.
Μετον. pro Μετεστι (Suid.)
Ουδ' αὖ κλεπτης ουδὲν εσαι·
Πῶς γαρ κλεψαι ᾗ μετον αυτῷ. Ar. Ecc 662.
Μετοπαζω.
—Αρχον δε μετ' αμφοτεροισιν οπασσε. Od. ξ. 204.
SYN.

SYN. Οπαζω, παρεχω, μεταδιδωμι.

Μετοπις.
Δεινὴ γαρ μετοπις ξεινε Διὸς, ὅς κ' αλιτηται. Hom. XLII.
SYN. Τιμωρια, τισις, ποινη, αντιλυπησις.

Μετοπισθε, Μετοπισθεν.
—Μετοπισθε Μιμνετω—Il. ζ. 68.
Αλλά γε και μετοπισθεν εχει κοτον—Il. α. 82.
SYN. Μετα ταῦτα. εκ δευτερυ. οπισω. καταπιν.

Μετοπωρινὸς
—Μετοπωρινὸν ομβρησαντος. Il. ε. 413.
SYN. Οπωρινός.

Μετορχιον.
Η καλῶς αυτὸν απαλλαξειεν αν μετορχιον. Ar. Pa. 567.

Μετυσια.
—Οις μετυσια θεοφιλῦς ἑορτῆς. Ib. R. 446.
SYN. Μετοχη. εταιρια, συντελεια, μεθεξις, μεταληψις, κοινωνια, κοινοτης, ανακοινωσις.

Μετοχλιζω.
—Ουδέ κ' οχῆας
Ρεῖα μετοχλισσειε θυραων—Il. ω. 567.
SYN. Μετακινεω, μεταφερω, μεθιστημι.

Μετοχος.
—Πολυκτητων τε δομων μετοχος. Eur. Andr. 769.
SYN. Εγκληρος, κοινωνὸς, συνηορος, μεριστὴς, συμμεριστής. ἑταῖρος.

Μετραπαλιω.
Τυς μετραπαλῶντας—Ath. 6.

Μετρεω, i. ἐρεομαι.
—Πελαγος μεγα μετρησαντες. Il. γ. 179.
Ευ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος—Hes. ε 347.
SYN. Καταμετρεω. διαμετρεω, εκμετρεω. επιμετρεω, απομετρεω. ορίζω. εκλιμαομαι. διαταττω σταθμεω. κρινω. διεξερχομαι. δανειζω.

Μετρημα.
—Ισον ἁπατι Βακχιυ
Μετρημα πληρωσαντες—Eur. I. T. 954.
SYN. Μετρον.—σιτομετριον.

Μετρητος.
Ω πενθος ν μετρητον,—Eur. B. 1243.

Μετριαζω.
Μετριαζε. Soph. Ph. 1212.
SYN. Ταπεινοφρονεω, μετριοφρονεω. μετρια φρονεω. κοσμιος ειμί.

Μετριος.
Οἷς μὴ μετριος αιών. Ib. 180.
SYN. Εμμετριος, συμμετριος, επαρκῶν. ταπεινὸς. ευτελὴς, ευγνωμων, κοσμιος, επιεικὴς, μεσηεις.

Μετριον τὸ.
—Τῦ μετριυ παρὰς ζωειν—Soph. Oed. C. 1276.

Μετρον.
Αυταρ επεί ρ' ἥβης εριχυδέος ικετο μετρον. Il. λ 224.
—Κατεθηκε λεβητα
Καλὸν, τεσσαρα μετρα κεχανδότα,—Il. ψ. 268.
SYN. Μετρησις, διαμετρησις. μετριοτης, σχῆμα, τροπος, νομος.

Μετων. (ὁ Λυκωνεύς.)
Μετων, ὃν οἶδεν Ελλας—Arist. Av. 998.

Μετωπης. (ποταμος Αρκαδιας.)
—Πολυτεεῖν τε Μετωπην. Call. 1. 26.

Μετωπιον,
—Μετωπιον οξεϊ δυρὶ Νυξε—, Il. λ. 95.
SYN. Μεσοφρυον.

Μετωπον.
Ιανθη δε—μετωπον επ' οφρύσι κυανεησιν. Il. ο. 102.
Πασαων δ' ὅπερ ἥγε καρη εχει, ηδὲ μετωπα. Od. ζ. 107.
EPITH. Απαλὸν, απλοκαμον, ξανθὸν, καλλικομον, ελεφαντινον, δροσῶδες, λευκὸν, σπιβαρὸν, χαρίεν.

Μεχρι, Μεχρις.
—Απειλει μεχρι θαλασσης
Ρεῖα δ' ελευσεσθαι—Il. ν. 143.
—Τεο μεχρις οδυρομενος και αχευων—Ib. ω. 128.
SYN. Αχρι, αχρις, εσαχρι, ἕως, μεχρι νῦν, εισοτε, μεσφα.

M H

MΗΔΑΜΑ, Μηδαμῦ, Μηδαμῶς, (Vid. Ουδαμ.)
—Μὴ φυγητε μηδαμῦ. Soph. Ph. 802.
Μηδ' Ελλάδος γῆς μηδαμῦ διῆλθέ πυ. Ib. 259.
Μηδ' ἡ βια σε μηδαμῶς νικησατω,—Ib Aj 1351.
SYN. Ουδαμῆ, υδαμῦ, μηδαμόθι. υδαμῶς, ἥκιστα, υδεπη.

Μηδεα. (τα αιδοῖα.)
—Ὡς ρυσαιτο περὶ χροΐ μηδεα φωτός. Od. ζ. 129.

Μηδεια.
Ηδ' ἁπαλὴν Μηδειαν, αριπρεπὲς εἶδος εχυσαν
Παρθένον αιδοιην—Orph. 793.
Κυρη τὶς μεγαροισιν ενιτρέφετ' Αιηταο
Τὴν Εκατη περιαλλα θεὰ δαε τεχνησασθαι
Φαρμαχ' ὅσ' ηπειρὸς τε φυει και νηχυτον ὑδωρ
Τοισι κ. λ. Apoll. 3. 528. (Vid. φαρμακον.)

Ως

Μετειμι.
Η ιθ', εγὼ δὲ μετειμι—Il. ζ. 341.
SYN. Μετερχομαι, μεθεπομαι, μεταβαινω, μεταπηδαω, μεταΐσσομαι.

Μετεκδεχομαι. Vid. Εκδεχομαι.
Τον δε μετεκδεχεται Γαλατης ροος—Dion. 74.

Μετεκφερω
Τὰς δὲ μετεξεφερον Διομηδεος αρσενες ἵπποι. Il. ψ. 377.
SYN. Παραφερω, παραγω, παρακομιζω.

Μετεννεπω.
Η δε βαθυπλοκαμοισι μετεννεπε παρθενικῆσι. Mosc. 2. 101.
SYN. Μεταυδαω—ενεπω—λοιδορεω.

Μετεξετερος.
—Βαλανον δε μετεξετεροι καλεσαντο. Ath. 2.

Μετεπειτα. Vid. Εισοπισω
Μηπως μοι μετεπειτα χολωσεαι—Il. ξ. 310.

Μετεπρεπω. Vid. Διαπρεπω
—Πᾶσιν δε μετεπρεπον ειλιποδεσσιν. Theoc. 25. 131.

Μετεπω. (inus.)
—Αγορησατο και μετεειπεν. Il. α. 73.
SYN. Μετεννεπω, μεταυδαω, μεταφημι, λεγω.

Μετερχομαι.
Πατρὸς εμῦ κλεος ευρὺ μετερχομαι—Od. γ. 83.
—Αλλὰ μετελθε. Il. ρ. 422.
—Ουκέτι εργον ανὴρ ονοσαιτο μετελθών. Ib. δ. 539.
SYN. Μεταβαινω, διαβαινω, μετειμι. μεταλλαω. επερχομαι. καταδεχομαι. μεταστελλομαι. αφικνεομαι.—αποδιδωμι. αντιμετερχομαι. μετοιχομαι. τιμωρεω.

Μετευχομαι.
Οισθ' ὡς μετευξῃ, και σοφωτερα φανῃ. Eur. M. 600.
SYN. Μετατρεπομαι.—ευχομαι.

Μετεχω.
Ισον τῶν αγαθῶν τῶν τε κακῶν μετεχειν Theog. 82.
SYN. Συμμετεχω, μεταλαμβανω, μεταδιδωμι. μεριζομαι, μοιροδοκεω.

Μετεωριζω.
Υπὸ γαρ λογων ὁ νῦς τε μετεωριζεται. Ar. Av. 1447.
SYN. Υψοω. αειρω, επαιρω, αιωρεω, ανιστημι. μετεωροδοκεω. επελπιζω.

Μετεωροκοπεω.
Πεῖ δῆτ' αλλως μετεωροκοπεῖς; Ib. Pa. 91.
EXP. Περὶ τα μετεωρα πετομαι.—ματην χαμνω.

Μετεωρολεσχεω
Μετεωρολογῶν δε καταρριπ]ει
Σκολιας απατας,—Eur. Fr.

Μετεωρος, Μετηορος.
—Τα μετεωρα πραγματα. Ar. N. 228.
—Τα δέ κ' αὐτε μετηορα πα]α γενοιτο. Il. θ. 26.
SYN. Μεταρσιος, ὑψηλὸς, επηορος, πεδηορος, πεδαρσιος. κῦφος.

Μετεωροσοφιστης.
Ου γαρ αν αλλῳ γ' ὑπακυσωμεν
Τῶν νῦν μετεωροσοφιστων. Ib. 359.

Μετεωροφεναξ.
—Ανδρας μετεωροφενακας. Ib 332.

Μετεωροσυνη
Εκ μετεωροσυνης δε συναντησαντες ὁμειναις. Man. 4. 435.

Μετηλυς.
—Ελενοιο μετηλυδος ομφητῆρος. Tryph. 131.
SYN. Επηλυς, μετοικος.

Μετοικεω
Καλὸν ανδρὶ μετοικεῖν. Ar. Av. 1319.
SYN. Ενοικεω, συνοικεω, κατοικεω.—αποικεω. μεταβαινω, μετανιταμαι, μετοικιζομαι.

Μετοικια.
Μετοικιας δ' ὖν τῆς ανω στερησεται. Soph. An. 902.
SYN. Ενοικησις παροικια.—αποικια, απαλλαγή.

Μετοικιζω.
Ποτερον μετοικιζομενος—Ar. Ecc. 748.
SYN. Μετανασευω.

Μετοικοδομος,
—Θρεομενοι Μετοικοδομων—Eur. Ch. 971.

Μετοικος.
Ει μὴ μετοικος τῆσδε τῆς χωρας θελεις
Εἶναι βιᾳ τε κἀχ' ἑκών.—Soph. Oed. C. 989.
SYN. Συνοικος. ενοικος, ενεδρος. μεταναιετης. μεταναστης.

Μετοιχομαι.
—Ο δ' Αβαντα μετῴχετο και Πολυειδα: Il. ε. 148.
SYN. Μετερχομαι, απερχομαι, μεταΐσσω, εποιχνεω, πορευομαι, μεταβαινω.

Μετοκλαζω.
Αλλὰ μετοκλαζει, και επ' αμφοτερυς ποδας ἵζει. Il. ν. 281.

Μετον. pro Μετεστι (Suid.)
Ουδ' αὖ κλεπ]ης ὐδεὶς εσαι'
Πῶς γαρ κλεψαι; μετον αυτῷ. Ar. Ecc 662.

Μετοπαζω.
—Αρχον δε μετ' αμφοτεροισιν οπασσε. Odx. 204.

SYN.

SYN. Οπαζω, παρεχω, μεταδιδωμι.
Μετοπις.
Δεινὴ γαρ μετοπις ξεινε Διὸς, ὅς κ' αλιτηται. Hom. XLII.
SYN. Τιμωρια, τισις, ποινη, αντιλυπησις.
Μετοπισθε. Μετοπισθεν.
—Μετοπισθε Μιμεῖτο—Il. ζ. 68.
Αλλά γε και μετοπισθεν εχει κοτον—Il. α. 82.
SYN. Μετα ταῦτα. εκ δευτερε. οπισω. κατοπιν.
Μετοπωρινὸς
—Μετοπωρινὸν ομβρησαντος. Il. ε. 413.
SYN. Οπωρινός.
Μετορχιον.
Η καλῶς αυτῶν απαλλαξειν αν μετορχιον. Ar. Pa. 567.
Μετεσια.
—Οις μετεσια θεοφιλῦς ἑορτῆς. Ib. R. 446.
SYN. Μετοχὴ, εταιρια, συντελεια, μεθεξις, μεταληψις, κοινωνια, κοινοτης, ανακοινωσις.
Μετοχλιζω.
—Ουδέ κ' οχῆας
Ρεῖα μετοχλισσειε θυραων—Il. ω. 567.
SYN. Μετακινεω, μεταφερω, μεθιστημι.
Μετοχος.
—Πολυκτητων τε δομων μετοχος. Eur. Andr. 769.
SYN. Εγκληρος, κοινωνὸς, συννομος, μεριστὴς, συμμεριστὴς. ἑταῖρος.
Μετραπαλαιω.
Τυς μετραπαλαῖστας—Ath. 6.
Μετρεω, ὁ μετρεομαι.
—Πελαγος μεγα μετρησαντες. Il. γ. 179.
Ευ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος—Hes. ε 347.
SYN. Καταμετρεω. διαμετρεω, εκμετρεω. επιμετρεω, απομετρεω. οριζω, εκλιμαομαι. διαιταω. σταθμεω. κρινω. διεξερχομαι. δανειζω.
Μετρημα.
—Ισον ἅπασι Βακχιυ
Μετρημα πληρωσαντες—Eur. I. T. 954.
SYN. Μετρον.—σιτομετρειον.
Μετρητὸς.
Ω πενθος ε μετρητον,—Eur. B. 1243.
Μετριαζω.
Μετριαζε. Soph. Ph. 1212.
SYN. Ταπεινοφρονεω, μετριοφρονεω. μετρια φρονεω. κοσμιος ειμί.
Μετριος.
Οἷς μὴ μετριος αιών. Ib. 180.
SYN. Εμμετριος, συμμετριος, επαρκῶν. ταπεινὸς. ευτελὴς, ευγνωμων, κοσμιος, επιεικὴς, μετριεις.

Μετριον τὸ.
—Τῦ μετριυ παρελς ζωειν—Soph. Oed. C. 1276.
Μετρον.
Αυταρ επεὶ ρ' ἥβης ερικυδεος ἵκετο μετρον. Il. λ. 224.
—Κατεθηκε λεβητα
Καλὸν, τεσσαρα μετρα κεχανδότα,—Il. ψ. 268.
SYN. Μετρησις, διαμετρησις. μετριοτης, σχῆμα. τροπος. τομος.
Μετων. (ὁ Λυκωνεύς.)
Μετων, ὃν οἶδεν Ελλας—Arist. Av. 998.
Μετωπης. (ποταμος Αρκαδιας.)
—Πολυτεῖν τε Μετωπην. Call. 1. 26.
Μετωπιον,
—Μετωπιον οξεῖ δουρὶ Νυξε—,Il. λ. 95.
SYN. Μεσοφρυον.
Μετωπον.
Ιανθη δε—μετωπον επ' οφρύσι κυανεῃσιν. Il. ο. 102.
Πασαων δ' ὑπερ ἥγε καρη εχει, ηδὲ μετωπα. Od. ζ. 107.
EPITH. Απαλὸν, απλοκαμον, ξανθὸν, καλλικομον, ελεφαντινον, δροσῶδες, λευκὸν, στιβαρὸν, χαρίεν.
Μεχρι. Μεχρις.
—Απειλει μεχρι θαλασσης
Ρεῖα δ' ελευσεσθαι—Il. ν. 143.
—Τεο μεχρις οδυρομενος και αχευων—Ib. ω. 128.
SYN. Αχρι, αχρις, εσαχρι, ἕως, μεχρι νῦν, εισοτε, μεσφα.

M H

Μ ΗΔΑΜΑ, Μηδαμῦ, Μηδαμῶς, (Vid. Ουθων.)
—Μὴ φυγητε μηδαμῆ. Soph. Ph. 802.
Μηδ' Ελλάδος γῆς μηδαμῦ δ' ἐπελθέ πῦ. Ib. 259.
Μηδ' ἡ βια σε μηδαμῶς νικησατω,—Ib Aj 1351.
SYN. Ουδαμῆ, εδαμῦ, μηδαμόθι. εδαμῶς, ἥκιστα, εδεπη
Μηδεα. (τα αιδοῖα.)
—Ὡς ρυσαιτο περὶ χροΐ μηδεα φωτός. Od. ζ. 129.
Μηδεια.
Ηδ' ἀταλὴν Μηδειαν, αριπρεπὲς εἶδος εχουσαν
Παρθενον αιδοιην—Orph. 793.
Κυρη τὶς μεγαροισιν ενιτρέφετ' Αιηταο
Τὴν Εκατη περιαλλα θεά δαε τεχνησασθαι
Φαρμαχ' ὅσ' ηπειρὸς τε φυει και νηχυτον ὕδωρ·
Τοῖσι κ. λ. Apoll. 3. 528. (Vid. φαρμακον.)

Ως ἔγε χαλκεὺς περ τὸν ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βριμῇ πολυφαρμάκε—Ap 4. 1677.
EPITH. Αἰσχροποιὸς, αἰνόγαμος, αἰνότολμος, αἰνοπαθὴς, αἰνόλεχος, δυσόλεχης, ἀλάστωρ, ἀπηλιώτις, εὔσφυρος, ζαμενὴς, ὀλοὴ, παιδοκτόνος, παιδοφόνος, παιδολέτειρα, τεκνοφονοῦσα, μιαιφόνος, παμφάρμακος, ξεινοβάκχη. Αἰαίη, Κολχὶς
Τὴν γεννήτειραν, καὶ τέκνων ἀλάστορα. Lyc.
—Φοινίαν ταλαίναν τ' Ἐρινὺν. Eur.
Ἰὼ τλᾶμον, ἰὼ κακοτυχὲς γύναι.
—Ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σί-
δαρος, ἅ τις τέκνων, ὧν ἔτεκες
Ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς—
—Μισος θεῶν καὶ ἀνθρώπων.—Σκύλλα—
Λέαινα—μίασμα—κ. λ. Ib. Med.
Μηδείος.
Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρήσσᾳ
Μηδείος τὸ μνᾶμα—Theoc. Ep. 18.
Μηδείς.
—Ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι. Il. σ. 500.
SYN. Οὐδεὶς, οὐθεὶς.
Μηδεσικάστη. Vid. Τεῦκρος.
Μηδοκτόνος, Μηδοφόνος.
Ταῦτά σοι, Ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε—Ep. l. 4.
Τῶν ποτε Μηδοφόνων μνῆμα τριηκοσίων. Ib.
Μηδικὸς, Μῆδος.
—Παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς—Ar. R. 969.
Καὶ βαθυχαίτηεις Μῆδος—Ath. 14.
Μῆδοι.
Τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι ἔρεσι Μήδων. Dionys. 1067.
Ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων.
Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες
Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμυμόνος ἡρωΐνης.—
Τοὔνεκα εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι. Ib.
Μήδομαι.
—Οἱ δὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα. Il. ζ. 38.
SYN. Ἐπιμήδομαι, βουλεύομαι, φροντίζω, ἐπιμέλομαι, διατάττομαι, ἐπιχειρέω, ἐργάζομαι, μελετάω, ἐπινοέω, τεχνάζομαι.
Μῆδος Vid. Μελέτη.
—Μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον. Il. γ. 212.
—Πεπνυμένα μήδεα εἰδώς. Il. η. 278.
EPITH. Ἀγκύλον, ἄφθιτον, ἤπιον, κλυτὸν, πυκνὸν, πολύτροπον.
Μηδοτιοῦν.
Χρῆμα δὲ συμμίξης μηδενὶ μηδοτιοῦν
Σπουδαῖον—Theog. 64.
Μηκάω, Μηκάομαι.
—Ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς. Il. κ. 362.
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς. Od. ι. 439.

SYN. Βληχάομαι—ἀνακράζω.
Μηκάς.
Οἵτε σε περρικασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες. Il. λ. 383.
SYN. Μηκητικὴ, οὐατόεσσα.
Μηκιστεύς.
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος. Il. ζ. 566.
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο παῖς—Il. θ. 333.
Μηκιστηϊάδης
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος, καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης.—Il. ζ. 28.
Μήκιστος.
Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα. Il. η. 155.
Μῆκος.
Μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή. Od. υ. 71.
SYN. Μακρότης, μέγεθος.
Μηκυναῖοι.
Καὶ νέον, ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο. Il. ο. 638.
Μηκύνω.
—Μηκύνω λόγον. Soph. Oed. C. 1182.
Ἠχῇ καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων. Dion.
SYN. Ἀπομηκύνω, ἐκμηκύνω, ἐκτείνω, μεγαλύνω, μεγεθύνω, μακρύνω, αὐξάνω.
Μήκων
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν—Il. θ. 306.
Ἢ μάκων' ἁπαλὰν, ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν. Theoc.
—Πολυβάτεια περιβριθέσατε μήκων. Nic.
—Δάκρυ μήκωνος κεβληγόνου.—Ib.
Μῆλατα.
—Μηλάτων ἀπάργματα. Lyc. 106.
SYN. Τὰ μῆλα. Οἶες.
Μηλέα.
—Καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι. Od. η. 115.
Μήλειος.
Μήλειον, ἢ βόειον—Eur. Cyc. 217.
SYN. Μήλιος, προβάτειος, προβατικός.
Μηλη.
Οὐ μήλη, τριόδοντι δ' ἐνηλείψεν με χαρίεις, Ep. l. 2.
Μηλιάδαι.
Μηλιάδων νυμφᾶν, Soph. Ph. 732.
Μηλιαυθμός.
Καὶ μηλιαυθμῶν—Lyc. 96.
SYN. Πῶυ, σταθμὸς, μάνδρα.
Μηλιεύς.
—Μηλιεὺς ἅπας λεώς. Soph. Tr. 1971
Μήλειος.
Μήλων ἐκ ποντε—Theog. 672.

Μηλίς.
—Και κεεα Μηλίοδ'ς αιας. Call. 4. 287.
Μηλίς.
—Τᾷ μαλίδι μᾶλα. Theoc. 8. 79.
SYN. Μηλεα, μῆλον.
Μῆλον,
—Γηρασκει, μῆλον δ' επὶ μηλῳ. Od. η. 121.
—Τας Ελεναι τὰ μᾶλα—Ar. L. 155.
SYN. Οπωρα —μασθός.
EPITH. Αγλαόν, αρτιχυον, εαροτρεφές, μαρμαῖρον, σῖρυθειον, σῖρυφνόν, χρυσεον, πορφυρεον, τροχοειδές.
Μῆλίν θ' ηδυπνον λεπῖῃ πεπυκασμενον αχνῃ. Ep.
Μῆλον. τὰ μῆλα.
—Ὑπό τε σπεος ηλασε μῆλα. Il. δ. 279.
Και αυτοις ανθεσι μηλων. Il. ι. 538.
SYN. Βοτόν.—οῖες, τὰ προβατα, μηλατα.—καρπός.
EPITH. Ασημαντα, αργυφα, αιόλα, αγραυλα, αδινα, βαθυτριχα, δασυτριχα, χαλλιτριχα, ψαφαροτριχα, ειροποκα, ευβοτα, επιβωμια, ενορχα, ιφια, πιονα, κλιλα, τανυποδα, εμπεδα.
Μηλοβοσις.
Μηλοβοσίς τε, Θεα τε—Hes. Θ. 354.
Μηλοβοτήρ.
—Κτεινον δ' επὶ μηλοβοτῆρας. Il. σ. 529.
SYN. Μηλοβοτης, βοσκητωρ, νομεύς, βοτήρ, ποιμὴν, μηλοτρόφος, μηλατης, μηλωτης, μηλονομης οἰων επιουρος.
Μηλοβοτος.
Μηλοβοτα Φρυγιας—Aesc Supp. 557.
SYN. Ευτραφὴς γῆ.
Μηλοδόκος.
Εν δ' αρα μηλοδοκῳ Πυθῶνι—Pind. P. 3.
Μηλοθυτης.
Ουκ εχω 'πὶ τίνα
Μηλοθυταν πεμψω. Eur. Alc. 118.
Βωμους τε μηλοθυτας.—Ib. I. T. 1116.
SYN. Ἱερεύς.—μηλοφόνος.
Μηλολόνθην.
Λινοδετον ὥσπερ μηλολονθην—Ar. N 761.
SYN. Χρυσοκανθαρις.
Μηλονομεύς. Μηλονομης. Μηλονομος Vid. Μηλοβοτήρ.
—Εν ορεσσι μηλονομηαιν. Ep. I. 1.
Ετλη δε σοῖσι μηλονομας
Εν δομοις γενεσθαι. Eur. Alc. 583.
Τον Αιτνας μηλονόμων. Ib. Cyc. 656.
Μηλοπαρηος.
—Χά μαλοπαρῃος Αγαυα. Theoc. 26. 1.
Μηλοσκοπος.
Ακροτατην κόρυφην μηλοσκοπον εισαναβαινων. Hom. XVIII. 9.

Μηλοσπορος.
Εσπεριδων δ' επὶ μηλοσπορον ακτάν.—Eur. Hip. 742.
SYN. Μηλοφόρος.
Μηλοσφαγεω
Μηλοσφαγεῖτε δαίμοσιν επ' εσχαραις. Ib. Fr.
Μηλοφόνος.
Μηλοφονοισιν αταισιν
Δαῖτ' ακελευστος ετευξεν. Aesc. Ag. 740.
SYN. Μηλοκτόνος.
Μηλοφορεω.
—Τὴν πηραν. ἃ ποκ' εμαλοφορει. Theoc. Ep. 2. 4.
Μηλοφυλαξ. Vid Μηλονομεύς.
—Ευκεραν μαλοφυλαξ αγελας. Ep. l. 4.
Μηλωψ.
Αι μεν αλιτρευουσι μυλας επὶ μηλοπα καρπόν. Il. η. 104.
SYN. Μηλοειδής.
Μὴν. Vid Μείς
Μῆνα δε παντ' αλληκτος αη Νοτος.—Od. μ. 325.
EPITH. Φυλλοχοος, τελεσφόρος, ποικίλος, επιχωριος.
Μηνάς. Μηνη. Vid. Σελήνη.
Ου λευσσετε Μηνάδος αιγλαν; Eur. Rh. 534.
—Τῦ δ' απανευθε σελας γενετ' ηὔτε μηνης. Il. τ. 374.
EPITH. Λιποφεγγης, νεοφεγγής, αμφικερως, χρυσοκερως, κερατῶπις, σκοτοεσσα, πλησιφαης, ἱερὰ, μελαγχρως, νυκτιπόλος, νυκτιφαής, νυκτεροφεγγὴς, γλαυκῶπις, ταυρῶπις, σκολιοδρομος, νεολαμπής, ακροκελαινοωσα, τανυσιπ]ερος, φιλοκερτομος, εριφεγγης, παμφεγγός, Βακχιάς, Τιτηνιάς.
Μηνη δ' αργοχιτων επαγεν μελαναυγία ορφνην. Orph.
—Κερόεσσα φαινετο νυκτὸς αγαλμα. Naz.
Και φαε' ορφναιης νυκτὸς πολυειδέα μηνην. Dosc.
Διχομηνος ὅλου χρυσαρματος
Ἑσπερας οφθαλμὸν αντεφλεξε μηνα. Pind.
Μηνίσκος.
—Χαλκευεσθε μηνισκους φερειν. Ar. Av. 1114.
SYN. Πεταλον. σκεπασμα, (τῶν ανδριαντων) παραταξις πολεμικὴ.
Μηνιθμος. Μηνιμα Vid. Μῆνις.
Ου πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν—Il. π. 62.
Φραζεο νῦν μήπος τι Θεῶν μηνιμα γενωμαι. Il. χ. 358.
Μηνιος.
Μηνιν αν μεγα τῖσος—Theoc. 25. 15.
Μῆνις.
Μῆνιν αειδε Θεά,—Αχιλῆος. Il. α. 1.

—Σεο μηνιδος ὁρμῇ. Apollin.
SYN. Μηνιμα, μηνιθμος, μηνιαμα, οργη, οργιλοτης, εχθρα, θυμος, κοτος, χολος (επιμονος.)
EPITH. Αινηρα, αδευκης, αμαμακετος, βαρυφρων, βαρεια, δυσαντης, θυμαλγης, δολερα, ολοη, ανελεης, οιστρομανης, πολυπημων, στυγερα, φθισηνωρ, χαλεπη.

Μηνιω.
Ατρειδης δ' ἑτερωθεν εμηνιε—Il. α. 247.
SYN. Απομηνιω, εκμηνιω, επιμηνιω, μηνιζω, αγανακτεω, οργιζομαι, επεργχω, εγκοτεω, μνησικακω.

Μηνυμα. Μηνυσις.
—Αιτομαι σε θεων μηνυματα φραζειν. Orp.H.
Πολια χροιη μηνυσις, ε φρονησεως. Sent
SYN. Τεκμηρ, τεκμαρσις, δειγμα, δειξις, ενδειξις, εμφασις, τεκμηριον, σημα—σημειωσις, σημασια.

Μηνυτηρ. Μηνυτης. Μηνυτωρ.
Μηνυτηρ' αγιων λεκτρων χθονιε Διος—Orph. H.
—Ὁ μανυτας γερας εξει. Mosch. 1. 3.
Τον των κλεπτοντων μηνυτορα Φοιβον—Ep. l. 2.
SYN. Ενδεικτης, εισαγγελευς, φιλεγκλημων, συκοφαντης.

Μηνυτρον.
Ουκ αν μηνυσαιμ', εκ αν μηνυτρον αροιμην. Hom. M. 264.

Μηνυω.
—Μηνυε μοι βες Θαττον—Ib. 254.
Μηνυειν δ' εκελευεν αναγκαιης ὑπο πολλης. Ib. 373.
SYN. Αποφαινω, παρεμφαινω, δεικνυω, δηλοω, σημαινω, εκμηνυω, καταμηνυω, ζητεω, κηρυσσω, εκφερω.

Μηονες. Μαιονες.
—Και Μηονες ἱπποκορυσται. Il. κ. 431.
SYN. Λυδοι.

Μηονια. (Λυδια)
—Η Μηονιης ερατεινης. Il. γ.

Μηονις.
Ως δ' ὁτε τις τ' ελεφαντα γυνη φοινικι μιηνη
Μηονις, ηε Καειρα—Il. δ. 142.

Μηποτε,
Μηποτε της ευνης επιβημεναι.—Il ι. 133.
Μηποτε τις ειπησιν Αχαιων—Il. ψ. 575.
SYN. Μηδεποτε, μηδεπωποτε, εδεποτε, εδεπωποτε, εποτε, μη.

Μηπυ. Μηπως.
—Μηπυ τι κακον πασχωσιν οπισσω. Od. ϛ. 179.
—Μηπως φιλον ητορ ολεσσης. Il. ε. 250.
SYN. Μη δητα, μη ποτε.

M H

Μηπω.
—Μηπω τις ερυκετω πολεμοιο. Il. ρ. 422.
SYN. Μηπωγε, μηπω επω, εδεπω.

Μηρινθος.
Λεπτη μηρινθω δησεν ποδος—Il. ψ. 854.
SYN Σχοινιον, σπαρτον, βροχος, δεσμος.
EPITH. Πολυδινης, σπαρτοδετος, ευπλεκτος, τρηχαλεα
Λαιη μεν μηρινθον ευστροφον εντανυεσι.
Μηκεδανον, λινεην.—Opp.

Μηριονης.
Μηριονη, Μολε υἱε, ποδας ταχυ, φιλταθ' εταιρων. Il. ν 249.
EPITH. Δαιφρων, δυρικλυτος,—πεπνυμενος ηρως.—Ιδομενηος οπαων, θεραπων.—ατα-λαντος Αρηϊ, Ενυαλιῳ. Hom.

Μηριον. Μηρος,—pl. Μηρα.
—Μηρι' εκηε βοων αιγων τε τελειων. Il. ω. 34.
—Ενθα τε μηρος Ισχιω ενστρεφεται—Il. ε 305.
Αυταρ επει κατα μηρ' εκαη.—Il. α. 464.
EPITH. Απαλον, αγλαον, αιμοβαφες, ασκεπες, γυμνον, ευγλυφες, ευπαγες, ευφυες, θαλερον, πιον, παχυ, ροδεον.

Μηροτυπης.
Μηροτυπει κεντρῳ πειθομενη δαμαλις. Ep. l. 1.

Μηρυμα.
Εις μηκεδανον μηρυμα χεονε. Synes. 3.
SYN. Ειρμος, συνεχεια.

Μηρυω. Μηρυομαι.
—Ἑταροι ιςια μηρυσαντο. Od. μ. 170.
Τῳ περι μεν χειλη μαρυεται ὑψοθι κισσος. Theoc. 1. 29.
SYN. Συμπλεκω, καταπλεκω, εμπλεκω, αναστρεφω, νεω, κλωθω, μιτοομαι, πηνιζω, ενυφαινω, επιμηρυομαι, αναλεγομαι.

Μηςωρ. Μηςωρα.
—Μηςωρας αυτης. Il. ν. 93.
—Πατροκλος θεοφιν μηςωρ αταλαντος. Il. ρ. 477.
Μηνις μαςωρ' εκ θεων. Aesc. Supp. 170.
SYN. Ειδως, δαημων, τεχνημων, επιςημων.

Μηςωρ. Nom. pr.
Μηςορα τ' αντιθεον—Il. ω. 257.

Μητηρ.
—Τε δ' εκλυε ποτνια μητηρ. Il. α. 357.
SYN. Τοκας, τεκεσα, τροφος, μαμμη.
EPITH. Αιδοια, αμυμων, αριστοτοκεια, αριςογονος, αινοτοκεια, γλυκερα, ηγητειρα, ηπιοδωρος, κεδνη, πολυχρονος, πτωχοτροφος, πολυςονος, πρωτοτοκος, ορφανη, φιλοπαιγμων, φιλοτεκνος, φιλοςοργος, χαριεσσα—τηθυς, ηυκομος, αθανατος, δυσαμμορος, κινυρα, πινυτη, παλλακις,

—Ου

—Ου περὶ ειδυῖα τοκοιο. Hom.

Μητιαω.
—Ηρα Θεοῖσιν εφηνδανε μητιοωσιν. Il. η. 45.
—Φραζεσθε. Θεοὶ. και μητιαασθε. Il. χ. 174.
SYN. Βελευομαι, μεταφραζομαι.

Μητιετης. Μητιετα.
—Μαλιςα δε μητιετα Ζεύς. Il. α. 175.
SYN. Βελευτικὸς, βελευτὴς, αγορητής, ευμητις, ευμητις, συνετὸς, φρονιμος.

Μητιζομαι.
Οι δ' εταροὶ μεγα εργον εμητισαντο μενοντες. Od. μ. 373.
SYN. Βελευομαι, μηχαναομαι, εργαζομαι.

Μητιοεις.
Τοῖα Διὸς θυγατηρ εχε φαρμακα μητιοεντα. Od. δ. 227.
SYN. Ευχρηςος.—πολυμητις.

Μῆτις.
Ει τις ετ' εςαι μῆτις—Od. κ. 192.
SYN. Βελὴ, ευβελια, εννοια, διανοια, συνεσις, τεχνη, γνωμη, πανεργια, μῆχος.
EPITH. Αμυμων, αλεξικακος, αγαυὴ, δολοπλόκος, δολοφρων, εχεφρων, πολυφρων, σαοφρων, μελιηδὴς, πυκινὴ, λεπ]ὴ, εχεφροδος, επηβολος, ορθοβελος, επικλόκος αρωγῆς.

Μητραδελφεος.
—Ιχνευων ματραδελφεως. Pind. P. 8.
SYN. Μητραδελφος, μητροκασιγνητος.

Μητραλοιας. Μητραλωας.
Τον μητραλοιαν δ' εξεκλεψας ὢν θεὸς. Aesch. Eum. 153.
SYN. Μητροκτόνος, μητροφοντης, μητροφόνος, μητροφθόρος.

Μητριδιον.
—Και μητριδιων ακαληφῶν. Ar. L. 549.
SYN. Μητραριον.

Μητρόδοκος.
Υπο ματροδοκαις γοναις—Pind. N. 7.

Μητροκασιγνητος.
Θεῶν, των μοῖραι
Ματροκασιγνῆται. Aesc. Eum. 965.

Μητροκ]όνος, Μητροφοντης. Vid. Μητραλοιας.
Η ματροκ]όνον αἷμα χειρὶ θεσθαι. Eur. Or. 831.
Ο μητροφοντης δ' ε καλῶ,—Ib. 1145.

Μητροπατωρ.
Κισσῆς τὸν γ' εθρεψε δομοις ενὶ τυτθὸν εόντα
Μητροπατωρ—Il. λ. 224.

Μητροπολις.
Ματροπολιν τᾶδε κρατιςον. Soph. Oed. C. 740.

Μητροτρεφὴς, Vid. Βακχος.

Μητρυιά.
Ει μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ηεριβοια
Ερμεα εξηγγειλεν—Il. ε. 389.

EPITH. Αταςθαλος, βαρυμηνις.

Μητρῷος, Μητρωϊος, Μητεριος.
Ιω ματρῷαι λεκτρων αται—Soph. An. 875.
—Μητρωϊον ες μεγα δῶμα. Od. τ. 408.
—Αγχοιναις ωλετο μητεριαις. Ep. l. 1.
SYN. Μητρικός.

Μητρως.
—Πατρὸς εοῖο φιλον μητρωα κατελτα. Il. ϐ. 662.
SYN. Θεῖος, μητραδελφος.

Μηχαναομαι.
Νηπιοι, οἱ αρα δη τάδε τειχεα μηχανοωντο. Il. θ. 177.
SYN. Επιμηχαναομαι, διαμηχαναομαι, τεχναζω, τολυπευω, κατασκευαζω, εγχειρεω, επιχειρῶ, πραγματευομαι, συντατ]ω, συντιθημι, επινοεω, κακομηχαναομαι.

Μεμηχανημενως.
—Και μεμηχανημενως Υβριζομεσθα. Eur. I. 809.

Μηχανὴ, Μηχανημα. Μῆχαρ, Μῆχος.
Και μηχαναὶ ἦσαν εν εργοις. Hes. θ. 146.
—Κἀπο παντος αν φερων
Λογε δικαιε μηχανημα ποικίλον. Soph. Oed. C. 795.
—Το πᾶν μῆχαρ, κυριος Ζευς. Aesc. Supp. 602.
—Ουδέ τι μῆχος Ευρεμεναι δυναμεσθα—Il. ϐ. 342.
SYN. Μηχανησις, μῆτις, σ]ραταγημα, επινοημα, εγχειρημα, κατασκευασμα, δολος, τεχνη, τεχνασμα, επιτεχνησις.
EPITH. Επικλοπος, ιχθυβόλος, κακοεργὸς, θυμηρης, ορθοβολος, εμπρακ]ος, ποτηνά.

Μηχανικὴ.
Μηχανικὴ Φαεθοντα βιαζεται Αρμονιηεσι
Γνωμοσιν αγρευειν τον δρομον Ηελιε. Ep. l. 4.

Μηχανικὸς, Μηχανιωτης, Μηχανορραφος, Μηχανοποιὸς, Μηχανεργος.
—Μηχανικες τε, και εργανοπηκ]ορας ανδρας. Man. 4. 438.
Βυφους μηχανιῶτα—Hom. M. 435.
—Μαγον τοιονδε μηχανορράφον. Soph. Oed. T. 397.
Ω μηχανοποιὲ—Ar. Pa. 172.
—Το δρᾶμα μηχανεργε τε δομε. Ep. l. 5.
SYN. Μηχανητὴς, κατασκευαςὴς, εργατης, πανεργος, κακῶν επινοητὴς.

Μηχανοεις.
Δεινόν τι το μηχανόεν τεχνας. Soph. An. 371.

Μηχανοδιφης. Ar. Pa. 792.

Μηχανορραφεω. Vid. Πανεργεω
Αυτὸς κατ' αυτε γ' ἆρα μηχανορραφῶ. Aesc. Ch. 219.

M I

MIAINΩ.
—Θαλερὴ δὲ μιαινετο χαιτη. Il. ρ. 439.
SYN. Καταμιαινω, βεϐηλοω, κατασπιλαζω, σπιλοω, βαπτω, κοινοω, μολυνω, εγχραινω, καταχραινω, φορυνω, παλασσω, αναθολοω, ῥυπαω, λωϐαω, διαφθειρω, ατιμαζω.
Μιαιφονεω.
—Πονηρὰν γ' αἱρεσιν μιαιφονεῖν. Eur. I. A. 1364.
SYN. Φονοκτονεω, ανδροφονεω, εναριζω, μιαινω.
Μιαιφονια.
—Ερωτος ὁρα, ξεῖνε, μιαιφονιην. Ep. l. 7.
Μιαιφονος.
Τον μεν Αρης εναριζε μιαιφόνος.—Il. ε. 844.
SYN. Ανδροφόνος, ανοσιουργὸς, ληϊστὴς, φονεὺς, αιμοχαρὴς, αἱματωπὸς, αἱματοφυρτὸς, λυμαντηρ, απηνὴς, εγρεκυδοιμος, φοινιος.—φοναν ακορητος.—αισυλα ῥεζων.—
Μιαρὸς
Ουδέ ποθι μιαρός.—Il. ω 420.
Ω μιαρον ἦθος—Soph. An 757.
SYN. Μυσαρὸς, βδελυκτὸς, αηδὴς, κακιντροπος, κακεντρεχὴς, βεϐηλος, ακαθαρτος, εξαγιστος, ανοσιος, αθεμιτος, πονηρός.
Μιασμα
Οπως μιασμα πᾶσ' ὑπεκφυγοι πολις. Soph. An. 787.
SYN. Μιανσις, μιασμὸς, μολυσμα, μολυνσις, μολυσμὸς, βδελυγμια, ακαθαρσια, ῥυπμα, φυρμὸς, αλισγημα, ασεϐημα, μῦσος, διαφθορά.
Μιαστωρ.
—Ωστε τῷ μιαστορι ξυνεσι—Ib El. 277.
SYN. Λυμεὼν, φονεὺς, αλαστωρ, παλαλαστωρ, μιαρός.
Μιγαζομαι.
—Ο σφ' ενεκτε μιγαζομενυς φιλοτητι. Od. ϑ. 271.
Μιγὰς.
Πολλοὶ δ' επιπτον μιγάδες—Eur Andr. 1142.
SYN. Μικτὸς, επιμικτος, αδιακριτος, συλλεκτος, συγκλυς.
Μιγα, Μιγδα, Μιγδην.
—Κυπηϊασιν μιγα χηραις. Orph. 904.
Μιγδ' αλλοισι θεοισι—Il. ϑ. 437.
Μιγδην θηλειας τε και αρσενας—Hom. M. 491.

SYN. Μιγαδην, αναμιξ, επιμιξ, μεταμιξ, εικῆ, παντῆ, φυρδην, αναμιγδην, αδιακριτως, αδιαφορως.
Μιγνυμι.
Αλλὰ γλωσσ' εμεμικτο,—Il. δ. 438.
SYN Αναμιγνυμι, επιμιγνυμι, αποιμιγνυμι, καταμιγνυμι.
Μιδας.
Αγγελεω παριῦσι, Μιδας ὅτι τῇδε τεθαπται. Hom. XXXVI.
Μιδεᾶτις.
Αλκμηνας ὑὸς Μιδεατιδος—Theoc. 13. 20.
Μικκος, Μικρος. Μικκύλος
—Τοῖς μικκοῖς μικκὰ διδωσι θεοί. Call. Fr.
Τυδεύς τοι μικρὸς μεν επη δεμας—Il. ε. 801.
Μικκύλα μεν τηνω τα χειρυδρια,—Mosc. 1. 13.
SYN. Σμικρὸς, βαιὸς, ολίγος, μινυὸς.
Μικραυλαξ.
Δραγματα σοί χωρε μικραυλακος—Ep. l. 6.
Μικροπολιτης.
Σὺ δ' Αθηναιυς εζητησας
Μικροπολιτας αποφῆναι. Ar. Eq. 114.
Μικτὸς.
Ου γαρ Αθηναια χριματα μικτὰ φιλεῖ. Call. 5. 16.
SYN. Επιμικτος, μεμιγμένος, μιχθεὶς, φυρτὸς, μιγὰς, συμμιγὴς, συμμικτος.
Μιλαξ. Vid. Σμιλαξ.
—Μιλακος τ' ανθεσφορυ. Eur. B. 702.
Μιλησιος.
Παλαι ποτ' ἦσαν αλκιμοὶ Μιλησιοι. Ath. 12. Anac. 131.
Μιλητος
Λυκτον. Μιλητον τε.—Il β 647.
EPITH. Ερατεινὴ, ερεμνὴ, αγαυὸς, τρυφερά.
—Εναλον πολιν ἱμεροεσσαν. Hom.
Μιλιαριον.
Ηγρεασας χαλκεῦν μιλιαριον—Ep. l. 2.
SYN. Μιλιον.—σημεῖον.
Μιλλω.
Τοιάνδε χαριν αχαριν—
—μιλλει δυσθεος γυνά. Aesch. Ch. 43.
al. μυλλει. al. μ' ιαλλει. τ.
Μιλτιαδης.
Μιλτιαδυ σπεσαντος ὁμασπίδα Περσοδιωκτην. Ep. l. 4.
Μιλτος.
Και δητα πολυν ἡ μιλτος—
Γελων παρισκεν—Ar. Ecc. 378.
SYN. Αμμιον, κινναϐαρις, βαμμα.
Μιλτοπαρηος.
Τῷδ' ἅμα νῆες ἕποντο δυωδεκα μιλτοπαρηοι. Il. β. 637.

SYN.

SYN. Ιοπαρηος, ιοφρυς, καλλιπαρηος.

Μιλτοφυὴς, Μιλτωδης.

—Μιλτοφυῆ τε Σχοῖνον—Ep. l. 6.

Ιδρως επὶ τον τραχηλον αλοκα μιλτωδη ποιεῖ. Ath 13.

SYN. Μιλτωτὸς, μιλτηλιφὴς, μιλτειος, μιλτινος, μιλτοχριστος, εμμιλτος.

Μιλτοω.

Το χοινιον φευγουσι μεμιλτωμενον. Ar. A 22.

SYN. Βαπτω, πλυνω.

Μιλος.

—Και λεγε Μιλῳ. Theoc. 8. 51.

al. pro Μιλωνι.

Μιλων.

Μιλων οψαματα,—Ib. 10. 7.

Ειτε Μιλων Σικελης ερυμα χθονὸς—κ λ. Ep. l. 5.

Μιμαικυλον.

—Και σαπρα μιμαικυλα. Ath. 11.

Μιμαρκυς.

—Προ δ' εσπεε τὴν μιμαρκυν κατεδομαι. Ar. A. 1111.

Μιμας. (ορος.)

—Σκοπελου υψοεντα Μιμαντος. Ib. N. 272.

—Παρ' ηνεμοεντα Μιμαντα. Od. γ. 172.

EPITH. Υψηλὸς, ὑψικρημνος, παιπαλοεις.

Μιμεομαι.

Παντων δ' ανθρωπων φωνὰς, και κρεμβαλιαστὺν Μιμεῖσθαι ισασιν—Hom. A. 163.

SYN. Απομιμεομαι, εκμιμεομαι, απεικαζω. ὑποκρινομαι, διωκω, ζηλοω.

Μιμημα.

—Ολυμπε καλαμοις Μιμηματα πλεκων,—Eur. I. A. 578.

SYN. Απομιμημα, μιμησις, μιμηλὴ, εικων, ζηλωμα, εικασμα, αγαλμα—προσωπειμα, ὑποκρισις.

EPITH. Αντιτυπον, ισοφυὲς, ισοτελειον, πικρὸν.

Μιμητης. Vid. Πλασογράφος.

Μιμοβιος. Vid. Ὑβριγελωτης.

Μιμναζω, Μιμνω. Vid Μενω.

Μιμναζειν παρὰ νηυσὶ κορωνισιν—Il. ϐ. 392.

Ενθ' ετ' Ιδομενεὺς τλῆ μιμνειν—Il. θ. 78.

Μιμνησκω, Μιμνησκομαι.

—Μηδ' ε με τουτων Μιμνησκε—Od. ξ. 169.

—Ουδ' τι χαρμης Τρῶες μιμνησκοντο—Il. ν. 722.

SYN. Αναμιμνησκω, επιμιμνησκομαι.

Μῖμος.

Τετραπουν μῖμον εχων επὶ θηρὸς—Eur. Rh. 256.

SYN. Μιμησις—σχηματοποιὸς, χειρονόμος, ὑποκριτης, θεατρικὸς, παντομιμος, μιμητὴς, μιμωδὸς, μιμηλὸς, ζηλωτὴς, ηθολόγος, βιολόγος, ειρων.

Μιμολόγος.

Ηχὼ μιμολόγος—Ep. l. 4.

Μινθοω

Και μινθῶσαι τον ξυσσιτον,—Ar. R. 1107.

SYN. Διασπαιρω, μιαινω. κοπροω.

Μινυαι. (Θεσσαλιας λαὸς Αργοναῦται.)

Οἶά περ αινομοροι Μινυαι παθον—Orph. 857.

EPITH. Πληξιπποι, παλαιγονοι.

Μινυαμαχος.

Σοι γερας, Αλκιδα μινυαμαχε—Ep. l. 6.

Μινυειος.

—Ιδ' Ορχομενον Μινυειον. Il. ϐ. 511.

Μινυηιος.

Εστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εις ἅλα βαλλων. Il. λ. 721.

Μινυθω.

Ως νῦν Αργειων μινυθει μενος—Il. ε. 493.

Ρεῖα δ' αριζηλον μινυθει,—Hes. ε. 6.

SYN. Μινυθεω, μειοω, ελαττοω, λεπτυνω, καθαιρεω, κολουω, χαλεπτω, αποφθινυθω. φθινω, παρακμαζω. φθειρω.

Μινυνθα.

—Τοι αἶσα μινυνθά περ, ουτι μαλα δὴν. Il. α. 416.

SYN. Μικρὸν, διὰ μικροῦ, κατὰ μικρὸν, πρὸς ολίγον. επ' ολίγον. βραχὺ.

Μινυνθαδιος.

—Μινυνθαδιος δέ οἱ αιων—Il. δ. 478.

—Μινυνθαδιωτερον αλγος. Il. χ. 54.

SYN. Ολιγοχρονιος, μινυωριος, μικροβιος, βραχυβιος. ολιγοβιος.

Μινυριζω, Μινυρομαι.

Μήτι μοι αλλοπροσαλλε παρεζομενος μινυριζε. Il. ε. 889.

Ω ἑταρα, τῷ μή τι μινυρεο—Call. 5. 119.

SYN. Αναμινυριζω, διαμινυριζω, αποδυρομαι, θρηνεω. κλαιω. αδω. προφωνεω.

Μινυρισμα

Ενθαι αηδονίδες μινυρισμασιν αντιαχεῦσι. Ep.

SYN. Μινυρισμὸς, μινυρευγμα.

Μινυρὸς, (μινυριζων.)

Οι δ', ὁπότ' ορταλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῶσι. Theoc. 10. 12.

Μινυωριος. Vid. Μινυνθαδιος.

Ψυχὴν δ' ὡς φιλεει μινυωριον. ουτος αλεσσει. Nonn.

Μινως.

Ο πρῶτος Μινω τεκε Κρητη επιουρον.

Μινως δ' αὖ τεκεθ' υἱὸν αμυμονα Δευκαλιωνα. Il. ν. 451.

EPITH. Ολοοφρων, πολιος, πολίπορθος.

—Κνωσσὸς μεγαλη πολις ενθα τε Μινως Εννεωρος βασιλευε Διὸς μεγαλου οαριστὺς. Hom.

Ενθ' ητοι Μινωα ιδον Διος αγλαον υἱον,
Χρυσεον σκηπτρον εχοντα, θεμιστευοντα νεκυεσσιν. Ib.

Μινωος
Κρητης απο Κνωσσε Μινωϊ—Hom. A. 398.

Μινωταυρος
—Αγριος υἱος Πασιφαης—Call. 4. 310.
—Νηστηρα πεδοσκαφεος λαβυρινθε.
—Ομοζυγον ανερα ταυρῳ. Nonn.
Ο μιξοθηρ ανθρωπος, ἡ διπλη φυσις.
Ο ταυροκρανος, ἡ πλανη των σωματων,
Ος υτε βυς πεφυκεν, υτ' ανηρ ὁλως Ep. l. 4.
EPITH. Αμειλιχος, διοσοφυης.

Μιξις
—Και παιδων μιξις αθεσμος. Sibyl.
Ω μιξις γενεων θανατηφορος—Ep l. 2.
SYN. Επιμιξις, μιγμα, κρασις, συγκρασις, συγχυσις.

Μιξοβαρβαρος.
Ως αλλοχρως ὁπλοισι μιξοβαρβαρος. Eur. Ph. 140.

Μιξοδια.
Κυπριδα μιξοδιησιν ἁλος ραιστηρια νηων. Ap. 4. 921.

Μιξοθηρ. Μιξοθηρος.
Και μιξοθηρος ναυτιλοφθορυς σκοπας. Lyc. 650.

Μιξοθροος.
Λαβρος ολλυμεναι μιξοθροον. Aesc. S. T. 337.

Μιξομβροτος.
Βοτοι—δυσχερες μιξομβροτον. Ib. Supp. 577.

Μιξονομος.
Μιξονομε τε πατηρ εριφε,—Simon.

Μιξοπαρθενος.
Μιξοπαρθενος, δαιον τερας. Eur. Ph. 1040.

Μισανθρωπος.
Τιμων μισανθρωπος ενοικεω, αλλα παρελθε—Ep. l. 3.

Μισγαγκεια.
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον οβριμον ὑδωρ. Il: δ. 453.
SYN. Κοιλας, συναγκεια.

Μισγω. Μισγομαι.
—Κρητηρι δε οινον Μισγον—Il. γ. 270.
Θεσπεσιῳ δ' ὁμαδῳ ἁλι μισγεται—Il. ν. 797.
SYN. Αναμιγνυμι, μιγνυμι.—επιμισγομαι, συμμισγομαι, ὁμιλεω. απαντεω.

Μισεω.
Μισησεν δ' αρα μιν δηϊων κυσι κυρμα γενεσθαι. Il. ρ. 272.
SYN. Αποσυγεω, απεχθαιρω φθονεω.

Μισελλην.
Εςαι μισελλην γενεθλη,—Man. 4. 561.

Μισημα. Vid. Μισος.
Ω δυσθεον μισημα—Soph. El. 291.

Μισητια. Μισγητια.
—Ενεκεν μισητιας. Ar. Pl. 990.
SYN. Πορνεια, ασελγεια, απληςια.

Μισητος.
Παρα σφυρον παχεια, μισητη γυνη. Prov.
SYN. Πορνος, καταφερης.—απεχθης.

Μισθος.
—Μισθος δε οἱ αρκιος εςαι. Il. κ. 304.
SYN. Μισθοφορα, μισθοφορια, αποφορα, μισθωμα, ανταποδοσις, μισθαποδοσια, σιτηρεσιον, λατρον, τελος, βραβειον.
EPITH. Αεικης, ακερδης, αγηνωρ, ακακος, πεδοφορος.

Μισθαριον.
Απο γαρ τυδε—τυ μισθαριυ—Ar. V. 299.
SYN. Μισθωματιον.

Μισθαρχιδης.
Συ δ' εξοτε περ ὁ πολεμος, μισθαρχιδης. Ib. 597.

Μισθαρνεω.
Οσοι δε μισθαρνυντες ηνυσαν ταδε. Soph. An. 308.
SYN. Μισθοφορεω, μισθοδοτυμαι, μισθαρνευω. μισθοω.

Μισθοδοτης.
Μισθοδοτας Πτολεμαιος—Theoc. 14. 59.
SYN. Μισθαποδοτης.

Μισθοδωρος.
—Και χρων δεῖ των μισθοδωρων—Athen. l. 10.

Μισθοφορεω. Vid. Μισθαρνεω.
Τα δημοσια γαρ μισθοφορυντες χρηματα. Ar. Ecc. 206.

Μισθοφορος.
Τι δ' υχι θανατυ μισθοφορος,—
Ος ἑνεκα τυ ζην ευχετ' αποθανυμενος; Sent.
SYN. Μισθιος, μισθωτος, μισθαρνης, μισθαρνος, εμμισθος, επιμισθιος, ὑπομισθιος, θης, μισθωτικος.

Μισθοω.
Τι δητα μισθωτυς αν ετι μισθοιτο τις; Ar. Av. 1152.
SYN. Μισθαρνεω.

Μιση.
Αγνην, ευιερον τε, Μισην, αρρητον ανασσαν Orph. H.

Μισθωσιμος.
Οπυ γαρ εςιν ὁ κεραμος μισθωσιμος. Ath. 6.

Μισος.
—Το τυτων μισος ενδειξαις αν. Soph. El: 350.
SYN. Μισημα, απεχθημα.

Μισοδημος.

Μισοδημος.
Σοι λογος, ω μισοδημε—Ar. V. 471.
SYN. Μισοδημοτης.
Μισοθεος.
Μισοθεον μεν ων—Aesc. Ag. 1099.
SYN. Θεομισης.
Μισολακων.
Παιυ μισολακων αυτῷ 'στιν ἕς τῶν δακτυλων. Ar. V 1160.
Μισολαμαχος, Μισοπορπακος. (i.e. Μισοπολεμος)
Ημερα γαρ εξελαμψεν
Ηδε μισολαμαχος. Ib. Pa. 303.
Ιθ, ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστατη. Ib. 661.
Μισονοθος
—Ηρης μισονοθοιο χολον. Ep. l. 4.
Μισονυμφος.
—Παλλαδης τῆς μισονυμφου—Lyc. 356.
SYN. Μισογαμος.
Μισοπολις.
Ως επ' ανδρα μισοπολιν. Ar. V. 409.
Μισοπτωχος. Vid. Ποδαγρα.
Μισυλλομαι.
Ω πλεῖστα Θησειοις μεμισυλημενοι. Ib. Pl 627.
SYN. Ευωχεομαι (vid. μυσιλλομαι.)
Μισυλλω, Μυσιλλω.
Μισυλλον τ' αρα τ' αλλα—Il. α. 465.
SYN. Διακοπτω (εις μικρά.) τεμνω. μεριζω.
Μιτος.
Πηνίον εξελκουσα παρὲκ μιτον,—Il. ψ 762.
SYN. Καῖρος. σχοινιον (λεπτόν.)
EPITH. Ευρυτειης, ευνητος.—ελεφαντοδετων μιτων λυρας. Synes.
Μιτορραφης.
—Μιτορραφὲς αμφιβληστρον. Ep. l. 6.
Μιτοω.
Νηματα Νικαρετη πολλὰ μιτωσαμενη. Ib.
Μιτρα, Μιτρη.
Μιτρης θ' ἣν εφορει ερυμα χροὸς—Il. δ. 137.
Μελπομαι βρυοντα μιτραις
Πολυανθεμοις—Ερωτα Anac. 58. 2.
SYN. Λεπις (χαλκῆ.) ζωνη, θωραξ, διαδημα. ταινια. καυσια.
EPITH. Ευμαλλος, θαλασσαια, αχραντος, θυωδης. παρθενια, διαυγὴς, χρυσαυγὴς, πανθελγὴς, θελξιφρων, πιων, τριπλευρος. υψηλος, σκιοειδὴς, ασυλητος, κυκλὰς, ελικωδης, περιτροχος, κυαναμπυξ. Κυδωνιάς.
Μιτρηφόρος, Μιτροφορος. Vid. Βακχος.
Μιτροφορεω.
Ευμιτροφορει τε,—Arist. Th. 170.
Μιτρωδης.
Βροχῳ μιτρωδει σινδόνος καθημενην. Soph. An. 1236.
Μιτυληναιος, Vid. Πιτλακος.

Μιτυληνη.
Πιτλακος—ὃς εστ γενος εκ Μιτυληνης. Ep. l. 1.
Μιτυλος.
Τηναν ταν μιτυλαν δωσῶ τὰ διδακτρά τοι αἶγα. Theoc. 8. 86.
SYN. Ακερως. κολὸς.

M N

MNA.
Μη μνασης, Γοργοῖ πλεον αργυριω καθαρῶ μνᾶν. Theoc. 15. 36.
Μναω, Μναομαι.
Τῶν σ' αὖτις μνησω—Il. ο. 31.
—Μνησαντο δε χαρμης. Il. δ. 222.
SYN Υπομναω, αναμιμνησκω, επιμιμνασμαι —διαμνημονευω, αναμιμνησκομαι.—ενθυμεομαι.
Μναομαι, Poet. Μνωομαι.
—Ου' ουκ εθελουσι δικαιως μνᾶσθαι. Od ξ. 91.
Πολλοί με μνωοντο, νοον δ' εμὸν ουτις εαδε. Theoc. 27. 22.
SYN. Προμναομαι, μνηστευω, επιτιθεμαι, περιεργαζομαι, κατασπουδαζω. — αντιποιοῦμαι, επιβουλευω.
Μνεια. Vid. Μνῆμη.
Βια δὲ τῦ παρόντος ει μνειαν εχεις; Soph. El. 394.
Μνῆμα, Μνημειον, Μνημεῖον.
Πατροκλοιο ταφου μνῆμ' εμμεναι—Il. ψ. 619.
—Μνῆμα ξεινοιο φιλοιο. Od φ. 40.
—Τῦ τεθνηκοτος Μνημεῖ' Ορεστου—Soph. El. 939.
Λογων φερτατων μναμηῖον. Pind. Pyth. 5.
SYN. Μνημη. μνημοσυνον. ὑπομνημα. απομνημονευμα. τευγμα, εγκαταλειμμα. σῆμα, σημεῖον
Μνημη. Μνημοσυνη.
—Ανδρι τοι χρεων
Μνημην προσεῖναι, τερπνὸν ει τί πυ παθοι. Soph. Aj. 521.
—Νεκρῶν μεν ουδενὸς μνημην εχων. Eur. Hel. 1599.
Μνημοσυνη τις επειτα πυρὸς δηῖοιο γενεσθω. Il. θ. 181.
SYN. Μνεια, μνῆσις, μνῦστις, αναμνησις, υπομνησις.
EPITH. Ευκυκλος, σαοφρων, κακὴ.βλαψιφρων.
Μνημοσυνη. Vid. Μουσαι.
Μνημοσυνης δ' εξαῦτις ερασσατο καλλικομοιο,
Εξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσαμπυκες εξεγενοντο
Εννεα,—Hes. θ. 916.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ερατὴ λιπαραμπυξ, χρυσοπεπλος.
Μνημην δ' ἁπαντων μουσομητορ' εργατιν. Aesc.
Μνημοσυνην καλεω Ζηνος συλλεκτρον ανασσαν,
Η Μουσας τεκνωσ' ἱερὰς—
—Θνητῶν αὐξουσα λογισμὸν,
Ηδυτατη, φιλαγρυπνος' ὑπομιμνησκουσα δὲ παντα
Ων αν ἑκαςος αεὶ ςερνοις γνωμην καταθηται'
Ουτι παρεκβαινουσ', επεγειρουσα φρενα πᾶσιν.
Αλλὰ, μακαιρα Θεὰ, μυσαις μνημην επεγειρε
Ευιερου τελετῆς,—Orph. H.

Μνημονευω.
Η μνημονευεις οὖν ἅ σοι παρηνεσα; Soph. Ph. 122.
SYN. Διαμνημονευω, μιμνησκομαι, μεμνημαι, μναομαι, μνημην εχω μνημων ειμί.

Μνημονικὸς,
Ει μνημονικὸς ὦ.—Ar. N. 483.
SYN. Μνημων.

Μνημοσυνον. Vid. Μνῆμα.
Τουτὶ περὶ τῶν αντιβολουντων
Εςω το μνημοσυνὸν μοι. Ib. V. 557.

Μνημων.
Και γαρ μνημων ειμὶ.—Od. φ. 95.
SYN. Μνημονικὸς, μνημονευτικὸς, μνημην εχων.

Μνησικακεω.
—Σιγα μη μνησικακησης. Ar. L. 590.
SYN. Δυσχεραινω, αγανακτεω.

Μνησιπημων.
Σταζει δ' εν θ' ὑπνῳ πρὸ καρδιας
Μνησιπημων πονος. Aesc. Ag. 188.

Μνησκομαι.
—Ερατῆς μνησκεται ευφροσυνης. Anac. 170.
SYN. Μναομαι, διηγεομαι.

Μνηςευω, Μνηςευομαι, Μνηςεω.
Οιτ' αγαθήν τε γυναῖκα και αφνειοῖο θυγατρα
Μνηςευειν εθελωσι,—Od. σ. 276.
Μναςησας Ελεναν ὁ νεωτερος Ατρέος ὑός. Theoc. 18. 6.
SYN. Μναομαι, φιλοφρονεω, γαμεω.

Μνηςευμα.
—Αλλης εκπινει μνηςευματα
Γυναικός.—Eur Hel. 1530.
SYN. Μνηςεια, μνηςύς, εκδοσις.

Μνηςειρα, Μνηςή.
Αφροδιτας ευθρονε
Μναςειραν α'διςαν οπωραν. Pind. Isth. 2.
Γημαντι μνηςὴν αλοχον—Il. ι. 399.
SYN. Γαμηθεῖσα, νομιμος.

Μνηςηρ.
Μνηςῆρες δ' ὁμαδησαν ανὰ μεγαρα—Od. α. 365.
—Τεαὶ μνηςῆρες αεθλων. Tryph. 450.
SYN. Ευδνωτης, νυμφιος, αιτητὴς διωκτης, μνηςωρ.

ΕΡΙΤΗ. Αγηνωρ, αναιδὴς, αγαυὸς, αφραδὴς, παρθγαμος, μελλογαμος, φιλογαμος, γομφοκόμος, κακοφρων, χαλεπὸς, ωκυμορος.

Μνηςηρειος.
Δῶρα πολυζηλοιο γαμων μνηςηρια κουρης. Epol. 5.

Μνηςις. Vid. Μνημη.
Δορπου μνῆςις εην—Od. ν. 280.

Μνηςύς. Vid. Μνημη.
Ου γὰρ πρὶν παυσασθαι οἴομαι υἷας Αχαιῶν
Μνηςύος αργαλεης—Od. β 199.

Μνιαρὸς, Μνιοεις, Μνιωδης.
—Μνιαροῖο Ταπητος Ενδυτον—Ep. Suid.
—Παντη μνιοεντα βυθοῖο Ταρφεα—Ap. 4. 1237.
Λεπτὰ διαςειλαι παλάμῃ μνιωδεα θρια. Nic. Al.
SYN. Βρυωδης, πολυμνιος, φυκωδης.

Μνιον. Vid. Βρυον.
—Τηθη τε γεραιομενα μνιοισι. Ib.
—Ὁς μνια λευκὰ ροθον τ' επιβοσκεται ἁλμης. Ib.

Μνοῦς.
Και μνοῦ χροῖτα τερεινοτερη. Ep. Suid.
SYN. Θρὶξ (ἁπαλὴ) χνοῦς.

M O

ΜΟΓΕΡΟΣ.
Ουτω γαρ μογεροὶ και αλημονες αλλόθεν αλλος
Ζωομεν ανθρωποι.—Arat.
—Ευναὶ μογερῶν οικων. Soph. El. 93.
SYN. Μοχθηρὸς, καματηρὸς, αθλιος, γοερός. πονηρὸς.

Μογεω.
—Και πολλ' εμογησας. Il. ψ. 607.
SYN. Πονεω, εργαζομαι, καμνω, κοπιαω, κακοπαθεω, μοχθεω, μοχθιζω, οτλεω, πασχω.

Μογις.
—Μογις δέ μου εκφυγεν ὁρμήν. Il. ι. 355.
SYN. Μολις, δυσχερῶς, χαλεπῶς.

Μογος.
Ιδρῶθ', ὃν ἱδρωσα μογῳ,—Il. δ. 27.
SYN. Πονος, καματος, αικια, ταλαιπωρια, παθος, οχλησις κακοπαθεια
ΕΡΙΤΗ. Ολοὸς, οϊζυρὸς, ςονοεις, ςυγερός.

Μογοςοκιη.
Ηε μογοςοκιη δεδαιγμενη—Man. 1. 337.

Μογοςοκος.
—Τό,τε προϊεῖσι μογοςοκοὶ Ειλειθυιαι. Il. λ. 270.
EXP. Κουφιζουσαι τους μογους τῶν τικτουσῶν.

Μοθος,

Μοθος.
—Και ει μοθυ εσ' ακορητος. Il. ν. 117.
SYN. Μαχη, θορυβος, φοβος, στασις. μοχθος.
EPITH. Αιματοεις. αταρβης. αινος. αλεγεινος, ατερπης, δεινος. δυσηχης, δυσαλκης, μαλερος, μηκεδανος, ερικυδης. μογερος. κυματοεις, οϊζυρος, οκρυοεις. ολοος. σωματοφθορος, στυγερος, στονοεις, σταδιος. δασπλης, θειμαχος, πολυθροος, ευοργηξ. ὑλακομωρος, ἡδυς, φιλευϊος.
PHR.—Φονιον στυγνυ—κυμα μοθυ. Ep.
Μοθων.
—Ως μοθων ει, και φυσει κοβαλος. Ar. Pl. 279.
SYN. Ευτελης. φλυαρος. φορτικος, ατιμος, αισχρος, αδολεσχος, αλαζων δυλος οικογενης.
Μοιρα
Ιση μοιρα μενοντι—Il. ι. 318.
—Κατα μοιραν ειπες—Ib α. 286.
SYN. Απομοιρα. μερος, μορος. το καθηκον. τιμη, γερας —ευτυχια.
Μοιρα.
—Και μοιραν αναπλησης βιοτοιο. Il. δ. 170.
SYN. Ειμαρμενη. πεπρωμενη, μορος, μορσιμον. καταχλωθη, αναγκη. κληρος. θανατος.
EPITH Αργαλεα. αϊδηλος. ανηλιος, αμειλιχος. αφυκτος. ανικητος. ατροπος, αρραγης, ισοελκης. δυσλακατος. δυσμορος, δυσωνυμος. βαρυδοτειρα, τελεσσιδοτειρα. ευνομος, κραταια, κυανεη, λευγαλεα. οικτρα, νηλης, ολοη, πολιστονος. πολυπονος. πικρα. παμμησαρ. στυγερα. τελεσσινοος. τελεσφορος, χαλεπη, φθονερα κακοπαρθενος. παγκοσμιος, πανδαματειρα. λιγυφθογγος. πολυτροπος. κατωφερης. σκολοπηις.
Μοιρας θ' ὑλαιοις μετροις.
Μοιραια κλωσις αναγκης. Synes.
Οπα λινεργης κλωσις ἑλκυσει πικρα. Lyc.
Αρρηκτοι Μοιρων ορκοι—
Μοιρα λινοκλωστε δεσποτις ηλακατας. Ep.
Ου δε Δικην αλεεινε πανοψιον ουδε και αυτης
Αρραγεος κλωστηρος ακαμπεα νηματα μοιρης.—
Εις σε βιοπλαγκτοιο τυχης στροφαλιγγα κυλινδων
Φρικτος ανικητοιο μιτος σφρηγισσατο μοιρης.
Τληθι φερειν λιποπατρις ακαμπεα θεσμον αναγκης.—
—Οσα πικρα τεω πεπρωμενα θεσμω.
Μοιριδιης εκλωσεν ἑλιξ ατρακτος αναγκης
Ουτω γαρ μεροπων φερεται βιος. αλλον επ αλλω
Μοχθον εχων, ὁτι παντες, ὁτε βροτεη τεκε γαστηρ,
Μοιριδιη κλωστηρος εδουλωθησαν αναγκη
Τις δυναται ποτε πολμον απ' ανερος εχθρον ερυκειν,
Νηλης πανδαματειρα θανειν ὁτε Μοιρα κελευει.
Nonn.

—Βιη κακοεργεϊ μοιρης. Man.
Μοιραι. Vid. Κηρες.
Τλητον γαρ Μοιραι θυμον θεσαν ανθρωποισιν. Il ω 49.
Και Μοιρας. και Κηρας εγεινατο νηλεοποινυς.
Κλωθω τε, Λαχεσιν τε, και Ατροπον—Hes. Θ. 217.
EPITH. Αλεγειναι, απλαστες, βαρυφρονες, βαρειαι, μακραιωνες, τριαδελφαι, τριμορφοι, πολυωνυμοι
—Χαος ιεροιο θυγατρες. Cal.
—Αϊδαο θοαι κυνες. Ap. Γηραιαι κοραι. Lyc.
Αναγκης οιακοστροφοι. Aesc.
Μοιραι απειρεσιοι, Νυκτος φιλα τεκνα μελαινης,
—Πορφυρεοισι καλυψαμεναι οθονησι—
—Νυκτεριοι, μαλακοφρονες, ηπιοθυμοι,
Ατροπε, και Λαχεσι. Κλωθω, μολετ' ευπατερειαι,
Αεριοι, αφανεις, αμετατροποι, αιεν ατειρεις
Παντοδοτειραι, αφαιρετιδες, θνητοισιν αναγκη—
Orph. H.
Μοιραων τε κελευθα βροτησια και πλαναεργη. Man.
Μοιραω.
Αλλ' ἡγ' εμπεδον αιεν αμειβομενη μεμορηται. Ap. ι. 646.
SYN. Κληροω. μεριζω. επιμοιραομαι. διαιρεω.
Μοιρηγενης.
Ω μακαρ Ατρειδη, μοιρηγενες,—Il. γ. 182.
SYN. Ευδαιμων.
Μοιρηγετης. Vid. Τιτιας.
SYN. Λοχαγος, προαγετης, ἡγεμων.
Μοιριδιος.
Αλλ' ἁ μοιριδια τις δυνασις. δεινα. Soph. An. 963.
SYN. Αισιμος, μορσιμος, ειμαρμενος.
Μοιροκραντος.
Μοιροκραντον ες ἡμαρ. Aesc. Ch. 610.
Μοιχαγρια τα.
—Το και μοιχαγρι' οφελλει. Od θ 332.
EXP. Μοιχοληπτα τα ὑπερ της συλληψεως μοιχων εκτινυμενα.
Μοιχεια. Μοιχοσυνη. Vid. Μαχλοσυνη.
Μοιχειας τ' αγαπωντας εν οις ὑβρις, ᾑ Κυπρις αρχει. Man. 4. 495.
Η δια μοιχοσυνην δολοεργεα νυμφευουσα. Ib. 394.
Μοιχευω, Μοιχευομαι.
Ειτε μοιχευων τις ὑμων εστιν—Ar. Av. 794.
Ελενη δ' εμοιχευσ' ουχ ἑκουσα—Eur Andr. 680.
SYN. Μοιχαω. μοιχαζω, γαμοκλοπεω, ὑπονοθευω. κακοτεχνεω.

Μοιχευτὸς, Μοιχατης, Vid. Πλασοκομης.
—Μοιχευτὰ λεχη μελαθροισιν εχοντας. Man. 4. 350.

Μοιχικός.
Ου γαρ τικτει παιδας ὁμοιους μοιχικα λεκτρα. Phoc. 167.
SYN. Μοιχιος, κιβδηλος.

Μοιχός.
Μοιχὸς γαρ ἣν τυχῃς ἁλὺς—Ar. N. 1075.
SYN. Μαχλος, πορνος.

Μολγός.
Μολγὸν γενεσθαι δεῖ σε—Ib. Eq. 959.
SYN. Τυφλός. γλαυκός. βραδύς. πενής. μοχθηρός. αμολγός.

Μολεω, Μολω, Μολεομαι.
—Πριν δωδεκατη μολῃ ηώς. Il ω 78.
Ουποτ' ηυχομην ξενους μολεῖσθαι λογους
Ες ακοὰν εμαν,—Aesc. Pr. 689

Μολιβδος, Μολιβος, Μολυβδος Μολιβδίς.
Τηκτὸς μολιβδος—Eur. Andr. 266.
—Αλλα πολὺ πριν
Αργυρῳ αντεμενη μολιβος ὡς ετραπετ αιχμή. Il. λ. 237.
—Καθιεμενη τε μολιβδίς. Call. Fr.

Μολιβαχθὴς
Σταθμην ιθυτενῆ μολιβαχθεα—Ep. l. 6.

Μολις. Vid. Μογις.
Λαοὶ μεν ρα γεροντα μολις εχον ασχαλεωντα. Il. χ. 412.

Μολίων.
Αντιθεον θεραποντα Μολιονα τοῖο ανακτος· Il. λ. 322.

Μολοβρός.
Πη δη τονδε μολοβρὸν αγεις—Od. ρ 219.
SYN. Γαστριμαργος, αδηφάγος, επαιτης, πτωχός.

Μολοσσὸς. Vid. Απολλων.
Τον μεν Μολοσσοῦ, Κυπεως, Κοιτε κυκνον. Lyc. 426.

Μολοττικός.
—Και μολοττικὲς
Τρεφουσι μορμολυκεια τοῖς μοιχοῖς κυνας. Ar. Th. 423.

Μολπαζω.
Τῃ φωνῇ μολπαζων. Ib. R. 382.
SYN. Αειδω, αναμελπω, ὑμνεω.

Μολπή.
Οι δε πανημεριοι μολπῇ Θεον ἱλασκοντο. Il. α. 472.
—Ναυσικαα λευκωλενος ηρχετο μολπῆς. Od. ζ. 101.
SYN. Υμνος. ωδη. αοιδή, μελωδια.—το παιγνιον. παιδιά.
EPITH. Αμβροσια. γλυκερά. θεοτευχης. θελγηθρος. ευφορμιγξ. ευμουσος. ευκελαδος. επτατονος. ἱμεροφωνος, μελιπνοος. μελιτερπης. μυστις, μειλιχια. δακρυρροος. φιλοθρηνος. φιλοπαιγμων, φιλη, στερη, τεθαλυῖα. Αιολις, Ατθις, Δωρις, Φοιβας.
—Λιγυρῇσιν αγαλλομενος φρενα μολπαῖς Hom.
—Καλλιχορε κιθαρης μελιηδεα μολπήν. Ep.

Μολπηδόν.
Πρῶτον μεν ηχῆ κελαδος Ελληνων παρα
Μολπηδὸν ευφημησεν—Aesc. Pers. 389.

Μολπαστής.
Φοιβῳ—μολπαστα—Ep. l. 6.
SYN. Αοιδός.

Μολυβδαινα, Μολιβδαινα.
Η δε μολυβδαινη ικελη ες βυσσὸν ορουσεν. Il. ω 80.
SYN. Μολιβδίς, μολυβδινη, ὁρμιά.

Μολυβδοχοεω, Μολιβδοχοεω
Μολιβδοχοησαντες—Ar. Ecc. 1102.

Μολυνοπραγμονεω
—Μολυνοπραγμονουμενος. Ar. A. 381.

Μολυνω.
—Απ' εμεῦ φυγε, μή με μολυνῃς. Theoc. 20. 10.
SYN. Κηλιδοω, χραινω, μορυσσω, μιαινω. καθυβριζω. αρδαλοω. αναφυρω.

Μολων.
—Μικρὸς, ἡλίκος Μολων. Ar. R. 55.

Μομφή.
Μομφαν εχων ξυνῷ δορ'ς—Soph. Aj. 180.
—Ωστε μοι μομφὰς εχειν. Eur. Ph. 790.
SYN. Μεμψις, κατηγορια, καταγνωσις, οδυρμός. επιμομφή.

Μοναμπυξ, Μοναμπυκος.
—Και μοναμπυκας πωλυς (i. e. τυς κελητας.) Eur. Alc. 433.
Μοναμπυκον δε Μενελεως ψηχων δεμην. Ib. Hel. 1583.

Μοναμπυκια, Pind. Ol. 5.

Μοναρχια.
Λαβὼν τε χωρας παντελῆ μοναρχιαν. Soph. An. 1177.
SYN. Μονοκρατια, μονοκρατορια.

Μοναρχος, Μυναρχος, Μοναρχης.
Τραχὺς μοναρχος ουδ' ὑπευθυνος κρατεῖ. Aesch. Pr. 325.
Μοναρχος δε πολει μή ποτε τῇδε ἅδοι. Theog. 52.
Σε τον αφθιτον μοναρχην. Naz. 1.
SYN. Μονοκρατωρ, βασιλευς, κοιρανος.

Μοναρχεω.
Πᾶσι δ' ανθρωποις μοναρχησειν δοκεῖ. Ath. 8.

Ουδ

Ουδε γαρ εν πολεσι δυστυχοι
Τυραννιδες μιας αμεινονες φερειν, κ. λ.
Σοφων τε πληθος αθροον, ασθενεστερον
Φαυλοτερας φρενος αυτοκρατες·
Ενος α δυναμις ανα τε μελαθρα,
Κατα τε πολιας, (ισχυρα εστιν)
Οποταν ευρειν θελωσι καιρον. Eur. Andr.

Μονας
Μονας ω μοναδων. Synef. 4.
SYN. Ενας, ενοτης, μονοτης.

Μοναχος, Μονηρης.
Οπταν πρωτα κυβους βαλλει ποτε μαργος ο Αββας
Παιζειν οιονται οι μοναχοι νομιμον. Ep. l. 3.
Ασκω μονηρης αμφελιτρωσας δεμας. Lyc. 75.
SYN. Μοναστικος, μοναστης, μονωτης, μοναδικος, οιοβιος, οιοπολος, αναχωρητης, ασκητης, μονιος.

Μονηρετης.
Μονηρετης επεβην—Ep. l. 1.

Μονη.
Ουχι τροφης παρα σοι χρηζομεν αλλα μονης. Ib. l. 2.
SYN. Διαμονη, εμμονη, παραμονη, διατριβη, σταθμος.—ησυχια.

Μονηις
—Εσφιγγε μονηιδας αρχας. Man. 4. 98.

Μονημερος.
Και πολεμου τελετη μονημερος εξετελεσθη. Hom. B. ult.
SYN. Μονημερος, μονημεριος, Epig.

Μονιμος.
Επιπολης ετι μονιμος. Soph. Oed. T. 1345.
SYN. Βεβαιος, ιδραιος, απλως, σλασιμος, αιωνιος.

Μονιος.
Αι δε κ' εγω τοξοις μονιον δακος, η τι πελωρον
Θηριον αγρευσω, Call. 3. 84.
SYN. Αγριος ορειος, ερημαιος.

Μονος Poet. Μουνος, Μωνος.
Ου μονος εν μυεσσιν αριστευεσκε μαχεσθαι Hom. B. 257.
Θερσιτης δ' ετι μουνος—Il. β. 212.
—Οσσ' ειπειν Δαματερα μωνος επεισεν. Call. 4. 8.
Ημιθεων (ως φαντι) μονωτατος—Theoc. 15. 137.
SYN. Οιος, ιος, εις, μονηρης.

Μονογενης, Μονογενεια.
—Μονογενους εφ' αιματος. Eur. Hel. 1701.
Ουδ' οτι μουνογενης—Hes. Θ. 426.
Μουνογενεια θεα—Orph. H.
SYN. Οιογενης

Μονογληνος, Μονοδερκης.
—Του μονογληνου στεγας Χαρωνος—Lyc. 659.
—Κυκλωπι τω μονοδερκτη. Eur. Cyc. 78.

SYN. Μονωψ, μουνωψ, μονοφθαλμος, ετεροφθαλμος, μονομματος.

Μονοδους. Vid. Φορκιδες.

Μονοδροπος.
—Μονοδροπον φυτον· Pind. P. 5.
SYN. Μονοξυλος, μονοβολος.

Μονοζυξ.
Λειπεται μονοζυξ. Aesc. Pers. 139.
SYN. Μονοζυγης, μουνηρης χηρος, ευνις.

Μονοζωνος
Παρα κυμα μονοζωνον κιθαριζων. Ath. 13.

Μονοικητος (al. μονηκοιτος)
—Και μονοικητους εδρας. Lyc. 960.

Μονοκοιτεω.
Μονοκοιτουμεν δια τας στρατειας—Ar. L. 592.

Μονοκλαυτος.
Μονοκλαυτον εχων θρηνον αδελφης. Aesc. S. T. 1072.

Μονοκρηπις
Τον μονοκρηπιδα παντως
Εν φυλακα σχεθεμεν μεγαλα. Pind. P. 4.
SYN. Μονοπεδιλος, μονοσανδαλος.

Μονοκωπος.
Φιλ' Αχαιων Μουνοκωπος ανηρ. Eur. Hel. 1138.

Μονολεχης
—Και την μουνολεχη σειο διαζυγιην. Ep. l. 7.

Μονολεων. Vid. Λεων.
Μουνολεων, και δη κεκακωμενος αθροα γυια. Ep. l. 1.

Μονομαχεω.
—Χωρις μονομαχων παντος στρατου. Eur. Ph. 1236.

Μονομαχος.
—Οτι ποτε μονομαχον
Επι φρεν' ελυθετην. Ib. 1320.
SYN. Μονομαχης.

Μονομητωρ. (μεμονωμενη της μητρος)
Εζομενα μονοματωρ. Ib. 1542.

Μονομματος. Vid. Μονογληνος.
Ουτως αμοχαρων ο μονομματος—Ep. l. 1.

Μονοπαις. (ατεκνος)
Ωιχετ' εν δομοισι μονοπαις. Eur. Alc. 916.

Μονοπεπλος.
Λεχη δε φιλια μονοπεπλος λιπουσα. Ib. Hec. 932.
SYN. Μονοειμων, μονοστολος, μονοχιτων, οιοχιτων.

Μονοπωλος.
Μονοπωλον ες αω, Ib. Or. 1007.
SYN. Μονιππος.

Μονορρυθμος.
—Και μονορρυθμους δομους. Aesc. Supp 968.

Μονοσιτεω.

Μονοσιτεω.
 Επαν ιδιωτην ανδρα μονοσιτουντ' ιδης. Ath. l. 2.
Μονοσκηπτρος.
 Μονοψηφοισι νευμασι σεθεν,
 Μονοσκηπτροισι δ' εν θρονοις χρεος
 Παν επικραινεις—Aesc. Supp. 379.
Μονοσιδης.
 —Ειτε και μονοσιδη; Ch. 766.
Μονοστολος.
 —Η μονοστολα δορος; Eur. Ph. 759.
 Μονοστολος τε ματρος.—Ib. Alc. 410.
Μονοστερθυγξ.
 —Μονοστορθυγγι Πριηπῳ. Ep. l. 6.
Μονοτεκνος.
 —Μονοτεκνου Προκνης, Eur. Herc. F. 1021.
Μονοτραπεζος.
 —Ξενια μονοτραπεζα μοι
 Παρεσχον οικων—Ib. Iph. T. 949.
Μονοτροπος.
 Βεταρα τ' αμφι μονοτροπον νεανιαν, Ib. Andr. 281.
Μονοφαγειν.
 Μονοφαγεις ηδη—Ath. 1. 8.
Μονοφαγος, Μονοφαγιστος.
 —Ανδρα μονοφαγιστατον. Ar. V. 918.
Μονοφρουρος.
 Γαιας μονοφρουρον ερκος. Aesc. Ag. 265.
Μονοφρων.
 Διχα δ' αλλων μονοφρων ειμι. Ib. 766.
 SYN. Μονογνωμων.
Μονοχηλος. Vid. Μωνυξ.
 Μονοχηλα σ' υπο σφυρα Eur. I. A. 226.
Μονοψηφος. Vid. Μονοσκηπτρος.
Μονοω, Μονοω.
 Δειδω μη τι παθησιν ενι Τρωεσσι μονωθεις. Il. λ. 470.
 —Ημετερην γενεην μουνωσε Κρονιων. Od. π. 117.
 SYN. Απολειπω, μεθιημι, ερημοω.
Μονῳδεω.
 Ω γαθ' εασον με μονῳδησαι. Ar. Th. 1086.
 SYN. Θρηνεω, μονοθρηνεω.
Μονῳδια.
 Ω Κρητικας μεν συλλεγων μονῳδιας. Ib. R. 873.
 SYN. Θρηνῳδια.
Μονωψ, Poet. Μουνωψ. Vid. Μονογληνος.
 —Και μονωπα δυεται. Call. Fr.
 Τοντε μονωπα στρατον. Aesc. Pr. 804.
Μορια (pro μωρια)
 Τεκνον αναιδεστατον, αμαθεστατε, θρεμμα μωριης. Ep. l. 2.
Μοριαι.
 Αλλ' εις ακαδημιαν κατιων,
 Υπο ταις μοριαις αποθρεξεις. Ar. N. 1001.
 EXP. Αι ιεραι ελαιαι.
Μοριος.
 Ο γαρ εισαιεν ορων κυκλος,
 Λευσσει νιν Μοριου Διος. Soph. Oed. C. 737.
Μορσιμος.
 —Μορσιμον δε οι εστ' αλεασθαι,—Il. υ. 302.
 SYN. Αισιμος, μορσιμος, ειμαρμενος, μορσιος.
Μορμολυκειον (Vid. Μολοτλικος)
 SYN. Μορμολυκη, μορμω, μορμων, φοβητρον, εκφοβητρον, φασμα.
Μορμολυττω, Μορμολυττομαι.
 Ταυτι λεγουσα μορμολυττεσθαι δοκεις. Ar. Av. 1245.
 SYN. Μορμυσσομαι, εκπληττω, εκφοβεομαι, φοβεριζω.
Μορμορωπος.
 —Δεν' αττα μορμορωπα (ρηματα) Ib. R. 956.
 SYN. Καταπληκτικος, φοβερος, μορμωτος.
Μορμυλος.
 Μορμυλος αιγιαλευς καλος ιχθυς, ουδεποτ' εσθλος. Ath. 7.
Μορμυρος.
 Μορμυρον, η κιχλην, η σπαρον, η σμαριδα. Ep. l. 1.
Μορμυρω.
 Αφρῳ μορμυρων ρεεν ασπετος—Il. σ. 403.
 SYN. Βρυχομαι, ζεω, αναζεω, πληθυω, πλημμυρεω.
Μορμυσσομαι, Vid. Μορμολυττομαι.
 Αυτικα την κορην μορμυσσεται.—Call. 3. 70.
Μορμω, Μορμων. Vid. Μορμολυκειον.
 —Μορμω, δακνει ιππος. Theoc. 15. 40.
 —Απεστυγω μεν την μορμονα. Ar. A. 582.
 SYN. Γοργειον, Γοργονειον, προσωπειον, προσωπις.
Μορμωτος. (Vid. Μορμορωπος.)
 —Τον ουδοντα μορμωτον λοχον Lyc. 342.
Μοροεις.
 Ερματα—τριγληνα, μοροεντα,—Il. ξ. 183.
 SYN. Πολυωνητος.—μορεμος.
Μορον, Μορεη, Μωρον.
 Λευκοις τε γαρ μοροισι και μελαγχιμοις,
 Και μιλτοπρεπεσι—Aesch. ap. Ath. 2.
 —Φοινιξαντα γογγυλον μορον. Soph. ib.
 Και μορεης ο παισι πελει μελιγμα νεοισι. Nic.
Μορος.
 —Ο μοι μορος ενθαδ' ολεσθαι Il. τ. 421.
 SYN. Μοιρα, θανατος, οδυνη, πονος, κακοπαθεια, ατος, φθορος.
 EPITH. Αινος, αθλιος, αργαλεος, αρητος, αλεγεινος, απηλεγης, αιματηρος, αυτοκελευστος, αγχιμολος, βροχιος, βαρυηχης, δυσκλεης,

κλεής. διδυμοζυγος. δαιός, δολεις. ζοφερὸς, λυγρὸς, κακοχαρτος πικρὸς. παμφθαρτος, κλυτὸς, θερμὸς. στονοεις. στυγερὸς. ταχὺς. φερεσβιος. ωκυπετὴς. ωμοβορος. παντολετης. αιφνιδιος, απροσδοκητος, θανασιμος, καρανιστης.

—Ολβιζεσιν οσυς αιωνα λιποντας

Απροϊδης κηρῶν λατρις εμαρψε μορος. Ep.

Μορσιμος.

Παλλας Αθηναιη—οἱ επωρνυε μορσιμον ἦμαρ. Il. ο. 613.

SYN. Μορσιμος—θνητὸς.

Μορσιμος. Nom pr.

Χορον δε μη 'χη Μορσιμος

Μηδὲ Μελανθιος, κ. λ. Ar. Pa. 803.

Μορσων.

—Εντὶ δε Μορσων. Theoc. 5. 65.

Μορυς

—Ασκανιον τε Μορυν θ' υἱε Ιπποτιωνος. Il. ν. 792.

Μορυσσω.

—Κακῷ μεμορυγμενα καπνῷ Od ν. 435.

SYN. Μιαινω, καταμιαινω, ρυπαινω.

Μορυχος Nom. pr.

Ζῆν βιον γενναιον ὥσπερ Μορυχος—Ar. V. 504.

Μορφη.

Σοὶ δ' ενι μεν μορφὴ επεων—Od λ. 366.

Αλλα θεὸς μορφὴν επεσι στεφει—Od θ. 170.

SYN. Εἶδος, ιδέα, τυπος, σχῆμα, ὤρα, προσοψις

EPITH. Αγαθὴ, ανθοφορος. αθανατος. γεραρά. επηρατος, ερατὴ, ευκλεὴς. ευμεγεθης, ερικυδὴς. θεοειδὴς, θεια. θεσπεσιη. θεοπλαστος. θηροτύπος. ζαθεη, βροτοειδὴς, πολυπενθὴς, πολυχροος. πολυανθεμος. ὑπεροπλος, χαλεπὴ, χαριεσσα.—αγνωστος. αλεξικακος. ανικητος, αλλοπροσαλλος, αμορφος. δασυθριξ. ερευθαλεη, εναριτη. δυσερως. δολοπλόκος, κροκοπεπλος, ἑλικωδὴς, κεραελκὴς. οζοειδὴς, πολυδειρας. πολυδαιδαλος. πολυειδὴς συκινοθριξ. πανλευκος, σμερδαλεα. τριφαὴς. ταυρῶπις. λεοντεη, τροχοειδὴς. ὑψαυχην, χλοανσα. ψευδημαιν

Μορφαεις.

—Ιδεντε μορφαεις. Pind. Isth. 7.

SYN. Ευμορφος, ευειδὴς.

Μορφνος.

—Αιετον ἧκε

Μορφνον. θηρητῆρ, ὃν και περκνὸν καλεουσιν. Il. ω 316.

SYN. Ορφνὸς. σκοτεινὸς, μελας. φονιος. ἁρπαξ.

Μορφωμα.

—Κυκνε μορφωματ' ορνιθος λαβών. Eur. Hel. 85.

SYN. Μορφωσις. εικὼν, χαρακτηρισμὸς, τυπωσις. πλασις, σχηματισμὸς. σχηματισις, σχηματοποιΐα. μορφὴ.

Μορφωτρια.

Λιγυσὶς θ' ἡ συῶν μορφωτρια. Ib. Tro. 437.

Μοσυν. Μοσσυν.

—Εν ὑψιςῳ βασιλεὺς μοσσυνι θαασσων. Ap. 2. 1028.

SYN. Πυργος, επαλξις. οικια ξυλινη—

Μοσσυνοικοι.

Ηδ' ενι Μοσσυνοικοι αν' ορεα ναιεταουσι

Μοσσυνας—Ib. 1018.

Μοσχιον.

—Βαλλε κατωθε τὰ μοσχία.—Theoc. 4. 44.

Μοσχιος.

—Μοσχιαν τριχα Τεμὼν,—Eur. El. 811.

Μοσχος.

Αδὺ δε χὠ μοσχος γαρυεται—Theoc. 8. 77.

SYN. Μοσχαριον, δαμαλη, δαμαλις. πορτις, πορταξ, πορταχιον.

EPITH. Αδμητος, ατοργος. εριμυκος. εριγαστωρ, σιαγονὸς. θαλεθων, νεοθηλὴς, κεροεις, κεραελκὴς. βλοσυρῶπις. πολυσαρκος. υριθρεπτος, ακηρατος, ἁπαλὸς, νεαγενὴς.

Μοσχος.

—Ὦ πότ' Αχιλλεὺς

Ιδης εν κνημοισι διδη μοσχοισι λυγοισι. Il. λ. 105.

SYN. Απαλὸς, νεὸς.

Μοσχιδιον, Μοσχος.

—Νεα μοσχιδια συκιδων. Ar. A. 995.

—Σροδολοιο νεὸν πολυαυξεα μοσχον. Nic.

SYN. Κλαδος. μοσχευμα, παραφυὰς, παραβλαστη. λυγος.

Μυλιος. Nom pr.

Μυλιον αιχμητην· γαμβρος δ' ἦν Αυγειαο. Il. λ 738.

—Μυλιος ἥρως

Κηρυξ Δυλιχιεὺς· θεραπων δ' ην Αμφινομοιο. Od. σ 422,

Μυναξ Poet.

Μυναξ ορχησασθαι—Od. θ. 371.

SYN. Καταμονας, ιδιως.

Μυνογενεια Vid. Περσεφονη.

Μυνοτοκος, pro Μονοτοκος.

Ηδὲ κε μυνοτοκος.—Call. 2. 54.

Μυνυχιων.

Εις τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα. Ar. Av. 1047.

Μυσα.

Και μῦσαι βαρυβρομοι αυλῶν. Ar. N. 312:

Αγρονομον μελπεις μῦσαν ερημολαλον. Ep. l. 3.

Οδ' ειμι. μῦσαν ἐς επὶ

Καλλινικιον. κρανιον τ' εβαν. Eur. Ph. 1757.

SYN. Αοιδή. φραδμοσύνη, γνῶσις, σοφία.

Μουσα.

Ω ποτνια Μοῖσα μᾶτερ αμετερα Pind. N. 3.

—Δεῦρο Μοῦσ' Ευριπίδου Ib. R. 1341.

PHR. Θεὰ κούρη Πιμπληΐας.

Α Μοῖσα γαρ ου φιλοκερδὴς

Πω τότε ἦν, ουδ' εργάτις. Pind.

Μουσαι.

Εσπετε νῦν μοι Μοῦσαι, ολυμπια δωματ' εχουσαι.

Υμεῖς γαρ θεαί εστε, παρεστέ τε, ιστε τε παντα. Il. β. 484.

SYN. Πιερίδες. Κασταλίδες. Ελικωνιάδες. Ολυμπιάδες. Θεσπιάδες.

EPITH. Αγναί, αμβροσιαι, αιθολόγοι, αγλαοθρόνοι, ελικωπίδες, ηπιοδωροι, ερατειναί, ευςεφανοι, ευςεφανοι, ευλυροι, ηδυμελεῖς, ηδυθροοι, ηδυεπειοι, ηυκομοι, μειλιχιαι, μελιπνοοι, μελιφθογγοι, ερασιπλοκαμοι, ιοπλοκαμοι, ιοςεφανοι, κομψοπρεπεῖς, καλλιπλοκαμοι, λιγεῖαι, λιγυφθογγοι, λιγυζωνοι, ιεραί, οσιαι, μυθωδεῖς, θαλεραί, κρατεροι, πολυιδμονες, προφρονες, ποτνιαι, βαθυκολποι, χρυσοκομοι, φιλομειδεῖς, φιλοπαιγμονες, φιλαυλοι, Βουκολικαί, Βακχιακαί, Αυσονιαι, Ομηρίδες, Κορυβαντίδες, θιασωδεις.

—Ολυμπιαδες Μουσαι Διὸς Αιγιοχοιο

Θυγατέρες—κοῦραι—Hom.

—Αι αειδον, αμειβομεναι οπὶ καλῆ. Ib

Ηδυεπεις κοῦραι Κρονιδεω Διὸς, ιςορες ωδῆς. Ib.

—Κοῦραι μεγαλου Διὸς αρτιεπειαι Theog.

—Μοῦσαι δ' υποφητορές εισιν αοιδῆς. Apoll.

—Σοφιης εριλαμπέος ηγεμονῆες.

Βαθυζωνοι κοραι χρυσοπεπλου Μνημοσυνης.

Προφρων δε κάκεινοις αειδον Παλιω

Μοισαν ὁ καλλιςος χορος.—εν δε Μοισαις

Φορμιγγ' Απολλων επτάγλωσσον

Χρυσεω πλακτρω διωκων

Αγεῖτο παντοιων νομων. Pind.

Μνημοσυνης και Ζηνὸς εριγδουποιο θυγατρες,

Μοῦσαι Πιερίδες, μεγαλωνυμοι, αγλαοφημοι,

Θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε, ποθεινοτατοι πολυμορφοι,

Πασης παιδειης αρετὴν γεννῶσαι αμεμπτον.

Θρεπτειραι ψυχῆς, διανοιας ορθοδοτειραι,

Και νοῦ ευδυνατοιο καθηγητειραι ανασσαι,—

Κλειώτ', Ευτερπητε, Θαλειά τε, Μελπομενητε,

Τερψιχορητ', Ερατω τε, Πολυμνια τ' Ουρανιη τε,

Καλλιοπη, σὺν μητρὶ και ευδυνατη θεᾷ αγνῆ. Orph H.

Αιθ' Ελικῶνος εχουσιν ορος μεγα τε ζαθεόν τε

Καί τε περι κρηνην ιοειδέα ποσσ' απαλοῖσιν

Ορχεῦνται.—Πιερίηθεν αοιδῆσι κλειουσαι. Hes.

Καλλιοπη σοφιην ηρωΐδος εὗρεν αοιδῆς. κ. λ. Ep. l. 1.

Μουσαγετης. Vid. Απολλω.

Μουσαιος.

Ευμολπου φιλον υἱὸν εχει το Φαληρικον οὖδας

Μουσαῖον, φθιμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε ταφῳ. Ep: l. 3

Ων περὶ μῦθον ἅπαντ' εκλυες, Μουσαῖε δαΐφρον. Orph.

Μουσαῖος δ' εξακεσεις τε νοσων,

Και χρησμοὺς (κατεδειξε.) Ar. R. 1065.

Μουσεῖα, τα.

Χελιδονων μουσεῖα, λωβηταὶ τεχνης. Ib. 93.

Μουσιζω, Μουσιζομαι.

Αχαριν κελαδον μουσιζομενος. Eur. Cyc. 487.

SYN. Αναμελπω, ανταδω.

Μουσική.

Μουσικᾶς εν αωτω. Pind. Ol. 1.

—Μουσικὴν δ' αρα

Ερως διδασκει, κᾂν αμουσος ἦν τὸ πρίν' Eur. Fr.

Μουσικός.

—Και μὰν πρoτερὸν ποκα μουσικὸς ἦσθα. Theoc. 10. 23.

Ηδιον ουδὲν, ουδὲ μουσικωτερον—Phil.

SYN Μουσεῖος, μουσικτης, εμμουσος. τερπνόεις.

Μουσογενης. Μουσοπατωρ.

Μουσογενὴς, μουσοπατωρ Ομηρος. Anac. 185.

Μουσομανης. Vid. Τεττιξ.

Μουσομαντις.

Τίς ποθ' ὁ μουσομαντις ατοπος ορνις ορειβατης. Ar. Av. 277

SYN. Κομπωδης.

Μουσομητωρ (Vid Μνημοσυνη, Μνημη)

Μουσοδομος.

Πετροις μουσοδομοις, τειχεσιν αυτομολοις. Ep. l. 1.

Μουσοποιεω.

—Οτι ταυτας μουσοποιοῦσιν. Ib. N. 333.

SYN. Ραψωδεω. εγκωμιαζω.

Μουσοποιὸς, Μουσοπόλος, Μουσωδος.

Ο μουσοποιὸς ενθαδ' Ιππωναξ κειται. Theoc. Ep. 21. 1.

Αει δε μουσοποιὸς εις σε παρθενων

Εσαι μεριμνα.—Eur. Hipp. 1428.

Σεμνοῖς Μουσοπολοις χαιρων—Orph. H.

Η τίνα μουσοπολον σΊοναχὰν επὶ δακρυσι—αναχαλεσομαι; Eur. Ph. 1522.

Μουσωδὸν, σοβαρὸν.—Man. 5. 143.

SYN. Αοιδός. ποιητής.—θρηνητικός.

Μουσοφθαρτος

Και τον θεᾷ κλαυσθέντα Γαυαντος ταφον

Σχοινίδι μουσοφθαρτον,—Lyc. 832.

Μουσοχαρής.

Τερπεται ημετερω μουσοχαρεῖ βιοτῳ. Ep. l. 1.

Μνσεω.
Πολλὰς ακνσας κ μεμνσωμαὶ κακῶς. Ar. L. 1129.
SYN. Εκμνσεω, διδασκω, παιδευω, ασκεω.
Μοχθεω, Μοχθιζω.
Κηδεσι μοχθησειν—Il. κ. 106.
Ελκεϊ μοχθιζοντα κακῶ—Il. ϐ. 723.
SYN. Κακοπαθεω, ταλαιπωρεω, μογεω.
Μοχθημα. Vid. Μοχθος.
Τὰ παντα λυει ταῦτ' ... μοχθηματα. Ar. Pl 109.
SYN. Κακια, ατασθαλια, αδικια ασελγεια, ανομημα, ὕϐρις.
Μοχθηρός.
Ω πόλλ' εγὼ μοχθηρὸς.—Soph. Ph. 257.
SYN. Αθλιος, αχθεινὸς, καματηρὸς, πονηρὸς, κακὸς, φαυλὸς. πλημμελὴς λεπ]ὸς, θανασιμος, ασθενης.
Μοχθητεον
—Ει μετρω μοχθητεον. Eur. Herc. F. 1251.
Μοχθος.
—Οτ' ηδη πᾶς ὁ μοχθος ἦν πεπων. Soph. Oed. C. 450.
Ατολματον Ελλαδι μοχθον—Pind Isth. 8.
SYN. Μοχθημα. κοπος, καματος, πονος, αικια ατυχια, ανια.
EPITH. Αριζηλος, αμηχανος, αργαλεος, αθλιος, αελπ]ος, ακερδης, βαρυπενθης, βαρυπημων, κενεὸς, οἰζυρὸς, πολυτλητος, πολυσεπφης, στονοεις, στυγερὸς, πισσηεις, φιλοσκοπελος.
Μοχλευτης.
—Θαλασσης αγριον μοχλευτήν. Ar. N. 568.
SYN. Κινητης.
Μοχλευω, Μοχλεω
—Σκαπ]ει, μοχλευει θυρετρα. Eur. Herc. F. 999.
Στηλας τε προϐλῆτας εμοχλεον,—Il μ. 259.
SYN. Μοχλοω. αναμοχλευω, εκμοχλευω, κινεω (διὰ μοχλῶν) κατακλειω, περικλειω. πακ]οω.
Μοχλὸς.
—Συν μοχλὸν αειρας, Od. ι. 332.
SYN Μοχλιον, μοχλίσκος, οχευς, αναφορευς, διωστηρ, εμϐολον, κλεῖθρον βαλϐις, επιϐλης, εμφραγμα, μαγγανον, βλῆτρον.
EPITH. Αρρηκτος, ελαϊνος, οξὺς, χλωρὸς, πυρηκης.
Μοψος.
Μοψον τ' Αμπυκιδην, Τιταρησιον, οζον Αρηος. Hes. α. 181.
—Ον περὶ παντων
Αντοϊδης εδιδαξε θεοπροπιας οιωνων. Ap. 1. 65.
—Μοψον τε δαημονα μαντοσυνάων. Ib.
—Εσθλὸς μεν επιπροφανεντα ενισπειν
Οιωνοις εσθλὸς δὲ συνευφρασσασθαι ἰδοντ. Ib.

M Υ

MΥΑΓΡΑ.
PHR. Ξυλινος δολος. Παγὶς μυῶν ολετειρα. Hom.
Μυαγρος.
—Πολυσπερέας τε μυαγρυς. Nic.
SYN. Μυοθηρ, ερωφια.
Μυαω
—Τί μοι μυᾶτε κ' ανανευετε; Ar. L. 125.
SYN. Μυκ]ηριζω, σκαρδαμυτ]ω.
Μυγαλεη, Μυγαλῆ.
Τυφλήν τε σμερδνήν τε βροτοῖς επὶ λοιγὸν αγουσαν Μυγαλεην,—Nic. Th.
Δυναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' εμοὶ δέ γ' ε. Ath. 7.
Μυγδονια.
Μυγδονιη τρηχεῖα, δυσεκϐατε πυρσὲ θαλασσης. Sibyl. l. 7.
Μυγδων.
—Και Μυγδονος αντιθεοιο. Il. γ. 186.
Μυγμὸς. Aesc. Eum. 117. Vid. Stanl.
SYN. Γογγυσμὸς, σ]εναγμὸς.
Μυδαζομαι.
—Ναυσιοεις άλμη εμυδαξατο δαῖτα. Nic.
SYN. Αποστυγεω, μυσατ]ομαι.
Μυδαινω.
Ἧρε δὲ μυδηεν τόδε φαρμακον,—Ap. 3. 1041.
SYN. Σαπριζω, κατασηπω βρεχω.
Μυδαω.
—Μυδοωσα δ' απὸ χροὸς ερρει λαχνη. Ap 4. 1531.
SYN. Νοτιαω, εμϐρεχομαι, διαϐρεχομαι, διυγραινομαι, διαινομαι. λειϐω. σηπομαι. οζω.
Μυδαλεος.
—Κατὰ δ' υψόθεν ῆκεν εερσας
Αιματι μυδαλεας εξ αιθερος—Il. λ. 54.
Χρεᾶ τε μυδαλεον θειη.—Hes. ε. 554.
SYN. Καθυγρος, διυγρος, διαϐροχος. ανδης. μυδοεις.
Μυδοεις.
—Μυδόεν τεκμηρατο τυγμα. Nic. Th.
SYN. Βρωμωδης.—δυσοδμος. ύπομυσαρος, σηπεδονωδης.
Μυδος.
—Σηπομενον δὲ μυδῳ εκερηγνυται ερφος. Nic. Al.

SYN.

SYN. Βρομος, ιδε. μυδησις.

Μυδροκτυπεω

Κορυφαις δ' εν ακραις ἡμενος μυδροκτυπει
Ηφαιστος.—Aesc Pr. 360.

SYN. Χαλκευω, εγχαλκευω, σφυρηλατεω.

Μυδροκτυπος.

Μυδροκτυπον μιμημ' ὑπὲρ κara βαλων. Eur. Herc. F 992.

SYN. Χαλκευς, σιδηροτεκτων.

Μυδρος.

—Επ' ακμοσιν Ἡφαιστοιο
Εσαότας περὶ μυδρον—Call. 3. 49.
—Και μυδρυς αιρειν χερσιν. Soph. An. 270.
Παχ]ωλιον σ]αθμοισι τηλαυγη μυδρον. Lyc. 292.

EXP. Σιδηρος, (αργος, πεπυρωμένος) χρυσος.

Μυδων.

Αντιλοχος δε Μυδωνα βαλ' ἡνιοχον θεραποντα,
Εσθλὸν Ατυμνιαδην,—Il. ε. 580.

Μυελοεις

—Και οστεα μυελοεντα. Od. ι. 293.

SYN. Μυελωδης.

Μυελὸς.

Μυελὸν οιον εδεσκε, και οιων πιονα δημόν. Il. χ. 501.

SYN. Εντεριωνη.

Μυεω.

Δει γαρ μυηθηναί με πριν τεθνηκέναι. Ar. Pa. 373.
Αλλ' ανδρ εμυησ' Ελευσινιδα—Ep. 1. 1.

SYN. Διδασκω, προπαιδευω, κατηχεω, μυσταγωγεω, οργιαζω, καταρχομαι, τελεω

Μυζω.

—Τι μυζεις;—Ar. Th. 238.
—Και μυζουσιν οικτισμον πολυν,
Υπὸ ραχιν παγέντες—Aesc. Eum. 180.

SYN. Μυχθιζω, αναμυχθιζω, σ]εναζω, βρενθυομαι, μυθιζω, γογγυζω, τονθορυζω.—μυζαω, εκμυζαω, θρηνεω, θηλαζω.

Μυθεομαι, Μυθιζω, Μυθιζομαι, Μυθομαι.

Ωδε δε μυθεομαι—Il. η. 76.
—Πρεπει λαμπρον ερωτα
Μυθισδεν τα ματρι—Theoc 10. ult.
—Ἡν σὺ, γεραιὲ, Μυθεαι αχρεαιτον—Od. ξ. 202.
Παντες μυθισκοντο πολυχρυσον,—Il. σ. 289.

SYN. Λεγω, αυδαω, διαφημιζω, διαλεγομαι, διηγεομαι, κελαδεω, αγαγορευω.

Μυθευω, Μυθευομαι.

Τίς αρ', ὃς εμαῖς μυθευεται
Παρά παισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθολογευω.

—Τι τοι ταδε μυθολογευω; Od. μ. 450.

SYN. Μυθεομαι, μυθολογεω, διαμυθολογεω, επιμυθευω, επιμυθευομαι, μυθοποιεω, μυθοπλαστεω, λογοποιεω.

Μυθητὴς

Μυθηταὶ δ' εν νησῳ
Μεγιστῃ διηπεσιν ιερὸν αστυ. Anac. 81.

SYN Μυθοτὴς, μυθιτης, σ]ασιαστὴς, σ]ασιωτης, σ]ασιωδης αγορητὴς, βλαβερὸς

Μυθοπλαστης, Μυθολόγος. Vid. Μωρολόγος.

Τὸν μυθοπλαστην εξολα ϛ]ησει γοον. Lyc 764.

SYN. Μυθικὸς, μυθωδης—μυθοποιος, μυθητὴς, μυθολόγος, λογοποιὸς, δραματολόγος. ληρὸς. φλυαρὸς.

Μῦθος, Μυθευμα.

Ηπειλησεν μῦθον, ὃ δη τετελεσμένος εσί. Il. α. 388.
—Δακε δη φρενας Ἑκτορι μῦθος. Il. ε 493.
—Μυθοις ει τι πιστευειν χρεων. Soph. Tr. 67.
Τοδε και μελημα μυθοις. Anac. 53. 9
Εν τ' αρεταλογῳ μυθευματα ποικίλ' εχοντας. Man. 4. 448.

SYN. Επος, λογος, ρῆμα, βαξις, μυθολογια, αἶνος διαλεξις, βουλη, παραφασις σ]ασις.

EPITH. Ακριτος, αγαθὸς, απημων, απηνὴς, απ]ερος, αντιπαλος, αμιλλητὴρ, απειροκακος, ασημαντος, αμοιβαῖος, ακεσσιπονος, αλυτος, απατηνωρ, αγηνωρ, αλεξικακος, αμεμφὴς, αμωμητος, αργαλὸς, βαρυζηλος, βιοδωτωρ, βριαρὸς, δυσφερὸς, δολοπλοκος, ερωτοτοκος, ευτροχαλος, εργοπονος, εσθλὸς, ελεγχὴς, εγκυμων, θυμοδοκὸς, θυμαλγὴς, θαρσαλέος, θεηγορος, θεοφραδὴς, θεορρητος, θεοπνευστος, θεσπεσιος, θαλερὸς, θελξιφρων, βραδυδινὴς, δειμαλέος, δολοφρων, κλεψινοος, κεινοφρων, ηπιος, κρατερὸς, κερδαλεος, μειλιχιος, μαλακὸς, κραινος, ολιγοσιχος, ονειδιος, πολυμηχανος, πολυειδὴς, περισσοτονος, πολυφλοισβος, σαοφρων, σοφὸς, σκοτιος, σ]ρεπ]ος, σεμνοτομος, ὑπερφιαλος, ὑψιφρων, ὑψαυχην, φρενοθελγὴς, φιλητωρ, φιλοπευθὴς, φιλιος, φρενοτερπὴς, χαλεπὸς, χρησμητωρ, κυβερνητηρ, κεντωρ, ληϊστωρ, φοιβητὸς, ζωαρκὴς, λυσιπονος, νεμεσημων, ὁμογλωσσος, ὁμοφθογγος, μελιφρων, κενεαυχὴς, πυροεις, παιηων, ποικίλος, δυσαγγελος, πανητωρ, μαντιπολος, ωγυγιος—αγανὸς, αλιος, ἡδὺς, πεπνυμενος, ετητυμος, ὑγιὴς, σ]υγερὸς, κλοπιος, εναισιμος, αιμυλιος, αιμύλος, αγωϊστος, ασχετος, γραωδης, κακοτρόπος, συντομος, ψευδης.

Μυῖα.

—Ως ὅτε μητηρ
Παιδὸς εεργει μυῖαν,—Il. δ. 131.

EPITH. Δαπ]ὴ, δακνηρὰ, τανυπ]ερυγος.

Μυοσοβος.
Δμωας μυοσοβε ρυσμαι ατμενικε Ep. l. 4.
Μυκαω, Μυκαομαι.
Αυτομαται δε πυλαι μυκον ουρανε—Il. ε. 749.
—Αλλ' αδινον μυκωμεναι αμφιθεουσι
Μητερας—Od κ. 413.
SYN. Βρυχω, ηχεω, βοαω.
Μυκαλη.
—Μυκαλης τ' αιπεινα καρηνα. Il. β. 869.
EPITH. Αιγονομος.
Μυκαλησσος.
—Και ευρυχορον Μυκαλησσον. Ib. 498.
Μυκημα, Μυκηθμος
Οσσον περ τοκαδος πελεθει μυκημα λεαινης. Theoc. 26. 21.
Μυκηθμε τ' ηκεσα βοων—Od μ. 265.
—Σοφω μυκηματι φωνης. Possel.
SYN. Μυκη, μυκησις, μυκητωρ, βομβος, βρυχμος, κλυπος, βοη, αυδη.
EPITH. Βαρυδυπον, βαρυβρομον, βλοσυρον, τρηχαλεον, φρικαλεον.
Μυκηνη.
—Ευπλοκαμος τε Μυκηνη. Od. β. 120.
al. ευστεφανος
Μυκηνη, Μυκηναι.
—Και ευρυαγυια Μυκηνη Il. δ. 52.
Ουδε Μυκηνας ειχον ευκτιμενον πτολιεθρον. Il. β. 569.
EPITH. Αυχηεσσα, πολυπονος, πολυχρυσος. Κυκλωπειος.
PHR. Αρχαιοπλυτα εδρασματα. Πολισμα Περσεως.
Κυκλωπειων πονος χειρων. Eur. Βασιλεια Ελληνων. Ep.
Μυκηναιοι.
Και νοον εν πρωτοισι Μυκηναιων ετετυκτο. Il. ο. 643.
Μυκηνις.
Μυκηνιδες ω φιλαι, Eur. Or. 1251.
Μυκης
Κηριος νεα δ'ωρα, μυκης οθι καππεσεν αρπης. Nic.
Μηποτε, λυχνε, μυκητα φερεις—Ep. l. 7.
SYN. Αμανιτης, βωλιτης.—μυκη. λαβη (τε ξιφεος) ξιφος.
Μυκλος.
—Και τον εργατην μυκλον. Lyc. 816.
Μυκλοις γυναικοκλωπαις—Ib 771.
SYN. Ονος.—τραχηλος.—μητηρ, μαργος. βασσαρα.
Μυκτηρ
Οιον μυκτηρ μυκαται—Ar. V. 1479.
—Και μυκτηρες οσφραντηριοι. Ib. 920.

SYN. Μυξητηρ, μυξωτηρ, ριν, ρις, ρινιον.
Μυκτηροθεν, Vid. Βιοω.
Μυκτηριζω.
Οι δε μιν εισαϊοντες, εμυκτηριζον εκαστος. Sib. l. 1.
SYN. Χλευαζω, μυχθιζω, αναμυχθιζω, επιμυχθιζω, εξουθενεω εκμυκτηριζω. διασαρδωνιζω, καταμωκαομαι, εκιμυττω, επιμυκτεω. καταγελαω.
Μυκτηροκομπος.
Μυκτηροκομποις πνευμασι πληρυμενοι Aesch. S. T. 470.
Μυλαξ.
Βαλλομεναι μυλακεσσι—Il. μ. 161.
SYN. Μυλιας, μυλιτης—λιθος μυλικος, τραχυς.
—Βαρος πετρης Νισυριτιδος εγκυκλον ελκω. Ep.
—Γυροδρομον πετρον—Ib.
Μυλη, Μυλος
Αι μεν αλετρευουσι μυλης επι μηλοπα καρπον. Od. η. 104.
—Μυλην αγαθην—και νεοκομπτον. Ar. V. 646.
Οψε θεων αλεουσι μυλοι, αλεουσι δε λεπτα. Prov.
Ουκ αλις ότι μυλοιο περιδρομον αχθος αναγκης.
Σπειρηδον σκοτιοις κυκλοδιωκτος εχω Ep.
SYN. Ωλων, χειρομυλη αλφιτειον—μυλαι,—μυλοι, γομφιοι. αλοιητηρες οδοντες. Ep.
Μυληφατος.
Εικοσι δ' εσω μετρα μυληφατε αλφιτε ακτης. Od. β. 355.
Μυλιαω.
—Κεραοι και ηπειροι υληκοιται
Αυγεον μυλιωντες ανα δρυα βασσηεντα
Φευγεσιν—Hes. ε. 528.
SYN. Τριζω, πριω, (τες οδοντας.)
Μυλλω.
—Το γεροντιον η ρ' ετι μυλλει
Τηναν ταν κυανοφρυν ερωτιδα—ι Theoc. 4. 58.
SYN. Ελαυνω, ωθεω, ειλεω.
Μυλοειδης, Μυλοεις
—Ασπιδ' αξε βαλων μυλοειδει πετρω. Il. η. 270.
Ψυχεο δ' εν στερνω προβαλων μυλοεντι θυμης
Εσθλω αβροτονοιο δυω κομοωντας ορπηκας. Nic. Th.
SYN. Μυλικος, στρογγυλος, τραχυς.
Μυνδια.
Δημας δε σπηδν Μυνδια Παλληνιδι. Lyc. 1261.
Μυνδιος.
Ως ταχυθ' υπ' ερωτος ο Μυνδιος αυτικα Δελφις. Theoc. 2. 29.

Μυδὸς.
—Ελλοπος μυδῷ δίκην· Lyc. 1375.
SYN. Αφωνος, μυταρός.

Μυια.
Αλλ' αγε μὴ μετηαι παρελκετε.—Od φ. 111.
SYN. Προφασις, πρόφασμα, προσχημα, προβλημα, προκαλυμμα, σκῆψις, επισχεσις, αιτιολογια, λαβὴ, απολογημα, απολογια, παραιτησις, παραιτημα.

Μυνης.
—Περσεν τε πολιν θειοιο Μυνητος. Il. τ. 296.

Μυξα.
Τῆς εκ μεν ῥινῶν μυξαι ῥέον—Hes. α. 267.
SYN. Βλεννα, κορυζα, φλεγμα ευρὼς, σαπροτης, σῆψις.

Μυοκτονος.
Στησομεν ευθυμως το μυοκτόνον ὧδε τροπαιον. Hom. B. 158.

Μυοξος, Μυωξος.
Και τυτθὸς, ἁπαλὸς, ολιγοδρανίας τε μυοξος,
Τοὶ δή τοι συμπασαν ευκνωσι μενοντες
Χειμερινην ὥρην δεμας ύπνοισιν μεθυοντες. Opp. κ. 2.
SYN. Φυσαλος.

Μυοχοδος.
Ο μυοχοδος γερων—Menand.
SYN. Ευτελὴς, ουδενὸς αξιος.

Μυρίζω.
—Πελοπος δ' επὶ νῆσος οπισθε
Ειδομενη πλατανῳ μυρίζοντι πετηλῳ. Dion. 404.

Μυερος.
—Η δε μυερος εφολκαιη τετανυσται. Nic. Th.
SYN. Κολοβος, βραχὺς, ελλειπὴς, κολος.

Μυραινα.
—Μυραινα γ' η εχιδν' εφυ. Aesc. Ch. 994.
SYN. Σμυραινα.—μυρος, μυραινος.
ΕΡΙΓΗ. Οιστρομανὴς, Ταρτησια.

Μυριάκις.
Ωμοσα μυριάκις επίγραμματα μηκέτι ποιῶν. Ep. l. 2.

Μυριαμφορος.
Ποθεν αν λαβοιμι ῥῆμα μυριαμφορον, Ar. Pa. 520.

Μυριάς.
Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριακοσιαις εμαχοντο, Ep. l. 3.

Μυριετης.
—Τον μυριετῆ χρονον αθλευσω —Aesc. Pr. 94.

Μυριζω.
Αυτὴ γαρ μυριζαι καὶ το μυρον δυνασαι. Ep. l. 7.
SYN. Αλειφω, εγχρίω, μυροω, μυραλοιφεω.

Μυρικη. (θαμνῶδες φυτον)
—Και ιτέαι, ηδε μυρῖκαι. Il. φ. 350.
—Μυρικης τ' εριθηλέας οζυς. Il. κ. 467.
Οζον ες αλγινοεντα βαθυρριζοιο μυρικης. Cal. l. 4.

Μυρικινος.
Οζῳ ενι βλαφθέντε μυρικινῳ—Il. ζ. 39.

Μυριλλα.
Ροδον εν κοραις Μυριλλα. Anac. 61. 14.

Μυρινη.
—Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυρινης. Il. β. 814.

Μυριοβοιος.
Κὴξ ολιγον μυριοβοια τιθει. Ep. l. 1.

Μυριοδυς.
—Μυριοδυς ελεφας. Ib.

Μυριος.
Μυριοι, ὅσσα τε φυλλα και ανθεα γιγνεται ὥρᾳ. Il. β. 468.
—Φερει δ' αἷμα μυριον νεκρῶν. Eur. Or. 1493.
SYN. Αμυθητος, απειρητος, αναριθμος, απλετος.—πλεῖστος.

Μυρίον, adv.
—Αλις χεράδος περιχευας Μυρίον—Il. φ. 320.

Μυριοκαρπος.
Φυλλαδα μυριοκαρπον,—Soph. Oed. C. 408.

Μυριοκρανος. Vid. Υδρα.

Μυριομορφος. Vid. Βακχος.

Μυριομοχθος.
Δερκεο μυριομοχθε τεὺς Ηρακλες αγῶνας. Ep. l. 4.

Μυριοναυς.
Ξερξες μυριοναυν ουχ ύπεμειναν αρη. Ep. l. 3.

Μυριονταρχος.
Χρυσεὺς Ματαλλος μυριονταρχος—Aesc Per. 314

Μυριοπληθὴς.
—Εν ανδράσι δ' αὖ
Κοσμος ενδον ὁ μυριοπληθὴς
Μειζω πολιν αυξει. Eur. I. A. 571.

Μυριοδες.
—Τὴν μυριοδὴν μοῖραν—Ar. Th. 562.

Μυριοτευχος, Μυριοτευχὴς. (Μυριοτευχῶν. B.)
—Μυριοτευχους τῶν Ατρειδων—Ib. I. T. 141.

Μυριοφορτος.
Ναῦς ατε μυριοφορτος,—Ep. l. 1.

Μυριοφωνος.
Δημος ὁ μυριοφωνος;—Ep. l. 5.

Μυριπνοος.
Ως με μονον προλιπουσα μυριπνοος ωχετ' αριστη. Ep l. 7.

Μυριωπὸς.
Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εισορῶσα βεταν. Aesc. Pr. 571.
SYN. Πολυοφθαλμος.

Μυρμὴξ.

Μυρμηξ.
—Φιλος, μυρμακι δε μυρμαξ. Theoc. 9. 31.
EPITH. Βωλοτόμος, γηπόρος, γαιομορος, δυσπαθης, εργατης, χρυσοφόρος, αει μογεων. (ὡς)—Μυρμακες ανεριθμοι και αμετροι. Theoc.
Μυρμηκες γαιης μυχατης προλελοιπότες οικυς,
Ερχονται βιοτοιο κεχρημενοι, όππότ' αρυραι
Ανια κειραμεναι καρπων πληθωσιν άλωας.
Οι δ' αυτοί πυροίο κοτρεις αχθος εχυσιν,
Η κριθων αιεὶ δε φερων φορεοντα διωκει,
Εκ θερεος ποτὶ χειμα βορην σφετερην επαγοντες
Ατρυτον φύλον δ' ολίγον τελεθει πολυμοχθον. Phoc.
Μυρμιδονες.
Μυρμιδόνες δε καλεῦντο,—Il. ς. 684.
—Ταχυπωλοι, εμοὶ ερικρες έταῖροι. Il. ψ. 6
EPITH. Εγχεσιμωροι, μεγαλητορες, φιλοπτολεμοι.
—Κραδιην και θυμον εχοντες.
Μῦρμος.
Μυρμον τὸν ἐξαπεζον ανδρωσας σ]ρατον. Lyc. 176.
—Δια σ]ειων μυρμον—Ib. 890.
SYN. Μυρμηξ—σπιλάς.
Μυρομαι, Μυρω.
—Αμφὶ δ' έταῖροι Μυρονται—Il. τ. 213.
—Και δακρυσι μύρον. Hes. α. 132.
SYN. Προσμυρομαι, γοαω, κλαιω, θρηνεω, επικλαιω λειβω, σ]αλαω, ρεω, βρεχομαι.
Μυρον, Μυρωμα
Μη μυρα λωτροχοοι τᾷ Παλλάδι, μηδ' αλαβαςρως
Οισετε—Call. 5. 15.
—Μεμυρισμαι την κεφαλην μυρωμασι. Ar. Ecc.
SYN. Χρισμαρ, αλειφαρ.
EPITH. Βαρυτιμον, θυϊον, χλωρον, ευωδες, ευοδμον, μαλακόν, ηρινον, ἡδὺ, δαιδαλεοδμον. Συριον, Τυριον, Αιγυπτιον, Φοινικιον, Σισυμβριον, Αμαρακινον, Ερπυλλινον, Μεγαλλιον.
Μυροποιός. Anac. 162.
Μυροβοςρυχες.
—Επι κροταφοις μυροβοςρυχε Ηλιοδωρας. Ep. I. 7.
Μυροπνυς.
Και μυροπνυν Δημυς χρῶτα—Ib.
Μυροπώλης, Μυροπωλις.
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπωλιδες. Ar. Ecc. 836.
SYN. Μυρεψὸς, μυρεψικὸς, μυρηρός.
Μυροχριςος.
Μυροχριςος λιπαρὸν βοςρυχον.—Eur. Cyc. 499.
Μυρου, Vid. Μυρίζω.
Ἡ της μεμυρωμαι την κεφαλην μυρωμασιν. Ar. Ecc. 1109.

Μυρρινη, Μυρσινη. Vid. Μυρτος.
—Πῦρ εχων και μυρρινας
Προθυσομενος εοικε της πεμψεως. Ib. Th. 37.
Μυρσινας ἱερὸν φοβαν. Eur. I. 120.
Μυρινος, Μυρσινος.
Ψιλὸν γινεσθαι δεῖ σε μεχρι τῶ μυρρινυ. Ar. Eq. 960.
Πλοκαμον αποσχιζυσα μυρσινων φοβην. Eur. Alc. 169.
Μυρρινών.
Καὶ μυρρινῶνας.—Ar. R. 156.
SYN. Μυρτεων, μυρτινεών.
Μυρσινοειδης.
—Και μυρσινοειδέας οζυς. Hom. M. 81.
Μυρσινος.
—Και Μυρσινος εσχατοωσα. Il. ς. 616.
Μυρσος.
Μυρσον ες ωτωεντα παλαιφαμενης τε αγνοιο.
E. M. Αργεῖον ἐξαγιν πλεκομενον λυγων.
Μυρτιλος.
Μυρτιλος εκοιμαθη
Παγχρυσων διφρων
Δυςανοις αικιαις
Προρριζος εκριφθεὶς,—Soph El. 511.
Μυρτις.
—Ιδε γλυκυαχέα Μυρτιν. Ep. I. 1.
Μυρτον.
Ηριπα βοσκομεθα παρθενια
Λευκοτροφα μυρτα, χαριτων τε κηπευματα. Ar. Av. 1100.
Μυρτος.
—Μυρτοιο δὲ χεῖρες αθικτοι. Call. 3. 201.
SYN. Μυρρινος, μυρρινη, μυρσινη, μυρτὶς, μυρτια
EPITH. Απαλὴ, ευοδμος.
Μυρων.
Βοιδιον ὁ χοανοις τ8]υπωπομενον, αλλ' ὑπὸ γηρως
Χαλκωθεν, σφετερη ψευσατο χειρὶ Μυρων. Anac. 169.
Μῦς.
Μυς ποτὲ διψαλεος, γαλεης κινδυνον αλυξας. Hom. B. 9.
—Ὅπως δόλιως μυας ἐξολεσωμεν. Ib. 150.
Ος μονος εν μυεσσιν—Ib. 257.
SYN. Σμινθα, σμινθος, ἱραξ.
EPITH. Ερπυςης, λυχνοβόρος, παμφάγος, τυχηβόρος, σκοτιος, φιλολυχνος.
—Ερπυςὴς κατὰ δωματα—
Σμινθος ὁ παντοιης δαιτος λιχνος, ὐδε μυαγρης
Δειλὸς, ὁ κ' εκ θανατυ κερδεα λιζομενος. Ep.
Μυσαγμα.
—Τό,τ' αιαῖ συνετὶς μυσαγμά πως. Aesch. Supp. 1002.

Μυσαρὸς,

Μυσαρὸς, Μυσαρωπὸς. Vid. Πονηροσυνη.

Η ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τίν επιχαρμα τετυγμαι; Theoc. 2. 20.

SYN. Μυσαχθὴς, μυσαχνὸς, μιαςωρ, μιαρος, μυχρὸς, ακαθαρτος, ἀπεχθὴς.

Μυσατ]ομαι.

Παιδων μυσαχθεισ᾽ εισοδυς—Eur. M. 1149.

SYN. Αποςρεφομαι, βδελυτ]ομαι, μυδαζομαι δυσχεραινω.

Μυσιη,

Το πιλιδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μυσιον. Ar. A. 438.

Μυσὶς.

—Και υεια Μυσίδος αιης. Dion. 805.

Μυσοὶ,

—Πριαμῳ Μυσοὶ δοσαν αγλαα δῶρα. Il. ω. 278.

EPITH Αγχεμαχοι, αγχιμαχοι, ακοντισταὶ, καρτεροθυμοι.

Μυσος.

Αλλ᾽ αυτὸς αὐτῦ τῦτ᾽ αποσκεδω μυσος. Soph. Oed. T. 138.

SYN. Μιασμα, βδελυγμα, προσοχθισμὸς, φονος.

Μυσπολεω.

—Και μυσπολεῖ, ὅςις καταδεδυκὼς—Ar. V. 140.

EXP. Καταδυεται, ὡς μῦς φοιτᾷ.

Μυςαξ.

Και μυςαξ πολὺς ἦρος αρ᾽, αυχλέοι δὲ κικιννοι. Theoc. 14. 4.

SYN. Γενειον, ὑπογενειον, προπωγωνιον.

Μυςηριον, τὰ Μυςηρια.

—Νομισαι δέ σε ταῦτα χρὴ μυςηρια. Ar. N. 143.

—Ιδὲ μυςηρια θ᾽ ἁγνά. Orph. H.

SYN. Απορρητον.—οργια. προτελεια τά.

EPITH. Απυςον. απιςον.

Μυςηρικὸς, Μυςικὸς, Μυςηρὶς.

—Φωνὰν χοιριων μυςηρικῶν. Ar. A. 747.

—Χοιρυς εγώγα μυςικώς. Ib. 764.

—Και τελετας μυςηρίδας εὕρετο Βακχυ. Ep. l. 3.

SYN. Μυςηριακὸς, μυςηριωδης.

Μυςης, Μυςιπόλος.

Κλῦθ᾽ επαγων ζωὴν ὁσιαν μυςη νεοφαντῃ. Orph. H.

Μυςιπολυς ρεχ]ῆρας, ιδ᾽ οργιωντας εσεσθαι. Min. 4. 220.

SYN. Μυςοπόλος, μυςιπολευτης, ἱερεύς. αρρητης.

EPITH. Ἱερὸς, εὐσεβος, θεοφραδὴς.]

Τυς δὲ σὺ εν τελεταις ὁσιας μυςας αναδειξαις,

Θῆσα ανθαλεας, πολυολβυς, ευφορεας, αγνὸς,

—Θνητῶν ςἡριγμα κραταιὸν. Orph. H. 15.

Μυςις.

Μυςις γαματος ἡ Κυπρις

Υμεναιοις κροτῦσα. Anac. 18. 12.

—Μυςίδα μολπήν. Ep. l. 5.

Μυςιλαγυτες.

—Βραχυσυμβολε, μυςιλαγυνε. Ep. l. 2.

Μυςιλη. Μιςυλη.

Εγὼ δὲ μυςιλας μεμυςιλημενας

Υπὸ τῆς θεῦ (φερω.) Ar. Eq. 1165.

SYN. Μυςρον.

Μυςιλλαω, Μυςιλλαομαι, Μιςυλαομαι.

—Κάμψοιν χεροῖν

Μυςιλλᾶται τῶν δημοσιων. Ib. 824.

SYN. Κατατρωγω—ευεργαζομαι.

Μυςιπολευτος Vid. Μυςης.

Αι τελετὰς θνητοῖς ανεδειξατε μυςιπολευτυς. Orph. H Mus.

Μυςιπολευω, Μυςοπολευω.

Ειτε καὶ εν Φρυγιῃ σὺν μητέρι μυςιπολευεις. Orph. H.

SYN. Εορταζω, επιτελεω.

Μυτωτ]ευω

Αὖθις τὸν αυτὸν ανδρα μυτ]ωτευσομεν. Ar. V. 63.

SYN. Συντριβω, επικραινω, συγκοπ]ω.

Μυτωτὸν.

—Εν μυτωτῷ μετὰ τυρῦ. Ib. Eq. 768.

—Ην ετριψαντο μυσωτὸν. Call. ap. Sch. V. 63.

SYN. Τριμμα.—πλακῦς.

Μυχατος. Vid. Μυχος. Μυχιος.

—Ο δε δωματος εκ μυχατοιο

Ερχεται Ερμειης.—Call. 3. 68.

Μυχθιζω.

—Και σιμὰ σεσηρως Μυχθιζεις—Ep. l. 7.

SYN. Μυζω, ςἐνω.—μυκτηριζω.

Μυχθισμὸς.

Κλυω—μυχθισμῶν νεκρῶν. Eur. Rh. 789.

SYN. Στεναγμα. οιμωγὴ, ολοφυρμὸς.

Μυχιος.

Φυλλων τε ςοιῆσι τινασσομενων μυχιῃσι. Ap. 2. 744.

[SYN. Μυχιαῖος, μυχατος, ενδομυχος. εςιος.

Μυχμὸς

Μυχμῷ τε ςὲναχῇ τε—Od. ω. 415.

SYN. Ρογχος, κλυπος.

Μυχοιτατος.

Ιζε μυχοιτατος αιεὶ—Od. φ. 146.

SYN.

SYN. Ενδοτατος, εσωτατος, μυχαιτατος, μυχατος.

Μυχος. Μυχόθεν.

Εςι πολις Εφυρη μυχῳ Αργεος—Il. ζ. 152.

—Πιμπλασι μυχυς λιμένος—Il. φ. 23.

—Πελανῳ μυχόθεν βασιλειῳ Aesc. Ag. 96.

SYN. Μυχα, κευθμων, κολος. τὸ εσω, ενδον, ενδομυχον, μυχατον.

EPITH. Ανοςητος, δειμαλέος, γλαφυρὸς, κοῖλος, ευρὺς, λιπαρὸς, σκιοεις, πολυγναμπτος, πολυςιφὴς, πετρηεις, σκοτιος, ςυγερὸς, σκιερὸς, ταρταρεος. ανηλιος, ποντιος, νερτερος.

Μυχοτροπος

Τας μυχότροπυς, τας ανδρεαςριας καλῶν. Ar. Th. 399. (al. μοιχοτροπυς)

Μυχυρος.

Και μυχυρε χοιραδων Ζαραξ. Lyc. 373.

SYN Φυλαξ.

Μυω.

Ου γάρ πω μυσαν οσσε ὑπὸ βλεφαροισιν εμοῖσιν. Il. ω. 637.

SYN. Απομυω. καμμύω, επιμυω, σκαρδαμυττω. δενδιλλω.

Μυων.

—Ενθα παχιςος

Μυὼν ανθρωπυ πελεται—Il. π. 315.

Δρυψ᾽ απὸ μυωναν.—Ib. 324.

SYN. Γαςροκνημια. μῦς.

Μυωψ.

Εδραμεν αὖτε περτις ανευρος, ἦντε τυπῶσαν

Κεντρον ανεπτοιησε βοηραιςαο μυωπος. Tryph. 352.

Εὖσσον, ὅν τε μυωπα βοῶν καλεουσιν αμορβοί. Call. Fr.

Σπερχεται εκ μυωπος ανθέα δεγμενος ὁρμήν. Nic.

SYN. Οιςρος εγκεντρις, κεντρον, βυκεντρον, ὑσπληγξ.

EPITH. Βοοσσόος, γυρόβρος. οξυτόμος.—αιμοβοιτος, αδηφαγος. αιόλος, δηῖος.

—Τον ἱππαςῆρα μυωπα.

Χρυσεον ευκνημυ κεντρον εθηκε ποδός.—

Κεντρα τ᾽ εναιμηεντα διωξιπποιο μυωπος.

Βυςροφον ακροσιδηρον απειλητῆρα μυωπα. Suid.

M Ω

MΩΛΟΣ.

—Περὶ δ᾽ αυτῦ μῶλος ορωρει Il. ρ. 397.

—Θανατον και μῶλον Αρηος. Il. ϛ. 401.

SYN. Μαχη, θορυβος, πονος, φυλοπις. βαρος.

EPITH. Αγριος, ασχετος, αλγινοεις, αιματοεις, ςονοεις.

Μωλυ.

Ριζῃ μεν μελαν εσκε, γαλακτι δε εικελον ανθος,

Μῶλυ δε μιν καλεουσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ᾽ ορυσσειν

Ανδρασι γε θνητοῖσι—Od. κ. 305.

Μωμαομαι, Μωμευω

—Τρωαὶ δέ μ᾽ οπισσω

Πᾶσαι μωμησονται—Il. γ. 412.

—Μήτις οπισσω Μωμευῃ—Od. ζ. 274.

SYN. Ψεγω, μεμφομαι, εγκαλεω, λοιδορεω. επισκωπτω, επιμωμαομαι, κακιζω, κακηγορεω, προπηλακιζω

Μωμητος

—Ουκ ὅπλων σχεσιν Μωμητὸς—Aesc S.T. 514.

SYN. Ψεκτὸς, καταμεμπτος.

Μῶμαρ,

—Η μῶμαρ γενυς. Lyc. 1134.

Μῶμος.

—Εθελεις δέ κε μῶμον αναψαι. Od. ϛ. 86.

SYN. Ψογος. ψεγμα, ονειδισμὸς, κακισμὸς, κακηγορια, λοιδορια, διαβολη, ονειδος. φθονος.

EPITH. Ζηλημων, ελεγχής.

Αλλὰ σὺ μῶμε

Εξιθι, κεὶς ἑτερυς οξὺν οδοντα βαλε.

Μωμος.

Γραμματικοι, Μωμυ Στυγιυ τεκνα—Ep. I. 1.

Μωμυ λαιψηρας εξεφυγε πτερυγας. Ib.

EPITH. Παναπευθὴς, τρισαλαςος.

Μωνυξ.

—Και ελασση μώνυχας ἱππυς. Il. ε. 236.

SYN. Μονωνυξ, μονοχηλος, μωνυχος, μονωνυχος

Μωραινω.

Πεζος η ταυτης δε πεῖραν

Τηνδ᾽ εμωρανεν ταλας; Aesc. Perf. 721.

SYN. Ανοηταινω, ηλιθιαζω, ευηθιζομαι, ηλαινω, μαινομαι.

Μωρια, το μῶρον.

Σχεδον τι μωρῳ μωριαν οφλισκανω. Soph. An. 476.

Αλλ᾽ ὡς το μῶρον ανδράσιν μεν ὑκ ἔνι; Eur. H. 966.

SYN. Μωροτης, μωρωσις, ευηθεια, ανοια. μωχηα, αμαρτια

Μωρολογεω.

—Οποσοι τάδε μωρολογῦσι. Ath. 4.

Μωρολογος.

Μυθολογος τευχει και αισχορρημονας ανδρας,

Μωρολογυς χλευης θ᾽ ἠγητορας—Man. 4. 445.

Μωρος, Μωροφρων.

—Και μωρα βυλευσωμεθα. Ar. Ecc. 472.

—Μωροφρονες, αισχρογελωτας. Man. 4. 283.

* Q q SYN.

SYN. Ανοητος, ατχισθητος, αλογος γελωτοποιός. μῶκος, αφρων, ματαιος, αμβλύς.
Μωσης.
Μωσης αρτιγενεθλος επεγραφε—Nonn.
—Θεουδεος εσμεν ἑταῖροι
Θεσμοτοκου Μωσῆος—Ib.
—Υποςρατηγε Θεσπις Μωσεως. Cyr. Th.
SYN. Αριςοπατος, πελυφρων, Θεσμοθετης, —Θεσπιδης μαντις.

NABATAIOI.
—Ὑπὲρ κλιτὺν Λιβανοιο
Αρχαιοὶ ναιουσιν επωνυμιην Ναβαταῖοι. Dion 954.
Ναβλας.
Ναβλαν τιν' ὁδε ναβλας τι εςιν, ειπέ μοι. Ath. 4.
Ναβλιςοκ]υπης
Ναβλιςοκ]υπέας τε χοροις,—Nan. 4. 185.
Ναετηρ, Ναετης
Ναζαρεθ ναετῆρα—Nonn. I.
Ναζαρεθ ναετης πελομαι—Ib.
SYN. Ναιετης, ενναετης, οικητης, οικητωρ. εγχωριος, επιχαριος, εποικος, ενοικος, μετοικος, περικτιων.
Ναι:
Ναι μα τοδε σκηπ]ρον—Il. α. 234.
Ναϊαδες, Ναϊδες, Vid. Νηϊαδες.
Ναϊσι και Βαχχοις—Orph.
Ναϊς. Vid. Λαϊς.
Και νυμφαν—Ναϊδα γᾶμεν. Theoc. 8. 93.
Ναιεταω, Ναιω.
Ναιεταουσι πολιες—Il. δ. 45.
—Ηδ' οἱ Στυρα ναιεταεσκον. Ib β. 539.
Τρωων οἱ ναιουσι κατὰ π]ολιν—Ib. 130.
Ος ρ' εν Υλῃ ναιεσκε—Il. ε. 708.
Νησων, αἱ ναιουσι περην αλος—Il. β. 626.
SYN. Οικεω, κατοικεω. διατριβω.—ναιομαι. κειμαι
Νακη. Νακος.
Αν δε νακην ἑλετ' αιγὸς—Od. ξ. 530.
—Τό μευ νακος εχθὲς εκλεψεν. Theoc. 5. 7.
SYN. Δερμα. βυρσα. κωδιον.
Νᾶμα.
—Και Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες Νᾶμα—Theoc. 7. 116.
SYN. Νασμὸς, ρεῖθρον. ρεεθρον, ρεῦμα, ρεος. χυσις, απορρωξ. απορροη. ρυαξ, λειβηθρον, οχετος. κρηνὸς —ὑδωρ (ποτὸν)
EPITH. Αεναον. αργυρεον, γλυκυ, ἱμερόεν, ἱερὸν, θεοφιλὲς, θεοπνευςον, καλλιρρουν, καθαρὸν, παντεφιλες, ὑγιεινὸν, φαιδρὸν, φιληδονον, χρυσορρυτον, ωραιον.
Νανος. (ὁ Οδυσσεύς)
Νανος πλαναισι παντ' ερευνησας μυχὸν
Αλός τε και γῆς—Lyc. 1244.
Νανοφυὴς. Ναννοφυής.
Ναννοφυεῖς,—Arist. Pa. 790.
SYN. Νανωδης. ανθρωπαριον.
Ναξιος.
—Ξὺν Ναξιαις σαῖς Θυάσι—Soph. An. 1164.
Ναξιοεργης.
Το πλοῖον εςαι Ναξιοεργὴς κανθαρος. Ar. Pa. 142.
Ναξος.
Ναξος τ', ηδὲ Παρος.—Hom. A. 44.
Ναός, Att. Νεώς, Νεός.
Μητρὶ φιλα καὶ πατρὶ θυωδεας εισατο ναούς. Theoc. 17. 123.
—Προς νηὸν Αθηναιης αγελείης. Il. ζ. 269.
SYN. Ανακτορον, ἑδος, ἱερὸν, σηκὸς, τεμενος. αλσος. ειδωλειον.
EPITH. Αργυροφεγγὴς, αιπυδμητος. ἁγιος. ακηρατος, αχραντος, αιγαλὶος, αιπρεπὴς. επηρατος. ευλαιγξ. ευωδης, ευκιων, ευκλεὴς, ευςυλος. ζαθεος. θυωδης, θεοκλητος. θεοτερπὴς, θεοδμητος. θεοτευκτος, θεοδεγμων. ἱμερτὸς, ερικυδὴς, ἱερὸς, κηωδης, λιθοξοανος. λιθωδης, περικαλλὴς, πολυκλαυςος, πολυλλιςος. πολυολβος. πανδοχος, πιων, καλλιθεμεθλος. ὑψιθεμεθλος, ὑψοροφος, τιμιος. χαριεις. χρυσαμπυξ, χρυσαυγὴς.
PHR. Κλισιη θεοτερπὴς. Apollin.
Ναοφυλαξ. Νεωφυλαξ.
Ω ναοφυλακες βωμιοί τ' επιςάται. Eur. I. T. 1284.
SYN. Ιεροκομος, ἱεροδουλος. ζακορος. ἱεροφυλαξ. νεωκορος, νηοκορος, νηοπολος, προπολος. σηκοκορος, τεμενωρὸς, φαιδρυντής.
Ναπη. Ναπος.
—Και πρωονες ακροι, Και ναπαι,—Il. π. 300.
Λατμιον αν ναπος ἠλθε—Theoc. 20. 39.

SYN.

SYN. Αγκος, δρυμος, συναγκεια, κοιλας, αλσος, τοπος ορεινος, συμφυτος.

EPITH. Βαθυτερμος, επηρεφης, ευυδρος, ερημαια, μακεδνα, κισσοφορος, νιφοβολος, εγκοιλοπεδος, πολυρρηνος, πολυθηρος, συσκιος, σκιερα, υλιμος, υλοκομος, χλοερα.

Ναπαιος.

—Ναπαιαις εν Κιθαιρωνος πτυχαις. Soph. Oed. T. 1045.

SYN. Ναπωδης, δρυμωδης, υλωδης.

Ναπυ.

Κάβλεψε ναπυ—Ar. Eq. 628.

SYN. Σιναπι.

EXP. Δριμυ, οργιλον.

Ναρδος.

Ναρδου τ' ειςαθεος δραχμιαιον αχθος ελεσθαι. Nic.

—Και ες κυανοτριχα χαιτην

Ναρδον, υπο γλαυκης κλειομενην υαλου. Ep Suid.

EPITH. Ευσταχυς.—πιστικη, πολυτιμος.

Ναρθηξ.

Εν κοιλω ναρθηκι,—Hes. ε. 52.

—Και πυροκαιταν

Ναρθηκα, κροταφων πλακτορα νηπιαχων. Ep. Suid.

SYN. Ναρθηκια, ραβδος, πληκτιγξ.

EPITH. Βριαρος, γηροκομος, απτολεμος, θυρσοφορος, πυρσοπορος, πυρσοτοκος, ριπτομενος, μυστιπολος, ιερος.

Ναρθηκοπληρωτος.

Ναρθηκοπληρωτον δε θηρωμαι πυρος

Πηγην κλοπαιαν—Aesch. Pr. 109.

Ναρθηκοφορος. Vid. Βακχος.

Πολλοι μεν ναρθηκοφοροι, παυροι δε τε Βακχοι. Prov. Ep. l. 1.

Ναρκαω.

—Ναρκησε δε χειρ επι καρπω Il. Θ. 328.

SYN. Αργεω, βλακευω, αποναρκωμαι, νωθρευω, νωθραινω, μαλακιζομαι, κατοκνεω, λυομαι, εκναρκαω.

Ναρκα. Ναρκη.

Η σπαρον, η ναρκας αγιλπιδας—Ath. 7.

—Ωσπερ ναρκη με κατα της χειρος καταχειται. Ar. V. 711.

Οιην δη ναρκη τερενοχροι φαρμακον αλκης. Opp. αλ. 2.

SYN. Ναρκωσις, ναρκημα, ναρκησις, βλακεια, σκιπρεια, μυρμηκιασις, αναισθησια, νωθροτης—ιχθυς.

EPITH. Αφρων.

Ναρκισσος.

Α δε καλα ναρκισσος επ' αρκευθοισι κομασαι. Theoc. 1. 133.

SYN. Λειριον, λιριον.

EPITH. Ευπνοος, ευχροος, υγρος, φιλομβρος.

Θαλλει δ' ουρανιας υπ' αχνας

Ο καλλιβοτρυς κατ' ημαρ αιει

Ναρκισσος, μεγαλαιν θεαιν

Αρχαιον στεφανωμα.—Soph Oed. C. 715.

Ναρκισσος.

—Και ο Ναρκισσος ακνει. Nonn. l. 11.

Ειχε δε Ναρκισσοιο φερωνυμα φυλλα κορυμβων. Ib l. 48.

EPITH. Ποθοβλητος, ιμεροεις, καλλιρροος.

Ναρος.

Προς ναρα δε κρηναια χωρωμεν ποτα. Soph. E. M.

SYN. Υγρος.—αρραν ναρος. (Hes.)

Νασμος.

—Μελισσορυτων απο νασμων. Orph. 572.

SYN. Ναμα. ομβρος. κατακλυσμος. απορροια.

EPITH. Μελαναυγης.

Νασσω.

Αμφι δε γαιαν εναξε—Od φ. 122.

SYN. Επινασσω, επεμβαλλω, εμφορεω, συμπληροω. βυω ομαλιζω. θλιβω.

Νασης.

Νασης Αμφιμαχος τε, Νομιονος αγλαα τεκνα. Il. β. 870.

Νασος.

—Λαρω νασος θυειν μελιτουττας. Ar. Av. 568.

Πριν αν κρατηση νασον ευςοχω λιθω. Lyc. 528.

SYN. Πλακους, θερμος αρτος μετ' ελαιου—πυκνος, μη εχων τι κουφον.

Ναυαγια. Ναυαγιον.

—Χειμωνι και ναυαγιαις. Ar. Th. 880.

Ναυαγιων Κρισσαιον ιππικων πεδον. Soph. El. 732.

SYN. Ναυφθορια—εκβρασμα. πτωμα.

—Νηα διαρραισθεισαν αελλαις

Αιπα Ποσειδαωνος αμειλικτοιο τυχουσαν. Opp.

—Στεναγμων εκβεβρασμενων νεκρων

Συν ημιθραυστοις ικριοις,—Lyc.

Ναυαρχια.

Κραιων ατασης Μολοσσος ναυαρχιας. Lyc. 733.

SYN. Ναυκληρια.

Ναυαρχος.

Ουτε ναυαρχος μολων. Soph. Aj. 1219.

SYN. Ναυκρατης, ναυκρατωρ, στολαρχης, στολαρχος. κυβερνητηρ αποστολευς. ναυστιβης.

Ναυατης. Ναυβατης. Vid. Ναυτης.

Φοβος δ' ην ναυαταις τεγξαι ποδα. Eur. I. T. 1380.

Ιω μοι φιλοι ναυβαται. Soph. Aj. 348.

Ναυβατοι

Ναυβατος.
—Ναυβατῳ σ]ολῳ Ph. 273.
Ναυβολιδης. Vid Ιφιτος.
Ναυδετον.
Και ναυδετ' ανηψατο πρυμνῆς. Eur. Tro. 811.
SYN. Προτονος, καλως, πρυμνησιον.
Ναυηγὸς pro Ναυαγός.
—Ου λησεις γε θεὸς—
Ναυηγὸν ρεψας απὸ σωματος, ὡς απὸ πετρης. Hom. B. 93.
Ναυκρατιτης (σ]εφανος)
Τας μεν ροδινας, τον δε Ναυκρατιτην. Anac. 87.
Ναυκληρεω.
Συ δ' αυτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πολιν. Aesc. S. T. 658.
SYN. Ναυτιλλομαι, ναυαρχεω, κυβερναω, περιεπω, σωζω.
Ναυκληρια.
Αλλ' οὐδὲ ναυκληριαν—Στειβας—Eur. Alc. 109.
SYN. Ναυαρχια.—ναυτιλια—σ]ολος.—το ναυτικὸν.
Ναυκληρος,
Πλεων γαρ ὁ ναυκληρος ου πολλῷ σ]ολῳ. Soph. Ph. 554.
Ναυκρατης. Nom. pr.
—Διδου χαριν Αισχυλου ὑῷ
Ναυκρατει, ευχωλας τασδ' ὑποδεξαμενος. Anac. 188.
Ναυκρατωρ. Vid. Ναυαρχος.
Οδ' εσιν ἡμῖν ναυκρατωρ ὁ παῖς—Soph. Ph. 1100.
Ναῦλος, Ναῦλον.
Εκβαιν' αποδος τον ναῦλον—Ar. R. 272.
SYN. Ναῦσθλον, πορθμεῖον, πορθμηΐον, επιβαθρον.—ναβλας.—εφοδιον.
Ναυλοχος.
Ναυλοχον ες λιμένα—Od. κ. 141.
EXP. Τας ναῦς κρυπ]ων, η ὑποδεχομενος.—ναυφρακτος. ναυσταθμος—ευδιος.
Ναυμαχεω.
Τι γὰρ εγὼ ουκ εναυμαχουν; Ar. R. 33.
—Η κακοῖς τοσουτος ναυμαχεῖν.—Ib. V. 477.
SYN. Διαναυμαχεω συμμαχεω.
Ναύμαχος.
Ναυμα δε ξυσὸν μεγα ναύμαχον εν παλαμῃσι, Il. ο. 677.
EXP. Προς ναυμαχιαν επιτηδειος.—ναυμαχής.
Ναυπηγεω, Ναυπηγεομαι.
Τις χαλκευειν, η ναυπηγεῖν,—Ar. Pl. 513.
—Ουδὲ ναυπηγουμενος. Ib. Eq. 512.
Ναυπαγετης.
—Πεντηκοντα σὺν ναυπαγεταις. Lyc. 873.

SYN. Ναυπηγὸς, νεωργὸς, νεωποιός.
Ναυπηγης.
—Ιδ' εν ναυπηγίσι τεχναις. Man. 4. 323.
Ναυπηγια.
Ναυπηγιαν δ' ὡς εἴ τις αρμοζων ανὴρ. Eur. C. 450.
SYN Ναυπηγησια.
Ναυπλιειος.
—Λιμενα—Ναυπλιειον—Ib Or. 54.
Ναυπλιος.
—Θειοιο—Δαναοιο γενεθλη
Ναυπλιος.—ος περὶ παντας εκαινυτο ναυτιλιησιν. Ap. 1. 134.
—Αμυμωνης φιλος υἱὸς,
Ον τεκεν ευνηθεῖσα περικλυτῳ Εννοσιγαιῳ,
Αγλαὸν ηνορεην, δεμας εικελον αθανατοισι. Orph. 200.
Ναυπορος. Vid. Ναυσιπορος.
—Λιμενι σ]ομα ναυπορον.—Ap. 4. 1546.
—Επ' ακτὰς ναυπορους τῆς Παλλάδος. Aesch. Eum. 10.
Ναῦς, Νηῦς.
—Εισιμεναι ὑπερ ψαμαθοι ἁλιη ναῦς. Orph.
Τῶν μεν πεντηκοντα νεες κιον,—Il. β. 509.
Καδ δ' εβαλον προπαροιθε νεώς.—Od. κ. 172.
Πῦρ ες νῆα φεροντα—Il. ο 421.
Νηῦς τε κατειρυσται,—Od. θ. 150.
SYN. Πλοια, ὁλκας, τευχη, σκαφος.
EPITH. Αμφιελισσα, αραιὰ, αεικελιος, αγχιαλος, αμιμφὴς, ἁλιστρεπ]ος, ἁλιδρομος, ἁλιπλανὴς, ακοντοφορος, γλαφυρὰ, βαθεῖα, επηρετμος, εἴση, ευσσελμος, ευπρυμνος, ευκλεὴς, ευεργὴς, εὔζυγος, ευκραιρὸς, ευπρωρος, εὔξοος, ευηρης, ευπλοος, ευχερος, εκατονζυγος, εικοσορος, επιχαρσια, επαρτὴς, ευηρης, ευσκαρθμος, ευγομφωτος, ευκραιρος, ευορμος, ειρεσια, ευδρομος, ερυμνὴ, εγχεσιμοχθος, αελλομαχος, βαθυτερμων, δολιχὴ, δολιχηρετμος, δορυπαγὴς, θοὴ, θαλασσοπορος, λιποπ]ερυξ, ὑποπ]ερος, ὁμοπ]ερος, κορωνὶς, κυανοπρωρος, τανυπρωρος, κυφὴ, μυριοφορτος, μελαινα, μιλτοπαρηος, μεγακητης, ποντοπλανος, ποντοπορος, πρωτοπλοος, περικαλλὴς, πεντηκοντορος, πολυκληὶς, πολυζυγος, πολυγομφος, πολυφορτος, ροθιος, ὑγροσκελὴς, ὑποβρυχια, ὑψιμελαινα, σ]ονοεσσα, φοινικοπαρηος, φορτὶς, φηγινεα, φοιταλεα, ωκυπορος, ωκυαλος, ωκεῖα, ωκυπ]ερος, ωκυπομπος, ποικιλοσολος, τρισκαλμος, χαλκεμβολὰς, χαλκοχορος, ορθοκραιρα, ταχυγονος, κακοξεινος, φερεσσακὴς.—αναες ναες. Aesch.—νηλεὴς, ανηλιφὴς, πισσαλιφὴς.
PHR. Αρμα θαλασσης. Opp.—διφρος ὑδατων. Nonn. ναυτιλων οχηματα. Aesc. φερεκλεισι

κλειοι ποδες. Lyc.—ἀλος ἵπποι. Hom.—ανεμων πῖερον Ep.—ναῖη απηνη. Eur.—πλωτὰ απηνη. Dion.—ευπλοος, κρισδρομος, φρῦρις, φυλακὶς, κ.ταφρακτος, αφρακτος, ανερματισος ναῦς.
Ναυσθλοω, Ναυσθλοομαι. Vid. Εκναυσθλοω.
—Ου ναυσθλωσομαι. Ar. Pa. 125.
E X P. Νεως επιβαινομαι.—ναῦν μισθοομαι. Hesych. ναυλοω, ναυτολογεω. αποκομιζω.
Ναυσιαω. Ναυτιαω.
Ουκ εσθ' ὅπως ε ναυτιᾷς—Ib. Th. 889.
S Y N. Καρδιωτ]ω. ασαομαι.—αποπ]υω.
Ναυσιβατης, Vid. Ναυτης.
Ναυσιβαταις—και ὕδατος ἱεραις ανδρας. Man. 1. 323.
Ναυσιη. Ναυτιη.
Τον δ' ανδρα τὸν παρόντα ναυσιη διδοῖ. Sim.
S Y N. Ναυσιασις, ναυτιασις, ναυτιασμὸς, ασηβδελυγμὸς.
Ναυσιδρομος.
Μυσαις εν ποντῳ ναυσιδρομον ὖρον αγυιαι. Orph. H.
Ναυσιθοος.
Ναυσιθοον μεγαθυμον, ὅς εν Φαιηξιν ανασσε. Od. η 62.
Ναυσικαα.
—Αθανατησι φυὴν και εἶδος ὁμοιη.
Ναυσικαα θυγατηρ μεγαλητορος Αλκινοοιο. Od. ζ. 17.
E P I T H. Λευκωλενος, εὐπεπλος.
Ναυσικλειτος, Ναυσικλυτος.
—Κερη ναυσικλειτοιο Δυμαντος. Od. ζ. 22.
Φαιηκες—ναυσικλυτοι ανδρες. Ib. θ. 191.
Ναυσινοος.
Ναυσιθοον δ' Οδυσῆϊ καλυψω δῖα θεαων,
Γειναιο. Ναυσινοόντε,—Hes. Θ. 1017.
Ναυσιπομπος. Vid. Ναυσιδρομος.
—Ως ε ναυσιπομπον αυραν. Eur. Ph. 1741.
Ναυσιπορος.
—Αχαιῶν τε πλατας ναυσιπορους. Ib. I. A. 173.
Ναυσιπόρος σ]ρατος. Ib. Rh. 48.
S Y N. Ναυσιφορητος. Item. ναυσιπορος, πλωϊκὸς. ναυσιπερατος.
Ναυσιστονος.
Ναυσιστονον ὕβριν ιδων. Pind. Pyth. 1.
Ναυσιφορητος.
Ναυσιφορητοις δ' ανδρασι—Ib.
S Y N. Ναυσιπόρος, ναυτικὸς, ναυβατης.
Ναυσταθμος, Ναυσταθμον.
Πυρὰ κατ' αντιστροφα ναυσταθμον δαιεται. Eur. Rh. 136.
S Y N. Λιμην, ναυλοχος, εμποριον, επινειον, νεὼς.—ναυλοχοι λιμένες, ἑδραι.—ναυφρακ]ις.

Ναυσολεω.
Εξ Ιλιυ—νῦν—ναυσολῶ. Soph. Ph. 248.
S Y N. Ναυτιλλομαι.—ναυκληρεω.
Ναυσολημα, Ναυσολια. Vid. Ναυτιλια.
Παντε τε ναυσολημματα—Eur. Supp. 209.
Κλεινὰν επὶ ναυσολιαν. Ib. Andr. 796.
Ναυσολος.
—Ναυσολον θεωρίδα. Aesc. S. T. 864.
Ναυτης.
—Τρομεοντι δέ τε φρενα ναῦται. Il. ο. 627.
S Y N. Ναυατης, ναυσιβατης, ναυβατης, ηνιοβατης, επιβατης, ναυτικὸς, ναυτίλος, πλωτηρ, πλωτηρ. παραλος, πορθμεὺς. ναυκληρος.
E P I T H. Αταρβὴς. αλιπλοος, μογερὸς, ποντοπόρος, μισοφόρος, φιλεμπορος.
P H R. Νεὸς ποιμην. Aesc. Γενος ναΐας αρωγὸν τεχνας. Soph.
Ος περι μεν βυκταισι και αργηεσσιν αελλαις
Νῆα κατιθυνει δεδαεν πολυμητιδι τεχνῃ. Orp.
Ναυτιαω. Vid. Μυδαζομαι.
S Y N. Ναυτιωδης.
Ναυτικὸς.
—Ναυτικὴ τ' αναρχια, Κρεισσων πυρὸς. Eur. Hec. 605.
—Τὸ ναυτικὸν σ]ρατευμ' Αχαιῶν. Soph. Ph. 59.
S Y N. Ναυτίλος, νηιος, πλωτης.
Ναυτιλια.
—Οσσον περιγινομεθ' αλλων Ναυτιλιῃ. Od. θ. 253
S Y N. Πλοῦς, πλοος, πλωσις, νεῦσις, ναυσολια. ναυσολημα. ναυκληρια
E P I T H. Καλὸς, ηριος, κρυερὰ. ισομετρος, δυσπεμφελος, πολυκηδὴς, πολυσκαλμος, πολυκλαυτος, πυκινὸ.
Και βαρὺν ατηρῆς ναυτιλιης καματον. Ep.
Ναυτιλλομαι.
Ως αν επισμυγερῶς ναυτιλλεται εἵνεκα πατρὶς. Od. δ. 672.
S Y N. Αποπλεω, πλεω. ναυσολεω, ηνιοπορεω.
P H R. Διασχιζων νῶτα θαλασσης. Nonn.
—Υπ' ηρετιῃσιν κῦμα χαρασσειν.
Λῦσον απ' ευορμων δολιχὰ πρυμνησια νηῶν,
Ευτροχα τ' εκπετασας λαιφεα ποντοπορει. Ep.
Ουδ' αρ απ' ηρεσιων επεχον χεῖρας τε νοον τε,
Αλμυρος βασιλῆες' επεπληθε δ' απνεος αλμη,
Αφραμ' οἰδαινοντος ὑπο τροπιν ενθα και ενθα. Orph
Ναυτιλος. Vid. Ναυτης.
—Φευγε θαλατ]η
Συμμισγειν ιχθυς, ναυτίλε, δυομενον. Call. Ep. 23.

Ναυτιλοφθόρος,
Και μιξοθηρος ναυτιλοφθορυς σκοπάς: Lyc. 650.
Ναυφάγος.
—Ουδὲ ναυφάγει
Αηξεσι παιθυς δυσμενε̃ς ορυκτωρίαι. Lyc. 1095.
Ναυφθορίη
—Από σ]υγερῆς ὡς χαμι ναυφθορίης. Ep. I. 3.
Ναυφθορος.
Πεπλυς δ' αμειψας αντὶ ναυφθορυ σ]ολῆς. Eur. Hel. 1398.
Ναυφρακτος.
Ιωνων ναυφρακτος Αρης. Aesc. Perf. 955.
—Εν τε ναυφρακτῳ σ]ρατῳ. Ar. Eq 564.
S Y N. Ναυτικός—ναυλοχος.
Ναω.
Καὶ κεν οἱ Αργεϊ νασσα πολιν—Od. δ. 174.
S Y N. Ιδρυω. κατοικεω.
Ναω.
—Καὶ φρειατα μακρὰ ναυσιν. Il. φ. 197.
S Y N. Ρεω, βρυω βλυζω.

N E

N EΑΓΓΕΛΤΟΣ.
—Τὸν νεαγγελτον φατιν. Aesc. Ch. 734.
Νεαγενὴς. Νεηγενὴς. Vid. Νεογιλὸς.
Χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τὸνδε μοσχον νεαγενῆ. Eur. I. A. 1623.
Νεβρυς κοιμησασα νεηγενέας—Od. δ. 336.
Νεαζω.
Πως μων νεαζων υχ ὁρᾷς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾷν; Eur. Ph. 730.
S Y N. Νεανισκευω. νεανιευομαι, νεανιζω, νεανισκομαι, κυριζω, αταλλω,—αρτιηβεομαι.
Νεάζον το. Vid. Νεοτης
Το γαρ νεάζον εν τοιοῖσδε βοσκεται
Χωροισιν αυτυ—Soph. Tr. 147.
Νεαιρα
Ας τεκεν Ηελιῳ ὑπεριονι δῖα Νεαιρα. Od. μ. 133.
Νεαιρετος.
—Λιπυσα μεν πολιν νεαιρετον. Aesc. Ag. 1074.
Νεακονητος, Νηκονής.
Νεακονητον αἷμα χειρῶν εχων. Soph. El. 1410.
Σιδηροβρῶτι θηγανη νεηκονής. Ib. Aj 831.
S Y N. Νεηκὸς. νεοθηγὴς, νεοθηκτος, νεοσμηκ]ος.
Νεανδρος.
Αλκη νεανδρος—Lyc. 1345.
Νεανιας, Νεηνιας.
Ηδη πεφυκότ' εκτελῆ νεανίαν. Eur. I. 780.
Ανδρες κοιμησαντο νεηνίαι—Od. ξ. 524.

—Νεηνίῃ ανδρὶ εοικὼς
Πρωθηβῃ, καλαι δε περισσειοντο εθειραι
Κυανεαι, φᾶρος δε περὶ σ]ιβαροῖς εχεν ωμοις
Πορφυρεον,—Hom. VI. 3.
S Y N. Νεος.—νεανικὸς. τολμηρος.
Νεανιδος.
Υμεις δε νεανιδοισιν αγκαλαις επι
Δεξασθε,—Eur. I. A. 615.
Νεανικὸς.
—Παρ' ἡμῖν δ' ην φοβος νεανικὸς. Ib. Hipp. 1204.
S Y N. Νεαρὸς. νεωτερικὸς, μειρακιωδης. ισχυρὸς, αγηνωρ, ανδρειος—μεγας.
Νεανικῶς
Κάτυπ]ε δη με νεανικῶς,—Ar. V. 1298.
S Y N Ισχυρῶς. γενναιως. νεαρῶς.
Νεᾶνις. Νεῆνις.
Ω δυσταλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανιδων; Soph. Tr. 312
—Ζωῇσι νεηνίσιν εοικυῖαι. Il. σ. 410.
S Y N. Κορασιον
Νεανισκευω. Νεανισκευομαι Vid Νεαζω.
Αυτὴ νεανισκευοντος επιθυμησέ μυ Suid.
Νεανίσκος. Vid. Νεος.
Αλλ', ὦ νεανίσκ', υκ ἐῶ τὴν μειρακα
Μισεῖν σε ταυτην—Ar. Pl. 1172.
Νεαοιδὸς. Vid. Ηριννα.
Νεαρὸς.
Ως τε γὰρ η παῖδες νεαροί,—Il. β 289.
S Y N Νεος, μικρὸς, απαλὸς, νηπιος, νεανικὸς, νεοτησιος, νεοτρεφης.
Νέατος, Νειατος.
—Πολις—νεατη Πυλυ ημαθοεντος. Il. λ. 711.
—Εκειτο δε νειατος αλλων. Ib. ζ. 295.
S Y N. Εσχατος, ὑστατος, πυματος. νηαιρος.
Νεαω.
—Θερος δε νεωμενη κ σ' απατησει. Hes. ε. 460.
S Y N. Νεοω, καινιζω, ανανεαζω, εκνεαζω, νεαροποιῶ, νεοργεω.
Νεβριδοπεπλος, Νεβριδοστολος. Vid. Βαχχος.
Νεβρειος.
Ου γὰρ πω νεβρεια δι' οστα τετρηνοντο. Call. 3. 244.
Νεβρωδης: Vid. Βαχχος.
Νεβρὶς. (ελαφυ δερμα.)
Νεβρίδα, την πηραν,—Theoc. Ep. 2. 4.
E P I T H. Αβρά, εκωμαδια.
Νεβροχαρὴς. Vid. Απολλων.
Νεβρὸς. Vid. Κεμας.
—Τεθηπότες, ηΰτε νεβροί. Il. δ. 243.
E P I T H. Αιολοδερμὸς, αμνοφόρος, γαλαθηνὸς, νεηγενὴς, νεοθηλης, αελληεις, αελλοπυς,
αναλκις,

ἀναλκις, κυνῶπις, δασυθριξ, λαχνήεσσα, δαιδαλεα, ορεσσινομος, ποικιλονωτος, φιλοσκοπελος.

Νεβαλής. Vid. Νεοθαλής.

Αγ᾽. ὦ νεηθαλὲς,—προπολευμα δαφνας. Eur. I. 112.

Νεηκης. Vid. Νεακονητος.

Εξεταμον πελεκεσσι νεηκεσι—Il. ν. 391.

Νεηλυς

Θρηϊκες οἱδ᾽ απανευθε νεηλυδες εσχατοι αλλων. Il. κ. 434.

SYN. Συνηλυς, επηλυς, νεαρὸς, νεωτερος, νεοσυλλεκτος.

Νεηφατος.

—Τόνδε νεηφατον εσσαν ακην. Hom. M. 442.

Νειαιρος. Vid. Νεατος.

Τον βαλε νειαιραν κατὰ γαστερα —Il. π. 465.

Νεικεω, Νεικειω.

Αλλα τιη εριδας και νεικεα νῶϊν αναγκη

Νεικεῖν αλληλοισιν εναντιον—Il. υ. 252.

—Τὼ γαρ νεικειεσκε —Il. ζ. 221.

Νεικειν βασιλῆας ονειδειοις επεεσσιν. Ib 277.

SYN. Διερεαομαι, κακολογεω, λοιδορεω, υβριζω, ονειδιζω—κρινω.

Νεῖκος

—Τῦ ἑνεκα νεῖκος ορωρεν. Il. γ. 87.

SYN. Νεικη, φιλονεικια, ερις, δῆρις, λοιδορια, μαχη

EPITH. Ακριτον, αρηϊον, αργαλεον, αμφηριστον, λευγαλεον, κρατερὸν, ολοὸν, ισορροπον, ομοιΐον, ὑπερβιον.

—Υψιλοφων τε λογων κορυθαιολα νεικη. Arist.

Νειλεως.

—Πολιν ες Νειλεω αγλαὰν,

Οππα Κυπριδος ἱρὸν καλαμῳ χλωρὸν ὑφ᾽ ἁπαλῷ Theoc. 28. 3.

Νεῖλος.

—Οτε πληθοντι ρεεθρῳ

Νεῖλος απὸ κρημνοῖο κατερχεται Αιθιοπῆος. Call. 4 208.

EPITH. Αναρρους, αννεφελος, αχειμων, αναυρος, αλητης, βαθὺς, ἑπταπορος, ἑπτασομος, νοτιος, καλλιροος, καρποδοτης, φερεκαρπος, σταχυωδης, σταχυηφορος, πυροφόρος, πολυσχιδης, πολυστροιβος, πολυθρεμμων, πολυγονος, πλατυρροος, μεγας.

Νεῖλε πυ ὑπὸ γαιαν αποκρυψει μελαν ὑδωρ. Sib.

—Αναβλυζων, διερὰν ὅτε βωλακα Θρυπτει. Theoc.

Μελαμβαθης, Αιθιοψ, Αιγυπτιος, Τριτων, ποταμος.

—Αλφεσιβοιον ὑδωρ. Aesch. Αιγυπτιος Ζευς. Ath.

Επτὰ διὰ στοματων ειλιγμένος εις ἁλα πιπτει,

Ὑδασι πιαινων λιπαρὸν πεδον Αιγυπτοιο. Nonn.

Νειλυ μὲν αἱδε καλλιπαρθενοι ροαί,

Ος αντι διας ψακάδος, Αιγυπτον πεδον,

Λευκῆς τακεισης χιονος ὑγραινει γυας. Eur.

Νειλοθρεπής,

Δαπτω τὰν ἁπαλὰν

Νειλοθρεπῆ παρειάν. Aesc. Supp. 74.

Νειλῶτις, Νειλωίς.

Οὗτος σ᾽ ὁδωσει τὴν τριγωνον ες χθόνα

Νειλῶτιν.—Ib. Pr. 812.

Πυραμιδες δ᾽ ετι νῦν Νειλωΐδες,—Ep. l. 4.

Νειόθεν, Νειόθι, Νεοθεν.

Νειόθεν εκ κραδιης—Il. κ. 10.

—Τά περ μαλα νειόθι λιμνης

Κεονται—Ib ο 317.

SYN. Καταθεν, εκ βαθεος, νερθε, νερθεν.

Νειός, Νεός

Εν δ᾽ ετιθει νειὸν μαλακην, πιειραν αρουραν,

Ευρεῖαν, τριπολον,—Il. σ. 541.

Καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εις νεὸν σπειρας. Suid.

SYN. Νεατις, νεατη, νεασιμον, νεωμα,—ἡ αροσιμος γῆ

EPITH. Απαλὴ, βαθεῖα, σκριοεσσα, στυφελὴ τετραγυος.

Νειος αλεξιαρη, παιδων ευκηλητειρα. Hes.

Νεισσομαι, Νεισομαι.

—Ουδ᾽ επὶ νηῶν Νεισσονται —Hes. ι. 235:

SYN. Νεομαι, πλεω.

Νειοτομεύς.

Χαλκὸν αροτρητὴν κλαστιβωλακα νειοτομῆα, Ep. l. 6.

Νεκὰς, Νεκρὸς, Νεκύς.

—Πηματ᾽ επασχον εν αινῇσιν νεκαδεσσιν. Il. ε 886

—Νεκρὸς δε οἱ εκπεσε χειρός. Il. δ. 493.

—Νεκυν ἑτερωσ᾽ ερυοντα. Ib. 492.

—Πυραὶ νεκυων καιοντο θαμειαί. Ib. α. 52.

Αυτὶς τ᾽ αμφὶ νεκυι κατατεθνηῶτι μαχωμαι. Il π 526.

SYN. Πτῶμα—απνοος, αφανὴς, αλιβας, λιποβιος, ενερος, φθιμενος, αποφθιμενος, κειμενος, καμὼν, οιχομενος, κατοιχομενος, τεθνεὼς, τεθνηκὼς, φωτοληγιος.

EPITH. Ασωματος, αψυχος, αδρανος, αναισθητος, απνοος, αναυδος, αμιδητος, αρηϊφατος, δειλὸς, λιποφθογγὸς, μυδαλεος, δυσπειθὴς, κρυερὸς, πολυθρηνος, φρικαλέος.

Νεκρὸς γαρ ὗτος ἑνεκα σμικρᾶς πνοῆς. Eur.

—Νεκυων σκιοειδέα μορφήν. Man.

Νεκροβαρής.

—Νεκροβαρὴς ακατος. Ep. l. 4.

Νεκροδεγμων.

Νεκροδεγμων, Νεκροδοκος.
——Αΐδα τε νεκροδεγμονος. Aesc. Pr. 153.
Νεκροδοκον κλαυθμων—Ep 1. 3.
Νεκρομαντις.
Και νεκρομαντιν σεμπελον διζησεται. Lyc 682.
SYN. Νεκυομαντις.
Νεκροδερκης.
Ψυχαι δερκομεναι νεκροδερκη νερτεροπορφοι
Εστε καταγβλιχισι θεων μηνισμασι τ' αιαι
Οξυχολοι, λυπρον βιοτε τελος αθρησουσιν. Man. 4. 555.
Νεκροθηκη.
—Και νεκροθηκης ε χειμπιομενος. Eur Fr.
Νεκροπερνας.
Ο νεκροπερνας, ος προδειμαινων ποτμον Lyc 276.
Νεκροπομπος.
—Αΐδης—νεκροπομπος—Eur. Alc. 446.
Νεκροταγος.
—Αντιπορθησει
Χθονα τε νεκροταγε—Lyc. 1399.
Νεκροταφος.—Νεκρονωμας.
—Θρηνητορας ανδρας, ασημενς.
Κερδοχαρεις σορεργα τεχνης καπισματ' εχοντας.
Νεκροταφος. κλαυθμηρας αποφθιμενων, νεκροσωμας. Man 4. 100.
Νεκυηπολος.
—Εις αΐδην πεμψει νεκυηπολος αΐσα. Man. 1. 330.
Νεκυοσσοος.
—Μεροπων νεκυοσσοος αρη. Nonn. I. 5.
—Αιποφθογγοιο δε νεκυς
Απνοον εψυχωσε δεμας νεκυοσσοος ηχω. Ib. 11.
Νεκυηγος. Νεκυοστολος. (Χαρων)
Αΐδος ω νεκυηγε.—Ep. l 3.
—Νεκυοστολε—πορθμευ Ib.
Νεκυϊσμος.
Οις λεκανεσκοπιη σεισυνται, η νεκυϊσμος Man. 4 213.
Νεκταρ
—Μετα δε σφισι ποτνια Ηβη
Νεκταρ εωνοχοει.—Il. δ. 3.
Βαρβιτ' αεικεα νεκταρ φαρμακιον. Ep. l. 3.
—Το νεκταρ εσθιω πανυ. Ath 2. 2.
EPITH. Ακρητον, αμπελιον, αυτοχυτον, ανοδμον, ιμεροεν, γλυκυ. μελιχρως, ερυθρον, ευοδμον, αμυγητον, χυτον—θειον πωμα
Αυτοχυτον γαρ
Κεινο το περ καλεουσι Διος πομα νεκταρ Ολυμπε,
Ναϊαδες χθονιοισιν αναβλυζουσι κυπελλοις. Nonn.
Νεκταρεος.
Νεκταρεω δε χιτωνι μελαιν' αμφιζανε τεφρη. Il σ. 25.

SYN. Θειος, καθαρος, ευοσμος, ευωδης, καλος.
Νεμεα, Νεμειη.
—Ευ' δεκ Νεμειης κατηλυθε χωρον. Theoc. 25. 182
Γονοισιν κατενασσε Νεμειης—Hes. Θ. 329.
EPITH. Ευφυλλος, ηπιος.
Βλοσυροιο τιθηνητειρα λεοντος. Ep.
—Πολυυμνητον Διος αλσος.—καλα λεοντος ταπα,
—φορτος. Pind.
Νεμειος, Νεμεαιος.
Διος Νεμειοιο παρ' αλσος. Theoc. 25. 169.
—Νεμειαιον τε λεοντα. Hes. Θ 327.
SYN. Νεμειος, Νεμεαιη.
Νεμεθω.
—Δειαι δε πελειαδες αμφις εκαστον
Χρυσειαι νεμεθοντο—Il. λ. 634.
SYN. Νεμω, βοσκω, φερβω.
Νεμεσαω, Νεμεσιζω, Νεμεσιζομαι.
—Νεμεσησε δ' Απολλων. Il. δ. 507.
Ηρη δ' ετι τοσον νεμεσιζομαι—Il. Θ. 407.
SYN. Αγανακτεω, φθονεω, ιβασκαινω, μεμφομαι. επιτιμαω. επιπληττω νεικεω.
Νεμεσητος.
Αιδοιος, νεμεσητος—Il. λ. 648.
SYN. Νεμεσημων, φιλομεμφης, μεμψιμοιρος, βαρυθυμος, οργιλος, αγανακτικος—καταμεμπτος.—επιφθονος.
Νεμεσις.
Ου νεμεσις Τρωας, κ. λ. Il. γ 156.
Ος ε' ηδη νεμεσιν, και αισχεα πολλ' ανθρωπων. Il. ζ 351.
SYN. Δικη, μεμψις, μομφη, φθονος, υβρισ. τυχη.
Νεμεσις.
Τικτε δε και Νεμεσιν, πημα θνητοισι βροτοισι
Νυξ ολοη.—Hes. Θ 223.
Αθανατων μετα φυλον ιτον, προλιποντ' ανθρωπους.
Αιδως και Νεμεσις.—Ib ε 198.
EPITH. Αμοιβαιη, αντιτυπος, δεινη, διχοβουλος, υπερδικος. καλλικομος
—Νεμεσιν δε μετηιεν' ευρε δε κουρην
Υψιποδη παρα ταυρον.—
Και τροχον αυτοκυλιστον εω παρα ποσσιν αναστησας,
Σημαινων οτι παντας αγηνορας εις πεδον ελκει,
Υψοθεν ειλυφοωσα δικης ποινητορι κυκλω,
Δαιμων πανδαματειρα βιον στροφοωσα πορειην
Αμφι δε οι πεποτητο παρα θρονον ορνις αλαστωρ,
Γυψ πτεροεις,—κ. λ. Nonn. l. 48.
Παρθενος Αδραστεια. Ib
Ω Νεμεσι, κληζω σε, θεα βασιλεια μεγιστη.
Πανδερκης,

Πανδερκὲς, εσορωσα βιον θνητων πολυφυλον.
Αϊδια, πολυτιμε, μονη χαιρουσα δικαιοις.
Αλλασσουσα λογοις πολυποικιλοις, ατερ δεος,
Ην παντες δεδιασι βροτοι ζυγον αυχενι θεντες,
Σοι γαρ αει γνωμη παντων μελει, ουδε σε ληθει
Ψυχη υπερφρονεουσα λογων αδιακριτω ορμη
Παντ' εσορας, και παντ' επακουεις, παντα βραβευεις.
Εν σοι δ' εισι δικαι θνητων, πανυπερτατε δαιμον. Orph. Hi.

Νεμετωρ.
—Τας νιν Ζευς νεμετωρ επιδοι κοταινων Aesc. S. T. 490.
SYN. Αμυντωρ. τιμωρος.—ὁ παντα δικαζων, ὁ παντων επισχος.—ικετης.

Νεμος.
Εν νεμεϊ σκιερω—Il. λ. 480.
SYN. Αλσος. ευος παραλιον.
EPITH. Αινδρον επακτιον.

Νεμω, Νεμομαι.
Ζευς δ' αυτος νεμει ολβον—Od. ζ. 188.
Ημετεροι τις επηλθε νεμων—Ib. ι. 233.
Τηλεμαχος τεμενη νεμεται—Ib. λ. 185.
Φιλον σ' εγω μεγιστον Αργειων νεμω Soph. Aj. 1348.
SYN. Απονεμω. διανεμω, κατανεμω.—τεμεθω.—επινεμω.—εχω, κληρομαι.—κατοικεω.—νομιζω.—αναγινωσκω. διαιρεω, μεριζω.—βοσκω.—χειροτονεω.—εξαγω.

Νενηλος.
Ος μαλα μη νενηλος.—Call. 1. 63.
SYN. Αναισθητος. αλαος.—απειρατος. ανοητος.

Νεοαρδης.
Ως δ' ὅτ' οπωρινος Βορεης νεοαρδε' αλωην
Αιψ' αν ξηραινη—Il. φ. 346.
SYN. Νεοβροχος, νεοποτιστος.

Νεογαμος.
—Της τε νεογαμου κορης. Eur. M. 324.
—Λεκτρων νεογαμων—Ib. 1348.
SYN. Αρτιγαμος, νεοδμητος, νεονυμφος.—νεωστι νυμφιος.—Ib. 366.

Νεογιλος, Νεογονος. Νεογνος.
—Φωνη μεν οση σκυλακος νεογιλης. Od. μ. 86.
Πως μοι κατ' αντρα νεογονα βλαστηματα. Eur. Cyc. 205.
Ωδε νεογνος εων και νηπιος—Hom. M. 406.
SYN. Αρτιγενης, νεογιλος, νεηγενης, νεηγενης, νεογεννητος, νεογνος, νεοβλαστης, νεοθαλης, νεαλης.

Νεογραπτος.
Προσθε νεογραπτω θαλαμω χορον εστασαντο. Theoc. 18. 3.
SYN. Νεοκαταγραφος.

Νεογνος.
Επιδ' γαρ δαισαιτο νεογνος φωτας. Pind. N. 9.

Νεοδαρτος.
Παντα δ' εσαν νεοδαρτα—Od. δ. 437.
SYN. Νεοδερος.

Νεοδμης, Νεοδμητος.
Ενθα νεοδμης πωλος αναπτεει—Hom. A. 231.
—Νεοδμητες γαμοι Eur. M. 1366.
Ποθω γαρ της νεοδμητου κορης αιρη—Ib. 623.
Προς νεοδμητον τεκνον Lyc. 65.
SYN. Νεογαμος.—νεοδαμαστος. νεοζυξ.

Νεοδρεπτος. Νεοδροπος.
—Νεοδρεπτον επι βωμων. Theoc. 26. 8.
—Κλαδοισι νεοδροποις κατασκιον. Aesc. Supp. 359.

Νεοζυξ. Νεοζυγος. Νεοζυγης.
—Ως νεοζυγα
Πωλον, χαλινοις αρτιως δεδεγμενον. Eur. Fr.
—Της νεοζυγος Νυμφης—Ib. M. 804.
—Δακνων δε στομιον ως νεοζυγης Πωλος. Aesc. Pr. 1008.
SYN. Νεοδμητος.

Νεοηλιξ (Vid Θανατος.)

Νεοθαλης, Νεοθηλης. Νεοθηλος.
Αισχυνα νεοθαλη. Eur. I. A. 181.
—Χθων δια φυεν νεοθηλεα ποιην. Il. ξ. 347.
—Νεοθηλη βοτα. Aesc. Eum. 453.
SYN. Νεοθαλης, νεογιλος, νεοβλαστος, νεοφυτος. χλωρος.—γαλαθηνος.

Νεοθεν.
Νεα ταδε νεοθεν ηλθε—κακα. Soph. Oed. C. 1516.
SYN. Νεωστι. νεον.

Νεοθηξ, Νεοθηγης. Vid. Νεακονητος.
—Νεοθηγι σιδηρω. Ep. Suid.
—Και νεοθηγεις ιος γυμνωσας—Ep. I. 4.

Νεοθρεπτος.
Ερεα πη τοιως, Διος ασπετον ομβρησαντος,
Φυταλιη νεοθρεπτα κατημυσειν ερασε. Ap. 3. 1398.

Νεοιη.
—Νυν αυτε νοον νικησε νεοιη. Il. ψ. 604.
SYN. Νεοτης, προπετεια. θρασος (νεοτητος.)

Νεοικος.
Και ταν νεοικον ἑδραν. Pind. Ol. 5.
SYN. Νεοκτιστος, νεοκατοικος.

Νεοκηδης.
—Και πενθος εχων νεοκηδει θυμω. Hes. Θ. 98.
SYN. Νεοπενθης.

Νεοκλειδης.
Εις μεν γε Νεοκλειδης' ὃς εστι μεν τυφλος,
Κλεπτων δε τους βλεποντας υπερηκοντισεν. Ar. Pl. 665.

S f Νεοκλωστος.

Νεοκλωστος.
—Νεοκλωστω τελαμωνος. Theoc. 24. 44.
Νεοκοπτος
Προς ταυτα μυλακ—νεοκοπτον. Ar. V. 646.
Νεοκοτος.
Τι δ' εστι πραγμα νεοκοτον πολει παρον; Aesc. S. T. 809
Νεοκρας, Νεοκρατοι.
Νεοκρατα φιλον γε νομιζοι. Ib. Per. 342.
Νεοκτιστος.
Ταν νεοκτισταν ες Αιτναν. Pind. N. 9.
SYN. Νεοικοδομητος, νεοκατασκευαστος, νεοκαθιδρυτος, νεοκμητος, νεοικος.
Νεοκτονος, Νεοφονος.
—Αμφ' Αχιλλεϊ νεοκτονω. Pind. N. 8.
—Μητρος νεοφονοις εν αιμασι—Eur. El. 1172.
Νεολαια, Vid Νεοτης.
—Θηλυς νεολαια. Theoc. 18. 24.
Ευμενης δ' ὁ Λυκειος ε
στω πασα νεολαια. Aesc. Supp 695.
Νεολλυτος, Νεολυτος.
Δυρ' ρα νεολλυτος—Hom M 241.
SYN. Νεοπλυτος, νεοπλυτος.
Νεομαι.
Νυν δ' επει ου νεομαι γε φιλην ες πατριδα γαιαν. Il σ. 101.
SYN Αποστουμαι, ανειμι, παραγινομαι, ὑποστρεφω, νεω, νισσομαι, νοστεω. πορευομαι.
Νεομορφοτυπωτος. Vid. Πλατοκομης.
Νεομυστος.
—Τελετας ὁσιας νεομυστης. Orph. H.
Νεον. (Adv.)
Την δε νεον Κλισιηθεν ιβαν—Il α 391.
SYN. Νεωστι, νεως, νεοχμας, προσφατως, προσφατως, αρτιως.
Νεοξεστος.
Οι δε. νεοξεστοις πεποιθοτες εργμασι τεχνης. Tryph. 248.
Νεοπαθης.
Η τεκουσα νεοπαθης. Aesc. Eum. 517.
Νεοπενθης.
—Νεοπενθεα θυμον εχουσαι. Od. λ. 39.
SYN. Νεοκηδης.
Νεοπηκτος.
Ουδε πυρος νεοπηκτος απο γλυκεροιο γαλακτος. Hom. B. 38
SYN. Νεοπαγης, νεοπηγης.
Νεοπλυτος.
—Νεοπλυτω τρυγι. Ar. V. 1300.
Νεοπλυτος. Vid Νεολλυτος.
—Νεοπλυτα ειματ' εχοντες. Od. ζ. 64.
Νεοπριστος
—Κολεον δε νεοπριστου ελεφαντος. Od. θ 404.

Νεοπτολεμος.
Ει που ετι ζωει γε Νεοπτολεμος θεοειδης. Il. τ. 327.
EPITH. Αγειτος, δαιφρων, θρασυφρων, ισοθεος, μεγαθυμος, ταυτωτης, Αιακιδης, Αχιλληϊδης, Φθιωτης.
PHR. Σκυριος δρακων—Lyc.
—Αχιλληος κρατερος παις—
—Κυδιμος υιος ευπτολεμου Αχιλληος. Cal.
Νεοπτολις
—Και πολιν νεοπτολιν. Aesc. Eum. 690.
SYN. Νεαπολις.
Νεοπτης. Vid. Νεοσσος.
—Ιν' εχης παλι τησδε νεοπτης. Phoc 81.
Νεορραντος
—Συν νεορραντω ξιφει. Soph. Aj. 30.
Νεορρυτος
Ορω κολωνης εξ ακρας νεορρυτους
Πηγας γαλακτος,—Soph El. 900.
Νεορτος.
Τι δ' εστι—νεορτον αυ; Ib. Oed. C. 1577.
Νεος.
—Ουδεν εν στρατω νεον. Eur. Rh 661.
SYN. Νεαρος, νεωρος, νεοχμος, νεηγενης, καινος, ξενος.
Νεος.
—Σε νεον περ εοντ' εφιλησαν. Il. ψ. 306.
—Νεοι δε παρ' αυτον εχον πεμπωβολα χερσιν. Il α. 463
SYN. Αιζηος, ηϊθεος, παιδνος, μειρακιον, νεανδρος, νεανιας, νεανισκος, νεαξ.
EPITH. Αρτιθαλης, ὑπηνητης, χορευτης, ευχροος, αβροχιτων, ροδοδακτυλος, ὑψικαρηνος.
Νεοσιγαλος.
—Νεοσιγαλον ευροντι τροπον. Pind. Ol. 3.
Νεοσκαφης.
Πτορθω—εν νεοσκαφεις
Κρυψει ποτ' εν κληροισι Μηθυμνης στεγος. Lyc. 1098.
Νεοσμηκτος.
Θωρηκων τε νεοσμηκτων—Il ν. 342.
Νεοσπαδης, Νεοσπας.
Και νεοσπαδες ξιφος εχοντα, Aesc Eum. 42.
—Εν νεοσπασι θαλλοις—Soph. An. 1215.
Νεοσπορος.
—Τροφος δε κυματος νεοσπορου. Aesc. Eum. 662.
Νεοσσος, Νεοττος.
Ενθα δ' εσαν στρουθοιο νεοσσοι, νηπια τεκνα.
Οζω επ' ακροτατω, πεταλοις ὑποπεπτηωτες. Il. β. 311.

SYN.

SYN. Πῶλος, πωλαριον, νεσσος, νεοσσαξ, νεοτῆος, νεογνὸς, νεοτῆιον, μοσχος.
EPITH. Απαλὸς, απῆνε, λεχηνὰς.

Νεοσσοκομος.
—Νεοσσοκομοιο καλιης, Ep. l. 3.

Νεοστασια.
—Κυπριν δε νεοστασια λαβε μυθων. Ap 3. 76.
SYN. Επιστασις.

Νεοστροφος.
Νευρην δ' εξερρηξε νεοστροφον—Il ο. 469.

Νεοσφαγὴς, Νεοσφαξ.
—Τεθνηκεν αρτιως νεοσφαγής. Soph Tr. 1146.
Η εριφοιο νεοσφάγος, ηὲ κεν αρνος Athen. l. 3.
SYN. Νεοσφακτος, νεοκτονος. νεοφονος.

Νεοτευκτος, Νεοτευχὴς.
—Κνημὶς νεοτευκτυ κασσιτεροιο. Il. φ. 592.
—Κισσυβιον—νεοτευχές. Theoc. 1. 28
SYN. Νεοεργὸς, νεοεργὴς. νεοκμητος. νεοκμὴς, νεηλατος, νεοποιητος ενγατιος.

Νεοτης.
Εκ νεοτητος εδωκε και ες γῆρας τολοπευειν. Il. ξ. 86.
Εκ τουτων δ' οἱ συν νεοτατι γενονται,
Σύν τε δικα. τελεθει
Προς γῆρας αιὼν ἀμέρα. Pind. Nem. 9.
SYN. Νεοτης, νεολαια, εφηβεια, ἡβη, χρυσονοακμὴ ανθοσα. τὸ νεαζειν.
EPITH. Αγρων. απηνὴς. ερατὴ. θαρσαλεα, ρωμαλεα. θαλερά, πρωτοπλοος, πρωτοπόρος.

Νεοτμητος. Νεοτομος.
Εν τε νεοτματοισι γεγαθότες οιναρεοισι. Theoc. 7. 134.
Δυσνοις αρτι νεοτομοισι πληγμασι. Soph. An. 1294.

Νεοτοκος.
Οσαις νεοτοκοις μαζὸς ἦν σπαργῶν ετι, Eur. B. 700.

Νεοτρεφὴς, Νεοτροφος.
—Κορυς νεοτρεφῆ—Eur. Hera. 93.
—Νεοτροφα τεκνα δικαν. Aesc. Ag. 734.

Νεοττευω.
Ενεοττευσεν γενος ἡμετερον,—Ar. Av. 790.
SYN. Νεοσσευω, νεοττοποιεω, νεοσσευω, νεοσσοποιεω.

Νεοττια. Νεοσσια.
Εσελθετ' ες νεοττιαν γε τὴν εμήν. Ib. 642.
SYN Νεοττεια. νεοττευσις, καλιά.—εκλεπισις.

Νεοττιον, Vid. Νεοττος.
—Τε πατρὸς νεοττιον. Ib. 768.

Νεοτροφεω.
—Εξ ἧς ενεοττοτροφησας. Ib. N. 995.
SYN. Νεοσσοκομεω.

Νευτατος.
Αλλον ζωὴν εχυσα νευτατον, αλλον αυτον. Il. σ. 536.
SYN. Νεοτρωτος.

Νεοφαντης.
Κλυθ' επαγων ζωὴν όσιην μυση νεοφαντῃ. Orph. H.

Νεοφοιτος
Κασσανδρη νεοφοιτος εμαινετο.—Tryph. 395.

Νεοφρων.
—Πινει ποτον αλλο νεοφρων. Pany.
SYN. Αφρων.

Νεοχαραχτος
Ιχνη τα κεινυ νεοχαραχτα—Soph. Aj 6.

Νεοχμός.
Τι δ' εςὶ Περσαις νεοχμὸν εμβριθὲς κακόν; Aesc. P. 695.
SYN. Νεος, παραδοξος.—ακοπος, απονος.—απειρος

Νεποδες.
Αμφὶ δέ μιν φῶκαι, νεποδες καλῆς Αλοσυδνης Od. δ. 404.
—Θεοὶ νεποδες γεγαῶτες. Theoc. 17. 25.
—Τεοῖς νεποδεσσιν ἑτοιμη Ap 1745.
SYN. Απογονοι.—(al. αποδες.)—νεξιποδα (ιχθύες)

Νερθε, Νερθεν. Vid. Νειοθεν.
—Νερθε δε ποσσιν Il. η 212.
Νερθεν απας πεπαλακτο—Ib. λ. 535.

Νερτεροι Θεοι.
Οιπερ νερτεροί εισι θεοί.—Il. ο. 225.

Νερτερομορφος. Vid. Νεκροδερκὴς.

Νερτερος.
Υπὸ νερτερων χορειας Anac. 4. 17.
—Τα δ' ὑπερτερα νερτερα θησει. Ar. L. 773.
SYN. Ενερτερος, κατωτερος.

Νερων.
Ηξει δ' εκ περατων γαιης μητροκτονος ανήρ. Sib.

Νεσσος.
Νεσσος παλαι Κενταυρος εξεπεισέ νιν. Soph. Tr. 1157.

Νεσορειος.
—Το Νεσορειον ευγλωσσον μελος, Eur. Fr.

Νεςωρ.
Νεςωρ, ὅς ρα Πυλοιο αναξ ἦν ημαθοεντος. Il. ζ. 77.
EPITH. Αγαυὸς, εὔφρονεων, αντιθεος. δῖος, μεγαθυμος, κυδαλιμος, ἱπποδαμος, τριγερων. Μηλῆιος, Μεσσηνιος.
PHR.—Γερηνιος ιππότα Νεςωρ,
—Νηληϊαδη. μεγα κῦδος Αχαιῶν.
Ηδυεπης,—λιγὺς Πυλιων αγορητής,
—Ουρος Αχαιων.—ὑπερθυμος αναξ.—Hom.

Τον

Τον βαθυνουν ψυχην τε νοημα τε θειον εχοντα. Ep.

Νεστορεος.

Νεστορεη παρα νηΐ—Il. β 54.

Νεστοριδης. Vid. Θρασυμηδης.

Νευμα.

Νευμασιν αφθογγοισι παραπλαζων φρενα κουρης. Mus. 102

SYN. Νευσις, συννευσις ῥοπη

EPITH. Ατεκμαρτον, αμυδρες, δυσαρτες, δολοφρον, λαθριδιον, πολυστροφαλιγξ, χαλιφρον, Κυπριδιον.

Νευρα. Νευρη, Νευρειη.

Νευρην μεν μαζῳ πελασεν—Il. δ. 123.

—Στρεπτη τετανυσσα κορωνη

Νευρειαν—Theoc. 25. 13.

SYN. Χορδη, νευρον.

EPITH. Βαρυφθογγος, νεοστροφος, ευστρεφης, ευκυκλος, κυκλας, μελινδας.

Νευρον, τα νευρα.

Ως ειδεν μεν νευρον τε—Il δ. 151.

—Και νευρα βοεια. Ib. 122.

—Και τα νευρα της μαχης

Τον πλουτον,—Suid.

EPITH. Θεον, απνοον, αψυχον, αιθοψ.

Νευριτης.

—Και Βακχικα νευριταο
Δωρα λιθω, Βρομιω κεχαρισμενα, τον περ εχοντες
Ανθρωποι θυεων τε και αρααν αισιν
Ουρανιδας—εδυνηρατος εσσεται αυτῳ
Νευριτης' ερδει δ' αλοχῳ ποθον ιμεροεντα,
—Κατενωπα κελαινης ασπιδος εγνων.
Καρτερα φαρμακα σειο, βροτοισι θεσκελα πετρη,
Της ουρων χροιη τε πελει χλοεροιο δρακοντος. Orph.

Νευροτονος. Vid. Πεδαλγης.

Νευρορραφος. Vid. Σκυτευς.

—Και νευρορραφοις. Ar. Eq 735.

Νευροσπαδης.

Νευροσπαδης ατρακτος—Soph. Ph. 293.

Νευροτενης

—Και τας νευροτενεις παγιδας. Ep 1. 6.

Νευροω.

—Νενευρωται μεν ηδε συμφορα. Ar. L. 1080.

SYN. Κατισχυω, εκβεβαιοω.

Νευσταζω. Νευω.

Νευσταζων κορυθι βριαρη.—Il. υ. 162.

—Δεινον δε λοφος καθυπερθεν ενευεν. Il. γ. 337.

SYN. Επινευω, εκνευω, απονευω, διανευω, ενευω, κατανευσταζω, παραινιττομαι,—σειομαι. —ριπτω—επανερχομαι. φευγω—επικλινω, συγχωρεω.

Νεφελη.

Κοσσυφος, κιχλας κολπον εδυ νεφελης. Ep. 1 1.

SYN. Παγις, πλεκταναι, ορνιθοπεδα.

Νεφελη.

—Νεφελη ειλυμενος ωμους Il. ε. 165.

EPITH. Αρρηκτος, αελλοπος, αιθερια, ηεροεσσα, αιγληεσσα, μελαινα, μαλακη, λευκη, κουφα, κυανεη, πορφυρεη, πυροειδης, πολυτιμητος, κελαινεπις, σκιερα, κεραυνοφορος, ιοειδης, θολερα, ξανθη, χθαμαλη, χειμερια, βροντοκεραυνος, υγρα, παιγνια, δροσερα, λεπτομιτος, πνιγολετις, περιτρεχης, ψυχρης.

PHR. Παρθενος ομβροφορος. Arist.

—Νεφελαι δε διεδραμον αλλυδις αλλαι. Theoc.

Εριβρομε νεφελας στρατος αμηλιχος. Pind.

—Νεφελην βλαψιφρονος ατης Tryph.

Αεριαι νεφελαι, καρποτροφοι, κρατοπλαγκτοι,
Ομβροτοκοι, πνοιαισιν ελαυνομεναι κατα κοσμον.
Βρονταιαι, πυροεσσαι, εριβρομοι, υδροκελευθοι
Αερος εκ κολπου παταγον φρικωδη εχουσαι
Πνευμασιν αντισπασαι επιδρομαδην παταγουσαι.
—Δροσοειμονες ευπνοοι αυραις. Orph. H.

Νεφοειδης.

—Ευπλεκτοιο λινου νεφοειδει κολπῳ, Ep 1. 1.

Νεφος.

—Αμα δε νεφος ειπετο πεζων
Ως δ' οτ' απο σκοπιης ειδεν νεφος αιπολος ανηρ,
Ερχομενον κατα ποντον υπο ζεφυροιο ιωης,
Τῳ δε τ' ανευθεν εοντι μελαντερον ηυτε πισσα
Φαινεται—Il. δ. 274.

SYN. Ομιχλη, σκοτος, αχλυς, πυκνωμα, πληθος.

EPITH. Αλκαρ, ατεκμαρτον, ασκεπες, αρρηκτον, βαρυσμαραγον, θυοεν, θεσπεσιον, δροσερον, δεινον, μελαν, κυανεον, κουφον, εριδουπον, ιερον, ηερον, ηεροφοιτον, λυγαιον, μαλακον, κιμαιρον, ομοπλεκες, πυκινον, σκοτοεν, σκιοεν, υλαιον, υγρον, ομβροτοκον, χρυσεον.

Ανδρων—φοβου νεφος. Tryph.

——Ωσει νεφη υδατοεντα,
Οσσα τ' εν ωραιῳ εισιν ελαυνομενα προτεραισι.
Ηε νοτωθεν, η Θρηκης Βορεαο. Theoc.

Νεφεληγερετης.

—Την δ' ουτι προσεφη νεφεληγερετα Ζευς. Il. α. 511.

Νεφελοκοκκυγια.

Καινον τι πανυ βουλει, νεφελοκοκκυγιαν. Ar. Av. 820.

Νεφρος.

Αμφι δε και νεφροισι διεθεις καμνοντα σαωζει. Orph. H.

Νεφοω.

—Νενεφωμενα βελεθοντες. Man. 4 518.

Νεω.

Νεω·
Εστιον εν ταῖς εμβασιν. Ar. Eq. 321.
Εννειον ενθα και ενθα—Il. φ. 11.
SYN. Νηχομαι. κολυμβαω. νεομαι.
Νεω.
Τῷ γάρ τοι τῷ νηματ'—αραχνης. Hes. ε. 775.
SYN. Νηθω, κλωθω, κροκιζω. επινεω.
—Πολυστροφαδ εσσι δε ρεπαῖς
Ειλυφοων ατρακτος, ελιξ βηταρμονι παλμῳ,
Νηθομενων εχορευε μιτων κυκλωμενος ολκῳ Nonn.
Νεω.
Μιαν πυραν νησαντες—Ar. L. 269.
SYN. Επινεω, χωννυω, σωρευω, αθροιζω. νηεω, νηνεω.
Νεωνητος.
Παφλαγονα, τον νεωνητον, κακόν. Ar. Eq. 2.
Νεωκορος. Vid. Ναοφυλαξ.
Δῶλα θεῶν ἱερῶν τε νεωκορα—Man. 4. 216.
Νεωρής. Vid. Νεος.
Φοβον νεωρῆ τῆς εμῆς επισοδε. Soph. Oed. C. 763.
Νεωριον.
Αυτη γὰρ εμπρησειεν αν το νεωριον. Ar. A. 918.
SYN. Νεών, νεωλκιον, ναυσοικοι, ναυσαθμος. —ἡ τῶν ορων περιβολή.
Νεωις.
Αεὶ γεωργὸς ες νεωτα πλουσιος. Suid.
EXP. Το επιὸν, ετος. νεον ετος.

N H

Ν ΗΑΙΘΟΣ.
Και ποτὶ τον Νηαιθον· ὅπα καλὰ παντα φυοντι. Theoc. 4. 24.
Νηγατεος
—Μαλακὸν δ' ενδυνε χιτῶνα
Καλὸν, νηγατεον—Il. β. 43.
SYN. Λεπ̃τὸς, καινὸς, ἁπαλὸς, λευκὸς, ευφυής.
Νηγρετος.
Και τῷ νηδυμος ὕπνος επὶ βλεφαροισιν επιπ̃τε.
Νηγρετος, ἥδιστος, θανατῳ αγχιστα εοικώς. Od. ν. 80.
SYN. Ανεγερτος.
Νηδυμος.
—Διὰ δ' ουχ εχε νηδυμος ὕπνος. Il. β. 2.
SYN. Γλυκὺς, ἡδὺς. βαθὺς. ανεκδυτος. δυσεκδυτος. εσχατος.
Νηδυια τα.
—Εν δέ οι εγχος
Νηδυιοισι μαλ' οξὺ κραδαινομενον λυε γυῖα. Il. ε. 524.

SYN. Τα εντερα, εντοσθια. σπλαγχνα.
Νηδύς.
—Παγη δ' εν νηδυῖ χαλκὸς. Il. υ. 486.
SYN. Γαστὴρ, μητρα.—βαθεια ὑστερα.
EPITH. Απαλη, αναισχυντος, ακαρπος, αγονος. θυμαλγὴς, πολυχανδὴς.
Νηδυοφιν.
Στεργοιμ' η ειπέρ μοι ὑπ' εκ νηδυόφιν ἦλθες, Mosc. 478.
Νηεω.
—Αιψα δέ οι μενοεικέα νηεον ὕλην. Il. ψ. 139.
SYN. Νεω, σωρευω. κατασκευαζω.
Νηιον.
—Ὑπὸ Νηίῳ ὑληεντι. Od. α. 186.
Νηιος.
Αλλ' ὥστε σταθμη δορυ νηιον εξιθυνει. Il. ο. 410.
Εξεταμον πελεκεσσι νεηκεσι, νηιον εἶναι. Il. ν. 391.
SYN. Νηϊτὸς, νηιτης, ναυτικὸς.—μερος τῆς νεὼς, ὅπερ συρεται κατὰ τὸ ὕδωρ.
Νηϊαδες. Vid. Ναιαδες Νυμφαι.
—Νυμφαων, αἳ Νηϊαδες καλεονται. Od. ν. 104.
EPITH. Ὑγροβαφεῖς, ὑγροποροι.
Νηΐς.
Νυμφη Νηῒς Αβαρβαρεη—Il. ζ. 22.
Νηῒς.
Νηῒς εων εταροις ἁμα νηεσιν—Ap. 2. 419.
—Εγὼ δ' ε νηῒς αεθλων. Od. θ. 179.
SYN. Αϊδρις, αμαθὴς, αγνως. ασθενὴς, απειρος.
Νηιτης. Vid. Νηιος.
Τοσσον νηιτην στολον εμμεναι—Ap. 2. 239.
Νηϊτις.
Πυλαισι Νηΐτισι—Aesc. S. T. 466.
Νηκερδης.
—Επος νηκερδὲς ειπες Od. ξ. 509.
—Νηκερδέα βουλήν. Il. ρ. 469.
SYN. Ακερδης, ανωφελης, αχρηστος, βλαβερὸς. ανοητος.
Νηκερος.
Και τοτε δὴ κεραοι και νηκεροι—Hes. ε. 527.
SYN. Ακερος, ακερατος.
Νηκεστον, (Adv)
—Εν δε δικην βλαψας νηκεστον αασθη. Hes. ε. 281.
SYN. Ανηκεστως, αθεραπευτως.
Νηκτὸν το.—Νηκτὸς.
Τοῖς ιχθυσιν το νηκτόν. Anac. 2. 5.
SYN. Νῆξις, νευσις.—νηκτικὸς, νευστὸς, νευστικὸς.
Νηκυστεω.
Ουδ' Εννοσιχθων νηκυστησε θεᾶς—Il. υ. 14.
SYN. Αμελεω, ατημελεω, παροραω, παρακουω.

 Νηριν

Ηερὶν πατρῴων επετρεπε μῦθον αελλη.
Ανδαιαις ακομιςον ετος πεφορημένον αυραις. Nonn.

Νηλεὴς, Νηλειὴς, Νηλὴς.
Νηλεὲς ἦτορ εχειν—Il ι. 493.
Νυν δ'έσε μεν ταχα γῆρας ὁμοιΐον αμφικαλυψει
Νηλεὲς.—Hom. IV. 246
—Ουδε μετιτρεπεται φιλοτητος ἑταιρων,
Νηλὴς—Il. ι. 628.
SYN. Ανηλεὴς, απηνὴς, σκληρὸς, σχετλιος.

Νηλεοποινες
—Και Κῆρας εγεινατο νηλεοποινες. Hes. Θ. 217.

Νηλειάδης. Νηληϊάδης. Νηλήϊος.
—Επεὶ παντ' αἶνον επεῖλε Νηληϊάδαο. Il ψ. 652.
—Νηληϊάδαο γεροντος. Il. Θ. 100.
Ως ειπων Νεςωρ Νηλήϊος—Il. ψ 349.

Νηλεύς.
—Γεγηθει δε φρενα Νηλεύς. Il. λ 682.
EPITH. αγαυὸς, αντιθεος, Θεῖος.
—Μεγαθυμος, αγαυοτατος ζωοντων Hom.

Νηλεως.
—Τι δε με—Νηλεως φευγεις ; Anac 60 3.
SYN. Ανηλεως, απηνῶς, ανημερως, ανοικτως, αφειδῶς, χαλεπῶς, ωμῶς.

Νηλιπος, Νηλιπης.
Νηλιπος, οιατος,—Ap 3. 646.
—Ασιτος, νηλιπης τ' αλωμενη. Soph Oed. C. 362.
SYN. Νηλιπεζος, ανυποδητος, γυμνοπους, ανυποδητος, ζαγρὸς, ασανδαλος.

Νηλητής.
—Και αἱ νηλητῶς εισίν. Od. π. 317.
SYN. Αθῶος, αναιτιος, αμεμπτος, αναμαρτητος.—al.—αμαρτωλὸς.

Νῆμα.
—Μή μοι μεταμωλια νηματ' ολωνται. Od. β. 98.
SYN. Μιτος, κλῶσις, λινον, λιναριον, κροκη, μηρυμα, σπειραμα, καταγμα.
EPITH. Ασκητον, αραχναῖον, ακαμπὲς, ευελκὲς, ευκλωςον, επιμαζιον, λεπταλέον, μαλακὸν, σφονδυλοδινητον.—ατροδινητον, αμεταςτροπον (Μοιρας)

Νημερτεια.
Και τῶνδε νημερτεια συμβαινει χρονῳ
Τῷ νυν παρόντος,—Soph. Tr. 176.
SYN. Αληθεια, ακριβεια, βεβαιοτης, βεβαιωσις.

Νημερτὲς, (Adv.) Νημερτέως.
Νημερτες μεν δή μοι υποσχεο—Il. α. 514.
SYN. Νημερτεως, ατρεκεως, αληθὲς.—αληθὲς, αμεμπτως.

Νημερτὴς.
Νημερτὴς θ' ἡ πατρὸς εχει νοον αθανατοιο Hes. Θ 263.

Νηνεμια. Vid. Αιθρη.
—Ἀ στε χρονιων
Νηνεμιης εςησεν—Il ε. 523.

Νηνεμος.
—Οτε τ' επλετο νηνεμος αιθὴρ. Il Θ. 552.
—Νηνεμον δ' εςησ' οχλον. Eur. Hec. 531.
SYN. Αιθριος, ευδιος, γαληνὸς. ἥσυχος.

Νῆξις.
Νηξει τερπομενος—Hom B. 67.
SYN. Νεῦσις, κολυμβος—το νηκτ'ν.

Νηοπολος, pro Ναοπολος. Vid. Ναοφυλαξ.
Νηοπολον ευχιον ποιησατο—Hes Θ. 991.

Νηοσσόος.
—Νηοσσόον. ευπατερειαν Αρτεμιν—Ap. 1. 570.

Νηπαυςον (Adv) Vid. Νωλεμὲς
Νηπαυςον αιαζουσα,—Lyc. 972.

Νηπειθὴς
Νηπειθὲς τ' αχολόντε, κακῶν επιληθον απαντων. Od δ. 221.
SYN. Αναλγητος. ακεσσιπονος. απειθὴς, απειθητος

Νηπιεα. Νηπιη
—Ουδέ τί σε χρὴ
Νηπιεας οχεειν, επεὶ εκ ετι τηλίκος εσσί. Od. α. 297.
—Αποβλυζων εν νηπιεῃ αλεγεινῇ. Il. ι. 487.
SYN. Νηπιοφροσυνη, αφροσυνη, μωρια.—παιδοτροφια. νηπιοτης, νηπυτια.

Νηπιαχευω, Νηπιαχω—Νηπυτιευομαι.
—Παυσαιτό τε νηπιαχευειν. Il. χ. 502.
Νηπιαχοντα—δομων εκ πατρὸς απυρας. Ap. 1. 1212.
Νηπυτιευομενοι Νεςορι και Πριαμῳ. Ep I. 2.
SYN. Νηπιαζω, νηπιευομαι. νηπια φρονεω—ψελλομαι, τραυλιζω.

Νηπιαχος.
—Νηπιαχοισιν εοικότες αφραδιεσσιν Cal. I. 2.
Νηπιαχοις, οἷς ετι μελει πολεμηΐα εργα. Il β. 338.
SYN. Βρεφος.—νηπιος.
EPITH. Αρτιγενεθλος, λιπομαζος.

Νηπιος, Νηπυτιος
—Αλοχον καὶ νηπιον υἱὸν. Il. ε 180.
—Επεεσσί γε νηπυτιοισι. Il. υ. 211.
SYN. Νηπιεος, νηπεδος, νηπιαχος, αφρων, ανοητος. νηπυτιος, νεογνὸς, μικρὸς.

Νηπλεκτος.
Πενθαλεα, νηπλεκτος, ασανδαλος—Bion 1. 22.
SYN. Ακομψος, ακτενιςος.

Νηποινον, Νηποινα. Νηποινει. Νηποινὶ, Νηποινί.
—Αλλοτριον βιοτον νηποινον εδουσιν. Od. α. 160.
Νηποινος.
Νηποινοι κεν επειτα δομων εντοσθεν ολοισθε. Ib. 380.
SYN. Ατιτος, ατιμωρητος.
Νηπυτιευομαι.
Νηπυτιευομενοι Νεστορι και Πριαμῳ. Ep. l. 2.
Νηρευς. Vid. Νηρηΐδες.
Νηρέα τ' αψευδέα και αληθέα γεινατο Ποντος,
Πρεσβυτατον παιδων· αυταρ καλεουσι γεροντα
Ουνεκα νημερτής τε και ηπιος· ουδὲ θεμιστων
Ληθεται, αλλὰ δικαια και ηπια δηνεα οἶδεν. Hes. Θ. 233.
EPITH. Αγαυὸς, αθανατος, ὑπερθυμος, μεγας, θεῖος, ευκλεης, παλαιφατος, πολιος, διψαλέος. Λιβυς. Αραψ—
PHR. Ξεινοδοκος Βρομιου. Nonn.—Φυτουργὸς Θετιδος. Eur.
—Γερων ἁλιος νημερτὴς Hom.
—Νηρεῦ μεγαλωνυμε δαῖμον—
Πυθμὴν μεν ποντου, γαιης περας, αρχὴ απαντων. Orph. H.
Νηρηΐδες, Νηρῆδες, Νηρεΐδες. Vid. Νυμφαι.
—Θεαὶ δέ μιν αμφαγεροντο
Πᾶσαι ὅσαι κατὰ βενθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ενθ' αρ εην Γλαυκη.—κ. λ. Il. σ. 38.
Αυται μεν Νηρῆος αμυμονος εξεγενοντο
Κοῦραι πεντηκοντα, αμυμονα εργ' ειδυῖαι. Hes. Θ. 263.
EPITH. Αθανατοι, ἑλκεσιπεπλοι, ὑγροχονοι, γλαυκαὶ, εκατομποδες, κυανοπλοκαμοι, ποτνιαι, ὑψιθρονοι, χρυσιαι, χρυσηλακατοι.
Νηρεως ειναλιου Νυμφαι καλυκωπιδες ἁγναὶ,
Σφραγιαι, βυθιαι, χοροπαιγμονες, ὑγροκελευθοι,
Πεντηκοντα κοραι, περὶ κυμασι βακχευουσαι.—
Υδροδρομοι, σκιρτηται, ἑλισσομενοι περὶ κῦμα
Ποντοπλάνοι δελφῖνες, αλιρροθιοι, κυαναυγεῖς. Orph. H.
Νηρηΐνη.
—Την ευφρονα Νηρηΐνην, Cal.
—Ελικωπιδι Νηρηΐνη. Ib. l. 3.
Νηριθμος.
Κλῆσιν επομενος, ἢ ει νηριθμος επ' αγρῶν. Theoc. 25. 57.
SYN. Αναριθμητος, απλετος, απειρος, μυριος.
Νηριτον.
—Νηριτον εῖλον ευκλειμενον ολοληθρον. Od. ω. 576.
Νηριτον.
—Εν δ' ορος αυτῃ
Νηριτον, εινοσιφυλλον, αριπρεπὲς—Od. ι. 22.
Τοῦτο δε Νηριτόν εστιν ορος, καταειμενον ὑλῃ. Ib. ν. 351.
Νηριτος.
—Και Νηριτος, ηδὲ Πολυκτωρ. Od. ρ 207.
Νηρὸς.
—Εν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς. Lyc. 896.
SYN. Κοῖλος, καθυγρος,—ταπεινὸς.
Νησὶς.
—Νησῖδα ναισσονται προμν. Lyc. 599.
Η περιβιοθωδης ολιγαμπελος, οἵα τε βαιὴ
Νησὶς, αλλ' ὁμαλη πασα και αφυφελος. Ep. l. 2.
SYN. Νησιδιον, νησιον, νησιας.
Νησιωτης, Νησιῶτις, Νησιωτικὸς.
Τῷ νησιωτῃ Νεοπτολεμῳ—Eur. Andr. 14.
—Δομους ναιοντα νησιωτικούς. Ib 1261.
Νασιῶτιν εστιαν αμειψας. Soph. Tr. 671.
Νῆσος.
Νῆσος—τις εστὶ πολυκλυστῳ ενὶ ποντῳ. Od. δ. 354.
EPITH. Αμφιλαφὴς, αμφιρυτη, ἁλιστεφανος, ἁλικρηπις, αμυμων, απειριτος, αγακλεης, αιπηεσσα, αιγιβοτος, ευβοτος, ἱερὰ, ἱμερτη, δενδρηεσσα, βαθυκρημνος, δολιχη, ανθεμοεσσα, καλη, θοὰ, λαχεῖα, κραναη, λισσὰ, ερημη, ερημαια, ευμηλος, ευρεῖα, εναλια, ευκτιμενη, πιειρα, πλαγκτη, πετρηεσσα, πλωτη, περικυμων, περιδρομος, πολυωνυμος, ὑληεσσα, οινοπληθὴς, πευκηεσσα, παμφυλος, ποιανθὴς, πολυπυρος, πελεσιβριμμων, θεκδὺς, θαλασσοπληκτος, τριγλωχιν, διαπρεπης.
PHR. Πλαζομενη πελαγεσσι.—επιπλωουσα θαλασσῃ. Hom.
—Αλιστρεφεων σφυρα νησων. Mus—
Νῆσσα, Νῆττα
Ιδε. πῶς νῆσσα κολυμβᾷ. Anac. 37. 5.
SYN. Ερωδιος.
Νηστεια.
Νηστειης δ' εδαμασσα ποσοις βαρυωδυνον ἦτορ. Apollin. ψ. λδ.
SYN. Νῆστις, ασιτια, αγευστια. λιμὸς.
Νηστειος,
Νηστειοις καματοισι κατεκλασα θυμὸν εμοῖο. Ib. ψ. ξη.
Νηστευω.
Παυσων σεβεται. και νηστευει. Ar. Th. 958.
SYN. Ασιτεω.
Νῆστις.
Νηστιες, αχρι μαλα κνεφαος·—Od. σ. 395.
SYN. Νηστευτὴς, ασιτος, ακμηνος.—ασιτια.
Νητη.
Δεξιτερην ὑπατην ὅποτε πληκτροισι δονησω,
Η λαιὴ νητη παλλεται αυτοματως. Ep. l. 1.
SYN. Χορδη.

Νητός.

—Οθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς εκειτο. Od. β. 338.

SYN. Επασσυτερος, νενημένος. μεσὸς. σεσωρευμένος εσχατος.

Νητρεκως.

Λεξω τα παντα νητρεκῶς ἅ μ' ἱστορεῖς. Lyc.

SYN. Ατρεκως, αμαρτιας.

Νηυτμος

Κεῖται νηΰτμος τετελεσμένον εις ενιαυτον. Hes. θ. 795.

SYN. Αψυχος. απνοος αφωνος.

Νηφαλιος.

—Πελανης μελικτρά τε νηφαλιοισι

Δαιεν επ' ευχωλῆσι παρειστος—Ap. 4. 712.

SYN. Νηπτικὸς. νηπτης, νηφων, νηφαντικὸς, αοινος, ακοινος. σωφρων.

Νηφω.

Νηφων αοινοις—Soph. Oed. C. 101.

SYN. Ανανηφω, εκνηφω, επινηφω, εγκρατευομαι.—σωφρονιζω.—γρηγορεω.

Νηχυτος.

—Οσ' ηπειρ'ις τε φυει και νηχυτον ὕδωρ. Ap. 3. 530.

SYN. Πολυνηχυτος, επιχυνετος. πολυχυτος, αχυνετος. πολὺς.

Νηχω. Νηχομαι.

Νῆχε δ' επειγομενος ποσὶν ηπειρυ επιβῆναι Od. ε. 399.

Αυτὰρ εγὼ δή μοι σχεδιην δια κῦμα τιναξα,

Νηξομαι—Ib. η. 364.

SYN. Κολυμβαω, κατακολυμβαω, νεω

N I

NΙΓΛΑΡΟΙ.

—Νιγλαρων συριγματων. Ar. A. 553.

EXP. Τερετισματα, και περιεργα κρουματα

Νιζω, Νιζομαι.

Ουκ εαας νιζειν,—Od. τ. 374:

—Εκ ποταμε χροα νιζετο δῖος Οδυσσευς. Ib. ζ. 224.

SYN. Απονιζω, διανιζω, λεω, νιπ]ω. ρυπ]ω, πλυνω, κλυζω αποσμηχω.

Νικανδρος. Vid. Ομηρος.

Φαρμακα πολλὰ μεν εσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δε λυγρὰ

Νικανδρος κατελεξεν, επισαμενος περι παντων

Ανθρωπων. ἦ γαρ Παιηονος εστι γενεθλης. Ep. l. 1.

Νικαω. Νικημι.

—Επεὶ τα χερειονα νικᾷ. Il. α. 576.

—Μενελαος ενικησεν συν Αθηνῃ. Il. γ. 439.

Σικελιδαν νικημι τον εκ Σαμω,—Theoc. 7. 40.

SYN. Απονικαω, εκνικαω, καταvικαω. νικηφορεω. εκπολεμοω, κρατεω, επικρατεω, εξεχω, υπερεχω.

Χαλκεον ανικα κῦμα κατευνασσαντες Ενυὸς,

Εσεψαν πατρας δυσμενεων εναροις. Ep

Νικη.

Νικη μὲν δὴ φαινετ' αρηϊφιλυ Μενελαυ. Il. γ. 457.

SYN. Νικημα, νῖκος, νικηφορια, κρατος, ευχος, αρισεια, θριαμβος, επαθλον. τροπαιον.

EPITH. Αμυμων, αεθλοφόρος, αγακλεὴς, αγερωχος, αγλαὴ, αναιμακτος, ατεκμαρτος, αδευκὴς, γυαλκὴς, ἱμερoεσσα. μεγαλωνυμος, ευπολεμος, ευδυνατος, ευπαλαμος, εγρεμοθος, ερατεινὴ, ἑτεραλκὴς, ερικυδὴς, εριγηθὴς, κλυτὸς, ευκλεὴς, μεγακλεὴς, ἱερὰ, λεοντοφόνος, λαμπρὰ, θρασυγυιος, πολυγηθὴς, πολυωδυνος, πανδαματειρα, περικαλλὴς, πολυμαχος, πυριλαμπὴς, ορκιος, ὑπεραυχὴς, σιδηροφόρος, κορυμβοφόρος, σκιοειδὴς, τυραννοφόνος, καλλιστεφανος, θαλαμηπόλος, λυσιπονος, φιλοπαιγμων, μελιηδὴς, μελισαγὴς, φαρμακοεσσα, ζηλημων, χοροπλεκὴς, φιλοχλαινος, ειναε, ἡδυποτος, καλλιθριξ, παλιναυξὴς, οψιτελεσος, κυδιανειρα, κακὰ, τεχνημων.

Νικης φαιδρὸν αγαλμα παναιολον. Nonn.

Νικη.

Εὐδυνατον καλεω Νικην, θνητοισι ποθεινὴν,

Η μουνη λυει θνητῶν εναγωνιον ὁρμὴν,—

Παντων γαρ κρατεεις, πασης δ' εριδος κλεος εσθλὸν

Νικη επ' ευδοξω κεῖται, θαλιαισι βρυαζον.—Orph. H.

EPITH. Ποτνια ἡδυεπεια.

Νικητηριον.

—Νικητηρια λαβων—Eur. Alc. 1038.

SYN. Αεθλον, επαθλον.

Νικηφορος.

—Συν κρατει νικηφορω Soph. Tr. 189.

SYN. Εναροφόρος. νικητης.

Νικηφορεω. Vid. Νικαω.

—ἣ δακρυα νικηφορεῖ. Eur. B. 1145.

PHR. Νικην και αγλαον εὖχος ἀρεσθαι. Hom.

—Νικηφόρε δωρε τυχεῖν. Eur.

Νικηφορια. Vid. Νικη.

—Νεοθαλης δ' αυξεται

Μαλθακᾷ νικαφορια συν αοιδᾷ. Pind. N. 9.

Νικιας.

Νικιας.
—Κ'ἀυτιφιλησομαι
Νικιαν, χαριτων ἱμεροφωνων ἱερὸν φυτὸν. Theoc. 28, 7.
Ηλθε και ες Μιλητον ὁ τῶ Παιονος ὑἱς,
Ιητῆρι νοσων ανδρι συνισσομενος
Νικια ὀς—Ib. Ep. 7.
Νικοβυλος.
—Ει μη νικοβυλος εγενομην. Ar. Eq. 612.
Νικοςρατος.
Εγὼ ποιησω παντα κατὰ Νικοςρατον. Prov.
Νικοτελης. Vid. Φιλιππος.
Νικοφῶν.
—Ουδ' Ολυμπιος
Ζεὺς ατρομητος εἶδεν, ανδρας ηνικα
Πυγμην ενικα Νικοφῶν Ολυμπια. Ep. l. 1.
Νιμμα.
—Τα νιμματα Επιχει τις, απονιζομεθα.—Ath 9.
Νηὸς.
Εγω Νηος παλαι ποτ' εγενομην πνεῦμα.
Νυν δ' ουκ ετ' ουδέν—Ath. 12.
Νιοβη.
Και γάρ τ' ἠΰκομος Νιοβη εμνησατο σιτυ,
Τῆπερ δωδεκα παιδες ενὶ μεγαροισιν ολοντο—
Τες μεν Απολλων πεφνεν απ' αργυρεοιο βιοῖο,
Χωομενος Νιοβη, κ. λ. Il. ω. 602.
EPITH. Αθυρογλωσσος, κακογλωσσος, λαλος, λᾶας, δυστηνος, παντλημων, ευπαις, δωδεκαπαις, πολυτεκνος
PHR. Δακρυοεις πετρος. Call.
Λαϊνεης Νιοβης—πενθαδα πετραν. Nonn.
Κυρης αρχεγονοιο Φορωνεος—Ib.
—Πετρος εχεφρων
Δακρυσι λαϊνεοισιν οδυρομενος διχα παιδων. Ib.
Α δε λιθῳ και σαρκι μεμιγμενον εἶδος εχυσα
Πετρυται,—Ep.
Νιτ]ρὶς
Τυτον εγὼ κρινω μετὰ νιτ]ρίδα της υγιειας.
Πινειν,—Athen. l. 10.
SYN Λοετρον.
Νιτ]ρον.
—Και λυτροῖς χροα
Εδωκα, χροια νιτ]ρα ποταμιας δροσῳ. Eur. Hel. 1400.
Νιπ]ω.
—Σφιν κῦμα θαλασσης ιδρῶ πολλον
Νιψεν απο χρωτὸς,—Il. κ. 575.
SYN. Απονιπ]ω, νιζω, λυω.
—Δεμας φαιδρυνε λοετρῳ,
Αχραντοισιν εμὰς απονιψομαι ὑδασι χεῖρας.
Και χροα λυσιπονοισι κατικμαινυσα ρεεθροις. Nonn.

Νιρεὺς
Νιρεὺς, Αγλαΐης ὑἱὸς, Χαροποιο τ' ανακτος.
Νιρεὺς, ὃς καλλιςος ανὴρ ὑπὸ Ιλιον ἦλθε
Τῶν αλλων Δαναῶν, μετ' αμυμονα Πηλειωνα.
Αλλ' αλαπαδνὸς εην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Il. ϐ. 672.
Νισαῖος.
Νισαῖοι Μεγαρῆες, αριςευοντες ερετμοῖς. Theoc. 12. 27.
Νισος.
Νισυ φαίδιμος ὑἱὸς Αρητιαδαο ανακτος. Od. π. 395.
Νισσα.
Νισσαν τε ζαθεην. Il. ϐ. 508.
Νισυρος.
Οι δ' αρα Νισυρὸν τ' εἶχον—Il. ϐ. 676.
Νισυριτις, Vid. Μυλαξ.
Νισσομαι.
—Ου γαρ ετ' αυτις
—Νισσομαι εξ αΐδαο—Il. ψ. 76.
SYN. Αναςρεφομαι, ανειμι, νοςεω.
Νιτρον.
—Νιτρον και φῦκος απὸ σκατᾶς αγορασδων. Theoc. 15. 16.
Νιφας, Νιφετος.
Ως δ' ὀταν εκ νεφεων πτῆται νιφὰς ἠὲ χαλαζα. Il. ο 170.
—Νιφάδες δ' ὡς πιπ]ον εραζε. Ib. μ. 156.
Η νιφετὸν, ὀτε πέρ τε χιὼν επαλυνεν αρυρας. Ib. κ. 7.
SYN. Χιὼν.—σ]αγὼν, ψεκας
EPITH. Αμαιμακετος, δροσερὰ, κελαδων, μελιςαγὴς, λευκὴ, λευκοπ]ερος, λαΐνεα, κρυερὰ, βορειαιη, γυιοπαγὴς, τραχεῖα, ορεσσιχυτος, υψιπορος —εχεκτεανος, ριπηφερὴς.
Τρηχαλεη γλωχῖνι λιθοβλητε νιφετοιο.
—Ραθαμιγγι γενηγενέος νιφετοιο. Nonn.
Νιφαργης,
—Ηδ' εν νιφαργεσιν ὑλαις, Orph. 667.
Νιφατης.
—Εὔσκοπελοντε Νιφατην, Suid.
Νιφοβολος,
—Ὑπο δειρασι νιφοβολοιο Παρνασῦ—Eur. Ph. 214.
SYN. Νιφοβλης, νιφὀκτυπος. χιονοβολος. ὑψηλὸς.
Νιφοεις,
—Θρηκῶν ορεα νιφοεντα. Il. ξ. 227.
SYN. Νιφετωδης, χιονωδης, χειμεριος.
Νιφοςιβὴς.
—Νιφοςιβεῖς χειμῶνες—Soph. Aj. 679.
SYN. Νιφοεις, διυγρος.

Νιφω.

Ηματι χειμεριω, ὅτε τ' ωρετο μητιετα Ζευς
Νιφεμεν ανθρωποισι.—Il. μ. 280.

SYN. Απονιφω, κατανιφω, χιονιζω.

—Ευρυπεδον σκιαει νιφαδεσσιν αλωὴν
Εσπερια Ζεφυροιο μενος θοον, κδέ τι γαιης
Κυανεης ιδεειν ὑποφαινεται, αλλ' αρα πασα
Αργεννη νιφαδεσσι επασσυτεραις κεκαλυπται.
Opp.

N O

NOEΩ.

Ου γάρ τις νοον αλλος αμεινονα τοῦδε νοησει
Οἷον εγὼ νοεω—Il. ι. 105.

SYN. Εννοεω, επινοεω, εκπρονοεω, κατανοεω, διανοεω, αισθανομαι, διαζητεω, λογιζομαι, ενθυμεομαι, σκοπεω, φρονεω, επισαμαι, θεαζομαι.

Νοημα.

Αλλ' ου Ζευς ανδρεσσι νοηματα παντα τελευτᾷ.
Il. σ. 328.

Ουτω χρὴ τὸν γ' εσθλὸν, επιστρεψαντα, νοημα,
Εμπεδον αιὲν εχειν ες τελος ανδρὶ φιλῳ. Theog. 1080.

SYN. Διανοημα, νοησις, γνῶσις, εννοια, διανοια, συνεσις, συννοια, αγχινοια, νοος, αισθησις, βυλή, επινοημα, γνωμη, ευφυΐα.

EPITH. Αβυλον, αταρτηρον, ασαθές, δυσφρόνον, γναμπτὸν, δολερὸν, ηὺ, καθαρὸν, κερδαλέον, ποικίλον, πολυπλοκον, πιστὸν, σιδηρειον, ερανιον, θεῖον, φαεινὸν, ωκύ.

Νοερηφόρος. Vid. Ορμή.

Νοητὸς

Πετασει δέ τοι νοητον
Πεδιον, καλλεος αρχάν. Synef.

Νοημων.

—Επεὶ ουτι νοημονες, κδὲ δικαιοι. Od. ϛ. 282.

SYN. Δαΐφρων, εννοος, προνοος, αγχινοος, εμφρων, συνετος, ευβυλος, ευμητις, εχεθυμος, εμπειρος, μητιετης, κεδνὸς, νυνεχὴς, πεπνυμενος, περιφρων, πυκαλιμος, πυκινὸς, σωφρων, φρονιμος.

Νοημων.

—Φυονιοιο Νοημονα φαιδιμον ὑὸν. Od. ϛ. 386.

Νοθεῖος.

Τι δ' ην ὁ πατὴρ εμοὶ διδῷ τὰ χρηματα
Νοθῳ αποθνησκων;—Ar. Av. 1655.

Νοθαγενὴς.

—Και τεκνῳ νοθαγενεῖ. Eur. Andr. 912.

Νοθος.

Ος ρα νοθος μεν εην—Il. ε. 70.
Κυρην δε πριαμοιο νοθην εχε—Ib. ν. 173.

SYN. Νοθογεννητος, εκπαλλακιδιος, μητροξενος, ξενος, μοιχιδιος, παραγραπτος, παρεγγραπτος, δυσγενὴς, σκοτιος, ὑποβλητος.—μη γνησιος.

Νοθοκαλλοσυνη

Την νοθοκαλλοσυνην φυκεῖ χριομενην. Ep. l. 2.

Νομάδες.

Νομαδεσσι γαρ εν Σκυθαις
Αλᾶται Στρατων. Ar. Av. 942.

Νομάς.

—Ιππυς νομάδας εξιχνοσκοπῶν. Soph. Tr. 275.

Νομαιη

Δαφνις εγὼ. Λυκιδας δὲ πατὴρ, μητηρ δε Νομαιη. Theoc. 27. 41.

Νομαῖος

Καί σοι επιρρεξει χιμαρειο νομαιης Αἷμα. Ep. l. 4.

Νεμεομαι.

Αι δ' αλλαι τὰ περισσὰ κρεα νεμεοντο γυναῖκες. Theoc 26. 24

SYN. Διαρπαζω, διασπαραττω.

Νομευμα.

Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aefch. Ag. 1425.

Νομεύς

—Εν δέ τε τῇσι νομεὺς υπο σαρα ειδώς: Il. ο. 632.

SYN. Βοτὴρ—νεμετωρ, δοτὴρ.

EPITH. Κακὸς, χρυσειος, δασυστερνος, λιγυφθογγος, ορεσσαυλος, φιλοσκοπελος.

Νομευω.

—Αλλ' ενομευε νομὸν κατὰ πιονα μῆλα. Od. ι. 217.

SYN. Βοσκω, νεμεθω, νεμω, ποιμαινω.

—Μηλονομος τις ανὴρ βοτανηθεν ειαυνων
Ειροποκυς αγελας—Opp.
Ειροποκων οιων αγελας αγροισι νομευων. Ep.

Νομή, Vid. Νομός.

Αμφιβιον γαρ εδωκε νομὴν βατραχοισι Κρονιων.
Hom. B. 59.

SYN. Νομὸς, προνομὴ, ποα, βιος, βορὰ, βοσκὴ, τροφὴ—μερισμὸς, εκκαρπωσις.—φιλοτιμια.

EPITH. Ανθεμοεις, ορεσσιβοτις, ιχθυβολος.

Νομιζω.

Ανθρωποι δε ματαια νομιζομεν, ειδότες κδὲν.
Theog 141.

Εικὸς τον κακὸν ανδρα κακῶς τα δικαια νομιζειν. Ib. 279.

SYN.

S Y N. Δοκεω, οιμαι, οιομαι, ὑπολαμβανω, ηγεομαι.—νομοθετεω, διαιταω.—λεγω.

Νομιμος.

Αλλὰ τὸ μὲν πρῶτον νομιμον—Ep.

Νομιμων προπαρειθεν—Aesc. S. T. 340.

S Y N. Ενθισμενος, ενεομος, νομιος δικαιος.

Νομικὴ (τεχνη sc.)

Τὲτον Ιελιατον νομικῆς φαος—Ep. l. 4.

Νομιος.

Φοιβον και Νομιον κικλησκομεν—Call. 2. 47.

Νομισμα.

—Και νομισμα δωσομεν. Eur. C. 159.

—Πρῶτον γαρ θεοὶ

Ημῖν νομισμ' ουκ εστ'—Ar. N. 247

S Y N. Κερμα, αργυριον, χρῆμα—εθος.

Νομοκιολος.

—Νομοκιολον—κυραν—Athen. l. 14.

Νομὸς. Vid. Νομη.

—Μετα τ' ηθεα και νομὸν ἵππων. Il ζ. 511.

—Επεων δε πολὺς νομὸς ενθα και ενθα Ib. υ. 249.

S Y N. Νομὴ, βοσκὴ—διαταξις—ἑδραῖον, επαρχια—κλιμα.

E P I T H. Γλυκερὸς, ευκρινὸς, ευανθὴς, ερσηεις, ευλειμων, δυσβατος, μαλακοχεης, λασιος, λιγυπνοος, ποιηεις, τραφερὸς, ὑληεις, χλοερὸς, μελαγκολπος, αμφιθαλασσος.

Νόμος.

Παντη γάρ τοι, Φοῖβε, νομοὶ βεβληαται ᾠδῆς. Hom. A. 20.

S Y N. Θεσμὸς, θεσμιον, θεμις, δικη, εθος, μελος—τὸ δικαιον, νομιμον—δικαιωμα.

E P I T H. Αλιτρὸς, απηνὴς, αδιδακτος, αχραντος, αλλοπροσαλλος, αιγληεις, γαμιος, μαλακὸς, καθαρὸς, θεόγραπτος, σεφὸς, ὑποδοτης, εξὸς, ανομος.

Αθανατων καλεω, και θνητῶν ἁγνὸν ανακτα,

Ουρανιον Νομον, αστροθετην, σφραγῖδα δικαιαν

Ποντυ τ' ειναλιυ, και γῆς, φυσεως τὸ βεβαιον,

Ακλινῆ, αστασιαστον,—

Γνωμαις ορθοταταισι συνὼν, αδιαστροφος αιεὶ

Ωγυγιος, πολυπειρος, αβλαπτως πᾶσι συνοικῶν

Τοῖς νομιμοις, ανομοις δε φερων κακοτητα βαρειαν.

Αλλα, μακαρ, παντιμε, φερολβιε, πᾶσι ποθεινὲ,

Ευμενὲς ἦτορ εχων—Orph. H.

Νοος, Νῦς

Αλλ' αιεὶ τε Διὸς κρεισσων νοος, ηέ περ ανδρῶν. Il π. 688.

—Νῦς ἦν εμπεδος, ὡς τὸ παρος περ. Od κ. 240.

S Y N. Διανοια, γνωμη, φρὴν, πραπίς.

E P I T H. Αγαθὸς, αταρβητος, ατρομος, ατιτακτος, απηνὴς, ακηλητος, αλκηεις, ατερφυλιος, ατερπικτος, αιθεριος, απληστος, αγκυλομητὴς, αιπὺς, αλητης, αφθιτος, αλλοπροσαλλος, ασιγητος, δολερὸς, αριστοτεχνης, ηπεροπευτος, διχομητις, πιστος, καθαρὸς, κυνεος, κῦφος, κλυτὸς, καρτερὸς, δῖος, ευσταθὴς, ευδικων, ευηγενὴς, γαληνιοων, βαρυθυμος, ελαφρὸς, εμπεδος, εναισιμος, θοὸς, οξυπορος, ευδυνατος, θευδὴς, λαμπρὸς, φλογοεις, δυγοδεμνος, νηλὴς, πινυτὸς, πυκινὸς, πολυκερδὴς, σοφὸς, προφρων, ὁμοφρων, τλημων, τελχιν, τεχνηεις, φιλοκτεανος, χαῦνος, επηβολος, ευεργετικὸς, πρευμενιος, αφραστος, εσθλὸς, νημερτὴς, κρατερὸς, φραδὴς

P H R. Σοι τε νοον πτερoεντα, βιυ φαος, αιεν αειραν.

Μῦνον εχει. Θεοτητες ιδειν νοον, ουρανοφοιτην. Naz.

Νοος εις θεὸς αειθεὶς. Anac.

—Ασυλητοιο νοὶ σφραγῖδα φυλαξη. Nonn.

Νοΐδιον.

—Γνωμιδιον, και νοιδιον. Ar. Eq. 100.

Νοοπληξ, Νοοπληκτος.

—Νοοπληγεσσιν αταστaλιησι τυπεντες Tryph. 268. & cet.

Σοι τὰ νοοπληκτυ πλατὰ κυπελλα μεθας. Ep. l. 6

Νοσεω

Μητε κακοῖσι νοσῶν λυπῦ φρενα—Theog. 593.

S Y N. Ασθενεω, μαλακιζομαι, αρρωστεω.

P H R. Αγρια νοσῳ συντηκομαι. Eur.

—Κρυεραῖσι μαραινεσθαι ὑπὸ νυσοις. Ep.

Νοσερὸς.

Ιθυνων νοσερὸν κῶλον Ορεσυ. Eur. Or. 1021.

S Y N. Νοσηρὸς, νοσαχθὴς, νοσιμος, επινοσος, νοσωδης, νοσηματωδως, νοσακερὸς, νοσηματικὸς, ασθενὴς, κλινηρης, εμπαθὴς, επικηρος, σφαλερὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς.

—Πηξομελεῖ νοσῳ κεκολυμενος. Ep.

—Φερων πεπεδημενα γυιατα νοσῳ. Nonn.

Μῦνον αναπνειων, τάλλα τα παντα νεκρος Ep.

Νοσηλεια. Νοσημα.

—Βαρειας τυ νοσηλειας πλεα. Soph. Ph. 39.

—Το γαρ νοσημα μεῖζον η φερειν. Ib. Oed. T. 1316.

Νοσοθυμος Vid. Μαργαντος.

Νοσομελὴς, Νυσομελὴς.

Νυσομελεὶς τευχυσα βροτὺς, οδυνησι συνηθεις. Man. 4. 476.

Νοσσὶς

Νοσσίδα θηλυγλωσσον,—Ep. l. 2.

Νοσσοτροφεω.

Μηδεις γραπτῃ πυκτίδι νοσσοτροφῦς. Ib

Νοσσ.

Νοσος. Νουσος

Αιθρωποισι νοσω φαρμακα λυγρας απαλαλκέμεν. Theoc. 28. 20.

Νουσω ὑπ' αργαλεη φθισθαι—Il ν. 667.

SYN. Καματος. παθος. ασθενεια, αρρωστια. ατονια, καχεξια, λυπη.

EPITH. Αταρτηρα. ανιηρα. ανδροφονος. αργυρεη, αιθοψ. ατειρης. αγχιθυρος. αμαυρα. αλγινοεσσα, γυιοβορος, βαρεια, βαρυγυιος, γλυκεια, δαπτρια. δολοπλοκος. δασπλης. ζηλημων, δυσαλθητος, δυσαλθης, επιψογος, ερωτικη. ημιχραση, θεοσσυτος. κακηρα, λυγρα. λυσσωδης. μογερα. λυσιμελης, ολεθριος, ολοη, πολυπημων, πολυκηδης, πικρα. κρυερα. θερμη, στυγερα. σαρκοφαγος. τηξιμελης, μανιας, θυμοφθορος. χαλεπη. μισαγαθος. επαχθης. κακη, αναλθης, αθεραπευτος, ανηκεστος, ανιατος. δυσιατος, ευιατος, ευαλθης.

Νοσοφορος.

—Γηραϊ νουσοφορω—Ep 1. 6.

Νοσωδης. Νουσαλεος. Vid. Νοσερος

Στιλβει νοσωδεις αστραπας—Eur. Or. 480.

—Νουσαλεω βαρυγουνος ιμασσετο ατμω Nonn.

Νοστεω.

Ει δε κε νοστησω,—Il. ε. 212.

SYN. Απονοστεω, παλινοστεω, επινοστεω, ανερχομαι, παρερχομαι, επανερχομαι, επαναχωρεω. καταπορευομαι, πορευομαι, νεομαι. υποστρεφομαι.

Νοστιμος.

—Αυτὰρ ὁ τοῖσιν αφειλετο νοστιμον ἦμαρ. Od. α. 9.

Επεὶ ρ' ετι νοστιμος εστι Σὸς παῖς—Ib. δ. 806.

SYN. Ωριμος.

Νοστος.

—Αργειοισιν ὑπερμορα νοστος ετυχθη. Il. β. 155.

SYN. Καθοδος, αναχωρησις, αναστροφη.

EPITH. Ακηδης, απημων, ευκλεης. γλυκυς, γλυκερος, θυμηδης, μελιφρων, μελιηδης, πολυκηδης. πολυπλαγκτος, ποθηρος, ὑποτροπος, ψευδωνυμος.

Νοσφι.

—Ετερων αφαρ ἑζετο νοσφι λιασθεις. Il. α. 349.

SYN. Χωρις, απονοσφι, αμφις. ανευ. λαθρα. διχα. εκτος.

Νοσφιζω, Νοσφιζομαι.

—Και νοσφιζοιμεθα μᾶλλον. Il. β. 81.

SYN. Εκνοσφιζω, χωριζω, αποχωριζω, διαχωριζω, διΐστημι, διαιρεω, αφοριζω, αλλοτριοω ιδιοω. πλεονεκτεω.

Νοτερος. Vid. Νοτιος.

—Νοτερω βλεφαρω

Τας φιλας κλαιων αλοχου νεκυν—Eur. Alc. 603.

Νοτεω.

—Κ' ητι μυχοισι νοτει. Call. Ep 28.

SYN. Νοτιζομαι. διυγραινομαι, καταρρεω.

Νοτια. Νοτις.

Καρπω βριθομενη νοτιησί τε ειαρινῇσιν. Il. θ. 307.

Καλλιποταμου ὑδατος ινα τε

Νοτις επερχεται γαιας—Eur. Ph 659

SYN. Ἰκμας, ικμασια, επομβρια. ὑγροτης, ὑγρασια, πλαδος, θαλασσα το ὑγρον.

Νοτιζω.

Οφρα νοτισθεντα κρατερως ανεχοιατο γομφοι. Ap. 1. 1005.

SYN. Επινοτιζω, καταρνοτιζω, βρεχω, ὑγραινω.

Νοτιος.

—Κατὰ δε νοτιος ρεεν ἱδρως. Il. λ. 810.

SYN. Διερος, ὑγρος, διυγρος, νοτερος, νοτηρος, νοτιωδης.

Νοτος.

—Οτε κινησει Νοτος ελθων. Il. β. 395.

EPITH. Αργεστης, αλεγεινος, δροσερος, διερος, ηερoεις. δεινος, κελαδων, κραιπνος, λαιψηρος, οξυς, χειμεριος, φλογερος.

PHR.—Νοτοιο κατανιτιον ὑγρον αεντος. Cal.

Νυν γε Νοτος πλυνει μελανοπτερον αστεφον ομβρον.

Και Νοτον Αιθιοπηα πρηαστιστηρα Λυαιου Non.

Λαιψηρον πηδημα δι' ηερος, ὑγροπορευτον.

Ωκειαις πτερυγεσσι δονουμενον ενθα και ενθα,

Ελθοις συν νεφελαις νοτιοις, ομβροιο γενεθλα·

Τουτο γαρ εκ Διος εστι σεθεν γερας ηεροφοιτον

Ομβροτοκους νεφελας εξ ηερος εις χθονα πεμπειν. Orph H.

Νυμφευτικος.

Γυναικα δ' εἶναι πρᾶγμ' εφη νυμφευτικον. Ar. Ecc. 441.

SYN. Συνετος, νουνεχης, εννοος, πολυβουλος.

Νουθετικος.

—Και νουθετικως. Ib. V. 1285.

Νουθεσια.

Δεξιοτητος. και νουθεσιας—Ib. R. 1041.

SYN. Νουθετημα. νουθετησις, εισηγησις. παραινεσις, παραθηξις. παρακελευσις. ὑποθημοσυνη. φρενωσις, αναμνησις, ὑπομνησις. παιδευσις, διδαγμα, επιτιμησις, σωφρονισμος —επανορθωσις.

Νουθετεω.

Οταν μαθης μου. νουθετει—Soph. Oed. C. 610.

SYN. Παραινεω, αναμιμνησκω, αποτρεπω, φρενοω,

φρενοω, σωφρονιζω, επιτιμαω, παιδευω, επανορθοω, τιμωρεω, διδασκω.
Νυθετημα. Vid. Νυθεσια.
Απαντα γαρ τοι ταμα νυθετηματα
Κεινης διδακτα.—Ib. El. 345.
EPITH. Ευλογον, συνετον.
Νυθετητεος.
—Νυθετητεος πατερ, Σοι τ' εστι καμοι. Eur. B. 1254.
Νεμηνια
Ιυγγι δ' ελκομαι ητορ,
Νεμηνιας θιγεμεν Pind. N. 4.
SYN. Νεομηνια, ιερομηνια.
Νυνεχης
—Οστις αν γ' η νυνεχης. Eur. Dan. 48.
SYN. Εμφρων, φρενηρης, εννοος, συνετος.

N Y

NYΓMA.
Τοιη μαστιγοωντο βολης υπο νυγματι κυρη. Tryph. 356.
SYN. Νυγμος, ιυγμος, ιυξις, κεντημα, κεντησις.
Νυκτελιος Vid. Βακχος.
Νυκτερεσιος, Νυκτερινος, Νυκτερος.
—Εργα νυκτερεσια. Ar. Th. 211.
Φυλακην καταλυει νυκτεριναν—Ib. V. 2.
Εκ δηματος τυ νυκτερυ—Soph. El. 412.
SYN. Νυχιος, εννυχος, εννυχιος, νυκτιος, νυκτερωπος, νυκτωπος.
Νυκτερετης. Vid. Τριγλωχρος.
Νυκτερις
Τω προσφυς εχομην, ως νυκτερις—Od. μ. 433.
Ως δ' οτε νυκτεριδες μυχω αντρυ θεσπεσιοιο
Τριζυσαι ποτεωνται—Ib. ω 6.
Νυκτεροφοιτος. Vid. Αρτεμις. Νυκτιπολος.
Νυκτερωπος, Vid. Νυκτεριιος.
Και δεικμα νυκτερωπον. Eur. Herc. F. 111.
Νυκτηγορεω.
Νυκτηγορυσι, και κεκινηται στρατος. Eur. Rh. 89.
EXP. Εν νυκτι αγορευω, αγειρομαι.
Νυκτηγορια.
Κποις στρατιαν, ει μη τιν' εχων
Νυκτηγοριαν;—Ib. 20.
Νυκτηρεφης.
Μενει δ' ακυσαι τι μυ
Μεριμνα νυκτηρεφες. Aesc. Ag. 468.
Νυκτιδρομος. Vid. Σεληνη.
Νυκτιδρομυ συζυγος ιδν—Eur. Rh. 552.

Νυκτιλαλος.
—Νυκτιλαλος κιθαρα. Ep. I. 3.
Νυκτιπλαγκτος.
Ευνην δε νυκτιπλαγκτον ενδροσον τ' εχω. Aesc. Ag 12.
Νυκτιπολευτος. Vid Θεμις.
Νυκτιπολος,
Νυκτιπολοις αμα συν Βακχαις. Eur. I. 718.
SYN. Νυκτιφοιτος, νυκτιπλανης, νυκτιπλανος, νυκτεροφοιτος, νυκτιπορος.
Νυκτισεμνος
Και νυκτισεμνα δειπνα—Aesc. Eum. 108.
Νυκτιφαης.
Οργια νυκτιφαη—Orph. H.
Νυκτιφοιτος. Vid. Νυκτιπολος.
Χρησμων απασαι νυκτιφοιτα δειματα. Lyc 225.
Νυκτιφρυρητος.
—Νυκτιφρυρητω θρασει. Aesc Pr. 860.
Νυκτοκλοπια
Ουδε κατ' αλληλων νυκτικλοπιας τελεσιν. Sibyl. I. 3.
Νυκτοπεριπλανητος. Vid Νυκτιπολος.
—Νυκτοπεριπλανητε μοιχε,—Ar. A. 263.
Νυκτοφανης.
—Απο σκιερων δε πετηλων
Νυκτοφανης τελεθων εσκεπεν ηελιον. Ep. I. 4.
Νυκτωπος. Vid. Νυκτεριιος.
Απο δε λαθοσυναν
Νυκτωπον εξειλε βροτων. Eur. I. T. 1279.
Νυκτωρ.
—Ουδε ποτ' ημαρ
Παυσονται καματοιο,—υδε τι νυκτωρ—Hes. ε. 175.
SYN. Νυκτος, νυχα, εν νυκτι, προνυξ, ορφναιην ανα νυκτα.
Νυμφαγωγος.
Παρειμι νυμφαγωγος—Eur. I. A. 610.
SYN. Νυμφοβολος, νυμφοκομος, νυμφοπονος, παρανυμφιος.—προμνηστις, προμνηστρια, νυμφευτρια.
Νυμφειον, τα νυμφεια.
Ω τυμβος, ω νυμφειον. Soph. An. 903.
Αλλα κτενεις νυμφεια τυ σαυτυ τεκνυ; Ib. 574.
SYN. Νυμφων,—μνηστευματα.
Νυμφευμα.
Συ δ' εις τα μητρος μη φοβυ νυμφευματα. Soph. Oed. T. 999.
SYN. Γαμος, νυμφειον.
Νυμφευτης, Νυμφευτηρ.
Ος τω μεν εμω νυμφευτα—Eur. I. 913.
SYN. Νυμφιος, νυμφαγωγος.

* X x

Νυμφευτηριον.

Νυμφευτηριον.
—Αλλα λεκτρων σκοτια νυμφευτηρια. Ib. Tro. 252.

Νυμφευτρια, Vid. Νυμφαγωγος.
—Η νυμφευτρια.
Δειται παρα της νυμφης τι σοι λεξαι μονῳ. Ar: A. 1055.

Νυμφευω.
Αλλ' Αχεροντι νυμφευσω. Soph. An. 827.
SYN. Γαμιζω, εγγαμιζω, μνηστευω.

Νυμφη.
Νυμφα φιλη, συ μεν αρ με κατεκτανες—Od. δ. 743.
Ον νυμφη τεκε Νηϊς—Il. υ. 384.
SYN. Κορη, μνηστη, νυμφευτρια, νυος, ενυυος, —γαμα.
EPITH. Αθανατος, αρτιγαμος, αγηραος, αμυμων, βαρυγονος, βαρυδακρυος, βαθυκολπος, βαρυυπνος, ευκλεης, ευλεκτρος, ευθαλαμος, ευπλοκαμος, ηθατοισσα, καλυκωπις, ελικωπις, καλλιπαρηος, καλλης, περικαλλης, καλλισφυρος, ιμεροεσσα, ορεια, νυκιμος, κυανοφρυς, κυανωπις, μελανοχροος, νεοζευκτος, νεοπλαγκτος, δυσιμερος, τερψιχορη, ροδοεσσα, πειθημων, θαλαμηπολος, παιδοτοκος, φυγοδεμνος, ακυμορος, νεα, ποτνια, ερατωπις, φιλη.
Εσθλην, μαργαρεεσσαν, ευθειραν, υψικαρηνον.

Νυμφαι.
—Θεαι δ' επιποιμενες εισιν,
Νυμφαι ευπλοκαμοι—Od. μ. 132.
EPITH. Απαλαι, αυλιαδες, αγρονομοι, χοροηθεις, ηυκομοι, ροδοπηχεες, ερατειναι, καλλιπλοκαμοι, ιεροι, μελισσοκομοι, ανθοαι αλικλυτοι, παιδοκομοι, ελκεχιτωνες, κισσοφοροι, κυανωπιδες, καλιωπιδες, ιμεροεσσαι.
—Ακοιμητοι, δειναι θεαι αγροιωταις. Theoc.
—Αφροδισιον γελωσαι. Synes.

Αμαδρυαδες.
Νυμφαι Αμαδρυαδες, ποταμω κοραι, αι ταδε βενθη
Αμβροσιαις ροδεοις στιβετο ποσσιν αει. Ep.
—Νυμφαι ιερον γενος Ωκεανοιο. Apoll.
Νυμφαι εφυδριαδες,—Ep.—Υδριαδες Νυμφαι—Ep.

Δρυαδες.
Ηδε φιλορνιθων Δρυαδων χορον—Opp.
—Δενδρωδεσι Νυμφαις. Ep.

Αλσηϊδες.
Αι δ' εσαν εκ πεδιων Αλσηϊδες—Apoll. 4. 1150.

Δηλιαδες.
Νυμφαι Δηλιαδες, ποταμω γενος Αρχαιοιο Call. 4. 256.

Εσπεριδες.
—Αμφι δε νυμφαι
Εσπεριδες ποιπνυον εφιμερον αειδουσαι. Ap. 4. 1399.

Θεσσαλιδες.
—Θεσσαλιδες, ποταμω γενος—Call. 4. 109.

Κασταλιδες.
—Κασταλιδες Παρνασιον αιπος εχοισαι. Theoc. 7. 148.
—Κωρυκιαι Νυμφαι, Πλειστοιο θυγατρες. Ap. 1. 2.

Κρηνιδες.
Κρανιδες αδυραντο—Mosc. 3. 29.
Νυμφαι κρηναιαι, κουραι Διος—Od. ρ. 240.

Λιμναδες.
Ου μαν τας—Λιμναδας, ω 'γαθε, Νυμφας. Theoc. 5. 17.
—Εν δε σπεος ηλυθε Νυμφων Λιμνακιδων—Orph. 644.
Νυμφαι ελειονομοι—Ap. 2. 823.

Μελιαι.
Νυμφας θ' ας Μελιας καλεουσιν—Hes. Θ. 187.
Νηϊαδες, κουραι Διος—Od. ν. 356.

Ορεσιαδες.
Νυμφαι Ορεστιαδες, κουραι Διος—Il. ζ. 420.
—Ορεσκωοι βαθυκολποι. Hom. H.
—Ορεσιαδες λιγυμολποι. Theoc.
Και Νυμφαι κλαιεσιν Ορειαδες—Ib.
—Και ορεσσιτασι Νυμφαις. Ep.

Ποταμηϊδες.
Ποταμηϊδες, αι περι κεινην
Φασιδος ιαμενην Αμαραντιν ειλισσονται. Ap. 3. 1218.
Νυμφαι θυγατερες μεγαλητορος Ωκεανοιο,
Υγροπορεις γαιης υπο κευθεσιν οικι' εχουσαι,
Κρυψιδρομοι Βακχοιο τροφοι, χθονιαι, πολυγηθεις.
Καρποτροφοι, Λειμωνιαδες, σκολιοδρομοι, αγναι
Αντροχαρεις, σπηλυγξι κεχαρμεναι, ηεροφοιτοι,
Πηγαιαι, Δρομαδες, δροσοειμονες, ιχνεσι κουφαι
Φαινομεναι, αφανεις, αυλωνιαδες, πολυανθοι
Συν Πανι σκιρτωσαι αν ουρεα, ευασειραι,
Πετρορυτοι, λιγυραι, βομβητιδες, ουρεσιφοιτοι,
Παρθενοι ευωδεις, λευχειμονες, ευπνοοι αυραις,
Αιπολικαι, νομιαι, θηρσιν φιλαι, αγλαοκαρποι,
Κρυμοχαρεις, απαλαι, πολυθρεμμονες, αυξιτροφοι τε,
Κουραι Αμαδρυαδες, Παιγνιδες, υγροτερπεις,—Orph. H.

Νυμφειον pro Νυμφωνος.
Πηλιον, ω Φιλυρης νυμφηϊον—Call. 4. 118.
SYN. Νυμφων, θαλαμος, λεκτρον, παστος.

Νυμφιδιος, Νυμφικὸς.
Νυμφιδιαί τε κοῖται. Eur. Alc. 250.
—Προς τα νυμφικὰ λεχη—Soph. Oed. T. 1265.
Νυμφιος.
Νυμφιον εν μεγαρῳ μιαν οιην παῖδα λιποντα. Od. η. 65.
SYN. Μνηστὴρ, νεογαμος, εδνιος.
EPITH. Αρτιχορευτος, ευπρεπὴς, επικρατες, φρενωλης, φιλοπαρθενος
Νυμφιον ἱμεροεντα, τῆης ζηλημονα μορφῆς. Naz.
Νυμφιος. Fl.
Και τον μεγιστον εκπερασας Νυμφιον,
Οστις Τιγρητος ταῖς ροαῖς επιρρεων
Αποστερεῖται τῦ καλεισθαι Νυμφιος. Suid.
Νυμφογενὴς.
—Νυμφογενὴς Σατυρε. Ep. l. 1.
Νυμφοκλαυτος.
Νυμφοκλαυτος Ερινυς. Aesc. Ag. 758.
Νυμφοκομεω.
—Ενυμφοκομησε δ' ὁμιχλη. Mus. 280.
Νυμφοκομος. Vid. Νυμφαγωγὸς.
Παρὰ δε μητέρι νυμφοκόμον—Eur. I. A.
Νυμφοτιμος.
Το νυμφοτιμον μελος—Υμεναιον—Aesc. Ag. 714.
Νυξ
Νὺξ ηδη τελεθει, αγαθὸν και νυκτὶ πιθεσθαι Il. η. 282
SYN. Ευφρονη, ορφνη, σκοτια.
EPITH. Αμβροσια, αμβροτος, αμφιλυκη, ασπασια, αὔπνος, αβροτη, ασεληνος, αμαυρὰ, αρχαια, αστεριος, αστροχιτων, αμειδητος, αφεγγὴς, γαμοστόλος, γαληναια, δυσπεμφελος, δισκηδὴς, δνοφερὰ, δαιμονιη, δῖα, δολια, θηροκόμος, ερεβεννη, ερεμνὴ, ἑσπερια, ευκηλος, ερημαια, θεὰ, κελαινὴ, κακὴ, κυανεη, καθαρὰ, λυγαια, λευγαλεα, νηνεμος, μελαγχλαινος, μελαμπεπλος, μελαγχυμος, μελανοχρως, μιαιφόνος, ορφναια, ολοὴ, ολεσιπτολις, λιποσκιος, πηγυλὶς, παλισκιος, ποτνία, παμμηνις, πανσεληνος, σεληναια, σιγοεσσα, σκοτια, ὑπνοδοτειρα, τρισεληνος, ποικιλειμων, πικρὰ, στυγερὰ, ζοφεα, ζοφοειδὴς, ζοφερὰ, ζαθεης, μελανοπτερος, σκοτομηνιος, οἰζυρὰ, δασεῖα, μελαγχιμος, χειμερια.
PHR. Νυκτιφοιτος ορφνη. Syn.—Μεσονυκτιος ὡρη. Anac.
Νυκτὸς αφεγγὲς βλεφαρον. Eur. Κυανοπεπλος ομιχλη. Apoll.
Εν δ' επεσ' ωκεανῳ λαμπρὸν φαος ηελιοιο.
Ελκον νυκτα μελαιναν επι ζειδωρον αρουραν. Hom.
Νὺξ μεν επειτ' επὶ γαῖαν αγεν κνεφας—Apoll.
——Αν ομιλον επηλυθεν ευνητειρα
Νὺξ εργων ανδρεσσι κατευκηλησε δε πᾶσαν
Γαῖαν ὁμως. Ib. Κατευνητειρα κυδοιμων. Nonn.
—Θεῶν Νυξ δμητειρα, και ανδρων. Hom.
Νυξ αμπαυμα πονων—Coluth.
Νυξ δε τότ' αστροχιτων μεσσην παραμειβε πορειαν.
Αλλ' ὅτε πρὸς μεσατον νυκτὸς πρέβαινον αταρπὸς,
Αστρα τε τηλεφανῆ δῦνεν ῥόον ωκεανοιο. Orph.
Νυξ γενεσις παντων, ἣν και Κυπριν καλεσωμεν
Κλῦθι μακαιρα θεὰ, κυαναυγὴς, αστεροφεγγὴς,
Ησυχιῃ χαιρυσα, και ηρεμιῃ πολυυπνῳ
Ευφροσυνη, τερπνὴ, φιλοπαννυχε, μῆτερ ονειρων
Ληθομεριμν', αγαθὴ τε, πονων αναπαυσιν εχυσα
Υπνοδοτειρα, φιλητατων, ελασιππε, νυχαυγὸς
Ημιτελὴς, χθονια, ηδ' ουρανια παλιν αυτη
Εγκυκλια, παικτειρα διωγμασιν ηεροφοιτοις
—πολυολβιε πᾶσι ποθεινὴ.—Orph. H.
—σκοτεινὸν Νυκτὸς ὁρμ' επειγεται. Aesch.
Γαῖαν ὅλην εκαλυψε μελαγκρηδεμνος ὁμιχλη,
Και χροΐ ποικιλονωτον επισφιγξασα χιτωνα
Αστροισιν σελαγιζεν.
Και σκιερῷ εμελαινεν ὅλην χθονα σιγαλεη νυξ.
—αναθρωσκυσα δὲ γαιης
Υψιτενὴς, ἅτε κῶνος, ες ηέρα, σιγαλεη νὺξ
Ουρανὸν αστεροεντι διεχλαινωσε χιτωνι,
Αιθερα δαιδαλλυσα,—κ. λ. Nonn.
Νυὸς.
—Συ δ' αρηγε τεῷ ἑκυρή περ ἐῦσα. Ap. 4. 815.
—Ενδεῖ πάσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' αποκλαξας. Theoc. 15. 77.
SYN. Εννυος, Νυμφη.
Νυσσα.
Εν νυσσῃ δέ τοι ἱππος αρὶστερὸς εγχριμφθητω. Il. ψ. 338.
SYN. Καμπτὴρ, τερμα, βαθμὶς.
EPITH. Πολυκαμπὴς.
Νυσσα.
Πεθι Νυσσης αρα θηροτροφε θυρσοφορεῖς. Eur. B. 556.
EPITH. Αχειμων, βορειὰς, δροσερὰ, ὑψιπορος.
Νυσσαιος.
Νυσσαιων ορεων
Κισσηρεις οχθαι. Soph. An. 1144.
Νυσηιος, Νυσηιος.
—Αμφὶ Νυσηιον Διὸς Διονυσον—Ar. R. 217.
Νυσσιος.
Νυσσια Κνωσσια—Ορχηματα—Soph. Aj. 708.

Νυσσω. Νυτ]ω.
Χερεσιν αθανατησι φαεινὴν ασπίδα νυσσων. Il. π. 704.
SYN. Κατανυσσω, επινυτ]ω, τ...ω, πληκω, απιπληητ]ω, κεν]ω, κεντεω, ξυω, νυριζω, κατασχαζω.
Νυσταζω.
—Ουχὶ νυσταζειν ετι
Ὡρα 'στιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλειν... Ar. Av. 640.
SYN. Αποσυσταζω, βριζω, ὑπνωτ]ω, αμελεω, βραδυνω.
Νυσακτής.
—Επὶ τὰ βλεφαρα νυσακτὴς ὑπνος. Ar. V. 12.
SYN. Νυσαλέος, ὑπνηλὸς, ὑπνωδης.
Νυχαυγής. Vid. Νυξ.
Νυχεια. Nom. pr.
—Εαρ δ' ἐρωσα Νυχεια. Theoc. 13. 45.
Νυχεια.
—Ωκεανω θυγατηρ και Τηθυος, ειμι Νυχεια
Κρηνὴ—Ep. l. 4.
Νυχευμα.
Πῖ νυχευματων χαρις; Eur. Supp. 1136.
SYN. Νῆψις, φυλακὴ, φρερα νυκτερινὴ.
Νυχευω.
—Ενθα χρὴ σ]ρατὸν
Τὸν σὸν νυχευσαι,—Eur. Rh. 520.
SYN. Παννυχιζω, διαπαννυχιζω, νυκτερευω, διανυκτερευω αυλιζομαι. κευπ]ω.
Νυχιος. Vid. Νυκτερινός.
—Νυχίη καταλιξεται ενδοθεν οικω. Hes. ε. 521.

ΝΩΓΑΛΑ, Νωγαλευματα.
Καρυα, ροιας, φοινικας, ἑτερα νωγαλα.
Ωαρια, τοιαυθ' ἑτερα παλλα παιγνια. Ath. 1. 23.
Τα κομψα ταῦτα νωγαλευματα. Ib. 2.
Νωγαλιζω, Νωγαλευω.
Και νωγαλιζει—Ib.
Νωδὸς.
—Εχω δέ τοι ουδ' ὁσον ωρας
Χειματος, η νωδὸς καρυων, αμυλοιο παρόντος. Theoc. 9. 21.
SYN. Ανοδὸς.
Νωδυνια.
—Καδδ' αρα παντων
Νωδυνιαν κατεχευε μελῶν—Ib. 17. 63.
SYN. Ανωδυνια, αλυπια, απονια, αναλγησις, αναλγησια, αμεριμνια.

Νωδυνος.
—Επ' αοιδαῖς δ' ανὴρ νωδυνον
Και τις καματον θῆκεν—Pind. N. 8.
SYN. Ανωδυνος, αναλγητος, αμοχλος, αλυπος.
Νωθὴς.
Ως δ' ὁτ' ονος—νωθὴς—Il. λ. 558.
SYN. Νωθρὸς, νωθρωδης, νωχελὴς, αβληχρὸς, χαυνὸς, βραδὺς, αργὸς, οκνηρὸς, ραθυμος, αλογος, ασθενὴς, ακινητος.
Νωι.
Μῦνος δ' εν παντεσσι δικαιοτατος και αληθὴς,
Ην Νῶε, πισοτατος καλοῖς τ' εργοισι μεμηλὼς. κ. λ. Sibyl. l. 1.
Νωκαρωδης.
Τό τε νωκαρῶδες,—Athen. l. 4.
Νωλεμὲς, Νωλεμεως, Νωλεμὼς —Νωλεμὴς.
Μαρνασθαι—νωλεμὲς αιεὶ. Il. ι 317.
Νωλεμεως πολεμονδ'ε—Ib. δ 428.
SYN. Αδιαλειπ]ως, αδιαλειπ]ως, απαυσως, καταπαυστως, απαυστον, συνεχὲς, συνεχῶς—αδιαλειπ]ος, απαυστος, ανεκλειπ]ος, εσχελὴς, συνεχὴς.
Νωμαω.
Ω παντα νωμῶν—Soph. Oed. T. 308.
Νωμησαν δ' αρα πᾶσιν—Il. α. 471.
Διερας τε νωματοισιν αελλοποδας. Pind P. 4.
SYN Νεμω, απομεριζομαι, διαμεριζω, διεξαγω, διαγω, κυβερναω, κινεω.—κρινω, εξεταζω, νοεω.
Νωμητωρ.
—Χρεων νωμητορας ανδρας. Man. 6. 357.
SYN. Επιμελητὴς, φροντιστὴς, επιτροπος.
Νωμησιμος.
—Νωμησιμοι εξωνιτ]ονται. Ath. 9.
Νωνακριατης.
Νωνακριατης, Τρικεφαλος, Φαιδρὸς θεος, Lyc. 680.
Νωνυμνος, Νωνυμος.
Νωνυμνος απολεσθαι—Il. ν. 227.
Ουτω νωνυμὸς εσιν—Od. ν. 239.
SYN. Ανωνυμος, αδοξος, ατιμος, ασαφὴς.
Νωροψ.
—Αιας δε κορυσσετο νωροπι χαλκῶ. Il. η. 206.
SYN. Λαμπρὸς, αιθοψ.—κομψὸς.—ὁ την οψιν ασθενῆ ποιῶν.
Νωταχμων.
Ηλθεν δ' εξαιφνης νωταχμονες—Hom. B. 285.
Νωτοβατεω.
—Και τυμβους νωτοβατεῦσι βοες. Ep. l. 3.
Νωτιζω.
Κισσος—βρεφος χλοεροφορισιν ερνεσι
Κατασκιοισιν ολβισας ενωτισεν. Eur. Ph. 667.

EXP. Το νωτον περιελισσω—
SYN. Νωτοστροφω. εντρεπαλιζομαι.—περιτροπαδην φυγειν.—διωκω.

Νωτον, Νωτος.
—Σταφυλη επὶ νῶτον εἰσας. Il. ζ. 765.
—Επ' ευρέα νῶτα θαλασσης. Ib. 159.
SYN. Μεταφρενον.
EPITH. Αλκῆεν, βριαρὸν, γερασμιον, δινηεὶς, ευλοφον, ευρὺ, πῖον, πλατὺ, κητειον, καλλιθριξ, πολυτριχον, ψαφαρὸν, τανυπτερυξ, λασιοθριξ, οπισθοκομον.

Νωτοπληξ.
Και νωτοπληγα μη ταχεως διακονεῖν. Suid.
SYN. Μαστιγιας.

Νωχελης.
—Πλευρὰ νωχελῆ νοσῳ. Eur. Or. 798.
SYN. Ασθενης, δυσκινητος, βραδὺς, νωθὴς, αχρηστος.

Νωχελια.
—Βραδυτητι τε, νωχελιῃ τε. Il. τ. 411.
SYN. Νωχελεια. νωθρια. νωθρεια, νωθεια, νωθροτης, ασθενεια, βραδυτης, αργια.

Ξ Α

ΞΑΙΝΩ.
Ειριά τε ξαινειν—Od. χ. 423.
SYN. Αναξαινω, περιξαινω, δρεπομαι, αποδερεω, κλινιζω. τυπτω. εριεργεω. κατασκευαζω. πιθω. συρεω. διαλυω. διαξεω.

Ξαιναω.
Η δ' ὀπόταν ξαινα νευρων κεχαλασμένα δερμα. Nic Th.
Ηδὺ ξαινῆσαι, και προγυμνασαι χερα. Soph. Fr.
SYN. Αποκαμνω, καταπονεομαι, εκκακεω, κοπιαω.

Ξανθιζω, Ξανθιζομαι.
—Και καλῶς ξανθιζετε. Ar. A. 1046.
SYN. Ερευθω, πυρριζω, κοσμεω.

Ξανθιππη.
—Ηδὲ παρ' αυτὴν Ξανθιππη—Anac. 167.

Ξανθισμα.
—Και κομης ξανθισματα. Eur. Dan. 92.
SYN. Πυρροτης.

Ξανθος.
Βη δε μετὰ Ξανθον τε Θοωνά τε, Φαινοπος υἷε,
Αμφω τηλυγετω.—Il. ε. 152.

Ξανθος.
Τον δ' αρ' ὑπὸ ζυγοφιν προσεφη ποδας αιόλος ἱππος
Ξανθος, αφαρ δ' ημυσε καρηατι, πᾶσα δε χαιτη
Ζευγλης εξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἱκανεν·
Αυδηεντα δ' εθηκε θεὰ λευκωλενος Ηρη. Ib. τ. 405.

Ξανθος. Fl.
—Μεγας ποταμὸς βαθυδινης
Ον Ξανθον καλεουσι θεοὶ, ανδρες δε Σκαμανδρον. Ib. υ. 74.

EPITH. Διιπετης, ευρυρρεων, εὐρρειτης, Ιδαῖος.

Ξανθὸς.
Και ἱππων ξανθα καρηνα. Il. ι. 407.
SYN. Επιξανθος, ὑποξανθος, ξουθὸς, πυρρὸς, κιρρὸς, ερυθραῖος. καλὸς.

Ξανθοθριξ. Ξανθοκομος, Ξανθοκομης, Ξανθοκαρηνος.
Vid Βακχος.
—Ξανθοτριχι πὰρ Μενελαῳ. Theoc. 18. 1.
Ξανθοκομος, Πτολεμαῖος—Ib. 17. 103.
SYN. Ξανθὸς, πυρροκομης.

Ξανθοχιτων.
Ροιαν ξανθοχιτωνα—Ep. l. 6.

Ξανθοχροος, Ξανθοχρως.
Τοῦ δ' ητοι τὸ μεν αλλο δεμας ξανθοχροον εσκεν. Mosc 2. 84.
Αι ξανθοχρῶτες (τριγλαι.) Athen. l. 7.
SYN. Ξανθοφανης, ξανθωπὸς, ξανθος, πυροχρως, πυρωδης.

Ξ Ε

ΞΕΝΑΓΟΣ. Vid. Σιδηρεω.

Ξεναπατης, Ξειναπατης.
—Ανδρα τινα ξεναπαταν. Eur. Fr.
Τοῦ ψευδορκου, και ξεναπατα. Ib. M. 1392.

Ξεναρκεος.
Ος ευμενεῖ νοῳ Ξεναρκειον εδεκτο—υἱὸν—Pind. P. 8.

Ξεναρκης
—Ξεναρκεῖ δικα—Ib. N. 4.

Ξεινήϊον, Ξεινηΐον, Ξείνιον, Ξεινιον.
—Μάλα δῶκε ξεινήϊον εἶναι. Il. κ. 269.
—Ου γάρ τοι ξείνων ποθὴ—Od. ο 513.
Ξεινιά τ' ευ παρέθηκεν ἅτε ξείνοις θέμις ἐστὶν. Il. λ. 778.
Ξεινοδόχος, Ξεινοδοκος, Ξενοδοχος. Vid. Ξενος.
Ξενος πεφυκως, τες ξεινοδόχες σέβε. Sent.
Ξενηλατεω.
—Ωσπερ εν Λακεδαιμονι
Ξενηλατεῖνται—Ar. Av. 1014.
Ξενια. Ξεινια.
Και ξεινη αγαθῇ.—Od. ω 285.
SYN. Ξενισμὸς. ξενοδοχια. φιλοξενια. προξενια. ξενὼν, ξενοσυνη. το ξενικὸν—φιλοτιμια, φιλια.—ὑποδοχὴ.
EPITH. Πανδοκος, πολυπλαγκτος, πρεσηνής.
Ξενιζω, Ξεινιζω.
Ξενες ξενιζε και συ γαρ ξενος γ' εση. Sent.
Ξεινες ξενιξειν—Od. γ. 355.
Τες δ' εγὼ ἐξεινισσα—Il. γ. 207.
SYN. Ξενοδοκεω, ξενοδοχεω, ξενοω, αυτοξενῶ φιλοφρονεω.
Ξενιος.
Αλλὰ Δια ξενιον δεισας—Od. ξ. 389
Ξενικὸς, Ξεινικὸς.
Παντας ὑμᾶς ξενικοῖσι λογοις
Μη λιαν ἐξαπατασθαι. Ar. A. 634.
SYN. Ξεινιος, ξενος. αλλοτριος, επακτὸς.—ευξεινος φιλοξενος. προξενος.
Ξενοβακχη, Ξενοβακχη.
Τῆς ξενοβακχης—Lyc. 175.
Ξενοδοχεω. Vid. Ξενιζω.
Αδμητε, τολμᾷς ξενοδοχεῖν;—Eur. Alc. 562.
Ξενοδετηρ. Ξενοδωτης. Vid. Απολλων. Βακχος.
Ξενοκλῆς.
—Τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε το μαρμαρεον
Μεσικὸς Theoc. Ep. 10.
Ξενος, Ξεινος.
Ξενοις επαρκῶν, τῶν ισων τευξῃ ποτὲ. Sent.
Ξεῖνος γάρ οἱ εην—Il. ν. 661.
SYN. Προξενος. ξενοδόχος, ξεινοδοκος, επιγατης. καταλυτης, σταθμεχος.—πανδόχος, πανδοχεὺς.—ξενιος. πολεμιος.
EPITH. Αιδοῖος, αλητης, απιςος. λαμπρὸς. ταλαιπωριος, πολυφοιτος, φιλος, χαριεις, θαυμαςος. ποντιος.
PHR. Κοινῆς τραπεζης τυχὼν.—Eur.
Ξενοδαΐκτης.
Κυκνον δε ξενοδαΐκταν
Τοξοις ωλεσεν.—Ib. Her. F. 391.
Ξενοδαιτης.
Θηρὸς τε ξενοδαιτα. Ib. Cyc. 654.
Τῇ ξενων δαιτυμὲνος. Ib. 606.
Ξενοεις.
Εν ξενοεντι θρονῳ—Eur. I. T. 1280.
Ξενοκτονεω, Ξενοφονεω.
—Παρ' ὑμῖν ῥᾳδιον ξενοκτονεῖν. Ib Hec. 1254.
Δεινὸν—ξενοφονεῖν επηλυδας. Ib. I. T. 1021.
SYN. Ξενοκτονεω, ξενοθυτεω.
Ξενοκτὸνος.
—Τεχνην, ἣν εχω ξενοκτονον. Ib. I. T. 53.
SYN. Ξενοφονος.
Ξενοκυςατατη.
Και ζητεῖ δεολα την ξενοκυςατατην. Ep. l. 2.
Ξενοςασις. Vid. Ξενὼν.
—Και ξενοςασιν. Soph. Oed. C. 91.
Ξενοσυνη, Ξεινοσυνη. Vid. Ξενια.
Αρχην ξεινοσυνης προσκηδεος—Od. φ. 35.
Ξενοτιμος.
Ξενοτιμες δωματων επιςροφὰς—Aesc. Eum. 550.
Ξενοφων.
Ξενοφων δ' ηςραπτε φαρετριδος ασπιδος Αθηνης κ λ. Ep. l 5.
Ξενοω, Ξενοομαι.
Ος δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' εν Αδμητε δομοις. Eur. Alc. 68.
Πατρὸς ἐτω δαρὸν εξενωμενε. Soph. Tr. 65.
SYN. Επιξενοω, ξενιζω.—εν ξενη διατριβω.—ὑποδεχομαι.
Ξενὼν.
Χωρὶς ξενῶνες εισιν—Eur. Alc 553.
SYN. Ξενοδοχεῖον. ξενοςασις. ξενικὸν—σταθμὸς, καταγωγιον, καταλυμα, πανδοχεῖον. ξενια.
Ξερξης.
Ξερξης κεκευσας πᾶσαν ηπειρε πλακα. Aesc. Per. 720.
PHR. Αναξ Ξερξης. βασιλεὺς Δαρειογενὴς.
Πολυανδρες Ασιας θεριος αρχων.
Χρυσογονε γενεᾶς ισοθεος φως.
Πολυχειρ και πολυναυτης. Ib.
Ορος Ελλησποντον ιερον
Δελον ὡς, δεσμωμασιν
Ηλπιζε σχησειν κ λ. Ib. υ. 748.
Ναυτην ηπειρε, πεζοπορον πελαγευς. Ep.
Ξερὸς pro Ξηρὸς.
Ροχθει γαρ μεγα κῦμα ποτι ξερον ηπειροιο. Od. ε. 402.
Ξεςὸς
—Θαλαμοι ξεςοῖο λιθοιο. Il. ζ. 244.
SYN. Ξυςὸς, κνιςὸς, λεῖος. ευξεςος. γλυπτὸς.
Ξεω.
Ξεσσε δ' επιςαμενως—Od. ε. 245.
SYN. Αποξεω, καταξεω, επιξεω. ξυω, αποξυω, ξυρεω, ξυραω, ψηχω, επικοσμεω, κναω, κνιζω,

κτιζω, κοπτω, πελεκεω, πελεκιζω· εξακριβοω. κατασκευαζω. τεκταινομαι.

Ξ Η

ΞΗΡΑΙΝΩ.
Παν δ' εξηρανθη πεδιον, σχετο δ' αγλαον υδωρ·
Ως δ' οτ' οπωρινος Βορεης νεοαρδε' αλωην
Αιψ' αν ξηραινη—Il. φ 345.
SYN. Αναξηραινω, αποξηραινω, επιξηραινω, υποξηραινω, διαξηραινω, καταξηραινω. ξηροποιεω. αυαινω. τερσω, διατερσαινω, τερσαινω, σκελλω, εξικμαζω, ψυγω.

Ξηρος.
Κω ποιμαν ξηρος τηνεθι,—Theoc 8. 44.
Ξηρον υπαι δονος—Ib. 24 60.
SYN. Καταξηρος, αζαλεος, αυαλεος, αψυχος.

Ξηραλοιφεω.
Και ξηραλοιφων σωματος δια πτυχων. Soph Fr.

Ξηροφαγεω.
Μη κληθεις δ' Αυλος ξηροφαγει καθισας. Ep l. 2.

Ξ Ι

ΞΙΦΙΑΣ. Ξιφιος
Αλλα λαβε ξιφιε τεμαχος—Athen. l. 7.
Ξιφιδιον.
Μη δε ξιφιδιον.—Ar. L. 53.
SYN. Μαχαιριδιον, εγχειριδιον, παραξιφις, παραζωνις.

Ξιφος.
—Μηδε ξιφος ελκεο χειρι. Il. α. 210.
SYN. Αορ, κοπις, μαχαιρα, ραμφη, ρομφαια. φασγανον, σιδηριον, σφαγευς.
ΕΡΙΤΗ. Αργυροηλον, αμφηκες, αμφιτομον, αινον, κωπηεν, δαιδαλεον. θοον, λαιμητομον, κελαινον, μελανδετον, νεοφραντον, ολοον, οξυ, τανυηκες, στονοεν, χαλκοτορον, φοβερον.
Γυμνον δ' εκ κολεοιο φερε ξιφος—Apoll.
Δαιμονιης γυμνωσε σελασφορα νωτα μαχαιρης. Nonn.
Αμφιχρυσον φασγανον κωπης λαβων. Eur.

Ξιφηρης. Ξιφηφορος,
Θηρας ξιφηρεις—Eur. Or. 1277.
Ξιφηφορον γαρ εστρω προ δωματων. Ib. 1535.
SYN. Ξιφοφορος, μαχαιροφορος, χρυσαορ. μαιφονος.

Ξιφιζω Vid. Διαρρικνουμαι.
SYN. Χειροτονεω.

Ξιφοδηλητες.
Ξιφοδηλητοισιν αγωσιν. Aesc. Ch. 727.

Ξιφοκτονος
—Και χερας ξιφοκτονους. Soph. Aj. 10.

Ξιφουλκος.
Ξιφουλκω χειρι προς δερην τεμων. Aesc. Eum. 595.

Ξιφουργος.
—Γε ξιφουργε κεινει. Ar. Pa. 546.
SYN. Ξιφοποιος.

Ξ Ο

ΞΟΑΝΟΝ. Vid. Αγαλμα.
Η οταν αυτοματα ξοανα ρεη ιδρωοντα
Αιματι—Apoll. 4. 1284.
Συκινον ευρησεις αρτιγλυφες ξοανον.
Τρισκελες, αυτοφλοιον, ανουατον—Theoc. Ep.
ΕΡΙΤΗ. Αψυχον, λαμπρον, λιπαρον. γλυπτον.

Ξοις.
Αλλ' απο ποιμενικης αυτομαθης ξοιδος. Ep. l. 4.
SYN. Γλυφειον.

Ξουθος.
Πωτωντο ξουθαι περι πιδακας αμφι μελισσαι. Theoc. 7. 142.
SYN. Ξανθος, καπυρος, ποικιλος, λεπτος, απαλος, οξυς, πυκνος, καλος, ευειδης, ευμορφος, ελαφρος, χλωρος. υγρος. λευκος.

Ξουθοπτερος.
—Της ξουθοπτερου—μελισσης. Eur. Fr.

Ξ Υ

ΞΥΛΕΥΟΜΑΙ.
Δρυος πεσουσης, πας ανηρ ξυλευεται. Prov.
SYN. Ξυλιζομαι, ξυληγεω, ξυλαχιζομαι, ξυλουργεω.

Ξυλινος.
Και ξυλινους αστραγαλους—Anac. 62. 5.
SYN. Ξυλικος, δουρατεος.

Ξυληφιον,
—Ξυληφιον Μυρρινης εχουσι λεπτον
Ορθον εν τοις χειλεσιν—Ath. l. 13.

Ξυλον.
Εϛηκε ξυλον αὖον ὅσον τ' οργυι' ὑπερ αἰης. Il. ψ. 327.
SYN. Δορυ, κᾶλον.
EPITH. Ασηπτον, αυτοπρεμνον, καγκανον, καμπύλον, καρπιμον, ζωοθρον, ορχατοδρομον, σιδηροζριθὲς, τρισηλον, πολυκαρπον.
Ξυλεργια
—Ου ξυλεργιαν. Aesc. Per. 450.
Ξυλεργὸς Vid. Πελεκητωρ.
Ξυλοχιζομαι.
—Ος τὰς ερεικας
Τηνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχιζεται—Theoc. 5. 65.
EXP. Ξυλευομαι, ξυλα τεμνων συναγω.
Ξυλοχος.
Πορτιος ἠὲ βοὸς ξυλοχον—Il ε 162.
SYN. Θαμνὸν, δρυμος, χερσος, ὑλη, ὑλημα, —συνδενδρος, ζυλωδης παγος.—κοιτη θηρων.
EPITH. Γλαφυρὸς, ερημαια, πολυπρεμνος.
Ξυνηϊος, Ξυνος, Ξυνηων
Ουδέ τι πω ιδμεν ξυνηϊα κειμενα πολλα. Il. α. 124.
—Ξυνον δε κακὸν πολεεσσι τιθεῖσι· Ib. π. 262.
—Κακῶν ξυνηονας εργων· Hes. Θ. 595.
SYN. Επιξυνος, επικοινος, κοινὸς.—μετοχος.
Ξυνοφρων. Ξυνοδοτηρ. Ξυνοχαρης. Vid. Απολλων.
Ξυνοω.
—Μιαν ξυνωσατε τιμην. Nonn.
SYN. Επιξυνοω, κοινοω, κοινωνεω, συναπτω, συναγω.
Ξυραω. Ξυρεω
Συ δ' ευπροσωπος, λευκὸς. εξυρημένος. Ar. Th. 198.
Ξυρεῖ γαρ εν χρῷ τοῦτο—Soph. Aj. 797.
SYN. Αποξυραω, ξεω, κειρω. ακεναω.
Ξυρηκὴς.
Καρα ξυρηκὲς—Eur. Ph. 385.

SYN. Ξυρησιμος. ξυρηκης. ξυστὸς, καρτὸς.
Ξυροδοκη.
Εντεῦθεν εκ τῆς ξυροδοκης. Ar. Th. 227.
SYN Ξυροδοχη. ξυροθηκη.
Ξυρον. Ξυρος.
—Παντεσσιν επὶ ξυρῦ ἵσταται ακμῆς. Il. κ. 173.
Κἄγωγε τον ξυρὸν δέ γ' εκ τῆς οικιας
Εφριψα—Ar. Ecc. 65.
SYN. Κνισαρ (Suid)
Ξυροφορεω
—Σὺ μὲν τοι ξυροφορεῖς ἑκαστοτε. Ib. Th. 225.
Ξυσμη.
—Ηδ' αἴδηλον
Ξυσμαων, λεπτὸς τας εχαραξε δοναξ. Ep. l. 1.
SYN. Ξυσμα, αποξυσμα.
Ξυστὶς.
Κἀμφιστειλαμενα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαριστας. Theoc. 2. 74.
SYN. Οθονη.—ὑφασμα λεπτὸν.—ξυστρα.
Ξυστον.
Ουτησε ξυστῷ χαλκηρεϊ—Il δ. 469.
Νωμα δε ξυστὸν μεγα ναυμαχον εν παλαμησι.
Κολλητὸν βλητροισι, δυωκαιεικοσιπηχυ Ib. ο. 677.
SYN. Δορυλλιον, σιγυνον, σιγυνος, ακοντιον. —τραγικὸν ενδυμα.
Ξυστοβόλος. Vid. Βακχος.
Ξυω
Αμφὶ δ' αρ' αμβροσιον ἑανὸν ἑσαθ', ὅν οἱ Αθηνη
Εξυσ' ασκησασα —Il. ξ. 179.
Λιστροισιν δαπεδον—ξυον—Od. χ. 456.
SYN. Αναξυω. διαξυω. κατασκευαζω. χαρασσω, γραφω, κναπτω, διαμεριζω. ξεω σαρωτριβω.

OA. (Interj.)
Οα, τοῦτ' επος γυναικοπληθης ὁμιλος απυων. Aesc. Per. 122.
Οαρ.
—Μαρναμενος οαρων ἑνεκα σφετεραων. Il. ι. 327.
SYN. Ακοιτις, γυνὴ.—γαμος.

Οαριζω. Οαριζομαι.
Παρθενος ηΐθεος τ' οαριζετον αλληλοισιν. Il. χ. 128.
—Πυκινὸς οαρους οαριζει. Hom. XXII.
SYN. Διαλεγομαι, κοινολογεομαι, συλλαλεω, χρηματιζομαι, εντυγχανω, ὁμιλεω, συνομιλεω, ερμηνευω.

Οαρισμὸς,

Οαρισμὸς, Οαριστὺς, Οαρος.
Ευναιης οαρισμὸς. Call. Fr.
—Μετα προμαχων οαριστύν. Il. ϝ. 291.
Εν δ' ἱμερος, εν δ' οαριστὺς. Ib. ξ. 216.
Οι πρὶν εμῆς οαρυς—ταρβεσκον—Hom. V. 250.
SYN. Οαρισμα. ὁμιλια, συνομιλια. διαλογος, διαλεξις, διαλογισμὸς, συναναστροφὴ, συνηθεια. συνεσια. διατριβὴ. προσδαιτησις. προσεδρευσις, εντευξις. παρρησις. αδολεσχια.
EPITH. Γαμιος, νυμφιδιος. μειλιχιος. μειλιχιος. κλεψινοος, τερψινοος, λυσιπονος, ὑπιαλεος. Κυπριδιος.
Οαριστης
—Μινως—Διὸς, μεγαλυ οαριστὴς. Od. τ. 179.
SYN. Συνομιλος, ὁμιλητὴς.—μαθητὴς. συσχολαστὴς.

O B

OΒΕΛΙΑΩ.
Ειτ' αρτων οπῖων τυγχανει τις οβελιᾶν. Athen. l. 3.
Οβελίσκος.
Φερε τυς οβελισκυς.—Ar. A. 1006.
Οβελὸς.
—Οβελὸς εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 213.
EPITH. Ακροπόρος, δυρατεος.
Οβολὸς.
Ον πρῶτον οβολὸν ελαβον Ηλιαστικὸν. Ar. N. 861.
—Ως μεγα δυνασθον, τὼ δυ' οβολὼ. Ib. R. 181.
SYN. Νομισμα —τοκος.
Οβολοστατης.
—Ιω, κλαιετ', ὦ 'βολοσταται. Ib. N. 1154.
SYN. Δανειστὴς, χρυσης. τοκιστὴς, τοκογλύφος.
Οβρικαλα τα.
Φιλομαστοις θηρῶν οβρικαλοις.—Aesc. Ag. 147.
SYN. Οβρια —σκυμνοι.
Οβριμος, Ομβριμος.
—Οβριμον ὑδωρ. Il. δ. 453.
—Μὴ μιν ιδοι οβριμος Αρης. Ib. ε. 845.
SYN. Ισχυρὸς, βριαρὸς, καρτερος, σθεναρὸς, ευρωστος, δυνατος, βιαιος, δεινὸς, χαλεπὸς. γενναῖος, απειλητικος.
Οβριμοεργος.
Σχετλιος, οβριμοεργος, ὃς υκ οθετ' αισυλα ρεζων. Il. ε. 403.
SYN. Ισχυροπραγμων.

Οβριμοπατρη. (ab) Οβριμοπατρος.
Αθηναιη—οβριμοπατρη. Ib. 747.

O Γ

OΓΔΟΑΤΟΣ. (poet. pro) Ογδοος.
—Αταρ ογδοατην, Βρισηιδα—Il. τ. 246.
—Ος ογδοος ἦεν επ' αυτῷ. Ib. η. 246.
Ογδωκοντα pro Ογδοηκοντα
Τοῖσι δ' αμ' ογδωκοντα μελαιναι νῆες ἑποντο. Ib. β. 568
Ογκα (Αθηνη.)
Εν μαχαισι τε, μακαιρ' ανασσ' Ογκα, προ πολεως
Επταπυλον εδος επιρρυε. Aesc. S. T. 170.
Ογκιον (ἡ θηκη τῶν ακιδων)
—Αμφιπολοι φερον ογκιον, ενθα σιδηρος
Κεῖτο πολυς, και χαλκος.—Od. φ. 61.
Ογκος.
—Παλιν αγεν οξεες ογκοι. Il. δ. 214.
Σμικρὸς προσηκεις ογκος εν σμικρῷ κυτει. Soph. El. 1148.
Ογκον γαρ αλλως ονοματος τί δεῖ τρεφειν
Μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τελῦσα δρᾷ; Ib. Tr. 830.
—Ουκ ογκυ πλεον. Ib Oed. C. 1224.
Ες μελαναυγεῖς χθονιυς ογκυς. Synes.
SYN. Ακὶς (τῦ βελυς)—βαρος.—βριθος.—μαζα.—ογκωμα, ογκωσις. οιδημα, οιδησις, ανοιδησις, επαρμα, επαρσις. φυσημα, αλαζονεια. ὑπερηφανια.—αχθος, μεγεθος.—σωρὸς.—εξοχὴ.
Ογκοω.
Ως η μεν υκέτ' εστιν, ογκωθῆ ταφῳ. Eur. I. 388.
—Ουδ' ογκῶσαι το φρονημα. Ar. V. 1019.
SYN. Εξογκοω, διογκοω, οιδαινω, βριθω, μεγαλυνω, επαιρω, φυσαω. πυκνοω.
Ογκυλλομαι.
—Οἷ ογκυλλεσθε; Ar. Pa. 464.
SYN. Ογκοομαι, ὑψαυχενεω, αλαζονευομαι, επαιρομαι, ὑπερηφανευομαι, φυσαομαι, χαυνοομαι, ανοιδεω, εξοιδεω, οιδισκομαι, οργαω, σφριγαω.
Ογμευω.
Στιβον ογμευοντ' ἐνθαδε πελας πυ. Soph. Ph. 164.
SYN. Εκογμευω, αλοκιζω. θεριζω. (κατα ταξιν.)
Ογμὸς.
Ογμὸν ελαυνωσιν—Il. λ. 68.
EXP. Το επιστιχον εργον τῶν θεριζοντων.

Z z SYN.

SYN. Ορμαθὸς —ὁδός.—αυλαξ.

EPITH. Πολυστιχος, πολυοδυς, ορθός.

Ογχεω.

Ξεινον επ' οστεοισιν ογχησει κοτιν. Lyc. 1049.

SYN. Σωρευω —(ογκασει Scal.)

Ογχηστος.

Ογχηστὸνθ', ἱερὸν Ποσιδηΐον αγλαὸν αλσος. Il. ϐ. 506.

—Πολυηρατον αλσος

Αγνὸν εριςφαραγυ Γαιηοχυ—Hom. M. 186.

EPITH. Λεχεποιης, ποιηεις.

Ογχνη.

Ογχνη επ' ογχνη γηρασκει—Od. η. 120.

SYN. Αχρας, απιον

Ογχνη, χειρὸς εμῆς γλυκερὸς πονος—

Νερθε μεν αχρὰς ετ' εστιν, ὑπερθε δ' αρ' ευποος ογχνη. Ep.

O Δ

ΟΔΑΓΜΟΣ.

—Ηλθε δ' οσεων Οδαγμὸς αντισπαστος—Soph. Tr. 783.

SYN. Κνησμὸς, σπαραγμὸς, αμυξις.

Οδαῖον.

—Και επισκοπος ἦσιν ὁδαιων. Od. ϑ 163.

SYN. Οδοιπορειν, εφοδιον, μεθοδιον.—ωνια τα. —πρασιμον. ωνιον.

Οδακταζω. Οδακτεω.

—Αργυροεντα δ' ενὶ στοματεσσι χαλινὰ

Αμφις οδακταζοντι παραβληδην κροτεονται. Ap. 4. 1608.

—Και πρεμνον οδακτάσαι ἀγνὸν ελαιης. Call. 4. 322

SYN. Δακνω, οδαξω.

Οδαξ.

Πρηνέες εν κονιησιν οδὰξ λαζοιατο γαῖαν. Il. ϐ. 418.

SYN. Αυτοδαξ.—ἀπρὶξ.

Οδαω.

Βορὰν ὁδῆσαι ναυτιλοις—Eur. Cyc. 98.

SYN. Εφοδιαζω. απεμπολεω, εξοδαω.

Οδελος, pro Οβελος.

—Τον οδελον εμπεπαρμένον. Ar. A. 796.

Οδευω.

—Θοὰς επὶ νῆας ὁδευων. Il. λ. 568.

SYN. Οδοιπορεω, πορευομαι, αφορμαω, βαδιζω. περιπατεω, απερχομαι.

Οδηγεω.

—Καὶ τυφλὸν ὁδηγει. Phoc. 22.

Αυταί σ' ὁδηγησουσι και μαλ' ασμενως. Aesc. Pr. 728.

SYN. Εποδηγεω, καθοδηγεω, ἡγεομαι. προαγω, ὁδοω. ποδηγετεω, προοδοποιεω, συμποδηγω κομιζω.

Οδηγητὴρ.

—Παιδ' ἀγνὸν οδηγητῆρα λαχοῦσα. Orp. H.

SYN. Οδηγὸς, καθοδηγὸς, προηγητὴς, αφηγημων. χειραγωγός.

Οδιος. Nom. pr.

Αρχὸν Αλιζωνων Οδιον μεγαν εκβαλε διφρυ. Il. ε. 39.

Οδιος.

Μορσιμ' απ' ορνιθων

Οδιων οικοις βασιλειοις. Aesc. Ag. 165.

SYN. Ευσημος. δεξιος.

Οδισμα.

Πολυγομφον ὁδισμα

Ζυγὸν αμφιβαλὼν αυχένι ποντυ. Ib. Pers. 70,

SYN. Βαδισμα, (sc. γεφυρα)

Ὁδιτης.

Ὅθι παντες επιρρεξεσκον ὁδῖται. Od. ρ. 211.

Τον γαρ φασὶ μεγιστον επιχθονιων κεχολῶσθαι,

Ει κεν ὁδὸν ξαχρεῖον ατρυηται τις ὁδιτην. Theoc. 25. 6.

SYN. Παροδιτης, ὁδευτης, ὁδοιπόρος.

EPITH. Αχθιχελευθος, αμαρτυρος, αλαωπὸς, αχαλινος, κελευθοπόρος, οπισθοκελευθος, κῶφος, ποδηνεμος. περιφοιτος, σκιπταῖος, προκελευθος, λοξὸς, πῶος, παλινδινητος, ωκυπεδιλος

—Ὁδὸν ζαχρεῖον ὁδιτην. Theoc.

Οδμὴ

—Δεινὴ δε θεειυ γινεται οδμή Il. ξ. 415.

SYN. Οσμὴ, οδωδὴ, οσφρασια, αποφορά.

EPITH. Αμβροσια, ασχετος, αναρσιος, αμπελοεσσα, βοτρυεσσα, Βακχιας, δολιχοσκιος, δυσωδης, δυσασχετος, ἡδεῖα. θεσπεσιος, κακὴ, ἱμεροεσσα. λειριοεσσα. μυδαλεα, καπνηλὸς, αλιπνοος, ποντιος, ιχθυοεσσα, λευγαλεα, σεμνὴ, καλιπνοος, φυξιμος πικρὸς. ολεωτατος.

PHR.—Και ν τλητὸν μενος οδμῆς. Apoll.

Οδοιπλανὴς.

—Χαιρεθ' ὁδοιπλανέες. Ep. I. 1.

Οδοιπλανεω.

—Δια τῶν Καϋστριων

Πεδιων ὁδοιπλανῶντες—Ar. A. 69.

SYN. Πλαναομαι, περιπλαναομαι.

Οδοιπορεω.

—Ουδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορεοντ' ενοχλησω. Mosc. 7. 7.

SYN. Οδοιποιεω, ὁδευω.

Οδοιπορια.

—Πιερηθεν ὁδοιπορίην αλεειναν. Hom. M. 85.

SYN.

SYN. Πορεια, ὁδεια, ὁδος, αφοδος, εξοδος, στολος.
EPITH. Ευσκαρθμος.

Οδοιπορειον. Vid. Ὀδαῖον.
—Τμμιν ὁδοιπορίον παραθειμεν. Od. ο. 505.

Οδοιπόρος.
Ὁς μοι τοιὸνδ᾽ ἧκεν ὁδοιπόρον αντιϐολῆσαι. Il. ω. 375.
SYN. Συνοδὸς, ὁμοσόλος, ακολουθος. ὁδιτης.

Οδοντοφόρος.
Τόν τε περὶ στερνοις κοσμον οδοντοφόρον. Ep. 1. 6.

Ὀδὸς pro Οὐδός.
—Την καταρρακτην ὀδὸν
Χαλκοῖς βαθροισι γῆθεν ερριζωμενον. Soph. Oed. C. 1601.

Ὁδός.
Ερχεο πάρ τοι ὁδὸς,—Il. ι. 43.
Τρισσαί μ᾽ αναγκαζουσι συμφορᾶς ὁδοί. Eur. Herac. 237.
SYN. Πορεια, ὁδοιπορεια, αγυιά, ατραπος, στιϐος, κελευθος—τροπος.
EPITH. Αργαλεα, ατρυτος, αϐυμος, αναλεα, δολιχὴ, δυσϐατος, δυσπατητος, ιθυπορος, ιθυκελευθος, ορθοκελευθος, κρυφια, λαοφόρος, λεια, ορθιος, ευρυπορος, κοινὰ, κοιλη, πολυσπερες, παιπαλοεσσα, παλιμϐαμος, στενὴ, στενωπὸς, στυγερὴ, σκληρὴ, τρηχαλεα, τηΰσια, ἁλια, ἱπποκροτος, ἱππηλασια, πλατεῖα, ευθυτομος, περιακτος.

Οδόντες, Οδὼς.
Εκ δε τιναχθεν οδόντες—Il. π. 348.
—Πολλὸν δὲ διηφυσε σαρκος οδόντι. Od. τ. 450.
SYN. Γομφιοι.—αλετριϐανος. Nic.
EPITH. Αταρτηροι, αργυφεοι, αργαλέοι, αναιδεῖς, αγναμπτοι, αργυρεοι, αιθωνες, λευκοὶ, κρατεροὶ, βρυχαλέοι, γηραλέοι, ερωτικοὶ, ευκτυπεοντες, λαμυροὶ, λοιγοὶ, ολοοι, πικροὶ, μαλεροὶ, νεογιλοὶ, γλακτοχροες, ιοδοκοι, στερεοὶ, πολυγναμπτοι, τρηχεῖς, φθονεροὶ, ωχροὶ, ωμοφάγοι.
—Εν δε τρίστοιχοι οδόντες
Πυκνοὶ, και θαμεες.—Hom.
Τῶ και οδοντων μεν πλῆτο στομα λευκαθεοντων,
Δεινῶν, απλητων,—Hes.
Κοῖλοι ὑπενερθεν οδόντες
Αγκύλοι εν γναθμοῖς δολιχηρεες εβριζωνται.
Ιοδόκοι.—Nic.—Γενυων ολοαὶ στιχες. Opp.
—Πολυστιχες ογμὸς οδοντων. Nonn.
—Οδοντων ερκος, κομπος.

Οδοντοφυὴς.
Γενυν οδοντοφυῆ, Θηϐαις καλλιστον ονειδος. Eur. Ph. 838.

Οδυρὸς.
Πῶς δῆθ᾽ ὀδυρὸν ὁμοιως εξεῦρες λαθών. Soph. Fr.
SYN. Οδυρης, οδοιδόκος.—ληϊστής.

Οδοω.
Οὗτός σ᾽ ὀδώσει τὴν τριγωνον ες χθονα. Aesc. Pr. 812.
SYN. Οδηγεω, ὁδοποιῶ.

Οδυναω.
Κ᾽ αλλως οδυνᾶν χρή,—Ar. L. 164.
—Αλγουσα κὠδυνωμενη. Soph. El. 806.
SYN. Αλγυνω, ανιαω, λυπεω.

Οδυνη.
—Οδυνὴ δε διὰ χροὸς ἦλθ᾽ αλεγεινή. Il. λ. 398.
SYN. Αχθος, ανια, λυπη, αλγημα, πονος.
EPITH. Αργαλεα, αληκτος, ανιαρὰ, βαρεῖα, βλαϐερὰ, διψαλεα, δυσαλθητος, δυσεκφευκτος, δυσαντητος, γηγενὴς, ερωμανὴς, ζηλοτυπος, θυμοϐόρος, μελαινα, λευγαλεα, κεντροδηλητος, ολοὴ, οξεῖα, πολυκμητος, πολυδακρυτος, πολυτμητος, πικρὰ, ριγεδανὴ, στερεὰ, χαλεπὴ, φιλοθρηνος, απρηκτὸς, κακὴ, κρυερά.

Οδυνηρὸς.
Οδυνηρὸς ἆρ᾽ ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς εχειν. Eur. Ph. 579.
SYN. Επωδυνος, επιπονος, δηξιθυμος, λυπηρὸς, αλγεινὸς.

Οδυνηφατος.
—Οδυνηφατα φαρμακα πασσων. Il. ε. 401.
SYN. Ακεσσιπονος. οδυνων παυστικός.

Οδυρμα, Οδυρμὸς.
—Ουτ᾽ οδυρματων
Ελειπετ᾽ ουδὲν αμφί νιν γοωμενης. Soph. Tr. 953.
Ποιαν ηχὼ; ποῖον οδυρμόν. Eur. Hec. 154.
SYN. Θρῆνος, κλαυθμὸς, ολοφυρμὸς, οιμωγή.

Οδυρομαι.
—Ου τοσσον οδυρομαι αχνυμενός περ. Il. χ. 424.
SYN. Ανοδυρομαι, αποδυρομαι, θρηνεω, στενω, αιαζω, κλαιω, ασχαλλω, ολοφυρομαι, αναμυχθιζω, μεμψιμοιρεω.

Οδυρτὸς.
Λεγῆ τις εμπεπηγέ μοι δι᾽ οστεων οδυρτή. Ar. A 1224.
SYN. Οδυνηρὸς, οδυρτικός, μεμψιμοιρος.

Οδυσσεύς.
—Η δῖος Οδυσσεύς. Il. α. 145.
—Ὁ τλημων Οδυσσεὺς λυε μωνυχας ιππους. Ib. κ. 498.
EPITH. Αντιθεος, αμυμων, αγακλυτος, αιολομητις, δουρικλυτος, δολοπλόκος, δυσμορος, δυστηνος, διοτρεφὴς, θεῖος, εσθλὸς, θυμολεων, θρασὺς,

θρασὺς, κυδάλιμος, μεγαλήτωρ, μεγάθυμος, ὄμβριμος, πινυτόφρων, πολύμητις, πολύτλας, πολυτλήμων, ποικιλόβουλος, πτολίπορθος, πυκιμήδης, περιφραδὴς, συμφραδμων, ταλασίφρων, πλανήτης, νόστος, φρένιμος, φαίδιμος, φιλόπτολεμος. Ἰθακήσιος

ΡΗR. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ. Eur.

Ανδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς κ λ.
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν
Αρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.—
—Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά.
—Ω πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
—Διὶ φίλος—ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων
—Αμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην. Hom.
Ω Ὀδυσεῦ δολόμητα, καὶ ἀργαλεώτατε πάντων.
—Λαερταο κλυτὸς παῖς ἀντιθέοιο. Cal.
Τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος.
Δελφινόσημος, κλὼψ Φοινίκης θεᾶς. Lyc.
Οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.
—Ὁ ποικιλόφρων, κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαριστής.
Λαερτιάδης,—το Σισύφειον σπέρμα—Eur.
Ω πολύαινε, δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο.
—Ανακτα δαΐφρονα—πόσιν φίλον—Λαερτίου υἱόν. Hom. Vid. Theoc. 16. 53.

Ὀδύσσω, Ὀδύσσομαι, Ὀδύζομαι.
Οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος. Od. ε. 423.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοί.—Il. ζ. 138.
SYN. Ὀργίζομαι, χολοῦμαι, ἀπομηνίζω, ἀγανακτέω.

Ὀδωδὴ. Vid. Ὀδμή.
—Ὀδωδὴν ἱμερτὰ τοῖο φεύξεται—Orph. L.

Ὀδωτός.
—Ἐμοὶ μὲν οὐκ ὁδωτά.—Soph. Oed. C. 508.
SYN. Βατὸς, διαβατὸς, εὔπορος.

Ο Ζ

ΟΖΟΣ.
—Αὐτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι. Il. δ. 484.
—Ἐλεφήνορ, ὄζος Ἄρηος. Ib. β. 540.
SYN. Κλάδος.—ἀπόγονος.
EPITH. Ἀγλαὸς, ἐριθαλὴς, ἐλάτινος, μυρσίνος, μυρσινοειδὴς, πυκινὸς, καρποφόρος, εὐθαλὴς, τανυήκης, χλωρός.
—Φερέπτολις ὄζος ἐλαίης. Nonn.
Ἴξε καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης. Ep. l. 4.

Ὀζοστόμος.
Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστὴς
Ἐξέβαλ', οὐκ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρου δυνάμει. Ep. l. 2.

Ὄζω.
—Θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. Theoc. 1. 149.
Ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων καὶ μειζόνων
Πραγμάτων μοι δοκεῖ. Ar. L. 618.
SYN. Ὄζομαι, ἀπόζω, ἐξόζω, ἐπόζω, προσόζω. εὐωδιάζω—προσοσφραίνομαι.

Ο Θ

ΟΘΕΝ.
—Ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ. Il. β. 307.
SYN. Ὁπόθεν, ὁκόθεν, πόθεν, ποῦ, ἐξ οὗ.

Ὄθι.
—Ὄθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν. Il. β. 722.
SYN. Ἔνθα, ὅπου, ποῦ, ᾗ, ἧχι, οὗ, ἦπερ, ἵνα.

Ὀθνεῖος.
Ἀνδρῶν ὀθνείων,—Ap. 2. 13.
SYN. Ξένος, ἀλλότριος.

Ὄθομαι.
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος,—Il. α. 181.
SYN. Ἐπιστρέφομαι, ἐπιμελέομαι, φροντίζω. ταράττομαι.

Ὀθόνη.
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον—Il. σ. 597.
EXP. Ἐσθῆτας διαφανεῖς, λαμπράς.
SYN. Βύσσος, σινδὼν, ἀπόδεσμος, σάβανον. τελαμών. ἅρμενον.—χειρόμακτρον.
EPITH. Ἀργεννὴ, μαλακὴ, χιονώδης.

Ὀθόνιον.
Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε. Ar. A. 1175.
SYN. Λύχνωμα. τὸ λεπτὸν ῥάκος. λῖς.

Ὄθριξ.
Ὄτριχας, οἰέτεας—Il. β. 765.
SYN. Ὁμόθριξ, ὁμότριχος, ὁμοιόθριξ.

Ὀθρυονεύς.
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα. Il. ν. 364.

Ὄθρυς.
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος,—Hes. θ. 632.
—Καὶ νιφόεσσα φέρει δυσπαίπαλος Ὄθρυς. Nic.
Ἔβα δὲ λιπὼν Ὄθρυος νάπαν
Λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα. Eur. Alc. 590.

O I

ΟΙΑΓΡΟΣ. Vid. Ορφεύς.
—Εν λεκτροις μεγαλητορος Οιαγροιο. Orp. ult.
—Αιόλον ὕμνον αναξ Οιαγρος ύφαινων
Ως γενετης Ορφηος ὁμεστιος ηθαδι μυση
Διστιχον ἁρμονιην ανεβαλλετο φοιβαδι μολπη. Nonn.

Οιακονόμος. Οιακοστρόφος.
Νεοι γαρ οιακονόμοι κρατυσ᾽ Ολυμπυ. Aesc. Pr. 149.
Τις υν αναγκης εσὶν οιακοστρόφος. Ib. 513.
SYN. Οιακιστὴς, κυβερνητης, διοικητης. κυριος.

Οιακοστροφεω.
Φρενες γαρ αυτυ θυμὸν οιακοστροφυν. Ib. Pers. 769.
SYN. Οιακιζω, κυβερναω, κατευθυνω.

Οιαξ, Οιηξ. Οιηιον.
—Εν οιηκεσσιν αρηρώς. Il ω 269.
—Επ᾽ οιακων δε βας.
Αναξ, ες Ελλαδ᾽ ωπερ ευθυνειν δέρυ. Eur. Hel. 1627.
—Και εχον οιηια νηων Il. τ. 43.
—Οιηιον ακρον ἱεσθαι Od. ι. 483.
SYN. Οιακιον, οιακισμα, ὁλκίον, πηδαλιον. αυχήν.

Θιηκοφόρος.
Οι περὶ κλεινὺς Οιηκοφορυς. Synes. 3.

Οιατις.
Οιατιδος εκ νομυ, Soph. Oed. C. 1116.

Οιγω.
—Αφαρ δ᾽ ωἶξε πυλας, καὶ απωσεν οχηας. Il. ω. 446.
SYN. Ανοιγω, διοιγω, ὑπανοιγω, οιγνυμι.

Οιδαινω, Οιδανω.
—Χολος, (ὅςε καὶ αλλων
Οιδανει εν σήθεσσι νοον πυκα περ φρονεοντων.) Il. ι. 550.
SYN. Επαιρω, επαιρομαι, φυσαομαι. θυμοομαι, εμπιμπρημι, θρασυνω, αυξανω, ογκοω, οιδισκω, εξοιδισκω, παροιδισκω.—ψυχω, σπαρασσω. φλεγμαινω.

Οιδεω.
Ωιδεε δε χροα παντα—Od. ε. 455.
SYN. Διοιδεω. εποιδεω, επανοιδεω παροιδεω, ανοιδεω, εξοιδεω, εξογκοομαι, ογκυλλομαι. φλεγμαινω. ψυχω.

Οιδματοεις.
—Οιδματόεντα φερει δρομυ περον. Athen. l. 11.

Οιδιποδης, Οιδιπυς.
Μητέρα δ᾽ Οιδιποδαο ιδον καλὴν Επικαςην. Od. λ. 270.
—Τὸν τυραννον Οιδιπυν. Soph. Oed. T. 522.
—Πατροκτόνον Οιδιποδα. Aesch.
EPITH. Αλημων, πολυπενθὴς, πλανητὴς, βλαψιφρων, τυφλὸς.
—Πατροφόνος ποσις.—Υιὸς κατευναζων τεκυσῃ. Nonn.

Οιδμα.
—Ο δ᾽ επεσσυτο οιδματι θυων. Il. φ. 234.
Η εις οιδμ᾽ ἁλιον πολυϊχθυον—Hom. A. 417.
—Ανοχλιζων τετρηχότος οιδματος ὁλκὸς. Ap. 1. 1167.
SYN. Κῦμα, πελαγος. ρεῦμα. αμπωτις.—οιδημα. επαρμα. φυσημα, ογκωμα.
EPITH. Αγριον, ατρυγετον. ἁλμυρὸν. απειριτον. αλεγεινὸν, αλλεπροσαλλον. αςατον, ακλυςον, βαθυρροον. βαρυδρομον, βαρυβρομον, γλαυκὸν, δυσπεμφον, θερειγενὲς. ηερόεν. ιπποπλατον. λαβρον, λυπρὸν. λυσσῆεν, κελαινὸν. μελαν, ομβριμον, πελαγος, πορφυρεον, ποντιον, παλιμπετὲς, παλιγκοτον, Τριτωνιον. υγρὸν.

Οιεανος. Vid. Θιοχιτων.
Νηλιπος, οιεανος —Ap. 3. 646.

Οιετης. Vid. Οθριξ.
SYN. Ομηλιξ. κοιτής.

Οϊζυρός.
—Και οϊζυρὸς περὶ παντων. Il. α 417.
SYN. Αθλιος, επιπονος. πονηρὸς. ταλαιπωρος. αργαλέος, λυπηρὸς, μοχθηρὸς, νοσερὸς, χαλεπὸς.

Οϊζύς.
—Πονον τ᾽ εχέμεν και οϊζύν. Il. ν 2.
SYN. Κακοπαθεια, κακοχια, ταλαιπωρια, αθλιοτης. αικια, πονος, μοχθος.
EPITH. Ατερπος. αινὴ, αλγινοεσσα. αληκτος. αργαλεα, αναςχετος. ακορεςος. ολοὴ. πικρὰ, πολυδακρυς. ςονοεσσα. περισσοτρυφητος.

Οϊζυω.
Αλλ᾽ αιεὶ περὶ κεινον οϊζυε,—Il. γ. 408.
SYN. Κακοπαθεω, ταλαιπωρεω, ετλεω. πασχω.

Οιησις.
Εχρὺ τὸ φρονημ᾽ οιησις ανθρωπυ κακῦ. Eur. Fr.
SYN. Οιημα, ογκος, τυφος, φρυαγμα, επαρμα, δοκησις, ὑπονοια, λῆμα, μετεωρισμὸς (τῆς καρδιας.)

Οϊς. Vid. Οϊς.
—Ταν οϊδα δωρον αγωνται. Theoc. 1. 9.
SYN. Προβατιον, αμνίσκος.

Οικαδε. Οικονδε.
—Εν δ' οικαδ' ικεσθαι. Il. α. 19.
—Εβαν οικόνδε έκαστος. Ib. 606.

Οικειος.
Μουνοι αρ' οικειοι θαλαμοι καλον ηπισαντο. Call. 6 113.
SYN. Οικιδιος. οικιακός. οικετικός, εποικος. οικωφελής, κηδεμων, συγγενής. επιτηδειος οικεύς.

Οικετευω, Οικετευομαι.
Τον αγκλιον οικον οικετευοις. Eur. Alc 442.
SYN. Οικεω. συνοικεω. θεραπευω.

Οικετης, Οικέτις. Οικευς.
—Ωσπερ οικετας Εγνων' εμαυτου—Soph Oed. T. 1133.
—Τὸ μὲν οικέτις ηδη Theoc. 18. 38.
Εξ ύπνου γοοωντα φιλους οικηας εγειρη. Il. ε. 413.
SYN. Οικοτριψ. οικογενής. οικοτραφής. οικειος. δουλος. ύπεργός.—δουλη, παις τρεπτη.

Οικεω.
Οικεομεν δ' απανευθε—Od. ζ. 204.
—Η τον άμὸν οικον οικησεις;—Eur. Andr. 581.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω, ναιω.—διοικεω. μενω.

Οικησις.
Ω τυμβος. ω κατασκαφης
Οικησις αειφρουρος—Soph. An. 904.
SYN. Οικημα. ενοικησις. κατοικησις, κατοικια. οικητηριον, κατοικητηριον.

Οικητὴς, Οικητηρ. Οικητωρ.
Πατρωον αστυ ζωντος οικητου τυχειν. Suid.
Αχρειον οικητηρα—Soph. Oed C. 634.
Ελεσθ', ελεσθε οικητορα, Ib. Aj. 396.
SYN. Εναιτης, ναιτης, εγχωριος.

Οικητός.
Αθικτος, ουδ' οικητός—Ib. Oed. C. 39.
SYN. Οικησιμος, εξοικησιμος, ενοικησιμός, οικουμενος

Οικια, Οικίον.
Κτιζει δε λαμπρὰς οικίας χρυσοστεγεις. Cyr.
Παντας γαρ φιλεεσκεν όδω επὶ οικία ναιων. Il. ζ. 15.
SYN. Οἶκος.—οικησις.—οικετεια, θεραπεια, πατρια—καλια.

Οικιδιον.
Ορας το θυριον τουτο καὶ τοικιδιον; Ar. N. 92.
SYN. Οικητηριον, οικιον. ενδιον.

Οικιζω.
Ποιαν δ' αν οικισαιμεν ορνιθες πολιν. Ib. Av. 173.
SYN. Κατοικιζω, συμπολιζω. οικοδομεω, δεμω, κατασκευαζω, καθιδρυω.

Οικισμός
Οικισμω δ' επὶ τωδε χαριν και κυδος οπαζει.—Solon.
SYN. Οικισις. οικοδομησις. κατοικισμός, οικησις.

Οικιστήρ.
Και Λιβυην εσιόντι κοραξ ήγησατο λαω,
Δεξιος οικιστήρ—Call 2. 66.
SYN. Οικιστής. οικοδομος. οικητωρ.

Οικλεύς.
Αντιφατης μεν ετικτεν Οἰκλῆα μεγαθυμον. Od ο. 243.

Οικογενής.
Ορτυγας οικογενεις. Ar. Pa. 788.
SYN. Οικετής—ήμερος.—συγγενής.

Οικόθεν.
—Και ετ' οικοθεν αλλ' επιθειναι. Il. ι 364.
SYN Οικόθι—εξ ιδιων, εξ οικειων.

Οικόθι, Οικοι.
—Τυτων γε βελος και οικόθι πεσση. Il. β 513.
Οικοι ενεστι γοος—Il. ω. 240.

Οικοδομεω. Vid. Οικιζω.
Ουχὶ νεὼς ήμας οικοδομειν δει
Λιθινους αυτοις—Ar. Av. 613.
SYN. Οικοδομεω, εποικοδομεω, παροικοδομεω.

Οικονομεω
Οικονομω θαλαμους πατρός. Soph. El. 192.
SYN. Διοικεω, διαιτασμαι. διεπω.

Οικονομος
Οικονομος δολια. Eur. Ag. 160.
SYN. Διοικητης. επιτροπος. πρυτανις. οικουρός.

Οικοποιός
Ουδ' ενδον οικοποιός εσί τις τροφή. Soph. Ph. 32
SYN. Οικειος—οικοδόμος, οικιστήρ—τεκτων.

Οἶκος.
Και οἶκος. και κλῆρος ακηρατος.—Il. ο. 498.
SYN. Οικια, οικιον, κατοικια, οικησις—κτηματα.
EPITH. Αμυμων. αστυδε. αεικελιος. απυρος. ασειστος. αυταρκης. αμωμητος. ανορυκτος. αοικος. γηροτροφος. γλυκερὸς, ευρωεις, επαξιος. εχυρὸς. ερικυδης. ευρυχορος. ευκτιμενος. ευναιεταων. κεχαρισμενος. ιμεροεις, λασιος, λαμπρός, πολυξεινος, πανδοκος, παντογηρος, πατρωιος, πετρινος. ύλοτομος, ύψοροφος, πιων, δυσχορτος. σμερδαλιος.

Οικοσιτος
Τιὸς γαρ οικοσιτος ήδὺ γινεται. Ath. 6.

Οικοτριβης,

Οικοτριβης, Οικοτριψ. Vid. Οικετης.
—Οικοτριβὴς δαπανη. Ib. l. 10.
—Ὠι'κοτριψ Ευριπιδης. Ar. Th. 433.

Οικοτυραννος.
Φευγετε τους πλουτουντας, αναιδέας, οικοτυραννους. Ep. l. 1.

Οικουρεω.
Κατ' οἶκον οικουρουσιν ὥστε παρθενοι. Soph. Oed. C 356.
SYN. Διαιταομαι. οικοφυλακεω. εποικουρεω.

Οικουρημα, Οικουρια.
Απιστον οικουρημα τωνδε των ξενων. Ib Ph. 889.
SYN. Φυλακη. παραμονια. οικωφελια.

Οικουρὸς, Οικοφυλαξ
Κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' αλοχος, οικουρὸς πικρα. Eur. Hec. 1284.
Και ζεὺς σωτὴρ.—οικοφυλαξ
Οσιων ανδρων,—Aesc. Supp. 27.
SYN. Οικονομος συνοικος. οικουρων. οικωφελής.

Οικοφθορεω.
Τοιαῖς δ' εχῖνος μηχαναῖς οικοφθορων. Lyc. 1093.

Οικοφθόρος.
—Κλεπται, δολιοι τ' οικοφθόροι αινοί. Sib. l. 2.
SYN. Μοιχὸς.

Οικτειρω,
Ει δέ μιν οικτειρεις,—Il. ψ. 548.
SYN. Εποικτειρω, κατοικτειρω, οικτειριζω. ελεημολογοῦμαι, ελεῶ, ελεαιρω.

Οικτιζω.
Αλλ' οικτισον σφᾶς, ὧδε τηλικάσδ' ορων. Soph. Oed. T. 1521.
SYN. Κατοικτιζομαι, εποικτιζω, οικτον εχω, λαμβανω.—θρηνεω.—ελεῶ

Οικτιρμων.
—Χρηστῶ κ' οικτιρμονος ανδρός. Theoc. 15. 75.
SYN. Φιλοικτιρμων, ελεημων, ευσπλαγχνος.

Οικτισμα.
—Και τὰ τωνδ' οικτισματα. Eur. Herac. 159.
SYN. Οικτειρησις, οικτιρμὸς, οἶκτος.

Οικτισμὸς.
Και μυζουσιν οικτισμὸν πολύν. Aesc. Eum. 189.
SYN. Ολολυγμὸς. οικτρολογια, ελεημολογια οικτισμα.

Οικτιστος.
Τοῦτο δὴ οικτιστον πελεται δειλοῖσι βροτοῖσι. Il. χ. 76.
SYN. Ελεεινὸς. οικτρὸς. τλημων, παντλημων. πανδειλος. πικρός.

Οἶκτος.
—Οἶκτος δ' ἷλε λαὸν απαντα. Od. ς. 81.

SYN. Οικτιρμὸς, οικτισμα. οικτειρημα. οικτειρησις. θρῆνος. ελεος.—ολολυγμὸς.—διατροπή. συμπαθεια.
EPITH. Κηδειος. πολυστονος.
—Οτις παθεων αγανωτατός εστιν ἁπαντων. Naz

Οικτρὸς, Vid. Οικτιστος.
—Κοιμησατο χαλκεον ὑπνον,
Οικτρὸς, απὸ μνηστῆς αλοχου,—Il. λ. 242.

Οικτρως.
Αδίκως, οικτρῶς τε θανόντος. Soph. El. 102.
SYN. Οικτρὰ. ελεεινῶς.

Οικτροκελευθος Vid. Πολυπλαγκτοσυνη.

Οικτομελαθρος.
Και πασης λυπης επιβητορας οικτρομελαθρους. Man. 4. 33.

Οικτροχοεω.
—Την φωνὴν οικτροχοῦντες. Ar. V. 553.

Οικωφελὴς.
Γυναιξὶ νοος οικωφελεεσσι σὺς επιβολος. Theoc. 28. 2
SYN. Οικουρος, οικονομος, επιμελής.

Οικωφελιη.
Ουδ' οικωφελιη, ἥ τε τρεφει αγλαὰ τεκνα. Od. ξ. 223.
SYN. Οικουρια, οικονομια, επιμελεια. ευπορια.

Οἰλεύς.
Εριωπιδος, ἥν εχ' Οἰλεύς. Il. ν. 697.
EPITH. Δῖος, θεῖος, οβριμοθυμος. πληξιππος. πτολιπορθος.
Εξοχος ηρωων. και επαΐξαι μετοπισθεν
Ευ δεδαὼς δηΐοισιν, ὅτε κλινωσι φαλαγγας. Apoll.

Οἰλιαδης.
Τον μεν Οἰλιαδης δουρικλυτος—οῦτα. Il. ξ. 446.

Οιμα, pro Οιμημα.
Οἶμα λεοντος εχων,—Il. π. 752.
SYN. Ὁρμημα, ὁρμή.

Οἶμαι. Vid. Οιομαι.
—Οἶμαι τι καὐτὴ μελον. Soph. El. 461.

Οιμαω.
Οιμησεν δε αλεὶς, ὥς τ' αιετος—Il. χ. 408.
SYN. Αΐσσω, θουσσω, ὁρμαω.

Οιμη.
Οιμης, τῆς τοτ' αρα κλεος ουρανὸν ευρὺν ἱκανε. Od. θ. 74.
—Οιμας δυσφατους αινιγματων. Lyc. 10.
SYN. Ωδὴ. φωνή.—οδὸς.—οἶμος. στιχος.

Οἶμος.
—Και αγλαὸς οἶμος αοιδῆς. Hom. M. 450.

Δαρμῳ πυματην οἶμον εφισπομεθα. Ep. l. 3.
SYN. Οδὸς, σἶιχος, οιμη—περιφερεια.—ραβδος.
EPITH. Ἀρισφαλὴς, απεσροφος, απλανὴς, ἁγια, ατρεπῖος, αβατος, δυσβατος, δυσιμβατος, δασκιος, βασιληιος, ἑτεροτροπος, ευπορος, επιτροχος, μακρὸς, μαλακὸς, ολισθηρὸς, καταιβατις, ερθιος, σκολιὸς, ὑπεσροφος, σιδηρεια, θεοπειθὴς
—Και αιθερος ατρυτον οἶμον. Cyr.
—Ανυποσροφον οἶμον αναγκης. Orph.
—Επιδρομον οἶμον ὁδεῖο Tryph. 328. Merr.
Οιμωγὴ, Οιμωγμα.
—Οιμωγὴ τε και ευχωλὴ πελεν ανδρῶν. Il. δ. 450.
—Φροιμιοις πολυρροθοις.
Οιμωγμασίν τε,—Aesc. S. T. 8.
SYN. Κλαυθμὸς, κωκυμα, ολολυγμὸς, αιαγμα, θρῆνος, ολοφυρμὸς, μυχθισμὸς, σἶεναγμα.
Οιμωζω.
Γνὺξ δ' εριπ' οιμωξας—Il. ε 68.
SYN. Ανοιμωζω, αποιμωζω, εξοιμωζω, κατοιμωζω, αλαλαζω, εξολολυζω, κλαιω, σἶεναζω, βοαω, αιαζω, θρηνεω.
Οιμωκτὸς.
Οιμωκτὸν ἂν γινοιτό μοι. Ar. A. 1194.
SYN. Αξιοθρηνος.
Οινανθη.
Οινανθας, γαιος αμπελω. Ar. R. 1354.
SYN. Οιναιθὶς. (ἡ πρωτη εκφυσις τῆς σἶαφυλῆς)
EPITH. Πολυκαρπος, ροδοεσσα—αργυροπεζα
Οιναρεον, Οιναρον.
Εν τε νεοτματεισι γεγαθότες οιναρεοισι. Theoc. 7. 134.
Αλω πλατεῖαν οιναροις ὑπεσρωκει. Suid.
SYN. Οιναρὶς, κλῆμα.
Οιναριζω.
Ου γαρ οἶοντ' ετὶ παντως
Οιναριζειν τημερον. Ar. Pa. 1147.
SYN. Αποφυλλιζω. φυλλολογεω.
Οινὰς,
Γαμφαισιν ἅρπης οινὰς ελκυσθησομαι. Lyc. 358.
Οινευς.
Οινεὺς γάρ ποτε δῖος αμυμονα Βελλεροφοντην
Ξεινισ' ενὶ μεγαροισιν.—Il. ζ. 216.
—Γερων ἱππηλατα Οινευς. Ib. ι. 577.
Οινη. Vid. Αμπελος.
—Ναὶ ταν βοτρυωδη
Διονυσε χαριν οινας. Eur. B. 535.
EPITH. Κιρρὰς, μεσογαιης.

O I

Οινηρὶς.
Ερχεται πολυς μεν,—απ' οινηρῆς χίω
Αμφορεὺς.—Call. Ep. 11.
Οινηρὸς θεραπων. Anac. 141.
SYN. Οινοεις, οινωδης, οινωτὸς. οινοπιτης.
Οινηρυσις.
—Φερε την οινηρυσιν. Ar. A. 1066.
SYN. Κοτυλη, οινοχοη.
Οινιζω, Οινιζομαι.
—Οινον δ' ε μελιφρονα οινιζεσθε. Il. θ. 506.
EXP. Οινον αγοραζομαι.
Οινοβαρεω.
Οινοβαρῶ κεφαλὴν,—καί με βιᾶται
Οἶνος' αταρ γνωμης ουκ ετ' εγὼ ταμιης
Ημετερης, τὸ δε δῶμα περιτρεχει—Theog. 503.
SYN. Οινοομαι, κατοινοομαι, μεθυω.
Οινοβαρειων, Οινοβαρὴς.
—Κατελεξατο οινοβαρειων. Od κ. 555.
Οινοβαρὲς κυνὸς ομματ' εχων,—Il. α. 225.
SYN. Μεθυσος, μεθυσφαλὴς, μεθυπληξ, μεθυσικος, εξοινος, κατοινος, παροινος, οινολυπῖος, οινοπληξ, οιναχθὴς. οινοπιπης, οινοπλαντος, οινοποτης.—οινῳ βεβαρηκὼς, πεπεδημένος, διαβροχος.
—Παντες εβακχευθησαν αμερσινοφ φρενας οινῳ,
Ομματα δ' επλαζοντο, ποδω δε βαρυνετο κορση,
Και φλεβες οιδαινοντο, εκυμαινοντο καρηνα.—
Οινοβαρεῖς νεκυεσσιν εοικότες,—
Οινοβαρὴς προμεροῖο φερων ποδὸς ασατον ορμόν.
Οινοβαρὲς εχορευε, μεθυσφαλὲς ιχνος ἑλισσων. Nonn.
—Αλγηρῷ κραδιην βεβολημενος οινῳ. Tryph.
Οινομαος.
—Αιτωλιον, Οινομαοντε. Il. ε. 706.
Οινοδοκος.
—Οινοδόκον κυλικα. Ep. l. 6.
Οινοπεδον. Vid. Αλωὴ.
—Το μεν ἥμισυ. οινοπεδοιο, Il. ι. 575.
Οινοδοτης, Οινοπεπαντες.
Παρά τε Βρομιον οινοδοταν. Eur. Her. f. 682.
—Βοτρυες οινοπεπαντες. Ep. Suid.
SYN. Οινοδοτηρ, αμπελοεις, καλλιβοτρυς.
Οινομητωρ.
—Θνητοῖσι την ακεσφορον
Λυπης εφηνεν οινομητορ' αμπελον. Ath.
Οινοπιδης.
Οινοπιδην θ' Ελενον.—Il. ε. 707.
Οινοπλαντος. Vid. Οινοβαρὴς.
—Και κυλικων οινοπλαντοις. Eur. Rh. 363.
Οινοπληθὴς.
—Ευμηλος, οινοπληθὴς, πολυπυρος. Od. ο. 405.

Οἰνοπλὴξ. Vid Οἰνοβαρὴς.
—Εν οἰνοπλῆξι τεραμνοις. Ep. l. 1.

Οἰνοποτὴρ, Οἰνοποτης, Οἰνοποτις.
—Ανδρας μετὰ οἰνοποτῆρας. Od. θ. 456.
Οἰνοποτης δε πεποιημαι. Anac 136.
Οἰνοπότις γυνή. Ib. 140.
Τας οἰνοποτιδας. (al. οἰνοπιπας) Ar. Th. 400.
SYN. Φιλοινος, φιλοποτης, οἰνοφλυξ, οἰνοφλυκτες οἰνηρὲς, οἰνοβαρὶς.

Οἰνοποταζω
Τῷ ἔγε οἰνοποταζει ἐφημενος,—Od. ζ. 309.
SYN. Οἰνοποτεω, οἰνευομαι, ευωχεομαι

Οἰνοπ[illegible]ης.
Ους δ' ουκ αν εἵλεσθ' ουδ' αν οἰνοπτας πρὸ τοῦ,
Νυνὶ στρατηγὺς λευσσομεν, ὦ πολις, πολις.
Ως ευτυχὴς εἶ μᾶλλον, η καλῶς φρονεῖς. Ath. 10.

Οἶνος
Πλεῖαί τοι οἰνου κλισιαι—Il. ι. 71
SYN. Ερπις. Sapph—κρᾶμα. Plut—οἰναριον, οἰνίσκος.
EPITH. Ακηρασιος, ακρητος, αθεσφατος, αργὸς, αερσιπους, ακεσσιπονος, αλωοφυτος, αμιτρητος, αμιρτινοος, απειθητος, αλεξικακος, αρχεμακτος, αλεξητηρ, αλγηρὸς, γερουσιος, γλυκερὸς, εὔχροος, ευζωος, ερυθρὸς, ευοδμος, ευωδης, ευφρων, ευηνωρ, εὐρραθαμιγξ, εριςαφυλος, ηλεὸς, καδυμος, λυσηνωρ, λαθικηδης, μελιφρων, μελιχρὸς, μελας, μειονηὸς, πολυγηθὴς, παλαιγενὴς, πρωτοχυτος, μαινολης, μελισαγὴς, μελιρρυτος, νεηγενὴς, θελξιφρων, νοσσοφαλὴς, μελιπνοος, μελιρρυτος, φιλακρητος, τελεσιγαμος, λυσιμεριμνος, κλεψινοος, περισσονοος, εγερσινοος, οξὺς, νυμφοκλοπος, παλαιγενὴς, πυριβλητος, κυματοεις, μεθυσφαλὴς. Ευιος, Πραμνειος, Βιβλινος, Θασιος, Φλιασιος, Πτελεατικὸς, Μαρωνειος.
PHR. Γανος βοτρυος—Δακρυα αμπελυ
Ἡδυτατης—αφειδέα δῶρα Λυαιυ.—
Βακχοιο νᾶμα φιληδονον.—Βακχιακαὶ
Χαριτες.—Βοτρυοπαις χαρις Βρομιυ—
Νεκταρος απορρωξ. Ep.—
Νεκταρος ουρανιυ χθονιος τυπος—
Νεορρυτος ογκος οπωρης—
Αμπελοιν νεκταρ ληνοῖο νεορρυτος ικμας.
Ικμας λυσιμεριμνὸς αλεξικακυ οἰνυ.—
—Ραθαμιγξ νοοσφαλέος Λυαιυ.
Ωδιν πορφυρεη—πορφυρεη εερση.—
Οἰνός αεὶ μεθυοντας εφελκεται ης Αφροδιτην,
Εις φονον ασαθέος νοον ανέρος οἶνος εγειρει.
Οἰνος εμῦ Βρομιυ βροτεης αμπαυμα μεριμνης:
—Ευφροσυνην γαρ
Ανδρασι πᾶσιν οπασσε.—Nonn.
—Αφυσσατο αἴθοπα οἶνον
Ηδὺν, ακηρασιον, θεῖον ποτον,—
Οἰχεν τοι, Μενελαε, θεοὶ ποιησαν αριςον,
Θνητοις ανθρωποισιν αποσκεδασαι μελεδῶνας.
—Ο Σεμελης γονος
Βοτρυος ὑγρὸν πομ' εὗρε, κεἰσηνεγκατο
Θνητοῖς, ὁ παυει ταλαιπώρους βροτυς
Λυπης, όταν πλησθῶσιν αμπελυ ροῆς·
Ὑπνον τε ληθην των καθημεραν κακῶν
Διδωσιν, ουδ' εςʼ αλλο φαρμακον πονων. Eur.
Ανδρι δε κεκμηῶτι μεγα μενος οἶνος αεξει.
—Πιθοι οινοιο παλαιυ ἡδυποτοιο. Hom.
Οἰνος ανωγε γεροντα και ουκ εθελοντα χορευειν.
—Κυλικας οἰνυ μελανος αιθοσμιυ. Pher.
Οἶνε, κακῶν αρχηγὲ, μεθης πατερ—Cyr.
—Οἶνον μελιηδέα, χαρμα βροτοῖσι. Ep.
—Αμπελυ παῖς, γεννημα, δροσος. Pind.
—Αἷμα τῆς σταφυλῆς—οἰνοχυτον πῶμα. Soph.
Οἰνος γαρ πυρὶ ἶσον επιχθονιοισιν ονειαρ,
Εσθλον, αλεξικακον, πασης συνοπηδον αοιδῆς.
—Μελαινης μητρὸς ευζωρον μεθυ,
—Ηβη Δαὶς.—Βοτρυος ὑγρον πομα.—Eur.
Οἶνος κερασθεὶς αγ[illegible] παυει λυπας.
Οἶνος ρυπωδης εκτραπει πολλὰς λυπας.
Οἰνυ μετασχων, προσδοκα δεινας μαχας. Suid. Vid. Athenæ. l. 2. 1.

Οἰνοτρόπος.
Οἰνοτροπυς Ζαρηκος εκγονυς φαβας. Lyc. 580.

Οἰνοτροφος.
—Οἰνοτρόφον ομφακα Βακχυ. Ep. l. 1.

Οἰνοῦτα.
—Οἰνοῦταν, μελι. Ar. Pl. 1122.

Οἰνοφλυγια.
Δι' οἰνοφλυγιαν—Ath. l. 12.

Οἰνοφόρος.
—Οἰνοφορον κυλικα. Ath l. 10.

Οἰνοχοευω, Οἰνοχοεω.
—Εκαςον ἐλωμεθα οἰνοχοευειν Il. ζ. 127.
Κελευσέ τε οἰνοχοῆσαι. Od. δ. 233.
SYN. Επιοινοχοευω.
Κῦροι μεν κρατῆρας επεςεψαντο ποτοιο
Νωμησαν δ' αρα πᾶσιν, επαρξαμενοι δεπαεσσιν. Hom.

Οἰνοχοη
Μηδέ ποτ' οἰνοχοην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν. Hes. ε. 742.
SYN. Αρυςὴρ οἰνηρὸν, αγγεῖον.
Οἰνυ δ' ἡδυποτοιο θεουδεες αμφιφορῆες. Nonn.

Οἰνοχόος.
—Μεθυ δ' εκ κρητῆρος αφυσσων
Οἰνοχόος φορεησι, και εγχειη δεπαεσσιν. Od. ι. 10.
SYN. Ποτιςὴς, επεγχυτης.
—Οἰνοχοον ζαθεων δρηςηρα κυπελλων. Nonn.

Οινοχυτος.
—Οινοχυτυ πωματος—Soph. Ph. 723.
Οινοψ. Οινωπός.
—Ορουν επι οινοπα ποντον. Il α. 350.
—Οινωπὸς Πολυδευκης. Theoc. 22. 34.
SYN. Οινωδης, οινοχρως, μελας, πορφυρεος, διαυγής.
Οινοω.
Μνηστηρας οινωθέντας.—Od. π. 293.
SYN. Μεθυω, μεθυσκω.—οινοομαι, οινοβαρεω, εξοινουμαι.
Οιοβατος.
Τιπτε κατ' οιοβατον Παν αγρότα δασκιον υλαν Ημενος,—Ep. l. 4.
Οιοβοτης, Οιοβουκολος, Οιοβωμος.
Νῦν δ' αὖ φρενὸς γ' οιοβωτας. Soph. Aj. 620. (Vid. sch.)
Ποιον πανοπτην οιοβουκόλοι λεγεις; Aesc. Supp. 310.
Θευδοτης οιοβωμος—Ep. l 3.
SYN. Οιοπολος, ερημος, μονηρης, μονοτροπος.
Οιογαμος.
—Εν σοιη μιμνετω οιογαμος. Ep. l. 7.
Οιόθεν.
Ην τινά πυ Δαναῶν προκαλεσσεται οιόθεν οῖος. Il. η. 39.
Οιοζωνος.
Ει δ' ανδρ' ἰν' οιοζωνον αυδησει—Soph. Oed. T. 865.
SYN. Μονοζωνος, μόνος.
Οἴομαι. Οιομαι, Οἴμαι.
Η γαρ οἴομαι ανδρα χολωσεμεν—Il. α. 78.
—Αττερ κ' οιοιτε και αλλος. Od. ρ. 580.
SYN. Οἴω, νομιζω, ὑπονοεω, ὑπολαμβανω. προσδεχομαι.
Οιοπεδη.
—Και κωλων δολιον οιοπεδην. Ep. l. 3.
Οιοπεδιλος.
Δημόθεν οιοπεδιλον.—Ap. 1. 7.
SYN. Μονοπεδιλος.
Οιοπολεω.
Πεῖ οιοπολεῖς;—Eur. Cyc. 74.
SYN. Ερημαζω, μοναζω.
Οιοπόλος.
Χωρῳ εν οιοπολῳ——Il. ε. 473.
Οιοπόλοι δ' ημιν—Ap 4. 1322.
SYN. Οιοβοτος.—ερημος, μονηρης.
Οἶος. Vid. Μονος.
—Οφρα μη οιος
Αργειων αγερασος εω.—Il. α. 118.
Οἶος.
Οἷον Πειριθοόν τε,—Il. α. 263.
SYN. Ποῖος, ὁποῖος, ὁποῖός τις.
Οἶος.
—Τάμά κακα
Ουδεις οἷός τε, πλὴν εμῦ, φερειν βροτῶν. Soph. Oed. T. 1428.
SYN. Δυνατος. ἑτοιμος.
Οιοφρων. Vid. Οιοπολος, Οιοβοτης.
Ει λισσάς αιγιλιψ απροσδεικτος οιοφρων—Aesch. Supp. 802.
Οιοχιτων.
Οιοχιτων' εμεναι.—Od ξ. 480.
SYN. Μονοχιτων, μονοπεπλος, μονοειμων. μονολωπος, οιιχιτος.
Οιοω.
Οιωθη δ' Οδυσσεὺς δυρικλυτος—Il λ. 401.
SYN. Μονοω, χηροω, ερημοω, εκπορθεω.
Οινόκος.
Οἷος νικρᾶς οινοκοπω μαλλῷ λαβών. Soph Oed. C. 480.
Οἴς, Οἶς.
Τοῖσι δ' οἶς λασιος μεγας εν κλισιῃ ιερευτο. Il. ω. 125.
—Πεζον αρσενος οἰός. Ib. μ. 451.
SYN Προβατον, μῆλον.
EPITH. Αργεννὰ. αργυφεος, αγαλακτος, ακυτος, αγραυλος, δασυμαλλος, τριχομαλλος, ευμαλλος, ευκραιρος. νεοτοκος. ευτρεφὴς. ὑπαρνος, ὑπορρηνος, αρνειός, αρσεν, θῆλυς, μελαινα, παμμελανα.
Οισπωτη. (ὁ ρυπος τῶν ερεων)
—Τὴν οισπωτην εκ τῆς πολεως επικλεισεις. Ar. L. 575.
Οἰστευτης. Οἰστευτής.
Χ'ὡ μεν οιστευτὴρ—Ep. l. 6.
Κεῖνος οἰστευτὴν ελαχ' αοιδα.—Call. 2. 43.
SYN. Τοξευτὴς, τοξευτὴρ, τοξοτης.
Οιστευω.
Αλλ' αγ' οἴστευσον Μενελαυ—Il. δ. 100.
SYN. Τοξευω, τοξαζομαι.
Οἰστοδεγμων.
Τανδί τ' οἰστοδεγμονα. Aesc. Pers. 1025.
Οἰστοδοκη.
Ριμφα δ' οἰστοδοκην μεν επὶ χθονὶ θῆκε φαρετρην. Ap. 1. 1194.
Οἰστός, Vid. Βελος.
Εκλαγξαν δ' αρ οἰστοὶ επ' ωμων,—Il. α. 46.
EPITH. Ατρος. αμειλικτος, αιμαιμακετος, αναλθατος. αψευδὴς. απλατὴς, αμπιλωος, θοὸς, εὔπτερος, ευτονητος, εχεδτονος, ηεμοεις, δυσηχὴς. οξυτενὴς, οξυβελὴς, πικρος, πυριπνοων, πυριπνευστος, πυριγλωχιν, τανυγλωχιν, τριγλωχιν, πυριφλεγὴς, ιμεροεις, πικρός, ριγαλέος

λις, πλωτας. ταχυς, φερεπτερυξ, αλογιος, ερινοθαλγης, χαλαζηεις, χαλκηρης, ωκυς, ωκυμορος.

Τοιος, αγρια δαιμον, εχεις πυροεντας οιστρους.
Πευκεδανους, μαλερους, φθισιφρονας, οιστρηεντας,
Τηκεδονα πνειοντας, αναλθεας.—κ. λ. Opp.
—Θανατοιο λαθιφθογγοιο δοτηρες. Hes.

Οιστραω.
Η δ' αυτις οιστρησασα—Lyc. 1366.
SYN. Αναμαιμαω, εκμαινω.

Οιστρεω, Οιστροω.
—Εν δε θαλασσας οιστρει—Theoc. 6. 28.
—Οιστρωσα βροτων ψυχας μανιαισι. Orph. H.
SYN. Αναστρεω, εξοιστρεω, μυωπιζω. κεντεω, οιστροβολεω οιστρηλατεω.—ερεθιζω μαινομαι.

Οιστρηλατος, Οιστροδονος, Οιστροδινητος, Οιστρομανης. Οιστροπληξ.
Οιστρηλατω δε δειματι δειλαιαν. Aesch. Pr. 582.
—Τας οιστροδονου βοος εξ εταφους—Ib. Supp 17.
Οιστροδινητον Ιω. Ib 582.
—Οιστροδινητα κορης. Ib. Pr. 591.
Οιστρομανης μηνις—Sibyl. l. 1.
—Οιστροπληξ δ' εγω Μαστιγι θεια—Aesc. Pr. 682.
SYN. Οιστρωδης, οιστρηεις.

Οιστρημα.
Κεντρων τε τωνδ' οιστρημα. Soph. Oed. T. 1341.
SYN. Οιστρησις, οιστρος.—θηλυμανια.

Οιστρος.
Τας μεν τ' αιολος οιστρος εφορμηθεις εδονησεν
Ωρη εν ειαρινη—Od χ. 300.
SYN. Μυωψ, εκκαυσις, ερεθισμος, κινησις. μανια. λυσσα.
EPITH. Ανεμωλιος, αεροφοιτος, αταρμυκτος, αδηδαγης, αγριος, ακοριτος, αθεμιστος, δηιος. βαρυμοχθος. θρασυς. γλυκερος, ιμεροεις, Πανικος, μενεδηιος, θανατηφορος, λυσσηεις, μιαιφονος, πολυπλανος, συριγλωχιν, υληγενης.
Υπο μ' αυ σφακελος και φρενοπληγεις
Μανιαι θαλπουσ', οιστρου δ' αρδις χριει μ' απυρος. Aesc.
—Παναγριος οιστρος αναιδης. Opp.
—Φιλοπτολις οιστρος ερωτων,
—Ακορητος αμοιβαιης Αφροδιτης. Nonn.

Οιστροβολεω.
Τρεις δε με θηλυμανους οιστροβολουσι ποθοι. Ep. l. 1.

Οιστροφορος.
Οιστροφορου Παφιης δεσμον απειπαμενος. Ib. l. 7.

Οισυινος.
Φραξε δε μιν ριπεσσι διαμπερες οισυινησι. Od. ε. 256.
SYN. Ιτεινος.

Οισυπηρος.
Ερι' οισυπηρα—Ar. A. 1176.
SYN. Ρυπαρος.

Οιταιος.
—Προς Οιταιαν χθονα. Soph. Ph. 485.

Οιτη.
Κακειθεν ε μοι μακρος εις Οιτην στολος. Ib. 495.

Οιτος.
—Συ δε κεν κακον οιτον ολοιο. Il. γ. 417.
SYN. Μορος, θανατος. συμφορα, ολεθρος, ανια—θρηνος.
EPITH. Αεικης. αθλιος. βαρυς. λευγαλεος, πολυμοχθος. στονοεις, φυξιος. αυταγρετος. νηκερδης.

Οιτυλος
—Ηδ' Οιτυλον αμφενεμοντο. Il. β. 585.

Οιχαλια.
—Οιχαλιην πολιν Ευρυτου Οιχαλιηος. Il. β. 596.

Οιχνεω. Οιχομαι.
Αυτοετες οιχνευσιν—Od. γ 322.
Ουδεποτε Τρωες—Οιχνεσκον—Il. ε. 790.
Εκτορ, πη δη τοι μενος οιχεται; —Ib. 472.
SYN. Πορευομαι, προσειμι, απερχομαι. τρεχω.

Οιω, Οιω. Vid. Οιομαι.
Ουδε σ' οιω—αφενος και πλουτον αφυξειν. Il. α. 170
—Επει ουδε σε πασεμεν οιω. Ib. ι. 252.

Οιωνιζομαι.
—Αμφοτερα δ' οιωνιζομαι. Ath. l. 11.
SYN. Οιωνοσκοπεω, ορνιθευομαι.

Οιωνισμα.
Ους ελαβον οιωνισματ' ορνιθων μαθων. Eur. Ph. 856.
SYN. Οιωνισμος, οιωνομαντεια, οιωνοσκοπια. οιωνοσκοπημα, οιωνοσκοπιον, οιωνος. παρατηρημα. συμβολον. κληδων.

Οιωνιστης, Οιωνοθετης, Οιωνομαντις, Οιωνοσκοπος. Οιωνοσκοπικος. Vid. Υδρομαντις.
Και Εννομος Οιωνιστης. Il. β. 858.
Σοφος οιωνοθετας. Soph. Oed. T. 492.
Οιωνομαντις Τειρεσιας—Eur. Ph. 784.
Ουδ' ηρπασεν Χαρυβδις οιωνοσκοπον. Ib. Supp. 500.
SYN. Οιωνοπολος, ορνεοσκοπος. ορνιθοσκοπος, ορνιθοσκοος, θεοπροπος, μαντις,—οιωνων βοτηρ. Aesc.

Οιωνοθροος.
Οιωνοθροον γοον οξυβοαν—Aesc. Ag. 56.

Οιωνομικτος.
Οιωνομικτον μοιραν—Lyc. 595.

Οιωνοκτόνος.
Χειμωνα—οιωνοκτόνον. Aesc. Ag. 572.
Οιωνός.
Οιωνοῖσι τε πᾶσι.—Il. α. 5.
Εἷς οιωνὸς αριστος αμυνεσθαι περὶ πατρης. Il. μ. 243.
SYN. Ορνις. οιωνισμα, σημεῖον.
EPITH. Αεροπέτης, αιθερος. αιθεροδρόμος, διïπετὴς. κοῦφος. τανυπτερυξ, ταναοδειρος. πετεινός, ταχὺς, γαμψωνυξ. μαψιλογος, σαρκοφάγος, ωμηστὴς, ωμοβόρος, αυτοδίδακτος. αιόλος, ηεριος, αεριφοιτης, τανυπτέρος.
PHR.—Αιθοκομοις πτεροεσσιν οιωνοῖσι. Opp.
Ειτ' αεριας διερας γαμψὲς
Οιωνὲς αεροσηχεῖς. Aristoph.
Φωνῆ και πτερυγεσσι τελωεντων οιωνῶν. Hom.
Ποτηναὶ αγελαι—Eur.
Πιερις ευπτερα τεκνα γενεθλης.
—Μεγαλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποεργοί. Coluth.
Αιθερατοις αφρατον ιακχαζοντες αυδήν. Orph.

O K

OΚΕΛΛΩ.
—Επὶ τραπεζη κειμενη, Οκελλει.—Ar. A. 1158.
—Δεινὸς γαρ κλυδων ωκειλε ναῦν
Προς γῆν.—Eur. Iph. T. 1379.
SYN. Κελλω, εποκελλω. προσοκελλω, αποκελλω. εξοκελλω, προσεγγιζω, προσορμιζω, καθορμιζω, προσορμιζω. καταγω. καταπλεω, εφορμιζομαι, ενορμιζομαι. εκβαλλω. προσβαλλω, εκριπτομαι.
Οκλαδιας.
—Τετονὶ την οκλαδιαν. Ar. Eq. 1381.
EXP. Διφρος (συγκεκλασμένος.)
Οκλαδον, Οκλαξ.
—Ο δ' εγγύθεν οκλαδὸν ἧστο. Ap. 3. 122.
—Τον δ' εν χθονὶ καββαλεν οκλαξ. Ib. 1307.
SYN. Γονατωδᾶς. γνύξ.
Οκλαζω.
Ωκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν—Mosch. 2. 99.
SYN. Ενοκλαζω, γονυπετοῦμαι, ὑποκυπτω, ὑπολισθανω, αποκαμνω, κυρτουμαι, επικυρτοομαι, κατακαμπτομαι. καταφερομαι, ὑποφερομαι. οκλαδιαω. χωλευω.
Οκναλεως.
Οκναλεως δε ποδεσσιν επισπετο—Mus. 120.
SYN. Δυσοκνως, οκνηρῶς. ραθυμως.
Οκνεω, Οκνω.
Οκνεω δ' ἱππων επιβαινέμεν—Il. ε. 255.
—Μηδ' ὑμμες οκνεῖθ' ἁπαλᾶς χορεύσασθαι
Ποιας—Theoc. 8. 67.
SYN. Κατοκνεω, ληγω, αργεω, ραθυμεω, φοβεομαι. ευλαβεομαι.—ματαω, αποδειλιαω.—ελιννυω.—σχολαζω—αναβαλλομαι.
Οκνηρός.
—Εμὲ γαρ δεος ισχει οκνηρόν. Theoc. 24. 35.
SYN. Δυσοκνος, οκνωδης, αργὸς, ραθυμος, αδρανης, ατολμος, δυσανασχετος, απειθής.
Οκνος.
—Ουτέ τις οκνος. Il ε. 817.
Μεγαν οκνον εχω Soph. Aj. 139.
SYN. Οκνηρια, οκνια, αργια, αναβολὰ, αδρανεια, φοβος.
Οκριαομαι.
—Πανθυμαδον οκριοωντο. Od. σ. 33.
SYN. Εκτραχυνομαι, διαπειρομαι, διαπληκτιζομαι, εξαγριοῦμαι.
Οκριοεις.
—Πετρον μαρμαρον οκριοεντα—Il. π 735.
SYN. Οκριωδης, τραχὺς. χαλεπὸς, σκληρὸς, οκρυοεις.
Οκρις
—Οκρίδα Φαραγγα—Aesc. Pr. 1015.
—Δι' οκρίας ηνεμοεσσας. Od. ι. 400. E M.
SYN. Ακρις.—πετρα.
EXP. Τραχεια, χαλεπή.
Οκρυοεις.
—Πολεμου επιδημιου, οκρυοεντος. Il. ι. 64.
SYN. Κρυερὸς, φρικωδης. φρικτὸς, φοβερὸς, οκριοεις. χαλεπὸς, σκληρὸς. πετρωδης.
Οκταβλωμος.
Αρτον,—τετρατρυφον, οκταβλωμον. Hes. ε. 440.
Οκτάκνημος
—Κυκλα—Χαλκεα, οκτακνημα.—Il. ε 723.
SYN. Οκτωραβδος—οκτακιρκις.
Οκταπλασιον.
—Οκταπλασιον σχεζομεν. Ar. Eq. 70.
Οκταπους, Οκτωπους, Οκταποδης.
Οκταποδες, δεκαρμοι—Hom. B. 289.
Οκταρριζος.
—Τα δ' οκταρριζα μετωπων φραγματα—Ep. I. 6.
Οκταετης.
—Οκταετεας ἧλικας. Ib. I. 1.
Οκτω.
Οκτω δε σκαφιδας—Theoc. 5. 59.
Οκτωκαιδεκετης, Οκτωκαιδεκετις.
Οκτωκαιδεκετης ὃς απωλετο—Ep. I. 3.
Οκτωκαιδεκέτις δ' αυτὸ θανεν—Ib.

Οκτωκαιδεκατος.

Οκτωκαιδεκατος. Οκτακις δεκα.
Οκτωκαιδεκατη δ' εφανη ορεα σκιοεντα. Od. ε. 279
Τὸν εν Ῥοδῳ κολοσσον οκτάκις δεκα
Λαχης εποιει πηχεων—Ep. l. 3.

Ο Λ

ΟΛΑΙ.
Συ δε προτεινε των ολων. Ar. Pa. 960.
E X P. Αι μεθ' ἁλων μεμιγμεναι κριθαὶ.

Ολβιζω.
Μηδέν' ολβιζειν, πριν ἂν
Τερμα τȣ βιȣ περαση.—Soph. Oed. T. ult.
Ουδε ποτ' ετι—χαλκινικον ολβιοις. Eur. Hel. 231.
S Y N. Μακαριζω, ευδαιμονιζω.

Ολβιοδαιμων. Vid. Ευδαιμων.
—Μοιρηγενές, ολβιοδαιμον. Il. γ. 182.
S Y N. Ολβιος, ολβιομοιρος, μακαρ, ευτυχεστατος.

Ολβιοδωρος, Ολβιοδωτης, Ολβιοεργος. Vid. Απολλων. Ολβιοδῶτις. Vid. Δημητηρ.
Ιν' ολβιοδωρος αυξει ζαθεα
Χθὼν ευδαιμονιαν θεοῖς. Eur. Hipp. 750.
S Y N. Ολβοδοτης, πλȣτοδοτης.

Ολβιοθυμος, Ολβιοφρων.
Ζωὴν τ' ολβιοθυμον,—Orph. H.
Μεγα σου κρατος ολβιόφρον ποδαγρα. Lucian.

Ολβιομοιρος Vid. Ολβιοδαιμων.
—Και Ευφροσυν' ολβιομοιρῳ. Orph. H.

Ολβιοχειρος,
—Και ολβιοχειρον ὑγειην. Ib.

Ολβιος, Ολβηεις.
Καὶ σε, γερον, τοπρὶν μεν ακȣομεν ολβιον ειναι. Il. ω. 543.
Πλȣτον τ' ολβηεντα, δομȣς τ' ευδαιμονας ερδει. Man. 4. 100.
S Y N. Μακαρ, ευδαιμων, αφνειὸς, πλȣσιος, ολβομελαθρος.

Ολβιως.
Αλλ' επεὶ ολβιως γ' ελυσε
Το τελος, ὦ φιλαι, βιȣ,
Ληγετε τȣδ' αχȣς. Soph. Oed. C. 1797.
S Y N. Πλȣσιως, ευπορως, ευδαιμονεστατα.

Ολβοδοτης, Ολβοδοτις, Ολβοφορος.
—Ολβοδοτης Πλȣτο;—Orph. H.
—Σε δε ολβοδοτιν καλεȣσι. Ib. Pia.
—Θεοί γ'—ολβοφοροι. Eur. I. A. 596.
S Y N. Ολβιοδωρος.—ολβιοδοτειρα.

Ολβομελαθρος.
—Βαρυχρημονες, ολβομελαθροι. Man. 4. 504.

Ολβος
Ζεὺς δ' αυτὸς νεμει ολβον Ολυμπιος ανθρωποισιν
Εσθλοῖς ηδὲ κακοῖσιν, ὁπως εθελησιν ἑκαςῳ. Od. ζ. 188.
S Y N. Ευδαιμονια, ευπορια, ευχρηματια, περιȣσια, πολυκτημοσυνη, πλȣτος, χρημα, τιμή
E P I T H. Ασπετὸς, ασατος, απημων, αγλαος, αφθιτος, αθεσφατος, ακηρατος, απιςος, αναφαιρετος, ατερμαντος, αγηραος, αδακρυτος, ασυφηλικτος, βασιληΐος, ευρὺς, ευανθης, ευδαιμων, ευψηφις, θεορτος, κυδηεις, πολυχρυσος, πολυγηθὴς, πολυευκτος, πολυωνυμος, τελεσφορος, φερεσβιος, φυσιζοος, ρυηφενὴς, ὑψηλὸς, μελιφρων, ὑγιὴς, θαυμαςος, χρυσεος.

Ολβονομεω. Vid. Τοκισμός.

Ολεθριος.
—Οι παντες ολεθριον ημαρ επεσπον. Il. τ. 294.
S Y N. Θανασιμος, θανατηφόρος, καιριος, φθοροποιὸς, κηριος, ολεθροποιὸς, ολοὸς, αλιτηριος, εχεςονος.

Ολεθρος.
—Των μήτις ὑπεκφύγοι αιπὺν ολεθρον Il. ζ. 57.
S Y N. Πανόλεθρια, δηλημα, ολεθρευσις, αποβολὴ, φθορὰ, διαφθορὰ, απωλεια, εξωλεια.—φονος.—λυμη, πημα, δυη πτῶσις.
E P I T H. Αιπὺς, αδευκὴς, αγχινοος, αλεγεινὸς, αινὸς, απροϊδὴς, αελπὴς, ατρεπτος, αμηχανος, απευθὴς, αφραςος, ανηλὴς, βλοσυρὸς, δαιμονιος, δολιος, δυστερπὴς, ισελκὴς, λυγρὸς, μελας, στονοεις, πικρὸς, οικτρὸς, ολοὸς, οψιτελεςος, πειθοφόρος, πολυωπὸς, τετραπορος, φοινὸς, φθισηνωρ, οικτιςος, ωκιςος, σαος

Ολεκρανον. al. Ωλεκρανον.
Εκ τῶν ολεκρανων ακίδας εξαιρȣμενον. Ar. Pa. 442.
S Y N. Αγκων.—τα τῶν ωλενῶν κρανία.

Ολεκω.
—Οι δ' αλληλȣς ολεκȣσιν.—Il. σ. 172.
S Y N. Απολλυμι, ολοθρευω, αναιρεω, κτεινω, φθειρω.

Ολεσηνωρ, Ολεσιμβροτος.
—Φευγειν τ' ολεσηνορας ορκȣς. Theog. 399.
—Ολεσιμβροτον ιὸν—Orph L.
S Y N. Βροτολοιγὸς, ανδροφθόρος, φθισηνωρ, ρηξηνωρ, ολεθριος.

Ολεσιθηρ.
—Ολεσιθηρος
Ωλενας δικὼν βολαῖς. Eur. Ph. 679.

 Ολεσιπτολις

Ολεσιπτολις.
—Πυρὸς δ' ολεσίπτολιν ατην. Tryph. 674.
SYN. Περσέπτολις, πτολιπορθος.
Ολεσσιτυραννος.
—Αναπτος ολεσσιτυραννος ακωκή. Ep. l. 5.
SYN. Τυραννοφόνος.
Ολετὴρ, Ολετειρα.
Νῦν δ' εἶμ' οφρα φιλης κεφαλῆς ολετῆρα κιχειω
Εκτορα.—Il σ 114.
—Μυῶν ολετειραν εῖσαν. Hom. B. 116.
SYN. Ολοθρευτὴς, αναιρετὴς, λυμεὼν, φθορεὺς, φονεύς.
Ολεω, unde Ολεσκω, Suid. Vid. Ολλυμι.
Αργειους ολεσκεν—Il. τ. 135. Vid. Od ξ. 220.
Α φιλοχρηματια Σπαρταν ολεῖ, αλλο δε εδέν. Ep.
Ολιγάκις.
—Φειδε δ', ολιγάκις λεγειν κακά. Eur. Ph. 393.
SYN. Ολίγον. ολιγαχῦ, σπανιως, σπανιακις. παυρακις.
Ολιγαμπελος. Vid. Νησίς.
Ολιγηπελεω.
—Ολιγηπελεουσά περ εμπης. Od. τ. 356.
SYN. Ασθενεω, ολιγοδρανεω. ολίγον ισχυω.
Ολιγηπελια, Ολιγοπελια.
Εξ ολιγηπελιης δαμαση κεκαφηότα θυμόν. Od. ε 468.
SYN. Ολιγοδρανια, ολιγοψυχια, ασθενεια.
Ολιγηριος.
—Και τῦτ' ολιγηριον, ωνερ, Σῶμα—Ep. l. 3.
Ολιγηροσια. pro Ολιγόρησια.
—Πειεχρῆς εξ ολιγηροσιης. Ep. Suid.
Ολιγησιπυος. Vid. Ευσιπύος.
Ολιγιστος, Ολιγιστατος.
—Επ' ολιγιστοις αλφιτοις. Aesc Pr. 628.
Ολιγοδρανεω.
Τὸν δ' ολιγοδρανεων προσεφης—Il. π. 843.
SYN. Ολιγηπελεω, ολιγοψυχεω, εξασθενεω.
Ολιγοδρανής.
Ανδρες—ολιγοδρανέες—Ar. Av. 687.
SYN. Ολιγηπελὴς, ολιγοδυναμος, ολιγοψυχος, ολιγοφρων, ολιγοσθενὴς. ασθενής. μικροψυχος, μικροθυμος. μικροφρων, άπαλοψυχος.
Ολιγοδρανια, Vid Ολιγηπελια.
Ουδ' εδερχθης ολιγοδρανιαν ακικυν,
Ισονειρον, ᾇ τὸ φωτῶν αλαὸν
Γενος εμπεποδισμένον. Aesc. Pr. 550.
Ολίγον, Ολιγυ, Adv.
Ιππῆες δ' ολίγον μετακιαθον—Il. π. 52.
Η ολίγον οἱ παῖδα εοικότα γειvατο Τυδεύς. Ib. ε 800.
—Ολιγυ μ' απωλεσας—Ar. V. 825.
Ο Λ
SYN. Κατ' ολίγον, κατὰ μικρον. ολίγον ὅσον, τυτθὸν, εδ' ολίγον, εδ' ὅλως, ολιγάκις.—σπανιως.
Ολίγος.
—Ολίγος δ' ετι θυμὸς ενῆεν. Il. α. 593.
Αλλὰ πολὺ μειων, ολίγος μεν εην—Ib. ζ. 529.
SYN. Μικρὸς, βαιὸς, παῦρος, σπανιος. βραχύς.
Ολιγοσιτος.
Ο δ' ολιγοσιτος Ηρακλης—Ath. 6.
Ολιγοστός.
Πρασσει δ' ολιγοστὸν
Χρονον εκτὸς ατας. Soph. An 636.
SYN. Ολίγος, βαιός.
Ολιγοχρονιος, Ολιγοχρονος.
Αλλ' ολιγοχρονιον γιγνεται ὥσπερ οναρ. Theog. 1014.
SYN. Βραχυχρονιος, μικροβιος, ολιγοβιος.
Ολιγωρεω.
Αλλ' ολιγωρησειν σπαργανα, Χρεε, ειθισ. Beaft.
SYN. Εξολιγωρεω, καταφρονεω, περιορεω, αθεριζω, αλογεω, αφροντιστεω, ατημελεω. αμελεω. ραθυμεω. παρὰ μικρὸν, παρα φαῦλον ἡγεομαι. ολιγωρως εχω.
Ολιζων
—Και Ολιζῶνα τρηχειαν. Il. ζ. 717.
Ολιζων.
—Ου μεν γαρ ολιζονος εμμορε τιμῆς. Dion. 239.
SYN. Ολίγος, μικρὸς, ευτελής. ησσων, ελασσων.
Ολισθαινω, Ολισθεω.
—Απ' οφθαλμοῖο βολαων
Ελκος ολισθαινει.—Muf 95.
Ενθ' Αιας μεν ολισθε θεων—Il. ψ. 774.
SYN. Εξολισθαινω, παρολισθαινω, εξολισθαινω, ὑπολισθαινω, ὑποφερομαι. ὑποπιπτω, καταπιπτω, οκλαζω.—σφαλλομαι.
Ολισθηρός.
Ισχια τε γλυκοῖσιν ολισθηροῖσι συνῆψεν. Tryph. 80.
SYN. Ευολισθος, ολισθηεις, γλισχρος, πλωσιμος, πλωτικός.
Ολκαῖος.
—Αυλακα
Βοῶν αροτρευουσιν ὁλκαιω πτερω. Lyc. 1072.
SYN. Ολκός. ἑλκυστικός.
Ὁλκάς.
Εσσομαι ὁλκὰς Ερωτος,—Muf. 212.
SYN. Πλοῖον.
EPITH. Γλαφυρά. ευπηλυξ, ευσελος. ευπορος, ἱππεια, ωκυαλος.

Ολκαδογριστος. Vid. Ὑλογράφος.
Ολκιον. Ολκαῖον, Ion Ολκήϊον
Ως ὅγ' επισχομενος γλαφυρῆς ὁλκήϊον Αργῦς
Ἠγ' αλαδε προτέρωσε.—Ap. 4. 1609.
SYN. Οιηϊον.—τὸ κατω τῦ πλοιυ ξυλον.
Ὁλκός.
—Φλεγέθοντα δ' ηέρος ὁλκὸν ἱησιν. Ap. 3. 141.
—Αποχλιζων τιτρηχότος οιδματος ὁλκὸς. Ib. 1167.
SYN. Διαδρομὴ αυλαξ ολκη. μηρυγμα, συρμὸς. κρά. ναυσταθμὸς—επαρσις, ρυσησις.—ὅρμος. ὁδὸς, ὑδραγωγὸς.
EPITH. Αγαρροος. ασπετος. αφειδὴς, ακαμπὴς, γχλαξαῖος. εχιδναῖος. ἑρπυστὴρ. εκκβόλος, ιοβόλος, ενιακυκλος, κυματοεις, παλιλλυτος, πυριτροχος, πολυπλοκος, σελασφόρος, τροχοεις, ταειτός.
Ολλυμι.
Ολλύντ' Αργειων πυλὺν σ]ρατον—Il. 3. 472.
Παῖδ' ολέται τον αριςον,—Ib. ω. 242.
—Και θανῦσ' ολῦ τινα' Soph. An 762.
SYN. Απολλυμι. εξολλυμι, ολεκω.
Ολμειὸς
—Η Ολμειῦ ζαθεοιο. Hes. 3. 6.
Ολμος.
Ολμον δ' ὡς, εσσευε κυλινδεσθαι δι' ὁμιλυ. Il. λ. 147.
Ολμον μεν τριποδην ταμνειν—Hes. ε. 421.
SYN. Ιγδη. ιγδις. τρίβαια. θυια. ὑσσὸς.
Ολοεις. Vid. Ολοὸς.
—Ην δὲ μετωπων ολοεντα πληγματα.—Soph. Tr. 530.
Ολοιτροχος.
Εσασαν νῦτα πετροι ολοιτροχοι.—Theoc. 22. 49.
SYN. Ολοτροχος, τροχοειδὴς, σ]ρογγύλος.
Ολοκαρπευω. Ὁλοκαρπεω.
—Και αρνῶν πιονα μῆλα
Βωμῷ επὶ μεγαλῳ ἁγίως ὁλοκαρπευοντες. Sib. l. 3.
Ολοκνημος. Vid. Σκελις.
Ολολυγὴ, Ολολυγμα. Ολολυγμὸς.
Αιδ' ολολυγῇ πᾶσαι Αθηνη χεῖρας ανέσχον. Il. ζ. 301.
—Θνητῶν τ' ολολυγμασι φρικτοῖς. Orph. H.
Ολολυγμὸς εσαι.—Eur. Or. 1142.
SYN. Ολολυγων. ολοφυρμὸς, λυγμὸς. κωκυμα, κρυθμὸς, κλαυθμὸς, κοπετὸς, βοὴ, αλαλαγμα. ὑμνος. (μετὰ θρηνυ)
EPITH. Διαπρυσιος. ερμυκος.
Ολολυγων. (εἶδος ορνιν) Vid. Ορθριεον.
—Α δ' ολολυγων
Τηλόθεν εν πυκινῇσι βατων τρυζεσκεν ακανθαις. Theog. 7. 139.

Ολολυζω, Ολολυζομαι.
—Και ισχεο, μηδ' ολολυζε Od. χ. 411.
Ολολυζεται πᾶν δῶμα—Eur. El. 691.
SYN. Ανολολυζω, επολολυζω, εξολολυζω. θρηνεω, κωκυω, αλαλαζω.
Ολοὸς.
—Θγ' ολοῇσι φρεσὶ θυει. Il α. 342.
Πῦρ ολοὸν βαλεειν,—Ib ν. 629.
SYN. Ουλοὸς, ὗλος, κλιος, εξωλης, ολοιὸς. ολοεις, ολοιϊος, ολοφωϊος, ολωϊος, βλαβοεις, λωβοεις, λαβηεις, ολεθριος, ολοοφρων. κακὸς, χαλεπὸς.
Ολοοιτροχος.
—Ολοοιτροχος ὡς απὸ πετρης. Il. ν. 137.
EXP. (λιθος) ολοιτροχος, περιφερὴς, σ]ρογγύλος.—ολεθριος.
Ολοοσσων.
—Πολιν τ' Ολοοσσονα λευκην. Il. β. 739.
Ολοοφρων.
—Ωςε λεων ολοοφρων βυσὶν επελθων. Il. ε. 630.
SYN. Ολεσηνωρ, ολεθριος, νηλεὴς.
Ολοπ]ω.
—Απαὶ μεσυ ἦτρον ολοψας. Nic. Th.
SYN. Ανασπαω, σπαω, απολεπω.
Ὁλος, Οὖλος.
Τερπωλῆς επιβημεν ὁλῳ ποδὶ—Ap. 4. 1166.
Δακρυσι δ' εν πολλοις τον βιον εὗρον ὁλον. Ep. l. 1.
Μηνὶ δ' αρ' ὁλῳ παντα περησαμεν ευρέα ποντον. Od. ω 118.
SYN. Ολοκληρος, ολοτελὴς, σῶος, συμπας.
Ολοσφυριτος.
—Ολοσφυριτον Αδωνιν. Ep. l. 2.
Ολοσχερὴς.
—Συν πυκινῇσιν ολοσχερὲς εσπασα ριζαις. Theoc. 25. 210.
SYN. Ολος, ὁλοτελὴς. ακρος, εσχατος.
Ολοφυγδων.
Μηκετ' επὶ γλωσσας ακρας ολοφυγδόνα φυσῃς. Ib. 9. 30.
SYN. Ολοφυκτὶς. (ἡ ολυκτωδης φυσκα) πυθιδων.
Ολοφυδνος.
—Επος δ' ολοφυδνον εειπε. Il. ε. 683.
SYN. Οικτρὸς, ελεεινὸς, θρηνωδης. λυπηρος θρηνητικὸς, γοερὸς.
Ολοφυρμὸς.
Και τοις ολοφυρμοῖς. Ar. V. 389.
SYN. Ολολυγὴ. οιμωγὴ. θρηνος.
Ολοφυρομαι.
Αλλ' εμπης Δαναῶν ολοφυρομεθ' αιχμηταων. Il. 3. 33.

Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι—Ib. ψ. 75.
SYN. Λυπέομαι, θρηνέω, οἰκτίζομαι, ἀποδύρομαι, κλαίω, ἐλεέω, συμπάσχω.

Ὀλοφώιος.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος. Od. δ. 410.
SYN. Ὀλέθριος. χαλεπός. πολυπήμων, πολύφθορος, πονηρὸς. πανοῦργος. πανούργημα.

Ὀλπη, Ὀλπις Vid. Λήκυθος
Καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν. Theoc. 2. 156.
Καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν. Call. Fr.

Ὀλυμπία.
Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων
Ἀέθλων, Ὀλυμπία.
Δέσποιν' ἀλαθείας—Pind. Ol. 8.

Ὀλυμπιάς.
Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι—Il. β. 491.

Ὀλυμπιακός.
—Τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. Ar. Pl. 583.

Ὀλυμπιονίκης.
Γνῶθι Θεόκριτον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν. Ep. l. 1.

Ὀλύμπιος.
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—Ὀλύμπιος—Il. α. 353.

Ὀλύμπιοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν. Il. υ. 47.
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι. Il. α. 399.
SYN. Οἱ θεοί. Τιτᾶνες.

Ὄλυμπος. Poet. Οὔλυμπος. Vid Οὐρανός.
—Πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες. Il. α. 494.
—Μέγας Οὐρανός, Οὔλυμπός τε. Ib. ε. 750.
EPITH. Αἰγλήεις. ἄκρος, ἀκάματος, αἰπεινὸς, ἄρρηκτος. ἀγάννιφος, στεροπῆς, πολυδειράς. ζάθεος. μακρὸς, εὐρὺς, ἱερὸς, νιφόεις, ὑψόροφος, φαεσφόρος.
PHR.—Κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.—ῥίον Οὐλύμποιο.—
—Κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
—Θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον. Hom.
—Θεῶν ἕδος, ἁγνὸς Ὄλυμπος. Hes.
—Μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου. Ep. 1.
Οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηῶνας ἐρυμνούς. Orp.
—Οὐλύμπου εὐώδεες αὐτὰ μέλαθρα. Cal.
—Διὸς πολυάστρον ἕδος.
Ὅπου καλλιστευόμενα.
Πιερίας Μουσῶν ἕδρα.
Σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου. Eur.

Ὄλυνθος.
Ὅτ' εἰς ὄλυνθον δῆριν ἑλκύσας σοφὴν,
Τὸν ἀνθάμιλλον.—Lyc. 428.
SYN. Φήληξ. (ἡ ὠμὴ συκῆ)

Ὄλυρα. (εἶδος κριθώδους καρποῦ.)
—Κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας. Il. ε. 196.
SYN. Ζεά. ζειά.—σίλιγνις

Ὀλώϊος. Vid. Ὀλοός.
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος.—Hes. θ. 591.

Ὅλως.
Οὐχ ὅλως φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας. Theoc. 29 4.
SYN Ὁλοκλήρως. ἀκραιφνῶς. εἰλικρινῶς, καθαρῶς. ὁλοψύχως. πανθυμαδόν, ἐκτενῶς, πανσυδίῃ, ὁλοτελῶς, ὁλοσχερῶς. ἁπλῶς, καθάπαξ, τελείως. πάντως, παντελῶς.

Ο Μ

ΟΜΑΔΕΛΦΟΣ. Vid. Ὅμαιμος.
Εἰ ἐπιτιμᾶν ὁμάδελφον ἐπ' ὠδίνεσσιν ἰδοῦσαι. Call. Fr.

Ὁμαδέω.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα. Od. δ. 768.
SYN. Θορυβέω, κελαδέω, ἀναφωνέω.

Ὅμαδος.
—Ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη. Il. μ. 471.
SYN. Θόρυβος, ταραχή. ἀθροισμὸς, ἀραγμὸς ὄχλος. συλλογή.
EPITH. Μέγας. θεσπέσιος. ἀλυρος.

Ὅμαιμος, Ὁμαίμιος. Ὁμαίμων.
Οὐκ ἦν ὅμαιμος χὠ κατὰ χθονὸς θανών; Soph. An. 518.
Πατροπάτορος ὁμαίμων. Pind. Nem. 6.
—Ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες. Soph. Oed. C. 1340.
SYN. Σύναιμος, συνόμαιμος, συναίμων, συνοικεῖος, συγγενής, ἐγγενής, ὁμόσπονδος, ὁμογενής, ὁμόσπλαγχνος, ὁμογάστριος, ὁμόγνητος, ὁμόγονος, ὁμομήτριος, ὁμομήτωρ, ὁμόσπορος, ὁμοκοίλιος, ἀδελφος. ὁμόσφυρος.

Ὁμαιμοσύνη.
Ἐς γλυκερὴν ἄταγεν μνῆστιν ὁμαιμοσύνης. Ep. l. 4.

Ὁμαλός.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν—Il. ι. 327.
SYN. Λεῖος. ἰσόπεδος. ἴσος.—ἥσυχος. εὐχερής.

Ὁμαρτάζω.
—Πολλὰ δὲ χερσὶν
Αὐγὰς ὁμάρταζε δολοφροσύνῃ ἀλεγεινῇ. Hom. M. 361.

SYN.

SYN. Διακναιω, ψηχω. (Clark.) al. μηχανα‑ω, εγειρω.

Ομαρτεω.

—Ουδέ κεν ἰρηξ
Κιρκος ὁμαρτησειεν—Od. ε. 87.

SYN. Συνομαρτῶ, συμπαρομαρτῶ, παρομαρτεω, ακολȣθεω, ἑπομαι, συναθροιζω, συντυγχανω, σπηδεω.

Ομαρτῆ.

—Και τῶν μεν ὁμαρτῆ δȣρατα μακρὰ
Εκ χειρῶν ηιξαν—Il. ε. 656.

SYN. Ὁμȣ, ἁμα, αμμιγα, ἁμυδις, αολληδην. ὁμόθεν.

Ομαστις. Vid. Συμμαχος. Μιλτιαδυς.

Ομαυλια.

Συζυγας θ' ὁμαυλιας. Aesch. Ch. 597.

SYN. Συνοικια, συνοικησις, συναυλια. ὁμοκοιτια.

Ομαυλος.

Στενοεσσά τε γηρυς ὁμαυλος.—Soph. Oed. T. 197.

SYN. Ομοθρυς, ὁμοφωνος, συναυλος. συνοικος. ὁμοκοιτος.

Ομβρεω, Ομβριζω.

—Διὸς ασπετον ομβρησαντος. Ap. 3. 1398.
Ομβρισας δακρυοις λαρνακα μαρμαρεην. Ep I 3.

SYN. Ανομβρεω, εξομβρεω, εξομβριζω, επομβρεω, ὑω, βρεχω.—αυξω. πιαινω.

Ομβρηγενής.

Ικμασι ῥιπιζων νοτεραῖς ομβρηγενὲς ὑδωρ. Orph. H.

Ομβρηνός.

—Καὶ χειματος ὡρην
Δεικνυει ομβρηνȣ—Hes. ε. 449.

SYN. Ομβρηρός. ομβριος, ομβροφόρος, ὑετιος.

Ομβριμος. Vid. Οβριμος.

Διὰ μὲν ασπίδος ἦλθε φαεινης ομβριμον εγχος. Il. γ 351.

Ομβριμοθυμος.

Ομβριμοθυμε, εραστη,—Hom. VII 2.

Ομβριμοπατρα. (Αθηνη.)

Η δ' ομβριμοπατρά γε,—Ar. Eq. 1175.

Ομβριος. Vid. Ομβρηνος.

Μητις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ομβρια
Χαλαζ' επιρραξασα;—Soph. Oed. C. 1572.

Ομβρος.

—Ὁτ' επιβρισῃ Διὸς ομβρος. Il. ε. 91.

SYN. Ὑετος, ομβρημα, επομβρια, νασμὸς, βροχος. βροχή.—νεφος.

EPITH. Αθεσφατος, ασπετός, αλητης. αμφιλαφὴς. ακρατος. γυιοτέμος. δακρυοεις. δροσοεις. διερὸς. διϊπετὴς. δολιχοσκιος, εερσηεις, θεαδὴς, θεορρυτος. λαβρος, νιφοεις, κελαινὸς, καρποτόκος, καρποτρόφος, οπωρινος, πυροεις, πικρὸς. πολυφθορος, πολυδακρυς, φρισσων. ευριζοις, φιλοτησιος, φερεκαρπος, ὑψιφανὴς, χρυσεος. χθονιος.

PHR.—Μενος βαρυηχεος ομβρȣ. Call.—Χαριν ομβρȣ Tryph.

—Ζυγιων απατηλιος ομβρος ερωτων. Nonn.
Ομβρος ὁ κοσμολετης· ομβρος ὁ πυρσοπόλος.
—Ουρανιων ὑδατων Ομβριων, παιδων νεφελας. Pind.
Ομβρος δ' απ' ευναιοντος ȣρανȣ πεσων
Ελυσε γαῖαν—Aesch.
—Πολυς δ' εξ ȣρανȣ ομβρος
Νυκτὸς επεγτυσας—Theoc.

Ομβροκτυπος.

—Τυφῶ συν ζαλῃ τ' ομβροκτυπῳ. Aesc. Ag. 665.

Ομβροτόκος. Vid. Νεφελαι.

Ομβροφόρος.

Ομβροφοροισι τ' ανεμοις—Aesc. Supp. 36.

Ομβροχαρής. Vid. Γαια.

Ομεστιος Vid. Συνεστιος.

Ειμι δε ταῖς νυμφαισιν ὁμεστιος—Ep. l. 4.

Ομευνετης. Ὁμευνετις. Ὁμευνις, Ὁμευνος.

Ανδρος γ' αριςȣ σȣ τυχȣσ' ὁμευνετȣ. Eur. M. 953.
—Ιδετε την ὁμευνετιν Αιαντος—Soph. Aj 501.
—Και θνητοισι τοῖς ὁμευνιδων. Lyc. 375.
—Ποῖον, ὁμευνε. Ep. l. 3.

SYN. Ομοδεμνιος, ὁμοζυγος, ὁμογαμος, ὁμοθαλαμὸς, ὁμοκοιτος, ὁμολεκτρος, ὁμολεχος, συνευνος. συνευνετης, συγκοιτος.—συνευνετις, συγκοιτις.

Ομηγερὴς. Ὁμηγυρὴς.

—Ομηγερέες τ' εγενοντο. Il. α. 57.
Νυν επιτομεν πραῦδεν
Στρατὸν ομηγυρέα καλὸν συνιμεν. Pind P. 11.

SYN. Αθρόος, αολλὸς. ὁμηλυς. ισηγορος, συνηγορος.

Ομηγυριζω.

Αλλ' αγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρισασθαι Αχαιȣς
Εις αγορὴν—Od. π. 376.

SYN. Ομαδευω, συναγειρω, συναθροιζω.

Ομηγυρις.

—Θεῶν μεθ' ὁμηγυριν αλλων. Il. υ. 142.

SYN. Πανηγυρις. αθροισμα, συναθροισις, συνοδος, αναγωγὴ. συνελευσις, ὁμιλος, αγυρις, πλῆθος.

Ομηθεια. Vid. Ὁμοφροσυνη.

—Ζευξαντες ὁμηθειῃσι γυναικῶν
Αλλοτριων μετεπειτα γαμȣς αναφανδα τελȣσιν. Man. 6. 188.

Ομηθης, Ὁμοηθης.
—Τυτθὸν περ ὀμηθεας ανδρας ιδεσθαι. Ap. 2. 919.
SYN. Ὁμογνωμων, ὁμοδοξος, ὁμοθυμος, ὁμοτροπος, συνηθης.

Ομηλικια.
Μηδὲ κατακτεινειν, ὁμηλικιην ελεησας. Il. υ. 465.
EPITH. Ερατεινὴ, περιγηθὴς.

Ομηλιξ.
Και βελῇ μετὰ παντας ὁμηλικας επλευ αριστος Il. ι. 54.
SYN. Ηλιξ, συνηλιξ, συνομηλιξ, εφηλιξ, ισηλιξ, ηλικιωτης, ὁμοχρονος, συγχρονος, ισοχρονος, οετης.

Ομηλυς.
—Λιτανευον ομηλυδες αρχιερηες. Nonn.
SYN. Ομηγερὴς, οπαδος.

Ομηρευω.
—Ὅτι θεᾷ θεὸς
Ηρᾳ ποτ' ωμηρευσε, σωθεντες λογον. Eur. B. 297.
SYN. Συμφωνεω.

Ομηρεω.
Ωμηρησε δέ μοι παρ' ἑταιρων αγγελος ωκὺς. Od. π. 468.
SYN. Αντaω, συναντaω, εντυγχανω, συντυγχανω, συνειμι, οπαδεω, εγγυαομαι, ακολουθεω.

Ομηρος. Vid. Νικανδρος.
—Αλις παντεσσιν Ομηρος. Theoc. 16. 20.
SYN. Μαιονιδης.
EPITH. Ηδυεπὴς, κλεινὸς, πολυΐστωρ, πανσοφος, Ιαων, Σμυρναῖος, Χῖος, Μαιονιδης.
Εκ στοματων ἱερῶν ὁ σοφωτατος ὧπεν Ομηρος
Χειλεσιν αμβροσιοις, και νεκταριῃ διανοιᾳ,
Φυλλα τα—κ. λ. Il. ζ. 147.—Maneth.
—Καλλιοπας γλυκερον στομα.—Mosch.
—Ιαονος ανδρὸς αοιδαί.
Οὗτις αοιδῶν λῷστος.—Theoc.
Ηρωων τον αοιδὸν—Ομηρον.
—Μυσαων αστέρα και χαριτων.
Ταν μεροπων πειθω, το μεγα στομα,
Ανδρῶν ηρωων κοσμητορα—
—Πιεριδων το σοφὸν στομα—
Λαμπροτατον Μυσων φεγγος ανασχομενος,
Ηρωων αρετᾶς καρυξ, μακαρων δε προφητης.
Τις Μελητος, Ομηρε, συ γαρ κλεος Ελλαδι πασῃ. Ep.
—Αχαΐδος κηρυξ αφθιτος.
Ευεπιης ὁλος ὁρμος—Nonn.
Καί τις ψευδογραφος πρεσβὺς βροτὸς εσσεται αὖθις
Ψευδοπατρις. κ. λ.—Sibyl. l. 3.

O M

Ο δὲ θεῖος Ομηρος
Απο τῦ, τιμὰν και κλεος εσχε
Πλὴν τὖδ' ὅτι χρὴστ' εδιδαξε,
Ταξεις, αρετὰς, ὁπλισεις ανδρων. Ariſtoph.
Οὗτος γαρ ἡμῖν μυριαδας επῶν γραφει,
Αλλ' ὀδὲ εἷς Ομηρον ειρηκεν μακρόν. Philem.

Ομηρειος.
Τις γαρ Ομηρειοις αντιφεροιτο λογοις; Ep. l. 4.

Ομηριδαι.
Ομηριδαι ραπτῶν επεων—αοιδοί—Pind. N. 2.

Ομηρικῶς
Ομηρικῶς γαρ διανοεῖ μ' απολλυται. Ath. 9.

Ομιλαδον, Ομιληδον
Ως Δαναοὶ, εἷος μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἑποντο. Il. ο. 277.
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στιχες ηἶσαν—Hes. α. 170.
SYN. Αθροως, αολληδην.

Ομιλεω
Νῦν δε μετὰ Τρωεσσιν ὁμιλεῖ—Il. ε. 834.
SYN. Συνομιλεω, εξομιλεω, καθομιλεω, μεθομιλεω, ενομιλεω, προσομιλῶ, διατριβω, εντυγχανω, συναυλιζομαι, οαριζομαι, διαλεγομαι αναστρεφομαι, συναναστρεφομαι, συστρατευω, επακολουθεω, συμβαλλω.

Ομιλητος
—Ουχ ὁμιλητον θρασος. Aeſc. S. T. 195.
SYN. Καθεκτος, προσοιστος.

Ομιλημα
Κακὸν δ' ὁμιλημ', ασθενὲς δε και πολει. Eur. Fr.

Ομιλια
Ομιλιας δε τὰς γεραιτερας φιλει. Sent.
SYN. Συνομιλια, διατριβὴ, συνδιατριβὴ, κοινολογια, διηγησις, συνοδος, συνελευσις, συνηλυσις, εντυχια, μετουσια, πανηγυρις.

Ομιλος.
—Τρωων κατεδυσεθ' ὁμιλον. Il. δ. 86.
SYN. Ιλη, ὁμηγυρις, οχλος, πληθος, δῆμος, τυρβη, οἱ πολλοὶ, στῖφος, θορυβος, συστημα, συνουσια, συστροφὴ αθροισμα μαχη.
EPITH. Απειριτος, αἴδηλος, ανδρομεος, αρηιος, αντιβιος, δυσμενὴς, εχθρὸς, μιαιφονος, δυσκλυτος, ευρὺς, πολυτροπος, πολυθροος, πολυμητης.

Ομιχεω.
Μηδ' αντ' ηελιοιο τετραμμένος ορθὸς ομιχεῖν. Hes. ε. 725.
SYN. Ουρεω, κατουρεω.

Ομιχλη.
—Ανεδυ πολιῆς ἁλὸς, ηΰτ' ομιχλη. Il. α. 359.
SYN. Αχλὺς αορασια, νεφελη.—παχὺς σκοτος, παχὺς αὴρ, ὑγρὸς αὴρ.

EPITH.

EPITH. Αλαωπος. αχλυοισσα. αμβλυοεσσα. Θυελληεσσα. μεσημβριας. ευπεχυκλος. τρισεληνος, κυανοπεπλος. λεπτοσκιος, λεπτοφθεγγης. μελανειμονος. ζοφοεσσα, σκοτοεσσα. σκιερα.—ασκοπος εσσομεναν.
—Σκιοειδης κατος ομιχλης.

Ομμα.
—Ατὰρ ουκ ειδον ομματα φωτός. Il λ. 613.
—Εχει Θεὸς ευδικον ομμα. Hom B. 96.
—Αρτεμιδος χιονοτρόφον ομμα Κιθαιρών. Eur. Ph. 819.
SYN. Οπωπὴ. οψις, οφθαλμός, φαος, ωψ, γληνη, ὄραμα—περιβλεπτον.
EPITH. Αγριον, αβασκανον. αντωπιον, ακλαυτον, απλανές, ακοιμητον, αγρυπνον, ασκοπον. αιγληεν, αστροφον, βλοσυρὸν. βασκανον, Γοργὸν, Γοργειον, δριμυλον, διαυγές. λοξὸν, ζωοφόρον. ηπιον. ευμενές, εμπυρον, ἑτεροπλανές, Θοὸν, επισκοπον. μαλακὸν, μαρμαιρον, μειδιοων, μαχλον, νοσταλές, πικρὸν. πανιλαρον, πανδερκές, πανεπισκοπον. οιδαλέον. περσωπὸν, κωτίλον, λαμυρὸν, δυσθεατον, σκιερὸν, τηλεσκοπον, τρανὸν. τερὸν. βοηθόον, δοχμιον, φαιδιμον, φοινιον, φαεσιμβροτον, χαροπὸν, Θεημαχον, Θηρειον, ερωμανές. οπισθοβολον. περικυκλον, πανοψιον, πανταυγές, παλινδινητον, πολυκλαυτον. πολυελικτον, πολυπλανές, δολιον. λαβρον. ἡσυχον. οψικοιτον, ὑπαιθρον, παρφορον, σοφὸν. ὑποβασκανον
PHR.—Οχετηγὸν ερωτων. Nonn
Αγαλμα πλουτ. μαλθακὸν ομματων βελος. Aesc.
Ομμασι τοῖς ορθοισι ποτεβλεπεν,—
Ομμασιν ακριβὲς,—ομμασιν αιδομενη,—
Ομματα μοι δ' αρ ειν χαροπωτερα πολλὸν Αθανας.
—Επι χθονος ομματα πηξας. Theoc.
Ομματος αστραπτοιο βολην.—ομματος αυγην. Tryph.
Ομματος αλκάν. Synes.

Ομματολαμπής.
Κοσμαγοὶ ομματολαμπεῖς,
Νοος αστεριοι, Synes. 3.

Ομματοστερής.
Ο δ' εν δομοισι πρεσβυς ομματοστερής. Eur. Ph. 339.
SYN. Αλαὸς, τυφλός.

Ομματοω.
Ουτοι φρενα κλεψειεν ωμματωμενην. Aesc. Ch. 854.
EXP. Συνετὴν. (φρενα)
SYN. Εξομματοω.

Ομνυμι, Ομνυω, Ομοω.
Ομνυετω δέ τοι ορκον εν Αργειοισιν αναστάς. Il. τ. 175.
Ταῦτα δ' εγὼν εθελω ομοσαι,—Ib. 187.
Ομνυθι—Εννοσιγαιον—Ib. ψ. 585.
Ιστω νῦν Ζεὺς πρῶτα Θεῶν ὕπατος και αριστος.
Γῆ τε, και Ηελιος, και Ερινυες αἵθ' ὑπὸ γαῖαν
Ανθρωπους τινυνται, ὅτις κ' επιορκον ομοσσῃ. Ib. τ. 258.
SYN. Επομνυμι, κατομνυμι, διομνυμι. ορκοω.
—Ορκων ζυγου ἆρσαι. Lyc.
—Μεγαν ορκον ομοῦμαι. Apoll.
Ωμοσεν ευορκοις ὑπὸ χειλεσι—Ep.

Ὁμογαμος.
Ουτος ὁ τᾶς Πολυνεικεος
Αυτοκασιγνητας νυμφας
Ομογαμος κυρει Eur. Ph 139.
SYN. Συμβιος. ὁμευνετης.

Ὁμογαστριος. Vid. Ὁμαιμος.
Ηι κασιγνητον ὁμογαστριον,—Il. ω. 47.]

Ὁμογενετωρ.
Πρὸς εμὸν ὁμογενετορα. Eur. Ph. 169.

Ὁμογενης. Ὁμογονος.
Ομογενῆ δεραν, Eur. Ph. 1309.
—Μοιραι δ' αφισταιντ' ει τις εχθρα πελει
Ομογονοις.—Pind. Pyth. 4.
SYN. Ομαιμος. ὁμοφυὴς. συμφυὴς, συμφυτος. αγχιστεὺς. παῖς, οικεῖος. ομογνιος.

Ομογνιος.
—Ο πατρὶς ὁμογνιος εστιν εμεῖο Ap. 3. 1075.
SYN. Ὁμαιμος—γνησιος, φιλος.—γενικὸς, δημοτικὸς, φυλετικὸς.

Ομογνητος.
Κουρη ὁμογνητη μεγαλοφρονος Αιηταο. Orph. 1213.

Ὁμοδεμνιος. Ὁμοδεμνος. Vid. Ομευνετης.
—Ουδέ τις ανδρων
Ηεν, ὅς κ μενεαινεν εχειν ὁμοδεμνιον Ηρώ. Mus. 70.
Τὸν ὁμοδεμνιον ποσιν. Aesc. Ag. 1117.

Ὁμοδημος.
Ισοκλεος μὲν παῖς, ὁμοδαμος εών. Pind Isth. 1.
SYN. Δημοτης, ομογνιος, ὁμοεθνὴς, ὁμοπτολις.

Ομοδουλος.
Αγετ' ορθῶσαι τὴν ὁμοδουλον. Eur. Hec. 60.
SYN. Συνδουλος—ὁμομαστιγιας.

Ὁμοθαλαμος. Vid. Ὁμευνετής.
Ινὼ δε Λευκοθέα ποντιᾶν
Ομοθαλαμε Νηρηίδων. Pind. Pyth. 11.

Ὁμόθεν.
Σοις τε κασιγνητοις οἵ τοι ὁμόθεν γεγαασιν. Hom V. 135.
Ως ὁμόθεν γεγαασι Θεοὶ Θνητοί τ' ανθρωποι. Hes. ε. 108.

SYN.

SYN. Ομῦ. ομαρτῆ. εξομόθεν.

'Ομεθισμος.

—Ομοθισμον επι σ]ηθεσσιν εχαν υῦν. Sibyl. l. 5.

'Ομοθηρος.

Ποτνια, σὺν 'ομοθηρον εθηκαο.—Call. 3. 210.

Ομοθρονος.

—Και 'ὁμοθρονε Ηρας. Pind. N. 11.

'Ομοθυμαδὸν.

—Αλλ' 'ομοθυμαδὸν

Απασιν ἡμῖν αὖθις αντιληπ]έον. Ar. Pa. 484.

SYN. Ομοφρονως, 'ομονοητικῶς, 'ομοψυχως, ομοφωνως, συμφωνως.

Ομοιοπρεπής.

Και ξυγχαιρουσιν 'ομοιοπρεπεις. Aesc. Ag. 802.

Ομοῖος. 'Ομοιιος.

Ενθ' ουτις μοι 'ομοῖος ανὴρ γενετο,—Il. ψ. 632.

Αλλα σε γῆρας τειρει 'ομοιιον—Ib. δ. 315.

Νηπιον, ουπω ειδ[ό]θ' ομοιιυ π]ολεμοιο. Ib. ι. 440.

SYN. Αλιγκιος. εναμιλλος.—'ομοιως πᾶσι χαλεπὸς.

Ομοιοω.

—Στυγεη δε και αλλος

Ισον εμοὶ φασθαι, και ομοιωθημεναι αντην. Il. α. 187.

SYN. Αφομοιοω, εξομοιοω, απεικαζω, ειсκω, αντισοω, εξισοω, αντεικαζω.

Ομοκλαω, Ομοκλεω.

Μεγα δε Τρωεσσιν 'ομοκλα Il. σ. 156.

—Ομοκλησασκε δε μυθῳ Ib. ζ. 199.

—Αζηχὲς γαρ 'ομοκλεον αλληλοισι. Ib ο 658.

SYN. Απειλεω, παρακελευομαι. διακελευομαι, εγκελευομαι, ενιπ]ω. βοαω. σ]εναζω. ονειδιζω.

Ομοκλὴ.

—Χαλεπαὶ δέ τ' ανακτων εισὶν 'ομοκλαὶ. Od. ρ. 189.

SYN. Απειλη, επιτιμησις, ελεγχεια, αγωγὴ, βοὴ.

EPITH. Αριδηλος, δριμεῖα, λευγαλέα, αμερδαλέα, ριγεδανὴ, κρατερὰ. παμφωνος.

—Ολοοῖο φονυ σ]ονοεσσαν ομοκλὴν.

Πατρὸς εριγδουποιο μεγα βρομεουσαν ομοκλὴν. Call.

'Ομοκληρος.

Πυθῶνος αιπεινᾶς 'ομοκλαροις εποπ]αις. Pind. Nem. 9.

SYN. Συγκληρος, συγκληρονόμος.

'Ομοκλητὴρ, 'Ομοκλητῆρα.

—'Ομοκλητῆρος ακουων. Il. μ. 273.

—Ομοκλητῆρας ἱεῖσαι βοὴν. Lyc. 1537.

SYN. Επιτιμητὴς, λοιδορητὴς, απειλητὴρ.—απειλητῆρα.

Ομολα.

—Ομολας εγατὸν πεδον ὄσε λελογχας. Theoc. 7. 103.

'Ομολεκτρος. Vid. 'Ομευνετης.

Ει τὸνδ' αποκ]ενειν 'ομολεκτρος γυνὴ. Eur. Or. 507.

'Ομολογεω, Ομολογῦμαι.

—Ομολογῶ σοι.—Ar. Pl. 94.

SYN. Ανομολογῦμαι, ανθομολογῦμαι, διομολογῦμαι, καθομολογεω, συνομολογεω. εξομολογεω, συμφωνεω, συμφημι, συναδω, εξαγ]ελλω, εξαγορευω, συνεπιφασκω, συγκατατιθημι, προσ]ιθεμαι, προσκειμαι, ὑπογραφω, ὑπεχω, εξισαμαι, ὑφημι, παρειμι, παραχωρεω, προχωρεω, συγχωρεω, μεθιημι, διδωμι 'ομορροθεω.

Ομολογυμενως.

Οῦτος κακοδαιμων εσὶν ομολογυμενως. Menand.

SYN. Αναμφιδοξως, αναντιλεκτως, ανενδοιασως, αδισακτως. φανερῶς. 'ομολογως.

Ομολωΐς

Ομολωΐσιν πρὸς πυλαις. Eur. Ph. 1136.

'Ομομαστιγιας.

—'Ος ἡμῖν εσιν 'ομομαστιγιας. Ar. R 763.

SYN. Ομοδουλος

Ομομητριος, Ομομητωρ. Vid 'Ομαιμος.

Ομομητρια γαρ εσι, κὴυ ταυτυ πατρὸς. Ar. A. 750.

Κασιγνητην 'ομομητορα—Orph. Fr.

Ομονοεω. Vid. 'Ομοφρονεω.

Ουθ' οἱ τροποι γαρ 'ομονοῦσι—Ath. l. 7.

Ομονοια.

—Και τάνδε σαω πολιν εν θ' 'ομονοιᾳ,

Εν τ' ευνομιαι.—Call. 6. 135.

SYN. 'Ομοφροσυνη, συμπνοια, αρθμὸς, συμφωνια.

'Ομοπατριος.

Οτε τὰν 'ομοπατριον

Εδνοις αγαγες Ησιονην. Aesc. Pr. 560.

SYN. Ομοπατρος. οπατρος. 'ομαιμος.

'Ομοπλοος, 'Ομοπλους.

Ανδρα μετ Αργειοισιν 'ομοπλοον εἰ μ' ελεησεις. Tryph. 258.

Ναῦν Ιεροκλειδης εσχεν συγ]ηρον, ὁμοπλουν. Ep. l. 1.

SYN. Συμπλοος. συμπλοικος.

'Ομοπ]ερος.

Απηνες 'ομοπ]εροι. Eur, Ph. 340.

Πολλοῖς δ' αν εὑροις βοστρυχυς ομοπ]ερυς. Ib. El. 530.

SYN. Συγ]ενικὸς, 'ομογενης, 'ομοχροος.—'ομοτριχος, 'ομοχροος.

'Ομοσ]ολος.

Ομόπτολις.
—Θηβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς. Soph. An. 744.
SYN. Ὁμόπολις, ὁμόδημος.

Ὀμόργνυμι.
Δάκρυα τ' ὠμόργνυντο,—Od. λ. 526.
SYN. Ἀπομόργνυμι, ἐξομόργνυμι, προσομόργνυμι, απομάττω. απέψω. απεμέω.

Ὁμορροθέω.
Δέδρακα τοὖργον, εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ. Soph. An. 542.
SYN. Συρρέω. αθροίζομαι.—ὁμοφρονέω, συνθέλω, συνεργῶ, ὁμολογέω.

Ὁμόρροθος. Ὁμορρόθιος Vid. Ομόφωνος.
Αντρον ἔσω σ1είχοντες ὁμορρόθιοι—Theoc. Ep. 3. 5.
—Αλλά με δαίμων
Απνοον αιθυίαις θῆκεν ὁμορρόθιον. Ep. l. 3.

Ὁμός.
Ου γαρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος,—Il. δ. 437.
SYN. Ὅμοιος, αυτός.—ισος.

Ομόσε.
Τῶν πάντων ὁμόσε σ1όματ' ετράπε Φοῖβος Απόλλων. Il. μ. 24.
SYN. Ὁμοῦ εις τὸ αυτό.

Ὁμόσπλαγχνος.
Ουδὲν γαρ αισχρὸν τους ὁμοσπλάγχνους σέβειν. Soph. An. 517.

Ὁμόσπορος Vid Ὅμαιμος.
Εκατε τὰν ὁμόσπορον
Αρτεμιν Ορτυγίαν Ib Tr. 216.

Ὁμοστιχάω. Ὁμοστιχέω
Αιὲν ὁμοστιχάει,—Il. ο. 635.
SYN. Συμπαρακολουθέω, συμπορεύομαι, συνομαρτῶ.

Ὁμόστολος.
—Παντεσσιν ὁμόστολον ὔμμιν ἕπεσθαι. Ap. 2. 804.
—Μορφῆς δ' ουχ ὁμόστολος φύσις. Aesch. Supp. 505.
SYN. Ακόλουθος, ὁμόφοιτος, συνοπαδός.—ὅμοιος.

Ὁμότεχνος.
Την σοφίαν σοφὸς ιθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος. Phoc. 83.

Ὁμότιμος.
Ει μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ αέκοντα καθέξει. Il. ο. 186.
SYN. Ομόδοξος

Ὁμότοιχος. Vid Σύνοικος.
—Μηδ' ὁμότοιχοι ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί. Call 6. 118.

Ομότροπος.
Τον ὁμότροπον γ' Ερωτι. Anac. 41. 5.
SYN. Ομοιότροπος. ὁμοήθης. ὁμόθυμος.

Ομότροφος.
Αρτεμις Ιοχέαιρα, ὁμότροφος Απόλλωνι. Hom. A. 199.
SYN. Συμβιος, συνέστιος, ὁμόσιτος, ὁμότοιχος, σύντροφος, σύνοικος.

Ομοῦ.
Ει δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ και λοιμὸς Αχαιούς. Il α 61.
Τῇ ὁμοῦ ετρεφόμην—Od. ο 364.
SYN Ομαρτῆ. ἅμα σύν. πάντη. εγγύς. ισάκις ὁμόσε. ὁμῶς. σχεδόν.

Ομούριος. pro Ὅμουρος.
Τῇ δ' επὶ Μοσσύνοικοι ὁμούριοι—Ap. 2. 379.
SYN. Ομουρος. πρόσορος, σύνομορος, μεθόριος, περίχωρος. πλησιόχωρος, αγχίγυος.

Ὁμόφοιτος. Vid. Ὁμόστολος
Εχθρὰ δ' αρα πάρφασις ἦν
Και πάλαι, αιμύλων μύθων ὁμόφοιτος. Pind. Ol 10.

Ὁμοφρονέω.
Ει δὲ ὁμοφρονέοις,—Od. ι. 456.
SYN. Ομονοέω, ὁμογνωμονέω, ὁμοπαθῶ, συναινέω, συναισθάνομαι. συμφρονέω, συνευδοκέω, ὁμοδοξέω, ὁμοδογματέω, συμφέρομαι. ὁμολογέω.

Ὁμοφροσύνη.
—Και ὁμοφροσύνην οπάσειαν. Od. ζ. 181.
SYN. Ομόνοια. ὁμολογία. ὁμογνωμοσύνη. ὁμηθεια. σύμβασις, σύμφρασις, συμφωνία, συμφωνησις. συγκατάθεσις. αρθμός. πρᾳότης.
EPITH. Αρρηκτος. εσθλή.

Ὁμόφρων.
Ουδὲ λύκοι και άρνες ὁμόφρονα θυμὸν έχουσιν. Il. χ 263.
SYN. Ομόθυμος, ὁμόψυχος. ὁμονους, σύμφρων. συγγνώμων. ὁμογνώμων. συμφράδμων.
—Ισον θυμὸν εχοντες ὁμώνυμοι,—Hom.

Ομόχροος.
Ει και εν αντολίῃ προς ὁμόχροον ἵξεαι ἠῶ. Ep l 7.

Ὁμόφυλος.
Εις τὸ μὴ φύλον αναμετρουμένη δάκρυ. Eur. I. T. 346.
SYN. Ομογνητος, ὁμόγνιος, ὁμόεθνος.

Ὁμόφωνος.
Τοῖς δ' ὁμόφωνον Αιλινον,—Aesch. Ag. 166.
SYN. Σύμφωνος. σύναυλος, ὅμαυλος. ὁμόλογος, σύνῳδος, ανάλογος, ικελος, ακόλουθος. ὁμόρροθος. ὁμόγλωσσος.

Ὁμόω.
—Ομωθῆναι φιλότητι. Il. ξ. 209.

SYN. Ομειχω, ειχω.

Ομεω, ιωνῖ Ομοζω. (Vid. Ομνυμι.)
Ψευδερκη σ'υγεει θεὸς αμβροτος, ὅστις ομοσση. Phoc. 15.

Ομπνιος.
—Σταχυν ομπνιον αμησασθαι Ap. 4. 989.
—Μελει δέ σφισιν ομπνιον εργον. Call. Fr.
SYN. Τροφιμος. ζειδωρος. δαψιλὲς, αφθονος. πλουσιος. μεγας, πολύς.

Ομπνιακος.
Ομπνιακῶν χαριτων ἡδυτερον τριβολον. Ep. l. 4.

Ομφακιας, Ομφακοραξ.
ουδεν γαρ ὄντως ολφακιας πεφυκέναι. Ar. A. 351.
Ητοι ομφακοραγας—βοτρυας—Ep. l. 1.
SYN. Σκληρὸς, ωμὸς. παροξυς.

Ομφαλη.
Κἀνος δε πραθεὶς Ομφαλη τῆ βαρβαρῳ
Ενιαυτον εξεπλησεν,—Soph. Tr. 250.
PHR. Ιαρδανιη νυμφη. Mus. 151.

Ομφαλιος.
Ομφαλιον μετεπειτα πεδον καλεουσι Κυδωνες. Call. 1. 45.

Ομφαλοεις, Ομφαλωτὸς.
—Ατὰρ ασπιδες ομφαλοεσσαι. Il δ. 448.
Κἀμφαλωτας χρυσίδας. Athen. l. 11.
SYN. Ομφαλωδης. (περιφερὴς. κεκοσμημένος)

Ομφαλὸς
—Ὁ δ' αρ' ασπιδος ομφαλὸν ουτα. Il. γ. 192.
—Ουτα δε δουρὶ παρ' ομφαλὸν,—Ib. δ. 525.
—Οθι τ' ομφαλός εστι θαλασσης Od. α. 50.
Και ορθοδικαν γᾶς ομφαλο.—Pind. P. 11.
—Γαιας ομφαλον παρ' αοιδιμον. Ib 8.
SYN. Αμβων—το μεσον, ριζα γαστρος.
EPITH. Αγυρ κυκλος.

Ομφαξ (σταφυλὴ δριμεῖα)
—Παροιθε δέ τ' ομφακες εισιν. Od η 125.
—Φιαρωτέρα ομφακος ωμᾶς. Theoc. 11. 21.
—Οινοτρόφον ομφακα Βακχου. Ep. l. 1.

Ομφη.
—Θειη δέ μιν αμφεχυτ' ομφὴ. Il. β. 41.
SYN. Φωνὴ. φημη. δοξα, κληδὼν, χρησμὸς. —ονειρος φαντασμα. Suid.
EPITH. Αντιτυπος, ατρεκὴς. αντιρροπος. ευρυαλος. ετυμηγορος. δοχμιος. λιγεῖα. Θεια, θεσκελος. Θεσφατος, θεοδινὴς, θεοδεγμων. θεηγορος. ὑποκαρδιος, πρωτοθροος, εμφυλιος. ζαθεα
PHR. Ομφὴ Οιωνοῖο θεηλατον—Apoll.
—Πνεῦμα διδωσιν αειλαλον ρεον ομφῆς. Nonn.

Ομφητὴρ. Vid. Μαντις.
—Ελενοιο μετηλυδος ομφητῆρος. Tryph. 131.
PHR.—Μαντοσυνας ζαθεης φαινωτας απ' ομφῆς Maneth.

Ομωλαξ.
Βοζηρες δ' επὶ τοισιν ὁμωλακες—Ap. 2. 398.
SYN. Ομοαυλαξ, ὁμουριος γειτων.

Ομωνυμια.
Ες δ' ανδρῶν ἦλθον ὁμωνυμιην. Ep. l. 3.

Ομωνυμος.
Ισον θυμον εχοντες ομωνυμοι,—Il ρ 720.
SYN. Συνωνυμος. παρωνυμιος. επωνυμος.

Ομῶς. Vid. Ὁμὰ.
—Οι Τρῶες ὁμῶς Πριαμοιο τεκεσσι Τοιον,—Il ε. 535.

Ὁμως.
—Ομως δ' ου ληθετο χαρμης Il μ. 393.
SYN. Αλλ' ὁμως, ὁμως δὲ, δέ γε. και μην, αλλ' ὦν, ειτα. ειτα. μεντοι, μεντοιγε.

O N

ONAΓPOΣ
—Εὔζυγον. κεραει τα.
Κρατιποδην. αελλοποδην. καρτερωνυχον, αιπὺν οναγρον.
Ὁς τε πελει φαιδρὸς δεμας, ευρὺς ιδεσθαι,
Αργυρεης χροιην, δολιχωατος, οξυτατος θειν κ λ Opp. κυν γ.

Ονιαμαι, Ονημαι.
Ος ουτε λεκτρων νεογαμων ονησομαι. Eur. M. 1348
SYN. Απολαυω, επαπολαυω, επιτυγχανω.

Οναρ Vid. Ονειρος.
—Και γαρ τ' οναρ εκ Διός εστιν. Il. α 63.
—Κακὸν γαρ οναρ κεφαληφιν επεστη. Ib. κ. 496.
EPITH. Αμειχνον.

Ονεια. (ἡ τῶ ονε δορά)
Και την ονειαν προσεπεθηκεν εκδειρας. Suid.

Ονειαρ.
—Πᾶσί τ' ονειαρ. Il. χ. 433.
Οι δ' επ' ονειαθ ἑτοῖμα προκειμενα χεῖρας ιαλλον. Il ι. 91.
SYN. Ονησις—βρῶμα (την ονησιν παρεχον.) τὸ επιτηδειον.

Ονειδιζω.
Αλλ' ητοι επεσιν μεν ονειδισον,—Il. α. 211.
SYN. Κατονειδιζω. εξονειδιζω, επονειδιζω, μεμφομαι, λοιδορεω, επικερτομεω, εξελεγχω, μωμαομαι,

μωμαομαι, εγκαλεω, ὑβριζω, ονομαι, προπηλακιζω.

Ονειδιςηρ

Λογους ονειδιςηρας ενδατουμενος. Eur. Herc. F. 218.

S Y N. Ονειδιςης ονειδειος, ονειδειος, ονειδιςικος, επονειδιςος, ὑβριςικος, ατιμαςης.

Ονειδος.

Σοι μεν δη, Μενελαε, κατηφειη και ονειδος
Εσσεται,—Il ρ. 556

—Θηβαις καλλιςον ονειδος. Eur. Ph. 838.

Σφιγγος αναφερων ονειδος. Ib. 1761.

S Y N. Ονειδισμος, ονειδισις, εξονειδισμος, μεμψις, ὑβρις, αισχος, αδοξια, δυσφημια, κατηφειη, λοιδορια ονειδιη—δοξα, κλεος.

E P I T H. Απροτιοπτον, καταπτυςον, λυγρον, αιπυ, ον, κακοποιον, ριγηλον, χαλεπον.

Ονειρος, τα Ονειρατα, Ονειρον.

—Θειος μοι ενυπνιον ηλθεν ονειρος. Il. β. 56.

—και ονειρατ' επισσευεν κακα δαιμων Od. υ. 87.

Ως οι εναργες ονειρον επεσσυτο νυκτος αμολγῳ. Ib δ. 841

S Y N. Οναρ, ενυπνιον, φασμα, φαντασμα (νυκτεριναν.)

E P I T H. Αμηχανος, ακριτομυθος, αλγινοεις, αινος, αδρανης, ανηρατος, ακηριος, αντιτυπος, απειλητηρ, γλυκυς, βαρυς, δολοεις, δυςηρος, ἑσπεριος, ευπεταλος, κενεος, λυγρος, νεοπλαγης, δολοπλοκος, εγρεμυθος, οἰζυρος, ολοος, πικρος, μελανοπτερυξ, χρυσεος, ψευςης, βαθυπλαςος, αχθεινος, ατρεκης, σκιερος, σκιοειδης, δακρυρροεις, πινυτος, πτεροεις, μιμηλος, βλοσυρωπος, φονιος, ερωτοκος, ομφηεις, φιλοθρηνος.

P H R.—Οψιν πτεροεσσαν ονειρου.

—Ο ιερα φασματα ποικιλλων—Nonn:

Αιδα προσπολον, ψυχαν αψυχον εχοντα.

Μελαινας νυκτος παιδα, μελανοπτερυγων ματερα. Aristoph.

—Δοκημα νυκτερωπον εννυχιων ονειρων. Eur.

Κικλησκω σε, μακαρ, τανυσιπτερε, ουλε ονειρε,
Αγγελε μελλοντων, θνητοις χρησμωδε μεγιςε.
Ησυχια γαρ ὑπνου γλυκερου σιγηλος επελθων
Προσφωνων ψυχαις θνητων, νοον αυτος εγειρεις. κ. λ. Orph H.

Ονειρηεις.

Οψις ονειρηεσσα, κακων εξαγγελος εργων. Orph H.

S Y N. Ονειρειος.

Ονειροκριτης, Ονειρομαντις, Ονειροπολος, Ονειροφρων

—Ουτος αριςος
Εςιν ονειροκριτας, ὁ διδασκαλος εςι παρ' ῳ νους. Theoc 21. 33.

Δομων ονειρομαντεις,—Aesch. Ch 31.

Η και ονειροπολον,—Il. α. 63.

—Οιοθ', ονειροφρον, φρασαι. Eur. Hec. 706.

S Y N. Ονειροσκοπος, ονειροπολεων, ονειροπομπος ςοχαςης, εικαςης, ὑποκριτης.

Ονειροπολεω

Ονειροπολει γαρ και καθευδων ἱππικην. Ar. N. 27.

S Y N. Ενυπνιαζω, ονειρωσσω, φανταζομαι. —(εν τοις ονειροις περινοεω. (ονειρους κρινω.)

Ονειροφαντος.

Ονειροφαντοι δε πενθημονες παρεισι
Δοξαι φερουσαι χαριν ματαιαν. Aesc. Ag. 429.

Ονεω, Ονεομαι, Ονημι, Ονινημι

Ευτεκνιην ασκειν, ἡτις μαλα παντας ονησει. Phoc 116.

Μοχθος μεν τ' ολιγος, το δε μυριον αυτικ' ονεισθαι

Γιγνετ' επιφροσυνης αιει πεφυλαγμενῳ ανδρι. Arat.

—Ειποτε δη σε μετ' αθανατοισιν ονησα. Il. α. 503.

Αιδως, ἡ τ' ανδρας μεγα σινεται, ηδ' ονινησιν. Il. ω. 44 Hes. ε. 316.

S Y N. Ωφελεω, χρησιμευω, αρηγω.

Ονημι. Vid Ονομαι.

Ης ηβης απονηθ', ὁτε μ' ωνατο,—Il. ρ. 25.

Ονηλατης Vid. Πεχερια.

Ονειςος, Ονησιμος, Ονησιφορος.

—Ονειςον πονεεσθε Ap 2. 335.

Συμβολον ηδη μοι μεγ' ονησιμον ουκ ονοταζω. Hom. M 30.

Ονησιφορον ην τουτο—Ath. l. 7.

S Y N. Επωφελης, ευχρηςος, χρησιμος, λυσιτελης, συντελης, προσφορος, συμφορος, αγαθος, χρησωδης, οφελσιμος, ωφελιμος, ωφελησιμος, ονειος.

Ονησις.

Αι γαρ δη τοσσουτον ονησιος αντιασειεν. Od. φ. 402.

S Y N. Ονειαρ, ωφελεια, ωφελημα, ευχρηςια, ευχρηςημα, οφελος, λυσιτελεια, συντελεια, συμφερον, ισχυς.

Ονητωρ

Λαογονον θρασυν, υἱον Ονητορος, ὁς Διος ἱρευς
Ιδαιου ετετυκτο, θεος δ' ὡς τιετο δημῳ. Il. π. 604.

Ονητοριδης. Vid Φροντις.

Ονθυλευσις.

Τας δ' ονθυλευσεις—Athen. l. 4.

E X P. Τας περιττας σκευασιας.

Ονθος.

Εν δ' ονθου βοειου πλητο ςομα τε ῥινας τε. Il. ψ. 777.

S Y N.

SYN. Βελτιον, βελτιον.

Ονιδιον.

Ωσπερ κάχρυων ονιδιον ευωχημενον. Ar. V. 1297.

SYN. Ονισκος, οναριον, ελλοψ.

Ονις.

Δος μαζαν ἑτέραν εξ ονιδων πεπλασμενην. Ib. Pa. 4.

EXP. Τα τῶν ονων αποπατηματα.

Ονογυρις.

—Και εμπριοντ' ονογυριν. Nic. Th.

Ονομα, Poet. Ουνομα, Ωνομα

Κυκλωψ, ειρωτᾷς μ' ονομα κλυτον—Od ι. 364.

—Ερεω δέ τοι ουνομα λαων. Ib. ζ. 194.

Ωνομα μεν Λυκιδαν,—Theoc. 7 13.

EPITH. Αφθιτον, αγακλειτον, ασβεστον, αγηραον, αγλαὸν, αμφιβοητον, διϊπετὲς, αριπρεπὲς, ενδοξον, κερδαλέον, μεγασεπτον, κλεινὸν, περικυδαλιμον, πανθαγιον, περικλέες, πολυκλειτον, τηλεκλυτον, μεγαλαυχες, τιμαεν.

Ονομαζω, Ονομαινω.

—Και πολλα περικλυτα δῶρ' ονομαζεν. Il. ι. 447.

—Φιλον τ' ονομῆνεν ἑταῖρον. Il. κ. 522.

SYN. Καλεω, αποκαλεω, επικαλεω, προσαγορευω, ὑπαγορευω, κληζω, φραζω, ἑρμηνευω—εξονομαζω, εξονομαινω, κατονομαζω, διονομαζω, παρονομαζω, επονομαζω, επαγγελλω.

Ονομακληδην.

Εκ δ' ονομακληδην Δαναῶν ονομαζες αριστους. Od δ. 278

SYN. Κληδην, ονομαστὶ, εξονομακληδην, κατ' ονομα.

Ονομακλυτος.

Πολλα γαρ ωπασε παιδὶ γερων ονομακλυτος Αλτης. Il χ 51.

SYN. Ονομαστὸς, αγακλυτος, ενδοξος, αδοξος

Ονομαστί. Vid Ονομακληδην.

—Αριστερων ανδοισαι

Αλκμηναν ονομαστί—Theoc. 24. 76.

Ονομαστός.

Εν ανδρασι θῆκ' ονομαστὸς,—Ib. 16. 46.

—Κακοΐλιον ουκ ονομαστήν. Od. τ. 260.

SYN. Ονομακλυτος, πολύς.

Ονος.

Ως δ' ὅτ' ονος παρ' αρουραν ιὼν εβιησατο παιδας. Il λ. 557.

SYN. Κανθων, κανθις, κιλλος, ονίσκος, βουπαλος, μεγαμυκος,—θηρ κατοεις.

EPITH. Βραδυπους, ογκηστης, αφυης, μογιλος, σκαπτος, παλιντριβης, λαρκαγωγος, κυκλοδιωκτος, κακοδαιμων, μεγαλομυκητης, νωθης, κανθηλιος, ορισκαφης, λασιος.

—Ιθυνεν αχαλινον ονον ταλαεργον οδιτην. Non

Αντισπασον εμοὶ τις ονον μακροθυμον οδευειν

Τον βασταζομενον ὅρμον οδοιπορίης.

Ιδε τῆς βραδυτητος, κ λ. Ep. l. 2.

Ονοσός.

Δῶρα μεν ουκ ετ' ονοστὰ διδοις,—Il. ι. 164.

SYN. Μεμπτὸς, ονοτὸς, ευτελὴς, φαῦλος ψεκτὸς.—αμεμπτος.

Ονοτραγια.

Τερπεσιν λιπαραὶ Φοῖβον ονοσφαγιαις. Call. Fr.

Ονοταζω.

Συμβολον ηδη μοι μεγ' ονησιμον ουκ ονοταζω. Hom. M. 30.

Και ρ' ὁπότ' αν τις μιν βλαπτῃ σκολιῶς ονοταζων. Hes. ε. 256.

SYN. Εκφαυλιζω, μεμφομαι, λοιδορεω, ονομαι.

Ονοτὸς. Ονοτατος.

Χητει κηδεμονων ονοτὴν και αεικέα θεσις. Ap 4. 91.

Σχετλιον, ουκ ονοτατον,—Hom. A. 255.

SYN. Ονοσος, μεμψιμοιρος, αποβλητος, επονειδιστος.

Ονοω, Ονοομαι. Ονομαι.

—Μηδεὶς τὰ Θεῶν ονοσαιτο. Theoc. 26. ult.

Ουδ' ετι σ' οιω

Γαῖαν ονοσσεσθαι—Ap. 1 830.

Ουχ ὡς με μνηστῆρες ατιμαζοντες ονονται. Od. ρ 427

SYN. Ονημι, ονοταζω, ονειδιζω, ὑβριζω, επισκωπτω, μεμφομαι, εκφαυλιζω.

Ονυξ.

Νεβρον εχοντ' ονυχεσσι,—Il. θ. 248.

SYN. Οπλὴ, χηλή

EPITH. Απαλὸς, αφειδὴς, αδρυπτος, γναμπτος, κρατερὸς, βλοσυρὸς, θηγαλέος, οξυπαγής.

O Ξ

ΟΞΑΛΜΗ

Εις οξαλμην εμβαλε θερμήν. Ar. V. 330.

SYN. Οξειδιον, οξος.

Οξεα, Adv.

Οξέα κεκληγως—Il. β. 222.

SYN. Οξεως, οξὺ, λιγεως, πικρῶς, σφοδρῶς.

Οξινης.

—Θυμὸν οξινην πεπωκότες. Ar. V. 1077.

SYN. Δριμὺς.

Οξὶς (αγγεῖον οξους δεκτικὸν.)

Οξὶς δε πᾶσα, και λοπαδιον, καὶ χυτρα,

Χαλκῆ γεγονε—Ib. Pl. 813.

SYN.

SYN. Οξυβαφον.

Οξος.
—Εγω δ' εχω ουδ' αλις οξος. Theoc. 10. 13.
Χωτηρ οξος αγαν —Ib. 15. 148.
SYN. Οξειδιον οξαλμη.—οξυχολος.
EPITH. Θανατηφορον.

Οξυβαφον. Οξυβαφος.
Οξυβαφον εντευθενι προσθε λαβων,—Ar. Av. 360.
SYN. Οξις, εμβαφιον, τρυβλιον, κοτυλη.

Οξυβελης.
—Αλτο δ' οιστος Οξυβελης.—Il. δ. 126.
EXP. Οξειαν εχων ακμην. η, ο ταχεως βαλλομενος.

Οξυβοας.
Οιωνοθροον γοον οξυβοαν,—Aesc. Ag. 57.
SYN. Λιγυς, ηχωδης, πολυθροος, οξυτονος.

Οξυγλυκυς.
Οξυγλυκειαν τ' αρα κοκκιους ροαν. Ib. Fr.

Οξυγοος.
Οξυγοοις λιταισιν. Ib. S. T. 327.
SYN. Οξυκωκυτος, οξυθρηνητος.

Οξυη.
—Χειρι δ' ενθες οξυην. Eur. Herac. 727.
SYN. Δορυ. (Vid. Οξυοεις.)

Οξυθηκτος
Η δ' οξυθηκτος—Soph. An. 1309.
EXP. Οξειαν λαβουσα πληγην.

Οξυθυμεω. Οξυθυμεομαι.
Το μεν, γυναικες, οξυθυμεισθαι σφοδρα
Ευριπιδη τοιαυτ' ακουσας κακα,
Ου θαυμασιον εσ', ουδ' επιζειν την χολην. Ar. Th. 473.
SYN. Θυμοομαι, οργιζομαι, (βαρεως και χαλεπως.)

Οξυθυμια
Και δυσφυλακτον οξυθυμιας υπο. Eur. Andr. 728.
SYN. Θυμωσις, ακροχολια, οργιλοτης, πικρια. πικροτης, σφοδροτης, στυφνοτης, δριμυτης, οξυτης.

Οξυθυμος.
—Οξυθυμε μη κρατων φρονηματος. Ib. Or. 1203.

Οξυκαρδιος.
Εμοιρασαντο δ' οξυκαρδιοι κτηματα,—Aesch. S. T. 913.
SYN. Οξυχολος, ακροχολος, δυσοργος, οργιλος, θυμικος. θυμωδης.

Οξυκωκυτος. Vid. Οξυγοος
—Οξυκωκυτον παθος. Soph. An. 1322.

Οξυλαλος.
Ηνικ' αν οξυλαλον περ ιδη,—Ar. R. 828.

SYN. Οξυφωνος, λιγυφωνος, λιγυμυθος, οξυμολπος.

Οξυλιπαρος. Vid. Τριμμα.

Οξυμελης.
Ηνικ' αν ο θεσπεσιος οξυμελης αχετας
Θαλπεσι μεσημβρινοις υφ' ηλιω μανεις βοα. Ib. Av. 1095.

Οξυμεριμνος.
Οταν εις εριν οξυμεριμνοις
Ελθωσι, στρεβλοισι
Τε παλαισμασιν αντιλογουντες. Ib. R. 905.
EXP. Τοις μετα σκεψεως ευρισκομενοις, και ασαφεσι.

Οξυμηνιτος.
Ουδε μην εμοι θεμις
Φονους διαιρειν οξυμηνιτου δικης. Aesc. Eum. 475.

Οξυμολπος
Μητ' οξυμολποις προσσειβειν οιμωγμασιν. Ib. S. T. 1031.
SYN. Οξυμελης, οξυλαλος, οξυφωνος.

Οξυνω.
Και μη 'πιμειναι τουμον οξυναι στομα. Soph. Tr. 1192.
SYN. Παροξυνω, οτρυνω.—οξυνομαι, παροξιζω.

Οξυντηρ.
Και πλατυν οξυντηρα μεσοσχιδεων δονακων. Ep. l. 6.

Οξυοεις.
Εκτωρ δ' Ηιονηα βαλ' εγχει οξυοεντι. Il. η. 11.
SYN. Οξυς, οξυινος. (η απο οξυας, ειδους δενδρου, κατεσκευασμενος)

Οξυπαγης.
Και πυρι θηγαλεης οξυπαγεις σταλικας. Ep. l. 6.

Οξυπεινος.
Συ δ' οξυπεινος,—Ath. 2. 3.

Οξυπευκης.
Το δ' αγχι πλευμονων ξιφος
Διανταιαν οξυπευκες
Ουτα δια Δικας. Aesch. Ch. 639.

Οξυπινδαξ.
(Κυλικα)—ευκυκλωτον, οξυπινδακα, Athen. l. 11.

Οξυπληξ.
Λιπουσα λιμνας Αχεροντιας οξυπληγας—Soph. Fr.

Οξυπους
—Λευσσω Μενελεων δομων πελας
Οξυπουν—Eur. Or. 1588.
SYN. Ταχυπους, ωκυπους, αερσιπους, ποδωκης.

Οξυπρωρ.
Δαῖος σῖρατος
Οξυπρωροισι βρεμων εν αιχμαις. Aesc. Pr. 424.
SYN. Οξυκρατος.

Οξυρεπής, Οξυρρεπής.
Φωτας δ' οξυρεπεῖ δολῳ
Απῖωτι δαμασας. Pind. Ol. 9.
SYN. Οξυς, οξυρροπος, αιφνιδιος.

Οξύς.
—Φασγανον οξυ ερυσσαμενος—Il. α. 190.
—Οξυς Αρης—Ib. κ. 330.
SYN. Οξυοεις. περιηκης. ευθηκτος. τμητικος. οξυστομος.—δριμυς. διαπρυσιος. οξυφων. οξυπυς, οξυρεπης. φρονιμος. ωκυς.

Οξυστομος.
Οξυστομον μαχαιραν—Eur. Supp. 1206.
SYN. Οξυοδους. οξυς.

Οξυσχοινος.
Εγχος δ', οξυσχοινος ἑκαστῳ μακρος αρηει. Hom. B. 162.

Οξυτομος.
—Οξυτομῳ πελεκει—Pind. P. 4.

Οξυτενής.
Ουδε γαρ ἠεν οξυτενής—Ep. l. 5.

Οξυτονος.
Αλλ' οξυτονυς μεν ῳδας—θρηνησει. Soph. Aj. 636.
SYN. Οξυφωνος, οξυβοας, οξυμελης, οξυηχος, διατορος.

Οξυτορος.
—Οξυτορῳ—κινησασα χαλινῷ. Ib. An. 109.

Οξυφεγγής.
Ροδ' οξυφεγγῆ—Athen. l. 13.

Οξυφθογγος, Οξυφωνος.
Κυμβαλα τ' οξυφθογγα—Ep. l. 5.
Εκλαιον, οξυφωνος ως ανδων Ib. Tr. 980.
SYN. Οξυλαλος, οξυμελης, οξυτονος, οξυηχος, λιγυφθογγος.

Οξυφρων.
Οξυφρων κρῖναι λεχη γυναικῶν Eur. M. 644.
SYN. Οξυς, αγχινοος, σοφος.

Οξυχειρ.
Τον λεοντομάχαν, τον οξυχειρα. Theoc. Ep. 20. 2.
SYN. Προχειρος, επιδεξιος.

Οξυχολος.
Τοιαυτη Ζηνὸς πελεται τισις, ὑδ' εφ' ἑκαστῳ
Ωσπερ θνητὸς ανὴρ, γιγνεται οξυχολος. Solon.
SYN. Ακροχολος, εγκρασιχολος, επιχολος, ζαχολος, χολωδης, ευοργητος, οξυθυμος.

Οξυχολως.
Ζευχθη δ' οξυχολως παῖς ὁ Δρυαντος—Soph. An. 967.

Ο Π

ΟΠΑΔΟΣ, Att. Οπηδός.
Αστερες, ευκηλοιο κατ' αντυγα Νυκτὸς οπαδοί. Theoc. 2. ult.
Και γαρ εγὼ Μυσησιν Ολυμπιαδεσσιν οπηδος. Hom. M. 449.
SYN. Ακολυθος. οπαων. θεραπων.

Οπαζω.
—Πολυν καθ' ὁμιλον οπαζων. Il. ε. 334.
—Χαλεπὸν δέ σε γῆρας οπαζει. Il. θ. 103.
—Και Εκτορι κυδος οπαζε. Ib. μ. 255.
SYN. Οπηδεω, διωκω, συνελαυνω. ακολυθεω. παρεχω. διδωμι, χαριζομαι. περιποιῶ. κατασκευαζομαι. θεραπευω.

Οπαλλιος.
Φησι δέ τοι τερπνην και οπαλλιον Ουρανιωνας
Αγλαΐην, ἱμερτῦ τερεινα χροα παιδὸς εχοντα. κ. λ. Orph. L.

Οπατρος, Οπατριος.
—Κασιγνητον και οπατρον. Il. λ. 251.
SYN. Ὁμοπατρος. ὁμοπατριος, ὁμαιμος. κασιγνητος. ὁγαστωρ, ὁμογαστριος.

Οπαων
—Και οπαων Ιδομενηος—Μηριονης. Il. η. 165.
SYN. Οπαδος, ὁπλοπαροχος.

Οπὴ
Οπὰς γαρ ἔχει ὐκ ολίγας,—Ar. Pl. 715.
SYN. Πορος, τρωγλη, τρυπα, τρυπημα, τρῆμα, τρυμαλια.—θυρις.

Ὀπη. Ὀπη. Ὀπῃ. Ὀπυ.
Παπῖηνεν δὲ ἑκαστος ὀπη φυγοι αιπὺν ολεθρον. Il. ξ. 507.
—Ὀπη θυμὸς εποτρυνησιν αειδειν. Od. θ. 45.
Νῦν δ' αρχ' ὁππῃ σε κραδιη θυμός τε κελευει. Il. ν. 784.
—Οπυ κυθε γαῖα—Od. γ. 16.
SYN. Ἡ, ἧχι, οἷ, ὁποι, ῦ, πῦ, πῆ. ποι. ἱνα, ὁπποθι. ενθα.

Οπηδεω, Οπαδεω.
—Ανεμωλια γάρ μοι οπηδεῖ. Il. ι. 216.
—Εκ δε Διὸς τιμη και κυδος οπηδει. Ib. ς. 251.
SYN. Οπαζω, ἑπομαι, ακολυθεω.

Οπιαν, pro Οπη.
—Οπιαν δ' ὐκ εςι γινεσθαι. Ar. V. 352.

Οπιας
Και τυρὸς οπιας εςι, και βοὸς γαλα. Eur. Cyc. 136.

Οπιδνὸς.

Οπιδνός.
—Λαζὴν Στυγὸς ὠμοσεν (ἡ τε θεοῖσιν
Ριγιση παντεσσιν οπιδνοτατη τε τετυκται)
Ap. 2. 292.
SYN. Τιμιος, αιδεσιμος, ευλαβητέος—φοβερὸς, πονηρος

Οπιζομαι. Οπιζω
—Εμὲ δ' ουδὲν οπιζεο νοσφιν ἐόντα. Il. χ. 332.
Ουδέ τις οἶδε θεοῖς οπιζέμεν αθανατοισι
Orph. L.
SYN. Εποπιζομαι, αζομαι, αιδῦμαι, ευλαβεομαι, προτιμαω, αποφευγω, αισχυνομαι, εντρεπομαι, επιστρεφομαι.

Οπιθε, Οπιθεν, Οπισθε, Οπισθεν, Οπισω, Οπισσω.
Στῆ δ' οπιθε—Il π. 791.
Στῆ δ' οπιθεν—Ib. α. 197.
—Ο δ' οπισθε μενεν παρὰ νηυσὶ θοῇσι. Ib. ι. 332.
Φοιτα δ' αλλοτε μεν προσθ' Εκτορος, αλλοτ' οπισθεν. Ib. ε. 595.
Ιδρωθεις οπισω—Ib. μ. 205.
—Οπισω δε πυλας λιπε—Ib. χ. 137.
Ουδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα προσσω και οπισσω.
Ib. α. 343.
SYN. Κατοπιν, εις τὸπισθεν, κατοπισθεν, μετοπισθεν, εξοπισθεν. εις τὸ μελλον.

Οπιπτευω.
—Τι δ' οπιπτευεις πολεμοιο γεφυρας; Il. δ. 371.
SYN. Περισκοπεω, περισκεπτομαι, επιτηρεω, οπτευω, περιβλεπομαι.

Οπιπευτήρ. Vid Οπτήρ.
—Και οπιπευτῆρας ετευξαν. Man 6. 584.

Οπις.
—Θεῶν οπιν ουκ αλεγοντες. Il. π 388.
SYN. Επιστροφὴ, περιστροφὴ, εντροπὴ, φροντὶς, επισκεψις, εκδικησις. μῆνις.

Οπισθιδιος.
—Η ὅτε χλουνην
Καπρον οπισθιδιοιο φεροι ποδὸς αναιροντα.
Call. 3. 150.
SYN. Οπισθιος.

Οπισθοβαμων. Vid. Παγκρος.

Οπισθονυγής.
Κεντρα τ' οπισθονυγῆ—Ep. I. 6.

Οπιθομβροτος.
—Οπιθομβροτον αυχημα δοξας. Pind. P 1.
(al. οπισθομβροτον. al. οπισθεμβροτον.

Οπισθοδομος.
Τον οπισθοδομον αεὶ φυλαττων τῆς θεᾶς. Ar.
Pl. 1194.
SYN. Παραθυρα, παραθυριον, ψευδοθυρον.

Οπισθοπος, Οπιθοπος.
Οπισθοπες δε τούσδε καὶ ξυνεμπορους. Aesc. Ch.
711.
Πολὺς δ' ἅμ' αυτῷ προσπολων οπισθοπες
Κῶμος λελακεν,—Eur. Hip. 54.

Οπιστατος.
Αιεν αποκτεινων τὸν οπιστατον—Il. θ. 342.
SYN. Εσχατος, τελευταῖος, τελευταιοτατος.

Οπιτης.
—Και Αυτονοον, και Οπιτην. Il. λ. 301.

Οπλεω. Vid. Οπλιζω.
Οι μεν αρ εκτὸς αμαξαν εὔτροχον ἡμιονειην
Οπλεον, ἡμιονους θ' ὕπαγον, ζευξαν θ' ὑπ' απηνῃ.
Od. ζ. 73.

Οπλή.
—Παμπας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν, οπισθεν. Hom.
M. 77.
Οπλὰς δ' εδωκεν ἵπποις. Anac. 2. 2.
SYN. Χηλὴ, ονυξ. Πυξὶς
EPITH. Ιππειος, περιδρομος.—πυκινὴ, κεροεσσα, κραταιά—κρατερὰ. πηλοτροφος, ευρυπεδιλος. μελαμψηφις, ορεσιδρομος.

Οπλιζω. Οπλιζομαι.
Αυτὰρ ὅγ' υἷας αμαξαν εὔτροχον ἡμιονειην
Οπλισαι ηνωγει,—Il. ω. 190.
—Τεταρτος ευτριχας ὥπλισαθ' ἵππους. Ib. ψ. 301.
Τρῶες δ' αὖ ετερωθεν ανα πτολιν ὡπλιζοντο. Ib. θ 55.
SYN. Οπλεω, ετοιμαζω, ενσκευαζω, κατασκευαζω, παρασκευαζω. καθοπλιζω, ενοπλιζω, αιχμαζω, κορυσσω, θωρησσω, θωρακιζω, ὁπλοφορεω.
—Αστεροεντι δεμας θωρηκι καλυψαι. Nonn.
Vid Il. τ. 369.—Hes. α. 122.—Apoll. 3. 1224.

Οπλιζοπαλης.
Βοιῶος οπλιζοπαλας δαΐος αντιπαλοις. Aesc.
Fr.

Οπλιτης.
—Οταν καμωσιν ὁπλιτῃ στρατῷ. Lyc. 1210.
SYN. Ενοπλος, ευοπλος. πανοπλος, ὁπλοφόρος, τευχεσφόρος, τευχοφορος, τευχηστὴς, ὁπλιστὴς, αιχμητὴς, πελταστὴς, θωρηκτὴς, πολεμιστής.
PHR. Τευχεσι—κορυσσαμενος.
Τευχεσι παμφαινων, ὥσ' ηλεκτωρ Υπεριων.
—Κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ. Hym.

Οπλισμός
Ναυβατας ὁπλισμός. Aesc. Ag. 413.
SYN. Οπλισις, πανοπλια, παντευχια.

Οπλομαι.
Και δεῖπνον αιωχθι—Οπλισθαι,—Il. τ. 172.

SYN.

SYN. Οπλιζομαι. (pass) ευτρεπιζομαι.
Οπλομανεω, Οπλοφορεω.
—Τας Σπαρτας α πολις οπλομανεῖ.
—Ως αμῖν χ' ὁ θεος ὁπλοφορεῖ. Ep. l. 5.
Οπλον, τα οπλα.
—Η τὸ σὸν ὅπλον
Κινεισθω μεγα Τιτανοκτόνον, οβριμοεργόν. Hom. B. 272.
—Φυσας αποθειομαι, ὅπλα τε πάντα. Il. σ. 409.
Κτηματα δ' εν σπεεσσι πελασσετε, ὅπλα τε πάντα. Od μ. 404.
SYN. Οπλισμός, γερρόν, σαγη, βελος, σακος, σκευή,—εντεα, τευχεα.
EPITH. Ευοχον, υπερβιον, καλλινικον, πολυδαιδαλον.—αμβροτα, περικαλλέα, δηΐα, παμφανοωντα, δεινά, πολεμηδόκα, Ηφαιστοπόνα.
PHR—Καλῆς αλκτηρια χαρμης. Theoc.
Ερκος Ενυαλιυ ταμεσιχροος.—
—Κεραυνον, δαιμαλέον Διὸς ὅπλον. Hom.
Οπλον.
—Οπλον νηὸς αμφιελισσης
Βυβλινον, ᾧ ρ' επεδησε θυρας—Od. φ. 388.
Οπλω εϋτροφοῦ δερεῶς,—Ib. ξ. 346.
Οπλοτερος, Οπλοτατος.
Αιεὶ δ' ὁπλοτερων ανδρῶν φρενες ηερεθονται. Il. γ. 108.
Οπλοτατη θυγατηρ μεγαλητορος Ευρυμεδοντος. Od η 58.
SYN. Νεωτερος, μεταγενεστερος, νεωτατος.
Οπλοχαρὴς. Vid. Αθηνη.
SYN. Σιδηροχαρμὴς, παγχαλκος, ὁπλιτης.
Οποθεν, Οπποθεν. Vid. Ὁθεν.
Οπποθεν ἔτος ανήρ.—Od α 406.
Οποῖος, Ὁπποῖος. Vid. Οἷος.
Τοιῳ ὁποῖος εσι.—Od ρ. 421.
Οπποῖον κ' ειπησθα επος, τοῖον κ' επακουσαις. Il. υ. 250.
Οπός.
Ως δ' ὅτ' οπὸς γαλα λευκὸν επειγομενος συνεπηξεν
Υγρὸν εόν.—Il ε 902.
EXP. Το γαλακτῶδες τῆς συκῆς. τὸ τῶν δενδρων δακρυον.
SYN. Πυτία, πυαρ, ταμισος.
Οποσος, Ὁπποσος.
Ουδ' ανδρῶν ὁπόσοι λυσιμβροτοὶ εσ' επὶ γαιη. Hom. M. 339.
Πᾶσαν, ὁπίσσον επεσχε πυρὸς μενος,—Il. ψ. 238.
SYN. Πoσος, ὅσος, ἡλίκος πηλίκος, ὅς. ὁσαπλος.

Οπόταν, Ὁππόταν. Ὁποτε. Ὁππότε.
Μεσ' ὁπόταν Τροιη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαηται. Il. υ. 316.
Οππόταν ισομορον—Ib. ο. 209.
—Οπότε Κρηταθεν ἵκοιτο. Ib. γ. 233.
Οππότε μιν ξυνδῆσαι Ολυμπιοι ηθελον αλλοι. Ib. α. 399.
SYN. Οτε, ὅταν, εὖτε, ὁπηνίκα, ἡνικα, ἦμος. ποτε. επειδή.
Οποτερος.
Οπποτερῳ δέ κε νικηση—Il. γ 71.
SYN. Ποτερος. οποτεροσῦν, εκατερος.
Οποτερωθεν.
Οπποτερωθεν Αχαιοὶ ορινομενοι κλονεονται. Il. ξ. 59.
Οππόθι Vid. Ὅπη.
Οππόθι πιοτατον πεδιον Καλυδωνος—Il. ι. 573.
Οππίατος.
Οππιατος σελιδεσσιν ἁλιπλοα φῦλα συναψας,
Θηκατο πᾶσι νεοις εψον απειρεσιον. Ep. l. 4.
Οπυντιος.
—Αλλ' εγωγ' Οπυντιος
Ουκ αν γενοιμην επὶ ταλαντῳ χρυσιυ. Ar. Av. 153.
Οπους. (πολις τῆς Λοκρίδος)
Τρηχειαν Οποεντα λιπών—Orph.
Οθεν δ' εδραμον αυτοι
Κλυταν Λοκρῶν επαειρετι ματέρ' αγλαοδενδρον. Pind. Ol. 9.
Οπταλέος.
Ενθα φιλ' οπταλέα κρεα εδμεναι.—Il. δ. 345.
SYN. Οπτὸς, εξοπτος, οπτανός. φρυκτός, εψαλέος.
Οπτανιον.
—Μεγας κρανος οπτανιων. Ath. 4.
Οπτανιον
Τουτὶ δ' ὁρᾶτε τὠπτανιον ὑμῖν ὡς καλόν. Ar. Pl. 801.
SYN. Μαγειρεῖον, οπτανεῖον, οπτανηιον, οπτεῖον.
Οπταω.
Ωπτησαντε περιφραδεως,—Il. η 318.
SYN. Ανθρακιζω, απανθρακιζω, εψεω, εξοπταω. εποπταω, κατοπταω.
Οπτευω.
Πᾶσαν μεν γαρ γᾶν οπτευω. Ar. Av. 1061.
SYN. Οπιπτευω, αποβλεπω.
Οπτήρ.
Οπτῆρας δε κατὰ σκοπιὰς ωτρυνα νεεσθαι. Od. ξ. 261.
SYN. Κατοπτης, εφοπτης, οπιπευτὴρ, θεατής, επισκοπος, κατασκοπος.

Οπτηρια.

Ο Π

Οπ]ηρια, τά.
Ηφαιςυ καλεοντος ὅπως οπ]ηρια δοιη. Call. 3. 74.
EXP. Τα ὑπὲρ τῦ ιδεῖν δῶρα.
Οπ]ομαι.
—Οψεσθαι λαμπρὸν φαος ηελιοιο. Il. ι 120.
—Ταδε μεν Θεὸς οψεται. Soph. Ph. 864.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω, κηδομαι.
Οπ]ός. Vid. Οπ]αλέος.
—Κρεος οπ]ὸν
Εν χειρεσσιν εθηκεν,—Od. π. 444.
Σιδηρον οπ]ὸν εκ πυρὸς περισκελῆ. Soph. An. 481.
Οπυιω. Οπυω.
Ος ῥ' αναφανδὸν οπυιε, πορὼν απερεισια ἕδνα. Il. π 178.
Οςις σ' οπυσει,—Ar. A. 254.
SYN. Γαμεω. συνοικεω, (κατὰ νομον.)
Οπωπή.
—Οπως ηντησας οπωπῆς. Od. γ 97.
SYN. Οψις, προσοψις, βλεπος, δερξις. ανψ—ειστροπή.
EPITH. Αντιπτρος, αγρυπνος, αχαρακτος, αγρυπνος, ακοιμητος. αυτοδιδακτος. αμυδρὴς, αγανοφρων. αγαλλμεσσα, ασκαρδαμυκτος, αχραντος. ακοριτος, αλλοπροσαλλος, αναυδὴς, αυελγὴς, απλανὴς, απιςος. αφειδὴς, αγελαςος, αει γελωωσα. βλοσυρὰ, γονιμων, γλαυκιοωσα, δολερὰ, θεσπεσιος, ηδεια. δυσμορφος. κεθη, ερωμανὴς, ερoεσσα, ευφραςος, ευμενεουσα. ευκυκλος, θαλερὰ, ἱμεροεσσα, καθαρὰ. κακοτεχνος, λιποφεγγὴς, πολυδαιδαλος, πολυμορφος, πολυστεφης, πολυσπερὴς, πανδερκὴς, χαριεσσα, χαροπὴ, τροχαλὴ, φλεγεθουσα, φρενοτερπὴς.—ἡδὺ μελι σ]αζυσα. Nonn.
Οπωπητήρ. Vid. Κατοπ]ης.
Νυκτὸς οπωπητῆρα, πυληδοκον,—Hom. M. 15.
Οπωρα.
Ος ρά τ' οπωρης εισιν—Il. χ. 27.
Εμῆς δ' οπωρας ὅνεκ' εῦ θαρσει, πατερ. Aesc. Supp. 1022.
SYN Φθινοπωρον.—ἥβη.—θερος—σ]αφυλὴ.
EPITH. Αοινος, αγριοεσσα, ακισσεκομος, αμπελοεσσα. αγλαοβοτρυς. αυτοπρεμνος. Βακχεια. Βακχιὰς, Διονυσια. βριθυσα. γλαυκὴ, κλη. οινὰς. ευοδμος. ευρραθαμιγξ. ευβοτρυς, ευυδρος, ετοπιος. μελιςαγὴς, μελιρραθαμιγξ, πολυρραθαμιγξ πολυδεσμος, ποικιλοβοτρυς, πυρικαυςος. λαθικηδὴς, ἱμεροεσσα. οινοποτης, νεκταρεα, θρασπογὸς, φυλλὰς.
PHR. Ωρη οπωρινὴ—
Η παλιν εσχατιησιν οπωρινοισι τροπησι,
Ηνικα δωμα τεθηλεν οπωρολογοιο γεωργε. Opp.

Ο Ρ

Αλλη δ' ευαρατοιο προηγητειρα χορειης
Θαλλον ελαιηεντα λιποτριχι δυσατο κορσῃ—
—Επεὶ φθινοπωρις ευνα
Φυλλοχοοις ανεμοις απεκειρατο δενδραδα χαιτην. Nonn. l. 11.
Οπωρινος.
Ασέρ' οπωρινῷ εναλιγκιον—Il. ε. 5.
Ως δ' ὅτ' οπωρινὸς Βορεας—Ib. φ 346.
—Και οπωρινον ομβρον. Hes. 672.
Οπωροφορεω.
—Χ' ὡ ειφοεις κρυμὸς οπωροφορει. Ep. l. 1.
SYN. Καρποφορεω.
Οπωροφορος.
—Θῆκε δ' οπωροφορον. Ep. l. 3.
Οπως. Ὅππως
—Οπως αντάξιον ες αι. Il α. 136.
Οππως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοι μαχεοιντο—Ib. 344.
Ουδέ τι πω ιδμεν ὅπως εςαι τάδε εργα. Ib. β 252
—Οπως εξαρξω 'γὼ μολπάν. Eur. Tro. 148.
—Οπως θελει. Aesc. Pr 919
SYN. Ως, ὥςε, ἵνα, πῶς, πῆ.—ὅτως.—καθὰ.

Ο Ρ

ΟΡΑΜΑ, Ορασις.
Υδρος δ' εξαπινης ανεφαινετο δεινὸν ὅραμα. Hom. B 81.
—Ακοὴ, και νῦς, και ὅρασις. Sibyl. l. 8.
SYN Οψις, προσοψις, συνοψις, οπωπὴ, δερξις, οπ]ασια, θεαμα, θεα. γνῶσις.
Οραμνος.
—Χλοαυσα τεθηλότι βῶλος οραμνῳ. Ep. l 72
SYN. Κλαδισκος, ακρεμων. πεταλον.
Ορατος.
—Ὅθεν υκέτι Νεῖλος ὁρατὸς. Theoc. 7. 114.
SYN. Λευσος. οπ]ος.
Οραω.
Νυν δ' αλλες μεν παντας ὁρῶ—Il. γ. 234.
Ιω, πανθ' ὁρῶν,—Soph. Aj. 379.
SYN. Βλεπω, αποβλεπω—ενθυμεομαι, θεωρεω.
Οργαζω.
—Πηλὸν δευσας οργασον. Ar. Av. 840.
SYN. Απεργαζω, παροξυνω, οργαινω—μαλασσω. αναδευω. ετοιμαζω.
Οργαινω.
Αλλ' ε γαρ—οργαινειν καλὸν
Γυναῖκα νεν εχιδανι.—Soph. Tr. 561.
SYN Οργιζομαι, οργιζω, παροργιζω, ερεθιζω, χοω ταρασσω.

Οργανον.

Οργανον.
—Κλαῖε δ' οργανον ότε ψαυσειε,—Ib. 922.
—Απαντων—κακῶν οργανον, τεκνον Λαερτιο. Ib. Aj. 380.
Λαιτεεις Αμφιονος οργανοις. Eur. Ph. 116.
SYN. Τευχος. σκευὸ. εργαλειον. εργον.
EPITH. Ομοθρουν. διοκελον.
Οργανοτεκτωρ. Vid. Μηχανικος.
Οργάς.
—Προς Ιδης οργάδας πορευεται. Ib. Rh. 282.
SYN. Αλσος.
EPITH. Ευαροτος. ευβοτρυς.
Οργαω.
Και μην οργῶ—Ar. Av. 462.
SYN. επιθυμεω. σπαργαω, οιδαινω; κνιζομαι. κνισιαω.—ακμαζω.
Οργεων.
Ποταμῦ Καΐκυ χαῖρε πρῶτος οργεών. Aesc. ap. Suid.
SYN. Οργιων, θυτης. ιερευς.
Οργή.
Ουδεν, Κυρν', οργῆς αδικωτερον, ἡ τον εχοντα Πημαινει, θυμῷ δειλὰ χαριζομενη. Theog. 1221.
SYN. Οργιλοτης, μῆνις. χολος. κοτος. μανια. τροπος. θυμὸς. εκδικησις.—το οξυθυμον. Eur.
EPITH. Αγριος, αλογιστος. ατιραμνος. αφρονουντος. αμφιλογος. αδαματος, ακατος. θαρσαλέα. θυμαλγής. ευαιθής. μειλιχος. μεγαλητωρ. βαρυθυμος. πολυποικιλος. πολυαδυνος. παρανομος, τραχεῖα. ὑποκαρδιος. χαλεπὴ.
PHR. Ζεσις αιματος Theoc. Τηκεδων κακή.
Οργῆ δε φαυλη πολλ' ενεστ' ασχημονα. Eur.
Οργια, τα
—Μαινωδιος οργια Βακχω. Theoc. 26. 13.
—Ασημων οργιων μαντευματα. Soph. An. 1025.
SYN. Ἱερά. μυστηρια. Διονυσιακά.
EPITH. Βακχια. Ευϊα, αμπελοεντα. νυκτιχορευτα. νυκτιφαῆ. παναρρητα. φιλοθυτα, φιλοχορτα. χρυσεα.
—Και εἶ λαβεν οργια κεῖνα
Δαιμονι εειναι, τὰ μεν ε θεμις ἄμμιν αειδειν. Apoll.
Οργιαζω. Οργιαω. Vid. Μυστιπολος.
Οργιασαι. σῆσαί τε χορες.—Ap. 2. 909.
SYN. Οργιαζομαι, εποργιαζω. θειαζω. θυω, θυηπολεω, επιτελεω, ιερευω. καθιερευω.
Οργιας.
—Εν οργιαδεσσιν ἑορταῖς. Man. 4.
Οργιοφαντης. Vid. Τελετη. Κηρυξ.

Οργιζω.
—Το γενος, ἥν τις οργιση
Το τῶν γεροντων εσθ' ὁμοιον σφηκιᾶ. Ar. V. 223.
SYN. Εξοργιζω, παροργιζω, παροξυνω, οργαινω.
Ηδε θοως φλογεοντα νοον βαρυθυμον εγειρει. Apollin.
Οργιζομαι. Vid. Απομηνιω.
Μαινομεθα παντες ὁπόταν οργιζομεθα. Philem.
SYN. Εξοργιζομαι. διοργιζομαι, παροργιζομαι.
Βαρυμηνις ενὶ φρεσὶ καιετο θυμός. Apollin.
Τῶ δ' αρα θυμὸς ορινετο ισος αελλη. Ap.
Οργιων. Vid. Οργεων.
Ους τινας ανθρωπους οργιονας ηγαγειτο. Hom. A. 319
Οργυα.
Τὸ μεν ὅσον τ' οργυαν εγὼν απεκοψα παρασας. Od. ι. 325
EXP. Τα μετὰ των ιδιων χειρῶν μετρα.
Οργυαῖος.
Δερμα και οργυαια κερα βοος—Ep. l. 6.
Οργυιον.
Πεδαισι χαλκειαισιν οργυιωμενη. Lyc. 1077.
Ορεγμα.
Επασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ορεγματα. Aesch. Ch. 424.
Παρθενων τ' ορεγμα. Eur. Ph. 318.
SYN. Προτασις. ὁρμημα. βῆμα.
Ορεγω. Ορεγομαι. Ορεγνυμι.
—Τρωεσσιν εβυλετο κῦδος ορεξαι. Il. λ. 79.
Ευχετο χεῖρ' ορεγων εις ουρανὸν ἀστεροεντα. Ib. ο. 371.
—Ποτὶ στομα χεῖρ' ορεγεσθαι. Ib. ω. 506.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φιλη ηρησατο χεῖρας ορεγνυς Ib. α. 351.
SYN. Παρεχω, εκτεινω, ανατεινω, επιβαλλομαι ορεχθεω. ορεγνυομαι. ὁρμαω. εκτασσω.
Ορεβατης.
—Ουδὲ θηρ' ορεβατην
Τοξοις εναιρων τοισδε—Soph. Ph. 978
SYN. Ορεσσιβατης. ορεοβατης. ορεσιφοιτης, ορεσιδρομος, ορειδρομος, ορεσκοος. ορεοχαρὴς. ορεσπλανής, ορειτης, ορειτωρ. ορεστερος. ορειφοιτης, ορειφοιτος, ορειπολος, ορεσβιος, ορεσκῶος, ορεσσαυλος ορειαυλος, ορειος.
Ορειονομος. Ορεινομος.
Ταν τ' ορεινομον αγριων
Κενταυρων ποτὲ γενναν—Eur. Herc. F.
—Ταυρον ορειονομον. Ep. l. 6.

SYN.

SYN. Ορειτρεφὴς. ορεσιτρόφος. ορετρεφὴς, ορεστης. ορεσσιβατος. ορεσσινομος. ὀριθρεπτος. νεφεσιθρεπτος. ορειβατης.

Ορειομανὴς. Vid. Κουρῆτες.

Ορειοχαρὴς. Vid. Ορειβατης.

Ου γαρ ορειοχαρης ὡ 'ρμας, ουδ' ακρολοφιτας. Ep. l. 4.

Ορειδρομος, Ορειπλανὴς, Ορειπλαγκτος. Vid. Ορειβατης.

—Ελαφον ορειδρομον Eur. I. A. 1592.

Θηρσὶν ορειπλανεεσσι λοχον περιωπτον επηξαν

Ανερες αγρευτῆρες,—Tryph. 216

Νυμφαι τ' ορειπλαγκτοι. Ar. Th. 333.

Ορειτρεφὴς, Vid. Ορεινομος.

Δῶτον ὑποπλήξαντες ορειτρεφέος ποταμοῖο. Tryp. 190.

Ορειος, Ουρειος.

Λαχναι ορειοι φῶτες—Soph. Tr. 801.

Θηρων ορειων—Ib. Oed. C. 960.

Νυμφην τ' ορειαν περικαλλέα,—Hom. M. 244.

SYN. Ορεινὸς, ορειτης, ορεστερος. ορειας. ορεσιας, ορειβατης.—τραχύς. συνδενδρος.

Ορειτης. Vid. Ορειβατης, Ορεινομος, Ορειος.

Τοῖον γαῖα βροτοῖσιν αρηγόνα τικτεν ορειτην. Orph. L.

Ορειτύπος.

Αγραυλοι, γενεῆθεν ορειτυποι—Ep. l. 3.

Ορειχαλκος.

Ανθεμ' Ορειχαλκου χρυσοιότε τιμηεντος. Hom. V. 15.

—Κνημῖδας ορειχαλκοιο φαεινοῦ. Hes. α. 122.

Ορεκτὸς.

Αιχμηταὶ μεμαῶτες ορεκτῆσι μελιησι

Θωρηκας ρηξειν δηίων—Il. Β. 543.

SYN. Μακρὸς.

Ορεσβιος, Nom. pr.

—Και Ορεσβιον αιολομιτρην,

Ος ρ' εν Υλῃ ναιεσκε μεγα πλουτοιο μεμηλώς. Il. ε. 707.

Ορεσιβατης. Vid. Ορειβατης.

Κρατεῖ δε μηχαναις αγραυλου

Θηρὸς ορεσσιβατα. Soph. An. 356.

Ορεσιγονος.

Νυμφαι ορεσιγονοι. Ar. R. 1385.

SYN. Ορεσιγενὴς, ορειγενὴς, ορειος.

Ορεσσιδρομος. Vid. Ορειβατὴς.

—Ορεσσιδρομου τε λατρειαν Μητρὸς,—Orph. 21.

Ορεσιτροφος. Vid. Ορεινομος.

Βῆ ρ' ιμεν ὥστε λεων ορεσιτροφος—Il. μ. 299.

Ορεσκοος, Ορεσκῷος. Vid. Ορειβατης, Ορειος.

Ως εκπλεώς γε δαιτὸς ειμ' ορεσκοου. Eur. Cyc. 246.

Και μην και θηρεσσιν ορεσκῴοισι λεοντα

Δεινὸν, και λαοῖσιν εοικότα δαιμονι τευξω. Orph.

Ορεσσαυλος.

—Ορεσσαυλου ποσις αχοῦς. Ep. l. 4.

Ορεσσινομος, Vid. Ορεινομος.

Αιγὸς ορεσσινομου,—Hes. α. 407.

Ορεστερος. Vid. Ορειος, Ορειβατης.

—Βασιν θηρὸς ορεστερου. Eur. Hec. 1057.

Ορεστης.

Τον ρ' Αγαμεμνονιδης τηλεκλυτὸς εκτεαν' Ορεστης. Od. α. 30.

EPITH. Αργεῖος, ἀλιτηριωτος. δῖος, ευπατριδης. Λακων. λευκοπυς. μηχαννορραφος. μητροφοντης. μητροκτόνος, τλημων.

PHR. Αγαμεμνονιον θαλος.—Κλυταιμνηστρας τοκος—Θεομανεῖ λυσσῃ δαμεὶς. Eur.

Ορεστειος.

Ειπερ τι κλαιεις τῶν Ορεστειων κακῶν. Soph. El. 1123.

Ορεστιας. Vid. Ορειος.

Νυμφαι ορεστιαδες,—Il. ζ. 420.

Ορεὺς, Ουρευς.

Τοτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ορεὺς.—Ar. R. 292.

Ουρῆας μεν πρῶτον επωχετο.—Il. α. 5.

SYN. Ημιονος, αστραβη. ὑποζυγιον.

Ορεχθεω.

Πολλοὶ μεν βοες αργοὶ ορεχθεον αμφὶ σιδηρῳ. Il. Ψ. 30.

—Θαλασσαν εα ποτὶ χερσον ορεχθεῖν. Theoc. 11. 43.

——Καὶ οἱ ορεχθει

Θυμὸς ειδομενῳ στηθεων εξ αἷμα κεδασσαι. Ap. 2. 50.

SYN. Ορεγομαι. οριγναομαι, επιθυμεω. εφορμαω. κινεω, συνταρασσομαι βρυχομαι. σειω.

Ορεωκομος.

—Ὑπο τῶν δουλων τε κ' ορεωκομων: Ar. Th. 498.

SYN. Ορεοκόμος, αστραβηλατης.

Ορθαγης.

—Τον πλανητην ορθαγην—Lyc. 538.

SYN. Ξενος.—δαιμων Πριαπωδης.

Ορθευω.

Παρῆν τις αλλος, ὅς σου ωρθευεν δεμας: Eur. Or. 405.

SYN. Ορθοω. ανακυφιζω.

Ορθιαζω.

Και ψυχαγωγοῖς ορθιαζοντες γοοις. Aesc. Pers. 6[illegible]9.

SYN. Ορθευω. ροθιαζω. θρηνεω. μαντευομαι.

Ορθια.

Ορθια. (Adv)
Ενθα σϛᾶσ' ἤϋσε θεὰ μεγα τε δεινόν τε,
Ορθι' Αχαιοῖσιν.—Il. λ. 11.
S Y N. Ορθιον, ορθως, μεγαλως, ανατεταμενως.

Ορθιος.
Οτ' ἦσθετ' ανδρὸς ορθιων κηρυγματων. Soph. El. 685.
—'Ωσε παντας ορθιὰς
Στῆσαι φοβῳ δεισαντας εξαιφνης τριχας. Ib. Oed. C. 1695.
S Y N. Ορθὸς, ευτονος, ὑψηλὸς, ατραϐὴς, ορθοσαδὲς.

Ορθοϐατεω. Vid. Επωμαδιος.
S Y N. Ακροϐατεω.

Ορθοϐυλος.
Τῆς ορθοϐυλυ Θεμιδος—Aesc. Pr. 18.

Ορθοδαης.
Ουδὲ τον ορθοδαῆ
Τῶν φθιμενων αναγειν
Ζεὺς αὖτ' επαυσ' επ' ευλαϐειᾳ. Aesc. Ag. 1030.

Ορθοδικαιος.
—Και πολιν ορθοδικαιον. Ib. Eum. 997.

Ορθοδικης.
—Και ορθοδικαν Γᾶς ομφαλὸν κελαδητε, Pind. P. 11.

Ορθοδοτειρα. Vid. Μεσαι.

Ορθοεθειρος, Ορθοθριξ. Vid. Κεραστός.
Τορὸς γαρ φοϐος ορθοθριξ. Aesc. Ch. 30.

Ορθοκραιρος.
Εσθοντες κρεα πολλα βοῶν ορθοκραιραων. Il. ϑ. 231.
—Νεῶν ορθοκραιραων. Ib. σ. 3.
S Y N. Ορθοκερως. ορθοκρατος. ορθοτριξ.

Ορθοκρανος.
Και τυμϐον ορθοκρανον οικειας χθονὸς
Χωσαντες.—Soph. An. 1217.
S Y N. Ορθοπροσωπος. ορθοσαδὸς. ὑψηλὸς.

Ορθομαντεια.
Υπ' αυ με δεινὸς ορθομαντειας πονος
Στροϐεῖ, ταρασσων φροιμιοις εφημιοις. Aesc. Ag. 1225.

Ορθομαντις. Vid. Τειρεσιας.

Ορθονόμος.
Δαιμονες ορθονόμοι, Aesc. Eum. 966.

Ορθοπληξ.
Ως δ' ορθοπλὴξ πεφυκε καὶ δυσγαργαλὴς. Ar. ap. Suid.

Ορθοπολις.
Ευωνυμων τε πατερων
Αωτον, ορθοπολιν. Pind. Ol. 2.
S Y N. Ασυνέμος.

Ορθοπυς.
—Ορθοποδος ὑπερ παγυ—Soph. An. 996.

Ορθὸς.
Στη δ' ορθὸς,—Il. ψ. 271.
Και τυς μεν αλλυς παντας ασφαλῶς δρομυς
Ωρθυθ' ὁ τλημων ορθὸς εξ ορθῶν διφρων. Soph. El. 744.
—Ορθὴν ελπίδα. Ib 965.
—Ορθῆς ερετος. Ib.—Oed. T. 536.
—Ορθὸν επος. Ib. 514.
S Y N. Σταδαῖος, ορθοσαδος.—εμπεδος. θυσὶ ευθὺς. αληθὰς. ορθοφυὴς.

Ορθοσαδη, al. Ορθοσας. (εἶδος σεμματος.)
—Εμπυρυς ορθοσαδας. Eur. Hel. 554.

Ορθοσαδιος, Ορθοσαδιας.
Και κιμϐερικ' ορθοσαδια,—Ar. L. 45.
E X P. Χιτῶνες σϛατοὶ, συρτοί.

Ορθοσαδον.
Μετα δ' εργα τηλεθαοντα
Πολλὸν ὑπὲρ γαιης ορθοσαδὸν ηεξοντο. Ap. 4. 1426.

Ορθοσατης.
—'Υψηλας δε λαϊνας
Ορθοσατας ιδρυσεν. Eur. Herc. F. 980.

Ορθοω, Ορθῦμαι. Vid Ορθὸς.
Εζετο δ' ορθωθεὶς—Il. ϐ. 41.
Τυχη γαρ ορθοῖ και τυχη καταρρεπει,
Τον ευτυχῦντα τόν τε δυσυχῦντ', αεί.
Και μαντις εδεὶς τῶν καθεσωτων βροτοῖς. Soph. An. 1172.
Ηνίκ' Οιδιπυς ωρθυ πολιν. Ib. 173.
S Y N. Ανορθοω, αποπορθοω, επανορθοω, εξορθοω, κατορθοω, ορθυνω, αιωρεω. διϊθυνω, διεπω. συμπρατϊω.

Ορθρευω.
—Τᾷ ματρὶ κατ' ευνὰν ορθρευοισα. Theoc. 10. ult.
S Y N. Ορθρευομαι, εκορθρευω, εγρηγορεω.

Ορθρινὸν. Vid. Ορθρος.
Η τρυζει ορθρινὸν ερημαιη ολολυγων. Arat. 948.
S Y N. Ορθρυ, ὑπ' ορθρον, το ἑωθινὸν, πρωῒ, πρωϊον, ἑωθεν.

Ορθριδιος.
—Τι γαρ σὴν ευνέτιν ηῶ
Ουτως ορθριδιην ηλασας εκ λεχεων; Ep. l. 7.

Ορθριος.
Κυλληνης δ' αἰψ' αὖτις αφικετο δῖα καρηνα
Ορθριος. (al. αιθριος)—Hom. M. 143.
S Y N. Ορθρινὸς, αιθρινὸς, ἑωθινὸς, ἑῷος, ὑπηοῖος, πρωϊνὸς, πρωϊος, αμφιλυκος, λυκαυγὴς.

Ορθρογοη, Vid. Χελιδὼν.

Ορθρολάλος.

Ορθρολάλος.
Κερκίδας ορθρολαλοισι χελιδόσιν εικελοφωνους. Ep. l. 6
SYN. Ορθροβοας.

Ορθρος Vid Αμφιλυκη. νυς.
Ορθρε ανισαμενος, ινα τοι βιος αρκιος ειη. Hef. ε 575.
—Ταχυ δ' ορθρος εγιγνετο δημιοεργός. Hom. M. 98.
EPITH. Βαθυς. ιερός. σκιοεις. ροδοειδης, φαεσφορος. σελασφόρος
Αλλ' ότε δη ροδίοις αμαρυγμασιν αγγελος ηως
Ακροφανης εχαραξε λιποσκιον ορθρος ομιχλην. Nonn.
Ημος δ' ιερος ορθρος απ' ωκιατοιο ροαων
Αντολιας παγγειν επεττετο δ' ηριγενεια
Ηδυ φαος θνητοισι, και αθανατοισι φερουσα,— Orph.

Ορθων.
Εστι. Συρηκοσιός τοι ανηρ τ' δ' ερειται Ορθων,
Χειμεριης μεθυων μηδαμά νυκτος ιοις. Theoc. Ep. 8.

Ορθωνυμος.
Ιλιῳ δε κηδος ορθωνυμον—Aesc. Ag. 708.

Ορθως.
—Τέπος ορθως κο κακως ειρημένον. Ar. L. 1037.
SYN. Αληθως. δικαιως. ευ. ευεπηβολως, ιθεως, καλως. ευαρμοσως. δεοντως, προσηκοντως, επικριδον, ευαγεως.

Ορθωτήρ.
Ουτω δ' Ιερωνι θεος ορθωτηρ πελοι. Pind. P. 1.

Οριγανον, Οριγανος.
—Παναχτειν τε κονιλην
Ην τε και Ηρακλειον οριγανον αμφενεπουσι. Nic.
Και βλεποντ' οριγανον (i. e. δριμυ.) Ar. R. 616.

Οριγανοεις.
—Οριγανοεσσα τε χαιτη. Nic. Th.

Οριγναομαι.
Ητοι εγ' ωριγνατο πεπλωσω πελαμωνος Theoc. 24. 44.
Εγχισιν ηδ' ελατης αυτοσχεδον ωριγνωντο. Hef. α. 190.
SYN. Ορεγομαι, επιθυμεω. ορεχθεω.—διαμαχομαι.

Οριδρομια.
Τοσσον όσον σοφια κρεσσον οριδρομιας. Ep. l. 3.

Οριζω, Οριζομαι.
Ρηνος απο ζεφυρυ, Βιαδρειοδε ρειθρον απ' ηως
Γερμανων κρατεραν γαιαν οριζει όλην. Ep. l. 3.
—Ενθ' οριζεται
Βωμυς τελη τ' εγκαρπα Κηναιῳ Διι. Soph. Tr. 241.
SYN. Αφοριζω, διοριζω, καθοριζω, περιοριζω, περαινω, περατοω, απεπερατοω, περιγραφω. ταττω, διατατομαι. κρινω. κρινομαι. δοκιμαζω. καταλεγω. θεματιζω.

Οριμαλις.
Ουδε γαρ ηδ' ακυλοις οριμαλιδες—Theoc. 5. 94.
EXP. Τα ορεια μηλα.

Ορινω
—Τοισι δε θυμον ενι στηθεσσιν ορινε. Il. ς. 142
SYN. Εξορινω. διακινεω. αναταρασσω, διαταρασσω, ταρκιθυσσω, εξορμαω, ορμαινω, οροθυνω. παροξυνω, διεγειρω. υψοω.

Ορισμα Vid. Ορος (al. in seq ορισματα.)
Εως μεν ουν γης ορθ' εκειθ' ορισματα. Eur. Hec. 16

Οριτρεφης. Vid. Ορεστροφος.
—Καλαιρικα τε τρηχειαν
Καββαλε, τον φορεεσκεν οριτρεφεος κοτινοιο. Ap. 2. 34.

Ορκανη
Ποτι πολιν δ' όρκανα πυργωτις. Aesc. S. T. 352.
Πενθεως ας εις σκοτεινας
Ορκανας πεσουμενος. Eur. B. 611.
SYN Δικτυον. ερκιον, ερκος, ειρκτη.

Ορκιον, τα Ορκια
Ου μεν πως αλιον πελει όρκιον—Il. δ. 158.
Ορκια πιστα ταμοντες—Id. ς. 124.
SYN Σπονδη. συνθεσια, αρθμος, ορκος.
EPITH. Δικαιον, κρυπτον.

Ορκιος.
—Ορκιος δε σοι λεγω. Soph. An. 311.
SYN. Ενορκος, διωμοτος, ορκωτος, ορκωμοτης.

Ορκος.
—Τελευτησειν τε και ορκον. Il ξ. 280
SYN. Ορκιον. ορκωμοσια. ορκωμοσιον, διωμοσια ορκωμα. μυστηριον
EPITH Αλιτρος. αρρηκτος. απατηλιος, γαμηλιος. γεραιος, δολοεις. δεινος, μεγας. καρτερος πελωριος, ολεσηνωρ, υπερβασιος, υπερβιος, ψευδωμοτος.
—Επικλοπος ορκος ερωτων. Nonn.

Ορκοω. Vid. Ομνυμι.
—Ουδ' ωρκωσ' εγω. Ar. Th. 282.

Ορκωμα Vid. Ορκος.
Τοις ταμα παρβαινουσι των όρκωματα. Aesch. Eum. 771.

Ορκωμοτεω.
Το λοιπον εις άπαντα πλειστον χρονον
Ορκωμοτησας, Ib. 767.

Ορχωματος.
—Εὐξα Τερμιεὺς
Ορχωματος στεῦξιν αφθιτος ἕδρας. Lyc. 707.
SYN. Ορχωματικός.
Ορμαδιος. Vid. Βακχος.
Ορμαθὸς
Θὲς ὁρμαθὲς ερωτων. Anac. 32. 11.
—Επεὶ κέ τις αποτεσησιν
Ορμαθῶ εκ πετρης—Od. ω. 7.
SYN. Συνδεσμος. στιχος. εἰρμός. ογμός.—φωλεός.—συνταξις, συναφεια, συνεχεια.
Ορμαθω. Vid. Ορμαω.
Τινος αγαλματων ἱκέτις ορμαθω; Eur. Andr. 859.
Ορμαινω.
—Πολλὰ φρεσὶν ὁρμαινοντα. Il. κ. 4.
SYN. Ανασκοπεω. ενθυμιομαι. διατιθεμαι, εφισημι. ερευνω. μαιμαω. προχειριζω, σφαδαζω. φροντιζω. ὁρμαω.
Ορμαστειρα. Vid. Αθηνη.
Ορμαω,
Ορμησε πεδιοιο διωκειν ερτεον αλλο. Il. υ. 64.
SYN. Εξορμαω, παρορμαω, αφορμαω, ορνυμι, ορμαθω, ὁρμαινω. καταφερομαι. επιφερομαι, εκλυσσαω, επεσσυμαι, ροθεω. βαλευομαι.
Ορμαομαι.
Φευγειν ορμησωνται επ᾽ ευρέα νῶτα θαλασσης. Il. θ. 511.
Ειπερ προς αλλα δωμαθ᾽ ὡρμηθης ξενε. Eur. Al 1050.
SYN. Επειγω, ετοιμαζω, παρελαυνω, προβαινω. ορεω.
Ορμενιδαι
Ηιθεν Ιτωνιάδος μιν Αθαναιας επ᾽ αεθλα
Ορμενιδαι καλεοντες,—Call. 6. 76.
Ορμενος, Nom. pr.
—Και Ορμενον. ηδ᾽ Οφελεστην. Il. θ. 274
Ορμενος.
Αγριος, ηΰτε πῦρ, το τ᾽ επεσσυμενον, πολιν ανδρῶν
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει—Il. ρ. 738.
SYN. Ορμωμενος. διεγειρόμενος.
Ορμεω
Ακταῖσιν ὁρμεῖ.—Eur. Or. 55.
SYN. Προσορμεω, εφορμεω. εφορμιζομαι, καταπλεω, παραβαλλω, λιμενιζω, ὁρμιζω.
Ορμή
—Μινυνθα δέ οἱ γενεθ᾽ ὁρμή. Il. δ. 466.
SYN. Ορμημα, οιμημα. αικη. ευθυμια. επιθυμια. ετοιμασια. εφεσις, ορεξις. επιβολη, εμβολή. κινησις. βυλή τιμή.
EPITH. Αδιακριτος. απατηλός, αθεος. αγριος, ασπετος. αεσιφρων, ακοσμος, αλογος, αντιξοος, αυτοσσυτος. αφειδὴς, ζαμενης, λαβρος. συρια, θεοδιφὴς. κραιπνή. εναγωνιος. ποδηφόρος. επηβολος, περιμηκετος, δολιχοσκιος. δυσμαχος, μελία, τροχαλή.
PHR.—Και ποδῶν ευδρομος ὁρμή.
—Νηῶν πελαγοδρομος αστατος ὁρμή. Orph.
Ηελιε ακαμαντος αειδρομος ὁρμή. Cyr.
—Και απειρεα χειματος ὁρμὴν.
—Δυσαέα χειματος ὁρμὴν. Opp.
—Δυσαντεϊ κυματος ὁρμῇ. Mus.
—Τυχης ἑτεροτροπος ὁρμή. Ep. l. 4.
Τυφλὴν, ιθυκελευθον, εχων αντωπιον ὁρμὴν. Non.
Ορμημα.
Τισασθαι δ᾽ Ελενης ορμηματα τε στοναχας τε. Il. ϐ. 356.
SYN. Αρπαγὴ, ενθυμημα, μεριμνημα, ὁρμή.
Ορμιὰ, Ορμειά
Η δη δε καμνονθ᾽ ορμιαν τειναι μέ τις
Ανειλετο,—Eur. Hel. 1631.
Ορμιὴν ιππειον, εὔστροφον αγρωσσουσι. Opp αλ. 3.
Ορμειαὶ, κυρτοι, και εκ σχοινων λαβυρινθοι. Theoc. 21. 11.
SYN. Σχοινον (λεπτὸν.)
EPITH. Πολυαγκιστρος, δολιχή.
Ορμιηβολος.
—Ὁ Κωπασος—ορμιηβόλος, Ep. l. 6.
SYN. Δικτυβόλος. αλιεὺς, γριπεύς.
Ορμιζω.
Υψι δ᾽ επ᾽ ευναων ορμισσομεν,—Il. ξ. 77.
Νῆα μὲν ωρμισαμεν κοῖλον σπεος εισερυσαντες. Od. μ. 317.
SYN. Ενορμιζω, εφορμιζω, καθορμιζω, προσορμιζω, ὁρμεω.
Ορμινον.
Καρφεαθ᾽ ορμινοιο—Nic.
Ορμοδοτὴρ.
—Και ορμοδοτῆρι Πριηπῳ. Ep. l. 1.
Ὅρμος.
—Τὴν δ᾽ εις ὅρμον προερυσσαν ερετμοῖς. Il. α. 435.
SYN. Λιμην. ὁρμητηριον. καταγωγιον.
EPITH. Ακυμαντος. ἀλιγειτων. γλυκὺς, ευπλοος, ευτρηρων, επιστροφος, επιδρομος. ναυλοχος, πολυπειρων. πολυηρατος. κοῖλος, στεινοπορος.
Ορμος.
Ορμον δ᾽ Ευρυμαχῳ πολυδαιδαλον αυτίκ᾽ ενεικε
Χρυσεον, ηλεκτροισιν εερμένον, ηελιον ὥς. Od. σ. 294.
—Υποσχομενται μεγαν ὅρμον
Χρυσειοισι λιθοισιν εεργμενον, εννεαπηχυν. Hom. A. 103.

Ορμοι δ' αμφ' άπαλη δειρῆ περικαλλέες ἦσαν,
Καλοί, χρυσειοι, παμποικιλοι· ώς δε σελήνη
Στηθεσιν αμφ' άπαλοῖσιν ελαμπετο, θαῦμα ιδεσθαι. Ib V. 88.

SYN. Ορμίσκος, κλοιός, καθορμα, καθορμιον, περιτραχηλιον, περιδερίς, περιδεραιον, περιαπ]ον, ισθμιον, δειροπεδη.

PHR. Περιτραχηλιος, επιτραχηλιος, περιαυχενιος κοσμος.

EPITH. Εὔχρως.

Ορνεον. Vid. Ορνις.

—Διωκεν ορνεον αλλο. Il. ν. 64.

Ορνιθαρχος.

—Ουδὲ συμβολον
Επεβαλεν ορνιθαρχος ουδεὶς σοι παρών. Ar. Av. 1215.

Ορνιθειος.

—Κρεα τ' ορνιθειά γε κιχλᾶν. Ib. N. 338.

SYN. Ορνιθεος, ορνιθιος. αλεκτρειος, αλεκτορειος.

Ορνιθευτής.

Πᾶς τις εφ' ύμῶν ορνιθευτής. Ib. Av. 526.

SYN. Ορνιθαγρευτὴς, ορνιθοθηρας, ιξευτής.

—Και ταννυς ορνιθας απ' ηερος ηρυσασθαι. Op.

—Και ορνιθων τροφοποιός. Man.

Ορνιθιας.

—Ωσπερεὶ χειμὰν—Ορνιθιας—Ar. A. 877.

Ορνιθογονος.

Δια τὸ τὰς ορνιθογόνου ομμα
Κυκνοπ]ερου καλλοσυνας
Λήδας σκυμνε—Eur. Or. 1393.

Ορνιθοθήρας Vid. Ορνιθευτὴς

—Ορνιθοθηρα τυτοῖ. Ar. Av. 62.

Ορνιθομαντεω.

Ορνιθομαντευ δ' ετω περιφατῶς—Ib. 1289.

Ορνιθοπαις.

Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοῖς. Lyc. 731.

SYN. Ορνιθοφυής.

Ορνιθοπεδη.

Εξ ορνιθοπεδας ωδὸς ερημοφιλος. Ep. l. 1.

Ορνιθοσκόπος. Vid. Οιωνισὸς.

Εις γαρ παλαιὸν θᾶκον ορνιθοσκόπον
Ιζων, ιν' ἦν μοι παντὸς οιωνῦ λιμήν. Soph. An. 1011.

Ορνις.

Οι δ' ώς ῦν ειδον ὅτ' αρ' εκ Διὸς ηλυθεν ορνις. Il. θ. 251.

SYN. Οιωνὸς. ορνεον. πτηνὸς. πτερωτὸν.

EPITH. Αεριφοιτης, αεροιπετης, αεροιποτητος, διιπετης, αιόλος, αιολομορφος, αελληεσσα, διξιος, κακὸς, ευπ]ερος, μελανοπ]ερος, τανυπ]ερυξ, τανυσιπ]ερος, τανυσιπ]ερυξ, ηερια, λιγυρὰ, τανυχειλὴς, κῦφος, φοινικολοφος, κατοικιδιος.

PHR. Ορνιθων, πετεηνων εθνεα. Hom.

Θεσπεσιος ορνις ερωτων. Nonn.

Και Μοισᾶν ορνιχες, όσοι ποτὶ Χῖον αοιδὸν
Αντια κοκκυζοντες, ετωσια μοχθιζοντι. Theoc.

Ορνιχολοχος.

—Αρεταν, ορνιχολοχῳ τε,—Pind. Isth. 1.

Ορνυμι, Ορνυω.

Αλλὰ σύ γ' ορνυθι τῦτον—Il. ζ. 363.

Ορνυον ενδον εόντες αμυνασθαι περὶ νηῶν. Ib. μ. 142.

SYN. Ορμαω, παρορμαω, ορμαινω.

Οροyκος.

Τρηχυνει δρυμοισι παραθρωσκοντες ορογκυς. Dion. 286.

EJXP. Η τῦ ορυς εξογκωσις και ανατασις.

Οροδαμνίς.

Τοι δε ποτὶ σκιεραῖς οροδαμνισιν αιθαλιωνες
Τετ]ιγες λαλαγεῦντες εχον πονον.—Theoc. 7. 138.

SYN. Οροδαμνος, κλὰν, κλαδος, κλαδίσκος. βλαςημα ορπηξ.

Οροθυνω.

—Τον δ' οροθυνεν. Il. κ. 332.

SYN: Εξοροθυνω, ερεθιζω. ταρασσω, θαρρυνω, διεγειρω, προτρεπω, ὁρμαω, παρορμαω, ορινω.

Ορεκτυπος.

Βρεμει δ' αμαχετυ
Δικαν ύδατος ορεκτυπυ. Aesc. S. T. 85.

Ορέντης.

—Προμαχοισιν επεδραμε θερμὸς Ορεντης
Αρεος αμωων διφυὲς θερος· ουδὲ τις ετλη
Τοσσατιυ προμαχοιο μενειν αντιξοαν ὁρμήν.—
—Αελληεντι δε ταρσῷ
Γαμβρὸς ερετ]εεντος εμαινετο Δηριαδῆος. Nonn. l. 17.

Ορεντης. Nom. Fl.

——Υγρὸς Ορεντης
Ασπετος, Αντιοχοιο μεσην δια γαῖαν ὁριζων. Dion. 920.

Ασσυριος—ευρυρεεθρος Ορεντης. Nonn.

Ορος, Poet. Ουρος.

—Τυδ Κυλληνης ορος αιπύ. Il. β. 603.

Ουρεος εν βησσης—Ib. ξ. 397.

SYN. Βυνὸς πρὼν, λοφος.

EPITH. Αιπεινὸν, ακροπολον, ακριτοφυλλον, αζαλέον, αβατον, αιγιλιπον, αγχιαλον, αποτομον, ακριτον, απροσιτον, ασκιον, ανθοκομον, Αρκτῶον, βοτανηφόρον, βαθυδενδρον, βησσηεν, εκταδιον, ευρυβατον, βαθυκρημνον, δασυφυλ-
λον,

λον. ευδενδρον, ζαθεον, ηγαθεον, ηχῆεν, ηλιβατον, μακρὸν, κλεινὸν, νεοσχιδὲς. κραναὸν, νιφόεν. λευκὸν, ἱερὸν, μακραύχεν, οιοπόλον. λιπαρὸν, καρποφόρον. δενδρῆεν. οκρυόεν, παιπαλόεν, περιμήκες. πευκῆεν. πολυβοτειρον. σκιόεν. τραχὺ. τανυφυλλον, ὑψικαρηνον. ὑλῆεν, ὑψηλὸν, ὑψιλοφον, φορβαῖον. φλογερὸν. πῖον. δενδροκομον, καλλικομον, ὑψικομον, ερπῆεν. πολυαιθὲς. τρικαρηνον, αριπρεπὲς, νεοσιφυλλον, μεγα, χλωρὸν, καλὸν, ποιμνιον Ερμαῖον. φυλλησιον ωγυγιον.

P H R. Εσχεν ορος θαμνοισι περισκεπὲς—Call.

Τῦτο δε Νηριτὸν εςιν ορος καταειμενον ὑλη Hom.

Ουρεσιν αμφοτεροισι περισκεπεεσσιν ερυμνον. Dion

Τεινει προς αἰθερα κρᾶτα πολυδεσμον λεφος. Lyc.

Δενδροκομων ορεων λασιαυχενες ακραι.

—Ορεων αιπεινὰ καρηνα. Apollin.

*Ορος, Ουρος, Ὁριον.

—Ουρον αρυρης. Il. φ. 405.

Εν ιδιοις ορισις—Man. 4. 177.

S Y N. Ορισμὸς, ορισμα, ὁροθεσια, τερμα, περας, τελος, διορισμὸς, ατραπὸς.

Ορὸς, Ουρὸς, pro Ορρὸς

Καὶ κεν ορὸν πινων.—Od ρ 225.

Ορος.

—Επὶ χρυσῶν ορων. Ar. A. 82.

S Y N. Αμίς.

Ορυω.

—Πρὸς ρα πλατανισον ορυρεν. Il ζ. 310.

S Y N. Ενορυω, επορυω, ανορμαω, ὁρμαομαι, ανερχομαι.

Οροφή.

Υψοθεν εξ οροφῆς (al. εκ κορυφῆς.) Od. χ. 298.

S Y N. Οροφος, οροφωσις, οροφωμα, δοκωσις, ξυλωσις, σἶεγη, σἶεγος, τεραμνον, σανιδωμα, καταστεγασμα, πετευρον, φατνωμα. κεραμος, τεγη.—κορυφὴ, ακρον.

Οροφος.

Λιχρήεντ' οροφον λειμωνόθεν αμησαντες. Il. ω. 451.

S Y N. Οροφὴ, αυλή. (εἶδος καλαμυ προς τὴν οροφὴν επιτηδειυ)

Οροφηφαγος.

—Οροφηφάγον αψαμενων πῦρ. Ep. l. 1.

Οροφηφόρος.

Ενθεν αεξηθην οροφηφόρος—Ep. l. 4.

Οροφιας.

Υπο τῶν κεραμιδων Ηλιασὴς οροφιας. Ar. V. 206.

Ορπηξ.

Ταμνε νεως ορπηκας.—Il. φ. 38.

S Y N. Κλαδος.—ὑσπληγξ, κεντρον.

O P

E P I T H. Αμπελοεις, ευθαλὴς. χαμηλὸς καλλιφυτος, δαφνινος, τανάὸς, χλοερὸς.

—Τοι δ' εκεχυντο

Ορπακες βραβυλοισι καταβριθοντες εραζε. Theoc.

Ορροπυγιον.

Κατα τὸ σἶομ' αδειν. ἡ κατα τὸρροπυγιον. Ar. N. 158.

Ορρὸς.

Εγω δὲ τ' αλγεῖν αρχομαι Τον ορρὸν—Ib. B. 224.

S Y N. Πυγὴ πρωκτὸς.

Ορρωδεω

—Ορρωδῶν θανεῖν. Eur. Hec. 767.

S Y N. Εκφοβεω, περιφοβεομαι. ερσἶω, φοβεομαι. δειδω, εκπλησσομαι. ὑποπἶησσω, ὑποςελλομαι—απορεω. μαινομαι.

Ορρωδια.

—Αλλ' ισω ορεινων

Ορρωδια μοι, μή τι βυλευσῃς κακὸν.—Ib. M. 317.

S Y N. Δεῖμα, δεος, φοβος. πἶοα, πἶοια. πἶοησις. πἶοιησις, πἶυρμὸς. φρικὴ, καταπληξις, ὑποπἶηξις—ευλαβεια. απορια.—αγωνια, πἶαχισμός.

Ορσικἶυπος.

—Και πυρπαλαμον βελος

Ορσικἶυπυ Διός—Pind. Ol. 10.

Ορσιλοχος.

—Ορσιλοχον πολεεσσ' ανδρεσσιν αναχἶα. Il. ε. 546.

Ορσινεφης. Vid. Ζευς.

Ορσοθυρα.

Ορσοθυρη δέ τις εσκεν εϋδμητω ενὶ τοιχω. Od. χ. 126.

E X P. Υψηλη θυρα—αμφιθυρον. παραςας. κιγκλὶς.

Ορσολοπευω, Ορσολοπεω.

Η με βιων ενεχ' ὧδε χολυμενος ορσολοπευεις. Hom. M. 303.

Καχομαντις αγαν ορσολοπεῖται

Θυμὸς εσωθεν. Aesc. Per. 10

S Y N. Ταρασσω, ανατεραττω, διαταρασσω, διαπολεμεω. θορυβεω.

Ορσολοπος.

Ορσολοπος μεν Αρης—Anac. 116.

Ορτομαι. Poet.

Ορσεο Λαομεδοντιαδη—Il γ. 250.

S Y N. Ανιςαμαι. αναϊσσω.

Ορσοτριαινης. Vid Ποσειδων.

Ορσοτριαινα δ' επ' Ισθμον ποντιαν

Αρμα θοον τανυειν. Pind. Ol. 8.

Ορταλιχος.
Ουδ' οπότ' ορταλιχοι μινυροὶ ποτὶ Κοῖτον ὁρῷεν. Theoc 13 12
SYN. Ορταλιχεὺς, νεοσσὸς.—αλεκτωρ.

Ορτιλοχος.
Οικῳ εν Ορτιλοχοιο δαιφρονος—Od. φ. 16.

Ορτυγια.
Ορτυγιης καθυπερθεν, ὅθι τροπαὶ ηελιοιο. Od. ο. 403.

Ορτυξ.
—Μειδιας δ' εκει
Ορτυξ εκαλειτο· και γαρ ἤκεν ορτυγι
Υπὸ στυφοκομπυ τὴν κεφαλὴν πεπληγμενῳ. Ar. Av. 1298.
Ορτυγες οικογενεῖς—Ib.

Ορτυγομητρα.
Και Λητεῖ Ορτυγομητρα. Ib. 871.

Ορυγμα.
Σε τὴν ορυγμα δεινὸν ἠμιλλημενην—Eur. Hel. 553.
SYN. Κατορυχὴ, κατασκαφὴ, βοθρος, διωρυξ, διορυγμα, διωρυγὴ, σκαμμα.—σκαπανη, σκαλευμα.

Ορυκτός.
Ιπποι δε ρεα ταφρον ὑπερθορεονται ορυκτὴν. Il. θ. 179.
SYN. Σκαπτός.

Ορυμαγδός.
—Πολὺς δ' ορυμαγδὸς ορωρει. Il. ς. 810.
SYN. Θορυβος, κλυπος, ταραχος, κραυγὴ.
EPITH. Αζηχης, αἱματοεις, αργαλεος, ηχηεις, σιδηρεος.

Ορυσσω, Ορυττω.
Εκτοσθεν δε βαθεῖαν ορυξομεν εγγύθι ταφρον. Il. η. 341.
SYN. Διορυσσω, εξορυττω, κατορυσσω, λακκιζω, εκχοΐζω, σκαπτω, ταφρευω. γλυφω.

Ορφανευω.
—Τεκν' ορφανεῦσαι τἀμὰ Ib. Alc. 163.
Ερημος οἶκος και τεκν' ορφανευεται. Ib. Hipp. 847.
SYN. Ορφανιζω, ορφανοτροφεω, επιτροπευω. απορφανιζω

Ορφανευμα. Ορφανια.
—Προταρβων ορφανευμ' εμῶν τεκνων. Eur. F. 546.
Μητ' εν ὀρφανιᾳ πεσομεν Στεφανων. Pind. Isth. 8.
SYN. Ερημια.—απαιδια, ατεκνια, χητοσυνη.

Ορφανιζω.
Ορφανιζει μεν κακὸν
Γλῶσσαν φαεννᾶς οπός. Ib. Pyth. 4.

SYN. Απορφανιζω, ερημοω.—ορφανευω.

Ορφανικος. Ορφανιος.
Μη παῖδ' ορφανικὸν θειης χηρην τε γυναῖκα. Il. ζ 432.
Ορφανιον κλαιω γῆρας οδυρομενη. Ep. l. 3.

Ορφανός, Ορφανὴ.
Ος τε τευ αφραδιης αλιτραινεται ορφανὰ τεκνα. Hes ε 328.
—Αι δε λειποντο
Ορφαναὶ εν μεγαροισι—Od. υ. 68.
SYN. Ορφανισκὸς. χῆρος. ανηβος.—χηρα.

Ορφευς.
Πρῶτά νυν Ορφῆος μνησωμεθα, τὸν ῥά ποτ' αυτὴ
Καλλιοπη Θρηΐκι φατιζεται ευνηθεῖσα
Οιαγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος αγχι τεκεσθαι
Αυτὰρ τὸν γ' ενεπουσιν ατειρέας ουρεσι πετρας
Θελξαι αοιδαων ενοπῇ, ποταμῶν τε ρεεθρα. κ. λ. Ap. 1. 23.
EPITH. Θρηΐξ. Θρηικιος. ηδυμος, χρυσολυρης.
PHR. Εὖς παις Οιαγροιο. Apoll.
Εξ Απολλωνος δε. φορ·
μικτὰς αοιδᾶν πατὴρ.
Εμολεν ευαινητος Ορφεύς. Pind. Pyth. 4.
Ει δ' Ορφεως μοι γλῶττα και μελος παρῆν Eur.
Ορφεὺς μεν γαρ τελετας θ' ἡμῖν κατεδειξε,— Arist.
—Ως Ορφεῖ προσθεν εδωκεν
Αδεα φορμιζοντι παλισσυτον Ευρυδικειαν. Mosc.
Ταιναρον ηνικ' εβην σκοτιην ὁδὸν, αἶδος εσω
Ημετερῃ πισυνος κιθαρῃ δι' ερωτ' αλοχοιο, κ. λ. Orph. 41.
Καλλιοπης τε και Οιαγρυ κῦρος φιλος—Ib.

Ορφναῖος, Ορφνηεις.
Νυκτα δι' ορφναιην—Il κ. 83.
Ευαγγελε φανεντος ορφναιε πυρὸς. Aesc. Ag. 21.
Ορφνηεις. δολοεργος. αεεσιος,—Man. 4. 57.
SYN. Ορφνος. ορφνινος. ορφνωδης, δνοφερὸς, σκοτεινός. νυκτερινός.

Ορφνη.
—Δολιχὴ επεμαιετο παντοθεν ορφνη. Orph. 119.
SYN. Αχλυς, σκοτια ζοφος. νύξ.
EPITH. Αεικὴς. αλαῶπις, αμηδητος. αστεροομματος, αχλυοεσσα, αμειδρομος, ασπετος, γαμοπολος. δυσειδὴς. δνοφερὰ, κελαινεφαὴς, λιποφεγγὴς. νηχυτος. νυκτερος. νυκτιπεφοιτος, νυκτιφοιτος. θαλαμηπόλος. μελαναυγὴς. λυγρὰ, ολοὴ, φθισιμβροτος, σκοτερὰ.

Ορφος, Ορφισκος.
—Και ωμιμοσων γενος ορφων. Opp.
—Η ορφων ιυαλον γενος—Ath. l. 7.
Και Αιολιων ορφισκον, Ib.

Ορχαμος.
Των—ηρχ' Ασιος ορχαμος ανδρων. Il. ϲ. 837.
SYN. Ηγεμων, εξαρχος, αρχος.
EPITH. Αλκηεις, θερσσοος.

Ορχατος.
Εκτοσθεν δ' αυλης μεγας ορχατος αγχι θυραων
Τετραγυος· περι δ' ερκος εληλαται αμφοτερωθεν
Ενθα δε δενδρεα μακρα πεφυκει τηλεθαωντα,
Ογχναι, και ροιαι, και μηλεαι αγλαοκαρποι,
Συκαι τε γλυκεραι, και ελαιαι τηλεθοωσαι·
Od. η. 112.
SYN. Δενδρων, αλωα· παραδεισος ορχος, ογμος.
EPITH. Αμπελοεις, ηνεμοεις.
—Πελας δε τις ορχατος αυλης
Αμφιλαφης, δροσοεντι φυτων εθαλυνετο καρπῳ.
κ λ. Nonn. l. 3.

Ορχεω.
Εκ των αελπτων μαλλον ωρχησε φρενας. Ath. l. 11.

Ορχεομαι.
Αλκινοος δ' Αλιον και Λαοδαμαντα κελευσεν
Μουναξ ορχησασθαι, επει σφισιν ουτις εριζεν. Od. θ. 371.
Ορχειοντ', αλληλων επι καρπῳ χειρας εχοντες.
Hom. A. 196.
SYN. Αλλομαι, διασκιρτω, βακχευω, πηδαω, σκιρταω, αναχορευω, χορευω.—κινεομαι.
Εμμελεως χαιτησιν επιδον ρησσωσι ποδεσσιν. Ap.
Ασιατος ελικοεντι ποδων βακχευετο παλμῳ
Καμπυλον ιχνος εκαμψε ποδων ελικωδεϊ ταρσῳ.
Διξοον εκ λαιοιο μετηλυδα ταρσον αμειβων.
Nonn.

Ορχηθμος, Ορχημα, Ορχησμος.
—Δαημονες ορχηθμοιο. Od. θ. 263.
Νυσσια Κνωσσια ορχηματα
Αυτοδαη ξυνων ιαψης. Soph Aj 709.
Ορχησμοι επιρροιοι ποδος. Aesc. Eum. 373.
SYN. Ορχησις
EPITH. Αμυμων, πολυγηθης, ιμεροεις, αιολοπαιγμων.

Ορχηστηρ. Ορχηστης.
Κουροι δ' ορχηστηρες εδινεον, εν δ' αρα τοισιν
Αυλοι φορμιγγες τε βοην εχον—Il. σ. 494.
Ψευσται ορχησται τε, χοροιτυπιησιν αριστοι. Ib. ω. 261.
Ορχηστης, Νιοβης εμπνοον αρχετυπον. Ep. l. 2.

SYN. Χορευτης, φιλοχρημων.

Ορχηστυς.
Μολπη τ', ορχηστυς τε, τα γαρ τ' αναθηματα δαιτος. Od. α. 152.
SYN. Ορχηστικη, ορχηθμος.

Ορχομενος. (εν τη Αρκαδια)
—Και Ορχομενον πολυμηλον. Il. ϲ. 605.

Ορχομενος. (εν τη Βοιωτια)
—Και Ορχομενον Μινυειον. Ib. 511.

Ορχος.
Ενθα δε κοσμηται πρασιαι παρα νειατον ορχον
Παντοιαι πεφυασιν, επηετανον γανοωσαι. Od. η. 127.
—Ορχους δε μοι ωδ' ονομηνας
Δωσειν πεντηκοντα, διατρυγιος δε εκαστος. Ib. ω 340.
SYN. Κηπος. η επι στιχον φυτεια των αμπελων

Ορω. Ορωρω.
Νουσον ανα στρατον ωρσε κακην—Il. α. 10.
—Βοη δ' ασβεστος ορωρει. Ar. Pa. 1286.
SYN. Διεγειρω, ορινω, ορθυνω, εγειρομαι, ανεγειρομαι, ανορω, εξορω, ενορω, επορω.

Ο Σ

ΟΣΑ'ΚΙ. Poet. Ὁσσάκι
Οσσακι γαρ κυψει' ο γερων πιεειν μενεαινων
Τοσσαχ' υδωρ απολεσκετ' αναβροχεν—Od. λ. 584.
SYN Οσακις, οποσακις, ποσακις, οσαχως.

Οσατιος. Ὁσσατιος. Vid. Ὁποσος. Ὁσος.
Οσσατιον τε και οιον απωλεσε λαον Αχαιων. Il ε 758.

Οσημεραι
Και μην προτου γ' οσημεραι.
Επι την θυραν εβαδιζεν αει την εμην. Ar. Pl. 1007.
SYN. Επ' ημαρ. καθ' ημεραν.

Οσια.
—Ουδ' οσιη κακα ραπτειν αλληλοισιν. Od. π. 423.
Ουχ οσιη κταμενοισιν επ' ανδρασιν ευχετασθαι. Ib χ. 412.
SYN. Θεμις, οσιοτης, ευλαβεια.—κηδεια.

Οσιοω, Ὁσιοω
Ουτος γαρ σε καθαρμος—οσιωσει. Lin.ap.Stob.
Φυγαισι δ' ωσιων,—Eur. Or. 513
SYN. Αγνιζω, καθαιρω, αφοσιουμαι. εξοσιοω.

Οσιος.

Οσιος.
—Βροτῶν ὅσιον γε κυεῖται· Hom XL. 6.
—Ει μεν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ. Eur. Hec. 787.
SYN. Αγιος, καθαρὸς, δικαιος, ευσεβὴς. εντιμος. μεγας.
Οσιρις
—Και Οσιριδος ἱερὰ χυτλα· Orph. 32.
—Μεμφιτης πρεμος. Lyc. 1291.
Οσμή.
—Μη βαρυνθῆσιν κακῆ
Οσμῆ πρὸ τοῦ δεοντος—Soph. Ph. 912.
SYN. Οδμή.—ευωδια—δυσωδια.
Οσον,
Τοσσον τις τ' επιλευσσει ὅσον τ' επὶ λᾶαν ἵησιν. Il γ 12
SYN. Εως αν, ἑως ποτε. ἑως οὗ, μεχρι πο.
Οσος. Poet. Οσσος. Vid Οποσος
—Ουτι τοσος γε ὅσος Τελαμωνιος Αιας. Il. β. 528.
Οσσος εην, οἷος τε—Ib ω 630.
Οσσα
—Μετὰ δέ σφισιν οσσα δεδηει. Il β. 93.
SYN. Φημη, κληδων, αυδή.
EPITH. Αμβροτος, αριηκης, ερατη, μελιπνοος, νεηφατος, περικαλλης, πολυπευθης.
Οσσα.
—Ετερμα δ' Οσσης Ουρεα.—Call. 4. 137.
Οσσαν επ' Ουλυμπῳ μεμασαν θεμεν, αυτὰρ επ' Οσσῃ
Πηλιον εινοσιφυλλον, ἱν' ουρανὸς αμβατὸς ειη. Od. λ. 315.
Οσσε.
—Οσσε δε οἱ πυρὶ λαμπετοωντι εἰκτην. Il. α. 104
SYN. Ομματα οφθαλμοί.
EPITH. Αδακρυτω, αιματοεντε, περικαλλεε, φαεινώ.
Οσσευομαι. Οττευομαι. Οσσομαι.
—Οττευομενη δε καθηται Ar. L. 597.
—Οσσοντο γαρ αλγεα θυμῷ. Il σ. 224.
SYN. Κληδονιζομαι, οιωνιζομαι, μαντευομαι προορεω.
Οσσιχος.
Οσσιχον εστι τὸ τυμμα, και ἁλικον ανδρα δαμασδει. Theoc. 4. 55
SYN. Ολιγος ὅσος, σμικρὸς ὅσος.
Οστεον, τὰ Οστεα
—Περησε δ' αρ' οστεον εισω. Il. δ. 460.
—Σεο δ' οστεα πυσει αρουρα. Ib 174.
SYN. Οστοῦν. οστεον.
EPITH. Αρμοσθεντα. αφαυρά, λευκά, μυελοεντα, σεσηποτα, ταμεσιχροα.

Οσπριον.
—Ως εμὰ κιχλαι
Αι ρακιες ξηροις ηκαχον οσπριοις. Ep. l. 2.
Οστινος, Οστωδης
Τοῖς οστινοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός. Ar. A. 863.
Και τε μαγειροι φασιν οστῶδες σφοδρα. Ath. 6.
SYN. Οστεϊνος, οστεφυής.
Οσλιγξ
—Τὰ δέ οἱ οσσε
Οσλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ινδαλλοντο. Ap. 1. 1297.
—Απ' οσλιγγων αιὲν αλειφα ρεει Ib Sch. Call.
SYN. Λαμπαδων.—βοστρυχος, βοστρυξ.
Οσοθηκη.
Ουκ οσοθηκαις—Lyc. 367.
Οστοφυης. Vid. Οστινος
Καρκινοι,—οστοφυεῖς,—Hom. B. 287.
Οστρακινδα.
—Και βλεψειας οστρακινδα. Ar. Eq. 851.
Οστρακοδερμος
Καρκινοι—οστρακοδερμοι. Ib 286.
Οστρακον. Vid Λεπυρον.
Αιολον οστρακον εσσι, χελυς, ορεσι ζωουσα; Hom. M. 33.
Εστι δέ τις γλαφυρῷ κεκαλυμμενος οστρακῳ ιχθύς. Opp.
Οστρακοχρως. Vid. Παγουρος.
Οστρακοω.
Κελυφανω στροβιλον ωστρακωμενην. Lyc. 89.
EXP. Τῷ οστρακῳ τοῦ ωοῦ εσκεπασμενην.
Οστρακοεις
—Οστρακοεις επλαταγησε δομος. Ep. l. 1.
Οστρεα. τα.
—Και οστρεα μυελοεντα. Ath. 4. 5.
Οστριμον.
Αλλ' οστριμον μεν αντί—Lyc. 94.
SYN. Επαυλις.
Οστριτης.
Νῦν δε και Οστριτην οιον λιθον εντριψαντες,
Ακριτον. κελομαι πινειν. οδυνηφατον ειδώς. κ. λ. Orph. L.
EPITH. Αυδηεις, εχεφρων, θεουδής.
Οσφραινομαι, Οσφρασμαι.
—Κρομμυων οσφραινομαι. Ar R. 667.
—Οσφρόμενος εξεπτυσα. Ib. V 788.
SYN. Οσμαομαι, ρινηλατεω
Ουδ' ιερὰ ρινεσσιν επερχεται ηρος οδμή. Apoll.
Οσφραντηριος.
—Και μυκτῆρες οσφραντηριοι. Ar. R. 920.
SYN. Οσφραντικὸς. οσφραντὸς.

Οσφύς

Οσφύς.
Εχουσι γαρ και κεντρον εκ της οσφύος
Οξυτατον, ῷ κεντῶσι—Ib. V 225.
SYN. Ραχις, ψοα, ψοῖα, ιξύς, κοιλια, κυστις
EPITH. Αβροχος.

Ο Τ

Οταν, Ὁτι. Vid. Ὁποταν.
—Οταν μ' ερεθῃσιν ονειδειοις επεεσσιν. Il. α. 519
Κρεσσων γαρ βασιλευς ὅτε χωσεται ανδρὶ χερηϊ. Ib. 80.
Οτι.
—Οτι ρα θνησκοντας ὁρᾶτο. Il α. 56.
SYN. Διοτι, επεὶ, επείπερ, επειήπερ, οττι, ὅτι τοι.
Οτις.
Ανθρωπους τινυνται, ὅτις κ' επιορκον ομοσσῃ. Il. τ. 260.
SYN. Ὁσος περ. πᾶς ὅσος. πᾶς ἑκαστος, ὁποσος. ὅτις αν, ὅτις δὴ, ὅτις ποτὲ, ὅτις περ.
Οτλευω. Οτλεω.
Η τηλικονδε πεῖραν οτλῆσαι κακῶν. Lyc. 819.
—Καματον βαρὺν οτλευουσι Apoll. 2. 1010.
SYN. Ὑπομενω, ὑποφερω, κακοπαθεω, οἰζυω. πονῶ. μογεω.
Οτλος.
Απαντα πανδοκοῦσα παιδιας οτλον. Aesc. S. T. 18.
SYN. Καματος, μοχθος, πονος, ταλαιπωρια, κακοπαθεια, τρυσις.
Οτοβος. Οττοβος.
—Οτοβος δ' απλητος ορωρει
Σμερδαλεης εριδος.—Hes. Θ. 709.
SYN. Αραγμος, θορυβος, ερυμαγδος, ἦχος, ὁμαδος. ψοφος
EPITH. Αρματοκτυπος, θηλυμανης.
Οτοτυζω
Αλλος αλλον ωτοτυζε. Eur. Ph. 1054.
SYN. Θρηνεω, γοαω, οδυρομαι. ανοτοτυζω, εποτοτυζω.
Οτραλεως.
Αιψα και οτραλεως—Il. τ. 317.
SYN. Σπουδαιως, ταχεως, δραςικῶς, ενεργῶς, επιμελῶς, αδολως.
Οτρευς.
Οτρεὺς δ' ἐςὶ πατὴρ ονομα κλυτός—Hom. A. 147.
Οτρηρὸς.
Τὼ οἱ εσαν κηρυκε και οτρηρὼ θεραποντε. Il α. 321.
SYN. Σπουδαῖος, συνεργὸς, ενεργὴς, φιλεργὸς, δραςικὸς, δραςηριος, επιμελὴς, επισπερχὴς, ὑπηκοος, ταχὺς, ανδρεῖος, πιςός.
Οτρυνεω, Οτρυνω
Οτρυνεων Δαναους—Il. γ. 209.
Αλλ αλλους οτρυνε καρηκομοωντας Αχαιούς. Ib. δ. 268.
Κλιψαι δ' ωτρυνεσκον εὔσκοπον Αργειφοντην. Ib. ω. 24.
SYN. Εξοτρυνω, εποτρυνω, παροτρυνω, κελευω, εγκελευω, οξυνω, παρορμαω, προτρεπομαι, διεγειρω, επισπευδω, παρακατασκευαζω, παρακαλεω.
Οτρυντυς, Οτρυντειδης. Vid. Ιφιτιων.
Οτρυντυς
—Μηδέ τις αλλην
Λαῶν οτρυντὺν ποτιδεγμενος ισχαναασθω. Il. τ. 235.
SYN. Παρορμησις, παρακελευσις, προτροπὴ.
Οττι ταχιςον.
Χρειω δ' ὅττι ταχιςον αγει πλοον,—Call. 4. 319.

Ο Υ

Ου, Ουκ, Ουκι.
Μη σὺ τοι ου χραισμῃ σκῆπτρον—Il. α. 28.
—Και ουκ απεδεξατ' αποινα. Ib. 95.
—Ηε και ουκι. Ib. 238.
SYN. Μὴ, ου μη, ουδέν τι.
Ουας.
—Οι δ' ουασι παντες ακουον. Il. μ. 442.
SYN. Ους,—ὦτα, ακοαί. vid. ακουω.
EPITH. Χρυσοδερον.
Ουδαῖος.
—Ουδαιῳ ενὶ βοθρῳ. Hom. M. 112. (al. καταιδαιῳ.)
SYN. Χερσαῖος, εγγειος, επιγειος, χθονιος, επιχθονιος.
Ουδαμα, Ουδαμῆ, Ουδαμου, Ουδαμως. Vid. Μηδαμῆ
Ουδαμά τοι συνεβα ποθέσαι τινά τῶν απεοντων ὁ Theoc. 10. 8.
Κρατος δ', ὅτω κρατος μελει,
Παραβατὸν ουδαμῆ πελει. Soph. An. 886.
—Τοῦτον ουδαμοῦ λεγω Ib. 189.
Το συγγενὲς τοῦτ' ουδαμῶς τότ' ην φιλον. Ib. Oed. C. 805.

Οδυας,

Ουδας. Οὖδος.
Φῶτες οδαξ ἑλον ὖδας.—Il. λ. 748.
—Καρη δ' ες ὖδας ὁρᾶται. Hes. 532.
Πεπλον μὲν κατεχευεν ἑανὸν πατρὸς επ' ὔδει.
Il. ε 734.
SYN. Δαπεδον, εδαφος, γῆ.
EPITH. Ασπετον, αμβροτον, αρισφαλὲς, γενεθλιον, ευρυχορον, ευζωον, ευπλατον, θεσκελον, κραταιπεδον, λυπρὸν, πῖαρ, πολυδαιδαλον, σ]υφελὸν, φυσιζοον.
Ουδὸς.
Εση επ' ουδὸν ιών,—Il. ζ. 375.
SYN. Βατὴρ, βαθμὸς, βηλὸς. ολιά.
EPITH. Αυλειος, λιπαρὸς, ξεστὸς, λαϊνος, ασεμφὴς, ευερκὴς, ξεστηδόκος.
Ουδείς.
—Τὸ ὄν μενος ουδενὶ εικων. Il. χ. 459.
Ουδεν. pro Ου.
—Ὅτ' αριστον Αχαιῶν ουδὲν ετισας. Il. α. 244.
Ουδενοσωρος.
—Τευχεα—ουδενοσωρα—Il. θ. 178.
EXP. Ουδεμιᾶς φροντίδος αξια.
Ουδ[illegible]
—Ουδεπη εσὶ
Σεῖο γε ληθομενος, γλυκερὴν κοσμησαι αοιδὴν.
Hom. VI. 58.
SYN. Ου μη. ουχὶ. ουδαμῶς. μηδαμῶς, μη δῆτα, ου μὲν πως. ουκουν, ου μεν τοι, ου μεν ουν.
Ουδεποτε. Vid. Μηποτε.
Ουδετοτε Τρῶες πρὸ πυλαων Δαρδανιαων
Οιχνεσκον,—Il. ε. 789.
Ουδεπω. Vid Μηπω.
—Ουδεπω Εκτωρ Πευθετο—Il. λ 497.
Ουδετερωσε.
—Ουδ' αρα τε προκυλινδεται ουδετερωσε. Il. ξ. 18.
Οὖθαρ.
Ει δέ κεν Αργος ἱκοιμεθ' Αχαϊκὸν, οὖθαρ αρουρης.
Il. ι. 141
SYN. Μαζὸς. τρωγαλιον, ευφορια. (το καρπιμώτατον τῆς γῆς)
EPITH. Γλυκερὸν, τιθηνητηριον.
Ουθατοεις.
Και χθονα πιειραν, παντων τροφὸν ουθατοεσσαν.
Orph. L.
Ουκαλεγων.
Ουκαλεγων και Αντηνωρ πεπνυμενω αμφω. Il. γ. 148.
Ουκουν.
Ουκουν, Προμηθευ, τουτο γινωσκεις—Aesc. Pr. 377.
SYN. Ουδαμῶς.

Ουλαμός.
—Κιὼν ανὰ ουλαμὸν ανδρῶν. Il. δ. 251.
SYN. Αθροισις, θορυβος, λοχος, ταγμα, ταξις. μαχη.
EPITH. Μελισσαῖος, χιλιοταυς.
Ουλαμηφόρος.
—Πευκησιν ουλαμηφοροις
Τριεσπερου λεοντος—Lyc. 32.
Ουλαμωνυμος. Ib. 183. (al. Ουλαδωνυμος.)
Ουλή.
Ουλὴν την ποτέ με σῦς ηλασε λευκῷ οδοντι.
Od. φ. 219.
SYN. Ωτειλή κηλὶς, μωλωψ.
Ουλιος
Οἷος δ' εκ νεφεων, αναφαινεται ουλιος αστήρ. Il. λ. 62.
SYN. Ουλιμος, ολοὸς, οὖλοος, οὖλος, ουλομενος, ολεθριος.
Ουλοκαρηνος.
Γυρὸς εν ωμοῖς, μελανοχροος, ουλοκαρηνος. Od. τ. 246
SYN. Ουλοθριξ, τριχολος, ουλοτριχος, οὖλος, πλοκαμωδης
Ουλοπους.
Ουλοποδ', ουλοκαρηνα πυρὸς κατεδαμνατ' αϋτμῆ. Hom. M. 137.
Ουλος.
Αρτον δ' οὖλον ελων—Od ρ 343.
Χλαῖναν πορφυρεην ουλην εχε δῖος Οδυσσεύς. Od. τ 225
—Ουλη δ' επενηνοθε λαχνη. Il. κ. 134.
SYN. Ολος, ὑγιὴς, προσηνης.—τρυφερὸς, απαλός.—δασὺς.—ουλοθριξ.
Ουλος Vid. Ουλιος, Ολεθριος.
Ει ουτω μαινεσθαι εασομεν οὖλον Αρηα. Il. ε. 717.
Ουλοχυτη
—Και ουλοχυτας ανελοντο. Il. β. 410.
SYN. Ολαὶ. ουλαὶ, κριθαὶ, προχυται, τὰ ουλοχυτα —τὰ κανά.
Οὖλε.
Οὖλέ τε και μεγα χαῖρε,—Od. ω. 401.
SYN. Υγιαινε, ευτυχει, ευπραττε, χαιρε.
Ουπις.
Οὖπίς τε, Λοξώ τε, και ευαιων Εκαεργη.
Θυγατερες Βορεαο,—Call. 4. 292.
Ουπω, Ουπως. Vid. Μηπω, Μηπως.
—Και ουπω λῆγε χολοιο. Il. α. 224.
Τῷ δ' ουπως τις ὁμοῖος—Ib. β. 553.
Ουπωποτε. Vid. Μηποτε.
Τῇ δ' ουπω ποτὲ ναῦται ακηριοι ευχετοωνται.
Od. μ. 98.

Ουρα τα, pro Ουρεα, Ορη.
Οσσα δε δισας ερα κατωμαδιοιο πελονται. Il. ψ. 431.
E X P. Ορμη, αφεσις.
Ουρα
—Οἵ ρα μυων ουρας σ]ομασεσσιν εκοπ]ον. Hom. B. 290.
S Y N. Κερκος. ολκαια.—ορροπυγιον.
E P I T H. Αμφιελικτος, αγκυλοκυκλος, αυτοελικτος, αυτοσσυτος, ασατος, δεπ]υχος, δολιχη, δολιχοσκιος, εκλυτος, ελαφρα, λεπ]οφυης, λασιος, ευτριχος, ταιυτριχος.
Ουραῖος
—Τριχες ακραι Ουραῖαι—Il. ψ. 520.
Ουραιη (Αμις)
—Την κακοσμον ουραιην. Ath. 1. 14.
Ουρανια. Vid. Μουσα.
Ουρανιη πολον ευρε και ουρανιων χορον αστρων.
Αστρων εδιδαξα παλινδινητον αναγκην. Ep. l. 1.
Ουρανιδης. Ουρανιων.
Ουρανιδη μεγ' ανακτι, Θεων προτερω βασιληϊ. Hes. Θ. 486.
—Θεοὶ ουρανιωνες. Il. ρ. 195.
Ουρανιος.
—Και ουρανιοις πετεηνοις. Hom. B. 26.
S Y N. Επουρανιος, επουρανιος, ολυμπιος, αιθεριος, υπερκοσμιος.
Ουρανοδεικτος.
Ης απο αιγλη γαιαν ελισσεται ουρανοδεικτος. Hom. XXXI. 3.
Ουρανομηκης.
—Ελατη τ' ην ουρανομηκης—Od. ε. 239.
Ουρανονικος.
Κοτῳ δ' αταν
Γαμεταν ουρανονικον. Aesc. Supp. 172.
Ουρανοπαις. Vid. Ρεα. Θεμις.
Ουρανοπλαγ]ος.
Ουτω και μεροπων γενεη χαματηδον αλαται
Η βιον η θανατον διζημενη ουρανοπλαγ]ον. Mar. 4. 623.
Ουρανος.
Κνισση δ' ουρανον ικεν—Il. α. 317.
S Y N. Πολος, σφαιρα. Ολυμπος.—αιθηρ—ουρανισκος
E P I T H. Αστροεις, αιγληεις, αιθερολαμπης, αιθων, αστροφοιτος, αστρωπος, ευρυστερνος, διαυγης, δινηεις, επτα]ωνος, ενδιος, μεγας, ημιφαιης, ηνεμοεις, πανδικος, πολυχαλκος, περικαλλης, πολυπφεγγης, σιδηρεος, τηλεφανης, τηλαυγης, τιμηεις, υψοροφος, κυαναυγης.
P H R.—Διος ζαθεον πεδον.—
—Ες ουρανον αιθερι ναιει. Cal.
—Ες ουρανον, αστρα φεροντα. Theoc.

—Θεου θρονον ουρανον ευρυν. Naz.
—Εδρη Διος υψιμεδοντος. Col.
—Θεων εδος, ουρανον αιπυν. Solon.
Ολυμπιοι αυλακες. Lyc.—Ζηνος θρονος. Theoc.
—Διος χαλκοβατες δω,—βηλος θεσπεσιος—
—Δωμα Διος περιμηγερεται. Hom.
Χρυσαυγης δομος.—Αστερεον μελαθρον.—
—Ποικιλονωτον ες υψιπορων ιτυν αστρων.
Ποικιλον ευφανεεσσι κεκασμενον ουρανον αστροις.
—Αστροφοιτος κυκλος Ολυμπου. Nonn.
Ουλυμποιο ευωδεος αιπα μελαθρα. Cal.
Ουρανιοι κενεωνες.—χωρος πολυολβος.—
Ουρανιην αψιδα, και αστερων περιωπην.
Μακαρων θαλαμοι—αστεροεις θεων δομος. Ep.
Υψαυχην θωκος. Ορος αχραντον. Apollin.
Ευπατερεια αυλα. Ζηνος πολυχρυσος οικος. Eur.
Ουρανος ουρανιοισιν αγαλλομενος φαεεσσιν. Naz.
Χαλκεος ασφαλες αιεν εδος μενει ουρανος.—
Ουρανου εν χρυσεοις δομοισιν. Χαλκοπεδον θεων εδραν
Υπατον ευρυτιμε δωμα Διος. Pind.
Ουρανε παγγενετωρ, κοσμε μερος αιεν ατειρες
Πρεσβυγενεθλ', αρχη παντων, παντωντε τελευτη—
Κυανοχρως, αδαμαστε, πανταιολε, αιολομορφε,
Πανδερκες, κρονοτεκνε. μακαρ, παυπερτατε δαιμον.—κ. λ. Orph. H.
Ουρανουχος.
Αξιον δ' ουρανουχον αρχην σεβειν. Aesc. Ch. 959.
Ουρεσιβατης.
—Ους οδ' εχει χωρος ουρεσιβατας. Soph. Ph. 1177.
Ουρεσιδρομος. Vid. Ορειβατης.
Τις δ' ὅδε Καδμειων ματηρ ουρεσιδρομων
Ες ορος εμολεν—; Eur. B. 983.
Ουρεσιοικος. Vid. Παν.
Ουρεσιφοιτης. Vid. Βαχχος.
Ουρευς.
Ουρηας μεν πρωτον επωχετο.—Il. α. 50.
S Y N. Ορευς, ημιονος, αστραβη. κλιτος, υποζυγιον.
E P I T H. Ταλαεργος.
Ουρεω.
—Μητ' εκτος οδου προβαδην ουρησης. Hes. ε. 727.
S Y N. Ενουρεω, επουρεω. κατουρεω, ομιχεω.
Ουρητιαω.
Αυις μεν, ην ουρητιασης, αυτη
Παρα σοι κρεμησετ' εγγυς—Ar. V. 803.
Ουριαχος.
Επι δ' ουριαχος πελεμιχθη Εγχεος. Il. ν. 612.
E X P. Το οπισθεν μερος του δορατος.—σαυρωτηρ.

Ουριθρεπ]ος.

Ουριθρεπτος. Vid. Ορεσιτροφος.
Ως ουριθρεπτον μοσχον. Eur. Hec. 203.

Ουριζω. Ουρισω.
Οταν δ' ὁ δαιμων ευροῆ, πεποιθεναι
Τον αυτὸν αιεὶ δαιμον' ουριεῖν τυχης. Aesc. Per. 604.
Ος γ' εμὰν γᾶν φιλαν, εν πονοις
Αλυουσαν, κατ' ορθὸν ουρισας. Soph. Oed. T. 714.
—Ουριωμεν ες δρομον. Ep I 4.
SYN. Επουριζω, ουριοδρομεω. σωζω.

Ουριος.
Ραγαδας ες πετρας, ὑπὲρ ουριον—Theoc. 24.93.
—Ουριῳ πλατῃ. Soph. Ph. 358.
SYN. Επουρος. επιδεξιος, ευφορος, επιτηδειος, (sc. ανεμος.) ευδιος.

Ουριοστατης.
Θῆλυν ουριοσταταν
Ομοῦ κρεκτὸν γοητων νομον—Aesc. Ch. 819.

Ουρον.
Ουρον αποθεῖναι—Nic.
SYN. Ουρημα.

Οὖρος.
Τοῖσιν δ' ικμενον οὖρον ιει ἑκαεργος Απολλων. Il. α 479.
SYN. Ευπνεμια.
EPITH. Αλιαὴς, απημων, εὔτροχος, μαρμαρος, λιαρὸς, λιγὺς, καλλιμος, πλησιστιος, πνευστικὸς, κραιπνὸς, ευκραὴς, πομπαῖος, ναυσιδρομος.
PHR. Ουρία πνοή—ανεμος φορὸς, επιφορος, σωτηριος.

Ουρος.
Νεστωρ δ' οἶος εμιμνε Γερηνιος, οὖρος Αχαιων. Il. θ 80.
SYN. Φυλαξ. σωτηρ.

Ουρὸς
Ουρὸυς τ' εξεκαθαιρον,—Il. β. 153.
EXP. Ταφαριδη ορυγματα. αντλιαι.

Οὖς. Poet. Οὖας.
Αντιφον αὖ παρὰ οὖς ελασε ξιφει,—Il. λ. 109.
Τοιόσδε λογος—Εις ὦτα φερει πᾶσιν—Soph. Aj. 149.
—Αμφὶ κ' ὑπος κατα βαλλει. Ib. κ. 535.
EPITH. Αρωκοον, δυσμαχον, ευμαθὲς, θελγομενον, καμπύλον, λιπυσαρκον, ταχυπειθὲς.

Ουσια
—Κἀξετασω τὴν ουσιαν. Ar. Ecc. 724.
SYN. Περιουσια. εξουσια, τὰ ὑπαρχοντα, χρηματα.—ὑπαρξις. υποστασις.
EPITH. Ικανὴ. συχνὴ

Ουταζω. Ουταω, Ουτημι.
—Μεταφρενον ουτασε δουρὶ. Il. ε. 56.
Πλευρὰ—ουτησε ξυστῷ χαλκηρεϊ. Ib. δ. 469.
—Την γ' ουταμεν οξεϊ χαλκῷ Ib. ε. 132.
SYN. Τραυματιζω, τιτρωσκω, τρωω, πλησσω. νυττω. τυπτω.
—Ταμειν χροα νηλεϊ χαλκῷ. Hom.

Ουτιδανος.
—Δειλός τε και ουτιδανος καλεοιμην. Il. α. 293.
SYN. Ατιμος. αναριθμος, ουδαμινος. μηδαμινὸς, φαῦλος. ασθενὴς. αχρηστος. ακολαστος.—ελαχιστος.—ευωνος.

Ουτις.
Ουτις εμοί γ' ονομ' εστι—Od. ι. 366.

Ουτοι Vid. Ου
Ουτοι αποβλητ' εστὶ θεῶν ερικυδέα δῶρα. Il. γ. 65.

Ουτω, Οὕτως
Ει δ' οὕτω τοῦτ' εστὶν.—Il. α. 564.
Μηδ' οὕτως, αγαθός περ εων,—Ib. 131.
SYN. Ωσαυτως, ὁμοιως.

Ο Φ

ΟΦΕΙΛΗ.
Πασας δ' ἡμετερας αρεις, ὦ πατερ ουκ, οφειλάς. Cam.
SYN. Οφειλημα, οφλησις. οφλημα. αποφλημα. δανειον, χρεια. χρεωστημα. αναγκη.

Οφειλετης.
Ως ουδὲν αρχειν ειμ' οφειλετης ετι. Soph. Aj. 591.
SYN. Χρεωστὴς, χρεωφειλετης, ὑποχρεως, ὑπερχρεως, θὴς.

Οφειλω.
—Πολεσιν γαρ Επειοὶ χρεῖος οφειλον. Il. λ. 687.
Ευδαιμων πρωτον μεν ὁ μηδενι μηδὲν οφειλων. Sent.
SYN. Οφλω, χρεωστεω. οφελλω.

Οφειτης.
Τῷ γαρ Απολλων Φοῖβος εχειν λιθον αυδηεντα
Δῶκε σιδηριτην νημερτέα, τόν ρα βροτοῖσιν
Ηνδανεν αλλοισιν καλεειν αψυχον οφειτην,
Λυγρὸν, ὑποτρηχὺν, στιβαρὸν, μελανοχροα, πυκνὸν. Orph. L.

Οφελλω
—Οφελλει δ' ανδρὸς ερωὴν. Il. γ. 62.
Τιμὴν πέρ μοι οφελλεν Ολυμπιος εγγυαλιξαι. Ib. α. 353.
SYN. Εξοφελλω, αποφελλω, διαβαλλω, αυξω, αυξανω,—οφειλω.—ωφελεω. προκοπτω, επιδιδωμι.

Οφελος.
—Αιχ' οφελός τι γενωμεθα και δυ' εοντε. Il. ν. 236.

SYN.

SYN. Ωφελημα, ωφελεια, ευχρηστημα, ονησις κερδος, επικουρημα. αυξησις.

Οφελτιος.
—Και Οφελτιον εξεναριξε. Il. ζ. 20.

Οφελτρευω.
Θεας δ' οφελτρευσωσι κοσμησαι πεδον. Lyc. 1165.
SYN. Κοσμεω, σαροω, παρασαροω, καλλυνω. τιμαω.

Οφελμα.
Ου γαρ παρην οφελμα—Ib. Sch.
SYN. Σαρον, οφελτρον, οφελλα.—αυξημα—καλυμμα.

Οφθαλμια.
Ταυτης απαλλαξειν σε της οφθαλμιας. Ar. Pl. 115.
SYN. Λημη, γλαμη, γλαμυξα. πηρωσις.

Οφθαλμιαω.
Οφθαλμια τις; Οιδιπουν ειδε τυφλον. Timoc.
SYN. Οφθαλμιζομαι, γλαμαω, λημαω γλαμυξιαω—φθονεω.

Οφθαλμιος.
—Αιετος οφθαλμιας. Lyc. 148.
SYN. Οξυωπης, οξυδερκης, οξυφαης, ευοφθαλμος. πολυδερκης.

Οφθαλμιδιον.
Τω 'φθαλμιδιω περιψην. Ar. Eq. 905.

Οφθαλμος. Vid. Ομμα.
—Και εσοψομαι οφθαλμοισι
Πατριδ' εμην, αλοχον τε.—Il. ε 212.
EPITH. Ακοιμητος, αυπνος, αυγαλεος, ακορητος, γελαων, γλυκυς, ιμεροεις, δινωδης, λιποφεγγης, κυκλοτερης, λιθωπης, οξυς, πανδερκης, πυροεις, πικρος, ημεροσκοπος, προκελευθος, κοτεων, τροχοεις.
Οφθαλμον αντιμιμον ηλιου τροχω. Ar.
Ωπος θαλαμος. Opp. Κρυφιων ινδαλματα πυρσων.
Βλεμμα τε λαθριδιως φθεγγομενων βλεφαρων.
Καλλεος ακριτου ζωροποται θρασεες. Ep. l. 7.
—Απ' οφθαλμων δε κακον πυρ
Ερχομενοις λαμπεσκε, βαρυ δ' εξεπτυον ιον. Theoc.
Πομπος προκελευθος ερωτων.
Θνητοις κυκλος οπωπης.
Οφθαλμοι γελοωντες ακοντιστηρες ερωτων,
Φαιδροτεραις χαριτεσσιν, όσον πλειον αστρα καλυπτει
Ανεφελους ακτινας αιτιωσα σεληνη. Nonn.

Οφθαλμοτεγκτος.
—Παν δε δεμνιον
Οφθαλμοτεγκτω δευετο πλημμυριδι. Eur. Alc. 181.

Οφθαλμωρυχος.
Αλλ' ου καρανιστηρες οφθαλμωρυχοι
Δικαι,—Aesc. Eum. 186.

Οφιητις.
Τριψαι γαρ λειην Οφιητιδα κεκλεο πετρην.
Ην ποτε τις κρατεροισι πεπαρμενος ελθοι οδουσι,
Και μιν εφ' έγκει πασσε και ατρεκες εσειτ' επειτα. Orph. L.
EPITH. Λυγρος, υποτρηχυς, στιβαρος, μελανοχροος. πυκνος.

Οφιοπλοκαμος. Vid. Ευμενιδες.

Οφιουχος.
Τον δε και εις ωμους καταγει μογερον Οφιουχον. Arat.
EPITH. Αιγληεις, φαεινομενος, βριαρος.

Οφις.
—Οπως ιδον αιολον οφιν. Il. μ. 208.
Ψυχρον ος εν κολπω ποικιλον ειχες οφιν. Theog. 602.
SYN. Δρακων, ερπετος.
EPITH. Αρχεκακος, αιολονωτος, σμερδαλεος, απελεθρος, αγκυλος, δολιχος, δηλημων, δεινος, ερπυστηρ, γλαυκωψ, γοργωπος, ιοβολος, λοξος, λοχειος, κακοεργος, κηρατροφος, οξυς, ολοος, ολομενος, πικρος, σκολιος, πολυκαμπης, χθονιος, τριελικτος, τετραελικτος.
Δεινος οφις, θνητοις ολοον τερας, ουρατον επουρ,
Χρυσαις γαρ φολιδεσσιν εθειρεται, εν δ' αρα πρεμνον
Απλατοις ολκοισι φορευμενος αμφιπολευει
Σημα χαμαιζηλοιο Διος—κ. λ. Orph 925.
Αινον οφιν, πετασαντα γενυν πλειω θανατοιο. Ib L.

Οφιωδης Vid. Πηγασος.

Οφλισκανω, Οφλισκω. Οφλω.
Ουδ' αν τρεσας ειποιμι τους σοφους βροτων
Δοκουντας ειναι και μεριμνητας λογων,
Τουτους μεγιστην μωριαν οφλισκανειν. Eur. M. 1227
—Ει κακως νομιζομεν
Τιμαν τον εσθλον, αμαθιαν οφλησομεν. Ib. Hec. 326.
SYN. Οφειλω, χρεωστεω, καταδικαζομαι, εμπιπτω.

Οφρα.
Οφρ' ικετ' Αρητην—Od. η. 141.
—Εχει κοτον οφρα τελεσση, Il. α. 82.
Οφρ' ημιν εκαεργον ιλασσεαι—Ib. 147.
Οφρ' αν μιν κεν όρα Αγαμεμνονα—Ib. λ. 187.
SYN. Οπως, επει, ως, οπποτε, ινα.

Οφρυα. Οφρυς
—Λιπαραν δ' οφρυν καθημενος. Eur. Herac. 395. al. λεπαιαν.

Αμφοτερας

Αμφοτερας δ' οφρῦς συνέλεν λιθος—Il. π. 740.
SYN. Ιφύς.—βῦνος. λοφος
EPITH. Αμβροσια, γαληναια. βλοσυρὰ, λασιος, μελαινα, κυανεη. κυαναυγὴς, ερατὴ, σοβαρὰ, υψιβαθεια, φαιδρα, χαροπή.

Οφρυοεις.
Ιλιος οφρυοεσσα—Il. 411.
SYN. Βουνώδης.—ὑπερoφρυς, οφρυαζων. αλαζων, υπερηφανος—μετεωρος.—τας οφρῦς επαρας.

O X

OXA.
Οιωνοπολων οχ' αριστος. Il. α. 69.
SYN. Εξοχως.

Οχανον
Διὰ δεῦτε καρικοεργεος οχανοιο
Χεῖρα τιθεμεσθαι. Anac. 105
SYN. Οχανη.—αγκυλη.—ὁ τῆς ασπιδος πορπαξ.

Οχετηγός.
Ως δ' οτ' ανηρ οχετηγὸς—Il. φ. 257.
—Ασιτροχίοι οχετηγοί. Man. 6. 422.
SYN. Υδραγωγός.

Οχετός.
Μιγνυμενων δ' οχετῶν πυρὸς αφθιτα εργα τελουσα. Zoroast.
SYN. Ὑδρορροα, διαρροα, ρυαξ, σωλὴν, διωρυξ, ὑπορυγμα, αγωγὸς.

Οχεύς.
Ὅς οἱ ὑπ' ανθερεῶνος οχεὺς τετατο τρυφαλειης. Il γ. 372.
—Οἱ ζωστῆρος οχῆες
Χρυσειοι συνεχον,—Ib δ. 132.
—Σανίδας, και μακρὸν οχῆα. Ib. μ 121.
SYN Ιμὰς δεσμὸς μοχλὸς εμποδιον.
EPITH Αλυτος, ακλειης, ατινακτος, αρρηκτος, ευτυκτος, σθεναρὸς, σιδαρὸς, αυτοελικτος, λιθογλώχιν, πολυσφρηγιστος, θεοδμητος.

Οχευω.
—Ει τιν' οχευσεις
Τᾶν αιγᾶν, φλασω τυ,—Theoc. 5. 147.
SYN. Επιχειρεω.

Οχεω.
—Ουδέ τί σε χρὴ Νηπιαας οχεειν—Od. α. 297.
Χαιρω δ' ευφθογγον χερσὶ λυρην οχεων. Theog. 534.
—Δαμνησθαι ηδ' οχεεσθαι. Il ρ. 77.
SYN. Εποχεω, φερω, κομιζομαι, υποφερω, ὑπομενω. προσελαυνω.

Οχή.
Τᾶν προσθε μηνης φηγιναν πυρνων οχήν. Lyc. 482.
SYN. Βρῶμα, εδωδή τροφή.

Οχημα.
Μη δ'αιη πολυκωπον οχημα
Ναὸς αυτῷ.—Soph. Tr. 668.
SYN. Οχος, αμαξα, διφρος, απηνη, αρμα.
EPITH. Θαλασσοπλαγκτον, λινοπτερον, τεθριππον, πωλικὸν, πτεροφόρον.

Οχησιος Vid. Περιφας.

Οχθεω, Οχθιζω
Την δε μεγ' οχθησας προσεφη—Il. δ. 30.
Οχθιζων σφακελω.—Opp
SYN. Στεναζω, δυσπαθεω, αγανακτεω.—ποιεω βαρυνομαι.

Οχθη
—Παρ' οχθας Σαγγαριοιο. Il. γ. 187.
SYN. Οχθος. κρημνὸς, ανδηρον. ποταμῦ πλευρα. τα χειλη
EPITH. Αγλαοκαρπος. ἀλιερκὴς, αχυμων, ερημας, ευωδὴς. ευκροκαλος, ευπεταλος, βαθεια. βαθυκυμων, θαλερα, λασιος, μαλακὴ, υψηλὴ, σχοινωδης.

Οχθηρὸς
Και Σαλπιων βεβῶσαν οχθηρῶν παγων. Lyc. 1361.
SYN. Βουνώδης. πολυδειράς.

Οχθος
—Και Κυνθιον οχθον Hom. A. 17.
SYN. Οχθη. ακτὴ αιγιαλος. βουνὸς, πρὼν. κρημνὸς πετρα
EPITH Ακρωρειος, ακτὸς, αμφιπεδος, ελαιοφόρος, ευδενδρος, ὑψαυχην, ὑψηχὴς, καλοελικὴς

Οχθοφόρος. Vid Ὑδρευω.

Οχλεω, Οχλιζω
—Ὡς παρὸν τά γ' εμποδων Οχλοῦς—Soph. Oed. T. 454.
—Ὑπὸ ψηφῖδες απασαι Οχλεῦνται—Il. φ. 261.
—Τὸν δ' ου κε δυ' ανέρε δημε αριστω
Ρηϊδιως επ' αμαξαν απ' ουδεος οχλισσειαν,
Οἷοι νῦν βροτοί εισ'—Il μ. 448
SYN. Διοχλεω, ενοχλεω, παρενοχλεω, οχλευω. ταραττω. εκταραττω. κινεω, διαθορυβεω. εμποδιζω. κωλυω, ανιαω—συναγω.

Οχληρός.
Γυνὴ πολυτελὴς ες' οχληρόν.—Menand.
Οχληρὸς ανὴρ εςιν, εν νεοις γερων Sent.
SYN. Οχλωδὴς. αηδής, ανιαρὸς, ταραχωδης, κλονωδης, θορυβωδὴς ασατος.

Οχλος.
—Αθρόος οχλος. Theoc. 15. 72.

SYN. Ομιλος, θορυβος, ταραχή.—οχλησις, ενοχλησις. αγανακτησις.
EPITH. Απειρεσιος. αθυρογλωσσος, αλαστωρ, δυσαριθμος, κακεργατης, μιαιφονος.

Οχλοχαρης. Vid. Πονοπαικτης.

Οχμαζω.
Ιππυς τ' οχμαζει,—Eur. El. 817.
Αρειος οχμαζυσα θοόν σακος,—Ap. 1. 743.
SYN. Διεξαγω, κατεχω. κρατεω, βασταζω. συνδεω. προσπατταλευω.

Οχμος.
Αιπὺς δ' αλιβρὸς οχμος—Lyc. 443.
SYN. Οχθος, πυργος.

Οχνη.
—Και ἁ πιτυς οχνας ενεικαι. Theoc. 1. 134:
SYN. Απιος. απιον. αχράς.
EPITH. Αγλαοκαρπος, ευπνοος:

Οχος.
Ες δ' οχεα φλογεα ποσὶ βησετο,—Il. ε. 745.
SYN. Αρμα. ἁμαξα, απηνη, οχημα.
EPITH. Κροκεος.

Οχος.
Ου γαρ εσαν λιμένες νηῶν οχοι,—Od. ε. 404.
SYN. Δεκτικὸς. πολυχανδὴς, ευκυκλος.

Οχυρὸς.
—Αλλ' ὑδὲ ἓις
Τεκτων οχυρὰν ὑτως εποιησεν θυραν,
Δι' ης γαλῆ και μοιχὸς ὑκ εισερχεται. Apollod.
SYN. Εχυρὸς, ισχυρὸς. περιοχος, ερυμνὸς, εμφρυρος. ευπαγής. στερεὸς.

Ο Ψ

Ο Ψ. —Ο δε ξυνεηκε θεᾶς οπα φωνησασης. Il. β. 182.
SYN. Φωνὴ αυδή. μελος. κληδών.
EPITH. Αμειλικτος, αμβροσια, λιγυρὰ, καλὴ. αγανὸς, λειριοεσσα, μελιγηρυς. μελιχρὴ, καλλιμος. θεομερὴς, ἱμεροεσσα, θεσπεσιος, ταναὴ. εριχυδης. χαλκεος, vid. Ηχὼ.
Θελοντες αγαγειν επικωμιαν
Ανδρῶν κλυτὰν οπα Pind.
Οὗ δη πικροτατην οπα
Γηρυσαντος ηκυσα—Arist.

Οψαματης.
Μιλων οψαματα,—Theoc. 10. 7.

Οψανον.
Ουτοι ματαιον ανδρὸς οψανον πελει. Aesc. Ch. 532.
SYN. Ωψ. οψις.

Οψαριον.
Τα πετρογενῆ ταῦτ' οψαρια,—Philem.
SYN. Οψον.

Οψαροτης.
Ουτω κ' ὀψαροτης πρωτηροτῃ ισοφαριζοι Hes. ε. 488.

Οψαρτυσια.
Φιλοξενυ καινή τις οψαρτυσία. Ath. l. 1.

Οψε. Οψιαιτερον.
Εκ τε και οψὲ τελει.—Il. δ. 161.
Οψὲ κακῶς νοῖαι—Od. μ. 141.
—Μικρον οψιαιτερον. Ath. l. 1.

Οψειω.
Τῷ ρ' οἵγ' οψειοντες αϋτῆς και πολεμοιο Il. ξ. 37.
EXP. Οπτικῶς εχοντες, θελοντες ιδεῖν.

Οψητὴρ.
—Εν οψητῆρι κολυμβῳ, Athen. l. 6.

Οψιανος.
Και πετεε δακρυσι λιθυμενον οψιανοιο. Orph. L.

Οψιγονος.
—Και οψιγονων ανθρωπων. Il. γ. 353.
SYN. Οψιγενὴς, οψιβλαστὴς, οψιβλαστος, οψιμος, οψιτεκνος, μεταγενεστερος.

Οψικοιτος.
Εν οψικοιτοις δ' ομμασιν βλαβας εχω. Aesch. Ag. 891.
SYN. Ακοιμητος.

Οψιμος.
Ημῖν μεν τοδ' εφηνε τερας μεγα μητιετα ζευς.
Οψιμον, οψιτελεστον, ὅυ κλεος ὑποτ' ολεῖται. Il. β. 325.
SYN. Βραδυχρονιος, οψιγονος.

Οψινοος.
Ταν Επιμηθεος αγων
Οψινοος θυγατερα προφασιν—Pind. P. 5.

Οψις.
—Πατρὸς φιλυ οψιν ατυχθεὶς. Il. ζ. 468.
Οψει δ' ὑτ' αρ πω σὺ εμὺς ιδες,—Il. υ. 205.
SYN. Οραμα. δερξις, οψανον. ωψ. θεωρια: —αποψις, προοψις.
EPITH. Αμειλιχος, αχλυοεσσα. αναιδὴς, στυγνὴ, αγαθὴ, ἱμερτὴ, ηυγενειος. προσηνὴς, παλιγκοτος. φαιδρὰ, ὑπωχρος. ονειρηεσσα.
—Ισαι δε ψευδεσιν οψεις. Theoc.

Οψιτεκνος.
Εν οψιτεκνοις ολβιαν δομησεται
Τυρσιν,—Lyc. 1172.
SYN. Απογονος, οψιγονος.

Οψιτελεστος. Vid. Οψιμος.

Οψον.
—Κρομυον ποτῳ οψον. Il. λ. 629.

SYN.

SYN. Οψωνιον, οψαριον, βρῶμα. προσοψημα. προσφαγιον.
EPITH. Μικροεικὲς, οπῖον. απραγματευτον. ωμοταριχον.

Οψοποιω.
Και κατιλαια λιαν ὥσπερ γαλη οψοποιουντες. Ath. 9.

Οψοπονος.
Οψοπονος Σπινθηρ Ερμῆ ταδε συμβολα τεχνης
Θηκατο—Ep. l. 6.
SYN. Μαγειρος.

Οψοφαγεω.
Θυδ' οψοφαγεῖν, κδὲ κιχλιζειν. Ar. N. 929.

Οψοφάγος.
Γοργόνες οψοφαγοι. Ib. Pe. 810.
SYN. Λαιμαργὸς. αδηφάγος. οψοματὴς. φιλοψος.

Οψοφόρος.
Σειων οψοφορες πινακας—Ath. l. 4.

Οψωνεω.
Θυτος οψωνειν εοιχ', αν-
θρωπος επι τυραννιδι. Ib. V. 493.

ΠΑΓΑΣΑΙ.
Αι Παγασαὶ δηλυς και σΊιγματιας παρεχυσι. Ath. 1. 21.

Παγασαῖος.
—Και βωμος Απολλωνος Παγασαιυ. Hes. α. 70.

Παγγαῖος.
Παγγαιυ προθελυμνα καρηατα—Call. 4. 134.

Παγγελαστος
—Παγγελαστὸς ες' ιδεῖν. Ath. l. 10.

Παγγενετης. Vid. Δαιμων.

Παγγενετωρ. Vid. Ηρακλης.

Παγγεος.
—Οτι παγγεον ἁρμα διωκει Δοξα,—Orph. H.

Παγγλυκερος
Αλλα φιλη και παγγλυκερα. Ar. L. 969.

Παγγλωσσια.
Μαθόντες δε, λαβροι παγγλωσσια.
Κορακες ὡς, ακραντα γαρυετον. Pind. Ol. 2.
SYN. Αδολεσχια, πολυφωνια.

Παγετωδης.
Ω κοιλας πετρας γυαλον
Θερμὸν τε και παγετῶδες,—Soph. Ph. 1110.
SYN. Κρυμωδης. κρυερὸς, παγωδης, παγηρος.

Παγη, Παγίς.
Και κωφαὶ πΊηνῶν φροντιδ' εχυσι παγαι. Ep. l. 1.
—Ξυλινον δολον εξευροντες
Ην παγίδα κελευσι, μυῶν ολετειραν εῦσαν. Hom. B. 116.
SYN. Δικτυον, θηρατρον. μυαγρα.
EPITH. Δολοεσσα, κρυπΊὴ, νευροτενὴς, ῖππεια, πολυτροπος, σΊονοεσσα, ὑπερκοτος, πικρὰ, χηλαλκος.

Παγκαινιςος.
Κηκῖδα παγκαινιςον,—Aesch. Ag. 969.

Παγκακος.
—Και υποτε παγκακον ἦμαρ. Hes. ε. 811.
Χρηματα μεν δαιμων και παγκακῳ ανδρι διδωσιν. Theog. 149.

Παγκακῶς.
—Ει τεθνᾶσι παγκακῶς. Eur. M. 1135.

Παγκαλὸς.
Και τάςγε χεῖρας παγκαλυς εχειν μ' εφη. Ar. Pl 1019.
SYN. Καλὸς ευσχημων. παγκαλλὴς, παγκοσμιος.

Παγκαλως.
—Αλγεῖ, παγκαλῶς δ' αλγυνεται. Eur. Fr.
SYN. Ευπρεπῶς, πρεποντως.

Παγκαρπια.
Θυσιαν απορον παγκαρπιας—Ib.
Εουν δε παγκαρπεια συμμιγης ὀλαις. Soph. Fr.

Παγκαρπον.
—Θυματα—παγκαρπα—Soph. El. 637.
—Παγκαρπυ δαφνης. Ib. Oed. T. 83.

Παγκαταρατος.
—Ω παγκαταρατε. Ar. L. 588.

Παγκευθής.
—Τὰν παγκευθῆ κατω
Νεκρῶν πλακα, και Στυγιον δομον, Ib. Oed. C 1633.

Παγκλαυτος.
—Και συ παγκλαυτον αι-
ῶνα κοινὸν εῖλυ. Ib. El. 1091.

Παγκληρια.
Κἀγω χοας σοι τῆς εμῆς παγκληριας
Οισω πατρωων εκ δομων γαμηλιυς. Aesc. Ch. 484.

SYN. Κλῆρος, κληρονομία.

Παγκληρος.
Ουκ εσχες αν ποτ᾽ ουτε παγκληρους δομους. Eur. I. 1542.

Παγκοινος.
—Εξ Αιδα παγκοινου λιμνας—Soph. El. 138.

Παγκοιτης.
Ταν παγκοιταν ιθ᾽ εγω θαλαμον
Την Αντιγονην ανυτουσαν. Ib. An. 815.

Παγκονιτος.
Παμπληκτα παγκονιτατ᾽ εξ-
ηλθον αεθλ᾽ αγωνων. Ib. Tr. 513.
SYN. Πολυπονος.

Παγκοσμιος Vid Παγκαλος.
Αρμονιη κερασας παγκοσμιον ανδρασι μοιραν. Orph H.

Παγκρατης
Παγκρατες ητορ εχων—Ib.
SYN. Παντοκρατωρ, παναλκης, πανισχυρος, πανσθενης, παντοδυναμος, παντοδυναστης. κρατερος.

Παγκρατιον.
Παγκρατιῳ τε παλῃ τε και ες δρομον—Hom. B. 95.
SYN. Παμμαχιον. αγων, πυγμη, παλη, αθλησις.

Παγκροτος.
Στειλασα λαιφος παγκροτως ερεσσεται. Aesch. Supp. 731.

Παγος.
—Σπιλαδες τε παγοι τε. Od. ε. 405.
Αυλια, και Νυμφων ιερος παγος,—Ep. l. 1.
—Αιγαιωνος αγχιστην παγον. Lyc. 135.
SYN Λοφος, βουνος, πετρα, ακρα.—κρυμος, παγετος—αλς.—οχθος.
EPITH. Αιπηλιος, διοσημος. διερος, χρυσοεις, οξυς, καρτερος, αιπυς, οφρυοεις, εχθρος, απανθρωπος, ιερος, ελαιοφυης, σπηλαιος.—Vid. Αρειος.

Παγουρος.
Ησθιον δε τους παγουρους.—Ar. Eq. 603.
—Πετραιοισιν επ᾽ οχρισιν τε παγουροις. Nic.
—Αιξοβαμοισι και σκ]απεδεσσι παγουροις. Naz.
SYN. Καρκινος.
Ραιβοσκελη, διχηλον, αμμοδυτον,
Οπισθοβαμον, ατραχηλον, οκταπουν,
Νηκταν τ᾽ ερυμνοτατον, οστρακοχροα, κ. λ. Ep. l. 6.

Παγχαλκεος, Παγχαλκος.
—Ουδ᾽ ει παγχαλκεος ευχεται ειναι. Il. υ. 102.
Και κυνεη παγχαλκος—Od. σ. 377.

Παγχορτος.
Ον τοισι παγχορτοισιν εξενιζομεν. Ath. 3.

Παγχρυσος.
Παγχρυσον αγγος ειναι—Ar. A. 934.

Παγχριστος.
Τας παιδος παγχριστῳ (πεπλῳ) συγκραθεις. Soph. Tr. 674.

Παγχρυσεος, Παγχρυσος.
Παγχρυσων διφρων. Ib. El. 512.
Της εκατον θυσανοι παγχρυσεοι ηερεθοντο. Il. β. 448.

Παγχυ. Vid. Πανυ.
—Παγχυ γερων—Il. ι. 24.
Παγχυ κακα φρονεων—Ib μ. 67.

Παθη.
Στεργειν γαρ αἱ παθαι με χ᾽ ὡ χρονος ξυνων
Μακρος διδασκει, και το γενναιον, τριτον. Soph. Oed. C. 7.

Παθημα. Παθος
Παθηματ᾽, ὁποιον φης παθων, διδασκε με. Ib. T. 562.
Ουδε παθος, ουδε συμφορα θηλατος. Eur. Or. 2.
Ατοπα πυκινοις ενιδων παθη. Soph. Ph. 875.
SYN Προσπαθεια. εμπαθεια. παθησις, φρεινημα. συμφορα, κακωσις. ταλαιπωρια—νοσος.—σοσος—
EPITH. Απροσδοκητον. αιδηλον, αργαλεον; δεινον, δυσαχθες, θηλυφανες. παραδοξον, μαργον, πικρον. κοσμοσωτηριον, χηροτροφες. κελαινον, πολυσχιδες, φρικτον. χαλεπον, οικτρον.
PHR. Τα παθη. Ολεοι κλυδωνες υλης.
Λαμυρας υλας ιμεροι.
Δυσεραστας υλας κηλις.
Χθονιοι δεσμοι. Synes.
Παθεων ακοσμον ορμαν. Ib.

Παιαν.
Αυλων παιανι σ᾽υγνῳ. Eur. Tro. 126.
Ομου δε παιανων τε και στεναγματων. Soph. Oed T. 5.
Παιανι τε χοροις Ιαχαισι τε σον περι βωμον. Theog. 777
Ιω Ιω Παιαν. Soph. Tr. 225.
Απολλωνα προστατην
Ομου δε και Παιανα.—Ib. 214.
Και μοι θανατος Παιαν ελθοι. Eur.
SYN. Παιων, παιηων. υμνος. κωμος. ευφημια.—Απολλων.—παιωνιος.

Παιγμα. Παιγνια. Παιγνιον.
—Ιερα παιγματα—Eur. B. 160.
Ωστε χαχθεις τῃ Εκατῃ ποιουσα παιγνιαν εγω. Ar. L. 701.

—A

—Α. Δηλιὰς εὕρετο Νυμφη Παιγνια—Call. 4. 324.
Ταμα παιγνια.—Ar. Ecc. 917.
SYN. Εμπαιγμα. χροτοπαιγνια τα. αθυρμα. διαφερημα, χαριεντισμὸς. ἑορτή. οικηεια παιδια —ερατὴς.

Παιδαγωγεω.
Γερων γεροντα παιδαγωγησω σ' εγώ. Eur. B. 193.
SYN. Παιδευω, παιδοτριβεω, διϊθυνω, χαλιναγωγω.

Παιδαγωγια.
Νοσημα κηδευοντα παιδαγωγια. Ib. Or. 881.
SYN. Παιδεια, διδασκαλια, μαθησις, αναγωγη. εγχειρημα.

Παιδαγωγὸς. Παιδευτης.
Πλανῷ γεροντα παιδαγωγὸν αθλιον,
Και κλεψικολον,—Lucian.
Παιδευτὰς τοιων εργων—Man. 2. 336.
SYN. Παιδονόμος, παιδοτριβης, παιδοτριψ. παιδοτρόφος. παιδοκόμος, διδασκαλος. προστατης. επιστατης. εισηγητης, εξηγητης, καθηγητὴρ, καθηγητής.

Παιδαριον. Vid. Παιδιον.
Οστις δε διαβολαῖς πειθεται ταχὺ,
Ητοι πονηρὸς αυτὸς εστι τυς τροπυς,
Η παντάπασι παιδαριω γνωμην εχει. Menand.

Παιδεια. Παιδευμα. Παιδευσις.
—Στερρὰν παιδειαν. Eur. I. T. 206.
Χθονιων τ' αειρωντε παιδευματα. Ib. Fr.
Σκεψαι δε την παιδευσιν.—Ar. N. 1039.
SYN. Εκπαιδευμα. αναγωγη. παιδαγωγια. διδαχη. κατηχησις, επιτιμησις, επανορθωσις. μαθημα. νυθετησις, σωφρονισμὸς. κολασμὸς. πειρα. νυθεσια.
Παιδειης πραπιδεσσι σοφῆς παιδευματ' εχοντας. Man.

Παιδειος. Παιδικὸς.
—Ουτε παιδειυ τροφῆς. Soph. An. 930.
Και καλλος καλὸν εστι τὸ παιδικὸν, αλλ' ολιγον ζῆ. Theoc. 23. 32.
SYN. Παιδαριωδης, παιδιωδης, παιδνὸς.—ἱλαρὸς.

Παιδευω.
—Μωρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
Ει τἀμὸν ηθος αρτι παιδευειν νοεῖς. Soph. Aj. 600.
SYN. Διαπαιδευω, εκπαιδευω. παιδαγωγεω, διδασκω. καθισαμαι. συνετιζω. κατηχεω. εισηγεομαι, ενασκεω, εκπονεω. κολαζω. νυθετεω.

Παιδιά.
—Παιδιάν τινα; Ar. Pl. 1057.
SYN. Παιγνιον.—ευφροσυνη.

Παιδιον.
Κὴκ ποδη τον Ερωτα τις ην θεὸς, ἡλικα τοξα
Χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βελη ποτὶ παιδια βαλλει. Theoc. 23. 5.
SYN. Παιδαριον, παιδισκὸς, τεκνον, υἱδιον.

Παιδνὸς.
—Πολλην ὁδὸν ἦλθεν Οδυσσεὺς
Παιδνὸς εών.—Od. φ 21.
—Παιδναὶ χεῖρες—Ep. l. 3.
EXP. Παις. νηπιος. αντιπαις.—παιδειος. νεος.

Παιδοβρὸς. Παιδοβρωτος.
Και παιδοβρῶτος Πορκεως νησυς διπλας. Lyc. 347.
Τας παιδοβρωτυς εκφευγυσ' ομευνετε
Θοινας ασεπτυς—Ib. 1159.
SYN. Τεκνοφάγος.

Παιδογονος. Vid. Παλαιομητωρ.
SYN. Παιδοποιὸς, παιδοποιητὴς.—ακοιτης.

Παιδοκομεω.
—Και ην αιδη παιδοκομειν εμαθον. Ep. l. 3.

Παιδοκτονεω.
Παιδοκτονησας, δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. Eur. Herc. F. 1280.
SYN. Παιδοφονεω, παιδοφθορεω, τεκνοφονεω.

Παιδοκτονος. Παιδοφόνος.
Πραξεις εφυμνησασα τῷ παιδοκτονῳ. Soph. An. 1313.
Ανδρὸς παιδοφονοιο ποτὶ στομα χεῖρ' ορεγεσθαι. Il. ω. 506.
Και παιδοφονυ τῆσδε λεαινης. Eur. M. 1407.

Παιδολετειρα, Παιδολετωρ, Παιδολετὴρ, Παιδολυμης.
Πῶς ουν—ἡ φιλων σε χωρα
Ταν παιδολετειραν εξει Ib. 849.
Φευ, φευ, μυσαρα και παιδολετορ. Ib. 1393.
—Α παιδολυμας ταλαινα Θεστιας—Aesc. Ch. 603.

Παιδομαθὴς.
Και παιδομαθὴς προς αυτὸ την διανοιαν ἦν. Ath. 6.

Παιδομορος.
Παιδομορει μοχθοι—Θυεστυ. Aesch. Ch. 1068.
SYN. Παιδοφθόρος, τεκνοκτόνος, τεκνοραιστης, τεκνολετης. τεκνολετειρα.

Παιδοποιεω. Παιδυργεω.
Και παιδοποιεῖς,—Soph. El. 591.
Χωρῶν εν δινααις
Ταῖς Αλφευ παιδυργει. Eur. I. 175.
SYN. Τεκνοποιεω, τεκνογονεω.

Παιδοποιὸς
Ω παιδοποιοὶ συμφοραι—Eur. Rh. 980.

Παιδοπορος.

—Παιδοπορον γενεσιν. Ep. I. 1.

Παιδοσυνη.

Χρηματιαὶ σΐοργαῖς και παιδοσυνησιν οθνειων. Man 4. 378.

Παιδοτριβης

Εν παιδοτριβε δε τίνα παλην εμανθανες; Ar. Eq. 1235.

SYN. Παιδοτριψ, γραμματιστὴς, γυμναστὴς, παιδαγωγός.

Παιδοτριβικως.

Αλλ' ὦ λεγεις, και παιδοτριβικῶς ταῦτά γε. Ib. 490.

Παιδοτροφεω.

Πῶς ταυτην παιδοτροφησω; Ib. L. 955.

SYN. Τεκνοτροφεω. παιδοκομεω.

Παιδοτροφος.

Πατέρα, τόν τε παιδοτρόφον. Eur. Herc. F. 902.

SYN. Τεκνοτρόφος, κουροτρόφος.—παιδαγωγός.

Παιδοτρωτος.

Πολλὰ δ' ετυμα παιδοτρωτα

Παθεα προσμενει τοκεῦσι Aesc. Eum. 500.

Παιδουργεω.

Εν δίναις ταῖς Αλφειοῦ παιδουργει. Eur. I. 171.

Παιδουργια.

—Δυστεκνον παιδουργιαν. Soph. Oed. T. 1271.

Παιζω.

Σφαιρη ται τ' αρ επαιζον από κρηδεμνα βαλοῦσαι. Od. ζ. 100

—Ως αγρια παισδεις. Theoc. 20. 6

Παιζοντες εἰς μετκσια. Ar. N. 445.

SYN. Αποπαιζω. διαπαιζω. εμπαιζω, προσπαιζω, αθυρω, γελοιαζω. αστειζω, χαριεντιζομαι.—χλευαζω χορευω

Παιηων Vid. Παιάν. Παιων.

Καλὸν αειδοντες Παιηονα—Il. α. 473.

—Παιηονι μιθῳ. Nonn.

Παιηων, Παιών.

Τῷ δ' επι Παιήων οδυνηφατα φαρμακα πασσων, Il. ε. 401.

EPITH Μελιχοδωρος.

Παιχθειρα. Vid. Νύξ.

Παιηονις. Παιωνίς.

Τῆς παιηονίδος πληθομενος σεσης. Ep. I. 2.

—Παιωνίδες, καρποτερπεῖς. Orph. H.

Παιονια.

Ος ρ' εκ Παιονιης εριβωλακος ειληλουθει. Il. ρ' 350

Παιονες.

Πυραιχμης αγε Παιονας αγκυλοτοξους. Il. β. 848.

Π Α

EPITH Ἱπποκορυσται.

Παιονιδης.

—Αγαστροφον ουτασε δουρι

Παιονιδην ηρωα κατ' ισχίον—Il. λ. 339.

Παιπαλη. Παιπαλημα.

—Τριμμα, κροταλον παιπαλη. Ar. N. 259.

Τρουμμα, παιπαλημ' ὅλον. Ib Av. 430.

SYN. Παλη. γυρις.—κερδαλέος, πανοῦργος, δυσκαταληπτος.

Παιπαλοεις.

—Οδῷ επὶ παιπαλοεσση. Il. μ. 168.

SYN Παιπαλος, τραχὺς. κραναος. οκριοεις, κατακρημνος. κατερρωγως, σκυρωδης, σκυρωτὸς, τραχὺς, δυσβατος.

Παιπαλα τὰ,

Παιπαλά τε κρημνους τε.—Call. 3. 194.

Παῖς.

—Κρουε παῖς αγκυλομητεω. Il. α. 205.

—Αγκαιιο παῖς κρειων Αγαπηνωρ. Ib. 609.

Ευσεβεων παιδεσσι τα λωΐα, δυσσεβεων δ' ου. Theoc. 26. 32.

SYN. Κορος, κορη, παιδιον. υἱὸς, θυγατηρ. —ακολουθος.

EPITH. Αἴδηλος, αταλαφρων, αφαυρὸς, αφρων. αποτμος. αγαπητος. ἁπαλὸς. αριστονοος, ασθενὴς, αριπρεπὴς, αρηιφιλος. αγαπητωρ, απιστὸς. γλυκερὸς, νεογιλος ευμορφος. ιοβοστρυχος, ἡβητὴς. θυμηρης, ζηλημων. νηπιαχος, νηπιος, μεγαλητωρ, μεγαυχὴς. κακομηδης, ορφανικὸς, προθηβης. πανωριος, οινοχόος. τηλυγετης, τηλεθαων. βουνόμος, υπερφιαλος. φιλομητωρ. φιλαοιδος, χαλιφρων—ερατεινὴ.—ἁπαλὰ φρονεων.

PHR. Νεοτρεφὲς ερνος.—Ηβης χρυσειον ανθος.

Και παῖς αρτικομιστος. ὅλον ανικλον απηνη. Nonn

—Αγαπητὸς. πατρὶ εοικως.

Οψιγονον, γαλαθηνον, ὑπο τροφῳ αιει αδακρυν. Theoc.

Παιδα θεοκλυμενον. θεοειδέα, νηπιον αὕτως. Cast.

Εστι δ' ὁ παῖς γλυκυδακρυς, απειλος.—Ep.

Ουδέ οἱ αβρὸς ιουλος ερευθομενοιο γενειου

Αχνοα χιονεης εχαρασσατο κυκλα παρειῆς. Non.

Παιφασσω

Σὺν τῇ παιφασσουσα διεσσυτο λαὸν Αχαιῶν. Il. β. 450.

SYN. Εκπαιφασσω, ὁρμαω (εκφανως.) ενθουσιαω—φαιδροποιῶ.

Παιω.

—Τον δ' ορθὸν ανω κιονι δησας.—

Παιει λιγυρᾷ μαστιγι διπλῇ. Soph. Aj. 242.

Ες ταχος παιει—Ar. A. 686.

Παῖεν ἐφ' ἀλὲ ταν μαδδαν—Ib. 835.
SYN. Παιομαι, καταπαιω, πατασσω, τυπτω, κρεω, αικιζω, πληττω, κροτεω, δαιρω, συντριβω, συγκοπτω, φρονευω, βαλλω.—ποιω (συντονως.)—εσθιω.

Παιων.
Ιθι, ιθι μοι παιὼν (ὑπνε,) Soph. Ph. 853.
Παιῶνα κακῶν επιπαμᾶν. Ib. 169.
SYN. Παιων. ιατρός.—θεραπεια.
EPITH. Πολυφαρμακος. οδυνηφατος.

Παιων.
Παιὼν δε λαμπει στονοεσσα τε γῆρυς. Soph. Oed. T. 196.
SYN Παιάν. αλαλαγμός.

Παιωνιζω, Παιανιζω.
Ολολυγμὸν ἱερὸν ευμενη παιωνίσον. Aesc. S. T. 274.
SYN. Ευχομαι. ὑμνεω. παιῶνα αδω. ευφημεω.

Παιωνιος, Παιηονιος.
—Παιωνιας εις χεῖρας ελθὼν—Soph. Ph. 1383.
Πημοναι ελυσατ' ευ
Χειρὶ Παιωνια κατασχεθων. Aesc. Supp. 1074.
Σῇ Παιονιη χειρὶ βιαζομενα. Ep. l. 4.
SYN Ιατηριος, ακεσιμος. παιὰν. παιών.

Παιωνίς. Vid. Νυμφαι.

Πακτεω.
—Ενεδυσαμεν ρακιοισι κἀπακτωσαμεν. Ar. V. 128
Λαιρεν πακτασας μεσσα θεω πελαγει. Ep.
SYN. Φρασσω. πληροω. σφηνοω. πηγνυω.—εκτεινω. κλειω. ασφαλιζομαι.

Πακτωλιος.
Αυθις τον αντιποινον εκχεας ισον
Πακτωλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μυδρον. Lyc. 272.

Πακτωλος.
Μαιονιων Πακτωλὸν εκυκλωσαντο λιποντες. Call. 4. 250.
Α τον μεγαν Πακτωλὸν ευχρυσον νεμεις. Soph. Ph. 397.
EPITH. Χρυσοσπόρος, χρυσαυγὴς, κροκοεις. Μαιονιος.
PHR. Πολυχρυσος ποταμός. Dion.
—Χρυσεργὰ Πακτωλου ποτά. Lyc.
—Ρεεθρα βαθυπλουτου ποταμοιο.
Πακτωλος κελαρυζε χεων χρυσοσπορον ὕδωρ
Πορφυρεαις ψαμαθοισι βαθυπλουτων δε μεταλλων
Αφνειῷ κεκυλιστο βυθῷ χρυζωμενος ιχθυς.
—Ο η χρυσαυγεῖ πηλῳ
Αφνειῆς Λιβανοιο μελαν φοινισσεται ὕδωρ.
—Οπη Πακτωλίδος οχθης
Χρυσον ερευγομενης αμαρυσσεται ολβιος ιλύς. Nonn.

Παλαι.
—Παλαι πολεμων εῦ ειδώς. Il. δ. 310.
Και κεν δὴ παλαι ἦσθα ενερτερος Ουρανιωνων. Il. ε 898.
SYN. Εκπαλαι. προπαλαι. απὸ παλαιῦ. εν χρονῳ. εμπροσθεν. παρος. ποτέ. προτερον.

Παλαιγενὴς. Παλαιογενὴς, Παλαιγονος, Παλαιογονος, Παλαιγονιος
Λαΐῳ τε τῷ παλαιγενει. Eur. Ph. 354.
Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές.—Ar. N 357.
—Την δ' αρα φασι παλαιγονεης ἱερὸν πῦρ. Orph. L.
Μητιν τε γαρυων παλαιγονων. Pind. Ol. 13.
—Κεκροπιων αςυ παλαιογονων. Ep. 1 6.
SYN. Πρoγονος, παλαιός, πρεσβυτης.

Παλαιμονεω. Vid. Παλαιω.
Χανῳ πραπιδι παλαιμονεῖ κενεᾷ. Pind. P. 2.

Παλαιμων.
Συντροφε Βακχε χοροῖο Διωνυσε πολυγηθῦς,
Ος ναιεις ποντοιο βυθοὺς βαθυκυμονας ἁγνὰς
Κικλησκω σε Παλαῖμον,—
Ποντοπλανοις γαρ αεὶ ναυσὶν χειμῶνος ενεργὴς,
Φαινομενος σωτὴρ μουνοις θνητοις αναφαινη.
Ρυομενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ ποντιον οἶδμα. Orph. H.
PHR. Ποντιας παῖς Λευκοθεας,
—Νεων φυλαξ Eur.
EPITH. Θρασὺς. βρεφοκτόνος, ολβιοδωτης.

Παλαιομητωρ.
Ιω Ζεῦ, τας παλαιοματορος
Παιδογονε, πορτιος Ιναχου. Eur. Supp. 628.

Παλαιός.
—Μοι ξεῖνος πατρωῖος εσσι παλαιός. Il. ζ. 215.
Αθανατοι τιμῶσι παλαιοτερους ανθρωπους. Il. ψ. 788.
SYN. Αρχαῖος, ωγυγιος, δηναιὸς, γεραιὸς, σαπρὸς. ὁ παλαι. ὁ προσθεν.

Παλαιοτης
Παλαιοτης γαρ τῷ λογῳ γ' ενεςί τις. Eur. Hel. 1062.
SYN. Αρχαϊσμὸς, αρχαιοτης. παλαιωσις.—εγγηραμα

Παλαιοφρων.
Εμὲ παλαιοφρονα κατὰ γᾶν οικεῖν, Aesc. Eum. 841.
SYN. Παλαιός. συνετὸς. αρχαῖα φρονων.

Παλαισμα.
Πολλὰ παλαισματα και γυιοβαρῆ. Aesc. Ag. 63.

Παλαισμοσυνη.
—Παλαισμοσυνης αλεγεινῆς. Il. ψ 701.
SYN. Παλαισμὸς, διαπαλαισμα, διαπαλη, παλη αγὼν, αθλησις.—σρατηγημα.

EPITH.

EPITH. Γυαλκὴς. πολυτειρὴς. ὑπερoπλος. μελιηδὴς. κακοξεινος. νυμφοπολος, ἱμερτὴ, φιλοπαιγμων.—πομπος ερωτων.

Παλαιςης.

Ου γαρ πυγμαχοι ημεν αμυμονες, ουδὲ παλαισαι. Od. θ. 246.

SYN. Παλαιςικὸς, παγκρατιαςης, αγωνιςὴς, αθλητὴς.

Παλαιςρα.

Εἰς δ' ὑπὸ τᾶσδε—Μολων αγχοιτο παλαιςρας. Theoc. 7. 125.

SYN. Παλαιςηριον, γυμνασιον, κονιςρα, αγωνιςηριον.

Παλαιφαγος.

Ου γαρ απὸ δρυὸς εσσι παλαιφαγυ,—Od. τ. 163. al. παλαιφατυ.

Παλαιφατος.

—Η μαλα δή με παλαιφατα θεσφαθ' ἱκανει. Od. ι. 507.

SYN. Παλαιὸς, αρχαῖος.

Παλαιχθων.

Παλαιχθων Αρης. Aesc. S. T. 106.

Παλαιω.

Ου γαρ πὺξ γε μαχησεαι, υδὲ παλαισεις. Il. ψ. 621.

Δεινὸς γαρ οὗτος και παλαισθαι βαρύς. Eur. Cyc. 674.

SYN. Εκπαλαιω, προσπαλαιω, καταπαλαιω, συμπαλαιω, διαπαλαιω, διαμαχομαι, ενοχλῦμαι.

Αμφι παλαισμοσυνης φιλοπαιγμονος ἦχον αγῶνα. Nonn.

Παλαμαομαι.

Τολμημα νεον παλαμησαμενος. Ar. Pa. 93.

SYN. Τεχναζομαι, εργαζομαι (χερσιν.)

Παλαμη.

—Νῦν αὖτέ μιν υἷες Αχαιῶν,

Εν παλαμαις φορεουσι δικασπολοι.—Il. α. 238.

Παντοῖαι δ' αρεταί, και βιοτυ παλαμαι. Theog. 624.

SYN. Χεὶρ, σπιθαμή. τεχνη. τροπος. μηχανή. πρᾶξις.

EPITH. Αριςοπονος, ακοιμητος, αυτοφόνος, ανδροφόνος, άρταλεα, αχραντος, αβρεκτος, απληςος, αεικής, απολεμος, αταρβητος, αἱμοβαφὴς, απαλοχρως, γλυκερά, βριαρά, ἱκετια, εναγὴς, ευσθενης, ευπολεμος, ευκαρπος, ευτροχαλος, ερατοτόκος, εργοπονος, θηροφόνος, λευκοφόνος, καρτερά, μαινομενα, πολυχανδὴς, πετεινος, συμπλεκής, ἐμπλεκτος, ροδοπηχυς, ροδοδακτυλος, ροδεα, σιδηρά, χιονωδης, τολμηρά, ερωμανής, πυρσοφόρος, παιδοκόμος, παιδοφόνος, ταμεσιχρως, ὑλοτόμος.

Παλαμηδης.

Ευ γ', ὦ Παλαμηδες, ὦ σοφωτατη φυσις. Ar. B. 1499.

Αλλα και αντιθεω Παλαμηδεϊ θῆκας ολεθρον. Call. l. 5.

EPITH. Σαοφρων.

Παλαμναῖος.

Ζηνα παλαμναιων τιμηορον ἱκεσιαων. Ap. 4. 709.

Φονια γενεσθαι και παλαμναῖον σεθεν. Soph. Tr. 1223.

SYN. φονεύς. μιαρὸς. εχθρὸς, πολεμιος, σκληρὸς, πικρὸς, σοβαρὸς, φονιος. αποτροπαιος.

Παλασσω. Παλασσομαι.

Αιματα τ' εγκεφαλω τε παλαξεμεν ασπετον ὑδας. Od. ν. 395.

—Λυθρω δ' επαλασσετο χεῖρας ααπ]υς. Il. λ. 169.

Κληρω νῦν πεπαλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λαχησιν. Ib. η. 171.

SYN. Βρεχω, μολυνω.—κληροω.—μαλασσω.

Παλαχή.

Αιετος εκ παλαχῆς επαιξεται—Nic.

Παλευτρια.

Τας φυδωλὸς κερματων παλευτριας. Ath. 13.

Παλευω.

Οπως παλευση δυσμενῆς,—Lyc. 784.

Η μὲν παλευσει δυσλυτοις οιςρυ βροχοις. Ib. 405.

SYN. Εξαπαταω. επισυρομαι, επαγω, ὑπαγομαι. θηρευω.

Παλη. Vid. Παλαισμα.

Αγχαῖον δε παλη Πλευρωνιον—Il. ψ. 635.

SYN. Διαπαλη, παλαισμα, παλαισμοσυνη.

EPITH. Δυσμενὴς, δυσφαλτος, ευγυρος, ευπαλαμος, κραταιά, καλλινικος, ξεινοδοκος.

Γυμνοὶ αεθλευοντες ερισασαν αμφοτεροι δε

Πρῶτα μεν αμφοτερας παλαμας επὶ διζυγι καρπῶ

Συμπλεκον ενθα και ενθα κυτῆς επὶ νῶτα κονιης.

Αλληλυς ερυοντες αμοιβαδὶς ἁμματι χειρῶν

Ακροτατα σφιγξαντες, κ. λ. Nonn. l. 37.

Παλημα.

Τεσσαινοις ορσβοιο παλημασι—Nic.

SYN. Παιπαλη.

Παλιγκαπηλος.

Ερμῆν παλιγκαπηλον—Ar. Pl. 1157.

SYN. Καπηλος—ὁ απὸ τυ εμπορυ αγοραζων. παλιμπωλος, μεταπρατης, μεταβολος.

Παλιγναμπ]ος.

Νῆας ανεκρουσαντο παλιγναμπ]οισι κελευθοις. Tryph. 514.

SYN. Παλιγκαμπτος, καμπύλος. παλιντονος.

Παλιγχέτος.

Παλιγκοτὸς.
Αγριος ὤ, πρὸς παντα παλιγκοτος, η ὑπεροπτης. Theoc. 22. 58.
SYN. Οργίλος, σ]υγνός. φοβερός. ἐχθρός.
Παλιγκοτως.
Φερειν τα συμπιπ]οντα μη παλιγκοτως. Eur. Fr.
Παλι. Παλιν.
—Η παλι πᾶς εσεται. Call. Ep. 15.
Αλλὰ καὶ ὡς εθελω δομεναι παλιν—Il α. 116.
Χωομενος δ' ὁ γερων παλιν ωχετο—Ib. 380.
SYN. Εμπαλιν. αψ. αὖ. αὖθις, εξαῦθις, εισαῦθις, εναλλαξ. δισσῶς.
Παλιλλογος.
Λαὺς δ' ου επεοικε παλιλλογα ταῦτ' επαγειρειν. Il. α. 126.
SYN. Παλισυλλεκτος. παλιναγερτος. δισσολογος.
Παλιμβαμος.
Α μεν κθ' ἴσῶν παλιμβαμυς επίλασεν ὁδὸς. Pind. P. 9.
SYN. Οπισθοπόρος, οπισθοβαμων. παλιμπετής, οπισθορμητος. παλιντροπος, παλισσυτος.
Παλιμβλαστὴς.
—Και παλιμβλαστῆ κυνα Υδραν φονευσας,—Eur. Herc. F. 1274.
SYN. Παλιναυξής. παλιμφυής. παλιβλαστος.
Παλιμβολια.
Δεχνυται αστοργε κεντρα παλιμβολιας. Ep. l. 7.
SYN. Απασιαι
Παλιμμηκης.
Παλιμμηκῆ χρονον τιθῆσαι Τριβῳ—Aesc. Ag. 204.
Παλιμπετὲς. Vid. Παλιμβαμος.
Μνηστῆρες δ' εν νηὶ παλιμπετὲς αποπλευνται. Od. ε. 27.
—Εις ἑτερωσε παλιμπετες ομματ' ενεικε. Ap. 4. 1315.
SYN. Οπισω. εις τὀπισω. παλικαμπὲς, παλιγκινὲς.
Παλιμπλαγκ]ος.
Αφ' ᾧ παλιμπλαγκ]οὶ χειμαζῃ δρομοις. Aesc. Pr. 837. Al. πολυπλαγκ]οισι. al. γ' ἀλιπλαγκ]οισι.
SYN. Πολυστροφος.
Παλιμπλαζομαι.
—Νῦν αμμε παλιμπλαγχθεντας οἴω Αψ αποστησειν,—Il. α. 59.
Παλιμπλυτος.
Ου γαρ εχεις κηρῦνα παλιμπλυτον—Athen. l. 6.
Παλιμπλωτος.
Αυθις παλιμπλω]οιο γευσε]αι φυγῆς. Lyc. 1431.

Παλίμποινα τά.
Παλιμποινα θελων αμειψαι. Aesc. Ch. 791.
SYN. Αμοιβὴ, αντιδοσις.
Παλιμπορευτος, Παλιμπους
Αυταὶ παλιμπορευτον εξονται βασιν. Lyc. 628.
Στῆσαι παλιμπουν εις πατραν,—Ib. 126.
SYN. Παλιμπορος, παλιμβαμος, παλιντροπος, αψορρος.
Παλιμπους.
—Στειχε παλιμπους. Ep. l. 7.
SYN. Παλινδρομος, οπισθοβαμων, αψορρος.
Παλιμφημος.
Παλιμφαμος αοιδα. Eur. I. 1095.
SYN. Πολυφημος, ευφημος.—δυσφημος. κακος, εναντιος.
Παλιμφρων.
Τον η παλιμφρων Γοργας εν κληροις θεῶν Καθιερωσει,—Lyc. 1349.
SYN. Μεταγινωσκων. συνετὸς.
Παλιναγρετος.
Ου γαρ εμὸν παλιναγρετον, ουδ' απατηλὸν, —Ο, τι κεν κεφαλῆ κατανευσω. Il. α. 526.
SYN. Παλιλλογος, υστερολη]ος. παλισυλλεκ]ος. παλιλλη]ος. μεταβλητος.
Παλιναυξης. Vid. Πετροτομος.
Παλινδινητος.
Αγρων εδιδαξα παλινδινητον αναγκην. Ep. l. 1.
SYN. Συνεχὴς.
Παλινορος, Παλινορμενος, Παλινορσος. Vid. Παλιντροπος.
Και το σφυρον παλινορον εξεκοκκισεν. Ar. Ai. 1178.
—Ως ολεκον Τρῶας παλινορμενω—Il. λ. 326.
Ως δ' ὅτε τις τε δρακοντα ιδὼν παλινορσος απεστη. Ib. γ. 33.
Παλινστομεω.
Παλινστομεῖς αὖ θιγγανειν αγαλματων. Aesc. S. T. 264.
SYN. Δυσφημεω. παλιν σ]ωμυλευω.
Παλινστροβητος. Vid. Παλιντροπος.
Παλινστροβητοις πημοναῖς αλωμενος. Lyc. 739.
Παλιντιτος.
Αικε ποτὲ Ζεὺς δῷσι παλιντιτα εργα γενεσθαι. Od. ζ. 144.
SYN. Αντιτιτος, αντιτὸς.
Παλιντονος.
—Παλιντονα τοξα τιταινων. Il. θ. 266.
SYN. Παλιγναμπ]ος, παλιρροπος. οπισοτονος. εις τὀπισω τεινομενος.
Παλιντραπελος.
Και πῆμ' αγει παλιντραπελον—Pind. Ol. 2.

Π Α

SYN. Επιςροφος, παλιντροπος.

Παλιντριβής.

Καί πως τα μεν πανῦργα και παλιντριβῆ. Soph. Ph. 453.

EXP. Τετριμμένα τοῖς κακοῖς.

SYN. Παλιντριψ, πανῦργος.

Παλιντροπια.

Η δε παλιντροπιησιν αμηχανος,—Ap. 3. 1156.

SYN. Παρεκτροπή, ὑποςροφή, μεταβολή, επιςασις.

Παλιντροπος.

Ουκ αν ερασειας ἦν τιν' αυ παλιντροπος
Κελευθον ερπεις—ι Soph. Ph. 1251.

SYN. Παλιμπορος, παλινοσιμος, ὑποςροφος, ὑποτροπος, παλιμπορευτος, παλιμπετες, παλινορσος, παλινορμενος, παλιμπορος, παλιςροβητος, παλιμβαμος, παλινδρομος, παλιντραπελος, αντιςροφος, εναντιος, οπισθορμητος.

Παλιντυπής.

—Αλτο δ' ακωκη
Ραιςηρ, ακμονος ὥςε, παλιντυπὲς—Ap 3. 1253.

Παλιντυχὴς

Παλιντυχῆ τριβᾶ βιε. Aesc. Ag. 473.

Παλιυρος.

Καγκανα δ' ασπαλαθω ξυλ' ἑτοιμασατ', η παλιυρω. Theoc. 24. 87.

—Η τανδε πολυτελιχον παλιυρον. Ep. l. 1.

SYN. Ακανθα, βατος.

Παλιυροφορος

Και παλιυροφορε—Suid. Ep.

Παλιρροθιος, Παλιρροιος, Παλιρρεος.

Την δ' αἶψ' ηπειρονδε παλιρροθιον φερε κῦμα. Od. ι. 485.

Αλλὰ παλιρροιη επιπηχεται, ανθερικος ὥς. Call. 4. 193.

—Εις δε γῆν παλιν
Κλυδων παλιρρες ἦγε ναῦν—Eur. I. T. 1397.

Ανδρασι κευθομενοισι παλιρροον ἆσθμα φυλασσων. Tryph. 75.

SYN. Αψορροος, παλινδρομος, παλιρρυτος, αντιςροφος.

Παλιρροια.

—Εκ παλιρροιας κακῆς. Lyc. 757.

SYN. Αναρροια, αναςροφη, παλινδρομια.

Παλιρροπος, Vid. Παλιντονος.

—Και παλιρροπον γονυ. Eur. El. 492.

Παλισκιος, Παλινσκιος.

Αντρον εσω ναιεσα παλισκιον,—Hom. M. 6.

SYN. Βαθυσκιος, κατασκιος, ευσκιος, επισκιος, συσκιος, ὑποσκιος, ζοφερὸς, σκοτεινὸς.

Παλισσυτος.

—Χλωρῆ δε παλισσυτον εμπεσε ποιη. Theoc. 25. 231.

SYN. Παλιμβαμος, παλιπεςμενος.

Παλιωξις, pro Παλιδιωξις.

Ει δε χ' ὑποςρεψωσι, παλιωξις δε γενηται
Εκ νηων,—Il. μ. 71.

SYN. Επελασις, διωγμὸς.

Παλλαγμα, Παλαγμα. (a. παλλασσω P.)

Και κριβδα γ' Ηρας ταυτα των παλαγματων. Aesc. Supp. 303.

SYN. Μολυσμα, μιασμα.

Παλλαδιον.

Παλλαδιων χρυσεμενων. Ar. A. 546.

Παλλακίς.

Ος μοι παλλακίδος περι χωσατο καλλικομοιο. Il. ι. 449.

SYN. Παλλακη, ἑταιρη, ὁμευνέτις.

Παλλας. Vid. Αθηνη

Παλλὰς Αθηναιη—Il. κ. 275.

Παλλας.

Παλλαντος θυγατηρ Μεγαμηδειαο ανακτος. Hom. M. 100.

Παλλασια, τα.

Τῶν τε παλλασιων εκειων. Ar. Pax 573.

Παλλατιδες.

Εν πετραις, αἷς νῦν ονομα Παλλατιδες. Call. 5. 42.

Παλλευκος.

—Στρεψασα παλλευκον δερην. Eur. M. 30.

Παλληνη. (ορος)

Ενθα μελισσοβοτοιο παρὰ σκοπιὰς Παλληνης
Φυεται αςεριος καλος λιθος, ουχ τις αςὴρ
Μαρμαιρων, λυχνις τε πυρὸς φλογι παμπαν ὁμοιη. Dion. 329.

Παλληνις.

Παλληνιδος γαρ σεμνὸν εκπερῶν παγον. Ib. Hera. 849.

Παλληναδε

—Και βλεπειν Παλληναδε. Ar. A. 233.

Παλλω, Παλλομαι.

—Ὁ δέ μιν ρεα παλλε και οἶος. Il. ε. 304.

Μελαινοχρωος δε παλλεταί μοι καρδια. Aesc. Supp. 792.

SYN. Αναπαλλω, διαπαλλω, εμπαλλω κινεω, σειω, κατασειω, σαλευω, κραδαινω—τρομεω, ανασπαιρω.—ςρεφω.—ἁλλομαι.—κλονεω

Παλμὸς.

—Κυβιςῆρι δε παλμῷ
Εξεχεε χθονὶ χερμα—Nonn.

SYN. Παλμα, αναπαλσις, τιναγμὸς, κινημα, δονησις, τρομος, σεισμὸς—παλος.

EPITH. Γαμψωνυξ, θεοδινὴς, θελξιφρων, σπλαγκνῆρ, ἑλικωδης, ςεροζυξ, ἑτεραλκης, εσσιχθων,

οσιχθων, βηταρμων, λασιοθριξ, τιτακτωρ, τεχνημων, πολυδινης.

Παλμυς.

Εν ῃ πιθηκων παλμυς αφθιτων γενος
Δυσμορφον εις κηκασμον ψκισεν τοσεν. Lyc. 691.

SYN. Βασιλευς.

Παλος.

Ου σε θεων εσσηνα παλοι θεσαν, εργα δε χειρων. Call. 1. 66.
Βρεφος τε τυμον σω προσκυδισας παλω. Eur.

SYN. Κληρωσις. κληρος.—παλμος.

Παλτος.

—Και σφας ησιδων,
Παλτω ριπτει πυρι,—Soph. An. 133.

Παλυνω.

—Ο δ' αλφιτα λευκα παλυνεν. Od. ξ. 77.
—Ότε περ τε χιων επαλυνεν αρυρας. Il. κ. 7.

SYN. Επιπασσω.—κεραω.—βρεχω.—λευκαινω. υγραινω.—διαλυω.

Παμβακις.

Και την τρυτοδοχην κοιτιδα παμβακιδων. Ep. Suid.

SYN. Παμβαξ, βαμβακιον.

Παμβασιλεια.

Μη τογε παμβασιλεια Διος τελεσειεν ακοιτις. Ap. 3 383.

Παμβασιλευς. Vid. Δαιμων.

Παμβδελυρος.

Ω παμβδελυρα.—Ar. Ecc. 1035.

SYN. Παμβεβηλος, παμμιαρος, παμμυσαρος.

Παμβιας.

Σχισεν κεραυνω παμβια
Ζευς ταν βαθυστερνον χθονα. Pind. N. 9.

Παμβοτος. Παμβωτις.

Διον παμβοτον αλσος. Aesc. Supp. 567.
Ορεσιερα παμβωτι γα. Soph. Ph. 395.

Παμβωτωρ.

—Ανθρωπων παμβωτορα γαιαν. Il. α. 5. sch.

Παμμακαρες.

Παμμακαρων ιδρατον θνηοις βροταισι τινασσων. Orph. H.

Παμματαιος

Ακος δε παμματαιον Ουκ εκρυρθη'—Aesc. Ag. 595.

Παμμαχος.

Παμμαχω θρασει βρυων. Ib. 177.

Παμμελας.

Ταυρυς παμμελανας—Od. γ. 6.

Παμμηκης.

—Ουδε παμμηκης γονς. Soph. Oed. C. 1680.

Παμμηνος.

Πανσυρτω παμμηνω πολλων
Δεινων σλυγνων τ' αχεων. Ib El. 857.

SYN. Πολυχρονιος, δηνεκης.

Παμμηστωρ.

—Μοιρα παμμηστωρ βροτων. Lyc. 490.

Παμμητειρα.

Γαιαν παμμητειραν αεισομαι—Hom. XXIX.

Παμμητωρ

—Τηδε παμμητωρ νεκρυ. Soph. An. 1293.

Παμμιαρος. Vid. Παμβδελυρος.

—Και παμμιαρε, και μιαρωτατε. Ar. B. 469.

Παμμιγης. Παμμικτος.

Τα πολλα βελεα παμμιγη—Aesc. Per. 269.
—Παμμικτον οχλον, Ib 53.

SYN. Συμμικτος, επιμικτος, παντομιγης. πανοφυρτος.

Παμμορος. Vid. Παναθλιος.

Τον, ξενε παμμορ', ευ φυλαξαι. Soph. Oed. C. 157.

Παμμυσαρος. Vid. Παμβδελυρος.

—Και παμμυσαρα. Ar. L. 968.

Παμπαν. Παμπηδην.

Πολεμυ δ' αποπαυεο παμπαν. Il. α. 422.
Ουδενα παμπηδην αγαθον, και μετριον ανδρα
Των νυν ανθρωπων ηελιος καθορα. Theog. 615.

SYN. Πανυ, παμπανυ, παντελως. ολοσχερως.

Παμπειθης.

Τον δε παμπειθη Ημιθεοισιν ποθον—Pind. P. 4.

Παμπησια.

Κτηματων παμπησιαν. Aesc. S. T. 823.

EXP. Πασαν την κτησιν.

Παμπληθια.

Κυκλει δε πασαν οικετων παμπληθιαν. Soph. Fr.

Παμπληκτος.

Παμπληκτα παγκονιτα τ' εξ-
ηλθον αεθλ' αγωνων. Soph. Tr. 513.

EXP. Πληγων μετα.

Παμπλυτος.

Παμπλυτης τε τιθησι και εντρυφιας και ενολβυς. Man. 4. 85.

Παμποικιλος.

Ενθ' εσαν οι πεπλοι παμποικιλοι, εργα γυναικων
Σιδονιων,—Il. ζ 289.

SYN. Παναιολος. πολυτροπος.

Παμπολις.

Νομος ουδ' υδεν ερπει
θνατων βιοτω παμ-
πολις εκτος ατας. Soph. An. 622.

Παμπονηρος.

Καν λεγη παμπονηρα. Ar. N. 1321.

Παμπορφυρος.

Παμπορφυρος.
Και παμπορφυροις ακτῖσι—Pind. Ol. 6.
Παμπρεπης.
Παμπρεπεῖς εν ἑδραισι. Aesc. Ag. 119.
Παμπρωτος.
Τοῖς ὁ γερων παμπρωτος ὑφαινειν ηρχετο μῆτιν. Il. η 324.
Παμφαγος
Θαυμαστὸν ἱει πᾶμα παμφαγε πυρός. Eur. M. 1187.
SYN. Παμβορος. αδηφάγος.
Παμφαὴς, Παμφεγγής.
Και παμφαὴς ακτὶς Ηελιε. Ib. 1251.
Παμφεγγεῖς αστρων ριπάς. Soph. El. 105.
Παμφαινω, Παμφαναω.
—Εν δέ οἱ ἧλοι Χρυσειοι παμφαινον—Il. λ 29.
Και τὴν μεν κατεθηκεν επὶ χθονὶ παμφανοωσαν. Ib. ζ. 473.
SYN. Λαμπω, στιλβω, αστραπτω.
Παμφαλαω.
—Αγχὶ παμφαλωμενος. Lyc. 1433.
Παντοσε παμφαλοωντες δινησαντο ποδεσσι. Schol Ap. 2. 127.
EXP. Μετα πτοιησεως εμβλεπειν.—επιφερεσθαι και περιβλεπεσθαι παντὶ.
Παμφαρμακος.
Παμφαρμακε ξεινας ερετμαῖς, Pind. P. 4.
Παμφθαρτος.
—Παμφθαρτῳ μορῳ. Aesc. Ch. 294.
SYN. Πανολεθρος.—επικηρος.
Παμφιλος.
Παμφιλον ϐκ εν ερωτι δεδαγμένον—Call. Ep. 26.
Παμφλεκτος.
Βωμοῖσι παμφλεκτοισιν,—Soph. An. 1018.
Παμφορος.
Ανεμος—παμφορῳ χεραδι τυπτομενος. Pind. P. 6.
Παμφυλιοι.
Τῦ μεν απὸ προχοῆ Παμφυλιοι αμφινεμονται. Dion. 127.
Παμφυλιοισι τε πᾶσι—Theoc. 17. 88.
Παμφυλίς.
—Εσω Παμφυλίδος αιης. Dion. 46.
Παμφυλος.
Κτεινων παμφυλων γενναν θηρῶν,—Ar. Av. 1063.
Παμφωνοι.
Ουτος ὁ παμφωνοις χερσὶ λοχευομενος. Ep. I. 4.
Παμψεκτος. Vid. Πορνοσυνη.
Παμψικτωρ.
—Αδιδακτος, αει δεδιδαγμενος αισχροῖς. Man. 4. 57.
Παμψηφί.
Ωστε σε παμψηφὶ νικᾶν, Τελεσιλλα, Χιμαιρας, Ep. I. 2.

Παμψυχος.
Παμψυχος ανασσει. Soph. El. 845.
SYN. Αθανατος.
Πάν.
Πᾶνα δέ μιν καλεεσκον, ὅτι φρενα πᾶσιν ετερψε. Hom. XVIII.
EPITH. Αιγιβοτης, αιγιλατης. αγροτης, αιγοκερως, αιγονυξ, αιγωνυξ, αγρονόμος, ἀλιπλαγκτος, αρχεγονος, αγριος, ασιγητος, βωτης, δασυκνημος, δασὺς, δασυστερνος, δυσιμερος, δυσερως, ευθηρος, ευχαιρος, ερημονόμος, ευσκαρθμος, θηρευτὴς, ηϋγενειος, θεσπεσιος, μειλιχιος, μυσοπόλος, ὑμνοπόλος, κερωνυξ, κεροεις, κεροβατης, κεραελκης, κακοκνημος, λοφιητης, μηλονομος, μυδαλέος, οιστρομανὴς, ορειβατης, ορεσιοικος, ορεσσαυλος, ορεσσινομος, ορεσιδρομος, ὁμασπις, μελισσοσοος, πιτυστεπτος, υλοβατης, σύριγξ, συριζων, σκοπιητης, σκυλακοτρόφος, τραγοπες, τροπαιοφόρος, ὑγροπορος, ὑψικερως, φιλοσπηλυγξ, φυτοσκάφος, φυξηλις, φιλοσκοπελος, φριξοκομος, φιλαμνος.
Αρκὰς. Ακτιος, Κωρυκιος, Μαιναλιος, Λυκαῖος, Κρονιος, Παρρασιος, Ταναγραῖος.
PHR.—Συριγγι μελισδεται ευκελαδω Παν.
Τλοβατας, φιλοδενδρος, ορεσσαυλε ποσις Αχῦς,
Πανσκοπος, ευκεραε μαλοφυλαξ αγελας,
Πὰν ὁ δασυκναμων, ο πολιστπορος—
Αγροτεραν θεὸς ειμι,—
Πὰν ὁ πανωρειτης, αυτοξυλος, αρτεοθειης
Ειμί και εγχθονιη γλευκοποτης κυλικος.
Κρημνοβαταν, δικερων, Νυμφων ἡγητορα Πανα.
—Ομολας ερατον πεδον ἱεῖ λελογχας. Ep.
Αμφί μοι Ερμειαο φιλον γονον εννεπε, Μυσα,
Αιγιποδης, δικερωτα, φιλοκροτον,—
—Νομιον θεὸν, αγλαεθειρον,
Αυχμηενθ', ὅς παντα λοφον νιφοεντα λελογχε.
—Τερατωπον ιδεσθαι.
—Πολυκροτον, ἡδυγελωτα' κ. λ. Hom.
Ελθε μακαρ σκιρτητὰ, περιδρομε, συνθρονε Ὡραις.
Αιγομελὲς, Βακχευτὰ, φιλενθεε, αστροδιαιτε,
Αρμονιαν κοσμοιο κρεκων φιλοπαιγμονι μολπᾷ.
Φαντασιᾶν επαρωγὲ, φοβων εκπαγλε βροτειων.
Ευσκοπε, θηρητὴρ, ηχῦς φιλε, συγχορε νυμφων.
Παντοφυὴς γενετωρ παντων, πολυωνυμε δαιμον.
Κοσμοκρατωρ, αυξητὰ φαεσφορε, καρπιμε Παιαν,
Αντροχαρὲς, βαρυμηνις, αληθὴς Ζεὺς ὁ κεραστης κ. λ. Orph. H.
Πανες.
—Το τω γενος η Σατυρισκοις
Εγγύθεν, η Πανεσσι κακοκναμοισιν ερισδει. Theoc. 4. 63.
EPITH. Αλῖται, οιστρήεντες.

Και νοθον ειδος εχοντες ευκραιροιο καρηνε
Δωδεκα Πανες εσαν κεραελκεες—ων επι μορφη
Ανδρομεη κεκερασο δασυτριχος αιγος οπωπη.
κ' λ. Nonn. l. 14.

Παναγης. Vid. Παθητωρ.

Παναγριος, Παναγρειος.
—Αταρ σκυλακων παναγρειης. Phocyl. 191.

Παναγρος.
—Αψισι λινε αλοντε παναγρε. Il. ε 487.

Παναγρυπνος.
Ως με ποτων ρυσαιο παναγρυπνοιο μεριμνης. Ep. l. 3.

Παναθηναια.
Καί σοι τα μεγαλ' ημως Παναθηναι' αξομεν. Ar. Pa. 417.

Παναθεσμιος. Παναθεσμος.
—Παναθεσμιος ανηρ. Man. 4. 56.
—Πατερες παναθεσμοι. Ib. 6. 158.

Παναθλιος.
Φιλων αποψιλοις με παναθλιαν. Aesc. Ch. 693.
S Y N. Παμμορος, παντλημων, παναποτμος, πανδειλος, τλημονεστατος, ταλαντατος, οικτισος, πανταλας, πανοϊζυς.

Παναιγληεις.
Νυν δε παναιγληεντα και ενδιον ευρε τελεσσαι. Ep. l. 4.

Παναιθος.
—Κεφαλας δε παναιθησιν κορυθεσσι
Κρυψαντες—Il. ξ 372.
S Y N. Πανυ σιλπνος, λαμπρος, παναυγης.

Παναιολος.
Λυσε δε οι ζωστηρα παναιολον—Il. δ. 216.
S Y N. Παμποικιλος.

Παναισχισος.
—Παναισχιστην τερψιν ευναλιε. Ep. l. 6.

Παναιτιος.
—Διος Παναιτιε, πανεργετα. Aesc. Ag. 1495.

Παναχεια.
Ου λιπος Απολλωνος αποσαζεσιν εθειραι,
Αλλ' αυτην πανακειαν,—Call. 2. 40.

Πανακειον.
Παντι γαρ αρτιος εσι, το μεν πανακειον επεσι. Nic.

Πανακη.
—Η πανακης, η κασορος ολοον ορχιν. Ib.

Πανακρατης
Μνημα σον, ω Θεοδωρε, πανακρατες,—Ep. l. 3.

Πανακρις Πανακρα τα.
Γεντο γαρ εξαπιναια Πανακριδος εργα μελιασης
Ιδαιοις εν ορεσσι, τα τε κλειεσι Πανακρα. Call. 1. 50.

Παναλαςωρ.
—Παναλαςωρ
Χερων ωδ' υγρω παυεται εν πελαγω. Ep. l. 1.

Παναληθης.
Κηρυσσω παναληθες επος τοδε—Call. Ep. 23.
S Y N. Πανετητυμος, πανατρεκης, αληθεςατος.

Παναληθως.
Ει θειη Διος ευ παναληθως. Aesc. Supp. 89.

Παναλκης. Vid. Παγκρατης.
Ιω παναλκεις θεοι. Aesc. Ag. 172.

Παναλυργης.
Ηισαν εις αγορην παναλυργεα φαρε' εχοντες. Ath. l. 12.

Παναλωτος.
—Ατης παναλωτε. Aesc. Ag. 369.

Παναοιδιμος.
Κυδος Ιυλιανε παναοιδιμον—Ep. l. 4.

Παναπαλος.
Ανδρι δεμας εικυια νεω επιβωτορι μηλων,
Παναπαλω, οιοιτε ανακτων παιδες εασιν. Od. ν. 223.

Πανατενθης.
—Πανατενθεα και τρισαλαςον Μωμον—Ep. l. 4.

Πανα πημων.
Πρωτιςη δ' ειναι πανα πημων ανθρωποισιν. Hes. ε. 809.

Πανατηρης.
—Ως κεφαλας παναπηρεας εξομες αιει. Call. 6 126.
S Y N. Αβλαβης πανατχεθης.

Παναποτμος. Vid. Παναθλιος.
Ω μοι εγω παναποτμος,—Il. ω. 255.

Παναργυρος.
Δωκε δε μοι κρητηρα παναργυρον,—Od. ι. 202.

Παναριςος.
Ουτος μεν παναριςος, ος αυτω παντα νοησει, Hes. ε. 291.
S Y N. Βελτιςος, καλλιςος, κρατιςος, λωϊςος, προφερεςατος, πανεξοχος, παναρετος, πανυπειροχος.

Παναρκης.
—Παναρκεος ηελιοιο. Call. Fr.
E X P. Τε πανταχη λαμποντος.
S Y N. Μεγας, δυνατος.

Παναρκετος.
Διαλγης ατη διαφερει τον αιτιον
Παναρκετας νοσε βρυειν. Aesc. Ch. 67.

Παναρρητος. Vid. Οργια.

Παναρχος.
Τοις σοις παναρχοις—θεοισι, Soph. Oed. C. 1358.

Πανατρεκης.
—Και τηνδε πανατρεκες εκλυον ομφην. Ap. 4. 1382.

Παναυγης. Vid. Φυσις.

Παναφηλιξ.
Ημαρ δ' ορφανικὸν παναφηλικα παῖδα τιθησι. Il. χ. 490.
Παναφυκτος.
Και ταν μεν παναφυκτος ἑλε βροχος—Ep. l. 1.
Παναχαιΐς.
—Ποθι τοσσον ὁμιλον
Ηρωων γαιης παναχαιΐδος εκτοθι βαλλει. Ap. 1. 243.
Παναχαιοι.
Κικλησκεν δε γεροντας αριστηας παναχαιων. Il. β. 404.
Παναωριος.
Αλλ' ἑνα παῖδα τεκεν παναωριον—Ib. ω. 540.
Πανβλαβής.
Πανβλαβέας,—και ακτεανυς, και αδοξυς. Man. 4. 31.
Πανδαιδαλος.
Πανδαιδαλον—αγοραν. Pind. ap. Dion.
Πανδαισια.
—Ωσπερ μαζα και πανδαισια. Ar. Pa. 564.
E X P. Η δαψιλὴς, και παντοια ευωχια. πολυτελὴς τραπεζα. πανθοινια.
Πανδακρυτος.
—Πανδακρυτ' οδυρματα. Soph. Tr. 50.
—Πανδακρυτ' εφαμερων εθνη.
Πολυστονα, τε δη και πολυστονα,—Eur. Or. 974.
Πανδαματειρα. Vid. Φυσις.
Πανδαματωρ
—Ουδέ μιν ὑπνος
Ηρει πανδαματωρ,—Il. ω. 5.
Πανδαρος.
Πανδαρον αντιθεον διζημενη,—
—Λυκαονος ὑὸν αμυμονα τε κρατερόν τε. Il. δ. 88.
Λυκαονος υἱὲ δαιφρων.
—Ὁ μεν τοξων ευ ειδὼς Πανδαρος. Ib.
Πανδειη.
Ηδ' ὑποκυσσαμενη Πανδειην γεινατο κουρην. Hom. XXXI. 15.
Πανδελετειος.
Γνωμας τρωγων Πανδελετειυς. Ar. N. 921.
S Y N. Πανυργικὸς.
Πανδερκετης. Πανδερκης. Vid. Απολλων. Παντοπτης.
—Και Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν. Eur. El. 1177.
Πανδημια
Πανδημια γαρ χερσι δεξιωνυμοις
Εφριξεν αιθὴρ,—Aesc. Supp. 615.
Πανδημεὶ.
Ποτι πυργυς πανδημεὶ, πανομιλεὶ
Στειχυσι,—Ib. S. T. 302.
S Y N. Πανδημον, κοινοδημεὶ, κοινῆ, δημοσιως.

Πανδημιος, Πανδημος.
Ηλθε δ' επὶ πτωχὸς πανδημιος,—Od. σ. 1.
Η Κυπρις υ πανδημος.—Theoc. Ep. 13.
S Y N. Δημιος, επιδημος, δημοτης, αγοραῖος, ιδιωτικὸς, κοινὸς, παγκοινος, πατητος, χυδαῖος, αθροος, δημοτελὴς, πανηγυρικός.
Πανδικος,
Κλυυσα τήνδε πραξιν πανδικῳ φρενι. Soph. Tr. 298.
Πανδικως.
—Πανδικως στελεῖν χιτωνι τῷδε—Ib. 620.
S Y N. Ορθῶς, επικριδον.
Πανδιων.
Τοῖς δ' ἁμα Πανδιων Τευκρυ φερε καμπύλα τοξα. Il. μ. 372.
Πανδοκεῖον.
Ος εις το πανδοκεῖον εξελθὼν ποτε. Ar. R. 559.
S Y N. Καταγωγιον, καταλυμα, επαυλις, σταθμὸς.
Πανδοκεὺς, Πανδοκος, Πανδοχος.
Προπαντας ᾁδης πανδοκευς αγρευσεται. Lyc. 655.
—Εν δομοισι πανδοκοις ξενων. Aesc Ch. 660.
S Y N. Ξενοδοχος, καπηλος.—πανδεκτης.
Πανδοκευτρια.
Φιλαπια πανδοκευτρια. Ar. V. 36.
S Y N. Καπηλὶς.
Πανδοκεω.
Απαντα πανδοκῦσα παιδιας οτλον. Aesc. S. T. 18.
Πανδοξια.
Εστιδ' εν ευτυχια
Πανδοξιας ακρον—Pind. N. 1.
Πανδυλος.
Αυτοθελῆ, πανδυλον, εκυσιον, αυτοκελευστον. Ib. l. 7.
Πανδυσιη
Και δνοφερῆς κυματα πανδυσιης Ep. l. 3.
Πανδωρα.
Ονομηνε δε τήνδε γυναικα
Πανδωρην, ὅτι παντες Ολυμπια δωματ' εχοντες
Δωρον εδωρησαν,—κ. λ. Hes ε. 81.
Η μεν γαρ δεμας εσχε σιδηρεον, ἡν καλευσι
Πανδωρην χθονιοι—Orph.
Πανδοσιος.
Πανδοσιαν, λεωφορον, πολυύμνον, Anac. 107.
Πανδωρος.
Ποτνια γῆ, πανδωρε,—Hom. XLI.
Πανδωτειρα. Vid. Γαῖα.
Πανεικελος.
—Οθι τοι τριψαντι γαλακτος
Εκπροῥεει λευκοῖο πανεικελος ενδοθεν ιχώρ. Orph. L.

SYN. Παραλιγκιος, πανομοιος.

Πανελληνες.

Εγχειη δ' εκεκαστο πανελληνας, και Αχαιούς. Il. ϐ. 530.

Πανελευθερος.

—Βεβατων πανελευθερος εςι γενεθλη, Ep. l. 5.

Πανεξοχος.

Μινυαισι πανεξοχον αἷμα λελογχως. Orph. 80.

Πανεπισκοπος. (χρονος)

Πανεποπ]ης. Vid. Πανοπ]ης.

—Υψισον γνωσιν πανεποπ]ην, μαρτυρα παντων. Sibyl. l. 1.

Πανεργατης.

—Και πανεργατης λογων. Eur. Supp. 426.

SYN. Παντεργατης πανταιτιος.—αφειδής.

Πανεσχατος.

Κολπον εσω ποντοιο πανεσχατον Ιονιοιο. Ap. 4. 308.

Πανετης.

Νιφοεσσ' Αιτνα, πανετες

Χιονος οξειας τιθηνα, Pind. P. 1.

Πανετωσιος.

—Πανετωσιοι εἵνεκα πατρὸς Γηραιν—Orph. 1226.

Πανευκηλος.

—Ουρανόθεν δε πανευκηλος γενετ' αιθὴρ. Ap. 3. 1195.

Πανεφθος.

Κυκλοτερης ετετυκτο πανεφθε κασσιτεροιο. Hes. α 208

SYN. Εψητὸς, ὑγρός.

Πανεχθής.

Δος δ' αγαθὴν διανοιαν εχειν, παυσα πανεχθεις

Γνωμας, υχ' οσιας,—Orph. H.

Φαος—γοηρὸν και πανεχθισον φανέν. Lyc. 1057.

Πανηγυριζω.

Πανηγυρισας, ἥδεσ' απῆλθεν οικαδε. Ath. 11.

Πανηγυρις.

Ουδε πανηγυριων ξυνᾶν απειχον

Καμπυλαν διφρον.—Pind. Isth. 4.

SYN. Αγύρις. αγορα. πολυπληθεια, εορτὴ, πομπή. δημοθοινια.

Πανημαρ, Παντημαρ.

Ως δ' ὅτ' ανὴρ δορποιο λιλαιεται, ᾧτε πανῆμαρ

Νειὸν αν ελκητον βοε οινοπε πηκτὸν αροτρον. Od. ν. 31.

SYN. Πανημαδὸν, πανημερον, πανημεριον.

Πανημεριος, Πανημερος.

Οιτε πανημεριοι σ]υγερῷ κρινονται Αρηϊ. Il. σ. 209.

Χρυσῷ δε προχοεσσα πανημερος ερρεε λιμνη. Call. 4. 261.

SYN. Ημερησιος.

Πανημερευω.

Τρεια τυς προποτας πανημερευσει

Θιασυς ερωτων ψαλμοῖσι,—Eur. Rh. 361.

Πανθαρσης.

Πανθαρσεῖς—και πραξεσι τολμηεντας. Man. 2. 171.

Πανθειος.

Βαῖν' επὶ πανθειον τελετην,—Orph. H.

Πανθελκ]ειρα

Ημερε, πανθελκ]ειρα, μεδυτρόφε, μῆτερ οπωρης. Ep. l. 3.

Πανθηρος.

—Εξαγε πανθηρον. ἐλειον δαπεδον. Ar. R. 354. (al. επ' ανθηρὸν)

Πανθοιδης. Vid. Ευφορβος.

Πανθοινος. Vid. Πανδαισια.

Λεων μεν αυτὸς ειχε δαιτα πανθοινον. Ep. Suid.

Πανθεος

Πανθεος ἦν Τρωων βεληφορος—Ep. l. 5.

Πανθυμαδον.

Ουδε επὶ ξεινε πανθυμαδὸν οκριοωντο. Od. σ. 33.

SYN. Εκθυμως αγαν οργιλως. ὅλως.

Πανθυτος.

—Θιᾶν δε πανθυτα θεσμια Εξηνυσεν,

Ευνομια σεβων μεγιςα. Soph. Aj. 722.

SYN. Πανσεπ]ος, πανσεβασος.

Πανιμερος.

Χαλκῷ κοσμον εδωκε πανιμερον—Ep. l. 5.

Πανιεφιλος.

—Πανιεφελον σ]ασιν ηερος υγροκελευθε. Orph. H.

Παννυχιζω.

Τεῖσιν εν δυσμαῖσιν αυγᾶν

Φλὸξ ανα τελλομενα συνεχὲς

Παννυχιζει,—Pind. Isth. 4.

SYN. Παραυλιζομαι, νυχευω. επαγρυπνεω. νυκτηγρετεω, διανυκτερευω. παννυχίδας αγω.

Παννυχις.

Παννυχίδας δ' ανυσαντες ακοιμητων ὑμεναιων. Mus. 225.

SYN. Παννυχισμὸς, νυχεια, διανυκτερευσις—αυλισμός.

Παννυχιος, Παννυχος, Παννυχικός.

Παννυχιος δέ σφιν κακὰ μηδετο μητιετα Ζεύς. Il. η. 478

—Τι παννυχον ὕπνον αωτεῖς; Ib. κ. 159.

—Οια κορωνην Παννυχικὸν—Ath. l. 10.

SYN. Παννυχα. παννυχιον, παννυχον.

Πανξενος.
Πολὺν δ' αγῶνα πανξενοις κηρυσσεται, Ath I. 11.
Πανοδυρτος.
Α πανοδυρτος αηδων. Soph. El. 1083.
Πανοϊζυς.
Ιω πανοϊζὺς εστια. Aesc. Ch. 47.
Πανολβιος, Πανολβος.
—Καί μιν εθηκε πανολβιον,—Hom. VI. 54.
Ουδεὶς τοι παντ' εστὶ πανολβιος.—Theog 441.
Δι' αιῶνος μακρου πανολβον. Aesc. Supp. 590.
S Y N. Πανευδαιμων, παμμακαρ, παμμακαριος.
Πανομιλει. Vid. Πανδημεί.
Πανομοιιος.
Οψιν εχεις στρουθῳ πανομοιιον—Ep. I. 2.
Πανομφαιος.
Ενθα πανομφαιῳ Ζηνὶ ρεζεσκον Αχαιοί. Il. θ. 250.
Πανοπεύς. (Φωκίδος πολις.)
—Ος εν κλειτῷ Πανοπηϊ
Οικια ναιεταασκε,—Il. ρ. 307.
Πυθώδ' ερχομενην διὰ καλλιχορυ Πανοπηος. Od. λ. 580.
Πανοπευς.
—Υἱὸς Πανοπηος επειός. Il. ψ. 665.
Πανοπλια.
Πανοπλιαν μεν ουχί. Anac. 17. 3.
Ταῖσι πανοπλιαις πλησιον ισαμενοι. Tyrt. 3. 38.
S Y N. Πανοπλια, ὁπλισμος. σκευη. πανσαγια.
Πανοπλος.
—Πανοπλος Αργειων στρατος. Aesc. S. T. 59.
Τηθυος Ωκεανου τε πανοπλοτατην γεγαυῖαν. Ap. 3. 244.
S Y N. Ενοπλος, εξοπλος, ευοπλος.—νεωτατος.
Πανοπτης.
Παλλαδος αστοῖσι Ζεὺς πανοπτας. Aesc. Eum. 1048.
Στικτοῖς πανοπτην ομμασιν δεδορκοτα. Eur. Ph. 1132.
S Y N. Πανεποπτης, πανδερκὴς, πανδερκετης, πανσκοπος, πανεπισκοπος, πανεφορος, παντοπτης, πανθεατος, πολυοφθαλμος.
Πανορμος.
—Λιμενες τε πανορμοι. Od. ν. 195.
Πανουργεω.
Επι του τροχου γαρ δει σ' εκει στρεβλουμενον
Ειπειν ἁ πεπανουργηκας.—Ar. Pl. 876.
S Y N. Κακοπραγμονεω. δολοω, μηχανορραφεω. εκκαπηλευω, πανουργευομαι.
Και δολον ηπεροπηα, και εμφρονα μητιν ὑφαινων. Nonn.

Πανουργημα.
Μεταδρομοι κακῶν πανουργηματων. Soph. El. 1403.
S Y N. Πανουργευμα δολος.
Πανουργος.
Ειναι πανουργον, αδικον,—Ar. Pl. 37.
S Y N. Παντουργος. κερδαλέος, δεινός, εντεχνος. δολοφρων. κακουργος. παλιμβολος.
Πανουργως, Πανουργοτατα, Πανουργοτατως.
Τοῖς αγροικοισι πανουργως—Ar. Eq. 317.
Πανουργοτατα πως περιδραμων—Ib. Eq. 56.
Πανουργια, το πανουργον.
Πανουργιας δ' ενδειξιν ανθρωποις εχειν. Soph. An. 306.
—Το γαρ πανουργον ουκ αν ην πολύ. Ib. El. 1540.
S Y N. Αισχροποιια, αισχροπραγια, αισχρουργια. κακουργια, τεχνη, μηχανη, δεινοτης. κερδοσυνη, δολοφροσυνη.
Πανοψιος.
—Αυτὰ δε πανοψιον εγχος ἑλουσα. Il. φ. 397.
E X P. qu. Πανορατον και επιφανές.
Πανρυτος. Vid. Φυσις.
Πανσαγια. Vid. Πανοπλια.
Φῶτα βαντα πανσαγια, Soph. An. 108.
Εἶλε δε πασσαγιην, τοδε δ' εννεπε—Suid.
Πανσεληνος.
Λαμπρὰ δε πανσεληνος εν μεσῳ σακει. Aesch. S. T. 395.
Πανσοφος.
Το πανσοφον δ' εὑρημα,—Eur. Herc. F. 188.
S Y N. Πανεπιφρων, παντεχνος, πολυβουλος, παντοδαης, πανεφρονιμος, ευμηχανος, αγχινοος.
Πανσπερμηδόν.
Οσ-ρια πανσπερμηδὸν επεγχευουσιν αλετρίς. Ath. I. 9.
Πανσυδιη.
Θωρηξαί ε κελευε καρηκομοωντας Αχαιοὺς
Πανσυδιη—Il. β. 12
Ενθεν πασσυδιη συν τευχεσι θωρηχθεντες. Ib. λ. 724.
S Y N. Πασσυδεὶ, πανστρατὶ, πανστρατιᾳ, συλληβδην, παμπληθει, παντελῶς, ὁμοθυμαδόν.
Πανσυρτος. Vid Παμμηνος.
Παντα.
Τυδειδη μιν εγωγε δαΐφρονι παντα εΐσκω. Il. ε. 181.
S Y N. Κατὰ παντα. παντως.
Πανταклης Nom. pr.
—Και μὴν ο Πανταклεα γε
Εδιδαξεν ὁμως τον σκαιοτατον—Ar. R. 1068.
Πανταλας,

Παντaλας, Παντaλαινα. Vid. Παναθλιος.
Πανταλαν' αχη διαβοασω. Aesc. P. 640.
Ω πανταλαινα, καί τι μαλλον η λεγω. Eur. Hec. 665.
Πανταρβής.
Δηλὺς, πανταρβεις τε, φρεσὶν καταπεπληῶτας. Man. 2. 168.
Παντaρκής.
Ευθ' ο γεραιος πανταρκὴς, ακακης, Aesc. P. 856.
Πανταρχης.
Ω ζεῦ γε πανταρχα θεῶν. Soph. Oed. C. 1141.
SYN. Παμβασιλεύς, παγκρατής.
Παντελὴς
—Εκεινε γ' ὗσα παντελὴς δαμαρ. Ib. Oed. T. 949.
SYN. Παντοτελης, παντελειος, τελειος, νομεμος, εντελεχὴς. ὁλοκληρος.
Παντελῶς.
—Παντελῶς διωρισεν. Aesc. Pr. 431.
SYN. Τελεως, παντως.
Παντευχια. Vid. Πανοπλια.
—Σῦσθε συν παντευχια. Aesc. S. T. 31.
Παντεχνος. Vid. Πανσοφος.
—Παντεχνε πυρὸς σελας. Ib. Pr. 7.
Παντη.
Παντη ανα σ]ρατον ευρυν Αχαιῶν—Il. α. 384.
SYN. Πανταχῆ, πανταχῆ, πανταχόθεν, πανταχοῖ, πάνταχοσε και μιγδα.
Παντιμος.
Νικης εχων εξῆλθε παντιμον γερας. Soph. El. 690.
SYN. Πανασιδιμος, πανσεμνος, παντοσεμνος, εντιμος
Παντλημων. Vid. Παναθλιος.
—Τῶν ὁ παντλημων εγώ. Soph. Oed. T. 1392.
Παντογενεθλος. Vid. Ζεύς.
Παντογηρως.
Τὰν εθ' ὕπνος αι-
ρεῖ ποθ' ὁ παντογηρως. Soph. An. 615.
SYN. Αιωνιος. αΐδιος.
Παντοδαὴς. Vid. Πανσοφος, Δημοκριτος.
Παντοδαπὸς. Vid. Παντοῖος
—Και εδεσμασι παντοδαποῖσι. Hom. B. 31.
Παντοδιαιτος. Vid. Ηφαιτος.
Παντοδοτειρα. Vid. Μοῖραι.
Παντοδυναςης. Vid. Παγκρατής.
—Πολυλλιτε, παντοδυνασα. Orph. H.
Παντοθαλης.
—Σοι δ' αρχή τε τελευτή τ' ες] μελεσα,
Παντοθαλής—Orph. H. Apoll.
Παντοθεν, Παντοσε, Παντοτε.
Παντοθεν εκ κευθμῶν,—Il. ν. 28.
—Κατ' ασπίδα παντοσε ισην, Ib. γ. 356.
Παντοτε πορφυρεησι περὶ ζωςρησιν ἑλικτάν. Theoc. 2. 122.
SYN. Πανταχόθεν, απανταχόθεν, ἁπαντῆ.
Παντοῖος, Παντοσυνος.
Ειδὼς παντοιες τε δολυς,—Il. γ. 202.
—Οταν θεῦ Παντοσυνοι πνευσωσ' αναγκαι. Eur. I. A. 761.
SYN. Παντοδαπος, πολυγενὴς, πολυμερὴς, πολυτροπος. παντοιοτροπὸς. διαφορος.
Παντοκρατειρα. Vid. Φυσις.
Παντολετειρα. Vid. Γαῖα Παντολετωρ.
—Παντα σε μισεῖ Παντολετορ—Ep. I. 1.
Παντολμος. Παντοτολμος
Το παντολμον εργον οψει ταλας. Eur. Supp. 1075.
Τοθεν το παντοτολμον
Φρονεῖν μετεγνω βροτοῖς. Aesc. Ag. 229.
Παντομισης.
Ω παντομισῆ κνωδαλα,—Ib. Eum. 647.
Παντομορφος.
Τῆ παντομορφω Θετίδι—Soph. Fr.
SYN. Πολυμορφος, πανειδεος.
Παντοπορος,
Παντοπορος, απορος, Soph. An. 365.
EXP. Εις παντα μηχανας εξευρισκων.
Παντοπ]ης. Vid. Πανοπ]ης.
Πατηρ ὁ παντοπ]ης, Aesc. Supp. 145.
Παντοπωλης.
Τον τοῖσι παντοπωλαις χρωμενον. Ath. l. 9.
Παντορεκτης.
Ερωτι παντορεκτη. Anac. 10. 16.
Παντοσεμνος. Vid. Παντιμος.
Τῦ παντοσεμνε τῦ σ]ρατηλατε νεῶν. Aesc. Eum. 641.
Παντοτεχνής. Vid. Φυσις.
Παντοτινακτης. Vid. Ζεύς.
Παντ εργός.
Φωτὶ παντεργῷ φρενας. Soph. Aj. 445.
SYN. Παντοκ]ιςης.—πανῦργος, αναιδής.
Παντοτροφος, Παντρόφος Vid. Φυσις.
Παντοτροφον κ]ισιν,—Sibyl. I. 1.
Παντοφυὴς. Vid. Πάν.
Παντοφυρτος.
Τα πολλὰ παντοφυρτ' ανευ δικης. Aesc. Eum. 557.
SYN. Πολυμιγὴς, παμμιγής.
Παντοχροος. Vid. Ωραι.
Παντως.
Παντως, οἷον εμὸν γε μενος,—Il. θ. 450.
SYN. Παντη, παντελῶς, παντάπασιν, αρδην, αρχῆθεν, ὁλοτελῶς, τελεως, ὁλοσχερῶς,

 παραπαν,

παραπαν, παμπαν, παμπηδην, διολυ, πανσυδιη, πανυ.

Πανυ.

Πραγμα μὲν ἐςι φιλος πανυ δυσκολον,—Ep. l. 1.

SYN. Παγχυ, επιπαγχυ, επιπαν, καθαπαν, πανυ μεν ουν, πανυ γε, απαρτι, διαμπερὲς, παντως, λιαν, αγαν, σφοδρα, μαλα, μεγα, μεγαλως, ενδυκεως.

Πανυπειροχος.

Αλλα Μυρων τεχνᾳ πανυπειροχος—Ep. l. 4.

Πανυπερτατος.

Αυτὴ δη χθαμαλη πανυπερτατη ειν ἁλὶ κεῖται. Od ι. 25.

Πανυπερφρων.

Γνωμας, ουχ ὁσιας, πανυπερφρονας,—Orph. H.

Πανυςατος. Vid. Εσχατος.

—Νῦν αὖτε πανυςατος,—Ib. 452.

Πανχορτος

Οι τοῖσι πανχορτοισιν εξενιζομεν. Soph. Tr.

Πανωλεθρος, Πανολεθριος.

Η γαρ τι και συ τοις πανωλεθροις εχεις
Εγκλημ᾽ Ατρειδαις,— Soph. Ph. 325.

Πανωλης.

Α᾽γω πανωλης οψ᾽ αγαν εκμανθανω. Ib. Oed. C. 1329.

SYN. Πανολεθρος, προωλης, εξωλης, επιτριπτος.

Πανωπηεις.

Πραξιτελης Κνιδιοις δε πανωπηεσσαν εθηκε. Ep. l. 4.

Πανωρος.

Καρποτελεῖν δε τοι Ζευς επικραινετω
Φερματι γᾶν πανωρῳ. Aesc. Supp. 698.

Παομαι.

Αλλα πασασθαι ανωχθι θοῇς επὶ νηυσιν Αχαιὺς
Σιτυ και οινοιο.—Il. τ. 160

—Και σπλαγχν᾽ επασαντο. Il α. 464.

Οςις δε πλῦτον, η σθενος, μᾶλλον φιλων
Αγαθῶν πεπασθαι βυλεται, κακῶς φρονεῖ. Eur. Herc. F. 1426.

SYN. Επιπαομαι, γευομαι. εδομαι.—κλαομαι. παω.

Παπαι. Παπαιαξ. Παππαιαξ Παππαξ. Ar. N. 389.

Παπαι. πονηρυς γ᾽ εἶχες ημῖν ξυμμαχυς. Ar. Pl. 220.

Παπαιαξ. ὡς καλὴν οσμὴν εχει. Eur. Cyc. 153.

Παππα. Vid. Πατὴρ.

Παππα φιλ᾽, υκ αν δή μοι—Od. ζ. 57.

Παππαζω.

Ουδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γυνασι παππαζυσιν, Il. ε. 408.

EXP. Παππα φωνεῖν. πατέρα καλεῖν.

Παππιδιον, Παππιας.

Ακροασαι νῦν, ὦ παππιδιον—Ar. V. 652.

—Ω παππια. Ib. Pa. 127.

Παπποκτονος.

Παπποκτονος δ᾽ Οθρωνον οικησει λυκος. Lyc. 1034.

Παππος.

Παππος δε Θρηκης κιμὸς αἴςωσας πλακα. Ib. 1341.

SYN. Προπατωρ, πατροπατωρ, προμητωρ. μητροπατωρ. προγονος. γερων.

Παππῷος.

Παππῷος ὁ βιος συκοφαντεῖν ἐςί μοι Ar. Av. 1452.

SYN. Αρχαῖος, προγονικός.

Παπταινω, Παπταλαω, Lyc. 1162.

Παπταινων ἡρωα Μαχαονα,—Il. δ. 200.

SYN. Διαπαπταινω, περιπαπταινω, επιβλεπω, αποβλεπω, περιβλεπω, ερευναω. σκοπεω. φυλαττομαι. επιτηρεω.

Παπυρος.

—Χιτῶνα δησας
Υπὲρ αυχενος παπυρῳ. Anac. 4. 5.

Σχοινῳ, και λεπτῇ σφιγγομενην παπυρῳ. Ep. l 6.

Πὰρ. Πάρα. pro Παρεςι.

Πὰρ δε δυ᾽ αμφιπολοι,—Od ζ. 18.

—Πάρα γαρ μενοεικεα πολλά, Il. ι. 227.

Παρὰ

—Παρὰ δε χρυσοθρονος Ηρη. Ib. α 611.

Παραβαινω.

Ου με παρεβα φασμα μελανοπτερον. Eur Hec. 703.

Παραβαινουσί τι τυς ορκυς—Ar. Th. 364.

SYN. Ὑπερβαινω, μεταβαινω, ὑπερεχω, ὑπερπηδαω, παραβιβαζω, στρεφομαι, ὑπερτρεχω παρερχομαι.

Παραβαλλω, Παραβαλλομαι.

—Παρὰ δέ σφισι βαλλετ᾽ εδωδὴν. Il. θ. 504.

SYN. Αντιπαραβαλλω. συμβαλλω, προβαλλω. προβαλλομαι, παραδιδωμι, προφερω, προστιθημι, παρατιθημι, καταιθημι, παρεγγιζω, εοικνεομαι, επιφοιταω, διαπεμπω, παραπορευομαι, απερχομαι. συνοδευω, ὁμοιοω, συγκρινω. αποπλευω, παραβλυζω, εξαπαταω—χαλαζω—ὁρμαω εισελκυνω

Παραβασκω

Αντιφος αὖ παρεβασκε περικλυτος,—Ib. λ. 104.

SYN. Παραβαινω, παραπεμπομαι, επερχομαι. ὁρμαω (θαρραλεως)

Παραβατης. Παραιβατης. Παραιβάτις.

Και τον παραβατην συμβαλὼν πλατεῖ ξιφει. Suid.

Αν δ' ιβαν εν διφροισι παραιβάται.—Il. ψ. 132.
Τον αντιτολμον δε φαμὶ παραβαταν. Aesc. Eum. 556.
Συν δέ οἱ ισκε παραιβάτις Ιπποδαμεια. Ap. 1. 754.
E X P. Κυριος τȣ̃ ἁρματος —ακολȣθος.—παρανομος.

Παραβατὸς.
Κρατος δ' ὅτῳ κρατος μελει,
Παραβατὸν ȣδαμῇ πελει. Soph An. 885.

Παραβλεπω.
—Παραβλεψασα θατερῳ
Παλιν μετασκευαζε σαυτὴν—Ar. Ecc. 494.
—Και παραβλεπων βιαν. Eur. I. 624.
S Y N. Επιλλιζω, αμβλυωπεω, κατιλλωπτω. παρακυπτω. τοῖς πλαγιοις ὁραω. παρορᾳω. διοραω. καθορᾳω.

Παραβληδην.
Κερτομιοις επεεσσι παραβληδην αγορευων. Il. δ. 6.
S Y N. Παραβολαδην. παραβολικȣ̃ς. απατητικȣ̃ς. προφασει. δολερȣ̃ς. συγκριτικȣ̃ς, πανȣργικȣ̃ς —πλαγιως.

Παραβλὼψ.
—Παραβλῶπές τ' οφθαλμώ. Ib ι. 499.
S Y N. Επιλλος, ιλλὸς, στραβὸς, στραβων, φολκὸς —πλαγιος.

Παραβοηθεω.
Παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ανδρῶν τυπτομαι. Ar. Eq. 258.
S Y N. Εκβοηθεω, εμβοηθεω, επιβοηθεω, προσβοηθεω, βοηθεω.

Παραβολαδην. Παρβολαδην.
—Αλλοτ' οπισθεν,
Αλλοτε παρβολαδην.—Ap. 4. 936.
E X P. Παραβεβλημενως.

Παραβολος. Παραιβολος.
Πονηρὲ ȣ̓ πορρω τεχνης και παραβολος. Ar. V. 192.
Ηβηται θαλιησι παραιβολα κερτομευσιν. Hom. M. 56.
S Y N. Ανοητος. ȣ γνησιος. θρασὺς, προπετης. —επικινδυνος.—αδοκιμος —πλαγιος.— παραδοξος.

Παραβȣκολιζω. Vid. Παραιολιζω.

Παραβυομαι.
Ανθρακα καὶ δαφνην παραβυεται ὁ στρατιωτης. Ep. l. 2.
S Y N. Παραβαινομαι. παραμειβομαι.

Παραβυστὸς.
Εαν μη παραβυστὸς τις γενηται Χαιρεφων. Ath. 6.
S Y N. Κρυφιος. λαθριος.

Παραγγελμα.
Φλογὸς παραγγελμασι
Νεοις συρωθέντα καρδιαν. Aesc. Ag. 488.
S Y N. Παραγγελλια, καταγγελλια, εξαγγελλια, παραγγελσις. φασις. παρφασια. παραιφασις, εντολὴ, ὑποθηκη. διαταξις. προκαταρξις, προτροπὴ. απορρημα, απαγορευμα.

Παραγγελλω.
Ημος δ' Ηελιος μεν εν αιθέρι μωνυχας ἱππȣς
Αρτι παραγγελλει, μεσσατον ἦμαρ εχων. Theog. 992.
S Y N. Επαγγελλομαι, απαγγελλω, διαγορευω. απαγορευω, συντιθημαι, παρακατατιθημαι, ὑποτιθημαι, ὑποβαλλω, νȣθετεω, επιτατ]ω, προσ]ασσω. παραινεω. συναριθμεομαι. προλεγω. σημαινω.

Παραγευομαι.
Εσθ' ἡδὺ—το παραγευσασθαι τινος
Καινȣ̃,—Ath l 2.

Παραγιγνομαι.
Ουδε τῷ ανθρωπῳ παραγινεται ὅσσ' εθελησιν. Ib. 139.
S Y N. Προσγινομαι, παρειμι, προσειμι. επιφοιταω. παρακολȣθεω, αποβαινω, συμβαινω.

Παραγκαλισμα.
Ψυχρὸν παραγκαλισμα τȣ̃το γιγνεται,
Γυνὴ κακὴ ξυνευνος εν δομοις —Soph. An. 661.
S Y N. Ασπασμὸς, περιπλοκὴ φιλημα. παρακοιμημα.

Παραγραφω.
Ιων παρεγραψε πλησιον, κημὸς καλὸς.—Ar. V. 99.
S Y N. Παραγραφομαι, προσγραφω, διαγραφω, αναγραφω, περιγραφω. εγγραφω, παρεγγραφω, παρεισφερω, (νομον,) ὑποτυπoω, ὁριζομαι.—εξȣθενεω, αποβαλλομαι. παραιτεομαι.

Παραγω, Παραγαγω.
—Ον τινα δαιμων
Προφρων εις μεγαλην αμπλακιην παραγει. Theog. 404.
Μή με νῦν μηκέτι παραγαγῃς,—Soph. El 861.
S Y N. Αναγω, συναγω, ὑπαγω, προαγω, εξαγω. προφερω, παρερχομαι, μεταπειθω, εξαπαταω, παραπεμπω, παρατρεπω.—παρηγορεω.

Παραδαρθανω.
Τῇδε γαρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εικελος αυτῷ. Od. υ 88.
S Y N. Παρακειμαι, παρακοιμαομαι.

Παραδειγμα.
Το σὸν τοι παραδειγμ' εχων. Soph. Oed. T. 1216.

παρακαν, παμπαν, παμπηδην, διολυ, πανσυδιη, πανυ.

Πανυ.

Πρᾶγμα μὲν εςι φιλος πανυ δυσκολον,—Ep. I. 1.

SYN. Παγχυ, επιπαγχυ, επιπαν, καθαπαν, πανυ μεν ουν, πανυ γε, απαρτι, διαμπερὲς, παντως. λιαν, αγαν, σφοδρα, μαλα, μεγα, μεγαλως, ενδυκεως.

Πανυπειροχος.

Αλλὰ Μυρων τεχνᾳ πανυπειροχος—Ep. I. 4.

Πανυπερτατος.

Αυτὴ δη χθαμαλη πανυπερτατη εν ἁλὶ κεῖται. Od ι. 25.

Πανυπερφρων.

Γνωμας, ουχ ὁσιας, πανυπερφρονας,—Orph. H.

Πανυςατος. Vid. Εσχατος.

—Νῦν αὖτε πανυςατος,—Ib. 452:

Πανχορτος

Οι τοῖσι πανχορτοισιν εξενιζομεν. Soph. Tr.

Πανωλεθρος, Πανολεθριος.

Η γαρ τι και συ τοις πανωλεθροις εχεις
Εγκλημ' Ατρειδαις,—; Soph. Ph. 325.

Πανωλης.

Α 'γω πανωλης οψ' αγαν εκμανθανω. Ib. Oed. C. 1329.

SYN. Πανολεθρος, προωλης, εξωλης, επιτριπτος.

Πανωπηεις.

Πραξιτελης Κνιδιοις δε πανωπηεσσαν εθηκε, Ep. I. 4.

Πανωρος.

Καρποτελεῖν δε τοι Ζευς επικραινετω
Φερματι γᾶν πανωρῳ. Aesc. Supp. 698.

Πασμαι.

Αλλὰ πασασθαι ανωχθι θοῆς επὶ νηυσιν Αχαιὺς
Σιτυ και οινοιο,—Il. τ. 160

—Και σ. λαγχν' επασαντο. Il α. 464.

Οςις δε πλῦτον, η σθενος, μᾶλλον φιλων
Αγαθῶν πεπασθαι βυλεται, κακῶς φρονεῖ. Eur. Herc. F. 1426.

SYN. Επιπασμαι, γευομαι. εδομαι.—κλασμαι. πασω.

Παπαι. Παπαιαξ. Παππαιαξ Παππαξ. Ar. N. 389.

Παπαι. πονηρυς γ' ἑπας ημῖν ξυμμαχυς. Ar. Pl 220.

Παπαιαξ. ὡς καλὴν οσμὴν εχει. Eur. Cyc. 153.

Παππα. Vid. Πατηρ.

Παππα φιλ', υκ αν δή μοι—Od. ζ. 57.

Παππαζω.

Ουδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γυνασι παππαζυσιν, Il. ε. 408.

EXP. Παππα φωνεῖν. πατέρα καλεῖν.

Παππιδιον, Παππιας.

Ακροασαι νῦν, ὦ παππιδιον—Ar. V. 652.

—Ω παππια. Ib. Pa. 127.

Παπποκτονος.

Παπποκτονος δ' Οθρωνον οικησει λυκος. Lyc. 1034.

Παππος.

Παππος δε Θρηκης κυδος αἴςωσας πλακα. Ib. 1341.

SYN. Προπατωρ, πατροπατωρ, προμητωρ, μητροπατωρ. προγονος. γερων.

Παππῷος.

Παππῷος ὁ βιος συκοφαντεῖν εςί μοι Ar. Av. 1452.

SYN. Αρχαῖος, προγονικός.

Παπταινω, Παπταλαω, Lyc. 1162.

Παπταινων ἡρωα Μαχαονα,—Il. δ. 200.

SYN. Διαπαπταινω, περιπαπταινω, επιβλεπω, αποβλεπω, περιβλεπω, ερευναω. σκοπεω. φυλαττομαι. επιτηρεω.

Παπυρος.

—Χιτῶνα δησας
Υπὲρ αυχενος παπυρῳ. Anac. 4. 5.

Σχοινῳ, και λεπτῇ σφιγγομενην παπυρῳ. Ep. I 6.

Πὰρ, Πάρα, pro Παρεςι.

Πὰρ δε δυ' αμφιπολοι,—Od ζ. 18.

—Πάρα γαρ μενοεικεα πολλά, Il. ι. 227.

Παρὰ

—Παρὰ δε χρυσοθρονος Ηρη, Ib. α 611.

Παραβαινω.

Ου με παρεβα φασμα μελανοπτερον, Eur Hec. 703.

Παραβαινυσί τε τυς ορκυς—Ar. Th. 364.

SYN. Υπερβαινω, μεταβαινω, υπερεχω, ὑπερπηδαω, παραβιβαζω, στρεφομαι, ὑπερτρεχω παρερχομαι.

Παραβαλλω, Παραβαλλομαι.

—Παρὰ δέ σφισι βαλλετ' εδωδην. Il. θ. 504!

SYN. Αντιπαραβαλλω, συμβαλλω, προβαλλω, προβαλλομαι, παραδιδωμι, προφερω, προστιθημι, παρατιθημι, καταλιθημι, παρεγγιζω, εφικνεομαι, επιφοιταω, διαπεμπω, παραπορευομαι, απερχομαι, συνοδευω, ὁμοιοω, συγκρινω. αποπλευω, παραβλυζω, εξαπαταω—χαλαζω—ὁρμαω εκτελλυνω

Παραβασκω

Αντιφος αὖ παρεβασκε περικλυτος.—Ib. λ. 104.

SYN. Παραβαινω. παραπεμπομαι, επερχομαι. ὁρμαω (θαρραλεως)

Παραβατης. Παραιβατης, Παραιβάτις.

Και τον παραβατην συμβαλὼν πλατῷ ξιφει Suid.

Αν δ' ιϐαν εν διφροισι παραιϐάται.—Il. ψ. 132.
Τον αντιτολμον δε φαμὶ παραϐαταν. Aesc. Eum. 556.
Συν δέ οἱ εσκε παραιϐάτις Ιπποδαμεια. Ap. 1. 754.
EXP. Κυριος τῦ ἁρματος.—ακολυθος.—παρανομος.

Παραϐατὸς.
Κρατος δ' ὅτῳ κρατος μελει,
Παραϐατὸν ὐδαμῆ πελει. Soph An. 885.

Παραϐλεπω.
—Παραϐλεπυσα θατερῳ
Παλιν μετασκευαζε σαυτήν—Ar. Ecc. 494.
—Και παραϐλεπων βιαν. Eur. I. 624.
SYN. Επιλλιζω, αμϐλυωπεω, κατιλλωπ]ω. παρακυπ]ω. τοῖς πλαγιοις ὁραω. παροραω. διοραω. καθοραω.

Παραϐληδην.
Κερτομιοις επεεσσι παραϐληδην αγορευων. Il. δ. 6.
SYN. Παραϐολαδην. παραϐολικῶς. απατητικῶς. προφασει. δολερῶς. συγκριτικῶς. πανυργικῶς —πλαγιως.

Παραϐλὼψ.
—Παραϐλῶπές τ' οφθαλμώ. Ib ι. 499.
SYN. Επιλλος, ιλλὸς, σ]ραϐὸς, σ]ραϐων, φολκὸς —πλαγιος.

Παραϐοηθεω.
Παραϐοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ανδρῶν τυπ]ομαι. Ar. Eq. 258.
SYN. Εκϐοηθεω, εμϐοηθεω, επιϐοηθεω, προσϐοηθεω, βοηθεω.

Παραϐολαδην, Παρϐολαδην.
—Αλλοτ' οπισθεν,
Αλλοτε παρϐολαδην.—Ap. 4. 936.
EXP. Παραϐεϐλημενως.

Παραϐολος, Παραιϐολος.
Πονηρὸς εἶ πορρω τεχνης και παραϐολος. Ar. V. 192.
Ηϐηται θαλιησι παραιϐολα κερτομεουσιν. Hom. M. 56.
SYN. Ανοητος. ὐ γνησιος. θρασυς, προπε]ης. —επικινδυνος.—αδοκιμος.—πλαγιος.—παραδοξος.

Παραϐυκολιζω. Vid. Παραιολιζω.

Παραϐυομαι.
Ανθρακα καὶ δαφνην παραϐυεται ὁ σ]ρατιω]ης. Ep. I. 2.
SYN. Παραϐαινομαι. παραμειϐομαι.

Παραϐυσὸς.
Εαν μη παραϐυστὶς τις γενηται Χαιρεφων. Ath 6.
SYN. Κρυφιος. λαθριος.

Παραγ]ελμα.
Φλογὸς παραγ]ελμασι
Νεοις πυρωθεντα καρδιαν. Aesc. Ag. 488.
SYN. Παραγ]ελλια, καταγ]ελλια, εξαγγελλια, παραγ]ελσις, φασις. παρφασια. παραιφασις. εντολή, ὑποθηκη. διαταξις. προκαταρξις, προτροπή. απορρημα, απαγορευμα.

Παραγ]ελλω
Ημος δ' Ηελιος μεν εν αιθέρι μωνυχας ἱππυς
Αρτι παραγ]ελλει, μεσσατον ἦμαρ εχων. Theog. 992.
SYN. Επαγ]ελλομαι, απαγ]ελλω, διαγορευω. απαγορευω, συντιθεμαι. παρακατατιθεμαι, ὑποτιθεμαι, ὑποϐαλλω, νυθετεω, επιτατ]ω, προσ]ασσω. παραινεω συναριθμεομαι. προλεγω. σημαινω.

Παραγευομαι.
Εσθ' ἡδὺ—το παραγευσασθαι τινος
Καινῦ,—Ath I 2.

Παραγιγνομαι.
Ουδε τῷ ανθρωπῳ παραγινεται ὅσσ' εθελῃσιν. Ib. 139.
SYN. Προσγινομαι. παρειμι. προσειμι, επιφοιταω. παρακολυθεω, αποϐαινω, συμϐαινω.

Παραγκαλισμα.
Ψυχρὸν παραγκαλισμα τῦτο γινεται,
Γυνὴ κακὴ ξυνευνος εν δομοις —Soph. An 661.
SYN. Ασπασμὸς, περιπλοκή φιλημα. παρακοιμημα.

Παραγραφω.
Ιων παρεγραψε πλησιον, κημὸς καλὸς.—Ar. V. 99.
SYN. Παραγραφομαι, προσγραφω, διαγραφω, αναγραφω. περιγραφω. εγ]ραφω, παρεγγραφω, παρεισφερω, (νομον,) ὑποτυποω, ὁριζομαι.—εξωθεω, απιϐαλλομαι. παραιτεομαι.

Παραγω, Παραγαγω.
—Ον τινα δαιμων
Προφρων εις μεγαλην αμπλακιην παραγει. Theog. 404.
Μή με νῦν μηκέτι παραγαγῃς.—Soph. El 861.
SYN. Αναγω, συναγω, ὑπαγω, προαγω, εξαγω. προφερω, παρερχομαι, μεταπειθω, εξαπαταω, παραπεμπω, παρατρεπω.—παρηγορεω.

Παραδαρθανω
Τῇδε γαρ αὖ μοι νυκτὶ παρεδραθεν εικελος αυτῷ. Od. υ 88.
SYN. Παρακειμαι, παρακοιμαομαι.

Παραδειγμα.
Το σὸν τοι παραδειγμ' εχων. Soph. Oed. T. 1216.

SYN.

SYN. Ενδειγμα, ὑποδειγμα, εικὼν, χαρακτὴρ

Παραδεισος. Vid. Κῆπος.
—Τον δη κελετ' εν παραδεισω
Αμβροσιω ναιειν,—Sibyl.
PHR. Αθανατος χῶρος. Ib.
Οἰκεῦντες Παραδεισον ὁμως, εριθηλέα κῆπον.
Φυταλιη ευοδμος αειθαλέος Παραδεισε.
—Αφθιτον οἶκον εν ευδενδρῳ παραδεισῳ. Nonn.

Παραδεχομαι
Αυτὰρ επειδὴ σῆμα κακὸν παρεδεξατο γαμβρῦ. Il. ζ. 178.
SYN. Διαδεχομαι, εκδεχομαι, επιδεχομαι, δεχομαι, ενδεχομαι, αποδεχομαι, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, επιλαμβανω, επιβαλλομαι.

Παραδοχὴ.
Πατρὸς παραδοχὰς—Eur. B. 201.
SYN. Παραδοσις, αναδοσις, διαδοχὴ.

Παραδιακονεω.
Και τοῖσι τεχνιζυσι παραδιακονει. Ar. Av. 839.
SYN. Διακονεω, εγχειριζομαι, ὑπηρετεω, παραδραω.

Παραδιδωμι.
Βαξις, ἁ σε βαρβαροισι
Λεχεσι, ποτνια, παραδιδωσιν. Eur. Hel 227.
SYN. Διδωμι, αναδιδωμι, μεταδιδωμι, διαδιδωμι, επιδιδωμι, ενδιδωμι, καταπιστευω, παρατιθεμαι, ανατιθεμαι, προδιδωμι.

Παραδραω.
Οἷα τε τοῖς αγαθοῖσι παραδρωωσι χερηες. Od. ο. 323.
SYN. Δραω, ὑποδραω, ὑπηρετεω.

Παραδρομαδην.
—Παραδρομαδην αγορευσω. Orph. 856.
SYN. Συντομως.

Παραδυομαι, Παραδυμι.
Στεινωπῳ εν ὁδῷ παραδυμεναι—Il. ψ. 416.
Εκδρᾶσα παρεδυν,—Ar. Ecc. 55.
SYN. Παραδυω, εισδυομαι, παρεισδυομαι, ὑποδυω, υπεισερχομαι, παρερπυζω.

Παραειδω.
—Εοικε τε τοι παραειδειν
Ὡστε θεῷ,—Od. χ. 348.

Παραειρομαι.
—Παρηερθη δε καρη, ὑπελυντο δε γυῖα. Il. π. 341.
SYN. Παρῃωρεομαι, παρακρεμαομαι.

Παραζαω.
Οστις πενὴς ὢν ζῇ παραζῆν βυλεται, Phil.

Παραζευγνυω, Παραζευγνυμι.
Κεινῳ γαρ ἡ Διὸς κορη
Φρερῳ παραζευξασα φυλακας σωματος. Eur. I. 22.
SYN. Εγκαταζευγνυω, συζευγνυω, επιζευγνυω, επιζευγνυω, καταζευγνυω, συναπτω.

Παραθαλπω, Παραθαλπομαι.
—Φιλων εδενὸς εδὲν
Παραθαλπομενα φρενα μυθοις. Ib. M. 143.
SYN. Θαλπω, διαθαλπω, καταθαλπω, ὑποθαλπω.

Παραθελγω.
Ουθ' ὑποκλαιων, εθ' ὑπολειβων
Ουτε δακρυων, απυρων ἱερῶν
Οργὰς ατενεῖς παραθελξει. Aesc. Ag. 71.
SYN. Θελγω, καταθελγω.

Παραθεριζω, Παραθριζω.
—Αλφεσοιο παρεθρισαν ακρα κορυμβα. Ap. 2. 603.
SYN. Αποθεριζω, αποκοπτω.

Παραθηγω.
Και συμμαχια θορυβον
Παρεθηξε μεγαν. Pind. Ol. 10.
SYN. Θηγω, επιθηγω, ακοναω, παρακοναω, παροξυνω.

Παραθρωσκω.
Ερκυνιν δρυμοιο παραθρωσκοντες ορογκυς. Dion. 286.
SYN. Παρατρεχω.

Παραιβασια, Παραιβασις.
Αιτ' ανδρῶν τε θεῶν τε παραιβασιας εφιπεσαι, Hes. θ. 220.
Κεῖσ' ἴθι περ τυτθή γε παραιβασις εσσετ' ολεθρῦ. Ap. 4. 832.
SYN. Παραβασις, παρεκβασις, ὑπερβασις, ὑπερβασια, αμπλακια.

Παραιθυσσω.
Ει τι και φλαῦρον παραιθυσσει—Pind. P. 1.
SYN. Αιθυσσω, αιεγειρω, ανακινεω, καταιθω.

Παραινεσις.
Φευκτεον δε τραχεια παραινεσις,—Ep. I. 4.
SYN. Συμβυλὴ, σωφρονισμὸς, νυθεσια.

Παραινεω.
—Καλῶς σοι Τειρεσιας παραινεσει. Eur. B. 330.
SYN. Παρακαλεω, παραφημι, εισηγεομαι, παρακελευομαι, αναπειθω, παραγγελλω, συμβυλευω, αναμιμνησκω, προτρεπω, παρεγγυαω, παραπειθω.

Παραιολιζω.
Παραιολιζει τας αλεκτορων πικρὰς
Ορνιθας—Lyc. 1094.—al. παρεβυκολιξεν.

Παραισθανομαι.
—Ουχι παρησθευ; Theoc. 5. 120.
SYN. Αισθανομαι, διαισθανομαι, επαισθανομαι.

Παραισιος.
—Παραισια σηματα φαινων. Il. δ. 381.
SYN. Παραισιμος, απαισιος, εναντιος, χαλεπός. απρεπής.

Παραΐσσω.
Νωτα παραΐσσοντος ὅθι ζωςῆρος οχῆες
Χρυσειοι συνεχον.—Il. υ. 414.
Ιπποι γάρ με παρηΐξαν,—Ib. λ 614.
SYN. Παρατρεχω, παραβαινω, παρερχομαι. αναΐσσω.

Παραιτεομαι.
Κτεῖν', ε παραιτῦμαί σε,—Eur. Hera. 1026.
—Και παραιτηση πατρός. Ib. M. 1154.
SYN. Εξαιτεομαι, αιτεομαι, αιτεω, ανανευω, αναρνεομαι, απαγορευω, δυσανασχετεω, εκκλινω. ικετευω. λιπαρεω. παρακαλεω. απολογῦμαι, συγγνωμονεω, αφιημι

Παραιτιος.
—Κακῶν τε πηματων παραιτιον. Lyc. 611.
SYN. Αιτιος. μεταιτιος, συναιτιος.

Παρακαθεζομαι, Παρακαθημαι. Vid. Παρεζομαι.
—Τῷ Πλετωνι παρεκαθεζετο. Ar. Pl. 726.
Χαριεν ὖν μη Σωκρατει
Παρακαθημενον λαλεῖν. Ib. R. 1540.

Παρακαιριος, Παρακαιρος.
—Παρακαιρια ρεζων. Hes. ε. 327.
Η γαρ παρακαιρος ἡδονὴ τικτει βλαβην. Sent.
SYN. Ακαιρος, αισχρὸς, αθεμιςος. σαπρός. ατοπος.

Παρακαλεω, Παρακαλεομαι.
—Παρακαλῦντες ες μαχην. Eur. Ph. 1270.
SYN. Κατακαλεω. προσκαλεω, επικαλεω, παρακελευομαι. διακελευομαι, εγκελευομαι, κατακελευω, παρατρεπω, προτρεπομαι, παραινεω, νεθετεω. εκλιπαρεω. παραφημι, παραμυθεομαι. θαρσυνω. παρορμαω, παροξυνω, επιθωΰσσω. παραγγελλω.

Παρακαταβαλλω
Ζῶμα δ' οἱ πρῶτον παρακαββαλεν,—Il. ψ. 683.
SYN. Καταβαλλω, παραβαλλω.

Παρακαταθηκη.
Οςις λογες γαρ. παρακαταθηκην ὃς λαβὼν,
Εξεῖπεν, αδικός εςιν. η ακρατὴς αγαν. Sent.
SYN Παρακαταςασις. παρακαταβολὴ, ὑποθηκη, ενεχυρον.

Παρακαταθηκω.
—Παρακατθατε μοσχος—Ep. l. 4.

Παρακαταλεγομαι.
Τῆ ὅγε παρκατελεκτο,—Il. ι 561.
SYN. Παρακειμαι, παρακοιμαομαι, παρακλινομαι.

Παρακατεσθιω.
—Παρακατεσθιει δέ με. Athen. l. 9.

Παρακατατιθημι.
—Χθονιης παρακατθετο νυμφαις. Ap. 2. 506.
SYN. Ανατιθημι, αποτιθεμαι, παρατιθημι, κατατιθημι.

Παρακατλυω. Παρακατλυομαι.
Ημῶν δ' εκαςος ςλιβαδα παρεκατλυετο. Ar. Pl. 663.
SYN. Κατλυω, συρραπλω, προσραπλω, επιβαλλω. ευτρεπιζω (εκ συλλογῆς.)

Παρακειμαι.
—Παρὰ δ' εντεα ποικίλ' εκειτο. Il. κ. 75.
SYN. Ανακειμαι, κατακειμαι. προσκειμαι, παρακλινομαι, προσεχομαι, προτρεπομαι, παρειμι.

Παρακελευμα. Παρακελευσμα.
Λογων δε παρακελευμα σῶν. Eur. Supp. 1155.
Ου δη το δεινὸν παρακελευσμ' ηκεσαμεν. Ib. I. T. 320.
SYN. Παρακελευσις, παρακελευσμὸς, διακελευσμὸς, αποκελευσις, εγκελευσις, προτροπὴ, ὑποτροπὴ. παραινεσις, νεθετημα, νεθετησις, παρακινησις, παρορμησις, παροξυσμὸς, παρφασια.

Παρακελητιζω.
Ηνίκα δη κελης κελητα παρακελητιεῖ. Ar. Pa. 900

Παρακινδυνευω.
Οςις παρεκινδυνευσεν Αθηναιοις ειπεῖν τὰ δικαια. Ar. A. 645.
SYN. Ανακινδυνευω, αποκινδυνευω, διακινδυνευω, κινδυνευω.

Παρακινεω.
—Σκοπει γ', ἤν με παρακινησαντ' ιδῃς. Ib. R. 657.
SYN. Αποκινεω, διακινεω. λυμαινομαι. εξιςαμαι.

Παρακλαιω.
Δεῦρο σὺν αυλητῆρι παρακλαιοντι γελῶντες
Πινωμεν, κεινε κηδεσι τερπομενοι. Theog. 1037.
SYN. Κλαιω, ανακλαιω, επικλαιω.

Παρακλιδὸν.
—Ουκ αν εγωγε
Αλλα παρὲξ ειποιμι παρακλιδὸν, ὐδ' απατησω. Od. δ. 348.

Παρακλιντωρ.
Απιςης ὅτε μοι παρακλιντορας εκτανεν ανδρας, Ep. l. 1.

Παρακλινω
—Ολίγον δε παρακλίνας εδιωκεν. Il ψ. 424.
Και γαρ εκειναι παρακλινασαι της αυλειας—Ar. Pa. 981.
SYN. Εκκλινω, παρεκκλινω, αποκλινω, παρατρεπομαι,

ρατρεπομαι, εκτρεπομαι, παρεκβαινω. παρακειμαι. παραινειγω.

Παρακμαζω.

—Παρακμασαντα δ' ἂν λεγω. Alex. 2. 5.

SYN. Καταγηρασκω, παρηβαω, φθινω, καταφθινω, μαραινομαι, κατασηπομαι, ελαττουμαι. απαρχαιῦμαι, παλαιῦμαι.

Παρακοιναω.

Συγξενεσιν παρακοινᾶτο. Pind. P. 4.

Παρακοιτης.

—Σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοιτης. Il. ζ. 430.

SYN. Ακοιτης, ανὴρ, γαμετης.

EPITH. Βαθυπλυτος, βαρυποτμος.

Παρακοιτις.

—Και ὅνεκα σὴ παρακοιτις κεκλημαι. Ib. δ. 60.

SYN. Ακοιτις, γυνη, γαμετή.

EPITH. Αιδοια, θαλερὰ, αινοτόκος, αστοργος, ευζωνος, κυδρα, ερατη, ιφθιμη.

Παρακομιζω.

Γερων γεροντα παρακομιζε. Eur. Herc. F. 126.

SYN. Κομιζω, συγκομιζω, κατακομιζω, αναγω, συναγω, παραγω.

Παρακοναω.

Νῦν δὲ και παρηκονηνται. Ar. R. 1147.

SYN. Παραθηγω, αναθηγω, παροξυνω. αναστομοω, ακοναω.

Παρακοπὴ.

—Παρακοπὰ, παραφορὰ, φρενοδαλὶς.—Aesc. Eum. 330.

SYN. Παραφορὰ, παρανοια, ανοια, παραφροσυνη, φρενῖτις.

EPITH. Αισχρομητις, ταλαῖνα, πρωτοπημων.

Παρακοπος.

Οιστρηλατω δε δειματι δειλαιαν

Παρακοπον ὧδε τειρεις; Ib. Pr. 583.

SYN. Παραφορος, παραφρονιμος, φρενομωρος, φρενοπληξ, μανιωδης, μανικὸς.

Παρακοπ]ω. Παρακοπ]ομαι.

Οσον με παρακοπ]ε χρονον—Ar. Eq. 855.

Ανδρασια—παρακεκομμενα. Ar. A. 516.

SYN. Αφαιρῦμαι, παραχρεω, παραλογιζομαι, ανατρεπω. λυμαινομαι—παραχαρατ]ω, παρασημαινω.—παραφρονεω, μαινομαι.

Παρακορεω.

—Φερεν Ωρα 'ςὶν ηδη τας τραπεζας,

Ειτα παρακορῆσαι. Ath. l. 9.

SYN. Κορεω, εκκορεω. σαιρω.

Παραχριμαω.

Χεῖρα παραχριμασας,—Il. ν. 597.

SYN. Ανακριμαω, εκκριμαω, ὑποκριμαω, κριμαω.

Παρακ]ιδιος.

—Αλυσκαζων κῦμα παρακ]ιδιον. Ep. l. 11

Παρακ]ιος. Vid. Επακ]ιος.

—Και παρακ]ιος λειμῶνας—Soph. Aj. 663.

Παρακυπ]ω, Παρκυπ]ω.

—Τι μ' υκέτι τῦτο κατ' αντρον

Παρκυπ]οισα καλεῖς τον ερωτυλον—; Theoc. 3. 7.

Και εκ θυρίδος παρακυπ]ουσιν.—Ar. Th. 804.

SYN. Εκκυπ]ω, ανακυπ]ω, εγκυπ]ω—παραβλεπω—παρακλινω.

Παραλαμβανω.

Ην πως παραλαβεῖν τῆς πολεως τα πραγματα

Δυναμεθα.—Ib. Ecc. 108.

SYN. Αναλαμβανω, συλλαμβανω, ὑπολαμβανω, επιλαμβανω, μεταλαμβανω, αναδεχομαι.

Παραλεγομαι.

—Ο δέ οἱ παρελεξατο λαθρη. Il. ϐ. 515.

SYN. Παρακαθευδω, παρακοιμαομαι, παρευναζομαι.

Παραλειπω.

Το τῦ θεῦ τε παραλιπων, το τ' ευσεβὲς. Eur. Tro. 43.

SYN. Εκλειπω, παραλιμπανω, αφιημι, παριημι, παραπεμπω.

Παραλειφω.

Σαυτῷ παραλειφειν τε βλεφαρα τῆς ἑσπερας

Εγωγ' αν εἴποι—Ar. Ecc. 406.

Παραλευσσω.

—Παρὰ δ' ελπίδα λευσσω. Eur. Hipp. 1121.

Παραληρεω.

Ει δε παραληρῶν ἁλωσει, Ar. R. 605.

SYN. Αποληρεω, παρανοεω, παραφρονεω.

Παραλλαγὴ.

—Και πυρος παραλλαγὰς. Aesc. Ag. 499.

SYN. Εναλλαγὰ, αμοιβὴ. παραλλαξις. πλανη, περιφορα, παραφορὰ. αλλοιωσις.

Παραλλασσω

—Και παραλλασσει φρενας

Χρηςὰς προς αισχρὰ πραγμαθ' ἱςασθαι βροτῶν. Soph. An. 305.

SYN. Εξαλλατ]ω, εναλλατ]ω, παραμειβω.—παρερχομαι. παρακινεω, παραμαρτανω.

Παραλλαξ.

Ερπει παραλλαξ ταῦτα—Ib. Aj. 1106.

SYN. Εναλλαξ. επαλληλως. αμοιβαδὸν, αμοιβαιως.

Παραλιος, Παραλος. Vid. Επακ]ιος.

—Μεσφ' Τρεισιο Παρραλιας—Dion. 380.

Εν ποτε παρραλιῃ Εφεσῳ βρετας ἱδρυσαντο. Call. 3. 238.

Παραλατ' αντρα, Soph. Aj. 412.

Παραλιπω.

Παραλιτεω.
Η ρα θεὲς ολοησι παρηλιτες αφραδιησι. Αρ. 2. 246.
SYN. Αλιτεω, αλιτραινω, πλημμελεω, αμαρτανω, παραμαρτανω ασεβεω, παραπ]αιω.

Παραλογος.
Ω παραλογὸν μοι σὺ φανεῖσ' αμορφια. Eur. Or. 391.
SYN. Παραδοξος, απιθανος, ανυπερβλητος, απροσδοκητος, θαυμαστὸς, αλογιστος, αλογος. ανελπιστος.

Παραλυω, Παραλυομαι.
Αλλὰ παντας χρὴ παραλυσθαι,—Ar. Suid.

Παραλυω.
Δυσανε παραλῦσαι ψυχαν. Ib. Alc. 115.
SYN. Απολυω, διαλυω, εκλυω, καταλυω, λυω, απαλλατ]ω, μεθιστημι, εκβαλλω.

Παραμαστητης. Παραμασυντης. (Παρασιτος.)
Η τον παραμασυντην ιδω τον ανοσιον. Ath. 4.

Παραμειβω -ομαι.
Τον παραμειψαμενος,—Od. ζ. 310.
SYN. Διαμειβομαι, επαμειβω, παραλλασσω, παρερχομαι. γειτνιαζω.

Παραμελεω.
Θεοῖς μεν ηδη πως παρημελημεθα. Aesc. S. T. 708.
SYN. Αμελεω, εξαμελεω, καταμελεω, ατημελεω.

Παραμενω. Παρμενω. Παραμιμνω.
—Ουδέ τις αυτῷ Αργειων παρεμεινεν—Il. λ. 402.
Ενθαδε παρμενεμεν—Ib. ο 400.
Τηλεμαχος παρεμιμνεν,—Od ϛ. 297.
SYN. Μενω, μιμνω, αναμενω, εμμενω, επιμενω, προσμενω, περιμενω. διαμενω, διαρκεω.

Παραμετρεω.
—Ομολην αυτοσχεδον εισορωντες
Ποντω κεκλιμενην παρεμετρεον,—Ap. 1. 595.
SYN. Αναμετρεω.—παρερχομαι.—ανταμειβομαι.

Παραμονος, Παρμονος.
Συν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
ολβος ανθρωποισι παρμονωτερος. Pind. N. 8.
SYN. Παραμονιμος.

Παραμευομαι
Ει δέ τις ολβον εχων
μορφᾷ παραμευσετ' αλλων. Pind. N. 11.
SYN. Αμευω, προτορευομαι, υπερεχω.

Παραμιγνυω.
—Μελιτος σμικρὸν τῷ θυμιδιῳ παραμιξας, Ar. V. 873.
SYN. Αναμιγνῦμι. εμμιγνυμι. καταμιγνυμι, προσμιγνυμι, συμμιγνυμι. μιγνυμι.

Παραμνα ω.
—Και παραμνησω γαρ—Soph. Tr. 1140.

Παραμολεω.
Αιεὶ παρμεμβλωκε. Il. δ. 11.
SYN. Παρειμι, παραμενω, παριστημι, επικουρεω. προθυμεομαι.

Παραμουσος.
Ω πολυμοχθος Αρης—
—Βρομιε παραμουσος ἑορταῖς. Eur. Ph. 802.
Και παραμουσος ατης
Αιματοεσσα πλαγά Aesc. Ch. 466.
SYN. Αμουσος, απομουσος, ασυμφωνος, αλλοτριος.

Παραμπυκιζω.
Αλλα γε κομαν παραμπυκιδδετε. Ar. L. 1319.
SYN. Αμπυκιζω, παραπλεκομαι (τὰς τριχας.)

Παραμυθεομαι.
Και δε αν τοις αλλοισιν εγω παραμυθησαιμην
Οικαδ' αποπλειειν—Il. ι 417.
SYN. Παραπειθω, παρηγορεω, παραυδαω. συμβουλευω, παρακαλεω.—πραυνω—θεραπευω, ακεομαι.

Παραμυθιον.
Ουδε τι τῶν πυρσων παραμυθιον,—Theoc. 23. 7.
SYN. Παραμυθια. θελκ]ηριον, κηλησις, μειλιγμα, παρηγορια, θαλπωρη.

Παραμυκαομαι.
Βρυχια δ' ηχὼ παραμυκᾶται βροντης—Aesc. Pr. 1081.
SYN. Αντιμυκαομαι, αναβοαω.

Παραναομαι.
—Ημῖν δε καλὸς παρενασσατο γειτων. Call. Fr.
SYN. Παραναιεταω, συνναιω.

Παρανεομαι.
—Πολιας παρανεῖσθε κολωνὰς. Ap. 2. 357.
SYN. Παραπλεω. παρερχομαι.

Παρανηεω.
Σῖτον δε δμωαὶ παρενηεον εν κανεοισιν. Od. μ. 147.
SYN. Παρανεω, παρανηεω, σωρευω.

Παρανηχομαι.
Ει δέ κ' ετι προτερω παρανηξομαι,—Od ε. 417.

Παρανατελλω
Μη νεμεσα, Ζευξιππε, παραντελλοντι λοετρῷ. Ep 1. 4.
SYN. Παρανεχω.

Παρανισσομαι. Vid Παρερχομαι.
Αλλ' ὅτε δη Πελοποννησον παρενισσατο πᾶσαν. Hom A. 430.

Παρανοεω.
Ει μήτι παρανοουντα, καινουργεις λογον. Eur. I. A. 838.

Εμῦ

Εμῦ παραπνησαντος αδολεσχιᾳ—Ar. N. 1482.
SYN. Αγνοεω, απονοεομαι, ανοηταινω, παραφρονεω. παρακοαω.

Παρανοια
Κακοφρονων τ' ανδρων παρανοια. Eur. Or. 820.
SYN. Ανοια, απονοια, εκνοια, παραφροσυνη. ληρημα, ληρησις, παραληρημα, παραφορα. υπερηφανια.

Παρανομος.
Παρανομων θεων βρετεα μεν τιων. Aesc. Eum. 172.
SYN. Ανομος, εκνομος, κακονομος, αδικος.

Παραντης.
Πολλα δ' αναντα, καταντα, παραντα τε,—
SYN. Κρημνωδης, γηλοφος

Παραξενος.
Ατιμα, και παρασημα, και παραξενα. Ar. A. 517.

Παραξονιον.
Σκινδαλμων τε παραξονια. Ar. R. 835.
EXP. Κινδυνωδης.

Παραξυω.
Ορθα παραξυων ιθυτενη κανονα. Ep. l. 6.

Παραπαιω. Vid. Παραφρονεω
Ω δεσποτ' αναξ, ως παραπαιεις,—Ib. Pa. 90.

Παραπαλλομαι.
Οις παρεπαλλετο
Ατρειδας συν οπλοις.—Eur. I. A. 228.
SYN. Παρακινεω, προσαρασσομαι. nisi legendum παρεφαλλετο. a παρεφαλλομαι, παραπηδαω.

Παραπαταω,
Συ τοι παλαιας δαιμονας καταφθισας,
Οινω, παρηπατησας αρχαιας θεας. Aesc. Eum. 731. P.

Παραπαφω. Παραπαφω.
Ηρη δ' εν φιλοτητι παρηπαφεν ευνηθηναι. Il. ξ. 360.

Παραπειθω, Παραιπειθω, Παρπειθω.
Ως ειπων παρεπεισεν αδελφειοι φρενας ηρως. Il. η. 120.
Ει κεινω γ' επεεσσι παραιπεπιθυσα φιλον κηρ. Ib. ξ. 208.
Σπουδη παρπεπιθοντες εταιρω χωομενον κηρ. Ib. ψ 37.
SYN. Πειθω. αναπειθω, εκπειθω, επιπειθω, καταπειθω.—εξαπαταω, παραχρυομαι.

Παραπειραω. Παραπειραομαι.
Ινα μαντιες ανδρες
Εμπυροις τεκμαιρομενοι παραπειρωνται Διος αργικεραυνω. Pind. Ol. 8.
SYN. Πειραω, διαπειρωμαι, εκπειρωμαι, επιπειρω. καταπειραζω.

Παραπεμπω.
Αλλ' Ηρη παρεπεμψεν,—Od. μ. 72.
SYN. Αποπεμπω, διαπεμπω, εκπεμπω, προπεμπω, παριημι. παραλειπω. παραδιδωμι, αναγω. προαγω. κατακολουθεω. παρακομιζω.

Παραπεταμαι, Παρπεταμαι.
Ταδ' εν μεσσω κειμενα παρπεταται. Call. Ep 4.
SYN. Παραπεταομαι, επιπετομαι, παριπταμαι. εφιπταμαι. παρερχομαι.

Παραπετασμα.
Α'ν τοισι παραπετασμασι Μηδικοις γραφουσιν. Ar. R. 969.
SYN. Καταπετασμα. παρακαλυμμα, καλυμμα, σκηνη. βηλος, παραπλωμα —προσχημα

Παραπλαζω, Παραπλαζομαι.
—Παρεπλαγξεν δε Κυθηρων. Od. ι. 81:
—Παρεπλαγξεν δε νοημα. Ib. υ. 346.
Νευμασιν αφθογγοισι παραπλαζων φρενα κουρη. Mus. 102.
Ποι παρεπλαγχθην γνωμας αγαθας; Eur. Hipp 240.
SYN. Πλαζω, αποπλαζω.—πλαζομαι.

Παραπλεω, Παραπλωω
Οιη δη κεινη γε παρεπλω ποντοπορος νηυς. Od. μ. 69.
SYN. Παραπεομαι—διαπεραω.

Παραπληκτος.
Θανειται παραπληκτω χερι—Soph. Aj. 229.

Παραπληξ.
—Ην πυ ευρω
Ηϊονας τε παραπληγας, λιμενας τε θαλασσης. Od ε. 418.
Ην δ' ως παραπληγ' ανθρωπον επελθων τυχω. Ar. Pl. 242.
EXP. Παραλιος:—παραπληγομενος (εκ πλαγης.)
SYN. Παραπληκτος, εμπληκτος, αφρων, μωρος. ασωτος. μανικος.

Παραπλησιος.
Παραπλησιαν οσμην λεγεις—Ath. 14.

Παραπλησσομαι.
—Γελωτι παραπεπληγμενω. Eur. Herc. F. 935.
SYN. Εμπλησσομαι, παραφρονεω, μαινομαι.

Παραπνεω.
—Ινα μητι παραπνευση ολιγον περ. Od. κ. 24.
SYN. Πνεω, επιπνεω, περιπνεω.

Παραπολλυμι.
—Παραπωλωλεν ή τεχνη, Athen. l. 9.

Παραπολυ.
—Δεινοτατον εργον παραπολυ
Εργων απαντων—Ar. Pl. 446.

SYN.

SYN. Παιν, παντελῶς.

Παραποντιος.
Σῆμα τόδ' Αρχιλοχυ παραποντιον—Ep. I. 3.

Παραπρασσω.
Μηδένος αλλυ παραπραξαντος. Soph. Aj. 261.
SYN. Συμπρασσω.—αμαρτανω.

Παραπρισμα.
Παραπρισματ' επῶν. Ar. R. 909.
SYN. Πρισμα, ξισμα, ξεισμα.

Παραπ]ομαι.
—Αλια χερσὶ παραπ]ομενα πλατα—Soph. Oed. C. 749.
SYN. Απ]ομαι, προσαπ]ομαι.

Παραριγοω.
Και παραριγωσεις μαιομενυ προθυρυς. Ep. I. 7.

Παραρπαζω.
Αν δε παραρπαζης αρτυς, και κλασματ' αναιδῶς. Ep.
SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω, παραφερω.

Παραρηγνυμι, Παραρρηγνυω.
Μελαινα τ' ακρυ τις παρερρωγεν ποδὸς
Αιμορραγὴς φλέψ.—Soph. Ph. 845.
SYN. Διαρρηγνυμι, καταρρηγνυμι.

Παραρος.
Ταῖθ' ὁ παραρος τῆνος επ' εσχατα γῆς ελαβ' ελθών. Theoc. 15. 8.
SYN. Παραφρων. ακοσμος.

Παραρρειθρος.
Ορᾶς παραρρειθροισι χειμαρροις οσα
Δενδρων ὑπεικα,—Soph. An. 723.

Παραρρητὸς.
—Παραρρητοί τ' επεεσσι. Il. ι. 522.
Εκτορ αμηχανὸς εσσι παραρρητοισι πιθεσθαι. Ib. ν. 726.
SYN. Παραμυθητικὸς, παραινετικὸς, παρηγορικὸς, παρακλητικος. συμβυλος.

Παραρριπ]ω.
—Τις παραρριψει τεκνα; Soph. Oed. T. 1506.
SYN. Απορριπ]ω, αποβαλλω.

Παραρρεω. Παραρρυω.
—Τι τοξων τῶνδ' απημελημενον
Παρερρυηκεν;—Ib. Ph 662.
SYN. Περιμπιπ]ω. παραρρεω.

Παραρρυσις.
—Και παραρρυσεις νεώς. Aesc. Supp. 723.
SYN. Παραρρυμα. εκτασις. αρμενον. καταπετασμα, σκεπασμα.—δερμ.

Παραρυθμος.
—Κρυματα τ' Ασιάδος
Ποδι παραρυθμ' ευρυθμα Φρυγιων
Διανυματα Χαριτων. Ar. Th. 126.
SYN. Αρρυθμος, αμυσος, αναρμοστος.

Παρασειρος.
Ποδὶ κηδοσυνῳ παρασειρος. Eur. Or. 1022.
SYN. Συνεζευγμένος.—ὁ ακολυθος (ἵππος,) παρηορος.

Παρασημον.
Ει το συνεχῶς καί, πολλα και ταχεως λαβῶν
Ην τῦ χρονῦ παρασημον. αι χελιδονες
Ελεγοντ' αν ἡμιν σωφρονεστεραι πολυ. Sent.
SYN. Επισημον, σημεῖον.

Παρασημος.
—Μητ' αὖ Παρασημος ειην. Eur. Hipp. 1116.
SYN. Αδοκιμος, φαῦλος. κακὸς, αδοξος. θαυμαστὸς, ασημος —επισημος.

Παρασιτεω.
Το γαρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζευς φιλιος. Ath. 6.

Παρασιτος. Vid. Κολαξ.
Ω γαστηρ κυνομυια, δι' ἣν κολακες παρασιτοι
Ζωμῦ πωλυσιν θεσμὸν ελευθεριυς. Ep. I. 1.
—Σχεδοθεν δέ οἱ ην παρασιτος
Χαιρεφων, πεινῶντι λαρῳ ορνιθι εοικως,
Νῆστις γ', αλλοτριων εὖ ειδως δειπνοσυνάων. Ath. 11. vid. l. 6.

Παρασκευαζω, Παρασκευαζομαι.
Τοιγαρ παρεσκευασμεθ' ὥστε κατθανεῖν. Eur. Herc. F. 1241.
SYN. Σκευαζω, κατασκευαζω, συσκευαζω, διασκευαζω, ενσκευαζω. επιπαρασκευαζω, αρτυω, ευτρεπιζω, ευτρεπιζομαι. ανακταομαι. διαπρατ]ομαι, απεργαζομαι. παραρτιζομαι.

Παρασκευη.
—Και παρασκευῆς τεῶν. Ar. A. 189.
SYN. Κατασκευή, προκατασκευη, προπαρασκευη, διασκευή, επισκευη. επιθεσις, επιβολή.

Παρασκηνεω.
Κἀπὶ τερματι φᾶρος παρασκηνυσιν, Aesc. Eum. 636.
SYN. Παρασκηνοω, σκηναω.—γειτνιαζω.

Παρασπαω.
Συ δὲ δικαιων αδικυς
Φρενας παρασπᾷς επι λωβα. Soph. An. 803.
SYN. Αποσπαω, διασπαω, αφελκω, παρασυρω. συλαω.

Παρασπιζω.
—Αδελφῷ θ' ἡ παρασπιζυσ' ὁμυ. Eur. Ph. 1457.
SYN. Ὑπασπιζω, υπερασπιζω, συνειμι. διϋπηρετεω παραςατεω. προαμυνω, περιεπω, σκεπαζω, ερυομαι

Παρασπιςὴς.
—Και παρασπιςὰς πυλαῖς. Ib. 1182.
SYN. Ασπιδηφ΄ρος, ὑπερασπιςὴς, συμμαχος. παραςατης, σκεπαςής.

Παρασπιδος. Vid: Ασπονδος.
Τα θηριωδως και παρασπονδα βιυ, Ath. 14.
Παρᾶσσον.
Και μὴν τώγε παρᾶσσον επιπροτεροισιν ολεσσαι. Ap. 3. 125.
Παρασταδον
Λῦσαι δ' ουκ εδυναντο παρασταδον,—Il. ο. 22.
SYN. Παραστατικῶς, κατὰ τροπον, κατὰ το δεον.
Παραστάς.
—Και παραστάδος
Κρεμαστὰ τευχη πασσαλων καθαρπασας. Eur. Andr. 1121.
SYN. Σταθμός.
Παραστατεω.
—Αρωγὸς εν πονοις παραστατῶν. Eur. Rh. 638.
SYN. Παριστaμαι, παρασπιζω, παραμενω, συμμαχομαι, αρηγω.
Παραστατης, Παραστατις.
—Δικαιον κἀγαθον παραστατην. Soph. An. 682.
Κὴ σὴ δυσμορος παραστατις. Ib. Oed. C. 586.
SYN. Αρωγὸς, αλεξητηρ, βοηθος.—αλεξητειρα. προστατης.
—Θεὸ παραστατης φαεινὸς
Συν αγγελοις χορευων. Naz.
Παραστειχω
Λεκτον τ' ημαθοεντα παρεστειχες,—Hom. A. 217.
Και μ' ὁ πρεσβυς ὡς ὁρᾷ
Οχυ παραστειχοντα,—Soph Oed. T. 827.
SYN. Παρερχομαι.—πλησιαζω.
Παραστορεω.
Εγὼ σε—παραστορῶ. Ar. Eq. 479.
SYN. Στερεω—εκτεινω.
Παραστραπτω.
—Ομματα δέ σφι
Λοξα παραστραπτοντα—Ap. 2.
SYN. Παραστρεφω, διαστρεφω, κατακαμπτω, παραφερω.
Παρασυρω.
Ου γαρ δή πω
Τῦτό γε τλητὸν παρεσυρας επος. Aesc. Pr. 1064.
SYN. Παραστρεφω. προσαγω. εκφερω. παρατρεπω. χαυνοω.
Παρασφαλλω.
—Παρεσφηλεν γαρ Απολλων. Il. θ. 311.
SYN. Διασφαλλω, επισφαλλω, παρεμσφαλλω. παρεμφαινομαι.
Παρασχεδον.
—Και τονδε παρασχεδον εκτερεϊξαν. Ap. 2. 861.
SYN. Εγγυς.—παραυτίκα. παραυτόθεν.
Παρασχεθω, Vid. Παρεχω.

—Κεινοισι παρεσχεθεν αρμενα παντα. Hes. θ. 639.
Παρατασσω.
—Μονος μ' εσωσε παρατεταγμένον. Ar. V. 1118.
SYN. Εκτασσω. αντιτασσω, αντιπαρατασσω. —παρατασσομαι, παρεμβαλλω.
Παρατεινω.
—Υπὸ γαρ ὑμῶν παρεταθη και Περικλεης. Ib. N. 213.
SYN. Προτεινω, εκτεινω, επαυξανω.—εξογκοω, επιτριβω. απολλυμι. πλατυνω. παρελκω.
Παρατεκταινω. Παρατεκταινομαι.
—Ουδέ κεν αλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμετης αυτὸς παρατεκτηναιτο. Il. ξ. 54.
SYN. Τεκταινω, προσπλαττω, παρατεχναζομαι. παρασκευαζω.—επινοεω.
Παρατεμνω.
—Κἀν παρατεμῶν θ' ἡμισυ. Ar. L. 132.
SYN. Επιτεμνω, τεμνω, παρασχιζω.
Παρατιθημι.
—Παρὰ δέ σφι τιθει μενοεικέα δαῖτα. Il. ι. 90.
SYN. Εμπαρατιθημι, προστιθημι, επιτιθημι. διατιθημι, κατατιθημι, ανατιθημι. προεπιδιδωμι. συνεισφερω, αντεικαζω, συμβαλλω, παραβαλλω, παραθεωρεω.
Παρατιλλω.
Ο δ' ἀλὺς γε μοιχος διὰ σέ πυ παρατιλλεται; Ar. Pl. 168.
SYN. Τιλλω, εκτιλλω, κατατιλλω.—διαστηω.
Παρατονος.
Και παρατονυς χερας. Eur. Alc. 401.
Παρατρεμω.
—Παρετρεσσαν δέ οἱ ἱπποι. Il. ε. 295.
SYN Διατρεω, τρεμω.
Παρατρεπω, Παραιτρεπω. Παρατρεπομαι.
Τυδειδης δὲ παρατρεψας εχε μωνυχας ιππυς. Ib. ψ 398.
—Παραι δέ οἱ ετραπετ' εγχος. Ib. λ. 233.
SYN. Αποτρεπω, εκτρεπω, εκτρεπομαι, παρεκτρεπομαι, διατρεπω. προτρεπω. παρατροπαω, παρατρωπαω—παρασειω.
Παρατρεχω.
Ιφικλον δε ποδεσσι παρεδραμον εσθλὸν εοντα. Ib. ψ 636.
SYN. Παραθεω, παρεκθεω, παρελαυνω, ὑπεκφευγω, παρερχομαι. παρατροχαζω.
Παρατριβω.
—Παρατριβομενος τε μολιβδῳ. Theog. 1101.
SYN. Αποτριβω, διατριβω, επιτριβω, κατατριβω, προστριβω.

Παρατρωπαω.

Παρατροπαω, Παρατρωπαω. Vid. Παρατρεπω.
—Τί με ταῦτα παρατρoπεων ερεεινεις; Od. δ. 466.
—Κνισσῇ τε παρατρωπῶσ᾽ ανθρωποι,
Λισσομενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβηῃ και αμαρτῃ. Il. ι. 496.
Παρατροπή.
—Ουκ εςι θανατε
Παρατροπὰ μελλᾶ μοι. Eur. Ion 1230.
S Y N. Εκτροπὴ, απαλλαγὴ, επιτροπὴ. παρακρεσις, διαςροφὴ. — παραγωγὴ, παροδος. παραφορὰ, κακοηθεια, κακεντρεχεια.
Παρατροπος.
Δυςηνος, τὶ δ᾽ εγὼ μεγα
Παρατροπον μελος ειρω; Ib. Andr. 527.
S Y N. Αποτροπος. παρακλητικὸς.
Παρατροχαζω. Vid. Παρατρεχω.
Τον φιλακειδὴν ιδὼν παῖδα παρετροχασα. Ep. l. 1.
Παρατρωγω.
Και τῆς ελαας παρετραγε. Ar. R. 1018.
Και τῶ κυκλα παρετρωγον ὑφ᾽ αρματωλιας. Ib. Pa. 414.
S Y N. Αποτρωγω, τρωγω, κατεσθιω.
Παρατυγχανω.
Οιη γαρ ῥα θεῶν παρετυγχανε μαρναμενοισιν. Il. λ. 74.
S Y N. Περιτυγχανω, παρειμι, μετειμὶ, επερχομαι, επιφαινομαι.
Παραυγαζω.
Προπρηνης, κροκῶ παραυγαζεσα καρηνον. Dion. 89.
S Y N. Παριςανω, ὑποδεικνυω, εισφερω, εμφαινω, προκαταβαλλω, απηκοντιζω.
Παραυδαω.
Μη δή μοι θανατόν γε παραυδα,—Od. λ. 487.
S Y N. Παραμυθεομαι, παρηγορεω. παραφωνεω.
Παραυλιζω, Παραυλιζομαι.
Καὶ παραυλιζεσα πετρα. Eur. Ion. 493.
S Y N. Παρακειμαι. παρακοιμαομαι. παρακοιτεω, παραναιταω.
Παραυλος.
Αλλ᾽ ὡς παραυλον οικισης,—Soph. Oed. C. 819.
Τινος βοὴ παραυλος εξεβη ναπης. Ib. Aj 902.
S Y N. Παροικος —δρυμὺς. απῳδος, κακοηχος, παραχορδος. θρηνητικὸς.—ὁ εν αγροις.
Παραυτα.
Παραυτα δ᾽ εν ελθειν ες Ιλιν πολιν. Aesc. Ag. 746.
S Y N. Παραυτίκα, παραχρημα.
Παραυχενιος.
—Παραυχενιη τε φαρετρῃ, Ep. l. 4.

Παραφαίνω.
—Και γυμνὸς αιὲ παρεφαινετο μαζος. Call. 3. 214.
S Y N. Αποφαινω, επιφαινω, φαινω.
Παραφασια, Παραιφασια, Παραιφασις, Παρφασις.
Την γαρ Ανακρειοντος ενὶ πραπιδεσσι φυλασσω
Παρφασιην, ὅτι δεῖ φροντιδα μη κατεχειν. Ep. l. 1.
—Αγαθὴ δε παραιφασις εςιν ἑταιρε. Il. ο. 404.
Παρφασις ἠτ᾽ εκλεψε νοον πύκα περ φρονεοντων. Ib. ξ. 217.
S Y N. Εισηγησις. μῦθος. παρακελευμα, συμβελὴ, παραμυθια. παραινεσις, ὁμιλια. παραιτητικὴ. παρηγορια.
Παραφερω, Παραφορεω.
Εν πωματῳ δ᾽ αλγιςα παροισομεν. Soph. Oed. C. 1746.
Απαντα γάρ σοι παρεφερον—Ar. Eq. 1212.
S Y N. Παραγω, παρατιθεμαι, εισφερω, παρατρεπω. προφερω. παραρπαζω.
Παραφευγω, Παρφευγω.
Παρφυγεειν σύν νηΐ—Od. μ. 99.
S Y N. Παραπλεω, παρερχομαι, παρεκπροφευγω.
Παραφημι, Παραιφημι, Παραφαμαι.
Μητρὶ δ᾽ εγὼ παραφημι, και αυτῇ περ νοεεσῃ,
Πατρὶ φίλῳ επιηρα φερειν Διΐ,—Il. α. 577.
Μητῆρας μαλακοῖς επεεσσι
Παρφασθαι,—Od. π. 287.
Αλλὰ σὺ τόνγ᾽ επεεσσι παραιφαμενος καθερυκε. Il. ω. 771.
S Y N. Παραινεω, παρακαλεω, παραλογιζομαι, παραμυθεομαι, παραφθεγγομαι, παρειπειν, καταπειθω.
Παραφθανω.
Ει δ᾽ αμμε παραφθαιησι ποδεσσιν. Il. κ 346.
S Y N. Φθανω, προφθανω, ὑποφθανω, παρερχομαι, προερχομαι, προλαμβανω, προτρεχω.
Παραφλογισμα.
Κατεφθα και κνισηρὰ παραφλογισματα. Ath. l. 9.
Παραφορα.
Παραφορὰ. φρενοδαλης. Aesc. Eum. 330.
S Y N. Παρανοια, φρενῖτις.—δονησις, συγκλονησις.
Παραφορος.
—Τυφλῷ δ᾽ ηχοντα παραφορῳ ποδί. Eur. Hec. 1049.
S Y N. Πλανητὸς.—παραφρων.
Παραφρονεω, Παραιφρονεω.
Δῦλον γενεσθαι παραφρονῦντος δεσποτε. Ar. Pl. 2.

—Οδυναισι

—Οδυναισι παραιφρονεοντα βαρειαις. Theoc. 25. 262.

SYN. Αφραινω, αφρονεω, παρανοεω, παρακοπτω, παραληρεω, παραπαιω, μαινομαι, μελαγχολαω, φρενομωρος νοσω.

Παραφρων, Παραφρονιμος.

Ει μη εγω παραφρων μαντις εφυν.—Soph. Ι. 474.
Ισθι δε παραφρονιμον—Ib. Oed. T. 709.

S.Y.N. Αφρων, εκφρων, παραληρος, ληρωδης, κρονοληρος, ανοητος, παραπληξ, παρανους.

Παραφυας.

Συχναι φοινικες παραφυαδεις εκκοπτονται. Nic.

SYN. Παραβλαστη.

Παραφυκτος, Παρφυκτος.

—Τόγε μορσιμον ου παρφυκτον.—Pind. P. 12.

Παραχαλαω.

Κάγωγ᾽ εαν τι παραχαλᾷ, την αντλιαν φυλαξω. Ar. Eq. 432.

SYN. Αναχαλαω, αποχαλαω, επιχαλαω, χαλαω.

Παραχορδιζω.

——Οπως
Μηδεν παραχορδιῇς, ὧν δεῖ σ᾽ αποδεῖξαι. Ar. Ecc. 295.

SYN. Παραφθεγγομαι, παραλλαττω. παρα ρυθμὸν ποιῶ. απαδω, διαφωνεω, διχοστατεω. αμαρτανω.

Παραχορευω.

Παραχορευομενῳ τριποδι
Μαντευματα κραινει. Eur. I. 463.

SYN. Συγχορευω, χορευω. παρενσαλευω.

Παραχρημα.

Απνοα παντ᾽ εγενοντο παραχρημα—Call. Ep. 9.

SYN. Παραυτίκα, παρασχεδον, αυτίκα. αθροως ευθεως.

Παραψυχη.

Εχει δε δή τιν᾽ αλγεων παραψυχήν. Eur. Or. 62.

SYN. Παραμυθιον, παρακλησις, παρηγορια, —αναληψις, αναρρωσις.—ακεσις.—ανασκευη. παρακελευμα.

Παραψυχω, Παραψυχομαι.

Φα δε παραψυχοισα κακὸν και αναιδέα φῶτα. Call. 6. 46.

Αγανοῖσι παρεψυχοντ᾽ επεεσσιν. Theoc. 13. 54

SYN. Αναψυχω. παρακαλεω.

Παρδακος.

Επειδη παρδακὸν το χωριον; Ar. Pa. 1148.

SYN. Διυγρος.

Παρδαλεη, Παρδαλη.

Παρδαλεην ωμοισιν εχων,—Il. γ. 17.
—Παρδαλᾶς εσημενους. Ar. Av. 1250.

Παρδαληφορος.

—Παρδαληφόρον δερος. Soph. Fr.

Παρδαλις,

Ουτ᾽ ουν παρδαλιος τοσσον μένος—Il. ρ. 20.

EPITH. Αγριοθυμος, αιολονωτος, αναιδης, θοη, ολοη, στικτη, λυγρα, λασιοστερνος, ορεσιφοιτος, ὑψιποτητος.

Ευπαγέες μηροὶ δολιχὸν δεμας, ομμα φαεινον,—
Ρινὸς δαιδαλεοις χροιήν επιπαμφανοωσα, κ. λ.
Opp. κυν. γ.

Παρεγγυαω.

Αει κρατιστόν εστι τἀληθη λεγειν·
Εν παντὶ καιρῷ τοῦτ᾽ εγὼ παρεγγυῶ
Εις ασφαλειαν τῷ βιῳ πλεῖστον μερος. Menand.

SYN. Εγγυαω, εξεγγυαω, παρενεγγυαω, βεβαιοω. καταφημι. παραδιδωμι, παρασχω. παραινεω, παραγγελλω, συμβουλευω. προλεγω.

Παρεγκαπτω.

Παρεγκεκαπται τ᾽ αρτι᾽ εννε᾽ η δεκα. Athen. l. 14.

Παρεδρος.

Αι μοι παρεδροι τῶνδ᾽ εσω σκηνωματων
Ναιουσιν,—Eur. Hec. 614.

SYN. Εφεδρος, συνεδρος, σύγκαθεδρος, συνθρονος.

Παρεζομαι.

Τῶν νυν μιν μνησασα παρεζεο,—Il. α. 407.

SYN. Παρακαθεζομαι, παρημαι, παρακαθημαι, παριζω, παρακαθιζομαι, προσκαθεζομαι, παρεδρευω, παρεδρησσω, προσεδρευω. ελλοχαω.

Παρεια.

—Ωχρός τέ μιν εἷλε παρειάς. Il. γ. 35.

SYN. Παρηΐς. γενυς, γναθος, γαμφηλη, μηλον.

EPITH. Απαλη, αργυρεα. γοερα, αμφιδρυφος, θαλερα, ευρυτος, ευκυκλος, ερυθριοωσα, λαμπρα, λασια, λιποσαρκης. θηλεια, ροδεα, ροδαλη, χαριεσσα, ωχρα. νεοθριξ, οινωπη.

Ακρα δε χιονεων φοινισσατο κυκλα παρειῶν,
Ως ροδον εκ καλυκων διδυμοχροον,—Mus.
—Ροδινην δ᾽, οποία μῆλον
Χνοΐην ποιεῖ παρειήν.—
Γραφε ρῖνα και παρειας,
Ροδα τῷ γαλακτι μιξας. Anac.

Παρεικαθω, Παρεικω.

Αιτῶ πιθεσθαι, και παρεικαθειν,—Eur. Oed. C. 1399.

Ει μοι παρεικοι—Ib. Ph. 1076.

SYN. Εικω, ὑπεικω, ὑφιεμαι, επιτρεπω, ὑποδιδωμι, ὑποχωρεω. παριημι.

Παρειμι.

—Ει μοι δυναμίς γε παρειη. Il. χ. 20.

SYN. Εισειμι, παραγινομαι, ὑπαρχω, παρατυγχανω,

ρατυγχανω, προτυγχανω, παριςαμαι, προσιςαμαι, παρακειμαι. παραμελεω.

Παρειμι. Παρεισειμι.
Μή ἑ λαθοι παριων,—Od. δ. 527.
—Και παρεισιων αεὶ. Athen. I. 6.
SYN. Προσειμι, μετειμι, αφικνεομαι.—παρεισερχομαι.

Παρειπειν. Vid. Παραφημι.
—Μή σε παρειπῃ
Αργυροπεζα Θετις—Il. α. 555.

Παρειρω.
Νομας παρειρων χθονὸς, Soph. An: 375.
EXP. Πληροω.

Παρεισδυμι.
—Μή με παρεισδὺς
Ουτος ὁ σ', ει γ' αργῆς, ως τον ερωτα βαλοι. Call. Ep. 19.
SYN. Παραδυομαι, παρεισαγω, ὑποτρεχω, εγκολπιζω, θωπευω.

Παρεισκυκλεω.
Ἰχθὺν παρεισκυκλησειν—Athen, I. 14.

Παρεισπονεω.
Ηπιςαμην αν μυσικὴν παρεισπονεῖν, Eur. Fr.

Παρεκβαινω.
—Και μη τι παρεκβαινεσκε δικαιω. Hes. ε. 224.
SYN. Παραβαινω, ὑπερτρεχω, απερχομαι. παρεξειμι.

Παρεκθεω.
Ενθεν δε προτερωσε παρεξεθεον Μελιβοιαν. Ap. 1. 592.
SYN. Παρατρεχω, παρεκνεομαι, παρερχομαι.

Παρεκνεομαι.
—Αιπεινὰς τε παρεξενεοντ' Ερυθινους. Ap. 2. 943.
SYN. Παρεκθεω, παρερχομαι.

Παρεκπροφευγω.
—Ινα μή σε παρεκπροφυγῃσιν αεθλα, Il. ψ. 314.
SYN. Παραφευγω, εκφευγω.

Παρεκτανυω.
Χειλεα δ' ακροβαφῆ λοξὰ παρεκτανυεις, Ep. I. 7.

Παρεκτελεω. Vid. Εκτελεω.
—Μηδ' αλλο παρεκτελεσειε τι δαιμων. Mosc. 4. 125.

Παρεκτρεπω.
Βρωτοισι και ποτοισι και μαγευμασι
Παρεκτρεποντες οχετον, ὡς μὴ θανῶν. Eur. Hipp. 1111.
SYN. Παρατρεπω, παρεκκλινω, ὑπεξαιρῦμαι.

Παρελαυνω.
Στεινωπὸς γαρ ὁδὸς, ταχα δ' ευρυτερη παρελασσεις. Il. ψ. 427.

SYN. Παρεξελαυνω, παρερχομαι, παριππευω, παρατρεχω.

Παρελκω.
Αλλ' αγε μη μνηςοι παρελκετε,—Od. φ. 111.
SYN. Παρελκυω, εξελκω, παρατεινω, προτεινω. επιμηκυνω, αναβαλλομαι, ὑπερτιθεμαι.

Παρεμβλεπω.
—Κεὶς χερας παρεμβλεπειν, Eur. Hel. 1574.

Παρεμβολη.
Εστ' εν χαραxι μεν ταῦτα και παρεμβολῇ. Ath. 3.
SYN. Στρατοπεδον.

Παρεμπολαω.
Εικὸς γαρ οργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γενος
Γαμυς παρεμπολῶντι γ' αλλοιυς ποσει. Eur. M. 910.
SYN. Ωνεομαι, κερδαινω.

Παρεναηθεομαι.
Ημετερη μὲν νυν τοιη παρεηνοθε μῆτις. Ap. 1. 664.

Παρενειδω.
Ο γ' ὦν Μενελαος τᾶς Ελλενας τα μᾶλα πω
Γυμνᾶς παρενιδων εξεβαλ' οιω το ξιφος. Ar. L. 155.
SYN. Ενειδω (inus.) ειδω.

Παρεννεπω.
Τοια παρεννεπεν Αργὸς. Ap. 3. 367.

Παρενσαλευω.
—Και τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλευων. Ib. Pl. 292.
SYN. Ανασαλευω, παρασαλευω.

Παρὲξ. Παρὲκ.
Ηρη, μη χαλεπαινε παρὲκ νοον—Il. υ. 133. (al. παρεκνοον.)
SYN. Παρά.—παρεκτὸς. χωρὶς.

Παρεξαμειβω.
—Πηλιαδας δε παρεξημειβον ερειπιας. Ap. 1. 581.
SYN. Παραμειβω, παραλλασσω, παρερχομαι.

Παρεξαυλεω.
Κωφὸς, και παρεξηυλημενος. Ar. A. 681.
SYN. Κατατριβω, διαφθειρω.—εξαυλεω.

Παρεξειμι.
Οσω κακις' ολυμεθ', ει νομυ βια
Ψῆφον τυραννων, η κρατη παρεξιμεν. Soph. An. 60.
SYN. Παρειμι, παρεκβαινω, ὑπερβαινω.

Παρεξελαυνω. Vid. Παρελαυνω.
Αλλα παρεξελααν,—Od. μ. 47.

Παρεξερεω.
Ταῦτα παρεξερεεσα,—Od. ψ. 16.

SYN. Παραφθεγγομαι.

Παρεξερχομαι.

Αλλ' εαμεν μεν πρωτα παρεξελθειν πεδιοιο. Il. κ. 344.

SYN. Παρερχομαι, εξερχομαι.

Παρεξιστημι.

Ατρεμα παρεξεστηκώς,—Athen. l. 10.

Παρεπιδημεω.

Εν τη Κορινθῳ παρεπιδημησεν ποτε, Ath. 8.

Παρεργατης.

Κομψὸς γ' ὁ κηρυξ, και παρεργατης λογων

Παρεργον.

Το μεν παρεργον εργον ὡς ποιυμεθα·

Το δ' εργον ὡς πάρεργον εκπονυμεθα. Athen. l. 5.

—Αγωτο δε παντα παρεργα. Theoc. 11. 11.

SYN. Προσθεσις, προσθηκη, επιθηκη, επιδοχή.

Παρεργως.

—Αλλ' ετως παρεργως ἁπ]εται. Ath. 4.

Παρερπυζω, Παρερπω.

Πρῶτος Νεοκλειδης ὁ γλαμων παρηρπυσεν. Ar. Ecc. 398.

—Παρερπων Αιγυπ]ιστί: Theoc. 15. 48.

SYN. Εφερπυζω, παραδυομαι; παρεισδυομαι, εισερχομαι, (ηρέμα.)

Παρερχομαι.

Τῃ μεν τῆδε ποτητὰ παρερχεται,—Od. μ. 62.

SYN. Διερχομαι, μετερχομαι, εισερχομαι, παρεξειμι, παροδευω, παραβαινω, παραιρομαι, παρικνεομαι, παραΐσσομαι, παραστειχω, παρελαυνω, υπερελαυνω, παραγω, παραλλατ]ω, παραμειβω, παραΐσσω, παρερπω, παραπεταμαι, παροιχομαι, παραφερω, παραφθανω, ὑπερβαλλω, νικαω.

Παρεσθιω.

Ωσπερ θυρας σε των λογιων παρεσθιει. Ar. Eq. 1023.

SYN. Διεσθιω, απεσθιω, εξεσθιω, περιεσθιω.

Παρεστιος.

—Και παρεστίυς σπενδοντα λοιβάς—Soph. El. 271.

Μητ' εμοὶ παρεστιος γενοιτο. Ib. An. 379.

SYN. Εφεστιος, οικεῖος, συνοικος.

Παρετητυμος.

—Παρετητυμα σηματ' εφαινεν, Orph. 538.

Παρευθυνω.

Χερσὶν παρευθυνοντες,—Soph Aj. 1088.

SYN. Εκτρεπω, παρατρεπω, παρεκκλινω, παραφερω, προσφερω βιαζομαι.

Παρευκηλεω.

—Και παρευκηλει λογοις. Eur. Herc. F. 99.

Παρευναζομαι, Παρευναω.

Δμωῇσιν δε γυναιξὶ παρευναζεσθε βιαιως. Od. χ. 37.

Λευκόθεη Μελεταιο παρευνηθεῖς—Orph. 133.

SYN. Παρακοιμαομαι, παρακειμαι, παραλεγομαι, παρακαθευδω, παριαυω.

Παρευνος.

Ιω πῆμα πατρὶ παρευνον. Aesc. S. T. 1012.

SYN. Συνευνος, συνευνετης, ὁμευνος, ὁμευνετης.

Παρευτρεπιζω.

Παρευτρεπισαι δ' ὐδὲν αλλο,—Eur. Cyc. 590.

SYN. Ευτρεπιζω, κατευτρεπιζω, προευτρεπιζω, εξευτρεπιζω, παρασκευαζω.

Παρεφαλλομαι.

Οις παρεταλλετο Πηλειδας—Eur. I. A. 228.

Παρεχω, -ομαι, Παρισχω.

—Ος δή τοι παρεχει βρωσιν τε ποσιν τε. Od. ο. 489.

—Νυν δέ τοι ἑπ]ὰ παρισχομεν εξοχ' αριστας. Il. ι 634.

SYN. Εμπαρεχω, συμπαρεχω, επιχω, προσεχω, ὑπεχω, πορω, πορίζω, οπαζω, παριστημί, συμφορεω, συνεισφερω, προσ]ιθημι, προσφερομαι, ὑπηρετεω, αποδιδωμι, επιτελεω, συντελεω, αποφαινω.

Παρηγορεω.

Παρηγορησον, ὡς αποκ]εινειν φθονον

Γυναῖκας,—Eur. Hec. 287.

SYN. Αναμιμνησκω, παραγγελλω, παρακαλεω, παραπειθω, παραμυθεομαι, καταθελγω, πραΰνω, φιλοφρονεομαι.

Μειλιχιοις επεεσσι παρηγορεων προσεειπεν.

—Παντοιοισι παρηγορεεσκεν επεσσιν. Apoll.

Δακρυοεντ' αγανοῖσι παρεψυχοντ' επεεσσιν. Theoc.

Τόνδε παρηγορεων, φιλιῳ μειλιξατο μυθῳ. Non.

Παρηγορια.

—Αργυ δ' αὖτε παρηγοριῃσιν—Ap. 2. 1285.

SYN. Συμβυλὴ, προτροπὴ, παρρησια, παραψυχη, παραμυθιον, παρακλησις.

Παρηγορος.

Ανετέ μ' ανετε παραγοροι. Soph. El 231.

Παιγνια τ' αμφιεπυσι παρηγορα—Ep. l. 7.

SYN. Παρακλητωρ, παρακλητὸς, παραμυθητὴς, παραινετης, κελευστὴς.—παρηγορικὸς, παρακλητικός.

Παρηΐον, Παρηΐς. Vid. Παρειά.

Κοψε δε παπ]ηναντα παρηΐον,—Il. ψ. 690.

Και τῆσδε γεραιᾶς προς γενειῶν παρηΐδας. Eur. Hec 273.

Χερσὶν αμοιβαιῃσι παρηΐδος ακρον αρασσων. Nonn.

Παρημαι. Vid. Παριζομαι.

Ως μή μοι τρυζητε παρημενοι αλλοθεν αλλος. Il. ι. 311.

Παρηξις.

Σπαρνὰς παρηξεις και κακοσρωτις.—Aesc. Ag. 565.

S Y N. Παραδρομὴ—(al. παρεξις. P.)

Παρηορια.

Εν δε παρηορίῃσιν αμυμονα Πηδασον ἵει. Il. π. 152.

E X P. Αι εξω τε ζυγε ἱππαι.

Παρηορος.

Αιξας απεκοψε παρηορον,—Ib. 474.

Πολλὰς γάρ τις ικετο παρηορος ενθα και ενθα. Ib η. 156.

—Παρηορον δεμας. Aesc. Pr. 363.

E X P. Ο εξω τε ζυγε ἵππος—παρασειρος.—ατιμος, αποβλητος—μεγας.

Παρθενευμα.

Ω χρονιον ἱσῶν παρθενευμα τῶν εμῶν. Eur. I. 1425.

Ουδ' εν χορειαις, ουδε παρθενευμασι. Ib Ph. 1381:

S Y N. Παρθενεια, παρθενειων.

Παρθενευω, Παρθενευομαι.

Και παρθενευω,—Ib. 1665.

S Y N. Εν παρθενιᾳ διαγω.

Παρθενειος, Παρθενιος, Παρθενος.

Κῦραι δε παρθενειον εκφυγῶν ζυγὸν

Οταν θελωσι, νυμφιως αρτυμεναι. Lyc. 1131.

Λῦσε δε παρθενιην ζωνην,—Od. λ. 244.

Εις παρθενες γε Χεῖρας,—Eur. I. 270.

S Y N. Παρθενικὸς.

Παρθενια, Παρθενεια. Vid. Κορεια.

Και παρθενιαν,—Eur. Rh 927.

E P I T H. Αειργηνωρ. αφυλακτος, ερατεινὴ, φαεινὴ. ἱμεροεσσα, θεοειδὴς. καθαρά.

P H R. Παρθενια ἄγνεια.—παρθενιη ζωνη.—κηριον ανθος.

Παρθενιη μεγα χαῖρε, θεοσδοτε, δῶτορ εαων.

Ευσκοπον, ευδιοωσαν, εὔπλειον, ὑψικαρηνον,

Κωφην, παμφανοωσαν ανα χθονος, αστηρικτον. Naz.

Αγνὸν ανυμφευτε πεφυλαγμένον αμμα κορειης. Nonn.

Παρθένος, Poet Παρθενικὴ. Vid. Κορη

Ενθα μεν ηΐθεοι και παρθενοι αλφεσιβοιαι

Ωρχευντ' αλληλων επι καρπῷ χεῖρας εχοντες. Il. σ. 593.

Παρθενικαὶ δε και ηΐθεοι αταλα φρονεοντες. Ib. 567.

E P I T H. Αδμὴς, αλοχευτος, αχραντος, αμιαντος, αιδοια, ἁπαλὴ, ἁπαλοχρως, αθυρος, ανανδρος, απειρολεχὴς. ακυπρος, αλεκτωρ, αφορος, αταλαφρων, αζυξ. αναεδνος. αιολοπεπλος, απτολεμος, αζυγος, ανυμφος, απειρογαμος, απειροδιν, ακρηδεμνος, βαρυϋπνος, βαθυπλοκαμος, γλαυκοφρων, θαλαμηπολος. ευωλενος, ελικῶπις, ῥοδοπηχυς. λιποπατρις, θυμολεαινα. καλλιπαρηος. περικαλλὴς, πασιμελουσα, σεμνὴ, τερενοχρως, φιλομειδὴς, φιλοπαρθενος, φυγοδεμνοις, Χαλκῆ, ερυσιπτολις. ποσικροτος. φυγολεκτρος, φυγοδεσμος, μισονυμφος, μισογαμος.

P H R. Απειρητη ὑμεναιων—γαμων αδιδακτος—δεμας ἁγνὸν εχεσα.—παλος λεκτρων αζυγος.

—Παρθενικαὶ νεοθηλέες, οἷα τε νεβροὶ. Dion.

Παρθενικαὶ θαλλοντα κομαις ὑακινθον εχοισαι. Theoc.

Κυδνισσ', αιγληεσσα. περιφρων, αγλαομητις. Naz.

Καλὸν μεν δεμας ἁγνὸν εχειν, αδμητα τε μιμνειν

Παρθενικὴν, καθαροῖσι τ' αειμελεδημασι χαιρεῖν,

Μητε βαρυτλητων λαγονων περὶ φορτον αγουσαν,

Μητε πονον τρομεουσαν αγασονον Ειλειθυίης·

Αλλ' ἧσθαι βασιλειαν αφαυρῶν θηλυτεραων,

Ψυχῆς ομμα φαεινὸν ὑπὲρ βιοτοιο χεουσαν

Ενθα γαμοι κεδνοὶ και αληθέες, ενθα μιγῆτα

Θεσπεσιοις επεεσσι νοηματα φαεα τικτει. Naum.

Παρθενιος.

Αμφι δε Παρθενιον ποταμὸν,—Il. β. 854.

—Παρθενιοιο ροας ἁλιμυρηεντος

Πρηΰτατε ποταμῶ,—Ap 2. 938.

Παρθενιος.

Τῆς δ' ἑτερης Ευδωρος αρηΐος ηγεμονευε

Παρθενιος.—Ib. π. 180.

E X P. Ο εκ νομιζομενης παρθενε γεννηθεὶς.

Παρθενοκτονος, Παρθενοσφαγος.

—Παρθενοκτόνον Θετιν, Lyc. 22.

Μιαινων παρθενοσφαγοισι

Ρεεθροις πατρωας χερας,—Aesc. Ag. 217.

Παρθενοπαιος.

Παρθενοπαῖος Αρκάς—ματρὸς εξ ορεσκοω

Βλαστημα καλλιπρωρον ανδροπαις ανὴρ·

Ο δ' ωμὸν, ουτι παρθενων επωνυμον,

Φρονημα, γοργὸν δ' ομμ' εχων, προσισταται. Aesc. S. T. 543.

Παρθενοπη.

—Ενθα μελαθρον

Αγνῆς Παρθενοπης, σταχυων βεβριθὲς αμαλλαις.

Παρθενοπης, ἣν ποντος εοῖς ὑπεδεξατο κολποις. Dion. 359.

Παρθενοπιπης,

Τοξοτα λωβητηρ, κερα αγλαε, παρθενοπῖπα. Il. λ. 385.

S Y N. Γυναιμανὴς, ὁ παρθενες επιτηρῶν.

Παρθενὼν, Παρθενεὼνε

Επεί σε μητηρ παρθενῶνας εκλιπεῖν

Μεθῆκε,—Eur. Ph. 89.

S Y N.

SYN. Παρθενευμα.
EPITH. Αφυλακτος, παιδοκδμος, νυμφοκδμος, ζοφοεις, αυεσσοφορος.

Παρθενωπος.
—Αλλ' εμοί γ' ειη ποσις
Μη παρθενωπὸς, αλλά τ' ανδρειε τρόπε. Eur. El. 948.

Παρθιος, Παρθοι.
Και Παρθιες τις ανδρας .
Εγνωρισεν τιαραις. Arac. 55. 3.
—Πυλεων μεν ὑπαὶ ποδα Κασπιαων
Παρθοι ναιεταυσιν αρηΐοι αγκυλοτοξοι.
Παντοιε πολεμοιο δαημονες —εκ δε γενεθλης
Νηπιαχοι τοξοισι και ιπποσυνησι μελονται. κ. λ. Dion. 1045.
EPITH. Αμαιμακετοι, βαθυπλοκαμοι.

Παρια (λιθος.)
Λευκοτεραν αυγὰν Πάριας ὑπεφαινε λιθοιο. Theoc. 8. 38.

Παριαυω.
—Εχει δ' αλοχον θυμαρέα, τῇ παριαυων
Τερπεσθω.—Il. ι. 336.
SYN. Συγκαθευδω, συναναπαυομαι, παρευναζομαι.

Παριζω. Vid. Παρεζομαι.
Τηλεμαχω δε παριζεν.—Od. δ. 311.

Παριημι.
—Η δε παρειθη
Μηρινθος ποτὶ γαῖαν.—Il. ψ. 868.
—Το σον δε θυγατριον παρῆκας αυτῇ. Ar. Th. 572.
SYN. Παραλειπω, μεθιημι, προσιημι, εμπαριημι, εισαφιημι, επαμφιημι, εφιημι, ανιημι, ὑφιεμαι, συγχωρεω.

Παριππευω.
Ποντον παριππευοντε.—Eur. Hel. 1681.
SYN. Παριππαζω, παριππαζομαι, προσιππευω, καθιππευω, περιϊππαζω, παρελαυνω, παρατρεχω

Παριπταμαι.
—Ου γαρ αν παρεπτατο. Ar. Th. 1023.

Παρις.
—Παρις δε θοῶς εκ κλῆρος ορουσεν. Il. γ. 325.
EPITH. Απατηλιος, αρχεκακος, ατασθαλος, αινογαμος, βετης, βυκολος, θεοειδης, θοος, μεγαθυμος, μαργαινων, κλομενος, κλαμωνυμος, Πριαμιδης, Δαρδανιδης, Φρυξ.
PHR. Υιὸς Πριαμοιο.—Γρυνὸς επιθρωμενος. Lyc.
Δυσπαρι, εἶδος αριςε, γυναιμανὲς, ηπεροπευτὰ.
Τοξοτα λωβητὴρ, κερα αγλαὲ παρθενοπιπα.
Δῖος Αλεξανδρος Ελενης ποσις ηϋκομοιο. Hom.
Παῖδα Παριν Πριαμοιο τον αγλαον ἡβητῆρα.
—Θεμιςοπολοιο νοηματα μηλοβοτῆρος.

Ουτιδανος, και αναλκις ανήρ.—
—Δικασπόλος ειμὶ θεαων. Coluth.
—Αρχεκακος Πολιητης.
Πριαμιδη μεγαθυμε, δεμας μακαρεσσιν εοικώς. Cal. l. 6.
Δυσπαρις, αινοπαρις κακὸν Ελλάδι βωτιανειρῃ. Alc.
Ιδαῖον τε βετην
Αινοπαριν καταραν διδῦσα.—
Εκριθη δ' ερις, ἂν εν Ιδᾳ
Κρινει τρισσὰς μακαρων
Παῖδας ανὴρ βέτας. Eur.

Παρισθμια τα.
Ποιητης ελθὼν εις Ισθμια, προς τον αγῶνα,
Ευ ὢν ποιητὰς, εἶπε παρισθμι' εχειν. Ep. l. 2.
SYN. Αντιάδες. αδενες.

Παρισοω.
Τᾶν κδ' ὤν τὶς αμωμος, επεὶ χ' Ελενῃ παρισωθῇ. Theoc. 18. 25.
SYN. Ανισοω, απισοω, εξισοω, ισοφαριζω, ισαζω.

Παριςημι, Παριςαμαι.
Αγχι παρεςηκεν θανατος—Il. π. 853.
Τῷ δ' ὦκα παριςατο δῖος Οδυσσεύς. Il. ζ. 244.
SYN. Συμπαριςαμαι, επισυμπαριςαμαι, παρειμι, μεθιςαμαι.—εκπαριςημι, παραςατεω, συμπαραςατεω —παρεχω.—καταςρεφω. παραλαμβανω.—εμφαινω.—εφιςημι.—συνεισφερω.—παρορμαω.—νικαω.

Παρνασσιος, Παρνασιος, Παρνησιος.
—Ανθρακες Παρνασσιοι. Ar. A. 347.
Παρνασιαν θ' ὃς κατεχων πετραν, Ib. N. 603.
Νυμφαι Κασταλιδες Παρνασιον αἶπος εχοισαι. Theoc. 7. 148.

Παρνασος, Παρνασσος, Παρνησος.
—Υπὸ πτυχὶ Παρνασσοῖο. Hom. A. 269.
Παρνησσόνδ' ελθοντα—Od. τ. 394.
EPITH. Νιφοβόλος, ὑψιμεδων. δικαρηνος, δικορυφος. ευδενδρος, θεηγόρος. Πυθιάς.
PHR.—Παρνησια κλιτυς. Soph.—Κωρυκιαι Κορυφαὶ. Eur.—Ομφηεσσα πετρα—Nonn.—Κωρυκις πετρα. Aesc.
Πετραια δειρας Παρνησσοιο. Apoll.
Κοιλη, φιλορνις, δαιμονων αναςροφὴ
Η βακχευεσα Διονυσῳ
Παρνασσιος κορυφά.—
Ω Πυθιε δενδρῶτι πετρα
Μεσων θ' Ελικωνιαδων δωματα. Eur.
Παρνησσε νιφοεντος ὑπὸ πτυχι.—Dion.

Παρνησιάς.
Παρνησιάδες δ' αβατοι κορυφαὶ
Καταλαμπομεναι την ἡμέραν
Αψῖδα βροτοῖσι δεχονται. Eur. I. 86.

Παρνοψ. (εἶδος ακριδων.)
Οσον το χεῦμα παρνοπων προσερχεται. Ar. Ai 150.

Παροδευω. Vid. Παρερχομαι.
—Μη παροδευσης Theoc. 23. 47.

Παροδιτης, Παροδῖτις. Vid. Ὀδιτης.
Ουδενος ενθάδε νῦν τεθνηκότος, ω παροδῖτα,
Μαρκος ὁ ποιητὴς ωκοδομησε ταφον. Ep. l. 2.
—Α παροδῖτις λιθος—Ep. l. 3.

Παροιγω.
Τις ὁ καλῶν πυλας παροιξας;—Eur. I. A. 857.
SYN. Ανοιγω, ὑπανοιγω.

Παροιθε, Παροιθεν, Παρος, Παροιτερος, Παροιτατος.
—Παροιθε δε λαμπετο δουρὸς
Αιχμὴ χαλκειη,—Il. ζ. 319.
—Επειὴ και εμὸν βελος οξὺ παροιθεν. Ib. υ. 437.
Ηδη μεν ποτ' εμεῦ παρος εκλυες ευξαμενοιο. Ib α. 453.
Αλλοι μοι δοκεουσι παροιτεροι εμμεναι ἵπποι. Ib. ψ 459.
Ως μιν ετυψε παροιτατος.—Il.
SYN. Εμπροσθεν, προτερον. πρῶτος.

Παροικεω.
Μορφω παροικησουσι την Ζηρυνθιαν. Lyc. 449.
SYN. Προσοικεω, συνοικεω, κατοικεω.

Παροικιζω. Παροικιζομαι.
Πεζὸν κἀμὲ παρωκισατο.—Call. Ep. 29.
SYN. Παρακατοικιζω, κατοικιζω, ενοικιζω, συνοικιζω.

Παροικος.
Καδμου παροικοι και δομων Αμφιονος. Soph. An. 116.
SYN. Προσοικος, περιοικος, προσχωρος, εγχωριος, εποικος, κατοικος, ναετης. παρεπιδημος. ξενος.

Παροιμια.
—ὥσπερ ἡ παροιμια, Aesc. Ag. 272.
SYN. Λογος, επος. παραινεσις.

Παροιμιακος. Παροιμιακῶς.
Εστι παροιμιακὸν.—Ep. l. 1.
Φασὶ παροιμιακῶς.—Ib.

Παροινικος, Παροινιος, Παροινος.
Και τῶν ξυνοντων πολυ παροινικωτατος. Ar. V. 1291.
—Ὁτι παροίνιος ανὴρ εφυ. Ib. A. 978.
Στυγεω μαχας παροινους
Πολυκωμους κατὰ δαῖτας. Anac. 42. 13.
SYN. Εξοινος. κατοινος. οινηρὸς, οινοβαρης, μεθυσος, μεθυπληξ, ὑβριστὴς.

Παροινεω.
—Ουτε γαρ ηφαιστα δεῖ τιν' ουδαμῶ
Πατὴρ, παροινεῖν,—Ath. 10.

Παροιχομαι. Vid. Παρερχομαι.
Ατρειδης δε παρῳχετο γηθοσυνος κῆρ. Il. δ. 272.

Παρομοιιος.
Οκτω και δεκατῳ παραμοιιος—Ep. l. 1.
SYN. Παρεοικως. παρομοιος.

Παρὸν.
Ος το παρὸν στεργει, ὗτος ανὴρ φρονεει. Possel.
SYN. Εξὸν, δυνατὸν, δεὸν.

Παροξυνω.
Πατρὸς δε μη παροξυνης φρενα. Aur. Alc. 684.
SYN. Αποξυνω, εκοξυνω, παροτρυνω, παραζηλοω, παρορμαω, παραθαρσυνω, παρακροτεω, παρακελευω, παρακαλεομαι, προκαλεομαι, διεγειρω, διερεθιζω, κατερεθιζω, πικραινω, εκπικροω, ὑποκνιζω, λυπεω, προτρεπω.

Παροξυς. Vid. Φιλος.

Παροραω.
Εξεσπων, ὅτι μοι παρορᾷς Ar. Av. 454.
SYN. Καθοραω, ὑφοραομαι, παραθεωρεω, παραβλεπω, παραφερω, παροπτομαι, παραβαλλω τὼ οφθαλμώ—παρεπινοεω, εὑρισκω.

Παροριζω.
Κἂν μεχρις Ηρακλεος στηλῶν ελθῃς παροριζων. Ep. l. 2.

Παροργις.
—Και παροργιθας πορις. Aesc. Eum. 773.
SYN. Απαισιος.

Παρουατιος.
Τρεῖς δε παρουατιὺς,—Call. 3 91.
SYN. Ουατοεις, ωτοεις.

Παρουσια.
—Και παρουσιαν κακῶν. Eur. Hec. 227.
Αλλ' ὅταν παρουσια
Φραζῃ, τοτ' εργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεὼν. Soph. El. 1263.
SYN.—Καιρὸς.—περιουσια.
ΕΡΙΤΗ. Ευκαταφρονητος.

Παροχετευω.
Ταῦτ' ην παρωχετευσας εὖ, κοὐδὲν λεγων. Eur. B. 479.
SYN. Οχετευω, μετοχετευω, εποχετευω, παραγω, προσεγγιζω, μεταφερω, παραπλαγιαζω.

Παροχλιζω.
Νῦν δε μολις βαιὸν με παροχλιζουσιν αρουρης
Ανθρωποι,—Ep. l. 1.
SYN. Ανοχλιζω, μετοχλιζω, αναμοχλευω, οχλιζω.

Παροχος.
Ζηνὸς παροχος γαμων. Ar. Av. 1738.
SYN. Παρανυμφος, πομπὸς, χορηγὸς.—παραπομπος.

Παροψις.
—Και πικραῖς παροψίσι. Ath. l. 2.
Παροψωνεω
Αυταῖς παροψωνῦσιν,—Ib. Ecc. 226.
EXP. Λαθρα οψωνῦσιν.
Παροψωνημα.
—Παροψωνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Aesc. Ag. 1456.
EXP. Τὴν ἐκ περιουσιας τρυφήν.
Παρπόδα, Παραποδας.
—Ειδε δικη σε
Παρπόδα μη τιμωρὸς επισατο, δις τοσον αὖθις
Εσσεται ει πλωτεσσι παλιντροπος,—Suid.
SYN. Ευθὺς, παραυτίκα.
Παρποδιος.
Νονε παρποδιε νεφελαν. Pind. N. 2.
Παρρασια.
Εν δὲ οι Παρρασιη Ρεια τεκεν,—Call. 1. 10.
Παρρασιος.
—Επὶ προμολῆς ορεος τῦ Παρρασιοιο. Ib. 3. 99.
Παρρασιος.
Αβροδιαιτος ανὴρ, αρετην τε σεβων, ταδ' εγραψε
Παρρασιος, κλεινῆς πατρίδος εξ Εφεσυ. Ath. 12.
Παρρησια.
Εν μεν μεγισον υκ εχει παρρησιαν. Eur. Ph. 404.
SYN. Εξυσια, αδεια, ανεσις, ευπορια, ελευθεροσομια, λοιδορια.
Παρῳδος, Παρῳδικός.
Κυκετι παρῳδοῖς χρησομισθ' αινιγμασιν. Eur. I. A. 1157.
Παρωθεω, Παρωθεομαι.
—Παρωσας και δαμαρτα, και τεκνα, Lyc. 1263.
—Τυς σὺς μη παρωσασθαι ξενυς. Eur. Hera. 238.
SYN. Απωθεω, εξωθεω, παρεξωθεω, αποστρεφομαι, καταφρονεω αποβαλλω, αναβαλλω, εκβαλλω, παρεκβαλλω, απαρασσω, αποχηρυσσω, αποδοκιμαζω, αποποιεομαι.
Παρωρειτης.
Παν ὁ παρωρειτης, αυτοξυλος, αρτιοθοινης
Ειμι, και εγχθεισε γλευκοποτης κυλικος. Ep. l. 4.
Παρωτίς.
—Καλλυνε παρωτίδας. Lyc. 1402.
SYN. Κροταφοι.
Πᾶς.
—Πᾶς δ' αρα χαλκῷ
Λαμφ' ὥστε σέροπὴ πατρος Διός,—Il. λ 65.
SYN. Απας, συμπας, ὅλος.

Πᾶν, τό.
Ες δὲ το πᾶν ερμενεων χατίζει. Pind. Ol. 2.
SYN. Ὅλον το.—ὁμας.
Πασιθεη.
—Εγω δε κέ τοι Χαριτων μιαν ὁπλοτεραων
Δωσω οπυιεμεναι, και σην κεκλησθαι ακοιτιν
Πασιθεην, ἧς αιὲν ἱμειρεαι ηματα παντα. Il. ξ. 269.
Πασιθοη.
—Ιδυῖά τε, Πασιθοη τε. Hes. Θ. 352.
Πασιμελων.
Αργω πασιμελυσα παρ' Αιηταο πλευσα. Od. μ. 70.
Πασιφαη.
Πασιφαην σ̓υγεων, και ἐὸν Μινωα τοκῦα. Nonn. l. 40.
EPITH. Βοοσχῖνος.
Πασιφιλη.
Ευηθης ξειων δεκτρια Πασιφιλη. Ath. 13.
Πασσαλευτός.
Υπαιθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν. Aesc. Pr. 113.
SYN. Γομφοτομος.
Πασσαλευω.
Θεοῖσιν αυτὰ πασσαλευε προς δομοις. Eur. Rh. 180.
SYN. Διαπατταλευω, προσπασσαλευω, πασσαλιζω, διαπειρω, σκολοπιζω, χαρακιζω, προσπηγνυμι, καθηλοω.
Πασσαλος, Πατταλος, Πασσαξ.
Τοξον ανεκρεμασε πρὸς κιονα πατρὸς ἑοῖο
Πασσαλυ εκ χρυσευ—Hom. Ap. 9.
Υπαποτρεχειν εχυσι μηδὲ πατταλον. Ar. Ecc. 283.
Πασσακι τας αγλῖθας εξορυσσετε. Ib. A. 763.
SYN. Πασσαλισκὸς, βλῆτρον, ὑσπληγξ.—τὸ τυχον.
Πασσω.
Πασσε δ' ἁλος θειοιο,—Il. ι. 214.
SYN. Διαπασσω, εμπασσω, επιπασσω, καταπασσω, παραπασσω, προσπασσω, συμπασσω, παρεμπασσω.—επιρραινω.—ποικιλλω, ὑφαινω.—επιβαλλω, ῥιπτω. σκορπιζω.
Πασάς, Πασὸς.
Αμφιλαφὴς δ' αρα πασὰς ανεπλησθη παλιν ορφνης. Theoc. 24. 46.
Σιγὴ πασὸν επηξεν,—Mus. 280.
SYN. Θαλαμος,—νυμφών.—παρασὰς, αιθυσα.—μελαθρον.—σοά. συμποσιον.
EPITH. Φιλακρητος, φιλοσκαρθμος, νεοτευκτος, ευυδρος, ὑποβρυχιος, πολυπιδαξ, ορισσαυλος, εχιππαιος, πολυζυγὸς, ασιγητος.
—Τῆς

—Τιῆς αγε πασάδος εισω
Τερπνῆς, ἠδυπνοιο, θυωδεος,—Naz.

Πάσχω.
—Πολὸν χρονον αλγεα πασχειν. Il. γ. 157.
—Παθὼν δὲ τε νηπιος εγνω. Hes. ε 216.
SYN. Ανεχομαι, ὑπομενω, τλαω,—εαω.—καμνω—πρασσω.

Παταγεω.
—Παταγεῖ δ' ευρεῖα θαλασσα. Theoc. 22. 15.
SYN. Επιπαταγεω, δουπεω, ψοφεω.

Παταγημα, Παταγος.
Οἷον παταγημα ἠχεις. Menand.
—Παταγος δὲ τε γινετ' οδοντων. Il γ. 283.
SYN. Παταγὴ, κτυπος, ψοφος, ἦχος.—λαλος, πατῦργος.
EPITH. Βρονταῖος, ευρυθμος, κελαδων, πενθαλέος, ρινοβόλος, φρικωδης, αλαλητος.

Παταγοδρομος. Vid. Ζεύς.

Παταικοι (θεοί.)
Χρυσει' απερθα τοῖς Παταικοις εμφερῆ. Suid.

Παταληνη.
Νῆσον την καλεουσιν επιχθονιοι Παταληνην. Dion. 1093.

Παταρηΐς.
Σῆμα δ' εχει Ζεφυρυ Παταρηΐδα τηλόθεν ακρην. Ib. 129.

Πατασσω
Εκτορί τ' αυτῷ θυμὸς ενὶ στηθεσσι πατασσειν. Il. η 216.
SYN. Εκπατασσω, αναπατασσω, επιπαλλω, πηδαω. κτυπεω. πλητ]ω, τυπτω, κρεκω. νικαω τρεμω.

Πατεριζω.
—Παυσαι και μη πατεριζε. Ar. V. 650.
SYN. Παππαζω.

Πατεω.
—Οι σεῖο πεδον πατεουσιν εφετμῇ—Call. 4. 227.
SYN. Καταπατεω, συμπατεω, περιπατεω, συμπατασσω, στειβω, στιβαζω, κατατριβω. ὑβριζω, καταφρονεω.—ενδιατριβω.

Πατηρ.
Την δ' ημειβετ' επειτα πατὴρ ανδρῶν τε θεῶν τε. Il. α 544.
SYN. Παππας, γονεύς, ὁ τεκὼν, γεννησας. γενετις.
EPITH. Αμυμων, αμειλικτος, αριδηλος, γεραρὸς, ευσπλαγχνος, ηπιος, ηπιομητις, θεοειδὴς, ερικυδὴς, φιλοτεκνος, αντιθεος, φιλος, θρασυμεμνων, θυμολεων, κλυτὸς, αγαθὸς, εσθλὸς, μειλιχος, αγαυὸς, δαΐφρων, ερισθενὴς.

Πατησμὸς.
Πολλῶν πατησμὸν δωματων αν ευξαμην. Aesc. Ag. 972.

Πατος.
—Πατον ανθρωπων αλεεινων. Il ζ. 202.
SYN. Στιβος, τριβος, ατραπὸς. ὁδὸς, κοινὴ και λεωφόρος.

Πατρα, Πατρίς.
—Εν Αργεϊ, τηλόθι πατρης. Il. α 30.
—Ηδ' ια πατρη Ib. ν. 354.
Πατρίδ' εμην αλοχον τε—Ib. ε 213.
—Εν πατρίδι γαιη. Ib. θ. 359.
EPITH. Αριστοτοκος, ἀλωσιμος, γλυκερά, ευωνυμος, ευτειχὴς, ευρυχορος, ερικυδὴς, θυμηδὴς, καλλιχορος, καλλιγυναικος, κυδιανειρα, πολυληϊος, πολυρρηνος, πολυκτεανος, στυγερά, τλημων, φιλη, τριταλαινα.
PHR. Πατρῴα γαια.—πατρῴα ἑστια.—Εγχωριος τοπος.—χῶρος επιστιος.—Πατριῶτις γῆ.—

Πατραδελφεὸς. Vid. Θεῖος.
Τον μεν κ κατελεγχει
Κριτῦ γενεα πατραδελφεῦ Pind. Isth. 8.

Πατραδελφια.
Σφετεριζαμενον πατραδελφειαν
Τηνδ' αεκοντων,—Aesc. Supp. 39.

Πατραλοιας. Vid. Πατροκτονος.
Ω μιαρὲ, και πατραλοια,—Ar. N. 1330.

Πατριδιον.
Ιθ', ὦ πατριδιον,—Ib. V. 980.

Πατρικὸς, Πατριος. Vid. Πατρῷος.
—Ων εμοι πατρικὸς φιλος. Ib. Av. 142.
Ου γαρ πατριον τῦτ' εστιν,—Ib. Ecc. 774.

Πατριωτης, Πατριῶτις.
—Καὶ πατριωταν Οιδιπυ, Soph Oed. T. 1110.
—Τᾶς πατριωτίδος γᾶς. Eur. Hera. 755.
SYN. Εντοπος, εγχωριος, δημοτης, ομοδημος.

Πατρογενής.
Και θεοὶ πατρογενεῖς. Soph. An. 950.

Πατρόθεν.
Πατρόθεν εκγενεῆς—Il. κ. 68.

Πατροκασιγνητος Vid. Θεῖος.
—Αιδετο γάρ ρα
Πατροκασιγνητοιο μιγημεναι εν παλαμῃσι. Il. φ 469.

Πατροκλειδης.
Ειτε Πατροκλειδης τίς—Ar. Av. 791.

Πατροκλῆς, Πατροκλος.
Αιψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσεειπε. Il. λ. 601.
—Πατροκλος δε φιλῳ επεπειθεθ' ἑταιρῳ. Ib. α. 345.
EPITH. Διογενὴς, μεγαλητωρ, μεγαθυμος, αμυμων, δειλὸς, ἡρως, ἱππεύς, Φιλομηλειδης.

Δῖε Μενοιτιαδη Πατροκλεις, ἱπποκελευθε.
—Μενοιτιε ἀλκιμος υἱὸς.—αριστος Αχαιῶν.—
Ισοθεος φώς.—Θεοφιν μηστωρ αταλαντος. Hom.

Πατροκτονεω.
Πατροκτονοῦσα γαρ ξυνοικησεις εμοί. Aesc. Ch. 909.

Πατρομητωρ.
Η πατρομητωρ—Lyc. 502.

Πατροπατωρ
—Εστια γάρ οἱ
Πατροπατωρ Αλεὸς μυχατῃ ενεκρυψε καλιῇ. Ap. 1. 170.

Πατροκτονος, Πατροφονεὺς, Πατροφοντης, Πατροφονος.
Πατροκτονους τε δωματων πορθητορας. Ib. 972.
—Κατὰ δ' εκτανε πατροφονῆα Od γ. 307.
Τον πατροφοντην τον αφιδῆ μ' απολλυναι. Soph. Oed. T. 1454.
Πατροφονε ματέρος. Eur. Or. 193.
SYN. Πατραλοιας, πατραλωας, πατροτυπτης, πατρορραιστης.

Πατροπολις.
Πατροπολιν τε, φιλαν ξειναν αρχαιαν. Pind. N. 5.

Πατροστερὴς
Πατροστερῆ γονον Aesc. Ch. 251.

Πατρωΐος, Πατρωος.
Ειλετο δε σκῆπτρον πατρωΐον αφθιτον αιεὶ. Il. α. 46.
Ευδων εν γαιῃ πατρωῃ—Od. ν. 188.
SYN. Πατρικὸς, πατριος.

Πατρωνυμιος.
—Το πατρωνυμιον Γενος αμετερον. Aesc. Per. 144.

Παῦλα,
Ταυτην ελεξε παῦλαν εν χρονῳ μακρῳ. Soph. Oed. C 89.
SYN. Παυσωλὴ, παῦσις, αναπαυσις, καταπαυμα, καταστασις, ανεσις.

Παῦλος.
Παῦλον αειδωμεσθα, Θεῦ στομα αιὲν εοντος. Cyr. Theod.
EPITH. Ακαματος, ατειρὴς, αιθεροδρόμος, Θεηγόρος, ζαθεος, πολυπαθὴς, πολυτλας, ναυαγὸς, μαστιγιας.
—Παυλοιο μενος μεγαλητορος, κρατεροιτο. Naz.
Εκλογιης σκεῦος, κηρυκα παγκοσμιον. Cyr.
Τον θεοπτευσαν αγγελον εντα λογων.
Και πολλῶν λαῶν πολλῶντε διδασκαλον εθνῶν.
Ος πρῶτον Σαῦλος, μεταπειτα δε Παῦλος εκληθη
Χριστοφόρος γεγαώς.—Dolsc.

Παῦρος.
—Παῦροι δὲ οἱ εἵπετο λαὸς. Il. β. 675.
SYN. Ολίγος. ευαριθμητος. βραχύς.

Παυσανιας.
Ελληνων αρχηγὸς επεὶ στρατὸν ωλεσε Μηδων,
Παυσανιας Φοιβῳ μνῆμα τεθηκε τόδε. Suid.
Παυσανιας αρχων Ελλάδος ευρυχορε. Ath. 12.

Παυσανεμος.
Παυσανεμε θυσιας. Aesc. Ag. 222.

Παυσιλυπος,
Την παυσιλυπον αμπελον—Eur. B. 771.

Παυσιπονος,
Δυλειας εμεθεν δει-
λαιας παυσιπονος.—Ib. I. T. 451.

Παυστηρ.
Εγὼ δ' Ορεστην τὸνδε προσμενουσ' αεὶ
Παυστῆρ' εφηξειν—Soph. El. 306.

Παυστηριος.
—Και ποτε παυστηριος. Ib. Oed. T. 150.

Παυσωλὴ. Vid. Παῦλα.
Ου γαρ παυσωλή γε μετεσσεται ουδ' ηβαιόν. Il. β. 386.

Παυω. Παυομαι.
Ατρειδη, συ δὲ παῦε τεὸν μενος,—Il. α. 282.
—Αλλὰ και αλλυς
Παυεσκον μνηστῆρας—Od. χ. 315.
—Αλλοτε δ' αὖτε Παυομαι—Ib. δ. 103:
Αλλ' αγε παυε μαχης—Hes. α. 449.
SYN. Αναπαυω, αποπαυω, εκπαυω, καταπαυω, τελευταω—επεχω—καταστελλω.—αποστερεω.—αναπαυομαι. αφισταμαι.

Παφιη Vid. Αφροδιτη.
Χαιρετω ἁ Παφια· μονον ιλαος Αρτεμις ειη. Theoc. 27. 15.

Παφλαγόνες.
Τον μεν Παφλαγόνες μεγαλητορες αμφεπενοντο. Il. ν. 656.
Παφλαγονων μεγαθυμων ασπισαων. Il ε. 577.
Παφλαγόνες τ' επὶ τοῖς Πελοπηΐοι εκαθεν αυτως,
Οσσυς Βιλλαιοιο μελαν περιαγνυται ὕδωρ. Ap. 2. 793.

Παφλαζω.
Κυματα παφλαζοντα πολυφλοισβοιο θαλασσης. Il. ν. 798.
SYN. Επιπαφλαζω, ηχεω, αναζεω. εκπομφολυγιζω. βραζω, αναβραζω, καχλαζω.

Παφλασμα.
—Παῦε τῶν παφλασματων. Ar. Av. 1243.
SYN. Εκπρησμὸς, αναζεμα. πυῖγος.

Παφος.
Ες παφον· ενθα δε οἱ τεμενος βωμός τε θυηεις·
Ενθα δέ μιν χαριτες λῦσαν, και χρῖσαν ελαιω
Αμβροτῳ, οἷα θεὸς επενηνοθεν αιὲν εοντας. Od. θ. 363.
Και παφον αβροκομων στεφανηφόρον. ὁρμον ερωτων. Nonn.

Παφεν θ', ἀν ἑκατοστομοι
Βαρ·αρε ποταμῦ ροαὶ
Καρπιζεσιν ανομβροι. Eur.

Παχνη.
—Νὺξ δ' αρ' επῆλθε κακὴ Βορεαο πεσόντος.
Πηγυλὶς, αυτὰρ ὕπερθε χιὼν γενετ' ηΰτε παχνη
Ψυχρὴ, και σακεεσσι περιτρεφετο κρυσαλλος.
Od ξ. 476
SYN. Δροσοπαχνη, αἶθρος, σ]ιβη, παγος.—ψυχροτης—ερυσιβη.
EPITH. Αμειδὴς, αθαλπὴς, χειμερια, χιονωδης, εργινοεσσα.

Παχνοω, Παχνοομαι.
Τῦ δ' εν φρεσὶν αλκιμον ἦτορ
Παχνῦται,—Il. ρ. 112.
SYN. Καταπηγνυω, συμπηγνυω, αποτηνω, λυπεω, ανιαω, φθειρω—συστελλομαι, δακνομαι.

Παχος.
Τοσσον εην μῆκος, τοσσον παχος εισοραασθαι.
Od. ι. 324
SYN. Παχυτης, πυκνωσις, πυχνωμα, συστασις.

Παχυκνημος.
Και γαστρωδεις, και παχυκνημοι—Ar. Pl. 560.

Παχυνος.
—Και μεχρι πολυκλυστοιο Παχυνυ. Dion. 86.
Ακρα δὲ οἱ Παχυνός τε Πελωρὶς τε Λιλυβη τε.
Ib. 469.
EPITH. Αλιρροιζος.

Παχυνω.
Αιεὶ δε σκιερῆσι παχυνεται εν νεφελῃσιν. Dion. 35.
SYN. Υπερπαχυνω, αδρυνω, καταπιαινω.

Παχυς Πασσων, Παχετος, Παχιστος
Κεινὴ δε τρυφαλεια αμ' ἕσπετο χειρὶ παχειῃ.
Il. γ. 376.
—Παχεος παρὰ μηρῦ. Ib. π. 473.
—Και πασσονα θῆκεν ιδεσθαι Od. θ. 20.
—Παχετος δ' ἦν ηὖτε κιων. Ib. ψ 191.
—Ενθα παχιστος Μυων αιθρωπε πελεται.—Il. π. 314.
Τυτων ὡς αν ἦ παχύς. Ar. Eq. 1136.
SYN. Παχυλος, παχυμερης, βαθύς—πλυσιος—ευρυχωρος. ἑτεροβαρής.—ισχυρός.—αμβλύς.

Παχυτης.
Και θανατον παχυτης πολλάκις ειργασατο.
Ep l. 1.
SYN. Παχος, πολυσαρκια.

Παω, Παομαι.
Παρ γάρ σοι πρωτῳ πασαμην Δημητερος ακτὴν.
Il. φ. 76.
SYN. Κταομαι, γινομαι.

ΠΕΔΑΙΡΩ.
Διρκαιων ἃ ποτ' εκ το-
πων νεας πεδαιρε
σ' αλυραν αμεὶ μυσαν.—Eur. Ph. 1043.

Πεδαιχμιος. (sch μεταιχμιος.) Vid Πεδαμαρος.

Πεδαμειβω, pro Μεταμειβω.
Εσθλὸν βαθὺ πηματος εν μι-
κρῷ πεδαμειψαν χρονῳ. Pind. Ol. 12.

Πεδαμαρος.
Και πεδαιχμιοι
Λαμπαδες πεδαμαροι. Aesc. Ch. 588.
EXP. Καθημεριναι sch.—l. πεδαοροι, Stanl.—πεδαμοροι, pro πεδομοροι. P.

Πεδαρσιος.
—Πρὸς πετραις πεδαρσιοις. Ib. Pr. 269.
SYN. Υψηλός. μετεωρος. πεδηορος.

Πεδαφρων.
Ει γάρ τις εσθλα πεπαται
μη ξυν μακρῷ πονῳ, πολλοῖς σοφὸς
δοκει πεδαφρονων, Pind. P. 8.
SYN. Αφρων, ανοητος.

Πεδαω
—Πεδησε δε φαίδιμα γυῖα. Il. ν 435.
—Μη μεν ἑκων το εμὸν δολῳ ἁρμα πεδῆσαι
Il ψ 585.
SYN. Συνδεω εμποδιζω.

Πεδερχομαι, pro Μετερχομαι.
Αλλα περιξ ἁπαλῶ σ]οματός σε πεδερχομαι.
Theoc 29. 25.

Πεδη.
—Αμφὶ δε ποσσὶ πεδας εβαλε χρυσειας,
Αρρηκτυς, αλυτυς.—Il ν. 36.
SYN. Ποδοκακη, ποδοστραβη, χοινιξ. δεσμα, γυοπεδαι
EPITH. Αχαλκευτος, χαλκοδετος, σφυρηλατος, γυῦχος, θηραγρος.

Πεδιὰς.
—Πᾶσαν αικιζων φοβὴν
Υλης πεδιάδος,—Soph. An 426.
SYN. Πεδιαῖος, πεδιακὸς, πεδεινὸς, πεδιασιμος.

Πεδιλον.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν εδησατο καλὰ πεδιλα.
Il β. 44.
SYN. Υποδημα. εμβὰς, κοθορνος, καλοποδιον. ευμαρὶς, κρηπὶς.
EPITH. Αμβροσιον, ακλυστον. αταρβητον, αλεξικακον, αδαπατον. ατεκμαρτον, αελλῆεν, θυελλῆεν. κῦφον, ολισθηρὸν, ολισθοπορον. ευρεθμον, ευρραφὲς, πολυσκαρθμον, πολυστρεπτον, σιγαλοεν.

γαλέον, ερημονόμον, ταρβαλέον, αμβροσιον, χρυσειον.
—Πεδοστιβέων αμαρυγματα φαιδρά πεδίλων. Orph.

Πεδιον, Πεδον.
Και πεδια λωτεῦντα,—Il μ. 283.
—Πεδονδε κυλινδετο λᾶας αναιδὴς. Od. λ. 597.
—Εν κραταιλεω πεδῳ Eur. El. 534.
SYN. Γῆ, εδαφος, δαπεδον, αλωά.
EPITH. Ανθεμόεν, αμπελόεν, ασιδὲς, απειρατον, απειραντον, αϋσσοτόκον, αυσαλέον, βεβαιον, λειμωνιον, θοὰν, δροσόεν, ζαθεον, ερατον, ευρυχορον, ευρυ, ευδινητον, ευσταχυ, ευαροτον, ευτρατον, ευμενὲς, ἱπποβοτον, λιπαρὸν, κραταιὸν, καρποτόκον, κλεινὸν, πυροφόρον, πλατυ, καλλιπυργον, μελαινογεῖον, τρηχυ, ὑψιθεμεθλον, χλοερὸν, χλοετροφον, μελτοκαρπον, μελαγχιμον.
Και πεδιον τευχωσι μετηορον, επταβοειον.
Δαιδαλέον, πυκινὸν, πολυομφαλον,—Opp.

Πεδιονομος.
—Τοις πολισσουχοις θεοῖς
Πεδιονομοις τε. Aesc. S. T. 278.

Πεδιοπλοκτυπος
—Πεδιοπλοκτυπὲς τ' εγχριμπτεται βοά, Ib 83.

Πεδόθεν.
—Οι τοι πεδόθεν φιλοι εισίν. Od. ν. 295.
EXP. Εκ γενετῆς.

Πεδοβαμων. Πεδοστιβὴς.
Πτηνα τε και πεδοβαμονα. Aesc. Ch. 590.
—Μητ' οχον πεδοστιβῆ. Eur. M. 1123.

Πεδοιμῖος.
—Πεδοσιμῖον τὸ Θυεστην. Man. 5. 203.

Πεδὸς. Vid. Πεδιον.
—Επειὶ κραταιὴ πεδ' ος ειμι.
Ποσσὶ καταστρεψας—Hom. Ap. 72.

Πεζα
Ακρην ὑψόθι πεζαν αειραζουσα χιτῶνος. Ap. 4. 46.
SYN. Πεζις. κρασπεδον.

Πεζα.
Πεζῃ επὶ πρωτῃ.—Il ω. 272.
Πεζῃ βαδιζω. τὸν γαρ ουκ επισαμαι. Prov.
—Πελληναια ὑπὸ πεζαν. Dion.
Ουρανιην επὶ πεζαν—Nonn.
Πεζαν νοτιαν. Synes 3.
SYN. Σουρόν. πῦς. πεδιον.

Πεζευω.
Ουτ' επὶ γαιας πεδα πεζευων. Eur. Alc. 879.
—Τα μεν βυθα ὑγρὰ κελευθα Πεζευσει—Sibyl. l. 4.
SYN. Πεζοπορεω. ὁδευομαι. διαβαινω.

Πεζοβοας.
—Χρομιω μεν ὑπασπιζων παρὰ πεζοβοαις. Pind. N. 9.
SYN. Πεζομαχος.

Πεζομαχεω.
Και πεζομαχῶν, και πολιορκῶν,—Ar. V. 683:

Πεζομαχη. Πεζομαχια.
—Τα δ' εν πεζομαχαις. Pind. P. 2.

Πεζονόμος.
—Πεζονομοις, εκτε θαλασσης,—Aesc. Per. 76.

Πεζοπορος.
—Πεζοπορον πελαγιυς. Ep. l. 1.

Πεζος.
Αυτὰρ ὁ πεζὸς εὼν—Il. δ. 231.
SYN. Πεζιτης, πεζικὸς, πεζοπόρος.—κοιτὸς. ταπεινὸς.

Πειθανωρ. Vid Πειθαρχος.
—Τον δε μη πειθανορα
Ζευξω βαρειαις—Aesc. Ag. 1648.

Πειθαρχεω.
——Νομον
Καλλιστον εξευροντα, πειθαρχεῖν πατρί. Soph. Tr. 1194.
SYN. Εικω, εισακυω, ὑπακυω, κατακυω, πειθομαι, χαριζομαι, υπεργεω.

Πειθαρχια.
—Των δ' ορθυμενων
Σωζει τα πολλὰ σωμαθ' ἡ πειθαρχια. Ib. An. 687
SYN. Ευπειθεια, πειθω, πεισις, ὑποταγὴ, ὑπακοὴ, πειθαρχησις.

Πειθαρχος, Πειθηνιος.
—Πειθαρχῳ φρενί. Aesc. Pers 374.
—Οπως πειθηνιος ειη. Tryph. 1194.
SYN. Ευπειθὴς, επιπειθὴς, καταπειθὴς, ευηνιος, πρᾶος.

Πειθημων. Vid. Ευπειθὴς.
Αλλ' ει χαλκον εθηκε φυσις πειθημονα λευσσειν. Ep. l. 5.

Πειθὼ
—Αλλά σ' εσπασε
Πειθὼ κακὴ προς ανδρὸς, ᾧ ταυῦν ξυνει. Soph. El. 564.
SYN. Πεισμονὴ, πεῖσις.
EPITH. Μελιειδης, θελξινοος, κλεψινοος, θελξιφρων.
PHR. Χαρις λογων.—χειλεα δροσοεντα—μελιφυρτος ἁρμονια.

Πειθω
—Νοημονος ανθια πειθῦς. Ep.
Πειθω δε την τυραννον ανθρωποις μονην,
Ουδὲν τι μᾶλλον ες τελος σπεδαζομεν

Μισθὺς

Μισθὸς διδόντες μανθανειν. ἵν᾽ ᾖ ποτε
Πειθειν ἅ τις βουλοιτο, τυγχανειν θ᾽ ἅμα; Eur. Hec. 815.
EPITH. Ασιγητος. ακαμπὴς, εμπεδομυθος, ακριτος, ἡδυεπὴς. πρευλογος. αγανοβλεφαρος. τελεσσιγαμος. θαλαμηπόλος. πεισινοη, ῥοδοδακτυλος, φιλοτησιος, χρυσαμπυξ. Σειρήν.
—Καιτοι μ᾽ ε μελιγλωσσοις Πειθῦς
Επαοιδαῖσι θελξει.—Aesc.
Πειθῦς στραὐλογε αυτος. Synes.
—Τιθηνητειρα ερωτων. Nonn.

Πειθω. Πειθομαι.
—Επεὶ ε παρελευσεαι, ὐδέ με πεισεις. Il. α. 132.
—Καὶ εἰ πειθονται Αχαιοί. Ib. 79
SYN. Αναπειθω, εκπειθω, επιπειθω, παραπειθω, συμπειθω, καταπειθω, εισηγεομαι, παραινεω, συμβουλευω, δημαγωγεω.—ὑπακεω. επιθαρρεω πιστευω. ελπιζω. φιλονεικεω.

Πεικω. Vid. Πεκτεω.

Πειναω
Ωστε λεων εχαρη μεγαλῳ επὶ σωματι κυρσας,—Πειναων,—Il. γ. 25.
SYN. Αναπειναω, διαπειναω, βουλιμιαω. προσπεινος γινομαι.

Πεῖνα, Πεινη
Πεινη δ᾽ ὑποτε δῆμον επερχεται,—Od. ο. 406.
SYN. Λῖμος. βουλιμια.

Πεῖρα.
Και μη θεῶν τις τήνδε πεῖραν εσβεσειν. Soph. Aj 1076.
SYN. Αναπειρα, αποπειρα. πειρασμὸς, προσβολη, επιχειρησις. εγχειρημα —δοκιμὴ. εμπειρια —πορεια. ὁδὸς.—δολος, απατη, τεχνη—βλαβη —πειρατηρια πειρατηριον.
EPITH Αγυμναστος, πολυπημων.

Πειραζω. Vid. Πειραω
Ως φατο πειραζων.—Od. ι. 281.

Πειραΐδης.
—Υιος Πτολεμαιε Πειραΐδαο Il. δ. 228.

Πειραινω Vid. Πειρατω.
Σειρὰν δε πλεκτὴν εξ αυτῦ πειρηναντες. Od. χ 191.
—Και πεπειρανται τάδε. Soph. Tr. 593.

Πειραιος
Τον δ᾽ αὖ Πειραιος δυρικλυτος αντιον ηυδα Od. ο 543.

Πεῖραρ. Πεῖρας. Vid. Πειρας.
Αμφω δ᾽ ἱεσθην επὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλεσθαι. Il. σ. 501.
Εκφυγεειν μεγα πεῖραρ οἰζύος.—Od. ε. 289.

Πειρατηριον
Νικᾶν δ᾽ απῆρα φονια πειρατηρια. Eur. I. T. 967.

SYN. Πεῖρα, πειρασις, καταπειρασμὸς—λῃστρικὸν πλοῖον.

Πειραω, Πειραομαι.
Πειρᾶν ὡς πεπιθοιεν αμυμονα Πηλειωνα. Il. ι. 181.
—Επεσιν πειρησομαι ἣ θεμις εσὶ. Il. ζ. 73.
SYN. Αποπειραω, αποπειραομαι, διαπειρῶ, διαπειρῶμαι, ἐκπειρῶ, εκπειρῶμαι, επιπειρῶ, επιπειρῶμαι, καταπειρῶ. παραπειρῶ, παραπειρῶμαι. πειραζω, εκπειραζω, διαπειραζω, σπευδαζω, διαβιαζομαι. διαγωνιζω. καταρχομαι, επιχειρεω, κινδυνευω, ερευδομαι. επισχυριζομαι. επισκηπτομαι. διατεινομαι, συντεινω, δοκιμαζω, λῃστευω, ενεδρευω.

Πειρητιζω.
Μήτι μευ ηὗτε παιδὸς αφαυρῦ πειρητιζε. Il. η. 235.

Πειρηνη.
Πειρηνης λευκῶν ευδεστεραν λιβαδων. Ep. I. 3.
PHR. Πηγη καλλιρροος.

Πειριθοος.
Υιὸς Πειριθοοιο, τον αθανατος τεκετο Ζεύς. Il. β. 742.

Πειρω
—Πεῖραν τ᾽ οβελοισιν. Il. κ. 317.
—Αλεγεινα τε κυματα πειρων. Ib ω. 8.
SYN. Αναπειρω, διαπειρω, καταπειρω, διατρυπαω, τιτρωσκω.—περαω, διαπεραω.

Πειρως.
—Βαλε δε Θρηκῶν αγὸς ανδρῶν
Πειρως Ιμβρασιδης, ὃς αρ᾽ Αινόθεν ειληλυθει. Il. δ 520.

Πεισανδρος.
Τῆς δε τριτης Πεισανδρος αρηϊος ἡγεμονευε
Μαιμαλιδης, ὃς πᾶσι μετεπρεπε Μυρμιδονεσσιν,
Εγχεῖ μαρνασθαι, μετὰ Πηλειωνος εταῖρον. Il. π 195.
Πρῶτος τῶν επανωθε μεσοπολιᾶν
Πεισανδρος,—κ λ. Theoc Ep 20.

Πεισηνωρ.
Κηρυξ Πεισηνωρ, πεπνυμένα μηδεα ειδὼς. Od. β. 38.

Πεισιμβροτος.
—Πεισιμβροτόν τε βακτρον. Aesc. Ch. 360.

Πεισιστρατος.
—Παρ δε οἱ ευμμελίης Πεισιστρατος ορχαμος ανδρῶν. Od. γ 400.
EPITH. Νεσοριδης, ἡρως.

Πεισιχαλινος.
—Αρματα πεισιχαλινα—Pind. P. 2.

Πεῖσμα.
—Πεῖσμα δ᾽ ελυσαν απὸ τρητοιο λιθοιο. Od. ν. 77.

—Υπευδια

—Υπευδια πεισματ' ελυσαν. Ap. 4. 1731.
SYN. Σχοινιον, (αγκυρειον.—πεισηρ.
EPITH. Διαβροχον, λινοστροφον, πρυμναιον, πειμηνης, ποντιον, λεπτοδιμον, ακαματον.

Πεισματια.
Βωμον επινειψαντες επισσομενοισι πυθεσθαι
Πεισματιν, τοθι πεισμαθ' εεργομενης λυθεν Αργους. Orph. 626.

Πεισος, Πεισεα τα.
Ηδ' ατ' εν υδρηλῳ τπι πεισει—Dolfe.
—Και πισεα ποιηεντα. Il. υ. 9.
SYN. Λειμων, ειαμενη—καθυδρος τοποι.

Πεισηρ.
Και τον μεν πεισηρι κατηγον επ' ηπειροιο. Theoc. 21. 58.
SYN. Πεισμα.—υπηκοος. Suid.

Πεισηριος.
—Και πεισηριος λογος Eur I. T. 1053.
SYN. Πειστικος.

Πεκτεω, Πεκω, Πειχω.
Ηνικα πεκτειν ωρα προβατων ποκον ηρινον—Ar. Av. 715.
—Ιδε χαιτας Πεξαμενη.—Il. ξ. 176.
—Η ειρια πεικετε χερσιν. Od. σ. 315.
SYN. Εκπεκτεω, πεκαζω, ποκιζω, κειρω, τιλλω, ξεω, ξαινω, κτενιζω.

Πελαγοδρομος. Vid. Λευκοθεα.

Πελαγος.
Ως δ' οτε πορφυρη πελαγος μεγα κυματι κωφῳ. Il. ξ. 16.
SYN. Θαλασσα βυθος πληθος.
EPITH. Ατρυγετον, αμετρητον, αλμυρον, ηλιβατον, ευρυπορον, καθαρον, λοξον, μεσσοπορον, λαμπρον, πικρον, ποντιον, πορφυρεον, υγρον, χαροπον, χειμεριον, ομβρηρον, κυανεον.

Πελαγων.
Ιφθιμος Πελαγων, ος οι φιλος ηεν εταιρος. Il. ε. 695.
Αμφι μεγαν Πελαγοντα—Ib δ. 295.

Πελαζω, Πελαω, Πελαθω, Πλαθω, Πλαω, Πλημι.
Ισον δ' ισοδοκη πελασαν.—Il α 433.
Η ε μαλις' ειωθε κακης οδυνησι πελαζειν. Ib. ι 766
Γη πελααν—Hom. 6. 44.
Τι ποτ' ε πελαθει σκοπος.—Eur. Rh. 557.
Ουρον μεν πρωτ' επλασ' εφ' υδασιν—Hom. B. 73.
—Αταρ ασπιδες ομφαλοεσσαι
Επληντ' αλληλοισι,—Il θ 63.
SYN. Πελαζομαι, πλησιαζω, πιλναω, πιλνημι, εμπελαζω, προσπελαω, προσπελαζω, εγγιζω. προσιγγιζω, προσαγω, επαγαγω.

Πελανος.
Παιδειμοιο μυλης πελανους επαλετρευοντο. Ap. 1. 1077.
Στοματος αφρωδη πελανον,—Eur Or. 220.
SYN Πεμμα,—ακαθαρτος και ευτελης αρτος.—αφρος
SYN. Αθυτος, αιματηρος, χαλλιφλοξ.

Πελαργιδευς.
—Τους πελαργιδεις τρεφων. Ar. Av. 1356.

Πελαργικος.
—Χαιρ' αναξ πελαργικε. Ib. 869.

Πελαργος.
Εν τοις των πελαργων κυρβεσιν. Ib 1354.

Πελαργοχρως.
Πελαργοχρωτες αι φαλακραιαι κεραι. Lyc. 24.

Πελας.
Ενθαδ' επειθ' ηρως χριμφθεις πελας,—Od. κ. 516.
SYN. Εγγυς, πλησιον—γειτων.

Πελασγιας.
—Σωθι Πελασγιαδες Call. 5. 4.

Πελασγικος.
Ζευ ανα Δωδωναιε, Πελασγικε,—Il. π. 233.
—Οσσοι το Πελασγικον Αργος εναιον. Ib β. 681.
SYN. Θεσσαλικος.

Πελασγοι.
—Φυλα Πελασγων εγχεσιμωρων. Il. β. 843.
—Διοι τε Πελασγοι Ib κ. 429.
—Πολυληιος αια Πελασγων. Ap. 1. 580.

Πελασγος. Vid. Ιπποθοος
Υιε δυω Ληθοιο Πελασγου Τευταμιδαο. Il. β. 873.

Πελατης.
Προς θεων ει τι σεβη ξενον πελασσον
Ευνοια πασα πελαταν. Soph P. 1193.
—Ιερα Τμωλω πελαται. Aesc. Per. 49.
SYN. Πελασος, θεραπευτης, υπηρετης, εισοικος, γειτων.

Πελεθρον, pro Πλεθρον.
Επτα δ' επεσχε πελεθρα πεσων,—Il. φ. 497.
SYN. Πτελεθρον, γυα.

Πελειαδες. Vid. Πλειαδες.

Πελεια. Πελειας.
Δακρυοεσσα δ' επειτα θεα φυγεν, ωστε πελεια,
Η ρα θ' οπ' ιρηκος κοιλην εισεπτατο πετρην. Il. φ 494.
Αι δε βατην τρηρωσι πελειασιν ιθμαθ' ομοιαι. Ib. ε. 778.
SYN. Περιστερα, τρηρων.
EPITH. Ερασμια, εραπεινη, βαρυφθογγος, δειλη, τανυπτερος.

Δυσευνητειρα

Δυστυντειρα παντροφος πελειάς. Aesc.
Πελειοθρεμμων.
—Αμφὶ νῆσον την πελειοθρεμμονα, Aesc. P. 309.
SYN. Πολυτρηρων.
Πελεκᾶς.
Διρκεσθαι φασης κεν ερημονόμον Πελεκᾶντα. Apollin.
—Ορνιθες ησαν τεκτονες
Σοφωτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ρυγχεσιν
Απεπελεκησαν τὰς πυλας,—Ar. Av. 1155.
Πελεκαω, Πελεκκαω.
—Πελεκκησεν δ' αρα χαλκῷ. Od. ε. 244.
SYN. Αποπελεκαω, πελεκιζω. διαπελεκιζω, εκπελεκαω, παραπελεκαω. αποξεω. κυδαλιζω.
Πελεκητωρ.
Καγκανεης ὑλης πελεκητορες ευξυλοεργοί. Man. 4. 324.
Πελεκκον,
Αξινην εὔχαλκον, ελαΐνῳ αμφὶ πελεκκῳ. Il. ν. 612.
SYN. Στειλειὸν, (τῦ πελεκεως)
Πελεκυς.
Δωκε δ' ε οἱ πελεκυν μεγαν, αρμενον εν παλαμῃσι
Χαλκεον, αμφοτερωθεν ακαχμενον, αυτὰρ εν αυτῳ
Στειλειὸν περικαλλὲς, ελαΐνον, εὖ εναρηρός. Od. ε. 236.
SYN. Αξινη, πελυξ.
EPITH. Αμφιτομος. δρυτόμος. ὑλοτόμος, οξὺς, οξυτομος, σιδηρειος. σιδαρὸς, σιδηροτόμος, χαλκηλατος, νεηκης.
Πελεμιζω.
—Βαθειην πελεμιζεμεν ὑλην. Il. π. 766.
—Τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μεγας πελεμιζετ' Ολυμπος. Ib. ϑ. 443.
SYN. Κατεπελεμιζω, κινεω, σειω, διασειω. κραδαινω.
Πελιας.
—Πελιης μεν εν ευρυχορῳ Ιαολκῷ
Ναῖε πολυρρηνος,—Od. λ. 255.
EPITH. Αντιθεος, ιφθιμος.
Πευθομαι γαρ Πελιαν αθεμιν
Λευκαῖς πιθησαντα φρεσιν. Pind.
Τυς πολλυς επετελλε μεγας βασιλευς, ὑπερηνωρ, Ὑβριστὴς Πελιης, και ατασθαλος, οβριμοεργος. Hes.
Πελλαῖος, (Αλεξανδρος)
—Πελλαιε βῦς μεγας εις αΐδην. Call. Ep. 18.
Πελλα.
—Περιγλαγεας κατὰ πελλας, Il. π. 642.
SYN. Πελλὶς, αμολγιον. αμολγευς, γαυλὸς, αμφωτις.
Πελληνη.
Μῶν ευθὺ Πελληνης πετεσθαι διανοεῖ; Ar. Av. 1421.
Πελληνιος.
Κτενῦσι δ' αυτὸν Αυσονες Πελληνιοι. Lyc. 922.
Πελλης.
—Ην ποτε Πελλης
Πατροπατωρ επολισσεν επ' οφρυσιν αιγιαλοιο. Ap. 1. 177.
Πελλὶς. (κυλιξ)
—Ελλαβε πελλίδα χρυσῦν. Ath. l. 11.
Πελλος.
—Οππίκα πεξω
Ταν οἶν ταν πελλαν,—Theoc. 5. 99.
SYN. Πελος, πελλαιδε, μελας, κελαινοφαὴς, αιθοψ, ορφναῖος, αμαυρὸς, ζοφερὸς, φαιὸς.
Πελμα.
—Η μεν εοικε
Πελμασιν οἷσι πεδιλα παλιμβολα κασσυουσιν. Ath. 9.
SYN. Εμβας. κρηπὶς. αρβυλη.
Πελοπηϊαδης.
Ου Πελοπηϊαδαι—Ib. 15. 142.
Πελοπηὶς, Πελοπιος.
—Πελοπηΐδα γαῖαν ἱκεσθαι. Ap. 4. 1570.
—Κατ' αἶαν Πελοπιαν. Eur. I. 1591.
Πελοποννησος.
Η μεν όσοι Πελοποννησον πειραρ εχυσιν. Hom. A. 250.
PHR. Πελοπος γᾶ. Theoc. Πελοπια χθὼν. Eur.
Πελοποννησισι.
—Πελοποννησισι λαλεῦμες. Theoc. 15. 92.
Πελοψ.
Ερμειας δε αναξ δῶκεν Πελοπι πληξιππῳ. Il. β. 104.
EPITH. Κρονιος. Ταντάλειος, Λυδος.
—Ταντάλιδην χρυσεων επιβητορα διφρων. Non.
Πελτασης.
—Πολλα πελτασων τελη. Eur. Rh. 311.
SYN. Πελτοφόρος, ὁ πελταζων.
Πελτη.
Πελτη δ' επ' ωμων χρυσοκολλητοις τυποις
Ελαμπε,—Ib. 305.
SYN. Σακος. λογχη. ασπὶς, (ιτυν μη εχυσα)
Πελυντρα, Πελυτρα.
Πελυντρ' εχυσιν ευθετοις εν αρβυλαις. Aesc. Fr.
Πελω, Πελομαι,
Ηὗτε περ κλαγγὴ γεραιων πελει ουρανόθι πρὸ. Il. γ. 3.
Εγχος Αχαιοῖσιν πελεται πολεμοιο κακοῖο. Ib. α. 284.

—Οςις συν γυναικὶ πιλλεται. Sim. 2. 100.
SYN. Ειμὶ, γινομαι, εκπελω. ὑπαρχω.

Πελωρ.
Τῆς επὶ Κυκλωψ εὗδε πελωρ.—Od. ι. 428.
Αυτη δ' αὖτε πελωρ κακὸς—Ib. μ. 87.
—Και κειτο πελωρ μεγα και δεινόν τε. Hom. A. 401.
SYN. Πελωριον.—πελωριος.

Πελωριος, Πελωρος, Πελωριςὸς.
—Αιας εςὶ πελωριος ἑρκος Αχαιων. Il. γ. 229.
—Δρακοντα φερων ονυχεσσι πελωρον. Ib. μ. 202.
Τον Συρακοσσαις ενιδρυνται πελωριςᾷ πολει. Theoc. Ep. 17.
SYN. Πελωρ, μεγας, περιμηκης, περιμηκετος. ὑπερφυης.

Πελωρις, Πελορις.
Ηνεμοεσσα Πελωρὶς, ες Αυσονιην ὁρεωσα. Dion.
—Πελορίς τε Λυβη τε... Ib.

Πελωρον.
Εν δε τε Γοργειη κεφαλη δεινοῖο πελωρυ. Il. ε. 741.
SYN. Πελωρ. τερας.
EPITH. Αινὸν, αμειλικτον, πολυδηρειτον. οφρυόεν.

Πελωριας.
Δωρον εξ ἱερᾶς ειμι Πελωριάδος. Suid.

Πεμμα.
—Λευκὸν δε το πεμμα. E. M.
SYN. Πλακῦς. πελανος.

Πεμπαζω, Πεμπαζομαι.
Αυταρ επὴν πασας πεμπασσεται,—Od. δ. 412.
—Ει τις ἑκαςα Πεμπαζοι—Ap. 2. 977.
SYN. Ψηφιζω, μετρεω, αριθμεω, αναπεμπαζω. διερχομαι. ερευναω.

Πεμπαςὴς
Μυρια μυρια πεμπαςὰν,—Aesc. Per. 986.

Πεμπελος.
Και πεμπελον γραυν μαρμαρυμενην δεμας. Lyc. 826.
SYN. Παγγηρως. ὑπεργηρως, βαθυγηρως, εσχατογηρως. τυμβογερων, σοροδαιμων. λαλος.

Πεμπταιος.
Πεμπταῖοι δ' Αιγυπτον εὐρρειτην ἱκομεσθα Od. ξ 257.

Πεμπτημερος.
Αεθλων τε πεμπταμεροις αμιλλαις, Pind Ol. 5.

Πεμπτος.
Μηριονης δ' αρα πεμπτος εΰτριχας ωπλισαθ' ἱππυς. Il. ψ. 351.

Πεμπω.
Εκτωρ δε προτὶ αςυ δυω κηρυκας επεμπε. Il. γ. 116.
SYN. Αποπεμπω, εκπέμπω, εισπεμπω, καταπεμπω. πομπευω, ςελλω, ἱημι, αφιημι, βαλλω.

Πεμπωβολον.
—Νεοι δε παρ' αυτὸν εχον πεμπωβολα χερσὶν. Il. α. 463.

Πεμφηρὶς,
Κοκκυγ' η ολιγας πεμφηριδας—Ath. l. 7.

Πεμφιξ, Πεμφις.
Οικτρὰ δε πεμφιξ Ταιναρον πτερυξεται. Lyc. 1106.
Λεπτὴν ακυσει κεῖθι πεμφιδων οπα. Ib. 686.
SYN. Ψυχη φῦσα, πομφολυξ.—πνοή.

Πενεςης.
Αρμαλιὴν εμμηνον εμετρησαντο πενεςαι. Theoc. 16. 35.
Υλλε πενεςης—Eur. Hera. 639.
SYN. Δῦλος, θὴς, θεραψ.

Πενης.
Πλῦτον μεν πλυτῦντος εχεις, ψυχὴν δε πενητος,
Ω τοῖς κληρονομοις πλυσιε. σοι δ' ε πενης.
SYN. Πενιχρὸς, πτωχὸς, αχρημων. ενδεης. Ιρυ πενεςερος.
PHR. Καρφαλεη τειρομενος πενιη.
Και τον μεν δακνει δυσβιοτος πενιη Ep.

Πενητευω. Vid. Πενομαι.
Πλῦτον εχων, σην χεῖρα πενητευυσιν ορεξον. Phocyl. 26.

Πενθημα, Πενθημα. Vid. Πενθος.
Πενθεια τλησικαρδιος—Aesc. Ag. 440.
Εξ ορεος πενθημα—ερπυσαι. Theoc. 26. 26.

Πενθερος, Πενθερη.
Δηξαιδ' ηναγει ῷ πενθερῳ,—Il. ζ. 170.
—Μαλιςα δε πενθερὴ αυτή. Call. 3. 149.
SYN. Κηδεςὴς, εκυρός—εκυρά.

Πενθεροφθορος.
Γαμβροκτόνον ραισοντα πενθεροφθοροις
Βυλαῖς αναγνοις,—Lyc. 161.

Πενθεσιλεια.
Παρθενοι ωδυροντο δαιφρονα Πενθεσιλειαν. Tryph. 34.
EPITH. Αρηὶς, αινὴ, αγαυὴ. θοὴ, εσθλὴ, εκπαγλος. θρασυφρων, ομβριμοθυμος, πολυςονος. τλημων.
Αρεος ακαματοιο βαθυκνημιδα θυγατρα
Δεινὴν Πενθεσιλειαν επὶ πτολεμον μεμαυῖαν. Cal.
—Χαλκομιτρυ (θῦσσαν) ςρηνῆς κορης. Lyc.

Πενθεὺς.
Πενθεὺς μεν φεῦγεν πεφοβημένος—Theoc. 26. 16.
EPITH. Αυχηεις, ατασθαλος, αθεμιςος, αινοπαθὴς. αυτοκυλιςος, ἑλιξ, βαρυμηνις, δυσμορος, θρασὺς, κορυθαιολος, ἡδυμανὴς, οιςρομανὴς, χρεοιτυπος, ωκυμορος, ταυρειος.
Και Πενθηα τυραννον Εχιονιδην τρομεεσαι. Opp.

—Φονιον

—Φονιον γιγαντ' αντιπαλον.
—Τον αθεον, ατομον.
Αδικον Εχιονδε γονον γηγενῆ. Eur.
—Αθεμιστος αναξ.—Αζεὶς ὁδίτης. Nonn.

Πενθεω, Πενθεω, Πενθημι.
Γαστέρι δ' ουπως εςὶ νεκυν πενθῆσαι Αχαιούς. Il. τ. 225.
Τον τώ γ' ἑςαότες πενθειετον.—Ib. ψ. 283.
—Επὶ κακιον πενθημεναι αἰεί. Od. τ. 120.
SYN. Αποπενθεω, διαπενθεω, καταπενθεω, γοαω, θρηνεω, οδυρομαι.

Πενθαλέος, Πενθημων, Πενθιμος.
Πενθαλεα, ευπλεκτος απανδαλος—Bion. 1. 22.
Ονειροφαντοι δε πενθημονες
Παρεισι δοξαι φερουσαι χαριν ματαιαν. Aesc. Ag. 429.
Κουρᾳ τε θυγατρὸς πενθιμῳ κεκαρμένος. Eur. Or. 458.
SYN. Πενθηρης, πενθικὸς, πενθητηριος, γοερὸς, πολυπενθής.

Πενθητὴρ.
Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητηρων
Τευξε.—Aesc. S. T. 1070.

Πενθος, Πενθημα.
—Η μεγα πενθος Αχαιΐδα γαῖαν ἱκανει. Il. α. 254.
—Ανευ δε πενθηματων—Aesc. Ch. 430.
SYN. Πενθεια. γοος. θρῆνος. συμφορά.
EPITH. Ασχετον. αμετρητον ανιηρὸν, αργαλέον, αμηχανον. αλαστον. αρρητον. αμειλιχον, αινὸν, αγρυπνον, βαρὺ. δακρυόεν. δυσφορον, δυσ?λητον, δνοφερὸν, λυγρὸν, λευγαλέον, κρατερὸν, κελαινὸν. μεγα. μυριον, ολοὸν, πολυδακρυτον, ὑποβρυχιον, στυγερὸν, χαλεπὸν, φιλοτεικνον, ετησιον.
Πενθος αλαστον εχουσα μετὰ φρεσίν.—Hom.

Πενια.
Εχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αιδαο πυλῃσι
Γινεται, ὃς πενιῃ εικων απατηλια βαζει. Od. ξ. 157.
SYN. Πενιχροτης. αχηνια, αχρημοσυνη, απορια. πτωχεια. ενδεια. σπανις.
EPITH. Κακὴ, κακιςατος, δειλὴ, βαρυνοτος, καρφαλεα, οἴζυρά. χαλεπή. πολυπλαγκτος, αργαλεα. γυοταλής. κατηφὴς, λιμηρὰ, λεπτὴ, λυγρὰ. δυσλεκτος.
PHR. Μουσης διδασκαλος—
Σοφιη αυτοδιδακτος. Nonn.
Μηδέ ποτ' ουλομενην πενιην θυμοφθόρον ανδρὶ,
Τετλαθ' ονειδιζειν, μακαρων δοσιν αιὲν εοντων. Hes.
Δεινὴν εκ πατερων πενιην ακτημονα κλαιων.
Α πενια,—μονα τας τεχνας εγειρει,

Αυτὰ τῶ μοχθοιο διδασκαλος· ουδε γαρ εύδειν
Ανδρασιν εργατιναισι κακαὶ παρεχοντι μεριμναι. Theoc.
Ουλομενης πενιης κῦμα παλιρροθιον. Ep.
Τον ταλαν' αργαλεῃ τειρομενον πενιῃ. Dolsc.
Ευκαταφρονητὸν εςι πενια.—Ath. 10.
Πενιαν τ' αλυπον μᾶλλον, η πλῦτον πικρὸν. Men.
Ανδρ' αγαθον πενιη παντων δαμνησι μαλιςα.
Η πενιη δε κακῷ συμφορος ανδρι φερειν. Theog.
Μηδε κατηφὴς
Πενια μελαθροις Εγχριμπ?ομενα.
Παρα γαν ἐλκοι φροντίδα θυμῷ. Synes.

Πενιχραλέος, Πενιχρός. Vid. Πενης.
Και ψαυςων ολιγων δραγμα πενιχραλεον. Ep. l. 6.
—Η παρα παμπαν ανειμονος, ηὲ πενιχρῦ,
Ω ουτε χλαῖναι και ρηγεα πολλ' ενὶ οικῳ. Od. γ. 348.

Πενομαι.
Ως οἱ μεν τα πενοντο κατὰ ςρατὸν.—Il. α. 318.
—Φιλοι δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι
Εσσυμενως επενοντο.—Ib. ω. 124.
SYN. Ενεργεω. πρασσω.—ποιεω.—κατασκευαζω.—πενητευω. ασχολεω. καμνω.

Πενσω.
Αυτὸς πεισθεὶς. τοῖς εχουσι μὴ φθονει. Sent.

Πενταγαμβρος.
Νυμφῶν πενταγαμβρων δαισασθαι γαμον. Lyc. 146.

Πενταθλευω, Πενταθλεω.
Η πενταθλευων ενθα Διὸς τεμενος. Ath. l. 10.
Ουτ' ει πενταθλεῖν,—Ib.

Πενταεθλον, Πενταθλον, Πενταεθλιον.
Δρομων διαυλων πενταεθλ', ἃ νομιζεται. Soph. El. 693.
—Αρπαλεαν δοσιν πενταεθλιν—Pind. P. 8.

Πενταεθλος, Πενταθλος.
Ευδοξος αειδεται Σωγενης μετα πενταεθλοις. Pind. N. 7.

Πενταετηρὶς, Πεντετηρὶς.
Πενταετηρίδ'—εςασεν ἑορτὰν,
Εν Ολυμπιάδι πρῶτα,—Pind. Ol. 10.

Πενταετηρος, Πενταετης, Πενταετες. Adv.
Αρσενα, πενταετηρον. (βῦν) Il. η 315.
Ουδ' ει πενταετές γε και ἑξαετες παραμιμνων. Od. γ. 115
SYN. Πεντετηρος. πεντετης.

Πεντακοσιοςος.
—Ει μὴ τῶν εμῶν
Την πεντακοσιοςὴν κατεθηκας τῇ πολει. Ar. Ecc. 999.

Πενταλικτρος.

Πενταλεκτρος.
Της πενταλεκτρε Θυαδος Πλευρωνιας. Lyc. 143.
Πενταφυης.
—Πενταφυεῖς ονυχες. Ep. l. 3.
Πενταχα. Πενταχις
Πενταχα κοσμηθεντες,—Il. μ. 87.
Και πεντάχις, και πολλοδεκακις. Ar. Pa 242.
SYN. Πενταχῶς, πενταχῆ.
Πεντάς.
Πεντάδα τῆς σ]αφυλης ευρωγεα,—Ep. l. 6.
Πενταμετρος.
—Και μαλακῶ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμετρε. Ath. 13.
Πενταστιχος.
Αρχη γραμματικης πενταστιχος εστι καταρα, Ep. l. 1.
Πεντε.
Αυτὰρ ὁ μῦνος εην μετὰ πεντε κασιγνητῃσιν, Il. κ. 317.
Πεντεπικαιδεκατος.
Ισος εμιμνε τυπος πεντεπικαιδεκατῳ. Ep. l. 1.
Πεντεσυριγγος.
Δῆσαί σ' εκελευε πεντεσυριγγῳ ξυλῳ. Ar. Eq. 1046.
Πεντεταλαντος.
Οτι πεντεταλαντος διαγεγραπ]αί μοι δικη. Ib. N. 772.
Πεντετης.
Αυταὶ μὲν εισι πεντετεις,—Ib. A. 187.
Πεντετριαζω.
Πρῶτος εκηρυχθην πεντετριαζομενος. Ep. l. 2.
Πεντηκοντα.
Τῶν μεν πεντηκοντα νεες ησαν.—Il. β. 509.
Πεντηκοντακαρηνος. Vid. Κερβερος.
Πεντηκοντογυος.
—Τεμενος περικαλλὲς ἑλεσθαι
Πεντηκοντογυον,—Il. ι 575.
Πεντηκοντορος. (ναῦς.)
Καί σε—πεντηκοντορος εἶκον αξει. Eur. I. T. 1124.
Πεντηκοντοπαις, Πεντηκοσοπαις. Vid. Δαναος.
Πεμπ]η δ' απ' αυτῶ γενεα πεντηκοντοπαις. Aesc. Pr. 852.
Πεντηκοσιος.
—Πεντηκοσιοι δ' εν ἑκαστῃ. Od. γ. 7.
Πεντοζος. (χειρ.)
Μηδ' ἀπὸ πεντοζοιο θεῶν ενὶ δαιτὶ θαλειῃ
Αυον ἀπὸ χλωρῶ ταμνειν αιθωνι σιδηρῳ. Hes. ε. 740.
Πεντοργυος.
Τιμομαχον τον μακρὸν ὁ πεντοργυος εχ]ρη Οικος,—Ep. l. 2.

Πεντωβολος.
Ως τῦτον δεῖ ποτ' εν Αρκαδια
Πεντωβολον ἠλιασασθαι. Ar. Eq. 795.
Πεπαινω, Πεπαινομαι.
Ει πεπαινεσιν ηδη. Ar. Pa. 1163.
Και ταχὺ χρὼς επὶ χρωτὶ πεπαινε]αι,—Theoc. 2. 140.
SYN. Αφεψω, πεπ]ω. μαλασσω.—πεπαζω. θαλπομαι.
Πεπαιρω.
Ελευθερα φρενὶ πεπαρεῖν, Pind. P. 2.
SYN. Ποριζω, παρασκευαζω.
Πεπαιτερος.
Και δη μὰν απιοιο πεπαιτερος,—Theoc 7. 120.
SYN. Χαυνοτερος.
Πεπαρηθος.
—Και αγχιαλη Πεπαρηθος. Hom. A. 32.
—Και αιπεινὴ Πεπαρηθος. Dion. 521.
Πεπειρος.
Κνιζη τὶς ηδη και πεπειρα γινομαι. Anac. 101.
SYN. Πεπανὸς, λιπαρὸς, ὡριμος, ωραῖος, ακμαῖος.
Πεπερι.
—Η πεπερι νεον, η ἀπὸ Μηδων
Καρδαμον,—Nic.
Πεπληγω. Vid. Πλησσω.
Πεπληγὸν δ' ἱμᾶσιν,—Il. ψ. 363.
Πεπλος, Πεπλον, Πεπλωμα.
Πεπλον δ' ὅστις τοι χαριεστατος, ηδὲ μεγιστος
Εστιν ενὶ μεγαρῳ,—Il. ζ. 271.
Θυτῆρα καινῷ καινὸν εν πεπλωματι. Soph. Tr. 622.
SYN. Ιματιον, περιβολαιον.
EPITH. Αμβροσιος. ἁβροποιος, ἁλιπορφυρος, αναιμακτος, βαθὺς, ευφης, ευπηνος, ευποιητος, ευνηψ, εανὸς, λεπ]ὸς, μαλακὸς, κυανεος, θεοκμητος, νεοκλωστος, ποικίλος, πορφυρεος, περικαλλὴς, ποικιλονωτος, παμποικιλος, πολυδαιδαλος, πολυγληνος, ῥωγαλεος, ασκηθὴς, φαεινὸς, χαλκεος, χρυσεος, χιονωδης.
—Φαεινοτερον πυρὸς αυγης. Hom.
Και λινεῳ πεπυκασο πολυτρητῳ χροα πεπλῳ. Nonn.
Παντα περιξ εκαλυψε ποδηνεκεῖ χροα πεπλῳ.
—Πολυσπαθεων μελεδημετα κερκιδα πεπλων. Ep.
Πεπνυμενος. Vid. Πνυμι.
—Πεπνυμένα μηδεα ειδώς. Ib. η. 278.
SYN. Συνετος, σωφρων.
Πεποιθα. Vid. Πειθομαι.
—Πεποιθα σαωσεμεναι νεας ὑμάς. Il. ν. 96.
Πεπρωμενος. Vid. Περατοω.
Οπποτερῳ θανατοιο τελος πεπρωμένον εστιν. Il. γ. 309.

SYN.

SYN. Ειμαρμένος, ὡρισμένος.

Πεπ]ω. Πεσσω

Ο πλακε πεπεπ]αι,—Ar. Pa. 869.

—Χολον θυμαλγεα πεσσων. Il. ι. 561.

—Και κηδεα μυρια πεσσω Ib. ω. 639.

SYN Αναπεπ]ω, διαπεπ]ω, εκπεπ]ω, καταπεπ]ω, συμπεπ]ω. πεπαινω, καθεψω, ματ]ω. παρηγορεω, πραΰνω συνεχω θεραπευω. καταδαπαναω.

Πεπων.

Ω πεπονες, κακ' ελεγχεα,—Il. β. 235.

Ορσε πεπον Καπανηιαδη.—Ib. ε. 109.

SYN. Εκλυτος, ασθενής.—προσηνὴς, προσφιλής.

Περαιβοὶ.

—Μενεπ]ολεμοὶ τε Περαιβοὶ. Il. β. 749.

—Τηνδε Περραιβων χθονα, Aesc. Supp. 264.

Περαινω. Vid. Πειραινω

—Περαινέ μοι λογον. Eur. M. 701.

SYN. Αποπεραινω, διαπεραινω, εκπεραινω, περατοω, τελεω. τελειοω, εξανυω, αποπληροω.

Περαιοω.

—Μη εθεωσι περαιωθέντες εκεῖνοι. Od. ω 436.

SYN. Διαπορθμευω, περαω. περαινω

Περα, Περαν, Περην, Περαιτερω, Περάθεν, Περα]ηθεν.

Ουκ αν πέρα φρασαιμι,—Soph. Oed. T. 351.

—Επεὶ περαν περῶσι δῆτα Ib. C 940.

—Οι ναιυσι περην ἱερῆς Ευβοιης. Il. β. 535.

Ως δεδοικα μη περαιτερω

Πεπραγμέν' ῇ μοι πανθ' ὅσ' αρτιως εδρων. Soph. Tr. 676.

—Η περάθεν—Eur. Hera. 83.

—Ανερχομενη περατηθεν. Ap. 4. 54.

Περαντικὸς.

Συνερκτικὸς γάρ εστι, και περαντικὸς. Ar. Eq. 1375.

Περας. Vid. Πεῖραρ.

Μη πιστευε ταχιστα, πριν ατρεκεως περας οψει. Phocyl. 75.

SYN. Περατη, περασις, τελος, τερμα. ενεργημα.

EPITH. Θυμηδὲς.

Περασις.

Βιυ—δοτε

Περασιν ηδη, και καταστροφήν τινα. Soph. Oed. C 104.

SYN. Περας, τελευτή.—διεξοδος.

Περατη.

Νυκτα μεν εν περατῃ δολιχὴν σχεθεν,—Od. ψ. 242.

—Χαροπὴ ὑπολαμπεται ηὼς

Εκ περατης ανιῦσα,—Ap. 1. 1281.

EXP. Το ὑπο γην ημισφαιριον. ανατολή. περας.

Περατοω, Περατῦμαι.

Αμφω γαρ πεπρωται ὁμοιην γαῖαν ερεῦσαι. Il, σ. 329.

SYN. Περαινω —μοιραομαι,—μειρομαι.

Περαω.

Η δε μαλ' αργαλεη περααν,—Il. μ. 63.

Ουτ' ομβρος περαασκε διαμπερες,—Od. ε. 480.

SYN. Διαπεραω, πειρω, περαιοω, διειμι, διεξειμι. ὑπερβαινω. πλεω.

Περγαμος, Περγαμον.

Αυτὸς μεν εφεζετο Περγαμῳ ακρη Il. ε. 460.

Ει τα 'πι Τροιᾳ Περγαμ' αἱρησοιμ' ιών. Soph. Ph. 356.

EPITH. Ζαθεα, ερατὴ, ἱερά.

Περγασιδης.

—Δηικοωντα Περγασιδην—Il. ε. 535.

Περγη.

—Πολιων δέ τοι ευαδε Περγη. Call. 3. 187.

Περδιξ.

Περδικες θῦροι δε πυρωδέες, αιολοδειροι. Opp. κυν. β.

Ουκ ετ' αν ὑλῆεν δρυὸς ευσκιον αγροτα περδιξ

Ηχησεις εντεις γῆρυν απὸ στοματος. Ep l. 3.

EPITH Αιολονῶς—ευμορφος, πανεργος.

Περδω, Περδομαι.

Αργυριος δ' ουχὶ διὰ τῦτον περδεται. Ar. Pl. 176.

SYN. Αποπερδω, καταπερδω, βδεω.

Τον πρωκ]ον ηχεῖν ὑπο βιας τῦ πνευματος Ar.

Περθω

—Πολιν περσειν Τρωων αγερωχων. Il φ. 584.

SYN. Διαπερθω, εκπερθω, πορθεω, καταβαλλω, ανατρεπω, δηϊοω, φονευω.

Περι, pro Περισσως.

—Πέρι δ' αλλων φασὶ γενεσθαι. Il. δ. 375.

Περιαγνυμι.

—Αλλ' Εκτορος ανδροφονοιο

Τρωσὶ κελευοντος περιαγνυται,—Il. π. 78.

SYN. Περιρηγνυμι, περικλαω. περικαταγνυμι. συντριβω.—περιηχεω.

Περιαγω.

—Περιαγε τον τραχηλον.—Ar. Av. 177.

SYN. Εμπεριαγω, περιστρεφω, στροβεω, κυκλοω, περιφερω. περιτρεπω. περιελαυνω, περιοχεω. περιβαινω. περιηγεομαι, αναγω, καθιστημι.

Περιαιρεω.

Περιελῶ σ' αλαζονας. Ib. Eq 290.

SYN. Αφαιρεομαι, καθαιρεω. αποδυω, παυω, περιελαυνω, περικοπ]ω, ὑποκοπ]ω. νικαω. περισυλαω, ριζοτομεω, απολεπ]υνω. καταλισκω, περιτεμνω, ισχναινω, ελατ]οω, μειοω, σμικρυνω

Περιαλειφω.
—Ελκυδρια περιαλειφετ. Ib. 902.
SYN. Περιχριω.
Περιαλλα.
—Περιαλλα δ' ὁ Βακχειος Διονυσος. Hom. XVIII. 46.
SYN. Εξαιρετως, επισημως. περιαλλως. ὑπερβολικῶς. εξοχως.
Περιαλυργὸς.
Ο περιαλυργὸς τοῖς κακοῖς. Ar. A. 856.
SYN. Περιαλυργης. βεβαμμένος. βαθὺς.
Περιαμμα.
—Και περιαμμα φερων. Ep. l. 2.
SYN. Περιαρτημα, περιαπ]ον.
Περιαμπισχω, Περιαμπεχω.
—Ουδεν δεῖ περιαμπισχειν λογυς. Eur. M. 282.
SYN. Κρυπ]ω, αποκρυπ]ω, περιστελλω, φυλασσομαι, περιειλεω, περιβαλλω. περιδυω.
Περιαμυνω, Περιαμυνομαι.
Σχησω αμυνεμεναι περὶ Πατροκλοιο θανόντος. Il. ρ. 182
SYN. Επαμυνω. περιβοηθεω. περιβαινω.
Περιανδρος.
Μηπετε λυπηση σε το μὴ σε τυχεῖν τινος αλλὰ
Τερπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι διδωσι Θεὸς.
Και γαρ αθυμησας ὁ σοφος Περιανδρος απεσβη,
Ουνεκεν εκ ετυχεν πρηξιος, ἧς εθελεν. Suid.
Περιανθὴς.
Παρθενικαι τε. χοροις περιανθεσιν ευφρονι θυμῷ
Παιζυσαι χαιρυσι κατ' ανθεα μαλθακὰ ποιης. Hom. XXIX. 14.
SYN. Ευανθὴς.
Περιαπ]ω.
Πολὺ τῆς πενιας πρᾶγμ' αισχιον
Ζητεῖς αυτῷ περιαψαι. Ar. Pl. 590.
SYN. Αναπ]ω, εναπ]ω, εξαπ]ω, εφαπ]ω, καθαπ]ω, προσαπ]ω. προσκ]αομαι. επιτιθημι, περιτιθημι, περιβαλλω.
Περιαρμοζω.
Τυτυς ακριβωσητε περιηρμοσμεναι. Ib. Ecc. 274.
Περιβαινω.
—Πριν γαρ περιβησαν αριστοι. Il. ξ. 424.
SYN. Περιερχομαι, περιπολεω, περιλαμβανω, περιαμυνω, υπερμαχομαι.
Περιβαλλω, Περιβαλλομαι.
—Ο γαρ περιβαλλει απαντας
Μνηστῆρας δαροισι,—Od. ο 17.
—Περὶ δ' αὖ μεγα βαλλετο φᾶρος. Il. β. 43.
Πενια συν οικτρα περιβαλων σωτηριαν. Eur. Herc. F. 304.
SYN. Ὑπερβαλλω, επιβαλλω, αντιπαραβαλλω, περιαπ]ω, προσλαμβανω, περιχλαινιζω, περισαγίνω, περιδυω, περισολιζω, περιφρατ]ω, περιζωννυω, περιτιθημι, περιεχω. επιχ]αομαι, περιιστημι, αμπισχομαι, πειθω, εμπεριειμι, περικυκλοω, συγκυκλοω, περιπλεκω. σ]ρεφω.
Περιβαρὶς, Περιβαρα.
—Και περιβαρίδες. Ar. L. 48.
Περιβαρυς
Παρὺ το περιβαρυ κρυος εχειν. Aesc. Eum. 161.
Περιβλεπ]ος.
—Επει τοι κὐ περιβλεπ]ος βιος
Δυλης γυναικος,—Eur Andr. 89.
SYN. Περιθεατος. περιοπ]ος, εποψιμος, ὁρατὸς, μεγας, ὑψηλὸς, περισημος, επισημος, εξοχος, ενδοξος.
Περιβλεπω.
—Ουδὲ τενδικον περιβλεποις. Soph. Oed. C. 1051.
SYN. Περισκεπ]ομαι, περιφρονεω, ανασκοπεω. περισκοπεω. περιαθρεω, αποβλεπω. περιλαμβανω.
Περιβληχρος, Περιβληχρον.
Ηματα μεν σ]ρευγοντο περιβληχρὸν βαρυθοντες
Οδμῇ λευγαλεη—Ap. 4. 620.
Περιβλυω.
Κυματα τε σκληρῆσι περιβλυει σπιλαδεσσι. Ib. 788
SYN. Περικλυζω, περιπλυνω.
Περιβοηθεω.
Η τῦ δυνασθαι περιβοηθεῖν τοῖς φιλοις. Antiph. 12.
SYN. Περιαμυνω, προσαμυνω, περικηδομαι.
Περιβοητος, Περιβωτος.
Οι νυν αχαλκος ασπιδων
Φλεγει με περιβοητος αντιαζων. Soph Oed. T. 201.
—Την περιβωτον εμὲ π]ολιν Ιλιον ἱρὴν. Ep. I. 1.
SYN. Επιβοητος, διαβοητος, πολυθρυλλητος. ευκλεης.
Περιβοια.
—Και Περιβοια Ακεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτατη —Il. φ. 142.
—Περιβοια. γυναικῶν εἶδος αριστη
Οπλοτατη θυγατηρ μεγαλητορος Ευρυμεδοντος. Od η 57.
Περιβολαιον
Περιβολαια σαρκὸς ἠδῶντα. Eur. Herc. F.
SYN. Αναβολὴ, περιβολὴ, αμπεχονη, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα. περιζωμα.
Περιβολὴ.
—Ες σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξιφος. Eur. Ph. 285.
—Επ]απυργοι πῶς εχυσι περιβολαι; Ib. 1095.
SYN.

SYN. Περιβολαιον. περιβολὴ, επαγωγὴ.—φορημα.—περιπλοκὴ, περιπτυχὴ—περιοδος.

Περιβολος, Περιβολον.

Στεφεα περιβολα διδοτε.—Ib. I. A. 1477.

Ως δ' ηλθομεν σὴν περιβολον νεωριων. Ib. Hel. 1546.

SYN. Περιπλεκος.—περιδρομὴ. περιφραγμα, ἑρκος.

Περιβοσκομαι

Ουδὲ ποτε χθιζὸν περιβοσκεται ανθρακα τεφρη. Call. 2. 84.

Τοσσα μεν Αυσονιων περιβοσκεται εθνεα γαῖαν. Dion. 383.

SYN. Επιβοσκομαι, αποβοσκομαι, περινομευω, περιοικεω, περιναιεταω.

Περιβρεμω, Περιβρεμομαι, Περιβρομεω.

—Στρηνὲς δε περὶ στυφελη βρεμει ακτή. Ap. 2. 323.

—Ενθα τε κῦμα

Ρησσομενον νησοισι περιβρεμεται Σποραδεσσιν. Dion. 132.

Ως δ' ὁτε λειρια καλὰ περιβρομεουσι μελισσαι. Ap. 1. 879

SYN. Περιβρυχομαι, περιφρυαττω.

Περιβρυχιος.

Περιβρυχιοισι πτεραν ὑπ' οιδμασι. Soph. An. 343.

SYN. Ηχωδης.

Περιγηθὴς.

Μνησαθ' ὁμιλικιης περιγηθέος,—Ap. 3. 813.

SYN. Περιχαρὴς

Περιγιγνομαι, Περιγινομαι.

Μητι δ' ἡνιοχος περιγινεται ἡνιοχοιο. Il. ψ. 318.

SYN. Προγινομαι, περιειμι, ὑπαρχω. περιτ-τευω, περιοικεω.

Περιγλαγὴς

—Περιγλαγέας κατὰ πελλας. Il. π. 642.

Περιγληναομαι.

—Ο δέ μ' ὧδε περιγληνωμενος οσσοις. Theoc. 25. 241.

SYN. Περισκεπτομαι. περισκοπεω, περιβλεπω.

Περιγλωχις.

Τημος δη κεγχροισι περιγλωχες τελεθωσι. Hes. α. 398.

Περιγναμπτω.

—Περιγναμπτοντα Μαλειαν. Od. ι. 80.

SYN. Περικαμπτω, περιελισσω. περισπαω, περικλαω.

Περιγραφὴ.

Και γαρ δυ' εστιν τωδε περιγραφαὶ ποδοιν. Aesc. Ch. 205.

SYN. Καταγραφὴ, διαγραφὴ, αναγραφη, περιηγησις.

Περιδαιομαι.

Ουδ' οιη καλῷ περιδαιομαι Ενδυμιωνι. Ap. 4. 58.

SYN. Επιμαινομαι.

Περιδειδω.

Τῷ ρα περιδδεισαι—Αχαιοί. Il. λ. 508.

SYN. Καταδειδω, περιφοβεομαι.

Περιδειπνον

Και το περιδειπνον τῦ βιυ λαμπρὸν ποιῶ. Ath 9.

Περιδεξιος.

—Επεὶ περιδεξιος ἦε. Il φ. 163.

Τοῖς περιδεξιοις λογοισι—Ar. N. 947

SYN. Δεξιος, αμφιδεξιος φρονιμος, ορθός.

Περιδεσμα, τα.

Περιδεσμα δε, και πολυβροχ' ἁμματων

Ερειτματα,—Eur. Herc. F. 1035.

SYN. Δεσμός.—περιαμμα.

Περιδεω, Περιδεομαι.

Ον περιδησομεσθ' εχει. Ar. Ecc. 100.

SYN. Αναδεω, διαδεω, αμφιδεω, καταδεω, περιδεσμεω, περιαπτω.

Περιδιδωμι.

—Τῷ γάρ ρα θεὸς περιδῶκεν αοιδὴν. Od. θ. 44.

SYN. Περιτιθημι, συντιθημι. περιβαλλομαι.

Περιδινεω.

Ως τὼ τρὶς Πριαμοιο πολιν περιδινηθητην, Il. χ. 165.

SYN. Περιοδευω, περιερχομαι, περιαγω, περιστρεφω, κυκλοω, περιελαω. περικινεω.

Περιδινης.

—Πλωτων τε παγην περιδινέα κυρτον, Ep. I. 6.

Περιδρομὴ.

Διπλθεν δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ετῶν. Eur. Hel. 782.

SYN. Περιτροπὴ, περικλυσις, περιμετρον, περιβολὴ, περιοδος, περιοδεια, κυκλος, κυκλωμα, γυρος.

Περιδρομος.

—Περιδρομος ενθα και ενθα. Il. ς. 812.

Πλῆμναι δ' αργυρε εισὶ περιδρομοι αμφοτερωθεν. Ib. ε. 726.

SYN. Περιτροχος. περιφερὴς, στρογγύλος. τειχος.

Περιδρυπτω.

Αγκῶνάς τε περιδρυφθη,—Ib. ψ. 395.

SYN. Αμφιδρυπτω, αποδρυπτω, καταδρυπτω.

Περιδυνω, Περιδυω.

—Θωρηκα περὶ στηθεσσιν εδυνε. Hes. α 124.

—Επεὶ περιδυσε χιτωνας. Il. λ. 100.

SYN.

SYN. Εισδυω, ενδυω, περιτιθημι, περιβαλλω, αμπεχω. κρυπ]ω. αφαιρεω.

Περιειδεω, Περιειδω. (inuf.)
—Και ιχνεσι γαρ περιειδη. Od. ρ 317.
SYN. Ειδω, περιβλεπω. παριδειν.

Περιειλεω, Περιειλω
Αλλ' εν ραχιοις περιειλεμενος,—Ar. R. 1098.
SYN. Περιελισσω, συστρεφω.

Περιειμι.
—Περί τ' ειμ' ανθρωπων. Il. θ 27.
—Επει περιεστε θεαων. Ap. 3. 54.
SYN. Περιγινομαι, υπερεχω, υπερβαλλω, διαφερω, περιλειπομαι, επιβιωμι.

Περιειμι.
Αλλαων περιειμι νοον,—Od. τ. 326.
SYN. Εκπεριειμι. περιεχω περιερχομαι.

Περιελισσω. Περιειλισσω.
—Περί δε σχεδιην ελελιξεν. Od ε. 314.
SYN. Περιειλεω, περιτελλω, περικυκλιζω, περικυλινδεω, εγκυκλεω. ελισσω, ειλυω, ειλυφαω, περιαγω, περιπλεκω.

Περιεστημι. Vid Περιειμι.

Περιεργαζομαι.
Ει μη τι καινον αλλο περιεργαζεται. Ar. Ecc. 220.
SYN. Επιμελεομαι. πολυπραγμονεω.

Περιερχομαι
Των δ' ανδρων τε κυνων τε περί κτυπος ηλθε ποδοιιν. Od. τ. 444.
SYN. Εκπεριερχομαι. περιειμι. περιπορευομαι, περινοστεω. περιφοιταω, περιοδευω, διοδευω, περιπολεω, διαβασκω. περιαγω, αμφιβαινω, περιϊστημι, ενεδρευω. εξαπαταω. σοφιζομαι. υπερχομαι.

Περιεχω
—Περί δ' εσχεθον ακραι Νηες—Il. ο. 653.
SYN. Περιπλεκω, περιλαμβανω. καταλαμβανω, περιστελλω. περιβαλλω, περιϊστημι, ανεχω, αμπισχομαι, περιϊσχομαι, περιδρασσω.

Περιζαμενως.
Ουδέ τι σε χρη
Κερδαλεον περ εοντα περιζαμενως κεχολωσθαι. Hom M 492.
SYN. Ζαμενως, δεινως, σφοδρως, λαβρως.

Περιζεω.
—Φλεξιν δε περιζεε χευμασιν, Ep. l. 4.

Περιζωννυω. Περιζωννυμι.
—Αι υπ]ιαι γε περιεζωσμεναι,
Επλινθοφορουν,—Ar. Av. 1148.
SYN. Διαζωννυμι. καταζωννυμι, αναζωννυμι, παραζωννυμι, εξαρταομαι, διασκευαζω, ετοιμαζω, διαδεω, περιεχω.

Περιζωστρα.
Πορφυρεοισι περιζωστρῃσιν ελικται. Theoc 2.122.
SYN. Επιδεσμος, περιδεσμος, σπαργανον, τελαμων.

Περιηγης
Κυκλαδας οψομενη περιηγεας,—Call. 4 198.
SYN. Περιδινητος, περιδινης, περιδετος, περιφερης, περιτροχος. ελυκαμπης. περιδρομος.

Περιημαι.
—Περί δε σκοποί ειατο παντη. Il. ω 799.
SYN. Περικαθημαι, περιϊσαμαι, παρεδρευω.

Περιηρευς.
—Βορου, Περιηρεος υἱι. Ib. π. 177.

Περιηχεω.
—Περιηχησεν δ' αρα χαλκος: Il. η 267.
SYN. Εξηχεω, κατηχεω, περικ]υπεω. περιφωνεω, περιθρυλλεω, περιψοφεω, περιψιθυριζω. περιαχω.

Περιθαμβης.
Και σφεας αμφιετον περιθαμβεες—Ap. 2. 1162.
SYN. Θαμβαλεος, εκθαμβος, αποπληκ]ος.—περιδεης, περιφοβος.

Περιθαρσης.
—Μεγαλη περιθαρσεες αλκη. Ib. ι 132.
SYN. Ευθαρσης. ευτολμος, παντολμος.

Περιθετος.
Κεφαλη περιθετος, ἣν εγω νυκτωρ φορω. Ar. Th 265.
SYN. Προσωπειον.

Περιθεω.
—Περί δε χρυσεος θεε πορκης. Il. ζ. 320.
SYN. Περιτρεχω, περιερχομαι.

Περιθρονιον.
Εγκυκλιοις διναισι περιθρονια κυκλεοντες. Orph. H.

Περιθυμος.
Τελεσαι τας περιθυμως
Καταρας βλαψιφρονος Οιδιποδα. Aesc. S. T. 730.
SYN. Δυσθυμος, θυμωδης.

Περιθυμως.
Υπεγγυοι, μεμφεσθαι τας γας
Νερθεν περιθυμως. Ib. Ch. 38.
SYN. Υπερβαλλοντως, υπερθυμως.

Περιαχω. Vid. Περιηχεω.
—Περί δ' ιαχε πετρη. Od. ι. 395.

Περιϊστημι, Περιϊσαμαι.
—Περι γαρ κακα παντοθεν εστη. Od. κ. 270.
Πολλος δ' ιμεροεντα χορον περιϊσαθ' ὁμιλος. Il. σ 603.
SYN. Εκπεριειμι, περιεχω, περιβαλλω, περιτιθημι.

τιθημι. περικυκλοω, εγκαταλαμβανω, καθιστημι. περιαγω.—περικαθιζανω, περικαθιζω, προσκαθημαι. προκαθεζομαι. προσεδρευω, πολιορκεω. περισκεπαζω, αντιλαμβανομαι.

Περιΐσχομαι. Vid. Περιεχω.

Και μᾶλλον ἑῆς περιΐσχετο κυρης. Mosc. 2. 11.

Περικαιω. Περικαιομαι.

—Επεὶ περικαιεο πυρί. Call. 4. 201. (κηρί. Bent.—δαιεο κηρί. Dawes.)

SYN. Περιφλεγω, διακαιω, κατακαιω—επιμαινομαι.

Περικαλλής.

—Περικαλλέα βησατο διφρον. Il. γ. 262.

SYN. Παγκαλος, λαμπρὸς, φαιδρὸς, δαψιλής. περικομψος.

Περικαλυπτω.

—Οτε δε περὶ νὺξ εκαλυψεν. Ib. κ. 201.

SYN. Κατακαλυπτω, επικαλυπτω. περιστεγω, περισκεπαζω, περισκεπω, περικρυπτω. περιπεττω. καταστεγαζω, περιστελλω.

Περικαταβαλλω.

Συν δε καρα κολποις περικαββαλον—Ar. 3. 707.

SYN. Καταβαλλω, επικαταβαλλω, παρακαταβαλλω περιβαλλω.

Περικαταγνυμι, Περικαταγω.

Ου περικαταξαι το ξυλον—Ar. L. 357.

SYN. Περιαγνυμι, περιρηγνυμι, καταρρηγνυμι, περικλαω.

Περικαταπιπτω.

—Βιβρυχως δε θοῶ περικαππεσε δουρί. Ap. 2. 833.

SYN. Αποπιπτω, περιπιπτω, καταπιπτω, καταφερομαι.

Περικατατιθημι.

—Ιοδοκην χρυσῆ περικατθετο μιτρῃ, Ib. 3. 156.

Περικειμαι.

Ουδέ τι μοι περικειται,—Il. ι. 521.

SYN. Περιειμι—περισσον εἶναι.

Περικειρω.

—Ουκ ὁρωῦν την περικειρομενην. Ep. I. 7.

Περικηδομαι

Ος τοτ' Οδυσσῆος περικηδετο—Od. γ. 219.

SYN. Κηδομαι, προκηδομαι, επιμέλεομαι.

Περικηλος.

Αυα παλαι, περικηλα, τά οἱ πλωοιεν ελαφρῶς, Od. ε. 240.

SYN. Καταξηρος. περιφλεγὴς, πυρικαὴς, πυρικαυστος.

Περικιδναμαι.

Καλλιγαμοις λεκτροις περικιδναμαι—Ep. I. 4.

Περικιων, Περικιονιος.

Περικιοσιν εγκρεμασας θαλαμοις. Eur. Fr.

Κικλησκω Βακχον περικιονιον,—Orph. H.

SYN. Αμφικιων, ευκιων.

Περικλαδής.

Η ὁσα φυλλα χαμᾶζε περικλαδέος πεσεν ὑλης Φυλλοχοῳ ενι μηνί—Ap. 4. 217.

SYN. Πολυκλαδος, πολυοζος.

Περικλεης, Περικλειτος, Περικλυτος.*

—Δυσηνοιο περικλεὲς ουνομα Νυμφης. Ap. 1. 1069.

—Περικλειτὰ Βερενικα. Theoc. 17. 34.

—Και αμφιπολοισι περικλυτὰ εργα κελευε. Il. ζ. 324.

SYN. Αγακλειτὸς, επιδοξος, διαβοητος, ευκλεὴς

Περικλης, Περικλέης.

Ωσπερ Περικλεης, εις το δεον απωλεσα. Ar. N. 857.

Περικλυμενος Nom. pr.

—Περικλυμενόν τ' αγερωχον. Od. λ. 285.

Περικλυστος.

Αυτὸς δ' αὖ Δηλοιο περικλυστης μεγ' ανασσεις. Hom. A. 181.

SYN. Ἁλιζωνος, αμφιρρυτος, περιρρυτος. περικυμων. περικλυζος.

Περικνιδιον. Vid. Θύμος.

SYN. Κλαδίσκος.

Περικοκκυζω.

—Μοθωνα περικοκκυσα. Ar. Eq. 694.

SYN. Περικορδακιζω, αποσκιρταω.

Περικομμα. Περικομματιον.

Περικομματ' εκ σοῦ σκευασω. Ib. 371.

Εψοιμην εν περικομματιοις,—Ib. 767.

SYN. Αποκομμα, περιαιρημα.

Περικομψος

Παῦσον δ' ἡμῶν τᾶς ὑπονοιας

Τας περικομψους,—Ar. Pa. 994.

SYN. Αστεῖος, περικαλλὴς, χαριεις.

Περικοσμιος.

Περικοσμιαν χορειαν, Synes.

Περικρατεω.

Ω Αχιλεῦ, περὶ μεν κρατεεις,—Il. φ. 214.

SYN. Επικρατεω, προεχω, ὑπερεχω, περιειμι, εκνικαω, αρχω, διακοιρανεω.

Περικρεμαμαι.

—Μητρι περικρεμαται. Ep. I. 1.

Περικτεινω.

—Πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι—Πολλοὶ δὲ περικτεινοντο και αλλοι. Ib. δ. 538.

Περικτιτης, Περικτιων.

Την παντες μνωοντο περικτῖται,—Od. λ. 287.

Κεκλυτε μυρια φῦλα περικτιονων επικουρων. Il. ρ. 220.

SYN. Περιοικος, περιναιετης, γειτων, πλησιοχωρος.

Περικυδαινω.

Περικυδαίνω.
Οἱ ναὸν μεγάλοιο Θεοῦ περικυδαίνουσι
Λοιβῇ τε κνίσσῃ τε,—Sibyl. l. 3.
SYN. Κυδαίνω, κυδρόω, ἀγλαΐζω.
Περικυκλάς. Vid. Ὧραι.
Περικυκλέω, Περικυκλόω.
—Περικυκλήσας τοῖν ποδοῖν. Ar. Pa. 7.
—Περί τε κυκλῶσαι. Ib. Av. 347.
SYN. Συγκυκλόω, εκπεριέρχομαι, περίειμι, περιβάλλω.
Περικυμαίνω.
Ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον. Orph. H.
SYN. Περιρρέω.
Περίκυμον. Vid. Περίρρυτος, Περίκλυστος.
—Νασε περικυμονος—ἕδραν. Eur. Tro. 796.
Περικωμάζω.
Και παλαιστρας περικωμαζειν πεινῶν,—Ar. V. 1020.
SYN. Εισκωμάζω, επικωμάζω.
Περικωνέω.
Τον Σπογγον εχων εκ της λεκανης
Τα ᾽μβαδ' ἡμῶν περικωνεῖ. Ib. 598.
SYN. Περιαλείφω—περιπισσόω.
Περιλαλέω.
Μη περιλαλῶμεν—Ib. Ecc. 230.
SYN. Περιλέγω, γλωττοστροφέω, φλυαρέω, περιττολογέω, επιχνύζομαι, επιψελλίζομαι.
Περιλαμβάνω.
Ἃ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα, Call. 5. 93.
SYN. Απολαμβάνω, εκπεριλαμβάνω, εμπεριλαμβάνω, συμπεριλαμβάνω, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω, περιέχω, εμπεριέχω, περιβάλλω, περιστέλλω, περικλείω, αποδέχομαι, περιπλέκομαι, περιπτύσσω—καταγνύω.
Περιλείχω, Περιλιχμάω, Περιλιχμάομαι.
Τα βλέφαρα περιλεῖχον,—Ar. Pl. 737.
—Γλώσσῃ δὴ περιλιχμᾶτο γένειον. Theoc. 25. 226.
SYN. Περιλιχμάζω—κατασπάζομαι.
Περίλεξις.
Και τερατειαν, και περιλεξιν,—Ar. N. 317.
SYN. Περίφρασις, περιττολογία, αδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Περιλεπίζω, Περιλέπω.
—Περὶ γάρ ῥα ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. α. 236.
SYN. Περιξέω, περιγλύφω. απολέπω, περιπτίσσω.
Περιμαιμάω.
—Σκοπελον περιμαιμώωσα. Od. μ. 95.
SYN. Περισκοπέω. επιτείνομαι. προθυμέομαι.

Περιμαίνομαι.
—Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος. Hes. α. 99.
SYN. Εκμαίνομαι, ὑπερμαίνομαι.
Περιμάρναμαι.
Νικης και κρατεος περιμαρναμεθ' ηματα παντα. Ib. Θ. 647.
Περιμάχητος.
Ος ταῖσι φυλαις περιμάχητος εἰμ' ἀεί. Ar. Av. 1404.
Πολιν οικοῦσα περιμαχητον,—Ib. Th. 326.
SYN. Εφάμιλλος.—πολεμικὸς ῥωμαλέος.
Περιμενεαίνω.
—Περὶ δὴ μενεαιν' ἀγορεῦσαι, Ap. 1. 670.
Περιμένω.
Τίς ἄρα τίς με ποτμος ἔτι παραμενει; Soph. An. 1305.
SYN. Αναμένω, καταμένω, προσμένω, ὑπομένω, εκδέχομαι, προσδέχομαι, απεκδέχομαι, προσδοκάω.
Περίμετρος.
—Ισὸν—Λεπτὸν, και περιμετρον,—Od. τ. 140.
SYN. Περιφερής.—περιφέρεια.
Περιμήδης.
—Σκεδίον Περιμήδεος υἱόν. Il. ο. 515.
Περιμήκετος, Περιμήκης.
Ες ελατην αναβας περιμηκετον,—Ib. ξ. 287.
Μήδ' ἡμῖν περιμηκες ορος πολει αμφικαλυψαι. Od. ν. 183.
SYN. Εριμήκετος, ευμήκης, προμήκης, ὑπερμήκης, ὑπερμεγέθης. εκτενής, μακρός.
Περιμηχανάομαι.
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται. Od. η. 200.
SYN. Διαμηχανάομαι, επιμηχανάομαι, μηχανάω.
Περιμινύθω.
—Περὶ δὴ ῥινοὶ μινύθουσιν. Ib. μ. 46.
SYN. Μινύθω, παρακμάζω, φθίνω, μαραίνομαι, εκτήκομαι.
Περιμοιβή.
—Κοινα τε περιμοιβαῖσι δατεῖσθαι. Man. 3. 418.
SYN. Περιτροπή. αμοιβή.
Περιμυκάομαι.
Αμφί σε λεπταλέοι γοερὸν περιμυκήσονται. Orph. L.
Περιμυκής.
—Κρατῆρα βοῶν περιμυκέα ταύρων. Orph. 311.
Περιναιετάω, Περιναίω.
Οι περιναιετάουσι,—Ib. ζ. 66.
—Και αἱ περιναίετε νῆσοι. Call. 4. 267.
SYN. Περιοικέω. γειτονεύω.

Περιναιετης.
—Περιναιεται αμφὶς ιοντες. Il. ω 488.
SYN. Περικτιων, γειτων, πλησιοχωρος.

Περινεφελος.
Αἰθρα περινεφελον,—Ar. Av. 1192.

Περινεω.
—Περὶ δε δρατα σωματα νεων. Il. ψ. 169.
SYN. Περινεω, περινηεω, επινεω, παρανεω, περισαττω, επισαττω, κατασαττω, περισωρευω, επισυναγω, συμπυκνοω, διασοιβαζω, συννεω.

Περινισσομαι, Περινοσεω.
Περινισσεται ωρα μηνος. Eur. Alc. 454.
—Περι τας κλινας περινοστων. Ar. Th. 803.
SYN. Περιερχομαι, περιβαινω, αμφιπολεω, αμφιπολεομαι, περιπολεω, περιπλαναομαι, περιφερομαι, περιπατεω, περιοιχνεω.

Περινοεω.
—Περινοεῖν απαντα —Ar. R. 989.

Περιξ.
—Κεραὸς δε περιξ ὑπεβαλλετο τειχος. Call. ε. 62.
SYN. Αμφὶ, περὶ.—κυκλῳ, περισταδὸν. παντοθεν.

Περιξεστος.
Πετρη γάρ λίς εστι περιξεστῃ εικυῖα. Od. μ. 80.
SYN. Περιγλυπτος.

Περιξεω.
—Πετροι—ὥς τε κυλινδων
Χειμαρρους ποταμὸς μεγαλαις περιεξεσε δεναις. Theoc. 22. 50.
SYN. Περιξυω, καταξεω, διαξεω, περιγλυφω. αποξυω, περιαμυσσω.

Περιοδος.
—Πασαις ετεων περιοδοις,—Pind. N. 11.
SYN. Περιοδεια, περιοδευσις, περιβολος, περιβολὴ, περιφορὰ, περιτροπὴ, γῦρος, περιελευσις, περινοστησις, περιπατησις, περιδρομὴ. κυκλος χρονος.

Περιοπτομαι
—Νυν δ' ἐ σε περιοψομαι. Ar. L. 1020.
SYN. Περιειδω, περιβλεπω.—καταφρονεω.

Περιοργως.
Παυσανεμου γαρ θυσιας
Παρθενιου θ' αἱματος οργᾷ
Περιοργως επιθυμει Θεμις. Aesc. Ag. 224.
SYN. Οργιλως, παλιγκοτως, περιθυμως, επιθυμητικῶς.

Περιουσια.
—Εριων περιουσιας. Ar. N. 50.
SYN. Ευπορια, κτηματα, χρηματα, πλοῦτος, δυναμεις, πλῆθος.—περισσεια, περισσευμα. πορισμός.

Περιπαμφανοω.
Νῆσοι δ' εξειης Σποράδες περιπαμφανοωσι. Dion. 530.
SYN. Περιπαμφαινω, περιλαμπω.

Περιπαπταινω.
—Εκ των πελαγος περιπαπταινοντες. Arat.
SYN. Παπταινω, διαπαπταινω, περιαθρεω, περιοραω, περιοδευω. περιβλεπομαι.

Περιπαστος.
Ειτα χρονον πολὺν ἷψε χλοη περιπαστον εν αλμη. Ath. l. 7.

Περιπατεω.
Ποιεῖ μ' αθυμειν περιπατεῖν ανω κατω. Ar. L. 710.
SYN. Εμπεριπατεω, περιοδευω, περιερχομαι. διαφοιταω.—αναβαινω—πεζευω.
PHR. Αβρὸν βαινειν παλλευκῳ ποδὶ. Eur.
—Ποσὶν ευφορβοις κατα χθονὸς ιχνος ερεῖσαι. Apollin.
—Επ' ιχνεσιν ιχνος ερεῖσαι. Coluth.

Περιπατος.
Επυλλιοις, και περιπατοις,—Ar. R. 973.
SYN. Περιπατησις. βαδισις. περιδρομὶς.—διατριβὴ.

Περιπαχνοω.
Δηρὸν δ' ου μεταπειτα παγῳ περιπαχνωθεῖσα
Πετρῶται,—Orph. L.
SYN. Συμπηγνυω, καταπηγνυω, κρυσταινω.

Περιπελω, Περιπελομαι.
Και πεντε περιπλομενους ενιαυτους. Il. ψ. 833.
SYN. Περιειμι, περιγινομαι, περιερχομαι. κυκλοομαι.

Περιπεμπτος.
Περιπεμπτα θυοσκινεῖς. Aesc. Ag. 87.

Περιπεπταμαι, Περιπετομαι.
Παντα δ' αμφὶ δεπας περιπεπταται ὑγρὸς ακανθος. Theoc. 1. 55.
Μη περιπετεσθε πανταχῆ κεχηνότες. Ar. Av. 164.
SYN. Περιΐπταμαι.

Περιπεττω, Περιπεσσω.
Ονοματι περιπεττουσι την μοχθηριαν. Ib. Pl. 159.
SYN. Περικαλυπτω. εμπλεκω.—διαπεττω.

Περιπεταζω.
Ελαβον ασμενα ποσιν εμον,
Περιπετασασα χερα φιλιον. Eur. Hel. 634.
SYN. Διαπεταννυμι, περιπλεκομαι.

Περιπεταστος.
Το περιπεταστον—Ar. A. 1200.

Περιπετης.
—Εν γαρ οἱ χθονὶ
Πηκτὸν τόδ' εγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. Soph. Aj. 918.

—Περι-

—Περιπετεῖς εχεις τυχας. Eur. 981.

Περιπευκής.

Οξυ βελος περιπευκές—Il. λ. 844.

SYN. Εμπευκὴς, εχεπευκης, οξυπευκὴς, πευκεδανὸς, πανυ πικρός.

Περιπηγνυω.

Αμφι δ' αρα σφιν αἶψα θεαὶ ποντοιο θυγατρες
Λυθρον επεσσυμεναι θαμνοις περιπηγνυον ὧραι.
Orph. L.

Περιπιπ]ω, Περιπιπτεω.

—Ην μοι τι περιπιπ]η κακὸν. Ar. Th. 278.

Κακὸν με κραδιᾳ τι περιπιτνεῖ κριος. Aesc. S. T. 840.

SYN. Εμπιπ]ω, προσπιπ]ω, εντυγχανω, περιτυγχανω.

Περιπλαναομαι. Vid. Περινισσομαι.

Ωσπερ τόδε δερμα με νυν περιπλανᾶται
Θηρός,—Pind. Isth. 6.

Περιπλεγδην.

Χεῖρε περιπλεγδην συνεεργαθεν—Ep. I. 5.

Περιπλεκτος.

Ανδον δ' αρα πᾶσαι ες ἓν μελος εγκροτεοισαι
Ποσσὶ περιπλεκτοις,—Theoc. 14. 8.

SYN. Επιπλακης, πολυπλοκος, συμπλεκτος.

Περιπλεκω, Περιπλεκομαι

Περιπλακην φιλησας. Anac. 174. 5.

Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερομην ολοοῖς ανεμοισιν.
Od. ξ. 313.

SYN. Αμφιπλεκω, περιπ]υσσω, περιβαλλω, περιεχω, περιλαμβανω.—ασπαζομαι. περιπηχυνομαι.

PHR. Αιὲν εφορμησουσι περιπ]υσσειν παλαμῃσι.
—Επιχευειν πηχυ παιδὶ. Apoll.
Νυμφιον αμφιπλεξεν ὑπ' αυχενι παννυχα δεσμά.
Orph.
Αργενναις εκατερθε βραχιοσι γυρωσασα. Opp.
Και μεσον αγκας εχουσα γαληνιοωντι προσωπῳ.
Πεπ]αμενῳ πηχυνε γεγηθοτι κῦρον αγοσῷ.
—Γουνασι κυφιζουσα φιλον βαρος.—Nonn.

Περιπλευρος.

Περιπλευρῳ δε κυτει,—Eur. El. 472.

SYN. Εμπλευρος, τανυπλευρος.

Περιπληθης.

Ουτε περιπληθὴς λιην τοσον—Od. μ. 404.

SYN. Περιμηκετος, ευμεγεθης, παμμεγεθης, ευογκος, μυριοπληθὴς, πολυπληθὴς. περισσος. περιπλεως.

Περιπληθω.

Αυταρ βουκολοισι περιπληθουσι πυρ,—Theoc. 25. 13.

SYN. Αναπληθω, επιπληρσω, εμπιμπλημι.

Περιπλοκὴ.

—Ουχὶ περιπλοκὰς
Λογων αθροισας ἦπον,—Eur. Ph. 507.

SYN. Περιπλεξις, επιπλοκὴ, περιβολὴ, περιπ]υχὴ, συμπλοκὴ, συμπλεξις. περιοχὴ. περιστασις.—αμφιλογια.

Περιπλοκος.

Αλλ' αγε δη σειρῇσι περιπλοκον αμφιβαλοντες
Ελκετ' ες ακροπολιν μεγαλην χρυσηιον ἵππον.
Tryph. 293.

SYN. Γριφωδης, περιπ]υχής.

Περιπνεω.

—Ενθα μακαρων νᾶσον Ωκεανίδες
Αὖραι περιπνεουσιν—Pind. Ol. 2.

SYN. Περιπνειω, επιπνεω.

Περιποιεω, Περιποιοῦμαι.

Εφοδια περιπανμενοι. Menand.

SYN. Φυλασσω.—εξιδιοποιοῦμαι. προξενεω. μισθοφορω. κ]αομαι. αντεχομαι.

Περιπολεω.

Αλλ' ες εκεινον περιπολοῦντ' ελευσομεν. Soph. Oed. T. 1277.

SYN. Αμφιπολεω, περινοσεω, περιοδευω, περιτρεχω, αποπλαναομαι, περιφερομαι. περιστεχω. περιερχομαι, περισκοπεω, διασκεπ]ομαι.

Περιπολλον.

Αισονιδης περιπολλον ευφρονεων προσεειπεν. Ap. 2. 445.

SYN. Παμπολυ.

Περιπολος.

—Ουκοῦν δῆτα περιπολους εχρην
Πεμψαι κατ' αυτὸν ευθύς.—Ar. Av. 1177.

SYN. Εφοδος, περιοδευτὴς, ζητητὴς. φυλαξ. φρουρός.

Περιπορφυρω.

—Ο δε χρυσος
Κοσμηται κοχλαδεσσιν ἁλὸς περιπορφυροντος.
Man. 5. 24.

Περιποταομαι. Vid. Περιπετομαι.

—Τα δ' αιεὶ Ζῶντα περιποτᾶται. Soph. Oed. T. 490.

Περιπροχυω.

Ου γαρ πώποτε μ' ὧδε θεᾶς ερος ουδε γυναικὸς
Θυμὸν ενὶ σ]ηθεσσι περιπροχυθεὶς εδαμασσεν.
Il. ξ. 316.

SYN. Περιχεω, περιχυω, αμφιχεω, εκχυω. περιχυμι, περιχλυζω.

Περιπ]αιω. Vid. Πταιω.

—Κειθ' δ' υπο χαρματι πολλῷ
Πολλακις αγνωσσουσι περιπ]αιοντες ολεθρῳ. Tryp. 303.

Περιπ]ισσω.

Αλλ' εσμεν αυτοὶ νῦν γε περιπ]ισμένοι. Ar. A. 506.

SYN. Πτισσω. περιλεπιζω.

Περιπ]υγμαι

Περιπ]υγμα.
Ιδυ περιπ]υγμ' αντιπηγες ευκυκλυ. Eur. I. 1391
SYN. Επιβλημα, περιβλημα, σκεπασμα. επιπ]υγμα.—περιβολος.
Περιπ]υσσω.
Εμον περιπ]υξασιν ωλεναις βρετας. Lyc. 1135.
SYN. Περιπλεκω, αμπισχομαι, περιβαλλω. κυκλεω
Περιπ]υχη.
—Εν φαεινais ηλιυ περιπ]υχαις. Eur. I. 1516.
SYN. Περιβολη, τροπη, δρομος.—αναπ]υχη.
Περιπ]υχης.
—Αλλα νιν περιπ]υχει
Φαρει καλυ*ω τωδε παμπηδην.—Soph. Aj. 927.
Κρυφαιω φασγανω περιπ]υχης. Ib. 909.
SYN. Περιπλοκος. περικεκυλισμενος.
Περιπ]ωσσω.
—Περιπ]ωσσοντες Αχαιοι. Ep. l. 4.
Περιπυσος.
—Πασι τε Κολχοις
Μηδειης περιπυσος ερως και εργ' ετετυκ]ο. Ap. 4. 213.
SYN. Περιβοητος, αμφιβοητος, διαβοητος, εξακυσιος. επιδοξος περισημος.
Περιρραγης. Vid. Τρυφος.
Περιρραινω.
Βωμες περιρραινοντες ὥσπερ ξυγ]ενεις. Ar. L. 1132.
SYN. Διαρραινω, επιρραινω. περιρραντιζω.
Περιρεζω.
—Περι δ' αισυλα ρεζεις Ανδρων—Il. φ. 214.
SYN. Επιρεζω, περιπρασσω.
Περιρρεω.
—Τον δ' αἷμα περιρρεε θερμον εοντα. Od. ι. 388.
SYN. Αμφιρρεω. περιπλυνω, περικλυζω. ευπηρεω
Περιρρηδης
—Περιρρηδης δε τραπεζη
Καππεσε δινηθεις—Ib. χ. 84.
SYN. Περιρρυεις. περικλασθεις. περιφερης. περιρραγης, περιφερομενος.
Περιρρυτος
Κρητη τις γαι' εσι μεσω ενι οινοπι ποντω
Καλη, και πιειρα, περιρρυτος—Ib. τ. 173.
SYN. Αμφιρρυτος, περιρροος, περικυμων, περικλυσος.
Περισαινω.
Ουρησιν μακρησι περισσαινοντες ανεσαν. Ib. κ. 215.
SYN. Σαινω, προσσαινω, ὑποσαινω. παρακινεω. κολακευω.

Περισειω.
—Καλαὶ δε περισσειοντο εθειραι. Il. χ. 315.
SYN. Ανασειω, επισειω. περικινεω.
Περισεμνος.
—Της αρχης της περισεμνυ. Ar. V. 602.
SYN. Βαρυπρεπης, μεγαλοπρεπης, μεγαλειος.
Περισεπ]ος.
Και τιμαις και θυσιαις περισεπ]αι. Aesc. Eum. 1010.
SYN. Ευσεπ]ος, θεοσεπ]ος, σεπ]ος. σεμνος.
Περισημος
Εσι δ' ὁ παις περισαμος—Mosc 1. 6.
SYN. Διασημος, επισημος. περιπυσος.
Περισθενεω.
Μη με περισθενεων δηλησεται οξει χαλκω. Od. χ. 368.
Περισθενης.
Εν περισθενει μαλαχθεις
Παγκρατιυ σ]ολω. Pind. N. 3.
SYN. Ευσθενεω, περικρατεω.
Περισκελης.
—Και περισκελεις φρενας, Soph. Aj. 658.
SYN. Δυσχερης, (αγαν) σκληρος.
Περισκεπης, Περισκεπ]ος.
Εσκεν ορος θαμνοισι περισκεπες—Call. 1. 11.
—Πυργοισι περισκεπεεσσιν ερυμναι. Ib. 4. 23.
—Περισκεπ]ω ενι χωρω. Od. κ. 211.
SYN. Περισκεπασος, κατηρεφης. περικαλυπ]ος. ὑψηλος.
Περισκεπω Vid Περικαλυπ]ω.
Χρυσειω ταλαρω περισκεπε χειλεα ταρσοις. Mosc. 2. 61.
Περισκληρος.
Αυτω το πνευμα μη περισκληρον ποιειν: Ath. 6.
Περισκεπ]ομαι. Περισκοπεω.
—Ον σε μαλ' οιω
Νυκτα περισκεψασθαι.—Arat.
—Και περισκοπω; Soph. El. 903.
SYN. Περιβλεπω, περιοραω, περιγληναομαι, επισκοπεομαι. σκευω, κοικυλλω. θεαομαι. ατενιζω. καραδοκεω αποθεωρεω φροντιζω.
Περισμυχω.
Ης με περισμυχυσι μεληδονες—Ep. l. 7.
Περισοβεω
Κυκλω περισοβων τας πολεις καλυμενος. Ar. Av. 1425.
SYN. Περιερχομαι. περιφερω.
Περισοφιζομαι
—Οιον σε περισοφιζεται. Ib. 1645.
SYN. Διασοφιζομαι, κατασοφιζω. εξαπα]αω.
Περισπαιρω
Ψυχην περισπαιροντι φυσησει νεκρω. Lyc. 68.
SYN. Επισπαιρω, ασπαιρω, αποσπαρταζω.
* A a a a Περισπαω.

Περισπαω.

Ο δε περισπασας ξιφος. Eur. I. T. 296.

SYN. Ανασπαω, διασπαω, περιαιρεω, αποξυω, απογυμνοω, περισφιγγω, διασφιγγω, διαστελλω. εξαπαταω.—περισπωμαι, απασχολουμαι, ασχολεω.

Περισπειρω.

—Εκ χρυσηλατων
Τευχεων περισπειρωσαν Αχελωυ δροσον. Ib. Andr. 167.

SYN. Διασπειρω, επισπειρω, διαβρεχω. περιελισσω περιπλεκω.

Περισπερχὴς.

Ω περισπερχὲς παθος. Soph. Aj. 999.

SYN. Βαρὺς, χαλεπός. περιωδυνος.

Περισπλαγχνος.

—Αυτός τε περισπλαγχνος Λαερτης. Theoc. 16. 56.

SYN. Μεγαλοσπλαγχνος, ευσπλαγχνος, ευκαρδιος, ανδρειος.

Περισσευω.

Τα μεν περισσευοντα τῶν λογων αφες. Soph. El. 1301.

SYN. Ευπορεω, περιγινομαι, περιλειπομαι. πλεοναζω.

Περισσομελὴς.

Σῶμα περισσομελὴς τεχθησεται,—Man. 4. 464.

Περισσομυθὸς.

Περισσομυθος ὁ λογος ευγενειαν
Ει βροτειον ευλογησομεν. Eur. Fr.

Περισσος, Περιττος.

Ηνὶ δ' εγὼ τὶ περισσὰ;—Call. 4. 132.

SYN. Περιπληθὴς, ὑπερπλεως, επιμετος, περιεργος. ευπορος. διακενος. ανισος. ὑπερβολικός. ὁ αγαν. πολύς. περιουσιος.

Περισσοτρυφητος.

—Η πᾶσα περισσοτρυφητος οἶζυς. Ath. l. 4.

Περισσοφρων.

Η υκ οισθ' ακριβῶς, ὢν περισσοφρων, ὅτι
Γλωσσῃ ματαιᾳ ζημια προστριβεται; Aesc. Pr. 328.

SYN. Περιφρων, αγχιφρων, πολυφρων.

Περισταδὸν.

—Τρῶες δε περισταδὸν αλλοθεν αλλος
Ουταζον σακος ευρὺ πανaιολον—Il. ν. 551.

EXP. Περιϊσταμένοι — περιξ.

Περιστασις.

Πασαις εν πολιεσσι περιστασις—Orph.

SYN. Θλιψις, αναγκη. μεριμνα.

Περιστειχω.

Τρὶς δε περιστειξας, κοῖλον λοχον αμφαφοωσα. Od. δ. 277.

SYN. Περιερχομαι, περιπολεω. περικυκλοω. περιελαυνω.

Περιστελλω.

—Ουδὲ ἑ μητηρ
Κλαῦσε περιστειλασα,—Od. ω. 292.

SYN. Περικαλυπτω. περιειλεω. περιπλεκω. περιστεφω. καταστελλω. διαχειριζω. περιφρασσω. περισφιγγω. συστελλω. κοσμεω. περιβαλλω.

Περιστενω.

—Περιστενεται δε τε γαστηρ. Il. π. 163.

SYN. Περιστενοχωρεω, περιστενοω.—περιστελλω. περιτεινω.

Περιστερὰ, Περιστερος. Vid. Πελεια.

Ωσπερ αἱ περιστεραί. Ar. L. 756.

Αποπεμψον αγγελλοντα τον περιστερον. Ath. 9.

Περιστεναχιζομαι, Περιστοναχιζω, Περιστοναχιζομαι, Περιστενω.

Κνισσηὲν δέ τε δῶμα περιστεναχιζεται αυλῇ. Od. κ. 10.

—Περὶ δε στοναχιζετο δῶμα. Ib. 454.

—Κορυφὸν δε περιστενει υρεος ηχώ. Hom. XVIII, 21.

Περιστεπτος.

Ταινιαις τε περιστεπτος,—Ep. l. 1.

Περιστεφὴς.

Κισσος ὃν περιστεφὴς
—ελικτος. Eur Ph. 664.

Περιστεφανοω, Περιστεφω.

Ειν περὶ μεν παντη φοβος εστεφανωτο· Il. ε. 739.

Οιοισι νεφεεσσι περιστεφει ουρανὸν ευρὺν
Ζεύς—Od. ε. 303.

SYN. Εκπεριειμι, περισκεπω, περιβαλλω. επιστεφω.

Περιστιαρχος.

Ο περιστιαρχος περιφερειν χρὴ τὴν γαλῆν. Ar. Ecc. 128.

Περιστικτος.

—Λωβητοῖσι περιστικτος μελεεσσι. Tryph. 220;

Περιστιλβω.

—Περιστιλβοντα γενυας Αγλαΐη—Ep. l. 5.

Περιστοιχιζω, Περιστοιχιζομαι.

Απειρον αμφιβληστρον, ωσπερ ἰχθυων,
Περιστοιχιζω,—Aesc. Ag. 1392. (al. περιστιχιζων)

SYN. Περιστειχω.—περιβαλλω. περιορχττω, περιλαμβανω.

Περιστρεφω.

Χειρὶ περιστρεψαι—Il. τ. 131.

—Μαλα δ' ωκα περιστρεφεται κυκοωντι. Ib. ε. 903.

SYN. Περιαγω, περιτρεπω, περισυρω, περιφερω, περιδινεω. δονπαλιζω. συντριβω. διαστρεφω.

στρεφω. συστρεφω, καταστρεφω, παραστρεφω, περιαγχω. παραλυγιζω.

Περιστορεω, Περιστορῦμαι.

—Περὶ δ' εστορεσαντο χαμευνας. Orph. 1332.

Περιστροφαδην.

Κοιλῳ επὶ λυγρῷ περιστροφαδην αλαλητο. Ib. 1256.

Περισυνεχω.

Αμφὶ περὶ σ]αχυεσσι περισυνεχυσα καθηται. Orph. L.

Περισφιγ]ω.

Χεῖρα περισφιγξω χρυσοδετῳ σπαταλη. Ep. 1 6.

Περισφυριον, Περισφυρον.

—Και το περισφυριον. Ib.

Περισχιζω.

Τῆς κεν ὑπερ Βορεαο περισχιζονται αελλαι. Ap. 2. 362.

SYN. Ανασχιζω, διαλυω. περιτεμνω.

Περιτειχιζω.

—Και πᾶν τετὶ τὸ μεταξυ

Περιτειχειζειν μεγαλαις πλινθοις,—

—Ὥσπερ Βαβυλῶνα. Ar. Av. 553.

SYN. Διατειχιζω, προσειχιζω. περισταυροω. περιφρασσω. περιταφρευω.

Περιτελεω.

—Περὶ δ' ημαρα πόλλ' ετελεσθη. Od. ω. 142.

SYN. Επιτελεω, τελεω.

Περιτελλω, Περιτελλομαι.

—Περιτελλομενων ενιαυτῶν,—Il. ϐ. 551.

SYN. Περιερχομαι, πληροομαι, τελειῦμαι.

Περιτεμνω.

Βῦς περιταμνομενον,—Od. λ. 401.

SYN. Αμφιτεμνω, περικοπ]ω, περισχιζω, περιαιρεω. αποτεμνω, επιτεμνω. εκτρυχῶ, περισκηπ]ω.

Περιτερμων.

—Γαιης περιτερμονα κυκλον. Orph. H.

Περιτευχομαι.

—Ὁ δε περὶ θαυμα τετυκται. Hom. M. 196.

SYN. Περιπιπ]ομαι, συντυγχανω.

Περιτιθημι.

—Περὶ δε ξυλα καγκανα θῆκαν. Od. σ. 307.

SYN. Περιβαλλω, προσπεριβαλλω, αμφιβαλλω, περιστεφω, περιϊστημι επιτιθημι.

Περιτιλλω.

Τὰς βλεφαρίδας σε περιτιλῶ. Ar. Eq. 372.

SYN. Επιτιλλω, κατατιλλω, εκτιλλω, τιλλω.

Περιτιμαω.

Αλλά σε κυδαλιμοι παῖδες περιτιμησυσι. Sibyl. l. 5.

SYN. Περιτιω, τιμαω, ὑπερτιμαω, γεραιρω.

Περιτιμηεις.

—Ωδε δέ κεν περιτιμηεσσα γενοιμην. Hom. A. 65.

Περιτιω. Vid. Περιτιμαω.

Περὶ μέν σε τιον Δαναοὶ ταχυπωλοι. Il. θ. 167.

Τῷ νύ μοι αλληκτον περιτιεται —Ap. 3. 74.

Περιτιταινω.

—Περὶ μεσσῳ χεῖρε τιτηνας. Il. ν. 534.

SYN. Περιτεινω, διατεινω, κατατεινω. συλλαμβανω.

Περιτοξευω.

Περιτοξευσε δ' αν αυτῦ τῦ πατρὸς τυς ξυγγενεῖς. Ar. A. 712.

Περιτρεπω.

—Περὶ δ' ετραπον ὧραι. Od. κ. 469.

SYN. Περιστρεφω, περιαγω. επιστρεφω.—επιστρεφομαι. ὑποκαμπ]ω.

Περιτρεφω.

—Και σακεεσσι περιτρεφεται Κρυσταλλος. Od. ξ. 477. (al. περιστρεφετο)

SYN. Περιπηγνυμι, συνιστημι, παγετοω.

Περιτρεχω, Περιτροχαω.

—Αλλοι δε περιδραμον υἷες Αχαιῶν. Il. χ. 369.

—Πολεις σε περιτροχοωσιν αοιδαί. Call. 4. 28.

SYN. Περιερχομαι, περιππευω. περιπολεω.

Περιτρεω.

—Λαοὶ δὲ περιτρεσαν αγροιῶται. Il. λ. 675.

SYN. Διατρεω, παρατρεω. περιτρομεω.

Περιτριβὴς.

—Περιτριβέας δὲ τε χῶρας Εισορεων—Ap. 1. 1176.

SYN. Ανατριπ]ος, παρατριπ]ος, συντριβὴς, λισπος.

Περιτριβω

Ως κογχος ἁλμη παντοθεν περιτριβεὶς. Lyc. 790.

SYN. Διατριβω, συντριβω, αποτριβω, κα]ατριβω, καταθραυω.

Περιτριμμα.

Ευρεσιεπὴς. περίτριμμα δικῶν. Ar. N. 446.

Περιτρομεω, Περιτρομεομαι.

Σαρκες δε περιτρομεοντο μελεσσιν. Od. σ. 77.

SYN. Αμφιτρομεω, περιτρεμω, ὑποτρομεω. περιτρεω.

Περιτροπαδην.

Ηδη δ' ασπετα μῆλα περιτροπαδην ετάμοντο. Ap. 2. 143.

EXP. Περιτρεποντες.

Περιτροπαω.

—Περιτροπεων ενιαυτός. Il. ϐ. 295.

SYN. Ανατρεπω, περιτρεπομαι, περιερχομαι.

Περιτροπὴ.

Περισπαω.
Ο δε περισπασας ξιφος. Eur. I. T. 296.
SYN. Ανασπαω, διασπαω, περιαιρεω, αποξυω, απογυμνοω, περισφιγγω, διασφιγγω, διαστελλω, εξαπαταω.—περισπῶμαι, απασχαλῶμαι, ασχολεω.
Περισπειρω.
—Εκ χρυσηλατων
Τευχεων περισπειρουσαν Αχελωυ δροσον. Ib. Andr. 167.
SYN. Διασπειρω, επισπειρω, διαβρεχω. περιελισσω. περιπλεκω.
Περισπερχὴς.
Ω περισπερχὲς παθος. Soph. Aj. 999.
SYN. Βαρὺς, χαλεπὸς. περιωδυνος.
Περισπλαγχνος.
—Αυτός τε περισπλαγχνος Λαερτης. Theoc. 16. 56.
SYN. Μεγαλοσπλαγχνος, ευσπλαγχνος, ευκαρδιος, ανδρῶος.
Περισσευω.
Τα μεν περισσευοντα τῶν λογων αφες. Soph. El. 1301.
SYN. Ευπορεω, περιγινομαι, περιλειπομαι. πλεοναζω.
Περισσομελὴς.
Σῶμα περισσομελὲς τεχθησεται,—Man. 4. 464.
Περισσομυθὸς.
Περισσομυθος ὁ λογος ευγενειαν
Εἰ βροτειον ευλογησομεν. Eur. Fr.
Περισσος, Περιττος.
Ηνὶ δ' εγω τὶ περισσὸν;—Call. 4. 132.
SYN. Περιπληθὴς, ὑπερπλεως, επιμετος, περιεργος. ευπορος. διακενος. αρισος. ὑπερβολικὸς. ὁ αγαν. πολὺς. περιωσιος.
Περισσοτρυφητος.
—Η πᾶσα περισσοτρυφητος οἶζυς. Ath. l. 4.
Περισσοφρων.
Η ουκ οισθ' ακριβῶς, ὢν περισσοφρων, ὅτι
Γλωσσῃ ματαιᾳ ζημια προστριβεται; Aesc. Pr. 328.
SYN. Περιφρων, αγχιφρων, πολυφρων.
Περισταδὸν.
—Τρῶες δε περισταδὸν αλλοθεν αλλος
Ουταζον σακος ευρὺ παναιολον—Il. ν. 551.
EXP. Περιϊσαμενοι — περιξ.
Περιστασις.
Πασαις εν πολιεσσι περιστασις—Orph.
SYN. Θλιψις, αναγκη. μεριμνα.
Περιστεχω.
Τρὶς δε περιστειξας, κοῖλον λοχον αμφαφοωσα. Od. δ. 277.

SYN. Περιερχομαι, περιπολεω. περικυκλοω. περιελαυνω.
Περιστελλω.
—Ουδὲ ἑ μητηρ
Κλαῦσε περιστειλασα.—Od. ω. 292.
SYN. Περικαλυπτω. περιειλεω. περιπλεκω. περιστεφω. καταστελλω. διαχειριζω. περιφρασσω. περισφιγγω. συστελλω. κοσμεω. περιβαλλω.
Περιστενω.
—Περιστενεται δε τε γαστηρ. Il. π. 163.
SYN. Περιστενοχωρεω, περιστενοω.—περιστελλω. περιτεινω.
Περιστερὰ, Περιστερος. Vid. Πελεια.
Ωσπερ αἱ περιστεραί. Ar. L. 756.
Αποπεμψον αγγελλοντα τον περιστερον. Ath. 9.
Περιστεναχιζομαι, Περιστοναχιζω, Περιστοναχιζομαι.
Περιστενω.
Κνισσηὲν δέ τε δῶμα περιστεναχιζεται αυλῇ. Od. κ. 10.
—Περὶ δε στοναχιζετο δῶμα. Ib. 454.
—Κορυφὸν δε περιστενει ορεος ηχῶ. Hom. XVIII. 21.
Περιστεπτος.
Ταινιαις τε περιστεπτος,—Ep. l. 1.
Περιστεφὴς.
Κισσὸς ὃν περιστεφὴς
—ελικτος. Eur Ph. 664.
Περιστεφανοω, Περιστεφω.
Ην περὶ μεν παντη φοβος εστεφανωτο: Il. ε. 739.
Οιοισι νεφεεσσι περιστεφει κρατὺν ευρὺν
Ζεύς—Od. ε. 303.
SYN. Εκπεριειμι, περιστεπω, περιβαλλω. επιστεφω.
Περισιαρχος.
Ο περισιαρχος περιφερειν χρὴ τὴν γαλῆν. Ar. Ecc. 128.
Περιστικτος.
—Λωβητοῖσι περιστικτος μελεεσσι. Tryph. 220.
Περιστιλβω.
—Περιστιλβοντα νεηδας Αγλαΐῃ—Ep. l. 5.
Περιστοιχιζω, Περιστοιχιζομαι.
Απειρον αμφιβληστρον, ωσπερ ἰχθυων,
Περιστοιχιζω,—Aesc. Ag. 1392. (al. περιστιχιζω.)
SYN. Περιστεχω.—περιβαλλω. περιφραττω, περιλαμβανω.
Περιστρεφω.
Χειρὶ περιστρεψας—Il. τ. 131.
—Μαλα δ' ὦκα περιστρεφεται κυκλωντι. Ib. ε. 903.
SYN. Περιαγω, περιτρεπω, περισυρω, περιφερω, περιδινεω. στροπαλιζω. συντριβω. διαστρεφω,

στρεφω. συστρεφω, καταστρεφω, παραστρεφω, περιαγχω. παραλυγιζω.

Περιστορεω, Περιστορουμαι.

—Περὶ δ' εστορεσαντο χαμευνας, Orph. 1332.

Περιστροφαδην.

Κοιλω επὶ λυγρω περιστροφαδην αλαλητο. Ib. 1256.

Περισυνεχω.

Αμφὶ περὶ σ]αχυεσσι περισυνεχουσα καθηται. Orph. L.

Περισφιγγω.

Χειρα περισφιγξω χρυσοδετω σπαταλη. Ep. 1 6.

Περισφυριον, Περισφυρον.

—Και το περισφυριον. Ib.

Περισχιζω.

Τῆς κεν ὑπερ Βορεαο περισχιζονται αελλαι. Ap. 2. 362.

SYN. Αναστχιζω, διαλυω. περιτεμνω.

Περιτειχιζω.

—Και πᾶν τυτὶ τὸ μεταξυ.

Περιτειχιζειν μεγαλαις πλινθοις,—

—Ὥσπερ Βαβυλωνα. Ar. Av. 553.

SYN. Διατειχιζω, προσειχιζω. περισταυροω. περιφρασσω. περιταφρευω.

Περιτελεω.

—Περὶ δ' ηματα πόλλ' ετελεσθη. Od. ω. 142.

SYN. Επιτελεω, τελεω.

Περιτελλω, Περιτελλομαι.

—Περιτελλομενων ενιαυτῶν,—Il. β. 551.

SYN. Περιερχομαι, πληροομαι, τελειουμαι.

Περιτεμνω.

Βυς περιταμνομενον,—Od. λ. 401.

SYN. Αμφιτεμνω, περικοπ]ω, περισχιζω, περιαιρεω. αποτεμνω, επιτεμνω. εκτρυχω, περισκηπ]ω.

Περιτερμων.

—Γαιης περιτερμονα κυκλον. Orph. H.

Περιτευχομαι.

—Ὁ δε περὶ θαυμα τετυκται. Hom. M. 196.

SYN. Περιπιπ]ομαι, συντυγχανω.

Περιτιθημι.

—Περὶ δε ξυλα καγκανα θῆκαν. Od. σ. 307.

SYN. Περιβαλλω, προσπεριβαλλω, αμφιβαλλω, περιστεφω, περιιστημι. επιτιθημι.

Περιτιλλω.

Τὰς βλεφαρίδας σε περιτιλῶ. Ar. Eq. 372.

SYN. Επιτιλλω, κατατιλλω, εκτιλλω, τιλλω.

Περιτιμαω.

Ἀλλά σε κυδαλιμοι παῖδες περιτιμησουσι. Sibyl. l. 5.

SYN. Περιτιω, τιμαω, ὑπερτιμαω, γεραιρω.

Περιτιμηεις.

—Ωδε δὲ κεν περιτιμηεσσα γενοιμην. Hom. A. 65.

Περιτιω. Vid. Περιτιμαω.

Περὶ μέν σε τιον Δαναοὶ ταχυπωλοι. Il. θ. 167.

Τῷ νύ μοι αλληκτον περιτιεται —Ap. 3. 74.

Περιτιταινω.

—Περὶ μεσσω χεῖρε τιτηνας. Il. ν. 534.

SYN. Περιτεινω, διατεινω, κατατεινω. συλλαμβανω.

Περιτοξευω.

Περιτοξευσε δ' αν αυτῦ τῦ πατρὸς τυς ξυγγενεῖς. Ar. A. 712.

Περιτρεπω.

—Περὶ δ' ετραπον ὧραι. Od. κ. 469.

SYN. Περιστρεφω. περιαγω. επιστρεφω.—επιστρεφομαι. ὑποκαμπ]ω.

Περιτρεφω.

—Και σακεεσσι περιτρεφεται Κρυσταλλος. Od. ξ. 477. (al. περιστρεφετο)

SYN. Περιπηγνυμι, συνιστημι, παγετοω.

Περιτρεχω. Περιτροχαω.

—Αλλοι δε περιδραμον υἷες Αχαιῶν. Il. χ. 369.

—Πολεες σε περιτροχοωσιν αοιδαί. Call. 4. 28.

SYN. Περιερχομαι, περιππευω. περιπολεω.

Περιτρεω.

—Λαοὶ δὲ περιτρεσαν αγροιῶται. Il. λ. 675.

SYN. Διατρεω, παρατρεω. περιτρομεω.

Περιτριβης.

—Περιτριβέας δέ τε χεῖρας Εισορεων—Ap. 1. 1176.

SYN. Ανατριπ]ος, παρατριπ]ος, συντριβης, λισπος.

Περιτριβω

Ως κογχος ἅλμη παντοθεν περιτριβεις. Lyc. 790.

SYN. Διατριβω, συντρίβω, αποτριβω, κα]ατριβω, καταθραυω.

Περιτριμμα.

Ευρησιεπὴς. περιτριμμα δικῶν. Ar. N. 446.

Περιτρομεω, Περιτρομεομαι.

Σαρκες δε περιτρομεοντο μελεσσιν. Od. σ. 77.

SYN. Αμφιτρομεω, περιτρεμω, ὑποτρομεω. περιτρεω.

Περιτροπαδην.

Ηδη δ' ασπετα μῆλα περιτροπαδην ετάμοντο. Ap. 2. 143.

EXP. Περιτρεποντες.

Περιτροπαω.

—Περιτροπεων ενιαυτός. Il. β. 295.

SYN. Ανατρεπω, περιτρεπομαι, περιερχομαι.

Περιτροπὴ.

Περιτροπή.
—Οι μεν ἤμερων
Μηνυσιν ελθων, οἱ δ' ετεων περιτροπαῖς. Sim. 3. 8.
SYN. Περιστροφη, περιφορὰ, συμπεριφορὰ, περιαγωγὴ, περιελασις, περιοδος.

Περιτροχος.
—Εν δε μετωπῳ
Λευκὸν σῆμ' ετετυκτο περιτροχον ἠΰτε μηνη. Il. ψ. 455.
SYN. Κυκλοτερὴς, περιφερὴς στρογγύλος.

Περιτρωγω.
—Μονης ἡμᾶς ω περιτρωγει. Ar. V. 594.
SYN. Περιβρωσκω, κατεδομαι, περιεδω, περιφαγεῖν, περικοπτω.

Περιτυμβιος.
Πολλά σοι εκ βλεφαρων εχυθη περιτυμβια φωτῶν
Δακρυα,—Ep. l. 3.

Περιυβριζω.
Τοιαῦτα περιυβριζεν αυτὸς εν μερει. Ib. 1310.
SYN. Ενυβριζω, εφυβριζω, καθυβριζω, ὑβριζω.

Περιφαινομαι.
Ητ' ορεος κορυφῇ ἑκαθεν περιφαινομενοιο. Il. γ. 179.
SYN. Εκφαινομαι, ὑπερφαινομαι.

Περιφανὴς,
Δειξω δε καὶ σοι τήνδε περιφανῆ νοσον. Soph. Aj 66.
SYN. Αμφιφανὴς, διαφανὴς, συμφανὴς, καταφανὴς, διαυγὴς, περιαυγὴς, εκδηλος, επισημος, λαμπρὸς, φανερὸς, ευγενὴς, περιφαντος.

Περιφανῶς.
Μεμνῆσθ' ανδρα περιφανῶς οκνεῖς ιδεῖν; Ib. 81.
SYN. Καταφανῶς, εμφανῶς, επιδηλως, φανερῶς.

Περιφαντος. Vid. Περιφανής.
Περιφαντος ανὴρ
Θανεῖται παραπληκτῳ χερὶ. Ib. 228.
Πᾶσιν περιφαντος αιεὶ. Ib. 603.

Περιφας.
Η τοι ὁ μεν Περιφαντα πελωριον εξεναριξεν. Il. ε. 842.
Δεμας Περιφαντι εοικὼς
Κηρυκι Ηπυτιδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γεροντι
Κηρυσσων γηρασκε, φιλα φρεσὶ μηδεα ειδὼς. Ib. ρ. 323.

Περιφεγγης.
—Περιφεγγέος αμβροτυ αιγλης, Orph. L.

Περιφειδομαι. Vid Φειδομαι.
Οιη δ' εκ πασεων γεραρὸν περιφεισατο πατρὸς
Υψιπυλεια Θοαντος,—Ap. 1. 620.

Περιφερω.
—Τον Αγαμεμνονος
Παιδ' αγκαλαισι περιφερων,—Eur. Or. 464.

SYN. Περιαγω, περιτρεπω, αναστρεφω, αναφερω, αναγω, αποφερω. δινεω, διαταραττω.

Περιφευγω.
—Πολεμον περὶ τόνδε φυγόντες. Il. μ. 322.
SYN. Διαφευγω, αποφευγω, εκφευγω, καταφευγω.

Περιφημος.
Μυλωνός θ' Ηράκλησς περιφημον αμυξιν. Orph. 24.
SYN. Ονομαστὸς.

Περιφητης.
—Ο δ' οἷον επεφνε Μυκηναῖον Περιφητην
Κοπρῆος φιλον ὑὸν,—Il. ο. 638.

Περιφθινυθω.
Ητοι μέν οἱ φυλλα περιφθινυθεσιν αφ' ἀλμης. Orph. H.

Περιφιλεω.
—Ον περὶ κῆρι φιλει Ζεὺς,
Παντοιην φιλοτητα.—Od. ο. 245.
SYN. Φιλεω, ὑπερφιλεω.

Περιφλευω
Τες δε ζῶντας περιφλευει. Ar. N 395. (al. περιφλυει)
SYN. Περιφλεγω, περικαιω.

Περιφοβος.
Περιφοβόν μ' εχει ταρβος ετητυμως. Aesc. Supp. 744.
SYN. Επιφοβος, καταφοβος, ὑπερφοβος, εριταρβὴς, ταρβαλέος, περιδεὴς, επιδεὴς, καταδεὴς. περιθαμβὴς, φοβερὸς, δειματοεις. πτὼξ, πτοιαλέος, δειλὸς.

Περιφοιβαζω, Περιφοιβαω. Vid. Φοιβαζω.
—Πινόεν περὶ δερμα γεροντος
Παντῆ φοιβησαντες,—Ap. 2. 302.

Περιφοιτος.
Μισῶ και περιφοιτον ερωμενον,—Call. Ep. 1.

Περιφορητος.
Ο περιφορητος Αρτεμων, Anac. 62. 2.
SYN. Περιακτος, πολυτροπος, ευπεριαγωγος, ευστροφος.

Περιφραδεως.
Ωπτησάν τε περιφραδεως,—Il. α. 466.
SYN. Εμπειρως, εντεχνως, επισταμενως.

Περιφραδης.
—Και σῆμα περιφραδὲς αλλό τι ειπω. Od. ψ. 73.
SYN. Εμπειρος, ασῶος, ευφυὴς, δαημων, φραδμων.—αριδηλος.

Περιφραζω, Περιφραζομαι.
—Ημεῖς οἵδε περιφραζωμεθα παντες
Νοστον. ὅπως ελθησι—Od. α 76.
SYN. Περιλεγω, γλωσσοστροφεω.—περισκεπτομαι, περιφρονεω.

Περιφρονεω

Περιφρονεω.
Αεροβατω και περιφρονω τον ἡλιον. Ar. N. 225.
SYN. Καταφρονεω. ὑπερφρονεω, περιοραω, ὑπεροπτομαι, περιεγγαζομαι, διασκεπτομαι, περισκεπτομαι. περισωφρονεω, αναζητεω. κατασκοπεω.

Περιφρων.
Κουρη Ικαριοιο περιφρων Πηνελοπεια. Od. α. 329.
SYN. Περισσοφρων. εχεφρων, πολυφρων, σωφρων, συνετος.

Περιφυμι. Περιφυω.
Κυσσε και περιφυναι ἑον πατερα,—Ib. ω. 235.
Κατα ψυχεισαν περιεφυσαν περσικαι. Ar. N. 151.
SYN. Επιφυω, προσφυομαι, συμφυομαι, περιπλεκομαι.

Περιφυσητος.
Και Κριτυλλαν περιφυσητω. Ar. L. 323.

Περιφυτευω.
—Περι δε πτελεας εφυτευσαν. Il. ζ. 419.
SYN. Παραφυτευω, καταφυτευω, φυτευω.—επισπειρω, κατασπειρω, παρασπειρω.

Περιχαρης.
—Περιχαρης δ' ανεπταμαν. Soph Aj. 702.
SYN. Περιγηθης, επιχαρης, περιτερπνος.

Περιχευμα. Περιχυμα.
—Ω περιχευμα φαεινου κασσιτεροιο,
Αμφιδεδινηται—Il. ψ. 561. sch.

Περιχεω, Περιχεομαι, Περιχεω.
—Οφρα βοος χρυσον κερασιν περιχευη. Od. γ. 426.
Ως δ' ὅτε τις χρυσον περιχευεται αργυρω ανηρ. Ib. ζ. 232.
—Περι δ' ηερα πουλυν εχευε. Il. ε. 776.
SYN. Περιχυμι, περιχυω, εκχυω, περικλυζω.

Περιχθων.
Γελασσε δε πασα περιχθων
Χαλκου ὑπο στεροπης,—Il. τ. 362.

Περιχορευω.
Εκεισε και το δευρο περιχορευουσα,—Eur. Ph. 327.
SYN. Περιορχεομαι, περισκιρταω.

Περιχρεμπτης.
Περιχρεμπτα βρυαζεις, Aesc. Supp. 885.

Περιψαω.
Τα βλεφαρα περιεψησεν,—Ar. Pl. 730.
SYN. Αναψαω, καταψαω, επιτριβω. εκμασσω, περικαταμασσω.

Περιωδυνος.
—Τις αν εν ταχει, μη περιωδυνος, Aesc. Ag. 1457.
SYN. Βαρυωδυνος, πολυωδυνος, τριωδυνος.

Περιωπη.
—Ταχα εισομαι ες περιωπην. Il. ξ. 8.
SYN. Αλεωρεια.—φροντις, περισκεψις.—περιοψις.
EPITH. Ευορμος.

Περιωπης,
—Διρφυι περιωπεα κυδρον Ερωτα, Orph. 14.

Περιωσιος, Περιωσιον, Adv.
Ουτε σε νεικειω περιωσιον.—Il. δ. 359.
SYN. Περισσος.—περισσως, αγαν. παρα το προσηκον.

Περκα, Περκις.
—Ιερον ιχθυν Η περκας—Call Fr.
Και λαβρε περκης δελφακας—Ep. l. 3.
Περκη τ' ανθεσιχρως,—Ath. 4.

Περκαζω.
—Αρτι γενεια Περκαζων,—Ib. 5 76.
SYN. Μελαινομαι.—εμποικιλλω. μελανιζω, πεπαινομαι. πεττομαι.

Περκνος.
Ευτ' αν λαβραζων περκνος,—Lyc 260.
SYN. Μελας, κελαινος, περκος. ποικιλος.

Περκνος.
Αυτικα δ' αιετον ἡκε τελειοτατον πετεηνων
Μορφνον, θηρητηρ', ὁν και περκνον καλεουσιν. Il. ω. 316.

Περκωσιος.
Υιε δυω Μεροπος Περκωσιου, ὁς περι παντων
Ηιδεε μαντοσυνας,—Il. λ. 329.

Περνημι, Περναμαι, Περναω.
—Και περνας νησων επι τηλεδαπαων. Il. χ 45.
Αλλους μεν γαρ παιδας εμους ποδας ωκυς Αχιλλευς
Περνασχ', ὁντιν' ἑλεσκε,—Il. ω. 752.
SYN. Πεπραω, πιπρασκω, απεμπολεω.

Περοναω.
Δουρι μεσον περονησε τυχων,—Il ν. 397.
SYN. Διαπειροναω, εμπεροναω, καταπεροναω, εμπορπαω. πορπαζω. πορπακιζω, διαπειραω. διερχομαι, διατρεω. καθηλοω.

Περονη, Περονις.
—Εν δ' αρ εσαν περοναι δυοκαιδεκα, πασαι
Χρυσειαι, κληισιν ευγναμπτοις αραρυιαι. Od. σ. 292.
—Ωι χρυσηλατος
Προυκειτο μαστων περονις.—Soph. Tr. 942.
SYN. Πορπη, επιπορπημα, ενετη.
EPITH. Ευγναμπτος, ισχαλεα, θυοεσσα, χρυσηλατος, φαεινη.

Περονητις.
Ουδε μοι αμπεχοναι περονητιδες—Ep. l. 3.

Περονημα?
—Θεῶν περοναματα φασεις? Theoc. 15. 79.
Περονητρίς
—Και ταν περονητρίδα λαζεῦ. Ib. 21.
Περρα.
Σκια καλυψει περραν,—Lyc. 1428. (al. πετρον.)
SYN. Ηλιος.
Περροχος.
Περροχος ὡς ὅτ᾽ αοιδὸς ο Λεσβιος, αλλοδαποισιν. Sapph. 16.
SYN. Υπειροχος, εξεχων.
Περσαι.
Ει δέ σε και Περσας ιδεειν γλυκὺς ἱμερος αἱρεῖ
Χρυσεα τοι κεινων μεν επὶ χροῒ τευχεα φωτων,
Χρυσεα δ᾽ αὖθ᾽ ἱπποισιν επι στοματεσσι χαλινα.
Χρυσῷ δ᾽ αμφι ποδεσσιν εκοσμησαντο πεδιλα—
Μῦνοι γάρ τ᾽ Ασιης βασιλευτατον εθνος εχουσι
κ. λ. Dion. 1060.
EPITH. Ιππομαχοι, πυργοδαϊκτοι, πυρσολατραι, τοξοφόροι, φονιοι, φαρμακτῆρες.
PHR. Δυσπολεμον δὴ γενος Περσων.
Περσων των μεγαλαυχων
Και πολυανδρων στρατιαν. Aesc.
Τοιονδ᾽ ανθος Περσιδος αιας οιχεται ανδρῶν,
Ους πέρι πᾶσα χθὼν Ασιητις
Θρεψασα, ποθῳ στενεται μαλερῷ. Aesc.
Περσεὺς
Περσεως τε εν φρενὶ
Καρδιαν σχεθων, Aesc. Ch. 831.
Η τεκε Περσηα παντων αριδεικετον ανδρῶν. Il. ξ. 320.
EPITH. Αντιθεος, ισοθεος, αρχεγονος, κρατεροφρων, δρεπανηφόρος, ευρυμεδων, λαιμοτόμος, χρυσαυρος, ταχυγονος, εὐπτερος, ωκυπεδιλος, ωκυπετης, Γοργοφόνος, Δαναΐδης.
PHR. Ζηνὸς χρυσειοιο παῖς κλυτος—Opp.
Ουρανιης βλαστημα γονῆς, κορυθαιολε Περσευ. Hes.
Τον χρυσοπατρον μορφνον,—
Τον πατεργον αρσιν᾽ αεβυλοπτερον.
Καμπτηροκλεπτης τριπλανῆ ποδηγιας. Lyc.
—Πτεροεις τα πεδιλα. Ep.
Περσεα λαιμοτομον ὑπερ αλος
Ποτανοισι πεδιλοισι,—Eur.
Περσεπτολις.
Εξιῦ Αθαναια περσεπτολι,—Call. 5. 43.
Περσεφασσα, Περσεφονεια, Περσεφονη. Vid. Φερσεφονη.
—Ων αριθμὸν εν νεκροῖς
Πλειστον δεδεκται Περσεφασσ᾽ ολωλοτων. Soph. An 906
Αυτὰρ επεὶ ψυχας μεν απεσκεδασ᾽ αλλυδις αλλη
Αγνὴ Περσεφονεια γυναικῶν θηλυτεραων, Od. λ. 385.
Η τεκε Περσεφονην λευκωλενον, ἣν Αϊδωνεὺς
Ηρπασεν ἧς παρὰ μητρός—Hes. Θ. 913.
EPITH. Ανυμφευτος, αθνητος, αγελαστος, αγαυὴ, αγνὴ, αρρητος, βριμὼ, οβριμὼ, ερατὴ, επαινὴ, ευδυνατος, λευκιππος, μελιτωδης, μουνογενεια, μελαμπεπλος, μελανοπτερος, κροκοπεπλος, νυχαυγὴς, νεκυοσσόος, μανιωδης, περικαλλης, καλλιπαις, καλλιπλοκαμος, κυανῶπις, σκοτοισσα, χθονια.
PHR. Λευκιππος θυγατηρ Δαματρος. Pind.
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονιην, ενεροισιν ανασσαν. Apoll.
Λεπτυνιν κ τρομεουσαν, υδαιαν θεόν. Lyc.
Ειροδια θυγατερ Δαματρος, ἁ τῶν
Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις,
Και μεθαμεριων,—Αρρητος κορα. Eur.
Πλουτωνος πολυτιμε δαμαρ, κεδνὴ, βιοδωτι
Η κατεχεις αϊδαο πυλας ὑπὸ κευθεα γαιης,
Πραξιδικη, ερατοπλοκαμε, Διὸς θαλος ἁγνόν
Ευμενιδων γενετειρα, ὑποχθονιων βασιλεια.
Μῆτερ εριβρεμετου πολυμορφου Ευβουλῆος,
Ωρῶν συμπαικτειρα, φαεσφορε, αγλαομορφε.
Σεμνὴ παντοκρατειρα κορη, καρποῖσι βρυουσα,
Ευφεγγὴς, κερουσσα, μονὴ θνητοῖσι ποθεινὴ.
Ειαρινὴ, λειμωνιασιν χαιρουσα πνοῖσι,
Ιερὸν εκφαινουσα δεμας, βλαστοῖς χλοοκαρποις,
Αρπαγιμαία λεχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα.
Ζωὴ και θανατος μουνη θνητοῖς πολυμοχθοις
Φερσεφονεια, φερεις γαρ αεὶ, και παντα φονευεις. Orph.
Περση.
Μητρος τ᾽ εκ Περσης, τὴν Ωκεανὸς τεκε παιδα. Od. κ. 139.
Περσηϊαδης.
—Σθενελου Περσηϊαδαο. Il. τ. 116.
Περσηϊος.
Περσηϊον αἷμα. Theoc. 24. 72.
Περσηΐς.
Περσηΐς τ᾽, Ιανειρά τε—Hes. Θ. 356.
Περσης (Vid. Περσαι)
Περσις, Περσιδες.
Περσιδες δ᾽ ακροπενθεῖς. Aesc. Pers. 135.
EPITH Βαθυζωνος.
Αι δ᾽ αβρογοοι Περσιδες, ανδρων
Ποθεουσαι ιδειν αρτιζυγιαν, κ. λ. Aesc. Ib. 541.
Περσις.
Μη μετρειν σχοινῳ Περσιδι την σοφιην. Call. Fr.
Περσις (εἶδος ἱματιε.)
Οι μεν καλοῦσι Περσιδ᾽, οἱ δε καυνακην. Ar. V, 1132.

Περσικαὶ, (Vid: περιφωι.) Περσικα τά, (εἶδος ὑποδηματος.)
Ου προς τον οροφον ανατεινῶ τα περσικά. Ib. L. 229.
Περσικος ορνις.
Ὥςε καλεῖται Περσικος ορνις.—Ib. Av. 485.
SYN. Μῆδος ορνις. αλεκτωρ.
Περσοδιωκ]ης.
Μιλτιαδυ σ]ησαντος ὁμασπιδα περσοδιωκ]ην. Ep. l. 4.
Περσονομεομαι.
Ουκ ετι Περσονομῦνται, Aesc. Pers. 587.
Περσονομος.
Και περσονόμυ τιμης μεγαλης, Ib. 922.
Περυσι, Περυσινός.
—Διὰ την περυσι κωμωδιαν. Ar. A. 377.
—Το τριβλιον
Το περυσινὸν τεθνηκέ μοι. Ib. R. 1015.
Πεσημα, Πεσος.
Εκβλητον, η πεσημα φοινια δορός; Eur. Hec. 697.
Ιδυ θεασαι τάδε τεκνων πεσηματα. Ib. Herc. F. 1131.
Πεσεα δαῖα αυτιχ' αιμαξετον. Ib. Ph. 1318.
SYN. Πτῶμα. πλῶσις. νεκρός.
Πεσσος.
Πεσσὺς προσελθών.—Ib. M. 68.
SYN. Κυβος. ψῆφος. κροκαλη.
Πεσσονομεω.
—Τάδε πεσσονομῶν. Aesc. Supp. 13.
EXP. Ὑπὸ τυτων λογιζομενος.
Πεσσω, Πετ]ω. Vid. Πεπ]ω.
—Αλλ' επὶ νηυσὶ χολον θυμαλγεα πεσσει. Il. δ. 513.
—Ὥς τις τυτων γε βελος και οικοθι πεσση. Ib. θ. 513.
Πεταζω, Πεταω.
—Ο δ' ἕζετο χῦρε πετασσας, Il ω. 115.
—Ανα θ' ἱςία λευκ' επετασσαν. Od δ. 783.
SYN. Πεταννυμι, εκπεταννυμι, αναπεταννυω, παρατεινω. ανέχω. απλοω
Πετασμα.
Δμωαὶ, τι μελλεθ', αἷς επεςαλται τελος
Πεδον κελευθυ ς]ρωννυναι πετασμασιν; Aesc. Ag. 917.
SYN. Καταπετασμα, ς]ρῶμα καλυμμα.
Πεταλον. Poet. Πετηλον.
Δενδρεων εν πεταλοισι καθιζομενη πυκινοισιν. Od. τ. 520.
—Πολλὰ δ' εραζε
Λειμωνων εαροτρεφεων πιπ]εσκε πετηλα. Mosc. 2. 67.

SYN. Φυλλον, ακρεμων, οραμνος, λεπις, ελασμα, ελασμός.
EPITH. Απαλὸν, αρτιφυτον, ἁβρὸν, αυχηρὸν, αρραγὲς, αυτοφυτον, γλαυκὸν, δροσερὸν, δαφναῖον, κροκεον, ευῶον, μαρινὸν, κορωνιῶον, μυνριζον, οιτοτόκον, πριονωδης, πολυςαφυλον, πολυγιαμπ]ον, ὑψικομον, φιλακρητον, φιλοςαφυλον, χλοερὸν, χλωρόν.
Πετασος.
—Καλλιτελης εκρεμασεν πετασον, Ep Suid.
SYN. Πῖλος. σκιαδιον.
Πεταυρον.
Ο δ' εκ πεταυρυ κλαγγὴν εἶπε βοησας. Suid.
SYN. Παγὶς, σανὶς. καμαξ. πετευρον.
Πετεεινὸς, Πετεινὸς, Πετηνός.
—Οισί τε τεκνα
Αγρόται εξειλοντο παρος πετεηνὰ γενεσθαι. Od. π. 217.
—Και π]ερυγεσσιν αειρομαι, ὥςε πετεινὸν, Theog. 1093.
Ὡς' ορνιθων πετεηνῶν εθνεα πολλά. Il. Ϲ. 459.
—Αιετον—οξυτατον—ὑπυρανιων πετεηνῶν. Ib. ρ. 675.
SYN. Ορνις. π]εροεις, π]ηνὸς, πετηνὸς, ποτητὸς, ποτηνὸς. π]ερωτὸς.
Πειδνάμενυς τε νεφεσσιν ὑπ' ηνεμοεντι πετεαυρ, Maneth.
Πετευρον.
—Επ' αιθαλοεντι πετευρῳ. Theoc. 13. 13.
SYN. Σανιδιον, δοκος, σχιδαξ. ερειψιμον ξυλον.
Πετευριςὴρ.
Αιθροβατας, σηκ]οισι πετευριςῆρας εν εργοις. Man. 4. 278.
Πετεως.
Ω υἱὲ Πετεῶο διοτρεφεος βασιλῆος. Il. δ. 338.
Πετομαι.
—Τοὶ δ' επετοντο θοὰς επὶ νῆας Αχαιῶν. Il. χ. 514.
SYN. Πεταμαι, πεταομαι, ἵπ]αμαι. φερομαι. τρεχω.
Πετοσιρις.
Ου γαρ τις τοιης σοφιης επεμησατο κῦδος,
Η μυνος Πετοσιρις.—Man 5. 10.
Πετρα.
Πετρη τ' Ωλενιη,—Il. Ϲ. 617.
SYN. Πετρος λιθος.
EPITH. Αιγιλιψ, αναιδὴς, ανικητος, αρρηκτος, αρραγὴς, ατειρὴς, ανηρά. ατεραμνος, ακροτομος, αδαμπτος, ακ]αια, αντιπυργος, αλιμυρὴς. αλιβροχος, αλικλυςος, αυτοςροφος, αφοιτητος, αθητος, αελληεσσα, αγχινεφὴς, αλεγεινων,

γητων, ακροφαληριοωσα, διψας, κοιλας, κυκλας, λευρας, βαθυπλεκτος, γλαφυρα, ηλιβατος, επηρεφης, ευπαγης, κακοξεινος, κοιλη, περια, μελισαγης, ευκρηνος, ευτρητος, περοειδης, μελανοκαρδιος, οκρυοεσσα, περιμηκης, προβλης, πλαγκτη, παιπαλοεσσα, πολυηχης, πολυκνισσος, περιτροχος, πυριθαλπης, στυφελη, στυγερα, στεγανη, σιμβληις, υψηλη, βαθεια, υψηλοκρημνος, υψικρημνος, φιλορνος, προθελυμνος, ρηξηνωρ, ταμεσιχρως, λεπρας, λισσας, ρωγας, φωλας, ερημας, Λυδια, Σειρηνις.

Πετρακης

Χρη δε και ευπεταλον πετρακεα λααν εχοντας
Αρασθαι παρα βωμον εναιρομενης εκατομβης. Orph. L.

Πετραιος, Πετρινος, Πετρηεις, Πετρηρης, Πετρωδης, Πετρηρεφης.

Εν ταφω πετραιω, Soph. El. 152.
Πετρινης κοιτης. Ib. Ph. 161.
—Και Αυλιδα πετρηεσσαν. Il. β. 496.
—Τασδε πετρηρεις στεγας. Soph. Ph. 1294.
Πετρωδει καταφρακτος εν δεσμω. Ib. An. 970.
—Και πετρηρεφη
Αυτοκτιτ' αντρα,—Aesc. Pr. 300.
S Y N. Λιθινος, υπολιθος.

Πετρορριφης.

Δελφων δ' ανακτες ωρισαν πετρορριφη
Θανειν εμην δεσποιναν—Eur. I. 1222.

Πετρορυτος. Vid. Νυμφαι.

Πετρος.

—Ετερηφι δε λαζετο πετρον
Μαρμαρον, οκριοεντα,—Il. π. 734.
S Y N. Λαας, λιθος, χερμα. πετρα.
E P I T H. Αναιδης, μυλοειδης, δακρυοεις, θανατηφορος, ολοοιτροχος, πολιος, ακοντιστης, μυστοδομος, τανυπλευρος, ευστοχος, περιηγης.

Πετρος (Σιμων)

—Φατο μυθον αναξ πειθημονι Πετρω. Nonn. 5.
E P I T H. Κλεινος, οικτρος, σκυθρωπος, θρασυς, λινοπλοκος, θεουδης.
P H R. Ανδρομεης αγελης αλιευς.—σοφης πληθυν.—
Υγροπορυ Σιμωνος αδελφεος ιχθυβολησς. Nonn.

Πετροτομος.

Χιονεην με λιθον παλιναυξεος εκ περιωπης
Λαοτυπος τμηξας πετροτομοις ακισι, Ep. l. 4.

Πετροφυης. Vid. Πολυπυς.

Πετροω.

Εφ' οις δ' απειλεις ως πετρωθηναι με χρη. Eur. Or. 547.
S Y N. Καταπετροω, καταλευω.

Πετρωμα.

Θανειν υπ' αστων λευσιμω πετρωματι. Ib. 442.

S Y N. Λιθασμος, λιθοβολια.

Πευθομαι. Vid. Πυνθανομαι.

—Εταρυς προϊην πευθεσθαι ιοντας. Od. ι. 88.

Πευθω

Πευθω τιν' ημιν—νεαν φερει. Aesc. S. T. 376.
S Y N. Αγγελια.

Πευκαλιμος.

—Ταδε ηδε' ενι φρεσι πευκαλιμησι. Il. θ. 366.
S Y N. Φρονιμος, σωφρων, συνετος, πυκνος. πικρος, δριμυς.

Πευκεδανος.

—Πτολεμοιο μεγα στομα πευκεδανοιο: Il. κ. 8.
S Y N. Ολεθριος.

Πευκη.

—Πολλας δε τε πευκας. Il. λ. 494.
Πυρσωδη φλογα πευκας, Eur. B. 146:
S Y N. Πιτυς.—λαμπας.
E P I T H. Αζαλεα, αιθαλοεσσα, πυροεσσα, πιων, υψηλη, χρυση, θιασωδης, ορεσιας, Βακχιας, Δελφις.
Πευκαι ακαρποι εασιν, αειθαλεες περ εουσαι. Pol.

Πευκηεις, Πευκινος.

Πευκαενθ' Ηφαιστον—Soph. An. 125.
Και πευκινης λαβοντα λαμπαδος σελας. Ib. Tr. 1214.
S Y N. Πιτυινος.

Πεφναιος.

Τρηρωνος εις αρπαγμα πεφναιας κυνος. Lyc. 86.
S Y N. Ολεθριος.

Πεφνω.

Πηδαιον δ' αρ' επεφνε Μεγης.—Il. ε. 69.
S Y N. Αναιρεω, φονευω, κτεινω.

Πεφυκω. Vid. Φυω.

—Και χειρες ααπτοι
Εξ ωμων επεφυκον επι στιβαροισι μελεσσιν. Hes. α. 76.

Π Η.

Π Η.
Η πη με πορτιρω πολιων—αξεις Il. γ. 400.
S Y N. Η, οπη, πως, πυ.

Πηγαιος.

Πυλων παροιθεν δ' ουχ ορω
Πηγαιον—χερνιβ' επι φθιτων πυλαις. Eur. Alc. 97.
S Y N. Κρηναιος.

Πηγανον.

Ουδ' εν σελινω πυ 'στιν, ουδ' εν πηγανω. Ar. V. 478.

S Y N.

SYN. Ρυτη. φαικανον.

Πηγαζω.

Πηγαζει το διαυγὲ εν ομμασι—Ep. l. 4.

SYN. Βλυζω, υποβλυζω, αναβλυζω.

Πηγάς.

—Και πηγάδας, αἰτ' επὶ γαιαν
Πνευσαντος Βορεαο, δυσηλεγέες τελεθουσι. Hes. ε. 503

SYN. Πηγυλὶς, κρυμὸς.—παγετὸς, εριπτη.

Πηγασος,

—Και Πηγασος ἵππος. Ib. ϑ. 281.
Ουδε τοσον πετοτητα τανυπτερος ηερα τεμνων
Πηγασος ὑψιποτητος, όσον—Nonn. l. 37.

EPITH. Τανυπτερος.

PHR. Πειρηναῖος πῶλος. Eur.
Ἱερὸς, πτερωτὸς ἵππος. Arat.
—Τᾶς οφιωδεος ὑἱὸν Γοργόνος—Pind.
Οιος αερσιποτητος αλημονι συνδρομος αυρη,
Πηγασος ωκυπετης απισευσατο Βελλεροφοντην. Nonn.

Πηγασιος. Πηγασις.

Ω Πηγασιόν μοι φησι γενναῖον πτερόν. Ar. Pa. 75.
Πηγασίδος κρηνης τεχταρων λιβαδων. Ep. l. 1.

Πηγεσιμαλλος.

—Αρνειῷ—πηγεσιμαλλῳ. Il. γ. 197.

SYN. Βαθυμαλλος, δασυμαλλος. ευπαγὴς, ευτραφὴς.

Πηγὴ.

—Ενθα δε πηγαὶ
Δοιαὶ αναΐσσουσι Σκαμανδρου δινηεντος. Ib. χ. 147.

SYN. Κρηνη, πιδαξ. λιβας, ροὴ, ναμα.—ριζα, αρχὴ.

EPITH. Αλιμυρὴς, αγαθορρυτος, αεναος, ακηρασιος, βαθυκολπος, δολερα, θεοδεγμων, γλυκερα, διαυγὴς, ευδροσος, οινὰς, λιβὰς, καθαρὰ, νεορρυτος, καλλιρροος, περικαλλὴς, καλλιχορος, ερεσσα, ορεσσιχυτος, ὑδροτοκος, φυσιζωος. Κασαλὶς.

Αμφὶ δ' αρ' αιγειρων ὑδατοτροφων ἦν αλσος
Παντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δε ψυχρον ρεεν ὑδωρ
Ὑψόθεν εκ πετρης.—Hom.
Τυτθὸν ὑδωρ νασταις αγχιπτολις εβλυε πηγή.
Πηγῆς ενδομυχοιο παλιμπυὲς εμπεδον ὑδωρ.
Πηγῆς αγχιποροιο ρεει πανδημιον ὑδωρ. Nonn.
—Κελαρυζον ευκρηνη διὰ πετρης.
Νᾶμα Βορειαης ψυχροτερον νιφαδος.
Αεναον καθαρὸν τε παρερχομενοισιν ὁδιταις
Πηγὴν αμβλυζει γειτονεουσα ναπη. Ep.
Ευρον αεναον κρανην ὑπὸ λισσάδι πετρη
Ὑδατι πεπληθυῖαν ακηρατῳ· αἱ δ' ὑπενερθεν
Αλλαι κρυσταλλῳ ηδ' αργυρῳ ινδαλλοντο,
Εκ βυθοῦ—κ. λ. Theoc. 22.

Ηὺς ασβεστος παγα. Synef.
—Αενναι χευματα πηγᾶν. Sibyl.
—Παγὰ δακρυων. Soph.
Παγὰν αμβροσιων επεων. Pind.

Πηγνυμι, Πηγνυω, Πησσω.

—Πῆξαί τ' επὶ τυμβῳ ερετμόν. Od. λ. 77.
Αλλα μεν εν χροῒ πηγνυτ' αρηΐθοων αιζηων. Il. ο. 315.

SYN. Διαπηγνυμι. εκπηγνυω, καταπηγνυμι, συμπηγνυω. παραπηγνυμι, κατασκευαζω. καταπηγνυω. κρυσταλλουμαι.

Πηγορρυτος.

Και χθονιοι γαιης πηγορρυτοι ιμμαδες αγναί. Orph. H.

Πηγὸς

—Δωδεκα δ' ἵππους
Πηγὸς, αθλοφορους.—Il. ι. 124.

SYN. Ευπαγὴς, ευτραφὴς, γενναῖος. μελας.

Πηγυλὶς.

—Νὺξ—πηγυλὶς,—Od. ξ. 472.
—Ενθεν αυτμη
Πηγυλὶς οκρυοεντος αναπνεουσα μυχοῖο
Συνεχες, αργινοεσσαν αεὶ περιτετροφε παχνην. Ap. 2. 739

SYN. Πηγὸς.—παγετωδης, ψυχρά.

Πηδαῖος.

Πηδαῖον δ' αρ επεφνε Μεγης Αντηνορος υἱὸν
Ος ρα νοθος μεν εην, πυκα δ' ετρεφε δια Θεανω
Ισα φιλοισι τεκεσσι, χαριζομενη ποσεϊ ᾧ. Il. ε. 69.

Πηδαλιον.

Πηδαλιον μετὰ χερσὶ θεουσης νηὸς εχοντα. Od. γ. 281.
Γυνὴ δε χρηστὴ πηδαλιον εσ' οικιας. Sent.

SYN. Οιαξ, οιακισμα.—αυχὴν.

EPITH. Ευξοον, ευναῖον.

Πηδασος.

—Αισηπον και Πηδασον, ὕς ποτε νυμφη
Νηῒς Αβαρβαρεη τεκ' αμυμονι Βουκολιωνι. Il. ζ. 21.

Πηδασος.

Εα δε παρηορησιν αμυμονα Πηδασον ἵει. Ib. π. 152.

Πηδασος.

Ναῖε δε Σατνιοεντος ευρρειταο παρ' οχθας
Πηδασον αιπεινήν—Ib ζ. 35

EPITH. Αμπελοεσσα, αιπηεσσα.

Πηδαω.

—Ο δ' υψόσε ποσσὶν επηδα. Il. φ 269.

SYN. Αλλομαι, σκιρταω, ορχεομαι. εξορμαω.—υπερηφανεω.
Τις ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδηματος ευπετέος αναΐσσων; Aesc.

Πηδημα.
Συνασφαδάσῳ και ταχει πηδηματι. Soph. Aj. 844.
SYN. Αλμα, σκιρτημα, πηδησις.
Πηδινος.
—Μεγα δ' εβραχε πηδινος αξων.—E. M.
Πηδον.
—Αναρριπτειν ἁλα πηδῷ. Od. η. 328.
SYN. Κωπη.
Πηθω. (inuf.) Vid Πασχω.
—Μη πησας μογης. Aesc. Ag. 1633.
Πηκτη.—Πηκται.—Πηκτα τα.
Λευκοτερα πακτας ποτιδειν,—Theoc. 11. 20.
—Δικτυα, πηκτας. Ar. Av. 528.
Κλεισ πηκτα δωματων. Ib. A. 478:
SYN. Τροφαλις, τυρος, γαλα.—παγαι.—θυρα.
Πηκτις.
—Κηγω πακτιδ' αειραμενος. Theoc. Ep. 5. 2.
—Η ειρει τας πηκτιδας. Ar. Th. 1230.
SYN. Κτεις. συριγξ. πανδουριον, οργανον.
EPITH. Καλη, λιγυηχης, συμφοκόμος, πυκνα.
Την κελαδειναν
Πηκτιδα μυσοπολοις χερσιν επηρεθισα. Ep.
Νυν δ' αβρως ερεισσαν
Ψαλλω πηκτιδα.—Anac.
Πηκτος.
Ελκομεναι νειοιο βαθειης πηκτον αροτρον. Il. κ. 353.
SYN. Ευπηκτος, ευπαγες, συμπηκτος, συνεσος.
Πηλαμις.
Ενθ' η παροικος πηλαμις χειμαζεται. Ath 7.
Πηλιγων.
Ος τεκε Πηλιγονα κλυτον εγχει'—Il. φ. 159.
Πηλειδης, Πηλειων, Πηληϊαδης, Πηληϊος.
Τοισι δε Πηλειδης αδινυ εξηρχε γοοιο. Il. σ. 316.
—Ξανθης δε κομης ἑλε Πηλειωνα. Ib. α. 197.
—Πηληϊαδεω Αχιλῆος. Ib. 1.
—Νοςησαντα δομον Πηληϊον εισω. Ib. σ. 60.
Πηλευς.
Πηλεῦ, ὃς περὶ κῆρι φιλος γενετ' αθανατοισι. Il. ω. 61.
Πηλῆος πτολιεθρον επωνυμον ανδρες εχουσι
Εξοχα ναυτιλιης δεδαημενοι —Dion. 261.
EPITH. Αμυμων, αντιθεος, ευσθενης, ἱπποτης,
—Γερων ἱππηλατα Πηλευς
Εσθλος Μυρμιδονων βεληφορος,—Hom.
Πηλεα τ' Αιακιδην, Αιγινης αγλαον ὑδν,
Ος Δολοπεσσιν ανασσεν ενι Φθιῃ εριβωλῳ. Orph.

Πηλεως ηρωος, ευδαιμονος γαμβρε θεων. Pind.
Πηληξ. Vid. Κορυς.
—Καρη πηληκι βαρυνθεν. Il. θ. 308.
EPITH. Αγναμπτος, βριαρη, ευλοφος, περισσολοφος, λοφοεσσα, ιπποκομος, τετραφαλος, χαλκοβαρης, φαεινη.
—Αμφι δε καλη
Τετραφαλος φοινικι λοφῳ απελαμπετο πηληξ. Apoll.
Πηλιας.
Πηλιαδα μελιην, την πατρι φιλῳ πορε Χειρων
Πηλιου εκ κορυφης,—Il. π. 143.
—Πηλιαδας δε παρεξημειβον ερυπνας. Ap. 1. 581.
Πηλιον.
—Και Πηλιον εινοσιφυλλον. Il. ϐ. 757.
EPITH. Αιπεινον, νιφοεν, ὑλοεν, εὐφιλαρητον.
Πηλιον ω Φιλυρης νυμφηιον—Call.
Πηλοβατης.
Πηλοβατης δ' εσιδων. Hom. B. 234.
Πηλοδομος.
Πηλοδομεις τοιχοις—Ep. l. 4.
Πηλοδομεω.
—Και φιλοτεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδων
Χειλεσι καρφιτην πηλοδομει θαλαμον. Ep. l. 1.
Καρφεσι κολλητον πηξαμενη θαλαμον. Ib.
Πηλος.
—Πηλε δραχα ριψειν επ' αυτον. Ib.
EXP. Ἡ βεβρεγμενη γη.—οινος.
EPITH. Αλεξικακος, ευρωεις, ευωδης, ελυοεις, ιχμαλεος, ξανθοχροος, ομματεργατης, ψαμαθωδης.
Πηλογονος.
Πηλογονων ελατηρα,—Call. 3. 3.
SYN. Γηγενης. (πηλαγονων. E. M.)
Πηλοποιεω.
Τῷ πᾶσαν ἁλμη πηλοποιεῦντι χθονα. Lyc. 473.
Πηλοφορεω.
Ωσπερ πηλοφορεῦντες. Ar. Ecc. 310.
EXP. Πηλοφοροι μισθωτοι χειροτεχναι.
Πηλοχυτος.
Εκγονα πηλοχυτοις ξεινοδοκει θαλαμοις. Ep. l. 1.
Πηλυγις.
Πηλυγις σκευοντες αναπνευσα μυχοιο. E. M.
EXP. Η εκ τε κρυους πηξις.
Πημα.
Πατρι τε σῳ μεγα πημα,—Il. γ. 50.
SYN. Βλαβη, συμφορα, δυςυχια, ολεθρος, πημονη.
EPITH. Αυθαιρετον, ασχετον, αιπυ, αλεγεινον, αεικες, απροσοιςον, αασπετον, αργαλεον,

λέον, αδευκὲς, αελπ]ον, αΐδηλον, ασινρὸν, βραδὺ, βαρὺ, δαφοινὸν, δυσιμερον, θαλασσιον, θυμοβόρον, θεηλατον, νυσαλέον, καινοπαθὲς, λοιγιον, ολοὸν, πολυσονον, πολυπειθὲς, παλιγκοτον, παλιντραπελον, πολυαλγὶς, μεγαλοσονον, δυσθεατον, δυσοισον, χαλεπὸν.

Πημαινω.

Πημαινει Τρῶάς τε και Εκτορα.—Il. ο. 42.

SYN. Καταπημαινω, βλαπ]ω, κακοω.

Πημονη, Πημοσυνη. Vid. Πῆμα.

Εμοι χρῆν πημοναν γινεσθαι. Eur. Hec. 629.

—Μητε πολιτῶν επὶ πημοσυνας. Ib. Fr.

Πηνειὸς.

Ος ρ᾽ εν Πηνειὸν προΐει καλλιρροον ὕδωρ. Il. ϐ. 753.

Πηνειὸς μισγων ξυνὸν ροον εις ἅλα πεμπει. Orph.

Θεσσαλιην χωρην απολεῖ ποταμος βαθυδινης

Πηνειὸς βαθυρυς—Sibyl.

Πηνειὸς ὁ καλλιδινας. Eur.

SYN. Η κατὰ Πηνειω καλα τεμπεα,—Theoc.

Πηνελεως.

Πηνελεω δε μαλιςα δαΐφρονι θυμὸν ορινεν. Il ξ. 487.

Πηνελοπεια, Πηνελοπη.

Ως αγαθαὶ φρενες ἦσαν αμυμονι Πηνελοπειη. Od. ω. 193.

Πηνελοπης ιμερων κουριδιης αλοχυ. Theog. 1122.

EPITH. Εχεφρων, οινοβακχευτος, αγραυλος, πολυδωρος.

PHR.—Δῖα γυναικων.—Οδυσσῆος παρακοιτις—

Κουρη Ικαριοιο περιφρων Πηνελοπεια.

Ω γυναι αιδοιη Λαερτιαδεω Οδυσῆος. Hom.

Πηνελοψ.

Η πηνελοψ η χὴν τις, η περιςερά. Ar. Av. 1302.

Πηνη.

Γυιὰ γαρ εινασπρας αμναμοι τριπλαις

Πηναις κατεκλωσαντο δηναιας ἁλος. Lyc. 145.

Εν Δαιδαλεαις ποικιλλω

Λιθοκροκοισι πηναις. Eur.

Πηνιζω, Πηνιζομαι.

Ουτε τις εν ταλαρῳ πανιζδεται εργα τοιαῦτα. Theoc. 18. 32.

SYN. Μηρυομαι, συνιλιτ]ω, πηνιον κατάγω.

Πηνικα.

—Πηνίκ᾽ εςὶν αρα τῆς ημερας. Ar. Av. 1498.

SYN. Οπηνίκα, ποτε.

Πηνιον, Πηνισμα.

Πηνιον εξελκυσα παρεκ μιτον.—Il. ψ. 762.

Ισοτονα πηνισματα,—Ar. R. 1350.

SYN. Ατρακτος.—κωπωψ.

Πηὸς.

—Πηός τε, φιλος τε. Il. γ. 163.

SYN. Κηδεμων, συγγενης, φιλος.

Πηοσυνη.

—Τῆς μεν αναγει

Πηοσυνη και κῆδος επειχθηναι ὁμιλειν. Ar. 1. 48.

SYN. Κηδεια, συγγαμβρια, συγγενεια.

Πηρα.

—Αεικελιης επὶ πηρης. Od ρ. 357.

—Και αεικεα πηρην. Ib. ν. 437.

SYN. Κιβισις, θυλακος, σαγὶς, μαρσιπος, θηκη.

Σπερμοφόρον πηρην ωμαχθεα,—

Και πηραν μετρον σιτοδοκον σπορίμυ. Ep.

Πηροδετος.

Πηροδετῳ ὅγ᾽ ἱμαντι—Ep. l. 1.

Πηρὸς, Πηρομελὴς.

Αι δε χωλωσαμεναι πηρὸν θεσαν,—Il. ϐ. 599.

—Κατθανε πηρομελὴς. Ep. l. 3.

SYN Αναπηρος, εμπηρος, χωλος, λιπογυιος, ρακωδης, ρωγαλεος, κωφὸς. τυφλος.

Πηροω.

—Κἄντι πηρωσω γ᾽ε σοι

Τον παῖδα τυπ]ων,—Ar. R. 638.

SYN. Κολοω, λωβαομαι, κολοβοω, ακρωτηριαζω, σκοτιζω, τυφλοω, βλαπ]ω.

Πηρω.

Τοῖσι δ᾽ επ᾽ ιφθιμην Πηρὼ τεκε, θαῦμα βροτοῖσι,

Την παντες μνωοντο περικ]ιται—Od. λ. 286.

Πηρωσις.

Τεκνα, ποσοι πηρωσις, απαις βιος—Posid.

SYN. Πηρωμα, χωλωσις, χολοβωμα, αναπηρια, τυφλωσις, μειωσις, βλαβη, ελατ]ωσις, λειπ]υσμὸς, ορφανισις, σ]ερησις, καθαιρεσις.

Πητυα.

Αυτὸς γαρ εὗρε τῦ κακῦ την πητυαν. Prov.

SYN. Οπὸς, πυαρ, ταμισος.

Πηχυῖος.

—Πηχυον βοθρον ορυξας—E. M. (Od. sed ibi non comparet. vid. πυγυσιον)

—Ερετμα

Πηχυῖον πρὺχοντα σπειρὶ καλμοῖσιν εδησαν. Ap. 1. 379.

SYN. Ισοπηχυς, πηχυαῖος.

EXP. Ἱμαντιδιον.

Πῆχυς.

Αμφὶ δ᾽ εὸν φιλον ὑὸν εχευατο πηχεε λευκώ. Il. ε. 314.

SYN. Αγκων, αγκαλη, ωλενη, βραχιων, κυβιτον.

EPITH. Απαλὸς, απειλητὴρ, λευκὸς, εχιδνηεις, οινοψ, παιδοκομος, ροδαιθεις.

ΠΙΑΖΩ. Vid. Πιεζω.
—Τον ταῦρον απ' ωρεος ἄγε πιαξας
Τας ὁπλᾶς.—Theoc. 4. 35.

Πιαινω.
Ιππων πιαινεσδεσποτε παρειεια. Naz.
—Πιαινεται ὁ σ͂αχυς ὑτως. Theoc. 10. 47.
Εγωγε μεν δη τήνδε πιαινῶ χθονα. Aesc. S. T. 593.
SYN. Διαπιαινω, πιαλλω, λιπαινω.—ὑποτρεφω, χιλευω, θεραπευω.

Πιαλέος. Πιηεις.
—Δωσω πιαλέον χιμαρον. Ep. l. 6.
Ψαισά τε πιοεντα—Ep. Suid.
SYN. Εμπιμελος, καταπιμελος, πιμελὴς, πιμελωδης, πιωδης, πιων, λιπαρὸς, ευτραφὴς, ευθηλημων. θαλεθων, ιφιος, ευσαρκος.

Πῖαρ.
Ουτέ μιν εκ ωωσι βοῶν εκ πῖαρ ἑλεσθαι. Il. λ. 549.
SYN. Πιοτης, πῖον, πῖος, πιμελὴ, δημός.
EPITH. Μελινδές.

Πιασμα.
—Φιλον πιασμα Βοιωτῶν χθονί. Aesc. P. 807.
SYN. Λιπασμα, λῖπος, το λιπαινον.

Πιδακοεις.
Τακομαι ὡς πετρινα πιδακοεσσα λιβάς. Eur. Andr. 116.
SYN. Πολυπιδαξ. ευπιδαξ, πιδακωδης. πιδηεις. καθυγρος. πηγαζων.

Πιδαξ.
Πιδακος αμφ' ολιγης.—Il. π. 825.
SYN. Πηγή. λιβάς, σ͂αγών.
EPITH. Δακρυκοεσσα, ευυδρος, ἱερά, υδαια, πετραια. πορφυρεα, καλλιναος, τηλεβόλος, ὑγροτόκος. ψυχρός.

Πιδηεις. Vid. Πιδακοεις.
Ιδης εν κορυφῆσι καθιζετο πιδηεσσης, Il. λ. 183.

Πιδυτης.
Πιδυτην δ' Οδυσεὺς Περκωσιον εξεναριξεν. Il, ζ. 30.

Πιδυω.
—Καλὸν δ' ὑπὸ πορθμίσιν ὑδωρ
Πιδυει.—Ep. l. 1.
SYN. Αναπιδυω, διαπιδυω, βρυω, αναβλυζω.

Πιεζω.
Χειρὶ δ' ἑλὼν επιεζε βραχιονα,—Il. π. 510.
SYN. Αμφιπιαζω. καταπιεζω. συμπιεζω, προσπιεζω, ὑποπιεζω, θλιβω, βαρυνω, ανιαω, δαμαζω. λυπεω. μαλασσω. επεχω. καταβαλλω.

Πιειρος. Vid. Πιαλέος.
—Νειὸν μαλακὴν, πιειραν αρυραν. Il. σ. 541.
Πιειρας πεςθοντε πολεις—Ib. 342.

Πιερια.
Τας εν Πιερια θρεψ' αργυροτοξος Απολλων Ib. ς. 766.

Πιεριδες. Vid. Μουσαι.
Μωσαι Πιέριδες συναεισατε τὰν ῥαδινάν μοι
Παῖδα,—Theoc. 10. 24.
Ενθά ποθ' αγνας
Εννεα Πιερίδας λεγουσι Μουσας
Ξανθὰν Αρμονιαν φυτεῦσαι. Eur.

Πιθακνη.
—Ος τἆτον ὁρῶν οικοῦντ' εν ταῖσι πιθακναις. Ar. Eq. 789.
EXP. Μικρος πιθος, πιθοκοιτη. ερημος τοπος.

Πιθανὸς.
Πιθανὸς ετ' αυτὸς περιλαβεῖν κακῷ τινι. Eur. Or. 904.
SYN. Ευπειστος, ευλογος, δοκιμαστος, χαριεις, αστεῖος. αληθινος.

Πιθεω.
—Θεῶν τεραεσσι πιθησας. Il. δ. 398.
SYN. Πειθομαι, επιθαρρεω, ὑπακω.

Πιθηκιζω.
—Ὑπό τι μικρὸν επιθηκισα. Ar. V. 1281.
SYN. Κολακευω.

Πιθηκισμὸς.
—Οιοις πιθηκισμοῖς με περιελαυνεις. Ib. Eq. 883.
SYN. Κολασμὸς. θωπεια. απατη, μιμημα.

Πιθηκομορφος.
Πιθηκομορφῳ ποτμον Αιτωλῳ φθορον
Τευξει.—Lyc. 1000.

Πιθηξ. Πιθηκος.
Εν ᾗ πιθηκων παλμυς αφθιτων γενος
Δυσμορφον εις κηκασμὸν ῳκισεν τοσον. Ib. 691.
SYN. Πιθων, μιμώ, κερκοπιθηκος. ανθρωπαριον.
Λειπω τρισσὰ γενεθλα κακων μιμημα πιθηκων.
Τις γαρ αν ε σ͂υγεει τοῖον γενος, αισχρὸν ιδεσθαι,
Αβληχρὸν σ͂υγερὸν. δυσδερκετον. αιοβωλον. Op.
—Η πιθηκον επιβολον κακόν. Ath.

Πιθος.
—Πολλὸς δε πιθων ηφυσσετο οἶνος. Od. ψ. 305.
SYN. Κεραμος. πιθακνη.
EPITH. Ευρυκαρηνος, ευρυγαστειος. καρποφορος, φλογερὸς.

Πικραινω.
Ηδη τις Μορσων πικραινεται—Theoc. 5. 120.
SYN. Εκπικροω, πικροω, εμπικραινω, παραπικραινω, εκπικραινω, παροξυνω, δακνω, λυπεω. τραχυνω.

Πικρογαμος.
Παντες κ' ωκυμοροί τε γενοιατο πικρογαμοί τε. Od. δ. 246.
Πικρογλωσσος
Αι. Αι. πικρογλωσσες αρας. Aesc. S. T. 794.
Πικροτης.
—Και τοι δοξ' όταν λαβῃ
Γυναικα, γλωσσῃ πικροτης ενεςί τις. Eur. El. 1013.
SYN. Πικρια.
Πικροκαρπος.
Ωμοδακης σ' αγαν ἱμερος εξοτρυ-
νει πικροκαρπον ανδροκ]ασιαν τελειν. Ib. 699.
Πικροχολος.
—Πικροχολε τικ]ομενον ς]οματος. Ep. l. 3.
Πικρὸς.
Εν δ' επεσε ζωςῆρι αρηρότι πικρὸς οϊςός. Il. δ. 134.
SYN. Εκπικρος, επιπικρος, εμπικρος, καταπικρος, πολυπικρος, ὑποπικρος, αδευκὴς, εμπευκὴς, απηὴς, λυπηρὸς, ς]ρυφνὸς, τραχὺς, ενωμος, ς]ομφαξ, σφοδρὸς, οδυνηρὸς, χαλεπὸς.
Πιλεω.
Ουπω δηφαλεω μαλ' όπ' πέρι πιληθεῖσα. Ap. 4. 678.
SYN. Εμπιλεω, συμπιλεω, συμπιλοω, ς]εγνοω, συνωθεω, πυκνοω, ὁμαλιζω.
Πιλημα,
Ποιμενικὸν πιλημα.—Call. Fr.
SYN. Πῖλος, πετασος, καυσια, μιτρα.
Πιλιδιον.
Το πιλιδιον περὶ την κεφαλὴν.—Ar. A. 438.
SYN. Πιλίσκος, καμηλαυκιον, ραιακη.
Πιλναω, Πιλνημι, Πιλναμαι.
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικομες ελατας τε παχειας,
Ουρεος εν βησσῃς πιλνᾷ.—Hes. ε. 508.
—Ου γαρ επ' ουδει Πιλναται.—Il. τ. 93.
SYN. Προσβαλλω, εγχριμπ]ω, πελαζω, προσπελαζω.
Πῖλος.
—Μεσσῃ δ' ενὶ πῖλος αρηρει' Il. κ. 265.
Κεφαλῆφι δ' ὑπερθεν
Πῖλον εχειν ασκητὸν,—Hes. ε. 540.
SYN. Πιλημα, κυρβασια, κιδαρις, τιαρα.—ταγμα.
Πιμελη.
—Και καταρρυεῖς
Μηροὶ καλυπ]ῆς εξεκειτο πιμελῆς. Soph. An. 1023.
SYN. Λῖπος, λιπαροτης, ς]εαρ, πῖαρ, αλειφαρ.
Πιμπλεια.
—Ο μὰ Πιμπλειαν αειδει. Call. 4. 7.

Πιμπλημι, Πιμπλαομαι.
—Πιμπλᾶσι μυχὸς λιμενος ευορμυ. Il. φ. 23.
Αλλ' ετι μαλλον
Πιμπλανεται μενεος,—Il. ι. 675.
SYN. Ανατιμπλημι, αποπιμπλημι, εκπιμπλαω, εκπιμπλημι, εμπιμπλημι, καταπιμπλημι, ὑποπιμπλημι, πληθω.
Πιμπρημι, Πιμπραω, Πιπραω.
—Οτε μέν τ' αναμαρμαιρυσι
Πῦρ ολοὸν πιμπρᾶσαι—Ap. 3. 1300.
SYN. Καιω, εμπυριζω.
Πινακηδὸν.
Ρηματα γομφοπαγῆ
Πινακηδὸν αποσπῶν
Γηγενει φυσηματι. Ar. R. 845.
Πινακιον, Πινακίσκος
Η πινακιον τιμητικὸν. Ib. V. 167.
Τυς δε πινακισκυς τυς σαπρὸς. Ib. Pl. 814.
SYN. Πινακὶς, πινακιδιον, πινακισκιον, σανιδιον, σχεδαριον, δελταριον, ξυλαριον, γραμματεῖον, τετραγωνον.
Πινακοπωλης. Vid. Φιλοκρατης.
Πιναλέος, Πειναλεος.
—Αλλ' ότε λαῳ
Πιναλεῳ κορος εσκε,—Nonn.
Πιναξ
Γραψας εν πινακι π]υκ]ῳ θυμοφθόρα πολλά. Il. ζ. 169.
SYN. Σανὶς, πλαξ, πυκτὶς, δελτος, ἱςορια, αναγραφή.
EPITH. Ευγομφος, οψοφόρος.
Πιναρὸς
Τις πιναρὰν οψιν τεκτηνατο;—Ep. l. 4.
SYN. Πινοεις, πινωδης, ρυπαρὸς, ρυποεις, ρυπωδης, ρυποκονδυλος, ευτελὴς, ταπεινὸς, μιαρὸς.
Πινδαρος.
Πινδαρον υ ποθεοντι τοσον Βοιωτίδες ὑλαι. Mosc. 3. 89.
EPITH. Λυρικὸς, ἡδυλυρης, ἱμεροεις.
Πινδαρε Μυσαων ἱερὸν ς]ομα.—
Θηβης δ' ωγυγιης Ελικωνιος ἱςατο κυκνος
Πινδαρος ἱεροφωνος,—κ. λ. Ep. l. 5.
Πιερικὰν σαλπιγ]α τον ευαγεων βαρυυμνων
Χαλκευτὰν, κατεχει Πινδαρον αδε κονις.
Ηπιος ἦν ξεινοισιν ανὴρ ὁδε, και φιλος αςοῖς,
Πινδαρος, ευφωνων Πιεριδων προπολος. Ep.
Πινδαρειος.
Το δε, τεᾷ φρενὶ μαθε
Πινδαρειον επος. Ar. Av. 940.
Πινδος, Πινδόθεν.
—Αι τε δυσαιῆς
Εσχατιαὶ Πινδοιο—Call. 4. 139.

Πινδον αν ευαγκειαν,—Ib. 6. 83.
Πινδόθεν ορνυμενοι. Pind. P. 1.

Πινυτοτηρης.
Ο πινυτηρης τῶδε μαντιως χορῶ. Soph. Fr.

Πινοεις. Πινωδης. Vid. Πιναρός.
Α πλοκαμος πινοεσσα διὰ χερσιν,—Naum.
Ω βοστρυχων πινῶδες αθλιον καρα. Eur. Or. 225.

Πινοω.
Πινῶν, ρυπῶν, απαρατιλτος. Ar. L. 279.
SYN. Αποπινοω. μιαινω.

Πινυσκω, Πινυσσω.
Κερδαλεῳ μυθῳ σε, θεῆ, μαλα τῷδε πινυσκει. Call. 3. 152.
Μηνιν δ' απραδεεντα πινυσσέμεν, αλλὰ κατ' αἶσαν. Naum. 32.
SYN. Παραφημι, προτρεπεω, νυθετεω. σωφρονιζω.

Πινυσιπλος.
Παιδος τειχηεσσα πινυσιπλοιο καλιη. Ep. Suid.

Πινυτη.
Και πινυτήν.—Il. η. 289.
SYN. Σωφροσυνη, φροντισις, συνεσις.
Επιτιμον αεξων
Πινυτὰν, συν ὑγεια. Synes.

Πινυτὸς, Πινυτοφρων.
Υιεας αὖ πινυτούς τε, και εγχεσιν εἶναι αριστους. Od. δ. 211.
Εινεκεν ευμαθιης πινυτοφρονος,—Ep. I. 3.
SYN. Φρονιμος, συνετὸς, εμμελὴς, περιφρων, πυκινοφρων, σωφρων.

Πινω.
Ου γαρ σῖτον εδοσ', ε πινοσ' αιθοπα οἶνον Il. ε. 341.
Ει πιομαι, πενιης θυμοφθορυ ε μελεδαινω. Theog. 1125.
—Εθελεσι δε πιέμεν αμφω Il. ϕ. 825.
SYN. Εμπινω, διαπινω, εκπινω, καταπινω, πῶμι, φιλοποτεω, κωθωνιζω, βρυλλω.
PHR. Ποτῶ χρῆσθαι.—το διψος ακεσασθαι.
Τεγγειν πνευμονας οινῳ. Alc.
Ακρητον θλιβειν νεκταρ απὸ καλυκων. Ep.
Ομβρω εὐφραθυμιγγι νοον τερποντες ερασης.
Εις ὅλον ἦμαρ επινον αλωοφυτυ χυσιν οινυ.
Οι δε πολυσπερεεσσι νοον θελγοντο κυπελλοις.
Καί τις ακεσσιποτοιο πιὼν ροον ασχετον οινυ.
Κυανεην ροδεοντι ποτῷ πορφυρεν ὑπηνην. Nonn.

Πιονομος.
Εν πιονομοις Ματρὸς αρχαιας τοποις—Aesc. Supp. 51.
SYN. Ευφορος, ευκαρπος, πιων.

Πιπερι.
Πολλακι δ' η πιπερι κοψας νεον,—Nic.

Πιπλαω, pro Πιμπλαω. Vid. Πιμπλημι.
—Και επιπλον αλωην. Hes. ε. 291. (επιτρον. E. M.)

Πιππιζω.
Οια πιππιζυσι, και τρεχυσι διακεκραγότες. Ar. Av. 308.
SYN. Πιπιζω, φθεγγομαι.

Πιπρασκω.
Οιμοι, πεπραμαι, κἀπολωλα,—Soph. Ph. 1002.
Ανδρι δε πιπρησκοντι Πελειάδας—Nonn.
SYN. Εμπιπρασκω, απεμπολεω.

Πιπτω.
—Τα δὲ δραγματα ταρφέα πιπτει. Il. λ. 69.
SYN. Καταπιπτω, ὑποπιπτω. αποπιπτω, διαπιπτω, πιτνεω, ερειπω, ημυω, ολισθεω αποκτεινομαι.

Πιπὼ, (ορνεον θαλασσιον.)
Ο δ' αντὶ πιπῦς σκορπιον λαιμῷ σπασας. Lyc. 436.

Πισιδαι.
—Πισιδεων λιπαρὸν πεδον—Dion. 858.

Πισα.
—Επεὶ ποτὶ Πῖσαν αφερπων. Theoc. 4. 29.

Πισῆες.
Παντας γαρ Πισῆας επικλυζων ποταμὸς ὡς
Αἰς αματον κεραΐζε.—Ib. 25. 201.

Πῖσος. Vid. Λειμών.
—Και πισεα ποιηεντα. Il. υ. 9.

Πισσα, Πιττα.
Μελαντερον ἠΰτε πισσα. Il. δ. 277.
—Και λιπα. και πιτταν,—Ar. R. 367.
SYN. Κονυζα.

Πισσηρης.
Θανόντας εν κηκῖδι πισσηρει φλογός. Aesc. Ch. 266.
SYN. Πισσωδης, πισσηεις. πισσηρες, πισσοειδης.

Πιστευμα.
Εμῶν τε και σῶν κυριος πιστευματων. Ib. Ag. 887.

Πιστευω.
—Τῷδε πιστευω λογῳ. Soph. El. 892.
SYN. Εμπιστευω, διαπιστευω, καταπιστευω, παρατιθεμαι, ανατιθημι, ὑπολαμβανω. πειθομαι.

Πιστις.
Τιν', ὦ ταλαιν' ιδῦσα πιστιν;—Ib. 893.
—Τῷ τελει πιστιν φερων. Ib. 737.
SYN. Πιστοτης, ευελπιστια, εγγυη. αποδειξις. αξιοπιστια. αξιωμα.
EPITH. Αρραγὴς, απιστος, αευφελικτος, αλκηεσσα. ακαμπὴς, ατεμβὴς, ατινακτος. ακλινὴς, ατρεπτος, ατρεκὴς, ασφαλὴς, αμυμων, βεβαιος,

οπσοος, δικαιῦσα, θευδὴς, θεοτερπὴς, εσθλὴ, ερικυδὴς, αθεηρὰ, ενδικος, σεβασμια. οψιτυχος

PHR. Ασυλητοιο τεκ σφηγίς.

Ορθὴν πισιν εχοιεν. ατρεμεα μητέρα κοσμυ.

Πισιος αρραγεεσσιν ετυργωσαιτο θεμεθλοις.

Πισιος ακλινεεσσιν υπεζευγνυντο λεπαδνοις. Nono.

Πισὸς.

—Δη νῶιν απεκτατο πισὸς ἑταῖρος. Il. ο. 437.

SYN. Αξιοπισος, αξιοχρεως, ευορκος, ευπιστος, ευσεβὴς, δοκιμος, πιθανὸς, βεβαιος, θαρσαλέος.

Πισοφρων. Vid. Ταμιας.

Πισοφυλαξ. Vid. Ηλιος.

Πιστεω, Πισοομαι.

Χεῖρας τ' αλληλων λαβετην, και πιστωσαντο. Il. ζ 233.

Χειρὶ δε χεῖρα λαβόντες επιστωσαντ' επεεσσιν. Ib φ. 286.

SYN. Καταπιστεω. βεβαιοῦμαι.

Πιστρον, Πιστρα

Εγὼ δε. πληρῶν πιστρα.—Eur. Cyc. 29.

Δινᾶεν θ' ὕδωρ ποταμῶν

Εν πιστραις κεῖται.—Ib. 47.

SYN. Ποτιστρα, κυλιξ.

Πισωμα.

Νῦν δ' ευρυθμοις πισωμασιν τἀληθέα

Κλεπτουσιν, ὥστε μη δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν. Eur. Fr.

Πισυνος.

Τοξοισιν πισυνος, τα δέ 'μ' υκ αρ' εμελλεν ονησειν. Il ε. 205.

SYN. Πεποιθὼς. θαρρῶν, τυχών.

Πισυρες. (pro Τεσσαρες)

Κρηναι δ' εξειης πισυρες ρεον ὕδατι λευκῷ Od. ε. 70.

Πιταvη (πολις Μακεδονιας.)

Η Πιταvης, και γαρ Πιταvη σεθεν,—Call. 3. 172.

Πιτθεὺς.

Αιθρη Πιτθῆος θυγατηρ,—Il. γ. 144.

Πιτναω, Πιτνημι.

—Ηερα δ' Ηρη,

Πιτνα προσθε βαθεῖαν, ερυκεμεν·—Il. φ 7.

Πιτνας εις εμὲ χεῖρας —Od. λ. 391.

SYN. Εκτεινω. επιβαλλω.

Πιτνεω, Πιτνημι Vid Πιπτω.

Πιτνεῖ δ' επ' οὖδας συμφορᾷ νικωμενη. Eur. M. 1195.

Σῶιν το μη πιτνεῖν κακῶν. Soph. Oed. C. 1821.

Πιτυὸς.

Κακῶν δ' ὥσπερ θαλασσα κῦμ' αγει·

Το μεν πιτνον, αλλο δ' αειρει—Aesc. S. T. 765.

Πιτ]ακος.

—Τις αιηρετο Πιτ]ακον ὧτως

Τον Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Υρραδιυ. Call. Ep. 1.

Πιτ]αλακος.

Πιτ]αλακος δε νεος αφροσι Πιτ]αλακῳ

Καλλεισψω,—Ep. l. 7.

Πιτυεια.

—Ζαθειην τε παρημειβον Πιτυειαν. Ap. 1. 935.

Πιτυλευω.

Πολλα δ' επ ὑγρῷ πιτυλευσας. Ar. V. 676.

SYN. Πιτυλιζω. πιτυλον κινεω. ψοφον ποιεῦμαι.

Πιτυλος.

Αιεὶ δ' εξυτερῳ πιτυλῳ δαλεῖτο προσωπον. Theoc. 22. 127.

Πολλῶν δακρυων εσται πιτυλος. Eur. Hipp. 1464.

Μεθερμεῖ σε πιτυλος εμπεσων σκυφυ. Ib. Alc. 808.

SYN. Πιτυλισμα —ερετια.—ψοφος, κροτος. —κ]υπητης, κ]υπισμος.

Πιτυς.

Ηε πιτυς βλωθρὴ, τὴν τ' ουρεσι τεκτονες ανδρες

Εξεταμον πελεκεσσι νεηκεσι, νηιον εἶναι. Il. ν. 390.

SYN. Πευκη, σ]ροβιλος.

EPITH. Ακροκομος, γοερὰ, μακρὰ, σκιερὰ, κραναὴ, οψικομος.

—Η θ' ἑδρασιν γειτονεεσα πιτυς. Ep.

Πιτυοτρόφος.

Ουκ ετ' ανα Φρυγιην πιτυοτρόφον—Ep. l. 1.

Πιφαυσκω.

Ους νῶιν πιφαυσκε Δολων,—Il. κ. 478.

SYN. Φαω, φαινω, φημὶ, φραζω, ταιφασσω, εμφαινω, εμφανιζω, μηνυω. περισημαινω.

Πιων, Πιοτερος. Πιοτατος. Vid. Ζεφυρος.

—Ποτὲ τοι κατὰ πιονα μηρί' εκηα

Ταυρων ηδ' αιγων,—Il. α 40.

Πιοτέρην—Βοτρυν—Nic.

SYN. Πιαλέος, πιμελὴς, πιμελωδης, καταπιμελος, ζαπιμελος, ευσαρκος, πολυσαρκος, γαστρωδης, ευτραφὴς, λιπαρὸς, ευδαιμων.

Π Λ

ΠΛΑΓΙΑΥΛΟΣ.

Κὴν αυλῷ λαλεω, κὴν δονακι, κὴν πλαγιαυλῳ. Theoc. 20. 29.

Πλαγιος.

—Πλαγιω συναρηρότα κυκλῳ. Arat.

SYN.

SYN. Λιχριος, εγκαρσιος, περικαρσιος, παραβλωψ, ειδιατερρος, δολιος.

Πλαγξων, Πλαγκων.

Χειρομακτρα δε πλαγξοισαν πορφυρα. Sapph. 61.
—Ως αελιω επι πλαγκων. Call. 6. 92.

SYN. Κεκρυφαλος.—κοριον

Πλαγκτη.

Νησοιο Πλαγκτης ευρυν μυχον ω ενι παντα
Δαιδαλα χαλκευει ριπη πυρος —Ap. 3. 42.

Πλαγκτα

—Αδαιδαλτοις δ' υπο πλαγκταις
Κρεια χυδην εθηκε συων ελαφων τε ταχεινων.
Orph. 401.

SYN. Πλαστιγξ. δισκος.

Ενθεν μεν γαρ πετραι επηρεφεες,—
Πλαγκτας δη τοι τας γε θεοι μακαρες καλεουσι.
Od. μ. 61.

Πλαγκτηρ. Vid. Βακχος.

Πλαγκτος.

Πλαγτοις εν διπλακεσσιν. Aesc. Pers. 277.

Πλαγκτοσυνη.

Πλαγκτοσυνης δ' ουκ εστι κακωτερον αλλο βροτοισιν. Od. ο 341.

SYN. Πλανη, περιφορα, αλημοσυνη.

Πλαδαρος

Οσσον ανω πρεμνοφαν ες ηερα, τοσσον εραζε
Βριθομενοι πλαδαροισι καρηασιν ηρηρειντο. Ap. 3. 1397.

SYN. Πλαδοεις, πλαδωδης, υγρος, ενυγρος, εφυγρος, ικμαλεος, ενικμος. χαυνος. υπομβρος. εκλυτος.

Πλαδαω, Πλαδοω.

Οιον δε πλαδαωσαν επισχιζοντες αρουραν
Εργατιναι μογεουσι βοες,—Ib. 2 664.

SYN. Υγραινομαι, νοτιζομαι, καταπλυνομαι, οιδεω.

Πλαζω, Πλαζομαι.

Οι με μεγα πλαζουσι,—Il. β. 132.
—Μεγα κυμα διιπετεος ποταμοιο
Πλαζ' ωμους καθυπερθεν,—Ib. φ. 269.
Πλαζομαι ωδε,—Ib. κ. 91.

SYN. Αναπλαζω, αποπλαζω, παραπλαζω, εμπλαζομαι, πλαναω, παρατρεπω, σφαλλω, διαρριπτω.—πιλαζω.

Πλαθανη

Ειδα τ' ισθ' οσσα γυναικες επι πλαθανη πονεονται. Theoc. 15. 115.

SYN. Ηγανον. τηγανον.

Πλαθω, pro Πιλαθω.

Τους εκ νυκτων τας ημετερας
Κοιτας πλαθοισι,—Eur. Rh. 14.

SYN. Πλησιαζω, πιλαζω, προσπελαζω, προσιθημι.

Πλαισιον.

Και πλαισια ξυμπηκτα πλινθευουσι γε. Ar. R. 812.

EXP. Πλινθιον τετραγωνον.

Πλακερος.

Αμφι δε οι στηθεσσι γερων εσφιγξετο πεπλος
Ζωστηρι πλακερω.—Theoc. 7. 18 (al. πλοκερω.)

SYN. Πλακωδης, πλατυς —πλεκτος.—

Πλακουντωδης.

—Ουδε ζωμοι πλακουντωδεις. Ar. Pa. 1195.

Πλακους, Πλακοεις.

Ουδε πλακους τανυπεπλος εχων πολλην σισαμιδα. Hom. B. 36.
—Απεθυσεν αλεκτορα και πλακοεντα.
Παις Ηγησιδικου, πιονα, τυροφορον. Ep. l. 6.

SYN. Λαγανον. ψωμος.

Πλαναω, Πλαναομαι.

—Φυλασσεο μη σε πλανηση. Mosc. 1. 25.
Ιπποι δε πλανοωνται ανα δρομον,—Il. ψ. 321.

SYN. Παραπλαναω, περιπλαναω, αναπλαναω, πλαζω, παρατρεπω.

Πλανη, Πλανημα.

Πολλας δ' οδους ελθοντα φροντιδος πλαναις.
Soph. Oed. T. 67.
Ψυχης πλανημα, κανακινησις φρενων. Ib. 746.

SYN. Πλαγκτοσυνη, αλη. απατη.

Πλανηται. Vid. Ρομβηδον.

Πλανης, Πλανητης, Πλανητις, Πλανος.

—Καπι θητεια πλανης. Ib. 1018.
Εις τον πλανητην Οιδιπουν καθ' ημεραν
Την νυν σπανιστοις δεξεται δωρημασι Ib. C. 3.
Πλανητιν αξει κυμα προς ξενην χθονα. Lyc. 998.
Του προσθ' ερημου του τε δυσπνου πλανου. Ib. 1176.
Ως ποικιλον πραγμ' εστι και πλανον τυχη. Men.

SYN. Πλανητικος, πλαγκτης, πλαγκτηρ, αλητης.

Πλανοστιβης.

—Την πλανοστιβη χθονα. Aesc. Eum. 75.

Πλανασπεγγης. Vid. Μοιραι.

Πλανυττω.

—Ανω κατω πλανυττομεν. Ar. Av. 3.

SYN. Πλαζομαι, περιφερομαι, αλαινω, πλαναω.

PHR.—Πολυπλανες ιχνος ελισσων. Nonn.
Δρομους τε πολλους πληθεσι καμπιμους. Eur.
—Πολλα βροτων επι αστεα διηνησαι. Hom.

Πλαξ.

—Απ' ακρας ηκε πυργωδους πλακος. Soph. Tr. 277.
Τω γαρ πλακος αγρονομοι πασαι φιλαι. Ib. Oed. T. 1122.

SYN. Σανις.—οστρακον, εσχαρα.—γη. ισοπεδον.

EPITH.

EPITH. Ευξεςος—τανυφυλλος, δικρυφος, ηλιοβλητος, σεμνος.
Πλακός τι λαμψιν ἁβρᾶς. Naz.

Πλασμα
Θλιγοδρανεες. πλασματα πηλε.—Ar. Av. 687.
SYN. Καταπλασμα, μαλβαξις, διαπλασμα. ὑποπλασμα, αναμιξις, διαπλασις, κατασκευασμα. προσποιημα, ψεῦσμα.

Πλασσω, Πλαττω, Πλαττομαι.
—Εκ γαιης πλασσε κλυτὸς αμφιγυηεις
Παρθενῳ αιδοιῃ ικελον,—Hes. ε. 70.
SYN. Αναπλασσω, αποπλασσω, διαπλασσω, συμπλασσω, αναπλαττω, μορφοω, τυποω. προσποιεομαι. επιμηχαναομαι. σχηματιζω, σωματοποιῶ διαρθροω.

Πλαςειρα. Vid. Φυσις.
SYN. Ποιητρια, πλαςικη.

Πλαςιγξ.
Χρυσῆ δε πλαςιγξ αυχένα ζυγηφορων
Πωλων εκλῃε —Eur. Rh. 303.
SYN. Πιναξ, λεκανη. τρυτανη—μαςιξ.

Πλαςογραφος.
Πλαςογραφεις χειρῶν μιμητορας αλλοτυπωτων. Man. 4. 75.

Πλαςοκομης. Vid. Μοιχατης.

Πλαςος.
Πρῶτος γαρ ρα Διος πλαςὴν ὑπεδεκτο γυναῖκα. Hes. 𝔖. 513.
SYN. Επιπλαςος, πλασματιας, πλασματωδης, προσποιητος, ανυπαρκτος, κιβδηλος.

Πλαταγεω.
—Και ανηλατο, και πλαταγησε. Theoc. 8. 88.
SYN. Επιπλαταγεω, συμπλαταγεω, πλαταγιζω, ψοφεω, κροταλιζω, σμαραγεω.
PHR. Κρεκειν χεῖρας.—παιζειν χειρεσσι κροτον. Apollin.

Πλαταγη, Πλαταγωνιον.
—Χαλκειην πλαταγὴν ενὶ χερσὶ τιναςεων. Ap. 2. 1057.
Η μαλων ἁπαλὰν, ερυθρα πλαταγωνι εχοισαν. Theoc. 11. 57.
SYN. Πλαταγων, κροταλον, κωδων.—
Τῆς μηκωνος φυλλον.—το μηδέν.
EPITH. Ευκροταλος, πυξινεα.

Πλαταγημα.
Ουδε το τηλεφιλον ποτεμαξατο το πλαταγημα. Theoc. 3. 29.
SYN. Παταγημα, αραγμὸς, ψοφος.—αδολεσχης.

Πλαταια.
Οιτε Πλαταιαν εχον,—Il. ς. 504.

Πλαταμὼν
Λειω επὶ πλαταμῶνι, τον κε επεβαλλε θαλασσα
Κυμασι, χειμερη δε παλαι αποεκλυσεν ἀλμη. Ap 1. 365.
SYN. Πετρα.
EPITH. Ερημος, αξεινος.

Πλατανιςος, Πλατανος.
—Πρὸς ρα πλατανιςον ορεσεν. Il. ς. 310.
—Γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατανῳ βαθυφυλλῳ. Mosc. 5. 11.
EPITH. Αγρια, βλωθρά, ευθαλης, ευμηκης, λασια, θερειλεχης, κομοωσα, σκιερὰ, επηετανή.
Αμφιλαφεις πλατανιςοι απ᾽ ακροτατῃ πεφυασιν. Ap.

Πλατανιςων.
Εκ πλατανιςῶντὸς ψυχρὸν ὑδωρ επαγων. Theog. 878.
SYN. Πλατανών.

Πλατεια. (ὁδος)
Πλαγχθεις πλατειας, πεδιαδος θ᾽ αμαξιτε. Eur. Rh. 283.
EPITH. Βαθυκρημνος.

Πλατεω.
Το νεωριον δ᾽ αὖ κωπιων πλατυμενων. Ar. A. 551.

Πλατη.
—Αλιαν—ἑλισσων πλαταν. Soph. Aj. 358.
SYN. Κωπη.—πλοῖον.—πλύνω.
EPITH. Ευηρετμος, χερσαια, ναυσιποροι, ευπορος, ευπρυμνος, ωκυπομπος.

Πλᾶτις.
Πλατιν ματευων—Lyc. 821.
—Και τῃ πλατιδι, Ar. A. 132.
SYN. Γυνή.

Πλατος.
Τῶν ητοι βρεχμοι μεν επὶ πλατος—Ep. 1. 4.
SYN. Πλατυτης, πλατυσμὸς, ευρυτης. εὖρος. μεγεθος ογκος.

Πλατυαζω. (al. Πλατειαζω.)
Τρυγονες εκκναισεῦντι, πλατυασδοισαι απαντα. Theoc 15. 88
SYN. Λαυροςομεω, πλατυςομεω, θρασυςομεω. αλαζονευομαι.

Πλατυγιζω.
Τι θαλαττοκοπεῖς, και πλατυγιζεις; Ar. Eq. 827.

Πλατυλεσχης.
—Καλλιγνωτος, ο Κεῖος, ὁ πλατυλεσχης, Ep. 1. 2.
SYN. Λαλαγητης, αδολεσχης. πλατυγλωσσος.

Πλατυνωτος. Vid. Καρκινος.
Πλατυπυς.
—Πλατυποδας—χηνας—Ar. Av. 1145.
Πλατυρροος, Πλατυρρυς.
Οπην πλατυρρυς Νειλος αρδευει χθονα. Aesc. Pr. 850.
Πλατυρρυγχος.
—Και πλατυρρυγχοις τισι. Ath. l. 8.
Πλατυς.
—Επι πλατυν Ελλησποντον. Il. ρ. 432.
SYN. Ευρυς, ευρυτενης, ευρυχωρος.
Πλατων.
—Ευτολες εστι Πλατων. Ep. l. 2.
Ειστηκει δε Πλατων θεσπεσιος, ὁ πριν Αθηναις
Δειξας κρυπτα κελευθα θεοκραντων αρεταων. Ib. l. 1.
Σωφροσυνη προφερων θνητων ηθει τε δικαιω
Ενθαδε κειται ανηρ θειος Αριστοκλεης Ib. l. 3.
Θεις Πλατων, ξυνοπα δε θεοις και δαιμοσιν ηρως. Mus.
Αξιον ουδεν ιδων θανατω κακον, αλλα Πλατωνος
Εν το περι ψυχης γραμμ' αναλεξαμενος.—Call.
Ατθιδος ευγλωσσε στομα φερτατον. Ep.
Πλατωνικος.
Εν μεν γραμματικοις, ο Πλατωνικος.—Ep. l. 2.
Πλατωνις.
Ειπετο φωνηεντι Πλατωνιδος ηθει μυστης. Ib. l. 5.
Πλεγμα.
—Οσσν περι πλεγματι γαθει. Theoc. 1. 54.
SYN. Πλοκαμον, πλεκτανη, πλοκη, πλεκος. κωρυκος δικτυον.
Πλειας, Πλειαδες, Πληιαδες, Πελειαδες.
Επτατοροι τε δρομηματα Πλειαδος. Eur. Or. 1008.
Και επταποροι Πλειαδες αιθεριαι. Ib. Rh. 530.
Πληιαδας δ' Υαδας τε,—Il. σ. 486
Αμος δ' αντελλοντι Πελειαδες,—Theoc. 13. 25.
EPITH. Λυσικομοι.
Πλειστηρης.
Εις απαντα πλειστηρη χρονον. Aesc. Eum. 766.
SYN. Πλειστηριαστης.
Πλειστηριζομαι.
Και φιλτρα τολμης τησδε πλειστηριζομαι
Τον Πυθομαντιν Λοξιαν,—Aesc. Ch. 1029.
SYN. Καυχαομαι. επιτιμαομαι.
Πλειστοβολος.
—Ου λιπε δ' ω 'γαθε, πλειστοβολες. Ep. l. 3.
Πλειστομβροτος.
Εορταν—πλειστομβροτον—Pind. Ol. 6.
Πλειστοτοκος.
Πλειστοτοκυς—τυχη.—Man. 4. 102.
Πλειων
Οι δε, τα μεν πλειωσι, τα δ' εκ ενι—Call. 1. 89.

—Πλειων δε κατα χθονος ερμενος εστι. Hes. ε.
SYN. Ενιαυτος.
Πλεκος.
Απεπτυσ' εχθρου φωτος εχθιστον πλεκος. Ar. Pa. 527.
SYN. Πλεγμα, φορμιον.
Πλεκτανεω. Vid. Πλεκω.
—Και πεπλεκτανημεναι
Πυκνοις δρακουσιν,—Aesc. Ch. 1049.
Πλεκτανη, Πλεκτη.
Οφεων δε πλεκτανεισι περιδρομον κυτος
Προσηδαφισται κοιλογαστορος κυκλυ. Ib. S. T. 501.
Πολυποδος πλεκτη—Ath. 1. 5.
SYN. Πλεγμα, πλοκαμος.
Πλεκτανοστολος.
—Αιθυιασι πλεκτανοστολοις. Lyc. 230.
Πλεκτος
Πλεκτοις εν ταλαροισι φερον μελιηδεα καρπον. Il. σ. 568.
SYN. Πεπλεγμενος, διθεις. πλοκερος, πλοκιος, πλοκιμος. υφαντος.
Πλεκω, Πλεκομαι. Vid. Πλοκαμος.
Πεισμα δ' οσον τ' οργυιαν ευστρεφες αμφοτερωθεν
Πλεξαμενος,—Od. κ. 168.
SYN. Αναπλεκω, διαπλεκω, εμπλεκω, επιπλεκω, καταπλεκω, παραπλεκω, συμπλεκω, ειρω, ενειρω, καθαπτω, υφαω, κατασκευαζω.
Πλεον, Πλειον, Πλεω. Vid. Πολυς.
Βελτερον υπνωειν, η επι πλεον ειλαπιναζειν. Call. l. 9.
—Πλειν η μυριοι. Ar. Pl. 1186.
Πλεονεκτης.
—Ω πλεονεκται οι πλυτυ—Ep. l. 7.
Πλεοναζω.
Ουκ αγαθον πλεοναζον εφυ θνητοισιν ονειαρ. Phocyl. 55.
SYN. Περισσευω, περιττος ειμι, αναπλημμυρεω. εκκυμαινω, υπερκυμαινω. πληθω. μεταπιπτω υπερεκρεω.—υπερρεω.
Πλεος, Πλειος, Πλεως.
Πασα μεν γη πλεα. Ar. Eq. 305.
Δυσμενεων δ' ανδρων πλειος δρομος—Od δ. 319.
SYN. Αναπλεος, διαπλεος, εμπλεος, επιπλεος, παραπλεος, περιπλεος, υποπλεος, πληρης, αναμεστος.
Πλευμων.
Πλευμονων πολυν πονον. Ar. R. 853.
SYN. Πνευμων.
Πλευρον, Πλευρα τα, Πλευρα. Πλευρωμα.
Πλευρα, τα οι κυψαντι παρ' ασπιδος εξεφαανθη. Il. δ. 468.

Πλευρα

Πλευρά τε σαρκολιπῆ,—Ep. l. 3.
Πλευραῖς σ[ι]αυροτυποις τετραχα τεινομενον. Naz.
—Λιβητος χαλκεν πλευρωματα. Aesc. Ch. 684.
Πλευρῖτις.
Πλευρῖτις ἡμῶν κδ᾽ αν λαβοι πότε. Ar. Ecc. 417.
Πλευροκοπεω.
Τα δὲ, πλευροκοπῶν, διχ᾽ ανερρηγνυ. Soph. Aj. 236.
Πλευρὼν.
Ναιων᾽ ἐνὶ Πλευρῶνι. Soph. Tr. 7.
Πλευσικὸς
—Πλευσικὸς ὧρες. Theoc. 13. 52.
SYN. Πλευσιμος, πλωσιμος.
Πλεω, Πλωω, Πλεομαι.
Επλεεν Ιλιόθεν—Il. ξ. 251.
—Και ταυτης επὶ
Πλεοντες ορθῆς, τες φιλες ποιμεθα. Soph. An. 195.
SYN. Διαπλεω, εκπλεω, αποπλεω, πλωω, πλῶμι, πλωΐζω, πλοΐζομαι, ναυτιλλομαι—πορευομαι.
Πληγάδες.
—Εν δ᾽ αρα μεσσαις
Πληγάσι δινηεις εἶχεν ροος—Ap. 2. 597.
Πληγῆ, Πλῆγμα.
Αυτόν μιν πληγῆσιν αεικελιῃσι δαμασσας. Od. δ. 244.
Ην δε μετωπον ολοεντα
Πληγματα, και σ[τ]ονος αμφοῖν. Soph. Tr. 531.
SYN. Επικρεμα, τραῦμα. τυμμα, τυμμη. τυπετ[ο]ς. αικισμα. βολύ.
EPITH. Αεικὴς, ακαματη, αναλθητος, αμεγσινοος, αλλοπροσαλλος, βαρυζηλος, βαρεια, λευγαλεα, ολοὴ, ολοσωματος, φρενοθελγὸς, φοινια.
Πλῆθος, Πληθὺς.
—Πληθεῖ τε σφετερω,—Il. ρ. 330.
Πᾶσι κατὰ πληθὺν,—Ib. ζ. 143.
SYN. Οχλος. ὁμηγυρις. ταξις. ειλη λαὸς. οἱ πολλοι —συχνοτης.
PHR. Ηλθον επειθ᾽ ὁσα φυλλα και ανθεα γινεται ὡρη. Hom.
Ες δ᾽ αγορην αγειροντ᾽ επὶ τευχεσιν᾽ ἰσσα τε παντη
Κυματα χειμεριοιο κορυσσεται εξ ανεμοιο,
Η ὁσα φυλλα χαμάζε περικλαδεος πεσεν ὑλης
Φυλλοχοω ενὶ μηνὶ· τίς αν τάδε τεκμηραιτο; Ap.
Συμμιγέες νεφεληδὸν ὁλοι σπευδεσι πολῖται. Nonn.
Ει φυλλα παντα δενδρων,
Κατισασαι κατειπειν,
Η ψαμαθῶδες εὑρειν
Το τῆς ὁλης θαλασσης, κ. λ Anac.

Πληθυνω.
—Ως καθ᾽ ἡμάς εσθ᾽ ὁ πληθυνων λογος. Soph. Oed. C. 390.
Ο πληθυνων χρονος. Ib. 985.
SYN. Συμπληθυνω, εκπληθυνω, πολυπλασιαζω, αυξω, επιτεινω, πλατυνω, μεγεθυνω.—πληθυνομαι.
Πληθυω,
Πᾶς παισὶ μεν τοσοῖσδε πληθυεις—; Ib. Tr. 54.
SYN. Πλεοναζω, αυξανω, ευπορεω. πληθω.
Πληθω, Πληθομαι
Τῶν δέ τε παντες μεν ποταμοὶ πληθεσι ρεοντες. Il. π. 389.
Πληθει γαρ δή μοι νεκυων ερατεινὰ ρεεθρα. Ib. φ 218.
Ως δ᾽ ὁπότε πληθων ποταμὸς πεδιονδε κατεισι. Ib. λ. 492.
SYN. Εμπληθω, αναπληθω, αποπληθω, διαπληθω, εκπληθω. περιπληθω, ενπληθω, πληροω, πιμπλημι. πλῆμι.
Πληκτιζομαι
—Αργαλέον δε
Πληκτιζεσθ᾽ αλοχοισι Διὸς—Il. φ. 499.
SYN. Διαπληκτιζομαι, σ[τ]ασιαζω. μαχομαι. ὑβριζω.
Πλῆκτρον.
—Τοῖο δε φορμιγξ
Χρυσεε ὑπὸ πληκτρε καναχὴν εχει ἱμερόεσσαν. Hom. A. 185.
Πλῆκτρον πυρὸς κεραυνιε. Eur. Alc. 126.
—Και τετὶ το πλῆκτρον—Ar. Av. 1365.
SYN.—Εγκεντρις.—ἱμασθλη κτείς.—βελος.
EPITH. Ελεφαντινον.—αμυντηριον.
Πλῆμι. Vid. Πληθω.
Πλῆντο δ᾽ αρ αιθεσαί τε και ἑρκεα και δομοι ανδρῶν. Od. θ. 57.
Πλῆμι.
—Ατὰρ ασπίδες ομφαλοεσσαι
Επληντ᾽ αλληλοισι,—Il. δ. 449.
SYN. Πελαζω, πλησιαζω, εγ[γ]ιζω.
Πλημμελεω.
Τι πλημμελησας—; Eur. Ph. 1683.
SYN. Αφαμαρτανω, αταχ[τ]εω, ραθυμεω, παρανεω, ὑβριζω.
Πλημμελης.
—Μή τι πλημμελὲς πάθης. Ib M. 306.
SYN. Εκμελὴς, εμελὴς, αμεσος, αμετρος, ραθυμὸς, απαιδευτος. ψευδὴς, μοχθηρὸς.
Πλημμυρεω. Πλημμυρω.
Χρυσῶ δε πλημμυρε βαθὺς Ινωπὸς ἑλιχθεὶς, Call. 4. 263.
SYN. Αναπλημμυρεω, εκπλημμυρεω, κατακλυζω,

κλυζω, κυμαινω, εκκυμαινω, διαλειβομαι, λιμναζω.

Πλημμυρὶς, Πλημμυρα.

Την δ' αἶψ' αποφέρεσκε παλιρροθιον φερε κῦμα,
Πλημμυρις εκ ποντοιο,—Od. ι. 486.
—Παν δε δεμνιον
Οφθαλμοτεγκῖῳ δευετο πλημμυρίδι. Alc. 181.
Πλημμυρις παλινορσος ανερχομενη κατενεικεν
Εισω πετραων—Ap. 2. 578.
Ουδ' ην ωκεανος πᾶσαν πλημμῦραν εγειρῃ. Ep. l. 1.

SYN. Κατακλυσμός.—αμπωτις. πλημη, πλημμυρια υπερβλυσις πλεονασμός.—ταραχή.

PHR.—Κυκλαδος αντυγα γαιης
Χευματι λυσσηεντι κατεκρυφε δυσπεφες ὕδωρ
—Χυσις εμβρυ
Κυμασι πυργωθεῖσα κατεκλυσεν ἕδρανα κοσμυ.
Αιθέρος ὑδατοεντος αναῖχθησαν οχῆες
Ζηνὸς επομβρησαντος' εριφλοισβοιο δε κολπυ
Κρηνοῖς πλειοτεροισιν εμυκησαντο χαραδραι. κ. λ. Nonn. l. 6.

Πλημνη.

Πλῆμναι δ' αργυρυ εισὶ περίδρομοι αμφοτερωθεν. Il. ε. 726.

SYN. Χοινικις. τορμη. χν.α. Τροχος. συριγξ.

Πληξαυρη.

Πληξαυρη τε, Γαλαξαυρη τε—Hes. Θ. 353.

Πληξιππος. Vid. Ιπποτης.

—Μνησθῆα πληξιππον. Il. δ. 327.

Πληρης Vid. Πλεος

Πληρη δ' εχοντι θυμὸν ὧν χρηζεις,—Soph. Oed. C. 812.

Πληροω.

Πευκαισιν οθεν χειρας πληρῦντες, Eur. Herc. F. 173.

SYN. Αναπληροω, αποπληροω, εκπληροω, εμπληροω, επιπληροω, συμπληροω, πληθω. γεμιζω.

Πληρωμα.

Το παρὸν γαρ εχει τερψιν εφ' αυτῦ
Δαιτὸς πληρωμα βροτοῖσιν Ib. M. 203.

SYN. Εκπληρωμα, εκπληρωσις, πλησμονὴ. πλῆσμα, συμπληρωμα. απαρτισμός.—(ὁ των νεῶν) φορτος. επιβαται.—πληροφορημα, πληροφορια. πληροφορησις.—πλῆθος.

Πλησιαζω

Επλησιαζον τῷδε τ' ανδρι—Soph Oed. T. 1156.

SYN. Πελαζω, πιλναμαι, εγγιζω, παρεγγιζω, προσεγγιζω, συνεγγιζω, παραβαλλω. χριμπτω.

Πλησίος.

—Ιδὼν ες πλησίον αλλον. Il. ϐ. 271.
Πλησίοι αλληλων δεδμημενοι,—Ib. ζ. 245.

Οτις νικαζεν τον πλατιον, ὡς συ πεποιθεις. Theoc. 5. 28.

SYN. Παραπλησιος, ὁ πλησιον, αγχιστεὺς, οικεῖος.

Πλησιοχωρος.

Και σαυτον νυνὶ τον σαυτῦ πλησιοχωρον. Ar. V. 392.

SYN. Προσχωρος, προσορος, αγχιτερμων, παροικος, προσοικος, περικτιων, ασυγειτων.

Πλησιστιος.

Ιχτο δ' ὑπὸ πνοιῆς ανεμυ πλησιστιος Αργώ. Orph. 755.
Ικμενον ὗρον ιει πλησιστιον—Od. λ. 7.

Πλησμονὴ.

Των μεν γαρ αλλων εςι παντων πλησμονὴ. Ar. Pl. 189.

SYN. Πληρωσις, κορος.—πληθωρα.

Πλησσω, Πληττω.

Τον δ' εγὼ εκβαινοντα κατ' ακνηστιν μεσα νῶτα
Πλῆξα—Od. κ. 162.
Ου μικρὸν μ' επληξε—Hom. B. 265.

SYN. Αναπληττω, κοπτω, βαλλω, παιω, κταω ρηγνυμι βλαπτω.

PHR. Πληγαῖς εντριβομαι, εντεινω, εμβαλλω, καταφερω.—πληγαῖς νυθετῶ.

Πλινθευω, Πλινθευομαι.

Και πλαισια συμπηκτα πλινθευυσί γε. Ar. R. 812.

SYN. Εξαπαταω.—πλινθοω.

Πλινθυργεω.

Η σκυτοτομεω, η πλινθυργεω—Ib. Pl. 514.

Πλινθος.

Η ὑδατι νιζειν θολερὰν ισοδεῖ πλινθον. Theoc. 16. 62.

SYN. Πλινθὶς, πλινθίον.

Πλινθοφορεω.

Ετεροι δ' επλινθοφορυν πελαργοι μυριοι. Ar. Av. 1139.

Πλινθοφόρος.

Πλινθοφόρος, κ λιθυργός.—Ib. 1133.

Πλινθυφὸς.

—Κ' ντε πλινθυφὰς
Δομυς προσηλυς ἦσαν, κ ξυλυργιαν. Æsc. Pr. 449.

Πλινθοω.

Αι Κροισῳ το παλαιον επλινθωσασθε μελαθρον. Ep l.

SYN. Πλινθευω. δεμω. συναρμοζω.

Πλισσω, Πλισσομαι.

—Ευ δε πλισσοντο ποδεσσιν. Od. ζ. 318.
Πλιξασα κλιμακτῆρας ευσφυρυ ποδὸς. Eur. Hel 1586.

SYN. Εκπλισσομαι, βηματιζω, διαβαινω.

Πλοντῆκος.
—Ζεφυροιο πλοντοιο ὑγρὸν αημα. Ep. l. 1.
Πλοιαριον
Εν πλοιαριω τυτθω σ' ανηρ γερων
Ναυτης διαξει, δυ' οβολω μισθον λαβων. Ar. R. 139.
SYN. Εφολκις, βαρις, σκαφιδιον.
Πλοιζω, Πλωιζω. Vid. Πλεω.
Πλωιζεσκεν νηυσι, βιν κεχρημενος εσθλη. Hes. ε. 632.
Πλοκαμις, Πλοκαμος, Πλοχμος.
Τω χαριεντος Υλα, τω ταν πλοκαμιδα φορευντος. Theoc. 13. 7.
—Ιδε χαιτας
Πεξαμενη, χερσι πλοκαμους επλεξε φαεινους. Il. ξ 176.
Πλοχμοι θ' οι χρυσω τε και αργυρω εσφηκωντο. Ib. ρ. 52.
SYN. Βοστρυχος, εθειρα, κορση, στροφος, πλοκας, κορυμβος.
EPITH. Αυχενιος, γλυκερος, ιλεντωδης, ευωδης, θαλερος, ιοβολος, καλλικομης, ξανθος, λιπαρος, λευκοθριξ, σκολιος, φαεινος, χαριεις, χρυσειος, τρυφερος, ταναος.
Οι πλοκαμοι προχυθεντες επ' αργυρεων στηθεων ωμων
Απλανεες, Τυριοιο μυρε πεμπουσιν αϋτμην. Non.
Πλοκη.
Ευανθεια, πλοκη, φιλια,—Orph. H.
SYN. Συμπλοκη, συνδεσμος, συνθεσις, στρεψις, το πολυπλοκον.
Πλοκος.
—Και πλοκον χρυσηλατον. Eur. M. 786.
Επειτα χαιτης πως συνοισεται πλοκος. Ib. El. 527.
SYN. Πλεγμα, πλοκαμος.
Πλοος, Πλους.
—Δολιχον πλοον ορμαινοντας. Od. γ. 169.
Τοισι δ' αν ὑληεντα δια πλοον ερχομενοισιν. Sch. Nic. Th. 295.
Πλους σφαλερος το ζην—Ep. l. 1.
SYN. Πλευσις, νευσις, ναυτιλια, ναυτιλια.
—οδος, πορεια.
EPITH. Αδηλος, αυτομολος, αυτοελικτος, αυτοκελευθος, απημων, ευρυς, ευανεμος, ευπλοος, εγρεκυδοιμος, ιεροφοιτης, ευποιητος, καλος, κουφος, παλιμπορος, προκελευθος, ταχυς
—ομοφοιτος αλλαις. Nonn.
Πληθυγιαι.
—Εκπωματα, πληθυγιεια. Ar. V. 676.
Πλουσιος, Πλουταξ.
Εις ἑτερον γαρ τις τε ιδων εργοιο χατιζων,
Πλουσιον—Hes. 22.
Ιωνικοι πλουταξ.—Ath. l. 12.
SYN. Αφνειος, ευπορος, πολυχρυσος, εχετης, εχεκτεανος, ευκτημων, εντιμος, ευχρηματος, πολυχρηματος, βαθυκληρος.
Πλουσιως.
Καν γραυς οληται, πλουσιως ταφησεται. Eur. Alc. 22.
SYN. Ευπορως, αφθονως, δαψιλως, σιμελως, πολυτελως.
Πλουτεω.
Ουτ' εραμαι πλουτειν, ουτ' ευχομαι· αλλα μοι ειη
Ζωειν αβλαβεως, μηδεν εχοντι κακον. Theog. 1151.
Φευγετε τον πλουτουντας αναιδειας, σικοτοραντες,
Μισουντας πενιην, μητερα σωφροσυνης. Ep.
SYN. Ευπορεω, ευκαιρεω, κτaομαι.—υπερπλουτεω χρηματιζω.
Πλουτιζω, Πλουτοδοτεω.
—Συν δε πλουτιζειν εμε. Aesc. Ag. 595.
Αιδης στεναγμοις και γοοις πλουτιζεται. Soph. Oed. T. 30.
Πλουτοδοτων γενεην βροτεην καρποις ενιαυτων. Orph. H.
SYN. Καταπλουτιζω, πλουσιον, ευπορον ποιω.
Πλουτογαθης.
Οι τ' εσωθε δωματων
Πλουτογαθη μυχον νομιζετε. Aesc. Ch. 799.
Πλουτοδοτης, (Πλουτοδοτηρ. Vid. Απολλων.) Πλουτοδοτειρα.
Τοι μεν δαιμονες εισι·
παντη φυτωντες επ' αιαν·
Πλουτοδοται—Hes. ε 125.
Πλουτοδοτειρα θεα,—Orph. H.
SYN. Ολβιοδωτης, ολβοδοτης, φερολβιος.
Πλουτος.
—Αφενος και πλουτον αφυξειν. Il. α. 171.
SYN. Αφενος, ολβος, κτημα, κτεανον, χρηματα, πολυχρηματια, ευδαιμονια, περιουσια, χειμηλια.
EPITH. Αλογιστος, απειριτος, απειρεσιος, απειρων, γλυκερος, αμετρος, αβρος, ερασμιος, επιμοχθος, θεσπεσιος, ευρυς, ευρυσθενης, κλειτευχης, κακοκερδης, κρατερος, μεγανως, πικρος, περικαλλης, πολυολβος, ποθεινος, ολβιεις, διαδεκτωρ.
PHR. Χθονιος ομβρος αφνειης.
Κτεανων χρυσειον ολβον. Synes.
Ου γης πορφυρα γυιαι, και αλσεα καλα,
Ου δε βοων αγελαι, και πιονα πωεα μηλων.
Πλουτον αληιστον, κτεαρ εκλοπεν εσθλον εχοντος. Naz.
Και ποταμος χρυσου ναματα σοι παρεχοι. Ep.
Ου ποθεω στιλβοντας ερυθραιων λιθων Ινδων.

Ου φυτὸν Εσπεριδων παγχρυσεον, ουδέ με τέρπει
Ηλιαδων ηλεκτρον.—Nonn.
Ηθελον κ χρυσὸν τε και αστεα μυρια γαιης,
Ουδ' όσα τας Θηβας ειπεν Ομηρος εχειν.
Μισω πλουτον ανιν, κολακων τροφον,
Τὸ̄ριςην πενιης πλουτον αποςρεφομαι. Ep.
Δειλὸν δ' ὁ πλουτος, και φιλοψυχον κακὸν. Eur.
Πλουτος και σοφια, θνητοις αμαχωτατον αιεὶ,
Ουτε γαρ αν πλουτω θυμὸν ύπερ κορεσαις.
Ως πλουτος πλειςην πασιν εχει δυναμιν. Theog.
Ω πλουτος ευρυσθενὴς
Οταν τις αρετα κεκρα-
μενον καθαρα βροτησιος ανὴρ,
Ποτμω παραδοντος, αυτὸν αναγη,
Πολυφιλον επεταν —Pind.
—Ολβοδοτης πλουτος γλυκερὸς θαλιῃσιν. Orph.
Χθονιαν τε κηρα πλουτω. Synef.

Πλουτος, Πλουτων
Πλουτε Θεων καλλιςε και ίμεροεςατε παντων.
Theog. 1113.
Μετὰ τουτο τῳ Πλουτωνι παρακαθιζετο. Ar. Pl. 727.
ΕΡΙΤΗ. Τυφλὸς.

Πλουτοχθων.
Γενος πλουτοχθων ἑρμαιαν
Δαιμονων δοτιν τινι. Aesc. Eum 949.

Πλουτευς, Πλουτων, Vid. Αΐδης, Αΐδωνευς.
—Δεκτο δε δωκος Πλουτηος—Ep. l. 3.
—Ευολβος εθρεψατο Πλουτων. Lucian.
ΕΡΙΤΗ. Ευδυνατος, μελαγχλαινος.
Ω τον ὑποχθονιον ναιων δομον, οβριμοθυμε,—
Ζευ χθονιε σκηπτουχε,—
Ος τριτατης μοιρης ελαχες χθονα παμβασιλειαν,
Εδραιον αθανατων, θνητων ςηριγμα κραταιὸν.
Ος θρονον εςηριξας ὑπὸ ζοφοειδεα χωρον.—
Ος κρατεις θνητων θανατε χαριν, ω πολυδαιμον,
Ευβουλ' αγνοπολου Δημητερος ὁς ποτε παιδα
Νυμφευσας λειμωνος αποσπασας δια ποντου,—
Μονος εφυς αφανων εργων φανερων τε βραβευτης.
Ενθεε, παντοκρατωρ, ἱερωτατε, αγλαοτιμε,
Σεμνοις μυςοπολοις χαιρων ὁσιοις τε σεβασμοις.
Orph. H.

Πλουτων.
—Οι χρυσορρυτον
Οικουσιν αμφὶ ναμα, Πλουτωνος πορον. Aesc. Pr. 804.

Πλυμα.
Πασι τε κρεαων θολερὸν πλυμα χευετο δαιτρὸς
Nic.
SYN. Αποπλυμα.

Πλυνὸς. Vid. Λουτρον, Πλυνευς.
—Πολλὸν γαρ ἀπο πλυνοι εισι πολησς. Od. ζ. 40.

ΕΡΙΤΗ. Επηετανος. vid. infr.

Πλυνεω, Πλυνω.
Αλλ' ιομεν πλυνεουσαι ἁμ' ηοι φαινομενηφι. Od. ζ. 31.
Αυτὰρ επεὶ πλυνάν τε, καθηράν τε ρυπα παντα.
Od. ζ. 93.
Ωραν πεπλυσθαι νιν επι κραναισι δοκασης.
Theoc. 1. 150.
Κακυκλοβορει, κἄπλυνεν,—Ar. A. 380.
SYN. Αναπλυνω, αποπλυνω, διαπλυνω, εκπλυνω, καταπλυνω, περιπλυνω.—λοιδορεω.—μολυνω.—καθαιρω.
—Ενθάδ' επ' αυταων πλυνοι ευρέες εγγυς εασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι ειματα σιγαλοεντα
Πλυνεσκον Τρωων αλοχοι καλαί τε θυγατρες.
Hom.

Πλωσιμος.
Μακρὸν το δευρο πελαγος ουδὲ πλωσιμον. Soph.
Oed. C. 695.
SYN. Πλωΐμος, πλοΐμος, πλωτικὸς, πλωτὸς, πλευςικὸς, πλευσιμος, ευδιαβατος, ναυσιπορος.

Πλωταρχης.
Πλωταρχας σκαφεων, οἱ πολλάκι ναυφθορεοισι
Χειματος ορνυμενοιο βιον αεξουσι δι' ἁλμης
Νηχομενοι μοιρῃσιν ὑποτρομον εν πελαγεσσιν.
Man. 1. 324.

Πλωτὴρ, Πλωτωρ.
Και νυχιον πλωτηρα θαλασσοπορων ὑμεναιων.
Mus. 2.
Ουχι πολυσκαλμου πλωτηρα ναυτιλιης. Ep. l. 3.
SYN. Πλωτωρ, ναυτης, κολυμβητὴς.
ΕΡΙΤΗ. Αλημων, ξεινοδόκος.
—Πλωτηρες—άρπαγες ολβου. Nonn.

Πλωτὸς. Vid. Πλωσιμος.
Πλωτῃ ενὶ νησω—Od. κ. 3.
Δειξαντι πλωτὴν οἶμον,—Lyc. 889.

Πλωτευω, Πλωω. Vid. Πλεω.
Κ' ουκ ετι πλωτευσουσιν ες Ιταλιην ποτὲ νηες.
Sib. l. 5.
—Τὰ οἱ πλωουσιν ελαφρως. Od. ε. 240.

Π Ν

ΠΝΕΥΜΑ.
Σωθεις δε πνευμ' απωλεσεν. Aesc. S. T. 989.
Πνευμα γάρ εςι θεου χρησις θνητοισι και εικὼν.
Phocyl. 101.
—Ηδυ πνευμα χεων καθαροις εναυλοις. Call.
Ep 23.　　　　SYN.

SYN. Πνοὴ, πνεῦσις, αὐτμή.
EPITH. Απαιδευτον, απαλὸν, αθεον, ζωαρκὲς, ἡδὺ, βροτεον, κραιπνὸν, ιθυδρομον, πτερόεν, παλινδινητον, τρηχὺ, φερεσβιον, φαιδρὸν, χαμαιπετὲς
Πνευματος ισαμενοιο και ευδια κυμαινοντος. Naz.
Πνεῦμα διιπετὲς ενδον αγει ιερὰς επὶ μοιρας. Orph.
Πνευμα, (ἁγιον)
Πηγη ψυχων. αχραντος πνοιά.
Κεντρον κορυ και πατρός.
Γονιμος βυλά. μεσατα αρχά.
Ενοτησιον φεγγος. Synes. H.
Νῦς Χριςυ. Naz.
Πνεῦμα (πλανον) Vid. Διαβολος.
EPITH. Αυταρεσκον, απατηλὸν, ασυμφωνον, αμολυντον, αμετρεπες, γλισχρὸν, θωπευτικὸν, κολακευτικὸν, ραψωδὸν, φλυαρὸν, ψοφῶδες, ψευδολόγον. τυφυ μεςὸν.
Πνευματεμφορος.
—Πνευματεμφόρον σ]ομα. E. M.
Πνευματοεργος.
Πνευματοεργε και ψυχοτρόφε, Synes 3.
Πνευμων, Vid. Πλευμων.
—Παγη δ' εν πνευμονι χαλκός. Il. δ. 528.
Πνευςιαω. Vid. Ασθμαινω.
Και θαμα δυσκελαδοις ασθμασι πνευςιοων. Ep. l. 2.
Πνεω, Πνειω.
—Οταν θεῦ παντοσυνει πνευσωσ' αναγκαι. Eur. I. A. 761.
Αυρη δ' εκ ποταμῦ ψυχρὴ πνεει ἠῶθι πρὸ. Od. ι. 469.
—Τὼ δὲ πνειοντε κατ' ωμων
Αιὲν εχ' ηνιοχος θεραπων,—Il. ρ. 385.
SYN. Επιπνεω, εισπνεω, εμπνεω, καταπνεω, αημι. φυσαω—οζω—ζαω.—οργιζομαι.
Πνιγευς.
—Ως εςι πνιγευς. Ar. N. 96.
SYN. Ιπνὸς, καμινος. κριβανος.
Πνιγηρὸς, Πνιγοεις.
—Παῦε. πνιγηρὰν λεγεις. Ib. R. 122.
Και πνιγοεσσαν αχερδον—Ep. l. 3.
SYN. Πνιγωδης, βρασματωδης, καυματωδης, θερμός.
Πνιγμὸς, Πνῖγος.
—Η Και πνιγμὸς.—Athen. l. 6.
Ουδ' αὖ θερμὸν πνιγος ἡμᾶς
Ακτὶς τηλαυγης θαλπει. Ar. Av. 1091.
SYN. Πνῖγμα. πνιξ. αγχονη. αποπνιξις. καταπνιξις—καῦμα, θαλπος. αναβρασις.

Πνιγω.
Ουτω γαρ πνιξαντες εν ὕδασι τυς ακολυμβυς. Hom. B. 157.
SYN. Αποπνιγω, εμπνιγω, καταπνιγω, αγχω.
Διζετο δ' αγχινοοιο μεταρσιον αλκαρ ολεθρυ,
Θλιβομενη σφιγκ]ῆρι περιπλοκον αυχένα δεσμῷ. Nonn.
Πνοὴ, Πνοιή.
Και πλησιςιοισι πνοαῖς. Eur. I. T. 430.
—Ανεμων, οἵτε νεφεα σκιοεντα
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν αέντες. Il. ε. 526.
SYN. Αημα. πνεῦμα. πνοος. αναψυξις.
EPITH. Αλεγεινή. ανθεμοειδὴς, απημαντος, αχραντος. απαρκτια. βιοθρεμμων, θερμή, ζαμενὴς, ζειδωρος, ηεροφοῖτις. λιγυρά, λειμωνιάς. ελαφρά. ζωαρκης, δυσαὴς, καλλιροος, λεπ]ά, χειμερια. εγκυκλιος, ταχυπ]ερος, σοφή, ζωογονος.
Πνυμι, Πνεῦμαι
Ερρ' επεὶ ὐ σ' ετυμὸν γε φαμεν πεπνυσθαι Αχαιοὶ. Il. ψ. 440.
SYN. Πνεω.—φρονεω. αισθανομαι.
Πνυκιτης.
Δῆμος Πνυκιτης,—Ar. Eq. 42. (al. Πυκνιτης.)
Πνὺξ.
—Χρῆν παρεῖν' εις τὴν πνυκα. Ib. 748.
SYN. Πνυκη. εκκλησια. εξυσια.

Π Ο

ΠΟΑ', Ποιή.
Εν δε ποιὴ ριζῃσι κατηρεφέες χθαμαλῇσιν. Orph. 912.
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φυεν νεοθηλέα ποιήν. Il. ξ. 347.
SYN Χορτος, χλοη, βοτανη.—ενιαυτὸς.
EPITH. Απαλὴ. βλωθρὴ, εριθηλὴς, ελειονομος. ευωδης. δροσερὰ, θυμωδης, μαλακή. μελιηδὴς, πολυανθὴς, λειμωνὶς, τερεινα, βαθυσχοινος. οδυνηφατος, Μηδικὴ, χλοητόκος. χλοερά, φερεσβιος.
Ποαςρια
—Τοῖς τ' οινλαταις,
Και ταῖς γυναιξὶ προσέτι ταις ποαςριαις. Ath. 3.
Ποδαλγὴς, Ποδαγρὸς.
—Οτ]ι ποδαλγης κατθανε—Ep. l. 3.
—Ιχνοβλαβεας. φθινοκωλυς,
Νευρονοσυς, ποδαγρὺς, αχθημένα; ανδρας—Man. 4. 500.

Ποδαγραω.
Παρα τῶ μεν γαρ ποδαγρῶντες. Ar. Pl. 559.
SYN. Ποδαγριαω, ποδαλγεω.
Ποδαγρα.
Ποδαγρα καλῦμαι, γιγνομενη ποδῶν αγρα.
Ηπιον ὦ πανδημε ϐροτοις αλγημα, ποδαγρα. Lucian.
SYN. Ποδαλγια, ποδαγρια, ποδαγρικον παθος.
EPITH. Λυσιμελης, επιδεσμοχαρης, κατακλινοβατης.
Κωλυσοδρομα, βασανατραγαλα, σφυροπρησιπυρα. κ. λ. Ib.
PHR. Ατραματιστος, αϐατος, αϐατος πονος
Πονος αθροκηδης —διαπυρος κακον·
Διπαισι φλογμῶν σαρκα πυρπολυμενον,
Δεσμῷ δε γηυρεισισι της ποδας βροχοις.
Ω στυγνον ονομ', ὦ θεοις στυγυμενον,
Ποδαγρα, πολυστονακτε, Κωκυτε τεκνον
Ην Ταρταρυ κευθμῶσιν εν βαθυσκιοις,
Μεγαιρ' Ερινυς γαστρος εξεγεινατο,
Μαζοισι τ' εξεθρεψε, και πικρῷ βρεφει
Εις χεῖλος εσταλαξεν Αληκτω γαλα.—κ λ Lucian.
Μισοπτωχε θεα, μονη πλυτε δαματειρα,
Η τε καλῶς ζῶσαι παντοτ' επισαμενη. κ. λ. Ep. l. 2.
Ποδαλειριος.
—Ασκληπιῦ δυο παιδε
Ιητηρ' αγαθω Ποδαλειριος ηδε Μαχαων. Il. β. 732.
Ποδανιπτρον, Ποδονιπτρον.
Ουδε τι μοι ποδανιπτρα ποδῶν επιηρανα θυμῷ. Od. τ. 343.
Ποδαπος.
Γῆς ποδαπῆς; πασης—Ep. l. 4.
Ποδαργη.
Τας ετεκε Ζεφυρῳ ανεμῳ ἅρπυια Ποδαργη
Βοσκομενη λειμῶνι παρα ροον ωκεανοιο. Il. π. 150.
Ποδαργος.
Ξανθε τε, και συ Ποδαργε,—Il. θ. 185.
Ποδαρκης.
—Ποδαρκης οζος Αρηος.
Ιφικλυ υἱος πολυμηλυ Φυλακιδαο,
Αυτοκασιγνητος μεγαθυμυ Πρωτεσιλαυ.
Οπλοτερος γενεη—Il. β. 704.
—Μενεπτολεμος τε Ποδαρκης. Ib. γ. 693.
Ποδαρκης. Vid. Ποδωκης.
—Ποδαρκης διος Αχιλλευς. Il. α. 121.
Ποδανδυτος. Vid. Κατασκηνωμα.
Ποδεων.
Ακρων δερμα λεοντος αφημμενον εκ ποδεωνων. Theoc. 22. 52.

SYN. Πυς. μισχος—(ειδος γεωργικυ ὑποδηματος)
Ποδηγετεω.
—ητερ ευμαθης τριϐος
Ορθη κελευθῳ τας σκοτῳ ποδηγετει. Lyc. 12.
SYN. Ποδηγεω, ἑδηγεω, ὑφηγεομαι, συμποδηγῶ, αγω, προσαγω.—σαφηνιζω.
Ποδηγετης, Ποδηγος.
—Δυσμενῶν ποδηγετην. Ib. 220.
Εγω δε σῷ ποδηγος εσπομην ποσει. Soph. An. 1210.
SYN. Αγωγος, παιδαγωγος, ὁδηγητικος, ὁδηγος, πομπευς, ακολυθος.
Ποδηγια.
Λαμπτηροκλεπτης τριπλανης ποδηγιας. Ib. 846.
SYN. Οδηγια, ηγεσια, αγωγη.
Ποδης.
Εσθλον, ειδ. προμαχοισι, Ποδῆν υἱον Ηετιωνος. Il. ρ. 590.
Αφνειον τ' αγαθον τε.—Ib. 576.
Ποδηνεκης
—Εσσατο δερμα λεοντος
Αιθωνος, μεγαλοιο, ποδηνεκες·—Il. κ. 24.
SYN. Ποδιστηρ, ποδηρης. μεγας. τερμιοεις. τελειος.
Ποδηνεμος.
Τρωσιν δ' αγγελος ἦλθε ποδηνεμος ωκεα Ιρις. Il. β. 786.
SYN. Μετηνεμιος, ισανεμος, ηνεμοεις, ποδωκης.
Ποδικροτος.
Τις σε παρα σμιλαισι ποδικροτον ἁμμα καθαιλας.
Θηκατο—;—Ep.
Ποδισκος.
Περι τοις καλοις ποδισκοις. Anac. 44. 4.
SYN. Ποδεων.
Ποδιστηρ. Vid. Ποδηνεκης.
—Και ποδιστῆρας πεπλυς. Aesc. Ch. 1000.
Ποδονιπτηρ.
Και τον ποδονιπτῆρ' εγχεασα θ' ὑδατος. Ath. 15.
Ποδοψηστρον.
Χωρις ποδοψηστρων τε και τῶν ποικιλων.
Κληδῶν αυτει—Aesc. Ag. 935.
EXP. Τα ὑπο τῶν ποδῶν πεπλα.
Ποδωκειη, Ποδωκια.
—Ποδωκειῃσι πεποιθως. Il. β. 792.
Ποδωκειην λαγωοις. Anac. 2. 3.
Ποδωκης.
—Υπο χερσι ποδωκεος Αιακιδαο. Il. β. 860.
SYN. Ποδαρκης, ποδηνεμος, ευσκαρθμος, οξυπυς, αελλοπυς, αιρσιπυς, ταχυπυς, ωκυπυς, ωκυποδης, τανυσφυρος, ταχυς, οξυς, ωκυθοος, ωκυδρομος.

ωκυδρομος, αρτιπυς, ελαφρὸς, λαιψηρὸς, θοὸς, ποδας ωκυς, ποδας αιολος, κρατερος ιππων.

Ποδωτὸς.

—Ποδωτοῖς εμφερυμεναι λινοις. Lyc. 1015.

EXP. Τοῖς τῦ ἀρμενυ εσχατοις μερισι.

Ποθεν.

—Και ῦ ποθεν αλλα γενοιτο. Il. ι. 380.

SYN. Ποθι, ποῖ.

Ποθεινὸς.

Βαρδισται μακαρων Ωραι φιλαὶ, αλλα ποθειναὶ

Ερχονται, παντεσσι βροτοῖσιν αιὲ τι φερεῖσαι. Theoc. 15. 104.

SYN. Πολυποθητος, περιποθητος, επιποθητος, θυμητὸς, επιθυμητος, ευκτός.

Ποθερπω.

—Ιδ' αῦ παλιν ἃ δε ποθερπει. Ib. 4. 48.

SYN. Προσειμι, προσερχομαι.

Ποθεσπερα.

Η πα ψε κρυβδον τα ποθεσπερα πᾶσας αμελγεις. Ib. 3.

SYN. Ες εσπεραν, εσπερας.

Ποθεω.

—Ποθεόν γε μεν αρχόν. Il. ϐ. 703.

SYN. Επιποθεω, ζητεω, επιζητεω, επιτηδευω, αγαπαω.

Ποθὴ, Ποθος.

Η ποτ' Αχιλλῆος ποθὴ ιξεται υἷας Αχαιῶν. Il. α. 240.

Αλλά μ' Οδυσσῆος ποθος αινυται οιχομενοιο. Od. ξ. 144.

SYN. Επιποθη, επιποθησις, ποθημα, ποθησις, ἱμερος—αγαπη.

EPITH. Αργαλέος, ακορητος, αζευκτος, αελλατος, ασπετος, αγρυπνος, αμιλλητὴρ, ασηριτος, αλλοπροσαλλος, δασπλης, δαφοινος, βαρὺς, βαθυσκαρθμος, δολοεις, δριμὺς, θυμοβορος, ηπεροπευς, θερμὸς, δυσερως, γλυκὺς, γλυκερὸς, ιμεροεις, κυριδιος, θηλυμανὴς, φιλητωρ, πολυχρονιος, πυρισπαραγος, παλιναγρετος.

Εχομαι δε ποθοις, χθονιοις δεσμοῖς. Synes. 3.

Ποθητωρ.

Και παναγεῖς, ελξε τε ποθητορας αλλοτριοιο. Man. 4. 123.

Ποθοβλητος.

Σκῦλα ποθοβλητυ κεῖται Αναξαγορα. Ep. l. 6.

Ποθι.

Ηὶ ποθι πτολεμοιο μεγα σ]ομα—Il. κ. 8.

SYN. Δη, ενιπε, ποθεν, ὅτι.

Ποιανθης. Vid. Ποιηεις.

Ποιανθη νησω προσεκελσαμεν—Orph. 1048.

Ποιαντιος.

Ευ δε Φιλοκτητην, Ποιαντιον αγλαὸν υἱόν. Od. γ. 190.

Ποίας.

—Τον Μηλιᾶ

Ποιαντος υἱὸν—Soph. Ph. 5.

EPITH. Αμυμων, αγακλειτὸς, αγαυὸς, κρατεροφρων.

Ποιεω, Ποιεομαι.

Ποιει δε πρωτιστα σακὸς μεγα—Il. σ. 478.

—Ηδὲ μελισσαι

Οικία ποιησονται ὁδῷ επὶ παιπαλοεσσῃ. Il. μ. 168.

SYN. Πρασσω, ανυω, εργαζομαι, τιθημι, καθιστημι.

Ποιηεις, Ποιηρὸς.

—Και ποιηενθ' Αλιαρτον. Il. ϐ. 503.

—Και ποιηρὰ βοτανα.—Eur. C. 44.

SYN. Ποιανθης, λεχεποιης, ποιωδης, ελωδης, ποιοδοτηρ, σιτοφόρος, βοτανηφόρος, ευβοτανος, βοτανωδης, συμφυτος.

Ποιητὴς.

Αιδετε ποιητᾶν φυλον—Ep. l. 2.

SYN. Μυσοπόλος, μυσοποιὸς, ωδοποιὸς, αοιδὸς, αοιδοπόλος, ὑμνητὸρ, ὑμνοπόλος, ὑμνοθετης, φιλομυσος.

EPITH. Σοφος, ακανθολογος, ψυχρός.

PHR. Μυσῶν ορνις, Μυσῶν ἱερεύς. Μυσαων θεραπων. Κυκνος Απολλωνος.

Ρυθμοῖς και μετρων ποιημασιν ευσοφον ανδρα. Maneth.

Πιεριδων αροτης. Σοφιης Διος. Pind.

Μυσαων ιερὸν σ]ομα. Αλλος Σειρην.

Ανὴρ τῶν Μυσων και χαριτων τροφιμος.

Πιεριη δε μελισσα περὶ σ]ομα θεῖον αλᾶται.

Κηριον ωδινῦσα μελισαγὲς—Ep.

Οι δε Κλαρυ παρ' οχθαις,

Δαφνηφοροιο Φοιϐυ

Λαλον πιοντες ὕδωρ

Μεμηνοτες βοῶσιν. Anac.

Ποιητὸς.

—Αμφὶ πυλησ' εν ποιητῇσι μαχονται. Il. ε. 466.

SYN. Εισποιητος, χειροποιητος, θετος, ρεκτὸς, σκευαςὸς, τεχνικός.

Ποικιλλω, Ποικιλοω.

Εν δε χορον ποικιλλε περικλυτὸς αμφιγυηεις. Il. σ 590.

Τῦτον δ'—ιποπα—πεποικιλώκε—Aesc. Fr.

SYN. Διαποικιλλω, εμποικιλλω, καταποικιλλω, εκποικιλλω, εγκατασκευαζω, αιολλω, αιολιζω, δαιδαλλω, παραλλαττω. προσποιεῦμαι.

Ποικιλειμων.

Η ποικιλειμων Νὺξ αποκρυψει φαος. Aesc. Pr. 21.

SYN. Ποικιλοστολος, ποικιλοδερμων, ποικίλος.

Ποικιλμα.

Ος καλλιστος εην ποικιλμασιν,—Il. ζ. 294.

SYN. Ποικιλμός. ποικιλια.

Ποικιλοβυλος. Vid. Ποικιλοφρων.

—Προμηθέα ποικιλοβουλον. Hes. Θ. 521.

Ποικιλογηρυς.

—φορμιγγά τε ποικιλογαρυν, Pind.

SYN. Ποικιλοφωνος. ποικιλομυθος. πολυφωνος.

Ποικιλοδειρος.

—Αηδονα ποικιλοδειρον. Hes. ε. 201.

SYN. Αιολοδειρος.

Ποικιλοδερμων.

—Ιππους ποικιλοδερμονας. Eur. I. A 227.

SYN. Ποικιλοχροος. ποικιλοχρως, ποικιλοχρωματος, ποικιλειμων. ποικίλος.

Ποικιλοθριξ.

Ποικιλοθριξ νεβρός,—Eur. Alc. 594.

SYN. Στικτός, καταστικτος.

Ποικιλομηχανος.

Ποικιλομηχαν᾽ ερως.—Ep.

Ποικιλόμητης. Vid. Ποικιλοφρων.

—Αμφ᾽ Οδυσηα δαΐφρονα ποικιλομητην. Il. λ. 482.

Ποικιλομορφος. Vid. Ποικίλος.

Ουθ᾽ ιματιων βαπτων δαπαναις
Κοσμησαι ποικιλομορφων. Ar. Pl. 530.

Ποικιλομυθος.

—Κρονε ποικιλομυθε. Orph. H.

SYN. Ποικιλῳδός.—ευγλωττος.—ποικιλως αυδωμενος.

Ποικιλονωτος.

Ποικιλονωτον οφιν—Pind. P. 4.

Ποικιλοπτερος.

Συν δ᾽ ὁ ποικιλοπτερος αμφιβαλων
Ωκυτατῳ πτερῳ. Eur. Hipp. 1270.

SYN. Πτεροποικιλος.

Ποικιλος.

—Και ποικίλα τευχε᾽ εκειτο. Il. γ. 327.

SYN. Διαποικιλος. παμποικιλος, ὑποποικιλος, αιόλος, παναιολος, ποικιλομορφος. μυριομορφος. ετεροχροος, πολυχροος, πολυχρωματος, ελικτός. ποικιλοφρων. πανεργος.

Ποικιλοστολος. Vid. Ποικιλειμων.

—Νηΐ ποικιλοστολῳ. Soph. Ph. 346.

Ποικιλοτερπος.

Οια σὺ, ποικιλοτερπε,—Ep. l. 1.

Ποικιλοτευκτος.

Τοιη ποικιλοτευκτος ἑλεν Θετις,—Ep. l. 1.

Ποικιλοτραυλος.

—Ειαρινοι δε λιγυφθογγοισιν αοιδαῖς
Κοσσυφοι αχευσιν ποικιλοτραυλα μελη. Theoc. Ep. 4. 10.

Ποικιλοφορμιγξ.

—Ποικιλοφορμιγγος αοιδᾶς—Pind. Ol. 4.

Ποικιλοφρων.

Ο ποικιλοφρων, κοπις, ἡδυλόγος, δημοχαριστὴς, Eur. Hec. 133.

SYN. Ποικιλοβυλος, ποικιλονους, ποικιλομητης, φρονιμος, αγκυλομητης, δολομητης, κερδαλέος, κακοτεχνος, πανεργος, ποικίλομηχανος. ποικίλος.

Ποικιλῳδὸς. Vid. Ποικιλομυθος.

Η ποικιλῳδὸς Σφιγξ—Soph. Oed. T. 130.

Ποικιλως.

—Ποικιλως αυδωμενε. Ib. Ph. 131.

SYN. Πολυμερῶς, διαφορως.

Ποιμαινω.

Ποιμαινων δ᾽ επ᾽ ὀεσσι—Il. ζ. 25.

—Ος ρά τε μῆλα
Οιος ποιμαινεσκεν αποπροθεν,—Od. ι. 188.

SYN. Ποιμανευω, νομευω, βοσκω.—διαγω. διεπω εκκομιζω φροντιζω.

Ποιμανδρια. (πολις Βοιωτιας.)

Ην ες βαθειαν λαιμισας Ποιμανδριαν. Lyc. 326.

Ποιμανοριον.

Πολυανδρυ δ᾽ Ασιας θυριος αρχων
Επὶ πᾶσαν χθονα ποιμανοριον θειον ελαυνει, Aesc. Per. 75.

SYN. Ποιμνη, αγελη. στρατευμα, πλῆθος, το ανδρικόν.

Ποιμανωρ Vid Ποιμήν.

Τις δε ποιμανωρ επεστι,—Aesc. Per. 241.

Ποιμενικὸς, Ποιμενικὸς

Ποιμενικὸν πιλημα—Call Fr.

Ποιμενικος—θᾶκος,—Theoc. 1. 23.

SYN. Ποιμενιος, ποιμαντικὸς, ποιμνηΐος, ποιμνειος, ποιμνητος, νομιος, νομευτικὸς, βοτηρικὸς, βουκολικός.

Ποιμὴν.

Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον εν ουρεσιν εκλυε ποιμήν. Il. δ. 455.

Εχω σε ποιμέν᾽ εσθλόν,—Eur. Supp. 191.

SYN. Ποιμανωρ. ποιμαντωρ, ποιμαντὸς, βοποιμην, επιποιμην, επιβωτωρ, μηλοβοτης, βοτὴρ, νομεύς.—βασιλεύς κραντωρ κηδεμων.

EPITH. Αγραυλος, αγριωτης, μηλοτρόφος, ξεινοδοκος, ορεσιδρόμος. ὑλοτόμος,

Ειροποκων οιων αγελας αγροισι νομευων. Theoc.

Ποιμνη, Ποιμνιον.

Ουτ᾽ αρα ποιμνησιν καταΐσχεται,—Od. ι. 122.

Αιτ᾽ εμὶν εστὶ, κακιστε, το ποιμνιον;—Theoc. 5. 75.

SYN. Αγελη, ιλας. πῶυ βοσκημα.

EPITH. Αιολομορφος. ευθριξ. ευκραιρος. κεροεσσα, κεραελκὴς, ορειτροφος, χρυσεομαλλος

Ποιμνηθεν

Ποιμνηθεν.
Ηλυθ' αγων ποιμνηθεν εις—Ap. 2. 492.
Ποιμνηιος, Ποιμνητος Vid Ποιμενικος.
Αιτε κατα σταθμον ποιμνηιον ηλασκωσιν. Il. β. 470.
Βοσκημασι σοισι συριζων
Ποιμνιτας υμεναιους. Eur. Alc. 587.
Ποιναι. Vid. Ευμενιδες.
—Πολεμου κρεσσον ειρηνη βροτοις
Η πρωτα μεν Μυσαισι προσφιλεστατη,
Ποιναισι δ' εχθρα.—Ib. Supp. 490.
Ποινη.
—Μαχεσσομαι εινεκα ποινης. Il γ. 290.
Αυχ' ιδε ποινην Γανυμηδεος.—Ib. ε. 266.
Ποινη δ' ουτις παιδος εγινετο τεθνειωτος. Ib ν. 659.
SYN. Ποινημα, βλαβη, αμοιβη, τιμωρια, δικη, κολασις, κολασμος, τιμη, προστιμον, δωρεα, τισις, αντεκτισις, αποινον.
EPITH. Αλγεινη, αθεσμος, κακοχαρτος, χρυσεσσα, δολιοφρων, βαρυδικος, Τανταλεια.
Ποινιμος, Ποιναιος, Ποινητωρ
Οις ο μεγας Θεος Ολυμπιος
Ποινιμα παθεα παθειν πορος Soph. El. 212.
—Ποιναιος τουτον υπερ σελιδος Ep. l. 7.
—Ποινατωρ πατρος. Aesc. Ag. 1290.
SYN. Μεταποινιος. ποινητηρ. τιμωρος.
Ποιολογεω.
Α πραν ποιολογευσα παραιβατις.—Theoc. 3. 32.
SYN. Σταχυολογεω, ποηλογω, βοτανολογω.
Ποιονομος.
—Βοτων ποιονομων. Aesc. Ag. 1178.
Ποιος.
—Ποιον τον μυθον εειπας;—Il. α. 552.
SYN. Οιος, οποιος.
Ποιπνυω.
Ποιπνυον παριοντ'—Il. α. 475.
SYN. Μεταποιπνυομαι, ενεργεω, πολεω, υπηρετεω, διακονεω.
Ποιφυγμα.
Μητ' εν ματαιοις κ' αγριοις ποιφυγμασιν. Aesc. S. T. 286.
SYN. Εκφοβημα, θρηνος, βοη.
Ποιφυσσω.
Κρατηρος, ον Μελαινα ποιφυξει.—Lyc. 198.
SYN. Φυσαω, (σφοδρως την πνοην εκπεμπω) καταπλησσω. φευγω. εκφοβεω.
Ποκας.
Αλλ' εκποκιω σε τας ποκαδας. Ar. Th. 574.
SYN. Θριξ (διεκτενισμενη) πλοκαμις.
Ποκιζω, Ποκιζομαι.
Τις τριχας αντ' εριων εποκιξατο;—Theoc. 5. 26.

SYN. Ποκαζω, πεκω, κειρω.
Ποκος.
Ως δ' οτε ποιμην ρεια φερει ποκον αρσενος οιος. Il. μ. 451.
SYN. Ποξ. πεκος, ποκαριον, κωας.
Πολεμαρχος.
Ατεχνως κλαυσω πολεμαρχους. Aesc. S. T. 834.
SYN Στρατηαρχος, στρατααρχης, ηγεμων.
Πολεμεω, Πολεμιζω, Πτολεμιζω.
Ημεις περι γυναικος μιας πολεμησομεν. Ar. Av. 1638.
—Αληκτον πολεμιζειν ηδε μαχεσθαι. Il. β. 452.
Νυν μεν αναγοιμι πτολεμιζειν υιας Αχαιων. Ib. τ. 206.
SYN. Αντιπολεμεω, διαπολεμεω, εκπολεμεω, καταπολεμεω, συμπολεμιζω, αιχμαζω, μαχομαι.
PHR. Πολεμον επιφερω, εγειρω, ποιεω. συναπτω.
—φερειν πολυδακρυν αρηα.—εγειρειν οξυν αρηα.
Μαρνασθαι δηιοισι κατα κρατερην υσμινην.
—Μαρναντο δεμας πυρος αιθομενοιο. Hom.
Πολεμηιος, Πολεμιος.
—Οις ουτε μελει πολεμηια εργα. Il. β. 338.
Την γην—των πολεμιων. Ar. R. 1511.
SYN. Πολεμικος. δηιος, στρατιωτικος.
Πολεμηδοκος.
Εν πολεμηδοκοις οπλοις—Pind. P. 1.
Πολεμητοκος.
—Πολεματοκε μητι. Orph. H.
Πολεμιστηριον.
Ποσους δρομους ελα τα πολεμιστηρια. Ar. N. 28.
SYN. Αμιλλητηριον, αγωνισμα. αρμα (πολεμικον.)
Πολεμιστηριος.
—Βους ηκετα πολεμιστηριας. Ib A. 571.
Πολεμιστης, Πτολεμιστης, Πολεμιστρια.
Και μ' εφατ' εν Δαναοισιν ελεγχιστον πολεμιστην. Il ρ. 26
Ισος Ενυαλιω κορυθαιικι πτολεμιστη. Ib. χ. 132.
—Κισσιας νομοισι πολεμιστριας. Aesc. Ch. 422.
SYN. Αιχμητης, μαχητης, διαμαχητης, πολιορκητης.
EPITH. Θαρσαλεος, ταλαυρινος. ταλαφρων, θοος, εκπαγλος. ευθωρηκος, ρηξηνωρ, μενεπτολεμος, φιλοπτολεμος. δαημων,—ατος πολεμοιο—αματον μεμαως μαχεσθαι. Hom.
Πολεμοκλονος.
—Πολεμοκλονον εργον Αρηος. Hom. B. 4.
Πολεμοκρατος.
Και δι' εθεν πολε-
μοκραντον αγνον τελος. Aesc. S. T. 168.

Πολεμοφθορος.

Πολεμοφθόρος.
Πολεμοφθόροισιν αταις. Ib. Per. 655.
Πολεμος. Πτολεμος.
Ει δη ὁμȣ πολεμός τε δαμᾳ και λοιμὸς Αχαιȣς. Il. α. 61.
—Πεθεισκε δ' αὐτὴν τε πτολεμόν τε. Ib. 492.
SYN. Μαχη, δηϊοτης, λυα, μοθος.
EPITH. Αλιαςος, απρηκτος, αντιβιος, αἱματοεις, αργαλέος, αγριος, αινὸς, αταρτηρὸς, ανιηρὸς, αλεγεινὸς, δυσηχὴς, δηϊος, δακρυοεις, δυσηλεγὴς, βαρὺς, θρασὺς, επιδημιος, δριμὺς, δαφοινὸς, δειλαιος, κακὸς, κρυοεις, κυδαλιμος, κισσομανὴς, δεινὸς, βαρυτενθὴς, θυμοβόρος, εμφυλιος, επιδημιος, εριδαντος, οἰζυρὸς, πικρὸς, πολυκμητὸς, πολυφλοισβος, πολυκλαυτος, πολυκηδὴς, πολυσπερὴς, πολυαιματος, πολυρραιςης, πολυθαρσὴς, πολυαϊξ, πολυδακρυς, ολοοεις, μεγαληνωρ, λαιψηρὸς, σιδηρειτης, τλημων, φθεισηνωρ, φθισιμβροτος, χαλκειτης, χαλκοχαρμὴς, ψευδορκος, εχθοδοπὸς, ολοὸς, οκρυοεις, ὁμοιΐος, στυγεδανὸς, ςυγερὸς, λευγαλέος, απολεμος, πολυξεινος, πολυφλοισβος.
PHR. Τραχεῖα νιφὰς πολεμοιο. Pind.
Ιπποχαρμαι κλονοι. Aesc. Πολεμοκλονον εργον Αρηος. Hom. Χαλκεον χῦμα Ενυȣς.—Βλοσυρὸς φλοισβος Ενυαλιȣ. Ep—δορὸς χειμών. Soph. —Παγχαλκος θυελλα. Opp —δυσηχεος εργα μοθοιο. Cal.
Αντιβιων δε φαλαγγες επεβρεμον, αμφιλαφὴς δε Ηεροθεν πλεροεντες ανεβροιζησαν οϊςοὶ
Αιγξε βιος, βομβησε λιθος, μυκησατο Σαλπιγξ. Nonn. l. 29.—vid. Il Θ 61. Ib. ι. 590.—Lyc. 249.—Cal. l. 14.—Opp. αλ. l. 2.
Πολευω.
Ουδ' αλοχον κεδνὴν Ιθακης κατὰ αςυ πολευειν. Od. χ. 223.
SYN. Διαγω, εμπολιτευομαι, αναςρεφομαι, τρεφω ὑπηρετεω. πολεω
Πολεω.
Ειαρι πολεῦν θερεος δε τεαμειη ȣ σ' απατησει. Hes. ε 460.
SYN. Εμπολεω, ςρεφω, αροτριαζω.—πολευω—νεμω.
Πολια. Πολιαι αι.
Πλεῖον γαρ τε φερει πολιη νεοτητος εχεφρων. Naz.
—Αι πολιαι δ' εμπαλιν αδραιεες. Ep. l. 1.
SYN Πολιοτης
EPITH. Ευσεβὴς, θεοειδης, σεπτή.
Πολιαινομαι.
Θαλασσης πολιαι
νεμενης πνευματι λαβρῳ. Aesc. Per. 109.
SYN. Πολιȣμαι, λευκαινομαι.

Πολιαρχος, Πτολιαρχος.
Σκυμνον εθρεψας πολιαρχον ιδεῖν. Eur. Rh. 381.
—Συ δ' εξελεο πτολιαρχος. Call. ι. 73.
SYN. Πολιταρχος, πολιανομος, πολιτευτὴς, αςυνομος, πολισσονομος, πολιευς, πολιȣχος, πολιταρχης, πολιτοφυλαξ.
Πολιας.
Τι δ' ȣκ Αθηναιαν ἐωμεν την Πολιάδα. Ar. Av. 828.
SYN. Πολῖτις, πολιȣχος.
Πολιζω.
—Οτ' εγὼ και Φοῖβος Απολλων
Ηρῳ Λαομεδοντι πολισσαμεν αθλησαντε. Il. η. 453.
SYN. Εκπολιζω, συμπολιζω, κτιζω, πολιν τειχιζω.
Πολιοκροταφος.
—Πολιοκροταφȣς τε γεροντας. Il. Θ. 518.
SYN. Πολιοκρανος, αργυροκρανος, γερων.
Πολιορκεω.
Και πεζομαχῶν, και πολιορκῶν—Ar. V. 683.
SYN. Περίςημι, περιςρατοπεδευειν πολιν. αντιμαχομαι. προσμαχομαι, καταπολεμεω, προσβαλλω. Vid. Aesc. S. T. 116.
Πολιος.
Θῖν' εφ' ἁλὸς πολιῆς.—Il α. 350.
SYN. Λευκὸς, λευκανθης, τεφρωδης.—γερων.
Πολιοχρως.
—Πολιοχρως κυκνος—Eur. B. 1362.
Πολιȣχος, Πολισσȣχος, Πολιοχος.
—Ταν Παλλαδα ταν πολιȣχον Call. 5. 53.
—Πολισσȣχοιο θεᾶς—Tryph. 435.
—Αρτεμιδος πολιοχȣ αρητειρα. Ap 1. 312.
SYN. Πολιας, πολισσοος,—πολιευς.—αςυοχος—ερυσιπολις.
EPITH. Αρειπρεπὴς.
Πολιφραςης.
Ο Χιλιαρχος τȣ πολιφραςȣ ςρατȣ. Lyc 210.
SYN. Πολιτοκτιςος.
Πολις. Poet. Πτολις.
—Πολις Πριαμοιο ανακτος. Il. ζ. 373.
Τρωων οἱ ναιȣσι κατὰ πτολιν,—Ib. 130.
SYN. Αςυ, πτολιεθρον, πολισμα. κωμη, κωμοπολις.
EPITH. Αιπὺς, αιπεινὴ, αρρηκτος, αγλαὴ, αγλαοπαις, αγχικελευθος. αγχιφανὴς, αιπυδμητος, απορθητος, βαθυγειος, θεοκμητος, θεοφιλὴς. ευνομος, ευχρηματος, ευηνωρ, ερατὴ, ερατεινὴ, ευλαϊγξ, ευεργὴς. ευναιετοωσα, ευταχὴς, ευτειχεος, ευδμητος, ευπυργος, ευκτιμενη, ευρυχορος, ευρυαγυια, καλλιγυναιξ, καλλιπυργωτος, κλυτὴ, κακοξεινος, λιπαρὰ, καλλιπλυτος, οφρυοεσσα,

οφρυοεσσα, ερανογειτων, πιειρα, περικλειτη, περιβωτος, πολυχρυσος, μυριοπληθης, λαοτρόφος, καλλιχορος, φιλομολπος, ὑψιδομος, ὑψιβατος, ὑψικρημνος, ευαρματος, φιλοχρυσος, ευαλος, ἱερα, ἱμεροεσσα, λευκη, αμβατος.

—Πυργοις αραρυῖα. Hom.

—Και πολεος τροχοειδεος ακρα καρηνα.

—Τυπος χθονος, αιθερος εικων. Nonn.

Ουδ' εςιν ουτω βαρβαρος,

Ουτε παλιγγλωσσος πολις,—Pind.

—Και πολιν νεοπτολιν

Τηνδ' ὑψιπυργον αντεπυργωσαν τότε. Aesc.

Πολιπορθος.

—Βασιλεῦ, Τροιας πολιπορθε—Aesc. Ag. 792.

Πολισμα, Πτολισμα. Vid. Πολις.

—Προς το Τρωικον πολισμα—Soph. Ph. 1470.

Πολισσονομος. Vid. Πολιαρχος.

—Αρχας τε πολισσονομους. Aesc. Ch. 864.

Πολισσοος Vid. Πολιῦχος.

—Φρασπι, πολισσοι, χαλκοκορυςα. Hom. VII. 2.

Πολιτεια.

Εχεις ἁπαντα τα πρὸς την πολιτειαν ἁ δεῖ. Ar. Eq. 219.

SYN. Πολιτευμα.—τροπος (βιε)

Πολιτης.

—Υἷι Πριαμοιο Πολιτῃ. Il. ϐ. 791.

—Βοὴν αγαθόν τε Πολιτην. Ib. ω. 250.

—Πολιτης ορχαμος ανδρῶν. Od. κ. 224.

Πολιτης, Πολιήτης, Πολιητης, Πολιῆτις, Πολῖτις.

—Επὶ δὲ στεναχοντο πολῖται. Il. χ. 429.

Τῶν δ' εξηγεισθω κοσμησαμενος πολιητας. Il. ϐ. 806.

Φονια ψηφος εν πολιήταις. Eur. Or. 973.

Ω ψαμαθοι πολιητιδος ακτᾶς, Ib. Hipp. 1126.

Χαιρετε—πολιτιδες. Eur. El. 1335.

SYN. Αςὸς, αςικὸς, ενδημος, δημοτης, συντελεςὴς, ισοτελὴς.

EPITH. Κακολογος, σεμνὸς, ευθυμαχος.

Πολιχνη.

Πολλάκις εκ Τροιζῆνος από Ξανθοιο πολιχνης Ερχομενοι Ευρυπυδε—Call. 4. 41.

SYN. Πολιχνιον, πολισματιον, αςυρὸν.

Πολλάκι, Πολλάκις.

Πολλάκι μιν ξεινισσεν αρηΐφιλος Μενελαος. Il. γ. 232.

Πολλάκις εν μεγαροισι καθημένος ἡμετεροισιν Od. δ. 101.

SYN. Πλεονάκις, συχνάκις, θαμα, θαμάκις, θαμινά.—πολύ.

Πολλοςτάκις. Ar. Pa. 242.

Πολος.

—Δοιὰ δε πολοι ανεχουσι καρηνα,

Ουρεων ηλιβατων κορυφαι χθονος ἧχί τ' αερθεὶς Ηελιος πρωτῃσιν ερευγεται ακτινεσσι. Ap. 3: 161.

SYN. Σφαῖρα, ερανὸς, κοσμος.

EPITH. Αυτοελικτος, αργυςεος, αςεροεις, αςεροφοιτος, κλεινὸς, επταζωνος, σφαιρικὸς, πολυμορφος, ὑψιμελαθρος, ὑψιμεσος, φλογοειδὴς, αςροχιτων.

Πολυαγρος.

—Δι' αιγιαλων θὶς πολυαγροτερον. Ep. l. 6.

Πολυαϊξ.

—Πολυαϊκος πολεμοιο. Il. α. 165.

SYN. Πολυορμητος, πολυκινητος, ασατος, θῦρος, ιξαλος, βιαιος, φοιταλέος.

Πολυαιμονιδης.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα.—Il. θ. 275.

Πολυαιμων.

Πολυαιμων, φονιος, αποκοπὰ κρατός. Aesc. Supp. 847.

SYN. Πολυαιμος, πολυαιματος, αιμαλέος.

Πολυαινετος, Πολυαινος.

—Και δορὸς πολυαινετον αλκᾶ, Eur. Herac. 761.

Ω Οδυσεῦ πολυαινε—Il. λ. 430.

SYN. Πολυεπαινος, πολυκλεης, πολυκλειτὸς, πολυκλειτος, πολυφημος, κλυτοφημος, εριχυδὴς.—μυθολόγος, φλυαρος.

Πολυαλγης.

Θελγων ανθρωπων πολυαλγέα πηματα νεσων, Orph. H.

Πολυανδρος, Πολυανωρ.

Πολυανδρε—Ασιας—Aesc. Per. 73.

—Πολυανορι δ' εν ξενοεντι θρονῳ—Eur. I. T. 1281.

SYN. Πολυανθρωπος, ευανωρ.

Πολυανθεμος, Πολυανθὴς.

—Μιτραις πολυανθεμοις—Anac. 58. 3.

—Οθι τε δρυος ἦν πολυανθέος ὑλης. Od. ξ. 353.

SYN. Ευανθεμος, ευανθὴς, πολυρροδος, πολυρροδὴς.

Πολυαρματος.

Τᾶ πολυαρματῳ Θηβα. Soph. An. 155.

Πολυαρρητος.

Ες πολυαρρητον κακὸν ἡκομεν.—Theog. 817.

Πολυαρητος.

—Πολυαρητος δε τοι εςι. Od. τ. 404.

SYN. Πολυποθητος, ποθεινὸς, πολυηρατος, πολυευκτος, πολυζηλωτος, πολυζηλος, πολυθεςος.

Πολυαρχος.

Αιακον—πολυαρχον—Pind. N. 7.

SYN. Πολυκοιρανος, πολυδυναμος.
Πολυαστρος. Πολυαστερος. Vid. Λέων.
—Το Διὸς πολυαστρον εδος. Eur. I. 870.
SYN. Καταστερος, αστεροεις.
Πολυαυλαξ.
—Ου πεδιε πολυαυλακος εἰμ' ὁ γεραιός. Ep. Suid.
SYN. Μεγας, πλατὺς.
Πολυαυχενος.
—Εν Λερνη πολυαυχενον ωλεσεν ὕδρην. Ep. I. 4.
SYN. Πολυδειρας
Πολυβαφης.
—Σωματα πολυβαφη—Aesc. Per. 275.
Πολυβενθὴς
Οι δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος εντὸς ἵκοντο. Il. α. 432.
SYN. Βαθυκλυμων, βυσσηεις, βαθύς.
Πολυβολος.
Ω βασιλεῦ χωρας της πολυβολυ—Eur. Fr.
Πολυβος.
—Τὴν σφιν Πολυβος ποιησε δαΐφρων. Od. ϑ. 373.
Πολυβοτειρα, Πολυβοσκος.
—Επὶ χθονα πυλυβοτειραν. Il. γ 265.
Πολυβοσκον—γαῖαν, Pind. Ol. 7.
Πολυβοτος.
Πολυβοτός τ' αιὼν βροτῶν. Aesc. S. T. 780.
SYN. Πολυφορος. ευκαρπος.
Πολυβοτρυς.
Αι δ' επὶ Βυπρασιυ πολυβοτρυος—Theoc. 25. 11.
SYN. Αμπελοεις.
Πολυβυλος.
—Πολυβυλος Αθηνη. Il. ε. 260.
SYN. Ποικιλοβυλος, πολυφραδὴς, πολυφραδμων, πολυπαιπαλος, πολυγνωμων, πολυφρων, πολυμηχανος, εχεφρων, ιδρις, συνετὸς, πολυμητις.
Πολυβυτης.
Εν δ' ανδρες ναιυσι πολυρρηνες, πολυβῦται. Ib. ι. 154.
Πολυβροχος.
—Και πολιβροχ' ἁμματων, Eur. Herc. f. 1035.
Πολυβωλαξ.
Αλλ' ὅτ' αν ηπειρον πολυβωλακα—Ath. I. 8.
Πολυβωμος.
Ω μεγαλ', ὦ πολυβωμε, πολιπ]ολι,—Call. 4. 266.
SYN. Πολυναος.
Πολυγαλακ]ος.
—Πασαων πυλυγαλακ]οτατην. Ep. I. 1.
Πολυγαμος.
Πολυγαμον, τεκνοισιν επιδυνον—Man. 5. 268.

Πολυγηθὴς.
—Πολυγηθεες Ωραι. Il. φ. 450.
SYN. Πολυχαρὴς.
Πολυγηρως.
Λιμὸν οἰζυρὸν απαμυνομενη πολυγηρως Νικὼ,—Ep. I. 1.
Πολυγλευκος.
Ουδε πολυγλευκυ γεωμόρος βοτρυος. Ep. Suid.
Πολυγλητος.
Οια πολυγλητυ βυκόλον Ιναχιης. Ep. I. 7.
SYN. Πολυοφθαλμος, πολυομματος, πολυδερκὴς. οφθαλμιος.
Πολυγλωσσος.
—Και πολυγλωσσυ δρυὸς. Soph. Tr. 1184.
SYN. Πολυφραδὴς, πολυλόγος, πολυλαλος, πολυρημων.
Πολυγλωχιν.
—Πολυγλωχινι σιδηρῳ—Dion. 476.
Πολυγναμπ]ος.
—Πολυγναμπ]ῳ τε σιλαιῳ. Theoc. 7. 68.
SYN. Ευκαμπης, ευτρεπ]ος, ευγναμπ]ος, πολυκαμπὴς, πολυκαμπ]ος.
Πολυγνωτος.
Τρωων πολυγνωτων γενος. Pind. N. 10.
SYN. Πολυφατος, πολυαινετος, ευγνωστος.
Πολυγομφος.
Τοσσον τοι νηῶν γε πεπειραμαι πολυγομφων. Hes. ε. 658.
Πολυγονος.
Προνομα δε βοτὰ τὰς
Πολυγονα τελεθοι Aesc. Supp. 700.
SYN. Πολυφόρος, πολυκαρπος.
Πολυδαιδαλος.
Και δια θωρηκος πολυδαιδαλυ ηρηρειστο. Il. γ. 358.
—Και χρυσεα πολυδαιδαλος,—Od. ν. 11.
SYN. Ευποιητος, πολυκατασκευαστος, πολυκοσμος, ποικιλος.
Πολυδαιμων.
—Ω πολυδαῖμον. Orph. H.
Πολυδακρυς, Πολυδακρυτος, Πυλυδακρυς.
—Πολυδακρυν Αρηα Il. γ. 132.
Αργαλεη, πολυδακρυς,—Ib. ρ 544.
Στας δ' απανευθε μαχης πολυδακρυτυ, εντε' αμειβεν. Ib. 192.
—Πολυδακρυτος δε τοιεται. Ib. ω. 620.
SYN. Αριδακρυς, αριδακρυος. δακρυοεις, αιολοδακρυς. πολυθρηνος.
Πολυδαμας, Poet. Πυλυδαμας.
Πολυδαμαντος ἑταῖρον αγαυυ Πανθοιδαο. Il. ο. 446.
EPITH. Αμυμων, αμεμπτος, αγαπηνωρ, εγχεσπαλος, εὐμενης, πεπνυμενος, σκοτρων.
Πυλυδαμα,

Πολυδαμα, συ μεν εσσι φυγοπτολεμος και αναλκις. Cal.

Πολυδαμνα.
—Τα οἱ Πολυδαμνα πορεν Θωνος παρακοιτις. Od δ. 228.

Πολυδειγμων.
Τεινει προς αἶθραν κρᾶτα πολυδειγμων λοφος. Lyc. 700.
SYN. Πολυχανδης. ευρυχωρος.

Πολυδειράς.
Ακροτατη κορυφη πολυδειράδος Ουλυμποιο. Il. α. 499
SYN. Πολυαυχενος.

Πολυδενδρεος.
Καὶ μοι κῆπον εχει πολυδενδρεον.—Od. δ. 737.
SYN. Πολυδενδρος, ευδενδρος, καταδενδρος, δενδροφόρος.

Πολυδερκὴς
—Φαος πολυδερκέος Ηῦς. Hes. Θ. 451.
SYN. Πανδερκὴς, πολυγληνος. ευσοχος.

Πολυδεσμος.
—Επὶ σχεδιης πολυδεσμυ πηματα πασχων. Od ε. 33
SYN. Πολυγομφος.

Πολυδευκης.
—Και πυξ αγαθὸν Πολυδευκεα. Il. γ. 237.
EPITH. Αμωμητος, αεθλοφόρος, ανικητος, δῖος, κρατερὸς, πυκτης, οινωπος. φοβερὸς,
Καςορα και πολυδευκε' αειδέο Μῦσα λιγεια,
Τυνδαριδας, οι Ζηνος Ολυμπιυ εξεγενοντο
Τυς ὑπο ταϋγετυ κορυφης τεκε ποτνια Ληδη.
—Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ἱππων. Hom.
Διογενης πρῶτος Λακεδαιμονιος Πολυδευκης. Opp.

Πολυδινης.
—Αραχναιοιο μετα πολυδινεα λατριν, Ep. I.

Πολυδιψιος.
—Πολυδιψιον Αργος ἱκοιμην. Il. δ. 171.
SYN. Διψαλεος, ανυδρος.—πολυποθητος.

Πολυδονος.
Σοὶ πρῶτον Ιοῖ πολυδονον πλανην φρασω. Aesc. Pr 787.
SYN. Πολυταραχος.

Πολυδρομος
Πολυδρομυ φυγᾶς σφαλος—Ib. Supp.

Πολυδωρη.
Τον τεκε Πηλῆος θυγατηρ καλὴ Πολυδωρη
Σπερχειω ακαμαντι, γυνὴ θεῷ ευνηθεῖσα. Il. π. 175.

Πολυδωρος.
Εκτωρ δ' ως ενοησε κασιγνητον Πολυδωρον. Il. υ. 419.
EPITH. Θεηγενης, αντιθεος, Πριαμιδης.

Πολλοις διαυλοις κυματων φορυμενος
Ακλαυςος, αταφος—Eur.

Πολυδωρος.
Ενθ' αλοχος πολυδωρος εναντιη ἦλθε θεῦσα. Il. ζ. 394.

Πολυεθνης.
Ανθρωπων δ' ολιγοδρανεων πολυεθνεα φυτλην. Orph. 428.

Πολυειδὴς.
—Καρπὸν πολυειδῆ. Orph. H.
SYN. Πολυμερης, πολυτροπος, παμποικιλος, παντομιγὴς, πολυμορφος. πολυαριθμος. πολυτελὴς. πολυχοος.

Πολυειδος.
Ο δ' Αβαντα μετῳχετο και Πολυειδον. Il. ε. 148.

Πολυελικτος.
—Πολυελικτον ἀδονάν. Eur. Ph. 325.
SYN. Πολυπλεκτος, ποικίλος.

Πολυεργος, Πολυεργὴς. Vid Φυτοσκάφος.
Τῦτ' οσεῦν ουτὸς πολυεργίες,—Ep. I. 3.
SYN. Πολυπραγμων, περιεργος, επιπονος, φιλοπονος, δυσεργης, φιλεργος, καματωδης, αινοεργος, πολυμοχθος.

Πολυετης.
Ηκει συν αλοχῳ πολυετης σεσωμενος. Eur. Or. 473.
SYN. Πολυετηρος, πολυετος, γηραιος, μακροβιος, πολυχρονιος.

Πολυευκτος.
Ω πᾶσι φιλος και πολυευκτος ολβος! Aesc. Eum. 540.
SYN. Πολυποθητος, πολυαρητος, πολυσεπτος, τιμιος.

Πολυζηλος, Πολυζηλωτος.
—Τον πολυζηλον ποσιν. Soph. Tr. 188.
Και μοι πολυζηλωτος
Αιεὶ συν θεοῖσιν φοιτᾷ. Eur. Hipp. 169.
SYN. Πολυαρητος.—επιφθονος.—πολυσεπτος. τιμιος.

Πολυζυγος.
Ασχαλαα παρὰ νηὶ πολυζυγῳ.—Il, β. 293.
SYN. Πολυαδελφος, πολυκληΐς.

Πολυζωος.
—Πολυζωοισιν εν αςροις. Man. 4. 516.

Πολυηρατος. Vid. Πολυαρητος.
—Εν Θηβῃ πολυηρατῳ αλγεα πασχων. Od. λ. 274.

Πολυηγορος.
—Πολυηγορος Αργω. Orph.

Πολυηχὴς, Πολυηχητος.
—Εν αιγιαλῳ πολυηχέϊ κῦμα θαλασσης. Il. δ. 422.

Πολυηχητος

Πολυηχητος δ' ειπετο χωμος Eur. Alc. 928.
SYN. Πολυταραχος, πολυθροος, πολυσμαραγος, εριβρομος, ηχηεις. πολυφωνος, πολυκελαδος, πολυρραθαγος, πολυρροιβδητος, πολυρροιζος, πολυστροβος, πολυσφαραγος.
Πολυθαλμιος. Vid. Υγιεια.
Πολυθαρσης.
Ει γαρ νυν Τρωεσσι μενος πολυθαρσὲς ενειη. Il. ρ. 156.
SYN. Ευθαρσὴς, παντολμος, ταλασιφρων, πολυτλημων.
Πολυθεος.
Μηδ' ιδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν
Πολυθεων ρυσιασθεισαν. Aesc. Supp. 430.
Πολυθερσειδης.
Ω Πολυθερσειδη φιλοκερτομε.—Od. χ. 287.
Πολυθεσος. Vid. Πολυαρητος.
—Τεκνον πολυθεσε τοκευσι. Call. 6. 48.
Πολυθηρος.
Πολυθηροτατον ναπος,—Κιθαιρών. Eur. Ph. 818.
Πολυθρεμμων.
Ὁ μεγας και πολυθρεμμων Νειλος—Aesc. Per. 33.
SYN. Πολυθρεμματος, πολυτροφος.—πολυαρχος, πολυβοτος, πολυρρην, πολυμηλος, ευμηλος.
Πολυθρηνητος.
Της πολυθρηνητε—γενεης—Ep. l. 3.
Πολυθρηνος.
Πολυθρηνον αιῶνα—Ib. Ag. 723.
SYN. Πολυδακρυς, πολυδακρυτος, πολυκωκυτος, πολυπενθὴς, βαρυπενθὴς, επικλαυτος, εριπλαυτος, πολυκηδης, πολυκλαυτος, πολυστονος. πολυπαθὴς
Πολυθροος. Vid. Πολυηχὴς.
Οχθρον ὑπὸ σκιοεντα πολυθροος ηλυθε φημη. Tryph. 230.
Πολυθρυλλητος.
Πολυθρυλλητοντε.—Sibyl. l. 3.
Της πολυθρυλλητε καλλια φαντασιης. Ep. l. 7.
SYN. Πολυθροος, πολυαινετος. ονομαστοτατος.
Πολυθυτος.
Μελλοντι δ' αυτῷ πολυθυτες τευχειν σφαγας. Soph. Tr. 760.
Πολυιδμων. Vid. Πολυιδρις.
Μυρια κεῖθι μαγοισι σοφων πολυΐδμοσι δῶρα. Orph. L.
Πολυϊδος.
—Γερων αγαθὸς Πολυΐδος. Il. ψ. 666.
Πολυΐδρια. Πολυΐδρειη.
—Πολυΐδρειησι νοοιο Od. ψ. 77.
SYN. Πολυπειρια, δαημοσυνη, πολυφροσυνη, πολυμαθημοσυνη.
Πολυΐδρις, Πολυιστωρ.
—Μαλα περ πολυΐδριν εοῦσαν. Ib. 82.
—Επ' ευϊερα τελετης πολυΐστορας αθλες. Orph. H.
SYN. Πολυπειρος, εμπειρος, επιστημων, δαημων, πολυιδμων, πολυμαθὴς, πολυγνωμων. πολυγραμματος, πολυειδημων, πολυμυστος, πολυσκεπτος.
Πολυιππος.
Τοῖσι δ' επ' Αδμητοιο παῖς πολυιππος ανεστη. Tryph. 169.
SYN. Ευιππος.
Πολυϊχθυος, Πολυϊχθυς.
Η ως οἶδμ' ἁλιον πολυϊχθυον ἀμφὶς ορινει Hom. A. 417.
SYN. Πολυκητης, ιχθυοτρόφος.
Πολυκαγκὴς.
Τὼν δ' επεὶ ὰν πινοντ' αφειλον πολυκαγκέα διψαν Il. λ. 641.
SYN. Καταξηρος, πολυξηρος.
Πολυκαὴς.
—Και εν πολυκαεῖ ογκῳ Ενεη—Ep. l. 3.
Πολυκαμμορια.
Ουδε γαρ ουδ' ιχνος, πολυκαμμορε, σεῖο λελειπται. Ep. l. 1.
Πολυκανὴς. Vid. Πολυκτονος.
Ιω προπυργοι θυσιαι πατρὸς
Πολυκανεις βοτῶν ποιονομων. Aesc. Ag. 1178.
Πολυκαπνος.
Μη σ' αιθαλωση πολυκαπνον φλεγος πεπλους Eur. Elec. 1140.
SYN. Ψολοεις, καπνωδης.
Πολυκαρπος.
Ενθα δὲ οἱ πολυκαρπος αλωὴ ερριζωται. Od. η. 122.
SYN. Ευκαρπος, ευγειος, καρποφορος, πολυγονος, πολυτοκος.
Πολυκαστη.
—Τηλεμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκαστη. Ib. γ. 464.
Πολυκερδεια.
Αυταρ ὁ ην αλοχον πολυκερδειησιν ανωγε, Ib. ω. 166.
SYN. Πανεργια, μεθοδεια.
Πολυκερδὴς.
Αιεὶ ενὶ στηθεσσι νοον πολυκερδέα νωμῶν. Ib. ν. 255.
SYN. Δολομητις, ποικιλοφρων, κερδαλέος—πανεργος.
Πολυκερως.
—Εκειρε πολυκερων φονον. Soph. Aj. 55.
SYN. Ευκερως, κερατηφορος.

Πολυκεστος

Πολυκεςος.
Αγχε δέ μιν πολυκεςος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν. Il. γ. 371.
SYN. Πολυκεντητος, πολυρραφος, ποικίλος.
Πολυκηδης.
—Και νοςον ημὸν πολυκηδε᾽ ενισπω Od. ι. 37.
SYN. Πολυμεριμνος, πολυμερμηρος. πολυθρηνος. πολυφροντις, πολυφροντιςος.
Πολυκητης. Vid. Πολυιχθυος.
—Πολυκητεα Νειλον. Theoc. 17. 98.
Πολυκλαυτος, Πολυκλαυςος. Vid. Πολυθρηνος.
Πολυκλαυςω επὶ τυμβῳ. Hom. XXXVI.
Πολυκλειςος.
Παρθενικην δε φυλασσε πολυκλειςοις θαλαμοισι. Phoc. 203.
Πολυκλειτος.
—Πολυκλειτον—γενος Ιαμιδᾶν—Pind. Ol. 6.
Πολυκληεις,
Σεῖο πολυκληεντα τυπον ειληφατο—Ep. l. 4.
Πολυκληϊς. Vid. Πολυζυγος.
Και φευγειν συν νηυσὶ πολυκληϊσι κελευσω. Il. β. 74.
Πολυκληρος.
Ηγαγομην δε γυναικα πολυκληρων ανθρωπων. Od. ξ. 211.
Πολυκλητος.
—Πολυκλητοι δ᾽ εσαν ανδρες. Il. δ. 438.
Πολυκλινὴς,
Και δε συνευνοι τῶνδε πολυκλινέες τελεθουσιν. Man. 3. 332.
Πολυκλυςος.
—Πολυκλυςῳ ενὶ ποντῳ. Od. δ. 354.
SYN. Πολυφλοισβος, πολυκυμων, πολυταραχος.
Πολυκμητος.
—Πολυκμητος τε σιδηρος. Il. ζ. 48.
—Πολυκμητε θαλαμοιο. Od δ. 718.
SYN. Πολυδαιδαλος, πολυκαματος, κμητὸς, τυκτὸς.
Πολυκνημος.
—Πολυκνημον τ᾽ Ετεωνόν. Il. β. 497.
SYN. Υλωδης, δρυμωδης.
Πολυκνισσος.
—Πολυκνισσων επὶ βωμῶν. Tryph. 437.
SYN. Πολυοδμος. πολυπνοος.
Πολυκοινος.
—Τον πολυκοινον ἅδαν. Soph. Aj. 1212.
Ταν πολυκοινον αγγελλιαν. Pind. P. 2.
SYN. Παγκοινος.
Πολυκοιρανιη.
Ουκ αγαθὸν πολυκοιρανιη —Il. β. 204.
Πολυκοιρανος. Vid Πολυαρχος.
Κυδις᾽, Αχαιῶν πολυκοιρανε, Ar. R. 1302.

Πολυκολυμβος.
Χαιροντες ωδης πολυκολυμβοις μελεσιν. Ib. 247.
Πολυκρανος, Πολυκαρηνος.
—Η πολυκρανός γ᾽ ιδεῖν Δρακων,—Eur. B. 1015.
—Πολυκαρηνον οφιν. Ep. l. 4.
Τυφὼς Κιλιξ πολυκαρανος—Pind. P. 8.
Πολυκρατὴς
—Πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμενων. Aesc. Ch. 404.
SYN. Ευρυσθενὴς, ερισθενης, παγκρατὴς, πολυδυναμος.
Πολυκριτος.
Βαινει γαρ τάδε θεῖα πολυκριτα σαῖσιν εφετμαῖς. Orph H.
Πολυκρεκτος.
—Κιθαρῃ πολυκρεκτῳ, Ib.
Πολυκροτος.
—Πᾶνα,—πολυκροτον, ἡδυγελωτα. Hom. XVIII 37.
Πολυκρηνος.
Καλὰ πολυκρηνων εκπροφεει σ]οματων. Ep. l. 4.
Πολυκτεανος, Πολυκτεατος, Πολυκτημων, Πολυκτητος.
—Πολυχρυσος γαρ Απολλων,
Καί τε πολυκτεανος.—Call. 2. 35.
—Ος ρ᾽ ενὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτημων, πολυληΐος—Il. ε. 613.
—Πολυκτητων τε δομων μετοχος. Eur. Andr. 768.
SYN. Πολυμηλος, αφνειὸς, πολυκληρος, πολυρρην, πολυπαμμων, πολυληΐος, πλουσιος, πολυολβος, πολυπροβατος, πολυχρηματος, πολυχρημων.
Πολυκτιτις, Vid. Φυσις.
Πολυκτόνος.
Τῶν πολυκτονων γαρ ασκοποι θεοί. Aesc. Ag. 468.
SYN. Πολυκανὴς, πολυφραιςος, πολυφθόρος.
Πολυκτορίδης.
Εκ δ᾽ αρα Πεισανδρειο Πολυκτοριδαο ανακτος. Od. σ. 298.
Πολυκτωρ
—Πατὴρ δέ μοι εςὶ Πολυκτωρ. Il. ω 397.
Πολυκυδιςος.
Τὰν πολυκυδιςα μναμεια θεσμοσιναε. Ep. l. 3.
Πολυκωθων
Τῶ πολυκωθωνος τῶτ᾽ ηριον Αρκαδιωνος. Athen. l. 10.
Πολυκωκυτος. Vid. Πολυθρηνος.
Βῆς πολυκωκυτους εις Αΐδαο δομους. Theog. 244.
Πολυκωμος.
Πολυκωμους κατὰ δαῖτας. Anac. 42. 14.

Πολυκωπος.
Μη σ'ίαιη πολυκωπον οχημα
Ναὸς αυτῶ.—Soph. Tr. 668.
Πολυληΐος Vid. Πολυθρεμμων.
Πολυλλιστος, Πολυλλιτος.
—Πολυλλιστος δέ σ' ἱκανω. Od. ε. 445.
Αστερη πολυβωμε, πολυλλιτε,—Call. 4. 316.
SYN. Προσικτωρ.—πολυσεπ]ος, πολυλιτανευτος
Πολυμαθὴς. Vid. Πολυΐδρις.
Ανδρῶν παροντων πολυμαθῶν και δεξιῶν. Ar. V. 1170.
Πολυμαθημοσυνη. Vid. Πολυπράγμοσυνη.
Πολυμεδιμνος.
Δαματερ μεγα χαῖρε, πολυμορφε, πολυμεδιμνε. Call. 6. 2.
Πολυμετρος.
—Εκ γῆς πολυμετρον λαβῶν σ]αχυν. Eur. Fr.
Πολυμεθης.
Πολυμεθεῖς χαροιτε· το δ' ὀπίσω ἡδὺ ποθῆναι
μετρον. εμοὶ πασης αρχιον ευφροσυνης. Ep. l. 2.
Πολυμερὴς
Ουτος ὁ πολυμερής—Ep. l. 3.
Πολυμηλη
Παρθενιος, τον ετικ]ε χορῷ καλὴ Πολυμηλη
Φυλαντος θυγατηρ.—Il. π. 180.
Πολυμηλος. Vid. Πολυθρεμμων.
—Και Ορχομενον πολυμηλον. Il. β. 605.
Πολυμηνις.
Ω μοι εγὼ πολυμηνις,—Ep. l. 1.
Πολυμηςωρ.
Πρὸς ανδρ', ὃς αρχει τῆσδε Πολυμηςωρ χθονός. Eur. Hec. 8. 771.
Ος την αρισην Χερρονησιαν πλακα.
Σπειρε, φιλιππον λαὸν ευθυνων δορί.
Θρηΐκιος ἱπποτης,—ανοσιωτατος. Eur.
Πολυμητης, Πολυμητις, Πολυμητος.
—Εν δ' αρχος εση πολυμητις Οδυσσεύς. Il. α. 311.
Αλλὰ πολυμητοιο λαχῶν πρεσβεῖα τεχνης. Ep. l. 4.
SYN. Πολυβουλος, αιολομητις, μητιετης, πολυμυθος. πολυφρων, περισσοφρων, απατηλιος, προμηθης.
Πολυμηχανια.
Και Κιρκης κατελεξε δολον πολυμηχανιηντε. Od. ψ. 321.
SYN. Ευμηχανια.—πολυπλοκια.
Πολυμηχανος.
—Επεὶ πολυμηχανός εςι. Od. α. 205.
SYN. Πολυβουλος, πολυτεχνος, πολυπαιπαλος, μηχανορραφος, πανεργος, αλωπηξ, σοφιςής.

Πολυμιγὴς
—Και βληχὰ πολυμιγὴς τοκαδων. Ep. l. 4.
Πολυμικ]ος. Vid. Φυσις.
Πολυμισθος.
—Σθενελαΐδα την πολυμισθον. Ep. l. 7.
Πολυμιτος.
, Πολυμιτων πεπλων. Aesc. Supp. 439.
Πολυμνησειος.
Και πολυμνησει' ανδρ
Μουσικὴν τε μανθανει. Suid.
Πολυμνηςος
—Πολυμνηςην τε γυναῖκα. Od. ξ. 64.
SYN. Πολυμνηςευτος. πολυνυμφος.
Πολυμνηςος, Πολυμνητος, Πολυΰμνητος.
Τουτων θεοῖσι χρη πολυμνηςον χαριν τινειν,—Aesc Ag. 830.
Σπερμα πολυμνηςον πολυωνυμον Ευβουλῆος, Orph. H.
Σπερμα πολυμνητον, πολυωνυμε—Ib.
Πολυμνηςωρ
Γενη πολυμνηςωρ εφαπ]ωρ Ιῦς Aesc. Supp. 544.
SYN. Πολυμνημων.
Πολυμνια. Vid. Μῶσαι.
Τερψιας ορχηθμοῖο Πολυμνια πανσοφος ευρεν
Αρμονιην πασαισι Πολυμνια δῶκεν αοιδαῖς. Ep. l. 1.
Πολυμορφος.
—Θεὴν διφυῆ, πολυμορφον. Orph. H.
SYN. Αιολομορφος, ποικιλομορφος, πολυειδὴς, πολυσχημων.
Πολυμοχθος.
—Των πολυμοχθων τηδε Τρωϊαδων. Eur. Hec. 93.
SYN. Πολυπονος, πολυωδυνος, αθλιος, πολυεργὴς, πολυεργος.
Πολυμυθος.
Παῖρα μεν, αλλὰ μαλα λιγεως· επεὶ ε πολυμυθος. Il. γ. 214.
SYN Πολυηγορος. ποικιλομυθος, ταχυμυθος, ηδυεπης. φλυαρὸς. περιεργος.
Πολυνιος.
—Πολυωνυμε και πολυναε. Theoc. 15. 109.
SYN. Πολυβωμος.
Πολυναυτης.
Πολυχειρ, και πολυναυτης. Aesc. Per. 83.
Πολυνεικης.
—Αμ' αντιθεῳ Πολυνεικεῖ λαὸν αγειρων. Il. δ. 377.
—Αληθως δ' ονομα Πολυνεικην πατηρ
Εθετὸ σοι θειᾳ προνοιᾳ νεικεων επωνυμον. Eur. Ph. 650.
Πολυνεφελης.
—Ουρανῷ πολυνεφελα—Pind. N. 3.
Πολυνηνεμιος.

Πολυηνεμιος.
—Ουδε γαληνην
Αεγὺν ησπασαμην την πολυηνεμιην. Ep. l. 1.
Πολυϊνος
Αμφιαλος θ' ὑὸς Πολυνηυ Τεκτονιδαο. Od. θ. 114.
Πολυϊρὴς
Πετρινα κατὰ δρυα πολυϊρέα. Eur. Hel. 1342.
SYN. Νιφοβλὴς. νιφοβολος. χιονωδης.
Πολυξεινος, Πολυξεινος.
Τον πολυξεινωτατον Ζῆνα. Aesc. Supp 163.
—Πολυξεινοιο χορου πολεμοιο. Tryph 35.
SYN. Ευξεινος. φιλοξεινος.
Πολυξεινη, Πολυξεινη.
Λαβὼν δ' Αχιλλεως παῖς Πολυξενην χερὸς
Εϛησ' επ' ακρυ χωματος. κ λ. Eur. Hec. 523.
EPITH. Αγνη. ευπεπλος, βαρυδακρυς. βαρυδακρυος, δυσπαρθενος.
—Ευκαρδιῳ ψυχῇ τ' αριϛη.—
Νυμφην ανυμφον παρθενον τ' απαρθενον. Eur.
Πολυξεινος.
—Πολυξεινος θεοειδης
Υἱὸς Αγασθενεος Αυγηϊαδαο ανακτος. Il. β. 623.
Πολυξεινῦμαι.
Ποιαν σε φῶμεν γαῖαν εκλελοιπότα
Πολυξενεῖσθαι ;—Eur. Fr.
SYN. Επιξενῦμαι.
Πολυξεϛος.
—Εν πυλαισι—πολυξεϛοις. Soph. Oed. C. 1640.
SYN. Πολυκμητος.
Πολυοδμος. Vid. Ωραι.
SYN. Πολυοσμος. ευωδης.
Πολυολβιος. Πολυολβος. Vid. Πολυκτεανος.
Νυξ πολυολβιε. πᾶσι ποθεινή.—Orph. H.
—Τεχνων μῆτερ πολυολβε, Ib.
Πολυοργιος
Ονε πολυμνηστον πολυοργιον εὕρατο Παιαν
Αρρητον, κρυφιον ροιζητορα.—Ib.
Πολυορνιθος. Πολυορνις.
Πολυορνιθον επ' αἶαν. Eur. I. T. 435.
Πολυοχος.
Ου σῆς ερωμεν πολυοχυ τυραννιδος. Eur. Rh. 166. (πολυοχλυ. Valc.)
Πολυπαιπαλος. Vid. Πολυβυλος.
Την δ' αρα Φοινῖκες πολυπαιπαλοι ηπεροπευον. Od ο. 418.
Πολυπαμμων. Vid. Πολυκτεανος.
—Ως' οἶες πολυπαμμονος ανδρὸς εν αυλῇ. Il. δ. 433.
Πολυπαμφαος.
—Πολυπαμφαες αιγλη Ep. l. 4.

Πολυπαρθενος. Vid. Βακχος.
Πολυπαταξ.
Πολυπαταγα θυμελᾶν, Ath. l. 14.
Πολυπειρος. (Vid. Φυσις.) Πολυπειρον
Φαυλην σεμνὴν, αγανὴν πολυπειρον. Ar. L. 1110.
—Εδαην πολυπειρονας ὁρμας
Θηρων οιωνων τε—Orph. 33.
SYN. Πολυϊδρις, πολυμαθὴς.
Πολυπενθὴς. Vid Πολυθρηνος.
Μητηρ Αλκυονος πολυπενθέος οἶτον εχυσα Il. ι. 559.
Πολυπημων.
Η γαρ επηλυσιης πολυπημονος εσσεται αιχμά. Hom. M 37.
SYN. Πολυβλαβὴς, βλαβερὸς, πολυσινος, πολυζημιος.
Πολυπημονιδης.
Υιος Αφειδαντος Πολυπημονιδαο ανακτος. Od. ω. 304.
Πολυπηνος.
—Πολυπηνα φαρεα δῦναι. Eur. Elec. 192.
SYN. Πολυτελὴς.
Πολυπιδαξ. Πολυπιδακος.
Ιδην δ' ικανον πολυπιδακα,—Il. θ. 47.
—Ποδες πολυπιδακυ Ιδης. Ib υ. 59.
SYN. Ευπιδαξ. διαρρυτος. καθυγρος.
Πολυπικρος.
Μη πολυπικρα και αινὰ βιας αποτισεαι ελθων; Od. π. 255.
Πολυπινὴς.
Ψαφαροχρυν καρα πολυπινές τ' εχων. Eur. Rh. 716.
Πολυπλαγκτος,
—Εξ ανεμοιο πολυπλαγκτοιο ιωῆς. Il. λ. 308.
Πολυπλαγκτοσυνη.
—Αγυρτῆράς τε προφαινει
Και πολυπλαγκτοσυνης επιβητορας. οικτροκελευθος,
Δυϛυχεας, καματυ τε κακῦ διαδεκτορας αιεὶ. Man. 4. 222.
Πολυπλανης. Πολυπλανητος. Πολυπλανος.
Ο δ' εμὸς εν ἁλὶ πολυπλανης
Ποσις,—Eur. Hel. 204.
Μετὰ δ' ἱϛαται ανδρασιν αιὼν
Πολυπλανητος αιεὶ. Ib. Hipp. 1110.
Και ρειθρα—δεργματων κοραισι
Πολυπλανοις επισκοπῶν Ib. Ph. 675.
SYN Περιπολος. περιϛροφος. πολυϛροφος.
Πολυπλεθρος. Πολυπελεθρος
—Πολυπλεθρυς γυας—Eur. Alc. 697.
SYN. Ευρυχωρος, πλατὸς πολυαυλαξ.

Πολυπλοκια.
Αλλα δολυς, απατας τε, πολυπλοκιας τ' εφιλησαν. Theog. 67.
SYN. Πολυμηχανια, πανεργια.
Πολυπλοκος. Vid Πολυπυς.
SYN. Πολυπλεκτος. πολυπτυχος. παλιντροπος. ποικιλος. δολιοφρων.
Πολυποικιλος.
Ες τελετην ἁγιαν πολυποικιλον οργιοφανταις. Orph. H.
SYN. Πολυκοσμος, πολυδαιδαλος.
Πολυποιτης.
—Πειριθου ὑὸς κρατερὸς Πολυποιτης. Il. μ. 182.
EPITH. Ισοθεος. ξανθὸς, κρατερος.
Πολυπονος, Πυλυπονος. Vid. Πολυμοχθος
—Αριςος πολυπονων Αχαιῶν. Soph. Aj. 645.
Πυλυπονος αιχμα. Ib. El. 517.
Πολυποταμος.
Μαιῶτιν αμφὶ πολυποταμον,—Eur. Herc.F.409.
SYN. Πολυϋδρος.
Πολυποτης. Vid. Βακχος.
Πολυποτμος. Vid. Ευμενιδες.
Πολυποτνιος.
Μητερα Δινδυμιην πολυποτνιαν εγκαλεοντες. Ap. 1. 1125.
Πολυπυς.
Ηξει γαρ πολυπυς, και πολυχειρ.—Soph. El. 490.
Πολυπυς, Poet Πυλυπος. Πυλυπυς, Πυλυποδης.
Ως δ' ὁτε πυλυποδος θαλαμης εξελκομενοιο
Προς κοτυληδονοφιν πυκιναὶ λαϊγγες εχονται. Od. ε. 431.
Πυλυπυ οργὴν ισχε πολυπλοκυ, ὃς ποτὶ πετρη
Τῆ προσομιλησει, τοῖος ιδεῖν εφανη. Theog. 215.
EPITH. Αιολομητις, πηυτὸς, ερπυςης, τρειψιχροας. πετροφυὴς, σκολιος. ουαλια.
Φλεδὸς τροπωτὴρ πυλυπυς.—
Πολυπραγμονεω.
Πολυπραγμονεῖν τ' αλλοτρια μη βυλυ κακά. Sent.
Ευεργετεῖν ὢν επὶ το πολυπραγμονεῖν. Ar. Pl. 914.
SYN. Αλλοτριοπραγεω. συκοφαντεω. εξεταζω. διαπονεομαι. περιεργαζομαι. περισπαομαι. επιμελεομαι.
Πολυπραγμοσυνη.
Της πολυπραγμοσυνης υδὲν κενεωτερον αλλο. Ep. l. 2.
Πυλυμαθημοσυνης υδὲν—Athen. l. 3.
SYN. Πραγματεια, περιεργια, φιλοπραγμοσυνη, κακοπαθεια.

Πολυπραγμων, Πολυπρακτωρ. Vid Λογιςονομος.
Αμαθὴς γαρ εφυς, κὐ πολυπραγμων. Ar. Av. 471.
SYN. Περιεργος, φιλοπραγμων, πολυπευθὴς, ὑπεραχριβὴς, επιμελὴς. πολυασχολος.
Πολυπρεμνος.
—Τα δ' απειρονα πολλὸν οπισσω
Κυκλα πολυπρεμνοιο δι' εξ ὑλης τετανυςο. Ap. 4. 161.
SYN. Πολυςελεχος.
Πολυπτολις, Πολυπολις.
Ποτνια. πυλυμελαθρε. πολυπτολι χαῖρε Χιτωνη. Call. 3. 225.
Πολυπριων.
—Πολυπριωνα κοδωνην. Athen. l. 13.
Πολυπτοιητο, Πολυπτοητος.
—Ιονιοιο πολυπτοιητε θαλαττα. Ep. l. 3.
Πολυπτυχος.
—Πυλησι πολυπτυχυ Ουλυμποιο. Il. θ. 411.
SYN. Πολυπλοκος.
Πολυπυργος.
—Και Ωκαλεην πολυπυργον. Hom. A. 242.
Πολυπυρος.
Οφρ' επὶ Βυπρασιυ πολυπυρυ βησαμεν ἱππυς. Il. λ. 755.
SYN. Πυροφορος, πολυκαρπος. πολυσπορος.
Πολυραπτος, Πολυρραφης, Πολυρραφος.
—Πολυρραπτόν τε φαρετρην. Theoc. 25. 265.
—Δια πολυρραφυ ςερφων
Πορπακος ἐπταδοιαν αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 576.
Πολυρραιςος Vid. Πολυκτονος.
—Τυ πολυρραιςυ ςρατυ Lyc. 210.
Πολυρρην, Πολυρρηνος. Vid. Πολυβοτης, Πολυκτεανος
—Αιγυλλης θ' αἱ πολυρρηνοι ναπαι. Ib. 1241.
—Πελιης εν ευρυχορω Ιαολκω
Ναῖε πολυρρηνος—Od λ 256.
Πολυρρινος.
Αν δε πολυρρινον ινια σακος—Ap. 3. 1230.
SYN. Πολυβυρσος.
Πολυρροδος. Vid. Πολυανθὴς.
Ες πολυρροδὲς λειμῶνας. Ar. R. 450.
Πολυρροθος.
—Φροιμιοις πολυρροθοις. Aesc. S. T. 7. (al. παλιρροθοις.)
Πολυρροιζητος.
—Πολυρροιζητον ατρακτον. Ep. l. 6.
Πολυρρυτος
Πολυρρυτον γαρ αἷμ' ὑπεξαιρυσι των
Κτανοντων οἱ παλαι θανοντες. Soph. El. 1443.
SYN. Πολυπηχυτος, ευχυτος, πολυχυτος.

Πολὺς

Πολὺς, Poet. Πυλὺς. Πολλὸς.
—Πολὺς δ' ορυμαγδὸς ορωρει. Il. ϐ. 810.
—Πολεος πεδιοιο θεεσαι. Ib. δ. 244.
—Αμα δ' εσπετο πυλὺς ὅμιλος. Od. θ. 109.
Πολλὸς γαρ τις εκειτο—Ib. η. 156.
SYN. Μεγας. παμπολυς, σφοδρος, ασπετος, απλετος, συχνος, ικανὸς, ζαπληθὺς.
Πολυσεμνος. Πολυσεπτος.
Κλῦθί μοι. ὦ πολυσεμνε θεά—Orph. H.
Αἰδια, πολυσεπτε θεά—Ib.
SYN. Ευσεπτος, παντιμος, ποτνιος, πολυτιμητος, τιμηεις, σεϐασμιος, αιδοῖος, ηθεῖος, ηγαθεος, πολυϋμνος, πολυκυδιστος, πολυτιτος.
Πολυσινος Vid. Πολυπημων.
Μυχῦ δ' αφερκτος πολυσινῦ κυνὸς δικαν. Aesc. Ch. 447.
Πολυσιτος.
Ουκ ἦν μὰν πολυσιτος—Theoc. 21. 40.
Πολυσκαλμος. Vid. Πλωτηρ.
Πολυσκιος.
—Λῦπεν δε πολυσκιον αλσος Αρηος. Ap. 4. 166.
Πολυσκαρθμος.
—Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυριννης. Il. ϐ. 814.
SYN. Πολυκινητος, ταχὺς.
Πολυσπαθὴς. Vid. Πεπλος.
Πολυσπερὴς, Πολυσπορος.
Αλλη δ' αλλων γλῶσσα πολυσπερεων ανθρωπων. Il. ϐ 804.
—Ασιδδος πολυσπορυ. Eur. Tro. 743.
SYN. Πολυγενὴς, πολυεθνος.
Πολυσταφυλος.
Οἱ τε πολυσταφυλον Αρνην εχον—Il. ϐ. 507.
SYN. Πολυαμπελος.
Πολυσταχυς.
Δαματερ πολυκαρπε, πολυσταχυ,—Theoc. 10. 42.
Πολυστειος, Πολυστιος.
—Πολυστειον τε Μετωπην. Call. 1. 26.
Πολυστελεχης, Πολυστελεχος. Vid. Παλιυρος.
SYN. Πολυπρεμνος.
Πολυστενακτος.
Ω τον πολυστενακτον ανθρωπων βιον, Ep. I. 3.
SYN. Πολυστονος, αγαστονος.
Πολυστεφὴς, Πολυστεφανος Vid. Βακχος.
Εγὼ μεν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν. Aesc. Eum. 39.
Πολυστιχια.
Φημὶ πολυστιχιην επιγραμματος ε κατα Μεσας, Ep. I. 1.
Πολυστοιχος.
Βραθεὶς πολυστοιχοισι χαμπεκυ γναθοις. Lyc. 414. (al. πολυστιχοισι.)

Πολυστομεω.
Και ξυμϐολοισιν ε πολυστομῶν χρεαν. Aesc. Supp. 511.
SYN. Μακρολογεω, περιλαλεω, φλυαρεω.
Πολυστονος. Vid. Πολυθρηνος.
Οἱ νῦν Αργειοισι πολυστονα κηδε' εφηκεν. Il. α. 445.
—Ερις δ' αρ' εχαιρε πολυστονος εισορωσα. Ib. λ. 73.
Πολυστρεπτος.
—Πολυστρεπτοισι χαλωσι. Orph. 1092.
Πολυστροφαλιγξ
Φρικαλεας δονεισα πολυστροφαλιγγας αελλας. Mus. 284.
Πολυσχιδης, Πολυσχιστος.
Εν δε πολυσχιδεος βλητρυ πυρὶ βαλλεο χαιτην. Nic.
Εστη κελευθων εν πολυσχιστω μια. Soph. Oed. C 1663.
SYN. Πολυμερὴς, πολυπλασιος.
Πολυτειρὴς.
—Πρυμναν πολυτειρέος Αργῦς. Arat.
Πολυτεκνος.
Ουδ' εις αμιλλαν πολυτεκνον σπεδην εχων. Eur. M. 557.
SYN. Πολυτοκος, πολυγονος, πολυπαις.
Πολυτελεια.
Τερψις μεν εκ ενεστι, πολυτελεια δε. Ath. 10.
SYN. Ανελωμα, φιλοτιμια.
Πολυτερπὴς. Vid. Ερατὰ.
Πολυτεχνης.
—Φαλερων πολυτεχνέα κοσμον. Orph. 583.
Πολυτιμητος. Vid. Πολυσεμνος.
Πολυτλας, Πολυτλημων, Πολυτλητος.
—Ουδ' εσαχυσε πολυτλας δῖος Οδυσσεύς. Il. θ. 97.
Αλλ' εμὲ θυμὸς ανῆκε πολυτλημον πολεμιζειν. Ib. η 152.
—Ηΐθεοί τε, πολυτλητοί τε γεροντες. Od. λ. 38.
SYN. Τλησικαρδιος, φερεπονος. δυσπαθης, πολυπαθὴς.—Θρασὺς, θρασεια. πολυπονος. τλημων, ταλας, πολυκαμμορος.
Πολυτρηρων.
—Πολυτρηρωνά τε Θισϐην. Il. ϐ. 502.
Πολυτρητος.
Οἱ ῥιζον σπογγοισι πολυτρητοισὶ τραπεζας. Od. α. 111.
SYN. Ανατρητος, τρηματωδης.
Πολυτροπος.
Η συ γ' Οδυσσεὺς εσσι πολυτροπος,—Ib. κ. 330.
SYN. Πολυμηχανος. πολυποικιλος, πολυπλασιος, πολυειδὴς.

Πολυτροφια.
—Σημα πολυτροφιης. Ep. l. 3.
Πολυτροφος.
Δαματερ μεγα χαιρε, πολυτρόφε,—Call. 6. 2.
SYN. Πολυφορβος, πολυθρεπτος, βιοδωρος, βιοσσοος—ευτραφής.
Πολυτροχαλος
Οια πολυτροχαλοισιν αεθλευων αγορῆσι. Ep. l. 5.
Πολυτυρος.
—Και ταvισκων πολυτυρων. Ath. l. 6.
Πολυϋμνητος, Πολυϋμνος.
—Εν πολυϋμνητῳ Διος αλσει. Pind. N. 2.
—Τον πολυϋμνον θεόν. Eur. I. 1074.
—Τόνδε θεαὶ πολυϋμνον εθρεψαν. Hom. XXV. 7.
SYN. Πολυμνητος, πολυτιμητος, πολυθρυλλητος. επιδοξος. πολυωνυμος, πολυφατος.
Πολυϋπνος. Vid. Ηρεμια.
Πολυφαρμακος.
Τυς μὲν τ' ιητροὶ πολυφαρμακοι αμφιπενοντας. Il. π. 28.
Κιρκης—πολυφαρμακυ ες μεγα δωμα. Od. κ. 276.
SYN. Φαρμακώδης. πολυθρόνος.
Πολυφατος.
Πολυφατων ὑμνων θροον,—Pind. N. 7.
SYN Πολυθροος, αμφιβοητος. πολυφημος. πολυδοξος. πολυαινος. πολυωνυμος.
Πολυφεγγης. Vid. Ηλιος, Ευφεγγης.
Πολυφειδευς.
Αυτὰρ ὑπερθυμον Πολυφειδεα μαντιν Απολλων
Θῆκε βροτῶν ὀχ' αριςον, επεὶ θανεν Αμφιαραος,
Od. ο. 252.
Πολυφημος.
—Εξ αντρυ προσεφη κρατερὸς Πολυφημος. Ib. ι, 407.
EPITH. Αντιθεος. αερσιλοφος. βλοσυρος. ανικητος, Ελατιδης, ερωμανης. μονογληνος,
—Δυσερωτα τον αιπόλον—Theoc.
Τον ρα Ποσειδαωνι πoδωκειςατον αλλων
Ευρωπη Τιτυοιο μεγασθενέος τεκε κυρη. Ap.
Οσφιν εν ηνορεησι μετεπρεπεν ηρωεσσιν. Orph.
Αγχινεφὴς Πολυφημος, αποσπορος Εννοσιγαιυ.
Πολυφημος.
Αλλ' ὅτι δη μεσσην αγορὴν πολυφημον ἱκεσθην. Od. ζ. 150.
Λιμνοχαρις πολυφημος—Hom. B. 12.
—Επὶ θρῆνον τε πολυφαμον εχευαν. Pind. N 8.
SYN. Περιφημος, πολυφατος.
Πολυφθορος.
Πολυφθορον τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε. Soph. El 10.

SYN. Πολυτημων, πολυφονος.
Πολυφιλος.
Πολυφιλον ἱπεταν.—Pind. P. 5.
Πολυφιλτρος.
Ανηρ τις πολυφιλτρος—Theoc. 23. 1.
SYN. Ερωμανὴς, δυσερως.
Πολυφλοισβος.
—Παρὰ θῖνα πολυφλοισβοιο θαλασσης. Il. α. 34.
SYN. Πολυταραχος, πολυκινητος. πολυηχής.
Πολυφοντης.
—Και αντιθεον Πολυφοντην. Il. γ. 791.
Πολυφονος.
Τῇδε πολυφονῳ χερί. Eur. Rh. 62.
SYN. Πολυκτονος. πολυφθορος.
Πολυφορος.
—Πολυφορῳ—δαιμονι. Ar. Pl. 854.
Πολυφορβος.
—Πολυφορβυ πειρατα γαιης. Il. ξ. 200.
—Δημητρος πολυφορβης—Hes. θ. 912.
SYN. Πολυτροφος, ζειδωρος, βιοθρεμμων, αυξιθαλης. θρεψιμων.
Πολυφραδης, Πολυφραδμων Vid. Πολυβυλος.
Γαιης εννεσιησι πολυφραδεεσσι δολωθεις. Ib. 494.
Ηλθε δολοφρονευσα πολυφραδμων Αφροδιτη. Tryph. 446.
Πολυφραδιη
Τηϊον αλγυνων ανδρα πολυφραδιῃ. Ath. l. 13.
Πολυφροντίς.
—Πολυφροντίδες τε βυλαί. Anac. 39 6.
SYN. Πολυκηδης, πολυφροντιςος.
Πολυφροσυνη Vid. Πολυϊδρεια.
Αλλ' αρα κα̉ κειθεν παλιν ηλυθε Σισυφος ἥρως,
Ες φαος ηελίυ σφῆσι πολυφροσυναις. Theog. 712.
Πολυφρων, Πολυφροντιςος.
Και χολος ὅς' εφεηκε πολυφρονά περ χαλεπῆναι. Il. σ. 108.
Τῦ πολυφροντίςυ τῦδε Θαλητος ὀρη. Ep. l. 3.
SYN. Περισσοφρων, πολυπειρος, συνετος. πολυβυλος, πολυδηνής.
Πολυφυλος.
—Βιον θνητῶν πολυφυλων. Orph. H.
Πολυφωνος.
—Ως ἴδεν απολλυμενον Πολυφωνον. Hom. B. 211.
Πολυφωνος.
Ει και σευ πολυφωνος αεὶ πιμπλησιν ακυάς. Ep.
SYN. Παμφωνος. αδολεσχος.
Πολυχαλκος.
Ουρανὸν ες πολυχαλκον—Il. ε. 504.
SYN. Στερεος, ισχυρὸς.

Πολυχανδὴς.

Πολυχανδής.
—Ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν. Theoc. 13. 46.
SYN. Δεκτικός, ευρυχωρος, χωρητικός.
Πολυχειρ.
Πολυχειρ, και πολυναυτης. Aesc. Per. 83.
Πολυχνοος.
—Λεπτοθρειο πολυχνοα φυλλα κονίζης. Nic.
Πολυχορδος.
Βαρβιτον ες πολυχορδον,—Theoc. 16. 45.
Πολυχρονιος.
Ως ετι νῦν τα μεθ', ἄσσα πολυχρονιοι πεφυασι. Hom. M. 125.
—Πολυχρονιωτατον αἷμα. Call. 4. 282.
SYN. Πολυετης. δηναῖος, εριζωος, ζωηρός: πολυγηρως.
Πολυχρημων.
—Πολυχρημονας ανδρας. Man. 4. 21.
Πολυχρυσος.
—Δολων, πολυχρυσος, πολυχαλκος. Il. κ. 315.
Πολυχρωμος.
Και λεπιδων πολλῶν λεπτῶν θ' ἅμα και πολυχρωμων. Man. 5. 248.
Πολυχωστος.
Πολυχωστον αν ἦχες ταφον—Aesc. Ch. 349.
Πολυψαμαθος.
Χῶμα πολυψαμαθοι—Ib. Supp. 877.
SYN. Ψαμαθωδης.
Πολυψηφίς.
Λᾶες επι ρηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλασσης. Naum.
Πολυωδυνος.
—Πολυωδυνος ιος. Theoc. 25. 238
SYN. Επωδυνος, οδυνηρός.
Πολυωνυμια.
Και πολυωνυμιην.—Call. 3. 7.
SYN. Ευφημια.
Πολυωνυμος.
—Επεὶ πολυωνυμός εστιν. Hom. A. 82.
SYN. Πολυφατος, επιδοξος.
Πολυωπός, Πολυωψ.
Δικτυῳ εξερυσαν πολυωπῷ—Od. χ. 386.
Ανερα δ' υπνωοντα μιτῳ πολυωπι καλυπτῳ. Ep. l. 4.
SYN. Πολυπορος. πολυτρητος. πολυβροχος. πολυομματος.
Πολυωφελως.
Πολυωφελῶς μεν πολει—Ar. Th. 311.
SYN. Ονησιφορως, συμφεροντως.
Πομα.
Απαλόν πομα Λυαιυ. Anac. 36. 6.
SYN. Ποτόν, ποτος, ποσις, πωμα, ποτής, ποτισμα. ποτημα, μεθη.
EPITH. Αενaον, νεκταρεον, οινοχυτον, καθαρόν, φαρμακίον.

—Ωραιυ ναματος ἡδὺ πομα. Ep.
Πομπαῖος.
Πομπαῖον Ερμην χθονιον—Soph. Aj. 843.
SYN. Ψυχοπομπος.
Πομπεύς.
—Οι τοι πομπῆες εσονται. Od γ. 325.
SYN. Πομπευτης, πομπός. πομπίλος, προπομπος, προπομπεύς, αγωγός, ἡγεμων. συνοδοιπορος. ὁδηγός. πομπιμος.
Πομπευω.
Αυτὴ μεν πομπευον, ινα κλεος εσθλὸν αροιτο. Ib. γ. 422.
SYN. Διαπομπευω, εκπομπευω, εμπομπευω, επιπομπευω, διαπεμπω. παραπεμπω. αποπεμπω, προαγω. πομπαγωγεω, γαυροω. καταχολαω. επινικειν, θριαμβον, πομπην καταγω.
Πομπεια, Πομπη.
Επὶ τῶν αμαξῶν εισὶ πομπειαί τινες
Σφοδρα λοιδοροι—Menand.
Ουτε θεῶν πομπῇ, ουτε θνητῶν ανθρωπων. Od. ε 32.
SYN. Αποπομπη, διαπομπη. παραπομπη, προπομπη, προπομπεια, αποστολὴ, πεμψις, θριαμβος —λοιδορια
EPITH. Αλεξιμβροτος, αμυμων.
Πομπηΐος.
Και πρωιος ευχαματων Πομπηΐος Αυσονιηων, κ. λ. Ep. l. 5.
Πομπημων.
—Καματῳ πομπημονι βαῖνον εραζε. Ap. 2. 675.
SYN. Παραπομπος.
Πομπιλος. (ιχθύς.)
Πομπιλος ος ναυτῃσιν αδημονεουσι κελευθους
Μηνυσαι φιλερωσὶ, και αφθογγός περ αμειψων. Nic.
Πομπιμος.
Πομπιμός ὁ δαιμων.—Eur. Ph. 1001.
—Πομπιμοις κωπαις ερεσσων. Soph. Tr. 569.
SYN. Πομπεύς, αφετηριος, βλητός. ευαγητος.
Πομπός. Vid. Πομπεύς.
Πεμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φερεσθαι. Il. π. 671.
Πομφολυσσω.
Εκ δ' αρ' αυτῶ πομφολυξαν
Δακρυα γηραλεων βλεφαρων. Pind. P. 4.
SYN. Πομφολυγεω, πομφολυγοω. βρυω, εκρεω.
Πονεω, Πονεομαι.
—Τοῖς τεκῦσι γαρ
Ουδ' ει πονεῖ τις, δεῖ πονυ μνημην εχειν. Soph. Oed. C. 522.

Ὡς οἱ μεν πονεοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμινην. Il. ε 84

SYN. Διαπονεω, καταπονεω, πινομαι, εμπονεω. πρασσω, μοχθεω, ενεργεω, θυω. καμνω, κακοπαθεω, ταλαιπωρῦμαι.

Πανημαρ κρατερῦσι πονησασθαι παλαμῃσι.

—Μοχθοισι καρην ἱδρῶτι παλῦναι

—Αργαλεω καματῳ φιλα γυῖα λελυνται

Μισγεμεναι κακοτητι και αλγεσι λευγαλεοισιν.

—Ο δ' απνευςος και αναυδος

Κεῖτ' ολιγηπελεων, καματος δέ μιν αινὸς ἱκανεν. Hom.

Πονηρια.

Ασυλλογιστον εστιν ἡ πονηρια, Men.

SYN. Ταλαιπωρια, κακεργια, πανεργημα, μοχθηρια, αχρηστοτης, κακια, ατροπια, φαυλοτης, απορια. επιπονια.

Πονηρὸς

Πονηρες γ' εἶπας ἡμῖν συμμαχες, Ar. Pl. 220.

SYN. Επιπονος, μοχθηρὸς, ασθενὴς, απρακτος, ατυχης, αθλιος.

Πονηρὸς

Αυτοι δ' οιμωζοντες ὁρμᾶτο εργα πονηρά, Hom. XLVII.

SYN. Κακὸς, φλαῦρος, μιαρὸς, αναιδὴς, ασελγὴς. δεινος.

Πονος, Πονημα

Αυτὰρ επεὶ παυσαντο πονε.—Il. α. 467.

Ευγνωμον το πονημα—Orph. H.

SYN. Καματος, κοπος, μογος, ἱδρως, κακοπαθεια, λυπη, οτλος, ταλαιπωρια, σπεδὴ, επιτασις, ασχολια.

EPITH. Αμεγαρτος, αιπὺς, αργαλέος, αλγινοεις, απρηκτος, αλιαστος, ατλητος, αγασονος, αρθροκμὴς, ακαμας, αχθοφόρος, ανεφρεστος, αλγεσιθυμος, αγελαστος, βριαρὸς, βαθὺς, γλυκὺς, δυσθηρος, δυσλοφος, δεινὸς, δορυσσοος, θυμαλγὴς, εφεστιος, Ενυαλιος, κακὸς, κρατερος, καλὸς, λευγαλέος, μαλερὸς, κεμαδοσσοος, οϊζυρὸς, ολοὸς, πικρὸς, πολυειδὴς, ορειτροφος, πυκτὴρ, σοφος, σιδηροσπαρτος, στονοεις, ἁλιος, ατελεστος, απειρητος.

—Αμετρητος πονος εσαι

Πολλὸς και χαλεπὸς.—Hom.

—Πονος δ' αρετὴν μεγ' οφελλει. Phocyl.

Πονεω ματην.

Κενοπονεῖν, ματαιοπονεῖν.—ανεμοισιν εριζειν. Nonn.

—Σπειρειν ποντον ἁλος πολιης. Theog.

Εις τι ματην νιπ]εις δεμας Ινδικὸν; ισχεο τεχνης.

Ου δυνασαι δυσφεγὴν ευχ]α καθηλιασαι. Ep.I.2.

—Τι πειραζεις λευκὸν ιδεῖν κορακα; Ib.

Π Ο

Πονοπαικταρ.

—Ισχυρῶν εργων πονοπαικ]ορας ανδρας.

Οχλοχαρεις, πολυμοχθα θεατρομανῦντας—Men. 4. 276.

Ποντεὺς.

Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε.—Od. 3. 113.

Ποντιὰς. Vid. Ποντιος.

Και γεφυραν ποντιαδα. Pind. Isth. 4.

Ποντιὰς αὖρα. Eur.

Ποντιζω.

Ουδ' εποντισα σκαφος. Aesc. Ag. 1022.

Ευτε γαρ ὁ ποντισθεὶς

Μυρτιλος εκοιμασθη. Soph El. 510.

SYN. Καταποντιζω.

Ποντιος.

Αμφὶ Ποσειδαωνα Θεὸν μεγαν αρχομ' αειδειν.

Ποντιον,—Hom. XXI.

Η ποντιας αυλῶνας,—Soph. Tr. 101.

SYN. Ποντιὰς, διαποντιος, ἁλιος, εναλιος, θαλασσιος.

Ποντισμα.

Μενελεῳ ποντισματα φεροντες—Eur. Hel. 1564.

Ποντογενης. Vid. Αφροδιτη, Ζεφυρος.

Ποντοθεν.

Ουτε θαλασσης κῦμα τοσον βοαα ποτὶ χερσον.

Ποντόθεν ορνυμενον πνοιῇ Βορεω αλεγεινῇ. Il. ξ. 395

Ποντομεδων. Vid. Ποσειδαων.

Ιν', ὁ ποντομεδων πορφυρεας λιμνας

Ναυταις υκ εθ' ὁδὸν νεμει,—Eur. Hipp. 744.

Ποντονοος.

—Ποντονοος δε μελιφρονα οἶνον εκιρνα. Od. η. 182.

Ποντοπλανος, Ποντοπλανητος. Vid. Νηρηΐδες.

Κινδυνες θνητῶν απερυκέ τε ποντοπλανητων. Orph. H.

Ποντοπορευω, Ποντοπορευομαι, Ποντοπορεω.

Ποντοπορευεμεναι επ' αριστερὰ χειρὸς εχοντα·

Επ]αδεκαιδεκα μεν πλεεν ηματα ποντοπορευων. Od. ε 278.

Κυματα θαρσαλεως ποντοπορει βιοτυ. Ep. 1.

SYN. Θαλασσοπορεω. διαπεραω.

Ποντοπορος.

—Ποντοπορος νηῦς. Od μ. 69.

SYN. Θαλασσοπλοος. πελαγοδρομος.

Ποντοποσειδαν. Vid. Ποσειδαων.

—Ω ποντοποσειδον,—Ar. Pl. 1051.

Ποντος.

—Σμαραγεῖ δε τε ποντος. Il. β. 210.

SYN. Θαλασσα, πελαγος.

EPITH. Ατρυγετος. αμειλιχος, απημων, αλμυρὸς, ἁλικλυστος, αθεσφατος, αγριος, αλιρραυθος, αμαιμακετος, ανεμβατος, απλοος, ατερμων,

τερμων, αξεινος, ακοντοφορος, αεξιρυτος, βαρυκλυστος, βαρυηχὴς, βαθυρροος, βαθυστερνος, βαθυδινὴς, βρεμεθων, γειαρχης, διθαλασσος, δρακοντοβοτος, ευρὺς, εριγδουπος, εριβρυχης, ερημονομος, ευηχηλος, θρασὺς, ιχθυοεις, ιχθυβολος, ηεροειδὴς, ιοειδὴς, μελας, μεγακητης, απειρων, απειριτος, οινοψ, πολυκλυστος, πολυκυμων, πικρὸς, πλατὺς, παμμεγεθης, πανυηχετης, πολιὸς, στενων, χαροπὸς, αλιδουπος.

Ευξεινος, Ιλλυρικὸς, Σκυθικὸς, Ικαριος.

P H R. Ποντυ λαβρὸν ὑδωρ. Eur.

—Κατὰ ποντον απειρονα κυμαινοντα. Hom.

—Νιφοεντος αταρτηρον στομα ποντυ. Theoc.

—Ακαματυ ποντυ το βαθυσπορον ὑδωρ. Orph.

—Ενθα δὲ λαιλαπι

Χειματοτυπῳ, βροντῇ στεροπῇ

Τ', ομβροφοροισι τ' ανεμοις αγριας

Αλὸς αντησαντες ολοιντο. Aesc.

Ποντος.

—Επεὶ δε Ποντος ορινετο νισσομενοισιν

Τῷ δ' ητις ποταμῶν εναλιγκιος ὑδε ρεεθρα

Τοσσ' επὶ γαῖαν ιησι παρὲξ ἰθεν ανδιχα βαλλων. Ap. 2. 973.

Πονωπονηρος.

—Ω 'νδρες πονωπονηροι. Ar. Lys. 350.

Πὸξ. Vid. Ποκος.

—Η 'ς ουκ ποκας. Ib R. 188.

Ποπανον, Ποπάς.

—Επεὶ κραδιην θραυσας ποπανοισιν εθηκα

Λειψας ὑγρὸν ελαιον—Orph. 314.

—Πυκναὶ τ' ιτριναι ποπάδες. Suid.

S Y N. Πλακυς. ψαιστόν.

Ποποι.

Ω ποποι, η μεγα πενθος—Il. α. 254.

S Y N. Φευ, παπαι.

Ποππυζω, Ποππυλιαζω.

Αρχει τοι καλαμας αυλὸν ποππυσδεν εχοντι. Theoc. 5. 7.

—Και ἁδύ τι ποππυλιασδει. Ib. 89.

S Y N. Συριττω, κατασυριττω. κηλεω, κολακευω

Πορδαλις.

Λαιμον—Πορδαλιος στικτῆς—Man. 5. 196.

Πορδὴ.

—Βροντὴ και πορδὴ, ὁμοιω. Ar. N. 393.

S Y N. Αποπορδὴ, βδελλος, ψοφος γαστρος.

Πορεια.

Τῆς σῆς πορειας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. Aesc. Pr. 840.

S Y N. Οδοιπορια, αφοδος, βαδισις, ὁδὸς, πορευμα. διαβασις.

E P I T H. Αλιπλαγκτος, αελληεσσα, αελλοπος, αβροντος, αφλοισβος, ακιχητος, αστεροπλοκος, ἁλιδρομος, ισομετρος, ισορροος, θεοπληκτος, ὁμοδρομος, ὁμοσαλος, πολυμοχθος, πολυστρεπτος, πολυπλανης, πολυγναμπτος, πολυσκαρθμος, παλιννοστος, περισσοπος, σακεσπαλος, ταχυγυνος.

Πορευμα. Vid. Πορος.

Ναΐον πορευμα. Eur. I. A. 300.

Πορευσιμος, Πορευτὸς.

—Ηνπερ ἦν πορευσιμον. Ib. El. 1046.

Υπερ Ελης τε ποντον ὥστε νωτισαι

Ισχυς πορευτῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν, Aesc. Ag. 295.

S Y N. Ποριμος, αμεύσιμος, επιβατος, διαβατικὸς, βατὸς, περατὸς, εσιτητὸς.

Πορευω.

—Τάσδ' επιστολας πατρὶ

Ταχεῖ πορευσαν ξὺν χρονῳ. Soph. Oed. C. 1673.

S Y N. Διαπορθμευω, διαβαινω, διαγω. πεμπω, επιστελλω.

—Μυσὶν ἦ ρ' επαλεξησυσα πορευσῃ; Hom. B. 172.

S Y N. Εκπορευομαι, επιπορευομαι. στελλομαι, απειμι. αφορμαω, εξορμαω, ὁδευω, βαινω.

Πορεω

Φοιτᾷ γαρ ἡμᾶς εγχος εξαιτῶν πορεῖν. Soph. Oed. T. 1278.

S Y N. Πορσυνω παράσχω, παρεχω διδωμι.

Πορθευς.

Πορθεῖ γαρ τρεῖς παῖδες αμυμονες εξεγενοντο. Il. ξ. 115.

Πορθεω.

—Πολιας και τειχε' επορθυν. Ib. δ. 308.

S Y N. Εκπορθεω, περθω, ερημοω. καταστρεφω, ανατρεπω, καταλυω, κατασκαπτω. αναιρεω. διωκω.

Πορθητὴς, Πορθητωρ.

Τῷ τᾶς Τροιας πορθητᾷ. Eur. Tro. 213.

—Ιλιυ πορθητορα. Aesc. Ag. 916.

S Y N. Δηωτης, λυμαντηρ. ερημωτης.

Πορθμευμα.

Προς ωκυπορον πορθμευμ' αχεων. Aesc. Ag. 1567.

S Y N. Πορθμὸς, περαμα, διαβασις, λαῖτμα. διαπορθμευσις.

Πορθμευς.

Πορθμῆες δ' αρα τύς γε διηγαγον.—Od. υ. 186.

—Και στυγνὸν αεὶ πορθμῆα καμοντων. Theoc. 17. 49.

S Y N. Περατης, διαβατης, ναυτης, πορθμευτὴς, διαπορθμευτὴς. πορευς. κωπηλατης.

Πορθμευω.

—Εφετμαῖς τάσδε πορθμευσον παλιν. Aesc. Ch. 683.

—Πορθμευεις τοῦτ' Αχεροντος ὕδωρ. Ep. l. 3.

SYN. Διαπορθμευω, διακομιζω, διαπεμπω, διίημι, διαπεραω διαβαινω, πορευω, πλεω.

Πορθμηιον, Πορθμεῖον, Πορθμειον.

Τουνεκα και νεκυες πορθμηῖον, ὅτι φερονται. Call. Fr.

SYN. Πορεῖον.—πορθμίς.

Πορθμίς

Μονος μονῳ κομιζε πορθμίδος σκαφος. Eur. Cyc. 361.

SYN. Πορθμεῖον, πορθμεῖον, πορειον.

EPITH. Γλαφυρα, κυανεα.

Πορθμός.

Εν πορθμῳ Ιθακης—Od. ο. 29.

Διζεο δ' αρχαιης αλιγκεα πορθμον Αβυδε. Muf. 26.

SYN. Πελαγος (στενον.)—πορθμευμα.

EPITH. Στενοκυμων.

Πορίζω, Πορίζομαι.

—Ος τῆδε τεχνῃ κακα πολλα πορίζει. Hom. XLVII. 10.

SYN. Εκποριζω, προσποριζω, συμποριζω, εξευρισκω, τεχναζομαι, επινοεω, εξεταζω, προσκτaομαι, συλλεγω, πορω, πορεω, παρεχω, εξαγοραζω, κερδαινω, περιποιεω.

Ποριμος.

Εγχειρεῖν χρὴ εργῳ ποριμῳ. Ar. Th. 784.

SYN. Πορευσιμος, πορισος, ευποριστος, ευπορητος, πορευτός, ευπορος, επιχειρηματος.

Πορις, Πορρις, Vid. Πορτις.

—Αγραυλοι πορτιες—Od. κ. 410. (al. πορτιες.)

Και την μεν αν προσεῖδες ευθηλον ποριν. Eur. B. 736.

—Αυτοκλητος Ιδαια πορρις. Lyc. 496.

Ποριστης.

Και τυτεις τοῖσι ποριςαῖς. Ar. R. 1553.

SYN. Φορολόγος, εκλογευς, εκλογιστης, δασμολόγος, Ζητητης.

Πορκευς.

—Πορκεων λινάγρετης. Lyc. 237.

SYN. Δικτυευς, αλιευς, γριπευς.

Πορκης.

—Περὶ δε χρυσεος θεε πορκης. Il. θ. 495.

SYN. Κρικος, δακτυλιος (τȣ δορατος.)

Πορκος.

Οποῖα πορκος Ισριος τετρασκελης. Lyc. 74.

Πορνεῖον. Vid. Κασαυριον

Πορνεῖ, αναπαυλας, εκτροπας,—Ar. R. 115.

Πορνη Vid. Εταιρα.

Πορναισι και κυβοισι παραβεβλημένος. Ib. Pl. 243.

Πορνιδιον.

Ουτος δ' απὸ παντων μεν φερει πορνιδιων. Ib. R 1335.

SYN. Εταιρις, εταιρισκη, εταιριδιον.

Πορνοσυνη.

Πορνοσυνης ακρατης σημαντορας, αισχροκερδεῖς,

Εχθισον μυσαρον μεμαχλευμενον ἦτορ εχοντας,

Παμψεκτους, αποφωλα βιε μυσαρωπα γενεθλα. Man. 4. 314.

SYN. Πορνεια, μαχλοσυνη.

Πορνοβοσκεω.

Ει πορνοβοσκες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί. Ib. Pl. 849.

SYN. Μαστρωπευω, διαμαστρωπευω, προαγωγευω.

Πορνοβοσκος.

Ουκ εστιν ουδεν τεχνιον εξωλεστερον

Τȣ πορνοβοσκȣ.—Athen. l. 2.

SYN. Πορνοτρόφος, μαστρωπος, προαγωγός.

Πορνος.

Ου τοὺς γε χρηστους, αλλα τȣς πορνȣς—Ib. Pl. 155.

SYN. Μαχλος, πορνοκόπος, πορνοτριψ, λαικαστης, μιαρος, εταιριστης.

Πορνοφιλης

Μισεντω με ταλας χρυσος ὁ πορνοφιλας. Ep. l. 1.

Πορος.

Και Θρυον Αλφειοιο πορον,—Il. ϐ. 590.

—Ηνιχ' ἦν μεσῳ πορῳ. Soph. Tr. 573.

SYN. Πορθμὸς, τρίβος, διεξοδος, περαιωσις, μηχανη.

EPITH. Αμειλιχος, αλιρροθος, αλμηεις, αφραστος, αχανης, μορμυρων, οξυς, πολυρρυτος, σκολιὸς, σκοτιος, τρυφερός.

Πορος.

Η πορον Ελλας ἱερόν. Ar. V. 307.

SYN. Πορισμὸς, τελος, φορος, δασμὸς, ευχρησημα.

Πορπαζω, Πορπακιζομαι.

Και τονδε νῦν πορπασον ασφαλῶς—Aesc. Pr. 61.

Πορπακισαμενος ψευδος αμπλακμενος εβα. Ar. Lys. 107.

SYN. Πορπαω, πορποω, εκπορπαω, προσπορπαω, προσπορπαζω, επισφιγγω, περοναω, προσαρμοζω.

Πορπαξ, Πορπη.

Πορπαχ' ὑπ' αυτόν.—Eur. Ph. 1144.

Πορπας τε, γναμπτας θ' ἕλικας,—Il σ. 401.

SYN. Επιπορπὶς, οχανον, περονη

Πορπημα.

Ριψας απ' ωμων ευπρεπῆ πορπηματα Eur. El. 820.

SYN.

SYN. Επιπορπημαι.

Πορραθεν.

Θαῦμ᾽ αν πορρωθεν ιδοιμαν—Soph. Tr. 1021.

SYN. Μακροθεν, απομακροθεν, αποθεν, αποπροθε, απωπαδα, ἑκαθεν, εκποδων.

Πορσαινω, Πορσυνω.

—Αμφιπολυς εκελευσεν

Ηρωϊ πορσαινειν δομεν Ειλατιδᾳ βρεφος. Pind. Ol. 6.

—Θεὸν ὡς πορσανεουσι. Ap. 3. 1123.

Κεινου πορσυνεουσα λεχος—Il. γ 411. (al. πορσανεουσα.)

Νυμφαις ἑορτὴν πορσυν᾽, ὡς εδοξε μοι. Eur. El. 625.

SYN. Παρεχω, ευτρεπιζω, παρασκευαζω, ετοιμαζω, κοσμεω, καταπορσυνω, επιτελεω, ὑπηρετεω, τιμαω, τρεφω.

Πορταξ, Πορτις

—Ως τις περὶ πορτακι μητηρ Il. ρ. 4.

—Κακῶς ἁ πορτις ολοιτο. Theoc. 4. 52.

SYN. Πορις, μοσχος, δαμαλις, δαμαλη.

EPITH. Ηδυς, κεραη, υθατοεσσα, αιγυπλη.

Πορτιτροφος.

Η μεν αν᾽ ηπειρον πορτιτρόφον,—Hom. A. 21.

Πορφυρα. (Vid. Πορφυρεος) Πορφυρὶς (ορνεον)

Πορφυρις, κερχνηις, κολυμβις,—Ar. Av. 305.

SYN. Αλουργὶς, φοινικὶς.—πορφυριων.

Και Τυριης σκοπιαζε δεδευμενα φαρεα κοχλῳ,

Πορφυρεας σπινθῆρας ακοντιζοντα θαλασσης, κ. λ. Nonn. l. 40.

Σιδονιης αλιπορφυρα πεπλα θαλασσης.

Πορφυρεῳ πεπαλαγμένα φαρεα κοχλῳ.

Σιδονιης ακτῖνας ακοντιζοντα θαλασσης. Ib.

Πορφυρεος, Πορφυροειδής.

Πορφυρεον μεγα φᾶρος εχων—Il. θ. 221.

—Πορφυρεος θανατος—Ib. ε. 83.

Δι᾽ ἅλα πορφυροειδέα,—Eur. Tro. 124.

SYN. Πορφυρεος, πορφυροεις, περιπορφυρος, εμπορφυρος, οστρειος.—μελας, σκοτεινός, ταραχωδης.

Πορφυρευτικός.

—Πορφυρευτικαὶ στέγαι. Eur. S. T. 263.

Πορφυρονωτος.

Ριψαι πορφυρονωτον επὶ χθονα φᾶρος αταρπων. Nonn.

Πορφυροπεζος.

Ξανθῳ πορφυροπεζαν επιρρεπτας τριχα χρυσῷ. Tryph. 65.

Πορφυροστρωτος.

Ευθυς γινεσθω πορφυροστρωτος πορος. Aesc. Ag. 919.

Πορφυρω.

Ως δ᾽ ὅτε πορφυρῃ πελαγος μεγα κυματι κωφῷ. Il. ξ. 16.

—Πολλὰ δέ οἱ κραδιη πορφυρε μενοντι. Ib. φ. 551.

SYN. Πορφυρεω, πορφυριζω—ταρασσομαι, μελαινομαι—μεριμναω.

Πορω. Poet. Vid. Ποριζω.

—Τὴν οἱ πορε Φοῖβος Απολλων. Il. α. 72.

Ποσειδαων, Ποσειδῶν.

Ηρη τ᾽ ηδὲ Ποσειδαων—Il. α. 400.

Τον Δια, τον Ερμην, τον Ποσειδῶ.—Ar. N 1236.

SYN. et EP. Γαιηοχος, Γαιηχος, Ενοσιχθων, Εννοσιγαιος, Εννοσιγης.

EPITH. Αγλαοτριαινης, αρχιθαλασσος, ἁλιβρεκτος ἁλιος, αφθιτος, απατηλιος, ατραπιτης, αμειλικτος, βαθυκολπος, βαρυσφαραγος, βαρυδουπος, γενεθλιος, ευρυσθενης, ευρυκρειων, ευρυμεδων, ευρυβιας, ευρυστερνος, εριφαραγος, εριγδουπος, εριχυδής, ευτριαινης, εναλιος, ερεχθεύς, ενιπεὺς, θαλασσομεδων, δυσερως, λεχαῖος, ἱππαρχος, κρειων, κρατεροφρων, κλυτὸς, μεγακλεινος, μεγασθενής, οβριμος, ορσοτριαινης, θαλασσιος, ναυμεδων, ποντομεδων, ποντοποσειδων, ευτριαινης, πατρῷος, περικλυτος, ἱππαγετης, σεμνὸς, ταιναριος, τειχοποιὸς, υπερβιος, υγρομεδων, Ισθμιος.

PHR. Βυθιος Κρονιδης, Κρονιος.—Κρονιων επιβητωρ διφρων.—Ιπποσυνης κυβερνητηρ. Nonn.

Γαιης κινητῆρα, καὶ ατρυγετοιο θαλασσης

Ποντιον,—Ελικωνιος αναξ.—Hom.

Μεδεων πολιῆς ἁλὸς Εννοσιγαιε. Theoc.

Ω ποντε βασιλεῦ, και κοιρανε γαιης. Ep.

Ποντομεδων πορφυρεης λιμνης. Eur.

—Ποσειδαωνα τινακτορα γαιης. Soph.

—Ος μεδει γλαυκᾶς ἁλὸς εν βενθεσι.

—Ο επὶ Ταιναρῳ Θεὸς.

Τον τε μεγασθενῆ τριαι-

νης ταμιαν γῆς τε και αλ-

μυρας θαλασσης αγριον μοχλευτην.

Δεῦρ᾽ ελθ᾽ ες χορον, ὦ χρυσοτριαιν᾽, ω

Δελφινων μεδεων. Σουνιεραττε.

Ω Γεραιστιε, παι Κρονου,—Arist.

Κλυθι Ποσειδααν γαιηοχε κυανοχαῖτα,

Ιππιε, χαλκοτορευτον εχων χερεσσι τριαιναν

Ος ναιεις ποντοιο βαθυστερνοιο θεμεθλα,

Ποντομεδων, ἁλιδουπε, βαρυκτυπε, Εννοσιγαιε.

Κυμοθαλης, χαριτῶπα, τετρᾳορον ἅρμα διωκων

Ειναλιοις ροιζοισι τινασσων ἁλμυρὸν ὕδωρ. κ λ. Orph. H.

Ποσειδηιον. Ποσιδηῖον.

Ενθα δέ τε σφ᾽ αγορὴ καλὸν Ποσιδηῖον αμφὶς. Od. ζ. 265.

Ποσειδηιος. Ποσιδηῖος. Ποσειδωνιος.

—Ιερὸν Ποσιδηῖον αγλαὸν αλσος. Il. β. 506.

Ποσειδωνειος

Ποσειδωνιοις—ὑδασι.—Eur. Ph. 196.

Ποσις.

—Ος εμὸς προτερος ποσις ἦεν. Il. γ 429.

S Y N. Ακοιτης, γαμετης, ανὴρ.

E P I T H. Αστηρικτος, ηπεροπευς, ἱμερεις, ὁμοπτολις, τεκνοποιὸς, ὑπωροφιος.

Ποσις. Vid. Πομα.

Αυτὰρ επεὶ ποσιος και εδητύος εξ ερον εντο. Il. α. 469.

E P I T H. Θαλερὰ, μενοεικης, φαρμακοεσσα.

Ποσσακι.

Ποσσακι δ᾽ αργυρεοιο θεὴ πειρησαο τοξυ; Call. 3. 119.

Ποσος, Πόσσος, Vid. Οποσος.

Ποσσον δη ετος εστιν ὅτε ξεινισσας εκεινον. Od. ω. 287.

Ποσσῆμαρ.

Ποσσῆμαρ μεμονας κλερεϊζεμεν Εκτορα δῖον. Il. ω 657.

Ποσσικρατος. Vid. Κρῆτες.

Ποταγω, κ. λ. Vid. Προσαγω.

Ποταινιος.

Τις δη ποταινιὸν γε λαχε στεφανον,—Pind. Ol. 10.

Ουδε μοι ποταινιον

Πῆμ᾽ ουδὲν ἥξει —Aesc. Pr. 102.

S Y N. Ποταινος, νεοχμὸς, προσφατος. νεος, απροσδοκητος, απροορατος, αγνωστος.

Ποταμηΐς.

Νυμφαι ελειονομοι ποταμηΐδες, αἱ περὶ κεινην Φασιδος ειαμενην Αμαραντιοι ειλίσσονται. Ap. 3. 1218.

Ποταμιος, Ποταμηιος.

Ποταμια, νερτερα τε κωπα. Eur. Alc. 464.

Ναπη—Χιονι καταρρυτα ποταμηια. Ib. Tro. 1067.

Ποταμος.

Και ποταμοὶ και γαῖα—Il. γ 276.

—Ποταμος δε χολωσατο κηρόθι μᾶλλον. Ib. φ 136.

S Y N. Ρεῖθρον, νᾶμα, ροος.

E P I T H. Αλιμυρηεις, αργυροδινης, απειρεσιος, ακαματος, αειρεεθρος, αγραυλος, ἀγνορρυτος, βαθυρροος, βαθυδινης, βαθυδινηεις, δινηεις, δεινὸς, δονακωδης, βρυοεις, γονιμος, λαμπρὸς, εριδουπος, ευρυπορος, ευκελαδος, ευτροχαλος, ευυδρος, ευκροκαλος, ηχηεις, θολερὸς, εχεκλεανος, ελεγχιγαμος, εγερσιμοθος, ευρροος, εὐρρεως, ευρὺ ρεων, ευριθρος, ελαιοκομος, ιφθιμος, ἱερὸς, καλλιρροος, καλλιγεφυρος, μορμυρων, μελαμβαφης, ιλυοεις, ολβοδοτης, ορεστρεφὴς, ζηλημων, ξηρὸς, ανυδατος, πληθων, πολυρραγαθος, πολυρραγὴς, πολυστειος, πολυγναμπτος, ρεων, καχλαζων, μεγαβρεμετης, ορεσσιχυτος, ταυρομορφος, χιονεος, χειμαρρους, χειμαρρος, χαμαιγενης, χαραδραῖος, ωκυροος, μελιπνοος, παλιννοστος, πυρικλαυστος, ευηφενὴς, φιλοζεφυρος, θεῖος, παρθενιος, λαβρὸς.

Παρ ποταμὸν κελαδοντα, περι ροδανὸν δονακῆα.

Αμφι ροὰς ποταμοῖο

—Ωκεανε ποταμοιο ρεεθρα.

—Ὑδωρ ξανθῦ ποταμοῖο.

—Επι προχοῃσι διιπετέος ποταμοῖο.

Πορφυρεον κῦμα διιπετεος ποταμοῖο. Hom.

Αεναων ποταμῶν καλλιρροον ὑδωρ. Hes.

—Ποταμοὶ καταχηδα ρεοντες. Theoc.

Αργυρεος ποταμος δινῃς ακος.—

—Ροαὶ ποταμων αλεγεινων. Cal.

Ποταμοιο διὰ στομα πρηὺ ρεοντες. Orph.

—Ποταμῦ ροος ὠκα θεόντος. Nic.,

—Λοετρων αεναων ταμιας —

Και ποταμος κελαρυζε βαλὰν ὑψεμενον ὑδωρ.

Και ροος εγρεκυδοιμος εχων αντιτυπον αυχην

Αγχινεφης ὑψῦτο διαβροχον ηέρα φαινων. Nonn.

Ποταομαι, Ποτεομαι.

Ενθα και ενθα ποτῶνται αγαλλομεναι πτερυγεσσι Il. β. 462.

Τρυζουσαι ποτεονται—Od. ω. 7.

S Y N. Πετομαι. ανιπταμαι. ανακουφιζομαι. μετεωρα φρονεῖν.

Πότε.

Αυτὰρ ανὴρ αγαθὸς ποτε μεν κακὸς, ἀλλοτε δ᾽ εσθλὸς. Plato.

Ποτερος.

—Ουκ αν γνοιης ποτεροισι μετειη. Il. ε. 85.

Ποτὴ.

Αιθυια δ᾽ εικυια ποτῆ ανεδυσατο λιμνης. Od ε. 337.

S Y N. Πτῆμα, πτῆσις.

Ποτανὸς, Ποτητὸς. Vid. Πετεινὸς.

Οι δ᾽ ευθεως ποτανοὶ

Πᾶσαν δραμοντες ὑλαν. Theoc 30. 7.

Τῇ μεν τ᾽ ουδὲ ποτητὰ παρερχεται,—Od. μ. 62.

Ποτηριδιον, Ποτηριον, Ποτηρ.

Ενδον εσ᾽, ανδρες, ποτηριδια τορευματα. Ath. l. 11.

Ποτηριον δη κοῖλον,

Οσον δυνῃ, βαθυνον. Anac. 17. 5.

—Εφελκω και ποτῆρα—Eur. C. 151.

S Y N Δεπας.

Ποτὴς Vid. Πομα.

Αυτὰρ επει ταρπημεν εδητύος ηδὲ ποτῆτος. Il. λ. 779.

Ποτης.

—Τί γὰρ μοι τον ποτην ἦπτες λυχνον. Ar. N. 57.

S Y N.

SYN. Πολυποτης, φιλοποτης, ζαποτης, ποτικός.

Ποτιζω.

—Και πορτιας ὧδε ποτισδων. Theoc. 1. 121.

SYN. Πιπισκω, προποτιζω, προπινω.—ὑδραινω εποχετευω αρδω

Ποτιςατος Vid. Ποτης.

Ω θερμοταται γυναῖκες, ὦ ποτιςαται. Ar. Th. 742.

Ποτμος.

Αυτίκα γάρ τοι επειτα μεθ' Εκτορα ποτμος ἑτοῖμος Il. σ. 96.

SYN. Μορος, θανατος.

EPITH. Αεικὴς, αδευκὴς, αμειλιχος, ανηλὴς, ατρεπτος, αφυκτος, αποσιμος, απευθὴς, ασιδηρος, ατυμβευτος, βαρὺς, βλοσυρωπος, βιοταρμων, δακρυοεις, δολοεις, ευκλεὴς, ευαιων, ευφρων, επηρατος, θεομανὴς, ζωαρκης, ευτυχὴς, λυγρὸς, λευγαλέος, κρυερὸς, μελας, δολοφραδμων, νηλεὴς, ὁμοιΐος, ολοὸς, παλιζωος, ποινητωρ, ὑπταλέος, πετροβολητος, τλημων, τανηλεγὴς, φρικωδης, ανωϊσιος, ωκὺς, οξὺς, ιοβόλος.

Πότνιαδες.

Ποτνιαδες θεαί. Eur. Or. 318.

—Ποτνιάδες δ' επ' ασπίδι

Επισημα, πῶλοι δρομαδες εσκιρτων φοβῳ. Ib. Ph. 1141.

SYN. Μανιοποιοί.—μανιωδης.

Ποτνιαςακτος.

Αιολίδα Σμυρνην ἁλιγειτονα ποτνιανακτον. Hom. XXXVII.

Ποτνιος, Ποτνος.

—Τῦ δ' εκλυε ποτνια μητηρ. Il. α. 357.

—Ποτν' Αφροδιτα. Theoc. 17. 45.

SYN. Αιδεσιμος, σεμνὸς, ευσεπτος, σεβασμιος, εντιμος

Ποτος, Ποτὸν Vid. Πομα.

—Κρομυον ποτῳ οψον. Il. λ. 629.

Οφρ' ειδῆς οἷον τι ποτὸν τόδε νηῦς εκεκευθει. Od ι. 348.

EPITH. Ακρητος, ακηρασιος, ασοινος, αμβροσιος, θεῖος, ἡδὺς, γλυκερὸς, μελιζωρος, τερπνὸς, ευωδης, μυελοεις, ληθαῖος, λυσιπονος, φαρμακοεις, φοινὸς, φερεσβιος.—μεθης αποιος.

Ποτὸς.

Απὸ νεκταρος ποτοῖο. Anac. 172. 34.

SYN. Ποτιμος.

Πὸς, Ποδες.

Φολκος εην, χωλὸς δ' ἑτερον ποδα,—Il. β. 217.

Αιεὶ γαρ ποδα νηὸς ενωμων,—Od. κ. 32.

SYN. Πεζα, βασις, κῶλον πεδαλον.

EPITH. Αμβροσιος, θοὸς, οπισθοπορος, σφαλερὸς, ὑπηνεμιος, ωκὺς, φοινικοφαὴς, αρχιχορος.

—ἁπαλοὶ, ακαματοι, ανοςητοι, αργαλέοι, αργυφεοι, ακυμαντοι, ἀλιβρεκτοι, αδαμαντοι, αγναμπτοι, ατρεμεῖς, βαρυγουνοι, βριαροὶ, λειψανημογοι, δασυκνημοι, πολυγναμπτοι, ηνεμοεντες, εριγδυποι, ευκνημοι, ευρυθμοι, ὁμοζηλοι, ορεσσιλοφοι, θοοὶ, λιπαροὶ, καρπαλιμοι, κραιπνοὶ, καλοὶ, ερατοὶ, μαινομενοι, λαιψηροὶ, μεθυπλανέες, ολισθηροὶ, πολυσκαρθμοι, πολυσπερεῖς, πολυπλανεῖς, ταχέες, τρομεροὶ, στιβαροὶ, στεροὶ, σιγαλέοι, σπερχομενοι, ὑψιτενεῖς.

Π Ρ

ΠΡΑΓΜΑ, Πρῆγμα, Πρᾶγος.

Πρᾶγμα δε τερπνοτατον, ὃ τις ερᾷ, το τυχεῖν. Theog. 256.

Πρηγματος απρηκτυ χαλεπωτατόν εςι τελευτὴν

Γνῶναι, ὅπως μελλει τῦτο Θεὸς τελεσαι. Ib. 1074.

Οςις φυλασσει πρᾶγος εν πρυμνη πολεως. Aesc. S T. 2.

Τοις πραγμασιν τεθνηκα,—Eur. Hel. 293.

—Αλλά σοι παρεξω πραγματα. Ar. Pl. 20.

SYN. Εργον, χρῆμα, δρᾶσις, πρᾶξις, εξουσια, τυχη, παθος, κακοπαθεια.

Πραγματεια, Πραγματια.

Αρχοντας, τ' ιδιης παντοτε πραγματιης. Man. 1. 37.

SYN. Εργον, σπυδη, εμποριαι

Πραγματευομαι.

—Ων ἑνεκ' εγὼ ταῦτ' επραγματευομην. Ar. N. 526.

SYN. Διαπραγματευομαι, επιχειρεω, πολυπραγμονεω, διαπονεόμαι, επιμελεομαι, ενεργεω, ασχολεομαι.—εμπορευω.

Πραγματιον.

Αυτοῖσι καπωσω τι πραγματιον εμόν. Ib. 197.

Πραγματοδιφης.

Και πραγματοδιφης—Ib. Av. 1425.

SYN. Δικολόγος, δικορραφος, πρακτὴρ.

Πρακτηρ, Πρηκτηρ, Πρακτωρ.

Μυθων τε ρητῆρ' εμεναι, πρηκτῆρά τε εργων. Il. ι. 443.

—Τυ λογυ δ' υ χρη φθονον,

Γυναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτυ πρακτωρ φανῇ. Soph. Tr. 255.

—Εἶχον ελπίδας

Φονυ ποτ' αυτὸν πρακτορ' ἵξεσθαι πατρὸς. Ib. El. 959.

SYN. Ενεργος, εργατης, ρεκτὴρ, απαιτητὴς,

εκδικος,

εκδικος, κατηγορος, διωκτης, τελεωτης, τελεσης.—πραγματευτης.—εμπολος.
Πρακτηριος, Πρακτικος.
Πειθω δ' εποιτο και τυχη πρακτηριος. Aesc. Supp. 532.
Ουκ γαρ ευροις ἄν τι πρακτικωτερον. Ar. Eq 91.
SYN. Ανυστικος, εργωδης, δραστηριος, φιλοεργος, ευπρακτος.
Πραμνειος, Πραμνιος.
Οινω Πραμνειω,—Il. λ. 638.
EXP.—Pr.—al. παλαιος.—πραΰντικος.
Πραμος. Vid. Πρωμος.
Πραξαγορας.
Πραξαγορας ταδε δωρα θεοις αναθηκε Λυκαιω
Υιος. εποιησεν δ' εργον Αναξαγορας. Anac. 189.
Πραξιδικος. Vid. Περσεφονη.
Πραξινοη
Ενδοι Πραξινοα;—Theoc. 15. 1.
Πραξις, Πρηξις.
Ου γαρ τις πρηξις πελεται κρυεροιο γοοιο. Il. ω. 524.
Πρηξις δ' ηδ' ιδιη, ε δημιος,—Od. γ. 82.
Η τι κατα πρηξιν—Ib. 72.
Ουκ οιδα την σην πραξιν—Soph. Aj. 803.
SYN. Πραγμα, εισπραξις, ενεργεια διοικησις, επιτηδευσις, προσοδος, εμπορια.—διαθηκη απαιτησις, ανυσις.—βιος.
EPITH. Αγαθη, ακροκοπος, αναθισμος, μεγαλαυχης, ωκελης.
Πραξιτελης
—Εστι δε κρητηρ,
Εργον Πραξιτελευς,—Theoc. 5. 105.
Πραοτως. Vid. Πραως.
Συ δε μη προς οργην, Αισχυλ', αλλα πραοτως
Ελεγχ' ελεγχε,—Ar. R. 880.
Πραπις, Πραπιδες.
Χαυνα πραπιδι παλαιμονι κενεα. Pind. P. 2.
Ηφαιστος ποιησ' ιδυιησι πραπιδεσσι. Il. α. 608.
SYN. Φρην, φρενες. επιφρεια. επινοια.
EPITH. Αμωμητος, ασυλητος, ιδυια. καθαρα, οσια, κενεα. χαυνη, πευκαλιμη, σκολια, πινυτη.
Εκ θεου δ' ανηρ σοφαις ανθει
Ες αει πραπιδεσσι. Pind.
Πρασια.
Ενθα δε κοσμηται πρασιαι παρα νειατον ορχον
Παντοιαι πεφυασιν, επηετανον γανοωσαι. Od. η. 127.
—Ου πρασιη τοι ανευ κομιδης κατα κηπον. Ib. ω. 246
SYN. Ανδηρον—αι τε κηπου λαχανιαι.

Πρασις.
—Ου πρασεις, ουδ' αγορασμους. Sibyl l. 2.
SYN. Διαπρασις, απεμπολη, απεμπολησις, πωλησις, δημιοπρασια—αγορασια.
Πρασοκουρος. Vid. Κουδυλα.
Πρασον.
Της ουομα χροιη τε πελει χλωροιο πρασοιο. Orph. L.
Πρασσαιος.
Πρασσαιος δ' ως ειδεν εθ' ημεπτεν προπεσοντα. Hom. Β. 251.
Πρασσοφαγος.
Πρασσοφαγος δ' εσιδων,—Ib. 229.
Πρασσω, Πραττω. Πρησσω.
Και πρασσει με τοκους.—Ib. 184.
Επρηξας και επειτα βοωπις ποτνια Ηρη. Il. σ. 357.
Ταρβειν τον ευ πρασσοντα μη σφαλη ποτε Soph. Tr. 302.
Ως παντα πραξας ων σε δει. Eur. Hec.
SYN. Αναπραττω, διαπραττω, εισπρασσω, εκπρασσω. καταπρασσω, ανυω, ενεργεω, κατευθυνω, διαλαμβανω, πραγματευομαι.—διαγω, ζαω—πασχω.—απαιτεω βουλευομαι.
Πρατος.
Πρατον νιν εξεπεμψεν—Soph. Tr. 280.
Πραΰμητις, Πραΰνοος, Πρηΰνοος, Πρηυνομος. Vid. Πραυς.
Τα μεν ὁ Χρυσοκομας πραΰμητιν τ' Ελευθω συμπαρεσασεν τε Μοιρας. Pind. Ol. 6.
Πραΰνοον μεταθεσθε βιω μαλακοφρονα δοξαν. Orph. H.
Πρηΰνοον καλεων αιει μυσταισιν υπαρχειν. Ib.
Τοις μεν πρηυνομοις ταδε παιγνια—Ep. l. 4.
Πραΰνω, Πρηΰνω
Ευθυνει δε δικας σχολιας, ὑπερηφανα τ' εργα
Πραΰνει, παυει δ' εργα διχοστασιης. Solon.
Ρεια μαλ' επρηυνεν εκηβολος,—Hom. Μ 417.
SYN. Εκπραΰνω, καταπραΰνω. ηπιαω, κατηπιαω, θελγω. καταθελγω. κηλεω. μαλασσω, τιθασσω, ημεροω. παρηγορεω. κατακοιμιζω. μειλισσω. γαληνοω.
Πραυς. Πρηυς.
Πρηυ κατασιλβων σελας ὑψοθεν,—Hom. VII. 10.
SYN. Πραΰμητις, πραΰνοος, πραϋμενης, πραυπαθης, πραΰθυμος. πραος. πραΰς. αοργος. προσηνης, ηπιος, ημερος, ευαντητος, μειλιχος, ευκολος, αγαθος.
Πραΰφωνος. Vid. Ευλαλος.
Πραως.
Ως δ' αν μοιραν εχεις, πραως φερε, μηδ' αγανακτει. Pythag.

SYN.

SYN. Ευμενῶς, ἡσυχως, μειλιχιως, επιεικῶς, ηπιως, πρoσηνῶς, πρᾳονως.

Πρεμνον.

Σπαργαν' εσω κατεδυνε θυηεντ', ηΰτε πολλην
Πρεμνων ανθρακιην ὑλης σποδὸς αμφικαλυπτει. Hom. M. 238.

SYN. Κορμὸς, στελεχος, ερνος, ριζοφυτον, στυπος.

Πρεπον, Πρεπτὸν, Πρεπωδης, Πρεπων.

Πρεπον γε τ' ἦν αν δαιμονος τῦ 'μῦ τόδε. Soph. Aj. 534.

Πρεπτὸν ἁμὶν Κλεᾶτα τον Αμυκλαις Απολλωνιόν. Ar. L. 1300.

Ου γαρ πρεπωδες εςὶ τῷ διδασκαλω. Ib. Pl. 797.

—Επεὶ πρεπων εφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν. Soph. Oed T 9.

SYN. Δεον, προσῆκον.—προσφορὸς, συμφορος, διαπρεπὴς, ευπρεπης, ευσχημων, καλός.

Πρεποντως. Vid Ευκοσμως.

Επει πρεποντως—επλευσεν—Aesc. Ag. 697.

Πρεπω, Πρεπει.

—Ο δ' επρεπε και δια παντων. Il. μ. 104.

Αρχην δε θηρᾶν ὐ πρεπει τα 'μηχανα. Soph. An. 92.

SYN. Διαπρεπω, μεταπρεπω, εκπρεπω, εμπρεπω, επιπρεπω, διαφερω, εξεχω. διαφαινομαι, λαμπω.—προσηκει, καθηκει, εοικε, χρὴ, καλῶς εχει. ευλογον. εικός ἐςι.

Πρεσβα, Πρεσβειρα, Πρεσβῦτις.

Ηρη πρεσβα Θεά.—Il. ε 721.

Και παρὰ πᾶσι βροτοῖσι Θεῶν πρεσβειρα τετυκται. Hom A 32.

Χρησμῶς ἁ πρεσβῦτις απωχετο θεσπιξασα Theoc. 15. 62.

SYN. Πρεσβεια, πρεσβεῖς, πρεσβυτατη.—σεμνή εντιμοτατη.

Πρεσβεια, Πρεσβευμα.

Οτι καὶ Λακεδαιμονιων
Τὴν πρεσβειαν βασανιζων. Ar. A. 647.

Πρεσβευματ' ὐ Δημητρος εις μυςηρια, Eur. Supp. 173

SYN. Πρεσβευσις, κηρυκευμα, κηρυκεια. παραιτησις εξεσια —πρεσβεις, πρεσβευτης.

Πρεσβεῖον, Πρεσβηΐον

Πρωτῳ τοι μετ' εμὲ πρεσβηΐον εν χερὶ θησω. Il. θ. 289.

SYN. Πρεσβευμα, τιμιον.—πρεσβεια.

Πρεσβεὺς

Ανδρες δ' οἱ πρεσβῆες εσαν,—Hes α. 245.

SYN. Πρεσβυς.—πρεσβευτής.

Πρεσβευω, Πρεσβευομαι.

Τυς μεν σεβοντας τἀμὰ πρεσβευω κρατη. Eur. Hipp. 5.

—Φημ' εγωγε πρεσβευειν ποτε. Soph. An. 731.

Ολυμπυ τῦδ' ὁ πρεσβευων πατὴρ. Ib Aj 1406.

—Πρεσβευοντες ενθάδ' ἥκομεν. Ar. Av. 1585.

SYN. Τιμαω, προτιμαω.—ὑπερεχω.—αρχω.—κηρυκεω.—διαπρεσβευομαι, επιπρεσβευομαι, στελλω

Πρεσβηΐς. Vid. Πρεσβα.

Εδρην αἰδιον ελαχες, πρεσβηΐδα τιμήν. Hom. XXVIII. 3.

Πρεσβιωμαι.

Συν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβιωσεται. Lyc. 1265.

SYN. Τιμαω, πρεσβευω.

Πρεσβος.

Βασιλεια γυνη, πρεσβος Περσαις. Aesc. Per. 625.

Ανδρες πολῖται, πρεσβος Αργειων τόδε. Ib Ag. 864.

SYN. Τιμια —κῦδος.

Πρεσβυγενεθλος, Πρεσβυγενής.

Ουρανε—πρεσβυγενεθλε—Orph. H.

Πρεσβυγενὴς Αντηνορίδης,—Il. λ. 249.

SYN. Πρεσβιςος, προτερηγενής.

Πρεσβυς, Πρεσβυτερος, Πρεσβιςος, Πρεσβυτατος, Πρεσβυτης.

Φοινιξ θ' ὁ πρεσβυς.—Soph. Ph. 569.

Πρεσβυτερος γάρ συ εσσι—Il. λ. 786.

Γαῖαν πρεσβιςην—Hom. XXIX. 2.

—Χαλεπὸν δέ κεν ειη
Πρεσβυτατον και αριςον ατιμιησιν ιαλλειν. Od. ν. 142.

Εχων αφῖκται δευρο πρεσβυτην τινα—Ar. Pl. 265.

SYN. Γερων. αφηλιξ. πρεσβεύς. ενδοξος.

Πρεσβυτικὸς

Πρεσβυτικῶν—κακῶν εχοντα σωρὸν. Ib. 270.

SYN. Γεροντικὸς, αρχαῖος, παλαιός.

Πρεσβυτοδόκος.

Και γεραροῖσι πρεσβυ-
τοδόκοι γεμοντων θυμελαι. Aesc. Supp. 675.

Πρευμενὴς.

—Φυλασσει σ' ἡδε πρευμενὴς Κυπρις. Eur. Rh. 646.

SYN. Ευμενὴς, προφρων, φιλοφρων, ευνοος, επιεικὴς, πρᾷος, αγανὸς, ηπιος.

Πρευμενῶς.

—Πρευμενῶς δ' αυτῦ τάδε. Aesc. Supp 220.

SYN. Ευμενῶς, επιεικῶς, ευγνωμονως, χρηςῶς, φιλοφρονως, πρᾳως, ηπιως, αγανῶς.

Πρηγορεών.
Τον πρηγορεῶνά σε ἐκτεμῶ. Ar. Eq. 373.
SYN. Προηγορεων, γαργαρεών. προβολος. λαιμός.

Πρηθω. Πρεθω.
Και νύ κεν επρησεν πυρὶ κηλεῳ νῆας εἴσας. Il. ϑ. 217.
Επρεσε θεσπεσιας κεφαλας—Hes.
SYN. Αναπρηθω, διαπρηθω, εκπρηθω, εμπρηθω, ὑποπρηθω, φλεγω. καιω πιμπρημι, πρημαινω, φυσαω.

Πρημαινω.
—Πρημαινουσας τε θυελλας. Ar. N. 335.
SYN. Πρηθω, μαινομαι, (λαβρῶς) φυσαω.

Πρηνής.
—Πολέες δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες εν κονιῃσιν οδὰξ λαζοιατο γαῖαν. Il. ζ. 418.
SYN. Επιπρηνὴς. καταπρηνὴς, προπρηνὴς, καταφερὴς. προπετὴς, προκαρηνος. προνωπὴς, πρανὴς, καταπρανὴς, καταφορος, καταρρεπος, ευκαταφορος, κατακρημνος, κρημνωδης, προαλής.

Πρηνιζω.
Πολλοὶ δε προσθεν γαῖαν εκ κοινης οδὰξ
Δαψουσι πρηνιχθεντες,—Lyc. 1006.
Πολλας πρηνιξεια πολεις. Sibyl. l. 4.
SYN. Καταπρηνιζω, κρημνιζω, κατακρημνιζω, καταρασσω. εκτραχηλιζω. αναστρεφω, καταβαλλω.

Πρηνισμὸς.
Πυργων πρηνισμοί τε,—Ib.
SYN. Κατακρημνησις, προπετεια, αναστασις, κατασκαφή.

Πρηξιδικη.
Πρηξιδικη μεν εριξεν, εβουλευσεν δε Δυσηρις
Ειμα τόδε· ξυνὴ δ' αμφοτερων φιλιη. Anac. 193.

Πρησσω.
Ὑψόσ' αειρομενοι ριμφα πρησσουσι κελευθον. Od. γ. 83.
—Οφρα πρασσωμεν ὁδοῖο. Ib. ο. 47.
SYN. Διαπεραω, εκπεραω, διαβαινω.

Πρηστὴρ.
Πρηστηρων, ανεμων τε,—Hes. ϑ. 846.
SYN. Αελλα, λαιλαψ. αστραπὴ, κεραυνός.
EPITH. Αιθαλέος, αιθαλοεις, δεινηχής, ηχηεις, κεραυνιοι, βαρύς, καταιβατος.
Απαρκτιαις πρηστῆρος αιθωνος πνοαις. Lyc.

Πρηστηροκρατωρ. Synes. 3.

Πρηΰγελως
Αρτι δε κῦμα
Γλαυκὸν θηλυνει πρηΰγελως ζεφυρος. Ap. l. 1.

Πρηΰτεινων.
Ταῦροι πρηυτεινοντες,—Ib.

Πρηών, Πρεών. Vid. Πρών.
Ως δ' ὅτ' απὸ μεγαλυ πετρη πρηῶνος ορουσα. Hes. α. 437.
—Αι τοσον ὕδωρ
Ειβουσαι σκολιῦ τῦδε κατὰ πρεῶνος. Ep Suid.
SYN. Πρὼν, πρωων, ακρον, ακρωρεια. προβολή. γεωλοφον.
EPITH. Αιπυλοφος, αερσιλοφος. δικαρηνος, ερυμνὸς. βησσηεις, ηλιβατος, κεραστης, ὑπατος, ὑψιτενὴς, τρηχαλέος.

Πριαμαι.
Ενθα με Λαερτης πριατο κτεατεσσιν ἑοῖσιν. Od. ο. 482.
SYN. Αποπριαμαι, εκπριοω, εκπριαμαι, αγοραζω, ωνεομαι.

Πριαμιδης.
Καὶ βαλε Πριαμιδαο κατ' ασπιδα—Il. η. 250.
—Πριαμιδας κομοωντας. Theoc. 16. 49.

Πριαμος.
Η κεν γηθησαι Πριαμος, Πριαμοιό τε παῖδες. Il. α. 255.
EPITH. Αγακλεὴς. δαΐφρων, δῖος, θεοειδὴς, θεηγενὴς. ευμελιας. μεγας. μεγαλητωρ, ευσθενὴς, ευτεκνος, πολυτλητος, πολυδακρυτος, πολυκτητος. πρεσβυγενὴς, σκηπτουχος, Ποδαρκης. Λαομεδοντιαδης.
Δαρδανιδης Πριαμος θεοφιν μηστωρ αταλαντος.
—Πριαμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
—Ισοθεος φώς. Hom.
—Λαομεδοντος εὺς γονος αφνειοῖο. Cal.
Πολυχρυσων Φρυγῶν αναξ.
Τον πεντηκοντ' αροτῆρα τεκνων. Eur.

Πριηπος.
Αγρευει δε τυ Πὰν, και ὁ τον κροκοεντα Πριηπος
Κισσον εφ' ἱμερτῷ κρατι καθαπτομενος. Theoc. Ep. 3. 3.
Και Σατυροι μυροντο, μελαγχλαινοί τε Πριηποι. Mosc. 3. 27.
EPITH. Αιγιαλιτης, λιμενιτης, λιμενορμιτης. αγρυπνῶν, φιλοδιτης. χαριεις.
PHR.—Ενερμιτης παῖς Βρομιυ.
Πιστὸς ναυσὶ Πριηπος.—
Ποντομεδοντι, και ὁμοδοτῆρι Πριηπῳ.
Αγροφυλαξ—πολυκτεανοις εν αρυραις.
Αγρωστη τᾶδε μονοσορθυγγι Πριηπῳ.
Ω ιτε δη λιμενων δαιμονι πειθομενοι. Ep.

Πριν.
—Ουδέ τί σε χρη
Πριν ὥρη καταλεχθαι.—Od. ο. 393.
Μη πιστευε ταχιστα πρὶν ατρεκεως περας οψει. Phocyl. 75.

Πριπιδιοι

Αλλ᾽ ὑπὸ θαμνοις

Και πρινιδιοις οικησουσιν. Ar. Av. 616.

Πρινινος. Πρινωδης. Πρινιος.

—Φερειν δε γυην, ὅτ᾽ αν εὑρῃς,

Πρινινον· ὃς γαρ βουσιν αρουν ισχυροτατός εστιν.
Hes. ε. 427.

—Στιπτοὶ γεροντες, πρινινοι. Ar. A. 179.

—Τον πρινωδη θυμὸν—Ib. V. 382.

Τριβολον πατεοντα Πρινιον. Ep. l. 3.

S Y N.—Στερεὸς σκληρός.

Πρῖνος.

Συ δ᾽ ευθὺς, ὥσπερ πρῖνος εμπρησθεὶς, βοᾷς.
Ar. R. 883.

S Y N. Σφενδαμνος.

Πριονωδης

Ακρα καθεζομενος πεταλοις πριονωδεσι κωλοις.
Ep. l. 3.

Πριστις. (ιχθὺς.)

—Ημισυ δὲ πριστις απεκλασατο· Ep. l. 3.

Πριστὸς.

Λευκοτερην δ᾽ αρα μιν θῆκεν πριστοῦ ελεφαντος.
Od. σ. 195.

S Y N. Εμπρισθεὶς, τμητός.

Πριω.

—Μη πρῖε τους οδοντας. Ar. R. 958.

Ζωστῆρι πρισθεις, Soph. Aj. 1049.

S Y N. Αποπριω, διαπριω, εκπριω. καταπριω, εμπριω. παραπριω, πριοω, κοπτω. σχιζω. δεω, δεσμευω, εξαπτω.

Πριων.

—Ωστε πριονος

Εκβρωματ᾽ αν βλεψειας εν τομῇ ξυλου. Ib. Tr.
712.

S Y N. Πριστήρ.

E P I T H. Οδοντωτός. ιθυδρομος.

Πριονα μιλτειῳ σταγματι πειθομενον. Ep.

Προαγγελος.

Πειθοῦς γαρ τάδε παντα προαγγελα·—Mus. 164.

S Y N. Προμηνυτής.

Προαγω.

Αλλά και ὡς προαγοιεν Ιη Παιηονι δῶρα. Hom.
A. 272.

S Y N. Καταγω, αναγω, εξαγω. μεταγω, προσαγω. προβαινω, παρεκτεινω, προελαυνω, προσβιβαζω, προπεμπω, παραπεμπω, προκομιζω, προϊστημι, ἡγεομαι, επαγω, παρορμαω. προφερω, αφιημι.—προβαινω, προεχω.

Προαγωγευω.

Αυτὸς ἑαυτὸν προαγωγευων

Τοῖς οφθαλμοῖς εβαδιζεν. Ar. N. 976.

S Y N. Προαγω, προϊστημι, καταπορνευω. προξενεω.

Προαγωγὸς.

—Η δειλη τινος Προαγωγὸς οὖσα—Ib. Th. 347.

S Y N. Προαγωγευς, πορνοβοσκὸς, μαστρωπός. προβολευς.

Προαιρεω.

—Ουτι μοι ετλης

Σιτου ἄπο προιλεῖν δομεναι·—Od. ρ. 457.

S Y N. Προφερω, εκφερω, εξαγω.—προκρινω.

Προαλὴς.

Χωρῳ ενὶ προαλεῖ,—Il. φ. 262.

S Y N. Κατωφερὴς, πρηνής. προπετής. προχειρος.

Προαναβαλλομαι.

—Ινα, Ατ᾽ αδεται, προαναβαλλεται,—Ar. Pa.

S Y N. Προπαιζω, προοιμιαζω, ακροβολιζω, προκαταρχομαι, προανακρουομαι.

Προαστιον, Προαστειον.—Προαστιος.

Τυμβον κατοψει ξεστὸν εκ προαστιου. Eur. Alc.
846.

—Τῆς δε γῆς προαστιας. Soph. Fr.

Προαυδαω.

Ιερὸν πολεμον προαυδᾶν αυτῷ.—Ar. Av. 557.

S Y N. Προερεω, προλεγω, παραγγελλω, απαγγελλω.

Προβαδην

Μήτ᾽ εν ὁδῷ, μήτ᾽ εκτος ὁδοῦ προβαδην ουρησης.
Hes. ε. 727.

Προβαθυς.

Ευρύς τε προβαθύς τε—(ποταμος—) Ap. 4. 283.

Προβακχηϊος.

—Προβακχηϊε δαῖμον, Eur. B. 411.

Προβαινω.

Αστρα δε δη προβεβηκε—Il. κ. 252.

—Ποδα τονδε προβαινε. Theog. 283.

S Y N. Επιπροβαινω, προερχομαι, προηκω, προπορευομαι. προχωρεω, προαγω, προηγεομαι, προκαταρχω, προβιβημι, προλαμβανω, προνεομαι, επιπρονεομαι, προαιρεω, προγιγνομαι, προεχω, προϊσαμαι, εκφοιταω, εκβαινω.

Προβαλλω, Προβαλλομαι.

—Εγὼ δὲ κε σειο νοηματί κεν προβαλοιμην. Il.
τ. 218.

Αλλοτε μέν τε Νοτος Βορεῃ προβαλεσκε φερεσθαι.
Od. ε. 331.

—Και ουλοχυτας προβαλοντο. Il. α. 458.

S Y N. Αποβαλλω, απορριπτω, προαγω, προφερω, προτιθημι, ὑποτιθεμαι, προπηγνυω, προϊεμαι, προχειριζομαι, προτεινω, εκπιπτω, βασανιζω, νικαω, ὑπερβαλλω—επισκεπτομαι, εγκαλω. ερωταω.

Προβασις.

—Κειμηλιά τε. προβασίν τε. Od. β. 75.

S Y N. Προσοδος.—ἡ τῶν προβατων κτῆσις.

Προβατογνωμων.
Οςις δ' αγαθὸς προβατογνωμων. Aesc. Ag. 804.
SYN. Απλῦς, ακακος

Προβατειον.
—Αλλὰ προβατιν βιον λεγεις. Ar. Pl. 923.

Προβατον.
Πολλὰ δέ οἱ προβατ' εσκε.—Il. ξ. 124.
SYN. Οἶς μῆλον—παντα τὰ τετραποδα.
EPITH. Ειροκοπον, ευτρεφὲς, πολυτοκον, ευλοχον.

Προβατοπωλης.
Μετὰ τῦτον αὖθις προβατοπωλης δευτερος. Ar. Eq. 132.
SYN. Προβατοκαπηλος.

Προβημα.
—Ευρυθμοις προβημασιν. Ib. Pl. 759.
SYN. Προοδος. προποδισμὸς. προβασις. πηδημα. προχωρησις. προκοπὴ. επιδοσις.

Προβιβαω. Προβιβημι. Vid Προβαινω.
Ελπετο γαρ τευξεσθαι ὑπασπιδια προβιβῶντος. Ib. π. 609.
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς—Il. ν. 18.

Προβλημα.
Προβλημα σαυτῦ παῖδα τόνδ' αγων' εμοί. Soph. Ph. 1036.
Σακει κυκλωτῷ σωματος προβληματι. Aesc. S. T. 540.
SYN. Επιβλημα, προβολὴ, προβολος, προβολαιον, φυλακὴ, ερυμα—προφασις, μνημη, ενειδισμα, προσονειδισμα. θεσις. παροιμια. κινδυνος.—προασφαλισις, προτειχισις, προπαρασκευὴ προλογος.

Προβλὴς.
—Οτε κινησει νοτος ελθὼν
Προβλῆτι σκοπελῳ—Il. β. 396.
SYN. Επιβολος. μακεδνὸς, εκκειμενος.

Προβλητος.
Ριφθῶ κυσὶ προβλητος, οιωνοῖς θ' ἕλωρ. Soph. Aj. 841.
SYN. Εκβλητος, αποβλητος. εκθετος.

Προβλωσκω.
Δμωὰς δ' ἐκ μεας προβλωσκεμεν, αἴκεν εφαινον. Od. τ. 25.
SYN. Εκφοιταω, εκβαινω, προβαινω, προερχομαι—εξοιδεω.

Προβοαω.
Ως τώγε προβοῶντε μαχην οτρυνον Αχαιῶν. Il. μ. 277.
SYN. Προκαλεομαι, προφωνεω—προμαχομαι.

Προβολαιος.
Δυρατι δε προβολαιῳ,—Theoc. 24. 123.

Προβολὴ.
Δοχμὸς απὸ προβολῆς κλινθεις—Ib. 22. 120
—Θεοδμητοισι παρα προβολῆσι θυραων. Coluth.
SYN. Προτειχισμα, προβολαιον, προβλημα—προμολὴ. εξοχὴ—αντιλογια. αντιφρασις ὑποφορα—ελασις.—ριψις, απορριψις—διαμαχη, πολιορκια.

Προβολος.
Ως δ' ὅτ' επὶ προβολῳ ἁλιεὺς—Od. μ. 251.
—Προβολος εμὸς. σωτηρ δομοις.—Ar. N. 1160.
SYN. Σκοπελος (προβλὴς.)—προμαχος, προμολος, προστατης.

Προβυλευω.
Και κηδομαί σῦ, και προβυλευω μονον. Ar. Eq. 1339
SYN. Προνοεω, προκυπ]ω, προβλεπω, προτιμαω.

Προβυλομαι. inus
—Και γάρ ρα Κλυταιμνηςρης προβεβυλα. Il. α. 113
SYN. Προκρινω, προτιμαω.

Προβυλοπαις
Βιᾶται δ' ἁ ταλαινα Πειθὼ,
Προβυλοπαις αφερτος, ατας. Aesc. Ag. 394.

Προβυλος.
Δημῦ προβυλοις τῆσδε Καδμειας πολεως. Ib. S. T. 1014
SYN. Βυλευτὴς, συμβυλος, μητιετης, αρχὸς, ὑπατος, συνυπατος.

Προβυω, Προβυσσω.
Καρφος χαμάθεν συ νῦν λαβὼν, τον λυχνον προβυσον.
Ουκ' αλλὰ τωδί μοι γε νῦν δοκῶ τον λυχνον προβυσσειν. Ar V. 250.
SYN. Απομυττω, προμυττω.

Προβωμιον
Ελκει βιαιως Ζηνὸς εκ προβωμιων. Eur. Hera. 60.

Προγαμος.
Νυμφαι τε, προγαμοι τε, και ιδμονες Ειλειθυιης. Tryph 332

Προγαςωρ. Vid. Γαςρωδης.
—Τυς κακῦς μεν ὖν
Καλῦσι Γαυλῦς παντες οἱ προγαςορες. Ath 11.

Προγενειος.
Σιμὸς.—και προγενειος.—Theoc. 3. 9.
SYN. Αρτιγενειος. γενειατης, ευγενειος.

Προγενεςερος.
—Ο γαρ προγενεςερος ἦεν. Il β. 555.
SYN. Πρωτογενεςερος, πρεσβυτερος, παλαιοτερος.

Προγεννητειρα.
Προγεννητειραν Ουλαμωνυμων, Lyc. 183.
Προγεννητωρ.
Παλαιων προγεννητορων. Eur. Hipp. 1380.
SYN. Προγονος, προπατωρ. προγενεστερος.
Προγιγνωσκω.
Τοτε εξεταζειν και προγιγνωσκειν εχρην. Ib. 1072.
SYN. Προεπισταμαι, προαισθανομαι. προδαηναι.
Προγνωσις.
Πασαν εχων προγνωσιν εν αλγεσιν,—Ep. I. 2.
Προγινομαι.
Οι δε ταχα προγενοντο,—Il. σ. 525.
SYN. Προαγω, προβαινω, προερχομαι. προειμι, προμολεω, προχωρεω, προηκω. εκπορευομαι
Προγονος.
—Χωρὶς μεν προγονοι, χωρις δε μετασσαι. Od. ι 221.
PHR. Προπατωρ. προγεννητωρ.—προγονοι, πατέρες, οἱ προσθεν, προτερον, ανωθεν.—αμφιγονος.
Προγραφω.
Σκοπεῖν ὅ,τι αν προγραφωμεν εν τοῖς πιναxιοις. Ar. Av. 450.
SYN. Παραγραφω, προσγραφω, απογραφω, δημευω. εξεριζω, υπογραφω, υφηγεομαι. προαγορευω. κατηγορεω.
Προδαιω, inuſ. Προδαηναι.
Μηπως με προϊδὼν ηὲ προδαεὶς αλεηται. Od. δ. 396.
—Εσθλὸς μεν ορινομενον προδαηναι
Κῦμ' ἀλὸς ευρεης.—Ap. 1. 106.
SYN. Προμαθεῖν. προγιγνωσκω.
Προδειδω, Προδειμαινω
Ουκ ἂν προδεισας ειμι τῷ γε νῦν λογῳ. Soph. Oed. T. 90.
—Ος προδειμαινων ποτμον. Lyc 276.
SYN Προφοβεομαι.
Προδειλος.
Ητοι ὁ μεν σπαργανα προδειλος ετιγεν εις ην. Theoc. 25. 223.
Προδεικνυμι. Προδεικνυω
—Ετωσια χερσὶ προδεικνύς. Ib. 22. 102.
SYN. Προσημαινω. προδηλοω. προφαινω, επισημαινω, επαγγελλω. παραγγελλω.
Προδερκομαι.
Θνητὲς δ' επαυσα μη προδερκεσθαι μορον. Aeſc. Pr 248.
SYN. Προειδομαι. προειδω, προτιοσσομαι, προορεω, προλευσσω. προβλεπω, προνοεω, προγινωσκω.

Προδηλος. Vid Αριδηλος.
Λευσσω γαρ Αιγισθον εκ προδηλε. Soph. El. 1453.
Προδιδασκω, Προδιδασκομαι.
Αλλ' ε δυνατὸν τες ανοητες
Τετων γνωμας προδιδασκειν. Ib. Aj. 163.
Ο γαρ ἱερεὺς αυτε με πρεδιδαξατο. Ar. Pl. 687.
SYN. Προαναγινωσκω, παραλεγομαι εξηγεμαι.
Προδιδωμι.
Οι με φιλοι προδιδεσιν,—Theog. 575.
SYN. Προκαταδιδωμι, προλειπω, απολειπω. εκλειπω εξανδροποδιζομαι.
Προδικος
Φθονερὸν δ' ὑπ' αλγος ἑρπει
Προδικοισιν Ατρειδαις. Aeſc. Ag. 460.
SYN. Συνδικος, συνηγορος, προςατης, κηδεμων, επικριτὴς, εκδικητης, τιμαορός.
Προδιοπτος.
Κυκλοι μεν προδιοπτοι, εδ' οφθαλμοισιν ὁρατοί. Man. 2. 31.
Προδοκη.
Πετρης εκβαινοντα δεδεγμένος εν προδοκῆσι. Il. δ. 107.
EXP. Τοπος προς ενεδραν επιτηδειος.—προενεδρα. προοδος.
Προδομος.
Αλλο δ' ενὶ προδομῳ, προσθεν θαλαμοιο θυραων. Il ι. 469
SYN. Προαυλιον. προθυρον. προπυλον. αιθεσα. προςωον. παςὰς. προςάς.
Προδοτης. Προδότις.
—Οκνῶ Προδοτης καλεῖσθαι·—Soph. Ph 93.
Ο δ' ερως αωρα θελγων
Προδοτιν γαμων γενεσθαι. Anac. 52. 20.
Προδοτος.
Προδοτος δε μονα σαλευει, Soph. El. 1080.
Προδελος.
—Προδελον εμβασιν ποδὲς. Aeſc. Ag 954.
SYN. Δελειος. δελικὸς. δελος.
Προδρομος.
Ρεῖ πολὺς δ' ὧδε λεὼς προδρομος ιπποτας. Ib. S T. 80.
SYN. Προτρεχων, προηγητὴς, προκελευθος.
Προεδρια.
Εις τὴν προεδριαν πᾶς ανὴρ ατιζεται. Ar. A. 42.
SYN. Πρωτοκαθεδρια. πρωτοκλισια. προκαθισις. προτιμησις.
Προεεργω, Προειργω.
Παντας δε προεεργε θοὰς επὶ νῆας ὁδευειν Il. λ. 568.

SYN.

SYN. Απειργω, ανειργω, καθειργω, κωλυω.

Προειδω, Προειδεω. Vid. Προδερκομαι.

—Οτε προϊδωσιν ιοντα Κιρκον—Il. ρ. 756.

Προειμι. Vid. Προβαινω.

—Δια πρὸ δε εισατο και τῆς. Ib. δ. 138.

Προεκπονεω Vid. Προκαμνω

Προεκπονῆ, Τηλεμβροτε, γραφων. Athen. l. 13.

Προελαυνω.

—Δια πρὸ δε χαλκὸν ελασσεν. Il. ν. 388.

Προεξεπισαμαι.

—Τοῖς νοσοῦσί τι γλυκὺ

Το λοιπὸν αλγος προξεπισασθαι τορως. Aesc. Pr. 698

SYN. Προεπισαμαι, προγινωσκω.

Προεξερευναω.

Επισχες, ὡς αν προὐξερευνησω στιβον. Eur. Ph. 92.

SYN. Εξερευναω, εξεταζω, καταπειραω, προερευναω.

Προεξερευνητης.

Στειχων δ' ανακτος προὐξερευνητὰς στρατῦ, Eur. Rh. 296.

Προεξεφιημι.

—Ως συ προὐξεφιεσο. Soph. Tr. 772.

SYN. Εντελλω.

Προεπω, Προεινεπω. Vid. Προλεγω.

—Επεὶ πρό οἱ ειπομεν ἡμεῖς. Od. α. 37.

Χαιρειν δε τὸν κηρυκα προυνεπω,—Soph. Tr. 231:

Προερυω.

Ατρειδης δ' αρα νῆα θοὴν ἁλαδε προερυσσεν. Il. α. 308.

SYN. Καθελκυω, προωθεω, υπωθεω.

Προερεσσω.

Σπουδῇ δ' ες λιμένα προερεσσαμεν,—Od. ι. 279.

Προεχω

—Οθ' ακροτατη προεχ' ακτή. Od. μ. 11.

—Και τον προὔχοντα δοκευει. Il. ψ. 325.

SYN. Προανεχω, εξεχω—προαγω, προελαυνω.

Προηγεομαι.

Ιν' εχων προηγῇ τῷ θεῷ συ—Ar. Pl. 1196.

SYN. Καθηγεομαι, ὑφηγεομαι, προερχομαι, προβαινω, προκαταρχω. προεχω. προοδηγεω, προπεμπω.

Προηγητειρα,

—Προηγητειραν ὁδοῖο. Ap. 3. 1181.

Προηγητὴρ, Προηγητὴς.

Ταυρον προηγητῆρα συμφορας εχων. Eur. B. 1157.

—Τοῖς τυφλοῖσι γαρ

Αυτη κελευθος εκ προηγητῦ πελει. Soph. An. 1002.

SYN. Προηγεμων, χειραγωγὸς, αρχηγητης, ὁδηγός.

Προηκης.

—Επεὶ κκ ετ' ερετμα προηκεα χερσὶν επειγεν. Od. μ. 205.

SYN. Οξυθηκτος. προμηκης.

Προηκω. Vid. Προβαινω.

—Προηκων ες βαθὺ τῆς ἡλικιας. Ar. N. 514.

Προῆμαρ,

Προνυξ, προῆμαρ,—Simon. 2. 47.

Προθελυμνος.

Πολλὰς εκ κεφαλης προθελυμνους ἕλκετο χαιτας. Il. κ. 15.

SYN. Προρριζος, αυτορριζος, επαλληλος, πυκνὸς, συνεχὴς

Προθεσπιζω. Vid. Προμαντευομαι.

Το μελλον ἢ κραινοιτο προὐτεθεσπικει. Aesc. Pr. 211.

Προθεω, Προπροθεω.

Τοὔνεκά οἱ προθεουσιν ονειδεα μυθησασθαι; Il. α. 291.

Αλλὰ πολὺ προθεεσκε,—Ib. χ. 459.

—Ουδὲ μιν εια Προπροθεειν,—Orph. 1255.

SYN. Προτρεχω, υπεκπροθεω, συνιημι.

Προθνησκω.

Αδμητον προθανοντα τον αποβιην Αγαθωνα. Ep.

Προθοηνωρ.

—Βαλε δε Προθοηνορα δεξιον ωμον,

Υἱὸν Αρηϊλυκοιο,—Il ξ. 450.

Προθοος.

Μαγνητων δ' ἦρχε Προθοος Τενθρηδονος υἱὸς,

Ος περὶ Πηνειὸν και Πηλιον εινοσιφυλλον

Ναιεσκον, τῶν μεν Προθοος θοὸς ἡγεμονευε. Ib. β. 756.

Προθορεω, Προθορω.

Αυτίκα δ' εν πρωτοισι μεγα προθορὼν εκελευσεν. Ib. ξ. 363.

SYN. Προαλλομαι, προπηδαω, προθυω. αναθορω, αιορεω.

Προθυελλα.

Αλλά κεν ενθα και ενθα φερει προθυελλα θυελλη. Αργαλεη—Hes. θ. 742.

(al. πρὸ (φερει) θυελλα θυελλῃ αργαλεῃ)

Προθυμα.

—Ποπανα και προθυματα. Ar. Pl. 660.

EXP. Προκαταργματα, τὰ πρὸ τῆς θυσιας θυμιαματα. (al. θυληματα)

Προθυμεομαι.

Ιδου, τοδ' ει μεν στερνον, ὦ νεανια,

Παιειν προθυμῇ, παῖσον Eur. Hec. 562.

SYN. Εποθυμεω, σπουδαζω, επιτηδευω, ευθυμεομαι, ὁρμαομαι, επειγομαι. διαπραττομαι.

Προθυμια.
Εν δ' αυτὸς κιεν ᾗσι προθυμιῃσι πεποιθώς. Il. β. 588.
SYN. Επιθυμια, εκθυμια, ευθυμια, ετοιμοτης, φιλοπραγμοσυνη, ὁρμὴ, παρασασις, ευδρατεια, σπουδὴ, επισπερχεια, χαρα.
Προθυμος.
—Ων προθυμος ἦσθ' αεὶ. Soph. El. 3.
SYN. Εκθυμος, ευθυμος, επιθυμητὴς, επιθυμητικος, κατεπιθυμος, προφρων, μεμαὼς, προχειρος, ἑτοιμος, φιλεργος, δραςηριος, αοκνος, επισπερχὴς σπουδαῖος.
Προθυμως
—Ταδ' ἱερὰ δεξο προθυμως. Orph. H.
SYN. Ευθυμως, εκθυμως, καταθυμιως, ἱλαρῶς, ἑτοιμως, προχειρως, επιμελῶς, επισπερχῶς, σπουδαιως, φιλοπονως, δραςηριως, ενεργῶς, ευτολμως, ἡδεως, ασμενως, εκουσιως.
Προθυραια. Vid Ειλειθυια.
Κλῦθί μοι, ὦ πολυσεμνε θεὰ, πολυωνυμε δαῖμον,
Ωδινων επαρωγὲ, λεχῶν ἡδεῖα προσοψι.
Θηλειων σωτειρα, μονη φιλοπαις, αγανοφρον.
Ωκυλοχεια, παροῦσα νεαις θνητων Προθυραια,
Κλειδοῦχ' ευαντητε, φιλοτροφε, πᾶσι προσηνὴς, κ. λ. Orph. H.
Προθυραιον, Προθυρον.
Ου μα ταδ' αθανατων ευκοσμητα προθυραια. Hom. M. 384.
Στῆμεν επὶ προθυροισι—Il. λ. 776.
SYN. Προπυλαιον, προπυλον, προαυλειον, προμολη, προναιον, προδομος.
EPITH. Ευτευκτον.
Προθυω.
—Περὶ πρὸ γαρ εγχεῖ θῦεν. Il. λ. 180.
SYN. Προθορεω, επιθυω, (περισσως) ὁρμαω, (εμμανῶς) μαχομαι.
Προϊαλλω.
Ζεὺς δ' Εριδα προΐαλλε θοὰς επὶ νῆας Αχαιων. Il. λ. 3.
SYN. Προπεμπω, εκπεμπω, προτιθεμαι, αποςελλω, επιπεμπω.
Προϊαπτω.
Πολλὰς δ' ιφθιμους ψυχὰς αϊδι προΐαψεν. Ib. α. 3.
SYN. Προπεμπω, αποπεμπω, μεθιημι.
Προϊημι.
Αλλά συ μεν νῦν τήνδε θεῷ προες—Il. α. 127.
—Πρὸ γαρ ἧκε θεὰ λευκωλενος Ηρη. Ib. 195.
Ες ποντον προιησι βοὸς κερας αγραυλοιο. Od. μ. 253.
SYN. Επιπροϊημι, προπεμπω, ριπτω.
Προϊκα. Adv.
—Ημεῖς δ' αξιοῦμεν τῇ πολει
Προϊκα γενναιως αμυνειν,—Ar. Eq. 574.

SYN. Αμισθὶ, δωρεὰν, γενναιως.
Προικιος.
Προικιον ενδυκεως τεττιγος ὕδαρ εδων. Call. Fr. (l. πρωϊον.)
Προΐκτης.
Ως τις θαρσαλέος και αναιδής εσσι προΐκτης. Od. ρ. 449.
SYN. Επαιτης, μεταιτης, προσαιτης, πτωχὸς, πενης, οικτρὸς, γοητης, βωμολόχος.
Προιξ.
—Προικὸς γευσεσθαι Αχαιῶν. Ib. 413.
SYN. Φερνὴ, δοσις, δωρεα, χαρις.
Προΐςημι, Προΐςαμαι.
Οιον προςησας πρὸ Αχαιῶν Τρωσὶ μαχεσθαι. Il. δ. 156.
SYN. Προτιθημι, προβαλλω, προφερω.
Προιτὶς.
—Εις δε Προιτίδας Πυλας εχωρει,—Eur. Ph. 1126.
Προῖτος.
Η δε ψευσαμενη Προῖτον βασιλῆα προσηυδα. Il. ζ. 163.
Προιτου Ναυπλιαδαο—Ap. 1. 136.
Προϊωξις pro Προδιωξις.
Εν δε προΐωξίς τε παλιωξις τε τετυκτο. Hes. α. 154.
Προκαθιζω.
Κλαγγηδὸν προκαθιζοντων,—Il. β. 463.
SYN. Προϊςαμαι—προκαθημαι, προκαθιζομαι, προςατευω.
Προκακοπαθεω.
—Βαθμίδι προκακοπαθῶν
Ολομεναις παλαμαις. Aesc. Supp. 871.
Προκακος
Περσαις αγανοῖς κακὰ προκακα λεγεις. Ib. Per. 992.
Προκαλεομαι, Προκαλιζομαι
—Επεὶ προκαλεσσατο χαρμη. Il. η. 218.
—Αργειων προκαλιζατο παντας αριςους. Ib γ. 19.
SYN. Εκκαλεω, παρακαλεω, εκπροκαλεομαι, εξορμαω, ὑποθηγω, ερεθιζω, προτρεπω, προβαλλομαι, επαγομαι, εριδμαινω, ερισμὶ. κλητευω.
Προκαλυμμα.
Ουρανιον βαλλεις προκαλυμμ' αργῆτα κεραυνοῦ. Orph. H.
SYN. Επικαλυμμα, περικαλυμμα, συγκαλυμμα, καλυπτηριον, πῶμα, πρόφασμα.
Προκαλυπτω, Προκαλυπτομαι.
Πεπλοισι προκαλυπτειν ευπηκτοις ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.
Ου προκαλυπτομενα βοτρυχωδεος
Αβρὰ παρηίδος. Ib. Ph. 1517.

SYN. Προαμυνω.—επικαλυπ]ω, κατακαλυπ]ω.—προβαλλομαι, προτεινομαι, προϊσχομαι.

Προκαμνω.

Ουτε γαρ αν προκαμων αλλῳ καματον μεταδοιης. Theog. 921.

SYN. Προεκπονεω. προπονεομαι.

Προκαρηνος.

Δινηθεις προκαρηνος,—Ep. l. 3.

SYN. Πρηνης.

Προκας. Vid. Προξ.

—Παρδαλιες τε θοαι προκαδων ακορητοι. Hom. V. 71.

Προκαταγινωσκω.

Ο προκαταγινωσκων δε πριν ακȣσαι σαφως
Αυτος πονηρος εςι, πιςευσας κακως. Men.

SYN. Προκρινω, κατακρινω.

Προκειμαι.

Οι δ' επ' ονειαθ' ἑτοιμα προκειμενα χειρας ιαλλον. Il. ι. 91.

Ατιμος ωδε προκειται. Soph. Aj. 427.

Εργων τε παντων, ὧν νομοι προκεινται. Ib. Oed. T. 884.

SYN. Παρακειμαι, προβαλλομαι, προεκτιθεμαι. διατατ]ομαι. προϊσαμαι.

Προκελευθος.

Κιχλιζεις, χρεμετισμα γαμȣ προκελευθον ιεισα. Ep. l. 7.

Προκηδομαι.

Συ γαρ νυν προκηδομαι. Soph. An. 752.

SYN. Κηδομαι, επιμελεομαι, φροντιζω.

Προκηραινω.

Κεινȣ προκηραινȣσα—Ib. Tr. 29.

SYN. Προκηδομαι. μεριμναω.—βλαπ]ω, διαφθειρω.

Προκηρυσσω.

Και μη συ προκηρυξας—Ib. An. 457.

SYN. Κηρυτ]ω, ανακηρυτ]ω, αναγορευω.

Προκλυτος.

Προκλυτ' ακȣοντες επεα θνητων ανθρωπων. Il. υ. 204.

SYN. Διαβοητος, πολυθρυλλητος, προεγνωσμενος. παλαιος.

Προκλυω.

—Το δε προκλυειν,
Επει κ γενοιτ' αν ἡ λυσις, προχαιρετω. Aesc. Ag. 259.

SYN. Προεπισαμαι, προγινωσκω, προμανθανω.

Προκνη.

Προκνη πικρα παθȣσα, συ μεν σιο πενθαδε μολπῃ
Τιια δακρυσεαις—Nonn. l. 2.

EPITH. Ατθις, θυμολεαινα, παιδολετειρα.

Προκοπη.

—Εκ προκοπης γαρ
Ης ειχες κατα νυν, εξεκοπης βιοτȣ. Ep. l. 3.

SYN. Αυξησις.

Προκοπ]ω, Προκατακοπ]ω.

—Τα πολλα δε
Παλαι προκοψασ', κ ποτε πολλȣ με δει. Eur. Hipp. 23.

Βȣν τοις ακλητοις προκατακοπ]ειν—Athen. l. 1.

SYN. Παρακατασκευαζω. προαγω, προβαινω. διερχομαι. επιδιδωμι.

Προκρινω.

Ηθος προκρινειν χρηματων γαμȣντα δει. Sent.

SYN. Προτιμαω, προαιρεομαι, προχειριζομαι, επιλεγω, προλεγω, προϊσαμαι, προσθεν αιρȣμαι.

Προκριτος.

—Και μυσαι προκριτοι Ευϊȣ. Ep. l. 6.

Προκρις.

Φαιδρην τε Προκριν τε ιδον,—Od. λ. 320.

Προκροσσαι (νηες.)

Τω ρα προκροσσας ερυσαν,—Il. ξ. 35.

Προκρουσης.

Οι μοι Προκρȣσης τημερον γενησομαι. Ar. Ecc. 1013.

Προκρουω.

Προτερον προκρȣειν,—Ib. 1010.

Προκυλινδω, Προπροκυλινδομαι.

Ουδ' αρα τι προκυλινδεται ενδετερωσε. Il. ξ. 18.

Προπροκυλινδομενος πατρος Διος αιγιοχοιο. Ib. χ. 221.

SYN. Προκυλιω. προσκυνεω, γονυαζομαι, προπιτνω.

Προκυπ]ω.

—Καρτι προκυπ]ω εξω τειχȣς—Ar. Av. 496.

Καρποισι γη προκυπ]ει. Anac. 37. 10.

SYN. Κυπ]ω, επικυπ]ω. διακυπ]ω, εκπερεπω, εξορμαω, εξεχω. προανεχω.

Προκυων.

—Και Προκυων διδυμοις ὑπο καλα φαεινει. Arat.

Προκωμιον. Vid. Προοιμιον.

Υμνȣ προκωμιον ειη. Pind. N. 4.

Προκωπος.

Ο δε ξιφος προκωπον εν χεροιν εχειν. Eur. Or. 1500.

Προλαγχανω.

—Μηδεν ἡμιν αιτιον
Ο τι προειληχα—Ar. Ecc. 1151.

Προλαζομαι, Προλαζυμαι, Προλαμβανω.

Προλαζυμαι γȣν τῳ χρονῳ της ηδονης. Eur. I. 1027.

Μη

Μη προμαντις αλγεων,
Προλαμβαν᾽, ὦ φιλα, γοις. Ib. Hel. 346.
SYN. Προκαταλαμβανω, επικαταλαμβανω, προκατεχω, προκαταρχω, φθανω, προφθανω. προερχομαι.

Προλαλος.
Βασκανον, ευχειλον, προλαλον, βληχαν, φιλοτεκνον. Nan. 5. 337.

Προλεγω.
Οι μεν Αθηναιων προλελεγμένοι,—Il. ν. 689.
SYN. Προκαταριθμεω, προκρινω.

Προλεγω.
Ουκουν εγώ σοι ταῦτα πρὔλεγον παλαι; Soph. Oed. Γ. 992.
SYN. Προμηνυω, προερεω, προειπω, προφραζω, προφωνεω, προαγορευω, προαυδαω, προσκηπτω, προσημαινω, προφημι, προφητευω, προλογιζω.

Προλειπω. Vid. Λειπω.
Τὰ σε και ου δυναμαι προλιπεῖν δυστηνον ἐόντα. Od. ν. 331.

Προλεσχος.
Και μη προλεσχος, μηδ᾽ εφολκὸς εν λογῳ
Γενη᾽ τὸ τῇδε χαρτ᾽ επιφθονον γενος. Aesc. Supp. 208.
EXP. Μη πολλὰ προοιμιαζε.

Προλευσσω. Vid. Προδερκομαι.
Αλλ᾽ εἶα χρὴ παθεῖν με προς τουτων ετι
Δοκῶ προλευσσειν—Soph. Ph. 1398.

Προλογος.
Και μην επ᾽ αυτους τους προλογους σου τρεψομαι,
Οπως το πρῶτον τῆς τραγῳδιας μερος. Ar. R. 1150.
SYN. Προοιμιον, επιβολὴ, αρχή.

Προμαδος, al. Προμαλος. (εἶδος αγριας δρυος.)
Εξειης προμαδοί τε και ιτεαι εκπεφυασιν. Ap. 3. 201.

Προμανθανω.
Ειτ᾽ αὖ προμαθεῖν ᾆσμ᾽ εδιδασκεν,—Ib. N. 963.
SYN. Προγινωσκω, προνοεω.

Προμαντευομαι.
Η πρῶτα μεν τα θεῖα προμαντευσατο
Χρησμοῖσι σαφεσιν, αστερων επ᾽ αντολαῖς. Eur. Fr.
SYN. Προαισθανομαι, προδερκομαι, προθεσπιζω, προμνaομαι.

Προμαντις.
Ειτιν ά προμαντις
Δικα, δικαια φερομενα χεροῖν κρατη. Soph. El 477.
SYN. Προμηνυτρια, προφῆτις.

Προμαχιζω, Προμαχομαι.
Τρωσὶν μεν προμαχιζεν Αλεξανδρος θεοειδής. Il. γ. 16.

—Εθελεν δε πολὺ προμαχεσθαι ἁπαντων. Ib. λ. 217.
SYN. Υπερμαχομαι, προπολεμεω, προασπιζω, ὑπερασπιζω.

Προμαχος.
Εν προμαχοισι φανεντα.—Ib. γ. 31.
SYN. Προμος, προασπιστὴρ, πρωτοστατης, προαγωνιστης, πρωταγωνιστὴς, προπαισφόρος, αμυντωρ, προστατης.

Προμαχος. Nom. pr.
Ενθ᾽ Ακαμας προμαχον Βοιωτιον ουτασε δουρί. Il ξ. 475.

Προμελεταω.
Οπως προμελετησωμεν ἃ ᾽χει δεῖ λεγειν. Ar. Ec. 117.

Προμελετησις.
Υπνος δε θανατου τις προμελετησις πελει. Sent.
SYN Προμελετημα.

Προμηθεομαι.
Αλλα προμηθησασθε —Ep. I. 3.
SYN. Προειδομαι, προοραω.

Προμηθειος.
Φαρμακον, ὅρρα τε φασὶ Προμηθειον καλεεσθαι. Ap. 3 844.
—Ως ὁ πηλὸς ὁ προμηθειος. Call. Fr.

Προμηθικῶς.
—Ευ γ᾽ επενοησας αυτὸ και προμηθικῶς. Ar. Av. 1510.
SYN. Προμηθῶς, προνοητικῶς, ευμηχανως, δεξιως, επιμελῶς.

Προμηθεια, Προμηθια.
Προμαθειας δ᾽ αποκεινται ροαί. Pind. N. 11.
Εν τοῖς τοιουτοις εστὶν ἡ προμηθια
Και τῷ λεγοντι και κλυοντι συμμαχος. Soph. El 996.
—Και σοφῇ προμηθια Eur. Hec. 1144.
SYN. Προνοια, προγνωσις, προθυμια, επιβουλη, κηδεμονια, επιφροσυνη, επιμελεια.

Προμηθεὺς
—Ει σε Προμηθεὺς
Επλασε, και πηλοῦ, μη ᾽ξ ἑτερου γεγονας. Call. Fr.
EPITH. Αγκυλομητης, αιολομητις, ακακητης, πολυμητις, δολομητις, δολοφρονεων, μογερὸς, μητιοων, ποικίλος, ποικιλοβουλος, πολυϊδρις, λεωργὸς.
—Εὺς παις Ιαπετοιο.
Ιαπετιονιδη, παντων πέρι μηδέα ειδὼς. Hes.
—Ιαπετοῖο γονος πολυμητα Προμηθεύς. Opp.
—Ο πυρφόρος θεὸς Τιταν Προμηθεύς. Soph.
Τῆς ορθοβουλου Θεμιδος αιπυμητα παῖ.
Σε τον σοφιστὴν,—τον πυρὸς κλεπτην λεγω.

Τον

Τον Διὸς εχθρὸν, τον πᾶσι θεοις
Δι' απεχθειας ελθοντα,—
Διὰ την λιαν φιλοτητα βροτῶν. Aesc.
—Ανδρομεος κακοτητος εταστιοι.—Nonn.
—Τῶδε γυῖα περὶ σ]εφθεῖσι παγεσιν
Ιλλομενος χαλκειοισιν αλυκτοπεδῃσι Προμηθεὺς
Αιετον ἥπατι φερβε παλιμπετὲς αἴσσοντα. κ. λ.
—Ενθα Προμηθεὺς
Ιαπετ]ιονιδης αγαθὸν τεκε Δευκαλιωνα,
Ος πρῶτος ποιησε πολεις.—Apoll.

Προμηθης.
Ουτέ τι τῦ θανεῖν προμηθής. Soph. El. 1084.
SYN. Προνοητικὸς, περιδεης, πολυμεριμνος.

Προμηνυω.
Αλλ' ην προμηνυσῃς γε τῦτο μηδενὶ
Τῦργον, κρυφῆ δε κευθε.—Soph. An. 84.
SYN. Προσημαινω, προδιδασκω, προαγγελλω, προσκηπ]ω.

Προμητωρ
Ατε γενυς προματωρ Aesc. S. T. 142.
SYN. Πατρομητωρ.

Προμιγνυμι.
Παλλακίδι προμιγῆναι, ατιμαζεσκε δ' ακοιτιν. Il. ι 452.
SYN. Συνερχομαι.

Προμναομαι.
—Ως προμνᾶται τί μοι γνωμα,—Soph. Oed. C. 1130.
SYN. Προμαντευομαι.—προμνηστευομαι, προξενῶ

Προμνηςῖνος.
Αλλὰ προμνηςῖνοι εσιλθετε, μηδ' ἅμα παντες. Od. ο. 230.
EXP. Παραδεχομενοι αλληλυς εις ἕνα.

Προμνηςρια.
—Την κακῶν προμνηςριαν. Eur. Hipp 589.
SYN. Προμνηςρὶς, προξενητρια, ἑρμηνευτρια, νυμφαγωγος.

Προμοιρος.
—Βιοτὴν τε ροπῇ λειψυσι προμοιροι. Man. 1. 276.

Προμολεω. Προμολω.
Τὴν δε ιδε προμολῦσα Χαρις—Il. σ. 382.
Ηφαιςε, προμολ' ὧδε,—Ib. 392.
SYN. Εκπρομολεω, επιπρομολεω, προβαινω, προερχομαι, προειμι, προκυπ]ω, προποδιζω.

Προμολη.
Αυτῦ δ' εν προμολῇ τετρυμμένα γυιατ' εκαμψεν. Ap. 1. 1174.
SYN. Προβασις, προθυρον. α.:ςαρεια, εξοχή. προσδοκησις.

Προμος. Vid. Προμαχος.
Τοῖσι δ' Ερευθαλιων προμος ἱςατο,—Il. η. 136.

Προμοχθεω.
—Αξια δ' ὗμιν προμεμοχθηκασι,—Eur. Supp. ult.
SYN. Προπονεομαι, προεργαζομαι.

Προναος.
Βωμὸς προναυς,—Aesc. Supp. 503.

Προνεμομαι.
Ιδεθ' ὅπυ προνεμεται. Soph. El. 1400.
SYN. Προβιβαζω, προβαινω, προνεομαι.

Προνοεω. Προνοεομαι.
—Δολον δ' υτι προνοησαν. Il. σ. 526.
SYN. Προσκοπεω. προμηθεομαι, προγινωσκω, προβυλευω, προθεωρεω, προδερκομαι επιμελυμαι.

Προνοια.
Επηνεσ' εργον, και προνοιαν ἣν εθυ. Soph. Aj. 536.
SYN. Επινοια, προμηθια. προγνωσις, επιφροσυνη. φροντὶς, επιμελεια.
EPITH. Αλεξικακος. εγερσινοος. ὁσια, αθανατη, σοφή.

Προνομος.
Προνομα δε βοτὰ τως
Πολυγονα τελεθοι. Aesc Supp. 699.
EXP. Πρὸ τῆς πολεως νεμομενα.

Προνοος.
Τυτυ τις ἂν σοι τἀνδρὸς ἦν προνυςερος; Soph. Aj. 119.
SYN. Προμηθὴς, φρονιμος, προνοητικὸς, ευνοος, αγχινοος.

Προνὺξ. Vid. Νυκτωρ.
Προνὺξ, προῆμαρ—Simon. 2 47.

Προνωπής.
Ηδη προνωπής εςι, και ψυχορραγει Eur. Alc. 140.
SYN. Πρηνὴς. κατηλυς, καταφερὴς, επιρροπος, επικλινής—επιρρεπὴς, προπετὴς, προνωπιος.

Προνωπιον. Vid. Προθυρον.
—Αι τόδ' εσχατον
Οικεῖτε χωρας Πελοπιας προνωπιον. Ib. Hipp. 374.

Προνωπιος.
—Πῶς προνωπιος
Φαινῃ πρὸς οικοις τοῖς εμοῖς, εξω βεβὼς. Ib. B. 644

Προξ.
—Ηδὲ προκας ηδε λαγωυς. Od. ρ. 295.
SYN. Προκας, νεβρὸς, κεμὰς, δορκὰς.

Προξενεω.
Ημεῖς δ' αλλα προξενησομεν. Eur. I. 355.
SYN. Επιτατ]ω, επιτροπευω, προΐςαμαι, ξενιζω—λεγω. μαρτυρεω.

Προξενια.
—Τινα προξενιαν,
Η δομον,—εξευρησεις; Ib. M 359.
SYN. Ξενων, ξενια.

Προξενος.
Συ μὲν νυν εισω προξενων μεθες ποδα. Ib. I. 1039.
SYN. Προξενητὴς, προσαγωγὸς, προσαγωγεὺς, συναγωγευς, προσαγγιλεὺς, διαλλακτης, προστατης, φιλος.

Προοιμιον
—Χαῖρε· τῦδε γαρ προοιμιον
Καλλιον ουδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φιλοις. Ib. M. 663.
SYN. Προκωμιον, φροιμιον, προλογος, προασμα, προκαταρξις.
EPITH. Αγηστχορον.

Προομνυμι.
Εκμαρτυρησον προμοσας το μ' ειδεναι
Λογω παλαιας τωνδ' αμαρτιας δομων. Aesc. Ag. 1205.

Προονομαζω
Δαναην δε προὠνόμαστε τῆνδ', οὗ ἑνεκα
Πολὺς παρῆλθεν ὡς γονὴν παιδων χρονος. Eur. Dan. 20.

Προσπταζω.
Ως τ' η προσπτησαιτα χλιαπειν παλιν, Ath. l. 9.

Προσπτος, Πρῦπτος.
—Και τίς αν σ' ὁρμωμενον
Εις πρῦπτον ἀδηι η κατασειοι; κασι; Soph. Oed. C. 1507.
SYN. Προορατος, προεγνωσμένος, προδηλος, προφανὴς. φανερός.

Προυσιος, Προυσιτις.
Το προυσιον ἐν. Synes.
Προυσιεσιε Νῦ. Ib.

Προοφειλω.
Κἀμοὶ γάρ τι προὔφειλει κακὸν. Eur. I. T. 523.

Προπαροιθε, Προπαροιθεν. Vid. Εμπροσθεν
Αλλά σφιν προπαροιθε φανη μεγα εργον Αρηος. Il. λ. 733.
Τον δ' Οδυσεὺς προπαροιθεν ιδων—Ib. κ. 476.

Προπας.
—Προπαν ἦμαρ ες ηελιον καταδυντα, Il. α. 601.
SYN. Απας, συμπας.

Προπασχω.
Ουδενὶ μοιριδια τισις ερχεται.
Ων προπαθη, το τινειν. Soph Oed. C. 233.
SYN. Προπονεομαι κακῦμαι.

Προπεμπω
—Πρό μ' επεμψεν αναξ ανδρων Αγαμεμνων. Il. α 442.

SYN. Προϊημι, προϊαπτω. παραπεμπω, διεξερχομαι. αναγω, συνπροπεμπω, προϊαλλω.

Προπετεια.
Ει δ' ακων ἡκω την προπετειαν εχων. Call. Ep. 17.
SYN. Προπισμὸς, κατακρημνισις, ασελγεια, λαβροσυνη, αβελια—καταφορεια.

Προπετὴς.
Ηδη προπετὴς ω·, Eur Alc 920.
SYN. Προνωπὴς.—επιφορος, πρηνὴς. αυθαδὴς, ιταμὸς, αναιδὴς, προγλωσσος.

Προπηλακιζω.
Προπηλακιζομενας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Ευριπιδυ,—Ar. Th. 393.
SYN. Ονειδιζω, λοιδορεω, επικερτομεω, ὑβριζω, αδικεω, διασυρω, εξουθενεω. ερεθιζω. κολακευω.

Προπινω.
Πιεῖν δέ μοι διδωσι
Τον οἶνον, ὁν προπινει. Anac. 9 29.
SYN. Αντιπροπινω—χαριζομαι.

Προπιπτω, Προπιτνῶ.
—Οι δε προπεσοντες, ερεσσον. Od. μ. 194.
Αιτῶ, προπιτνῶ, λισσομαι—Soph. El. 1396.
SYN. Παραπιπτω, καταπιπτω, καταφερομαι,—προκυλινδομαι, γοναζομαι.

Προποδηγετις.
Αυγὴν τ' ηελιοιο ποδῶν προποδηγετιν ἱππων. Orph. 340.
SYN. Ποδηγὸς, προποδηγός.

Προποδιζω Vid. Προμολεω.
—Και ὑπασπιδια προποδιζων. Il. ν. 158.

Προπολευμα.
Ω καλλισας προπόλευμα δαφνας. Eur. I. 113.

SYN. Υπηρεσια, ὑπηρετημα.

Προπολος.
Προπολοί τε τῶν μεγισων
Χθονιων εκεῖ τυραννων. Aesc. Ch. 357.
SYN. Νεωκορος. αμφιπολος, προσπολος, ὑπηρετης προφητης.
EPITH. Ιερὸς, μακαρ, ἁγιος.
—Εριτιμοις, πορθμεῦσι σοφοῖς Αγιων ὑμνων. Synes.

Προπομπος.
Και συνθαψομεν Αἴδε προπομπου—Ib. S. T. 1077.
SYN. Προπομπιος, προηγεμὼν, καθηγεμὼν, καταγωγευς.

Προπονεω
—Γῆς προπονυμενας. Soph. Oed. T. 703.
SYN. Προπασχω.—προμοχθεω.

Προποντις.
Εισω δ' ὁρμον εθεντο Προποντιδος,—Theoc. 13.30.

—Και κολπον ἅπαντα
Ευρεης πευθοντο Προποντίδος—Ap. 1. 983.
Προποσις.
—Ου γαρ εοικε
Θερμὴν βασαζειν ανδρι φιλῳ προποσιν. Simon
SYN. Ποσις, ποτόν, προπομα, προποτισμός.
Προποτης.
Τροια τας προποτας προαμιμευσει
Θιασος ερωτων ψαλμοῖσι.—Eur. Rh. 361.
Προπους.
Πετρῃ ἀλιβρεκτῳ κεῖσαι ὑπο προποδι. Ep. l. 3.
SYN. Εξοχή.
Προπρασσω.
Τοῖς ὑπὸ χθονὸς φιλοισιν,
Τοῖς τ' ανωθεν προπρασσων
Χαριτος οργὰς λυπρας.—Aesc. Ch. 834.
Προπρεών.
—Σεο δε προπρεῶνα
Μεν ξεῖνον αδελφεὸν τε. Pind. N. 7.
SYN. Προφρων, προθυμος.
Προπρηνής. Vid. Πρηνής.
—Τόνδ' εασκιν
Εν κονι εκτανυσας προπρηνέα—Il. ω 18.
Προπρο.
Προπρο δ' αρ' οφθαλμῶν—Ap. 3. 453.
Προπροβιαζομαι
—Επι δ' ερρωσαντο ποδεσσιν
Προπροβιαζομενοι—Ap. 1. 386.
Προπροθεω.
—Ουδέ μιν εια Προπροθεειν—Orph. 1255.
Προπροκαταΐγδην.
Η δ' αφαρ ὡστε κυλινδρος, επιτρεχε κυματι λαυρῳ
Προπροκαταΐγδην κοιλης ἁλὸς—Ap. 2. 597.
EXP. Εις τέμπροσθεν ανωθεν καταφερομενη.
Προπρεμνα. Adv.
Προπρεμνα δ' αχθολὰν φερει
Ανδρῶν αλφηστᾶν
Ολβος αγαν παχυνθεις. Aesc. S. T. 775.
SYN. Παντελῶς, καταχρας, δι' ὁλυ, εσχατως.
Προπυλαιον. Προπυλον. Vid. Προθυρον.
Και γαρ ανοιγνυμενων ψοφος ηδη των προπυλαιων. Ar. Eq. 1322.
Θεῶν, ὁσοιπερ προπυλα ναιουσιν τάδε. Soph. El. 1391.
Προπυργος.
—Ιὼ προπυργοι θυσιαι πατρὸς, Aesc. Ag. 1177.
Προρεω, Προρρεω.
Οσσοι απ' Ιδαιων ορεων ἁλαδε προρεουσι. Il. μ. 19.
SYN. Αποῤῥεω, εκρεω, καταρρεω.

Προρρησις.
—Προρρησιος εινεκεν εσθλῆς. Ep. l. 2.
SYN. Προλεξις, προαγγελμα, προαγορευσις, μαντευμα.
Προρρητος.
Καί μοι τάδ' ἦν προρρητα.—Soph. Tr. 697.
SYN. Προειρημένος.—απορρητος.
Προρριζος.—Προρριζα, Προρριζον.
—Οι δ' ετε θαμνοι
Προρριζοι πιπτωσιν επειγομενοι πυρὸς ὁρμῇ. Il. λ 157.
SYN. Προθελυμνος, μεχρι τῶν ῥιζῶν, εκ ῥιζων, ῥιζόθεν, παντάπασι.
Προσαγορευω.
—Δικαν δέ νιν προσαγορευομεν
Βροτοὶ τυχόντες καλῶς. Aesc. Ch. 950.
SYN. Προσκαλεω, αποκαλεω, προσεννεπω, ονομαζω, ασπαζομαι, προσαυδαω.
Προσαγω, Προσαγαγω, Ποταγω.
Τις δαιμων τόδε πῆμα προσηγαγε—; Od. ρ. 446.
—Ποταγη δε πολὺ πλεον αμμε γελατα. Mosc. 5. 3.
SYN. Αγαγω, επαγω, διαγω, προαγω, εισαγω, καταγω, επεχω, προστιθημι, προσβαλλω, περιπλασσω, εφικνεομαι.—προσαγομαι, περιπλεκω, προσευχομαι, προσφερω.
Προσαδω, Προσαειδω, Ποταειδω.
Καί μοι προσαδεθ', ὡς γινωσκω, ὁτι—Soph. Ph. 410.
—Τιν γαρ ποταεισομαι ἁσυχα, δαῖμον. Theoc. 2. 11.
SYN. Συναδω, προσαυλεω, παραψαλλω, παρῳδῶ, επιμελπω, αντιμελιζω.
Προσαΐσσω.
Η γουνων λισσοιτο προσαΐξας Οδυσῆα. Od. χ. 337.
SYN. Επαΐσσω, επιθρωσκω, ετορεω, ανορεω, προσπηδαω.
Προσαιτεω.
—Προσαιτις' εμολον δεξιπυρυς θεῶν
Θυμελας—Eur. Supp. 64.
SYN. Προσαπαιτεω, επαιτεω.
Προσαλειφω.
—Προσαλειφεν ἑκαστῳ φαρμακον αλλο. Od. κ. 392.
SYN. Επαλειφω, εναλειφω, επιχριω, καταχριω, εμπλαττω.
Προσαλισκομαι.
Κατα προσαλισκομεθα. Ar. A. 701.
Προσαλλομαι. Vid. Επιπηδαω.
—Κεπφος αἶς προσηλατο. Lyc. 836.

Προσαμβασις.

Προσαμβασις.
—Πηκτων κλιμακων προσαμβασεις. Eur. Ph. 502.
SYN. Βημα, αμβατα τα, βαθμις.
Προσαμειβομαι. Ποταμειβομαι
Τάνδ' αρα χώ Δαφνις ποταμειψατο,—Theoc. 1. 100.
SYN. Αμειβομαι, απαμειβομαι.
Προσαμελγω, Ποταμελγομαι.
—Ποταμελξεται ες δυο πελλας. Ib. 26.
Προσαμπεχω.
Αλλη προσαμπεχεσα θῆλυν αυχένα. Ath. 13.
Προσαμυνω.
Η ρά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμυνομεν,—Il. ε. 238.
SYN. Προσαρκεω, προσβοηθεω, προσαποθεω, απειργω, αμυνω.
Προσαμφιεομαι. Προσαμφιεννυμαι, Προσαμφιζω.
—Εγὼ γαρ αυτὸν Προσαμφιῶ τοδί.—Ar. Eq. 887.
SYN. Επαμφιεννυμαι.
Προσαντελλω pro Προσανατελλω.
—Την εις ερανὸν
Κονιν προσαντελλεσαν,—Eur. Supp. 688.
SYN. Επανατελλω, ανατελλω.
Προσαντης.
Κοινό μοι μονον προσαντές—Ib. Or. 787.
SYN. Αναντης, παραντης, δυσκολος, δυσχερὴς, σκληρὸς, εχθρὸς, εναντιος.
Προσαποβαλλω.
Προσαποβαλεῖς αρ' αυτὰ πρὸς ταις δωδεκα. Ar. N. 1258.
SYN. Παρακαταβαλλω, απολλυμι.
Προσαποδιδωμι.
—Προσαπεδωκεν Ατ]ικάς. Ath. 6.
Προσαπ]ω, Προτιαπ]ω
Φιλην προσαψας χεῖρα,—Eur. Supp. 361.
Αυτὰρ εγὼ τόδε κῦδος Αχιλλῆϊ προτιαπ]ω. Il. ω. 110.
SYN. Καθαπ]ω, περιαπ]ω, εφαπ]ομαι, παρεφαπ]ομαι, συναπ]ω, προσδεω, προστιθημι, προσαρω, προσπηγνυμι, προσζευγνυμι, προσηλοω, απαρταω, προσαρταω, συμπλεκω, προσπλεκω, προσαρμοζω.
Προσαρκεω
—Ὡς θελοντος αν
Εμῦ προσαρκεῖν πᾶν—Soph. Oed. T. 12.
SYN. Προσβοηθεω, προσαμυνω.
Προσαρμοζω.
Ουκ εςί σοι, δεσποιν', επ' αγκαλας λαβεῖν
Τεκν', εδὲ μαςῷ σῷ προσαρμοσαι τάδε. Eur. I. 762.
SYN. Εφαρμοζω, προσαγω, προσβαλλω, προσφερω, προσαπ]ω, αρμοζομαι.

Προσαρταω. Vid. Προσαπ]ω.
—Προσαρτηθέντες εν ἥλοις. Man. 4. 199.
Προσαρω, Προσαρομαι, Προσαρηρομαι.
Πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαρῃ. Soph. An. 630.
Χαλκί' επισσωτρα προσαρηρότα,—Il. ε. 725.
—Προσαρηρεται ισοβοιι. Hes. ε. 425.
Προσαυαινω.
—Σον δεμας εισιδετη
Πετραις προσαυαινομενον. Aesc. Pr. 146.
SYN. Ξηραινω, αυαινω, διαυαινω.
Προσαυγαζω, Ποταυγαζω.
Σπιλάς—ποντον προσαυγαζεσα—Lyc. 1082.
Απὸ Ταϋγετε ποταυγαζων ιδεν—Pind. N. 10.
SYN. Εσαυγαζω, προσδερκομαι.
Προσαυγὴ.
Κλεψαι προσαυγὰς βελεται τὰς ἡλιε. Eur. Alc. 204.
Προσαυδαω.
Ὡς τώγε κλαιοντε προσαυδητην βασιλῆα
Μειλιχιοις επεεσσιν—Il. λ 136.
SYN. Επαυδαω, προσφθεγγομαι, προσαγορευω, προσερεω, προσλεγω, προσειπεῖν, προσμυθεομαι, προσφωνεω, προσλαλεω, παραφημι, προσφημι, προσθρεεω, προσηγορεω, κοινολογεῖμαι
Προσαυλειος.
Παυσαι λεγων μοὶ τας προσαυλειες τυχας. Eur. Rh. 273.
SYN. Επαυλικὸς.
Προσαυλεω, Ποταυλεω.
Α πρὰν αμυντεσσι παρ' Ιπποκωντι ποταυλει. Theoc. 6. 71.
SYN. Επαυλεω, ὑπαυλεω, προσαδω.
Προσβαινω, Προσβημι.
—Πως γαρ νοσῶν ανὴρ
—Προσβαιη μακρὰν; Soph. Ph. 42.
Αυτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς—Il. ε 620.
SYN. Εφικνεομαι, ποτινισσομαι, προσχωρεω, αναβαινω, επιβαινω, ανειμι. εμβημι, ενθορεω.
Προσβαλλω, Προτιβαλλομαι.
Ηελιος μεν επειτα νεον προσεβαλλεν αρερας. Il. η. 421.
Ταυτην δ' ετ' επεὶ προτιβαλλεαι, ετέ τι εργῳ. Ib. ε. 879.
SYN. Επιβαλλω, εισβαλλω, παραβαλλω, επιπροβαλλω, προσαγω, καταγω, προστιθημι, προσαρμοζω, προσαπ]ω, προσαρω, προσχρεω, συγχρεω, προσκοπ]ω, προσαρασσω. προσβαλλομαι, επερχομαι, προσερχομαι. επιςρεφω, επιπλησσω.
Προσβασις.
—Επ]ὰ προσβασεις σκοπεῖ Πυργων—Eur. Ph. 187
SYN.

Π Ρ

SYN. Επιβασις, εισοδος. πυλα.

Προσβιαζω, Προσβιαζομαι.

—Κάμὲ προσβιαζεται. Ar. Pl. 16.

SYN. Αποβιαζομαι, διαβιαζομαι, αναγκαζω.

Προσβιβαζω.

Προσβιβαζε κυρα, προσω. Soph. Oed. C. 177.

Ευ προσβιβάζεις με—Ar. Eq. 35.

SYN. Προαγω, προβαινω, παριστημι.—πειθω, παραινεω, στοχαζομαι.

Προσβιβαω, Προσβιβημι.

Σὰ ταῦτα γαρ δὴ παντα—

—προσβιβᾶ λεγων. Ib. Av. 425.

SYN. Προσβαινω.—συνεφαρμοζω.

Προσβλεπω, Ποτιβλεπω, Προσβλεπομαι.

Προσβλεπειν γαρ κ σθενω. Soph. Oed. T. 1499.

—Τις δε και προσβλεψεται παιδων σε—; Eur. I. A. 1192.

—Μεγα δ' αχθομαι, ει τύ με τολμῇς

Ομμασι τοῖς ορθοῖσι ποτιβλεπειν.—Theoc 5.36.

SYN. Αποβλεπω, αντιβλεπω, εμβλεπω, προσδερκομαι, εφοραω, προσορχω, προσλευσσω, προσοπτομαι, προσειδομαι.

Προσβολὴ

—Ω γλυκεῖα προσβολή, Eur. M. 1074.

Μεγιστην προσβολὴν Αχαιΐδα, Aesc. S T. 28.

SYN Περιπλυξις.—επιλευσις.—επιβλημα, προσθηκη. εισβολή. προσθεσις. προσορμησις, προσκοπὴ, προσκρυσις, συντυχια, ζημια, δαιμονος οργή.

Προσβορρης.

—Προσβορρης πετρας,—Eur. I. 11.

SYN. Βορειος, αρκτικός.

Προσγελαω.

Οσμὴ βροτειων αἱματων με προσγελᾷ. Aesc. Eum. 253.

SYN. Επιγελαω, διαγελαω, προσσαίνω, προσμειδιαω.

Προσγινομαι.

Τοις γαρ θανῦσιν μοχθος κ προσγινεται. Soph. Tr. 1189.

SYN. Παραγινομαι, παρατυγχανω. προσερχομαι. προσαυξανομαι. προσφυω.

Προσδεγμα.

Και τα τῆς ξενης ὁρῶν προσδεγματα,—Ib. 637.

SYN. Περιβολὴ, περιπλυξις, ὑποδοχὴ, ὑποδεξις. αντιληψις.

Προσδεῖ.

Λυπης τι προσδεῖ σ'; η φιλῶς κτω φαος; Eur. Her. F. 90.

Προσδερκομαι. Ποτιδερκομαι. Vid. Προσβλεπω.

Αλλ' ανεων πατερα προσεδερκετο,—Od. υ 385.

Δακρυοεσσα δέ μιν ποτιδερχεται,—Il. π. 10.

Προσδετος.

Γοργὼ—μετωποις ἱππικοῖσι προσδετος. Eur. Rh. 307.

Προσδευομαι.

Ουδὲν εγὼ τηνω ποτιδευομαι—Theoc. 5. 36.

Προσδεχομαι, Ποτιδεχομαι.

—Ει ζῶνθ' Ηρακλεα προσδεξομαι. Soph. Tr. 237.

Ειαται εν μεγαροις ποτιδεγμεναι—Il. ϛ 137.

SYN. Αναδεχομαι. αποδεχομαι, ενδεχομαι, καταδεχομαι, ὑποδεχομαι. επεισδεχομαι, εισδεχομαι. προσαγω. απεκδεχομαι, προσδοκαω. προσποιῦμαι.

Προσδιαφθειρω.

Και σὲ προσδιαφθερῶ ξυνόν. Soph. Ph. 77.

SYN. Συνδιαφθειρω, διαφθειρω.

Προσδοκαω.

—Μηδὲ προσδοκα τάδε. Ib. Tr. 371.

SYN. Προσδεχομαι, καραδοκεω, αναμενω. ελπιζω.

Προσδοκητος.

—Παντα προσδοκητά μοι. Aesc. Pr. 934.

SYN. Ελπιστός, προσδοκιμος.

Προσδοκια

—Πισσαιε προσδοκιη στιφανε Ep. l. 4.

SYN. Προσδοκημα, δοκησις, ὑπομονή.

Προσεδαφιζω.

Οφεων δε πλεκτανaισι περιδρομον κυτος

Προσηδαφισται κοιλογαστορος κυκλυ. Aesc. S.T. 502.

SYN. Εδαφιζω, κατεδαφιζω. ὑποστρωννυμι.

Προσδορπιος, Ποτιδορπιος.

—Ινα οἱ ποτιδορπιον ειη. Od. ι 234.

SYN. Επιδορπιος.

Προσεγγιζω.

—Ναι δοκεω τῷδε προσηγγιζαμεν. Ep. l. 3.

Προσεγχεω.

—Η μυρεινην προσεγχεαε. Ath. l. 4.

Προσεδρευω.

Εις δε λογον θεῖον βλεψας, τυτῳ προσεδρευε. Orph.

SYN. Επιμελῦμαι, προσμενω, διατελεω, επικυπτω—εφεδρευω.—παριζομαι, προσκαθεζομαι—παρεδρευω—σχολαζω.

Προσεδρια, Προσεδρεια.

Ως ασχολός γε συγγονυ προσεδρια. Eur. Or. 93:

SYN. Εφεδρια, προεδρια, επιμονή. επιμελεια. προσκαρτερησις.—περικαθισις. πολιορκησις.

Προσεδρος.

Τοτ' εκ προσεδρυ λυγυνος διαστροφον

Οφθαλμὸν αρας,—Soph. Tr. 807.

SYN.

SYN. Εφεδρος, συνεδρος, συγκαθεδρος, συνεχής. αδιαλειπ]ος.

Προσειδομαι, Ποτειδω. (inuſ.) Vid: Προσβλεπω.
Οπποτε κεν δη παντες ελαυνομενην προσιδωνται
Λαοὶ ἀπὸ π]ολιος,—Od. ν. 155.
—Και κέ μ' ισως ποτιδη.—Theoc. 3. 39.

Προσεικαζω.
Τινι προσεικασω (αυτὸν;) Eur. Rh. 696.
Πλυτε γαρ οἶκος αξιος προσεικασαι. Ib. Hel. 69.
SYN. Απεικαζω, παρεικαζω, εικαζω, προσομοιοω, αντισοω, παραβαλλω. συμβαλλω.

Προσεικω.
Μων σοι λεοντι φαινεται προσεοικεναι; Ib. B. 1282.
SYN. Εικω, εοικα, ὁμοιαζω.

Προσειλεω.
Αιεὶ μεν ποτὶ νῆας ἀπὸ σ]ρατόφιν προτιειλεῖν. Il. κ. 347.
SYN. Συνελαυνω, συνδιωκω.

Προσειμι.
Ως εἶδον ζωόντε και αρτεμεα προσιοντα. Il. ε. 515.
SYN. Προσερχομαι, αφικνεομαι, επιβαινω.

Προσειμι.
Δεος γαρ ᾧ προσεστιν, αισχυνθ' ὁμῦ
Σωτηριαν εχοντα τόνδ' επισασο. Soph. Aj. 1098.
SYN. Παρειμι, μετειμι.

Προσειπω.
Τί μοι προσειπων χεῖρα σημαινεις φονου; Eur. Her. f. 1218.
SYN. Προτεινω.

Προσεκδερω.
—Και προσεκδαρεὶς απει. Ath. l. 9.

Προσεκτιλλω.
Αι τε θηλειαι προσεκτιλλυσιν αυτῦ τὰ π]ερά. Ar. Av. 287.

Προσελκυω, Προσελκω, Προσελκομαι.
—Και προσελκυσαι. Eur. Hipp. 1432.
Αμ' εθελοντα προσελκει
Καλλιροοισι πνοαις. Pind. Ol. 6.
Εις φιλοτητα λιπη, Κυρνε, προσελκομενος. Theog. 372.
SYN. Εφελκω, επαγω, επισπαω.

Προσελλειπω.
—Προσελλειπων τῷ σ]αδιῳ. διπλεθρον. Ep. l. 2.

Προσελπιζω.
—Προσηλπικὼς το δεῖπνον—Ath. l. 9.

Προσεμβαινω, Προσεμβημι.
Ου γαρ θανόντι και προσεμβῆναί σε χρή. Soph. Aj. 1365.

SYN. Επεμβαινω, εναλλομαι, εφαλλομαι, επεγ]ελαω.

Προσεμβαλλω.
Τῶν πολλων τεκνων ἕν τι προσεμβαλετε. Ep. l. 2.

Προσεννεπω, Προσειπω. Vid. Προσαυδαω.
Και τον διφρευτην ἥλιον προσεννεπω. Ib. 868.
Χαλχαντα πρωτιςα κακ' οσσομενος προσεειπε. Il. α. 105.
Ορρά τι μιν προτιειποι,—Ib. χ. 329.

Προσεπιορκεω.
—Και προσεπιορκησαμεν. Ar. L. 1240.

Προσεπιςειχω.
Οσσε κυβερνητη προσεπιςειχε νηδυμος ὕπνος. Orph. 536.

Προσεπιτερπομαι.
Προσεπιτερπεται δ'—Απολλων. Ar. R. 234.

Προσερευγω, Προσερευγομαι.
Κυματά τε τροφοεντα, τά τε προσερευγεται αυτήν. Il. ο. 621.
SYN. Κατερευγω, ενερευγω, απερευγω.—προσεειμι.

Προσεριζω.
Αυτόθι μοι ποτεριςδε—Theoc. 5. 60.
SYN. Συνεριζω, εριζω.

Προσερπω.
Προσερπει, προσερχεται τόδ' εγγύς. Soph. Ph. 800.
SYN. Εφερπω, αναρπω, προσερπυζω.

Προσερχομαι.
Ω παι, προσελθε,—Ib. Tr. 810.
SYN. Επερχομαι, προσειμι, αφικνεομαι, εφικνεομαι, προσικνεομαι, προσηκω, προσφοιταω, προσπορευομαι, προσβαινω, επειμι, επιγινομαι, προσμολεω, προσικομαι, προσχωρεω. συνεγγιζω, προσμιγνυμι. αντιαζω, απανταω.

Προσεξευρισκω, Προσευρισκω.
—Αλλα και προσεξευρηκε τι. Ar. Eq. 1289.
—Ον ποτ' εκ πολλῶν εγὼ
Μονον προσεῦρον πιςὸν εκ πατρὸς φονῳ. Ib. El. 1368.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω. προστυγχανω.

Προσευχομαι.
Μη νῦν προσευχε μηδὲν—Ib. An. 1339.
Ιθι νῦν προσευχε τοῖσιν ιδιωταις θεοῖς. Ar. B. 918.
SYN. Ευχομαι, επευχομαι, επιθυμεω, προσκυνεω, προσλιπαρεω, σεβαζω.

Προσεχω, Προσεχομαι.
Προσεχε τον νῦν, ἵνα πυθῃ. Ar. Pl. 113.
Τίς σ' ὦ τεκνον, προσεσχε—; Soph. Ph. 239.

Μαλα προσισχεν πρῷραν.—Eur. Or 362.
Προς κοτυληδονοφιν πυκιναὶ λαΐγγες εχονται. Od. ε. 433.
Κύτα ποτισκομενα.—Ap. 3 150.
SYN. Επεχω, εφιημι, επακνω, προσβαλλω, παραβαλλω, προσαγω, προσανεχω, προσκειμαι. πλησιαζω, προσφερω, περιλαμβανω, επιλαμβανομαι. ενεχομαι. εξοκελλω.

Προσζευγνυω, Προσζευγνυμι.
—Οια συμφορᾳ προσεζυγης. Eur Hipp. 1389.
SYN. Προσαπτω.—επιτυγχανω.

Προσηγορεω. Vid. Προσαυδαω.
—Και προσηγορεῖν φιλως. Soph. El. 1498.

Προσηγορημα, Προσηγορια.
—Ω πικρὸν φιλων
Προσηγορημα ματερων. Eur. Supp. 803.
—Μεχρι προσηγοριας. Ep. I. 1.
SYN. Προσαγορευσις, προσφωνησις, προσρησις, προσφθεγμα, προσφθεγξις, ονομασια.

Προσηγορος.
——Ουκ
Θνητῶν φανῦμαι μηδενὸς προσηγορος. Soph. Oed. T. 1450.
SYN. Ευπροσηγορος, προσηνης, προσφθογγος, φωνικὸς, εμφωνος. προσκυνητης.

Προσηκει.
Τῶ γαρ προσηκει πλὴν γ' εμῦ και σῦ τόδε; Soph. El. 915.
SYN. Καθηκει, πρεπει, χρὴ, εοικε, καλῶς εχει.

Προσηκω.
—Και προσηκουσιν γενει. Ar. R. 710.
SYN. Παρηκω. καθηκω, δηκω. δήκνῦμαι, συγγενής ειμι. διατεινομαι, παρεκτεινω.

Προσηλος.
—Κετε πλινθυφεῖς
Δομυς προσηλυς ισαν.—Aesc. Pr. 450.
SYN. Προσηλιος, προσειλος, ευηλος, ευηλιος, παντασκιος.

Προσημαι.
—Ηλικοι προσημεθα
Βωμοῖσι τοῖς σοῖς—Soph. Oed. T. 15.
SYN. Προσιζανω, προσκαθεζομαι, παρεζομαι, μεθημαι, παρημαι, παριζω, καθιζω, προσκαθιζω, προσκαθημαι, προσεδρευω. ενυπαρχω. προσερχομαι.

Προσημαινω.
—Και κατα σπλαγχνων πτυχας
Μαντεις προσημαινουσιν.—Eur. Supp. 213.
SYN. Προαγγελλω, προμηνυω, προθεσπιζω, προαγορευω, προφημι, προφητευω.

Προσηνης.
Ψυχοτροφυς αυρας θνητοῖς παρεχυσα προσηνεῖς. Orph. H.
SYN. Προσδεκτὸς, ευπροσδεκτος, ασμενης, ευμενης, χαριεις, καταθυμιος, ευμενης, τερπνὸς, μειλιχος, ησυχος, ἡμερος, πραΰς, καλὸς. επιεικὴς, αγαθὸς, χρηστὸς, προσηγορος.

Προσηως.
Καὶ το ποταῶν το Λακινιον.—Theoc. 4. 33.
SYN. Εωιος, εῷος, ηοιος, ηῷος, ανατολικὸς.

Προσθακεω. Vid. Προσημαι.
Τίς δητ' αν ειη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἑδραν. Soph. Oed C. 1228.

Προσθε, Προσθεν
Προσθε δ' Αλεξανδρος προιει δολιχοσκιον εγχος. Il. γ. 346.
—Οι οἱ προσθεν ἁμα τραφεν ηδ' εγενοντο. Ib. α. 251.
SYN. Εμπροσθεν, παλαι, παρος, πριν, προσω, προσω, προπαροιθεν.

Προσθηκη.
Ευ γαρ πρὸς εῦ φανεῖσι προσθηκη πελοι. Aesc. Ag. 509.
SYN. Παρενθηκη, επιθηκη, επιθεμα, επιθεσις, προσθεμα, προσθεσις, επιβλημα, επιδοχὴ, επιδοσις, επαυξη, επιφορα, επιτασις, επιζευξις, αυξησις, παραθεσις. επιταγμα, προσκαταβλημα, προσβολὴ, εξαρτημα, πορισμα.

Προσθιγγανω, Προσθιγω.
Ως ταπεινὸς ης απασης δεξιας προσθιγγανων. Eur. I. A. 339.
Προσθιγε νῦν μυ. Soph. Oed. C. 168.
SYN. Επιθιγω. παραθιγω. προσψαυω. προστυγχανω, προσικομαι, δεξιῦμαι, καθαπτομαι, μετερχομαι, ὑπολαμβανω, αντιλαζομαι. επιλαμβανομαι.

Προσθοδομος.
Προσθοδομοις Ατρειδαις. Aesc. Ch. 320.
SYN. Ἱκετης, προσικτωρ.

Προσθροεω. Vid. Προσαυδαω.
Τις αρα μ' ὦ ταλας
Ταν ταλαιπωρον ὧδ' ετυμα προσθροεῖς; Ib. Pr. 597.

Προσιζανω, Προσιζω. Vid. Προσημαι.
—Ταυτά τοι πλανωμενη
Πρὸς αλλοτ' αλλον πημονὴ προσιζανει. Ib. 276.
Σεμνὰν προσιζυσ' Αρτεμιν.—Eur. Hec. 934.

Προσικνεομαι, Προσικομαι. Vid. Προσερχομαι.
—Δῆγμα δε λυπης
Ουδεν εφ' ἡπαρ προσικνεῖται. Aesc. Ag. 801.
Τοξω γαρ ετις πηματων προσιξεται. Ib. Ch. 1033.

Προσικτωρ. Vid. Ἱκετης.
Σεμνὸς προσικτωρ, εν τροποις Ιξιονος. Ib. Eum. 444.

Προσεπτημαι

Προσεπίημι, Προσεπίαμαι.
Τις γαρ ποτ' αρχη τε κακε προσεπίατο; Soph. Aj. 282.
SYN. Προσπετομαι, επιπετομαι, εφιπίαμαι.

Προσκαθημαι, Προσκαθιζω. Vid. Προσημαι.
—Αγρυπνῳ προσκαθημενος τεχνη. Lyc. 386.
Και προσκαθιζω θακον εκ ευδαιμονα. Eur. Hel. 901.
SYN. Προσκαθεζομαι, προσκαθιζομαι.—προσεδρευω, κατακλειω, πολιορκεω.

Προσκαιω. Vid. Επικαιω
Και τἄλλα τα σκευη τα προσκεκαυμένα. Ar. V. 933.

Προσκαλεω, Προσκαλεομαι.
—Δευτερόν σε προσκαλῶ Soph. Aj. 89.
—Προσκαλῦμαί σ', ὦ γερον, ὕβρεως.—Ar. V. 1407.
SYN. Καλεω, κατακαλεω, προκαλεω, παρακαλεω, εισκαλεω, επισκαλεω, μετακαλεω, προσαγω, κατεπαγω, προσπεμπω, παραγγελλω.

Προσκαρδιος.
Μεῖζον δ' ἁ Κυθερεια φερει ποτικαρδιον ἕλκος. Bion. 1. 17.

Προσκαταβαινω.
Προσκατεβη τραθεὶς μυεια ταῖς ατομεῖς. Ep. 1. 2.

Προσκαταξαινω.
Ειδωλοπλαστῳ προσκαταξανεῖ ρεθει, Lyc. 173.

Προσκατασυρω.
Και χερὶ προσκατεσυρεν ὁλοσφυριστον Αδωνιν. Ep. 1. 2.

Προσκατατιθημι.
Κἂν προσκαταθειην γ', ὥς τ' ομοσαι, τριωβολον. Ib. N. 1237.
SYN. Κατατιθεμαι, αποτιθημι ζημιοομαι.

Προσκειμαι.
—Ουατα δ' υπο
Δαιδαλεα προσεκειτο,—Il. σ. 379.
SYN. Εγκειμαι, επικειμαι, παρακειμαι, προστιθεμαι. παριστημι. παριςαμαι. ὁμολογεω. προσεχω. συνεργεδομαι, συναπίομαι προσεγγιζω.

Προσκελλω.
Πειανθη νησῳ προσεκελσαμεν—Orph. 1048.

Προσκεπίομαι.
Εγὼ δε πατρὸς δωματων προσκεψαμην. Eur. Ph. 486.
SYN. Διασκεπίομαι, προσκοπεω, προνοεω, περιεργαζομαι

Προσκεφαλαιον. Vid. Προσκρανον.
—Αντὶ δε προσκεφαλαιε
Λιθον ευμεγεθη προς τῃ κεφαλῇ. Ar. Pl. 542.

Προσκηδης.
Αρχην ξεινοσυνης προσκηδέος—Od. φ. 35.
SYN. Επιτηδειος, οικειος, κηδεμονικός. πολυκηδής.

Προσκηδομαι.
Ως φιλε προσκηδομεναν,—Soph. Tr. 983.
SYN. Προσμελῦμαι, επιμελεομαι, εντρεπόμαι, εκκομιζω.

Προσκινεω.
Αρματα προς αλληλοισι—προσκινησεται. Ar. Pa. 902.
SYN. Προστιθημι, προσαγω, προσβαλλω. προσομιλεω.

Προσκλαιω.
Αιλινον αιαγμασιν
Α τοῖσδε προσκλαιω. Eur. Ph. 1545.
SYN. Προσολοφυρομαι, επικλαιω, εποδυρομαι.

Προσκλινω. Ποτικλινομαι.
Αυτε δ' ωκὺ βελος καλῇ προσεκλινε κορωνῃ. Od. φ. 138.
Ενθα δε πατρὸς εμεῖο θρονος ποτικεκλιται αυτῇ. Od ζ. 308.
SYN. Επικλινω, παρακατακλινω, εγκατακλινω, προσκυπίω, καταφερω.

Προσκοπεω, Προσκοπεομαι.
Συ δ' εν πεφυκα παντα προσκοπῶν,—Soph. An. 699.
Εξῆλθον οἶκον προσκοπυμενη ποσιν. Eur. I. A. 1098.
SYN. Προσκεπίομαι, προβλεπω, προορaω, προγινωσκω. προβυλευω, προμηθευομαι, επιστρεφομαι. ποριζω.

Προσκοπίω
Προσκοπίομενα τῃ πετρᾳ νηπια. Naz.
SYN. Προσκρυω, προσπαιω, πίαιω, προσπίαιω προσαρασσω. εποκεω. καταφερομαι. αμαρτανω.

Προσκρανον, Ποτικρανον.
Εμβαλε και ποτικρανον—Theoc. 15. 3.
SYN. Προσκεφαλαιον, ὑπαυχενιον, ὑπαγκωνιον, κνεφαλον.

Προσκρινω, Ποτικρινομαι.
—Αλλαθεν δε ποτικρινοιτο Μεναλκας. Ib. 9 6.
SYN Προσγραφω.

Προσκυλιω.
Ανυσας τὶ προσκυλιέ γε—Ar. V. 202.

Προσκυνεω, Προσκυω.
Και προσκυνῶ γε πρῶτα μεν τον ἥλιον. Ib. Pl. 771.
—Προσκυσαί θ' ὥσπερ θεόν Soph. Ph. 666.
SYN. Κυνεω, προσευχομαι, σεβαζω, τιμαω, καταφιλεω, προσπίυσσομαι. προσπιπίω.

Προσκυπίω;

Προσκυπ]ω.
—Και προσκυψασα φιλησῃ. Ar. V. 606.
SYN. Προκυπ]ω, προσκλινομαι.
Προσκυρεω. Προσκυρω.
Ποτερα δομοισι πῆμα προσκυρῶ τεον; Aesch. Ch. 11.
—Οτε προσεκυρσε Κυθηροις. Hes. Θ. 198.
SYN. Προσεγγιζω, προσαγω, αφικνεομαι, παραβαλλω.
Προσλακεω:
Παυσαι φῇς τον δειπα προσλελακηκεναι. Ath. I. 9.
Προσλαζομαι. Προσλαζυμαι.
Γεραιας χειρὸς προσλαζυμεναι. Eur. Hec. 63.
Προσλαμβανω.
—Προσλαμβανει
Κηδη τε καινον, και ξυνασπιστας φιλες. Soph. Oed. C. 391.
SYN. Επιλαζομαι, επιλαμβανω, καταλαμβανω, παραλαμβανω, προσιεμαι, εισαγομαι, εισποιω, προστιθημι προσδεχομαι, προσαιρεω, συναριθμεω. προσεμπολαω.
Προσλεγω. Ποτιλεγομαι. Vid. Προσαυδαω.
Εισι τε και προσελεκτο,—Od. μ. 34.
Τας δ' ουδεν ποτιλεξαθ' ὁ βωκολος—Theoc. 1. 92.
Προσλευσσω. Vid. Προσβλεπω.
Τις δ' εσιν ὅντιν' ανδρα προσλευσσεις στρατε; Soph. Aj. 1063.
Προσμανθανω.
Επισχες, ες' αν και τὰ λοιπὰ προσμαθῃς. Aesc. Pr. 696.
Προσμαρτυρος.
—Προσμαρτυρα σεγεα βαλλῃ. Man. 4. 161.
Προσμασσω, Ποτιμασσομαι.
Εχισιαν σμωδιγγα προσμασσων δομῳ. Lyc. 783.
Ουδε το τηλεφιλον ποτεμαξατο το πλαταγημα. Theoc. 3. 29.
SYN. Καταμασσω, προσπιεζω, προσθλιβω, προσαπ]ω, προσκολλαω, προστιθημι.
Προσμενω.
Αλλ' οφρα τις ζωῃ και ὁρᾷ φαος ηελιοιο,
Ευσεβεων περὶ θεὲς ελπιδα προσμενετω. Theog. 1140.
SYN. Εμμενω, παραμενω, διαμενω, διαρκεω, διατελεω, επιμελῶμαι, προσεχομαι, προσκειμαι. αναμενω, προσδοκαω.
Προσμηχανιω.
Σφιγγ' ωμοσιτον προσμεμηχανευμενην
Γομφοις εωμα,—Aesc. S. T. 547.
SYN. Προσηλοω, μηχαναω.

Προσμιγνυω. Προσμιγνυμι. Προσμισγω.
Ιδ' οιον, ὦ παιδες, προσεμιξεν αφαρ
Τὄπος το θεοπρόπον ἡμῖν. Soph. Tr. 834.
SYN. Επιμιγνυμι, καταμιγνυμι, συμμιγνυμι, προσαγω. συναπ]ω, ὑποδυομαι, ὑποδεχομαι, επιγινομαι. προσβαλλω.
Προσμιμνω.
—Προσμιμνει ενδοθεν ὑδωρ. Orph. L.
Προσμολεω. Vid. Προσερχομαι
—Μεσον δε προσμολων στρατηγιον. Soph. Aj 731.
—Προσμολῶν καλῶ. Ib. 72.
Προσμορος.
Και σον τον αὖθις προσμορον γ' αδελφεον, Aesc. S. T. 582.
SYN. Αξιοθανατος. αισιμος. μοιριδιος.
Προσμυρομαι. Vid. Μυρομαι.
—μυρομενη δὲ
Πισσαιῳ ποταμῷ Σικελη προσεμυρετο πηγή. Ep. I. 1.
Προσμυθεομαι. Vid. Προσαυδαω.
Μή τι οἱ ε κατὰ καιρὸν επος ποτιμυθησαιτο. Theoc. 25. 66.
—Ουδὲ προτιμυθησασθαι. Od. λ. 142.
Προσνεμω.
—Προσνεμαι δέ μοι
Χαριν βραχειαν,—Soph. Tr. 1232.
SYN. Νεμω, απονεμω, διανεμω, επινεμω, αποδιδωμι, ανατιθεμαι, προσ]ασσω. προσοικειοω.
Προσνηχω, Προσνηχομαι.
Παντᾶ δε παρ' αυτὴν
Θλιβομεναν καλυβαν τρυφερὸν προσεναχε θαλασσα. Theoc. 21. 18.
SYN. Επινηχομαι, προσνηχομαι, εισνεω, προσνεω.
Προσνισσομαι, Ποτινισσομαι.
Ουδ' ὅσ' ες Ορχομενὸν ποτινισσεται,—Il. ι. 381.
SYN. Προσοδευομαι, προσερχομαι. αναχεομαι.
Προσνωμαω.
Αιεὶ προσνωμᾳ. Soph. Ph. 725.
SYN. Νωμαω, πορευομαι, προσερπω, εξερπυζω.
Προσοδιον.
Προσοδια μεγαλα
Σεμνὰ προσιεναι θεοῖσιν. Ar. Av. 854.
EXP. Τα εις πανηγυρεις τῶν θεῶν ποιηματα.
Προσοδος.
Ιω σ]υγεραὶ προσοδοι, σ]υγναὶ δ' οψεις
Χηρων μελαθρων. Eur. Alc. 871.
SYN. Προβασις, εισοδος, εφοδος, συνοδος, αφιξις—εντευξις, επιτευξις, συναλυσις, παρεσια, ὁμιλια—εισφορα, ευφορια, προσιοντα τα.

Προσοζω.
—Νεας ταμισοιο ποτεσδεν. Theoc. 7. 16.
SYN. Οζω, αποζω, εποζω.

Προσοιστεος.
—Ου προσοιστέος Αλλος προς αλλῳ—Eur. Hec. 394.

Προσομαρτεω.
—Ουδέ τι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ,
Ανδρὶ, κ' αν εξελθῃ πρῶτον απὸ σ]οματος. Theog. 609
SYN. Παρομαρτεω, συμπαρομαρτεω, εφομαρτεω, ὁμαρτεω.

Προσομιλεω.
—Κακοῖσι δε μη προσομιλει
Ανδρασιν, αλλ' αιεὶ τῶν αγαθῶν εχεο. Ib 31.
SYN. Καθομιλεω, ὁμιλεω, συναυλιζομαι, συντυγχανω, συνδιατριβω, συνειμι, συνερχομαι, συγγινομαι, συμπλεκομαι, κοινωνεω, μεταχειριζω, προσκιτεω, επιψαυω.

Προσομοιος.
Γιγαντι γηγενετα προσομοιος. Eur. Ph. 130.
SYN. Ὁμοιος, παρομοιος, παρομοιΐος, πανομοιος, προσεμφερὴς, παρεμφερὴς, προσφερὴς, εμφερὴς, προσεοικὼς, παραπλησιος.

Προσονημι.
—Προς δ' αυτοὶ ονησομεθ', οἵπερ οϊζυν
Δὴν εχομεν,—Od. ξ. 415.
SYN. Επονημι εφηδομαι ανακομιζομαι.

Προσοπ]ομαι. Vid. Προσβλεπω.
Ακτῖνα κυκλον θ' ἡλιυ προσοψομαι. Eur. Hec. 411.

Προσοραω. Vid. Προσβλεπω.
Ανδρῶν μνηστηρων προσορῶν αΐδηλον ὁμιλον. Od π. 29.

Προσοσσομαι, Προτιοσσομαι. Vid. Προσβλεπω.
Η σ' ευ γινωσκων προτιοσσομαι—Il. χ. 356.

Προσουδιζω.
Βρεφος τε τὸμὸν σῷ προσουδισας παλῳ. Eur. I A. 1151.
SYN. Προσεδαφιζω, προσκρυω.

Προσουριζω
Απαξ προσουρησαντα τῇ τραγωδιᾳ. Ar. R. 95.
SYN. Ευθυδρομεω, επουριζω, ευδοκιμεω.

Προσουρος.
Ιν αυτὸς ἦν προσουρος,—Soph. Ph. 701.
SYN. Ουρειος.—πρὸς ανεμον τετραμμένος.

Προσοχθεω, Προσοχθιζω.
Ει δ' αὖ σχολαζει, και προσοχθεῖ τῇ μεθῃ. Suid.
Πᾶς δε προσοχθιζων εσαι τοῖς σοῖς εθιμοισι. Sibyl. l. 3.

Π Ρ

SYN. Αχθομαι, δυσμεναινω, χαλεπῶς εχω, ανιαω, προσκρουομαι, βδελυσσομαι.

Προσοψις.
—Σὴν προσοψιν εισιδειν. Soph. Aj 70.
Φιλτατας εχων προσοψιν. Ib. El. 1299.
SYN. Οψις, αποψις, εποψις, αποβλεψις, προσώπον, ατενισμος—επισκεψις, θεαμα.

Προσπαιος.
Ει προσπαια μη τυχοι κακά Aesc. Ag. 355.
SYN. Προσφατος ακραιφνὴς, ποταινιος, αιφνιδιος.

Προσπαιω.
Προβασ' επ' εσχατον
Υψηλὸν ες Δικας βαθρον
Προσεπαισας,—πολὺ—Soph. An. 867.
SYN. Επιπαιω, επαγω, προσβαλλω, εμπιπ]ω, προσπιπ]ω, προσκρυω.

Προσπαιζω.
Αυτη μοι προσεπαιζε—Ep. l. 7.
SYN. Προσαθυρω.

Προσπαλαιω.
Ατλας ουρανῷ προσπαλαιει. Pind. P. 4.
SYN. Διαπαλαιω, συμπαλαιω, αντιπαλαιω, εναντιοομαι, αντιβαινω αντερειδω, ανταγωνιζομαι, προσπελαζω.

ΠΠροσπασσαλευω, Προσπασσαλοω.
Ακοντα σ' ακων δυσλυτοις χαλκευμασι
Προσπασσαλευσω τῷδ' απανθρωπῳ παγῳ. Aesc. Pr. 20.
SYN. Διαπασσαλευω, προσηλοω, παραπηγνυω, προσπηγνυμι.

Προσπελαζω, Προσπλαζω, Προσπιλνημι, Προσπλαθω
Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ερυκεται.—Il. μ. 285.
—Ηδε προσεπλαζε γενειῳ Od. λ. 582.
Τῆμος δη νησῳ προσεπιλνατο ποντοπόρος νηῦς. Ib. ν. 95.
SYN. Προσεγγιζω, πλησιαζω, προσαγω, προσβαλλω, εγχριμπ]ω, προσερχομαι, εφιημι.

Προσπεμπω.
Αμητά τε προσεπεμψεν ἡμῖν τυτοιΐ. Ar. Pl. 1000.
SYN. Επιπεμπω, προσιημι, επιστελλω.

Προσπερδω.
—Και προσπαρδὼν γ' ες τὸ σ]ομα τῷ θαλαμακι. Ib. R. 1107.
SYN. Καταπερδω, καταπεπερδω.

Προσπηγνυμι.
Η προσπηγνῦναι κραδαῖς εριναις. Eur. Fr.
SYN. Προσηλοω, προσπασσαλευω, προσερειδω, προσαρασσω, προσαπ]ω.

Προσπηχυνομαι.
Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβαντων ἑταραι προσεπηχυναντο Call. 1. 46.
SYN. Περιπηχυνομαι, προσαγκαλιζομαι, εναγκαλιζομαι, περιπλεκω, προσπ]υσσω.
Προσπιεζω.
Και προσπιεζει χρηματων αχηνια, Aesc. Ch. 299.
Προσπιτνω, Προσπιτνεω.
Σῇ μητρὶ προσπιτνοῦσα τῇ μεγ' ολβιᾳ. Eur. Or. 1342.
Αφνω προσελθων δωμα, προσπιτνεῖ νεκρῷ. Ib. M. 1205.
—Προσπιτνῶ σὲ γνασι—Soph. Ph. 491.
SYN. Παραπιπ]ω, περιτυγχανω, λιπαρεω, ἱκετευω.—ποσπιπ]ω, επιπιπ]ω, ικορεω, αγ]ελλομαι.
Προσπλαςος, Προσπελαςος.
Ανημεροι γαρ, οὐδὲ προσπλαςοι ξενοις. Aesc. Pr. 715.
SYN. Επιπλαςος, πλησιαςος, προσηνης.
Προσπτεω, Προσπτεεω.
—Μαλακῶς μεν ερωτας Προσπτεει—Theoc. 17. 52.
SYN. Επιπτεω, εφιεμαι—προσερευγω.
Προσποιεω, Προσποιεομαι.
—Και κομψὸς εἶναι προσποιεῖ. Ar. V. 1308.
Καί σε προσποιουμεθα Ευνεν,—Eur. Hel. 1403.
SYN. Περιποιοῦμαι, ιδιοποιουμαι, αντεχομαι, προσπλατ]ω, προσδεχομαι προσ]ιθημι. ὑποκρινομαι, πλατ]ομαι, σχηματιζομαι, επισκηπ]ομαι, προβαλλομαι.
Προσπολεω, Προσπολοῦμαι.
—Τυμβῳ τεταχ]αι προσπολεῖν Αχιλλεως. Eur.
—Τας κορας γαρ εισορῶ
Τασδ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμενας. Soph. Oed. C. 1155.
SYN. Αμφιπολεω, αμφιπολευω, ὑπηρετεω—προσερχομαι.
Προσπολος.
—Πελας γε προσπολοις φυλασσεται. Soph. Aj. 539.
SYN. Αμφιπολος. Θεραπων, Θεραπαινα. προπολος.
Προσπορiζω.
Αυτοὶ παρ' αυτῶν ἑτερα προσποριζομεν. Men.
SYN. Συμποριζω, συμποριζομαι, προσκ]αομαι, παρασκευαζομαι, περιποιεομαι, προχειριζομαι. συμβαλλω. προσοδευω. επινοεω.
Προσπορπατος.
Οιῳ δεσμῷ προσπορπατος. Aesc. Pr. 141.
SYN. Κεκαρφωμένος, προσηλωμένος προσ]ε-ταγγανωμένος.

Προσπ]αιω.
Ος τις σε προσπ]αιοντα περιποιεῖν εᾷ. Ar. Pl. 121.
SYN. Πταιω, διαπ]αιω, επιπ]αιω, παραπ]αιω, προσκρουω, προσπιπ]ω, αμπλακεω, αμαρτανω. ταλαιπωρεω.
Προσπ]υγμα.
—Ω φιλον προσπ]υγμ' εμον. Eur. Or. 1054.
SYN. Περιπ]υχη, περιπλοκη, ασπασμος.
Προσπ]υσσω, Ποτιπ]υσσω, Προσπ]υσσομαι.
—Προσπ]υξαί με τον αιπόλον—Theoc. 3. 19.
Αγκῶν' επ' ευφρων παρθενῳ προσπ]υσσεται. Soph. An. 1251.
—Πῶς τ' αρ προσπ]υξομαι αυτόν; Od. γ. 22.
—Επεὶ προσπ]υξατο μυθῳ. Ib δ. 647.
SYN. Περιπ]υσσω, ασπαζομαι. παραμυθεομαι. περιπλεκω. περιβαλλω, κατευλογεω, προσφθεγγομαι προσκυνεω.
Προσπ]υω.
Μισαπ]α πλευρα προσπ]υεις πεπλιγμενην. Aesc. Fr.
SYN. Καταπ]υω επιπ]υω, εμπ]υω απωθεω, αθεριζω.
Προσπυνθανομαι.
Προσπυνθανομενον δ' ὅτι—Ath. l. 8.
Προσραινω.
—Ην προσεραινον κυκλῳ. Ar. Ecc. 379.
SYN. Αποῤῥαινω, διαῤῥαινω, επιῤῥαινω, καταῤῥαινω, προσπασσω προσβαλλω.
Προσρηγνυμι, Προσρηγνυω.
—Πρὸς δ' αμφω ῥῆξε τενοντε. Il. ε. 307.
SYN. Αναρησσω, διαῤῥηγνυμι, καταῤῥηγνυμι, προσαρασσω, προσκοπ]ω.
Προσρησις.
Και διδοὺς προσρησιν εξῆς πᾶσι,—Eur I. A. 341.
SYN. Προσφθεγξις. προσηγορια. προσφωνησις, προσαγορευσις. παραφασις. ασπασμος.
Προσσαινω.
—Ει τῶνδε προσσαινει σέ τι. Aesc Pr. 834.
SYN. Ευφραινω, θελγω, κολακευω.
Προσσαιρω.
Θρυλλιγματων δερτρισι προσσεσσηροτας. Lyc. 880.
Προσσεβω.
Μητ' οξυμολποις προσσεβειν οιμωγμασιν. Aesc. S. T. 1031.
SYN. Σεβω, σεβομαι, τιμαω.
Προσσ]αζω, Ποτιςαζω.
Πραυν δ' Ιασων μαλθακᾷ
Φωνᾷ ποτιςαζων οαρον,—Pind. P. 4.
SYN. Ενςαζω, επιςαζω, αποςαζω.
Προσς]ειχω. Vid. Προσερχομαι.
Ευτ' Αφροδιτη δια προσεςειχε μακρὸν Ολυμπον. Od. υ. 73.

Προσταλαιπωρεω.

Και προσταλαιπωρησατ' ετ' ολίγον χρονον. Ar. L. 767.

SYN. Επιταλαιπωρεω. διαταλαιπωρεω, ταλαιπωρεω, ὑπομενω, ὑποφερω.

Προστεργαζομαι.

—Γομφοις προστεταργαζομενην Lyc. 748

SYN. Συμπλεκομαι, συνεκλεω, προσαπτω.

Προστασια

Πολλῶν προστασια τεῶν γυναικῶν. Call. Ep. 15.

SYN. Προστατεια. πατρωνεια. συνηγορια, επιτροπὴ, φρουρὰ, βοηθεια, αντιληψις. κυβερνησις. προεδρια.

Προστασσω Προσταττω.

Τι δῆτ' αγχυρῷ φωτι προστασσεις ποιεῖν; Soph. Oed. C. 1073.

SYN. Διατατтω, αποτασσω. επιτασσω, συντασσω, εντελλομαι, επιστελλω. εξεφιημαι, επισκηπτω. προορίζω. προστιθημι.

Προστατεω.

Ηπερ μονη προστατεῖ τῶν ρητορων. Ar. Eq. 325.

SYN. Προστατευω, παραστατεω, προδικεω, συνηγορεω, προϊστημι. προηγεομαι, προακολυθεω, παρακολυθεω, ὑπερμαχεω, αμυνω φυλασσω.

Προστατηριος.

Φαεγγῦον φρενημα προστατηριας
Αρτεμιδος,—Aesc. S. T. 455.

—Φοῖβε προστατηρις. Soph. El. 639.

Προστατης.

—Ἣς σε προστατην
Σωτῆρά τ', ὦ 'ναξ, μοῦνον εξευρισκομεν. Ib. Oed. T. 311.

Ος εσθ' ὁ προστατης. Ib. C. 1235.

SYN. Προδικος.—ἱκετης. πρωτοστατης.

Προσεχω.

Η δευρο προσεχοντα,—Ib. 30.

SYN Προερχομαι. προσερχομαι.

Προστελλω.

Μακρὰν γαρ ὡς γεροντι προὔσταλης ὁδὸν. Ib. 20.

SYN. Προερχομαι, αποτελεω. περιβαινω.

Προστενω.

Ισον δὲ τῷ προστενειν. Aesc. Ag. 261.

SYN. Επιστενω, καταστενω, προστεναζω.

Προστερνος.

Προστερνοι στολμοὶ πεπλων, Ib. Ch. 27.

SYN. Προστερνιδιος, περιστηθιος, προστηθιος.

Προστερπω, Προστερπομαι.

Αλλά σε μεν θεραπων ποτιτερπετω,—Il ο. 401.

SYN. Επιτερπω, τερπω, παρηγορεω.

Προστηκω.

Πλευρᾷ προστακέντος ἰῷ. Soph. Tr. 846.

SYN. Διατηκω. επιτηκω, προσανεχω, προσκειμαι, προσκολλαομαι.

Προσπίπτω, Προσπετομαι

Οθεν μοι σχετλια προσεπτατο. Aesc. Pr. 625.

SYN. Επερχομαι.

Προστιθημι. Προστιθεω

Χερσιν απωσασθαι λιθον οβριμον ὃν προσεθηκεν. Od. ι 305.

—Ποτιθει δυο και δεκα μᾶνις. Theoc. 14. 45.

Επεὶ δ' αναγκην προστιθεὶς ἡμῖν θανεῖν. Eur. Her. F. 710.

SYN. Επιτιθημι. επισυντιθημι. επιβαλλω, προσβαλλω, παραβαλλω, παρατιθημαι. επιτασσω, προστασσω, αναπτομαι, προσαπτω, συναπτω, παραζευγνυμι. προσφερομαι, προσυφαινω, προσλογιζομαι. συμπολεμεω.

Προστιλαω

Τω 'φθαλμώ μυ προσετιλησε,—Ar. N. 410.

SYN. Ανατιλαω, κατατιλαω. προσραντιζω.

Προστομιον.

—Απὸ προστομιων λεπτοψαθῶν Νειλυ—Aesc. Supp 3.

SYN. Στομιον, στομα, εισβολὴ, εμβολὴ, προχοή.

Προστρεπω, Προστρεπομαι.

—Ων σε προστρεπω ορασαι. Soph. Oed. C. 51.

Δῶμα προστετραπομεσθ' ανδρος μεγα δυναμενοιο Hom XLVIII 1.

SYN. Ικετευω.—προσερχομαι σεβομαι, τιμαω.—αποτρεπομαι.

Προστριβω, Προστριβομαι.

Πληγὰς αεὶ προστριβεται τοῖς οικεταις. Ar. Eq 5.

Γλωσσῃ ματαια ζημια προστριβεται. Aesc. Pr. 329.

SYN. Παρατριβω, εντριβω, κατατριβω, επιτριβω, αναστριβω, καταχεω επιβαλλω, προσβαλλω, επιθραυω, προσψηχω, προσκναω, εγχαραττω. περιποιεομαι καταπατεω.

Προστριμμα.

Πολει προστριμμ' αφερτον ενθεὶς. Ib. Ag. 403.

SYN. Εκτριμμα, παρατριψις, προστριψις, θλιψις.

Προστροπαιος, Ποτιτροπαιος.

Θακει δε προστροπαιος,—Soph. Aj. 1192.

Σας προστροπαιος, ὦ πατερ, λιτας εχων. Ib. Oed. C. 1374.

SYN. Προστροπος, ἱκετης.—παρακλητικός.—εναγὴς. φονιος, μιαρός.

Προστροπὴ.

Βωμὸς τε κνισσᾶν βυθυτοισι προστροπαῖς. Eur. Alc. 1166.

SYN. Ικετεια αποτροπιασμὸς, αποτροπὴ, καταρα—αγος, βδελυγια, μιασμα.

Προστροπιος,

Προσροπιος, Προσοπος. Vid. Προσροπαιος.
Ου δε γαρ ημετεροιο δομα θεμις εστιν ικεσθαι
Προστροπιες—Orph 1233.
Ικετευομεν σε παντες οιδε προστροποι. Soph. Oed. T. 41.

Προσυγχανω.
—Μηδε προς βιαν
Εμε κιλαση προσυχων.—Ib. El. 1490.
SYN. Εντυγχανω επιτυγχανω, εκτυγχανω, κατατυγχανω, επιλαμβανω, συμβαινω, προσπιπτω, παραπιπτω, παρεπομαι, απανταω, προσηκω.

Προσφαγμα.
Τυμβω φιλον προσφαγμα και γερας λαβειν Eur. Hec. 41.
SYN. Σφαγιον, θυμα.

Προσφαζω, Προσφαττω.
Προσφαζεται μεν αιμα πρωτα νερτεροις. Ib. Hel. 1271.
SYN. Σφαζω, κατασφαζω, επισφαζω.

Προσφατος. Vid. Προσπαιος.
—Και προσφατος εν μεγαροισι, Il. ω. 757.
EXP. Νεωστι πεφονευμενος.

Προσφερης.
Και μηδεν εσαν ετι γυναικι προσφερες. Ar. Ecc. 67.
SYN. Εμφερης, παρεμφερης, προσεμφερης, προσεικελος, ομοιος,—προσφορος.

Προσφερω.
Τις ε σιδηρον προσφερει;—Eur. Andr. 1151.
SYN. Επιφερω, παραφορεω, παρακομιζω, εισκομιζω, παρεχω, παρασκευαζω, προσαγω.

Προσφημι. Vid Προσαυδαω.
Τον δ' απαμειβομενος προσεφη ποδας ωκυς Αχιλλευς. Il. α. 84.

Προσφθεγγομαι. Vid. Προσαυδαω.
—Υστατον γαρ σ' εισορων προσφθεγξομαι. Eur. Hipp. 1097.

Προσφθεγμα Vid. Προσρησις.
Τελος δ' εχει δε των εμων προσφθεγματων. Ib. Hec. 412.

Προσφθεγκτος.
—Ουδε σε φωνης ετι
Γενησομαι προσφθεγκτος,—Soph. Ph. 1095.
EXP. Προσφωνηθηναι αξιος.

Προσφθογγος Vid. Προσηγορος.
Και προσφθογγοις δε χρεων αυτην
Παντας μυθοισι προσαυδαν. Aesc. Pers. 154.

Προσφθειρομαι.
Αταρ ην Κεφαλος σοι λοιδορηται προσφθαρεις. Ar Ecc. 247.
SYN. Επερχομαι. επιμαινομαι.

Προσφιλης.
—Προσφιλες αστι μελος. Theoc. 8. 34.
SYN. Ευχαρις. ευαρεστος, τριφιλητος, αγαπητος, φιλητος, φιλικος, ποθεινος, τιμιος, ευμενης

Προσφιλια. Προσφιλεια.
Τοιαδε μεντοι προσφιλεια δαιμονων. Aesc. S T. 521.
SYN. Φιλοτης, φιλοφροσυνη, οικειωσις. σχεσις.

Προσφιλοτεχνεω.
Απασιν αρχη γεγονε της σωτηριας
Το προσφιλοτεχνειν—Ath. 14.

Προσφιλως.
Σκεψαι γαρ ει σοι προσφιλως αυτη δοκει
Γερα ταδ' ουν ταφοισι δεξασθαι νεκυς. Soph. El. 444.
SYN. Ευχαριστως, αρεσκοντως, ευμενως, φιλικως, φιλοφρονως.

Προσφοιταω. Vid. Προσερχομαι.
Προς γαρ το γηρας, ωσπερ εργαστηριον,
Απαντα τ' ανθρωπεια προσφοιτα κακα. Antiph.

Προσφορα.
Ποιω γαρ η ση προσφορα δηλωσεται. Soph. Oed. C. 608.
SYN. Προσθηκη, προσδοσις. δωρον.—προσπελασις,—προσοδος. προσπηλακισμος.

Προσφορημα.
—Πολλα τοι γυνη
Χρηζουσ' αν ευροι δαιτι προσφορηματα. Eur. El. 423.
SYN. Περιφορα, παραθεσις.

Προσφορος, Ποτιφορος.
Προσφορον ακουσαι μ' επος. Soph. El. 229.
Ποτιφορον κοσμον ελαβες. Pind. N. 3.
SYN. Καιριος, επιτηδειος, οικειος, ικανος, αρμοδιος, χρησιμος, προσφυης, προσφερης.

Προσφυης.
—Και υπο θρηνυν ποσιν ηκε,
Προσφυε' εξ αυτης.—Od. τ. 58.
SYN. Προσφορος, εμφυης, εμφυτος, εγγενης. προσοικειος. ακολουθος.

Προσφυω. Ποτιφυομαι. Προσφυμι.
Και ταυτ' αληθη παντα προσφυτω λογω. Aesc. Supp. 284.
Χω μεν ταγκιστρω ποτιφυετο,—Theoc. 21. 46.
Τω προσφυς εχομην, ως νυκτερις—Od. μ. 433.
SYN. Αποδεικνυμι. προσδιδωμι. προστιθεμαι, προσισχω, προσεχομαι. προσπλεκομαι, προσφυομαι, προσκειμαι, προσκολλαομαι, συμφυομαι, συναπτομαι, παραφυομαι.

Προσφωνεω,

Προσφωτιω. Vid. Προσαυδαω.
Τῷ μεν επισταμενος προσεφωνει θειος οικευς. Il. ζ. 22.

Προσφρονεις.
Ες δη ὁμοφρονεεις, πατιφατεις τε γινεαι. Od. ι. 456.
SYN. Φωνεις, ευφωνος.

Προσφωνημα.
Ουτω θεμις σοι τῶνδε προσφωνηματων
Κλυειν,—Eur. Alc. 1154.
SYN. Προσφωνησις, προσρησις, επιφωνημα, ευφημια.

Προσχαλκευω.
Προσχαλκευει δ' Αἶσα φασγανουργός. Aesc. Ch. 645.

Προσχεθομαι, pro Προσεχομαι.
—Εγω δ' ετερησι βελεμνα
Χερσι προσισχεθομην—Theoc. 25. 253.

Προσχημα.
Ουδεν αλλο σοι προσχημ' αει. Ib. El. 527.
SYN. Προφασις, σκῆψις, προτασις, προσχεσις, εἶδος, σχῆμα, ὑποκρισις, προκαλυμμα.

Προσχριζω.
Παθε καγω γαρ οσον συ προσχριζεις. Soph. Oed. C. 534.
SYN. Βουλομαι, χρηζω, εξαιτεω.

Προσχριμπτω. Ποτιχριμπτω.
—Αιχεν ερεμνε
Εξ αἰδος προμολεσα ποτιχριμπτοιτο ἑκαστῳ. Orph. L.
SYN. Επιχριμπτω, χριμπτω, επιγιγνομαι, πλησιαζω.

Προσχωμα. Vid. Χωμα.
Νειλε προσαυτῷ στοματι και προσχωματι. Aesc. Pr. 846.

Προσχωρεω.
Χρη δε ξενον μεν καρτα προσχωρεῖν πολει. Eur. M. 222.
SYN. Υπεικω, πειθαρχεω—προσερχομαι, προσοικειοω.

Προσχωρος.
—Πᾶς τε προσχωρος τοπος. Aesc. Per. 273.
SYN. Πλησιοχωρος, προσορος, περιοικος.

Προσψαυω.
—Και ταδ' ει κακοῖς κακα προσψαυσει
Τοῖς παλαι τα πρὸς σεθεν. Soph. Oed. T. 682.
SYN. Παραψαυω, επιψαυω, συμψαυω, προσαπτομαι, συναπτομαι.

Προσψιθυριζω.
—Προσψιθυριζε ταδε. Ep. L. 7.

Προσω, Προσσω. Προσωτατος.
Αλλα προσω ιεσθε,—Il. μ. 274.
Ουδε τι οἶδε νοῆσαι ἁμα προσσω και οπισσω. Il. α. 343.
Λιγει δ' εριν δραμεσα τῦ προσωτατω. Soph. Aj. 742.
SYN. Εις τέμπροσθεν, το παρὶν.—εις πολύ.

Προσωδος.
Προσῳδος ἡ τυχη τῷ μῷ παθει. Eur. I. 359.
SYN. Συνῳδος, συμφωνος, προσηκων, ἁρμοδιος.

Προσωνυμια.
Αλλαχθεις δ' ονομ' εσχε προσωνυμιας πρὸς ἑκαστον—Orph.

Προσωπον.
Μη μ' αποστερησης
Τῶν σῶν προσωπων ἡδονὰν μεθεσθαι. Soph. El. 1290.
SYN. Προσοψις, βλεμμα, εἶδος, ρεθος.
EPITH. Αμβροσιον, αγλαον, αφωτιστον, αμωμητον, αρρητον, ακοσμητον, ατεκμαρτον, αμειδητον, ατρεπτον, αειδελον, αναιδητον, αγλαυρον, βουγληνον, βλοσυρον, βοτρυχιρον, ευγληνον, ευγενες, ευμενες, ευηρον, ευπρεπτον, ευφαες, γλυκερον, γαληναιον, δακρυοεν, ερμηνεες, εναργες, ἱμερτον, ιταμον, θυροθυμον, καλον, καλλιγαληνον, λυπηρον, μειλιχον, παναμειδητον, λιθογληνον, πυριγληνον, τηλαυγες, λεπταλεον, ποθοβλητον, χαλεπον, χαριεν, φαιδρον, φιλοθρηνον, ροδοειδες, νεφεληγερον, κρατερον.

Προσωφελεω.
Ουτ' εμοι παρα Προσωφελησαι,—Eur. Andr. 50.
SYN. Επωφελεω, συνωφελεω, προσαμυνω, προσβοηθεω.

Προσωφελημα, Προσωφελησις.
Προσωφελημα χρηματων εμῶν λαβεῖν. Ib. M. 611.
Τινα προσωφελησιν ερξεις. Soph. Ph. 1450.
SYN. Επιβοηθεια, αρωγη.

Προταινι.
—Προταινὶ ταξεων. Eur. Rh. 523.
SYN. Προσφατως, προφρονως, νεωστὶ, πρὸ μικρε, πρό.

Προταρβεω.
Μή μυ προταρβει, τον σον εξορθε βιον. Soph. An. 83.

Προτασσω. Προτακτω.
Χρονον προταξας ὡς τριμηνον,—Ib. Tr. 167.
SYN. Προτιθημι, προκαθιστημι, προϊστημι, εφιστημι, προοριζω, προκρινω.

Προτεινω. Προτεινομαι.
—Δεξιαν προτεινε χεῖρα—Ib. Ph. 1328.
SYN. Εκτεινω, παρατεινω, παρεκτεινω, επεκτεινω,

εκτεινω, επανατεινω, αντιτεινω, προβαλλω, προισαμαι, προισχω, προσφερω, δωρεομαι, χαριζομαι.

Προτελεια τα.
Προτελεια δ' ηδη παιδος εσφαξας θεᾷ. Eur. I. A. 718.
—Εν προτελειοις. Aesc. Ag. 65.
SYN. Προγαμεια, προπαιδεια, μυστηρια, τελεται.—αι προ γαμου θυσιαι—αι προ της αλωσεως μαχαι.

Προτελεω, Προτελιζω.
Αρτεμιδι προτελιζουσι την νεανιδα. Ib. 433.
SYN. Τελεω, μυεω, προσπαιδευω, ευτρεπιζω, εκδιδασκω.

Προτεμνω.
Οψε τ' ασαιμι προταμων.—Il. ι. 485.
SYN. Κατατεμνω, αποκοπτω, προκοπτω.

Προτενης.
—Οινομαος προτενες δορυ χειρι μεμαρπως. Ap. 1. 756.

Προτενθευω.
Δια τουτο προτενθευσαν ἡμερᾳ μιᾷ. Ar. N 1202.
SYN. Προλιχνευω, προθεσμευω, προεσθιω, προλαμβανω.

Προτενθης
Οπερ οι προτενθαι γαρ δοκουσι μοι παθειν. Ib. 1200.
SYN. Λιχνος, ακρατης, αδηφαγος.

Προτερηγενης.
—Προτερηγενεες περ' εοντες. Call. 1. 58.

Προτερω, Προτερωσε
—Ελαυνομενα προτερωσε, Theoc. 25 90.
SYN. Μακροτερω.

Προτευχομαι.
Αλλα τα μεν προτετυχθαι εασομεν.—Il. π. 60.
SYN. Προγινομαι συμβαινω. προτιθημι.

Προτιαον.
Τυς μεν δ' Αστυου Προτιαονος υἱει δωκε. Il. ο. 455.

Προτιθημι, Προτιθεμαι.
—Τραπεζας Νιζον. και προτιθεντο,—Od α. 112.
SYN. Προεκτιθημι, ανατιθημι, ὑποτιθεμαι, προτασσω, προεργαζομαι, προτεινω, προβαλλω, προτευχομαι, προφερω. προφερομαι. προαιρουμαι, προτιμαω. συνευδοκεω.

Προτιμαω. Προτιω
Ουδεν προτιμω σε—Ar. Pl. 884.
—Το γαρ τησδ' ου προτιμησω κακον. Eur. Hipp. 48.
Τον μεν προτισας (ταφου) Soph. An. 22.
SYN. Εκπροτιμαω, προκρινω, εκλεγομαι, προαιρουμαι, προτιθημι, φροντιζω, επιστρεφομαι.

Προτιμος.
Ουδε μεν ει ταχυτητι ποδων το περ εστι προτιμον. Ath. 10.

Προτμησις.
Δουρι κατα προτμησιν ὑπ' ασπιδος ομφαλοεσσης Νυξεν—Il. λ. 424.
EXP. Τον κατα την λαγονα τοπον. ομφαλος.

Προτονος. Vid. Καλως.
Ιστον δ' ιστοδοκῃ πελασαν, προτονοισιν ὑφεντες. Il. α. 434.

Προτρεπω, Προτρεπομαι.
Τις γαρ σ' αναγκη τηδε προτρεπει βροτων; Soph. El. 1199.
Ουτε ποτε προτρεποντο μελαιναων επι νηων. Il. ε. 700.
—Εθελεν δ' αχει προτραπεσθαι. Ib. ζ. 336.
SYN. Προτροπαω, επειγω, προωθεω, ὑποθηγω, ερεθιζω, προκαλεω, παρακαλεω, προσεχω, μετατρεπομαι.

Προτροπαδην.
Προτροπαδην φοβεοντο μελαιναων απο νηων. Il. π. 304.
EXP. Ολοσχερως εκτρεψαντες τα νωτα.—αμεταστρεπτι προθυμως.

Προτρυγητηρ.
Της ὑπερ αμφοτερων ωμων ειλισσεται αστηρ
Δεξιτερῃ πτερυγι, προτρυγητηρ δ' αυτε καλειται. Arat.
SYN. Προτρυγητος τρυγητηρ

Προτυπτω.
Τρωες δε προυτυψαν αολλεες—Il. ν. 136.
Οσσον ανω προυτυψαν ες ηερα.—Ap. 3. 1356.
SYN. Προβαλλω, προκρουω. προισχω, προερχομαι. προκοπτω. προαρχομαι.

Προυπαρχω.
Ετεοκλεης προυπηρξε—Eur Ph. 1239.
SYN. Προκαταρχω. αρχομαι, ὑπαρχω, ὑπαρχομαι, προαγω, προερχομαι.

Προυργου, (προ εργου.) Προυργιαιτερος.
—Τι των προυργου ποιειν. Ar. Pl. 623.
Αλλ' ἑτερα γαρ ην τωνδε προυργιαιτερα, Ib. L. 20.

Προφαινω, Προφαινομαι.
—Ουδε σεληνη
Ουρανοθεν προυφαινε—Od. ι 145.
—Ουδε προυφαινετ' ιδεσθαι. Ib. 143.
SYN. Επιφαινω, φαινω, ὑπερλαμπω, προλαμπω, δαδουχεω, περιστιλβω, επιδεικνυμι, προσημαινω. προδεικνυω.

Προφαντος.
Προφαντον σοφιαν—Pind. Ol. 1.

SYN. Παράσημος, πρόσπτος, προφανής, αποβλεπτος. λογιος. θεοπροπιος.

Προφασιζομαι.

Ουδὲ τον αυλητην προφασιζομαι.—Theog. 935.

SYN. Αιτιαομαι, επισκηπτω, σκηπτομαι, απολογεομαι.—προφασιν ποιουμαι, προφασει χραομαι.

Προφασις.

—Επὶ δε στεναχοντο γυναῖκες,
Πατροκλον προφασιν, σφῶν δ' αυτῶν κηδε' ἑκαστη. Il. τ. 302.

SYN. Επιλογος, απολογια, απολογημα, μυνη, σκῆψις, πλασις, επισχεσια, παραιτησις, παραιτημα. προχανη. αιτια. λαβη. αφορμή.

Προφερής. Vid. Εξοχος.

—Αι γάρ τε βοων προφερεστεραί εισιν, Il. κ. 352.
Δισκω δ' αὖ παντων προφερεστατος ἦεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.

Προφερτάτος.

—Τῳ προφερτατῳ μονω σημαινε—Soph. Oed. C. 1601.

Προφερω, Προφερομαι.

Καὶ σφιν ονειδεα τε προφεροις,—Il. β. 251.
Μή μοι δῶρ' ερατα προφερε χρυσης Αφροδιτης. Ib γ. 64.

SYN. Εκφερω, παραφερω, παρεχω, προβαλλω, προαιρεομαι. προχειριζομαι. εξαγω, επαγω, προαγω, προτρεπω, προκαλεομαι.—προεχω. διαφερω προκομιζω.—ονειδιζω—ὑπομιμνησκω.

Προφευγω.

—Ου γάρ οἱ ἱπποι
Εγγὺς εσαν προφυγεῖν.—Il. λ 340.

SYN. Αποφευγω, διαφευγω, εκφευγω, εκπροφευγω.

Προφητευω, Προφηταζω.

Ουκ εστιν, ὅστις σοι προφητευσει τάδε. Eur I 369.
Νῦν τε σεληναζοντα, προφηταζοντά τε θνητοῖς. Man. 4. 217.

SYN. Προφητιζω, προφημι, προμαντευομαι, προθεσπιζω.

Προφητης, Προφητωρ.

—Θεηγορος εσσι προφητης
Αγγελος εσσομενων—Nonn.
—Ιεροιο προφητορες ευκλεαοιο. Man. 2. 317.

SYN. Μαντις, ὑποφητης, χρησμῳδός.—ὁ ὁρῶν, βλεπων, συνιείς.

EPITH. Θεσκελος, θεοπρόπος, ἱερός, τιμιος, ετητυμος, ποικιλομυθος. ἱερολυπτος.

Προφθανω, Προφθημι.

Νυν μὲν με παρακυψασα πρὸσθης.—Ar. 879.

SYN. Παραφθανω, ὑποφθανω, φθανω.

Προφοβεομαι.

Πολεμους τ' αἱματοέντας προφοβοῦμαι. Aesc. Supp 1053.

SYN. Δειμαινω, δεδοικα, φοβεομαι.

Προφορεομαι

—Αλλως τὴν ὁδὸν προφορουμενω. Ar. Av. 4.

EXP. Δεῦρο κἀκεῖσε πορευομενοι.

Προφοωσδε.

Εξαγαγε προφοωσδε, και ηελιου ιδεν αυγάς. Il. π. 168.

EXP. Εις το φῶς, εις το φανερόν.

Προφραζω.

—Τα δε προπεφραδμένα πολλὰ
Αθλ' ετεσαν παῖδες μεγαλητορες—Hes. ε. 653.

SYN. Προαγγελλω, προσημαινω, προλεγω.

Προφρονως.

—Πεμπετ' αρωγὴν
Παισὶ προφρονως επὶ νικην. Aesc. Ch. 476.
Καί σε προφρονεως κελομαι—Il. ε 810.

SYN. Προθυμως, ευμενῶς.

Προφρων, Προφρασσα.

Η μέν μοι προφρων επεσιν και χερσὶν αρηξειν. Il. α. 77.
—Οτε οἱ προφρασσα παρεστης. Il. κ. 290.

SYN. Ευμενὴς, ευνοος, προθυμος, ευνοϊκός, φρονιμος—αυτεπαγγελτος.

Προφυλασσω, Προφυλαττομαι.

Σοι δε ῥιγῶντι προφυλαττειν. Ar. A. 1145.
Νηόν τε προφυλαχθε,—Hom. A. 538.

SYN. Προσκοπεω, διαφυλαττω, φυλαττω.

Προφυραω.

Και προπεφυραται λόγος ὧς μοι. Ar. Av. 462.

SYN. Προπαρασκευαζω, προσευτρεπιζομαι, ευτρεπιζω.

Προφυτευω.

Δειναν δεινῶς προφυτευσάντες Μορφαν, Soph. El. 200.

SYN. Προσκεπτομαι, προκατασκευαζω.

Προφυω, Προφυμι.

Σῦ πατρὸς μεν ὃς πρῶτου πατήρ. Soph. Aj. 1308.

SYN. Προγινναω, φιτευω.

Προφωνεω. Vid. Προλεγω.

—Τὲς δε τοιυτες εγὼ
Φευγειν προφωνῶ πᾶσι—Eur. Hipp. 956.

Προχαιρω.

Επεὶ γενοιτ' αν ἡ λυσις, προχαιρετω. Aesc. Ag. 250.

Προχανη. Vid. Προφασις.

—Προχανα δ' ευρισκετο πᾶσα. Call. 6. 74.

Προχαρισμα. Vid. Χαρισμα.

Εις τὸ δοκοῦν προχαρισμα τεὸν παντεσσι βροτοῖσιν, Sibyl. I. 5.

Προχειροτ

Προχειρος.
—Αλλ' εμοὶ προχειρ' εχων
Τευχη κομιζε—Eur. 726.
SYN. Ετοιμος (εις χεῖρας.) ευχερὴς. αυτοτιμος. ταχὺς, επιδεξιος.—απλως, αφυλακτος. ακρατής.
Προχειρως.
Ουτω προχειρως.—Ath 6.
Προχειριζω, Προχειριζομαι.
Προχειριῦμαι,—Ar. Ecc. 724.
SYN. Αναφαινω, τεκμαιρομαι, προφερω, προαγω, παρασκευαζω, ευτρεπιζω.
Προχεω, Προχυω.
Ουδέ τι πη δυναμαι προχεειν ροον εις ἅλα δῖαν. Il. φ. 219.
—Το Περσικὸν οἶδμα προχυων. Dion. 52.
SYN. Εκπροχεω, εκχεω, καταχεω. καταναλισκω, εκπεμπω. σπαθαω.
Προχευμα.
Προχευματων ποᾶ, Eur. Hel. 1145.
Προχνυ.
—Ως κεν Τρῶες ὑπερφιαλοι απολωνται
Προχνυ κακῶς, συν παισι και αιδοιης αλοχοισι. Il. φ. 460.
Προχνυ καθεζομενη,—Il. ι. 566.
SYN. Παντελῶς. εις γονατα.
Προχοὴ.
Ως δ' ὅτ' επὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βεβρυχεν μεγα κῦμα ποτὶ ροον.—Il. ρ. 263.
SYN. Αγωγὸς, διωρυξ, προστομιον, εφυδρια. προχοος.
EPITH. Αργυρεα. αειζωος. δροσερα, πενταπορος, πολυγναμπτος. ευυδρος. σκολιά.
Προχοος
Χερνιβον αμφιπολος προχοον θ' ἅμα χερσὶν εχουσα Il. ω. 304.
Χερνιβα δ' αμφιπολος προχοῳ επεχευε φερουσα
Καλῇ, χρυσειῃ. ὑπερ αργυρεοιο λεβητος
Νιψασθαι—Od. α. 136.
SYN. Επιχυσις, χερνιψ ὑδρεια. προχοή.
Προχορευω.
—Θηβας Κᾶμον αναυλοτατον προχορευεις. Eur. Ph. 807.
SYN. Χορευω, αναχορευω, περιχορευω, παραχορευω
Προχρειω.
Το γαρ καταγμα τυγχανω ριψασά πως
Τῆς οιὸς, ᾧ προὔχριον, ες μεσην φλογα. Soph. Tr. 709
Προχυτη. Vid. Ουλοχυται.
Πιερὰς δε προχυτας,—Eur. I. A. 955.
Προχυτης (κυλιξ)
Κιρναντων προχυταισιν εν αργυρεοις. Ath. 11.

Προχυτὸς
Η, και επὶ ρίον ὦσεν αναξ εκαεργος Απολλων
Πετρῃσι προχυτῇσιν—Hom. A. 383.
Προχωρεω Vid. Προερχομαι.
Ημῖν δε δοξας εὖ προχωρῆσαι δομος. Eur. Herc. 487.
Πρυλις. Πρυλέες
—Κουρητές γε περὶ πρυλιν ωρχησαντο. Call. 1. 82.
—Εκατον πολεων πρυλεεσσ' αραρυῖαν. Il. ε. 744.
SYN. Ενοπλιος.—ὁπλῖται πεζοί. προμαχοι.
EPITH. Εγρεμοθοι.
Πρυμνα, (ναῦς.)
Ως αρα τῆς πρυμνη μεν αειρετο,—Od. ν. 84.
—Οι δ' εις πρυμναν εφοβηθεν. Hom. VI. 48.
—Εν πρυμνῃ πολεως. Aesc. S. T. 2.
SYN. Αντιπρωρον.—αρχή.
Πρυμναῖος.
—Πρυμναιοισι κορυμβοις. Ep.
SYN. Πρυμνησιος, πρυμνητικός.
Πρυμνησιον.
—Παρὰ πρυμνησια νηὸς. Il α. 476.
SYN. Εχμα. πεῖσμα.—τα απογεια σχοινια, γυαια.
Πρυμνητὴς.
—Πρυμνητὴν χθονός. Aesc. Eum. 768.
Εκ τοῦδ' αναψομεσθα πρυμνητην καλων. Eur. Andr. 770.
SYN. Κυβερνητης αρχων.—πρυμνησιος.
Πρυμνόθεν, Πρυμνηθεν.
—Κατ' ουραν ἑλκεται Αργὼ Πρυμνόθεν.—Arat.
Πρυμνος.
Πρυμνὸν ὑπερ θεναρος—Il. ε 339.
Πρυμνοτατον κατα νωτον—Od. ρ. 463.
SYN. Εσχατος, πυματος.
Πρυμνοῦχος.
—Ωχετ' εκ δομων αγων
Πρυμνοῦχον Αυλιν.—Eur. El. 1022.
Πρυμνωρεια
—Εν πρυμνωρειῃ πολυπιδακος Ιδης. Il. ξ 307.
EXP. Τα εσχατα και κατωτατα τῶν ορῶν.—υπωρεια. πὲς ορυς.
Πρυτανεῖα τα.
Θείς μοι πρυτανεῖα,—Ar N 1138.
EXP. Τα αργυρια διδομενα ὑπο των δικαζομενων.
Πρυτανειον.
—Το δε λυχνιον εν Πρυτανειῳ. Theoc. 21. 36.
Πρυτανευω
—Μεγα δε πρυτανευσεμεν αθανατοισι. Hom. A. 68.
Ην μη περι ειρηνης γε πρυτανευσητέ μοι. Ar. A. 60.

SYN.

SYN. Αγω, διευθυνω, διοικέομαι, διαγω.—διωκω—πρασσω, χρηματιζω.—επιστατεω, παρεχω. προστατευω, ταμιευω, βασιλευω.—φυλασσω.

Πρυτανις.

—Νεομοιά τε, Πρυτανιν τε. Il. ε. 678.

Πρυτανις.

—Μακαρων πρυτανις. Aesc. Pr. 169.

SYN. Διοικητὴς, αρχων, βασιλεὺς, εξαρχος, προστατης, φυλαξ ταμιας.

Πρωην.

Ος πρωην μεν εμοί τε και Ηρη σ]εῦτ' αγχρανων

Τρωσι μαχησασθαι.—Il. ε. 832.

Πρὰν ποκα τον χαριεντα τραχων εφθαξα Φιλῖνον. Theoc. 2. 115.

SYN. Αρτιως, προσαρτιως, νεωσὶ, ε προ πολλῦ. πρωϊζα.

Πρωθηβης.

Παιδας πρωθηβας πολιοκροταφυς τε γεροντας, Il. Θ. 518.

SYN. Πρωθηβος, εφηβος, νεος. αρτι ακμαζων. ακμαιος.

Πρωΐ.

Πρωΐ δ' ὀπ' νοΐσι—Ib. 530.

Ανσαμενα πρω—Ar. Av. 132.

SYN. Πρωΐθεν, πρωιας (ωρας,) εωθεν. ὑπολαμπεσης ημερας.

—Νεον ηματος αρομενοιο. Apoll.

Πρωϊζα. Vid Πρωην

Χθιζα τε και πρωϊζα—Ib ϐ. 303.

Πρωϊμος, Πρωΐος, Πρῷος.

Δεῖται δε και των χαρπιμων,

Ατ]α μή 'ςι πρωϊμα. Ar. V. 264.

—Πρωΐος ὑπνος Ep.

Πρωιων σιχυων. Ar. Pa. 1001.

—Ην εί ειδησα Πρωΐον—Il. ο 470.

SYN. Ορθριος.—προσφατος.—πρωρερος.

Πρωκτὸς.

Σαλπιγξ ὁ πρωκ]ὸς εςιν αρα των εμπιδων. Ar. N. 165.

SYN. Πυγὴ, μολυνιν, κυσθος, κυσος, ἑδρα, αρχὸς. ορρὸς. γλυτὸς. κῶλος.

Πρων, Πρωων. Vid. Πρωων.

—Ωσπερ πρων ισχανει ὑδωρ

Τλιοις πεδιοιο διαπρυσιον τετυχηκώς. Il. ρ. 747.

—Και πρωονας ακρυς. Ib. μ. 282.

SYN Βυνὸς. ὑλωδης τοπος. εξοχὴ ορυς.

EPITH. Ακρολοφος, βυϐοτης, βυσσηεις, δυσϐατος.

—Τον αμφιζευκτον—αμφοτερας ἁλιον

Πρῶνα κοινὸν αιας. Aesc.

Πρὼξ.

—Μὴ πρῶκας σιτιζεται, ὡσπερ ὁ τετ]ιξ. Theoc. 4. 16.

SYN. Λιϐὰς, ς]αλαγμὸς ς]αγων δροσυ.

Πρῷρα.

—Εις ικρια νηὸς εϐαινον Πρωρης—Od μ. 229.

EXP. Το εμπροσθεν τῆς νεὼς.—προσωπον.

EPITH. Κυανεμϐολος, εναλος.

Πρωραθεν.

Ηε και εκ πρωραθεν, η ὁππα θυμὸς ἑκαςω. Theoc. 22. 11.

Πρωρατευω.

Κἀτ' εντευθεν πρωρατευσαι

Και τας ανεμυς διαθρῆσαι,

Κἆτα κυϐερνᾶν αυτὸς ἑαυτῷ. Ar. Eq. 540.

SYN. Πρωρευω. κηδευω.

Πρῶτα, Πρῶτον.

—Επειδὴ πρῶτα τομὴν εν ορεσσι λελοιπεν. Il. α. 235.

Ουρῆας μεν πρωτον επωχετο,—Ib. 50.

Πρωταγ]ελος.

—Φαρμκθὶ ροδων πρωταγ]ελὸς εςι. Ep. l. 1.

Πρωταγριον.

Τῦτό κεν Αρτεμιδες πρωταγριον αξιον ειη. Cal. 3. 104

Πρωταιχμια τα.

Δοθεῖσα πρωταιχμια τῷ πυργοσκαφῳ. Lyc. 469.

Πρωταρχος.

Τμνῦσι δ' ὑμνον δωμασι προσημεναι

Πρωταρχον ατην.—Aesc. Ag. 1201.

SYN. Αρχὸς.—αρχικὸς, κυριος.

Πρωτεσιλαος.

Τῶν αὖ Πρωτεσιλαος αρηΐος ηγεμονευε. Il. ϐ. 698.

EPITH. Αρηΐος, αιπεινὸς, πὺς, μεγαθυμος. Θεσσαλος.

PHR. Γραϊκων αριςος.—ποιμενων αλαςωρ. Lyc.

Πρωτεὺς.

Πωλεῖται τις δεῦρο γερων ἁλιος νημερτης,

Αθανατος Πρωτεὺς Αιγυπ]ιος, ὅςε θαλασσης

Πασης βενθεα οἶδε, Ποσειδαωνος ὑποδμώς. Od. δ. 385.

EPITH. Μαντιπολος, πολυμορφος, πολυτροπος, παντοπορος, φαρμακοεις.

Πρωτέος ιφθιμυ,—αλιοιο γεροντος μαντιπολος γερων.

Φαρον μεν οικῶν νῆσον, Αιγυπ]υ δ' αναξ,

Ος τῶν κατ' οἶδμα παρθενων μιαν γαμεῖ

Ψαμαθην, επειδὴ λεκτρ' αφηκεν Αιολυ. Eur.

—Συλλεκτροιο Φλεγραιας ποσις. Lyc.
Πρωτεὺς γαρ μελεεσσι τυπον μιμηλὸν ὑφαινων.—
Και δεμας αλλοπροσαλλον εχων σκιοειδεῖ μορφῇ
Φριξε λεων, αυτο καπρος, ὕδωρ ρει.—κ. λ. Nonn. l. 43.
Πρωτεα κικλησκω, ποντε κλῆϊδας εχοντα—
Υλην αλλασσων ιερὴν ιδεαις πολυμορφοις,
Παντιμος πολυβουλος, επισαμενος τά τ' εοντα.
Οσσα τε προσθεν εην, ὅσα τ' εσσεται ὕστερον αὖτις. Orph. H.

Πρωτηροτης.
Ουτω κ' ὀψαροτης πρωτηροτῃ ισοφαριζει. Hes. ε. 488.

Πρωτιστα.
Φοινιξ μεν πρωτιστα Διῒ φιλος—Il. ι. 168.
SYN. Μαλιστα, μαλα, σφοδρα.

Πρωτογαμος
Πρωτογαμον δ' αιζηὸς αγων ες δεμνια κουρην, Orph.

Πρωτογενεια. Vid. Φυσις. Πρωτογενὴς.
Πρωτεα—Πρωτογενῆ,—Orph. H.

Πρωτογονος.
Αρνῶν πρωτογονων ρεξειν κλειτὴν ἑκατομβην. Il. δ. 102.
SYN. Πρωτογεινητος, πρωτογενὴς, προτερηγενὴς, πρωτοτοκος.—νεος. πρωϊμος.

Πρωτογονος.
Πρωτογονον καλεω διφυη, μεγαν, αιθεροπλαγκτον.
Ωογενῆ, χρυσεαισιν αγαλλομενον πτερυγεσσιν
Ταυροβοαν, γενεσιν μακαρων θνητων τ' ανθρωπων, κ. λ. Orph. H.

Πρωτοθρονος.
Χησιας, Ιμβρασιη, πρωτοθρονε—Call. 3. 228.

Πρωτοκτονος, Πρωτοσφακτος
Πρωτοκτονοισι προστροπαῖς Ιξιονος. Aesc. Eum. 721.
Λυκοις τε πρωτοσφακτον ορκιον σχασας. Lyc. 329.

Πρωτοκυων
Τῆς αρετης ειναι φησιν ὁ πρωτοκυων. Ep.

Πρωτολειος.
Αιχμαις τα πρωτολεια δρεψας ξιφος. Lyc. 1228.
Τῶν σῶν δε γονατων πρωτολεια θυγατερ, Eur. Or. 382.
EXP. Αι πρῶται τῆς λειας απαρχαὶ.—παντα τα πρῶτα.

Πρωτομαντις.
Την πρωτομαντιν Γαῖαν.—Aesc. Eum. 2.

Πρωτομεδεια.
—Και Ακταιη, και Πρωτομεδεια. Hes. Θ. 249.

Πρωτομισθος.
Τον πρωτομισθον χάρα δρεψας στρατόν. Lyc. 1384.

Πρωτομορος.
Τοι δ' αρα πρωτομοροι. Aesc. Per. 568.

Πρωτοπαγης
—Διφροι, καλοὶ, πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες,—Il. ε. 194.

Πρωτοπειρος.
Καινὰς ἑταιρας πρωτοπειρους τῆς τεχνης. Ath. 13.

Πρωτοπημων.
Ταλαινα παραπεσὰ πρωτοπημων. Aesc. Ag. 232.

Πρωτοπλαστος.
Εξ ἧ πρωτοπλαστος ανὴρ γενετο,—Sibyl. 1.
SYN. Πρωτοκτιστος.

Πρωτοπλοος.
Πρωτοπλους πλατα. Eur. Andr. 865.

Πρωτοπορος.
Πρωτοπορε—νεοτητος—Ath. 13.

Πρῶτος.
Αυτίκ' εγω πρῶτος κελομην θεὸν ἱλασκεσθαι. Il. α. 386.
—Γεννητειρα πρῶτον Μητέρα—Man. 1. 329.
SYN. Νεος. ακμαζων—προτερος.

Πρωτοτόκος, Πρωτοτροφος.
—Ως τις περὶ πορταχι μητηρ
Πρωτοτόκος κινυρὴ,—Il. ρ. 5.
Ητοι πρωτοτοκους η πρωτοτροφους αναφηνει, Man. 3. 9.

Πρωτοφανης. Vid. Σεληνη.

Πρωτοχυτος.
Εμπλησας οινε πρωτοχυτοιο καδας. Ep. l. 6.

Π Τ

ΠΤΑΙΡΩ.
Τηλεμαχος δε μεγ' επταρεν. Od. ρ 541.
Επταρον εις ανεμους,—Ep. l. 1.
SYN. Πταρνυω, πταρνυμι, πταρνυμαι. επιπταιρω.

Πταῖσμα.
Πολλὰ φερειν ειωθε λογος θνητοῖσι βροτοῖσι
Πταισματα. τῆς γνωμης κυρος ταρασσομενης Theog. 1226.
SYN. Πτῶσις, σφάλμα, παραπτωμα, πεσημα, σφαλμα. προσπταισμα, ενπταισμα, προσκρουμα. βλαβη, λυπη, λωβη, εγκοπὴ, εγκομμα, προσκοπὴ, προσκομμα, κακοπαθεια, πλημμελεια.

λημα, αμαρτημα, αλιτροσυνη. παρακινησις. προσβολη.

Πταιω.

Πᾶσα λιθος πταιοισα ποτ' αρβυλιδεσσιν αειδει. Theoc. 7. 26.

SYN. Επιπταιω, προσπταιω, διαπταιω, παραπταιω, περιπταιω, προσκρεω, προσβαλλω, επαγω, αμαρτανω, προσκοπτω, σφαλλομαι, σφαδαζω, συνολισθαινω, κακοπαθεω, αποτυγχανω.

Πταρμὸς.

—Πταρμόν τ' ορνιθα καλειτε. Ar. Av. 721.

Πτελας.

Κραντῆρι λευκῷ τὸν ποτ' εκτανε πτελας. Lyc. 833.

SYN. Καπρος.

Πτελεα.

—Περὶ δὲ πτελεας εφυτευσαν. Il. ζ. 419.

EPITH. Αιπεινὴ, ευφυλλος, ευφυής.

Πτελεατικὸς.

Τον Πτελεατικὸν οἶνον απὸ κρητῆρος αφυξω. Theoc. 7. 65.

Πτελεὸν.

—Ηδε Πτελεὸν λεχεποιην. Il. β. 697.

Πτερελαος.

—Ταν Πτερελαω

Αμφιτρυων καλὸν ὅπλον απεσκυλευσε πεσόντος. Theoc. 24. 4.

Πτερινος.

—Ευπαγει κυκλω πτερινω—Eur. Or. 1440.

SYN. Πτερωτὸς, πτεροεις, πτερυγωτὸς, πτερωτὴς, καταπτερος, πτιλοφορος, πτεροφόρος, πτηνός.

Πτερις.

—Απαλὰν πτεριν ὧδε πατησεις. Theoc. 5. 55.

Πτερνα.

Ες σφυρὸν εκ πτερνης.—Il. χ. 397.

SYN. Πτερνις, σφυρὸν, ταρσὸς.—δολος—πατος.—ριζα.

Πτερνογλυφος.

Πτερνογλυφον δε ιδων Καλαμινθιος,—Hom. B. 222.

Πτερνοτρωκτης.

—Θυγατηρ Πτερνοτρωκτου βασιλῆος. Ib. 29.

Πτερνοφαγος.

Υδροχαρις δέ τε περνε Πτερνοφαγον βασιλῆα. Ib. 224.

Πτεροδονητος.

Αερια—και πτεροδονητα. Ar. Av. 1390.

Πτεροεις.

—Επεα πτεροεντα προσηυδα. Il. α. 201.

—Επος επτερωμένον. Ar. R. 1434.

SYN. Κοῦφος, ταχύς, πτερινὸς, τανυσιπτερος, τανυπτερυξ, ευπτερος.

Πτερὸν.

Τῶν νεες ωκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν, ηὲ νοημα. Od. η. 36.

SYN. Πτερυξ, πτερυγιον, πτερον, πτιλον—μασχαλη—πτερωμα—σκηνη.

EPITH. Αριπτοιητον, φοιτὰς, ταχυ, ευκηλον, κοῦφον.

Πτεροποικιλος.

Ορνιθες—πτεροποικιλοι. Ar. Av. 411.

Πτεροπους.

Ερμῆς ὁ πτεροπους—Ep. I. 4.

Πτερορρεω. Πτερορρυεω.

Ουκ, αλλα τον χειμῶνα παντα τὰ 'ρεια

Πτερορρυεῖ τε, κ' αῦθις ἑτερα φυομεν. Ar. Av. 106.

Πτεροφόρος. Vid. Πτεροεις.

Δρομαδες ω πτεροφόροι

Ποτνιαδες θεαὶ. Eur. Or. 317.

Πτεροφόρον Διὸς βελος. Ar. Av. 1711.

Πτεροω

Αλλα πτερου με ταχεσι και κουφοις πτεροις. Ib. 1453.

Λογοισί τ' ἆρα και πτεροῦνται;—Ib. 1446.

SYN. Αναπτεροω.—κουφιζομαι.

Πτερυγιζω.

Αλλα φλυαρεῖς και πτερυγιζεις—Ib. Pl. 574.

SYN. Διαπτεροω.—μηδὲν ανυω.

Πτερυγωτος. Vid. Πτερινος. Πτεροεις.

Αλλα γαρ ἐςιν μοι χρησμὸς περὶ σου πτερυγωτὸς. Ib. Eq 1084.

Πτερυγωκὴς.

Τον πτερυγωκῆ τόνδ' οιωνὸν. Aesc. Pr. 286.

SYN. Ταχὺς, εὔπτερος, πτεροεις, ταχυπτερος, ωκυπτερος.

Πτερυξ. Vid. Πτερον.

Την δ' ελελιξαμενος πτερυγος λαβεν αμφιαχυῖαν. Il. β 316.

EPITH. Ανθοφυὴς, αλλοπροσαλλος, ευναια, ελαφρα, θοα, θαρσαλέος, λαιψηρα, λαλος, λιγυφθογγος, ιθυπορος, ξουθα, ραδινα, σκιερα, ὑψιπορος, ψυχοφυης

—Πτερυγων ζευγος επωμαδιον. Ep.

Πτερυσσομαι.

Οικτρα δε πεμφιξ Ταιναρου πτερυξεται. Lyc. 1106.

SYN. Αποπτερυσσομαι, εκπτερυσσομαι.—ευφραινομαι.

Πτερωμα.

Τοῖς Ταρταρειοις βεκολου πτερωμασι. Ib. 56.

SYN. Πτερωσις—βελος.

Πτερωσις.

Πτερωσις.
Τις ἡ πτερωσις;—Ar. Av. 97.
Πτερωτος. Vid. Πτερινος, Πτεροεις.
—Πτερωτὸς Αιδας. Eur. Alc. 263.
—Πτερωτὸς φθογγος εξακουεται. Ar. Av. 1198.
Πτημι, Πταμαι.
Ωκὺς δ' εκ μελεων θυμὸς πτατο.—Il. ψ. 880
—Ψυχὴ δ' εκ σωματος επτη Hom. B 207.
SYN. Ιπταμαι, πετομαι.—διερχομαι.
Πτηνολετις.
—Πτηνολετιν νεφελην Ep. I. 6.
Πτηνοπεδιλος Vid. Ερμης.
Πτηνὸς. Πτηνὰ τα.
—Η τις πτηνὸς οιωνός.—Soph. An. 1094.
—Πτηνῶν τ' αγελας. Eur. I. 106
SYN. Πετεινὸς, πτερινος, ταχύς. ορνεον.
Πτησσω.
Αλλ' ὁπότ' αν πτηξωσι χελιδόνες εις ἑνα χῶρον. Ar. L. 771.
Το σον—κἀν ὑπτω πτησσων δορυ. Lyc. 280.
—Πτῆξε δε θυμὸν ενὶ στηθεσσιν Αχαιῶν. Il. ξ. 40.
SYN. Πτωσσω, εκπτησσω, καταπτησσω. φευγω. πτοεω. καταπληττω. φοβεομαι. ταπεινουμαι.
Πτιλον.
Υπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαινουσαι πτιλα. Lyc. 25.
SYN. Πτερον, κωπη. ἁρμενον.
Πτισανη, Πτισανος.
Τας κριθὰς ποιει τοῖς τεκνοις πτισανην. Ep. l. 2.
—Εν δέ τε οἱ κοτυλην πτισανοιο χεασθαι. Nic.
Πτοεω, Πτοιεω.
Μη τίς σ' ιδη στερχουσαν επτοημενην. Eur. I. A. 1028.
—Τῶν δε φρενες επτοηθεν. Od. χ. 298.
SYN. Πτησσω, εκπληττω, πτωσσω. αποπτοεω, διαπτοεω, εκπτοεω, καταπτοεω. ατυζω. φοβεω.
Πτολεμαιος
Ευρυμεδοντ υἱὸς Πτολεμαιου Πειραϊδαο. Il. δ. 228.
EPITH. Αρειος, αιχμητης, αγηνωρ.
Μισθοδοτας Πτολεμαῖος ελευθερω οἷος αριστος.
Ευγνωμων, φιλομουσος, ερωτικὸς, ες ακρον αδύς.
Και πυματος, και μεσσος, ὁ γαρ προφερεστατος ανδρῶν.
Ξανθοκομος Πτολεμαῖος, επισταμενος δορυ παλλειν.
—Επεὶ πάρα μυρια ειπειν
Οισι θεοὶ τον αριστον ετιμησαν βασιληων,
Εκ πατερων' οἷος μεν εην τελεσαι μεγα εργον
Ο Λαγιδας Πτολεμαῖος.—κ. λ. Theoc. 17.

Πτολεμαΐς.
Διζεσθαι, φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱα πατρὸς
Παυσανιν' δηεις δ' αυτὸν εν ευσεβεων. Call. Ep. 15.
Πτολιεθρον, pro Πολιεθρον.
—Ευτ' αν πτολιεθρον ἑλωμεν. Il. ς. 228.
SYN. Πολισμα
EPITH. Αιπὺ, αιπεινὸν. ἁλιστεφανον, αρειον, εραλον, επηρατον, εὐκτιτον, εὐκτιμενον, ευναιομενον, επηρατον. ἱερὸν, ἱμερτὸν, ὑψιπυλον.
Πτολιπορθιος. Πτολιπορθος, Πτολιπορθης.
Φασθαι Οδυσσῆα πτολιπορθιον εξαλαωσαι. Od. ι. 504
—Ανα δ' ὁ πτολιπορθος Οδυσσεύς. Il. ς. 278.
Μητ' ουν πτολιπορθης Aesc. Ag. 480.
SYN. Πολιπορθος, τειχεσιπληκτης, πυργοδαϊκτος, ανδρειος.
Πτορθος.
Εκ πυκινῆς δ' ὑλης πτορθον κλασε χειρὶ παχειη. Od. ζ. 128.
SYN. Κλαδος, κλαδισκος. κλὼν. οροδαμνὶς, ερνος.
Πτυγμα.
Προσθε δέ οἱ πεπλοιο φαεινῦ πτυγμ' εκαλυψεν. Il. ς. 315.
SYN. Πτυξ. πτυχὴ, πτυξις, επιπτυχὴ, πλοκή. πλεξις. διπλωμα.
Πτυκτὸς.
Γραψας εν πινακι πτυκτῷ θυμοφθορα πολλά. Il. ζ. 169.
SYN. Πλεκτὸς, ευπλοκος.
Πτυξ. Vid. Πτυγμα
Εξ δε διὰ πτυχας ἠλθε δαΐζων χαλκὸς ατειρής. Il. π. 247.
Πτυον.
Αυθις εγὼ παξαιμι μεγα πτυον—Theoc. 7. 156.
Ως δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν—Il. ν. 588.
SYN. Πτυαριον, λικνον.—πλατη.—θριναξ.
Πτυσσω.
Η μεν τον πτυξασα και ασκησασα χιτῶνα. Od. α 439.
SYN. Επιπτυσσω, συμπτυσσω, πλεκω, καταπλεκω.—καλυπτω.
Πτυχὴ.
—Ναπαιαις εν Κυθαιρῶνος πτυχαῖς, Soph. Oed. T. 1045.
SYN. Πτυγμα—κοιλωμα.—στοα. περιβολή.
EPITH. Υποκολπιος. κλεινή.
Πτυω.
Αιμα παχὺ πτυοντα.—Il. ψ. 697.
SYN. Αναπτυω, αποπτυω, διαπτυω, εκπτυω, καταπτυω, ατιμαω.—πυτιζω, πτυελιζω.

Πτωχαζω.

Πτωκαζω.
Ου μεν Τυδεῖ γ' ὧδε φιλον πτωκαζεμεν ἦεν. Il. δ. 372.
SYN. Καταπτωσσω, δειλιαω, πτησσω.

Πτῶμα.
Πιπτεσι βροτῶν
Χ' οἱ πολλα δεινοὶ, πτωματ' αισχρ' όταν λογες
Αισχρὺς, καλῶς λεγωσι τῦ κερδυς χαριν. Soph. An. 1058.
SYN. Συμπτωμα, πταῖσμα· παθος. νεκυς. πτῶσις. καταπτωμα. καταπτωσις, ὑποπτωσις, ερειπιον.

Πτωξ.
Ον τε και ὑψόθ' εοντα ποδας ταχὺς εκ ελαθε πτωξ
Θαμνῳ ὑπ' αμφικομῳ κατακειμενος—Il. ρ. 676.
—Η πτῶκα λαγωὸν Ib. χ. 310.
SYN. Λαγωός—δορκας—δειλός.

Πτωσιμος.
Οταν δ' απευκτα πηματ' αγγελος πολει
Στυγνῷ προσωπω πτωσιμυ στρατῦ φερῃ. Aesc. Ag. 1131.
SYN. Πτωτὸς, δυτικὸς, ευκαταπτωτος, ευκινητος, φθαρτὸς, ερειψιμος, εφημεριος, επικηρος.

Πτωσσω.
Τι πτωσσεις; τι δ' οπιπτευεις πολεμοιο γεφυρας. Il. ε. 634.
SYN. Καταπτωσσω, πτωκαζω, πτησσω, καταπτησσω, δειλιαω, αποδειλιαω, κρυπτομαι.

Πτωχὰς.
Πτωχασιν αιθυιαι βιον δυσζηλον εχοντες. Hom. XLII. 2.

Πτωχεια.
Ουκῦν δὴ σε της πτωχειας
Πενιαν φαμεν ειναι αδελφην. Ar. Al. 549.
SYN. Αχρεια, χρεια.

Πτωχευω.
Πτωχευω δ' ανα δῆμον;—Od. τ. 73.
SYN. Αιτιζω, επαιτεω, απορεω.

Πτωχικὸς. Vid. Πτωχὸς.
—Αγυρτης, πτωχικὴν εχων στολὴν. Eur. Rh. 503.

Πτωχοποιὸς.
Και πτωχοποιοὶ.—Ar. R. 867.

Πτωχὸς.
—Προς γαρ Διὸς εισιν άπαντες
Ξεινοί τε, πτωχοί τε. δοσις δ' ολιγη τε φιλη τε. Od. ζ. 208.
—Τυτε πολὺ πολὺ πτωχιστερον. Ar. A. 424.
SYN. Επαιτης, προίκτης. πενης. αχρημων.
EPITH. Λευγαλεος, κακοειμων, βιοπλανὴς, ταλαιπεριος.

Πτωχοὶ, ανιηροὶ, δαιτῶν απολυμαντῆρες. Mar.
Ηλθε δ' επὶ πτωχὸς πανδημιος, κ λ. Od. σ. 1. vid. Ιρος.

Π Υ

Πυγαργος.
Και δή σε ταυτην Αχερυσια τριβος
Καταιβατις πυγαργον—ξενωσεται. Lyc. 90.
SYN. Δειλὸς αισχρὸς, ανανδρος, ασθενής.

Πυγὴ.
—Ες κυνὸς πυγὴν ὁρῶ. Ar. Ecc. 255.
SYN. Πὺξ, πυγαῖα τα, προχῶναι. πρωκτὸς. —καθισμα.

Πυγιδιον.
—Επ' ακρων
Τῶν πυγιδιων εκαθησθε. Ib. A. 638.

Πυγμαῖοι.
Ανδρασι Πυγμαιοισι φονον και κῆρα φερυσαι. Il. γ. 6.
SYN. Πυγονιαῖοι, πηχυαῖοι, πυγυσιοι.
Πυγμαιων ολιγοδρανεων αμενηνα γενεθλα. Opp.
Θρηικιοις γερανοισιν εοικότες· ουτε φυγῦσαι
Χειμεριην μαστιγα και αιθερην χυσιν ομβρυ
Πυγμαιων αγεληδὸν επαΐσσυσι καρηνοις
Τηθυος αμφι ρεεθρα· και οξυοεντι γενειω
Ουτιδανῦ ολεκυσι λιποσθενὲς αἷμα γενεθλης.
Nonn. l. 14.

Πυγμαχια. Vid. Πυκτευω.
Αυταρ ὁ πυγμαχιης αλεγεινῆς θῆκεν αεθλα. Il. ψ. 653.
SYN. Πυγμὴ. παλη.
EPITH. Απηνὴς, επηρατος, πυριμαχος, ὑπερoπλος, χαλκὴς, χαροπὴ.

Πυγμαχος.
Ου μεν πυγμαχοι εσμεν αμυμονες, υδὲ παλαισαι. Od. θ. 245.
SYN. Πυκτης, αθλητὴς, αγωνιστὴς. παγκρατιστης.

Πυγμὴ.
Πυγμῇ νικησαντα—Il. ψ. 669.
SYN. Πυγμαχια—κονδυλος. γρονθος.

Πυγοστολος.
Μηδε γυνή σε νοον πυγοστολος εξαπατατω. Hes. ε. 371.
SYN. Προαγωγὸς. μαυλιστρια. εταιρα.

Πυγυσιος.
Βοθρον ορυξαι όσον τε πυγυσιον ενθα και ενθα. Od. κ. 517.
SYN. Ισοπηχυς.

Πυελος.
Πυρὸν ερεπΊομενης παρὰ πυελκ ἦχι παρος περ. Ib. τ. 553.
—Θερμὸν ες πυελον γαρ εληλυθε—Laer. l. 10.
SYN. Ρεῖθρον, ευαξ—θῶκος.—σκυφος.—λαρναξ. ορυγμα, εμβατη—θηκη.—πυελίς.
Πυετια.
—Η απὸ νεβρῦ Πυετιην τμηξαιο,—Nic.
SYN. Πυας, οπος, πητυα.
Πυθαγγελος.
Πυθαγγελος δὲ—Ar. R. 87.
Πυθαγορας Vid. Σιωπή.
Κἀγὼ Πυθαγορας ὡς εκελευε λεγω. Call. Fr.
Πλημμυρων νοερησι μελιδοσιν—Ep. l. 5.
EPITH. Σοφος, πανσοφος, Σαμιος.
Πυθαγορίζω.
—Μετ' εκεινε Πυθαγορίζω. Athen. l. 4.
Πυθαγορισμός.
—Πυθαγορισμοὶ και λογοι. Ib.
Πυθαγορειος, Πυθαγορικός, Πυθαγοριστης.
Τῶν Πυθαγορειων εις,—Ib.
Τῶν Πυθαγορικῶν δε τυχον αθλιοι τινές. Ib.
Τοιυτος πρωαν τις αφικετο Πυθαγοριστὰς
Ωχρὸς κανυποδατος, Αθηναῖος δ' εφατ' ἦμες. Theoc. 14. 5.
Πυθεδων.
Πυθεδονας κατεχευε δυσαλθεας αἱ δ' επὶ γυιης
Ισοροι βοσκονται,—Nic.
SYN. Ολοφυγδὼν, φλυκτὶς, ἀνθρακιον, εξανθημα. σηπεδων.—απελος.
Πυθικὸς, Πυθιας, Πυθιος
Αθλοισι Πυθικοῖσιν—Soph. El 49.
Ιτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ Ar. Av. 858.
—Και τον ανακτα
Πυθιον καλεοσιν επωνυμον—Hom. A. 373.
Πυθιων δομων. Eur. I. T. 1270.
Πυθιονικος.
Πυθιονικον τιμαν—Pind. P. 8.
Πυθμὴν.
—Δυω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. Il. λ. 634.
SYN. Βυθος.
Πυθοῖ.
Ολυμπιασιν, εν Πυλαις, Πυθοῖ—Ar. L. 1133.
Πυθοκραντος.
Και γαρ τα Πυθοκραντα δυσπαθῆ δ' ὁμως. Aesc. Ag. 1264.
Πυθοκτόνος. Vid. Απολλων.
Πυθομαντις.
Την πυθομαντιν ἑσιαν—Soph. Oed. T. 984.
Πυθοχρηστος
Ο Πυθοχρηστος Λοξιε νεανιας. Eur. I. 1218.
Πυθω.
—Σεο δ' οστα πυσει αρυρα. Il. δ. 174.

SYN. Διασηθω, καταπυθω, σηπω, διασηπω. μυδαινω, βρεχω.
Πυθω, Πυθων.
Φοιβε Απολλωνος Πυθοῖ ενι πετρηεσσα. Il. ι. 405.
Πυθοῖ εν ηγαθεη,—Od. θ. 80.
—Πυθῶνα τε πετρηεσσαν. Il. β. 519.
SYN. Δελφοι.
EPITH. Λιπαρὰ, πολυχρυσος, μηλοδόκος.
Τῶ παρα Πυθῶνος θυσεν πεδον, ἦχι δρακοντος
Δελφυνης τριποδεσσι θεῦ παρακεκλιται ὁλκὸς
Ολκὸς απειρεσιοισιν επιφρισσων φολιδεσσι
Νηῷ εν ἱμερτῳ. κ. λ. Dion. 441.
Πυθων.
—Ενθα δρακαιναν
Κτεινεν αναξ Διὸς ὑὸς απο κρατεροιο βιοῖο.
Ζατρεφεα, μεγαλην, τερας αγριον, ἣ κακὰ πολλα
Ανθρωπυς ερδεσκεν επι χθονὶ, πολλα μεν αυτὺς,
Πολλὰ δε μῆλα τανυποδ', επεὶ πελε πῆμα δαφοινόν. κ. λ Hom. M. 302.
—Δαιμονιος θὴρ, Αινος οφις.—Call.
Οθι ποικιλονωτος οινωπὸς δρακων,
Σκιερᾷ καταχαλκος, ευφυλλῳ δαφνᾳ,
Γᾶς πελωριον τερας, αμφεπει μαντειον χθονιον. Eur.
Πυκα. Vid. Πυκνῶς.
—Πυκα δ' ετρεφε δῖα Θεανώ. Il. ε. 7.
Πυκαζω.
Εκτορα δ' αινὸν αχος πυκασε φρενας ηνιοχοιο. Il. θ. 124.
SYN. Εμπυκαζω, συμπυκαζω, συγναζω, καλυπΊω, περικαλυπΊω, σκεπαζω, περιβαλλω, κοσμεω, σκιαζω, σΊεφανοω, ασφαλιζω. πυκνοω.
Πυκιμηδὴς.
Και τον μεν γραιης πυκιμηδέος εμβαλε χερσίν. Od. α 438.
Πυκινος, Πυκνὸς.
—Πυκινὴ ηρτυνετο βουλή. Il. β. 55.
—Πυκινὸς δέ οἱ ηπιος θωρηξ. Ib. ο 529.
—Ως πυκνοὶ εσίασαν αλληλοισιν. Ib. ν. 133.
—Και μηδεα πυκνά. Il. γ. 202.
SYN. Συχνὸς, σΊεγανὸς, συνηρεφὴς, συνετὸς, συνεχὴς. ασφαλὴς, πευκαλιμος, φρονιμος. δυνατος, προθελυμνος.
Πυκινοφρων.
—Ζηνὸς πυκινοφρονα βουλην. Hom. M. 535.
SYN. Δαΐφρων, περιφρων, εμφρων, περισσοφρων, πολυφρων, πυκιμηδής.
Πυκινῶς, Πυκνῶς.
—Θυρας πυκινῶς αραρυιας. Il. ι 471.
Πυκνῶς τε ποικιλυς λογυς ανευρεν—Ar. Th. 445.
SYN. Πυκα. πυκινά. πυκνά. πυκνάκις, συχνῶς. επιμελῶς, εντεχνως, δαιδαλως, συνετῶς,

τῶς, φρονιμως, πιστῶς, προφρονεως, ευφραδεως. Θαμα, αθροως, σωρηδὸν. ταρφεα.

Πυκνοπτεροι.

—Πυκνοπτεροι

Δ' εισω κατ' αυτὸν ευστομῦσ' αηδονες. Soph. Oed. C. 17.

Πυκνορρωξ. Πυκνορρωγος.

—Βοτρυν μεθυπιδακα, πυκνορρωγον. Ep. l. 6.

Πυκνοστικτος.

—Πυκνοστικτων ελαφων. Soph. Oed. C. 1149.

Πυκνοτης.

—Δια την πυκνοτητα. Ar. N. 405.

SYN. Συνεσις, φρονησις. συχνοτης, πυκνωσις. πυκνωμα.

Πυκνοω.

Παντα τροπον τι σαυτὸν

Στροβει πυκνωσας. Ib. 702.

SYN. Καταπυκνοω, πυκαζω, συχναζω, συνιστημι, πηγνυω, παχυνω, παχιοω, δασυνω. ογκοω. περιβαλλω.

Πυκνωμα.

Πεπλοισι βαρβαροισι και πυκνωμασι. Aesc. Supp. 243.

SYN. Πυκνοτης, πυκνωσις, ταρφος, δασυτης, παχυτης

Πυκταλιζω, Πυκτευω.

Προς Ερωτα πυκταλιζω. Anac. 69.

—Τίς σε σον κρατ' επυκτευσεν,—Eur. Cyc. 228.

SYN. Διαπυκτευω, πυγμαχεω, μαχομαι.

Αμφω δ' ες εν ικανον επηλυδες, αλλος επ' αλλῳ,

Ιχνεσι πειδομενοισι ποδὸς ποδα τυτθὸν αμειβων.

Χερσὶ δε χεῖρας εμιξαν, επασσυτεροισι δε ριπαῖς

Φρικτος εμπλεκεων επιβομβεε δοῦπος ἱμαντων

Ακροτατων περὶ χεῖρα. χαρασσομενης δε παρειῆς

Αιμαλεαις λιβαδεσσιν ερωνιχθησαν ἱμαντες,

Και γενυων πελε δοῦπος επὶ θρασμῷ δε προσωπε

Ευρυτερη γεγαῶτος, εκυμαινοντο παρειαί,

Οφθαλμὸν δ' εκατερθεν εκοιλαινοντο προσωπε. Nonn. l. 37.

Πυκτης, Vid Πυγμαχος.

—Ου γυνιε σων κεκλησθ' ὁ πυκτης. Theoc. 22. 69.

Πυκτὶς (ζῶον.)

—Αιλερως, εχινας, πυκτιδας. Ar. A. 879.

Πυκτὶς.

Μηδεμις γραπτῇ πυκτιδι νοσσοτροφεῖ. Ep. l. 1.

SYN. Πιτπακιον, πτυκτιον, πυκτιον, πτυχιον, πυξίς.

Πυκτοσυνη.

Η και πυκτοσυνην αλγινοεσσαν εχων. Ath. 10.

Πυλαδης

Ολβιος ην χαλεποῖσιν εν Αξηνοισιν Ορεστης

Ουνεκα οἱ ξυνας Πυλαδας ἤνυτο κελευθος. Bion.

Πυλαιμαχος.

—Η Παλλας, η Πυλαιμαχος. Ar. Eq. 1169.

Πυλαιμενης.

Παφλαγονων δ' ηγεῖτο Πυλαιμενεος λασιον κῆρ. Il. β. 851.

—Αταλαντον Αρηΐ. Ib. ε 576.

Πυλαιος.

—Ιπποθοός τε Πυλαιός τ' οζος Αρηος. Ib. β. 842.

Πυλαΐτις.

—Παλλαδος,

Τῆς μισονυμφε, Λαφριας, Πυλαιτιδος. Lyc. 356.

Πυλαρτης.

—Και Πυρασον ηδὲ Πυλαρτην. Il. λ 491.

Πυλαρτης.

Ευτέ μιν εις αΐδαο πυλαρταο προπεμψεν. Il. θ. 367.

Πυλαωρός, Πυλωρός.

Ους τρεφον εν μεγαροισι τραπεζῆας πυλαωρὲς. Il χ. 69.

—Πενθαλεων τυμβων πυλαωρες. Man. 6. 409.

Τοῖον πυλωρὸν φυλακα—Soph. Aj. 563.

SYN. Πυλαρὸς, πυλωρὸς, θυρωρὸς, φυλαξ.

EPITH. Ἱερὸς, αγκκλειτός.

Πυλη.

Αἵ ρα πυλας ειρυντο πυκα στιβαρῶς αραρυιας.

Δικλιδας, υψηλας—Il. μ 454.

—Εν ποντιαο πυλαισι. Pind. N. 10.

SYN. Θυρα, πυλων, εισοδος.

EPITH. Αρρηκτος, ανεσπτος, ακμης, ασυλητος, δικλις, καμπυλοεσσα, ζοφερης, επταπορος, ευρεῖα, ευαραρυῖα, ευωπὸς, ευγομφος, ευποιητη, πολυξεινος, πολυγλυφης, ονειρεια, μαρμαρεα, κυανεα, ολοὴ, πολυανθρωπος, σιδηρεια. χαλκεια, ευκεραος, φιλοξεινος.

Πυληγενης.

—Παρὰ καὶ Πυληγενέος βασιλῆος. Il. β. 57.

—Πυληγενέες δ' οἱ ἱπποι

Ωκυποδες φερον αρμα.—Il. ψ 503.

Πυληδοκος.

Νυκτὸς οπωπητῆρα πυληδοκον,—Hom. M. 15.

Πυληνης.

—Και Ωλενον, ηδὲ Πυληνην. Il. β. 639.

Πυλιος.

Αγρομενοι Πυλιοί τε και Αρκαδες εγχεσιμωροι. Il. η. 154.

Πυλος.

—Ο δ' αρ' εν Πυλῳ ημαθοεντι. Od. λ. 256.

EPITH. Ἱερα, ζαθεη, ηγαθεα, Νηλῆιος.

—Πτολιεθρον εΰκτιμενον Νηλῆος. Hom.

Πυλοω.

Και νῦν απαντ' εκεῖνα πεπυλωται πυλαις. Ar. Av. 1158.

SYN.

SYN. Ασφαλιζω.

Πυλωμα. Πυλων. Πυλεών.

—Προσπολοι πυλωματων. Eur. Hipp 808.

Αιπεινὴ γαρ ὁδὸς μακαρων τρηχεῖά τε πολλὸν Χαλκοδέτοις τα πρῶτα διοιγομενη πυλεωσι. Porph.

SYN. Θυρων, προδομος, προπυλον, πυλη.—σ]ερατος. Hes.

Πυλων.

Αυτὰρ επειτα Πυλωνα και Ορμενον εξεναριξεν. Il. μ 187.

Πυματος.

Ενθ' ανδρα κλῆιας πυματον λιπον,—Il. λ. 758.

SYN. Εσχατος, ὑςατος, πανυςατος, οπιςατος. τελευταῖος.

Πυνθανομαι. Πευθομαι.

—Και αλλων μῦθον ακεων Πυνθανομαι.—Od. ζ. 315.

Χαζονθ' ὡς επυθοντο μετὰ Τρωεσσιν Αρηα. Il. ε. 702.

SYN. Διαπυνθανομαι, αναπυνθανομαι, επιπυνθανομαι, εκπυνθανομαι, ακεω, ερωταω, μανθανω, διδασκομαι, ἱςορεω.

Πύξ.

—Και πὺξ αγαθὸν Πολυδευκεα. Il. γ. 237.

SYN. Πυγμη.

Πυξα.

—Ταν επὶ Πυξας Ειρφ' ὁδὸν—Theoc. 7. 130.

Πυξινος, Πυξινεος

—Ζυγον ἡρεον ἡμιονειον.

Πυξινον, ομφαλοεντα.—Il. ω. 269.

—Πυξινην πλαταγην. Ep. l. 6.

Πυξος.

Εσδομενον πυξοιο ποτὶ κλαδον—Bion. 2. 3.

Πυος.

Ην δε και πυὸς τις ενδον,—Ar. Pa. 1150.

SYN. Πυαρ, πυριατης, πυαριτης, τροφαλὶς πυον.

Πυρ.

Ηὔτε πῦρ αΐδηλον επιφλεγει ασπετον ὕλην. Il. ζ. 455.

SYN. Φλὸξ, αἶθος. ηφαιςος.

EPITH. Αΐδηλον, αμαιμακετον, ἀταλὸν, αθανατον, ακηρατον, αινὸν, αγριον, αμοτον, αεναον, αφανὲς, αεζωον, αςραπηφορον, αυτογονον, αυτοπορον, αυτολοχευτον, ανεμοτρεφες, αἰςωτηριον, αποτροπον, ατ]ολεμον, ασβεςον, γυιοβορον, γλαυκὸν, βρομεον, δηιον, δεινὸν, ενδομυχον, ευτυκον, ευηλεον, θαλερὸν, θεσπιδαὲς, ἱερὸν, κηλεον, κηλεῶν, κρατερὸν, καθαρσιον, καθαρὸν, κακὸν, λευγαλεον, λαμπετοων, μαλθακὸν, μαλερὸν, μειλιχιον, μαινομενον, θανατηφορον, λαβρὸν, δεξιον, ορφηφαγον, πρᾶον, πευκῆεν, παγκρατὲς, σ]ονοεν, σ]υγερὸν, σελαον, ὑγρὸν, ὑπερβιον, φαεινὸν, σαρκοφάγον, καρχαλεον, επιβωμιον, σ]ερεὸν, κεραυνοφαὲς, ιριγενητον, φλογερὸν, φλογωπὸν, πολυβλιβες, νυμφοκομον, θαλαμηπολον, εγκρυφον, λαῖνεον, μεγασθενὲς, χαμαιγενὲς. αιθομενον, καιομενον, δαιομενον, Αιτναῖον, Λημναῖον, Λημνιον, Ηφαιςοτευτον.

PHR.—Πυρὸς μενος αιθομενοιο.

Ολοον μενος Ηφαιςοιο. Mosc.

—Ατιηκτε πυρὸς ορμῆ Mus.

Ακαματοιο πυρὸς τηλεσκοπος αυγη. Hes.

Ουλομενοιο πυρὸς πνειοντες αυτμην. Cal.

Χερσαιοιο πυρὸς λευκαμπυκος αυγη. Opp.

—Πυρὸς δ' ολοσιπ]ολιν ατην. Tryph.

—Παντεχνε πυρος σελας,

Ανθος Ηφαιςε—Aesc.

Θαυματον τᾶμα παμφαγε πυρὸς. Eur.

Πυρὸς τ' ολοοῖο θυελλαι.—πυρὸς δηιοιο ερωη.

—Πυρὸς βρομος, αυτμη.—Hom.

Πυρα.

—Αιεὶ δε πυραι νεκυων καιοντο θαμειαί. Il. α. 52.

SYN. Πυρκαΐα, φλὸξ. εμπυρισμὸς.

EPITH. Αλεγεινὴ, αινὴ, εκατομπεδος, ευρυπεδος, Τραχινιος.

Πυραγρα.

—Ετερηφι δε γεντο πυραγρην. Il. σ. 477.

—Ευποιητον τε πυραγρην. Od γ. 434.

SYN. Οξυλαβος. λαβὶς, σαρκολαβὶς, τεμέιον, καρκινος.

Πυραθος

Αλλοτε δ' οιης

Μηδην εν πυραθοισι χεας τρυγα ευρασσασθαι. Nic.

Πυραιχμης.

Αυτὰρ Πυραιχμης αγε Παιονας αγκυλοτοξες. Il. ϐ. 848.

Πυρακτεω.

—Αφαρ δε λαβων επυρακ]εεν εν πυρὶ κηλεω. Od ι 328.

SYN. Πυρακτοω, πυροω, εμπυριζω, εμπυρσευω.

Πυραμις.

Και μεγαν αιπειὰν πυραμιδων καματον. Ep. l. 1.

Πυραμιδες—Νειλωΐδες, ακρα μετωπα. Ep. l. 4.

Πυραμος.

—Ρεεθρων Πυραμε προς εκβολαῖς. Lyc. 439.

Πυραμες. (εἶδος πλακεντος.)

—Ημετερος ὁ πυραμες. Ar. Eq. 277.

Πυρασος. Vid. Πυλαρτης.

Πυραυγὴς

Πυραυγὴς
Ηϊονας σκεπ]ουχε, πυραυγέα κυκλον ελισσων
Αιθερος επ]απορους ενὶ τειρεσιν,—Hom. VII 6.
SYN. Διαυγὴς, φεραυγὴς, πυρωπὸς, πυριλαμπὴς.

Πυραυστης.
Δεδοικα μῶρον καρτα πυραυστε μορον. Aesc. Fr.
SYN. Πυραλὶς.

Πυργηδὸν.
Οι δέ τε πυργηδὸν σφίας αυτὰς αρτυναντες.
Il. μ. 43.
SYN. Αγεληδὸν, στιχηδὸν, ιλαδὸν.

Πυργηρεω.
Δομων δ' επ' ακρων τούσδε πυργηρεμενους. Eur. Or. 1611.
SYN. Πολιορκεω, κυκλοω.

Πυργινος.
Νομιμα τα πυργινα παντ' επευθυνον. Aesc. P. 863.

Πυργοδαϊκτος.
Πολεμους πυργοδαϊκ]ους, Ib. 105.

Πυργιδιον.
Και γυπαρίοις, και πυργιδιοις,—Ar. Eq. 790.
SYN. Πυργιον, πυργίσκος.

Πυργος.
Οι δ' ὡς ουν ειδον Ελενην επὶ πυργον ιουσαν. Il. γ. 154.
SYN. Πυργωμα, πυργόβαρις, τεῖχος. ταξις.
EPITH. Αιπεινὸς, αιπυδμητος, ευπηγὴς, ευτειχὴς, αερσιλοφος, ευτμητος, ευδμητος, διϊπετὴς, θεοτευκτος, θεοδμητος, θεῖος, ηλιβατος, περισκεπὴς, πετρηεις, υψιθεμεθλος, υψηλὸς, πρὺχων.
Πυργος δ' αμφίβοντος, εμὸς δομος, κρατομηκης. Mus.

Πυργοσκαφος.
Δοθεῖσα προταιχμεῖα τῷ πυργοσκαφῳ. Lyc. 469.

Πυργοφορος, Πυργῶτις.
Ρειης πυργοφορου δεικηλον αειρεων. Ep. l. 7.
—Ορκαισι πυργῶτις. Aesc. S. T. 352.

Πυργοφυλαξ.
—Γᾶς τασδε πυργοφυλακες. Ib. 174.

Πυργοω.
Ην ποτ' επυργωσαν βελη Διὸς αιγιοχοιο. Hom. XXXVII. 3.
Αλλ' ὠ πρῶτος τῶν Ελληνων πυργωσας ρηματα σεμνά. Ar. R. 1036
SYN. Ασφαλιζομαι. υψοω, αυξω, μεγαλυνω.

Πυργωδης.
—Απ' ακρας ηκε πυργωδους πλακὸς. Soph. Tr. 277.

Πυργωμα. Vid. Πυργος.
Τειχη πατρῷα, λοξεις πυργωματα. Eur. Tro. 1174.

Πυρδαὴς.
Πυρδαῆ τινα προνοιαν, Aesc. Ch. 605.

Πυρεῖον, Πυρηϊον.
—Πυρεῖα τε χερσὶν ενωμων. Theoc. 22. 33.
Ερμῆς τοι πρωτιστα πυρηϊα πῦρ τ' ανεδωκε. Hom. M 111.
SYN. Εναυσμα, εμπυρωμα, εσχαριον, θυμιατηριον.

Πυρετος.
Καί τε φερει πολλὸν πυρετον δειλοῖσι βροτοῖσιν. Il. χ. 31.
SYN. Πυρεξια, βρυχετὸς, φλογμὸς, πῦρ.
EPITH. Ετερημερος, αιθων, κρυερὸς, πυριφλεγεθων. λαβρος, ευδρος, διακαης.
—Ολοῦ διακαυμα πυρὸς. Ep.

Πυρεσσω, Πυρετ]ω.
Ως μοι, πυρεσσω συγκεκομμένος ταλας. Eur. Cyc. 227.
SYN. Πυρεταινω, περικαιομαι. αλγυνομαι.

Πυρὴν, Πυρηνον.
Πυρῆνα στησας αυτὸν απηγχονισε. Ep. l. 2.
SYN. Πυρηνη.—ραξ, ραξ—αρμα. Hes.

Πυρηναῖος.
Τοῖς δ' επι Πυρηναιον ορος,—Dion. 288.

Πυρηνεμος Vid. Πνεις.

Πυρηφόρος, Πυροφορος
Ιξον δ' ες πεδιον πυρηφόρον—Od. γ. 495.
—Και αρουρης πυροφοροιο Il. μ. 314.
SYN. Σιτοφόρος, σταχυοτρόφος, πυροτρόφος, πολυληϊος, ευκαρπος. πυρφόρος.

Πυριατης. Vid. Πυος.
—Και πυῳ, και πυριατη. Ar. V. 708.

Πυριβρεμετος, Πυριβρομος.
—Πυριβρεμετοις ιαχοισι. Orph. H.
—Πυριβρομου πελεσσι. Orph. 1119.

Πυριγενετης, Πυριγενης.
—Πυριγενετᾶν χαλινῶν. Aesc. S. T. 213.
Τοκεων πυριγενεῖ τεμνειν παλαμᾳ
Χροα,—Eur. Or. 818.

Πυριδαπ]ος.
Πυριδαπ]ῳ λαμπαδι τερπομενοι. Aesc. Eum. 1044.

Πυριδρομος. Vid. Αστρος.

Πυριηκης.
—Πυριηκεα μοχλον ελόντες. Od. ι. 387.

Πυριθαλπης.
—Πυριθαλπέος υψοθι πετρης. Ap. 4. 926.

Πυρικαὴς
—Πυρικαέας ωλεσας ανδρας. Man. 1. 146.

Πυρικαυςος.
—Ωςε σκῶλος πυρικαυςος. Il. ν. 564.
Πυρικμητος.
—Πυρικμητοί τε λιϐητες. Call. 4. 145.
Πυριλαμπης, Πυριμαρμαρος, Πυριφεγγης.
—Πυριλαμπιος αιθερος—Man. 4. 142.
—Πυριμαρμαρος αςηρ. Ib. 93.
—Πυριφεγγεος ηελιοιο. Orph. 212.
Πυριπνεω.
Ταν πυριπνεισαν εταιραν. Eur. I. 203.
Πυριπνευςος.
Πυριπνευςοισι δαμεις αδοκητον οιςοις. Mus. 88.
Πυριπνοος, Πυριπνυς, Πυρπνοος.
Ταυρων—πυριπνοων. Lyc. 1314.
Ταυρων—πυρπνοων. Eur. M. 478.
Πυριπόλος, Πυρισπορος. Vid. Βακχος.
Πυρισπαρτος.
Νοσφι πυρισπαρτε δογματος εςιν Ερως. Ep. l. 4.
Πυριςακτος.
—Υπ' Αιτνη τῃ πυριςακτῳ πετρα. Eur. C. 297.
Πυριςατος.
Πυριςατον ταν Πελασγιαν πολιν. Aesc. Supp. 641.
Πυριφλεγεθων.
Ενθα μεν εις Αχεροντα Πυριφλεγεθων τε ρεεσι
Κωκυτός τε,—Od κ 513.
Πυριφλεγων.
—Η πυριφλεγων Ορασθαι λεων. Eur. B. 1016.
Πυριφλεκτος.
Πταιδν πυριφλεκτον αιρει. Eur. I 195.
Πυριφοιτος.
Δαιμονας—πυριφοιτυς. Orph. H.
Πυρκαια. Vid. Πυρα.
Νεκρὺς πυρκαιῆς επενηεον αχνυμενοι κῆρ. Il. η. 431.
Πυρναῖος.
Πυρναιαις ςαφυλαῖσι καλον βεϐριθεν αλωά. Theoc. 1. 46.
SYN. Ωριμος, τρωξιμος.
Πυρνον.
Πυρνον και κοτυλην.—Od ρ. 12.
—Ως αν πυρνα κατὰ μνηςηρας αγειροι. Ib. 362.
SYN. Αρτος. ψωμός. τροφή.
Πυροεις.
Σῶ δε θρονῳ πυροεντι παρεςασιν πολυμοχθοι
Αγγελοι, οισι μεμηλε βροτοῖς,—Orph. H.
SYN. Πυρινός, πυρωδης, εμπυρος, διαπυρος, πυρωτός, πυςσός, πυρρός.
Πυροεργης.
—Χαλκοτυπης—πυροεργέας ανδρας. Man. 1. 78.
Πυρορραγης.
—Ψοφῶ λαλον τι και πυρορραγές,—Ar. A. 932.

SYN. Σαθρός, αχρηςος.
Πυρός.
Υμῖν μεν προτεροισι μελιφρονα πυρὸν εθηκεν. Il. θ. 188.
SYN. Κριθὴ σῖτος.
EPITH. Ζωαρκής, μελιηδής, ηδύς, θρεψηνωρ.
Πυροτροφος. Vid. Ρεπίς
Πυροφόρος, Πυροφόρος.
Πυροφοροις—αγροις. Dolsc.
Πυροω, Πυραω.
—Καθαρῷ δε πυρωσατε δῶμα θεειῳ. Theoc. 24. 94.
Και τον λαρυγγ' ηδιςα πυρῶ τεμαχιοις. Ath. l. 1.
SYN. Καθαιρω. καθαριζω. αναπυροω, διαπυροω, εμπυροω, εμπυριζω—καταπεπλω.
Πυρπαλαμος.
Πυρπαλαμον βελος ορσικτυπε Διός, Pind. Ol. 10.
Πυρπολεω.
Και δη πυρπολεοντας ελευσσομεν εγγυς εοντας. Od. κ. 30.
SYN. Καιω, εμπυριζω. πυρσευω
Πυρπολημα.
Τα Ναυπλιε τ' Ευϐοϊκα πυρπολημα τα. Eur. Hel. 773.
SYN. Πυρπολησις, εμπυρωσις, εμπρησις.
Πυρρασος.
—Και Πυρρασον ανθεμόεντα. Il. ϐ. 695.
Πυρριχη. (εἶδος ορχησεως.)
—Μητε πυρριχην παιζων. Suid.
Πυρριχος.
Λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος πυρριχος—Theoc. 4. 20.
SYN. Πυρρός, ερυθρός, ενερευθής, πυρρακης, πυρροθριξ, πυρροτριχος. Ξανθός.
Πυρροπιπης.
—Τον γεροντα Πυρροπιπην. Ar. Eq. 405.
Πυρρος.
Η Πυρρος απο Τροιας επανελθων. Theoc. 15. 140.
EPITH. Φθιωτιος. Ιλιοπερσης.
—Φαιδιμος ὑιὸς αταρϐεος Αιακιδαο. Cal.
—Σκυριον πτολιπορθιον Αιακιδαων,
Πυρρον Αχιλλειδην,—Christod.
Υιὸς Αχιλλῆος και επαινης Δηϊδαμ.ης. Tryph.
Πυρρός, Πυρός.
—Ετι οι περι χειλεα πυρρά. Ib. 130.
Ψῆγμα πυρὸν χρυσεον—Ep. l. 1.
SYN. Πυρσός, πυρριχος, πυραυγης, συγχροος ηελιοιο.
Πυρροτριχος. Vid. Πυρριχος.
Αμφω τώγ' ητην πυρροτριχω,—Theoc. 8. 3.

Πυρσευω.

Πυρσευω.
—Πυρσευσας φλογερὸν σελας—Eur. Hel. 1136.
SYN. Διαπυρσευω. διαπυρσω, ανακαιω, φλεγω λαμπω. δαδουχεω.

Πυρσος.
Πυρσοί τε φλεγεθουσιν επητριμοι.—Il. σ. 211.
SYN. Λαμπὰς, φανὸς, δαΐς.
EPITH. Αιθαλοεις, ανθρακοεις, αιθαλὴς, ακοντιστὴρ, αοσσητης, απηνὴς, δολιχηρης. Θελξιφοων, δασυθριξ. επητριμος. γαμηλιος, θεοφεγγὴς, πολυφεγγὴς περιθαλπὴς, ποινητωρ, ειρεσιωτης, φλογερὸς, φερεσβιος, φλογοειδης.

Πυρσος.
Κυων γενηση πυρσ᾽ εχουσα δεργματα Eur. Hec. 1272.
SYN. Πυρσεις.—πυρριχος.

Πυρσονωτος.
—Δρακοντα πυρσονωτον. Ib. Herc. f. 398.

Πυρσοτόκος
Και λιθον αντιτυπω κρυματι πυρσοτόκον. Ep. l. 6.

Πυρφορεω.—Πυρσοβολεω.
Ταδε και πυρφορει. Aesc. S. T. 347.
Κυπρογενὴς δ᾽ ακτῖνας ες αίθερα πυρσοβολουσα. Man. 4. 214.

Πυρφορος, Πυρφερὴς, Πυρφερεος.
—Τήν τε πυρφορον θεάν, Eur. Supp. 1136.
Εν δ᾽ ὁ πυρφόρος θεὸς
Σκηψας ελαυνει, λοιμὸς εχθιστος πολιν. Soph. Oed. T. 27.
Πυρφερεαις ακτίνεσσι.—Man. 4. 188.
SYN. Λαμπαδηφόρος.—πυρετοφόρος.

Πυρωδης, Πυρωπος. Vid Πυροεις.
—Πυρωδεις Διὸς αστεροπάς Ar. Av. 1743.
Πυρωπὸν Διὸς κεραυνόν. Aesc. Pr. 668.

Πυσις.
—Ονειροπόλον διά πυσιν. Orph. 599.
SYN. Βαξις, φημη, θροος, ακοὴ, πυσμα, πεῦσις, ερωτησις. ανακρισις.

Πυτιναῖος.
—Πυτιναῖα μονον εχων πτερά. Ar. Av. 799.
SYN. Λυγινος.

Π Ω

ΠΩΓΩΝ.
Ωι μοι τῶ πωγωνος, ὁν αλιθιως ανεφυσας. Theoc. 10. 40.
SYN. Υπηνὴ, γενειον.
EPITH. Διερὸς, βαθὺς, μελανθερος, κομητης, λασιος.

—Νερθε δε πωγων
Επλεθ᾽ ὑπ᾽ ανθερεῶνι χελιδονος. Nic.
Κατω δ᾽ ευρυνετο πωγων
Αμφιταθεὶς. μαλακὸς δε και ευτροχος, ουδὲ γαρ ἦεν
Οξυτενής.—Christod.

Πωγωνοφόρος.
Τυ πωγωνοφορυ Κυνικῦ—Ep. l. 2.

Πωλεω,
—Ο δέ γε πωλῶ κρομμυα. Ar. Pr. 167.
SYN. Απεμπολεω, πιπρασκω.

Πωλεομαι.
Πωλεῖται τις δεῦρο γερων.—Od. δ. 384.
Ουδε ποτ᾽ ες αγορὴν πωλεσκετο κυδιανειραν. Il. α. 490.
SYN. Πρασσομαι, πιπρασκομαι—πολευω, πορευομαι, εμπολιτευομαι, διαγινομαι, αναστρεφομαι, φοιταω.

Πωλης.
Εις ουτοσὶ πωλης,—Ar. Eq. 131.
SYN. Πωλητὴς, πρατης, απεμπολητης.

Πωλικὸς.
—Κἄπι πωλικῆς,
Ανὴρ απηνης εμβεβώς,—Soph Oed. T. 822.
Πωλικὸν ὡς ἱππος χιῶν αποσεισαμενος. Ep. l. 6.

Πωλιον,
Καὐτὸς καταψῶν αυτὸν ὥσπερ πωλιον. Ar. Pa. 73.
SYN. Πωλαριον, ἱππαριον.

Πωλοδαμνεω.
—Πωλοδαμνησεις δὲ σύ. Eur. Rh. 624.

Πωλομαχος
Της μεν πωλομαχυ, τησδε, τυραννοφονυ. Ep. l. 5.

Πῶλος.
—Πολλῆσι δε πῶλοι ὑπησαν. Il. λ 680.
Αιτε πῶλοι ταὶ κοραι. Ar. L. 1310.
SYN Μοσχος, νεοσσος, κορα
EPITH. Αδμὴς, αστομος, βαλιος, δυσηνιος, αταλὸς, ζαφλεγὴς, ζυγιος, ζυγηφόρος, νεοζυγὴς, ευχαιτης, εριπλοιητος, νεοδμὴς, μαλθακὸς, μετηνεμιος, ποικιλοδερμων, ποικιληνιος, πυρσοθριξ. στεφαφορος. ραδινὸς, ταχυγουνος, αιγληεις,
Ζευξαμενη πωλυς εριαυχενας, αιγληεντας Hom.
—Οιατε πῶλος αεθλοφόρος, αδαμαστος. Naz.
—Πῶλον αποπλυστῆρα χαλινων. Opp.
—Χρυσοδαιδαλτοις στομιοισι. Eur.
Εκτος εξ Αιτωλιας ξανθαῖσι πωλοις. Soph.

Πῶμα.
Αυτὰρ ὁ συλα πῶμα φαρετρης—Il. δ. 116.
SYN. Σκεπασμα, επιθημα φραγμὸν επιστομιον.

Πῶμα.

Πῶμα.
—Πωματος δ' ὑδρηχου. Menand.
SYN. Εκπωμα, δεπας, κυλιξ.
Πῶμα
—Βιβλινε τε πωματος. Eur. I. 1195.
Κεὶς αυτὸ χειλη πωματος κεχριμέναι. Ib. 1199.
SYN. Πότισμα, ποτον, πομα, μεθυ. εκπωμα.
EPITH. Γλυκὺ, ηξιον, ελαφινον.
Πωμαλα. Ar. Pl. 66.
SYN. Ου μη, ουδαμῶς, μηδαμῶς. ποθεν.
Πωποτε.
—Ου πωποτε μοι το κρηγυον εἶπας. Il. α. 106.
Πωρητὺς.
Πωρητὺν δ' αλεχοισι και οἷς τεκεεσσιν εθεντο. Suid. (al. πῶρος τοι γ'—)
SYN. Παθος. πενθος. ταλαιπωρια.
Πωρεω.
—Και τας ικμάδας
Πωρῦντα, και σφιγγοντα λιθωδει τροπῳ. Suid.
SYN. Λιθοποιῶ, σκληρυνω, αποσκληρυνω, σκληροω. κηδευω.

Πῶς.
Αι κεν πως αρνων κνισσης—Il. α. 66.
Πῶς τις τοι προφρων—Ib. 150.
SYN Ισως πη —πῆ, ὅπως.
Πωταομαι.
Ως τῶν αμφοτερωσε λιθοι πωτῶντο θαμειαί. Il. μ. 287.
SYN. Ιπ]αμαι, πετομαι.
Πωτηεις.
Ηδ' αρα πωτηεσσα διεπ]ατο,—Sibyl. l. 1.
Πωτημα.
—Απ]εροις πωτημασι. Aesc. Eum. 250.
SYN. Ποτη. π]ῆμα, π]ησις.
Πῶυ. Vid. Ποιμνιον.
—Αγελην τι βοῶν και πῶυ μεγ' οιῶν, Il. λ. 695.
EPITH. Αθεσφατον, βαθυμαλλον, ευρὺ, καλὸν, πῖον.
Βοσκομενων αφυλακτα πολυπλανα πωεα μηλων. Naz.
—Αλιτροφα πωεα λιμνης.
—Επακτια πωεα μηλων. Nonn.

ΡΑΒΔΗΦΟΡΟΣ. Ραβδοφόρος. Vid. Ραβδῦχος.
—Αφθιτος θεὰ
Ραβδηφοροις γυναιξιν αυδηθησομαι. Lyc. 1140.
Ραβδιζω.
Δεινὸν ταυτὶ ταυτης ραβδιζειν—Ar. L. 587.
SYN. Ραπιζω. μαστιζω. ραβδοις ξαινειν. δημοσιῳ μαστιγι τυπ]ειν.
Ραβδονομεω.
Ευλεκτρος εν μεσῳ Κυπρις
Ραβδονομει ξυνοῦσα. Soph. Tr. 525.
Ραβδος.
—Εχε δε ραβδον μετα χερσὶν
Καλὴν, χρυσειην, τῆ τ' ανδρῶν ομματα θελγει. Od. ω. 2.
SYN. Ραπὶς. ροπαλον, βακτρον. λυγος. καρφος. σπαθη. σκῆπ]ρον.—κνημη.—βελος.
EPITH. Αυθοφόρος,—βοηλατης, δινευκὸς, περιμηκης, θαμβομηκης, ευπορος, ὑπνοδῶτις.
—Δωσω περικαλλεα ραβδον,
Χρυσειην, τριπετηλον, ακηριον,—Hom. M.
Ραβδῦχος.
Χρῆν μεν τυπ]ειν τυς ραβδυχυς,—Ar. Pa. 733.

SYN. Ραβδηφόρος, ραβδοφόρος, ὑπηρετης, δημιος. αποδεικτὴς, εισηγητὴς, μαστιγοφόρος, μαστιγονόμος, βραβευτὴς.
Ραγδαῖος.
Τι ποτ' εστιν; ὡς ραγδαῖος εξεληλυθεν. Suid.
SYN. Σφοδρὸς, βιαιος, ταχὺς, κεκινημένος.
Ραγιζω.
—Αι τα Μικωνος
Αιεὶ φορτῶσαι τα ποθεσπερα ραγιζοντι. Theoc. 5. 113.
SYN. Ραγολογεω.
Ραγοεις.
—Ουδέ τι οἱ ρὼξ
Σινεται ασθενη ραγόεν δερος,—Nic.
SYN. Πολυρραγης, ρακωδης, ρωγαλέος.
Ραγολογος. Vid. Εχινος.
Ραδαλὸς. Vid. Ροδανὸς.
Ραδαμανθος, Ραδαμανθυς, Ραδαμας.
Η τεκε μοι Μινω τε και αντιθεον Ραδαμανθον. Il. ξ. 322.
—Οθι ξανθὸς Ραδαμανθυς. Od. δ. 564.
—Τυ δ', Αρτεμι, και τὸν εν ᾅδα
Κινησαις Ραδαμαντα,—Theoc. 2. 34.

Βωλαῖς ἐν ορθαῖς Ραδαμανθυος
Ον πατὴρ εχει Κρονος ἑτοῖ
μον αυτῷ παρεδρον. Pind Ol. 2.

Ραδαμανθυος ορκος.
Οις ἦν μεγιςος ορκος ἁπαντι λογω, κυων.
Επειτα χήν· Θεὸς δε σιγᾷν —Suid.

Ραδαμνος. Ραδιξ.
—Η μαλαχης ραδαμνος.—Nic.
Κοψαντες ραδικα πολυςεφεος κοτινοιο. Ib.
SYN. Βλαςὸς (τρυφερὸς,) κλαδος—αιθος.—ὀρπηξ.

Ραδινὸς.
—Αυτὰρ ἱμασθλην
Χερσὶν εχων ραδινὴν,—Il. ψ. 583.
Ποσσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν,—Hes Ϡ. 195.
SYN. Λιγυρὸς. ἁπαλὸς, ασθενὴς, λεπταλέος, αραιός. ευκινητος. ελαφρός. τρυφερός. ευμεγεθης. ευτονος. ὑψηλὸς λεπτὸς

Ραδιον, Ρᾶον.
—Και εξευρεῖν ρᾳδιον ανδρὶ σοφῷ. Theog 120.
Φῦσαι και Ͽρεψαι ρᾷον βροτὸν, η φρενας εσθλας
Ενθεμεν —Ib. 429.

Ραδιος. Ρηδιος. Ρηιδιος
Ραδια παντα Θεῷ τελεσαι—Linus.
Της ευεργεσιης ρηδιη αγγελιη. Theog. 574.
Ρηιδιόν τοι επος ερεω—Od. λ. 145.
SYN. Ευπορος, ευκολος, ευχερὴς, προχειρος.

Ραδιως. Vid. Ρηιδιως.

Ραζω.
—Αἱ μεν δῶμα κορησατε ποιπνυσασαι,
Ρασσατέ τε—Od. υ. 150.
Αιματι δ' ερραδαται τοῖχοι,—Ib. 353.
Ερραζε προς την γην.—Suid.
SYN. Ραινω—ρυζω, ροιζω, ρεγχω. τραγω. ὑλακτεω.

Ραθαμιγξ.
Ας αρ' αφ' ἱππειων οπλεων ραθαμιγγες εβαλλον.
Il λ. 536.
SYN. Ρανὶς, λιβὰς, σταγών.
EPITH. Αφροκομος, αιματοεσσα; αφανὴς, ευκαματος, ζωογόνος, ιοβόλος, λυσιπονος, ομβρηρὰ. σιωπὴ, τερψινοος.
Εκ Ͽαμινης ραθαμιγγος, ὁπως λογος, αιεν ιοισας,
Χὰ λιθος ες ρωγμὸν κοιλαινεται,—Bion.

Ραθαπυγιζω.
—Τας πρεσβειας τ' απελαυνεις
Εκ τῆς πολεως, ραθαπυγιζων,—Ar. Eq. 793.

Ραθυμια.
Σπαργανισεν δε ραθυμια, ὡς εικὸς, ατεχνες
Χειμῶν' εν κρυερῷ—Nat. Com. l. 2.
SYN. Αργια, αδρανεια, απραγμοσυνη. ραδιουργια. ανεια, κατηφεια, ανοχὴ, αμελεια.

Ραθυμος.
Ποι γαρ μενεῖς ραθυμος;—Soph. El. 964.
Ραθυμος ὢν σὺ πλουσιος, πενης εση. Sent.
SYN. Αργὸς, νωθρὸς. σχολαῖος, ὑπτιος, ὑπνηλος, αμβολιεργος. νωθροκαρδιος, αβελτερος. οκνηρὸς.

Ραιβοκρανος.
Και ταν ραιβοκρανον εὐορθυγγα κορυναν. Ep. l. 6.

Ραιβοσκελὴς. Vid. Παγκυρος.
SYN. Ραιβὸς, σκαμβὸς, ςρεβλοπους.

Ραιβὸς.
—Και ραιβοῖσι τηριταις φιλος. Lyc. 238.
SYN. Πλαγιος. αγκυλος. καμπυλος, ςρεβλὸς.

Ραιβοω.
Εν χαρμαισι ραιβωσας κερας. Ib. 563.
SYN. Επικαμπτω, κυρτοω.

Ραινω.
—Μελανι ραινων φονῳ πεδιον. Pind. Isth. 8.
—Ραινοντο δε νερθε κονιη. Il. λ. 282.
SYN. Απορραινω, διαρραινω, εκραινω, επιρραινω, καταρραινω, περιρραινω, προσραινω, ραζω, ραντιζω, βρεχω, καταβρεχω. μιλτοω.

Ραῖςα. Ρᾶςα, Ρηϊτατα. Vid. Ραδιος.
Ουτω γῦν ραῖςα διᾶγ' ὁ Κυκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν.
Theoc. 11. 7.
Ος δε κε ρηιτατ' εντανυσῃ βιὸν εν παλαμῃσι.
Od φ. 75.

Ραιςὴρ
—Γεντο δε χειρὶ
Ραιςῆρα κρατερὸν,—Il. σ 477.
SYN. Αιρα, κεςρα, τυπὰς, τυπὶς, σφυρα.

Ραιςηριος.
—Πασσαμενη ραιςηρια φαρμακα Ͽυμῷ. Ap. 3. 789.
SYN. Λυμαντηριος, ολοὸς.—τεκτονικὸς.

Ραιςοτυπος.
Ακμοσι ραιςοτυποις—Man. 1. 289.

Ραιω, Ραιομαι.
—Εθελω περικαλλεα νῆα Ραῖσαι, Od. ν. 151.
—Ὅτε μ' ερραιε κλυτὸς Εννοσιγαιος. Ib ζ. 326.
Και δη διπλᾶ συν πατρὶ ραιεται τεκνα. Lyc. 232.
SYN. Απορραιω, διαρραιω, φθειρω, αναιρεω, Ͽραυω. πορθεω.

Ρακιοσυρραπταδης. Ar. R. 866.

Ρακοδυτος.
Ρακοδυτῳ ςολῇ Πυκασθεὶς,—Eur. Rh. 712.

Ρακοεις. Vid. Βροχετὸς.

Ρακιον,
Δός μοι ρακιόν τι τε παλαιῦ δραματος. Ar. A. 414.

Ρακος.
—Δὸς δέ ρακος αμφιβαλεσθαι. Od. ζ. 178.
SYN. Ρακωμα, λαῖφος, ὕφασμα, τριβωνιον, φαῦλον — οθονη. δερμα —τρυχίον.—ρυτίς.—τὸ προσωπεῖον.
Ρακτος.
—Ου πατρὸς κοπρυς
Στεβοντα ρακτῶν βυσσαθμων ξενωσεται. Lyc. 92.
SYN. Τραχύς.
Ρακωδης.
—Και σωμα ρακῶδες. Ep. l. 7.
SYN. Καταρραφος.
Ρακωμα. Vid. Ρακος.
—Δος αυτῷ Τηλεφυ ρακωματα. Ar. A. 431.
Ραμνος.
Εν γαρ ορει ραμνοι τε και ασπαλαθοι κομοωντι. Theoc. 4. 57.
SYN. Βατος.
Ραμνουσὶς.
Αμφ' Ελενη Ραμνουσίδι θυμωθεῖσαι. Call. 3. 232.
Ραμφος.
Ραμφεσι δ' αγρωσσοντες ελλοπων θορὰς. Lyc. 598
SYN. Ρυγχος, δερτρον.
Ρανὶς.
—Υγραῖς τε πεδον ρανίσι νοτερόν. Eur. I 106.
SYN. Ραθαμιγξ, σταγὼν, σταγὼν, λιβὰς, ψεκας, σταλαγμὸς. ρασμα. ραντισμὸς. επιρραντισμος, ραντισμα, εμβρεγμα, εμβροχὴ, επιχυσις.
EPITH. Αιματορρυτος.
Πετρην κοιλαινει ρανὶς ὕδατος ενδελεχειη.
Κοιλαινει πετραν ρανὶς ενδελεχῦσα. Naz.
Ραντηριος.
Ανδρὸς σφαγιον και πεδον ραντηριον. Aesc. Ag. 1101.
Ρὰξ.
—Η ασταφιδιτιδα ρᾶγα.
Και τεταιῶν βοτρυων ρᾶγα κομισσαμενη. Ep. l. 1.
SYN. Κοκκος.
Ραπισμα.
Ες τι δὲ γαστερα σεῖο ραπισμασιν αμφιπαταξας. Ep. l. 4.
Ραπτὸς.
—Εν ραπτῷ κυτει. Lyc. 73.
SYN. Ραφεὶς, χηλευτὸς.
Ραπτω.
Εντοσθεν δε βοειας ραψε θαμειάς. Il. μ. 296.
Ουκ οφελον Τρωεσσι κοτεσσαμενη κακὰ ραψαι. Ib. σ. 367.

Ρ Α

SYN. Αναρραπτω, αποραπτω, ενραπτω, επιρραπτω, καταρραπτω, προσραπτω, συρραπτω, χηλευω, καταρτιζω.—συντιθημι, ηπαομαι.—μηχαναω, κατασκευαζω.
Ραφανη, Ραφανὶς, Ραφανος.
Ου τρωγω ραφανας,—Hom. B. 53.
—Συλλ' ισχνῶν ραφανιδων. Ar. Pl. 544.
—Δισση γάρ τ' εκ ραφανοιο γενεθλη
Μακρή τε στιφρή τε φαινεται εν πρασιῆσι. Ath. 9.
SYN. Συρμαια, κραμβη.—σπευθιον.
Ραφανιδοω.
—Ην ραφανιδωθῇ γε—Ar. N. 1079.
Ραφεὺς, Ραφιδεύς.
Κἀγὼ δικαίος τῦδε τῦ φονυ ραφεύς. Aesc. Ag. 1613.
Κερεὺς και ραφιδεὺς κατεναντιον ἦλθον αγῶνος,
Και ταχα νικῶσιν τον ξυρὸν αἱ ραφίδες. Ep. l 2.
SYN. Ραπτης, Σκυτεὺς, ακεστης, ηπητάς. μηχανητής.
Ραφὴ.
Δη τότε γ' ηδη κεῖτο, ραφαὶ δ' ελελυντο ἱμαντων. Od. χ. 186.
Κρυπταὶ και ραφαὶ εισιν,—Ap. 3. 137.
SYN. Ραμμα.
Ραφὶς. Vid. Ραφεύς.
SYN. Ακεστρα, βελονη, ηπητριον, ηπητηριον, κεντητηριον, ραφιον,—ὑποδημα.—πειρειν ραβδος.
Ραχια
—Αλιστονοις ποδος
Χριμπτουσα ραχιαισιν—Aesc. Pr. 712.
SYN. Πετρα, αλση τά.—χαραδρα.—αραγμὸς. φραγμός.
Ραχιζω.
Επαιον, ερραχιζον,—Ib. Pers. 426.
SYN. Ραχετριζω, διακοπτω, σφαζω.—αλαζονευομαι.
Ραχις.
Εν δε συος σιαλοιο ραχιν τεθαλυῖαν αλοιφῇ. Il. ι. 208.
SYN. Κλονιος, αντιστερνον, νῶτος, ψοα. οσφύς.
EPITH. Βαθυδενδρος, βαθυσκιος, δυσεμβατος, οξυπρωρος, ταναὴ, ὑγρά.
Ραχιστης.
Τυτων ἁπαντων ὁ ραχιστὴς Δημοφων. Suid.
SYN. Ραχιστὴρ, δρχοτόμος.—αλαζων, ψευστης. μεγαλυργὸς.
Ραψωδεω
—Και ραψωδεῖν εσαι τοῖς παιδαριοισι
Τυς ανδρειυς εν τῷ πολεμῳ,—Ar. Ecc. 674.
SYN. Αποραψωδεω, επιρραψωδεω, καταρραψωδεω, ᾀδω, ψευδομαι, φλυαρεω

Ραψωδος.

Ραψωδος.
—Ὁ ραψῳδὸς—κυων. Soph. Oed. T. 399.
SYN. Ομηριστής.—εποποιός.

P E

PEA, Ρεια.
—Τημόσδε Ρειη οτ᾽ ελυσατο μιτρην. Call. 1. 21.
Εν δέ σε Παρρασιη Ρειη τεκεν.—Ib. 10.
EPITH. Αρχεγονος, βαρυζηλος, δολοπλοκος, αερομορφος, ευωδιν, θεητοκος, φιλοδρομος, θεοτιμος, ηϋκομος, θιασωδης, θεσπεσιη, κλεψιτοκος, λιπαροκρηδεμνος, λεοντοβατος, ελδοδοτις, πολυποτνια, ποτνια, παμμητειρα, παμμητωρ, πανδαματειρα, πρεσβυγενης, πυργοφορος, παιδοκλόμος, ορειας, οβριμοπαις, ορεσσιπολος, ορειας, ορεσσινομος, φιλοκροταλος, φιλοσκοπελος, χοροτερπης, τυμπανοτερπης, σοφὰ, ωλυπεδιλος, Κυβελκις, Δινδυμις.
—Πλειστωνα Ρεα τεκε δια γυναικων. Sib.
Ανταια βασιλεια, θεα, πολυωνυμε μητερ
Αθανατων τε θεῶν ηδὲ θνητων ανθρωπων.—
Ρομβῳ και τυπανῳ Ρειην Φρυγες ιλασκονται.
Καί σε, ὅτ᾽ εξ ορεων μεγαν ουρανὸν εισαναβαινει,
Ζεὺς αυτὸς Κρονιδης υποχαζεται· ὡς δε και ὡλλοι
Αθανατοι μακαρες δεινὴν θεὸν αμφιεπουσιν. Ap.
Ποτνια θεὰ, θυγατερ πολυμορφου Πρωτογονοιο,
Τυμπανοδουπε, φιλοστρομανὲς, χαλκοκροτε κουρη,
Παντιμ᾽, αγλαομορφε. Κρονου συλλεκτρα μακαιρα.
Παμβασιλεια Ρεια, πολεμοκλονε, οβριμοθυμε.
Ψευδομενη σωτειρα, λυτηριας, αρχιγενεθλε—
Σκηπτουχε κλεινοιο πολου, πολυωνυμε, σεμνὴ—
Πανδαματωρ, Φρυγίης σωτειρα, Κρονου συνομευνε.
Ουρανοπαι, πρεσβειρα, βιοθρεπτειρα, φιλοιστρε. κ. λ. Orph. H.
Ρεα, Ρεῖα. Vid. Ρηϊδιως.
—Ὁ δέ μιν ρεα παλλε και οιος. Il. ε. 304.
Ρεῖα διακρινεουσιν.—Ib. β. 475.
Ρεγχω. Ρεγχω.
Οι δ᾽ οικεται ρεγχουσιν.—Ar. N. 5.
Ρεγχει παρουσης της τυχης τα πραγματα. Sent.
SYN. Κνωσσω, ρογχαζω.
Ρεγος Vid. Ρῆγος
Αλιπορφυρον ρεγος. Anac. 143.
Ρεεθρον, Ρειθρον.
—Στυγος ὑδατος αιπὰ ρεεθρα. Il. θ. 369.
—Ρειθροισιν εφελκομενος μαλακοῖσιν. Hom. XVIII. 9.

SYN. Ρεῦμα, ρυαξ, ρευσις, ροὴ, ροος, ρόος, ρυς, ρυμα, ρυσις, ναμα, κρουνος, αποῤῥωξ, λειμων.
EPITH. Αιπὺ, αλιμυρὲς, αυτοχυτον, αλεξικακον, αεναον, αεροπορον, βαθυκλυτον, βαθυκλειτον, δεινὸν, εραννον, ερατεινὸν, ηχῆεν, ευυδρον, ἱερὸν, ιμεροεν, καλὸν, καλιρροον, καταβλυστον, μαλακὸν, ὁμοζυκτον, ορεσσιχυτον, παλισσυτον, πολυκλαυστον, πολυπλαγκτον, πολυσμαραγον, πεδοσκαφὲς, σιγηλὸν, χαραδραῖον.
—Ιφθιμων ποταμῶν αλεγεινὰ ρεεθρα. Hom.
——Αεναον δε
Ρειθρον απὸ σπιλαδων παντοσε τηλεθαει. Ep.
—Αεὶ κελαδοντα ρεεθρα. Mus.
—Κοσμοιο συν ασαντοντι ρεεθρῳ. Naz.
Ρεῖθρον.
Εν λιμένι Ρειθρῳ.—Od. α. 186.
Ρεζω
Τοσσα κακὰ ρεζουσιν—Il. δ. 32.
—Φοιβῳ θ᾽ ἱερὴν ἑκατομβην
Ρεξαι ὑπερ Δαναῶν.—Il. α. 444.
SYN. Επιρρεζω, περιρρεζω, επιτελεω, τελεω, θυω, ἱερευω, ἱερουργεω, θυσιαζω.—ποιεω, πραττω, παρασκευαζω.
Ρεθος.
Ψυχὴ δ᾽ εκ ρεθεων πταμενη αϊδοσδε βεβηκει. Il. π. 856.
—Το πριν δέ τοι ουκ ετ᾽ ερευθος
Σωζετ᾽ επι ρεθεεσσι.—Mosc. 4. 3.
Αυτίκ᾽ ανασχομενοι ρεθεων προπαροιθε βαρειας
Χεῖρας.—Ap. 2. 68
SYN. Μελος, σπλαγχνον, προσωπον, παρειαι, ερυθημα.
Ρεκτὴρ. Ρεκτης.
—Μαλλον δε κακῶν ρεκτῆρα και ὑβριν
Ανέρα τιμησουσι—Hes. ε. 189.
—Ρεκτης ανηρ Synes.
SYN Πρακτὴρ, πρακτωρ, διωκτης, εργατης, ποιητής.
Ρεμβομαι.
Πλουτῳ και πενιης μεσσοθι ρεμβομενος. Ep. 1. 1.
SYN. Πλαναομαι, περιπατεω.
Ρεος. Vid. Ρεεθρον.
—Ενθα Βιβλινων ορῶν απο
Ιησι σεπτὸν Νειλος ευποτον ρεος. Aesc. Pr. 811.
Ρεπω
—Ρεπε δ᾽ αισιμον ἦμαρ Αχαιῶν. Il. θ. 72.
Και νῦν μεν ες τόδ᾽ ἦμαρ εὖ ρεπει θεός. Aesc. S. T. 21.
SYN. Επιρρεπω, καταρρεπω, καταβαρεω, καθελκομαι, φερομαι, ταλαντευω, κλινω

Ρεῦμα.
Πολλῳ ρευματι προστισσομενης. Soph. An. 131.
Ρευματα δενδροθρεπτα, τα δ' εν ὄρει αντατα. Diog 8.
SYN. Ρευματισμὸς. διαρροια. ρεεθρον. ὁρμή.
EPITH. Χρυσαυγὲς, ακοιμητον.
Ρευματικὸς.
—Ρευματικὸς, ηδ' ασθενεας κατὰ σαρκα Man. 1. 154.
Ρεω, Ρεομαι.
—Ρεε δ' αιματι γαῖα. Il. δ. 451.
Ρεῖ πολὺς δ' ὅδε λεας προδρομος ἱπποτας. Aesc. S. T. 80
—Ερρει χειρὶ παῖς Αχιλλεως
Χοὰς θανοντι πατρι —Eur. Hec. 526.
SYN. Καταρρεω. ρυω, ναω, πηδυω. ερευγω —εθειρω —ορμαω. σπευδω. χεω. ὑγιαινω.
Ρεω. (inus.) Vid. Ερεω.
Μῦθος δ' ὃς μεν νῦν ὑγιὴς ειρημενος εστω. Il. θ. 524.
Ρεων. (χυλιξ)
Ρεοντα δωδεκα—Ath. l. 11.

Ρ Η

ΡΗΒΑΣ. (ποταμος Βιθυνιας)
Ρηβαν ωκυρεην ποταμὸν—Ap. 2. 349.
Ρηβας, ευθ' ερατεινὸν επιπροϊησι ρεεθρον·
Ρηβας, ὃς Ποντοιο παρὰ στοματεσσιν οδευει·
Ρηβας, ὃ καλλιστον επὶ χθονὶ συρεται ὕδωρ. Dion. 794.
SYN. Σαλμυδησσος.
Ρηγμὶν.
—Αλος ρηγμῖνα βαθειαν. Od. μ. 214.
SYN. Αιγιαλὸς.—ραγμα. τμῆγος. ρηγμὸς.
—Επὶ ρηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλασσης. Naum.
Ρηγνυμι. Vid. Ρησσω.
—Ουδε τι μεν σθενεϊ ρηγνῦσι ρεοντες. Il. ρ. 751.
Τρωων ρῆξε φαλαγγα.—Il. ζ. 6.
Αλλα σιδηρειη κορυνη ρηγνυσκε φαλαγγας. Ib. η. 141.
Ρῆγος.
Κωεα τε, ρῆγός τε,—Il. ι. 657.
SYN. Ρεγος, ρακος, βαμμα, (βαπτὸν ἱματιον.) στρωμνὴ, κνεφαλον.
EPITH. Σιγαλὸεν, καλὸν, πορφυρεον, ἁλιπορφυρον.
Ρηϊδιως, pro Ραδιως.
—Παντα δ' ενικα Ρηϊδιως,—Il. δ. 390.
SYN. Ρεια, ρεῖα, ευμαρῶς, ευχερῶς, ταχεως, ἰσχυρῶς, ὁμαλῶς, απονως, αμοχθως, ευκολως, ερμφα.
Ρηϊτερος, Ρηΐτατος, Ρηϊστος Vid. Ραδιος.
Τοφρα δε ρηΐτεροι πολεμιζειν ἦσαν Αχαιοί. Il. σ. 258.
Τῇ περ ρηΐστη βιοτὴ πελει ανθρωποισιν. Od. δ. 565.
Ρηκτὸς.
Χαλκῷ τε ρηκτὸς, μεγαλοισί τε χερμαδιοισιν: Il. ν. 323.
Ρῆμα.
Ως κωτίλα ρηματα ερασδεις. Theoc. 20. 7.
Ρῆμα παρακαιρον ανατρεπει ὅλον βιον. Menand.
SYN. Επος, λογος, μῦθος. ρῆσις.
EPITH. Αιμυλιον, μυριαμορφον, κρασιδαρητον, ιπποβαμον, γομφοπαγὲς
Ρηματιον.
Υπογλυκαινων ρηματιοις μαγειρικοῖς. Ar. Eq. 216.
SYN. Λεξιδιον. ρησιδιον.
Ρηναια.
—Ρηναια τε Πετρηεσσα. Hom. A. 44.
Και Ρηναιαν αναξ εφιλασεν Απολλων. Theoc. 17. 70.
Ρηνη.
Τον ρ' ετεκεν Ρηνη ὑπ' Οϊλῆι πτολιπορθῳ. Il. β. 728.
Ρῆνος.
—Ποταμῷ ζηλημονι Ρηνῳ Ep. l. 1.
Ουδ' ην Γερμανιη Ρῆνον ἁπαντα πιη. Ib.
EPITH. Ευγενὴς, ελεγχεγαμος.
Ρῆνος ασημαντοιο θεμιστοπολος τοκετοιο. Nonn.
Ρηνοχορευς. Vid Βακχος.
Ρηξηνορια. Vid. Ανδρεια.
Και ρηξηνορινη,—Od. ξ. 217.
Ρηξηνωρ. Vid. Ανδρειος.
Και μετ' Αχιλλῆα ρηξηνορα,—Il. η 228.
Ρηξικελευθος Vid. Απολλων.
Ρηξινοος.—Ρηξιχθων. Vid. Βακχος.
Ρηξισθενης. Vid. Δαβιδ.
Ρῆσις.
Μυθων ἡμετερων και ρησιος.—Od. φ. 291.
SYN. Ρῆμα, φασις, λεξις, φρασις, εκφρασις, ἑρμηνεια. νομος. δογμα, ψηφισμα.
EPITH Παλιγγλωσσος.
Ρῆσος.
Εν δε σφιν Ρῆσος βασιλευς, παῖς Ηϊονῆος. Il. κ. 435.
Ρῆσος. Vid. Στρυμων.
Παῖ τῆς μελωδοῦ μητερος, Μουσῶν μιᾶς,
Θρηκὸς τε ποταμοῦ Στρυμονος,—Eur. Rh. 393.
Ρησσω.
—Τοι δε ρησσοντες ὁμαρτῇ, Il. σ. 571.
SYN. Ρηγνυω, ρηγνυμι, απορρησσω, διαρρησσω,

ρησσω, σχιζω, τεμνω, εκρηγνυμι, καταρρηγνυμι, αγνυμι, καταραττω, κοπτω, παιω. κροτεω. βαπτω. προϊημι.

Ρητὴρ. Ρητωρ.
Μυθων τε ρητῆρ' εμεναι, πρηκτῆρά τε εργων. Il. ι. 443.
Και ρητορων αναγκας. Anac. 36. 2.
SYN. Τεχνογράφος, σοφιςὴς, δημηγόρος, συνηγόρος, δικολόγος, λογοποιὸς, λογοδιδασκαλος, φωνασκὸς.
Και λογιων αγελης αμβροτοι ἡγεμονες. Ep.

Ρητορικὸς.
Μηδ' αν Ισοκρατεος ρητορικωτερος ῇ. Ep. l. 1.

Ρητος.
Μισθῷ επι ρητῷ,—Il. φ 445.
Ρητοί τ' αρρητοί τε,—Hes. ε. 4.
SYN. Φατὸς, ειρημένος, φανερὸς, ὡρισμένος.

Ρητρα.
Αλλ' αγε νυν ρητρην ποιησομεθα,—Od. ξ. 393.
Ρητρης εγκελαδοιο πατὴρ σοφὸς—Ep. l. 5.
SYN. Ρῆσις, συνημοσυνη, συνθηκη, συμβασις ὁμολογια.

Ρητρευω
Τας αθωπευτως δικας
Φθιτοῖσι ρητρευοντες ατεργῷ τροπῳ. Lyc. 1400.
SYN. Ρητορευω, λογοποιῶ, φωνασκεω.

Ρ Ι

ΡΙΓΕΔΑΝΟΣ.
Εινεκα ριγεδανῆς Ελενης Τρωσὶν πολεμιζω, Il. τ. 325.
SYN. Φρικωδης, φρικτὸς, φοβερὸς, χαλεπὸς, ριγηλὸς, καταρριγηλος.

Ριγεω
—Ριγησεν δ' ὁ γερων,—Il. γ. 259.
SYN. Ερριγω, αποῤῥιγεω, ορρωδεω, επιφριττω, φοβεομαι.

Ριγηλὸς.
Πολλοὶ δ' εντοσθεν οἶσοι Ριγηλοί,—Hes. α. 131.

Ριγιον. Ριγιςος.
—Τό οἱ και ριγιον εςαι. Il. α. 325.
Αιεὶ τοι ριγιςα θεοὶ τετληότες ειμὲν, Ib ε. 873.

Ριγομαχης. (Διογενης.)
Ουτος ὁ ριγομαχας,—Ep. l. 2.

Ριγμος.
—Μετ' αμυμονα Πειρεω υἱὸν,
Ριγμον, ὃς εκ Θρηκης εριβωλακος ειληλυθει. Il. υ. 485.

Ρῖγος.
Ρῖγος, και καματος,—Od ε. 472.

SYN. Ψυχος. σκληροτης κρυος.—πυρετὸς.—φοβος.

Ριγοω.
—Επεὶ ουκ εφαμην ριγωσέμεν εμπης. Od. ξ. 481.
SYN. Παραριγοω, σκληρυνομαι, πωροομαι, φριττω. ακινητεω. ψυχομαι, καταψυχομαι.

Ριζα, Ριζωμα. Ριζιον.
—Επὶ δε ριζαν βαλε πικρὴν. Il. λ. 845.
—Αχερονθ', ὃς εχει ριζωματα γαιης. Orph. H.
—Εςι γαρ τι ριζιον. Ar. Av. 655.
ΕΡΙΤΗ. Αδιψητος, βαθεῖα, διηνεκὴς, γηαλθὴς, ευαλθὴς, ευηρατος, ευγενὴς, θαλλουσα, μελησιμβροτος, εχεπευκὴς, λυγρὰ, οδυνηφατος, ορεσσιφυτος, πολυαυξὴς, περιθαλπης, ραδινή.
Αμφι τε δυσπαλέας ριζας χθονὸς—Apoll.

Ριζηθεν.
Ερεα—Κλασθεντα ριζηθεν—Ap. 3. 1400.

Ριζοβολεω.
—Μικρῶ ριζοβολῶ τὰ κατω. Ep. l. 2.
SYN. Ριζοομαι, ριζοφυω.

Ριζοτόμος.
Ριζοτομους τευχει, περιβαλλομενους, επαοιδὺς, Man. 5. 183.

Ριζοω.
Ος μιν λᾶαν εθηκε, και ερριζωσεν ενερθε. Od. ν. 162
Χαλκοῖς βαθροισι γῆθεν ερριζωμενον. Soph. Oed. C. 1662.
SYN. Ριζοβολεω, ριζολαβεω.—επιρρωννυμι, επισχυω, νεαζω.

Ριζωρυχος.
Γραμματικῶν περιεργα γενη, ριζωρυχα μουσης Αλλοτριης,—Ep. l. 2.

Ριζωτὸς.
Κεντρων γαιης ριζωτὰς. Synes. 5.

Ρικνος, Ρικνηεις. Ρικνωδης, Vid. Βακχος.
Παῖς εμὸς Ηφαιςος, ρικνὸς ποδας,—Hom. A. 317.
Γηραΐ ρικνηεντι—Christod.
SYN. Επιρικνος, ρικνιοεις. ρυτιδωδης. ισχνὸς. ρικνὸς. ρυσσὸς. ασθενὴς.

Ριμφα.
Ριμφα ἑ γῦνα φερει—Il. ζ. 511.
SYN Ραδιως, ταχεως, ευχερῶς.

Ριμφαρματος.
Πωλοισιν η ριμφαρματοις
Φευγοντες αμιλλαις. Soph Oed C 1117.
SYN. Αρματειος.

Ρὶν, Ρὶς, Ρῖνες αἱ.
—Βελος δ' ιθυνεν Αθηνη
Ρῖνα παρ' οφθαλμὸν,—Il. ε. 291.
—Κεφαλη, ςοματι, ρῖνές τε. Ib. ξ. 467.
SYN. Μυκτὴρ.—μυξαι, ρωθωνες, ρινια.

ΕΡΙΤΗ. Πλατεῖα, ανχυδὴς, τρίπηχυς.
Ριηλατεω.
—Συνδρομως ιχνος κακῶν
Ριηλατεσῃ των παλαι πεπραγμενων. Aesc. Ag. 1194.
SYN. Ιχνηλατεω, ιχνευω, ερευναω.
Ρινοβολος.
—Ρινοβολῳ παταγῳ. Ep. l. 4.
Ριτη (οργανον χρυσοχοϊκὸν.)
Ριτην τε χαλκοχρυσον, ωκυδηκτορα. Ep l. 6.
SYN. Ξυηλη.
Ρινὸς.
Ωσε δ' απὸ ρινὸν τρηχὺς λιθος,—Il. ε. 308.
SYN. Βυρσα. δερμα.
ΕΡΙΤΗ. Αιματοεις, αζαλεα, αιγοδορος, λασιοθριξ, παναιολος, σ]ικ]ός.
Ρινοτορος.
—Ηρχε γαρ Αρης Ρινοτόρος,—Il. φ. 392.
Ριον.
—Περὶ ριον Ουλυμποιο Il. ϑ 25.
SYN. Ακρωρεια. ακρα, ακρωτηριον.
Ριπαῖος.
Ριπαιοις εν ορεσσι—Dion. 315.
Ριπη.
Ριπην τε. Στρατιην τε.—Il. ϐ. 606.
Ριπὴ
Ανδρὸς ἑνὸς ριπῇ,—I. ϑ. 355.
—Παμφεγγεις αστρων ριπάς. Soph. El. 106.
SYN. Ορμή. φορά, βολή, ριψις. συστροφή ανεμε. πνοή. ριπις.
ΕΡΙΤΗ. Αμειλιχος, αργαλεα, αιθαλοεσσα, αμειδαμ, ανεμωδης, αιψηρά. βραδυπειθης, βαρυηχὴς, ετεραλκὴς, θοας, λευγαλεα. θεοδεινὴς, θοά, ολοὴ, πολυστροφαλιγξ, πολυστροφαδὴς, οπισθοφόρος, οξεῖα, ταχυπειθὴς, ταχυστροφαλιγξ, φοιτάς, ωκυπορος.
Ριπισμα.
—Εμῆς ριπισμασι λωπης. Ep. Suid.
Ριπιζω
—Τα τεμαχη ριπιζεται. Ar. Ecc. 837.
SYN. Οπ]αω. λικμαω. αναρριπιζω, εκριπιζω. φυσαω. πνεω. κινεω.
Ριπις.
—Ερεθιζομενος υπο ριπίδι. Ib. A. 669.
SYN. Λικμητηριον, πλυον, φυσητήρ. ακμα.
Ριπίδα την μαλακοῖσιν αεὶ πρηεῖαν ανταις
Πυριτροπεις τε ριπίδας, πυρηνεμεις. Ep. l. 6.
Ρῖπος.
Φραξε δέ μιν ριπεσσι διαμπερες οισυΐνησι. Od. ε 256.
SYN. Ταρρὸς, ταρσὸς. ριψ.
Ριπ]αζω, Ριπ]εω, Ριπ]ω.
Ριπ]αζων κατὰ δῶμα θεὸυς,—Il. ξ. 257.
Ριπ]ασκον τεταγὼν απὸ βηλυ—Ib. ο. 23.
Ριψε, ποδὸς τεταγὼν, απὸ βηλυ—Ib α. 591.
SYN. Αναρριπ]ω, απορριπ]ω, διαρριπ]ω, εκριπ]ω, καταρριπ]ω, παραρριπ]ω, περιδινεω, εκτινασσω, γυμναζω, συνελαυνω, καταβαλλω, πρηνιζω.
Ριπ]ός.
—Ουδ' ὁ ριπ]ὸς Ιφιτυ μορος. Soph. Tr. 361.
Ριψ.
—Κὰν επὶ ριπὸς πλεοι. Ar. Pa. 698.
SYN. Φρυγανον, ψιαθος. ρῖπος.
Ριψασπις, Ριψοπλος. Vid. Δειλός.
—Οι θεοῖσιν ὗτοι κὰνδράσιν ριψασπιδες. Ib. 1186.
Και ταν ριψοπλον αταν
Εμβαλοντες, αροισθε χῦδος. Aesc. S. T. 321.

Ρ Ο

ΡΟΑ'. Vid. Ροιά.
Ροδανή.
Εκ ροδανῆς λεπ]ῆς,—Hom. B. 181.
SYN. Κροκη. πηνιον.
Ροδανθειος.
Ος με Ροδανθειοις πηχεσιν αμφιβολοι. Ep. l. 7.
Ροδανος.
Πὰρ ποταμὸν κελαδοντα περὶ ροδανὸν δονακῆα. Il. σ. 576.—al. ροδαλὸν. ραδαλὸν. E. M.
SYN. Ευκινητος, ευδιασειστος. τρυφερός.
Ροδια.
—Ροδια τε Καλλιροη τε. Hes. ϑ. 351.
Ροδιαῖος, Ροδεος, Ροδεοις, Ροδινος, Ροδοεις.
Στεφανος ροδιαῖος. Anac. 142.
Ροδεων δ' ὑπερθε μαζων. Ib. 51. 17.
Στεφανες μεν κροταφοισι
Ροδινες συναρμοσαντες. Ib 6. 2.
Ροδινος σ]εφανες. Suid.
—Ροδοεντι δε χρῖεν ελαιῳ. Il. ψ. 186.
SYN. Ροδιος, ροδοεις —ερυθρος. ευχρως, ευειδὴς, ευωδης.
Ροδιοι.
Εκ Ροδε εννέα νῆας αγεν Ροδιων αγερωχων. Il. ϐ. 654.
Ροδιος.
—Καρησός τε. Ροδιός τε. Il. μ. 20.
Ροδοδακτυλος. Ροδοπεπλος.
—Φανη ροδοδακτυλος ηως. Il. α. 477.
—Ροδοπεπλον αν' κρανον Ηριγενεια. Cal.
SYN. Ροδοχρως. διαυγὴς, ροδοπηχυς. λευκωλενος.

Ροδοειδὴς,

Ροδοειδὴς,
Ηρέμα μεν θλίβων ῥοδοειδέα δακτυλα κυρης. Muf. 114.
SYN. Χαροπὸς.
Ροδομηλον.
—Ουχ οσσον λιπαρὸν σελας, ῥοδομαλον. Theoc. 23. 8.
Ροδον.
Ουτε γαρ εκ σκιλλης ῥοδα φυεται, ουθ᾽ ὑακινθος.
Ουδέ ποτ᾽ εκ δυλης τεκνον ελευθεριον. Theog. 537.
SYN. Ανθεμον, ακανθοβόλον.
EPITH. Αγητὸν, διδυμοχροον, δροσόεν, γλυκυπνοον, ευκαρπον, ειαρινὸν, θερινὸν, οξυφεγγὲς, ακανθοβόλον, καλὸν, καλλιφυὲς, καλλιφυλλον, τερπνὸν, ὑποπορφυρον, φοινικιον, φιλεραστον.
PHR. Γης κοσμος.—φυτον αγλαϊσμα.—οφθαλμὸς ανθεων.—λειμωνων ερυθημα. Sapp.
Αγλαΐην πυρσοῖο ῥοδα χειρεσσι λεγουσα. Mosc.
Ροδον, ω φεριστον ανθος,
Ροδον ειαρος μελημα.
Ροδα και θεοῖσι τερπνά κ. λ. Anac. 5.
Τόδε γαρ θεῶν αημα.
Τόδε και βροτῶν το χαρμα·
Χαρισιν τ᾽ αγαλμα.—
Αφροδισιον τ᾽ αθυρμα.
Τόδε και μελημα μυθοις.—κ λ.
Τόδε και νοσουσιν αρκεῖ·
Τόδε και νεκροῖς αμυνει.
Τόδε και χρονον βιαται. κ. λ. Ib. 53.
Ροδοπη.
Η Αθω, η Ροδοπαν.—Theoc. 7. 77.
Ροδοπηχυς Vid. Ροδοδακτυλος
Ηῶ τε ῥοδοπηχυν,—Hom. XXX. 6.
Ροδοπηχεες δε Νυμφαι. Anac. 53. 21.
Ροδος.
—Μακαρτατη εσ᾽ αρα νῆσος
Και Ροδος, ἡ τοιῳ λαμπεται ηελιῳ. Ep. I. 4.
PHR. Τριπολις νασος.—ταν ποτνιαν
Τμνεων παιδ᾽ Αφροδιτας,
Αελιοιό τε νυμφαν Ροδον,—Pind. Ol. 7.
Ροδος.
Αιγυπτιης Ροδος εστιν, Ιηλυσιων πεδον ανδρῶν! Dion. 505.
Ροδυσφυρος. Vid. Ηώς.
Ροδοχρυς, Ροδοχρως.
Ροδοχρως δε χ᾽ Αφροδιτα. Anac. 53. 22.
—Α ῥοδοχρως Ελενα Λακεδαιμονι κοσμὸς. Theoc. 18. 31.
Ροὴ. Vid. Ρεεθρον.
Μαιανδρυ τε ῥοάς,—Il. ϐ. 869.

Ω Σκαμανδριοι γειτονες ῥοαὶ
Ευφρονες Αργειοις. Soph. Aj. 419.
EPITH. Φιλαιματος. καλλιπαρθενος.
Ροθιαζω
Οιον ῥοθιαζουσι.—Ar. A 807.
SYN Ροθεω. ὁρμαω. ροχθεω τρεχω. ελαυνω; εσθιω (μετὰ ῥοθ.)—ερεσσω (ευτονως.)
Ροθιὰς, Ροθιος.
Επεὶ δε καπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆ
Επαισαν ἁλμην βρυχιον.—Aefc. Per. 396.
—Αμφι δε κῦμα βεβρυχεν ῥοθιον—Od. ε 412.
SYN. Βιαιος, ὁρμητικὸς.
Ροθιον.
—Επὶ δε ῥοθια κλυζοντο. Ap. 1. 541.
—Ροθια μελεα Πριαμιδαις αγων. Eur. Hel. 1126.
—Ριπαὶ γυρῶν ῥοθιων. Synef. 3.
SYN. Ρευμα, κῦμα. ῥοχθος.
Ροθος.
Τῆς δε Δικης ῥοθος ἑλκομενη ᾗ κ᾽ ανδρες αγωσι
Δωροφάγοι—Hef. ε. 218.
SYN. Αραγμὸς, θορυβος. ὁρμὴ. ῥοῖβδος: ῥυμη
Ροιὰ.
Ογχναι, και ῥοιαί.—Od. η. 115.
SYN. Ροὰ, σιδη.
EPITH. Αρτιχανὴς, ξανθοχιτων.
Ροιβδεω, Ροιζεω.
—Μη σύ γε κεῖθι τυχοις, ὁτε ῥοιβδησειεν. Od. μ 106.
Ροιζησεν δ᾽ αρα,—Il. κ. 502.
SYN. Ροιζω, επιρροιζω, επιρροιζῶ, ῥοχθεω. βρυχω, ηχεω, σμαραγεω,—αναρροιβδεω, αναρροφεω, επιρροφεω. ῥοφεω, καταπινω.—διωκω.—ερυομαι.—συριττω.
Ροῖβδος.
—Πτερῶν γαρ ῥοῖβδος ουκ ασημος ἦν. Soph. Ant. 1016.
SYN. Ροῖζος, ῥοθος, ἦχος, ψοφος. ῥοιζημα, ῥογχος.
EPITH. Ακαματος, απειρεσιος.
Ροιζηδὸν.
Ροιζηδὸν εκβρασασα κυμβαχον δεμας. Lyc. 66.
SYN. Ροιζηδά. καταιγδην, φοραδὴν, σφοδρῶς. ῥυβδην. απειλητικῶς.
Ροιζημα. Vid. Ροῖζος.
Ηχῳ δ᾽ ουρανια κελαδεῖ ῥοιζημασι φυλλων; Orph. H.
Ροιζητωρ, Ροιζωτηρ.
Αρρητον, κρυφιον ῥοιζητορα,—Ib.
Ευδρομε, ῥοιζωτὴρ—Ib.

Ροῖζος.
Σκέπτετ' οἰστῶν τε ῥοῖζον.—Il. π. 361.
SYN. Ροιζημα, ῥοθος, ῥοῖβδος. συριγμὸς, ἦχος. ῥυμη ὁρμή.
EPITH. Αλεγεινὸς. κυμαντοεις. ὀξὺς. μανιωδης, απειρεσιος. πιριος.

Ροικος.
Ουδέ μεν Υλαῖον τε καὶ αφρονα Ροῖκον εολπα. Call. 3. 221.

Ροικὸς.
Ειθ' ἦν μοι ῥοικὸν το λαγωβόλον.—Theoc. 4. 49.
SYN. Καμπύλος ῥικνὸς. σκολιὸς.

Ρομβηδὸν.
Ωδε μεν απλανεων τε πλανηταων τε κελευθα
Ρομβηδὸν περὶ κοσμον άμα τροχιη πεφορηται. Man. 4. 107.

Ρομβητὴς. Vid. Κυβηστης.

Ρομβητὸς.
Ρομβητες δονεων λυσσομανεῖς πλοκαμους. Ep. l. 6.

Ρομβος.
Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥομβος ὁ χαλκεος,—Theoc. 2. 30.
SYN. Δῖνος, κυλινδρος, κινησις. στρομβος. βεμβηξ. ῥυμβος. ἦχος, ψοφος. τροχος.
EPITH. Αελληεις. ελικωδης, ῥηξηνωρ, φαιναψ.

Ρομβοστωμυληθρα.
—Εχων Δημοσθενες την ῥομβοστωμυληθραν. Suid.

Ρομβωτὸς.
Πληξας ῥομβωτῷ δερατος κριαχω. Ep. l. 6.

Ρομφαια.
Ρομφαῖαι, Σαλπιγγες,—Sibyl. l. 4.
Ρομφαιαν φλογοειδῆ. Naz. H. 2.
SYN. Μαχαιρα, ακοντιον, ῥοπτρον.

Ροος. Ρεῦς. Vid. Ρεεθρον.
—Ἱερὸν ῥοον Αλφειοιο Il. λ. 725.
—Καὶ στεινὸν ῥεῦν οχετευσαμενος. Ep l. 1.
EPITH. Ασπετος, αλεγεινὸς, αργυρεος, αγριὸς, αψοφος, αχαρακτος, αυτοκυλιστος, βαθὺς, θολερὸς, γλυκερὸς, δινηεις, ερατὸς, επιδρομος, ικβλυων, ηχηεις. κιλαδων, κυρτὸς, καθαρὸς, κυμαινων, πικρὸς, περικαλλὴς. πολυπηχὴς, ιλυοεις, νεροφοιτος, ηνεμοεις, εγκυκλοδρομος, ωκὺς.

Ροπαλισμὸς. Ar. L. 553.

Ροπαλον.
Κυκλωπος γαρ εκειτο μεγα ῥοπαλον παρὰ σηκῷ, Χλωρὸν, ελαΐνεον,—Od. ι. 319.
SYN. Κορυνη, κορδυλη. βακτρον, ξυλον, ῥοπτρον—παγίς.
EPITH. Γυροκόμον. ιθυτενὴς. παγχαλκεον. χαλκοβαρὲς, αυαυθὲν, αιὲν αγὲς.

Ροπὴ.
—Α δ' εχεται ῥοπᾶς Ar. V. 1228.
SYN. Κλισις. επικλισις. κατακλισις, εγκλισις. ὁλκή. σταθμησις. νεῦμα. δυναμις. βοηθεια.

Ροπτρον.
—Τῷ τροπῳ Δικης
Επαισεν αυτὸν ῥοπτρον αισχυναντά με. Eur. Hipp. 1172.
SYN. Ροπαλον. ῥομφαια. κορωνη. παγη. επισπαστρον—πληγμα

Ροφεω, Ροφεομαι
Οσον ῥοφησεις ζωμὸν ἡμερῶν τριων. Ar. Pax 715.
SYN. Αναρροφεω, απορροφεω, επιρροφεω, καταρροφεω ῥοιβδεω, καταπινω αναλαμβανω.

Ροχθεω, Ροχθιζω (Vid. Βακχος.)
Ροχθει γαρ μεγα κῦμα—Od. ε. 402.
SYN. Ροιζεω βρενθυομαι. στεναζω. κλυζω.

Ροχθος.
Ως μη καταβρωξη νιν εν ῥοχθοις κλυδων. Lyc. 742.
SYN. Ροθιον ῥοῖζος.

Ρ Υ

ΡΥΑΧΕΤΟΣ. al. Ρυγχαχετος, Ρυχαχετος, Ρυχαιετος.
Τον τῶν Ασιναιων γαμὸν ῥυγχαχετον. Ar. L. 170
EXP. Θορυβὸς, συρφετὸς.

Ρυγχιλεεας.
Ρητορα Μαῦρον ιδων—ῥυγχελεφαντα, Ep. l. 2.

Ρυγχιον.
Και τα δὴ τα ῥυγχια. Ar. A. 744.

Ρυγχος.
—Εκνυζητο ποτ' ισχια ῥυγχος εχοισα. Theoc. 6. 30.
Ρυγχος εχουσα Βιτω τριπιθηνικον.—Ep. l. 2.
SYN. Ραμφος.—χασμα.

Ρυδὸν.
Κουρη δ' ειμ' Αρυβαντος εγὼ ῥυδὸν αφνειοιο. Od. ο. 425.
SYN. Ρυδὴν. χυδὴν, ῥεβδην, αθροως, σφοδρῶς. δαψιλῶς.

Ρυζω Vid. Ραζω.
Ρυζων απαντας απεδομαι τὺς δακτυλους. Suid.

Ρυηφενια, Ρυηφενεια.
Εν δε ῥυηφενιην εβαλες σφισιν,—Call. 1. 84.
SYN. Ευπορια, ολβος.

Ρυθμιζω. Ρυθμιζομαι.
Εγω δε πλοκαμον αναδετοις
Μιτραισιν ερρυθμιζομην. Eur. Hec. 923.
—Αλλ' ανηλεως
Ωδ' ερρυθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θεα. Aesc. Pr. 241.
SYN. Επιρρυθμιζω, καταρρυθμιζω, μεταρρυθμιζω. κοσμεω, ευτρεπιζω. καλλωπιζομαι. κατοπτιζω. ευθυνω, διατυπωω.
Ρυθμὸς.
Μή ποτ' επαινεσης, πριν αν ειδῆς ανδρα σαφηνῶς,
Οργὴν, και ρυθμὸν, και τροπον ὁστις αν ᾖ. Theog. 958.
SYN. Ευρυθμια, ευθημοσυνη, ευμελεια. τροπος. κανων, μετρον, μελος. ταξις.
EPITH. Λιγυρος, φρενοθελγὴς, Φρυγιος.
Ρυθμοῖς ἡρωϊκοῖσι, και ἑξαμετροις επεεσσιν. Man.
Αμμιγα Βακχευτην ρυθμον ανεπλεκομεν. Ep.
Απλῶν ρυθμον χεοντες αιολῳ μελει. Sim. ap. Scal.
Ρυκανη. (τεκτονικὸν εργαλεῖον)
Και πελεκυν, ρυκανην τ' ιθυτενέα,—Ep. l. 6.
Ρύμα. Vid. Ρειθρον.
Αεναῳ στροφαλιγγι θοὸν ρυμα διπευκσα. Orph. H. Φυσ.
Ρῦμα.
Καιτοι σμικροὶ μεγαλων χωρὶς,
Σφαλερὸν πυργου ρῦμα πελονται Soph. Aj. 159.
SYN. Φυλακὴ, ασφαλισμα, ερυμα.
Ρυμβος, Ρυμβῶ. Vid. Ρομβος.
Σε τον αυτοφυῆ, τον εν αιθεριῳ
Ρυμβῳ παντων φυσιν εμπλεξαντα. Eur. Fr.
Ρυμβόνας αζαλεῃσιν επηρεφέας φολιδεσσι. Ap. 4. 144.
Ρυμη.
Υπὸ τῦ ροιβδῦ και της ρυμης
Αυτος εαυτον κατακαιων. Ar. N. 406.
SYN. Ὁρμὴ, ροθος.
Ρυμη.
Ρωμη μεν ρυμη εσεται—Sibyl.
SYN. Κωμη. λαυρα.
Ρυμμα.
Ει ρυμμα τυγχανεις εχων,—Ar. L. 377.
SYN. Τριμμα, σμῆγμα, καθαρμα, ρυπον.
Ρυμος.
Και το μεν εῦ κατεθηκαν εϋξεστῳ επὶ ρυμῷ. Il. ω. 271.
SYN. Ελυμα. στηριγμα.
Ρυομαι. Ρῦμαι. Ρυσκομαι. Vid. Μυσσοβος.
—Ρυεται δε καρη θαλερων αιζηων. Il. χ. 259.
—Αλλὰ σὺ ρῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Αχαιῶν. Ib. ρ. 645.
—Οσέ μιν αυτὴν Ρυσκευ,—Il. ω. 730.
SYN. Αναρρυομαι, λυτρῦμαι, ελευθεροω, περισωζω, φυλασσω. κωλυω.
Ρυπαπαι.
—Και ρυππαπαὶ ειπεῖν. Ar. R. 1105.
Ρυπαω, Ρυπεω.
—Ρυποωντα δ' ἑσσο χιτῶνα. Od. ω. 226.
—Τά μοι ρερυπωμένα κεῖται. Ib. ζ. 59.
SYN. Ρυπαινω, καταρρυπαινω, πινοω, σπιλοω. μιαινω.
Ρυποεις.
—Ρυποεντα χιτῶνα. Possel.
SYN. Ρυπαρὸς, ρυπωδης, πιναρὸς, πινοεις. αισχρὸς.
Ρυπον, Ρυπος.
—Καθηρὰν τε ρυπα παντα. Od. ζ. 93.
Πεντε ποκως ελαβ' εχθὲς, ἁπαν ρυπος—Theoc. 15. 20.
SYN. Ρυπαρια, ρυπασμα. πινος, λῦμα, λυμη, κηλὶς, σπῖλος. λωβη.
Ρυπτω.
—Εξοτε 'γὼ ρυπτομαι. Ar. A. 17.
SYN. Αποσρυπτω, διαρρυπτω, περιρρυπτω, απομασσω, καθαιρω, αποκλυζω, σμηχω. πλυνω.
Ρυσαλέος, Ρυσιμὸς, Ρυσὸς. Ρυσσὸς.
—Οπωρην Ρυσαλεην—Nic.
Εν πετρει ρυσιμῳ—Ib.
Χωλαί τε, ρυσαί τε, παραβλωπές τ' οφθαλμώ. Il. ι. 499
Ρυσσῳ γεροντι τῷδε προσβῆναι ποδί. Eur. El. 490.
SYN. Ρυτιδωδης, ρικνὸς, γλυχωδης.
Ρυσιαζω. Vid. Ενεχυραζω.
Αγομαι, κ'ε ρυσιαζω—Eur. I. 523.
—Ρυσιαζομαι λογῳ. Ib. 1406.
Ρυσιβωμος.
Ρυσιβωμον Ελλανων αγαλμα δαιμονων. Aesc. Eum. 923.
Ρυσιδιφρος.
—Ουκ εμεμφη
Ρυσιδιφρον χεῖρα πλαξιπποιο φωτός. Pind. Isth. 2.
Ρυσιπτολις. Vid. Απολλων.
Ρυσιπτολις.
Ρυσιπτολις—Παλλας, Aesc. S. T. 131.
Ρυσιον.
Ρυσι' ελαυνομενος,—Il. λ. 673.
SYN. Λυτηριον, ρυτρον. ενεχυρον, εγχυρον. δῶρον. ὁμηρευμα. ὁμηρον. πιστον, αποτιμον, υποβολον, υποθηκη. λυτρον, τιμημα. ασφαλισμα.

Ρυσμὸς.
—Τί μὰ δάιμονα ὐκ ἀπὸ ῥυσμῦ
Εικαζω,—Call. Ep. 18.
Ωὗτος μεν Λιβυης ῥυσμος πελει—Dion. 277.
SYN. Εκτασις, διαστασις. Θεσις, τυπος, σχῆμα. κλιμα.
Ρυσταζω
Πολλὰ ῥυσταζεσκεν ἑῦ περὶ σῆμ' ἑταροιο. Il. ω. 755.
SYN. Ελκω. ερυω. ῥυσιαζω.
Ρυσταγμα, Ρυστακτύς.
Εμῶν ἑκατι δυσγαμων ῥυσταγματων. Lyc. 1089.
—Ωδε παθοι ῥυστακτύος εξ αλεγεινῆς. Od. σ. 223.
SYN. Ελκυσις, ἑλκυσμὸς, ἁρπαγμὸς.
Ρυτα τὰ,
Ρυτὰ χαλαινοντες—Hes. α. 308.
Εκ δε ῥυτὰ ριπ]ασκεν,—Ath. l. 10.
Ρυτὴρ.
—Εν δε ρυτῆρσι τανυσθεν. Il. π. 475.
Σπευδειν απαὶ ρυτῆρος—Soph. Oed. C. 955.
SYN. Ιμὰς, ηνια τά, χαλινὸς.—ρυτωρ. ἑλκυστὴρ.
Ρυτιδοφλοιος.
—Και ρυτιδοφλοιον σῦκον επομφαλιον. Ep. l. 6.
Ρυτιος.
Φαιστόν τε, Ρυτιόν τε, πολεις ευναιεταωσας. Il. ϛ 648.
Ρυτὶς.
Εν τῷ προσωπῳ τῶν ῥυτιδων ὁσας εχει; Ar. Pl. 1052.
SYN. Ρυσσῆμα ῥυσσοτης.—ασθενεια. γῆρας. —σπῖλος.
Ρυτὸς.
Ρυτοῖσι λαεσσι.—Od. ξ. 10.
SYN. Καταρρυτος, ῥευστικὸς, ἑλκυστικὸς. χωνευτός.
Ρυτωρ.
Χρυσεων ρυτορα τοξων. Ar. Th. 113.
Πορφυρεον χαιτας ρυτορα κεκρυφαλον. Ep. Suid.
SYN. Φυλαξ σωτὴρ—ῥυτὴρ. ἑλκτικός.
Ρυω. Vid. Ρεω.
Τῆς δ' επεὶ ἐκ μελαν αἷμα ρυη, λιπε δ' οστεα θυμός. Od. γ. 455.

Ρ Ω

ΡΩΓΑΛΕΟΣ, Ρωγὰς.
—Χιτῶνα—Χαλκῷ ρωγαλέον.—Il. ϛ. 417.
Ρωγάδας ες πετρας,—Theoc. 24. 93.

SYN. Διεσχισμενος, διερρωγως.—διερρωγυῖα.—πολυρραγὴς, ῥηγαγγωδες.
Ρωγμὸς, Ρωχμὸς
Κ' ὁ λιθος ες ραγμὸν κοιλαινεται—Bion.
Ρωχμὸς εην γαιης—Il. ψ. 420.
SYN. Ρωχμὴ, ῥῆξις. ῥῆγμα, οπὴ, ογκος. σχισις, διασχισις. σχισμα, τμῆγος, λακισμα. αναρρωγις
EPITH. Βαθυκολπος.
Ρωμαϊκος.
—Ει Ρωμαϊκως δε καλεῖται.
Αυτος αν ειδειης, Ρωμαϊκωτατος ὤν. Ep. l. 1.
Ρωμαιοι.
Ηλθε καλισσαντων Ρωμαιων χαλκοχιτωνων. Cast.
—Λαὸν Ρωμης επ]αλοφοιο. Ep.
SYN. Αυσονιοι.
Ρωμη.
Ρωμην τιμηεσσαν, εμῶν μεγαν οἶκον ανακ]ων.
Μητερα πασαων πολιων, αφνειὸν εδεθλον. Dion. 355.
EPITH. Ζαθεη, ατρομος, επ]αλοφος, καρτεροθυμος, θαρσαλεα, μεγαλοκρατὴς, μεγαλὴ, ὑψαυχενος, Αυσὰν
Μαινὰς εχιδνοχαρις—
Θηλυγενὴς, αδικοστε, κακὴ πολι, δυσμορε πασων.
Αι, Αι, παντ' ακαθαρτε πολι Λατινιδος αιης.
—Πανοδυρτε, κακὴ πολι, κῶμον εχυσα.
—Πεδον Ρωμης ερεθυλα—Βαβυλων. Sibyl.
—Πολιν βασιληΐδα πασεων. M. Mus.
Ρωμη παμβασιλεια, τεον κλεος ὑποτ' ολεῖται.
Αςυ Ρεμοιο—Θρονος ζαθεοιο μελαθρε—
Πατερης φροιμιον ὑρανιης.—Ep
Χαῖρέ μοι Ρωμα θυγατηρ Αρηος,
Χρυσεομιτρα, δαΐφρων ανασσα.
Σεμνον ἁ ναιεις επι γᾶς Ολυμπον
Αιὲν αθραυστον. κ. λ. Erinn. ap. Stob.
Ρωμη.
Ρωμην θεῦ την' ισχ', ὸν ὐ καταισχυνῶ. Eur. Or. 1174.
SYN. Ρῶμα, δυναμις, αλκὴ, ισχύς.
Ρωμαλεος.
Ρωμαλεαι—νεοτητες. Ep.
SYN. Ισχυρὸς, αλκιμος. ὑγιὴς. γενναῖος. θρασύς.
Ρωννυμι, Ρωω, Ρωομαι.
Χαῖται δ' ερρωοντο μετὰ πνοιῆς ανεμοιο. Il. ψ. 367.
SYN. Κινεω, σειω. σπυδαζω. επειγομαι.
Ρωπηϊον. (ο συνδενδρος τοπος.) Vid. Ρωψ.
—Φιρητον ανα ῥωπηϊα πυκνα. Il. ν. 199.
Τῦτό τε ῥωπεῖον ολιγοξυλον. Ep. Suid.

Ρωπικός.
Α μητηρ ζωδν τον Μικυθον. ούκ πενιχρα
Βακχω δωρείται, ρωπικα γραψαμενα Ib.
SYN. Ευτελής. αποβλητός, φαύλος, ουτιδανος.

Ρώψ.
—Σπασαμην ρώπάς τε, λυγυς τε. Od. κ. 166.
SYN. Φρυγανον. ρωπίον.—χθαμαλα φυτά.
EPITH. Δασύα, χλωρά.

ΣΑΒΑΖΙΟΣ.
Κλυθι πατερ Κρονυ υἱέ Σαβαζιε, κυδιμε δαῖμον,
Ος Βακχον Διονυσον εριβρομον ειραφιωτην
Μηρῷ εγκατεραψας, οπως τετελεσμένος ελθη
Τμῶλον ες ηγαθεον παρ' Ιππαν καλλιπαρηον.
—Μακαρ Φρυγιης μεδεων, βασιλευτατε παντων.—Orph. H.

Σαβαι
Αυτάρ Ερυθραιης πλευρὸν ναιουσι θαλασσης
Μινναίοί τε, Σαβαι τε.—Dion. 959.

Σαβακαὶ
Τρυγονεον, Σαβακῶν ανθεμα Σαλμακιδων. Ep. l. 3.

Σαββατον.
—Απρηκτοιο δρομος ἑβδομος ηὖς. Nonn.
SYN. Η εβδομη, σαββατισμος, καταπαυσις. αναπαυσις.

Σαγγαριος.
—Εστρατοωντο παρ' οχθας Σαγγαριοιο. Il. γ. 187.
Σαγγαριε, κρατιστῆσι ροας αψῖσι πεδηθεὶς. Ep. l. 4.

Σαγὴ.
Τοιαῦτ' αλυων ταῖς ὑπερκομποις σαγαῖς. Aesc. S. T. 397.
—Παντελῆ σαγην εχων. Ib. Ch. 558.
SYN. Ὁπλον, σαγμα.

Σαγηνεὺς, Σαγηνευτὴς.
Ιχθυσι λιῖστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδυτην. Ep. l. 3.
—Σαγηνευτῆρες εθηκαν
Δῶρα παρακταιης, σοι, ταδ' απ' ωφελιης. Ib.
SYN. Σαγηνευτὴς, ιχθυοθηρητὴρ, ἁλιεύς.

Σαγηνευω, Σαγηνεω
Και σαγηνεῦσαν φιλοτατα.—Sapph. 6.
SYN Εκσαγηνευω. αγκιστρευομαι, περιβαλλω. εμπλεκω. θηρευω, αλιευω.

Σαγηνοβόλος.
—Και μεγαρων πῶσμα σαγηνοβολων. Ep l. 6.

Σαγμα
Καλλιστα τευχη δ' εν καλοῖσι σαγμασιν. Eur. Andr. 617.
SYN. Θηκη (τῦ ὁπλυ) επισαγμα.—κανθηλια τά.

Σαθρὸς.
—Τυς λογυς εἶναι σαθρὸς. Eur. Hec. 1197.
SYN. Επισαθρος, πολυσαθρος. ασθενὴς, σαπρὸς, μυδαλέος, χαλαρὸς, μαρασμωδης, βλενωδὴς, παλαιὸς. μαλακὸς, ὑπερακμος, ευρωδης, ουτιδανὸς, φλαυρὸς.

Σαινω.
Ως δ' όταν αμφὶ ανακτα κυνες δαιτηθεν ιοντα
Σαινωσι,—Od. κ. 217.
Ουρῇ μεν ρ' όγ' εσηνε, και ουατα καββαλεν αμφω. Ib. ρ 302.
SYN. Περισαινω, προσσαινω, ὑποσαινω, κολακευω, ὑπαικαλλω. σειω. τινασσω. θωπευω. ασπαζομαι. σαλευομαι.

Σαιρω.
—Η δ' απλητον σεσαρυια Ειπηκει—Hes. α. 268.
Καί μ' ατρέμας εἶπε σεσαρὼς,
Ομματι μειδιοωντι—Theoc 7. 20.
SYN. Σαροω, παρασαροω, κορεω. καλλυνω, κοσμεω —τριζω. χαινω, εκχαινω.—δυσχεραινω:

Σακαι
Τοξα Σακαι φορεοντες, ἁ μηκέτις αλλος ελεγχοι
Τοξευτης· υ γάρ σφι θεμις ανεμωλια βαλλειν. Dion 750.

Σακεσπαλος.
—Οιον εχεσκε σακεσπαλος ἱππότα Τυδεύς. Il. ε. 126.

Σακεσφόρος.
—Αιαντι τῷ σακεσφορω. Soph. Aj. 19.
SYN. Ασπιστὴς, ὁπλοφόρος, πολεμικός.

Σακκινος.
—Και σακκινον εσθος. Naz.

Σακκος, Σακος.
Κύπτετέ γ' ες τον σακκον ἄδ' εσβαινετε. Ar. A. 745.

—Ουκ

—Ουκ αρησεις τον σακον. Ib. 822.
—Και μισει σακον προς ταῖν γναθοιν εχουσα. Ib. Ecc. 498.
SYN. Μαρσιπτος. θυλακιον, σακτας.—πωγων.
EPITH. Ερυμνες, τετρωμενες.
Σακος.
—Σακος δ' απεδεξατο πολλα. Il. ε. 619.
SYN. Ασπις, θυρεος, θωρις. οπλον.
EPITH. Αμφιβροτον, αρραγες, αρρηκτον, αστεροεντον, αιολον, βοειον, δινωτον, ευδετητον, δεινον, ευκυκλον, ευρυ, κοιλον. καλοπηγες, επταβοειον, θοον, μελανδετον, ποικιλον, προθελυμνον, πολυρρινον, παναιολον, πεπαλαγμενον, πυκα ποιητον, τροχοειν, τετραβοειον, τετραθελυμνον. χαλκοδετον. χαλκηρες, φαεινον.
Ως απ' Αχιλλῆος σακεος σελας αιθερ' ἱκανε
Καλε δαιδαλεε,—
—Σακος, ηυτε πυργον,
Χαλκεον, επταβοειον,—
—Σακος μεγα τε στιβαρον τε. Hom.
——Εν χαλκηλατῳ
Σακει, κυκλωτῷ σωματος προβληματι. Aesc.
Σακτας. Vid. Σακκος.
—Ταῦθ' ἡγιζεν ες σακταν τινα. Ar. Pl. 681.
Σακτωρ.
—Αιδε σακτορι—Aesc. Pr. 927.
Σαλαμανδρειος.
Και σαλαμανδρειον δολιον δακος, αιδ' απεχθες. Nic.
Σαλαμβη.
Τραμπις σ' οχησει, και Φερικλειοι ποδες
Δισσας σαλαμβας.—Lyc. 98.
SYN. Θυρα θυρις, φωστηρ, φεγγιτης, φανοπτης.
Σαλαμις,
Χαῖρε, Θεά. Σαλαμῖνος ευκτιμενης μεδεουσα. Hom. IX.
EPITH. Αλιστεφης, αγχιαλος, αμφιρυτος, πελειοθρεμμων, ευκληρος. μελισσοτροφος.
Ω κλεινα Σαλαμις, συ μεν πε,
Ναιεις αλιπλαγκτος ευδαιμων
Πᾶσιν περιφαντος αιεί. Soph.
Αιαντος πολις, ορθωθεῖσα ναυταις. Pind.
Σαλαμινιος.
Σαλαμινιος γάρ εστιν ῷ ξυνειμ' εγω. Ar. Ecc. 38.
Σαλευω, Σαλασσω.
Λαβρως σαλευων πᾶν τρικυμια πεδον. Lyc. 475.
Και σαλευει πολις. Eur. Rh. 248.
—Σατυρον σεσαλαγμενον οινω. Ep. l. 6.
SYN. Ανασαλευω, διασαλευω, παρασαλευω, παρασαλευω, ανακινεω, δονεω, σειω, σαλαω.—αποσαλευω, επισαλευω, κυμαινομαι, ταραττομαι.—ζαω, διαγω.—βουλευομαι. ερευτιζω.
Σαλημ.
—Βαθυκυμονος εγγυθι Σαλημ. Nonn.
Σαλμυδησσιος.
Τραχεῖα ποντε Σαλμυδησσια γναθος
Εχθροξενος ναυτῃσι, μητρυια νεῶν. Aesc. Pr. 726.
Σαλμωνις.
Υπερ Σαλμωνίδος ακρας. Ap. 1693.
Σαλμωνευς.
Η φατο Σαλμωνῆος αμυμονος εκγονος ειναι. Od. λ. 235.
Και θρασυμηδει Σαλμωνεῖ. Pind P.
—Ειμι δ' εκεινος
Σαλμωνευς βρονταῖς ὁς Διος αντεμαχην. Ep. l. 4.
Σαλος.
—Μ' ὡς εἶδον εκ πολλῷ σαλε
Ευδοντ' επ' ακτης.—Soph. Ph. 274.
SYN. Αλμη.—κινημα. πονος, ταραχος, κλυδων, φροντις.
EPITH. Φοινιος.
Σαλπιγγω, Σαλπιζω
Αμφὶ δὲ σαλπιγξεν μεγας ουρανος,—Il. φ. 388.
Και τοτε κωνωπες μεγαλας σαλπιγγας εχοντες
Δεινον εσαλπιζον πολεμε κλυπον.—Hom. B. 200.
SYN. Διασαλπιζω, βυκανιζω, περιηχεω. κηρυττω.
Σαλπιγξ.
—Οτε τ' ιαχε σαλπιγξ. Il. σ. 219.
SYN. Βυκανη.
EPITH. Αελλησσα. βαρυδουπος, βαρυφθογγος, βρονταια, εριηθενης, διακτορος, ἡδυθροος. λαλος. διερα, εγρεκυδοιμος,
Πιερικη, Ποσειδῆιος, Τυρσηνικη, Πελασγιας.
Κλαζει δε βριθουσα σαλπιγξ.
Αρεϊ κρεκουσα θυρω. Lucian.
Ευκελαδε σαλπιγγος ανεδραμε κοιρανος ηχω. Apollin.
—Πολεμων αγγελτρια βαρβαροφωνος. Sibyl.
Αγγελος ὑσμινης.—πτολεμοιο προαγγελος. Nonn.
Σαμαρεια
—Δι' ευυδρε Σαμαρειας. Nonn.
Σαμαρεῖτις.
Δευρο, γυναι Σαμαρεῖτι,—Ib.
Σαμη, Σαμια, Σαμος, Σαμοθρακη.
Δουλιχιον τε, Σαμη τε.—Od ι. 24.
—Χω ταν Σαμιαν καταβοσκων. Theoc. 15. 126.
—Ηδ' οἱ Σαμον αμφενεμοντο. Il. β. 634.
—Ηδ' εναλιαν Σαμοθρακην. Orph. 29.
EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ζαθεη, παιπαλοεσσα, ελαιοφυτις, υψηλη.

PHR. Σαμον αςυ Νυμφεων. Anac.

—Θρηϊκιη τε Σαμος, Κορυβαντιον αςυ.

Και Σαμος ἱμεροεσσα. Πελασγιδος ἑδρανον Ηρης. Dion.

—Ηε Σαμον δυσχειμερον, αἱ τ' ενὶ κολπῳ Θρηϊκιῳ.—Nic.

Τψε επ' ακροτατης κορυφης Σαμε ὑληεσσης Θρηϊκιης.—Hom.

Σαμοθρηξ.

Θῆκε θεοῖς Σαμοθραξι—Call. Ep. 24.

Σαμυθα, Nom. pr.

—Κεκρυφαλον τονδε λαβεῖν Σαμυθας,

Δαιδαλεός τε γάρ εςι, και αδ ύ τι νεκταρος οζει. Ep. Suid.

Σαμφορας.

—Ουθ' ὁ Σαμφορας. Ar. N. 122.

EXP. Ο σ' εχων περὶ τον μηρὸν.

Σανδαλον, Σανδαλίσκος.

Αβλαβεως ὑπὸ ποσσιν εδησατο σανδαλα κῦφα. Hom. M. 84.

—Τόνδε τον σανδαλίσκον—Ar. R. 408.

SYN. Σανδαλιον, ευτροπίδες, ὑποδηματα.

Σανδαλα μεν τα ποδων θαλπ]ηρια—Ep.

Σανιδιον.

Και σανιδια, χάμφοριδια, Ar. Pa. 201.

SYN. Δελταριον, πινακιον, σχεδαριον.

Σανὶς, Σανίδες.

—Ουδε πυλησιν

Ευρ' επικεκλιμενας σανίδας—Il. μ. 121.

Η δ' αρ' εφ' ὑψηλῆς σανιδος βῆ,—Od. φ. 51.

SYN. Πιναξ. δελτος.

ΕΡΙΤΗ. Κολληταὶ. κληϊσταὶ.

Δικλιδας ευτυκτοισιν αρηρομενας σανιδεσσι. Apollin.

—Σανίδες τ' επὶ τῆς αραρυῖαι

Μακραὶ, εὔξεςοι, εζευγμέναι ειρυσονται. Hom.

Σαος. Vid. Σοος.

—Σαωτερος ὡς κε νεηαι. Il. α. 32.

Σαοφροσυνη. Vid. Σωφροσυνη.

Και τε χαλιφρονεοντα σαοφροσυνης επεβησαν. Od. ψ. 13

Σαοφρονεω. Vid. Σωφρονεω.

Ην δε σαοφρονεης. αργυρος ειμι μονον. Ep.

Σαοφρων. Vid. Σωφρων.

—Ουκ αν με σαοφρονα μυθεαιο. Il. φ. 462.

Σαοω. Vid Σωζω.

—Συ δε φρασαι. ει με σαωσεις. Il. α. 83.

Σαπρὸς, Vid. Σαθρὸς.

—Γερων αν και σαπρὸς. Ar. Pa. 697.

—Μετὰ τάνθαδ' ειρηνης σαπρᾶς. Ib. 553.

—Φυλαττε δ' ὡς σαπρὸν 'το σχοινίον. Ib. V. 1334.

Σαπφειρος.

Παντη δ' εν πετρῃσιν ὑπὸ φλεβες ωδινεσι

Χρυσειης κυανῆςε καλὸν πλακα σαπφειροιο. Dion. 1105.

Σαπφω.

—Σαπφὼ παρθενον ἁδυφωνον. Anac. 200.

Λεσβιαδων Σαπφω κοσμον ευπλοκαμον.

—Σαπφῶς τ' Αιολίδες χαριτες.

Μνημοσυναν ἑλε θαμβος, ὅτ' εκλυε τᾶς μελιφωνω

Σαπφῶς.—Της λυρικῆς.—

Σαπφὼ. χρυσεαν χερσὶν εχοισα λυραν.

Πιεριηὴ δε μελισσα λιγυθροος εζετο Σαπφὼ

Λεσβιας πρεμνοις' μελος δ' ευϋμνον ὑφαινων

Σιγαλεαις δοκεεσκεν αναψαμενα φρενα Μοσαις.

Ταν Μιτυληναιαν—Πιερίδα—αοιδοπόλον.

Αι δε σοφαὶ κεινης ρησιες αθανατοι. Ep

Σαρα.

Σαρρας ὑψιτοκοιο γονον, ριζαντι γενεθλης. Naz.

Σαραγγης, Nom. Fl.

Φασις τ' ευρυμενης, ακαλαρρειτης τε Σαραγγης. Orph.

Σαραπις, Σέραπις.

Ενθαδε παιδευουσιν ὅσοις κεχολῶτο Σαραπις.

Τοῖσιν απ' ολομενης μηνίδος αρχομενοις. Ep. l. 1.

Σαρδαναπαλος.

—Τις ὁ Σαρδαναπαλος ουτοσί; Ar. Av. 1022.

—Νινε μεγαλης βασιλευων. Ep

Σαρδανιος (γελως) Σαρδονιος, Σαρδωνιος.

—Μειδησε δε θυμῷ

Σαρδανιον μαλα τοῖον,—Od. υ. 302.

—Η δ' εγελασσε

Χειλεσιν, ουδε μετωπον εφ' οφρυσι κυανεῃσιν

Ιανθη.—Hom.

Σαρδονιον μειδημα γελασσετε,—Sib. l. 1.

Σαρδονιον κατα κῦμα—Theoc. 16. 86.

Σαρδεις.

Και πολυχρυσοι Σαρδεις. Aesc. P. 45.

Σαρδηνη.

Ναιετε Σαρδηνης ποδα νειατον ὑψικομοιο. Hom. XXXIV.

Σαρδιον.

Σαρδια θ' αἱματοεντα—Orph. L.

Σαρδιανικον.

Ινα μή σε βαψω βαμμα Σαρδιανικον. Ar. Av. 112.

Σαρκαζω.

Γλισχροτατα σαρκαζοντες, ὥσπερ κυνιδια. Ib. Pa. 481.

SYN. Σαρκιζω. περισαρκιζω.—εξισχνοω. ατονεω.—απομυκ]ιζω. επιχλευαζω. διασαρδωνιζω.

Σαρκινος

Ελπις τῶν υπνων ζατεῖ τον σαρκινον ιχθυν. Theoc. 21. 66.

SYN. Σαρκικὸς, σαρκώδης, εὔσαρκος, κατάσαρκος, πολύσαρκος, μεγαλόσαρκος. βαρυζωνος. κρεώδης

Σαρκοδαης.

Ην χρονος, ἡνικα φῶτες απ' αλληλων βιον εἶχον
Σαρκοδαῆ —Orph. Fr.

Σαρξ

—Πολλον δε διεφυσε σαρκος οδοντι. Od. τ. 450.
—Σαρκες δε περιτρομεοντο μελεσσιν. Ib. σ. 76.

SYN. Κρεας —μιων —σωμα,—βροτος.

EPITH. Απαλη. βαρεια. εχιδνις. αισθητικη, ζεουσα, πρωτοτοκος, λιποχρους, μαλακη, ταλαινα, χλωρα σκιοειδης.

—Το δε οι μελαν ειβεται αἷμα
Χιονεας κατα σαρκος.—Theoc.
Στεναχω δ' ὑπο σαρκι παχειη.
Την ρα σοφοι καλεουσι τον ζωον —
Σαρκι νοος κρατερῇ ἕσπεται εκ εθελων.
Σαρξ ολοη παθεων ριζα πολυσχιδεων
Βορβορε, ιλυοεσσα πεδη, βριθουσα μολιβδις.
Πνευματι και πολιῇ δυσμαχε. κακοφραδες. Naz.

Σαρον, Σαρος.

Αστερα, ποιητεο καλον σαρον.—Call. 4. 225.
—Σπογγον και σαρον ευθυς εχων. Ep.

SYN. Κορηθρον, κορημα, καλλυντρον, σαρωθρον.—

Σαρω. Vid. Σαιρω.

Διπλων μεταξυ χειραδων σαρουμενον. Lyc. 389.

Σαρπηδων.

—Υιον ἐον Σαρπηδονα μητιετα Ζευς
Ωρσεν επ' Αργειοισι λεονθ' ὡς βουσιν ἑλιξιν Il. μ. 292.
Σαρπηδοντος ἑταῖρον—Ib 379.

EPITH. Δῖος, αντιθεος, χαλκοκορυστης, Λυκιος. Διος υἱος.

Σαρπηδον Λυκων βουληφορε.—Hom.
Ισατο Σαρπηδων Λυκιων προμος· ηνορεη μεν
Φρικτος ειν' ἁπαλοῖς δε ηοτρεφεεσσιν ικελος
Οινοπος ακρα χαρασσε γενειαδος· κ λ Ep. l. 5.

Σαρπηδονιος.

—Σαρπηδονιαν ὀθι πετρην
Κλειουσι, ποταμοῖο παρα ροον Εργινοιο. Ap. 1. 216.

Σαρωνις.

—Την μεν Σαρωνιδα κικλησκουσι. Dion.

Σαρωνις.

Η πολλας ερυπεσθε σαρωνιδας ὑγρος Ιαων
Ηπειρον.—Call. 1. 22.

SYN. Δρῦς

Σαταν, Σατανᾶς Vid. Δαιμων, Διαβολος.

Τιπτε, Σαταν κακομητι, τον αθλιον εις πυρα βαλλεις ; Cyr.
Πρῶτος ὑπ' ἀνδρα ιδων Σατανᾶς, βροτολοιγος, απηνης. Dusc.

EPITH Κακοεργος, πικρος.

Σατινη, Σατινον.

Ποιηται σατινα και ἁρματα ποικιλα χαλκῷ Hom. V. 13.
Θηρῶν ὄπλε ζυγιοις
Ζευξ εις αν θεα Σατιναν. Eur. Hel 1327.

SYN. Αμαξα.

Σατνιοεις.

Ναῖε δε Σατνιοεντος ευρρειταο παρ' οχθας
Πηδασον αιπεινην,—Il. ζ. 34.

Σατνιος

Σατνιον ουτασε δουρι—
Ηνοπιδην, ὃν αρα νυμφη τεκε Νηΐς αμυμων
Ηνοπι βουκολεοντι παρ' οχθας Σατνιοεντος. Il. ξ 443.

Σατυρος.

Συντροφος ευασαις, αιγοποδης Σατυρος. κ λ. Ep. l. 1.

EPITH. Σκιρτοποδης, δειλαιος.

Σατυροι. Vid. Σειληνος

Σατυρων προς αυτοις τον δ' ὁμιλον εισορῶ. Eur. Cyc. 100.

EPITH. Αρειματεῖς, απολεμοι, ασιδηροι, αλλοφυεῖς, αελλοποδες, γλυκοποται, βουκεραοι, δυσμορφοι, θηροτυποι, θρασυκαρδιοι, ερωμανεῖς, γυναιμανεῖς, λασιοι, κερουτες, ευκεραοι, λυσσαιοι, μυστιπολοι, ορεσσινομοι, πολυγαμοι, ποδοβλητοι, κυβιστητηρες, συμφυεῖς, ταυρωπιδες, ταυροφυεις, σκαιροντες, φιλοπαιγμονες, φιλοκερτομοι, φυλακτηρες, φιλομοχθοι, φρισσοντες, δασυστερνοι, μετεχαρμοι.

Και Σατυρος φιλομοχθος εχων αγελαστον οπωπην.
Πασα γονη Σατυρων θρασυκαρδιος, εν δε κυδοιμοῖς
Παντες απειλητῆρες, αει φευγοντες Ενυω
Νοσφι μοθοιο λεοντες, ενι πτολεμοις δε λαγωοι.
Και βοος εἶδος εχουσι, και αιδρομεοιο προσωπε. Nonn.
Ουτιδανων Σατυρων και αμηχανοεργων. Hes.

Σατυρισκος.

—Το τοι γενος η Σατυρισκοις
Εγγυθεν, η Πανεσσι κακοκνημοισιν εριδδει. Theoc 4. 62. 40.

Σαυλοομαι.

—Ασιδαῖς βαρβιτων σαυλουμενοι. Eur Cyc.

SYN. Διασαυλοομαι. τρυφαω. θρυπτομαι, αβρυνομαι, ορχεομαι, ἁβρῶς, σαυλα βαινειν.

Σαυλος.

Σαυλα ποσιν βαινουσα.—Hom M. 28.

SYN. Ἀβρος, τρυφερος, κοῦφος, ἡσυχος.

Σ Α

Σαυρομαται.
—Και εθνεα Σαυροματαων,
Εσθλὸν Ενυαλιω γενος Αρεος—Dion. 653.
Σαῦρος. Σαῦρα.
Ανικα δη και σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθευδει. Theoc. 7. 22.
Σαῦραν τοι τριψασα, κακὸν ποτον αυριον οισῶ. Ib. 2. 58.
SYN. Χλωροσαῦρα.—χαλκις ορειγαλχος.
Σαυρω δε λοιπον εμφερὴς εγινετο.
Ερπυστικον δε τῦτο το ζωον γενος,
Ον ει τεμοι τις, και διασπασοι μεσον,
Ελκει μεν αὐτῦ συν κλονω τα τμηματα,
Συνερχεται δε και παλιν τα λειψανα. Suid.
Σαυρωτὴρ.
—Εγχεα δέ σφιν
Ορθ' επὶ σαυρωτῆρος εληλατο,—Il κ. 153.
SYN. Κροσσος σίυραξ—το αντικειμενον τῆς επιδορατίδος σιδηριον.
Σαφα. Σαφῶς. Σαφηνῶς.
Ουδέ τι πω σαφὰ ιδμεν ὅπως εσται τάδε εργα. Il. ϐ. 252.
Ανὴρ κατοικεῖ τόνδε τους τοπους σαφῶς. Soph. Ph. 40.
Μή ποτ' επαινεσσῃς, πριν αν ειδῆς ανδρα σαφηνῶς. Theog. 957.
SYN. Φανερῶς, ακριβῶς, λαμπρῶς, τρανῶς, αναφανδον, εναργῶς, ευδηλως, γνωριμως, εμφανῶς, διαφανῶς.
Σαφηνεια. Σαφηνεια.
—Και σαφηνεια λογυ. Aesc. S. T. 67.
SYN. Καταφανεια, εναργεια, τρανοτης, ἑρμηνεια. λαμπροτης.
Σαφηνιζω. Σαφηνεω.
Τοσῦτον ακρῶ σοι σαφηνισαι μονον. Ib. Pr 622.
—Τῦτο δε σαφηνιῶ Ib 225.
SYN. Σαφεω, διασαφῶ, αποσαφῶ. διασαφηνιζω. εκδηλοω. δηλοω, ερμηνευω, εξηγεομαι, εξαπλοω, διαπτυσσω. διαφαινω. εμφαινω φανεροω, εκφερκηρυζω, διευκρινεω ανακαλυπτω.
Σαφηνὴς. Σαφης.
—Τι φωνεῖς; σαφηνῶ. Soph. Tr. 900.
—Σαφὲς δ' εκ οἶδα νεῖσθαι. Hom. M. 208.
SYN. Αριδηλος, εναργὴς, φανερὸς, ευφραδὴς, διευκρινής. αληθής.
Σαω, Σαωζω. Vid Σωζω.
Αρχμητὴς γαρ ανὴρ γῆν τε και αςυ σαοι. Theog 866.
—Σαωσε δε νυκτὶ καλυψας. Il. ε 23.
Σαωτὴρ. Vid Σωτὴρ
Αλλά οἱ εκ μοιρεων τις οφειλομενος Θεὸς αλλος
Εςὶ, σαωτηρων ὕπατον γενος,—Call. 4. 166.

Σ Β Σ Ε

ΣΒΕΝΝΥΜΙ, Σβεννυω.
Παντων ανθρωπων σβεσσαι μενος,—Il. ϐ. 621.
SYN. Αποσβεννυμι, κατασβεννυμι, εξαλειφω, παυομαι. συνεχω, επεχω.
—Κατασβεσσει αναπτομενην φλογα πυρσῦ,
Δῶμα περιρραινοντες αλεξικακοισι ρεεθροις. Nonn.

Σ Ε

ΣΕΒΑΖΟΜΑΙ, Σεβιζω. Σεβιζομαι. Vid Σεβω.
—Σεβασσατο γαρ τόγε θυμῷ. Il. ζ. 167.
Και σε λιταις σεβιζων. Soph. Oed. C. 1627.
Αλλά μιν εκπαγλον τὶ σεβιζομαι,—Call. 4. 247.
Σεβας. Σεβασμιος.
—Σεβας μ' εχει εισορoωντα Od. γ. 123.
—Σεβας δέ σε θυμὸν ικεσθω. Il σ. 178.
Σεμνοῖς Μυστοπολοις χαιρων ὁσιοις τε σεβασμοῖς. Orph. H.
SYN. Σεβασις. προσκυνησις. τιμὴ, εκπληξις, αιδεσις, αιδώς. θαῦμα. τὸ σεβασμιον.
Σεβασμιος.
—Το σεβασμιον ανθρωποισι. Orph. H.
SYN. Σεβαστὸς, σεπτὸς. θεοσεπτος. σεμνὸς. γεραρὸς, ἱερὸς, αξιοπρεπης. θεοπρεπὴς, αποβλεπτος. αιδεσιμος, τιμητὸς, προσκυνητός.
Σεβω, Σεβομαι.
Κακὸς γάρ εςι μη σεβων τα δεσποτων.
Και συγγεγηθε, και ξυνωδινει κακοῖς. Eur. Hel. 732.
—Ου νυ σεβεσθε; Il. δ 242.
SYN. Σεβαζομαι, αγαζομαι, προσαιδεομαι, αιδεομαι. θεραπευω, προσκυνεω, προσευχομαι, τιμαω. θαυμαζω, εντρεπομαι. ευλογεω.
Δειμαλέος δε σεθεν καθαρὸν προσπτυξομαι ἱρὸν. Apollin
Οιδε θεὸν καθαραῖσι νοῦ λευσσοντες οπωπαῖς,
—Υποκλινεεσι λιτησιον αυχένα γαιη.
Μαρτυρον ἱκεσιης κυρτυμενον αυχένα καμπτειν. Nonn.
Σεληνὶς.
Την τιτθην Ιερων Σεληνίδα,—Ep. I. 3.
Σειρὰ.
Σειρὴν χρυσειην εξ ουρανόθεν κρεμασαντες. Il. θ. 19.
SYN. Σειρὰς. δεσμὸς, αλυσις. σχοῖνος. πλεκτὸς ἱμὰς —γειναλεγ.α

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Δολιχη, δρακοντεια, ἑλικωδης, ευπλεκτος, πολυπλεκτος πολυσχιδής.

Σειραῖος. Σειραφόρος. Σειροφόρος, Σειρασφόρος.
—Διξιὸν τ' ανεὶς
Σειραῖον ἱππον, εἶργε τον προσκειμενον. Soph. El. 724.
—Ὑπο σειραιοις ποσὶν ἑλκυσαν
Τεκνα,—Eur. Herc. f. 446.
—Τυς δ' εξω σειραφορυς. Ib. I. A. 223.
Ζευχθεὶς ετοιμος ην εμοὶ σειρασφορος. Aesc. Ag. 851.

Σειρευω.
Συν τῷ γεροντι δεσμὰ σειρευων βροχῳ. Eur. Herc. f. 1009.
SYN. Επισφιγγω, συστελλω, καταβροχιζω. δεσμοω.

Σειρηνὶς Vid. Σιλαρος.

Σειρὴν, Σειρῆνες.
Αλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θελγυσιν αοιδῇ
Ημεναι εν λειμῶνι—κ. λ. Od μ. 44.
ΕΡΙΤΗ. Τμισπολοι, θεσπεσιαι, αδιναὶ, λιγειαι, μελιγλωσσοι.
Τίς υκ αηδὼν σῖειρα. Κενταυροκτόνος
Αιτωλὶς, η Κυρῆτις. αιολῳ μελει
Πεισει τακῆναι σαρκας ακμηνυς βορᾶς;—
Αρπυιογυιων κλωμακὰς τ' αηδονων. Lyc.
Πτεροφόροι νεανίδες παρθενοι,
Χθονες κοραι, Σειρῆνες. Eur.
Ενθα δ' εφεζομεναι λιγυρὴν οπα γηρυυσι
Κῦραι, ανεστητυς δε βροτων θελγυσιν ακυάς. Orp.
Σειρῆνες σινοντ' Αχελωΐδες ἡδειησι
Θελγεσαι μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πῦσμα βαλοιτο.
Τας μεν αρ ευηδης Αχελωΐῳ ευνηθεῖσα
Γεινατό Τερψιχορη, Μυσεων μια—Apoll.

Σειριαω.
—Αστὴρ—ὅς ρα μαλιστα
Οξέα Σειριαει, και μιν καλευσ' ανθρωποι
Σειριον,—Arat.

Σειριος.
—Δη γὰρ τοτε Σειριος αστὴρ
Βαιον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφεων ανθρωπων
Ερχεται ημάτιος, πλεῖον δε τε νυκτὸς επαυρεῖ. Hes. ε 415.
ΕΡΙΤΗ. Αιθαλοεις, αμπελοεις, αζαλέος, αστεροεις, διψιος.
Ον τε κύν' Ωριωνος επικλησιν καλευσι·
Λαμπροτατος μεν ὅγ' εστὶ, κακὸν δε τε σῆμα τετυκται,
Και τε φερει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν. Hom.
—Τον εισετι διψαλέον πῦρ
Θερμον ακοντιζοντα δι' αιθέρος αιθοπι λαιμῷ.
—Πυρωτιδος αστερα μαιρης. Nonn.

Ος δή τοι καλὸς μεν αριζηλος τ' εσιδεσθαι
Αντελλει, μηλοισι δ' εν ασπετον ἦκεν οϊζύν. Ap.
Ενθα (Σειριος) πυρὸς φλογεας
Αφιησιν οσσων αυγάς. Eur.
Σειριος,—Σειριοεις. Ηλιος—Orph. Opp.

Σεισιχθων. Vid. Ζεύς.

Σεισμὸς.
Η σεισμὸν, η βροντήν τιν', η Διὸς σελας. Soph. Oed. C. 96.
SYN. Σεῖσμα, σεῖσις. επανάσεισις, τιναγμὸς, τιναγμα. κινησις, παλμὸς, ενοσις. τρομος.
Μυκηθμῷ δ' ὑπενερθεν ερεμνη σειετο γαιη. Ap.
—Κλονῳ σεισμοῖο τινασσομενη μεγαλοιο. Sib.
Και δαπεδυ βαθυκολπον απεσφειλιξεν οχῆα
Αιχμαζων τριοδοντι θαλασσομεδων Ενοσιχθων,
Ενδομυχοις ανεμοισιν ἱμασσομενων κενεωνων
Γειοπονοις ανεμοισιν επεὶ νωμητορι παλμῷ
Χασματι κοιλαινυσι σεσηρότα φωλάδες αυραι—
Αγχιπεσῆ δε μελαθρα τινακτορι λυετο παλμῷ,
Και δρυες ες χθονα πιπτον—κ. λ. Nonn. l. 21.

Σειστὸς.
Ως ὅγε δε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γινεται. Ar. A. 345.

Σειω, Σειομαι.
Σειων εγχειην,—Il. ε 563.
Σεισατο δ' ενὶ θρονῳ, ελελιξε δε μακρὸν Ολυμπον. Ib θ. 199.
SYN. Ανασειω, επανασειω, διασειω, κατασειω, περισειω, ενσειω, σαλευω, αιθυσσω, συγκρεκω, συντινασσω, συγκλονεω. δονεω, διαταρασσω, ταρασσω, κινεω, διακινεω, ωθιζω. συκοφαντεω.

Σελαγεω, Σελαγεομαι.
Παρνασιαν θ' ὅς κατεχων
Πετραν συν πευκαις σελαγεῖ. Ar. N. 604.
Ομμα γαρ αιθέρος ακαματον σελαγεῖται
Μαρμαρεαισιν εν αυγαῖς. Ib. 285.
SYN. Σελαγιζω. λαμπω, εκπυροω.

Σελαγισμα. Vid. Στεροπὴ.
—Σελαγισματα τῶνδε, Man. 4. 189.

Σελαγος.
Και βαλεν Αλφιον Σελαγυ ὑἱὸν,—Il. ε 612.

Σελαηγενετης. Vid Απολλων.

Σελατηφόρος. Σελασφόρος.
—Ὅτ' αν σελατηφόρος Ερμῆς
Αμφι Σεληναιη σκολιον λαβυρινθον ορινῃ Man. 4. 333.
—Κωμοιο σελασφόρος αστηρ Christod.

Σελας.—Σελασμὸς. Vid Τριγωνιζω.
Νηὸς καιομενης σελας οφθαλμοῖσιν ιδεσθαι. Il. ο. 600.
—Ουκ οσσων λιπαρὸν σελας,—Theoc. 23. 8.

SYN.

SYN. Αυγὴ, λαμπηδων, φάει φεγγος πῦρ. φλόξ.

EPITH. Αυτοελικτον, αφαυρὸν, δαιομενον, δεινὸν, γοργωπὸν, δικορυφον, ζωηφόρον, ζαφλεγὲς, πεζοφοιτον, λαβρὸν, νεοφεγγὲς, καλλιφεγγὲς, χρυσοφεγγὲς, μετηορον, καθαρὸν, παμφαὲς.

Σελγη.

—Και, ἣν επολισσατο λαὸς.

Πριν ποτ' Αμυκλαιων, μεγαλωνυμος εν χθονὶ Σελγη. Dion. 850.

Σεληναι. (πεμματα)

Φρασον σεληνας τάσδε πυρινε χλοης. Suid.

Σεληναι.

—Μη λυρας κτυπος

Εςω, σεληνας δωδεκ' εκπληρυμενας. Eur. Alc. 436.

Φρυγων τε ζαθεοι σεληναι. Ib. Tro. 1075.

SYN. Μηνες, Νυμηνιαι.

Σεληνιαζω, Σεληναζω Vid. Προσηταζω.

—Σεληνιασων τε νοσοισι. Man. 4. 81.

Σεληναφως.

—Εκειτο γαρ ἡ μεν εις σεληναφως. Ath. l. 13.

Σεληνη, Σεληναια.

Ως δ' ὁτ' εν ερανῷ αςρα φαεινὴν αμφὶ σεληνην Φαινετ' αριπρεπέα.—Il. Θ. 551.

Χαῖρε Σεληναια λιπαρόχροε,—Theoc. 2. 165.

SYN. Μηνή

EPITH. Αιγληεσσα, ακοιμητος, αφωτιςος, αρτιτοκος, αυξιφαὴς, αμερσινοος, βοῶπις, δροσοεσσα, διχομηνος, εσπερια, ἑλικῶπις, ἑλιξοπόρος, ευπλοκαμος, ευῶπις, ευαςερος, ευκυκλος, ευτροχαλος, θεοσσυτος, ημιτομος, κεραὴ, λευκοπαρηος, λαμπρὰ, κυδιμη, μινυθεσα, νυκτιχορευτος, νυκτιφαὴς, πλησιφαὴς, ποθοβλητος, πρωτοφαὴς, πληθεσα, ποτνια, πολυειδὴς, παλιζωος, παλιννοςος, τριφυὴς, φερεζωος, φαεινὴ, χαροπὴ, τροχοεσσα, τελεσσιγονος, ταυροφυὴς, Λατμιὰς, Τιτηνὶς, τανυσιπτερος, φαεσφόρος.

—Σεληναιης ἑλικοδρομος αςατος αςηρ. Man.

Χαῖρε ανασσα Θεὰ λευκωλενε δῖα Σεληνη.—

Ειματα εσσαμενη τηλαυγέα δῖα Σεληνη,

Ζευξαμενη πωλες εριαυχενας αιγληεντας,

Εσσυμενως προτερωσ' ελαση καλλιτριχας ἵππυς,

Εσπερια, διχομηνος, ὅτε πληθει μεγας ογμος.

Λαμπροταται τ' αυγαὶ τοτ' αεξομενης τελεθωσιν

Ουρανοθεν, τεκμαρ δε βροτοῖς και σῆμα τετυκται. Hom. H

Ω λιπαροζωνε θυγατερ Αελιυ

Σεληναια, χρυσοκυκλον φεγγος.

Νυκτὸς αφεγγες βλεφαρον.—

Και νυκτὸς αςερωπος σελανα.

Χρυσηνιος δαιμων. Eur.

Ευνετις Ενδυμιωνος.—Ελατειρα βοῶν.—Ευκεραος θεαινα.—Μαρμαρυγη τροχοεσσα Σεληνης. Nonn.

Α μεν κεροεν σελας, πλησασα φοις πυρὸς,

Αγετο σελανα, ποιμὸν νυχιων θεῶν. Synef.

—Σέ τε νυκτὸς αγαλμα σεληνη. Dolfc.

Ως δ' οποτε πληθεσα πυρὸς γλαυκοῖο σεληνη

Ουρανὸν αιγληεντα κατεχρυσωσε προσωπῳ.

Ουκ ἔθ' ὑπὸ γλωχῖνας αποξυνεσα κεραιης

Πρωτοφαὴς ὑπὸ μηνὸς ανιςαται ασχιον αχλὺν,

Αλλ' ὅτε κυκλωσασα περιτροχον ομματος αυγὴν

Αντιτυπες ακτῖνας αφελκεται ηελιοιο. Tryph.

Εν δ' εσπερον εφλεξεν ευωπιδος

Σελανας ερατὸν φαος. Pind.

Νυχιων βασιλεια αταρπῶν. Apollin.—Ποιμὴν νυχιων θεῶν. Syn.—Πρεσβυςον αςρων. Aesc.

Ταυροκερως Μηνη, νυκτιδρόμε, ηεροφοῖτι,

Εννυχια, δαδῦχε, κορη, ευαςερε, μηνη.

Αυξομενη και λειπομενη, θῆλύς τε και αρσην.

Αυγητειρα, φιλιππε, χρονυ μῆτερ, φερεκαρπε

Ηλεκτρὶς, βαρυθυμε, καταυγαςειρα, νυχεια.

Πανδερκης, φιλαγρυπνε, καλοῖς αςροισι βρυεσα.

Λαμπετιη, χαροδῶτι, τελεσφορε, νυκτὸς αγαλμα

Αςραρχη, τανυπεπλ' ελικοδρόμε πανσοφε κερη

Ησυχια χαιρυσα, και ευφροσυν' ολβιομοιρε.—Orph. H.

Σεληπιαδης.

Υἱέας Ευηνοιο Σεληπιαδαο ανακτος. Il. Β. 693.

Σελινον, Σελινος

Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακὸι ιυ ηδὲ σελινυ, Od. ε. 72.

Και θαλλοντα σελινα.—Theoc. 13. 42.

EPITH. Αειφυλλον, ἱππειον, ελεοθρεπτον, ευοδμον, πολυγναμπτον, χλωρὸν.

PHR. Βοτανα λεοντος. Pind.

Σελις. Vid. Βιβλος.

Οσσα θεοπνευςοις ταῖσδ' ανεθυ σελίσι. M.Mus.

Και σελιδων κανονισμα φιλορθιον—Ep.

EPITH. Αειναοι, βιβλιακὴ, γλυκερὰ, γεραλεα, ἱερὰ

Σελλὸς

—Αμφι δε Σελλοὶ

Σοὶ ναιυσ' ὑποφῆται ανιπτοποδες, χαμαιευναι. Il. π. 234.

Α, τῶν ορειων και χαμαικοιτων εγὼ

Σελλῶν εσελθὼν αλσος εισεγραψαμην

Προς της πατρωας και πολυγλωσσυ δρυὸς. Soph. Tr. 1184.

Σελμα.

—Λεων δ' επὶ σελματος ακρυ. Hom. VI. 47.

—Κἀπὶ σελμασι Πυργων ςαθητε,—Aesc. S. T. 32.

SYN. Σελιδωμα, ζυγὸν, εδωλιον. θρανος. κλιντὴρ.

Σεμέλη.

Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε,—Il. ξ. 325.

SYN. Θυώνη.

EPITH. Αἰνογαμος. βαρυθυμος. θνητογενὴς, θεοπαις. ευῶπις. ερικυδὴς, λευκωλενος. ῥοδοειδὴς. υψαυχην τανυθειρα Καδμεια. Καδμηΐς.

Χαιροι δ' ευειδης Σεμελη, και αδελφεαι αυτῆς
Καδμειαι, πολλαις μεμελημεναι ἡρωΐναις. Theoc.

—Πῦρ ου λευσσεις, ουδ' αυγαζῃ
Σεμελας ἱερὸν αμφὶ ταφον,
Αν ποτε κεραυνοβολος
Ελιπε φλογα Διὸς βροντᾶς;
Τοκας Διογονοιο Βακχου. Eur.

—Ολυμπιαδων αγυιᾶτις. Pind.

Κικλησκω κουρην Καδμηΐδα παμβασιλειαν
Ευειδῆ Σεμελην ερατοπλοκαμον, βαθυκολπον,
Μητερα θυρσοφοροιο Διωνυσου πολυγηθους. κ. λ. Orph. H.

Και Σεμελη πυροεσσαν εταθρησασα τελευτην
Ωλετο τερπομενη λεχιον μορον—κ. λ. Nonn l. 8.

Σεμεληγενετης. Vid. Βακχος.

Σεμιδαλις.

—Καρπὸν Φοινικος, και σεμιδαλιν. Ath. 1. 21.

Σεμιραμις.

—Και ὅπη πλατυ τεῖχος
Ασφαλτῳ δησασα Σεμιραμις εμβασιλευεν. Theoc. 16. 100.

Προς δε νοτον Βαβυλων ἱερὴ πολις, ἣν ῥά τε πᾶσαν
Τειχεσιν αρραγεεσσι Σεμιραμις εστεφανωσε. Dion.

Σεμνοκοπέω.

Και σεμνοκοπεῖ τοῦτ' εν ανδρειᾳ στεγῃ. Aesc. Fr.

Σεμνομαντις.

—Επὶ
Τον σεμνομαντιν ανδρα πεμψασθαι τινα. Soph. Oed. T. 564.

Σεμνομυθεω.

Τι σεμνομυθεῖς, κεἰς αγῶν' ερχῃ λογων. Eur. Andr 233.

SYN. Σεμνηγορεω, σεμνολογεω αυχεω.

Σεμνοπαρασιτος

Σεμνοπαρασιτον εκ μεσου καλουμενον. Ath. 6.

Σεμνοπροσωπεω.

Κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς. Ar. N. 362.

Σεμνὸς

Δημητρ' ηΰκομον σεμνὴν θεὸν αρχομ' αειδειν. Hom. XII 1.

SYN. Περισεμνος, σεπτὸς, ευσεπτος, σεβασμιος, τιμιος, εντιμος, τιμοῦχος, σεμνοτιμος, καλὸς, ευσχημων, σωφρων, σεμνολογος. ὑπερηφανος. αλαζων.

Σεμνῶς.

Σεμνῶς κατωρχουσα—Lyc. 772.

SYN. Απλῶς. εντιμως.

Σεμνοστομος.

Σεμνοστομὸς γε και φρονηματος πλεως
Ο μυθὸς εστιν, ὡς θεῶν ὑπηρετου. Aesc. Pr. 952.

SYN. Σεμνολόγος. σεμνός —κενοδοξος.

Σεμνοτιμος. Vid. Σεμνος.

Σεμνοτιμος ανακτωρ. Ib. 355.

Σεμνυνω. Σεμνοω, Σεμνοῦμαι

—Σεμνυνουσι την τραγωδιαν. Ep.

Θεῖον δε σεμνυν θεσμὸν αιθέρος μυχῶν. Eur. Hel. 872.

SYN. Αποσεμνυνω, αποσεμνυνομαι, τιμαω, καλλυνω, κοσμεω.

Σεμνυνομαι.

—Μηδ' αυθαδως σεμνυνομενος χαλεπαινε. Ar. R. 1052.

SYN. Κομπαζω, γαυροω, μεγαλοφρονεω. λαμπρυνομαι,

Σερφος.

Ευδει καταφαγὼν μυρτα, και σερφους τινάς. Ar. Av. 82.

Ενεστι κἀν μυρμηκι κἀν σερφῳ χολή. Prov.

Σεὺς.

Ὑπὸ τῶν σεων—Ar. L. 731.

SYN. Σὴς, σκωληξ.

Σευω, Σευομαι. Vid Συω, Συομαι.

Ος ποτε μαινομενοιο Διωνυσσοιο τιθηνας
Σεῦε κατ' ηγαθεον Νυσηΐον—Il ζ. 133.

—Ειπερ αν αυτὸν
Σευωνται ταχεες τε κυνες—Ib. γ. 26.

—Βασιλειος ὑποχοι μεγαλου σευνται. Aesc. P. 24.

Σ Η

ΣΗΚΑΖΩ.

Και νύ κε σηκασθεν κατὰ Ιλιον ηΰτε αρνες. Il. θ. 131.

SYN. Συγκλειω, κατακλειω (εις σηκὸν.) αποσηκοω.

Σηκὶς

Οτι την θυραν ανεῳξεν ἡ σηκὶς λαθρα. Ar. V. 765.

SYN. Θεραπαινα. διακονος.

Σηκιτης. Σηκοκορος.

Αρνα τυ σακιταν λαψη γερας—Theoc. 1. 10.

Σηκοκορον τ' εμεναι, θαλλόν τ' εριφοισι φορῆναι. Od. ρ. 224.

SYN. Σηκηκορος, ὑπαυλος.

Σηκὸς.

Σηκός.
—Στείνοντο δὲ σηκοὶ
Αρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων.—Od ι. 219.
Σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
Δράκοντος.—Eur. Ph 1027.
SYN. Επαυλις, σταθμὸς. αὐλὰ. ποιμνήϊον—φωλεός.—ναός.—περίβολος.—στέγη.—σήκωμα.—ταφος
EPITH. Φειγίλαγης, κατηρεφὴς, ἱερὸς, ἅγιος.

Σήκωμα.
Οικεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος. Eur. El. 1274.
SYN. Σηκὸς—ισοσταθμον, αντισηκωσις.

Σῆμα.
—Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυρινης. Il β. 814.
Γνῶ δε κληρυ σῆμα ιδὼν—Ib η. 189
SYN. Σημεῖον, τερας. δεῖγμα. μνῆμα. μηνυμα. χαρακτὴρ. γραμμα—μορφὴ—συμβολον. τεκμαρ.—ταφος.—στρατηγιον.
EPITH. Αγαυον. αιπὺ, γεερον, δειλὸν, αριφραδὲς. περιφραδὲς. μεγα, εναισιμον, ενδεξιον, ευρυσορον, καλὸν, λιπαρὸν, λυγρὸν, παραισιον, πολυσονον.
Λευκὸν σῆμ᾽ ετετυκτο περιτροχον ηΰτε μηνη. Hom.

Σημαινω, Σημαινομαι.
Πᾶσι δε σημαινειν—Il. α. 289.
—Σημηνε δε τερματ᾽ Αχιλλεύς. Ib ψ. 358.
—Οι δε κλῆρον εσημηναντο ἕκαστος. Ib. η. 175.
SYN. Αποσημαινω, διασημαινω, εκσημαινω, ενσημαινομαι. επισημαινω, κατασημαινω, προσημαινω. σημιοω, σηματιζω, δηλοω. μηνυω. προφαινω—αρχω, βουλευομαι, δικαζω, προστασσω. επιτασσω.

Σημαντηριον, Σημαντρον.
——Σημαντηριον
Ουδὲν διαφθειρασαν εν μηκει χρονε. Aesc. Ag. 618
Η γαρ οἶσθ᾽ ἅ μή σε καιρὸς
Ειδέναι, σημαντρ᾽ ανεις; Eur. I. A. 325.
SYN. Σφραγὶς. σημεῖον.

Σημαντηρ, Σημαντωρ.
Κληρυ σημαντῆρα φυτοτρ[.]φον.—Ap. 3. 1402.
Σιγῇ δειδιότες σημαντορας—Il. δ. 431.
Αυτὸς μοι συ σημαντωρ γενε Soph Oed. T. 976.
SYN. Επιτακτωρ, διακτωρ. ἡγεμων, δεσποτης, δεσποτης. ποιμὴν.—σφραγιςής.
EPITH. Αγραυλος.

Σηματυργὸς.
Ο σηματυργὸς δ᾽ ε τὶς ευτελὴς αρ᾽ ην. Aesc. S. T. 497.

Σηματοεις.
Ω χθων σηματοεσσα,—Ep. l. 3.

Σημεῖον, Σημηῖον.
—Ως μοι σαφῆ
Σημεῖα φαινεις εσθλὸς εις ἡμᾶς γεγώς. Soph. El. 24.
—Τα γαρ σημηῖα νικης
Αρκαδιην εισηλθεν—Call. 3. 219.
SYN. Σῆμα, σημαντρον, δεῖξις. τερας, αγαλμα.—σφραγις.

Σημερον, Τημερον.
Νυν μεν παυσωμεσθα μαχης και δηιοτῆτος,
Σημερον, ὕστερον αὖτε μαχησομεθα—Il η. 291.

Σηπια (ιχθὺς) Σηπιάς.
Ο λαρκος επετιλησεν, ὥσπερ σηπια. Ar. Λ. 350.
Σηπιν, ευπλοκαμος—Ath. l. 4.
EPITH. Δολομητις, δολοφρων, κερδαλεα, ταγηνισῃ.

Σηπιας, (ακρωτηριον)
—Εδυνε δε Σηπιας ακρη. Ap. 1. 582.

Σηπεδω.
Και μυσερὸς σεπ[.]ας τε τεχνημασι σηπευονται. Man. 4. 269.
SYN. Σηπομαι.

Σηπω.
Και δὴ δῦρα σεσηπε νεῶν,—Il. β. 135.
—Ουδέ τι οἱ χρὼς σηπεται,—Ib. ω. 414.
SYN. Αποσηπω, διασηπω, εκσηπω, κατασηπω. περισηπω, σαπριζω, καταπυθω. μυδαινω.

Σηραὶ
—Και εθνεα βαρβαρα Σηρῶν,
Οι τε βοας μεν αναινονται, και ιφια μῆλα,
Αιόλα δε ξαινοντες ερημης ανθεα γαιης,
Ειματα τευχυσιν, πολυδαιδαλα τιμηεντα.
Ειδομενα χροιῇ λειμωνίδος ανθεσι ποιης. Dion. 756
—Καλὰ νηματα Σηρῶν. Naz.

Σηραγξ.
Ητοι ὁ μεν σηραγγα προδειελος ειχεν ες ἠνὶ Theoc. 25. 222.
SYN. Σπεος, κοιλὰς, κευθμων. χασμα. τελμα. πετρα. σὴς—ατυχεῖς σῆτες ακανθοβαται. Ep. l. 2.
EPITH Ελμινς.

Σησαμη, Σησαμον.
—Σησαμη ξυμπλαττεται. Ar. Pa. 869.
Νεμομεσθα δ᾽ εν κηποις τα λευκὰ σησαμα. Ib. Av. 159.

Σησαμῦς.
—Σησαμῦντες ιτρια. Ib. Λ. 1091.
SYN. Σησαμὶς, σισαμὶς. πλακῦς, μαζα.

Σησὸς

Σηςὸς.
Και Σηςὸν και Αβυδον εχεν,—Il. β. 836.
Σητοκοπος. Σητοβρωτος.
" Η των σητοκοπων βυβλαριων τα κατω. Ep l. 2.
Το σητοβρωτον καλλος—Dolfc.

Σ Θ

ΣΘΕΝΑΡΟΣ.
Η δ' Ατη σθεναρή τε και αρτίπες,—Il. ι. 501.
SYN. Αγασθενὴς. ευσθενὴς, μεγαλοσθενὴς, ερισθενὴς. περισθενὴς. ἰσχυρὸς, ευρωςος, κρατερὸς. ακμαῖος. ευτονος.
Σθενελαος.
Καὶ ρ' εβαλε Σθενελαον Ιθαιμενεος φιλον υἱόν. Il. π. 586.
Σθενελαις.
Την καταφλεξιπολιν Σθενελαΐδα, την πολυμισθον. Ep. l. 7.
Σθενελος.
—Σθενελος δε καθ' ιππων ἆλτο χαμᾶζε. Il. ε. 111.
—Σθενελος Καπανηΐος ὑὸς. Ib. δ. 367.
EPITH. Θρασυφρον. Περσηϊαδης.
Ενθεν δε Σθενελυ ταφον εδρακον Ακτοριδαο'
Ος ρα τ' Αμαζονιδων πολυθαρσέος εκ πολεμοιο
Αψ ανιων, (δη γαρ συνεληλυθεν Ηρακλῆϊ)
Βλημενος ιῷ κεῖθεν επ' αγγιαλυ θανεν ακτῆς. Ap.
Σθενοβλαβὴς.
—Ενι δρυμοισι σθενοβλαβέος Κυθερειης. Opp.
Σθενοβοια. (Αντεια. Hom.)
Ου Φαιδρας εποιυ πορνας, υδὲ Σθενοβοιας. Ar. R. 1075.
Σθενος.
—Εν δε σθενος ὦρσεν ἑκαςω. Il. β. 451.
SYN. Αλκὴ, ισχὺς, δυναμις. βια.
EPITH. Αρηΐον, αμαυρὸν, αδηριτον, αληκτον, αδεισητον, αθλοφόρον, αμεγαρτον, αγναμπτον, ατρομον, αδιαντον, αμφηριςον, ανυφελικτον. βαρὺ, δεινὸν. μαλερὸν, εσθλὸν. ερατον, επιχειρον θρασυ. κρατησιμαχον. οβριμον, ολοὸν, ὑπεροπλον. ὑπερφιαλον.
—Σθενος υκ αλαπαδνον —εκ επιεικτον. Hom.
—Σθενος αξιον ἅβας. Theoc.
Τῆς σιυγερῆς κακιης πικρὸν σθενος. Naz.
—Ου γὰρ τοι θεῖον σθενος κραιεινταν
Απρηκτον τελεθει και αμηχανον,—Cal.
Σθενω.
Ουδε σθενειν τοσῦτον ῳομην τα σα
Κηρυγμαθ', ως' αγραπτα κ'ασφαλη θεων
Νομιμα δυνασθαι, θνητὸν ονθ', ὑπερδραμειν. Soph. An. 461.
SYN. Δυναμαι, δυναμιν εχω, ισχυω.

Σ Ι

ΣΙΑΓΩΝ.
—Σιαγόνας τε μαλθακας. Soph. Fr.
Κἀκεινος οιπε τας σιαγόνας πριων. Suid.
SYN. Γναθμὸς, γαμφη παρεια.
Σιαλος
Τρεις σιαλυς καταγων, οἱ εσαν εν πᾶσιν αριςοἱ. Od. υ. 163.
Εν δε συὸς σιαλοιο ραχιν τεθαλυῖαν αλοιφῆ. Il. ι 208.
EPITH. Ζατρεφὴς, ευτραφὴς, απαλοτρεφὴς, λιπαρὸς, ευνεωρος.
Σιαλωδης. Vid. Μαριανδυνοι.
Σιβυλλα.
Ου γαρ ταῦτ' ειπε Σιβυλλα. Ar. Pa. 1095.
Προφιλη Φοιβοιο σαφηγορίς ειμι Σιβυλλα. Ep:
—Γνωςοιο Πατρὸς φησωσι Σιβυλλαν
Μαινομενην ψευςειραν—Sibyl. l. 3.
—Μελαγχραιρας κοπις,
Νισοῦς θυγατρός.—Lyc.
Σιβυλλιαω.
Ειθ' ὁ γερων σιβυλλιᾷ. Ar. Eq. 61
BXP. Παραληρεῖ, χρησμῶν ερᾷ και επιθυμεῖ. απαταται. μανικῶς εχει.
Σιβυνη Vid. Σιγυνη.
Ηταιὲ, τί σοι σιβυνη; Ep. l. 3.
Σιβυρτιος.
—Κλεισθενης ὁ Σίβυρτιυ. Ar. A: 118.
Σιγα. Σῖγα.
Σιγα νῦν, μητις σεῦ Αχαιων αλλος ακυση Od. ξ. 493.
Α μοι προσειλων σῖγα σημαινε—Soph. Ph. 22.
Σιγαζω.
Τυμπανα σιγαζει,—Opp. l. 3.
SYN. Κατασιγαζω, κατασιωπαω, επιςομιζω.
Σιγαλεος. Vid. Σιγηλὸς.
Σιγαλεαις—Μυσαις. Ep. l. 3.
Σιγαλεως.
Σιγαλεως αφθεγκ]ον εμοῖς ὑπο χειλισι πεμπων, Orph. 1001.
SYN. Σῖγα, σιωπηρως.—μετριως.
Σιγαλοεις.
Εν θρονῳ ἱδρυσασα φαεινῷ, σιγαλοεντι. Od. ε. 86.
—Και ἡνια σιγαλοεντα. Il. ε. 226.

SYN.

SYN. Λαμπρὸς, θαυμαςὸς, αψοφητος.—ποικίλος.

Σιγαω.

Και σιγᾶν, ὅτε μήτι καταβλαπ]η το σον αυτῶ. Hom M. 93.

—Σιγῶσι δ' οἶςοι. Tryph. 419.

SYN. Κατασιγαω, σιωπαω, παρασιωπαω, διασιωπαω, αποσιωπαω, κατασιωπαω, γλωσσοκρατεω, εχεμυθεω, ησυχαζω, καταπαυω.

—Τῇ δ' απ]ερος επλετο μῦθος. Hom.

—Ο δ' εσῖγα ποδων παρος ομματα πηξας

Ησθ' αὔτως αφθογ]ος, αμηχανιων κακοτητι. Ap.

Χρυσεα κλῂς επι γλωσσα βεβακεν. Soph.

—Ακηρυτω κεκαλυμμενα φαρει Σιγῆς.

Κῦρος αφαντητω σφρηγισσατο χειλεα σιγῇ. Non.

—Φυλακὴν ευερκέα χειλεσι θεῖναι. Apollin.

Σιγειον.

Κᾀγὼ πικρον Σιγειον κρειω πλατη

Κατηνομην —Soph. Ph. 358.

EPITH. Ηνεμόεν.

Σιγὴ

Οι δ' αρ' ισαν σιγῇ,—Il γ. 8.

SYN. Σιωπὴ, αγρυξια, αφωνια, αρρησια, αναυδια, αφασια, αμφασια, εχεγλωτ]ια, εχεμυθια, απροσηγορια, παρασιωπησις

EPITH. Αλεγεινὴ, ακηρυκτος, αμυηςος, ασιγητος, αφωνητος, εμφρων, εχεφρων, νοημων, νεοπενθὴς, μακαιρα, ποικιλομυθος, πηυτοφρων, πειθὰς, σοφὴ, σημαντωρ, τρομερὰ, τιθμιος, φυλάς.

Εργον αθηητω κεκαλυμμένον αχλῦϊ σιγῆς. Non.

Σιγηλὸς.

Ησυχια γαρ ὕπνε γλυκερῶ σιγηλὸς επελθών. Orph. H

SYN. Σιγηρὸς, σιγαλέος, σιωπηρὸς, σιωπηλὸς, ακεων, αφωνος.

Σιγυνη, Σιγυνος. Σιγυννος. Σιγυμνον.

Αιχμὴν τριγλωχινα σιγυνην ευρυκαρηνον. Opp. l. 1.

Πρὸ' Ηρακλῆ θῆκε με την σιγυνην. Suid.

—Και αγκυλοεντα σιγυνον. Ib

—Κορυνας αζηχέας, ηδὲ σιγυννας. Ap. 2 99.

Ο δ' αὖ σιγυμνῳ πλευρ' αναρρηξας βοὸς. Lyc. 556.

SYN. Ακοντιον (ὁλοσιδηρον,) βελος, ὀιςὸς, προβολιον, σιβυνη.

Σιδη, Σιδιον.

—Τετρηχοντα ταμὼν απὸ κλημα σιδης. Nic.

Καὶ τῶν σιδιων βατραχῳς επάθει.—Ar. N. 879.

SYN. Ροιά.

Σιδοεις

—Σιδοεντος αποχρεξαις καλυμμα Καρπον—Nic.

Σιδηρος.

—Επεὶ ἔ σφι λιθος χρὼς, ουδὲ σιδηρος. Il. δ. 510.

SYN. Σιδηριον.

EPITH. Αιθων, αμειλιχος, αμειλικτος, ατειρὴς, αςραπ]ων, αραιρὸς, αυλακεργατης, αλοιητηρ, αοσσητηρ, αιχμηεις, αμιλλητηρ, αγκυλοεις, ανδροφόνος, αυτοφονος, αιμαλεος, βαρυπότμος, δαφοινεις, δασπλὴς, διασφακτὴρ, ευσθενὴς, ευθηκτος, θηκτὸς, ιοεις, λοχιος, κελαινοχροος, μελας, μογερὸς, κρατερὸς, κρυοεις, οξὺς, ολοὸς, πολιὸς, πολυκμητος, πυλυοδὺς, πολυγλωχιν, πανδαματωρ, πελιδναῖος, πεδοσκαφὴς, σιδηροβόρος, ςονοεις, τονοεις, τμητὴρ, πικρὸς, αμορφων, ενοσιχθων, δρυτομος, νεοσμηκτος, ομφαλοεις, καρχαροδὺς, κυβιςητὴρ, μυηςὴρ, πολεμιςής.

—Αλκτῆρα σιδηρον. Cil.

—Κερητι σιδηρῳ. Nonn.

Χαλυβος Σκυθων αποικος.

Κτεανων χρηματοδαιτης.

Πικρὸς λυτὴς νεικεων, ὁ ποντιος

Ξεῖνος, εκ πυρὸς συθεὶς. Aesc.

Σιδηρεος, Σιδηρεῖος.

—Σιδηρεω αξονι αμφὶς. Il. ε 723.

Αλλὰ σιδηρειη κορυνη ρηγνυσκε φαλαγ]ας. Il. η 141.

SYN. Σιδηρεὺς, σιδηρικὸς, σιδηροβριθὴς, σιδηριτης —αμαλακ]ος.

Σιδηριτης, (λιθος)

Τω γαρ Απολλων Φοῖβος εχειν λιθον αυδηεντα

Δῶκε σιδηριτην νημερτέα· τὸν ρα βροτοῖσιν

Ηνδανεν αλλοισιν καλεειν αψυχον ορειτην,

Λυγρὸν, ὑποτρηχὺν, ςιβαρὸν, μελανοχροα, πυκνόν. Orph. L.

Σιδηροβριθὴς.

Σιδηροβριθὲς ελαβε δεξιᾷ ξυλον. Eur. Fr.

Σιδηροβορος—Σιδηρος—Opp.

Σιδηροβρὼς.

Σιδηροβρῶτι θηγανη νεηκονης. Soph. Aj 831.

Σιδηροδακ]υλος. Vid. Κρεαγρα

Σιδηροκμὴς.

—Εν μεσοις βοτοις Σιδηροκμῆσιν,—Ib. 325.

Σιδηρομητωρ.

—Ες αἶας—τὴν σιδηρομητορα. Aesc Pr. 310.

SYN. Σιδηροφόρος, σιδηροτόκος.

Σιδηρονομος.

—Σιδαρονομῳ διαχειρὶ λαχειν κ]ηματα. Ib. S. T. 794.

Σιδηρονωτος.

Σιδηρονωτοις ασπίδος τυποις—Eur. Ph. 1147.

Σιδηροπλασος.

Ου γαρ σιδηροπλασον ὑπεδυσω βασιν. Lucian.

Σιδηροπληκτος.
Σιδηροπλακτοι μεν ωδ' εχουσι. Aesc. S. T. 917.
Σιδηροσπαρτος—φονος—Lucian.
Σιδηροτεκτων.
Λαιας δε χειρος οἱ σιδηροτεκτονες
Οικουσι Χαλυβες,—Ib. Pr. 713.
SYN. Σιδηρουργος, σιδηροκοπος, σιδηρευς.
Σιδηροτοκος. Vid. Ιβηριας.
Σιδηροτευκτος.
Σιδηροτευκτον—βελος. Athen. l. 15.
Σιδηροτομεω. Vid. Εκπορευω.
Σιδηροφρων.
Σιδαροφρων—φονος—Eur. Ph. 686.
SYN Σιδηροψυχος, σκληρος, αμειλικτος.
Σιδηροχαρμης.
Ιππων τε σιδαροχαρμαν—τροφοι. Pind. P. 2.
Σιδηροφορος.
—Σιδηροφορων στρατος ανδρων. Nonn.
Σιδηροω.
—Ξεναγος ὡς τις αν θωραξ' εχη
Φολιδωτον, η δρακοντα σεσιδηρωμενον,
Εφανη Βριαρευς' αν τυχη δ' εστιν λαγως. Ath. 9.
Σιδονες.
—Επει Σιδονες πολυδαιδαλοι ευ ησκησαν. Il. ψ. 743.
Σιδονια, Σιδονιηθεν.
Οἱ δ' ες Σιδονιην ευ ναιομενην αναβαντες, Od. ν. 285.
Ηγαγε Σιδονιηθεν.—Il. ζ. 291.
Σιδονιος, Σιδωνιος.
—Εργα γυναικων Σιδονιων—Il. ζ. 290.
Σιδωνιην γυναικα. Anac. 35. 4.
Σιδων.
Εκ μεν Σιδωνος πολυχαλκου ευχομαι ειναι. Od. ο. 424.
Και Σιδων' ανθεμοεσσαν. Dion.
Σιζω.
Ως τε σιζ' οφθαλμος ελαινεω περι μοχλω: Od. ι. 394.
SYN. Λιγξω. ηχεω —ρεω.
Σικανια.
—Αλλα με δαιμων
Πλαγξ' απο Σικανιης δευρ' ελθεμεν—Od. ω. 306.
Σικελιδης.
Σικελιδαν νικημι τον εκ Σαμω,—Theoc. 7. 40.
Σικελια.
Της καλλικαρπου Σικελιας λευρας γυας. Aesc. Pr. 369.
EPITH. Πολυμηλος, πιειρα.
Αυταρ ὑπερ Σικελης χθονος ελκεται οιδμα κορυσσων
Ποντος εσω Λιβυης,—Dion.
Γιγαντων νησον, τριδειρον,—Lyc. τριγλωχιν: Orph.
Σικελικος, Σικελος.
Η ρα τε Σικελικης επι πορθμιδος ερριζωται Dion. 80.
Κυρτος επιστρεφεται Σικελος ροος.—Ib 85.
Εν δε γυνη Σικελη γρηυς πελεν,—Od. ω. 210.
Σικιννις. (ορχησεως ειδος.)
—Μων κροτος Σικιννιδων, Eur. Cyc. 37.
Σικυα. Vid. Κολοκυντη.
—Και σικυην χαλκηρεα λοιγεϊ τυψαι, Nic.
—Ωσπερ εν σικυαισι ταις κεναις. Suid.
Σικυος.
Κηπου σικυον ειδεν, η λαγωδιον. Ar. A. 519.
Τον σικυον χροαοντα, τον εν φυλλοις πεδοκοιτην. Ep. l. 6.
SYN. Σικυς.
Σικυων
—Ναιεν δ' ὁγ' εν ευρυχορω Σικυωνι. Il. ψ. 299:
Σικχαινω, Σικχαινομαι.
—Σικχαινω παντα τα δημοσια. Call. Ep. 1.
SYN Μισω, εχθαιρω.
Σιλαρος.
Προς δε νοτον, μαλα πολλον υπερ Σειρηνιδα πετρην,
Φαινονται προχοαι Πευκεντινου Σιλαροιο. Dion. 361.
Σιληνιαι.
Στυφλους παρ' ακτας θεινεται Σιληνιων. Aesc. Per. 303.
Σιληνος, Σιληνοι
Σειληνον εν μεσοισι
Μιμουμενος χορευσω. Anac. 38. 12.
Τοισι δε Σιληνοι—Hom. V. 263.
EPITH. Ηδυποτης, οινοδοκος, λασιος, λαχνηεις, δασυθριξ, αχορευτος, ατευχεις, βαρυγουνοι, δασυκνημοι, εχεφρονες.
—Διονυσσοιο τιθηνοι. Nic.
—Πολιεσσιν ὑποτρισσοντες εθειραις.
—Ου νεμεσις δε
Σειληνον κομοωντα βοοκραιροισι μετωποις—
Ταυρειην κεροεσσαν εχειν ποταμηιδα φωνην.
—Νωθρος οδιτης. Nonn.
Κλυθι μου, ω πολυσεμνε τροφε, Βακχοιο τιθηνε,
Σιληνων οχ' αριστε τετιμενε πασι θεοισι,—
Αγνοτιμης, γεραος, θιασου νομιε τελεταρχα.
Ευαστης φιλαγρυπνε, νεαζουσ' οισι Σιληνοις—
Οργια νυκτιφαη τελεταις ἁγιαις αναφαινων,
Ευαζων, φιλοθυρσε, γαληνιαων θιασοισιν. Orph. H.
Σιλουρος. (ιχθυς.)
Σαπρον Σιλουρον αργυρους πιναξ εχων. Ep.

Σιλφιον.

Σιλφιον.
Και το Βατ]ε σιλφιον. Ar. Pl. 926.
Σιμαιθα.
Κὴρ' ὅτι Σιμαιθα τὺ καλῶ,—Theoc. 2. 101.
Σιμαλος.
Σιμαλον εἶδον εν χορῳ
Πηκτιδ' εχοντα καλὴν. Anac. Fr.
Σιμβλευω.
Ηνὶ δε σιμβλευει κηροτριζα δᾶρα μελισσων—
Εσμῷ βομβητῆ κυκλοσε βριθομενα. Ep. l. 6.
Σιμβληιος, Σιμβληΐς.
—Σιμβληΐα εργα μελισσων. Ap. 3. 1035.
Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομεοσι μελισσαι
Πετρης εκχυμενας σιμβληῖδος,—Ib. 1. 880.
Σιμβλος.
Οι δ' εντοσθε μενοντες επηρεφεας κατὰ σιμβλυς
Αλλοτριον καματον σφετερην ες γαςερ' αμῶνται.
Hes. Θ. 598.
SYN. Σιμβλη, σιμβλον, κυψελη, σμῆνος.
EPITH. Διηρεφὴς, πολυτρητος.
Σιμοεις.
Ηχι ροὰς Σιμοεις συμβαλλετον ηδὲ Σκαμανδρος:
Il. ε. 774.
—Σιμοεντος ακτὰς επ' αυξιφυλλυς, Aesc. Ag. 705.
EPITH. Θεῖος, καλλιροος, Ιδαῖος, Φρυγιος.
Σιμεντὶς, Σιμοεντὶς, Σιμεντιος.
—Τᾷ Σιμεντίδι γᾷ Eur. Hec. 639.
Σιμοεντίδα παρ' ακτὰν, Ib. Andr. 1183.
Σιμεντιοις οχετοις—Ib. I. A. 767.
Σιμοεισιος.
Εν θ' εβαλ' Ανθεμιωνος υἱον Τελαμωνιος Αιας
Ηϊθεον, θαλερὸν, Σιμοεισιον, ὅν ποτε μητηρ
Ιδηθεν κατιῦσα, παρ' οχθῃσιν Σιμοεντος
Γεινατ', επεὶ ρα τοκεῦσιν ἁμ' εσπετο μῆλα ιδεσθαι·
Τῦνεκά μιν καλεον Σιμοεισιον,—Il. δ. 477.
Σιμος.
—Πλαν Σῖμος, ὁ τᾶς Επιχαλκυ ερασθεὶς.
Theoc. 14. 53.
Σιμὸς (την ρῖνα)
Ηρά γε τοι σιμὸς καταφαινομαι—; Theoc. 3. 8.
Αι φαυλοτεραι και σιμοτεραι
Παρὰ τας σεμνὰς καθεδῦνται. Ar. Eq. 613.
—Και σιμὰ σεσηρως Μυχθιζεις—Ep. l. 7.
Σιμὸς. Σιμὸν, (ὁ προσαντὴς τοπος)
—Οδὶ χωριον—
Το προς πολιν, το σιμὸν, οἶ σπυδην εχω. Ar. L. 287.
Σιμων.
Ειπερ βαλλει τυς επιορκυς,
Πῶς δῆτ' υχὶ Σιμων' ενεπρησεν,
Ουδε Κλεωνυμον, υδὲ Θεωρον;
Καί τοι σφοδρα γ' εισ' επιορκοι. Ib. N. 398.
Σιμωνιδης.
Ωφελεν ὁ πλασσας σε, Σιμωνιδη, ωφιλε χαλκῷ
Συγκερασαι μελος ηδύ—κ. λ. Ep. l. 5.
—Δεινὸς αοιδὸς ὁ Κηῖος αιόλα φωνεων. Theoc.
———Επνεε τερπνὰ
Ηδυμελιφθογγε μῦσα Σιμωνιδεω
Ητε Σιμωνιδεω γλυκερὴ σελις—Ep. l. 1.
Σινὰ.
—Επι Σινᾷ παιπαλοεντι. Possel.
Σιναμωρεω Vid. Σινω.
Γυνη δε σιναμωρυμενη χαιρει—Ar. N. 1066.
Σιναμωρος, Σιναμορος. Vid. Σιντης.
Σιναμοροι πολεμιζυσι θυρωροί. Anac. 126.
Σινδων.
Βροχῳ μιτωδει σινδονος καθημμενην. Soph. An. 1236.
Σινηπι.
Σπερματά τ' ενδακνοντα σινηπιος,—Nic.
SYN. Σιναπυ, σιναπιον, ναπυ.
Σινις. Vid. Σιντης.
—Βοῶν σινιν Ευρυπυλοιο. Call. 2. 92:
Σινος, Σῖνος.
—Εμπεδον σινος
Εσθηματων τιθεντες ενθηρον τριχα. Aesc: Ag. 570.
SYN. Βλαβη, ατη, πῆμα
EPITH Αργαλέον, λυγρὸν, ολοὸν, ολοφωΐον, πολυκλ]ονον, κρυπ]αδιον, δυσαλθητον, αλγεινὸν, αινὸν, αινολαμπες.
Σιντης, Σιντωρ. (Vid. Εχῖνος.)
—Επί τε λιν ηγαγε δαιμων Σιντην—Il. λ. 481.
SYN. Σιντωρ, σιναρὸς, σιναμωρος, κακῦργος, πονηρὸς, σινις, βλαπ]ικὸς, δηλημων, δε;λος.
Σιντιες.
Ενθά με Σιντιες ανδρες αφαρ κομισαντο πεσόν]α;
Il. α. 594.
—Μετα Σιντιας αγριοφωνυς. Od. θ. 294.
SYN. Σιντοι, Σιντιοι.
Σιντηΐς.
—Σιντηΐδα λῆμνον ικοντο. Ap.
Σινω, Σινομαι. Vid. Βλαπ]ω.
—Ουδέ οἱ αιδὼς
Γινεται, ἥτ' ανδρας μεγα σινεται; ηδ' ονινησι.
Il. ω. 45.
Σινων
Μῦνος δε πληγῆσιν εκυσια γυια χαραχθεὶς
Αισιμιδης ελελειπ]ο Σινων, απατηλιος ηρως,
Κρυπ]ὸν επὶ Τρωεσσι δολον, και πηματα κευθων;
Tryph. 213.
EPITH. Δολοφρων, δυσαμμορος, πολυμηχανος, περικλυτος.
—Διμας μογεροῖο Σινωνος. Cal.

Σινωπη.
—Ενθα Σινωπην
Θυγατερ' Ασωποιο καθισατο, καί οἱ οπασσε
Παρθενιην Ζεὺς αυτὸς ὑποσχεσιῃσι δολωθεις. κ.λ.
Ap. 2. 948.

Σινωπη.
Τῆς ἑτερης Συρίης δολιχὴ μηχυνεται αἶα,
Ελκομενη και μεχρις ἁλικλυστοιο Σινωπης. Dion. 972.

Σινωπιτης.
Ενθα Σινωπιταο Διὸς μεγαλοιο μελαθρον,
Χρυσῷ τιμηεντι κεκασμενον.—Ib. 255.

Σιον.
—Τα δε τοι σια καρπὸν ενεικαι. Theoc. 5. 128.
SYN. Λαχανον.

Σιπυη.
—Ουτι πενιχρὴ
Μῦς σιπυη βοσκειν οἶδε Λεωνιδεω. Ep. l. 1.
SYN. Αρτοθηκη. ταμιειον.

Σιπυλος.
Εν Σιπυλῳ, ὅθι φασὶ θεαων εμμεναι ευνας
Νυμφαων,—Il. ω 615.
—Στεναχει δ' ὑψιπαγὴς Σιπυλος. Ep. l. 4.

Σιραιον.
Αντι σιραιν, μελιτος σμικρὸν
Τῷ θυμιδιῳ παραμιξας Ar. V. 873.
SYN. Εψημα (γλυκύ.) Σειριος οἶνος.

Σῖρις.
Σῖρις ὑπ' Αιθιοπων κικλησκεται· Οι δε Συηνης
Ενναεται σἸρεφθεντι μετ' ονομα Νεῖλον εθεντο.
Dion. 223.

Σισαμὶς. Vid. Σησαμῦς.
Ουδε πλακῦς ταινυπεπλος εχων πολλὴν σισαμιδα. Hom. M. 36.

Σισυμβρον. Σισυμβριον.
—Και σισυμβρα πελει μηλιγματα νοσαν. Nic.
—Και μηκωνας, και σισυμβρια. Ar. Av. 160.

Σισυμβριος.
Σισυμβριῳ—μυρῳ. Ath. l. 15.

Σισυρα.
Εν πεντε σισυραις εγκεκορδυλημενος. Ar. N. 10.
EXP. Περιβλημα, ιματιον, (τραχὺ και παχύ) διφθερα—σισυρνα.

Σισυρνοδυτης.
—Οιδε—Σισυρνοδῦται—Lyc. 634.

Σισυφειος.
Της Σισυφειας δ' αγκυλης λαμπτηριδες, Ib 344.

Σισυφιδης.
Η τας ασωτυ Σισυφιδᾶν γενεᾶς, Soph. Aj. 190.

Σισυφις.
—Απασά τε Σισυφις ακτα. Theoc. 22. 158.

Σισυφος.
Ενθα δε Σισυφος εσκεν, ὃ κερδιστος γενετ' ανδρῶν
Σισυφος Αιολιδης.—Il. ζ. 154.
Πλειστα δ' ειδεως Σισυφε Αιολιδε. Theog. 702.
EPITH. Αιολομητης.
Και μην Σισυφον εισεῖδον κρατέρ' αλγέ' εχοντα
Λᾶαν βασαζοντα πελωριον αμφοτερῃσιν
Η τοι ὁ μεν μαλα σκηπ]ομενος χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ανω ωθεσκε ποτὶ λοφον· αλλ' ὅτε μελλοι
Ακρον ὑπερβαλεειν, τοτ' αποστρεψασκε κραταιῒ
ις·
Αυτὰρ επειτα πεδονδε κυλινδετο λᾶας αναιδής.
κ. λ. Od. λ. 596.

Σιταρχημα
Αν ῃ το σιταρχημα δεῖπνον ευτρεπές. Ath. 6.

Σιτεομαι.
Εν τῷ σιτεσκοντο,—Od. ω. 208.
—Σιτεῖσθαι δ' αντὶ μεν αρτων
Μαλαχης π]ορθυς,—Ar. Pl. 543.
SYN. Βρωσκω, εσθιω, εδομαι, διαιταομαι, βοσκομαι.

Σιτησις.
Σιτησιν αυτὸν εν Πρυτανειῳ λαμβανειν. Ib. R. 776.
SYN. Τροφὴ, νομὸς.

Σιτιζω, Σιτιζομαι.
Καθώσπερ αἱ τιτθαι σιτιζεις κακῶς. Ar. Eq. 713.
—Μη πρωκας σιτιζεται, ὥσπερ ὁ τετ]ιξ· Theoc. 4. 16.
SYN. Σιτεω, σιτευω, τρεφω, πολευω, οψωνιαω —ψωμιζω. σιτεομαι

Σιτοδοκος.
Σιτοδοκῳ δ' αγραυλος ανὴρ βαρυμοχθος ιαλλοι
Γαστρὶ—Ep. l. 2.

Σιτοκηρος.
—Σιτοκηρος, αθλιος, αχρηστος—Menand.

Σιτονομος.
—Τῦ ποτε τευξομαι
Σιτονομυ μελεος;—Soph. Ph. 1119.
SYN. Τροφεὺς, τροφος, θρεπ]ὴρ. σιτοδοτης.

Σιτοποιεω. Σιτοποιῦμαι.
Η σιτοποιεῖν, κἀν πεδῳ κοιτας εχειν, Eur. Tro. 494.
SYN. Αρτοποιειν.

Σῖτος. Σιτίον.
Ου γαρ σῖτον εδυσι—Il. ε 341.
Σιτυ και οινοιο, το γαρ μενος εστὶ και αλκή. Ib. ι. 702.
—Και σῖτον απαντα Εδμεναι—Od. π. 83.
—Σιτι' ημερων τριων. Ar. A. 196.
SYN. Τρυγη. αρτος, εδαρ. βρῶμα.
EPITH. Αφθονος, γλυκερὸς, ευαλθὴς. ζωαρκὴς, θρεψηνωρ, μελιηδὴς, μελιφρων, ελευθεριος.

Σιτοφάγος.
Ανδρί γε σιτοφαγῳ,—Od. ι. 191:
Σιτοφάγος.
Σιτοφαγος δ' ως ἐώδ'ην—Hom. B. 244.
Σιτία
Σιτία νέμεσθε, νεμεσθε.—Theoc. 8. 69.
Σιφλός
Τευχε' επι ποδα σιφλος—Ap. 1. 204.
SYN. Σιπαλος, αμορφος, ασθενὴς, κολος.—μωμητός.
Σιφλος.
Μορφῆς εχοντας σιφλον, η μῶμας γενυς. Lyc. 1134.
SYN. Μῶμος, μεμψις, ψογος.
Σιφλοω.
—Θεὸς δέ ἑ σιφλωσειε Il. ξ. 142.
SYN. Τυφλοω. απομορφοω. αμενηνοω, αφανιζω. βλαπτω. αισχυνω.
Σιφνεὺς, Σιφεύς.
Αλλ' ασιβητον οἶμον, οἶα τις σιφνεύς. Lyc. 121.
SYN. Ασπαλαξ, σπαλαξ, ινδυρος, σκαλοψ.
Σιφων.
Χηρευομεν γε τον σιφωνα τον φιλον. Eur. Cyc. 438.
SYN. Σωλὴν, ὑδραγωγιον.
Σιφωνιζω
Επειτα σιφωνιζομεν τον σῖτον—Ar. Th. 564.
SYN. Αποσπαω, επισπαω, εφελκω.
Σιχαρ.
Σιχὰρ ες αιπυδμητον—Nonn.
Σιων.
Μητέρος ὑψιλοφυ θυγατερ, μη δειδιθι. Σιών. Nonn.
Ειπατε αιδοιη κεδνῃ τε θυγατρι Σιῶνι. Possel.
EPITH. Ακροτομος, αγλαοπαις, δυριαλωτος, ευθεμεθλος, ερατὴ, κλυμενὴ, τηλεκλυτος, ποτνια.
—Αγνης αιπεινὰ καρηνα Σιδωνος. Dolsc.
Σιωπαω. Vid. Σιγαω.
Ειδομενη κηρυκι, σιωπᾷν λαὸν ανωγει. Il. β. 280.
Πᾶς τις απαιδευτος φρονιμωτατός εςι σιωπῶν,
Τον λογον εγκρυπτων ὡς παθος αισχροτατον. Ep.
Σιωπη. Vid. Σιγή.
—Οι δ' αρα παντες ακὴν εγενοντο σιωπῇ. Il. γ. 95.
EPITH. Ακηδεςος, αφλοισβος, αυδηεσσα, αφθογγος, λαλος, λιπογλωσσος, πινυτὴ, νοερὰ, φωνηεσσα.
—Αιδυς αμβολιεργός. Nonn.
—Ανδροφονοιο πελωρια δεσμὰ σιωπῆς. Tryph.
Νευματι φωνησσαν απαγγελλυσα σιωπὴν.
Η μεγαλη παιδευσις εν ανθρωποισι, σιωπη'

Μαρτυρα Πυθαγοραν τον σοφὸν αυτὸν εχω.
Ος λαλεειν ειδὼς ἑτερυς εδιδασκε σιωπᾷν,
Φαρμακον ἡσυχιης εγκρατες εὑραμενος. Ep.
Σιωπηλὸς, Σιωπηρος. Vid. Σιγηλος.
Μητε σιωπηλὴν κιθαρην,—Call. 2. 12.
Πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς εχυσιν ὁδοί. Ep. l. 3.

Σ Κ

ΣΚΑΖΩ.
Σκαζων εκ πολεμυ Il. λ. 810.
SYN. Επισκαζω, χωλευω—αμφιβαλλω, ενδοιαζω.
Λειπταλεῳ σκαζοντα ποδῶν ἑτεραλκέϊ ταρσῷ. Nonn.
Σκαζυσι μετροις ορθὰ τοξευσας επη. Ep.
Σκαιός.
Ενθα Νοτος μεγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ριον ωθεῖ. Od. γ. 295.
—Και λαβε γυνων Σκαιῇ—Il. α. 501.
Σκαιὸς πεφυκας, τυ θευ πλέιον φρονῶν. Eur. Hera. 259.
SYN. Λαιὸς, αριςερος.—ατοπος, απαιδευτος, κακὸς, σκληρὸς, δυσκολος, πονηρὸς, αδικος, αφωνος, ανεμωλιος.—απαισιος.
Σκαιῶς.
Τα μεν αλλα λεγεις υδὲν σκαιῶς—Ar. Ecc. 640.
Σκαιός.
—Οθι Σκαιαὶ πυλαι ἦσαν. Il. γ. 145.
Σκαιοσυνη. Σκαιοτης.
Οςις τυ πλεονος μερυς
Χρηζει τυ μετριυ παρεις
Ζωειν, σκαιοσυναν αιει φυλασσων
Εν εμοὶ καταδηλος εςαι. Soph. Oed C. 1277.
Αυθαδια τοι σκαιοτητ' οφλισκανει. Ib. An. 1040.
SYN. Αγροικια, θηριοτης, μωρια, απαιδευσια, απηνεια, αναισθησια, ατοπια. απατη.—επαριςεροτης.—ταραχή.
Σκαιρω.
—Ποσὶ σκαιροντες ἑποντο. Il. σ. 572.
SYN. Κινεομαι (πυκνῶς,) σκιρταω, ορχεομαι, ἁλλομαι, πηδαω, αναχορευω, σκαριζω.
Σκαλαθυρματιον.
Ουκ εἶδον ὑτας ανδρ' αγροικον υδένα,
Ουδ' απορον, υδὲ σκαιὸν, υδ' επιλησμονα,
Οςις σκαλαθυρματι' αττα μικρα μανθανων,
Ταῦτ' επιλελησαι πριν μαθεῖν—Ar. N. 630.
SYN. Αθυρμα, παιγνιον.
Σκαλευω, Σκαλλω.
—Και σκαλευοντ' ανθρακας. Ib. Pa. 439.

—Μη πριν μενος ηελιοιο
Σκηλη αμφι περι χροα—Il. ψ. 191. (al. a. σκελλω)
SYN. Σκαλιζω, ὑποσκαλευω, αναστρεφω, ανακινεω. διαξαινω. τυσσω, σκαπτω, ορυσσω, αναςκαλευω. (αναζητεω.)
Σκαλμη (ξιφος.)
Σκαλμη γαρ ορχεις βασιλις εκτεμνετ' εμας. Soph. Fr.
Σκαλμος.
Παντες δε σκαλμοι σπεραντες εχον—Hom. VI. 42.
Σκαλοψ. Vid. Σιφνευς.
Σκαλοπας, εχινους,—Ar. A. 879.
Σκαμανδριος
Εσταν δ' εν λειμωνι Σκαμανδριῳ ανθεμοεντι. Il. β. 467.
Σκαμανδριος.
Τόν ρ' Εκτωρ καλεεσκε Σκαμανδριον, αυταρ οι αλλοι
Αςυανακτα—Il. ζ. 402.
Σκαμανδριος.
Υιον δε Στροφιοιο Σκαμανδριον, αἱμονα θηρης,—
Εσθλον θηρητηρα, διδαξε γαρ Αρτεμις αυτη
Βαλλειν αγρια παντα,—Il. ε 49.
Σκαμανδρος
Ηχι ροας Σιμοεις συμβαλλετον ηδε Σκαμανδρος. Il. ε. 774.
EPITH. Βαθυδινης, βαθυδινηεις, δινηεις, ευρροος, διοτρεφης, διος, ηιοεις.
Σκαμβωνιδης.
Νικοςρατος—ο Σκαμβωνιδης. Ar. V. 81.
Σκανδαλον.
Ητ' ολοη γλωσση ολοον σφιν σκανδαλον εςαι. Dolsc.
SYN Προσκομμα, σκωλον.
Σκανδαληθρον.
—Σκανδαληθρ' ιςας επων. Ar. A. 687.
EXP. Ερεισματα λογων και βαρη.—ροπτρον.
Σκανδεια.
Σκανδειαν δ' αρα δωκε Κυθηριῳ Αμφιδαμαντι. Il. κ. 268.
Σκανδιξ. (λαχανον αγριον)
Σκανδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος. Ar. A. 477.
Σκαπανη.
Κωχετ' εχων σκαπαναν—Theoc. 4. 10.
—Ου γαρ αροτρῳ
Εργα μελισσαων γινεται, η σκαπανη. Ep. l. 7.
SYN. Δικελλα, σκαφιον.—σκαφη, σκαφεια, σκαφευσις, ορυγμα.
Σκαπτηρα.
Σκαπτηραν κιποιο—δικελλαν. Ep. l. 6.

Σκαπτω.
Ω γερον, ὅσς φυτὰ σκαπτεις επικαμπυλος αμφι. Hom. M 90.
SYN. Διασκαπτω, επισκαπτω, περισκαπτω, σκαλευω, ορυσσω. εκχοϊζω. λισραινω.
Σκαριφισμος.
Το δ' επι σεμνοῖσι λογοις,
Και σκαριφισμοῖσι ληρων
Διατριβειν αργὸν ποιεισθαι
Παραφρονουντος ανδρός. Ar. R. 1546.
SYN. Λεπτολογια. σκιαγραφια.
Σκαρδαμυσσω.
Ου σκαρδαμυσσειν, ουδε χριμπτεσθαί τινα. Eur. Cyc. 622.
SYN. Σκαρδαμυκτεω. μυω. σειδιλλω. βλεφαριζω. οφθαλμιαω, υποφθαλμιαω, οφθαλμοβολεω. νυςαζω
Σκαρθμος.
Σκαρθμων ιαυσης ηναφωσσατο σ]ολον. Lyc. 101.
SYN. Κινησις. σκιρτημα, εκτιναγμος, δονησις. ευκινησια, ελαφροτης, δρομος.
Σκαρος (ιχθυς)
—Και σκαρῳ ιχθυβολευς. Ep l. 2.
EPITH. Απαλος, αυδηεις, γλαγοεις, βαλιος.
Και σκαρον, ος δη μουνος εν ιχθυσι πασιν αναυδοις
Φθεγγεται ικμαλεην λαλαγην,—Opp. l. 1.
Σκαρθη.
Βησσαν τε, Σκαρφην τε,—Il. β. 39.
Σκατοφάγος —Ar. Pl 706.
Σκαφη, Σκαφος.
Ο την σκαφην λαβων προΐτω ταχηρια. Ib. Ecc. 736.
Τας σκαφας, εν αἷς επωλει τους λυχνους—Ib. Eq. 1312.
Ος παντα θρασυξαντες ευτορνῳ σκαφει. Lyc. 669.
—Τοτε δε σκαφος ουκετι ωρεαν Hes. ε. 570.
SYN. Σκαπανη.
Σκαφιον, Σκαφιον.
Σκαφιον ξενη μ' ητησεν,—Ar. Th. 640.
SYN. Εκπωμα, ποτηριον, (κοιλον.)—σκαφιδιον.—(ειδος κουρας)
Σκαφις.
Γαυλοί τε Σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς εναμελγεν. Od. ι. 223.
Σκαφος.
Ειθ' ωφελ' Αργους μη διαπτασθαι σκαφος. Ar. R. 1429.
SYN. Ναυκληριον. πλοιον, κυμβη. κυψελις.
EPITH. Θοον, γλαφυρον, βαρυ, πολυκωπον.
Αναυλοχητον αυτοκαβδαλον σκαφος. Lyc.

Σκεδαννυμι. Σκεδαζω. Σκεδαω
Των νυν αἷμα κελαινὸν εὔρροον αμφὶ Σκαμανδρον
Fσκεδασ' οξὺς Αρης,—Il. η 330.
SYN. Αποσκεδαω, αποσκεδαζω, αποσκεδαννυμι, διασκεδαζω, εκσκεδαζω, κατασκεδαζω, σκορπιζω, σκιδνημι. αθετεω, ταρατ]ω, καταργεω, εγχεω.

Σκεθρως.
—Πτῶσιν οιωνῶν σκεθρῶς Διωρισα—Aesc. Pr 487.
SYN. Ακριβῶς, τορῶς, διαμπερές.

Σκηρον.
—Ως' αφηρεθη
Σκηρωνος ακτὰς ομμα τεμὸν εισοραν. Eur. Hipp. 1208.

Σκελετὸν
Των ὑπο γῆν σκελετων λεπ]οτατος πεταται. Ep. l. 2.
—Ημιθανῆ σκελετεν Ib.

Σκελις.
Σκελιδες τ' ὁλ κνημαι—Ath. l. 6.

Σκελλω.
—Μη πριν μενος ηελιοιο
Σκηλη αμφι περὶ χροα ινεσιν ηδὲ μελεσσιν. Il. ψ 191.
SYN. Σκελεω. σκελετευω, σκλῆμι, κατασκελλω, εκσκελλω, ισχιαινω, ξηραινω, σκληρυνω.

Σκελος.
Εφθη ορεξαμενος πρυμνὸν σκελος, ειθα ταχιςος
Μυων ανθρωπε πελεται—Il. π. 314.
—Σκελος ουρανιον εκλακ]ιζων—Ar. V. 1483.
SYN. Κνημα, αςραγαλος.

Σκεπαζω. Σκεπαω, Σκεπω.
Το δε καυμα τῶν ερωτων
Κραδιη τινὶ σκεπαζω; Anac. 21. 9.
Αιτ' ανεμων σκεπουσι δυσαηων μεγα κῦμα. Od. ν 99.
Χρισον σκεπεις τρεφεις τε—Naz.
SYN. Αποσκεπαζω. επισκεπω, κατασκεπαζω, συσκεπαζω, περισκεπω, καλυπ]ω. επικαλυπ]ω, επηλυγαζω, επισκιαζω. σ]εγαζω, σ]εγω. παρατηρεω, περιβλεπω φυλασσω.

Σκεπανον. Σκεπας, Σκεπη
Και πῖλον κεφαλῆς ηκ οσιας σκεπανον. Ep.
—Και επὶ σκεπας ες' ανεμοιο. Od. ε 443.
Φλοιῶτιν εκδυνσα διπλακα σκεπην, Lyc. 1422.
SYN. Σκεπασμα. σκεπαςρον. αποσκεπασμα, κατασκεπασμα. σ]εγασμα. εκκαλυμμα. επικαλυμμα. κατακαλυμμα, επιβλημα. προβολή. ὑποδοχή
EPITH. Αβρον, γλαυκωπόν.

Σκεπαρνον.
Δῶκε δ' επειτα σκεπαρνον εὔξοον,—Od. ε 237.

SYN. Αξινη. ευχαινη. δενδρίτην—ερην.

Σκεπ]ηριον.
Ταῦτα μεν ὡραων σκεπ]ηρια—Man. 4. 165.
SYN. Ορaμα. Θεωρημα.

Σκεπ]ομαι.
Σκεπ]ετ' οἰςῶν τε ροῖζον και δοῦπον ακοντων. Il. π. 361.
SYN. Ανασκεπ]ομαι, διασκεπ]ομαι, επισκεπ]ομαι, σκοπεω, επισκοπεω, κατασκεπ]ομαι, περισκεπ]ομαι, περισκοπεω, παρασκεπ]ομαι, λογιζομαι, ενθυμεομαι, μελεταω, διασειομαι, φυλασσομαι, ὁραω, σκοπιαζω, σκοπιωρεομαι

Σκερβολεω. Σκερβολλω.
—Και μη σκερβολλε πονηρά. Ar Eq. 818.
SYN. Λοιδορεω, κερτομεω. ποικιλλω. απαταω.

Σκερβολος.
Σκερβολα μυθησαντο—Call. Fr.
SYN. Λοιδορος. απατεών.

Σκευαζω.
Και τἀλλ' ἁπαντ' ὥσπερ γυναῖκ' εσκευασεν. Ar Th. 599.
Σκευαζοντα κατ' οἶκον ατερ ψοφε,—Hom. M. 285.
SYN. Διασκευαζω, εισκευαζω. επισκευαζω, κατασκευαζω, εγκατασκευαζω, ευτρεπιζω, κοσμεω, εξαρτυω, ταττω, απεργαζομαι, μηχαναομαι.

Σκευαριον.
Απαντα δ' ἡμῖν αργυραια καὶ χρυσια
Τα σκευαρια πληρη 'ςιν, ὥςε θαυμασαι. Ar. Pl. 810.

Σκευασια.
Τῆ δὲ λαγὼ πολλοι τε τροποι, παμπολλα τε ειδη
Σκευασιας εισιν—Ath. l. 9.

Σκευος.
Εις αγοραν γε τα σκευη φερω. Ib. Ecc. 723.
SYN. Επιπλον, κατασκευη. τευχος. ὁπλα τά
EPITH. Ευχρηςον.

Σκευη.
Σκευῆ δε τῇδε τῆ χαριν κοσμῶς δεμας; Eur. Supp. 1054.
SYN. Κατασκευη, διακοσμος. σ]ολη—ὁπλισις.

Σκευοποιὸς.
Υπο τῆ δεως γαρ αυτὸν ηδεὶς ηθελε
Τῶν σκευοποιῶν εικάσαι—Ar. Eq. 232.

Σκευοφορος.
Εγὼ δ' εσομαί σοι σκευοφόρος εν τῷ μερει Ib R. 500.

Σκηνεω,

Σκηνεω, Σκηναω.
—Δια τῶν Καϋςριων
Πεδιων ἀδοιπλανῦντες εσκηνημένος. Ib. A 69.
SYN. Σκηνοω, σκηνῦμαι, κατασκηναω, ὁμοσκηνοω, παρασκηνεω, συσκηνεω, συγκατασκηνοω.

Σκηνή,
—Νιτρον και φῦκος από σκανάς αγερχεδων. Theoc. 15. 16.
EPITH Σκιερά, τιμησσα.

Σκηνημα, Σκῆνος, Σκηνωμα
—Ου γαρ εντελεῖς
Θηραν πατρωαν προσφερειν σκηνημασιν. Aesc. Ch. 249.
—Σκῆνος πυθομενον—Nic.
Αι μοι παρεδρει τῶνδ' εσω σκηνωματων. Eur. Hec. 614.
Σμικρὸν τὸ σον σκηνωμα προςῖθεις φιλοις. Ib. Hera. 690.
SYN. Κλισια. σκιάς, σκιαδειον.—σῶμα.—οικημα. οικησις. συμποσιον.

Σκηνιτης, Σκηνιτης. Vid Σοφοκλης.

Σκηπανιον. Vid. Σκῆπῖρον.
Η, και σκηπανιῳ διεπ' ανέρας.—Il. ω. 247.

Σκηπῖὸς.
—Και τοτ' εξαιρνης χθονὸς
Τυφὼς αηρας σκηπῖὸν, ουρανιον αχος,
Πιμπλησι πεδιον, πᾶσαν αικιζων φοβην
Τλης πεδιαδος· εν δ' εμεσωθη μεγας
Αἰθήρ· μυσαντες δ' ειχομεν θειαν νοσον. Soph. An. 427.
—Λοιμῦ τις ἦλθε σκηπῖὸς, η ςἁσις πολει. Aesc. Per. 717.
Σκηπῖῦ πνιοντες πολεμιων—Eur. Rh. 674.
SYN. Διπη, τυφως, κεραυνὸς,—πλῆθος.—ταραχή.

Σκηπῖυχια.
—Ος επι σκηπῖυχια ταχθεὶς. Aesc. Per. 297.

Σκηπῖῦχος, Σκηπῖροφόρος
Σκηπῖῦχοι βασιλῆες—Il. ζ. 86.
Αρχὴν σκηπῖροφόρον δεξη—Sibyl.

Σκῆπῖρον.
Ειλετο δε σκῆπῖρον πατρωϊον αφθιτον αἰεί. Il. ζ. 46.
SYN. Σκηπανιον, σκηπων, σκιπων, σκιμπων, βακτρον, ραβδος (βασιλικὸς.)
EPITH. Αγλαὸν, ασυλητον, βασιλῆϊον, δικασπόλον, θεμιςεῖον, θυμαρὲς, μοναρχον, παχὺ, Φοιβηϊον, χρυσεον, πεσιμβροτον, ψιλὸν.
—Ιθυπ'ερον σκῆπῖρον βασιληΐδος αισης. Apollin.

Σκηπῖω, Σκηπῖομαι.
—Εν δ' ο πυρφορος θεὸς
Σκηψας ελαυνει, λοιμὸς εχθιςος πολιν. Soph. Oed. T. 28.
Τον σον δ' αλαςορ' εις εμ' εσκηψαν θεοί. Eur. M. 1338.
Βακτρῳ σκηπῖομενος.—Ap. 2. 198.
Ναι σκηπῖομαί γ' όταν τυχω. Ar. Pl 905.
SYN. Αποσκηπῖομαι, σκιμπῖω, σκιμπῖω, σκηριπῖω, ενσκηπῖω, επισκηπῖω, επισκηπῖομαι, αποσκιμπῖω, ανασκηπῖω, κατασκηπῖω, περισκηπῖω, επιβαλλω, επιφερω, επερειδω, ςηριζω.—προφασιζομαι.

Σκηριπῖω, Σκηριπῖομαι. Vid. Σκηπῖω.
—Οιδ' επι γαιη
Χηλὰς σκηριπῖοντε πανημεριοι πονεονται. Ap. 2. 669.
Δος δέ μοι ειποθί τοι ροπαλὸν τετμημένον εςί,
Σκηριπῖεσθ', επειὴ φατ' αρισφαλε' εμμεναι ουδὸν. Od. ρ. 196.

Σκῆψις.
Αλλ' εισορα μη σκῆψιν εκ θῦσαν τιθῆς. Soph. El. 586.
SYN. Προφασις, περικαλυμμα, αναβολὴ, προσχημα, ειρωνεια, προσποιημα, ὑποκρισις. φροντις, μυνη.

Σκια.
—Σκιῆ ἴκελον η και ονειρῳ. Od. λ. 206.
—Ται δε σκιαὶ αἲσσυσιν. Ib. κ. 495.
—Τάλλ' εγὼ καπνῦ σκιᾶς
Ουκ αν πριαιμην—Soph. An. 1184.
SYN. Σκιασμα. αποσκιασμα. αποσκιασμός. ειδωλον, φασμα.—ηλυγη.—επικηλητος.
EPITH. Αταθὴς, ανωφελὸς, κερωισσα. κωφη, πετραια, ποτνια.

Σκιαδειον, Σκιαδιον, Σκιαδισκη.
Τουτὶ λαβών μυ το σκιαδειον ὑπερεχε. Ar. Av. 1508.
Ωσπερ σκιαδιον,—Ib. Eq 1345.
Και σκιαδισκην ελεφαντινην
Φορει γυναιξιν αὔτως. Anac. 62. 21.
SYN. Σκιάς, σκηνη, ηφεςριδιον. (επισκιος τοπος)

Σκιαθος, (Νῆσος)
Φαινετο δ' ειναλιη Σκιαθος,—Ap. 1. 583.

Σκιαζω, Σκιαω.
—Εισοκεν ελθη
Δειλος οψὲ δυων, σκιασῃ δ' εριβωλον αρυραν. Il. φ. 232.
—Σκιοωντο δε πασαι αγυιαί. Od. ζ. 388.
SYN. Αποσκιαζω, επισκιαω, επισκιαζω, συσκιαζω, ὑποσκιαζω, κισκιαζω, επικρυπῖω, ηλυγαζω, ηλυγιζω, εκηλυγιζω, σκοτιζω. σκεπαζω. σκιαγραφεω.

Σκιαποδες.
Προς δε τοῖσι Σκιαποσι λιμνη
Τις ες' αλωτες ε.

Ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. Ar. Av. 1552.
Σκιαροκομος.
Σκιαροκομα τ' εν ερνεσιν ὕλας. Eur. B. 874.
Σκιάς.
Χλωραὶ δε σκιάδες μαλακῷ βρίθοισαι ανηθῳ, Theoc. 15. 119.
SYN. Σκιαδιον.—θολος, αναδενδράς.
Σκιατρεφω, Σκιατραφεω.
—Θερμα θ' ηλιε
Τοξευματ' αινῶ μη σκιατραφουμενος. Eur. Fr.
Σκιδνημι. Vid. Σκεδαζω.
Αυτοι δ' εσκιδναντο κατὰ κλισιας τε νεας τε. Il. α. 487.
Σκιεροκομος. Vid. Ὕλη
Σκιερὸς, Σκιαρὸς.
Αλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβολε Απολλωνος. Od. υ. 278.
—Σκιαροῖσιν εν αλσεσιν εξετ αειδων
Ον ποθον,—Ep.
SYN. Σκιοεις, σκιωδης, σκιοειδης, ασκιος, δασκιος, επισκιος, βαθυσκιος, ευσκιος, κατασκιος, συσκιος, ὑποσκιος, δενδρηεις, καλλιφυλλος, σκοτεινὸς, συνηρεφὴς.
Σκιλλα.
Αρκαδικοι σκιλλαισιν ὑπο πλευράς τε και ωμες
Ταν̀ικα μαστιδοιεν—Theoc. 7. 107.
Ουτε γαρ εκ σκιλλης ροδα φυεται—Theog. 537.
Σκιμαλιζω.
Οπως αν αυτὸς ρηματιοις σκιμαλιζῳ. Ar. A. 443.
SYN. Εξεθενιζω, χλευαζω, καταδακτυλιζω.
Σκιμπυς.
Καθιζε τοινυν επὶ τον ἱερὸν σκιμποδα. Ib. N. 253.
SYN. Σκιμποδιον, κραβατον.
Σκιμπτω, Σκιμπτομαι.
Αλλ' ὅτ' Αιητας αδαμαντινον εν
Μεσσοις αροτρον σκιμψατο. Pind. P. 4.
SYN. Χαλεπαινω, ερειδομαι, επιπιπτω. σκηπτω.
Σκιμπων, Σκιπων. Vid. Σκῆπτρον.
—Τυς σκιμπωνας καταβαλλω. Ar. V. 726.
—Ὁ δε σκιπωνα, γεροντικὸν ὁπλον, αειρας. Call. Ep. 1. 7.
Σκιναξ.
Εν δε τιθει ταμισον σκινακος νεαροῖο λαγωῦ. Nic.
—Σκινακος δερκευνεος—Ib.
SYN. Ευκινητος, ευσκαρθμος.—λαγωὸς.
Σκιναρ.
Μητι εισκηλη νεαρὸν σκιναρ—Ib.
SYN. Κυημα, γονος, γονή.

Σκινδαλμος, Σκινδαλαμος.
Πῶς ἂν γερων ὢν, κἀπιλησμων, καὶ βραδὺς,
Λογων ακριβῶν σκανδαλμὺς μαθησομαι. Ar. N. 130.
SYN. Λεπτολογια.—(τὰ τῶν καλαμων αποξυσματα.) σκολοψ.
Σκινδαλμοφραστης.
Σκινδαλμοφραστην αιπυτατης σοφιης. Ep. l. 2.
Σκινδαψος, (οργανον μυσικὸν.)
—Νῦν δ' οἴχει ελασσονα σκινδαψοιο. Suid.
EPITH. Τετραχορδος.
Σκινδαψον λυροεντα μεγαν χειρεσσι τινασσων,
Οξυῖνον, προμαλοιο τετυγμενον αιζηεντος. Ath. 4.
Σκιοειδὴς, Σκιοεις.
Ουρεα τε σκιοεντα,—Il. α. 157.
Σκιοειδεα φυλ' αμενηνά. Ar. Av. 687.
Σκιπναῖος.
—Σκιπναῖον επισπευδοιεν ὁδιταν. Theoc. 16. 93.
SYN. Γλισχρὸς, βραδὺς, βραδυκινητος.
Σκιροω.
Ημος ὅταν σκιροωσι βοες καυληα φαγεσαι (f. σκιρτῶσι) Nic.
SYN. Σκληρυνομαι, αποσκληρυνομαι, αποτρακοω.
Σκιρρος
Εκ τῶν πολεων τον σκῖρρον εξεδηδοκεν. Ar. V. 920.
SYN. Σκιρρωμα, σκληρωμα γυψος. λατυπη. (το ρυπῶδες επι τῶν τυρῶν)
Σκιρταω
Αι δ' ὅτε μεν σκιρτῷεν επὶ ζειδωρον αρεραν, Il. υ. 226.
SYN. Ανασκιρταω, διασκιρταω, επισκιρταω, σκαιρω. αναστρεφομαι.
Σκιρτηθμὸς, Σκιρτημα.
Σκιρτηθμῶν εξαῦτις αναμνησοντ' αγερωχοι. Orph. L.
Σκιρτημα μοσχε σῆς καθεξοντες χεροῖν. Eur. Hec. 524.
SYN. Σκιρτησις, πηδημα. εκπηδησεις, αγαλλιαμα, αγαλλιασις, ἁλμα.
Σκιρτητὴς.
Ελθε μακαρ σκιρτητὰ, περιδρομε—Orph. H.
SYN. Ορχηστὴς χορευτὴς.
Σκιταλος.
Αγε δη Σκιταλοὶ, τε και Φενακες,—Ar Eq 631.
EXP. Ευτελὴς, πονηρὸς.
Σκλεω, Σκλῆμι.
—Περὶ δ' οἷγ' εσαν εσκληῶτες. Ap. 2. 53.
Πιηρ τέ εἰ αυσαλεος χρὼς Εσκληκε.—Ib. 200.

SYN. Κατασκελλω, σκελλομαι; σκελλομαι. ξυπαινομαι

Σκληρος. (Σκληρον, Adv.) Σκληρωδως. Vid. Λαοτομος.

Ω σκληρε δαιμον—Ar. N. 1267.

—Τες τροπες—σκληρον—Ib. Pa. 343.

Σκληρον δ' εβροντησε και οβριμον.—Hes. Θ. 839.

SYN. Επισκληρος, σκληραυχην, σκληροκαρδιος, ανενδοτος, αγριος, ασπρος, δυσκολος, δυστροπος, χαλεπος, ατεραμνος, στερεος.—σκληρως, δεινως, ανενδοτως, χαλεπως.

Σκληροτραχηλος. Vid. Φαραω.

Σκολιοδρομος. Vid. Νυμφαι.

Σκολιοφρων

—Σκολιοφρονι βελη. Nonn.

Σκολιον.

Τυτῳ τι λεξεις σκολιον;—Ar. V. 1232.

Ετιθει νομες, ωσπερ σκολια, γεγραμμενες. Ib. A. 531.

EXP. Μελος τι ολιγοστιχον.—η παροινιος ῳδη.

Σκολιος.

Οι βιη ειν αγορη σκολιας κρινωσι θεμιστας. Il. π. 387.

SYN. Στρεβλος, ελικος, δοχμιος, αδικος, πανεργος, δυσχερης, ανισος, δυσκολος.

Σκολοπενδρος.

—Και ισοβορον σκολοπενδρον. Ath. l. 7.

Σκολοψ

—Εν δε σκολοπας κατεπηξαν. Il. η. 441.

SYN. Σταυρος, χαραξ. (ξυλον οξυ)

EPITH. Οξυς.

Σκολιωπα.

—Κατα γης σκολιω α περασα.

Σκολυμος.

Ημος δε σκολυμος τ' ανθει.—Hes. ε. 580.

Αυχμηρον σκολυμον—Ath. 9.

SYN. Κακτος.

Σκομβρος. (ιχθυς)

—Περι σκομβρων νεων. Ar. Eq. 1004.

Σκοπαδαι (οἱ Θεσσαλοι.)

Πολλοὶ δε Σκοπιδαισιν ελαυνομενοι ποτὶ σακον
Μοσχοι συν κεραοισιν εμυκησαντο βοεσσι. Theoc. 16. 36.

Σκοπελος.

—Συ δε σκοπελε επιμαιεο,—Od. μ. 220.

SYN. Σκοπη, σπηλαιον, σπιλας, ακροτομος, αποῤῥωξ, ερειπιη.—ακροπολις.

EPITH. Ακρος, ασυφηλης, ατεραμνος, ακμητος, αλιῤῥαγης, αγχιαλος, αιματοσαγης, ασκεπης, ηλιβατος, λοφοεις, προβλης, κυματοπληξ, νιφοεις, στυφελος, στιβαρος, ορθιος.

Σκοπελοδρομος.

Βασσαρις Ευρυνομη σκοπελοδρομος—Ep. l. 6.

Σκοπερος.

—Σκοπερη δ' ε τε εμφιχεν ορφνη Orph. 1040.

SYN. Σκοτεινος.—(l. σκεπαζω.]

Σκοπεω, Σκοπεομαι

Αλλα σκοπειν τον ανδρα,—Ar. Th. 606.

—Τι δητ' αν, ω γυναι, σκοποιτό τις
Την πυθομαντιν εστιαν—Soph. Oed. T. 983.

Σκοπεμαι δ' ομμα πανταχε στρεφων. Eur. I. T. 68.

SYN. Διασκοπεω, σκοπευω, σκεπτομαι, καταστκοπεω, κατασκοπευω, βλεπτω.

Σκοπη, Σκοπια

Δρακοντοφρυροις εσκεπασμενην σκοπαις. Lyc. 1311.

Ως δ' οτ' απο σκοπιης ειδεν νεφος αιπολος ανηρ. Il. δ. 275.

SYN. Αποψις, αποπτος, προφυλακη, περιωπη σκοπησις

EPITH. Ηλιβατος, ηερια, δρακοντοφρυρος, ερημας, δυσεμβατος, λοφοεσσα, παιπαλοεσσα, πολυπιδαξ, περιμηκης, ναυτιλοφθορος, τηλεφανης, τηλαυγης, τανυκρηπις, χιονοθρεμμων.

Σκοπιαζω. Σκοπιωρεομαι. Vid. Σκεπτομαι

Ανδρας δυσμενεας σκοπιαζεμεν—Il. κ. 40.

Ανδρες όπλιται διαταξαμενοι
Κατα τας διοδες σκοπιωρευνται. Ar. V. 360.

Σκοπιητης. Vid. Κατοπτης.

Σοι ταδε, Παν σκοπιητα,—Ep. l. 6.

Σκοπος.

Τοῖσι δ' επειτ' απανευθε δυο σκοποι ειατο λαων. Il. σ. 523.

—Τοξοφορου Δαλε θεοδματας σκοπον. Pind. Ol. 6.

SYN. Σκοπιητης, σκοπιωρος, κατοπτης.—εφορος.

EPITH. Αχρηϊστος, περιφαντος, ιθυκελευθος, ὑψικελευθος.

Σκοπος.

Επεχε νυν σκοπῳ τοξον. Pind. Ol. 2.

SYN. Τερμα. ὁδος. ὑποθεσις. τυπος.

Σκορδιναομαι, Σκορδινεομαι.

Ως θ' ετος ηδη σκορδινᾶται—Ar. V. 640.

SYN. Σκορδινιζω, χασμαομαι. σπασμῳ συνεχομαι, ανακλαομαι.

Σκοροδαλμη.

Δη τοτε Παφλαγονων μεν απολλυται ἡ σκοροδαλμη. Ib. Eq. 199.

Σκοροδιζω

—Φασκων φιλειν μ' εσκοροδισας. Ib. 942.

EXP. Δριμυσσω, ανδιζω.

Σκοροδιον, Σκοροδον.

Την νυχθ' εωθεν σκοροδια μασωμεθα. Ib. Th. 501.

—Ινα

—Ινα μηποτε φαγη σκοροδα. Ib. L. 689.

Σκορπιος, Σκορπειος

Υπὸ παντι λιθῳ Σκορπιος—ὑποδυεται. Sapph.
Και εν χρωμασιν ερυθρον Σκορπιον—Ath 7.
Η και σκορπειον κυανοχροον, οἶκον Αρηος, Man. 1. 35.

EPITH. Δεινὸς, ζοφοεις, λωβητήρ.
Σκορπιος αἰκτὴρ διδυμον γενος—Opp.
—Και κεντρῳ κεκορυθμενον αλγινοεντι
Σκορπιον αυδησω—
—Ποιμφαγον αιὲν αητον.
Γυιοφάγον—Nic.

Σκορπιος (λιθος)

Σκορπιε, σειο δε λᾶαν ὁμωνυμον εμμεναι ηρως
Αγλαος Ωριων εκ εκλυεν.—κ. λ. Orph. L.

Σκορπισμὸς.

Σκορπισμὸς δέ τε και θανατος και λιμος εφιξει. Sibyl. l. 3.
SYN. Διασκορπισμὸς, διασκεδασμὸς, διασπορά.

Σκοτεινὸς, Σκοτιος, Σκοτοεις.

—Σκοτεινὸν ομμα μυ βαρυνεται. Eur. Alc. 387.
—Σκοτιον δέ ἑ γεινατο μητηρ. Il. ζ. 24.
—Μη ποτέ σ' ουρανόθεν σκοτόεν νεφος αμφικαλυψῃ. Hes. 1. 553.
SYN. Σκοτωδης, σκοταῖος, ορφναῖος, ζοφωδης, λυγαῖος, αφεγγής.—λαθραῖος νοθος.

Σκοτια, Σκοτος.

—Ουρανόθεν δε μελαγχροος, ἠέ τις αλλη
Ωρωρει σκοτιη μυχατων ανιὖσα βερεθρων. Ap. 4. 1697.
—Στυγερὸς δ' αρα μιν σκοτος εἷλε. Il. ε. 47.
—Τον δε σκοτος οσσ' εκαλυψεν. Il. δ. 461.
Νεκρῶν κευθμῶνα και σκοτη πυλας—Eur Hec. 1.
SYN Αχλὺς, κνεφας, ορφνη, λυγη, ηλυγη, ερεβος.—θλιψις.—ασαφεια, αμαυροτης, σκοτασμὸς—ολεθρος. θανατος.
EPITH. Φθισιρά—αλαμπετον, εχθρὸν, ψηλαφητον.
—Σεμνοτητ' εχει σκοτος. Eur.
—Αιδε τον βαθυγνοφον σκοτον. Naz.

Σκοτοδινιαω Ar. A. 1217.

SYN Σκοτῦμαι, σφαλλομαι. ιλιγγιαω.

Σκοτοεργος.

—Η κλιβανιας σκοτοεργος. Man. 1. 80.

Σκοτομαινα.

Εσαι δε σκοτομαινα περὶ μεγαν ουρανὸν αυτῶν. Sibyl. l 5.
SYN. Σκοτομηνιη σκοτομηνια. σκοτωσις.

Σκοτομηνιος.

Νὺξ δ' αρ' επῆλθε κακὴ σκοτομηνιος,—Od. ξ. 457.

Σκοτοω, Σκοτίζω.

Εγὼ σκοτωσω βλεφαρα καὶ δεδορκότα. Soph. Aj. 85.
Εσκοτισεν μηνῃ κλεψιφρονι ρευματι κεινος. Man. 1. 93.
SYN. Αποσκοτοω, επισκοτοω, σκότάζω, αμαυροω συσκιαζω. ηλυγιζω.

Σκυβαλισμα.

Μηδ' αλλυ παρὰ δαιτὸς εδοις σκυβαλισμα τραπεζης. Phocyl. 146.
SYN. Αποβλημα, εκφαυλισμα.

Σκυβαλον.

—Ὡς αν ὁδιταις
Επι νεισομενοις ἡμιδαὲς σκυβαλον. Ep. l. 1.
SYN. Κοπρια, αποκαθαρμα, περιψημα, σαρωμα. ιλύς.
EPITH. Αποδειπνιδιος.

Σκυδμαινω.

Μή μοι, Πατροκλε, σκυδμαινέμεν.—Il. ω 592.
SYN. Αποσκυδμαινω, σκυζομαι, οργιζομαι. λυπεω κατωπιαω, στυγναζω. σκυθραζω.

Σκυθαινα. (ὑπηρέτις.) Ar. L. 184.

Σκυζω, Σκυζομαι.

Σκυζεσθαί οἱ ειπε θεές.—Il. ω. 113.
SYN. Σκυζαω.—σκυδμαινω.

Σκυθης, Σκυθαι

Αλλ' αγε δη Σκυθα. κεῖρε κομην.—Theog. 827.
—Νομαδεσσι γαρ εν Σκυθαις. Ar. Av. 943.
Και τον Σκυθην (i. e. τοξότην) λαβοιμι, Ib. Th. 1027.
Τοξοφορυς τε Σκυθας, Αρεος πιςὺς θεραποντας. Orph. 1072.
—Νομαδας, οἱ πλεκτὰς στεγας
Πεδαρσιοι ναιυσ' επ' ευκυκλοις οχοις. Aesch.

Σκυθια.

Ηλθες απὸ Σκυθιης,—Call. 3. 174.
—Τῆ Σκυθῶν ερημιᾳ. Ar. A. 704.

Σκυθικὸς, Σκυθιος.

Και περτα Σκυθικοῖο περαν,—Theoc. 16. 99.

Σκυθιζω.

Πλοκαμόν τ' εσκυθισμένον ξυρῷ. Eur. El. 241.
SYN. Αποσκυθιζω, επισκυθιζω, περισκυθιζω.

Σκυθραζω, Σκυθρωπαζω. Vid. Σκυδμαινω.

Χ' ὠ μεν σκυθραζει—Ib. 830.
—Μη σκυθρωπαζε ὦ τεκνον. Ar. L. 7.

Σκυθρωπὸς.

Ου χρὴ σκυθρωπον τοῖς ξενοις τον προσπολον
Εἶναι, δεχεσθαι δ' ευπροσηγορῳ φρενί. Eur. Alc. 784.
SYN. Βλοσυρωπὸς, σκυθρὸς, στυγνὸς, αμειδὴς, χαλεπὸς, σκληρὸς, αθυμος.

Σκυλακαπα.

Σκυλακαινα.

—Και οικοφυλαξ σκυλακαινα. Ep. l. 4.

Σκυλακευμα. Vid. Σκυλαξ.

Αχρειον σκυλακευμα—Ep. l. 3.

Σκυλακῖτις Vid. Αρτεμις.

Σκυλαξ, Σκυλακη.

Ως δε κυων αμαλῆσι περὶ σκυλακεσσι βεβῶσα. Od υ. 14.

Κατα δεξιὰ δ' ἦεν αθρησαι

Λυσσῶπις σκυλακη—Orph.

SYN. Σκυλακευμα, σκυμνος, σκυλακιον, σκυμνιον.

EPITH. Αγχιθυρος, βαλιὸς, θοὸς, νεβροφόνος, ευρινος, ιχνευτηρ, φυλακτωρ, αμαλὴ, νεογιλὴ, αγρωμενος

Σκυλευμα. Vid. Σκῦλον.

—Σωζομεν τάδε Σκυλευματα. Eur. Rh. 593.

Σκυλευω. Vid. Συλαω

Κυκνον σκυλευσαντες απ' ωμων τευχεα καλά, Hes. α 468.

Σκυλμός.

Σκυλμὸς ὑπνοφανὴς, φαντασματά τ' ηδ' επαγωγάς, Man. 4 364.

SYN. Σκυλμα, κακωσις, ενοχλησις.

Σκυλλα.

Ως θ' ἵκετο πλαγκτὰς πετρας, δεινήν τε Χαρυβδιν.

Σκυλλην θ', ἣν ου πωποτ' ακηριοι ανδρες αλυξαν. Od ψ. 328.

EPITH. Πετραια, τρυφερά, δεινή.

Τῆ δ' αρ μεν Σκυλλης λισσὴ προφαινετο πετρη

Τῆ δ' αμοτον βοχασκε αναβλυζουσα Χαρυβδις.

Ηε παρα Σκυλλης στυγερὸν κευθμῶνα νεισθαι

Σκυλλης Αυσονιης ολοοφρονος ἣν τεκε Φορκυν,

Νυκτιπόλος θ' Εκατη, τήν τε κλεουσι κραταιΐν. Ap

Ωμοφαγον Σκυλλης λευγαλεης τροφιμον M. Mus.

—Η τρικρανος Σκυλλα ποτνια κυων. Ath.

—Της θαλασσης Αυσονιτιδος μυχους

Στενὸς οπιπ]ευουσαν αγριαν κυνα.

Και μιξοθηρος ναυτιλοφθορους σκοπὰς

Ποια δ' Ερινὺς μιξοπαρθενος κυων. Lyc.

Ενθα δ' ενὶ Σκυλλη ναιει δεινὸν λελακυῖα

Τῆς ητοι φωνὴ μεν ὅση σκυλακος νεογιλῆς

Γινεται, αυτὴ δ' αὖτε πελωρ κακός· υδέ κε τίς μιν

Γηθησειεν ιδὼν, υδ' ει θεὸς αντιασειεν

Της ητοι ποδες εισι δυωδεκα παντες αωροι

Εξ δέ τε οἱ δειραι περιμηκεες, εν δὲ ἑκαστη

Σμερδαλεη κεφαλη, εν δε τριστοιχοι οδόντες

Πυκνοὶ και θαμέες, πλειοι μελανος θανατοιο

Μεσση μέν τε κατα σπεους κοιλοιο δεδυκεν,

Εξω δ' εξισχει κεφαλας δεινοιο βερεθρου. κ. λ. Od. μ. 95.

Σ Κ

Σκυλλω.

Σκυλλονται προς αναυδων

Παιδων τᾶς αμιαντυ Aesc. Per. 578.

SYN. Συρω, σπω, σπαραζω, τειρω, κακοω, ενοχλεω.

Σκυλοδεψὴς.

Εκ τῶν σκυλοδεψῶν,—Ar. Ecc. 420.

Σκυλοφόρος

Εσπερια Μαρκελλος ανερχομενος πολεμοιο

Σκυλοφόρος—Ep. l. 6.

Σκῦλον.

—Καλλιςον οικοις σκῦλον—Eur Rh. 620.

—Σκῦλά τ' εις μελαθρα σα Πεμψεις,—Soph. Ph. 1474.

SYN. Σκυλευμα, σκυλος, συλη, συλημα, λεῖα, ληΐς, εναρα, λαφυρα τά.

EPITH. Δορυθηρατον.

Σκυλοχαρὴς

Σκυλοχαρεῖς ιδ' ερωτας—Ep. l. 4.

Σκυμνος. Vid. Σκυλαξ.

Ως ρά θ' ὑπὸ σκυμνους ελαφηβόλος άρπαση ανὴρ

Υλης εκ πυκινῆς—Il. σ. 319.

Σκυνιον.

Πιονα δ' εν σκυνιοισιν ὑποθματα—Nic.

SYN. Βλεφαρὶς, βλεφαρον, οφρύς.

Σκυρον.

Στρυχνον τε σκυρα τ' εχθρά, τά τ' ακρι σιναζοβετην. Nic.

Σκῦρος.

Σκυρον ἑλὼν αιπεῖαν Ενυῆος πτολιεθρον. Il. ι. 664.

EPITH. Αιγιβοτες, ηνεμοεσσα, πολυκλυστος.

Σκυρον—ευπαρθενόν αςυ. Tryph.

Ειναλιης Σκυροιο πεδον—Cal.

Σκυταλη, Σκυταλον, Σκυταλιον.

Ειπερ γε χ' αύτη 'ςι σκύταλη Λακωνική. Ar. L. 990.

Τῶδε σιδαρειον σκυταλον, κεχαραγμένον οζοις. Theoc. 17. 31.

Σκυταλι' εφορυν,—Ar. Av 1283.

SYN. Σκυταλὶς, ροπαλον, ραβδος, ἱμασθλη. σκυτος.—περιςροφὶς. γραμματειον. πιναξ απομακτρον.

Σκυτευς, Σκυτοδεψης. Σκυτοτομος

—Κεραμῆς, σκυτοδεψαι. Σκυτῆς—Ib 490.

—Ὁ οἱ Τυχιος καμε τευχων.

Σκυτοτομων οχ' αριςος, Υλῃ ενὶ οικία ναιων: Il. η 221.

SYN. Λωροτόμος, σκυτορράφος, βυρσοδεψὴς, δερματομαλακτής.

Σκύτινος.

Αμαξίδας δε σκυτινας ειργαζετο. Ar. N. 878.

—Σκυτινη πικυρια. Ib. L. 110.

SYN.

Σ Κ

SYN. Δερματινος.

Σκυτοδεψεω, Σκυτοτομεω.

Η σκυτοτομειν, η σκυτοδεψειν. Ib. Pl. 514.

Σκυτος.

Ος δή τοι σκυτος αὗον ιδὼν χαροποιο λεοντος. Theoc. 25 142.

SYN. Δερμα —σκυταλη.

Σκυτοτομικος.

Το σκυτοτομικὸν πλῆθος—Ar. Ecc. 432.

SYN. Σκυτοδεψικός.

Σκυφος, Σκυπφος, Σκυφωμα.

Και οἱ πλησαμενος δῶκε σκυφος ᾧ περ επινεν. Od. ξ. 112.

Εγω δ' εχων σκυπφον, Ερξιωνι

Τῷ λευκολοφῳ μεστὸν εξεπινον. Anac. 85.

Πῦ χρυσοτευκτα κ'αργυρᾶ σκυφωματα. Aesc. Fr.

SYN. Σκυφιον, ποτηριον, δεπας.

EPITH. Ευρυ, δυρατεον.

Σκωληξ.

—Ωστε σκωληξ επὶ γαιη

Κεῖτο ταθείς —Il. ν. 654.

SYN. Σὴψ, σής.

Σκῶλος. (ακανθης ειδος)

—Ωστε σκῶλος πυρικαυστος. Ib. 564.

Σκωμμα, Σκωμματιον, Σκωπευμα, Σκωψις.

—Και σκωμμασιν εκ αγοραιοις. Ar. Ps. 749.

Σκωμματιον αποτέ τι θλιβομενος εκβαλλω. Ib. V. 1280.

Και μην παλαιων τῶνδέ σοι σκωπευματων. Aesc. Fr.

Σκωψις δε λυπεῖ πλεῖον η τερπει πολύ. Ath. l. 10.

SYN. Σοφισμα, ιαλλος παιδια—λοιδορια, λοιδορημα.

Σκωπτολης.

Αισχιστα γάρ τοί μ' ηργασατο Λυσιστρατος

Ο σκωπτολης,—Ar. V. 784.

SYN. Σκωπτης, σκωπτικος, λοιδορος, φιλοσκωμμων, φιλοσκωπτης, ευσκωμμων.

Σκωπτω.

Ουδ' εσκωψε τυς φαλακρυς. Ib. N. 540.

SYN. Αποσκωπτω, διασκωπτω, επισκωπτω, παρασκωπτω, κατασκωπτω, καταγελαω, λοιδορεω ληρεω.

Σκωρ.

Μεμαγμένον σκῶρ εσθιειν—Ar. Pl. 305.

SYN. Κοπρια, αποσκευη.

Σκωραμις.

Ινα μη γενωμαι σκωραμὶς κωμωδικῆ. Ib. Ecc. 371.

SYN. Λασανον.

Σ Μ

Σκώψ.

Σκῶπές τ' ιρηκές τε—Od. ε. 66.

Κὴξ ορεαν τοὶ σκῶπες αηδοσι γαρυσαιντο. Theoc. 1. 36.

SYN. Βυας, γλαύξ.

Σ Μ

ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ.

—Γλαυκῆς δε λιθοιο χλοαοντα σμαραγδυ,

Δεξαμενη κρυσταλλον ὁμοζυγον, εικελον αφρῷ. Nonn. l. 5.

Ασσυριη δε σμαραγδος απηευγεν εγχλοον αιγλην. Ib.

—Και αιγληεντα σμαραγδον. Dion.

Σμαραγεω, Σμαραγιζω.

—Σμαραγεῖ δέ τε ποντος. Il. β. 210.

—Αμφι δε γαῖα φερεσβιος εσμαραγιζε. Hes. Θ. 693.

SYN. Επισμαραγεω, ηχεω.

Σμαω, Σμαομαι.

—Ως απὸ χαιταν

Πεξηται, λιπαρὸν σμασαμενα πλοκαμον. Call. 5. 32.

SYN. Αποσμαω, διασμαω, εκσμαω, περισμαω, τριβω, σμηχω, αποσμηχω, επισμηχω, αποματτω, εκμασσω καθαιρω. ομοργνυμι.

Σμαρις.

—Η σπαρον, η σμαρίδα. Ep. l. 1.

Σμερδαλέος, Σμερδνός.

—Δρακων δ' επὶ νῶτα δαφοινός,

Σμερδαλέος,—Il. β. 309.

Γοργειη κεφαλη—Δεινή τε, σμερδνή τε—Il. ε. 742.

SYN. Φρικαλέος, φοβερός, καταπληκτικός, φονιος, ατυζηλός.

Σμερδαλεως, Σμερδαλέον, Σμερδνόν.

Σμερδαλεως δ' αυτῇσι φανη,—Od. ζ. 137.

—Αμφι δὲ νῆες

Σμερδαλέον κοναβησαν—Il. β. 334.

Αιεὶ δε σμερδνὸν βοοων—Il. ο. 687.

SYN. Φοβερῶς, καταπληκτικῶς, δριμύ.

Σμῆγμα.

—Δοτω τίς δεῦρ' ὕδωρ και σμῆγμα—Ath. 9.

Σμῆνος.

Ως δ' ὁπότ' εν σμηνεσσι κατηρεφεεσσι μελισσαι

Κηφηνας βοσκωσι, κακῶν ξυνηονας εργων, Hes. Θ. 594.

—Μεγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αοιδαῖς. Ar. N. 296.

SYN. Σιμβλον, κυψελη, μελισσειον, μελισσων, μελιτ]οφορειον, σμηνιον, εσμος.—κηροπαγεις θαλαμαι. αι πλασαι κηρων αυτοπαγεις θαλαμαι.—πληγμα.

Σμηριγξ.
Σμηριγγας εσαλαξε—Lyc. 37.
SYN. Θριξ, πλοκαμος.

Σμηχω. Vid. Σμαω.
Εκ κεφαλης δ' εσμηχεν αλος χνοον ατρυγετοιο. Od. ζ. 226.

Σμικρολογος.
Σμικρολογος γαρ εων πολλοισι τοκοις αναβαινει Φειδωλος, ψηφων, ὁ φιλαργυρος, ηδε δανειστης. Man. 5. 276.

Σμικρος.
Κιρκον, ὁ, τε σμικροισι φονον φερει ορνιθεσσιν. Il. ρ. 757.
SYN. Μικρος, βαιος.

Σμιλαξ.
Βρυετε χλοηρα
Σμιλακι καλλικαρπω. Eur. B. 108.
EPITH. Φυλλοκομος, πολυφυλλος.

Σμιλευμα.
Σμιλευματα τ' εργων. Ar. R. 836.
SYN. Διαγλυμμα, ερεθισμα.

Σμιλη.
Αγε δη πινακων ξεστων δελτοι
Δεξασθε σμιλης ολκους. Ib. Th. 786.
SYN. Σμιλιον, γλυφειον. περιτομευς.

Σμινθευς. Vid. Απολλων.
—Τενεδοιο τε ιφι ανασσεις,
Σμινθευ.—Il. α. 39.

Σμινθος. Vid. Μυς.
Σμινθος ὁ παντοιης δαιτος λιχνος, ηδε μυαγρης
Δειλος, ὁ κηκ θανατε κερδεα ληζομενος. Ep. l. 1.
Σμινθοισι δηριουντας—Lyc. 1306.

Σμινυα
—Εξελθε, και σμινυην φερων. Ar. N. 1488.
SYN. Δικελλα, αξινη, σκαφειον.

Σμυγερος. Vid Χαλυβες.
SYN. Επισμυγερος, επιπονος. αισχρος.

Σμυρνα,
Αιολιδα Σμυρνην. αλιγειτονα, ποτνιανακτον. Hom. XXXVII. 6.

Σμυρνα.
—Σμυρνη καταλειπ]ος. Ar. Eq. 1329.
EPITH. Ευωδης.
—Κυρης δακρυον Ασσυριης Θυαντιδος—Opp.

Σμυχω.
—Ωσει απασα
Ιλιος οφρυοεσσα πυρι σμυχοιτο κατ' ακρης. Il. χ. 411.
—Ερως δ' εσμυχετ' αμοιβα. Mosch. ς. 4.
SYN. Αποσμυχω, διασμυχω, κατασμυχω. καιω. αναλισκω, διαφθειρω, τρυχω.

Σμωδιξ, Σμωδιγξ.
Πυκναι δε σμωδιγγες ανα πλευρας τε και ωμους
Αιματι φοινικοεσσαι ανεδραμον.—Il. ψ 716.
SYN. Αιμαλωψ, κονδυλη, μωλωψ.
EPITH. Αιματοεσσα.

Σμωχω.
Και σμωχετ' αμφοιν ταιν γναθοιν. Ar. Pa. 1307. (al. σμηχετε)
SYN. Κατασμωχω, μασσομαι. τειρω. πατασσω. λοιδορεω.

Σ Ο

ΣΟΒΑΡΕΥΟΜΑΙ
—Και σοβαρευομενη. Ep. l. 7.
SYN. Γαυριαω, επαιρομαι. αλαζονευομαι, ὑπερφρονεω, αβρυνομαι. σοβεω.

Σοβαροβλεφαρος.
Χρυσος επιγναμπ]ει τας σοβαροβλεφαρους. Ib.

Σοβαρος, (Σοβαρον, Adv)
Ουτω σοβαρον ελθε μελος. Ar. A. 673.
Και σοβαρον μ' εγελαξεν—Theoc. 20. 15.
SYN. Ὑπερηφανος, τολμηρος, αυθαδης, χαλεπος, φοιταλεος, σοβαροβλεφαρος. αλαζων, ορμητικος, σπερχνος. (λαμπρος)

Σοβαρως.
Μη μοι σοβαρως χωρει λιαν.—Ar. Pa. 87.
SYN. Ὑπερηφανως, ὑψικομπως, αλαζονικως, εκθυμως, σπουδαιως.

Σοβεω.
Ταχυν ποδ' εν κυκλω σοβειτε—Ib. V. 1514.
SYN. Αποσοβεω, ανασοβεω, διασοβεω, εκσοβεω, κατασοβεω, παρασοβεω, σοβαρευομαι. κομπαζω.—κινεω. ορμαω.—απελαυνω.—πρωθεω. ανειργω. διωκω.

Σογκος.
——Σογκας
Μυελοεν βλασημα καρηκομοωντας ακανθαις. Ath. 2.

Σολοικιζω.
Αν τε γραμματικε μνησθω μονον Ηλιοδωρε,
Ευθυ συλοικιζειν το σ]ομα μοι δεδεται. Ep. l. 2.
SYN. Βαρβαριζω.

Σολοικισμος.
Επ]α σολοικισμους—Ib.

Σολος. Vid. Δισκος.
—Πηλειδης θηκεν σολον αυτοχοωνον, Il. ψ. 826.
EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ευδινητος.

Σολυμοι.

—Σολυμοισι μαχεσσατο κυδαλιμοισι. Il. ζ. 184.

Αργαλεων Σολυμων ιερον στρατον—Cal.

Σολων.

Ο Σολων ὁ παλαιος, ἦν φιλοδημος τὴν φυσιν. Ar. N. 1189

Ευ γαρ ϑῆκε νομους αυτοῖς—Ep.

Σομφὸς.

Ωσπερ κιστρις λαμβανει διεξοδους

Σομφὰς, δι' ὧν ὑγρασιαν ἐκδεξεται. Ath. 9.

SYN. Κενος: αραιὸς. σπογγωδης.

Σοος.

Βυλομ' εγὼ λαὸν σοον εμμεναι, η απολεσθαι. Il. α. 117

SYN. Σῶος. σῶς. σαος. σωζομενος, ὑγιης, ακηρασιος. αβλαβὴς σωτηριος.

Σοροεργος. Vid. Νεκροταφος.

Σοροπηγὸς.

Η τοῖς σοροπηγοῖς την μανιαν αυτῦ φρασω. Ar. N. 844.

SYN. Κτερεϊστης, ενταφιαστὴς, ταριχευτὴς.

Σορὸς.

Ω δε και οστεα νῶιν ὁμὴ σορὸς αμφικαλυπτοι. Il. ψ. 91.

SYN. Χηλὸς, φερετρον, ϑηκὴ, νεκροφορεῖον. ταφος. μνῆμα.

ΕΡΙΤΗ. Εγχαλκος, λιθινη, σαρκοφάγος. ὡραια.

Σῦβος.

—Κεροεντι φιλῳ τερενοχροϊ συβῳ. Opp. κυν β.

ΕΡΙΤΗ. Δολερος, ιχθυφόνος, κακοεργός.

Σωδαριον.

Και λινεῳ πεπυκασο καλυμματι κυκλαδα κορσην

Σωδαριον, τόπερ εἶπε Συρων στομα,—Nonn. (Latina vox est, non Syriaca)

SYN. Καψιδρωτιον, ρινομακτρον. κεφαλομακτρον.

Σωιαρατος. (Vid. Ποσειδων.) Σωνιεραχος. Ar. Av. 869.

Σωνιον.

Αλλ' ότε Σωνιον ἱρὸν αφικομεϑ' ακρον Αθηνῶν. Od. γ 278.

Ακρον επὶ πλακα Σωνιν. Soph. Aj. 1237.

Σωσιγενὴς.

Σωσιγενῆ ϑεόν. Aesc. P. 645.

Σοφια.

—Τεκτονος—ὃς ῥά τε πασης

Ευ ειδῇ σοφιης ὑποθημοσυνῃ ιν Αθηνης. Il. ο. 412.

Τῆς δε ϑεοπνευστε σοφιης λογος εστὶν αριστος. Phocyl. 122.

—Αδει δέ σε μετρα σοφιης. Ep

SYN Φρονησις, ευβυλια, τεχνη, μαθησις, επιστημη. νῦς. εμπειρια, ευγλωττια.

ΕΡΙΤΗ. Αφθαρτος, αγαθὴ, άγνά. αμβροσια, αγακλεὴς. αθανατη, αρρητος. απειρεσιος, αδολος, αιπεινὴ, αμυμων, ηγαθεη, δημιοεργος, εριλαμπὴς, ερατὴ. ερικυδὴς, ερινιος. ϑεια, ϑεογονος, ϑεσπεσιος. ϑεα, ἱμερτὴ, λαοδικὸς. ἱερὰ, νοερὰ. δῖα. κλεινὴ, κενοκομπος, κινεαυχὴς. καθαρὰ, κυδιανειρα, κρυφια, μειλιχια. πτεροεσσα. πινυτὴ, πολυκυδιστη, σκαια, κοσμοτεχνῖτις. συμβολικὴ, ἐρατόμος. Παιηονὶς.

Πενιαν δ' αμοχθος οισει

Σοφια, γελῶσα πικραῖς

Αβατον βιῳ μεριμναις.

Αγαθὰ δ' ανασσα πλυτε. Synes.

Καλλιπυργον σοφιας κλεινοτατην τε—Arist.

Βελτερος αλκηεντος εου σεσοφισμενος ανὴρ·

Αγρος. και πολιας σοφιη και νῆα κυβερνᾷ. Phoc.

Ω σοφιη παντων κτῆμα βεβαιοτατον.

Σωτηραν σοφιην τοις μεροπεσσι βροτοῖς. Cam.

—Αμναμονες δε βροτοὶ

Ὁ τι μη σοφιας αωτον ακρον

Κλυταῖς επεων ροαῖσιν εξικηται ζυγέν. Pind.

Κρεῖσσόν τοι σοφιη καὶ μεγαλης αρετῆς.

Πλῦτος και σοφιη, ϑνητοις αμαχωτατον αιεὶ·

Ουτε γαρ αν πλυτυ ϑυμον ὑπερκορεσαις,

Ως δ' αὐτως σοφιην ο σοφωτατος υκ αποφευγει,

Αλλ' εραται. ϑυμὸν δ' υ δυναται τελεσαι. Theog

Σοφιζω. Σοφιζομαι.

Εσοφισω και σοφα. Ar. Av. 1400.

Αλλοτρια τοινυν σοφιζει. Ib Eq 297.

Ουτέ τι ναυτιλιης σεσοφισμενος, ὑτέ τι νηῶν. Hes. ε. 647.

Ουδεν σοφιζομεσθα τοῖσι δαιμοσιν. Eur. B. 200.

SYN Σοφοω —τεχναζομαι —λογοις απαταω. —καταμανθανω, αισθανομαι.

Σοφισμα.

Ατερ τὶ δὴ σοφισμα τῦτ' ἡγυμενοι. Eur. Hec. 257.

Θεῶν σοφισμα, κἀπιδειξις Ελλαδος. Ib Ph 888.

SYN. Πλασμα, λῆρος. ενθυμημα. επινοια. επιδειξις. διδαγμα. μηχανημα. τεχνασμα. πανυργια. ψεῦδος. απατη.

ΕΡΙΤΗ. Ασθενὲς, δολερὸν.

Σοφιστὴς.

Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις υκ αυτῳ σοφος. Sent.

Σε τον σοφιστην, τον πικρῶς ὑπερπικρον. Aesc. Pr. 942.

SYN. Φιλοσοφος, τεχνιτης, διδασκαλος, τεχνογραφος, σκωπ]ης, απατηλος.
EPITH. Πολυπραγμων, σκαιος, φυσιγνωμων, διξιος.
Σοφος, Σοφωτερος.
—Σοφον τι χρῆμ' ανθρωπος. Theoc. 15. 83.
—Τί χρῆμα σοφωτερον—Ib. 145.
Μη γαυρε σοφιη, μητ' αλκῆ, μητ' ενὶ πλουτω.
Εις Θεὸς εςι σοφος, δυνατὸς θ' ἅμα, και πολυολβος. Phocyl. 49.
Ουδεις δ' ανθρωπων αυτὸς ἅπαντα σοφος. Theog. 898.
SYN. Εννοος, κατεχὴς. Θυμοσοφος. εξυφραν. φρονιμος. πεπαιδευμενος, σεσοφισμένος, αγχινοος, φιλοτεχνος, λογοδαιδαλος, σοφιςης. σπρεπωδὲς.
Εξ οχετων ὑψιφορητων
Ωδῖσιν σοφιας νοον καταρδων. Synef.
Φειγδος ὑπο κραδιην σοφιης ασβεςον αειρων.
—Τῶν Μυσων παντας εσεσε καλως.
Αντ]α διακρινει πολυϊδμονος οργια Μυσης.
—Σοφιης δε θεειδεα κεντρα νομευει. Ep.
Σοφοκλης
Αιεὶ τοί λιπαρῷ επὶ σηματι, δῖε Σοφοκλεις
Σκηνιτης μαλακὸς κισσος ἀλοιτο ποδας.—
Ειvεκεν ευμαθιης πινυτοφρονος, ἥν ὁ μελιχρὸς
Ησκησεν. Μυσῶν αμμιγα και Χαριτων. Ep.l.3.
Βωμὸς τοσδ' Θεοῖς Σοφοκλῆς ιδρυσατο πρῶτος,
Ος πλεῖςον Μυσης εἶδε κλεος τραγικῆς. Anac. 198.
Τον τραγικῆς μυσης αςερα Κεκροπιον. Ep.
Σοω, Σοομαι.
—Σσοθω, βατω. Soph. Aj. 1431.
Σῦσθε νυν, ὦ ξανθαι, σῦσθε Πελασγιαδες. Call. 5 4.
SYN. Διωκω, ἐρμαω.—φευγω, διωκομαι, θυνεω τρεχω.
Σοω, Vid. Σωζω.
Ην γαρ δή με σοωσι θεοί,—Il. ι. 393.

Σ Π

ΣΠΑΔΙΞ.
Η ρυτῆς κλασθεντα περὶ σπαδῖκα χολωσας. Nic.
SYN. Κλαδος, θαλος, εγκαρπος.
Σπαδονισμα.
Ισ]α δ' αιωρητα χαλῷ σπαδ... σματα μαςῶν. Ep. Suid.
Σπαδων.
—Ο δε σπαδονεσσιν αλυων
Ανθδακις ω γαιη σπαιρει μεμορυγμένος αφρῷ. Nic.

SYN. Σπασμὸς.
Σπαθαω.
—Ω γυναι, λιαν σπαθᾷς. Ar. N. 55.
SYN. Εργαζομαι. ὑφαινω.—διασπαθαω, κατασπαθαω. σκορπιζω. καταναλισκω. δαπαναω. τρυφῶ. σπαταλαω, κατασπαταλαω.—φλυαρεω.
Σπαθη.
—Αι δε παρθενοχ]ονον Θετιν
Ιχλοπιζοι θειον ευῶπες σπαθαις. Lyc. 23.
—Αραιαὶ γεγονασιν αἱ σπαθαι. Menand.
Μισθια νυν σπαθιαις πενιχραις πηνισματα κρεκει. Ep. l. 1.
SYN. Σπαθίς—ξιφος.—πλατη. ελατη.—πλευρά.
Σπαιρω.
Εσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς—Il. ν 571. (al. Ησπαιρε.)
SYN. Ασπαιρω. αποσπαρταζω, σπαριζω, επισπαιρω, περισπαιρω, παλλομαι, τρεω. αλλομαι. κινεομαι. σκαριζω—εκπνεω την ψυχήν.
Σπανιζω.
Οδυσσευ ἡμῖν σῖτον, ὃ σπανιζομεν. Eur. Cyc. 133.
SYN. Σπανιζομαι, ὑποσπανιζω, ὑςερεμαι. απορεω, δεομαι.
Σπανιος. Vid. Αραιὸς.
Τοῦτο γαρ ἐν γε βιῳ σπανιον μερος—Eur. Alc. 483.
Ωρης χειμεριης σπανιον γερας—Ep. Suid.
Σπανις.
—Ανδρες εισίν, ὥςε μη
Σπανιν ποτὲ σχεῖν, ενθ' αν ὦσι, τοῦ βιου. Soph. Oed. T. 1474.
SYN. Σπανιοτης, σπανια, ενδεια, απορια.—αραιοτης, μανοτης.
Σπανιστὸς.
Τις τον σπανιστον Οιδιπουν καθ' ημεραν
Ταν νῦν σπανιστοὶς δεξεται δωρημασι; Ib. C. 4.
SYN. Ευτελὴς, σμικρὸς. σπανιος.
Σπαραγμα.
Οσων σπαραγματ' η κυνες καθηγνισαν. Ib. An. 1093.
SYN. Αγμα, αποκομμα. ξεσμὸς.
Σπαραγμὸς.
—Και διωδυνος
Σπαραγμὸς αυτοῦ πνευμονων ανθηψατο. Ib. Tr. 791.
Διαιμον ονυχα τιθεμενα σπαραγμοῖς. Eur. Hec. 655.
SYN. Σπασμὸς.—σπαραξις, αμυξις.
Σπαρασσω.
Τοῦτον, ὥσπερ κυνιδι', εσπαραττετε. Ar. Pa. 639.
SYN Ανασπαρασσω, αποσπαρασσω, διασπαραττω,

ϱατ]ω, κατασπαϱατ]ω, αμυσσω, διασπαω.—ερεθιζω —διαφθειρω.

Σπαργανιζω, Σπαργανοω, Σπαργω (inus.)
Τῳ δε σπαργανισασα μεγαν λιθον εγγυαλιξεν. Hes. Θ. 485.
Ημεῖς εν ορφνη σπαργανωσαντες πεπλοις. Eur. I. 955.
—Σπαρξαν δ' εν φαρεῖ λευκῳ. Hom. A. 121.
SYN. Ενσπαργανοω. περιτυλισσω, δεω, σφιγγω.

Σπαργανιωτης.
Θαρσει σπαργανιῶτα Διὸς και Μαιάδος υἱε. Hom. M. 301.

Σπαργανον.
Σπαργανον αμφ' ωμοις ειλυμενος,—Ib 151.
SYN. Στροφιον, επιδεσμος, ταινια, περιζωσρα, τελαμων.—κοιτίς. βαβαλισηρια. σπειρον—ιματιον. ρακος. δεσμός
EPITH. Κροκωτὸν, πορφυρεον. Θυηεν.
Εν γυοκολλαις σπαργανοις ειλημένον. Lyc.

Σπαργαω.
Σπαργῶντάς μοι τες μαςὲς χαλασον. Eur. Cyc. 55.
SYN. Ανοιδεω, οιδαινω, ογκυλλομαι, φυσαομαι. ανθεω.

Σπαρνὸς.
—Σπαρνὸν γαρ ὅτ' Αρτεμις ασυ κατεισιν. Call. 3. 19.
SYN. Σπανιος. σ]ενὸς. ερημος. ολίγος.

Σπαρος. Vid. Σμαρίς.

Σπαρτη.
Οφρ' αν εγὼν ελθω Σπαρτην ες καλλιγυναικα. Od. ν. 412.
EPITH. Εριβωλος, ευρυχοροςι δορυςεφανος, κρατερά, ευρεῖα.
—Μοι Σπαρτη κυδιανειρα πατρίς. Ep.

Σπαρτιατης, Σπαρτιάτις.
Ο Σπαρτιατης Τυνδαρεως. Eur. Or. 457.
Η μη πιβαινε Σπαρτιατιδος χθονός. Ib. 536.

Σπαρτοδετος.
Σπαρτοδετον μηρινθον, εὔπλεκ]ον τε ποδαγραν. Opp.

Σπαρτοὶ.
Ενθ' ὁ γηγενὴς
Σπαρτων σ]αχυς γ' εβλαςεν, ὧν γενυς Αρης
Εσωσ' αριθμὸν ολίγον, οἳ Καδμυ πολιν
Τεκνῦσι παιδων παισίν—Eur. Herc. f. 5.
EPITH. Ακαματολογχαι. γηγενεῖς.
Λοχος οδοντων οφεος εξηνδρωμένος. Eur.

Σπαρτον, Σπαρτιον.
—Και σπαρτα λελυνται. Il. Β. 135.
—Σπαρτιοις ηρτημενην. Ar. Pa. 1246.

SYN. Σπαρτος, καλως, μηρινθος, μερμις, ελλας. καλωδιὸν, λινισκὸς, λιναριον, σχοῖνος, σχοῖνις, σχοινίον.

Σπαρτὸς.
—Ωγυγε σπαρτὸς λεώς. Lyc. 1206.
SYN. Σπορος.

Σπασμὸς
Εθαλψεν ατης σπασμος αρτιως.—Soph. Tr. 1099.
Βρυχωμενον σπασμοῖσι.—Ib. 818.
SYN. Σπασμα. διασπασμὸς, κατασπασμα, περισπασμὸς, διολκὴ, διασυρμὸς, διογκωμα, διογκωσις, διατασις, διασπασις.

Σπαταλη. Σπαταλημα.
—Οι δε μυες νῦν
Θρχῦνται τῆς σῆς δραξαμενοι σπαταλης. Ep. l. 3.
Παν το βροτῶν σπαταλημα, και ἡ πολυολβος εδωδὴ,
Ενθάδε κρινομενη, την πριν ολεσσε χαριν. Ib. l. 4.
SYN. Τρυφὴ, χλιδή.
EPITH. Χρυσοφόρος, χρυσομανὴς, χρυσοδετος.

Σπατιλη.
Ως κυνος αναιδως την σπατιλην εσθιει. Ar. Pa. 48.
SYN. Κοπρος (ανθρωπινη).

Σπαω, Σπαομαι.
Η ρα, και εκ χειρὸς χεῖρα σπασεν Αντινοοιο. Od. Β. 321.
—Εκ δ' αρα χειρὸς Σπασσατο—Il. λ. 240.
SYN. Αποσπαω, εκσπαω, επισπαω, κατασπαω. διασπαω, ανασπαω, παρασπαω, συσπαω, ὑποσπαω, ἑλκω, συρω, εκτιλλω, σεκ]ειοολοσ]ω. συντριβω σπαρασσω.

Σπεῖρα, Σπειρημα, Σπειραμα.
Τω δ' αὖτε σπειρησιν ελισσεσθην περὶ παῖδα. Theoc. 24. 30.
Θανόντος εν πλεκ]αισι και σπειραμασι
Δεινῆς εχιδνης,—Aesc. Ch 246.
SYN. Ολκὸς, ειλησις, συςρεμμα, συςροφή.
EPITH. Κυανεα, πολυπλοκος.

Σπειρα,
—Χεῖρας σπειραισιν εκαρτυναντο βοειαις. Theoc. 24. 30.
Σπειραισι δικ]υοκλωςοις. Soph. An. 355.

Σπεῖρον.
Τηλε δε σπεῖρον και επικριον εμπεσε ποντῳ. Od. ε 318.
Πεισματα και σπεῖρα, Ib. ζ. 269.
SYN. Σχοινιον.—δραγμα.—συςροφή.

Σπεῖρα τά.
Σπεῖρα κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν οἰκῆϊ ἐοικώς. Od. δ. 245.
SYN. Ῥακη. (πλωχικὰ ἀμφιβλήματα.)

Σπειραω
Παντε δε αἱ ζῶναι περιηγέες ἐσπειρηνται. Erit.
SYN. Περισπειραω, συσπειραω.

Σπειρω.
—Και πολυγλωσσῳ βοῇ
Σπειρε ματαιαν βαξιν ες πασαν πολιν. Soph. El 644.
—Και παιδων γοναῖς
Σπεῖραι σε θησω—Eur. M. 718.
SYN. Αποσπειρω, διασπειρω, κατασπειρω. σπερμαινω, σπερματοω φυτευω. γενναω.

Σπελεθος.
—Κατεδει σπελεθον πρότερός μοι. Ar. Ecc. 591.
SYN. Κοπρος, κοπρια.

Σπενδω
Σπενδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομενοις ἱεροῖσι. Il. λ. 774.
Ουτε τῳ σπενδεσκε θεῶν, ὅτε μη Διῒ πατρί. Il. π. 227.
SYN. Αποσπενδω, εκσπενδω, επισπενδω, θυω.

Σπεος, Poet. Σπεῖος, Σπῆος.
—Υπό τε σπεος ηλασε μηλα. Il. δ. 279.
Ιξον δε σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ηδε και ανήρ. Od. ε. 194.
Εν σπῆϊ γλαφυρῷ,—Il. σ. 402.
SYN. Σπηλαιον, σπηλυγξ, αντρον, ειλυὸς, κοιλωμα. φωλεα, φωλεός.
EPITH. Αργυφεον, ερόεν, ευρύ, επιμυχον, ηερόεν, δ͂ερον, ἀοικον, Δικταῖον.
—Σπεος ιδομεν αγχι θαλασσης
Υψηλόν, δαφνῃσι κατηρεφές—Hom.

Σπεος Αιδε.
—Ινα τε σπεος ες Αΐδαο
Υλη και πετρῃσιν επηρεφές. ενθεν αϋτμὴ
Πηγυλὶς οκρυοεντος αναπνευσα μυχοῖο
Συνεχὲς, αργινοεσσαν αεὶ περιτετροφε παχνην,
Ητε μεσημβριοωντος ιαινεται ηελιοιο. Ap. 2. 741.

Σπερμα.
Σπερμα πυρὸς σωζων, ἵνα μη ποθεν αλλοθεν αυοι. Od. ε. 490.
Σπερμα πολυμνηστον, πολυωνυμον, Ευβουλῆος. Orph. H.
SYN. Σπερμεῖον. γονη. σπορος.

Σπερμιος. Vid. Δημητηρ.

Σπερμαινω. Vid. Σπειρω.
Μηδ' από δυσφημοιο ταφε απονοστησαντα
Σπερμαινειν γενεήν,—Hes. ε. 734.

Σπερμολόγος.
Και σπερμολογων, εκ τῶν αγρων
Το σπερμ' αυτῶν αναχαψαι. Ar. Av. 580.
SYN. Σπερμονόμος—ευρυλογος, ακριτομυθος, περισσολογος, φλυαρὸς, σ͂ομαργος, λαβραγορης, περιτριμμα, (τῆς αγορᾶς.)

Σπερμοφόρος. Vid. Πηρα.

Σπερχειος, Nom. Fl.
Υιὸς Σπερχειοῖο διϊπετέος ποταμοῖο,
Τον τεκε Πηλῆος θυγατηρ καλη Πολυδωρη
Σπερχειῳ ακαμαντι,—Il. π. 174.
EPITH. Εὔρροος.

Σπερχις.
Α τις και Σπερχιν τον ιαλεμον ηρισευσε. Theoc. 15. 98.

Σπερχνός.
—Καί ρ' εμβαλε χαλκεον εγχος
Σπερχνόν,—Hes. α. 454.
SYN. Επισπερχὴς, σπουδαῖος, ταχὺς, σοβαρὸς.

Σπερχω, Σπερχομαι.
Ως δ' ὅθ' ὑπὸ λιγεων ανεμων σπερχωσιν αελλαι. Il. ν. 334.
Σπερχομενος δ' απὸ τοῖιν εσυλα τευχεα καλά. Ib λ. 110.
SYN. Σπερχνω, επισπερχω, κατασπερχω, επειγω, κατεπειγομαι, σπευδω, επισπευδω, συρρεω. προωθεω.—απειλεω, χαλεπαινω, οργιζομαι.

Σπευδω, Σπευδομαι.
—Ταῦτα δ' ἅμα χρὴ Σπευδειν—Il. ν. 236.
Σπευσομαι εις Αχιλῆα.—Il. ο. 402.
SYN. Επισπευδω, κατασπευδω, σπουδαζω. εγκονεω, ενεργεω, αΐσσω. σπερχομαι, επειγομαι, ταχυνω, ερεθιζω. παιφασσω, τροχαω. ψαιρω, κιχυω.—διατελεω. καμνω.
—Και εσαυτὸ θᾶσσον οἶκε. Opp.

Σπηλυγξ. Vid. Σπεος.
—Και σπηλυγγα φυγων ολοοῖο Κυκλωπος. Theoc. 16. 53.
EPITH. Αφεγγὴς, βαθεῖα, ευπιδαξ, κοιλη.

Σπιθαμη.
Τῆς πεζης τα μεν ακρα τα δεξια μεχρι παλαιστῆς
Και σπιθαμης κλης Βετλιον ειργασατο. Ep. 1. 6.
SYN. Τριμοιρια.

Σπιλας.
Και δη δοῦπον ακυσε ποτὶ σπιλαδεσσι θαλασσης. Od. ε. 401.
SYN. Πετρα, απορρωξ. ψαμμος. σπῖλος.
EPITH. Ακταια, γλαφυρά, ερημος, γναμπτὴ, οξεῖα, πολυρραγαθος, σκληρά, φρικαλεα.

Κοῖλαι

Κοῖλαι δε Σπηλυγξες, ὑπὸ σπιλαδας τρηχειας
Κλυζουσιν ἀλὸς, ενδον εβομβεον—Ap.

Σπιλος.
Δαρὸν φαλυριῶσαν οικησει σπιλον. Lyc. 188.
SYN. Σπιλας —ρυπος, κηλὶς. μιασμὸς.

Σπινθὴρ, Σπινθαρὶς, Σπινθαρυγες.
—Τῦδε τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἱενται. Il. δ. 77.
Αστερι ειδομενος μεσῳ ηματι, τῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες πωτῶντο,—Hom. A. 442.
—Εν δε οἱ οσσε
Σπινθαρυγεσσι πυρὸς εναλιγκια μαιμωοντι
Λαμπεται. Ap 4. 1544.
SYN. Λαμπηδὼν, σελιγξ. μαρμαρυγη. σπινθρακες. αποσπινθυρισμὸς.
EPITH. Αιθαλοεις, αφλεγὴς, βλοσυρὸς, γυοβόλος. γυοβόρος, ξανθοχρως, μειλιχιος, ἡδυμανὴς. νυμφιδιος, μυδαλεος, μυσιπολος, νοθος, πορφυρεος, ροδεος, τηλεπορος.—θερμος ερωτων. Nonn

Σπινος, Σπινη.
Και σπινος πῶ ασπιζων.—Arat.

Σπλαγχνευω. Σπλαγχνευομαι.
—Και σπλαγχνευειν επὶ σομη. Ar. Av. 985.

Σπλαγχνον, Σπλαγχνιδιον.
—Και σπλαγχν' επασαντο. Il. α. 464.
—Ὑπὸ σπλαγχνοισιν εχει ποθον.—Theoc. 7. 99.
—Ανδρος σπλαγχνον εκμαθεῖν σαφῶς. Eur. M. 220.
—Λιπαρὰ σπλαγχνιδια.—Ath. l. 9.
SYN. Εγκατα.—κὴρ. ἧπαρ.

Σπληδὸς. Vid. Σποδὸς.

Σπλὴν.
—Πριν τον σπλῆνα κομιδῆ μ' εκβαλεῖν. Ar. Th 3.
SYN. Σπληνιον. σπλαγχνον.

Σπληνικὸς.
Ως σπληνικὸς ειωθεν ἡ πολις ποιεῖν. Ath. 8.

Σπογγιζω.
Ετερος γαρ αυτὰ σπογγιεῖ. Ib. 254.
SYN. Αποσπογγιζω, εκσπογγιζω. αποψαω, αποπλυνω. αποματτω.

Σπογγια, Σπογγος, Σπογγιον.
Αλλ' οἶσε προς την καρδιαν μα σπογγιαν. Ar. R. 485.
Σπογγῳ δ' αμφὶ προσωπα και αμφω χεῖρ' απομοργνυ. Il. σ. 414.
—Ακεσορινη πλαζομενης γραφίδος. Ep.
—Ὑποβρυχιων ὑδατων βλαστημα θαλασσης. Nonn.
Σπογγους εκ βυθιων πολυτρητους ανερευνῶν. Man.

Σποδεω.
—Αλλα τας λαγόνας σποδει. Ar. R. 675.
Κάσποδει, κἤπνιγε, κάπιτριβεν. Ib. N. 1379.
Στρατῦ καμοντος και κακῶς σποδυμενυ. Aesc. Ag. 679
SYN. Καθαιρω. τυπτω, διαπκιδαζω, (δικην σποδῦ) μαχομαι.—οπ]αω.

Σποδιζω.
—Η με κεραυνῶ
Διατινθαλεω σποδισον ταχεως. Ar. V. 328.
SYN. Πλησσω, καιω, (ὡς εν σποδῷ)

Σποδιὰ, Σποδὸς.
Ως δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῆ ενεκρυψε μελαινη. Od. ε. 488.
Και τότ' εγὼ τον μοχλὸν ὑπὸ σποδῦ ηλασα πολλῆς. Ib ι. 375
Σποδῳ (al. σπληδῷ) κατ' ακρον χεῦμα θαλψαντων πυρὸς. Lyc. 483
SYN. Τεφρα, κονις. (συλλεξασα κονιν πυρὸς—Theoc. 24 91.) αφοδευμα
EPITH. Αιθὸ, καπνοτοκεια, ψαφαρὰ.

Σπολὰς.
—Συ μέν τοι σπολάδα και χιτῶν εχεις. Ar. Av. 933.
SYN. Σαγος, περιθωρακιδιον. διφθερα.

Σπονδὴ.
Σπονδαί τ' ακρητοι, και δεξιαὶ, ῇς επεπιθμεν. Il. β. 341.
Σπονδῶν μεθεξεις,—Eur. Hel. 1684.
SYN. Χοὴ, θυσια.—εκεχειρια, αρθμὸς, ορκιον, διαλλαγὴ. συμμαχια, φιλια—ευχὴ.
EPITH. Νεκταρια, ασαλευτος.
—Φιλοτητα και ορκια πιςὰ ταμόντες. Hom.
Ορκυς συναψαι δεξιας τε συμβαλεῖν. Eur.

Σπονδῆτις. Vid. Σταγὼν.

Σπονδηφόρος, Σπονδοφόρος.
Και καρυκες—σπονδοφόροι—Pind. Isth. 2.
SYN. Εκεχειροφόρος, ειρηνοδικης.

Σπονδυλιον. (al σφονδυλιον.)
—Μυελὸς αὖτε
Σπονδυλιων εκπαλθε—Il. υ. 483.
SYN. Σπονδυλος, αςραγαλος, σ]ροφιγξ.

Σποράς, Σποράδες.
Η νησιωτην σποράδα κεκτηται βιον. Eur Rh. 701.
—Ενθα τε κυμα
Ρησσομενον νησοῖσι περιβρεμεταῖ σποραδεσσῖ; Dion. 132.

Σπεργιλος.
Το Σπεργιλυ κυρῖον, ιχθινον τεγος. Ep. Suid.

Σποριμος.
Φαινομενος σποριμοιο δι' αυλακος—Theoc. 25. 219.

Σπορὰ, Σπορος.
Αγριν τ' επι σπορᾷ δρακοντος. Soph. An. 1138.
—Θαλλων

—Θαλλον ευγενει τεκνων σπορᾷ. Ib. 1178.

Νεοὶ δ᾽ εκποιοιντο ποτὶ σπορον—Theoc 16.94.

SYN. Σπορητὸς, διανομὴ, γονὴ, γονος, σπερμα.

EPITH. Αυτολοχευτος, αινοτόκος, γονιμος, ευσταχυς, καλλιπατηλος, εμπνιος, τετραγυος.

Σπυδαζω.

Το δ᾽ αὐτῦ σπυδασας, διεπ]ατο. Eur. Herc. f. 507.

SYN. Διασπυδαζω, επισπυδαζω, κατασπυδαζω, επιτηδευω, διακονεω, μελεομαι, κατεπειγομαι, βυλομαι, αποπειραομαι, φιλοπονεω, απεκτεινομαι, σεμνολογεομαι, σπευδω, σπυδην εχω, τιθεμαι, ποιεῖν.

Σπυδαῖος.

Σπυδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ᾽ ὁμηγυριν ἦλθε. Hom. M. 332.

SYN. Επιμελὴς, τημελὴς, εμμελὴς, προθυμος, επισπερχὴς, σπερχνὸς, αγαθὸς, χρηστὸς, δαημων, φιλεργὸς, φιλοτιμος, ευδοκιμος, σοφὸς, εναρετος.

Σπυδαρχιδης.

—Πολιτης χρηστὸς, ȣ σπυδαρχιδης. Ar. A. 595.

EXP. Σπυδαζων περὶ αρχῆς.

Σπυδαστέος.

Επι τινος σπυδαστέον—Eur. I. A. 902.

Σπυδὴ.

Ως δ᾽ αρ᾽ ατὲρ σπυδῆς τανυσε μεγα τοξον Οδυσσεύς. Od. φ 409.

SYN. Πρᾶξις, εργασια, επιτηδευσις, επειξις, κατεπειξις, ταχος, προθυμια, επιθυμια, επιμελεια, αρετὴ.

Σπυδῇ.

Σπυδῇ δ᾽ ἕζετο λαός,—Il. β. 99.

—Την μεν εγὼ σπυδῇ δαμνημ᾽ επεεσσιν. Ib. ε. 893.

SYN. Σπυδαιως, επιτηδες, εν σπυδῃ, μετα σπυδης, ὑπὸ σπυδης, κατασπυδην.—μολις, δυσχερῶς.

Σπυρὶς, Σπυριδιον.

Ες σπυρίδα μαζας εμβαλεῖς, αλλ᾽ ȣ φακην. Diph.

Δος μοι σπυριδιον,—Ar. A. 452.

SYN. Κοφινος, κυρτίς.—σπυριχνιον, φορμος.

EPITH. Ευπλεκης, ιχθυδόκος, σχοινοτευὴς.

Σ Τ

ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ. (ὁ Αριστοτελης.)

Ποιος στρατηγὸς η Σταγειριτας εχων. Suid.

Σταγὼν,

Φονων μιδωσας σταγόνας—Soph Oed. T. 1301.

SYN. Στακτὴ, σταξ, σταγμα, σταλαγμὸς, λιβας, ραθαμιγξ, ρανίς, ψιὰς, ψεκὰς, αποσταξις, κατασταλαγμὸς, καταρροος.

EPITH. Δροσερὰ, κροκοβαφὴς, στυφελή.

Και σταγόνα σπονδῆσιν αεὶ θυεεσσιν σπυδέν. Ep. l. 6.

Σταδαῖος.

Υπερβιω δὲ ζεὺς πατὴρ επ᾽ ασπίδος

Σταδαιος ηϛαι, δια χειρὸς, βιλος φλεγων. Aesc. S. T. 518.

SYN. Ηδρασμένος, ενιδρυμένος, ἱδραῖος, σταδιος.

Σταδιεὺς.

—Και σταδιεὺς Μενεκλης. Ep. l. 1.

SYN. Σταδιας, σταδιοδρόμος, σταδιηδρόμος.

Σταδιοδρομεω.

Οἱ εγὼ σταδιοδραμῦμαι στερεον εις Ηρακλέος. Eur. Herc. f. 863.

Σταδιον. (αγωνιϛηριον)

—Εν γυμνοῖσι σταδιοις—Pind. Isth. 1.

Νυν δ᾽ απὸ μεν σταδιε πολιν ȣ βλεπει—Ep. l. 2.

Σταδιον. (μετρον τι)

—Εκατον σταδιοισιν αριϛον. Ar. N. 429.

Σταδιη.

Οιδα δ᾽ ενὶ σταδιῃ δηιω μελπεσθαι Αρηϊ, Il. η. 240.

EXP. Η συϛαδην μαχη.

Σταδιος.

—Θωρηκα σταδιον,—Ap. 3. 1225.

—Σταδιον δ᾽ ὕφαινε χιτῶνα. Call. Fr.

SYN. Σταδιαῖος, στασιμος, σταθηρὸς, στατηρὸς, στατὸς, τελειος, ισχυρὸς, βεβαιος, ευπαγὴς.

Σταθερος.

Ηδ᾽ αρετὴ σταθερον τι και ατροπον—Ep. l. 1.

—Θεμερος σταθεροῖο. Suid.

SYN. Σταδιος, στασιμὸς.—οξὺς, ισχυρὸς, βεβαιος.—θερμὸς—καθαρὸς, ευδιος, γαληνὸς.

Σταζω.

Πατροκλῳ δ᾽ αὖτ᾽ αμβροσιην και νεκταρ ερυθρὸν

Σταξε κατα ρινῶν, ινα οἱ χρὼς εμπεδος ειη. Il. τ. 39.

—Καρα σταζων ιδρῶτι—Soph. Aj. 10.

SYN. Αποσταζω, ενσταζω, κατασταζω, επισταζω, περισταζω, σταλαζω, σταλασσω, σταλαω, λειβω, ψεκαζω, ψιαζω, ρεω.

Σταθευτὸς.

—Σταθευτὸς δ᾽ ηλιε φοιβῃ φλογὶ. Aesch. Pr. 22.

SYN. Φλογιζομενος, θερμὸς.

Σταθευω.
Τας σηπιας σ͂αθευε. Ar. A. 1040.
SYN. Οπ͂λαω, απανθρακιζω θαλπω. αιθυσσω. πυρῦμαι.

Σταθμαομαι.
Ει χρὴ τι κἀμὲ—σ͂αθμᾶσθαι—Soph. Oed. T. 1130.
SYN. Εικαζω, σοχαζομαι.—δοκιμαζω. σ͂αθμιζω, σ͂αθμαω, διαςαθμαομαι, κατασαθμιζω, ζυγοςατεω, ταλαντεω, τιμαομαι. εξεταζω.

Σταθμη.
Αλλ᾽ ὡςε σ͂αθμη δορυ νηῖον ἐξιθύνει. Il. o. 410.
SYN. Σπαρτη, σ͂αφυλη, προσαγωγιον. κανων. μιλτος λαζή.
EPITH. Ἰθυτενής, μολιβαχθής.

Σταθμὸς.
Αργυρεοι δε σ͂αθμοὶ εν χαλκεῳ εςασαν ουδῳ. Od. η 90.
Η τε σ͂αθμὸν εχουσα—Il. μ 434.
SYN. Ζυγος, ταλαντον.
EPITH. Ετεροζυγος.

Σταθμὸς, Σταθμὰ τα.
Ου ῥά τ᾽ απειρητος μέμονε σ͂αθμοῖο διεσθαι. Il. μ 304.
Ου γαρ επι σ͂αθμοισι μενειν—Od. ρ. 20.
—Οθι σ͂αθμὰ κοῖλα θυρααν
Οικω—Theoc. 24 15.
SYN. Αυλις, επαυλις—παρασας—ἑδρασμα, σ͂ασις, ταξις, καταγωγιον. πανδοκεῖον.—σ͂ρατοπεδον.
EPITH. Περσεις, ευπολεις, ποιμενιος, περιμηκης, ναυλοχος, οικειος.

Σταθμοῦχος.
Ιδε σ͂αθμοῦχος εγκατιλλων φως αθρει. Aesc. Fr.
SYN. Ζυγοςατης, πανδοχευς. σ͂ιγανομος.

Στακ͂τὸς.
Ουτε μυροισιν μυρισαι σ͂ακτοῖς—Ar. Pl. 29.
SYN. Σταλακτικὸς, σ͂ακτικὸς, σ͂αλακ͂τὸς, σ͂αγονιας. ειβιμος, ὑγρὸς, χυτὸς.

Σταλαγμα, Σταλαγμὸς. Vid. Σταγμα.
Και φυσιων οξειαν εκβαλλει πνοὴν
Λευκῇ παρειᾷ φοινιν σ͂αλαγματος. Soph. An. 1253.
——Ομματων τ᾽ απο
Φονω σ͂αλαγμοὶ σην κατεςαζον γενυν. Eur. Hec. 240.

Σταλάζω, Σταλασσω, Σταλαω, Σταλαγεω. Vid. Σταζω.
Πλεων δε τοῖς ἑμοῖσιν εσταλασσ᾽ ἱδρως. Eur. Ph. 1410.
—Σταλαει δ᾽ ὑπὸ δακρυ παρειὰς. Ap. 4. 1064.
Κυπρις ὅταν σ͂αλαχσα κομας—Ep. l. 4.
Ασις ὁλη πυριφλεκτος εως κησων σ͂αλαγησει. Sibyl. l. 5.

Σταλιξ.
—Σταλικες δ᾽ αρτιπαγεῖς αν᾽ ορη. Theoc. Ep. 3
Εμπαλιν ιθυτονων Δεμας απὸ σ͂αλικων. Ep. l 6.
SYN. Σχαλὶς. ικριδιον.—πασσαλος.—ξυςρα.
EPITH. Ευςαθὴς.

Σταμὶν.
Ικρια δε σ͂ησας, αραρὼν θαμέσι σ͂αμινεσσι. Od. ε. 252.
EXP. Ορθὸν ξυλον, ῷ τα πηδαλια εμπησσεται.

Σταμνος, Σταμνιον.
Αυτὶ δε θρανος, σ͂αμνυ κεφαλὴν κατεαγότος.—Ar. Pl. 545.
—Θασιον οινυ σ͂αμνιον. Ib. L. 197.
SYN. Καλπις, αμφορεὺς, κεραμος, κεραμιον.

Στὰξ. Vid. Σταγὼν.
—Τα δέ δακρυα μυρομενοισιν
Οιον ελαιηραι σ͂αγὲς υδασιν εμφορεοντο. Ap. 4. 626.

Στασιαζω.
—Μων σ͂ασιαζετε; Ar. Av. 1015.
SYN. Διαςασιαζω, διαςατεω, λυαζω, θορυβοποιεω. διχοςατεω, διΐςαμαι, διαφερομαι, συνεριζω. επισυςασιν ποιῶ.

Στασιαρχος. Aesc. Supp. 13.

Στασις.
Εκ τῶν γαρ σ͂ασις εςὶ, και εμφυλοι φονοὶ ανδρων. Theog. 51.
—Και τῆς σ͂ασεως παρατυρων. Ar. Eq. 524.
—Χ᾽ ἁτεραν σ͂ασιν μελὰν, Ib. R. 1313.
SYN. Δικοςασια—σ͂αθμὸς—συςημα—κρασις.—καταςασις, καταςημα.—αναχωμα τῶν ποταμῶν. θεσις—χορος. θορυβος, μαχη. παρασκευὴ. συςροφὴ. αἱρεσις.
EPITH. Εμφυλος, εχθρὰ, αντιανειρα, αλγινοεσσα, δεινὴ, λαοφθορος—εχυρὰ.

Στασιωρον.
Μηλοβοτα σ͂ασιωρον, Eur. C. 53.
EXP. Σταθμὸν ορεινὸν.

Στατὴρ.
Στατῆρσι δ᾽ οἱ θεραποντες αρτιαζομεν
Χρυσοις—Ar. Pl. 818.
EXP. Το εκ χρυσῦ νομισμα (τετραγωνον) το εξαγιον το ζυγιον.

Στατιζω, Στατιζομαι.
—Ουδε τις αμφιπολων σ͂α-
τιζεται αμφὶ πυλας.—Eur. Alc. 89.
SYN. Ιςημι,—εφιςημι, παριςημι—σ͂αθμευω.

Στατὸς. Vid Σταθιος.

Ὡς δ' ὅτε τις σ]ατὸς ἵππος ακοςησας επὶ φατνῃ. Il. ζ. 506.

—Στατον εις ὑδωρ—Soph. Ph. 725.

Σταυρὸς.

Σταυρὸς δ' εκτὸς ελασσε διαμπερὲς ενθα και ενθα Πυκνὸς και θαμεας, το μελαν δρυὸς αμφικεασσας. Od. ξ 11.

SYN. Σχελοψ σκριον, χαραξ—δορυ τετραπλευρον. Nonn.

EPITH. Αλεξικακος, μεγακλεὴς.

Ορθιος ὗτος ολωτο σιδηροφορον απὸ γομφων Δυρατεη θανατειο ταθεὶς τετραζυγι δεσμῷ. Nonn.

Σταυροτυπος.

—Αειραμεναις παλαμῃσι Σταυροτυποις—Naz.

Σταυροφορος.

—Σταυροφοροισι ποθοις. Ib.

Σταφὶς. Αςαφὶς.

Α σ]αφυλὶς σ]αφὶς εςι. και κ ροδον αὖον ολῶται. Theoc. 27 9.

Ανδρος γεροντος αςαφὶς το κρανιον. Prov.

Σταφυλη. Σταφυλὶς.

—Σταφυλῃσι μεγα βριθουσαν αλωήν. Il. σ. 561.

SYN. Βοτρυς.

EPITH. Πιων, πιειρα, μεθυσφαλὴς, νοοσφαλὴς, φερεβοτρυς, φιλοβοτρυς, Βακχιὰς.

Σταφυλη.

—Σταφυλῃ επὶ νῶτον εϊσας. Il. ϐ. 765.

SYN. Σταθμη.

Σταφυλῖνος.

—Και αγριαδα σ]αφυλῖνον. Ath. 9.

Σταφυλοκλοπιδης

Ο σ]αφυλοκλοπιδας Εκατωνυμος.—Ep. l. 1.

Σταχυηφορος.

—Δηοῦς σ]αχυηφόρος αυλαξ. Ep l 3.

Σταχυοπλοκαμος.

—Σταχυοπλοκαμος Δημητηρ Orph. L.

Σταχυοςεφανος

—Δηοῖ τῇ σ]αχυοςεφανῳ. Ep. l. 6.

Σταχυοτροφος. Vid. Δημητηρ.

Σταχυς.

—Ὡσεὶ τε περὶ σ]αχυεσσιν εερση. Il. ψ 598.

SYN. Αςαχυς. λῆϊον.

EPITH. Αγλαὸς, αυτολοχευτος, βρυοεις, γηγενὴς, καγκαιος, λε υρὸς, ηΰκομος, ευβλαςος, Ομπνιος, χρυσοπληξ, ξανθοχρους

Τριπ]ολεμοιο γερας —

Ομπνιακαὶ χαριτες —

Δημητερος ιερὸς ακτὴ—μηλοπα καρπὸν. Hom.

Γαῖα χαρασσομενη σ]αχυων μηνῆρι σιδηρῳ.

Ξηρὸν αμαλλοτοκοιο λοχευσατο καρπὸν αρουρης. Nonn.

Στεαρ.

Εκ δε σ]εατος ενεικε μεγαν τροχὸν ενδον εὀντος. Od. φ. 178.

SYN. Πιμελη, λιπος. ζυμη—αλευρον. (ευνοια, ευπαθεια)

Στεγαζω. Vid Στεγω

Ὡς ετε νυκτὸς ὕπνον, ετ' εξ ἡμερας Εμε σ]εγαζειν ἡδὺν,—Soph. El. 783.

Στεγανομος.

Στεγανομους αφιθας—Lyc. 1095.

SYN. Στεγαρχος, οικοδεσπότις. σ]αθμοῦχος.

Στεγανὸς.

Ταῦτα δ' εμὸν θασσεῖ σ]εγανὸν δομον,—Call. 6. 55.

Αλλα τε και φρονεεις σ]εγανωτερον—Ep. l. 7.

SYN. Στεγνὸς, σ]εγασὸς, κατηρεφὴς. κατασ]εγος. σκεπασὸς, πυκνὸς, σφιγκτὸς, σ]ερεὸς, συνεχὴς.

Στεγη, Στεγος.

Ειτ' εν τοιαυτῃ ζῶσα τυμβευσει σ]εγῃ. Soph. An. 900.

Καμπτεῖ]ει σ]εγῃ Ib. Oed. T. 1285.

—Τιον δε ε παντες ὀδῖται

Η ρα ειλεξειεν εσχε σ]εγος ακληϊσον. Call. Fr.

EPITH. Διεατογλυφος, ὑπωροφος, πολυκαπνος, κατηρεφὴς.

Στεγω

Τι χρὴ με εν ξενα ξενον σ]εγειν; Soph. Ph. 137.

Πυργοι μεν οἱ Πολιν σ]εγουσι—Ib. Oed. C. 15.

Πυργον σ]εγειν ευχεσθε πολεμιων δορυ. Aesc. S. T. 222.

—Παντα σ]εγοντες. Ep.

SYN. Στεγαζω, σ]εγνοω, αποςεγω, καταςεγω, περιςεγω, συςεγαζω, κρυπ]ω, καλυπ]ω. αμυνω. επεχω, κατεχω, συνεχω. ανεχομαι. καρτερεω βαςαζω.

Στειϐω.

Στεῖϐον ὁμοῦ νεκυας τε και ασπιδας.—Il. υ. 499.

SYN. Στιϐω, σ]ιϐεω. σ]ιϐευω, επιςειϐω, σ]ιϐαζω. πατεω. περιϐαλλω, πυκνοω.

Στεῖνος, Στενος.

—Στεῖνος γαρ ὀθι τρωσεσθαι οϊω. Il. μ. 66.

Στεινει εν αινοτατῳ,—Ib ϑ. 476.

—Ξυμφερει σωφρονεῖν ὑπὸ σ]ενει. Aesc. Eum. 524.

SYN. Στενωμα, σ]ενοχωρια,—ανια. απορια, σ]ενοτης. συνεχη

Στεῖρα, Στειρη (ἡ τροπις τῆς νεὼς.)

—Αμφὶ δε κῦμα

Στειρῃ πορφυρεον μεγαλ' ιαχε—Il. α. 482.

Στειπ]ὸς.

Στειπ]ῇ γε φυλλὰς ὡς εναυλιζοντί τῳ. Soph. Ph. 33.

Στεῖρος.

Στεῖρος.
Ελθὼν εις Ιθακην σ]εῖραν,—Od. κ. 522.
SYN. Στεριφος, αγονος, ατοκος, ακαρπος.

Στειχω.
—Ουδὲ ὡς παῖδας εασκε
Στειχειν ες πολεμον φθισηνορα.—Il. β. 833.
SYN. Πορευομαι, βαδιζω, ερχομαι, σ]ιχαω. ὑποχωρεω, αποχωρεω.

Στελγισμα, (κὶ Στλεγγισμα)
Κρoκαι δε Μινυὰν ευλεπῆ σ]ελγισματα
Τηρῦσιν,—Lyc 874.
SYN. Ξυσμα, αποξυσμα, (ὁ ἀπὸ τῶν αποξυσματων γλοιὸς)

Στελεα, Στελεον, Στελεον, Στειλειὸν, Στειλειὸν.
—Πελεκεων δ' ουχ ημβροτε παντων
Πρωτης σ]ειλειης—Od. φ 422.
Ορθὸς επὶ σ]ελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ερεισας.
Ap. 4. 957.
Στειλειὸν περικαλλὲς ελαΐνεον, εὖ εναρηρός. Od. ε. 236
SYN. Λαβὴ, (το τῦ πελεκεως ξυλον.) τρημη.

Στελεχος.
—Δρυὸς εν σ]ελεχει Ημενον.—Pind. N. 10.
SYN. Ριζα. κορμὸς —κλαδος.

Στελεχητομος.
Και σ]ιβαρὸν πελεκυν σ]ελεχητόμον—Ep I. 6.

Στελλω, Στελλομαι.
Εννεα νῆας σ]εῖλα —Od. ξ. 248.
Ισια τε σ]ελλαντας—Ib π. 353.
Στελῶν χιτῶνα τόνδε—Soph. Tr 621.
Ουτέ κε σε σ]ελλοιμι μαχην ες κυδιανειραν. Il. μ. 325.
Αλλοι δε σ]ελλεσθε κατὰ σ]ρατον,—Il ψ 285.
SYN. Ανασελλω, αποσελλω, εξαποσελλω, κατασελλω, συσελλω, επισελλω, εκσελλω, περισελλω, συσολιζω, παρασελλω — σκευαζω, παρασκευαζω.—συναγω —κατεχω —περιβαλλω. — πεμπω —κατακοσμεω.—απερχομαι.—κρυπ]ω.—πλεω δῦνω.

Στεμμα.
—Και σ]εμμα θεοῖο Il. α 28.
SYN. Στεφανη, σ]εφανωμα, ταινια, κρηδεμνον, μιτρα —ανθη πλεκτὰ Aesc.—πληρωμα.
EPITH. Αμπελοεν, γαμηλιον, δαφναῖον. μυριαδοξον.

Στεμματοω. Vid Στεφω.
Και σ]εμματῦ τε—Eur. Hera. 530.

Στεμφυλον
Και σ]εμφυλα βρυξεσιν—Lyc. 678.
EXP. Τα εκ τῶν σ]αφυλῶν αποπιεζομενα — σ]υππειον, πυρὴν, πυρηνη.

Στεναγμα, Στεναγμὸς
Ομῦ δε παιανων τε και σ]εναγματων. Soph. Oed. T. 5.

—Νῦν δε τῇδε θ' ἡμερα Στεναγμός,—Ib. 1307.
SYN. Στοναχη, σ]ovαχος, σ]ονος, ολυφυρμὸς, οιμωγη, μυχισμὸς, λυπη
EPITH.—Ηδύς.
—Στεναγμων γαρ με περιβαλλει νεφος. Eur.

Στεναζω, Στεναχιζω, Στεναχω. Vid. Στενω.
Τις δ' ὁ σ]εναζων οικτρὸν εν πυλαις ὅδε; Eur. Supp 104.
Στεναζω τεκεων ολεθρον Ib. Her. f 1065.
—Ὁ δ' ηρυῖετο σ]εναχιζων Il. τ. 304
Αλλ' αιεὶ σ]εναχω, και κηδεα μυρια πεσσω. Il. ω. 639

Στενακτὸς
Ανὴρ γαρ ε σ]ενακτὸς.—Soph. Oed. C. 1734
Ιαχαν σ]ενακτὰν μελομεναν νεκροῖς. Eur. Ph. 1323.
SYN. Στενακτικὸς, γοερὸς, οικτρὸς, αξιοθρηνος.

Στενοεις, Vid. Στονοεις.
—Οισιν Αρηος
Εργ' εμελε σ]ενοεντα και ὕβριες—Hes ε. 145.

Στενοκωλυτος.
Εκκοκκιῶ σε τας σ]ενοκωλυτυς τριχας. Ar. L. 449.

Στενολεσχεω.
Και λεπ]ολογεῖν ηδη ζητεῖ.
Και περὶ καπνῦ σ]ενολεσχειν Ib N. 319.
SYN. Στενολογεω, λεπ]ολογεω.

Στενοπορθμος.
Κελσασα σ]ενοπορθμον Χαλκίδα,—Eur. I. A. 167.

Στενοπορθμις.
Μεσσηνη δε Πελωριάδες σ]ενοπορθμίδες αγχαι. Ath. l. 3.

Στενοπορος.
—Στενοπορ' Αυλίδος βαθρα. Eur. I. A. 81.

Στενὸς, Στεινὸς.
Τοῖς εν σ]ενῇν Λευκοφρυν εκπεπλευκόσι. Lyc 346.
SYN. Στενοπορος, σ]ενοχωρος, σ]ενωπὸς, σ]ενυγρὸς.—ταπεινὸς.—σ]ιφρὸς, συντομος. — πενιχρὸς λεπ]ὸς.

Στενοσομος
Στενοσομον το τεῦχος—Aesc. Fr.

Στενοχωρια.
Μηδ' ἥτισῦν τοῖς ενδον ᾖ σ]ενοχωρια. Ath. 8.

Στεντωρ
Στεντορι εισαμενη μεγαλητορι χαλκεοφωνῳ,
Ος τοσον αυδησασχ' ὅσον αλλοι πεντηκοντα Il. ε. 785.
EPITH. Ἠ]νοχης.

Στενυγρὸς. Vid. Στενος.
Μῦνος σ]ενυγρῷ συντυχων εν ατραπῷ. Simon:

Στεινω, Στεινομαι, Στεινομαι.
—Εν δέ τε οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ. Il. υ. 169.
—Στεινοντο δε λαοί. Ib. ξ. 34.
SYN. Στεναζω, στεναχιζω, στεναχω, στοναχεῦμαι, στεναχεω, στοναχιζω, στοναχιζομαι, ανασενω, ανασεναζω, ανασεναχω, επισενω, επισεναχιζω, επισεναχομαι, κατασενω, κατασοναχεω, κατασοναχιζω, μετασενω, μετασενομαι, μετασεναχιζω περισενω, ὑποσενω κλαιω, οδυρομαι, ολολυζω, λυγιαινω, μυχθιζω, δυσπαθεω.

Στεινωπὸς, Στεινωπός.
Δρυμός τε και στενωπὸς εν τριπλαῖς ὁδοῖς. Soph. Oed. T. 1412.
Στεινωπῷ εν ὁδῷ.—Il. μ. 143.
SYN. Στενος, διαυλωνια—στενός.

Στεργηθρὸν, Στεργημα.
Ευλυτα δ' εἶναι στεργηθρα φρενῶν. Eur. Hipp. 256.
Στεργημα γαρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σεθεν. Soph. Tr. 1154.
SYN. Φιλτρον. δελεαρ. φιλια.

Στεργοξυνευνος.
Στεργοξυνευνων ὁυνεκα νυμφευματων. Lyc. 935.

Στεργω.
Στεργει γαρ ουδεις αγγελον κακῶν επῶν. Soph. An. 283.
Στεργειν γαρ αἱ παθαι με χ' ὡ χρονος ξυνὼν Μακρος διδασκει—Ib. Oed. C. 7.
Στεργω διπλᾶς αρωγας μολεῖν γᾶ τᾶδε—Ib. 1151.
SYN. Φιλοστοργεω, αγαπαω, φιλεω, ὑπερφιλεω—σεβομαι, τιμαω.—ὑπομενω, εμμενω, αρκῆμαι, συμφερομαι.—ἱμειρομαι, παρακαλεω.

Στερεὸς, Στερρὸς, Στειρωδης.
Αλλον μειλιχιοις, αλλον στερεοῖς επεεσσιν Νεικεον—Il. μ. 267.
—Βοιης—Αυηισι, στερεῆσι.—Ib. ρ. 493.
Στερρὰ γαρ αναγκη. Eur. Hec. ult.
Στειρωδεις γαρ εασιν αχρεῖα τ' ωδινουσιν. Man. 1. 49.
SYN. Στεριφος, ναστὸς, παγιος.—ισχυρὸς, σθεναρὸς.—σκληρὸς, ακαμπτος.—πυκινός. στερεμνιος. ξηρός. βεβαιος.

Στερεως.
—Καί τε στερεως απειπη. Il. ι. 506.
SYN. Σκληρῶς, χαλεπῶς, ισχυρῶς, βεβαιως, στασιμῶς, σταθερῶς, ασφαλῶς.

Στερεω, Στεριζω, Στερισκω, Στερομαι.
Ουνεκά με στερεσαι τῆς λπίδος ηθελε πασης. Od. υ. 262.

Νυν δὲ σ' ὁ γραμματικος και ποδος εστερισεν Ep. l. 2.
—Ειτα τῶνδε νυν στερισκομαι. Eur. Supp. 1093.
Νεκυς τε στερεται.—Hes. s. 209.
SYN. Αποστερεω, ὑποστερεω, αμερω, αφαιρεω, ορφανιζω—ζημιοω.

Στερησις, Στερησις.
—Η και γονεων στερησιν. Man. 1. 342.
SYN. Ορφανια. χητοσυνη, αποστερησις.

Στεριφὸς.
Στεριφη γάρ εἰμι,—Ar. Th. 648.
SYN. Στεῖρος.—ανισχυρος—στερεός.

Στερκτὸς.
Τι δῆτ' ἐμοὶ βλεπτον, η Στερκτὸν, η προσηγορον Ετ' εστ' ακουειν ἡδονᾳ.—Soph. Oed. T. 1359.
SYN. Αγαπητὸς, εραστός.

Στερνον.
—Στερνον δε Ποσειδαωνι. Il. β. 479.
SYN. Στῆθος.—φρὴν.
EPITH. Ιμερόεν, λασιον, λαχνῆεν, σμερδαλεον, στερεὸν, ὑγροβαφὲς.

Στερνοτυπὴς, Στερνοτυπης.
—Στερνοτυπεῖς δ' ανα τοπον. Eur. Supp. 604.

Στερνοῦχος.
Στερνουχου χθονός.—Soph. Oed. C. 723.
SYN. Γονιμος, πεδιοῦχος.

Στεροπὴ, Στεροψ.
Λαμψ' ὥστε στεροπὴ πατρος Διος αιγιοχοιο. Il. λ. 66.
Σε δ' ὑπὲρ διλοφου πετρας Στεροψ οπωπε λιγνυς.—Soph. An. 1140.
SYN. Αστεροπη, αστραπὴ, λαμπηδων. σελαγισμα.
EPITH. Αιζηκτος, αιθεριος, θοὴ, θεσπεσιος, οξεῖα, μαρμαρια, σμερδαλεα, χειμερια, φλεγεθουσα.

Στεροπηγερετης.
Κινησει πυκινην νεφελην στεροπηγερετα Ζεύς. Il. π. 298.
SYN. Αστραπτικὸς.

Στερρογυιος.
—Ταυρογαστορα Και στερρογυιον, ὡς Ατλαντα δευτερον. Ep. l. 4.

Στερροτης.
Αν μη καθειρκτο στερροτητι τοῦ δομου. Ep. l. 5.
SYN. Στερεοτης, ασφαλεια.

Στερφοπεπλος.
Μηκαστειων—τοῦ στερφοπεπλου—Lyc. 652.

Στερφος.
Στερφεσιν αιγειοις εζωσμεναι εξ ὑπατοιο Αυχενος, αμφι τε νῶτα και ιξυας, ηύτε κοῦραι. Ap. 4. 1349.

SYN.

SYN. Δερμα (τὸ τῦ λεοντος,) περιβολαιον. —σκεπασμα

Στευμαι.

Στεῦτο γαρ ευχομενος νικησέμεν—Il β. 597.

SYN. Διαβεβαιῦμαι, διορίζομαι, λεγω ανα-δεχομαι, ὑπισχομαι

Στεφανη.

Τυμβω δε σἶεφανης επιβας—Ap. 2. 920.

—Αυτὰρ επὶ σἶεφανην κεφαλῆφιν αειρας

Θησατο χαλκειην —Il. κ 30.

—Ουδε σἶεφανη δορυ οἱ σχεθε χαλκοβαρεια. Ib. λ. 96.

EPITH. Θυσσανοεσσα, ευτυκτος, ευχαλκος, ισχυρὰ. καλή.

Στεφανος, Στεφανωμα, Στεφος.

Χρυσεῳ εκ σἶεφανῳ.—Hom XXXVI. 6.

Παντῃ γάρ σε περὶ σἶεφανος πολεμοιο δεδηε. Il. υ. 736.

Και σἶεφανωμα πυργων. Soph. An. 124.

Και σἶεφος οξυεθειρον ὁμοπλοκον εἶχεν ακανθης. Nonn.

SYN. Στεμμα. διαδημα —περικεφαλαια.—ακρα.—πλῆθος. αγών.

EPITH. Ανθινος. ακανθινος, ἁβρὸς, ακρος, αρηΐος, αθλητικὸς. ακηρινὸς. ευκαματος, ευπεταλος, θεοδομος, θαλερὸς. ἡδυπνοος. κλυτοκαρπος, πορφυρεος. θεμιπλεκτος, καλλιχορος, τηλαυγὴς, ροδοεις. ροδινος. χρυσοδετος, χρυσεοτευκτος; χλωροκομος, ωραιος, πλεκτὸς.—αυτοελικτον, αστερόεν, αγερωχον, ευανθὲς. γαμηλιον, καλλινικον, ευποιητον, παναιολον, πυροδόκον, κρατεροιτον, φεραυγὲς, χλοερὸν, περιβολον.

Αμφὶ δέ οἱ σἶεφανος νεοθηλέας ανθεσι ποιης

Ιμερτὺ παρεθηκε—Hes.

Ανδρὸς μεν σἶεφανος παῖδες· πυργοι δε πολιος. Hom.

—Στεφανως δρεψαμεναι ἁδὺ πνεοντας. Theoc.

Και σἶεφανον κομοωντα λιθων ἑτεροχροϊ κοσμῳ.

Και σἶεφανυς επλεξεν Εωσφόρος ανθεα δησας

Ορθριοις κομοωντα δροσιζομενοισι κορυμβοις. Nonn.

—Στεφανον τανυφυλλυ ελαιης. Orph.

Αιθοσσαν λιπαρῆς ανθος ὑπερθε κομης. Ep.

Χρυσοκομῳ σἶεφανῳ δαφνας—Eur.

Στεφανων αύτον γλυκὺν των Ολυμπιᾳ. Pind.

—Εχων περιλαμπέα χαιτην

Στεμματι δαφναιῳ.—Ep.

Στεφανηδὸν.

—Ιερῶν τε προϊσαμενυς σἶεφανηδὸν. Man. 4 429.

Στεφανηπλοκεω.

—Αγρῶ μολυς

Στεφανηπλοκυσ' ἐβοσκον εν ταῖς μυρρηναις. Ar. Th. 455.

Στεφανηφόρια.

Ισμηνῳ σἶεφανηφορια. Eur. Her. f. 781.

SYN. Στεφανωσις.

Στεφανηφόρος. Στεφηφόρος.

Οι σοφισαι εξ ἱερῶν σἶεφανηφόροι ἦλθον αγωνων. Theoc. 16. 47.

Στεφηφόρον βῦν—Lyc. 327.

SYN. Στεφανιτης, σἶεφανηφορεων. περιστεφὴς. αμφιστεφὴς. επιστεφὴς. καταστεφὴς. σἶεπτος, ευστεφανος, ευστεφιος, ευστεφὴς. πολυστεφὴς, καλλιστεφανος. χρυσοστεφανος.

Στεφανιζω. Στεφανοω. Vid. Στεφω.

Εγὼ δέ τυ εστεφανιξα—Ar. Eq 1222.

—Ην περὶ μεν παντῃ φοβος εστεφανωτο. Il. ε. 739.

Στεφανισκος

Ροδινοισι σἶεφανισκοις. Anac. 5. 15.

SYN. Στεφανιον, σἶεμματιον.

Στεφανωδης.

Στεφανωδει τε χλοᾳ Eur. I. A. 1058.

Στεφω.

Αμφὶ δέ οἱ κεφαλῆ νεφος εστεφε δῖα θεαων. Il. σ. 205.

Χοαισι τρισπονδοισι τον νεκυν σἶεφει. Soph. An. 437.

SYN. Στεμματοω, σἶεφανιζω, σἶεφανοω, αναστεφω. επιστεφω, περιστεφω, περιστεφανοω, καταστεφω. διαδεω, αναδεω κοσμεω, κατακοσμεω, περικοσμεω.

Στῆθος.

Ηρῃ δ' υκ εχαδε σἶῆθος χολον,—Il δ. 24.

SYN. Στερνον, θωραξ

EPITH. Απαλὸν, αργυρεον, αχραντον, αμβροσιον. γοερὸν, γλαφυρὸν. ευαγὲς, ευθωρηξ, ἱμερόεν, ζοφερον. λασιον. λαχνῆεν, μεταμαζιον, πελωριον, παχνῆεν, παιδοκόμον, σἶιλβον, φιλον, χιονεον.

Στηλη.

Στηλας τε προβλῆτας εμοχλεον,—Il. μ. 259.

Σταλαν θεμεν Παριυ

Λιθυ λευκοτεραν.—Pind. N. 4.

SYN. Στυλος, κιων —θεμελιον.—ἱδρυμα.—ποδονικη. λιθος, καμπτήρ.

EPITH. Ακινητος. κρυφιμος.

Στηλυργος.

Τοιάνδε σἶαλυργος ὁδ' εκρυψε Βιτλιδα τυμβος. Ep. l. 3.

Στημορραγῶ.

—Λακίδες αμφὶ σωματι

Στημορραγῦσι ποικιλων εσθηματων. Aesc. P. 836.

SYN. Διαρρηγω.

Στημων.

—Και σἶημονα λεπὶὸν ενησα. Hom. B. 182.

Σταμονες ασκητῦ και τολυπας φυλακα. Ep. l. 6.
SYN. Στημα, σ]ημονιον, ητριον.

Στηριγμα.
Εδρανον Αθανατων, θνητῶν σ]ηριγμα κραταιόν. Orph. H.
SYN. Στηριγξ, ὑποσηριγμα, αποσηριγμα, ερεισμα, ὑποβαθρον, εχμα, εδραιωμα, ασφαλισμα, σ]ερεωμα, πῆξις.

Στηριζω.
—Εν νεφελη σ]ηριξε τερας—Il. λ. 28.
SYN. Αποσηριζω, διασηριζω, επισηριζω, κατασηριζω, ὑποσηριζω, σ]ερεοω, ασφαλιζω, αρμοζω, ατρεμιζω, εμπεδοω, εχυροω, εδραω, ερειδω, ὑπερειδω, επιρρωνυμι, κρατυνω, βοηθεω. —ἱσημι.

Στησιχορος.
—Ομηρικόν ὅς' ἀπὸ ρεῦμα
Εσπασας οικειοις, Στησιχορ', εν καματοις. Ep. l. 1.
Στησιχορον δ' ενοησα λιγυθροον, ὁππote γαῖα
Σικελιη μεν εφορβε λυρης δ' εδιδαξεν Απολλων
Αρμονιην, κ. λ. Ep. l. 5.
Στησιχορον ζαπληθὲς αμετρητον σ]ομα Μυσης. Suid

Στια, Στεια.
—Περὶ δ' εσχαρη—ἧτ' εκτος ανηρεφεος πελε νηῦ
Στιαων—Ap. 2. 1176
SYN. Ψῆφος, λιθαξ.

Στιβαζω.
Ρυθμῳ δε το ψεῦδος σ]ιβαζουσιν—E. M.
SYN. Δραπετευω, διαφερω.

Στιβαρὸς.
—Σακος μεγα τε σ]ιβαρόν τε. Il. γ. 335.
SYN. Στιφρὸς, σ]εγανος, πυκνὸς, σ]ερρὸς, βριαρὸς, ισχυρὸς, ευσαθὴς, ασεμφὴς, ευρωσος, ευτονος, βαρὺς.

Στιβαρῶς.
Αι ρα πυλας ειρυντο πυκα σ]ιβαρῶς αραρυιας. Il. μ. 454
SYN. Ισχυρῶς, πυκνῶς, σ]ερρῶς, παγιως.

Στιβὰς.
Και σ]ιβὰς εσσεῖται πεπυκασμενα ες' επὶ πᾶχυν,
Κνυζα τ' ασφοδελῳ τε—Theoc. 7. 67.
SYN. Στρωμνὴ, λεχος, σ]ιβαδιον.
Ρωγαλεαις τ' ερεωσεν ὑπὸ σ]ιβαδεσσι πετηλα Orph.

Στιβεὺς.
—Στιβευσσιν εὐρρινοισι κυνεσσιν. Opp.

Στιβεω.
Πᾶν εσιβηται πλευρὸν ὥσπερον νεῶν. Soph. Aj. 883.

SYN. Στειβω, σ]ιβευω, ανιχνευω, διοδευω, πατεω.

Στιβη.
Μη μ' αμυδις σ]ιβη τε κακὴ και θῆλυς εερση
Εξ ολιγηπελιης δαμαση κεκαφηότα θυμόν. Od. ε. 466.
SYN. Παχνη, δροσοπαχνη, αἶθρος, πηγυλὶς, ψυχος.
EPITH. Υπηοια.

Στιβος, Στιβια.
Αυταρ επεὶ ψαμαθοιο μεγαν σ]ιβον εξεπερησεν,
Αφρασος γενετ' ὦκα βοῶν σ]ιβος,—Hom. M. 353.
Βυλκες ωκυνους σ]ιβεις εριχυδεος εργα. Opp.
SYN. Τριβος, ατραπος, οδοιπορια, πατος. —ιχνος, βῆμα.
—Περιφερῆ στιβον χθονὸς. Eur.
—Ρινῶν οξὺν σιβον. Ep. l. 1.

Στιγμα.
Στιγματα δ' ὡς επεφαντο ιδεῖν δεινοῖσι δρακυσι
Κυανεα κατὰ νῶτα,—Hes. α. 166.
SYN. Κηλὶς, ποικιλμα, εγκαυμα, επισημον, πληγὴ, τραῦμα.

Στιγματιας
Δυλοισιν ωσιζομενη.
Στιγματιαις τε, Ar. L. 330.
SYN. Στιγων.

Στιζω.
Εγὼ δ' απολωλα σιζομενος βακτηρίᾳ. Ar. V. 1287.
SYN. Ανασιζω, διασιζω, επισιζω, κατασιζω, παρασιζω, περισιζω, κατακεντεω, νυσσω, τυπτω, ατιμαζω, κυβριζω.

Στικτοπυς.
Στικτοποδεσσ' ελαφοις—Opp.

Στικτὸς.
Στικτὸν κερασην ελαφον—Soph. El. 570.
SYN. Ποικίλος, αιόλος, αιολονωτος, αιολοδερμος, σρεψιμαλλος, ετεροχρὼς, πολυχρως, κατασικτος.

Στιλβω.
Καλλεῖ τε σιλβων και εἵμασιν—Il. γ. 392.
—Οδε προ δωματων δρακων
Στιλβει νοσωδεις ασραπάς—Eur. Or. 480.
SYN. Αποσιλβω, επισιλβω, κατασιλβω, περισιλβω, ασραπτω, λαμπω, διαττω.—σιλβοω, αυγαζω.—αποσιλπω.

Στιλη.
Τι υκ αποκοιμηθημεν ὅσον ὅσον σιλην; Ar. V. 213.
EXP. Το ελαχισον, (νομισματιον.)

Στιλπνὸς.
—Στιλπναὶ δ' απεπιπτον εερσαι. Il. ξ. 351.
SYN. Στιλβὸς, λαμπρὸς, ασραπτων, αγλαὸς.

Στιξ, Στιχες.
Της μεν ιης ςιχος ηρχε Μενεσθιος—Il. π. 173.
Οι μεν Φωκηων στιχας εσ]ασαν αμφιεποντες. Il. ϐ. 525.
SYN. Στιχος, ςοιχος, ταξις, ταγμα, παραταξις, ςιφος.—μετρον.
EPITH. Δολιχαὶ, πυκναὶ, κραταιαὶ, σποράδεες αγριάδες, δυσσοφόροι, λυσιθεραι, ευπηληκες, ποικιλοφωνοι.

Στιφος.
Ταξαι νεῶν ςιφος μεν εν ςιχοις τρίσιν. Aesc. Per. 366.
SYN. Ομιλος, πλῆθος, συςημα, ταξις, (πολεμικὴ.) ςίξ.

Στιφρὸς. Vid. Συχνὸς, Ραφανη.

Στιφροτης.
Η ςιφροτης, το χρῶμα,—Ath. l. 13.

Στιχαω, Στιχαομαι.
Ηιονος προπαροιθε βαθειης εςιχοωντο. Il. ϐ. 92.
SYN. Στοιχεω, περιπατεω, ςειχω. παραγινομαι.

Στιχιος
Εκτωρ μεν Στιχιόν τε και Αρκεσιλαον επεφνε,
Τον μεν, Βοιωτῶν ἡγητορα χαλκοχιτωνων,
Τον δ᾽ε Μενεσθῆος μεγαθυμυ πισὸν ἑταῖρον. Il. ο 329.

Στιχινος.
—Τον ςιχινω σφαζομενον θανατῳ. Ep. l. 2.

Στιχος.
Γραψον και τόδε γραμμα, τὸ σοι ςιχοισι χαραξω. Theoc. 23. 36.
SYN. Μετρον, επος.—ςίξ.
EPITH. Πολυθροος.

Στιχαοιδὸς.
—Αγαθιαν τον ῥητορα τον ςιχαοιδὸν, Ep. l. 4.

Στλεγγὶς.
—Ως στλεγγίδας λαβοῦσαι. Ar. Th. 563.
SYN. Στελεγγὶς, ςελγὶς, ξυςρα κτενιον. ψῆκτρα.

Στοα, Στοιά.
Στοᾶς ςεναχυσης,—Ib. A. 547.
—Επὶ την ςοιὰν ακολυθῶν,
Την βασιλειον δειπνησοντας—Ib Ecc. 680.
SYN. Περιςωον, αιθυσα (ἡ εν Αθηναις διατριϐη.—τα ταμιεια εν οἷς ὁ σῖτος.)

Στωαξ.
—Ω ςοακες εμποροι λῆρυ,
Λογων ὑποκριτῆρες,—Ath. l. 12.

Στοιϐη.
—Η ςοιϐὴν ιδης
Ενῶσαν, εξω τε λογυ, καταπλυσιν. Ar. R. 1209.

SYN. Σωρός.—(ῥῆμα, τὸ περιτ]ον και παρέλκον εν τῷ λογῳ)

Στοῖϐος.
Στοιϐυ παῖ—Δευκρατες,—Anac. 191.

Στοιχὰς.
—Στοιχάδες ολκάδες—Nonn.

Στοιχάδες.
—Νησυς τε Λιγυςίδας, αἱ καλεονται
Στοιχάδες.—Ap. 4. 554.

Στοιχῶον
—Κοσμοιο μερος, ςοιχῶον αμεμφές. Orph. H.
SYN. Αρχὴ, εισαγωγή.

Στοιχηγορεω.
Κακῶν δε πλῆθος, υδ᾽ αν ει δεκ᾽ ηματα
Στοιχηγοροιην, υκ αν εκπλησαιμί σοι. Aesc. Per. 430.

Στοιχιζω.
Τροπυς δε πολλὰς μαντικης εςοιχισα. Ib. Pr. 482.
SYN. Περιςοιχιζω, διαςοιχιζω, διατυπεω. μακρηγορεω. διατασσω. διακοσμεω. διακρινω. —κατὰ ςοῖχον δεικνυμι.

Στολὴ, Στολισμα.
—Και ςολὰς ταυτας φορεῖν. Soph. Oed. C. 1422.
—Ιππικὴν ςολὴν εχων. Ar. Ecc. 841.
Γυμνὸν μ᾽ εθηκαν δυς]υχῆ σ]ολισματος. Eur. Hec 1163.
SYN. Αμπεχονη, εσθης, ςολμος,—ςολος. ςολας, ςολὶς κοσμος.
EPITH. Γυναικομιμος, δυςηνὴς, αεικὴς, π]ωχικὴ, ῥακοδυτος, θηλυγενὴς, ναύφθορος, ανθηρα.
Στολὴν φορῶν μελαιναν, υκ αληθεια,
Στολὴν δ᾽ αλυργὸν, εις μακρον νοσον φερει.
Στολὴν ερυθρὰν εις καλὰν πρᾶξιν φερει. Aftr.

Στολιδοω. Στολιζω.
Καδμειαν δ᾽ νεϐρίδα Στολιδωσαμενα—Eur. Ph. 1783.
Ευκοσμως ςολισας νηὸς ὅπλα—Hes. ε. 626.
SYN. Αμφιςελλω, ςελλω, ἱματιζω, αμπεχω, περιϐαλλω.

Στολὶς.
Στολίδα κροκοεσσαν ανεῖσα τρυφᾶς. Eur. Ph. 1513.
—Νεϐρων παμποικιλοι ςολίδες, Ib. Hel 1375.
SYN. Στολιον, ςολὴ.—δερμα —ςυτὶς, αμαρυγὴ.

Στολμὸς.
Και μελανα ςολμὸν πεπλων—Ib. Alc. 214.
Στολμοῖσι νεκρῶν—Ib. Hec. f. 526.
SYN. Στολισμὸς. ςολὴ.

Στολος

Στολος. Vid. Στολή.
—Και σισυρωδη σ]ολον. Soph. Fr.

Στολος.
—Οϛις ϛολυ ἡγεμονευει. Ap. τ. 704.
Προσελθονθ' ὡδε συν πολλῷ ϛολῳ. Soph. Tr. 503.
—Τον πατρῷον νεικα ϛολον. Ib. 571.
SYN. Στρατεια. εξοδος. παρασκευή. πλῆθος (το ναυτικὸν,—τῶν εν οικεια) πλοῦς.

Στομα
—Και νιφοεντος απαρτηρον ϛομα λιμνης. Theoc. 22. 28.
—Και αγχιβαθὲς ϛομα λιμνης. Ap. 4.
Και ϛομα κεκληγει Σιμοεισιον—Tryph.
SYN. Στομιον, εμβολὴ, εισβολὴ, εισοδος—θυρετρον.
EPITH. Αιμοβαφὲς, ναυπορον, πολυκρουνον, αθροον.
Αμφιχανων κυκλῳ
Λογχαις επ]απυλον ϛομα—Soph.

Στομα.
Πρηνὴς εν κονιησιν επὶ ϛομα,—Il. ζ. 43.
—Και το σον λαβρὸν ϛομα, Soph. Aj. 1166.
Το θεῖον αυτες εξαναγκασει ϛομα. Ib. Oed. C. 630.
SYN. Μαϛαξ, ανθερεων.—φωνὴ, λογος.—χρησμός.
EPITH Ασπουδον, αφροκομον, ἁπαλὸν, ανοσιον, αυαλέον, αφραδὲς, αμβροσιον, αγριον, αφθεγκτον. αχαλινωτον, αιόλον, βραδυφωνον, βραδυγλωσσον, γοερὸν, ερὸεν, ευφημον. θῆρον, ιοβόλον, ἱμερὸεν, δολιον, ἡδυεπεον, ἡδυ, θεσμοφόρον. θεῖον, θεμιϛοπόλον, θηγορον, καλὸν, καπυρον, λαϛιον, λιγυρὸν, μελιφθεγκτον, ομφῆεν, πικρὸν, πικροχολον, δυσπροσοιϛον, απροσηγορον, σεμνὸν, σφαλερὸν, σκαιὸν, τερεν, ὑπερφιαλον, χριϛοφορον, χρυσοῦν, αντιτονον, ελεεινὸν, φθονερὸν, φιλον, φιλοκερτομον, ελευθερον, βαρυφθογγον, καρχαρον, μιαρὸν, ὑμνοπόλον, κυκνειον, ζαπληθὲς, μελιϛαγὲς, νεκταρεον, ερωμανὲς, κακογλωσσον, θηγαλέον.
PHR. Διὰ ϛοματος, ανὰ ϛομα εχω, δια γλωτ]ης εχω, φερω, αγω.
Το ταϛ ευφημυ ϛομα φροντίδος. Soph.
Εχοντ' αχαλινον, ακρατὲς, απυλωτον, ϛομα. Arist.
—Πτολεμαιοιο μεγα ϛομα πευκεδανοιο. Hom.
—Πτολεμαιοιο φαγον ϛομα,—Cyr.
Και γαρ εγὼ Μοισων καπυρὸν σ]ομα.
Αυδην ισον εχειν πετρῃ στομα.—Theoc.
Και στοματος μεγαλοιο λαθὼν ανεῳξε κελευθες. Tryph.

Στομαλιμνος (Στομα λιμνης) Vid. Στομα.
Και μαν ες στομαλιμνον ελαυνεται.—Theoc. 4. 23.

Στομαργος.
Ειτε στομαργον, ειτ' αναιδειας πλεων. Soph. El. 609.
SYN. Φλυαρος, ὑπερκομπος, αλαζων. σπερμολογος

Στοματουργὸς.
Ενθεν δη, στοματουργὸς επῶν—Ar. R. 847.

Στομαχος.
Η και απὸ στομαχυς αρνῶν ταμε νηλέϊ χαλκῷ. Il. γ. 292.
—Κατα στομαχοιο θεμεθλα. Ib ρ 47.
SYN. Λαιμὸς. φαρίγξ.

Στομβος. (al. Στοβος.)
Κοκκυγα κομπαζοντα μαψαυραις στοβοις. Lyc. 395.
SYN. Λοιδορια, χλευη, στωμυλια.

Στομιον.
Δυντες προς αυτὸ στομιον—Soph. An. 1231.
SYN. Στομα.—χασμα.

Στομιον. Vid. Χαλινὸς.
Ω ψυχὴ σκληρὰ. χαλυβος
Λιθοκολλητον στομιον παρεχυ-
σ', ανακαυε βοὴν. Ib. Tr. 1277.
Στομια δεχηται ταμά—Ib. El. 1489.

Στομοω.
—Και μεμνησ', ὁπως
Ευ μοι στομωσεις αυτὸν,—Ar. N. 1106.
Δισσαῖς εχιδναις ως εμ' εστομωμενη. Eur. I.T. 287.
SYN. Αναστομοω. (ευστομον ποιῶ) οξυνω. παροξυνω—τονοω—αποστομοω. επιστομιζω.

Στομφαζω.
—Και μη τετυς
Εγχασκειν σοι στομφαζοντας Ar. V. 720.
SYN. Αλαζονευομαι, επικομπαζω, μεγαλαυχεω. στομφολογεω.

Στομφαξ.
Εγὼ γαρ Αισχυλον νομιζω πρωτον εν ποιηταις.
Ψοφυ πλεων, ασυστατον, στομφακα, κρημνοποιὸν. Ib. N. 1370.
SYN. Κομπαστὴς. μεγαληγορος, αλαζων.—τραχὺς, σκληρὸς.

Στομωσις.
—Το σον δ' αφικται δευρ' ὑποβλητον στομα
Πολλὴν εχον στομωσιν.—Soph. Oed. C. 819.
SYN. Στομωμα. δεινωσις, δεινοτης, λαβροτης—πανυργια.

Στοναχεω. Στοναχιζω. Στοναχιζομαι. Vid. Στεναζω.

—Αδινὸν

—Αδινὸν στεναχῆσαι εραυν. Il. σ. 124. (al. στεναχῆσαι.)
Σοὶ δ' εμὰ κήδεα θυμος επετράπετο στονοεντα
Ειρεσθ', οφρ' ετι μᾶλλον οδυρομενος στοναχίζω. Od. ι. 13.
Ως αρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μεγα στοναχίζετο γαῖα, Il. β. 784.

Στεναχὴ, Στοναχος. Vid Στεναγμα.
—Τῶν δε στοναχὴ κατὰ δωματ' ορωρει. Il. ω. 512.
Η τινα μεσοπολον στοναχὰν επὶ
Δακρυσιν—ανακαλεσομαι ; Eur. Ph. 1524.

Στονοεις.
Ηχῇ θεσπεσιῃ βελεα στονοεντα χεοντο. Il. θ. 159.
—Στονοεσσαν αοιδὴν
Οι μεν αρ' εθρηνεον, επὶ δε στεναχοντο γυναῖκες. Ib. ω. 721.
SYN. Στενοεις, αγαστονος, πολυστονος, βαρυστονος, γοερὸς, πενθιμος, στενακτὸς.

Στονος. Vid Στεναγμα.
—Οφελλουσα στονον ανδρῶν. Il δ 445.
EPITH. Βαρυδουπος, ακικὴς, αντιτυπος.

Στονυξ.
Κτενεῖ δε τυψας πλευρὰ λοιγιος στονυξ. Lyc. 795.
—Νησιωτικὸς στονυξ. Ib. 1182.
Παιων πρὸς οξὺν στονυχα πετραιῳ λιθῳ. Eur. Cyc. 400. (Scal.)
EXP. Τα εις οξὺ ληγοντα—ακρωτηριον, στορθυγξ.

Στόρεω, Στορνυμι.
Φοινικὶ στορεσαι πυκινὸν λεχος,—Il. ι. 617.
Εν δε λεχος στορνυσιν μουνῳ Ζηνὶ και Ηρῃ. Theoc. 17. 133.
SYN. Στορεννυω, στορεννυμι, στρωννυω, στρωννυμι, διαστρωννυω, διαστρωννυμι, παραστορεω, καταστρωννυω, καταστορεω, καταβαλλω, ὁμαλιζω, μαλακιζω.

Στόρθυγξ. Vid. Στονυξ.
Χερσὶ μεγαν στορθυγγα δωρεσται κλισαι. Lyc. 865.
Ο δ' αυτὸς αργῶ πᾶς φαληριῶν λυθρῳ
Στορθυγξ,—Ib. 492.
EPITH. Επακτιος, ἁλιβρωτος.

Στορνη.
Στορνην τ' αμερσας,—Ib. 1330.
SYN. Ζωνη.

Στυδιος.
Στυδιος αγλαὸν οἶκον εδειματο, καρπαλιμως δε
Ων καμεν, εὕρατο μισθον, ἑλὼν ὑπατηΐδα ραβδον. Suid.

Στοχαζομαι.
Ευ γε στοχαζῃ, κἀποφραγνυσαι κυκλῳ
Το πρᾶγμα—Soph. An. 247.
SYN. Διαστοχαζομαι, καταστοχαζομαι, ευστοχεω, καταστοχεω, οιομαι, εικαζω. αποβλεπω, κατασκοπεω. τεκμαιρομαι, βαλλω.

Στοχασμα.
Ουκ αγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχασμασιν. Eur. B. 1203.
SYN. Στοχασμὸς. ὑπονοια, τεκμηριον, ὑποληψις. προαιρεσις, εικασμα.—οἶστὸς, βελος.

Στραβηλος.
Αλιας στραβηλε τῆσδε τεκνον,—Soph. Fr.
SYN. Κοχλιας.

Στραγγαλὶς.
Τμεῖς γαρ αιεὶ στραγγαλίδας εσφιγγετε. Suid.
EXP. Τα δυσλυτα ἁμματα.

Στραγγευω
Τι ταῦτ' εχων στραγγευομαι; Ar. N. 131.
SYN. Στραγγιζω, στραγγαλιζω. ανιαω, πιεζω, θλιβω.—ραθυμεω, αναβαλλω, διαβαλλω, διατριβω.

Στραγγουρια.
Εξευρες ατεχνως φαρμακον στραγγουριας. Ib. V. 806.
SYN. Δυσουρια, ισχουρια.

Στραγγουριαω.
Στραγγουριῶ γαρ, εχθὲς εφαγον καρδαμα. Ib. Th. 622.
SYN. Δυσουριαω, δυσουρεω.

Στραγξ.
—Υδατος στραγγα εχων. Menand.

Στραπτω pro Αστραπτω.
Τοῖος απο ξανθοῖο καρηατος Αισονιδαο
Στραπτεν ερως ἡδεῖαν απὸ φλογα—Ap. 3. 17.
SYN. Απαστραπτω, απολαμπω.

Στραταομαι.
Οι ρα τότ' εστρατοωντο παρ' οχθας Σαγγαριοιο. Il. γ. 187.
SYN. Στρατοπεδευω, καταστρατοπεδευω. μεταστρατοπεδευομαι. μεταυλιζομαι. σκηνοω.

Στραταρχος. Vid. Στρατηγὸς.
Στραταρχον Αιθιοπων Μεμνονα. Pind. Ol. 6.

Στρατιὰ, Στρατεια, Στρατευμα.
Εν στρατιαις τε και μαχαις, Ar. Eq. 584.
—Οσον στρατευμα ναυφρακτον τόδε. Eur. I.A. 1259.
SYN. Στρατιευσις, στρατος, πολεμος. στολος.
EPITH. Πικρα, παμφαγος, πολυμορφος.

Στρατιωτικὸς.
Ους δεῖ το πρῶτον μεν στρατιωτικωτατους
Ειναι,—Ath. l. 12.

Στρατευω, Στρατευομαι.
Μητε στρατευειν εκλιποντα δωματα. Eur. Or. 925.
—Επὶ γαρ την εμὴν στρατευομαι
Πολιν,—Ib. Ph. 445.
SYN. Αντιστρατευω, εκστρατευω, επιστρατευω, διατριβω, τευταζω, πολεμεω, στρατολογεω.

Στρατηγεω.
Δυοῖν γεροντοιν δε στρατηγεῖται φυγή. Ib. Hera. 39.

Στρατηλατεω.
Δεῦρ' αναξ στρατηλατεῖ. Ib. 466.

Στρατηγια.
Στρατηγιας—φακῆς. Ar. Pl. 192.
SYN. Επαρχια, επιστασια. αξιωμα. ἡγεμονια.

Στρατηγικὸς, Στρατηγικῶς.
Εν τοις στρατηγικοῖς—μαθημασιν. Ath. 9.
Και στρατηγικῶς. Ar. Av. 361.
SYN. Στρατευτικὸς στρατευτικῶς.

Στρατηγιον. Vid. Στρατοπεδον.
Μεσον δε προσμολὼν στρατηγιον. Soph. Aj. 732.

Στρατηγὶς.
—Επειγεσθ' ευθὺ τῆς στρατηγίδος. Ar. Ecc. 831.
Και δη 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πυλαις. Soph. Aj 49.
SYN. Στρατιῶτις.—στρατηγική.

Στρατηγος. Στρατηλατης.
Δισσοὶ στρατηγοὶ—Ib. Ph 267.
—Ω διπλοῖ στρατηλαται. Ib. 806
SYN. Στραταρχος. στραταρχης. στρατηγετης. στρατιαρχης, στρατοπεδαρχης. στρατοφυλαξ, ἡγεμὼν, στρατιος.

Στρατια
Ριπην τε. Στρατιαν τε,—Il. ϛ. 606.

Στρατιον. (Στρατιον, Adv.)
—Μεγα και στρατιον κατεπαρδεν. Ar. V. 616.
SYN. Στρατιωτικὸς, στρατηγικός. πολεμικός.

Στρατιωτης.
Ουτε πρᾶτος ισως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιωτας. Theoc. 14. 56.
SYN. Οπλιτης, ὁπλοφόρος, τευχηστής. ασπιστής.
Ευθωρηκος Ενυαλιου πολεμιστής Ep.
Ομβριμον εν στερνοισιν αναπνειων Αρηα: Cal.

Στρατοκλῆς.
Στρατοκλεῖς φιλος Κυθηρης.
Στρατοκλεης ανερ Μυριλλης. Anac. 61. 9.

Στρατομαντις
Κεδνὸς δε στρατομαντις—Aesc. Ag. 124.

Στρατοπεδον.
Κατεῖχ' αεὶ πᾶν στρατοπεδον δυσφημιαις. Soph. Ph. 10.
SYN. Παρεμβολὴ, παραταξις, στρατοπεδευμα. στρατος. στρατηγιον.

Στρατοπλωτος.
Ρητρας πολιταις τας στρατοπλωτους ερεῖ. Lyc. 1037.

Στρατὸς.
Νοῦσον ανὰ στρατὸν ὦρσε κακήν,—Il. α. 10.
SYN. Στρατια. στρατοπεδον. δυναμις. χεὶρ. συνταγμα.
EPITH. Αεικελιος. αινὸς. αρηΐος. αιχμητής. ασπιστὴρ. αναριθμὸς. αμειλιχος, ασυμμικτος. αγκυλοτοξος. ακερσεκομας. δορυθαρσὴς. ενοπλιος. εγχεσιμωρος. ευρὺς. ευοπλος, ευχαλκος, εγρεκυδοιμος. λευκασπις. ιερὸς. καρτερὸς. μιαιφονος. μεγαλοσθενὴς. ολοὸς. οιστρηεις. ὁπλιτης, κατοχοιτης. πολὺς, πολυγλωσσος. πολυρραιστος. πολυτροπος. περσεπτολις. σακεσπαλος. κορυθαιολος. ναυσιπορος. ὁμηγερυς. ὑβριστὴς. φιλοκερτομος. φιλοπτολεμος. φιλοξεινος. χιλιοναυς.
Κῦμα χερσαῖον στρατοῦ Aesch.
Φυξηλις Σατυρων στρατὸς—Nonn.
—Τεκεων ομυρος στρατὸς—
Αιζηοῖσι λοχον πεπυκασμένον ὁπλιτῆσι
Και χαλκον σελαγεῦντα. και αστραπτοντα σιδηρον. Opp
—Φριξαν δε περὶ στιβαροῖς σακεεσσι,
Ανρασὶ τ' αμφιγυοις, κορυθεσσι τε λαμπομενοισι, κ. λ Apollon. l. 3.

Στρατωνιδης. (Στρατιωτης)
—Πολιτης χρηστὸς, ου σπουδαρχιδης,
Αλλ' εξοτε περ ὁ πολεμος, στρατωνιδης, Ar. A. 596.

Στρεβλη.
Και γεγομφωται σκαφος
Στρεβλαισι ναυτικαῖσιν.—Aesc. Supp. 450.
SYN. Στρεβλωτηριον, κολαστηριον, βασανος.

Στρεβλὸς.
Καρκινοι—λοξοβαται στρεβλοὶ.—Hom B. 286.
SYN. Στρεβελὸς. στρεπτος. ἑλικὸς, ἑλικοεις, καμπυλος, δυσκολος, αγκυλομητις. στρεφαῖος. στραβὸς.

Στρεβλοω.
Κᾆθ, ὁταν θυειν δεη, στρεβλοῦτε και δικαζετε. Ar N. 620
SYN. Βασανιζω, εξανιαω. λυγιζω. τιμωρεομαι. αικιζω, κακοω, αναγκαζω—στεινω, στενοω.—ειλεω, κατειλεω. στροβεω. διαστρεφω. στρεφω

Στρεπ]αιγλᾶς.
Ταῦτ' ἄρ ἐποιεῖν ὑγρὰν νεφελᾶν
Στρεπ]αιγλᾶν δάιον ὁρμάν. Ib. 334.

Στρεπτὸς.
—Στρεπ]αὶ μεν τε φρενες εσθλῶν. Il. ο. 203.
SYN. Ευμεταςρεπ]ος, ευπιςος.—σ]ρεβλὸς.

Στρευγω, Στρευγομαι.
Ἠ δηθὰ σ]ρευγεσθαι εν αινῆ δηϊοτῆτι. Il ο. 512.
SYN. Ανιαω, σ]ρεβλοω —ταλαιπωρεω. κακοπαθεω, καταπονεομαι, φθειρομαι. προσδιατριβω βραδυνω.

Στρεφεδινεω.
—Στρεφεδινηθεν δέ οἱ οσσε Il. π. 792.
SYN. Περιςρεφω, περιδινεω, δινεω, τροχοδινεω.

Στρεφω, Στρεφομαι.
Ιππους τε σ]ρεψαι.—Il. θ 168.
—Τοι δε σ]ρεψασκον αν' ογμους. Ib σ 546.
Τι δυσκολαινεις, και σ]ρεφει την νυχθ' ολην; Ar. N 36.
SYN. Στρωφαω. σ]ρωφαω. σ]ρεβλοω. σ]ροβεω, τρεπω, μεταςρεφω, πολεω, δινεω. γναμπ]ω, θλιβω, σ]ροφαλιζω, ανιαω. κυλιω. επισκεπ]ομαι — εκςρεφω. αναςρεφομαι, ανερχομαι.—κλεπ]ω—διωκω. ψιλοω

Στρεψαυχην.
—Εχον σ]ρεψαυχενα λωβην. Apollin.

Στρεψοδικεω.
Αλλ' ὅσ' εμαυτῷ σ]ρεψοδικησαι.—Ar. N. 433.

Στρεψοδικοπανουργια.
Πικρὰν ταχ' οψει σ]ρεψοδικοπανουργιαν. Ib. Av. 1468.

Στρηνιαω
Περδεται δε, σ]ρηνιᾷ πλουτῶν, Ib. Pl. 176 sch.
SYN. Καταςρηνιαω, κατατρυφαω, ἁβρυνομαι.

Στρηνὴς, (Στρηνὲς, adv) Vid. Στυφελος.
SYN Ισχυρὸς. τραχὺς. σ]υγνὸς, σαφὴς, σκληρὸς.—μεγα, οξυ, διατορον.

Στρῆνος.
Προς αυτοφυντε σ]ρῆνον ἀπλισαν μορε. Lyc. 438.
SYN. Τρυφὴ, ασωτια. επιθυμια.

Στριβιλικιγξ. Ar. Av. 1034.
SYN. Περιψημα.

Στροβεω
Λιθινον σ]ροβησαν, φυλακα της μοναρχιας Lyc. 1218.
SYN. Στιβλεω, ταρατ]ω, κινεω, καταπονεω, αποδιωκω. ανακρινω, δοκιμαζω. σ]ρεφω

Στροβιλοβλεφαρος.
—ασχαλλα γαρ
Ειργεσθαι θνητυς ὁρααν ερατεινὰ πρoσωπα
Πρεσβυτατε μακαρων σ]ροβιλοβλεφαρε βασιλῆος.
Orph. L.

Στροβος.
Εχω σ]ροβυς ζωνας τε. συλλαβὰς πεπλων. Aesc: Supp. 466.
SYN. Στροφος, σ]ροφιον, συςροφὴ.

Στροβιλος.
Ὢν οςρακυ σ]ροβιλος εντετμημενος
Κορσην σκεπασει.—Lyc. 506.
SYN. Στρομβος, καταιγὶς, γυρος, τροχὸς—περιφερὴς.

Στρογγυλοδινητος.
Στρογγυλοδινητος δε τετριμμενος εῦ κατὰ χεῖρα.
Ath. l. 3.

Στρογγυλος.
Νεφελην δ' ὅπος χων νιφαδι σ]ρογγυλων πετρων
Υποσχιον θησει χθονα.—Aesc. Fr.
SYN Επιςρογγυλος, σ]ρογγυλοειδὴς, τροχοειδὴς, μηνοειδὴς, γυρὸς, σ]ροβιλὸς.—πιθανὸς, πανεργος

Στρογγυλοπλευρος
Κωπαϊδων ἁπαλῶν τεμαχη
Στρογγυλοπλευρων. Ath. l. 17.

Στρομβος.
Στρομβον δ' ως εσσευε βαλων.—Il. ξ. 413.
SYN. Στροβος, σ]ροβιλος. σ]ροφαλιγξ. ρομβος. δῖνος. βεμβηξ

Στρομβηδον.
Στρομβηδὸν νεῶν συγχυσιν εν πελαγει Ep. I 4

Στρυθειος.
Μῆλον εγὼ σ]ρυθειον—
Ασπιλον. αρρυτιδωτον, ισοχροον αρτιγονοισιν.—
Ωρης χειμερεης σπανιον γερας.—Ep. I. 1.

Στρυθιον.
Αἱματι δ' αὖ χαλκανθω ιδὲ σ]ρυθιον εμιξε.
Orph. 958.

Στρυθὸς.
Ενθα δ' εσαν σ]ρυθοῖο νεοσσοί—Il β. 311.

Στροφὰς.
Αλλ' επὶ πῆμα και χαρὰ
Πᾶσι κυκλυσ', οἷον Αρκτυ
Στροφάδες κελευθοι. Soph. Tr. 133.

Στροφάδες.
—Στροφάδας δε μετακλειυσ' ανθρωποι
Νησυς τοῖογ' εκητι, παρος Πλωτὰς καλεοντες.
Ap. 2. 295.

Στροφαῖος.
Παρα την θυραν Στροφαῖον ἱδρυσασθε με. Ar. Pl. 1154.
EXP. Ιδρυμενος παρα τῇ θυρᾳ ὁ δαιμων.—Ερμης.—σ]ροφευς.

Στροφαλιγξ.
—Ο δ' εν σ]ροφαλιγγι κονιης
Κειτο μεγας μεγαλωςὶ —Il. π. 775.

SYN.

SYN. Συστροφὴ. σ͂ροφαλὶς. σ͂ρομβος. σ͂ροβος.
Στροφαλίζω—ομαι. Vid. Στρεφω.
Τη δε παρ' ηλακατα σ͂ροφαλιζετε,—Od. σ. 314.
Στροφαω. Στρωφαω. Vid. Στρεφω.
—Και ηλακατα σ͂ρωφῶσιν. Od. η. 105.
—Καθ' Ελλαδα γην σ͂ρωφωμενος—Theog. 247.
Στροφευς.
Εγὼ δε καταχεασα τῦ σ͂ροφεως ὕδωρ. Ar. Th. 497.
SYN. Στροφιγξ. θαιρός.—σϕονδυλιον.
Στροφη.
Δημηγορους δ' ηκουσεν ευπειθεις σ͂ροφας
Δημος Πελασγων,—Aesc. Supp. 631.
SYN. Τροπη. καμπη. ἑλιγμὸς. ανακυκλησις. σ͂ρεψις. διαστροφὴ. αντιλογια. επιστροφη. ωδη.
Στροφιγξ.
—Και γλωσσης σ͂ροφιγξ Ar. R. 919.
—Πῶλοι δρομαδες εσκιρτων φοβω,
Εν πῶς σ͂ροφιγξιν ενδοθεν κυκλυμεναι, Eur. Ph. 1143.
SYN. Στροφη. σ͂ροφευς. κινησις.—περιφορὰ. (τῦ δρομυ.)—μηχανη.
Στροφιον.
Χαλα ταχεως το σ͂ροφιον,—Ar. Th. 645.
SYN. Στροφος. ζωναριον. ζωνιον. (γυναικειον.) το περὶ την κεφαλην ερεον.
Στροφιος. Vid. Σκαμανδριος.
Στρόφις.
Στρόφις, αργαλέος,—Ar. N. 450.
SYN. Στροφαῖος. σ͂ρογγύλος. ευστροφος. ευκινητος. σκολιὸς.
Στροφὶς.
Πλεκτὰς ἱμαντων σ͂ροφιδας εξαρτησομαι. Eur. Andr. 718.
SYN. Στροφη. ενιλημα.—πλεκτανη.
Στροφοδινεω. Vid. Δινεω.
Τροπον αιγυπιων, οἵγ εκπατιοις
Αλγεσι παιδων, ὕπατοι λεχεων
Στροφοδινοῦνται. Aesc. Ag. 52.
Στροφος.
—Εν δε σ͂ροφος ηεν αορτὴρ. Od. ν. 438.
—Περὶ δε χρυσεον σ͂ροφον ηλαν. Hom. A. 122.
—Οπεσαὶ σ͂ροφον ισθῆσιν περιβαλλονται. Aesc. S. T. 877.
Στροφος μ' εχει την γαςερα,—Ar. Th. 491.
SYN. Στροφιον.—σπαρτιον.—(νοσημα τι τῆς γαςρὸς.)
Στρυμων. Vid. Ρῆσος.
Στρυμων, Ημαθιης το γλυκερον πελαγος. Ep. I. 4.
—Επεσι—Πιερὶς ματηρ ὅ,τε καλλιγεφυρος ποταμὸς πορευει
Στρυμὼν' ὅς ποτε τᾶς μελῳδῦ
Μυσας δι' ακηρατων
Δινηθεὶς ὑδρωδὴς
Κολπων σαν εφυτευσεν ἥβαν. Eur. Rh. 351.
Στρυμονιος.
Ω Στρυμονιος πῶλος αοιδῦ Μυσης—Ib. 386.
Στρυμονιε Βορεαο,—Call. 4. 26.
Στρυμοδωρος.
Ω Στρυμοδωρε Κονθυλεῦ, βελτιςε συνδικαςῶν. Ar. V. 233.
Στρυφνὸς.
Παῦσαι τ' αυτῦ τυτὶ το λιαν
Στρυφνὸν και πρεπινον ἦθος. Ib. 872.
SYN. Σκληρὸς. τραχὺς. αγριος. δυςτροπος. σ͂ερεὸς. ισχυρὸς. αυςηρὸς. πυκνὸς.
Στρωμνη, Στρῶμα
Αφθιτον σ͂ρωμναν αγεσθαι. Pind. P. 4.
Στρωμνῆς ες αλλην ενεκ' ηλθομεν περὶ. Eur. Ph. 434.
Ασπαλαθοὶ γε ταπησιν ὁμοῖον σ͂ρῶμα θαλέντι. Theog. 1193.
SYN. Εφεςρὶς. δεμνιον. επισαγμα. κλινη. καταςρωμα. τυλεια. περιβλημα. εκκαλυμμα.
Στρωννυμι. Vid. Στορεω.
Κάςρωσέ γ' ευνὰς, και καλυψε σωματα. Eur. Supp. 766.
Στρωτὸς.
Στρωτοῖς εν λεχεεσσι,—Hes. θ. 798.
Στυγανωρ.
—Ενθ' Αμαζονων σ͂ρατὸν
Ηξεις σ͂υγανορα,—Aesc Pr. 723.
Στυγερὸς, Στυγνὸς.
—Στυγερὸς δ' αρα μιν σκοτος εἷλε Il. ε. 47.
—Και σ͂υγνὸν αεὶ πορθμῆα καμοντων. Theoc. 17. 49.
—Στυγνὰν εχοντα χαιταν. Ib. 30. 3.
SYN. Στυγητὸς. απεχθὴς. μισητὸς—φρικτὸς. επιφοβος. φοβερὸς—γοερὸς. λυπηρὸς. αλεγεινὸς. επιπονος. επιλυπος.—σκυθρὸς. χαλεπὸς. —ατιμος.
Στυγερῶς.
Τῷ κε ταχα σ͂υγερῶς πολεμυ απερωησειας. Il. π. 723.
SYN. Φοβερῶς. επιπονως. χαλεπῶς. απεχθῶς. φιλεχθρως. δυσμενῶς.
Στυγερωπης.
Δυσκελαδος. κακοχαρτος. ὁμαρτησει. σ͂υγερωπης. Hes. ε 194.
SYN. Στυγερὸς. σκυθρωπὸς.
Στυγεω. (Στυγω inus.)
—Τόν τε σ͂υγεεσι και αλλοι. Il. η. 112.
Τῷ κε τεω σ͂υξαιμι μενος,—Od. λ. 501.
—Οι δ' εςυγον αιοντες. Ap. 2. 1200.
SYN.

S Y N. Αποσυγεω, κατασυγεω, στυγναζω, επισυγναζω, ασχαλλω, σεβεομαι, μισεω, καταπλησσω, δειμαινω, ευλαβεομαι.

Στυγημα.

Ο μητροφοντης—δρακων—στυγημ' εμον. Eur. Or. 480.

S Y N. Στυγος—το μεμισημενον.

Στυγνοτης.

Ριγος, σιωπην, στυγνοτητ', αλκσιαν. Ath. 4.

S Y N. Στυγνοτης, λυπη

Στυγοδεμνος.

Καλον μεν στυγοδεμνον εχειν νοον—Ep. l. 6.

Στυλος.

Στυλοι γαρ οικων εισι παιδες αρσενες. Eur. I. T. 57.

Μονος δ' ελειφθη στυλος, ως εδοξε μοι. Ib. 50.

S Y N. Στηλη, κιων.

Στυλοομαι.

Ζωην στυλωσαιτο· κακον δ' ασυλες ιδεσθαι Οικος—Ep. l. 3.

S Y N. Στηριζω, υποστηριζω.

Στυμα.

—Και στυματα μισει. Plat. ap. Athen.

Στυμφαϊδες

—Και αι Στυμφαΐδες ετι.

Επαιτιζομεναι, κεραελαες, αἱ μεγ' αρισαι Τεμνειν ωλκα βαθειαν.—Call. 3. 180.

E X P. Ηπειρωτικαί. Στυμφαι, γαρ χωρίον της Ηπειρυ.

Στυμφαλίδες.

Ουδε γαρ Ηρακλεης ὁπότ' ηλυθεν Αρκαδιηνδε Πλωϊδας ορνιθας Στυμφαλίδας εσθενε λιμνης Ωσασθαι τοξοισι,—Ap. 2. 1055.

Στυμφηλος. (πολις Αρκαδιας.)

Στυμφηλον τ' εχον,—Il. β. 608.

Στυγιος.

—Νεκρων πλακα, και Στυγιον δομον. Soph. Oed. C. 1634.

Στυξ.

Ορκυ γαρ δεινυ Στυγος ὑδατος εσιν απορρωξ. Il. β 755.

—Λοιβην Στυγος ωμοσεν, ἥ τε θεοῖσιν Ριγιση παντεσσιν οπιδνοτατη τε τετυκται. Ap. 2. 291.

—Στυξ αφθιτος Ωκεανη.

Θυγατηρ αψορρου Ωκεανοιο πρεσβυτατη.—

—Στυγερη θεος, αθανατοισι Δεινη, Στυξ—Hes.

—Στυγος ὑδατος αιπα ρεεθρα. Hom.

—Στυγος κελαινης τερμιους. Lyc.

Στυππιοπωλης.

Ως πρωτα μεν στυππειοπωλης γινεται. Ar. Eq. 129.

Στυπος.

Εσκε δε τι στιβαρον στυπος αμπελυ ευτροφον ὑλη Προχυ γεραν δρυον—Ap. 1. 1117.

S Y N. Πρεμνον, στελεχος, κορμος.

E P I T H. Ηερομηκες.

Στυφελιζω, Στυφλιζω. (Vid. Βοτρυς. A.)

Εξ εδεων στυφελιξαι.—Il. α. 581.

Μητε τι τον ξεινον στυφελιζετε.—Od. σ. 425.

—Ως ὁπότε Ζεφυρος νεφεα στυφελιξη Il. λ. 305.

Τρις δε οι εστυφελιξε φαεινην ασπιδ' Απολλων. Ib. ε. 437

—Πολεεσσιν ονειδεσιν εστυφελιξε. Ap. l. 2.

S Y N. Αποστυφελιζω, κακοω. ὑβριζω, διωκω, πλησσω, διασειω, διακινεω, απελαυνω, ανατρεπω. λοιδορεω, προπηλακιζω. κραδαινω. ωθεω.

Στυφελισμος.

—Οργας ὑμων ανεχετε και στυφελισμους. Ar. Eq. 534.

S Y N. Οργη, λοιδορια, μεμψις, ὑβρις.

Στυφελος, Στυφλος.

—Στρηνης δε περι στυφελη βρεμει ακτη. Ap. 2: 322

Ερριψ' εμαυτην τησδ' απο στυφλυ πετρης. Aesc. Pr. 747.

S Y N. Τραχυς, στρηνης, σκληρος, ταραχωδης. αργης, στερρος.

Στυφοκομπος.

—Και γαρ ηκεν ορτυγι, Ὑπο στυφοκομπυ την κεφαλην πεπληγμενος. Ar. Av. 1299.

Στυφω.

—Εν στυφοντι ποτω—Nic.

S Y N. Αποστυφω, ενστυφω, επιστυφω, παραστυφω. ὑποστυφω, προσπιεζω. πυκνοω. στυγναζω.

Στωϊκοι.

Ω Στωικων μυθων ειδημονες, ω παναριστα Δογματα ταις ἱεραις ενθεμενοι σελισιν. Ταν αρεταν ψυχας αγαθον μονον—Ep. l. 16

Στωμυλεω, Στωμυλλω, Στωμυλλομαι, Στωμυλλεομαι.

Α στωμυλλεται τοιαδι,—Ar. Eq. 1373.

Ου στωμυλλων κατα την αγοραν—Ib. N. 999.

Των μειρακιων στωμυλλομενων—Ib. R. 1103.

—Στωμυλλωμενη. Ib. Th. 1082.

S Y N. Καταστωμυλλω. καταγλωττιζω, φλυαρεω. κολακευω.

Στωμυλια. Στωμυλμα.

—Και στωμυλιαν εδιδαξας. Ib. 1101.

Επιφυλλιδες ταυτ' εσι, και στωμυλματα. Ib. 92.

S Y N. Κολακεια, αδολεσχια, λαλια, φλυαρια, μωρολογια, μωρολογημα, λαυροσομια, περιλαλημα

μιλαλημα, ευρεσιλογια, αγχινοια, σκωμματα τα, τεχνουργημα. πανεργια.
PHR. Φιλιας έταιρα, νοσος.

Στωμύλος.
—Η σ]ωμύλος ἦσθα. Κοματα. Theoc. 5. 79.
SYN. Αδολεσχης, λαλος, κόλαξ, πιθανολόγος, πολυκομψος, ευτραπελος, φλυαρὸς. περπερος.

Σ Υ

ΣΥΒΑΡΙΖΩ.
Εστιασθαι, κοτ]αβιζειν, συβαριζειν. Ar. Pa. 339.
SYN. Τρυφαω.

Συβαρις.
Εστι δὲ τοι κάκεῖθι Διὸς μεγα χωσαμενοιο
Δειλαιη Συβαρὶς ναιετας σ]εναχουσα πεσοντας
Μνημονευς ὑπερ αἶσαν επ' Αλφειῳ γεραεσσι. Dion. 372.

Συβαριτης. Συβαρτης. Συβαρῖτις.
Ανὴρ Συβαριτης εξεπεσεν εξ άρματος. Ar. V. 1418.
—Τυ γαρ συκα δῶλε Συβαρτα. Theoc. 5. 5.
Ρεντω χά Συβαριτις εμιν μελι.—Ib. 126.

Συβαριτικὸς.
Αισωπικὸν γελοιον, η Συβαριτικόν. Ar.V.1251.

Συβηνη.
—Αλλα το συβηνην λαβε. Ib. Th. 1209.
SYN. Αυλοθηκη, τοξοθηκη, φαρετρα.

Συβοσιον.
Τοσσα συῶν συβοσια, τοσ' αιπολια πλατἐ' αιγῶν. Il. λ. 678.
SYN. Χοιροτροφεῖον, συφεόν.

Συβωτης.
Αυτὸς δε πρωτιστα συβωτην εισαφικεσθαι,
Ος τοι ὑῶν επιουρος.—Od. ν. 404.
SYN. Συοφορβὸς, συφορβος, ὑοβοσκος, ὑοβοτης, ὑφορβὸς, ὑοφορβὸς, χοιροβοσκος, συοβοσκος.

Συγγαμος.
—Συγγαμος γάρ εσ' εμος. Eur. Ph. 441.
SYN. Συνευν. συναορος, σύζυγος, συνευνος, συλλεκτρος, συγκοιτος, γαμετης, γαμέτις—κηδεστὴς.

Συγγειτων.
Συγγειτον' οικῶν γαῖαν.—Eur. Supp. 386.
SYN. Συγχορτος, συγχωρος, πλησιοχωρος, γειτων.

Συγγελαω.
—Ευ δ' οινῳ καιρια συγγελασαι. Call. Ep. 8.
SYN. Διαγελαω, συγχαιρω.

Συγγενετειρα.
Κλεινῶν συγγενετειρ' αδελφῶν. Eur. El. 746.
SYN. Μητηρ—αδελφη.

Συγγενὴς.
Ου δὴ σοθ' ἡμῖν ξυγγενης ἡκεις ποθὲν; Soph. El. 1208.
Εστιν ὢν αδελφὸς αυτῶ
Τυς τροπους ε συγγενὴς. Ar. Eq. 1277.
SYN. Ομογενης, ὁμαιμος, εγγενὴς. συγγονος.

Συγγεωργος.
Τυς συγγεωργυς καλεσον—Ar. Pl. 223.

Συγγηρος. Vid. Ομοπλυς.

Συγγηθεω.
Και ξυγγεγηθε,—Eur. Hel. 132.

Συγγηρασμαι.
Εγω γαρ εχω λεκτρα, ταδε καλῶς εχειν
Δικαιόν εστι. οἷσι συγγηρασομαι. Eur. Fr.
SYN. Συγγηρασκω, συγκαταγηρασκω.—παρακμαζω.

Συγγινομαι.
Ω θεοὶ πατρῷοι, συγγενεσθὲ γ' αλλά νῦν. Soph. El. 413.
Ως συγγενωμαι,—Eur. El. 100.
SYN. Συμπαραγινομαι, συνεργεω. σύμμαχομαι, συμπρασσω, συμβαινω. συλλαλεω, συνομιλεω, οαριζω, συμπιπ]ω, συνειμι άρμοζομαι

Συγγινωσκω. Συγγιγνωσκομαι.
Συγγνωθί μοι.—Ar. N. 138
Συγγνωσεταί σοι τήνδ' άμαρτιαν ποσις. Eur. Andr. 840.
Ζεύς τ' αν συνεγνω ξυν δικη χειρὲμενω. Soph. Tr. 283.
SYN Συνδιαγινωσκω, συγγνωμονεω, συγχωρεω, συγγνωμην εχω. φειδομαι. παραιτῦμαι, ὁμογνωμονεω, ὁμολογεω, συνιημι, αναγινωσκω, επιγινωσκω.
Αμπλακιην απονιψον εμην πλεον ὕδατι νιζων.
Ημετερης απανευθεν ατασθαλιης με καθαιροις.
Δυσνομιην ολεσαις οικτιρμονι βυλῆ. Apollin.

Συγγνοια. Συγγνωμη, Συγγνωμοσυνη.
—Αιτῦσα τυς ὑπὸ χθονὸς
Συγγνοιαν εσχειν,—Soph. An. 66.
—Συγγνωμη δ' εμοί. Eur. Tro. 950.
—Μεγαλην μεν εμοί
Τυτων θεμενοι συγγνωμοσυνην. Soph. Tr. 1281.
SYN. Συγχωρησις, ανεσις, αφεσις, παρεσις, παραιτησις, ενδοσις, φιλοστοργια, παραχωρησις, χαρις.

Συγγνωσος.
Πειθῶν μεν, ει τι δεσποταισι τυγχανει,
Συγγνωσόν,—Eur. Alc. 136.

Συγγνωμων.

Συγγνωμων.
—Αιτοῦμαί σε τῶν ειρημενων
Συγγνωμον' εἶναι.—Eur. M. 870.
SYN. Συγγνωμονικὸς, ευπαθὴς, συμπαθὴς, ελεημων, οικτιρμων, συγγινωσκων.

Συγγογγυλιζω.
Ξυστρεψας και ξυγγογγυλισας. Ar. L. 974.
SYN. Μεταστρεφω, συμμεταστρεφω.

Συγγονος. Vid. Συγγενής.
—Χαιρετε λεπται
Ρησεις Αρητε συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.

Συγγραμμα.
Καὐτὸς φιλοσοφα καταλιπεῖν συγγραμματα
Σπευδων εμαυτοῦ καινὰ της τεχνης.—Ath. 9.

Συγγραφεύς.
Τον συγγραφῆ, των μελεων ποιητην. Ar. A. 1150.
SYN. Λογογράφος, ἱστοριογράφος, γραφεύς.

Συγγραφω, Συγγραφομαι.
Τα δ' αλλα μετὰ της γραμματεως συγγραψομαι. Ib. Th. 439.
SYN. Διαγραφω, καταγραφώ, ἱστορεω. επερωταω, διομολογοῦμαι.

Συγκαθαρμοζω.
Πεπλῶτ' αδελφον τονδε συγκαθαρμοσαι. Soph. Aj 934.

Συγκαθελκυω.
Διὸς θελοντος, συγκαθελκυσθησεται. Aesc. S T. 620.

Συγκαθευδω.
Τοῖς τηλικουτοις ξυγκαθευδουσ' ηδομαι. Ar. Ecc. 1001.
SYN. Συνευδω, συνευναζομαι, συγκαταδαρθεω, συγκοιταζομαι, συγκοιμαομαι, παρακοιμαομαι, παρακαθευδῶ

Συγκαθημαι.
Βυλει σφ' εν ορεσι συγκαθημενας ιδειν. Eur. B. 809.
SYN. Συγκαθεζομαι, συνεδρευω, παρεζομαι, συνθακεω, συμπαρεδρευω.

Συγκαθιστημι.
—Αθλιε κυνὸς
Κομιστ' ες Αργος συγκαταστησον μολων. Ib. Herc. f. 1387.
SYN. Καθιστανω, καθισταω, αποκαθιστημι, εφιστημι, εγκαθιστημι, επικαθιστημι, συγκαθιστημι, ὑποκαθιστημι διατιθημι. ιδρυω. διατασσομαι. αναγω ανορθοω. εμπεδοω. απεργαζομαι. συγκατεργαζομαι.

Συγκαλεω.
Τως ὄγε συγκαλεσας.—Il. ζ. 55.
Πῶς δῆτ' αν αυτὺς ξυγκαλεσειας; Ar. Av. 201.
SYN. Καταχαλεω, αγειρω, συναγω, κλησιαζω, συγκροτεω.

Συγκαλυπτος.
Κνισση τε κῶλα συγκαλυπτὰ. Aesc. Pr. 495.
SYN. Επηρεφὴς, κατάστεγος.

Συγκαλυπτέος.
—Αλλὰ συγκαλυπτεος ὅσον μαλιστα. Ib. 522.

Συγκαλυπτω
—Συν δε νεφεεσσι καλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ και ποντον.—Od. ε. 293.
SYN. Επικαλυπτω, περικαλυπτω, συγκατακαλυπτω. συναποκρυπτω. συγκρυπτω. συσκιαζω. περιστελλω.

Συγκαμνω.
Συγκαμν' αδελφῷ. Soph. El. 993.
Ηκω, κακοῖσι σοισι συγκαμνων,—Eur. Alc. 624.
SYN. Συναποκαμνω. συμμαχεω, συμπαθεω, συννοσεω, συμμοχθεω, συμπονεω, συνδιαταλαιπωρεω, συναμυνω. αμυνω. συσπουδαζω, συσπευδω, συναρηγω. συγκατεργαζομαι. συνεκκομιζω. συμπρασσω.

Συγκαρκινοομαι. Suid.
SYN. Καρκινοομαι. κοπιαω.

Συγκασιγνητη, Συγκασις
Ω συγκασιγνητη,—Eur. I. T. 800.
—Συγκασι κορα. Ib. Alc. 414.
SYN. Αδελφὴ, συναδελφη. κασιγνητη, συνομαιμων συγγονος.

Συγκαταβαινω.
Νῦν γαρ ακμαζει πειθὼ δολια
Συγκαταβῆναι,—Aesc. Ch 725.
Εγὼ δε σᾷ πλευρει συγκαταβαινω. Eur. Andr. 505.
SYN. Συνιξειμι. συνεπιτιθεμαι. αποκαταβαινω, επικαταβαινω, προσκαταβαινω. ανακειμαι συγκαθιημι

Συγκαταδαρθεω. Vid. Συγκαθευδω.
Αλλ' εξεσται προῖκ' αυτω ξυγκαταδαρθεῖν—Ar. Ecc. 609

Συγκαταζευγνυμι.
Οὕνεκ' ατη συγκατεζευκται κακῇ. Soph. Aj. 123.
SYN. Καταζευγνυμι, επιζευγνυμι.—διαμαχομαι.—καταυλιζομαι. καταστρατοπεδευω.

Συγκαταθνησκω.
—Αλλὰ τίς κοινῳ χαρις.
Ξυγκατθανόντι κατθανειν;—Eur. Hel. 1419.
SYN. Συνθνησκω, συναποθνησκω

Συγκαταιθω.
—Ο δη λελειπτο. συγκατηθομεν. Soph. An. 1216.
SYN. Συγκαιω, συμφλεγω, επικαιω, κατακαιω. συγκατακαιω.

Συγκαταινῶ
—Ης πατηρ λεχος
Θρεπτῷ δρακοντι συγκαταινεσει πικρὶν. Lyc. 1223.
SYN. Συνεπαινῶ, συναινεω, καταινεω, συνευδοκεω. συμψηφιζω. συγκατατιθεμαι, συμφωνῶ, αναδεχομαι, εγγυαομαι. συγκαταφερομαι, συγκατανευω.

Συγκατακειμαι.
Και ταυτας γαρ κοινας ποιῶ
Τοῖς ανδράσι ξυγκατακεισθαι. Ar. Eq. 612.
SYN. Παρακατακειμαι, παρακειμαι, επικειμαι, προσκειμαι, συναποκειμαι, συναιακειμαι. συγκειμαι, συγκατακλινομαι. συνανακλινομαι.

Συγκατακλειω. Vid. Συγκλειω.
Βυκτας δ' εν ασκῷ συγκατακλεισας βοὸς. Lyc. 738.

Συγκατακλινω, Συγκατακλινομαι.
Συγκατακλινεὶς,—Ar. A. 978
—Συγκατακλινομενη εγώ Ib. N. 49.
SYN. Συγκλινω, κατακλινω, συγκυπτω—κατακλινομαι, ανακειμαι, κατακειμαι, συγκατακειμαι.

Συγκατακτεινω. Συγκατάκτεμι.
—Συγκατακτὰς κελαινοις ξιφεσιν βοτά. Soph. Aj. 230.
SYN. Συγκατακαινω, συγκαινω, συναναιρεω, συγκατεργαζομαι, συσφαττω, συνδιαχειριζω. συμφονευω.

Συγκαταμιγνυμι. Vid. Συμμιγνυμι.
Ου παυσομαι τὰς χαριτας
Μυσαις συγκαταμιγνυς,
Ηδισαν συζυγιαν. Eur. Herc. f. 674.

Συγκαταμυω.
Πᾶσα δε συγκαταμυσε,—Ep. l. 1.

Συγκατανευω
Ομματι θρυπτομενῳ συγκατενευσα μενειν. Ib.

Συγκατασκαπτω.
Σύ τ', ὦ ταλαινα συγκατασκαπτῃ πολις. Ib. Ph. 901
SYN. Συγκαθαιρεω. συναιρεω, συγκαταβαλλω, συνδιαφθειρω.—συγκατερυσσω.

Συγκατασκαπτος.
Τῶν αυθομαιμων συγκατασκαπτην Πρυλιν. Lyc. 322.

Συγκατεργαζομαι.
Συ δε τεκνα τριγονα τεκομενος
Λυσσάδι συγκατειργασω μοιρᾷ. Eur. Herc. f. 1024.
SYN. Συγκατακτεινω.—συγκαμνω.

Συγκατευχομαι
Αλλ' ὧν ερῶ μεν, ταῦτα συγκατηυξαμην. Soph. An. 1338.
SYN. Συνευχομαι, ευχομαι, επιθυμεω.

Συγκατηρεφὴς. Vid. Συνηρεφης.
Στυγνον Σιβυλλης εσὶν οικητηριον,
Γρωνῳ βερεθρῳ συγκατηρεφὲς στεγης. Lyc 1280.

Συγκατοικεω. Vid. Συνοικεω.
Εσθῆτι—τῆς ὁ δυσφιλὴς
Γερων γεροντι συγκατῳκηκεν πονος, Soph. Oed. C. 1324.

Συγκατοικιζω.
Αφθογγα δ' αυταῖς συγκατοικιζειν δακη
Θηρων, ιν' ειχον μηδε προσφωνεῖν τινα. Eur. Hipp. 646.
SYN. Συνοικιζω, κατοικιζω, μετοικιζω, παρακατοικιζω.

Συγκατοικτιζω.
Τα δ' οἷα πασχω συγκατοικτιουμενη. Soph. Tr. 544.
SYN. Συνοικτιζω, συμπενθεω, συναλγεω: συγκλαιω.

Συγκειμαι. Vid. Συγκατακειμαι.
—Τῆδε συγκειται δολος. Eur. Rh. 215.

Συγκελευω.
Ουκ εων, η ξυγκελευων
Παιδ' αγειν θανουμενην; Ib. I. A. 892.
SYN. Συμπαρακαλεω, συμπαραινεω, συγκαταινεω.

Συγκεραννυμι. Συγκιρνάω Vid. Συμμιγνυμι.
Ουτω πολυφορῳ συγκεκραμμαι δαιμονι. Ar. Pl. 853.
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπωλιδες, Ib. Ecc. 837.

Συγκεραυνοω.
—Δρυινες συγκεραυνοῦσαι κλαδες, Eur. B. 1101.

Συγκλαιω. Vid. Συμπενθεω.
Αλλοτε μεν κλαιοντι, και εσυγνωμενῳ ομμα
Συγκλαιων, καῦθις συγγελοωντι γελων. Ep. l. 1.

Συγκλαω.
Και κλημαθ' ὑποθυ συγκλασασα τετταρα. Ar. Ecc. 1023.
SYN. Συνεπικλαω, συναράττω, συντριβω, συγκρεω, συνθραυω. αποθραυω.

Συγκλειω,

Συγκλειω, Συγκληΐζω.
Ζῆ και θανουσα ομμα συγκλεισει το σόν. Eur. Hec. 428.
Οι σε και Ερμιοναν δ᾽ ζυγιρᾷ εριδι συνεκλεισαν. Ib. Andr. 122.
SYN. Συγκατακλειω, εγκλειω, κατακλειω, εγκατακλειω, περικλειω, εναποκλειω, καθειργω, συγκαθειργω, εγκαθειργνυμι, συνειργω, κατακληΐζω, συγκατακληϊζω, καταμυω.

Συγκληρος
—Και συγκληρον ελθόντες χθονα. Eur. Hera. 32.
SYN. Συμμορος, συνθιασωτης, συγκοινωνος, μετοχος.

Συγκλητος.
Οτι συγκλητον τηνδε γεροντων
Πρὀθετο λεσχην
Κοινῳ κηρυγματι πεμψας. Soph. An. 165.

Συγκλινής.
Το συγκλινες επ᾽ Αιαντι. Ar. R 1329.

Συγκλινω. Vid. Συγκατακλινω.
Ουκ εςιν ἥτις τῷδε συγκλιθησεται Eur. Alc. 1100.

Συγκλονεω.
—Συνεκλονεον γαρ οἶςοί. Il. ν. 722.
SYN. Συνταρασσω, αναταρασσω, συγχεω, συσσειω, συντινασσω.

Συγκοιμαομαι. Vid Συγκαθευδω.
Ουδ᾽ η τεκῦσα, συν παιδὶ συγκοιμωμενη, Eur. Ph. 54.

Συγκοιμημα.
—Ω γενναια συγκοιμηματα. Ib Andr. 1273.
SYN. Συγκοιμησεις, συνυσια, ευνη—συγκοιτος.

Συγκοιτος.
—Τον δε συγκοιτον γλυκὺν παῦρον
Επι βλεφαροις ὕπνον αναλισκοισα. Pind. P. 9.
SYN. Ομευνέτις, συνευνος, συλλεκτρος, συγγαμος, συγκοιτις.

Συγκολλαω
Και μαρτυριας συνεκολλων. Ar. V. 1035.
SYN. Συναρμοζω, συνιςημι, συναλλαττω, συνδιαλλαττω, συμβιβαζω, συνοικειοω, προσαγω, συσκευαζω, συντιθημι, συναπτω.

Συγκολλητης.
—Ψευδῶν συγκολλητής. Ib. N. 445.
SYN. Συναρμοςης, συσκευαςης, συναλλακτης, συναγωγεύς, προσαγωγός. πλαςὴρ, πλαςης.

Συγκολλως.
Κρινω δέ τοι νιν ὥςε συγκολλως εχειν. Aesc. 540.

Και ταῦτ᾽ ελεξας παντα συγκολλως εμοί. Ib. Supp. 316.
SYN. Αρμοδιως, εναρμοςως, ἁρμοζοντως, προσηκοντως, επιτηδειως, ακολυθως, ομογνωμονως, ομολογως.

Συγκομιζω,—ομαι.
Ουτος σὲ φωνῶ, τόνδε τον νεκρὸν χεροῖν
Μη συγκομιζειν,—Soph. Aj. 1067.
SYN. Συγκατακομιζω, εκκομιζω, εκφορεω, κηδευω, συναγω, συμβασαζω, συμφορεω, αναφερω, συγκατακομιζω, συνεκκομιζω, συγκαμνω.

Συγκρασις.
Αλλ᾽ ἔςι τις συγκρασις, ὥς᾽ εχειν καλῶς. Eur. Fr.
SYN. Κρασις, ανακρασις, ευκρασια, συμμιξις, αναμιξις, επιμιξις, συγκερασμός.

Συγκροτεω.
Και ξυγκροτῦσιν ανδρες αυτ᾽ εκεῖθεν αυ. Ar. Eq. 469.
SYN. Συνεπικροτεω, συμπραττω, συνεχω, συναγω, συγκρεω, συμψοφεω, συμπαταγεω, συμπλαταγεω, κατακροτεω, παρακροτεω, συνδεω, επισυναγω, συνιςημι, συγκαθιςημι, συγχωνευω, συσχευαζω συλλεγω, συντιθεμαι, επαγγελλω, συγκαλεω, συνορινω. συνεπικουρεω.

Συγκροτος.
Και μὴν εισορῶ τόδε συγκροτον ζευγος—
Ψηφω θανατυ κατακεκριμενον Eur. Andr. 494.
SYN. Συμπηκτος, πηκτος, συνεςὼς, συζευκτος.

Συγκρουω.
Ο χορὸς δ᾽ ευθὺς τὼ χεῖρ᾽ ὡδὶ συγκρουσας
Είπεν, ιαυοῖ. Ar. K. 1061.
SYN. Συγκροτεω, συμπαταγεω, συμβαλλω, συναρασσω, προσαρασσω, καταρασσω, συμπατασσω, συμμιγνυμι, συρρηγνυμι, συναπτω, συμπλεκομαι, συναθροιζω, συγκυρω, συγχριμπτω.

Συγκρυπτω.
Σοφοὶ δε συγκρυπτεσιν οικειας βλαβας. Sent.
Φθανοις δ᾽ αν υκ αν τοῖσδε συγκρυπτων δεμας. Eur. Hera. 721.
SYN. Συνεπικρυπτω, κρυπτω, καλυπτω, συγκαλυπτω, συμπυκαζω.

Συγκυκαω. Vid. Συμμιγνυμι.
Ξυνεκυκα την Ελλαδα. Ar. A. 530.

Συγκυναγός.
Συνθακε, συγκυναγε,—Eur. Hipp. 1093.
SYN. Συγκυνηγετης, συγκυνηγέτις, συνθηρος, συνθηρωτης.

Συγκυπτω.
Τῦτα δ᾽ ως ἓν εςι συγκεκυφός. Ar. Eq. 850.
SYN. Συμπαρακυπτω, συγκλινω, συγκατα-

κλινω,

κλίνω, εγκυπ]ω, κατακυπ]ω, ὑποκύπ]ω. δμότοιω, συμπνεω. συνεχομαι.

Συγκυρω.

Μητως συγκυρσειαν ὁδῷ ενι μωνυχες ἱπποι. Il. ψ. 435.

SYN. Συγκυρεω, αντικυρω, εγκυρω, εγκυρεω, επικυρω, εντυγχανω, συντυγχανω, επιτυγχανω, προσκρεω, συγκρεω, εμπιπ]ω, συμβαινω.

Συγκωμαζω.

Ενθα συγκωμαξατε—Pind. Ol. 11.

SYN. Επικωμαζω, συγχορευω. συμποσιαζω, συνεσιχομαι, μεταδαινυμαι.

Συγκωμος.

Συγκωμε, νυκ]οπεριπλανητε.—Ar. A 263.

SYN. Συγκωμαστὴς, συγχορευτὴς, συνδειπνος, συμποτης, συνομιλος, συμπαικτωρ.

Συγχαιρω.

—Καὶ σοι ξυγχαιρομεν ἡμεῖς. Ib. Eq. 1330.

SYN. Συνευφραινομαι, συνηδομαι, επιγηθεω, επιχαιρω, ευχαριστεω.

Συγχειμαζω. Συγχειμαζομαι.

—Και ταῦτα συνεχειμαζετο. Ib. Pl. 848.

SYN. Συνδιαχειμαζω.

Συγχεω

Μή μοι συγχει θυμὸν οδυρομενος και αχευων. Il. ι. 208.

Αψ' αὖτις συνεχευε ποσὶν και χερσίν,—Il. ο: 364.

SYN. Συγχυνω, συντριβω, καταχευω, περιχεω, συμμιγνυμι, συγκυκαω, συνταρασσω, καταβαλλω, αφανιζω.

Συγχορδια.

Πολὺς δε Φρὺξ τριγωνος αντισπαστά τε

Λυδης εφυμνεῖ πηκ]ιδος συγχορδια. Soph. Fr.

Συγχορευω.

Σὺ δε, Μῦσα, συγχορευε. Anac. 172. 11.

SYN. Συναναχορευω, παραχορευω. συνορχεομαι, συμπηδαω.

Συγχορτος.

Συγχορτοί τ' Ομολας εναυλοι Eur. Her. f. 371.

Συγχορτος Μινυαις—Orph. 191.

SYN. Ομορος, συγχωρος, πλησιοχωρος, συγγειτων, συνοπαδὸς.

Συγχυνω, Συγχυω. Vid. Συγχεω.

—Ηνια δέ σφι Συγχυτο—Il. π. 470.

Συγχυσις.

Πικρὰν δε συγχυσιν βια Φρυγῶν πολει. Eur. Andr. 291.

SYN. Κυκεια, κυκημα, συνταραξις, ταραχὴ, αταξια. συγκρασις. διατροπή.

Συγχωμα.

Καν παραδοισι λιθων συγχωματα—Sibyl. l. 1.

SYN. Ογκος, σωρὸς, χῶμα.

Συγχωννυμι.

Κῦμα δε ποντε τραχῦ ροθιω

Συγχωσειεν—Aes. Pr. 1028.

SYN. Συγκαλυπ]ω.

Συγχωρεω.

Γυναῖκα γαρ χρῆν παντα συγχωρεῖν ποσει. Eur. El. 1052.

SYN. Ομολογεω, συγγινωσκω, επιχωρεω, παραχωρεω, ὑπειχω, μεθιημι, συμφωνῶ, συμφρονεω, συμφημι, συνευδοκεω, χαριζομαι, εφιημι, επιτρεπω.

Συγχωρητεον.

—Ημῖν δ' υχι συγχωρητέα. Soph. Oed. C. 1491.

Συζαω.

Λεοντι συζῆν, η γυναικὶ συμβιεν. Sent.

SYN. Συμβιοω, συγκαταβιοω, συνδιαιταομαι. συνδιατριβω, συσσιτεω, ὁμοσιτεω, συνδιαγω, συγκαταζαω.

Συζευγνυμι, Συζευγνυω.

Στερρόν τε τον εμὸν δαιμον', ὧ συνεζυγην. Eur. Andr 98.

SYN. Συναπ]ω. συναγω, συντιθημι, συγκολλαω. συνδυαζω συνοικιζω. συνεριζω.

Συζοφοω.

—Οτ'—εκ ζάθεε ποτε

Συνεζοφωθη ποντος,—Ep. l. 1.

Συζυγια.

Σοζυγιη πτερυγων—Ep.

SYN. Συζευξις, συναφὴ, συναψις, συναρμογὴ, συναξις, συμπλοκὴ, συνδεσμος, οικειοτης, ὁμοζυγια, επιγαμια, συγγαμια, συγγενεια, συναυλια.

EPITH. Αλυτος.

Συζυγος.

—Αρά μοι σ]ενειν παρα

Τοιᾶσδ' αμαρτανοντι συζυγε σεθεν; Eur. Alc. 344.

SYN. Συζυξ. ὁμοζύξ. ὁμοζυγος. συνδεσμὸς, συγγαμος —παρισος.

Συζωμα.

Τι σοι περαινει μηχανὴ συζωματων; Aesc. Supp. 471.

SYN. Ζωνη. ζῶμα.

Συζωννυμι.

Κἆτα ξαινειν συζωσαμενὸς. Ar. L. 536.

SYN Αναζωννυμι. διαζωννυμι. παραζωννυμι.

Συηνη.

—Και μεχρι βαθυκρημνοιο Συηνης. Dion. 244.

Συκαζω.
—Τρυγῶσι ταῖς γλωτ-
ταισι, συκαζυσί τε Ar. Av. 1698.
SYN. Συκολογεω, αποσυκαζω —συκοφαντεω, δοκιμαζω, επηρεαζω.

Συκεη. Συκῆ.
Συκεας τεσσαρακοντα—Od. ω. 340.
Συκαί τε γλυκεραί,—Ib. η. 116.
EPITH. Αγρια, ευκαρπος, ἡδυτόκος, ἡμερος, σκιοειδης, διφορος.
Συκην μελαιναν, αμπελυ κασιγνητην. Ath. 2.

Συκιδιον, Συκιον.
Και τα νεα, συκιδια. Ar. Pa. 597.
Και συκιον χλοανοντα τον εν φυλλοις πεδοκοιταν, Ep. l. 6.

Συκιζω.
Βρωματά μοι χαιρων συκίζομενων προεθηκας. Ep. l. 2.

Συκινος.
Συκινον ευρησεις αρτιγλυφὲς ξοανον. Theoc. Ep. 4. 2.
—Μη παριων τις
Ειποι, συκινοι ανδρες,—Ib 10. 45.
SYN.—Ευθραυστος, ασθενὴς, χαυνος, ανωφελης, αχρεῖος —συκοφαντης.

Συκις.
—Νεα μοσχιδια συκιδων. Ar. A. 997.
SYN. Συκον.—σῦκον.

Συκολογεω Vid. Συκαζω
Αλλα συκολογῦντες. Ib. Pa. 1347.

Σῦκον Vid. Συκη.
—Σῦκον δ' επὶ συκῳ. Od. η. 121.
SYN —Συκωμα, συκωσις.
EPITH Γεραιοφλοιον, ρυτιδοφλοιον, μελιχρὸν, μελινδὲς, επομφαλιον.
Σῦκα φιλ' ορνιθεσσι φυτευειν ουκ εθελυσι. Ath.

Συκοπεδιλος.
Πλην Δωροῖ συκοπεδιλε. Ar. Eq. 526.

Συκοφαντεω.
Νεανιας ων, συκοφαντεῖς τυς ξενυς; Ib. Av. 1434.
SYN. Συκαζω, επηρεαζω, λοιδορεω, ὑποκρινομαι, ονειδιζω. φιλονεικεω. ενδεικνυμι.

Συκοφαντης, Συκοφαστος, Συκοφαντρια.
Αλλ' υκ ενεςι συκοφαντυ δηγματος. Ib. Pl. 886.
Ην αρα νικησαι συκοφαστυς αδικως. Suid.
—Και συ συκοφαντρια. Ib. 971.
SYN. Συκαςὴς, συκινος, συκοβιος, συκωρὸς, συκολόγος, διαβολος, βλασφημος, φιλεγκλημων, κακοπραγμων, αλιτηριος, μηνυτὴς, δυσχομυθος, ενδεικτης, ψευδηγόρος,—συκαςρια.

Ο συκοφαντης υ δικαιως τύγχανει (?)
Εν τοῖσι μοχθηροῖσιν εςι κειμενος.
Εδει γαρ ὅςις χρηςὸς ἦν, ἡδύς τ' ανὴρ. Ath.

Συκοφαντια.
Ως ὖτος ηδη κακιας και συκοφαντιας πνεῖ. Ib. Eq 435.
SYN. Συκοφαντημα, εγκλημα, διαβολη, λεσχηνεια

Συκχὶς, al. Συγχὶς, al. Συκχος, (ὑποδημα)
—Και μονοπελμον Συκχίδα—Ep. Suid.

Συλαω. Συλευω.
Αυτὰρ ὁ συλα πῶμα φαρετρης—Il. δ. 116.
—Επειτα δε τευχε' εσυλα. Ib. ε 164.
Τον μεν αρ' Ιδομενῆος εσυλευον θεραποντες. Ib. 48.
SYN. Συλεω, σκυλαω, σκυλευω, αποσυλαω, περισυλαω, συλαγωγεω, αιχμαλωτευω, λαφυραγωγεω, απογυμνοω, αποςερεω, αφαιρεω, εκσκευαζομαι, ερημοω, περικοπτω.

Συλητωρ, Συλητειρα.
Ου γαρ ξενυμαι τυς θεῶν συλητορας. Aesc. Supp. 934
Δορκαν—συλητειραν αγρωςᾶν, Eur. Herc. f. 377.
SYN. Συλητὴς, συλαγωγὸς, επαρηφόρος, ληϊςὺς.—συλητρια, ληςρίς.

Συλλαβη.
Τον μη λεγοντα τῶν δεοντων μηδὲ ἓν,
Μακρὸν νομιζε, κἂν δυ' ειπῃ συλλαβάς. Phile.
—Ζωνας τε, συλλαβὰς πεπλων. Aesc. Supp. 466.

Συλλαμβανω.
—Ει μοι ξυλλαβῃ, χαροιμεν ἂν. Eur. I. 331.
Ξυλλαμβαν' αυτῦ το ςομα. Ar. A. 9.
Ξυλλαβετε τῦτον—Soph. Ph. 1031.
SYN. Συνεπιλαμβανω, συναπολαμβανω, συμπαραλαμβανω. συναντιλαμβανομαι, συμπεριλαμβανω, διαλαμβανω, επιλαμβανω, καταλαμβανω, περιλαμβανω, λαμβανω, συμμαρπτω, συμπλεκομαι, συναλισκω. περιςελλω συλλεγω. επινοεω. κυισκω, συγκαμνω, συκαμυνω, συμβοηθεω.

Συλλαμπω.
Συλλαμψας' ακτὶς πατρί. Synes. 5.

Συλλαφυσσω.
Τα παντα πατρας συλλαφυξαντες παλῃ. Lyc. 1267.
SYN. Συναναλισκω, συνεξαιρεω, συμπορθεω.

Συλλεγω. Συλλεγομαι
Τρωων δ' ὃς κτεατεσσιν ὑπερφιαλως ανιαζει,
Συλλεξας, λαοῖσι δοτω καταδημοβορῆσαι Il. σ. 301.

Αυψ' εθελοντῆρας συλλεξομαι—Od. ς. 292.
Αργαλεοιν χερσῖν ξυλλεγεται βιοτον. Solon.
SYN. Επισυλλεγω. συλλαμβανω. συμβαλλομαι, συγκομιζομαι, συναθροιζω. συλλοχαω. συναγω, συναγειρω. συνεpανιζω, συγκροτεω. συναιρεω αναλεγομαι

Συλλεκτρες. Vid Συγγαμος.
Ηρα παμβασιλεια, Διὸς συλλεκτρε μακαιρα. Orph. H.

Συλλεξις.
—Συλλεξιν συχνήν. Ath. 6.
SYN. Συλλογὴ, αθροισμα.

Συλληβδην.
Εν δε δικαιοσυνῃ συλληβδην πᾶσ' αρετή 'στι. Theog. 147.
SYN. Συντομως, συλληπτικῶς, αθροως. απλῶς, συνελόντι. κεφαλαιωδως, ὅλως. συνοχαδὴν. συμπληγδην.

Συλληπτωρ.
Συ δ' ἡμῖν τῶδε συλληπτωρ γενε. Eur. Or. 1235.
SYN. Συνεργος, συναρωγὸς, συμμαχος. συνεπαδὸς, συμβοηθος, αλεξητήρ.

Συλλογος.
Συλλογου πολεως ακυσας,—Ib. 728.
SYN. Συνοδος, ὁμιλια, ὁμηγυρις. πανηγυρις, συγκλησια. εκκλησια, συνεδρια συνεδριον. συμβασις αθροισις.

Συλυσσαω.
Και συνελυσσηθη χεὶρ ανέρι—Ep. I 4.

Συλλυω.
Ξυλλυε μητρὸς δεσμά.—Eur. Andr. 723.
Μητε συλλυειν τινά. Aesc. Ch 292.
SYN. Συνδιαλυω, διαλυω, λυω, χωριζω.—συγχωρεω, συγκλυω, μεταγω, συμβαινω, συναλλασσω.

Συλονυξ.
Και τυς συλονυχας σλονυχας. Suid.

Συμβαινω.
Ου γαρ αν ξυμβαιμεν αλλως,—Eur. Ph. 603.
SYN. Συγχωρεω, συμφωνεω, συμπραττω, συγγινομαι, συνειμι, ανηκω, εντυγχανω, συντιθεμαι, συνομιλῶ. προσομιλῶ, εξομοιυμαι, συνερχομαι, συμφωνεω, συμβαλλω, συλλυω.

Συμβακχευω.
—Πᾶν δὲ συνεβακχευσ' ορος—Eur. B. 725.

Συμβακχος. Συμβακχη.
—Ω συμβακχε Κασανδρα,—Ib. Tro. 500.
Νυκτιπολοις αμα συμβακχαις. Ib. I. 717.

Συμβαλλω.
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον ὄβριμον ὕδωρ. Il. δ. 453.
Συμβαλον αμφὶ νεκυι κατατεθνειῶτι μαχεσθαι Il. π. 565.
SYN. Συμπαραβαλλω, συλλεγω, συμφερω, συνεισφερω, συναγω, συναπτω. παραβαλλω, συντατιω, συγκρινω. διακρινω, νοεω, συμποριζομαι, συγκρεκω, συμβαινω. μεταδιδωμι, συντεκμαιρομαι, συμβολεω λοιδορεω.

Συμβασις
—Δος δε ξυμβασιν τεκνοις. Eur. Ph. 85.
SYN. Συνημοσυνη, συνθεσια. συμβολαιον, συμφωνον, συμβιβασις. ἁρμονια, ρητρα. ὁμολογια. συστασις. διαθηκη, συλλογος. συμβολὴ, συμμορια, συντυχία. καταλλαγὴ ειρηνη.

Συμβιοτευω.
Ει γαρ καὶ μεροπεσσι χαμερπέσι συμβιοτευσας. Ep.

Συμβλης.
Ξυμβλῆτες πιπτεσιν επ' αλληλαισιν ιῦσαι Orph. 683.

Συμβολαιον.
Ως κκέτ' οντος γαρ τα συμβολαιά σε
Προς τας παρυσας ξυμφορας εφαινετο. Soph. Ph. 905.
SYN. Συμβολον, σημεῖον. συνθηκη, συναλλαγμα, αλλαγὴ, αμοιβὴ, συμβασις. γραμματειον.

Συμβολατευω.
Ταῦτα δή με συμβολατευειν εφη Ath. 9.

Συμβολεω.
Ξυμβολεῖ φερων φεροντι. Aesc. S. T. 358.
SYN. Συναντaω, ανταω, αντομαι, προσερχομαι, συντυγχανω, επιγινομαι, συμβαλλω.

Συμβολὴ.
Ταλας εγὼ τῆς εν μαχῃ
Νῦν ξυμβολῆς βαρειας. Ar. A. 1208.
SYN. Συντιβολεια, εφαρμογὴ, συμβασις, συγκρυσις, συμπλοκὴ, συρραξις—στοχασμὸς, εικασμα—αντιβολή. μαχη.

Συμβολον. Συμβολος.
Αισχρα κακοῖς εργοις συμβολα θηκαμενοι Theog 1146.
Θησευσιν νικης συμβολον Ισθμιάδος. Call. Fr.
—Ενοδιης τε συμβολης Aesc. Pr. 486.
SYN. Συμβολαιον, σημεῖον. τερας, συνθημα, ερανος. μετρον. κυβος—οιωνισμα. μαντευμα.—συμβολή—συμβασις.

Συμβυλευω, Συμβυλευομαι.
Ταῦτα μαθών, αγαθοῖσιν ὁμιλεε, καὶ ποτε εσσεαι
Ευ συμβυλευειν τοῖσι φιλοισιν εμέ. Theog. 38.
SYN. Συμφραζομαι, συμμητιαομαι, γνωμοδοτῶ, συσκεπτομαι, συνδιασκεπτομαι, εισηγεομαι, καταλογυμαι. συμπαραινεω, συμφημὶ, νομιζω, βυλευω, βυλευομαι.

Συμβυλια

Συμβυλια.
Ιερὸν αληθῶς εϛιν ἡ συμβυλια. Sent.
SYN. Συμβυλὴ. συμβυλιον, συμβυλευσις, πρϐυλευσις, συμβυλευμα, διασκεψις, βυλή.
Συμβυλος.
Συ δ' ηγριωσαι, κὔτε συμβυλον δεχῃ. Soph. Ph. 1359.
SYN. Συμφραδμων. βυλευτὴς. επικριτὴς, δοκιμαςὴς, συνιςωρ, συμμηςωρ. συγγνωςὴς, συμπρακτωρ, εισηγητὴς, καθηγητὴς. παραινετης. συνεδρος.
Συμβυω
—Οι δε προς τοῖς τειχιοις
Ξυμβεβυσμενοι πυκνὸν, νευοντες εις την γην, Ar. V. 1105.
EXP. Πυκνωσαντες ἑαυτὺς, και καμψαντες δια το γῆρας.
Συμμανθανω.
Κὐδεὶς επιςαταί με συμμαθεῖν τοπος. Soph. Aj 879.
SYN. Διδασκω, συμπαιδευω, συγγινωσκω, συνδαιω. συμφοιταω.
Συμμαρπτω Vid Συλλαμβανω.
Συμμαρψας δονακας,—Il. x. 467.
Συμμαρτυς.
Ξυμμαρτυρας ὑμμ' επικτῶμαι. Soph. An. 858.
SYN. Μαρτυς. συμιςωρ.
Συμμαρτυρεω, Συμμαρτυρεομαι.
Συμμαρτυρησεις ὡς αμεμπτος ἦν γυνή. Eur I.A. 1158.
SYN. Συνεπιμαρτυρεω, επιμαρτυρεω, προσμαρτυρεω, συνεπαινεω.
Συμμαχεω.
Οδ' ὡς εοικε τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ. Soph. An. 751.
SYN. Συνεκμαχεω, συμπολεμεω, συμπαραςατεω, συμμαχομαι. συγκαμνω, συνιςαμαι, προιςαμαι, συνεξεταζομαι, ὑπαρχω, συμβοηθεω, συναμυνω, συνεπικυρεω, συναιχμαζω, συναγωνιζομαι, συναθλεω, συναμιλλαομαι, συνεκπολεμεω.
Συμμαχια.
Οςις ἐμὰν συμμαχιαν ατιζει Eur. Rh. 252.
SYN. Ὁμομαχια, ὁμαιχμια, φιλια, κοινωνια. αμυνὴ, αρηξις.
Συμμαχικὸς.
Το συμμαχικὸν αὖ τὔτ'. ὅτ' εσκοπυμεθα. Ar. Ecc. 193.
Συμμαχος.
Δικαια δρασας συμμαχυ τευξῃ Θεῦ. Sent.
Δεῖ σ' αὖ γενεσθαι τῷδε τ' ανδρὶ ξυμμαχον. Soph. Tr. 1191.
SYN. Συναιχμος, ὁμαιχμος. συςρατιωτὴς, ὁμαςπις, συνασπιςὴς, συναθλος. συναγωνιςὴς, συμβυλος, συμπρακτωρ, συνεριθος, συμπαραςης, συνεργος, αλεξητὴς, συλληπτωρ.
Συμμετιχω, Συμμετισχω.
Ξυμμετασχετω χορων. Eur. B. 63.
Και ξυμμετισχω και φερω της αιτιας. Soph. An. 543.
SYN. Συμμεριζομαι. συμμοιραομαι, μετεχω, συμπροσειμι, συμπροσεχω.
Συμμετρεω.
Και τῷ μακρῷ γε συμμετρυμενος χρονῳ. Ib. Oed. T. 982.
SYN. Συμπαρατεινω, συμπαρεκτεινω, συνεξεταζω.
Συμμεταβαλλω.
Χρωμασι και πεταλοις συμμεταβαλλε τυχας. Ep. 1 4.
Συμμεταπιπτω. Vid. Συμπιπτω.
Τῷ μεταβαλλομενῳ συμμεταπιπτε θροῳ. Ib.
Συμμετρὸς.
—Συμμετρος γαρ ὡς κλυειν. Ib. 84.
Τῷδε τ' ανδρι συμμετρος Ib. 1132.
SYN. Παραπλησιος. ισος, ὁμηλιξ. συνῳδος, συμφορος, συντομος, επιτηδειος.
Συμμηςωρ.
Τοσσοι αρ' Αισωνιδῃ συμμηςορες ηγερεθοντο. Ap. 1. 228.
SYN. Μηςωρ, συμβυλος, ηγεμων.
Συμμητιαομαι. Vid. Συμβυλευω.
—Αυτοὶ γαρ καλλιον συμμητιαασθαι. Il. x. 197.
Συμμιγνυμι. Συμμισγω, Συμμισγομαι.
—Συν δε σοι βαρεῖαι χεῖρες εμιχθεν. Il. ψ. 687.
Κυρνε, φιλυς κατὰ παντας επιςρεφε ποικίλον ἦθος,
Οργὴν συμμισγων ἥντιν' ἑκαςος εχει. Theog. 214.
SYN. Συμπαραμιγνυμι, συγκαταμιγνυμι, συναναμιγνυμι. αναμιγνυμι, συγκεραννυω, συνανακεραννυμι. συγκεραννυμι, συγκυκαω, συγκιρναω, συνανακιρναω, εγκιρνημι, συμφυρω, συναναφυρω, συλλειβω, συνταρασσω, συναπτω, συμβαλλω, συντυγχανω, συμπηγνυμι.
Συμμιγδην. Vid. Τριγωνιζω.
Συμμιγὴς, Συμμικτος.
Εκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκηματα. Soph. Tr. 775.
Γῆ, παντων μητηρ καρπὸν συμμικτον ενεικη. Hes. ε. 561.
SYN. Μικτὸς, επιμικτος, συμπλεκὴς, συμφυρτος.
Συμμολπος. Vid. Συμφωνος.
Ουδέν σ' ἁ φορμιγξ ἁ Φοιβυ
Συμμολπος τοξων ρυσαιτ' αν. Eur. I. 165.

Συμμορια. Vid. Συνοδος.
—Και νεκυων ηλθ' επι συμμοριην. Ep. I. 2.
Συμμοχθεω. Vid. Συγκαμνω.
—Ει σε συμμοχθουντ' εμοι Κτενω.—Eur. I. T. 690.
Συμμυω.
—Συν δ' ελκεα παντα μεμυκεν. Il. ω. 420.
SYN. Συγκλειομαι—επιμυω, καταμυω.
Συμπαθης.
Νευρα ταθεντα
Η φυσις αλληλοις θηκατο συμπαθεα. Ep. I. 1.
Συμπαθεια.
—Το δ' εις παιδων εκλασε συμπαθιην. Ib I. 4.
Συμπαιζω.
Πολλαι συμπαισδεν δε κοραι ταν νυκτα καλευνται. Theoc. 11. 77.
SYN. Συναθυρω. προσαθυρω, συντεχναζομαι, συνυποκρινομαι, συγκωμαζω, συγχαιρω, συμπανεργεω.
Συμπαιστωρ. (Vid. Ωραι) Συμπαιστωρ. Συμπαιστρια.
—Χιμαρον συμπαιστορα μητρος. Ep. I. 6.
—Και μαλ' ευπροσωπε Συμπαιστριας, Ar. R. 414.
SYN. Συμπαιστης, συμπανεργων, συλληρων, συμφλυαρος, λεσχηνευτης, συνομιλος, συμφοιτητης. ὁμοτροφος.
Συμπαιω.
Μετωπα συμπαισι Βαρκαιοις οχοις. Soph El. 729.
SYN. Επιπαιω, εισπαιω, πλαιω, επαγω, προσβαλλω, προσκρουω, συγκρουω.
Συμπαραινεω.
Τον ιερον χορον δικαιον
Εστι χρηστα τῃ πολει
Συμπαραινειν και διδασκειν,—Ar. R 699.
SYN. Συμπαρακαλεω, συμβουλευω, συνορμαω, συγκελευω, συμπειθω.
Συμπαραμιγνυω. Vid. Συμμιγνυμι.
Συμπαραμιγνυων οπον. Ib. Pl. 719.
Συμπαραμιμνω, Συμπαραμενω.
Ατυχουντι συμπαραμενειν,—Menand.
SYN. Συμπαραγινομαι, συμπαρισαμαι, συμπαρειμι, συνομαρτεω, επιμενω, παραμενω.
Συμπαραστατεω, Συμπαριστημι.
Εκοντ' εκοντι Ζηνι συμπαραστατειν. Aesc.Pr.218.
Ει συ τῃ μη ξυμπαραστησεις φρενι. Soph. Oed. 1405.
SYN. Συμμαχεω, συμπειθομαι, συνεχω, συγκλυω.
Συμπαραστατης. Vid Συμμαχος.
——το γαρ
Νοσουν ποθει σε ξυμπαραστατην λαβειν. Soph.Ph. 685.

Σ Υ

Συμπαρισαμαι.
Απαντι δαιμων ανδρι συμπαρισταται
Ευθυς γενομενῳ μυσταγωγος του βιου. Menand.
Συμπας.
—Οσ' ου συμπαντες οἱ αλλοι. Il. χ. 380.
SYN. Συναπας, απας.
Συμπατασσω.
Και συμπαταξαντες μεσον παντα στρατον. Eur. Supp. 699.
SYN. Συγκρουω, συμπαιω, συμπλησσω, συγκροτεω, συμπαταγεω.
Συμπεμπω.
Πτεροεντα νεον συμπεμψον ὑμνον, Pind. Isth. 5.
SYN Συμπαραπεμπω, συνιημι. συνεκπεμπω.
Συμπενθεω.
Κεραεσθε, συμπενθησατε,—Eur. Herc. f. 1390.
SYN. Συγκλαιω, συνδακρυω, συνολοφυρομαι, συνθρηνεω. προσανακλαιω, συγκατοικτιζω, συναδυρομαι, συνεπιθρηνεω. συνοδυρομαι, συνεπιστενω. συναλγεω.
Συμπεραινω.
—Κλειθρα συμπεραινοντες μοχλοις. Ib. Or. 1589.
Και ξυμπεραναι φροντιδα,—Ib. M. 341.
SYN. Συμπεραω. συνδεω, συγκλειω, συντελεω, συγκομιζω, συγκαμνω, συνδιαπεραινω.
Συμπηγνυμι.
Ως δ' οτ' οπος γαλα λευκον επειγομενος συνεπηξεν. Il. ε 902.
—Παρ' οικτρας τασδε συμπηξας ταφον. Eur. Supp. 938.
SYN. Συμπησσω, καταπηγνυω, συγγομφοω, συναπτω, συναρμοζω, συμμιγνυμι, συναγω, συναθροιζω, συμπιλεω.
Συμπηδαω
Καγω ξυνεπηδησα—Eur. B. 728. (mallem ανεπηδησα.)
Συμπηκτος.
Και πλαισια ξυμπηκτα πλινθευουσι γε. Ar. R. 812.
Συμπινω.
Εαν μεθ' ἡμων ξυμπιῃς εκ κραιπαλης. Ib. A. 276.
SYN. Συμποσιαζω—εμπινω.
Συμπιπτω, Συμπιτνεω.
Συν ρ' επεσον, λειουσιν εοικοτες ωμοφαγοισιν. Il. η 256.
Θυελλα σειει δωμα, συμπιπτει στεγη. Eur. Her. f 905.
—Βοᾳ δε ποντιος κλυδων συμπιτνων,—Aesc. Pr. 431.
SYN. Καταπιπτω, συγκρουω, εμπιπτω, εμβαλλω, συνεπιβαλλω, παραπιπτω, συντυγχανω, συγγινομαι

συγγινομαι, συνερχομαι, καταντaω, συνολισθεω, ὁμοδρομῶ, ανηκω, συμπαραγγελλω, συμπροσπιπτω, συμμεταπιπτω, συνεκπιπτω, συμφερομαι.

Συμπλασσω.
Γαιης γαρ συμπλασσε περικλυτος Αμφιγυηεις
Παρθενῳ αιδοιῃ ικελον,—Hes. Ϟ. 571.
SYN. Συντεχναζομαι, συμμηχαναομαι, συνυποκρινομαι, συναναπλασσω, επιπλασσω, διαπλασσω.

Συμπλαταγεω. Vid. Συγκροτεω.
Χερσί τε συμπλαταγησεν,—Il. ψ. 102.

Συμπλεκτειρα. Vid. Περσεφονη.

Συμπλοκος. Vid. Φιλοδεσπτος.

Συμπλεκω, Συμπλεκομαι.
—Συμπλακεντα τῇ Σκυθων ερημια. Ar. A. 704.
Απορῳ γε τῳδε συμπεπλεγμεθα ξενῳ. Eur. B. 799.
SYN. Συγκαταπλεκω, εμπλεκω, συμπροσπλεκω, συναναπλεκω, συνειρω, συναρμοττω, συνδεω, συμπτισσω, καταπτυσσω, συγκαταπτυσσω.—συγγινομαι, συνομιλεω.

Συμπλεω, Συμπλωμι.
Ουτος δε συμπλεῖ τῶν εμῶν μοχθων χαριν. Ib. I. T. 600.
Συμπλεῖν δε τοῖς φιλοισιν δυστυχοῦσιν—Ib. Her. f. 1225.
—Συνεπλω δ' αχρι και ες αϊδην. Ep. l. 1.
SYN. Συμπαραπλεω, συνεκπλεω—συμπονεω.

Συμπληγὰς, Συμπληγαδες.
Αξενον ὑγραν εκπερασαι
Ποντιαν Συμπληγαδα. Eur. Andr. 795.
—Κυανεας Συμπληγαδας Ib. M. 2.
SYN. Συνδρομαδες, συνορμαδες.—
Κυανεας οψεσθε δυω ἁλὸς εν ξυνοχῇσι·
Ταων ε τινα φημὶ διαμπερὲς εξαλεασθαι·
Ου γάρ τε ριζῃσιν ερηρεινται νεατῃσιν
Αλλὰ θαμὰ ξυνιασιν εναντιαι αλληλῃσιν
Εις ἓν, ὑπερθε δε πολλὸν ἁλὸς κορθυεται ὕδωρ
Βρασσομενον. στρηνὲς δε περὶ στυφελῇ βρεμει ακτῇ. Ap.
Ποντε δισσας συγχωρουσας πετρας. Eur.
Κυανεας ὅθι μῦθος αναιδεας εν ἁλὶ πετρας
Πλαζομενας, καταχηδὸν επ' αλληλῃσι φερεσθαι. Dion.
Ου γαρ οἱ εξυπαλυξεις οϊζυροιο πονοιο
Αλλα κατηρυμεναι ανεμων αρσησιν αελλαις
Συμβλῆτες πιπτουσιν επ' αλληλαισιν ισαι. κ. λ. Orph. 685.

Συμπληγδην.
Θῆρε δυω χειρεσσιν απρὶξ ἁπαλαῖσιν εχοντα
Συμπληγδην.—Theoc. 24. 55.
SYN. Συλληβδην, επιλιγδην, συμφυρτως.

Συμπλους, Συμπλοος.
Συμπλουν εμαυτὸν τῦ παθους ποιουμενη. Soph. An. 547.
—Κὴν νηυσὶν συμπλοον ηγαγετο. Ep. l. 1.
SYN. Συνναυτης. κοινωνὸς, μετοχος.

Συμπνοος. Vid. Αοιδος. App.

Συμποδιζω. Ar. R. 1560.
SYN. Συμποδοδεσμεω, εμποδιζω, συνειργω.

Συμποιεω,
Ινα συμποιῶ—Ib. Th. 164.

Συμποιμαινω.
Συν δ' εποιμαινοντο χαρᾷ—Eur. Alc. 578.

Συμπονεω.
Συ γαρ συμπονεῖς εμοὶ πονους. Eur. Or. 1229.
SYN. Συνεκπονεω, συνεπιπονεω, συγκαμνω, συγκοπιαζω, συναπεργαζομαι, συνεργαζομαι.—ὑπομενω.

Συμπονηρευομαι.
Οταν γαρ αυτοὶ ξυμπονηρευωμεθα
Ταῖσιν γυναιξὶ, και διδασκωμεν τρυφᾶν. Ar. L. 408.
SYN. Συνδιαφθειρομαι. συγκακουργεω. συντεχναζομαι. συναδικεω.

Συμπορευομαι, Συμπορευομαι
—Συμπορευσομαι δ' εγώ. Eur. I. T. 1488.
SYN. Συνερχομαι, συνομαρτεω.

Συμπορθεω.
—Ος σῷ πατρὶ συνεπορθει Φρυγας. Ib. Or. 836.
SYN. Συγκαταβαλλω. συνολλυμι, προσμαχομαι. συμφθειρω, συγκαταλυω.

Συμποσιον.
Ησυχιαν δε φιλεῖ συμποσιον. Pind. N. 2.
Εχθαιρουσι δε παντες. αναγκαιη δ' επιμιξις
Ανδρος τοιουτου συμποσιῳ τελεθει. Theog. 298.
SYN Συνεστια, συνδειπνον, δαῖς.—συσσιτιον.

Συμποτης. Vid. Συνδαιτωρ.
Εν τῳδε προς τους συμποτας θωρηξομαι. Ar. A. 1134.

Συμποτικὸς.
Συμποτικὰ τα πραγματα. Ib. 1140.
SYN. Συμποσιαστικὸς, συμποτης.

Συμπρακτωρ.
—Ουδε συμπρακτωρ ὁδοῦ. Soph. Oed T. 116.
SYN. Συλληπτωρ, συνεργατης, συμμαχος, ακολουθος.

Συμπρασσω.
Τα δ' αλλα και ξυμπρασσε· Ib. Aj. 1413.
SYN. Συγκαταπρασσω, συνυπουργεω, συνεργεω, συνερδω, συνδραω, συμποιεω, συνεργαζομαι, συγκαμνω, συλλαμβανω, επικουρεω, συν-

συνιςαμαι, συμφερω, συμφροτεω, συγκροτεω, συνομνυμι, συνδιαπρασσω, πρασσω.

Συμπρεπης.

Τυχη γυναικων ταυτα συμπρεπη πελει. Aesc. Supp. 467.

SYN. Ευπρεπης. πρεπων. συμφορος.

Συμπροξενεω.

Συμπροξενησον, ὡς τυχω μαντευματων. Eur. Hel. 145.

SYN. Συμπροθυμεομαι, συμπρασσω, συμβαλλω. προξενεω.

Συμπροπεμπω.

Ιακχε,—συμπροπεμπέ με. Ar R. 404.

SYN. Συνακολουθεω, συνομαρτω, παραπεμπομαι, συναγω, συμπεμπω.

Συμπροχεω.

Λοιβαις συμπροχεων.—Orph. 573.

Συμπτυσσω Vid Συμπλεκω.

Καθηκα συμπτυξασ' αλαμπες ἡλιω

Κοιλω ζυγαςρω δωρον,—Soph. 704.

Συμπυνθανομαι.

Και συμπυθεσθαι παρθενω θεσπισματα. Eur. Hel. 335

SYN. Συνακουω, συγκλυω. συζητεω, συνερομαι, πυνθανομαι.

Συμπυροω Vid. Συμφλεγω.

Και συμπυρωσαι μυριαν πεπλων χλιδην Ib. Rh. 960.

Συμφερον. Vid Συμφορος.

Κρινεω δικαιον, μη το συμφερον, θελε. Sent.

Συμφερτος.

Συμφερτη δ' αρετη πελει ανδρων, και μαλα λυγρων. Il ν. 237.

SYN. Συμφορητος, συμφορος, συγκομιςος, αθροος, σωρευτος, ςερεος.

Συμφερω, Συμφερομαι.

Ψυχην βιαζε ταμα συμφερειν κακα. Eur. Her. f 1366.

Αυτη τε παντα συμφερουσ' Ιασονι. Ib. M. 13.

Συμφερομεσθα μαχη, Διι τ' ευχομενοι και Αθηνη Il. λ 735.

SYN. Συγκομιζω, συμβαςαζω, συμφορεω, συναρμοττω, συνεισφερω, συμπασχω, συμπρασσω, συνωφελεω, συνευπορεω, συνερανιζω, λυσιτελεω, συγγινομαι, συναγω—συναγομαι, συμβαλλω, συγκινεομαι, συνειμι, συμπιπτω, συντυγχανω, συμφρονεω, συμφωνεω, πειθομαι, ὑπεικω, συμφημι

Συμφευγω, Συμφευγομαι.

Συμφευξομαι τῳδ' αθλιωτατῳ πατρι Eur. Ph. 1707.

—Συν φευγουσι συμφευγω τεκνοις. Ib. Hera. 26.

SYN. Καταφευγω. συναποδραω.

Συμφημι, Συμφασκω.

—Συμφημι δη σοι—Soph. Aj. 273.

Και ξυμφησουσι σοφοι μοι. Eur. Hipp. 266.

SYN. Συμφωνεω, συνομολογω, ὁμολογω, συμφραζομαι, συναινεω, συγκαταινεω. συμφερομαι. συνευδοκεω, συμψηφιζω, προστιθεμαι, συναδω, συναγορευω, συνηρεω.

Συμφθειρω.

Η μεν τι κερδαινουσα συμφθειρει λεχος. Ib. Andr. 947

SYN Συνδιαφθειρω, συμμιαινω, συμμολυνω, συμπορθεω, συναιρεω.

Συμφθογγος. Vid. Συμφωνος.

Την γαρ ςεγην τηνδ' ουποτ' εκλειπει χορος

Συμφθογγος, ουκ ευφωνος—Aesc. Ag 1196.

Συμφιλεω Vid Συνεραω

Ουτοι συνεχθειν, αλλα συμφιλειν εφυν. Soph. An. 529

Υμέας εκ αγαπαζον ισῳ και αμεμφει θεσμῳ,

Αλληλων φιλεειν όσιῳ σφρηγισσατε θεσμῳ.

Αρθμον ὁμοφροσυνης αλυτῳ δησαντες οχηι. Nonn.

Συμφλεγω

—Αυτον δε φλογεῳ συνεφλεξε κεραυνῳ. Theoc. 22 211

SYN Συμπλογιζω, συγκαταφλεγω, συμπυροω, συγκαιω. συγκατακαιω, συνεμπρηθω, συνεκπρηθω. συνδιακαιω, καταφλεγω.

Συμφονευω.

Και συμφονευειν παιδα—Eur. I 851.

SYN. Συγκατακτεινω. συναναιρεω, συγκαταкαινω, συνδαϊζω, συνδιαχειριζω.

Συμφορα.

—Καπι συμφοραισι μοι

Γεγηθος ἑρπει δακρυον ομματων απο. Soph. El. 1243.

—Μηδε συμφοραν δεχου. Ib Aj. 68.

SYN. Συνελευσις, συμπτωσις, συντυχια, παθος. συμφορησις, εισφορα, συνεισφορα—δυςυχια, συνοχη. θλιψις, βλαβη.

EPITH. Αγελαςος, θηλατος, λυγρα, οικτρα. πικρα. παιδοποιος, σκληρα.

Συμφορος, το συμφορον.

Λιμος γαρ τοι παμπαν αεργῳ συμφορος ανδρι. Hes. ε 300.

Ουτοι συμφορον εςι γυνη νεα ανδρι γεροντι. Theog.

—Ουκ ηνεικε τα συμφορα της Κυθερειας. Theoc. 23. 16.

SYN. Χρησιμος, προσφορος, ονησιμος, επιτηδειος, συμπρεπης, συνακολουθος.—συμφορητος. συμφορα.

Συμφραδμων.

Συμφραδμων.
Τοιῦτοι δεκα μοι συμφραδμονες ἐιεν Αχαιῶν. Il. β. 372.
SYN. Συμβυλος, συμφωνος, συμφρων.
—Εχων συμφραδμονα θυμόν. Nonn.

Συμφραζομαι.
Ουδέ τι οἱ βυλὰς συμφρασσομαι, ὐδὲ μεν εργον. Il. ι. 374.
SYN. Συμβυλευω, συμφημι, συλλογιζομαι, συνεπισκεπτομαι, συννοεω.

Συμφρυγος.
Χαῖρ', ὦ μελαθρον συμφρυγον εμοί. Soph Ph. 1499.

Συμφρων.
Συμφρονα ταγον. Aesc. Ag. 111.
SYN. Ομοφρων, ὁμοψυχος, ισοψυχος, συμψυχος, ὁμορροθος, συμφραδμων, συμβυλος, συμφωνος.

Συμφυγάς.
Ινα συμφυγάδας ληψωμ' οικτρας. Eur. B. 1380.

Συμφυλος. Vid. Ομοφυλος.
—Και ως ξυμφυλα συνηχεῖ. Ep. l. 1.

Συμφυρω. Vid. Συμμιγνυμι.
—Ο δ' ανηκέσι πλαγαῖς
Πᾶν συνεφυρε προσωπον ατικατος Πολυδευκης; Theoc. 22. 111.
—Αιμα—συμπεφυρμένον πυρί. Eur. M. 1199.

Συμφυρτος
Συμφυρτα δ' ἦν ἁπαντα—Eur. Hipp. 1234.

Συμφυσαω.
Και ταῦτ' εφ' οἷσιν εςὶ συμπεφυσημένα. Ar. Eq. 466.
SYN. Συμπνεω, συνιςημι, συσκευαζω, συμπραττω.

Συμφυτευω.
Και συμφυτευσαι τὔργον,—Soph. Oed. T. 355.
SYN. Συσκεπτομαι, συμβυλευω.

Συμφυτος.
Λυγρὴ γαρ συνοπαδος ερις βλαπτυσα λεληθεν
Συμφυτος, ἣν ϰ δεῖ προσαγειν, ακοντα δε φευγειν. Pyth. 60.
SYN. Συμφυὴς, συγγεγομενος, εμφυτος, συντροφής.

Συμφωνος.
Επτα δε συμφωνυς οἰων εταιυσσατο χορδας. Hom. M. 51.
SYN. Συμφθογγος, συμμολπος, συνηχος, συνῳδὸς, συναυλος, συνοιμιος, ὁμοφωνος, συνθροος, συνηχων, προσηχων, συνηγορος, προσχορδος, ευμελὴς, συμμελὴς, ευηχος.—συμφρων, συμψηφος.

Συμψαω.
Ειτ' αὖ παλιν αὖθις ανιςαμενυς συμψῆσαι,—Ar. N. 971.
SYN. Συμψηχω, συναφαιρεω, συντριβω, συλλεπτυνω, συλλεαινω, συναμαομαι.

Συμψηφιζω, Συμψηφιζομαι.
Ξυμψηφισαί μοι. Ib. L. 142.
SYN. Συμφημι, συμφωνεω, συνδοκεω, συγκατατιθημι, συγκαταψηφιζω, καταψηφιζομαι, ὁμοψηφιζομαι, συνεπιψηφιζομαι, συμψηφος ειμι.

Συναγειρω, Συναγειρομαι.
—Πολυν βιοτον συναγειρων. Od. δ. 90.
—Εκ πολεων πισυρας συναγειρεται ἱππυς. Il. ο. 680.
SYN. Συλλεγω, συλλαμβανω, συμβαλλομαι, συγκομιζομαι, συναγω, αγειρω, συζευγνυμι, συναπτω, συναγελαζω.

Συναγω.
Ορκια πιςὰ θεῶν συναγον,—Il. γ. 269.
—Ινα οἱ συν φορτον αγοιμι. Od. ξ. 296.
Ζητει συναγαγειν εκ δικαιων τον βιον. Sent.
SYN. Συμφερω, συλλεγω, επισυλλεγω, συνεισαγω, επαγω, επισυναγω, συναθροιζω, συναγειρω, συναλιζω, συνειρω, συναπτω, συγκομιζω, συνιςημι, συςελλω, συναλλαττω, συμψαω, συμβιβαζω, συναρμοζω, συνειπω, συγκροτεω, συγκαλεω, διατατιω, επισωρευω.

Συναγωγιμος.
Συναγωγιμα ποιῶμεν—Ath. 8.

Συναγωνιαω, Συναγωνιζομαι.
Παντα γαρ αυτοῖσιν συναγωνιᾷ, ηδὲ βοηθεῖ. Sibyl. l. 3.
Ευριπιδη καὐτὸ ξυναγωνιζοιμην. Ar. Th. 1070.
SYN. Συμμαχεω, συντεχναζω, συλλαμβανω, συμπραττω, συγκαμνω, συνεριζω, συμφιλονεικεω, συναμυνω.

Συναδω, Συναειδω.
Εκ δε του μακρῦ Γηρα ξυναδει—Soph. Oed. T. 1132.
Μῶσαι Πιερίδες συναειδατε ταν ραδιναν μοι
Παιδα,—Theoc. 10. 24.
SYN. Συνυμνεω, συναυδαω, συμφωνεω, συνηχεω, συνεπαδω, συναυλεω, συνοιομαι, συμφημι, συντρεχω, αρμοττω.

Συναεθλος. Vid. Συμμαχος.
—Συναεθλος αλεξικάκος θεός εςι. Nonn.

Συναειρω.
Οσις τολμησειεν εμοὶ συν μοχλον αειρας
Τρεψαι εν οφθαλμῷ,—Od. ι. 332.
SYN. Συναιρω, συνεπαιρω—συγκομιζω, συνεπιλαμβανω, επαρηγω.

Συναθροιζω.
Οἱ δ' ἐγγὺς ἦσαι, καὶ συνηθροισαι στρατῷ. Eur. Rh. 613.
SYN. Συλλεγω, συναγω, συνεπαγω, συμφερω, συγκομιζω, συνειλεω, συνειλιττω, επαμαομαι, προσαμαομαι, συσσωρευω, επιτιθω, συζευγνυμι.
Συναθυρω. Vid Συμπαιζω.
Τῇσιν αἰὼ συνεθυρεν, ὅτ' ες χορον εντυναιτο. Mosc 2. 30.
Συναιμος.
—Χω συναιμος εξεισι. Soph. Oed. C. 1439.
SYN. Συναιμων, ὁμαιμος, ὁμαιμων, συγγονος, αδελφὸς, γνησιος.
Συναινεω.
Συ δ' ουν πειστι, και συναινεσεις εμοι. Soph. El. 404.
SYN. Προσεπαινεω, καταινεω, συγκαταινεω, συνεπαινεω, συνδοκιμαζω, συνεπευφημεω, συνεπικυρω, συμφημι, συνευδοκεω.
Συναινυμαι.
—Αυτὼ δε συναινυτο καμπυλα τοξα. Il. φ. 502.
SYN. Συλλαμβανω, συλλεγω.
Συναιρεω.
Αμφοτερας δ' οφρῦς συνελεν λιθος,—Il. π. 740.
SYN. Συντριβω, συνελκω, συμφθειρω, συγκαθαιρεω, συνεξαιρεω.
Συναιχμαζω. Vid. Συμμαχεω.
Και συ συναιχμαζων ἥψαο συμμαχιης. Ep. I. 5.
Συναΐσσω.
Και τε συναΐξητην,—Hes. α. 189
SYN. Συμβαλλω, συνεπιβαλλω, συγκατασκηπτω, συμφερομαι, συνορμαω.
Συναιτιος, Συναιτια.
Αλλ' αρκυς ἡ ξυνευνος, ἡ ξυναιτια
Φονυ,—Aesc. Ag. 1125
SYN. Αιτιος, μεταιτιος, παραιτιος—αιτια.
Συνακμαζω.
—Πεποθηκα συνακμαζυσαν οπωρην. Ep. I. 2.
Συνακολυθεω. Vid. Συνομαρτεω.
Πειθειν δ' εμαυτῷ ξυνακολυθεῖν οικαδε. Ar. Pl. 43.
Συναλαλαζω.
Λωτω συναλαλαξαι,—Eur. Hera 11.
SYN. Συνυμνεω, συναυλεω, συνεκβοαω.
Συναλγεω.
—Συναλγῶ δ', ὡς εοικε, σοῖς κακοῖς. Ib. Rh. 807.
SYN. Συμπενθεω, συλλυπῦμαι, συναχθομαι, συνοικτιζω, συστεναζω, συμπασχω, συνασχαλλω.

Συναλγηδων.
Ιτ', ὦ ξυναλγηδονες χοροι,—Ib. Supp. 74.
SYN. Συναχθομενος, συλλυπυμενος.
Συναλεγω.
Φαντι γαρ συναλεγειν και γαμον
Θετιος ανακτα,—Pind. Isth. 8.
SYN. Συνεπιμελῦμαι, συσκευαζω.
Συναλιζω, Συναλιαζω.
Χρησμῶν δ' αοιδὺς παντας ως ἐν συναλισας. Eur Hera. 404.
Εις δ' αὖ ξυναλιαζε τονδε τον στολον; Ar. L. 93.
SYN. Συναθροιζω, συναγω, συλλεγω.
Συναλλαγη.
Ποιας φανεισης, ὦ τεκνον, συναλλαγῆς. Soph. Oed C 423.
SYN. Διαλλαγη, συναλλαγμα, συναλλαξις, επαλλαγη, κοινωνια, φιλια.
Συναλλαττω
—Μη συναλλαξαντά πω. Ib. T. 1129.
SYN. Συνδιαλλαττω, επαλλαττω, διαλλαττω, συνοικεοω, κοινωνεω, συντυγχανω, συντιθεμαι, συμβαλλω, συγχωρεω, συναριθμεω, σπενδομαι, ὁμολογεω.
Συναλμος.
Λοπαδας συναλμυς τε ξυναρτυειν δοκῶν. Ath. 13.
Συναλοιαω, Συναλοαω.
Μεχρι συνηλοιησε παρειά.—Theoc. 22. 128.
SYN. Συναγω, συνεπικλαω, συγκλαω, συνθραυω, συντριβω, συγκρυω, συγκοπτω.
Συναμα.
Ταῖς δε τριηκοσιοι ταῦροι συναμ' εσιχοωντο. Ib. 25. 126.
Συναμαθυνω.
—Συν καρφεα παντ' αμαθυνει. Ap. 3. 294.
Συναμαομαι.
Ο δ' αρ' αστραγαλυς συναμησατο—Ib. 154.
SYN. Συμψαω, απαμαομαι, διαμαομαι.
Συναμιλλαομαι. Vid. Συμμαχεω.
Βαρος αντιπαλον δακρυοις συναμιλλᾶται. Eur. Her. f. 1205.
Συναμπεχω, Συναμπισχομαι.
Ηπυ τι σεμνὸν εστιν ὁ ξυναμπεχεις. Aesc. Pr. 520.
—Τε κλαιεις και συναμπισχῃ κορας. Eur. Her. f. 1111.
SYN. Συγκαλυπτω, συστεγαζω, αμφικαλυπτω, περιστελλω, περιβαλλω, επαμπισχω, συνενδυνω.
Συναμυνω.
Τυτῳ συναμυνειν,—Ib. I. A. 62.

Σ Υ

SYN. Συμβαινω, επαγω, συγκαμνω, συμμαχεω, συναιρω.

Συναναγκαζω.
Τυς καλυς παγεντας ορκυς,
Και συνηναγκασμενυς. Eur. I. A. 395.
SYN. Καταναγκαζω, προσαναγκαζω, παραβιαζομαι, εκβιαζομαι.

Συνανδανω, al. Συνευαδω.
Ουδ' αυτοις αρσην θηρεσσι συνευαδεν ευνη. Phocyl. 179.
—Πυκινη δε συνευαδε μητις Αθηνη. Ap. 3. 30.
SYN. Συναρεσκω.

Συνανερχομαι.
—Συνανηλυθεν Ηρακληι. Ap 2. 915.

Συναντaω, Συνανταομαι, Συναντιαζω, Συναντομαι.
Οι ρα τε νηπι' αγοντι συναντησονται εν υλη
Ανδρες επακτηρες.—Il. ρ 134.
Συναντιαζειν—Soph. Oed. T. 823.
Ενθ' υιι Πριαμοιο συνηντετο—Il φ 34.
SYN. Συντυγχανω, προστυγχανω, αντaω, αντομαι.

Συναντησις.
Τινα συναντησιν ; Eur. I. 535.
SYN. Συναντημα, απαντησις, υπαντησις.

Συναντλεω.
Ος κοινυς συναιρ' μενος πονυς
Διω παιδι συναντλει. Ib. 200.
SYN. Συνεργαζομαι, συναφυσσω, συνεκκρινω.

Συνανυτω.
Σταγων, ατε και δορια πτωσιμος
Ξυνανυτει βιυ δυντος αυγαις. Aesc. Ag. 1132.
SYN. Συναινω, υπαινω, συνεξαινω, συναπεργαζομαι, συνεμαρτω.

Συναοιδος. Vid Συμφωνος.
—Συναοιδοι Νυμφαι—Eur. Herc. f. 787.

Συναορος.
Ευλογια φορμιγγι συναορος. Pind. N. 4.
SYN. Συνοπαδος, συνακολυθος, συνομιλος, συγγαμος γαμετης.

Συναποδραω
Και συναποδραναι δευρ' επιχειρησειε μοι. Ar. R. 81.
SYN. Συμφευγω, διαφευγω.

Συναποκαμνω.
Και συναποκαμειν μελη. Eur. I. T. 1371.
SYN. Συγκαμνω, συνταλαιπωρεω, συνδιαταλαιπωρεω, συνατυχεω.

Συναποκειμαι. Vid. Συγκατακειμαι.
Εν οις γαρ χαρις η χθονια ξυναποκειται
Πενθειν υ χρη—Soph. Oed. C. 1835.

Συναπτος.
Χαλα συναπτυς ηνιας—Ar. Ecc. 504.
SYN. Συζευκτος, συνδετος.—συνεχης.

Συναπτω.
Ει μη συναψαν, αλλα συλλυσων παρει. Soph. Aj 1334.
SYN. Επισυναπτω, εναπτω, εφαπτω, προσαπτω, συγκολλαω, συζευγνυμι, συντιθημι, συνοικεω, συνδεω, συναρταω, συνειρω, συναγω.—συναρμοττω συγγινομαι, συνεγγιζω.

Συναποσβεννυμι.
Αιθε δε και κραδιης πυρσος συναπεσβετο λυχνω. Ep. I. 7.

Συναρασσω.
—Σύν τ' οσε' αραξω. Il. ψ. 673.
SYN. Συντριβω, συγκλαω, συνθραυω, συγκρυω —συναρμοζω.

Συναρεσκω.
—Ει μοι συναρεσσετε τηνδε μενοινην. Ap 3 900.
SYN. Παριςαμαι —ευδοκεω.

Συναρθρος.
Τοσον γαρ ηξει συναρθρον αυταις. Aesc Ag. 262.
SYN. Συζευκτος.—συμφωνος, συνηχων εναρθρος.

Συναριςαω.
Ενθα τοις ηρωσιν ανθρω-
ποι συναριςωσι.—Ar. Ecc. 1486.

Συναριςευω.
Συναριςευσαν αμ' Αλκμηνης γονω. Eur. Tro. 803.

Συναρμοζω
Ξυναρμοσον δε βλεφαρα μυ τη ση χερι. Ib. Ph. 1473.
SYN. Συναρτυω, συνταττω, συναρω, συναπτω, συμπηγνυμι, προσαρμοττω, συναρμολογεω, συμπλεκω, συντιθημι, συσκευαζω, συνειρω συγκολλαω—συνηχω, συγγινομαι.—αρμοδιος ειμι.

Συναρπαζω.
Ειπα, και α Νεμεσις με συναρπασε,—Call. Ep. 20. 3.
SYN. Συναναρπαζω, συναλισκω, καθαρπαζω, αφαρπαζω.

Συναρταω.
—Και συναρτησας γενος. Eur. M. 564.

Συναρτυω.
Ως οιγ' ασπισι νηα συναρτυσαντες ερεψαν. Ap. 2. 1078.

Συναρω.
—Ουτω σφιν καλη συναρηρεν αοιδη. Hom. A. 164.
SYN. Συναπτω, προσαπτω, προσαρω, συναρμοζω, κατακοσμεω, συνδιακοσμεω.

Συναρωγος.
Νικης ευπολεμοιο πατερ, συναρωγε θεμιςος. Hom. VII. 4.

SYN.

SYN. Συμμαχος, αλεξητὴρ, αρωγός.

Συνασοφεω.

Και τῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μη σοφοῖς. Eur. Ph. 407.

SYN. Συνανοηταινω, συναφραινω.

Συνασπιζω.

—Ωτε Βακχιῳ
Κῶμοι συνασπιζοντες Αλθαιας δομυς, Ib. Cyc. 39.

SYN. Συμμαχεω, συνεπακολυθεω, συναμυνω.

Συνασπιστὴς. Vid. Συμμαχος.

Καὶ ξυνασπιστὰς φιλυς, Soph. Oed. C. 392.

Συνασχαλαω, Συνασχαλλω Vid. Συναλγεω.

Τίς ϰ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι; Aesc. Pr. 161.

Συναυαινω.

—Και συναυανῶ κόρας. Eur. Cyc. 462.

SYN. Διαυαινω, αυαινω, αυω, συνεξαυαινω.

Συναυδαω. Vid. Συμφημι.

Ξυναυδῶ. Soph. Aj 956.

Συναυλια.

Η δυσορνις αδε
Ξυναυλια δορος. Aesc. S T. 845.

SYN. Συμβυλη, συνελευσις, συμφορὰ, συζυγια. συμφωνια, συνοικεια.

Συναυλος.

Ανεμυ συναυλον ηχην. Anac. 172. 10.

Χωροις μαλιϛα πρὸς τίσι ξυναυλος ὢν; Soph. Oed. T. 1146.

Θεια μανια ξυναυλος. Ib Aj. 616.

SYN. Ὁμαυλος, συμφωνος.—συνοικος. κοινωνός.

Συναυξομαι.

Ει μη ξυναυξοινθ' οἱ πεπλοι τῷ σωματι. Eur. El. 543.

SYN. Συναυξανομαι, επαυξανομαὶ, προσαυξανομαι. προσφυομαι.

Συνδαΐζω. Vid. Συμφονευω.

Καί με συνδαΐξον. Soph. Aj. 361.

Συνδαιτωρ.

Συνδαιτωρ μετακοινος. Aesc. Eum 352.

SYN. Συμποτης, συνθοινος, συνθοινιος, συντραπεζος, συνεϛιος, συνδορπος. συσσιτος, συνδειπνος, συναριϛος, συνθοινητωρ, συνδαιταλεὺς, δαιτυμων.

Συνδαιω.

Ως τυς γαμυς τυς τῆσδε συνδαισας εμοί. Eur. Hel. 1455.

SYN. Συνευωχεω.—συμμαιθανω.

Συνδεσμα.

Συνδεσμα χρυσος εἶχε,—Eur. M. 1193.

SYN. Συνδεσμος, συνδεσις, δεσμὸς, συνερξις, συζυγια.

Συνδετης.

Καλὺς γαρ εἶχον τυς λογισμὺς συνδετας. Suid.

Συνδετος.

Και νῦν κατ' οικυς συνδετυς αικιζεται. Soph. Aj. 65.

SYN. Συνδεσμιος, συναπτὸς, συζευκτὸς.

Συνδεω.

—Συνεδησα ποδας δεινοῖο πελωρυ. Od. κ. 168.

SYN. Συνδεσμεω, συνειρω. συζευγνυμι, συναπτω, συμπεδαω, προσπειζω, πορπαζω, καταδεω, συνεπιδεω.

Συνδιακονος.

Μαθητὰ λευκων οἵ τε συνδιακονοι, Ath. l. 9.

Συνδιατριβω.

Κοινῇ τον αλλον συνδιατριψοντες χρονον. Antiph. 6.

SYN. Συνδιαγω, συνδιαιταομαι, συναυλιζομαι, συζαω, συνομιλεω, προσομιλεω, συνειμι, συμφερομαι, συγγινομαι. εγχρονιζω, συνδιημερευω.

Συνδιαφερω

—Πολλὰ γαρ δη πραγματα
Ξυνδιηνεγκαν μεθ' ημων. Ar. Eq. 594.

SYN. Συνδιαμενω, συγκαμνω, συναγωνιζομαι, συγκροτεω, συνδιαγω.

Συνδικαζω.

Ζεύς σοι τάδε συνδικασει. Eur. M 157.

SYN Εκδικεω, επεξερχομαι.

Συνδικαϛὴς.

Τι χρῆμ' αρ' ἐκ τῆς οικιας τῆσδε συνδικαϛὴς
Πεπονθεν,—Ar. V. 266.

SYN. Εκδικητης.

Συνδικεω.

Και ξυνδικησων αυτὸς—Aesc. Eum. 582.

SYN. Προδικεω, διεκδικεω. υπερδικεω, συνηγορεω, συναγορευω, ὑπεραγορευω, ὑπεραποκρινομαι, προΐϛαμαι.

Συνδικος, Συνδικως.

Μητρὸς τάσδε συνδικυς ὁρῶν Ib. 764.

Λακτισμα δειπνυ ξυνδικως τιθεὶς αρᾷ. Ib. Ag. 1610.

SYN. Συνηγορος, προδικος, προϛατης.—δικαιως—συμφωνως.

Συνδιολλυμι Vid Συνολλυμι.

Κάμὲ συνδιωλεσεν. Eur. Frag.

Συνδοκεω.

—Τοι δε συνδοκεῖν χρεων. Eur. I. T. 71.

SYN. Συναινεω, συναισθανομαι, συμφημι.

Συνδορπος. Vid. Συνδαιτωρ.

—Ουδε τοῖς ξενοις Συνδορπον,—Lyc. 135.

Συνδυλευω.

Συνδυλευω.
Γυρα δειλαια δειλαια συνδυλευσω. Eur. Hec. 200.
Συνδυλος.
Ιν' ὁ συνδυλος σκωψας αυτῦ
Τας πληγας επανεροιτο. Ar. Pa. 744.
Συνδραω Vid. Συμπρατ]ω.
Πατὴρ τε θυγατρὶ Μενελεως συνδρᾶ τάδε. Eur. Andr. 40.
Συνδρομας, Vid. Συμπληγάδες.
—Τας συνδρομάδας πετρας. Ib. I. T. 422.
Συνδρομη.
Στενὴν τε πορθμῦ συνδρομὴν Τυρσηνικῦ. Lyc. 649.
SYN. Συνδρομησις, συνοδος, συρροια.
Συνδρομος. Συνδρομα, τα.
—Μεγαλας συνδρομος Αρτεμιδος. Call. 5. 110.
—Ην δε φυγητε
Συνδρομα πετραων—Ap. 2. 346.
SYN. Συνοπαδος—συμφοιτος—συνδρομή.
Συνδρομως.
Και μαρτυρᾶτε συνδρομως ιχνος κακῶν, Aesc. Ag. 1193.
Συνδυας.
Τοιαυτας εν με κυρῆσαι
Συνδυαδος τιλας αλοχε Eur. Alc. 482.
SYN. Συζυξ.
Συνδυο.
Συνδυο κοιμησαντο κατὰ σκηνυτας εταυλυς. Hom. V. 74.
Συνδυστυχεω.
Ως αν Μενελεως συνδυστυχῆ Eur. Or. 1104.
SYN. Συνταλαιπωρεω, συγκαμνω.
Συνδωδεκα.
Συνδωδεκα πληθει. Eur. Tro. 1076.
Συνεγγυς. Vid. Εγγυς.
Η τα μεν ηδὲ συνεγγυς.—Ep. 1. 3.
Συνεδρια.
—Και στεργηθρα και συνεδριας. Aesc. Pr. 491.
SYN. Κοινωνια, ειλια, ὁμοιοια, συνεδριον, παρεδρια, συνοδος, συγκλησια, συνιζησις, καθέδρα, συναγελασμὸς.
Συνεδριασμαι.
—Τυς δ' αγορην δε συνεδριασθαι ανωγεν, Ap. 1. 328.
SYN. Συνεδρευω, συγκαθεζομαι, παρακαθεζομαι, συγκαθημαι, μεταιζω.
Συνεδρος.
Δικη ξυνεδρος Ζηνος.—Soph. Oed. C. 1447.
Εκ γαρ συνεδρυ—κυλιν. Ib. Aj. 960.
SYN. Συγκαθεδρος, παρεδρος, εφεδρος, συνθακος, συνθρονος, συμβυλος.

Συνειργω, pro Συνεργω, Συνεργαθω.
Τυς ακων συνειργον ευξεστοισι λυγοισι. Od. 1. 427
—Οσον συνεεργαθον ακραι. Il. ξ. 36.
SYN. Συγκαθειργω, συγκαθειργνυμι, καθειργω, συνεχω, συμπλεκομαι, συγκλειω, συνδεσμεω, συνελκω, συνελλω, συναπειργω, συμφυλατ]ω συνεπαγω.
Συνεεικοσι, Poet.
—Ουτε ξυνεεικοσι φωτῶν
Ες' αφνιος τοσσῦτον—Od. ξ. 98.
Συνειδησις, Συνειδὸς, το.
Βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνειδησις θεός. Sent.
Αθραυστον το συνειδὸς.—Orph. H.
SYN. Συναισθησις, συνεσις, συννοια.
Συνειδεμαι, Συνοιδα.
Ξυνειδεναι τι μοι δοκεῖς σαυτῷ καλὸν. Ar. Eq. 184
SYN. Συνιημι, συνεπισαμαι, συναισθανομαι, συνιςορεω.
Συνειδὼς,
—Εμῦ συνειδότος. Soph. Oed. T. 258,
SYN. Συνιςωρ, συναιτιος.
Συνειμι.
Και μοι δυσθεραπευτος Αιας
Ξυνεςιν εφεδρος,—Ib. Aj 615.
Σαλαμινιος γάρ ἐςιν ᾧ ξυνειμ' εγώ. Ar. Ecc. 38.
SYN. Μετειμι, παρειμι, συναυλιζομαι, συνδιαλεγομαι.
Συνειμι. Vid. Συνερχομαι.
Ες μεσον αμφοτεροι συνιτην μεμαῶτε μαχεσθαι. Il. ζ. 120.
Συνειρω.
Οτι συνειρων τυς σπινυς.—Ar. Av. 1078.
Σὺν δ' ηειρεν ιμᾶσι.—Il. κ. 499
SYN. Συνδεω, συναπ]ω, συναρμοτ]ω, συμπλεκω, εμπλεκω — ενδελεχιζω — καθαπ]ομαι, διασειγ]ω, κατασειγ]ω.
Συνεισβαινω.
Ταυτον συνεισεβησαν Αργῶον σκαφος. Eur. M. 477.
Συνεισερχομαι.
Θελω δε κἀγώ σοι συνεισελθειν δομυς. Ib. Hel. 334
SYN. Συμπαρεισερχομαι, συνεισειμι, συνεπιβαινω, συνεπιβαλλω, συνεμβαινω.
Συνεκβρασσω.
Εν ᾗ Κυρχιων δυσμορον σ]ρατηλατην
Ναυταις συνεκβρασσεσι βορραῖαι πνοαί. Lyc. 898.
SYN. Συνεκφορεω.

Συνεκθνησκω.
Συνεκθανεῖν δε σπαντα χρη τῷ σωματι. Eur. C. 568.
Συνεκκλεπτω.
—Ος συνεκκλεπτει γαμους, Eur. El. 364.
SYN. Υπεκκλεπτω, ὑποκλεπτω.
Συνεκκομιζω. Vid. Συγκομιζω.
Συνεκκομιζειν σοι πονους—Ib. 73.
Συνεκλυω.
—Μεθυειν παντα συνεκλελυται. Ep. I. 6.
Συνεκμαχεω. Vid. Συμμαχεω.
Συνεκμαχοῦντες τῇ τοδ' ἡμερᾳ μονοι. Ar. L. 1156.
Συνεκμοχλευω. Vid. Εκμοχλευω.
Συνεκπνεω.
Κὐκ εσθ', ὅπως κ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι. Eur. I. T. 684.
SYN. Συνεκλειπω.
Συνεκπονεω. Vid. Συμπονεω.
Εγὼ μεν ὥν σ'ε και συνἐκπονεῖν θελω. Ib. 850.
Συνεκποτεον.
—Συνεκποτε' εςὶ σοι και την τρυγα. Ar. Pl. 1086.
Συνεκσωζω. Soph. Oed. C. 593.
Συνεκτρεφω.
—Και συνεκτραφεις εμοί. Eur. I. T. 709.
SYN. Συναναστρεφω, συντρεφω.
Συνεκφερω.
Πατέρα τε παισὶν ἡδεως συνεκφερειν. Ib. Fr.
Συνεκχεω.
Κωκυτῳ μεγαλῳ πνεῦμα συνεξεχεεν. Ep. I. 3.
Συνελαυνω.
Ληΐδα δ' εκ πεδιε συνελασσαμεν—Il. λ. 676.
SYN. Συνωθεω, συμβιβαζω, συναναγκαζω, συνδιωκω, συςενοχωρεω.
Συνελισσω.
Σπειρας συνελισσοντα—Eur. I. 1163.
Συνελκυω
—Οδ' ηλιος την θρυαλλίδ' εις ἑαυτὸν
Ευθεως συνελκυσας. Ar. N. 585.
SYN. Συνελκω, συνεφελκω, συσπαω, επισπαω, ανας ελλω, συςελλω, συναγω, συναλλαττω.
Συνεμβαλλω.
Συνεμβαλωμεν ωσῦσαι τες μοχλές. Ib. L. 246.
SYN. Συνεισβαλλω, συνεπιβαλλω.
Συνεμβολη, Συνεμβολον.
Κωπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ. Aesc. Per. 396.
Πεμπτησιαν ξυνεμβολοις. Ib. Ag. 993.
SYN. Συνεισβολη, προςβολη.
Συνεμπορος.
Η ὅτ' ες ανδρα συνεμπορος ερχηται—Call. Ep. 10.

SYN. Συνοδοιπόρος, συνακολυθος, εμπορος, ὁμοπολος.
Συνεμπρηθω. Vid. Συμφλεγω.
—Μη συνεμπρῆσαι νεῶν Πρυμνας—Eur. Rh. 489.
Συνενεγκω
—Συνενεγκαιμ' αν εκ παντων γεης; Ib. Herc. f. 488.
Συνενεικω inus. Vid. Συμφερω.
—Τῶ δη συνενεικεται—Hes. α. 440.
Συνεξαιρῶ.
—Αἳ συνεξειλον Φρυγας. Eur. Tro. 24.
—Και συνεξαιρει δομων. Ib. I. 1044.
SYN. Συναιρεω, συναναιρεω, συμπορθεω.
Συνεξακεω.
Και ταῦτα πολλοὶ—
—Συνεξηκεσιν ὡς εμοί. Soph. Tr. 376.
SYN. Συνακεω.
Συνεξελαυνω.
Βυκόλε, ταν αγελαν πορρω νεμε, μη το Μυρωνος
Βοιδιον, ὡς εμπνεν, βυσὶ συνεξελασης. Anac. 168.
SYN. Συνεκβαλλω.
Συνεξερυω.
Ακροχανὲς φονιῃ κρατὶ συνεξερυσας. Ep. I. 6.
Συνεξευρισκω
Ταῦτ' ἐν ὅρα σὺ, και συνεξευρισκε—Eur. Hera. 421.
SYN. Συντεχναζομαι, συμφραζομαι, συνεπισκεπτομαι.
Συνεοχμός.
—Και αυχένος εν συνεοχμῷ. Il. ξ. 465.
SYN. Συναφὴ, συνδεσμος.
Συνεπαδω, Συνεπαειδω. Vid. Συναδω.
—Συνεπαειδετ' Αρτεμιν. Eur. I. A. 1492.
Συνεπαινω. Vid. Συναινεω.
Και το δικαιον ξυνεπαινει. Aesc. S. T. 1081.
Συνεπεγειρω.
—Συνεπηγειροντο δ' αὖται. Sibyl. l. 1.
SYN. Συνεγειρω.
Συνεπεκπιω.
Πανθ' αμα Νικονοη συνεπεκπιεν—Ep. I. 6.
Συνεπικειμαι.
Ξυνεπικεισθ' ὑμεῖς,—Ar. Eq. 266.
Συνεπιψευδομαι.
—Ου γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψευσονται. Call. 3. 223.
Συνέπομαι, Συνεσπομαι. Vid. Συνομαρτεω.
—Οι δ' αυτῷ αριςῆες συνεποντο. Theoc. 13. 17.
Και γαρ ἁ κρατησας, ὁ σεῖ
Τῷ βιῳ ξυνεσπετο. Soph. Oed. T. 1544.
Συνεπομνυμι. Vid. Συνομνυμι.
Συνεπομνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι—Ar. L. 237.

Συνεποτρυνω

Συνεποτρυνω.
—Συν δ' εποτρυνει πελας —Soph. El. 302.
Συνεπανιςης.
Τα πλεῖςα συνεπανιςὴς εἶ τῷ δεσποτῃ. Ath. 6.
Συνεραςης.
—Συνεραςης απρoφασιςος γινεται. Ib.
Συνεραω.
—Καλὸν δε τ' ερασσαμενῳ συνεpᾶσθαι. Mosch 7.
SYN. Συναγαπαω, συμφιλεω, αντεραω, αντιφιλεω.
Συνεργαζομαι. Vid Συμπρασσω.
Ει ξυμπονησεις, και ξυνεργαση σκοπει. Soph. An. 41.
Συνεργατης, Συνεργατινης, Συνεργος, Συνεργατις.
Πεμφθείς γε μεντοι σοι ξυνεργατης, οκνῶ
Προδοτης καλεῖσθαι.—Ib. Ph 93
Αλλὰ συνεργατινης ιχθυβολων θιασος. Ep l. 3.
Οδε συνεργος αλλ' επρασσεν, Eur. Or. 1459.
—Και φονε συνεργατιν, Ib El. 100
SYN. Συμπρακτωρ, συλληπτωρ, συμμαχος, συνεριθος, συναρχων. επικουρος —συμπρακτρια.
Συνεργω, Συνεργω. Συνερδω. Vid. Συμπρασσω.
Ουκ εἶ συνερξων;—Soph. Tr 83.
Θεὸς συνεργῶν παντα ποιεῖ ραδιως. Sent.
Ουτε ξυνερδεις,—Soph. El. 352.
Συνερειδω.
Χρυσιαισιν συνερειδει
Περοναις κρυπτὸν απ' Ηρας. Eur. B 97
SYN. Συναπερειδω, συνεπερειδω, καταπηγνυμι, συνεπιτιθημι, προσβαλλω.
Συνεριθος.
Καί τοι εγὼ συνεριθος ἅμ' ἕψομαι,—Od. ζ. 32.
SYN. Συνεργατης, συνεργος, συμπρακτωρ, συμμαχος.
Συνερκτικὸς.
Συνερκτικὸς γάρ εςι.—Ar. Eq. 1375.
EXP. Συνειρειν τους λογους δυναμενος.
Συνερχομαι.
Σύν τε δυ' ερχομενω.—Il κ. 224.
SYN Συνειμι, συνηκομαι, συνηκω, συγγιγνομαι, συμφοιταω, μετασειχω, συμπιπτω, συναγομαι, συρρεω.
Συνεσις.
—Τολμαν τε καλῶν αραμενῳ
Συνεσις ουκ αποβλεπει ορυ ὤν. Pind N. 7.
Η συνεσις, ὅτι συνοιδα δεινʼ ειργασμένος. Eur. Or. 396.
SYN. Αγχινοια, φρονησις, επιφροσυνη, νοησις, κατανοησις, γνῶσις, επιγνωσις, καταληψις, ειδησις, συνειδησις.—συνετον το.
EPITH. Μαγική.
Συνεσπιπτω.
Συνεσπεσοῦμαι γαρ μετὰ σοῦ.—Ar. Ecc. 1087.

SYN. Συνεμπιπτω, συμπιπτω, συντυγχανω.
Συνεςιαω. Συνεςιαομαι
—Μοι πινοντι συνεςιαουσα Χαρικλώ. Ep. l. 7.
SYN. Συναριςαω.
Συνεςιος.
Ναιον δ' αθανατοισι συνεςιον.—Ap. 1. 1319.
SYN. Συνδιαιτητης. ὁμοτραπεζος, ὁμεςιος, συντραπεζος. ὁμοτιμος, συνοικος, συναγωγός.
Συνετις.
Συνετίδας οπων—Min 2 269.
SYN. Συνεταιρις. συνευνετις.
Συνετὸς, Συνετον το.
Αλλ' ὁ μεν ουν Ζευς, ὅ τ' Απολλων
Ξυνετοι,—Soph Oed T. 507
Ου γαρ πλῆθος εχει συνετὴν κρισιν, ουτε δικαιαν. Crin.
Επει το συνετον οἶδα σῆ ψυχῆ παρόν. Eur. Or. 1185.
SYN. Φρονιμος, δαΐφρων. σοφὸς, επιςρεφὴς, συνιτὴς. ευμητις, πευκαλιμος.
Συνετῶς
—Αναβοησεται
Ου συνετὰ συνετῶς. ετι γάρ εςι νηπιος. Eur. I. A. 466.
SYN. Επιςημονως. ελλογιμως, λογιως, εμπειρως, πυκινῶς. πινυτῶς, φρονιμως
Συνευδω. Συνευναζομαι. Vid Συγκαθευδω.
Ητις ξυνευδει τῳ παλαμναιῳ,—Soph. El. 589.
Και συνευνασθεν,—Pind. P. 4.
—Ξυνευνασθησαν—Soph. Oed. T. 1001.
Συνευνετης. Συνευνος, Συνευνετις
Οτῳ μαλιςα χρησεται ξυνευνετῃ. Eur. M. 240.
—Ανομως αλλη ξυνοικεῖ ποσις συνευνος. Ib. 1001.
—Εκτορος συνευνετιν Ib. Andr. 908
SYN. Συνευνος. ὁμευνος, ὁμευνετης, συνοικουμενος. συζυγος, συναορος, συγκοιτος, συλλεκτρος, συγγαμος. συναποδημος.
Συνευνατηρ.
—Βακχε τε συνευνατῆρας απαντας. Orph. H.
Συνευτυχεω.
Βιον συνευτυχοιην. Eur. Hipp. 1119.
SYN. Συνευδαιμονεω, συνευημερεω.
Συνευχομαι.
—Ταυτα δε ξυνευχομαι. Ib Hel. 651.
SYN. Συνεπιθυμεω, συνδεομαι.
Συνευφραζω.
—Εσθλὸς δε συνευφρασσασθαι ιῦσιν. Ap. 3. 917.
Συνεφαπτομαι.
Εγὼ δε συνεφαπτομενος σπευδω. Pind. Ol. 10.
SYN. Συνευπορεω, συναρηγω, συνεφεδρευω. συμπρασσω.

Συνεχὲς, Συνεχεως. Συνεχῶς.
—Υε δ' αρα Ζεὺς
Συνεχὲς, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλιπλοα τειχεα θείη.
Il. μ. 26.
Συνεχεως εμαχοντο,—Hes Θ. 636.
SYN. Απαυστως, ακαταπαυστως, αλειπτως, αδιαλειπτως, αδιαστατως, διηνεκῶς, ενδελεχῶς, επιμονῶς, επισπερχῶς, επιμελῶς, εκτενὲς, συχνῶς, αεὶ συνεχαδον.
Συνεχθαιρω, Συνεχθω Vid. Συμφιλεω.
Τῆς δε συνεχθαιρειν και σκοιοττα τυπον. Ep I. 6.
SYN. Συναπεχθαιομαι, συμμισεω.
Συνεχω, Συνισχω
—Οθι ζωστῆρος οχῆες
Χρυσειοι συνεχον,—Il. δ. 133.
Ενὶ γαρ συνεχεσθαι Κρεῖττον η δυοιν κακοῖν.
Ar. Ecc. 1087.
SYN. Επεχω, κατεχω, περιεχω, συνειργω, συμπιεζω, συστελλω, σφιγγω, επισταμαι, επιλαμβανω, κρατεω, διακρατεω, οχμαζω, συνισχανω, συνισχω, εχω.
Συνηβαω.
Ου γαρ εμοὶ θελει συνηβᾶν. Anac 76. 4.
SYN. Συνανηβαω, συνεφηβευω, συνπαιζω, συμπαιζω, συνειφιαω.
Συνηβολια.
—Αριστῆες δε συνηβολιη κεχαροντο. Ap. 2. 1161.
SYN. Συμβολη, το συμβολον.
Συνηγορεω.
Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορῳ. Soph. Tr. 827.
SYN. Συναδω, συμφημι, συνδικεω.
Συνηγορικὸς.
Αυτὸς δε φερει το συνηγορικὸν, δραχμην—Ar. V. 689.
Συνηγορος.
Αλλ' όταν ξυνηγορος. Ar. V. 480.
Μαντεῖα καινὰ τοῖς παλαι ξυνηγορα. Soph. Tr 1181.
SYN. Συνδικος, παρακλητος, προσκλητης, προστατης—συμφωνος.
EPITH Βωμολοχος, ναδος, λαλος.
Συνηδομαι Vid Συγχαιρω.
—Ουτε ταῖς παρελθουσαις ὁδοῖς
Συνηδομαί σοι—Soph. Oed. C 1463.
Συνηθεια.
Ρεῖα συνηθειησιν αθρομενη μαλακῆσιν Hom. M 482.
SYN. Συνεθισμὸς, εθισμὸς, ε'ημοσυνη, εθος, ὁμιλια, οικειοτης.
Συνηθης.
Δυσνομιην, Ατην τε, συνηθεας αλληλοισιν. Hes. Θ. 230.

SYN. Εθὰς, εθιμος.—οικεῖος, επιτηδειος, φιλος, ὁμοηθης, συνημων, γνωριμος, αναγκαιος.
Συνηλυσια.
—Ξυνην θεντο συνηλυσιην. Ep. I. 4.
SYN. Συνηλυσις, συνοδος.
Συνημοσυνη.
—Μή μοι αλαστε συνημοσυνας αγορευε. Il. χ. 261.
SYN. Συμβολια, συνθηκη. συμβολαια.
Συνημων.
Δισχθαι μειλιξαντο συνημονας—Ap. 4. 1210.
SYN. Συνηθης, εταῖρος, συνηορος.
Συνηορος.
Φορμιγγος θ', ἡ δαιτὶ συνηορός εστι θαλειῃ. Od. θ 99.
SYN. Συνημων, συνηκοι, συγκοινος, συγκληρος. συνθιασωτης, συνοπαδος.
Συνηπεροπευω.
Συνηπεροπευσω παραμεινασ' ενθαδί. Ar. L. 843.
SYN Συναπαταω, συνεξαπαταω.
Συνηρετμεω.
Εξεστιν ὧν εκπόντι ταληθῆ φιλω
Σοι μηδεν ἧσσον η παρος ξυνηρετμεῖν. Soph. Aj. 1346.
SYN. Συνερισσω.—συντρεχω, συμφωνεω.
Συνηρεφὴς.
—Ως ξυνηρεφὲς
Προσωπον εις γῆν σὸν βαλὼν, αφθογγος ει; Eur. Or. 955.
SYN. Συγκατηρεφης, κατηρεφὴς, συσκιος, επισκιος, σκιασὸς, σκιερός.
Συνηχεω. Vid Συμφυλος
SYN. Συμφωνεω, συναυδαω. συναδω.
Συνθακεω Vid Συγκαθεζομαι
—Νυκτὶ συνθακων αεὶ. Eur. Herc. 994.
(al. συντακων B)
Συνθακος. Vid. Συνεδρος.
Αλλ' εστι γαρ και Ζηνὶ συνθακος θρονων
Αιδὼς επ' εργοις πᾶσι,—Soph. Oed. C 1333.
Συνθακε, συγκυναγε,—Eur. Hipp. 1093.
Συνθαλπω.
—Μηδέ μ' οικτισας
Συνθαλπε μυθοις ψευδεσιν—Aesc. Pr. 686.
SYN. Συμπεριεπω, καταθαλπω, παραθαλπω, βοηθεω, παρηγορεω, παραμυθεομαι—συνθερμαινω.
Συνθαπτω
Και τον θανόντα τόνδε συνθάπτειν θελω. Soph. Aj. 1395.
SYN. Συγκαταθαπτω, συγκηδευω, συνκτερεΐζω.
Συνθελω.
—Συνθελω δ' εγώ. Eur. Her. f. 832.

SYN.

SYN. Συνεθελω, συμφημι.

Συνθεσια, Συνθεσις.

Πη δη συνθεσιαι τε και ὁρκια βησεται ἡμῖν; Il. ϐ. 339.

—Γραμματων τε συνθεσεις. Aesc. Pr 459.

Συνθεσιν ταυταν επαινησαντες Pind. P. 4.

SYN Συνθηκη, συνδεσμος, συναφη. συγκρασις. συγκαταθεσις, συνεχεια. εντολη. αρεα: λεια. καταθεσις, διαθεσις. κολλησις. διαθηκη. ἁρμονια.

Συνθετος.

—Νοσημα γαρ

Αισχισον εἶναι φημι συνθετυς λογυς. Aesc. Pr. 687.

SYN. Προσποιητὸς, ψευδής.

Συνθεω. Vid. Συντρεχω.

—Ουχ ἡμῖν συνθευσεται ἡδέ γε βυλή. Od. υ. 245.

Συνθεωρεω.

Ως ξυνεθεωρεις Ανδροκλει,—Ar. V. 1182.

Συνθηγω.

Ουτος γαρ οργῇ συντεθηγμένος φρενας,—Eur. Hipp. 689.

Συνθηκη.

Φιλια δ' αιὲς ευπορος ειη

Ταῖσιν συνθηκαις. Ar. L 1269.

SYN. Συμβασις, συνθεσια, αρθμὸς, σπονδὴ, ὁμολογια. συνθημα.

Συνθημα.

Συνθημα δ' ἡμιν Φοῖβος—Eur. Rh. 521.

—Ξυμφορας ξυνθημ' εμῆς. Soph. Oed. C 47.

SYN. Συμβολον, σῆμα, συσσημον, μηνυμα, αγγελια, ὑπομνημα, μαθημα, συγκροτημα, συνθηκη

EPITH. Πισόν.

Συνθηματιαῖος.

Πλεξαι σεφανυς συνθηματιαιυς—Ar. Th. 465.

SYN. Εκδοτικὸς, εκδοσιμος.

Συνθηραω, Συνθηρευω, Συνθηρευομαι

Ω χεῖρες, οἷα πασχετ' εν χρεια φιλης

Νευρας ὑπ' ανδρὸς τῦδε συνθηρωμεναι. Soph. Ph 1033.

—Αδ' υ κεκληιμεθα.

Μιμησις ηδη ταῦτα συνθηρευεται. Ar. Th. 163.

SYN. Συλλαμβανω, επαγω, επιφερω, συνακολυθεω

Συνθιασωτης. Vid. Συνηορος.

Δυο πρεσβυτα ξυνθιασωτα

Τῦ ληρεῖν και παραπαιειν. Ib. Pl. 508.

Συνθνησκω.

—Η γαρ ευσεβεια συνθνησκει βροτοῖς. Soph. Ph. 1489 (al. Ου γαρ—)

SYN. Συναποθνησκω.

Συνθοινητωρ. Vid. Συνδαιτωρ.

Πικρὸν τε συνθοινατορα—Eur. El. 638.

Συνθρανοω.

Δῶμα τ' ερρηξεν χαμᾶζε,

Συντεθρανωται δ' άπαν,—Ib. B. 633.

Συνθραυω.

Η τᾶδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραυσω σέθεν. Ib. Or. 1607.

SYN. Συνθλαω, συνθλιβω, συντριβω, συνθρυπτω, συγκλαω

Συνθρονος, Συνθωκος. Vid. Συνεδρος.

—Περιδρομε, συνθρονε Ωραις. Orph. H.

Και τον συνθωκον πνοιαν. Synes. 5.

Συνθροος. Vid Συμφωνος.

—Αλιλαξαν απειρονα συνθροον ηχώ. Nonn.

Συνθυω.

Ει δε ξενυς αςοῖσι συνθυειν χρεών, Eur. El. 795.

SYN. Συνιερυργεω.

Συνιζανω.

Σαρκες δ' αἱ μεν ἱδρῶτι συνιζανον—Theoc. 22. 112.

SYN. Συνιζω, μεταΐζω, συνεδρευω. ὑφιζανω.

Συνιημι.

—Εριδι ξυνεηκε μαχεσθαι. Il. α. 8.

SYN. Συμβαλλω. συμμιγνυμι.

Συνημι

Ενταῦθα Ταλαῦ παῖς συνῆκε θεσφατα Eur. Ph 435

SYN. Αισθανομαι, επισαμαι, επινοεω, συννοεω, γνῶμι, συνοιδα. μανθανω.

Συνιςημι

Καί μ' υ λεληθεν υδεν

Εν τῃ πολει συνιςαμενον—Ar. Eq. 859.

SYN. Συγκαθιςημι, καταταςςω, συνταςςω, συνισχυριζω, συναπτω, συσκευαζω, συναρμοζω, συναγω, συνελκω, συςελλω, επαγγελλω.

Συνιςωρ.

Ζεὺς δε ξυνιςωρ—Eur. Supp. 1174.

SYN. Συνειδὼς, συναιτιος.—επιμαρτυρ συνομιλος, γνωςός.

Συνισχανω, Συνισχω. Vid Συνεχω

Αλλ' ὁ νομος αυτὰ τῷ χρονῳ συνισχανει. Ib. I. A. 694

Συνκλερεΐζω Vid. Συνθαπτω.

—Συνεκλερεΐζε δε λαός, Ap. 2. 840.

Συνναιω. Vid Συνοικεω.

—Κρεῖσσον—θανεῖν

Η τοῖσιν εχθισοισι συνναιειν ὁμῦ: Soph. Tr. 1253.

Μητερι συνναιεσκε—Ap.

Συνναυτης Συνναυβατης.

—Κατεπεφνες—τόνδε τον συνναυταν, Ib. Aj 912.

—Χ' οἱ ξυναυβαται. Ib. Ph. 572.

SYN. Ὁμοςολος, συνεμπορος.
Συννεαζω. Vid. Συνηβαω.
Και συννεαζων ἡδὺ παῖς νεῳ πατρί. Eur. Dan. 105.
Συννευω.
Συννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαυσας χερί. Soph. Oed. T. 1523.
SYN. Συγκατανευω, συνεπινευω, συναινεω, συνφημι.—ὑπεικω, ὑπηρετεω. συνακολυθεω.
Συννεφεω, Συννεφω, Συννεφοω.
Απαιθριαζει τας νεφελας, η συννεφεῖ. Ar. Av. 1502.
Ουτω δε θνητῶν σπερμα, τῶν μεν ευτυχεῖ
Λαμπρᾷ γαληνῃ, τῶν δε συννεφει παλιν. Eur. Dan. 80.
—Συννεφῶσαν ομματα. Ib. El. 1078.
SYN. Νεφοω, συσκιαζω. σκυθρωπαζω.
Συννεφης.
Αλλὰ γαρ Κρεοντα λευσσω
Τόνδε δεῦρο συννεφῆ
Προς δομυς σ]ειχοντα.—Ib. Ph. 1330.
SYN. Συννεφελος, επινεφης. επινεφελος, νεφελωδης, σκοτεινὸς, ζοφωδης, ζοφοειδης, ζοφερὸς, δνοφερὸς.—σκυθρωπὸς.
Συνηχομαι.
Οςις τοιυτοις θηριοις συννηχομαι. Ar. Ecc. 1095.
Συννικαω.
Νικῶντι μεντοι, καί συ συννικᾷς εμοί. Eur. Alc. 1113.
Συννοεω.
—Συννοῶν τά τ' εξ εμῦ Παλαιφατα—Soph Oed. C. 466.
SYN. Συνεπισκεπ]ομαι, συνδιασκεπ]ομαι, συνδοκιμαζω, συνεπιςαμαι, συνθεωρεω, συμφραζομαι εννοεω.
Συννοια.
—Συννοιᾳ θ' ἅμα Οιον δεδρακεν εργον—Ib. Andr 805
—Η ξυννοια βυλευει παλαι. Soph. An. 285.
SYN. Συνειδησις, συνεσις, εννοια, λογισμὸς. —φρὴν.
Συννομος.
—Τῦτε συννομυ. Ib. El. 602.
Συννομα μᾶλα—Theoc. 8. 56.
SYN. Συγ]αμος —συγ]ενης —συννομικὸς, συννομεὺς. συνηθης. ὁμοφρων.
Συνυμφοκομος
Συννυμφοκομον τε δικαιον. Eur. I. A. 48.
Συννοσεω
Η δ' αμπλακῦσα, συννοσεῖν αὐτῃ θελει. Ib. Andr. 948.

SYN. Συγκαμνω, συμπασχω. —συναμαρτανω.
Συνοδος.
—Εν συνοδοις τοῖς αδικῦσι φιλυς. Solon. 2.
SYN. Συμβασις, συμμορια. πανηγυρις, συνηλυσις, συλλογος. συμβολὴ. μαχη.
EPITH Νυκτεριναὶ, αργαλεα.
Συνοδια
Ανδρὸς πονηρῦ φεῦγε συνοδιαν αεί. Sent
SYN. Ακολυθια, θεραπεια, ὁμιλια, συνοδος, συνοδιον.
Συνοδυς.
Η λευκὴν συνοδοντα—Ath. I. 7.
Συνοικεω
—Ξυνοικεῖ τῷ παρος ξυνευνετῃ Eur. I. T. 524.
SYN. Συγκατοικεω, συνεποικεω, οικετευομαι, συναυλιζομαι, συνναιω.—συμπροσειμι κοινωνεω, συναπ]ομαι.
Συνοικια.
Δεξομαί Παλλάδος ξυνοικιαν Aesc. Eum 919.
SYN. Συνοικημα, συνοικησις, συνοικεσιον, συνοικισμὸς, συσκηνια, συσσιτιον, κοινοβιον, φρατρια. συνδιαιτησις, συναυλια.—γειτνιασις, γειτονια
Συνοικιςὴρ. Συνοικιςης.
Τρισσων συνοικιςῆρα και κ]ιςην τοπων. Lyc. 964
—Συνοικιςὴς τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσᾶν, Pind. Ol 6.
SYN. Συγκ]ιςὴς
Συνοικητὴρ. Συνοικητωρ, Συνοικος.
—Λιμὴν εχθρὸν συνοικητῆρα—Simon. 102.
Ως συμποτιμος και ξυνοικητωρ εμοί. Aesc. Eum. 836.
Ουδ' ἡ ξυνοικος τῶν κατω θεῶν Δικη. Soph. An 451.
Παντα νοον συνεχυσα βροτῶν ψυχαῖσι συνοικον. Orph. H.
SYN. Συμπαροικος, συνοικετης, συναυλος, συνναιος. συμβιος. συμβιωτος, συσκηνος, συσσιτος, ὁμοσιτος, ὁμεςιος, ὁμοσκηνος, ὁμοτοιχος, ὁμοκαπνος, επισκηνος, ὁμωροφος, ὁμωροφιος, ὁμοδιαιτος, ὁμοςεγος. συνδιαιτης, συνδιαιτητὴς, φρατωρ. συνοικυρος.
Συνοικυρος.
—Και ξυνοικυρος κακῶν. Eur. Hipp. 1069.
SYN. Συνοικοφυλαξ, οικεῖος, συνοικος.
Συνοιμιος.
Ορφειη φορμιγ]ι συνοιμιον ὑμνον αειδον, Ap. 2, 161.
SYN. Συνῳδιος, συνῳδὸς, συμφωνος.

Συνολλυμι,

Συνολλυμι, Συνολλυμαι.
—Συνωλεσεν ἱερὸν εἶδος. Bion. 1. 30.
Οὐ ἕνεκ' αὐτῶ γ' ἐ συνωλομην ὁμῶ. Eur. Hel. 103.
SYN. Συμπαρολλυμι, συναπολλυμι, συνδιολλυμι.—ολλυμαι.
Συνολον.
—Το συνολον η κλεῶν τι δῶ, Phil. 3. 14.
SYN Συνολως, επὶ το πᾶν, ωσαπαν, παραπαν, καθολε, ὁλως, παντως.
Συνομαιμος, Συνομαιμων
Εξαπαφον συνομαιμοι.—Orph 1191.
Νοσφι γε δη Πυῤῥης συνομαιμονος—Mosc. 4. 52.
SYN. Συναιμος, συναιμων, ὁμαιμος, ὁμαιμων, συγγονος αδελφὸς, αδελφὴ.
Συνομαρτεω
Ως συνομαρτησωσι θεοί —Solon. 1. 55.
SYN. Συμπαρομαρτῶ, συνακολεθεω, συνεπομαι, συνεσπομαι, συνεπισπομαι, συμπαρεπομαι, συμπαρακολεθεω, συνεπακολεθεω, συναρεω, συμπαραμιμνω, συμπροπεμπω, συμπαρατατω, συμπορευομαι, συνομιλεω, συναυλιζομαι.
Συνομευνος. Vid. Συνευνετης.
—Κρονε συνομευνε. Orph. H.
Συνομηλιξ Vid. Ὁμηλιξ.
Αμμες γαρ πᾶσαι συνομαλικες, ἇς δρομος ωὐτός. Theoc. 8. 22.
Συνομηρὴς.
—Μελισσαι—συνομηρέες—Nic.
Συνομνυμι.
—Αλλ' ἆ μοι ξυνωμοσας
Πεμψον προς οικες —Soph. Ph. 1407.
SYN. Συνεπομνυμι, συνισαμαι, επισυνισαμαι, συγκροτεω
Συνοπαων, Συνοπαδος.
Μητρὸς ορειομανες συνοπαονες—Orph. H.
—Ἀνεῳ συνοπηδὸς ἐῦσα Ap. 4. 745.
Λυγρὴ γαρ συνοπαδος εεις—Pyth 59.
SYN. Συνακολεθος, συνοδοιπορος, ὁμοσπορος, συνοδοτης, συμφορος, ακολεθος.
Συνοργιζομαι.
Και γαρ τᾷ Δαματρι συνωργισθη Διονυσος. Call. 6 72.
SYN. Συνθυμεω, συνασχαλαω, συνασχαλλω.
Συνορινω
—Ινα οἱ σὺν θυμὸν ορινης Il ω. 467
SYN. Συνορμαω, συγκινεω, συνταρασσω, συντεινω.
Συνεσια.
—Ου λεγοις
Τιμωμεν', αλλὰ τῇ ξυνεσια πλεον. Soph. Oed. C. 64.
Μεγ' αν λεγοις δωρημα τῆς συνεσιας. Ib. 674.
—Πε 'σιν αἱ σοφαὶ ξυνεσιαι. Ar. Th 21.
SYN. Πεῖρα, εργον.—διατριβὴ, ὁμιλια, μετεσια. συντυξις, συνοδος.
Συνεσιαςικὸς
Ξυμποτικός εςι, και ξυνεσιαςικός. Ar. V. 1214.
SYN. Κοινωνικὸς —ευτραπελος.
Συνοφρυομαι
—Ως ανθος καὶ συνωφρυωμενη. Soph. Tr. 882.
—Τοῖς γε σεμνοις και συνωφρυωμενοις, Eur. Alc. 810
SYN. Σκυθρωπαζω, κατασυγναζω.
Συνοφρὺς.
Κὰμ' εκ τῶ αντρω συνοφρυς κορα εχθὲς ιδοῖσα. Theoc. 8 72.
Εχετω—τι λεληθοτως συνοφρυν
Βλεφαρων ιτυν κελαινην. Anac. 28. 16.
SYN. Ευοφθαλμος —συνετὸς—μεγαλαυχὸς.
Συνοχὴ
Ως εἰ ενὶ ξυνοχῇ λιμενος πολιοιο τετατο. Ap. 1. 1006
SYN. Συνεχεια, συναφεια, ενδελεχεια, περιειρξις, συμπηξις, σφιγξις, απορια, συμβολὴ, αδημονια, ταραχη.
Συνοχηδὸν. Vid. Ανεχδρομος. A.
Συνοχεω (inus)
—Τὼ δε οἱ ωμω
Κυρτώ, επι σῆθος συνοχωκότε—Il. β. 218.
SYN. Συναγω, σφιγγω.—συμπιπτω.
Συνοχος.
—Συνοχα δακρυα Eur. Hel. 171.
SYN. Συνεχὴς, προσεχὴς, ενδελεχὴς, απαυςος.
Συνσαθευω. Συσαθευω
Και συσαθευσω τῦτοι—Ar. L. 844.
SYN Συμφρυγω
Συνσιφανηφορεω. Ath. l. 15.
Συνσωφρονεω. Συσσωφρονεω
Συνσωφρονεῖν σοι βελομ', αλλ' ε συννοσεῖν. Eur. I. A 407.
Συνταλαιπωρεω.
—Τοις γαρ εμπειροις βροτῶν
Μονοις οἷον τε συνταλαιπωρειν τάδε. Soph. Oed C. 1198
Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σῦ ξυνταλαιπωρησομεν. Ar. L. 1223.
SYN. Συνδιαταλαιπωρεω, συγκαμνω, συναλγεω, συνδυσυχεω
Συνταινω. Vid. Συντεινω.
Καιρὸν ει φθεγξαιο, πολλῶν
Πειρατα συντανυσας εν βραχεῖ,
Μειων ἕπεται μῶμος ανθρωπων Pind. P. 1.
Συνταρασσω.
—Συν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραξῃ. Il. α. 579.

SYN. Συνεκταρασσω, επιταρασσω, συμμιγνυμι, συγκινεω

Συνταργαινω

Εν αμφιβληστρῳ συντεταργανωμένος. Lyc. 1101.

SYN. Συμπλεκω, συνειλεω, ενσπαργανοω.

Συντασσω — Συντεταγμενως Ar. Pl. 325.

SYN. Συνεκτασσω, συγκατατασσω, παρατασσω, συσκευαζω, συγκατακοσμεω συγκελευω, καθοπλιζω, παραγγελλω, εντελλω, ὁριζω.

Συντεινω.

—Στερρὰν παιδειαν

Μοιραι συντεινουσι θεαί Eur. I. T. 207.

Συντεινε—ποδὸς ὁρμάν. Ib El. 112.

SYN. Συντανυω, συνεπιτεινω, παρατεινω, διαπρατ]ομαι, σπουδαζω, διατεινομαι, εντεινω, προσκειμαι, συνερειδω, συναγω —τεινω.

Συντεκνοω

Και ζῷ εν αυτῷ ξυνετεκνε κείνμενα, Ar. Th. 14.

SYN. Συντικτω, συντρεφω

Συντελιθω

Συντελιθειν ευνομον—Pind. P. 9.

SYN. Συνεκτιλεω, συνεπιτιλεω, συνεργαζομαι, συνιςημι.

Συντελεια. Aesc S. T. 257.

SYN. Αθροισμα, ταγμα, (τῶν θεῶν.)—εισφορά, συνεισφορά, λογια, κοινωνια.—αποτελεσμα, τελειωσις.

Συντεμνω

—Συντεμνουσι γαρ

Θεῶν ποδωκεις τους κακοφρονας βλαβαι. Soph. An. 1115

—Οιός τε συντεμνειν λογους. Ar Th. 183

SYN. Συγκοπ]ω, επικοπ]ω, συνθραυω, συντριβω, συντελεω, σ]ειεω

Συντερμων.

Αμφοιν δε ο]κλαι συντερμονες—Ep I. 4.

Συντετραινω

Δι' ωτων δε συντετραινε μυθον—Aesc. Ch. 449.

Συντεχνος.

Τον αριςον οντα τῶν ἑαυτῶ συντεχνων. Ar. R. 775.

SYN. Συντεχνιτης.

Συντηκω, Συντηκομαι.

Τον παντα συντηκουσα δακρυοις χρονον. Eur. M 25.

Μη τῶν εμῶν ἑκατι συντηκε κακοῖς. Ib. Or. 283

SYN. Συνανατηκω, συγκατατηκω, εκτηκω. —προσαναικειμαι. — συναπομαραινομαι, συμφθειρομαι, συμφθινω.

Συντιθημι, Συντιθεμαι.

—Συ δε συνθεο, καί μοι ομοσσον, Il. α. 76.

Εως αν ἡμεῖς ταῦτα συντιθωμεθα. Ar. L. 178.

SYN. Συνεπιτιθημι, συγκατατιθημι, επισυντιθημι, συμβαλλω, συνιςημι, συγκολλαω, συζευγνυμι, συντασσω, συναγω, συμπλεκω, συσκευαζω, συνομολογεω, συναλλατ]ω, ὑπολαμβανω, ὑπονοεω, επιβουλευω.

Συντομος.

Συντομος ἦν ὁ ξεινος, ὁ και ταφος—Call Ep. 16.

Φαινῶ δε σοι σημεῖα τῶνδε συντομα. Soph. Oed. T 729.

SYN. Επιτομος, αποτομος, βραχύς —ευμεθοδος.

Συντομως, Συντομα, Συντομωτατως.

—Αλλὰ συντομως Ib. 819.

—Αλλα συντομα Ib. An. 452.

—Ξυντομωτατως—Ib. Oed. C. 1649.

SYN. Βραχεως, εμβραχύ, επιταξ, εν επιτομῇ, επικεφαλαιως, Λακωνικῶς, παρεκβατικῶς, αποτομως.

Συντονος.

—Συντονῳ χερὶ

Αυει τον αυτης πεπλον—Ib. Tr. 940.

SYN. Εντονος, αυταρκής, σπερχνὸς, δριμύς, χαλεπὸς, θυριος.

Συντραπεζος. Vid. Συνδαιτωρ.

Και ξυντραπεζον αξιοις εχειν βιον. Eur. Andr. 658.

Συντρεις.

Συντρεις αινυμενος,—Od. ι 429

Συντρεχω.

Πηνελεως δε Λυκων τε συνεδραμον—Il. π 335.

Ειπὲ τῷ μορφ—ξυντρεχει Soph. Tr. 895.

SYN. Συνθεω, συμπαραθεω, ὁμοδρομεω — συντροχαω, συντροχαζω — συμπιπ]ω κατανταω.

Συντριαινοω

Στρεπ]ῷ σιδηρῳ συντριαινωσειν πολιν. Ib. Herc. f. 946.

SYN. Τριαινοω, συντινασσω, συσσειω, συγκαταβαλλω.

Συντριβω.

Συντριβ' ὁμῶς σμαραγόν τε καί ασβεστον,—Hom. XLVII. 9.

SYN Συνανατριβω, συγκοπ]ω, συνθραυω, συντεμνω, συναλοαω, συνθλαω, συνθλιβω, ανιαω, θορυβεω.

Συντροφος.

Μηδ' αὖ συντροφον ομμ' εχων, Soph. Ph 172.

Ουκετι συντροφοις οργαῖς εμπεδος. Ib. Aj. 646.

SYN. Ομοτροφος, συγγαλακτος, ὁμογαλακτος, συντραπεζος, συνοικος, αδελφός. οικεῖος.

Συντροχαζω.

Συντροχαζω. Vid. Συντρεχω.
Υακινθινη με ραβδῳ
Χαλεπως Ερως βαδιζων
Εκελευσε συντροχαζειν. Anac. 7. 3.
Συντυγχανω.
—Ην σοι συντυχῶ αμνημονῶ; Eur. Herc. 638.
Τηνικαῦτα δ' ουκ ετ' ην
Ασφαλὲς ξυντυγχανειν. Ar. Eq. 1489.
SYN. Συμπεριτυγχανω, εντυγχανω, συναντaω, συνερχομαι, συνομιλεω, συμφερομαι, συνδιατριβω, συμπιπτω.
Συντυρεω.
Και τα 'κ Βοιωτων ταῦτα συντυρουμενα. Ar. Eq. 477.
SYN. Συμπηγνυμι.
Συντυχια
Τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι Θεὸς περὶ παντα τιθησι
Συντυχιην αγαθην, εκλυσιν αφροσυνης. Theog. 590.
SYN. Ευτυχια, επιτυχημα, συνεντευξις, κατορθωμα, εκβασις, συμβαμα, τυχη, περιστασις, συμπτωσις, το τυχὸν, συμβαινον, συντευξις.
EPITH. Κρυοεσσα.
Συνυφαινω.
—Ινα τοι σὺν μητιν ὑφηνω. Od. ν. 303.
SYN. Συντεκταινομαι, συμβουλευω, συμπαρασκευαζω, συμπλεκω.
Συνωδινω
Κακὸς γαρ ὅστις μη σεβει τα δεσποτων,
Και ξυγγεγηθε και ξυνωδινει κακοῖς. Eur. Hel. 733
SYN. Συστεναζω, συναλγεω—συναποτικτω.
Συνῳδὸς.
Αιδ' αὖ παρεισι τοῖς εμοῖς θρηνημασι
Φιλαι ξυνῳδοὶ Ib. Or 133.
SYN. Συναιμιδος, συμφωνος, ἁρμοδιος.
Συνωμοσια.
Υμῶν απαντων τας ξυνωμοσιας ερῶ. Ar. Eq. 474.
SYN. Συνωμοσιον, συστασις, ορκωμοσια, συνομοσια, συγκεστασις.
Συνωμοτης, Συνομωμοτης.
Τυπτουσί μ' οἱ ξυνωμοται. Ib 450
Πανταχόθεν συνομωμοται. Ib. L. 1006.
SYN Συνορκος, ομωμοτος, ορκωμοτης.
Συνωριζω, Συνωριζομαι Vid. Συζευγνυμι.
—Η διδυμοισι συναριζουσι κατ' αιθερα. Man. 4. 453.
Ιδου, ξυναπτε και ξυνωριζε χειρα. Eur. B. 198.
Συνωριχευομαι.
Ιππαζεται τε και ξυνωριχευεται. Ar. N. 15.

Συνωρὶς.
Τεκνοιν—την μονην ξυνωρίδα. Soph. C. 949.
SYN. Δυὰς ζευγος, συζυγια.
Συνωφελεω.
Και συνωφελοῦντά μοι. Ib. Ph. 892.
SYN. Συναρηγω, συγγινομαι, συγκαμνω.
Συνωχαδον Συνωχα Vid Συνεχῶς.
Αστρα ... συνωχαδον—Hes. Θ. 690.
Λωτὸς ὁταν—παιγματα βρεμη
Συνωχα φοιτάσιν εις ορος—Eur. B. 163. (Cant. B —συνοχα. Scal.)
Συοθρεμμων
—Συοθρεμμονα φρεβῶν. Naz.
Συοκτονια. Vid Ευρυμεδων.
Συοκτὸνος, Συοφοντὶς
Κερην Ιασιοιο συοκτόνον Αρκασιδαο, Call. 3. 216.
Συν κυσὶ, και λογχαις συοφοντίσι—Ep. l. 2.
Συρα.
Βομβυκα χαριεσσα, Συραν καλεοντι τυ παντες
Ισχνὰν, ἁλιοκαυστον.—Theoc. 10. 26.
Συρηκοσιος, Συρηκοσιοι.
Ξῶνε, Συρηκοσιός τοι ανὴρ τοδ' εφιεται Ορθων,
Χειμεριης μεθυων μηδαμα νυκτος ιεις. Theoc. Ep 8.
Ηδη βασαζευσι Συρακοσιοι μεσα δῶρα,
Αχθομενοι σακεεσσι βραχιονες ιτεϊνοισιν Ib. 16. 78
Συρηκοσαι, Συρηκοσσαι, Συρηκουσαί
Τον Συρακοσσαῖς ενιδρυνται πελωριστᾶ πολει, Ib Ep. 17.
Μεγαλοπολιες ὦ Σύρακοσαι βαθυπολεμου
Τεμενος Αρεος ανδρῶν ἱππων τε σιδηροχαρμᾶν
Δαιμονιαι τροφοὶ Pind. P 2.
Συνοικιστὴς τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσᾶν. Ib. Ol.
Συριη
Νῆσός τις Συριη κικλησκεται,—
Ουτι περιπληθὴς λιην τοσον, αλλ' αγαθη μὲν,
Ευβοτος, ευμηλος, οινοπληθὴς, πολυπυρὸς. Od. ο 404.
Συρια.
Αλλ' ητοι Συριην μεν ὑπὲρ ἁλὸς εγγύθεν ἑρπει
Ες νοτον, αντολιην τε, πολυπτολιν αἶαν εχουσα
Ην κοιλην επεεσσιν επωνυμον.—κ λ. Dion 899.
PHR. Ευλιβανε Συριης εδος—Orph. H.
Συριος, Συριοι.
—Συριῳ δε μυρῳ χρυσει' αλαβαστρα. Theoc. 15. 114.
Οι μεν επ' ηπειρῳ, τοιπερ Συριοι καλεονται. Dion. 904.
Συρις.
Ου γαρ τι καλὸς χῶρος, ουδ' εφιμερος
Ουδ' ερατὸς, οἷος αμφὶ Συριος ροας. Ath. 12.

Συρδην.
—Πριν τον Αργειων σ]ρατον
Συρδην απαντα τῷδ' αναλῶσαι δορί. Eur. Rh. 58
SYN. Καταρχας, αρδην. ἑλκηδον. καταϊγδην.

Συριγμα.
Πανα, θεον δικεσετ', ανεμων συριγμαθ' ἱεντα. Orph. H. 4.
SYN. Συριγμος, συρισμος, ψιθυρισμος, μινυρισμος.

Συριγξ.
—Δυω δ' ἁμ' ἑποντο νομῆες
Τερπομενοι συριγξι—Il. σ. 526.
SYN. Αυλος, δοναξ—φωτιγξ.—φυσητήρ.
EPITH. Ακροτορος, αμφιλαφής, αλιβρομος, αιολομολπος, αγρεσατος, βοεια, ευκελαδος, εγρεκυδοιμος, ηχητης, ἡδυμελὴς, ἡδυεπεια, ηχηεσσα, λιγυρὰ, μελιπνους, νυκτιδρομος, οξυτενὴς, ποιμενικὴ, παλιναγρετος, τερψινοος, χαλκοβαρὴς, Βακχας, Μυγδονὶς, Πανιάς.
—Συριγγ' εχω ευπαγωγον.
Λευκον καρον εχεισαν, ισον κατω, ἶσον ανωθεν.
—Και ταν δε φερ' ευπακτοιο μελιπνευ
Εκ κηρω συριγγα καλαν περὶ χεῖλος ἑλικταν. Theoc.
Αυλῶν παιᾶνι συριγγι
Συριγγων τ' ευφθογγω φωνᾷ, Eur.

Συριγξ.
Εκ δ' αρα συριγγος πατρωΐον εσπασατ' εγχος. Il. τ 387.
—'Υπαὶ δ' οἱ εσχε τενοντος
Συριγξ αἱματοεσσα κατὰ σφυρον—Ap. 4. 1647.
Ετι γαρ θερμαὶ συριγγες ανω φυσῶσι μελαν
Μενος—Soph. Aj 1429.
Εχριμπ] αει συριγγα—Ib. E. 723.
Συριγγες εκλαγξαν ἑλιτροχοι, Aesc. S. T. 211.
SYN. Δορατοθηκη—περονη—οπη (τῆς πληγης. τυ τροχυ) καμπ]ήρ.—διωρυξ.

Συριζω, Συρισσω.
Σμερδναῖσι γομφηλαῖσι συριζων φονον. Aesc. Pr. 355.
—Αδυ δε και τυ Συρισδες—Theoc 1. 3.
SYN. Επισυριτ]ω, κατασυριτ]ω, αποσυριζω, διασυριζω. ψιθυριζω—ιξπνεω.—συρω
Κρημα διατρητων φθεγγομενος δοναχων.
Κυανον επὶ χρυσεων χεῖλος ιεὶς δοναχων. Ep.

Συριχτης.
—φαντὶ τυ παντες
Εμμεν συριχταν μεγ' ὑπειροχον ἐν τε νομεῦσιν. Theoc. 7. 28.

Συρμαια.
Εστιν γαρ επιτηδεια συρμαιαν μετρεῖν. Ar. Pa. 1253.

EXP. Χυλὸς βοτανης.—ραφανί.

Συρμος.
Ου νιφετῶν συρμος, ε παταγευσαν ἁλα. Ep. l. 3.
—Χαλαζηεντα τε συρμὸν. Ep. l. 1.
SYN. Συρσις, ολκος.

Συρραπ]ω.
Δερματα συρραπ]ειν νευρῳ βοος—Hes. ε. 542.
SYN. Καταρραπ]ω, απορραπ]ω, ὑπορραπ]ω, κατ]υω. συσκευαζω.

Συρρηγνυμι.
—Αλλὰ κακοῖσι συνερρηχ]αι πολεεσσιν. Od. θ 137.
Συρρηξασ' εις ἓν απαντα. Ar. Ecc. 670.
SYN. Συνθραυω. συγκλαω, συνεπικλαω. συντριβω, συναρατ]ω, συγκρυω, συναγω. αμεννυεω.

Συρτις.
—Μεχρις ἱκοντο
Προπρο μαλ' ενδοθι Συρτιν. ἰν ουκ ετι νοστος οπισσω
Νηυσι πελει, ότε τοιγε βιωατο κολπον ἱκεσθαι.
Παντη γαρ τεναγος, παντη μνιοεντα βυθοιο
Ταρφεα—κ. λ. Ap. 4. 1235.

Συρφαξ.
—Τον μεν συρφακα τον αλλον, Ar. V. 671:
SYN. Οι πολλοί, χυδαῖος δῆμος, οχλος,—συρφετωδης. οχλωδης.

Συρφετος.
Χορτον δ' εσκομισαι, και συρφετον,—Hes. ε. 604.
Λυματα γῆς και πολλον εφ' ὑδατι συρφετον ἑλκει. Call. 2. 109
SYN. Λυμα, ρυπασμα—συρφαξ—αχυρον.—αγυρτωδης οχλος, ο λογος.

Συρω.
Ουρην μεν πρῶτ' επλασ' εφ' ὑδασιν, ηυτε κυπην
Συρων.—Hom. B. 75.
SYN. Επισυρω, κατασυρω. ὑποσυρω. ανασπαω. ἑλκω.—τρεχω.—συριζω.

Συς.
Αλλ' εμεν ὡς ότε τὶς σῦς κρισιν αλκὶ πεποιθὼς. Il. ν. 471.
SYN. 'Υς. χοῖρος, γρυλλος. καπρος.
EPITH. Αγριος, αογιοδες, ακαιας, αναιδης, βλοσυρά, κελαινη, λυσσαλεος. λασιος, ληιβοτηρα. μονοφορβος, ομβριμος, παχυς, πολυτοκος, σιαλος, ὑβριστηρ. ὑληκοιτης, χαμαιευνας. Βοιωτια
Η συσὶ καπροισιν, τῶν τε σθενος ου αλαπαδνον.
—Συες θαλεθοντες αλοιφῇ. Hom
Και συας αιθυκτῆρας επὶ χθονὸς ασπαιροντας.
Η σῦν χαυλιοδοντ', η καρχαραδοντα—Opp.

, Χαιτας

Χαιτας αυχενιας πεφρικότα, θηκτὸν οδόντα,
Βρυχοντα, γληναις φρικτὸν ιεντα σελας,
Αφρω χειλεα παντα δεδευμενα—Ep. l. 2.
—Λευκαινουσι συων προβλῆτες ακωκαι.
Αγροκομω ραθαμιγγι διαβροχον ανθερεωνα. Nonn.

Συσκεδαω.
Συσκεδᾶν πολλὰς αλινδήθρας επῶν. Ar. R 934.
SYN. Συσκεδαζω, αποσκεδαννυμι.

Συσκευαζω.
Το δειπνον—συσκευαζε νῷν. Ib. V. 1243.
SYN. Συγκατασκευαζω, συμπαρασκευαζω, εισκευαζω, συγκατακοσμεω, συνεπιμελοῦμαι, συγκατορθοω, συνεπιφερομαι, συλλεγω, συναλεγω, επιβαλενω, συσκευωρεω.

Συσκηνητρια.
—Και τις σοῦ 'στιν συσκηνητρια. Ib. Th. 631.
SYN. Προμνηστρια—συσκηνος, συνοικος.

Συσκιαζω.
Αλλ' ου φθονεῖν χρη συσκιαζοντας γενυν. Eur. Supp. 1219.
Ην δ' αγκος—Πευκαισι συσκιαζον—Ib. B. 1050.
SYN. Αποσκιαζω, επισκιαζω, συγκατασκιαζω, κατασκιαζω, συγκαλυπτω, ζοφοω.

Συσκυθρωπαζω.
Ηδὺ δ', ην καλόν τι πραξῃ, συσκυθρωπαζειν ποσει
Αισχρον, εν κοινῷ δε λυπης, ἡδονῆς τ' εχειν μερος. Eur. Fr.
SYN. Συναλγεω.

Συσπευδω.
Φιλεῖ δε τῷ καμνοντι συσπευδειν θεος. Aesc. Fr.
SYN. Συνεπισπευδω, συγκαμνω, συσπουδαζω, συγκροτεω.

Συσπλαγχνευω.
Αγε δη, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνευετε
Μετὰ νῷν—Ar. Pa. 1116.
EXP. Συγγευεσθαι τῶν σπλαγχνων.

Συσπουδαζω. Vid. Συσπευδω.
Ξυσπουδαζειν περὶ της νικης. Ib. 678.

Συσσειω, Συσσευω.
Συνεσεισέ μ' εκποθεῖσα φιαλη παντελῶς. Ath. l. 15.
Τοσσον φὰς συνεσευε βοῶν εριθιμα καρηνα, Hom. M. 94.
SYN. Συντινασσω, συγκλονεω, συγκρουω.

Συσσημον.
—Η τι τοιοῦτον Συσσημον—Ath. l. 8.

Συσσιτεω.
—Και Μιλτιαδη ξυνεσιτει. Ar. Eq. 1302.
SYN. Ὁμοσιτεω, συνεστιαομαι, συμποσιαζω, συνδειπνεω, συζαω, συνδαινυμαι, συνευωχεομαι.—συνοικεω.

Συσσιτιον.
—Κατασπᾶσαί τε τα ξυσσιτια.
Οπως αν ευωχηθῃ πρῶτον σημερον. Ib 711.
SYN. Συμποσιον, συνδειπνον, συνεστια, συμβιωσις, συντροφια, συνοικια ευωχια, αριστον.

Συσσιτος.
Εν μεν συσσιτοισιν ανὴρ πεπνυμενος ισθι. Theog. 309.
SYN. Ομοσιτος, συμβιωτης, κοινοβιος, συνδιαιτητης, συνεστιος, συντροφος, συνοικος.

Συσσωζω.
—Το γὰρ τοι τεκνα συσσωζειν καλὸν. Eur. I.A. 1209.
SYN. Συγκρατεω, συνδιαφυλαττω, συντηρεω, σωζω.

Συσταμνιζω.
—Λευκὸν γλεῦκος συσταμνιστον εξῇ, Nic.

Συστασις.
—Εις δε συστασεις
Κυκλους τ' εχωρει λαὸς—Ib Andr. 1088.
SYN. Συναθροισις, συλλοχια, στιφος, ὁμιλος, συνουσια—συνωμοσια—συστημα, συνοδος, ὁμονοια.

Συστελλω. Συστελλομαι.
Αλλα συστειλας ακροισι
Χρωμενος τοῖς ιστιοισιν Ar. R. 1030.
Ξυσταλαμενοι θοιματια.—Ib Ecc 99.
Προς ταῦτα συστελλου σεαυτην. Ib 481.
—Οτι συνεσταλμαι κακοῖς. Eur. Her. f. 1417.
SYN. Επανατελλω, ανατελλω, κατατελλω, περιστελλω, προστελλω, ὑποστελλω, στελλω, συσφιγγω, περισφιγγω, σφιγγω, συντιθημι, στενοω, συστενοω, συνωθεω, στυφω, συνελαυνω, συνειργω, συνελκω, καταβαλλω, καταρασσω.

Συστεναζω. Vid. Συναλγεω, Συμπενθεω.
Ως συστεναζειν γ' οἶδα γενναιως φιλοις. Ib. I. 935.

Συστεφανοω.
Τας τρεῖς αθανατους ευθυ συνεστεφανουν. Ep. l. 7.

Συστημα.
Και πᾶσα πηγη, χ' ὑδατος συστηματα. Aesc. Fr.
SYN. Συνδρομη, συνοδος, συλλογη, συγκομιδη, συναθροισις, συναρμογη, εφαρμογη, συμπηξις, συγκρισις, συμφυσις, συμφυια, συνθεσις—συστασις, οχλος, πλῆθος, σωρὸς—χορος.

Συστολεω, Συστολιζω.
—Επὶ τυμβον αγαλματα συστολισαι, Eur. Or. 1446.
SYN. Συσκευαζω, κατακοσμεω.

Συστρεφω.
Ξυστρεψας και ξυγγογγυλισας, Ar L. 974.
SYN. Περιστρεφω, συνελισσω, στρεβλοω, συστελλω.

Συστρογγυλιζω,

Συστρογγυλιζω, Συστρογγυλλω.
Ουτως συστρογγυλικα καξεκοκκισα. Ath. 2.
Ουτω συνεστρογγυλλεν ιταμῶς και ταχύ. Ib. 4.
Συσφαζω, Συσφαττω. Vid. Συγκατακτεινω.
Και συσφαγηναι,—Eur. I. T. 685.
Συσχορος.
—Ηχῦς φιλε, συσχορε Νυμφῶν. Orph. H.
Συφαρ
Συφαρ θανῆται ποντιον φυγὼν σκεπας
Κεραξ συν ὁπλοις—Lyc. 793
SYN. Λεβηρὶς, το τῦ οφεος δερμα —γηραν-
γηρας ανθρωπῦ.
Συφεὸς Poet. Συφεὸς, Συφός.
Εντοσθεν δ' αυλῆς συφεὸς δυοκαιδεκα ποιει
Πλησιον αλληλων ευνὰς συσιν—Od. ξ 13.
—Θυρας δ' ανεωγε συφειῦ Ib. κ. 389.
Στενοντες ατας εν συφοῖσι φορβαδες. Lyc. 676.
SYN. Συφεών, χοιροκομεῖον, συῶν ευνή.
Συφορβος. Vid. Συβωτης.
—Ως παῖδα συφορβον. Il. φ. 282.
Συχνὸς.
Οσοι δ' ετλωτων, κοιλαν τ' ἦχον συχνην. Ar. Pl. 754
SYN. Πολὺς, θαμινὸς, θαμειὸς, ταρφὺς, ταρφειὸς, αθροος, συνεχὴς, στιβαρὸς, στιφρὸς, αλλαταλληλος, αγχιστῖνος, πυκνὸς.
Συω, Συομαι.
—Πῆχυν επιγραβδην βαλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, συτο δ' αἷμα κελαινεφες—Il φ. 167.
SYN. Σευω, σειω, κινεω, ὁρμαω —διωκω. τρεχω. πορευομαι.

Σ Φ

ΣΦΑΓΕΙΟΝ, Σφαγιον.
Οἱ μεν σφαγεῖον εφερον—Eur El. 800.
—Σην παῖδ' Αχιλλει σφαγιον διδοναι. Eur. Hec. 108.
SYN. Ἱερεῖον, θυσια, θυος
ΕΡΙΤΗ. Αἱμοβαφὲς, χειροδαΐκτον.
Σφαγεὺς.
Ο μεν σφαγεὺς εστηκεν ῇ τομωτατος, Soph. Aj. 826.
SYN. Φονευτὴς, ολετὴρ, αναιρετὴς.
Σφαγὴ
Μελανθὲν αἷμ' απ' οικειας σφαγῆς. Ib. 931.
SYN. Σφαξις, αποσφαξις, ὑποσφαξις, αυχενισμὸς, φονευσις, σφαγιασμὸς, φονος.—δειρη.—σφαγις
ΕΡΙΤΗ. Αυτοκτονος, πολυθυτος, αιεστος.

Σφαγὶς.
—Και τον λαιμοτομον σφαγίδα. Ep. l. 6.
SYN Ξιφος —σφαγή.
Σφαγιαζω, Σφαζω. Vid Σφαττω.
Ησθιον στερρῷ σφαγιαζομενῳ—Ar. Av. 571.
Μῆλ' αδινὰ σφαζουσι—Od. α. 92.
Σφαγιασμὸς. Vid. Σφαγή.
—Ου παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν, Eur. El. 200.
Σφαδαζω.
Συ δε σφαδαζεις, πῶλος ὡς ευφορβια. Soph. Tr.
Ο δ' εσφαδαζεν, ουκ εχων απαλλαγας. Ib.
SYN. Ανασφαδαζω. σπαομαι, δυσθανατεω, χαλεπαινω. βραζω, σφυζω. δυσφορεω, θρασσω—δονοῦμαι, συγκλονοῦμαι, παραφερομαι, ὑποφερομαι, ὑπολισθαινω, ὑποσκελιζομαι, διασειομαι, αστατεω. διαπορεω. φροντιζω. σπευδω.
Σφαῖρα.
Σφαῖραν επειτ' ερριψε μετ' αμφιπολον βασιλεια. Od. ζ. 115.
SYN. Σφαιρωμα —παλλα.—(εικὼν κοσμου.—τυπος αιθέρος. Nonn.)
ΕΡΙΤΗ. Αειδινητος, ακηρατος, ευκυκλος, ευφημος, ευκροταλος, εὐτροχαλος, νοερὰ, περιηγὴς, ποικιλονωτος, τροχοεσσα.
Σφαιρη αθυρουσιν περιηγεῖ, την μεν επειτα
Αλλη επ' αλλης δεχεται και ες αέρα πεμπει
Υψι μεταχρονιην ἡ δ' ουποτε
Πιλναται ουδει. Ap.
Οι δ' επεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,
Πορφυρεην, την σφιν Πολυβος ποιησε δαΐφρων,
Την ἕτερος ῥιπτασκε ποτι νεφεα σκιοεντα,
Ιδνωθεις οπισω· ὁ δ' απὸ χθονὸς ὑψόσ' αερθεὶς
Ρηϊδιως μεθελεσκε, παρος ποσιν οὖδας ἱκεσθαι. Hom
Σοι μεν αγηρως Απονον τροχιὰν
Σφαῖρα κυλινδει. Synes.
Σφαιρηδὸν
Η κεφαλή μιν σφαιρηδὸν ἑλιξαμενος δι' ὁμιλου. Il. ν. 204.
SYN. Σφαιρικῶς, κυκλοτερως, κυκλοσε, κυκληδὸν. σπειρηδὸν.
Σφαιροω.
Στηθεα δ' εσφαιρωτο πελωρια,—Theoc. 22. 46.
Σφαιρωτὴς.
Κλεινῶν σφαιρωτας αστρων. Synes. 5.
Σφακελος.
Κατά γ' εγκεφαλον πηδᾷ σφακελος. Eur. Hipp. 1353.
Ὑπό μ' αὖ σφακελος και φρενοπληγεῖς
Μανιαι θαλπουσι,. Aesc. Pr. 877.

SYN.

SYN: Σπασμὸς, σῆψις παθος τȣ̃ εγκεφαλȣ.— συστροφή.—σφακος. σφακελισμὸς, αστροβολισμός.

Σφακὸς, pro Ελελισφακος

—Κεδρίδας, ανηθον, σφακόν. Ar. Th. 493.

Σφαλερὸς.

Πλȣ̃ς σφαλερὸς το ζῆν—Stob. 96.

Καίτοι σμικροὶ μεγαλων χωρὶς,

Σφαλερὸν πυργȣ ρῦμα πελονται. Soph Aj. 159.

SYN. Επισφαλὴς, ακροσφαλὴς, παρασφαλὴς, αρισφαλὴς, ασθενὴς, ολισθηρὸς, αβεβαιος, απατηλὸς, αταρτηρός.

Σφαλλω. Σφαλλομαι.

—Ουδ' αρα μιν σφῆλεν βελος Αντινοοιο. Od. ρ. 464.

—Ου τι μη σφαλῶ γ' εν σοί ποτε. Soph. Tr. 630.

SYN. Αποσφαλλω, διασφαλλω, επισφαλλω, παρασφαλλω, πτερνιζω, σκελιζω, ὑποσκελιζω, καταβαλλω. παρακρȣομαι. σαλευω, πταιω. κλινω. κατεδιζω. πλαναω, διαμαρτανω, αποτυγχανω—ολισθαινω.—ενθα και ενθα καταρρεειν ιχνια πεζης.

Σφαλμα.

Κλεψας τα προσθε σφαλματ' εξεδυ δικης. Eur. Supp. 416.

SYN. Πτῶσις, ολισθημα, πεσημα, αλιτημα, αμαρτημα, δυστυχια. φθορά. προσπταισμα, προσκρȣσις.

Σφαλτης.

Σφαλτην ανιαζοντες—Lyc. 207.

SYN. Πτερνιστης.

Σφαραγεω, Σφαραγεομαι.

—Σφαραγευντο δέ οἱ πυρὶ ριζαι. Od. ι. 390.

Ουθατα δε σφαραγευντο.—Ib. 440.

SYN. Βρυχω, λιγζω, σμαραγεω, δȣπεω. βρονταω.

Σφαραγιζω.

Συν δ' ανεμοι ενοσίν τε κονιν τε εσφαραγιζον. Hes. Θ. 706.

Σφαττω.

Ο δ' αντι τȣ̃ σȣ̃ σωματος σφαγησεται. Eur. Andr. 315.

SYN. Σφαζω, σφαγιαζομαι, αποσφαττω, διασφαττω, επισφαττω, κατασφαττω, φονευω, αυχενιζω θυω.

Σφεδανὸς, (Σφεδανὸν. Adv.)

Ατρειδης δ' επετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελευων. Il. λ. 165.

SYN. Σφοδρὸς, δεινὸς, συντονος, δριμὺς. χαλεπὸς, επισπερχὴς, στερεὸς, ισχυρὸς.—σφοδρὸν, καταπληκτικόν.

Σφελας.

Ως αρα φωνησας, σφελας εἷλετο—Od. σ. 393.

Πολλα οἱ αμφι καρη σφελα ανδρων εκ παλαμαων, Ib. ρ. 231.

SYN. Ὑποποδιον, εντιναγμα, βλῆμα. θρανιον, θρῆνυς, σκολυθριον.

EPITH. Χθαμαλὸν.

Σφενδαμνινος.

Ατεραμονες—σφενδαμνινοι. Ar A. 180.

SYN. Ισχυρὸς, στερεὸς.—πρινινος.

Σφενδοναω.

(Κορυνην)—διαφερων εσφενδονα: Eur. Supp. 715.

SYN. Σφενδονεω, εκσφενδοναω, σφενδονιζω, αποσφενδοναω, απορριπτω.

Σφενδονη

Σφενδονῃ, ἣν αρα οἱ θεραπων εχε—Il. γ 600.

SYN. Χερμαστὴρ. ὁπλον ακηβολον. λιθοβολον μηχανημα.

Σφετερος.

Αεν ποτὶ σφετερον ερυκεν,—Il ρ. 287.

SYN. Σφωΐτερος, ὑμετερος.

Σφηκια.

Το γαρ γεροντων εσθ' ομοιον σφηκιᾷ. Ar. V. 224.

Σφηκίσκος.

Μεγαν λαβόντες ἠμμένον σφηκίσκον,—Ib. Pl. 301.

EXP. Ωξυμμένον ξυλον. σφηναριον.

Σφηκοω.

Πλοχμοί θ' οἱ χρυσῷ και αργυρῳ εσφηκωντο. Il. ρ. 52.

SYN. Ενσφηκοω, κατασφηκοω, δεω, σφιγγω, γομφοω.

Σφηκωδης.

Παρ εμοί δ' ισχνοι, και σφηκωδεις,—Ar. Pl. 561.

SYN. Λεπτὸς, λαγαρὸς, μικρὸς, σκληρὸς.

Σφηκωμα

Ομως δ' ὅτι το σφηκωμ' εχει πονον πολύν. Ib. Pa. 1215.

SYN. Πλεγμα. τιλμα. μοτὸς—τοπος περικεφαλαιας, ὁπȣ τα πτερὰ δεδεται.

Σφηλος.

Υἱὸς δε Σφηλοιο καλεσκετο Βȣκολιδαο. Il ο. 338.

Σφὴν.

Ως δ' ὅτ' αν απροφατως ισὸν νεὸς—

—Θοὴ ανεμοιο καταϊξ

Αυτοῖσι σφηνεσσιν ὑπ' εκ σφοτονων ερυσηται. Ap. ι. 1204.

SYN. Γομφος. επισχιδιον. ἧλος.

EPITH. Αδαμαντινος.

Σφηνωμα.

Και καρτα φριξας τυλοεν σφηνωματι. Soph. Fr. (an, σφηκωματι?)

Σφηξ.

Οι δ' ὥστε σφῆκες μεσον αιολοι,—Il. μ. 167.

SYN. Ανθρηνη.

EPITH. Αργαλέος, δαφοινὸς, ενοδιος, λευγαλέος, ολοὸς, οξυκαρδιος, πικρός.

Σφιγγω

Και ποδας εσφιγγεν κατὰ γαςέρος.—Hom B. 70.

SYN. Αποσφιγγω, διασφιγγω, επισφιγγω, περισφιγγω, επιθλιβω, συμπιλεω, σίυφω, σφηκοω, πιεζω, δρεπω, ξυνω. επιψαυω. συσιλλω. συμπλεκομαι, συνειργω.

Σφιγξ

Σφιγγὸς ὃς μονος κατεσχον

Τῆς μιαιφονε κρατη. Eur. Ph 1789:

EPITH. Αγρια, ασημαντος, ποικιλῳδὸς, δυσξυνετος, κελαινὴ, σοφὴ, μιαιφονος, ωμοσιτος, πολυφθόρος.

Ηδ' αρα Σφιγγ' ολοὴν τεκε Καδμειοισιν ολεθρον. Hes.

—Ταν γαμψωνυχα παρθενον χρησμῳδον.

Ραψῳδὸς κυων.—σΊερῦσα κορα—Soph.

Μηδὲ το παρθενιον σΊερὸν, ορειον τερας ελθεῖν

Πενθεα γαιης, Σφιγγὸς, αμεσοταταισι συνῳδαῖς'

Α ποτε Καδμογενῆ τετραβαμοσιν εν χαλαῖσι.

Τειχισι χριμπτομενα, φερεν αιθέρος εις αβατον φῶς

Γενναν, τὰν ὁ κατὰ χθονὸς Αιδας

Καδμειοις επιπεμπει Eur. Ph 823:

Εβας.—Γᾶς λοχευμα, νερτερε τ' εχιδνας,

Καδμειων αρπαγά.

Πολυςονος, πολυμοχθος,

Μιξοπαρθενον, δηῖον τερας,

Φοιτάσι πΊεροῖς, χαλαῖσί τ' ωμισιτοις. κ. λ. Ib. 1042.

Σφογγος. Vid. Σπογγος.

Σφοδρὸς.—Σφοδρα. Σφοδρῶς

Και σφοδρα πενθει. Soph. Aj 150.

Αλλὰ μαλα σφοδρῶς ελαεν—Il. μ. 124.

SYN. Δεινὸς, χαλεπὸς, δριμὺς, σφεδανὸς, θηριος, ισχυρὸς, βιαιος, λαμπρὸς. ευτονος. σΊιβαρὸς. πολυδαπανος. επαχθος.—δριμεως, ισχυρῶς, δεινῶς, βιαιως, λαβρως, οξεως. αγαν. λιαν, πανυ.

Σφοδροτης.

—Η σφοδροτης δε θηρὸς—Ath. 12.

SYN. Δεινοτης. λαβροτης.

Σφοδρυνω, Σφοδρυνομαι

Αταρ σφοδρυνῃ γ' ασθενει σοφισματι. Aesc. Pr 1010.

SYN. Κομπαζομαι, επαιρομαι.

Σφονδυλη, Σπονδυλη.

Ως ἡ σφονδυλη φευγεσα πονηροτατον βδεῖ. Ar. Pa. 1077.

SYN. Σιλφη. γαλῆ.

Σφονδυλος. Σπονδυλος.

Σφονδυλοις τ' ενηρμοσεν. Eur. Ph. 1435.

Σφονδυλοδινητος, Σφονδυλοεις.

Σφονδυλοδινητῳ νηματι ενχομενον. Ep. I. 6.

Σφονδυλοεντα τραχηλον—Man. 1. 319.

Σφραγιζω.

Και ταῦτα παλιν γραμματα συγχεῖς,

Και σφραγιζεις, λυεις τ' οπισω. Eur. I. A. 38.

SYN. Αποσφραγιζω. ενσφραγιζω, επισφραγιζω, κατασφραγιζω, επισημαινω, κατασημαινω, παρασημαινομαι, σημαινω.

Σφραγιδιον,

—Θριπιδες' εχειν σφραγιδια. Ar. Th. 434.

Σφραγίς.

Κυρνε. σοφιζομενῳ μεν εμοὶ σφρηγὶς επικεισθω

Τοῖσδ' επεσιν.—Theog. 19.

—Τηνδε προσβλεψασά με

Σφραγῖδα πατρὸς.—Soph. El. 1233.

SYN. Σημαντρον, σημεῖον.—σφραγῖδος ἔρκος. Soph.

Σφραγιος. Vid. Νηρηΐδες.

Σφριγαω.

—Ευσωματεῖ γαρ και σφριγᾷ. Ar. N. 797.

Χεῖρας επερρωσαντο περὶ σθενεῖ σφριγοωσαι. Ap. 3. 1257.

SYN. Επισφριγαω, ακμαζω, αιθεω, ζεω, αυξομαι, νεαζω, βραζω, περιτεινω, ευσωματεω, ευτονεω, σκιρταω, σφυζω, ακολασαινω.

Σφυζω.

Φασῶ ταν κεφαλαν και τὼς ποδας αμφοτερως μευ Φυσδεν, ὡς ανιαθῇ—Theoc. 11. 71.

SYN. Σπαιρω, ασπαιρω, σφαδαζω, πηδαω, επειγω. αλγεω, ανιαομαι.

Σφυρα.

—Την οἵγε σιδηρειης ελαασκον

Σφυρῃσιν μαλεροιο πυρὸς ζεεσαν αϋτμην. Ap. 1. 734.

SYN. Αἶρα, κεσρα, ραιςηρ, τυπάς.

EPITH. Δυριτυπὴς, ολεσιβωλος.

Σφυρὰς.

—Σφυραδων αποχυσματα. Ar. Pa. 791.

EXP. Τα των αιγων ἢ προβατων αποπατηματα.

Σφυρηλατος.

—Σφυρηλατος οἷα Κολοσσος Theoc. 22. 47.

SYN. Στερεός.

Σφυρὸν.

Δησαμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν αμφὶ τενοντας. Il ρ 290.

—Ηδὲ σφυρὰ καλ' ὑπενερθεν. Il. δ. 147.

Οππηπε Λεσβοιο παρὰ σφυρον—Ep. I. 3:

SYN.

Σ Χ

SYN. Ταρσὸς. πελμα — τῶν ορων το επιπεδον, και κατωτατον.
EPITH. Δυσνιπτον, ροδοειδὲς.

Σ Χ

ΣΧΑΔΩΝ.
Πλῆρες δε σχαδονων.—Theoc. 1. 147.
EXP. Τα εκ τῶν κηφηνων κηρια.

Σχαζω, Σχαζομαι, Σχαω.
—Και σχασας την φροντίδα. Ar. N. 738.
Σχασαμενος την ιππικήν. Ib. 107.
Σχασον δε δεινὸν ομμα, και θυμῦ πνοας—Eur. Ph. 467.
SYN. Αποσχαζω, επισχαζω, κατασχαζω, παρασχαζω, αμυσσω, αποχαρασσω, εντεμνω, κατακοπ]ω,—επισχω. καταπαυω, μεταβαλλω, ανιημι. χαλαω καταγω.

Σχεδια.
Αλλ' αγε, δυρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμοζεο χαλκῷ
Ευρειην σχεδιην.—Od. ε. 163.
SYN. Ναῦς (ακατασκευαστος.)
EPITH. Ηλιβατος, λινοδεσμος, πολυδεσμος.
Τας ποντοπορυς δ' εσχε σχεδιας
Λαιφῃ προτονοις επερειδομενας. Eur.

Σχεδιην, Σχεδοθεν, Σχεδὸν.
Τυψον δε σχεδιην.—Il. ε 830.
—Σχεδοθεν δε οἱ ῆεν ολεθρος. Il. π. 800.
Οι δ' ότε δη σχεδὸν ῆσαν επ' αλληλοισιν ιόντες. Il. γ 15.
SYN. Πλησιον, εγγὺς, συνεγγυς, συσαδὸν, πελας, αυτοσχεδιην. παρολίγον, παραμικρὸν. βαδην.

Σχεδίος.
—Σχεδίον μεγαθυμον Ιφιτυ ὑἱον
Φωκηων οχ' αριστον, ὃς εν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οικία ναιεσκε, πολέσσ' ανδρασσιν ανασσων. Il. ρ. 306.

Σχεθω.
Η, και επ' αργυρεῃ κωπῃ σχεθε χεῖρα βαρεῖαν. Il. α. 219.
SYN. Εχω, σχεώ, ισχω, κατεχω, επεχω, επιβαλλω.

Σχελίς.
Αλλα σχελιδας εδηδοκως,—Ar. Eq. 361.
EXP. Βοὸς πλευρα —τα πλευρικά.

Σχερια.
—Σχεριην, ὅθι Φαιηκες γεγαασιν. Od. ζ. 160.
EPITH. Εριβωλος, ερατεινή.

Σχεσις.
Ουκ όπλων σχεσιν Μωμητὸς—Aesc. S. T. 513.
SYN. Διαθεσις, σχῆμα, ἕξις, συνεχεια, τονος, συναφεια, ὁρμή.

Σχετηριον.
Αλλ' ηδὺ λιμῦ και τόδε σχετηριον. Eur. Cyc. 135.
SYN. Διασχετικὸν, αποπαυστικον, κηλητηριον.

Σχετλιαζω.
Ου δεῖ σχετλιαζειν, και βοᾷν πριν αν μαθῃς. Ar. Pl. 476.
SYN. Δυσολογῦμαι, δυσχεραινω, ταλανιζω, αποδυρομαι δυσφορεω. βλασφημεω.

Σχετλιοτεχνος. Vid Δυσπαις.

Σχετλιος.
Σχετλιος, οβριμοεργὸς, ὃς ὀυκ οθετ' αισυλα ρεζων. Il. ε 403.
SYN. Ατυχὴς, απορος, δυσπαθὴς, επαχθὴς, τλημων. οδυνηρὸς σκληρὸς, αμειλικος, επαχθὴς, χαλεπὸς. αδικος. πονηρὸς. αγνωμων, δυστυχὴς, μοχθηρὸς. ατοπος.

Σχεω (inuſ) Vid Σχεθω.
Η ρ' ετι πυ σχησυσι πελωριον Εκτορ' Αχαιοί; Il. λ 819.
Νῦσον ες Αιαιην σχησεις ευεργέα νῆα. Od. λ. 70.
Εκτορα και μεμαῶτα μαχης σχησεσθαι οἴω. Il. ι. 651.

Σχημα.
Ιππομεδοντος σχῆμα και μεγας τυπος. Aesc. S. T. 494.
Ασιατιδος γῆς σχῆμα,—Eur. Andr. 1.
—Ὑπο των σχηματων. Ib. Cycl.
SYN. Τυπος, μορφὴ, χαρακτὴρ, ὑποκρισις, προσωπον. καλλος, δοξα, αξιωμα, ευπρεπεια, κοσμος. σχεσις. σχηματισμὸς εἶδος. προσχημα. μιμη. σχηματισις. κομπος. πλασμα.—ορχησις.
EPITH. Ευγενὲς, σεμνὸν, ογκῶδες, φαυλὸν, συμφωνον.

Σχηματιζω. Σχηματιζομαι.
Αλλ' εγωγ' ὐ σχηματιζειν
Βυλομ', αλλ' ὑφ' ἡδονῆς Ar. Pa. 323.
Εσχηματισαι δ' ασπὶς ὐ σμικρὸν τροπον. Aesc. S. T. 471.
Λαμπρῷ κατοπ]ρῳ σχηματιζεται κομην. Eur. M. 1161.
SYN. Διασχηματιζω, συσχηματιζω, σχηματοποιῶ, πλασσω. συντασσομαι, προσποιομαι, μορφοω. διαμορφοω. κατακοσμεω, τυποω, εντυποω, ὑποτυποω, ὑποκρινομαι, φανταζομαι.

Σχιζω

Σχίζα.
Και τα μεν ας σχίζησιν αφυλλοισιν κατεκαιεν. Il C. 425.
SYN. Σχιδαξ, σχιδος,—λαμπας. Hes.

Σχισμός.
Εμοὶ δε μιμνει σχισμὸς αμφηκει δορί. Aesc. Ag. 1158.
SYN. Σχισμα, σχισμή, σχισις, διασχισις, διχοςασια, διαχωρησις, διασπασμὸς, σπαραγμὸς, ῥῆγμα.

Σχίζω.
—Οπως δρῦν ὑλοτομοὶ,
Σχιζυσι καρα φονιῳ πελεκει. Soph. El. 99.
SYN. Ανασχιζω, αποσχιζω, διασχιζω, κατασχιζω, εκσχιζω, ρηγνυω, διαρρηγνυμι, διατμηγω, διατμησσω, τιμνω, κοπ]ω, διατεμνω, διακοπ]ω.

Σχῖνος.
Σχῖνον ες αρχαιαν καταδυς, επιχωριον ερνος. Theoc. 26. 11.
SYN. Σκιλλα.
EPITH. Ἡδῦα.

Σχιςός.
—ξωκίδος σχιςὴς ὁδῦ. Eur. Ph. 38.

Σχοινιον, Σχοῖνις. Vid. Σπαρτιον.
Το σχοινιον φευγυσι το μεμιλτωμένον. Ar. A. 22
—Ηπ]ετ απ' αυτῶν.
Ταν λεπ]αν σχοινῖδα· βροχον δ' εμβαλλε τραχηλῳ. Theoc. 23. 51.

Σχοινιος, Σχοινῖτις, Σχοινὶς, Σχοινωδης.
—Σχοινιοις δ' εν τευχεσι. Eur. Cyc. 208.
Αλλ' εθεν εν καλυβῃ σχοινιτιδι—Ep. l. 3.
Σχοινίδι (θεᾷ) μισοφθαρτον.—Lyc. 832.
—Επὶ σχοινωδεσιν οχθαις. Nic.
SYN. Σχοινινος.

Σχοινοβατης.
Σχοινοβατας τευχει, καλοβαμονας, ὑψόθεν ες γην
Γειτονα θανατοιο καταρριπ]ευτας ἑαυτυς.
Ων ὁ πορος μορος εςιν, επὴν ες σφαλματα νευσῃ. Man. 4. 287.
Καλοβατην σχοινων, ιδε περοφοιτον εθηκεν,
Ικαρον αιθεριον, π]εριων διχα, και διχα κηρῦ. Ib. 5. 146.

Σχοῖνος.
Σχοῖνόν τε, Σχῶλόν τε—Il. C. 497.

Σχοῖνος.
—Και ακοντισιν οξεῖ σχοινῳ. Hom. B. 252.
EPITH. Κοῖλος, ελαιοτροφος.

Σχοινοτενής.
—Και δισσας σχοινοτενῶς σπυριδας. Ep. l. 6.

Σχολαζω.
Συ δε σχολαζεις, ὥςε θαυμαζειν εμέ. Eur. Hec. 729.
SYN. Αποσχολαζω, βραδυνω, ραθυμεω, ραδιυργεω, καταργεω, νωθρευομαι, προσεχω. σχολὴν αγω, εχω.

Σχόλη, (σχολῇ adv.)
Αλλως και σχολη εςι—Theoc. 21. 34.
Τοιαῦθ' ελισσων, ηνυτον σχολῇ βραδυς. Soph. An. 238.
—Και σχολὴ τερπνον κακόν. Eur. Hipp. 384.
SYN. Απραγμοσυνη, ανεσις. αδεια. διατριβή.
—σχολαιως, βραδεως, αργῶς, μελλον.

Σχολὴ.
Τυνη δ' ιρα, σχολας, αγορας, Αυγυςε, συναυξεις. Ep.
Νῦν δ' εςθ' ὁ τλημων εν τίνι σχολῇ κακῦ; Soph. Oed. T. 1309.
SYN. Γυμνασιον, ενεζητηριον, διδασκαλεῖον, παιδαγωγεῖον, παιδοτριβεῖον, σχολαςηριον, φροντιςηριον, παιδευτηριον, συμφοιτησις, περιπατος, διατριβή.

Σ Ω

ΣΩΖΩ, Σωζομαι. Vid. Σωω.
Σπερμα πυρὸς σωζων,—Od. ε. 490.
——Εσωζετ' αν
Την ευλαβειαν, ὥσπερ ὧχε σωζεται. Soph. El. 1000.

Σωκεω.
Ως μητε σωκῶν, μητε μ' ακ]αινειν βασιν. Aesc. Eum. 36.
Μυνη γαρ αγειν υκετι σωκῶ
Λυπης αντιρροπον αχθος. Soph. El. 118.
SYN. Ισχυω, δυναμαι (φερειν) κυριζω, σωζω.

Σῶκος.
—Σωκοιο δαϊφρονος οβριμον εγχος. Il. λ. 456.
Ω Σῶχ', Ιππασυ ὑἑ δαιφρονος—Ib. 450.

Σωκρατεω.
Εκομων, επεινων, ερρυπων, εσωκρατων. Ar. Av. 1282.

Σωκρατικὸς.
Ζωγράφε, ταν μορφαν απομαξας, αιθ' ενὶ κηρῷ
Και ψυχαν εδαης Σωκρατικαν βαλειν. Ep. l. 5.

Σωκρατης.
Σοφὸς Σοφοκλης· σοφωτερος δ' Ευριπιδης·
Ανδρῶν δε παντων Σωκρατης σοφωτατος. Pyth. Or.

Εκ δ' αρα των απεκλινε λιθοξοος, εννομολεσχης,
Ελληνων επαοιδος, ακριβολογος αποφηνας,
Μυκτηρ, ρητορομικτης, υπατ]ικος, ειρωνευτης. Laer. l. 2.
Ο Μηλιος.—ο κακοδαιμων Σωκρατης. Ar.
Σωκρατιδιον. Ar. N. 223.
Σωμα.
Σωμα δε οικαδ' εμον δομεναι παλιν,—Il. η. 79.
Ιω γοναι—σωματων μοι φιλτατων,—Soph. El. 1246.
SYN. Δεμας, χρως.—ανδραποδον, κ]ημα—ανθρωπος.
EPITH. Αβρον, αργαλεον, γηγενες, ευτονον, ρακωδες, πονηρον, πελωρον, σκιοειδες.
Σημα της ψυχης. Plat. Νου ζοφος. Naz.
Γυια θνατα.—Μοιρας υλαια μετρα.—υλαιον νεφος. Synef.
Σωματοφορβος—Σωματοτρεφητηρ.
Σωματοτρεφητηρας, ιδ' εμπαλι σωματοφορβους. Man. 4. 232.
Σωματοφθορεω.
Πολλη γαρ αιδως σωματοφθορειν ποσιν
Φθειροντα πλουτον αργυρωνητους θ' υφας. Aesc. Ag. 957.
SYN. Διακναιω, παραφθειρω.
Σοος, Σως. Vid. Σοος.
—Νυν τοι σως αιπυς ολεθρος. Il. ν. 773.
Ουνεκα οι σως εσσι,—Od. ο. 42.
Σωπολις.
Παιδα Διοκλειδε Σωπολιν ετεινομεν. Call. Ep. 22.
Σωρακος.
Σταμνοι τε μελιτος, σωρακοι τε Φοινικων. Ep. Suid.
SYN. Καλαθος, κυρτη, ταλαρος.
Σωριτις. Vid. Δημητηρ.
Σωρευω.
—Αλλον επ' αλλω
Σωρευειν αιει πλουτον επειγομενος. Ep.
SYN. Εκσωρευω, επισωρευω, κατασωρευω, περισωρευω, συσσωρευω, συναθροιζω, επιτιθημι, συνεπιτιθημι, νηω, ννεω, επισοιβαζω, χωννυω, προσεπιμετρεω. σωρον, συναγω.
Σωρος.
—Οτε τ' ιδρις σωρον αμαται. Hes. ε. 776.
SYN. Σωρεια, σωρευμα, σαγμα, επιβλημα, επιθηκη, ογκος, θιν, μηρυμα.
Σωσανδρος.
Σωσανδρε κρυφιης ισορ αιεισορης. Ep. l. 4.
Σωσιανειρα. Vid. Θαλασσα.
Σωσιπολις.
Υποτεινοι μεν τ' αν ο θρανιτης λεως,
Ο σωσιπολις,—Ar. A. 162.
SYN. Πολισσοος.

Σωσιον.
—Αθλιως δε σωσιον. Eur. Herc. f.
Σωσρον.
Σωσρα δ' εωθεν εθυε θεοις—Ep. l. 1.
Σωτειρα.
Θηλειων σωτειρα, μονη φιλοπαις αγανοφρον. Orph. H.
SYN. Σωστικη, φυλακις.
Σωτηρ.
—Σωτηρα τε νηων. Hom. XXI. 5.
SYN. Σαωτηρ, ρυτης, σωτηριος, σωστικος, φυλαξ.
Σωτηρια.
Ηπερ μεγιση γινεται σωτηρια,
Ο ταν γυνη προς ανδρα μη διχοστατη. Eur. M. 14.
SYN. Φυλακη, διατηρησις, συντηρησις. φαος.
EPITH. Νικηφορος.
Εκγεγαυια θεου σωτηρια κρατοπεμπ]ος. Dolsc.
Σωτηριος.
Ω φυσις, εν ανθρωποισιν ως μεγ' ει κακον,
Σωτηριον τε τοις καλως κεκ]ημενοις. Eur. Or. 127.
SYN. Σωτηριωδης, υγιεινος, θεραπευτικος.
Σωφρονεω.
Ημεις δε πως ου γνωσομεσθα σωφρονειν; Soph. Aj. 686.
SYN. Σαοφρονεω, μετριοφρονεω.—νουν εχω.—σωφρων, σοφος, φρονιμος, ευασθητος, κοσμιος, κ. λ. ειμι.—καλως λεγειν.
Σωφρονιζω.
—Ουδ' εσ' αι τυχαι, τεκνον,
Σεσωφρονικασιν—Eur. Tro. 350.
Αμπνοας δ' ου σωφρονιζει,—Ib. Her. f. 869.
SYN. Ευθυνω, διιθυνω — σοφοω, σοφιζω, παιδευω, επανορθοω, φρενοω.—πυκινοφρονα τευχω —αναπνεω
Σοφιας ανοιγε φεγγος. Synef.
Σωφρονισμα.
Και ταυτα μεν γραψασθε προς γεγραμμενοις.
Πολλοισιν αλλοις σωφρονισμασιν πατρος. Aesc. Supp. 999.
SYN. Παραγγελμα, παραινεσις, νυθεσια.
Σωφροσυνη.
Ουδ' ει σωφροσυνην μεν εχοις Ραδαμανθυος αυτου, Theog. 701.
SYN. Σαοφροσυνη. επιφροσυνη, σωφρονισμος, σοφια, κοσμιοτης, ευτελεια, αιδως, αγνεια.—το σωφρονειν.—το σωφρον, Eur. Or. 501.
EPITH. Αγνη, αριζηλος, κλεινη, κυροτροφος.
—Καθαρης ανθεμα σωφροσυνης. Cyr.
Στεργοι δε με σωφροσυνα,
Δωρημα καλλισον θεων. Eur.

Σωφρονικῶς, Σωφρονως, Σεσωφρονισμενως.
Οτι σωφρονικως, κὐκ ανοητως.—Ar. Eq. 542.
—Ὡς ὐδὲν λεγει, το σωφρονως τραφηναι. Ib. 333.
—Και σεσωφρονισμενως. Aesc. Supp. 732.
SYN. Συμμετρως, μετριοπαθῶς, εγκρατῶς, κοσμιως.
Σωφρων.
Σωφρονα θυμὸν εχων εκτὸς ατασθαλιης. Theog. 752.
Ως ατρεμαια κεντρα
Και σωφρονα πωλοις μεταφερων. Eur. Ph. 184.

SYN. Σαοφρων. δαΐφρων, εμφρων, φρονιμος, εννους, φρενηρης, ενεχὴς, κοσμιος, εγκρατὴς, αγνὸς, μετριος, επιεικὴς, ευτακτος. σπυδαῖος.
Σωω.
—Ο οἱ μαλα πολλάκις ὐὸν
Τειρομενον σωεσκον ὑπ' Ευρυσθῆος αεθλων. Il. θ. 363.
SYN. Σαω, σοω, σωζω, σαωζω, ανασωζω, διασωζω, διασωζομαι, εκσωζω, ρυω, ερυω, ρυομαι, ερυομαι, τηρεω, φυλατ]ω. λυτροω.

ΤΑΓΕΩ, Ταγευω.
—Πασης Ασιαδος—ταγεῦ—Aesc. P. 766.
—Αρισυς ανδρας εκκριτυς πολεως
Πυλῶν επ' εξοδοισι ταγευσαι ταχυς. Ib. S. T. 58.
SYN. Τασσω (ὡς ταγὸς)
Ταγὴ.
Ξυμφορονα ταγαν. Ib. Ag. 111.
SYN. Αρχὴ, ἡγεσια, ηγεμονεια, ἡγεμονικὸν, ταγεια—ταξις.
Ταγηνον.
Το μεν ταγηνον τευθιδων εφεσάναι σιζον.—Ar. Eq. 925.
SYN. Τηγανον, ηγανον. τηγανιον.
Ταγηνιςὸς.
—Ταγανιςὴ Σηπια. Eubul.
Ταγὸς, Ταγῦχος.
Αρ' οἶσθα ταγὸς οντας, ἃ 'ν λεγης, λεγων; Soph. An. 1069.
—Θρασὺς ταγῦχος ως ανηρ. Aesc Eum. 296.
SYN. Αγὸς, ἡγεμὼν, αρχηγός.
Ταγυρι
Και μην μαθοντι μηδὲ ταγυρι μυσικῦς. Suid.
EXP. Ελαχισον, βραχυτατον.
Ταιναρος.
Πὰρ δε Λακωνίδα γαῖαν ἁλιςεφανον πτολιεθρον
Ιξον, και χῶρον, τερψιμβροτυ ηελιοιο,
Ταιναρον, ενθα τε μῆλα βαθυτριχα βοσκεται αιεὶ
Ηελιοιο ανακτος, εχει δ' επιτερπεα χῶρον. Hom. A. 412.
EPITH. Ηνεμοεις, ακρα, ἱερά.
—Ταιναρυ δια σ]ομα
Βεβηκ' ες ᾅδε,—Eur.
Ταινια (ιχθυς)
—Ταινιαι λεπ]αὶ μεν, ἀδειαι—Ath. 7.

Ταινια.
Και ταινιη δε μαςῶν. Anac. 20. 13.
SYN. Ζωνη, σ]εφανη, σ]εμμα. διαδημα. κοσμος.
Ταινιοπωλις.
Μητηρ τίς αυτῷ Θρατ]α ταινιοπωλις ἦν. Ath. l. 7.
Ταινιοω.
Νικησαντα ταινιῦσθαι. Ar. R. 396.
SYN. Καταταινιόω, σ]εφανοω, περιπλεκω, συσφιγ]ω, κοσμεω.
Τακερὸς
Τακερὸς Ερως. Anac. 147.
Η τακεραις λευσσυσα κοραις—Ep. l. 1.
SYN. Απαλὸς, ἁβρὸς, τρυφερὸς—τετηκὼς, τηκ]ὸς. οικ]ρός.
Τακεροχρως,—Θρεμμα. Ath.
Τακτὸς.
Δηλω τακτὰ νεμοις, ἱνα τοι καταθυμιος ειη. Phocyl. 211.
SYN. Διατακτος, τακτικὸς, ὡρισμένος.
Ταλαεργὸς
Ημιονον ταλαεργὸν αγων—Il. ψ. 654.
SYN. Τλησιπονος. τληπαθὴς, εμπονος, φερεπονος, πολυμοχθος, ταλασιφρων.
Ταλαϊονιδης
Μηκιςεως ὑὸς Ταλαϊονιδαο ανακ]ος. Il. C. 566.
Ταλαιπωρεω, Ταλαιπωρεομαι.
—Τι δεῖ ταλαιπωρεῖν με δεῖ. Eur. Or. 671.
SYN. Διαταλαιπωρεω, επιταλαιπωρεω, συνταλαιπωρεω. ταλαω, τληπαθεω, κακοπαθεω, αχθομαι, οτλεω, οτλευω, οἰζυω.—ανιαω, προσθλιβω. εξαθενεω, βασανιζω.
Ταλαιπωρος. Ταλαιπωρις.
Ενταυθα καμψειν τον ταλαιπωρον βιον. Soph. Oed. C. 92.
Και

Και γαρ εγὼ ξεῖνος ταλαπειρὶς ενθάδ᾽ ἱκάνω. Od. η. 24.

Ταλαιφρων, Ταλακαρδιος, Ταλασιφρων, Ταλαφρων.
Οἴων εγὼ πάθ᾽ ὁ ταλαιφρων ερων. Soph. An. 878.
—Διὸς ταλακαρδιον υἱός. Hef. αι 424.
—Υπὸ κεν ταλασιφρονά περ δεος εἷλεν. Il. δ. 421.
—Ος᾽ εφεζησε ταλαφρονά περ πολεμιςην. Ib. ν. 300.
SYN. Ταλαεργος, τλημπαθὴς, ταλαπενθὴς, τλημων, υπομονητικὸς, ανδρεῖος, γενναιος, ανικητος, καρτερικὸς, ισχυρὸς, τολμηρὸς, τλητικὸς, δυνπαθὴς, ταλαυρινος, ταλαος. ισχυρόφρων, ισχυρογνωμων.

Ταλανταιος.
Ταλανταιας (σ]αθμας) τιθεὶς—Eur. Her. f. 402. B. (al. ταινιας.)

Ταλαντον.
—Δεκα δε χρυσοῖο ταλαντα. Il. ι. 122.
Αλλ᾽ ἡ ταλαντῳ Μουσικὴ σ]αθμησεται. Ar. R. 809.
SYN.—Σταθμὸς.—ροπὴ.—μισθὸς.—ζυγος.

Ταλαντῦχος.
Και ταλαντῦχος εν μαχῃ δορὸς. Aefc. Ag. 448.
SYN. Ζυγοςατης, σ]αθμῦχος.

Ταλαντευω, Ταλαντοω.
Οισι ταλαντευει παντα νομον βιοτυ. Ep. l. 2.
Σον δ᾽ επιπαν ζυγον ταλαντυ. Aefc. Supp. 830.
SYN. Ταλαντιαω, ταλαντιζω, ζυγοςατεω, σ]αθμιζω, σ]αθμαομαι.

Ταλαὸς, Ταλας.
—Ταλαοὶ βροτοὶ, ανέρες ακιλοσειροι. Ar. Av. 688.
Ξεῖνε ταλαν.—Od σ. 326.
SYN. Ταλαεργος, ταλαιφρων, αθλιος.—ισχυρὸς, βιαιος.

Ταλαπενθὴς. Vid. Ταλαιφρων.
Εν σ]ηθεσσιν εχων ταλαπενθέα θυμόν. Od. ε 222.

Ταλαρος. Ταλαρίσκος.
Πλεκ]οῖς εν ταλαροισι φερον μελιηδέα καρπόν. Il. σ. 568.
Παρ δ᾽ ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι εν ταλαρισκοις
Αργυρεοις—Theoc. 15. 113.
SYN. Καλαθισκος, κοφινος, σαρκανος, ταρρος, κυρτὶς, θιζη.—ταλαριον.
EPITH. Αργυρεος, ανθοδοκος, δινηεις, ευχαρὴς, εὔπλοκος, ὑποκυκλος.—σχοινοισιν, ὑφασμενον.

Ταλασηιος.
—Τῇπερ ταλασηΐα εργα μεμηλειν. Ap. 3. 292.

SYN. Ταλασιος.—ταλασιουργια, εριυργια.

Ταλαύρινος. Vid Ταλαιφρων.
—Αρηα ταλαυρινον πολεμιςην. Il. ε. 289.

Ταλαω.
Μη μ᾽ ὐδὲ κρατερός περ εὼν επιοντα ταλασσῃ
Μεῖναι—Il. ο. 164.
SYN. Τλαω, τλῆμι, ὑπομενω, καρτερεω, ανατλαω, διατλαω, ὑποτλαω, επιτλαω.

Ταλθυβιος.
Αλλ᾽ ὄγε Ταλθυβιόν τε και Ευρυβατην προσεειπε,
Τώ οἱ εσαν κηρυκε, και οτρηρὼ θεραποντε. Il. α. 320.
Ταλθυβιον θεῖον κηρυκα προσηυδα Ib. δ. 192.
Ταλθυβιον θεραποντα θεῶν κηρυκα, και ανδρῶν. Ep.

Τᾶλις.
—Τὰν τᾶλιν παιδὶ συναμφιθαλεῖ. Call Fr.
Αχνυμενος ταλιδος ἥκει μορον Αντιγονης. Soph. An. 640.
SYN. Νυμφη. (ἡ εγ]υηθεῖσα πρὸς γαμον τινὶ)

Ταλὼς.
Τυς δε Ταλὼς χαλκειος.—κ λ.
Αλλ᾽ ητοι το μεν αλλο δεμας και γυῖα τετυκ]ο
Χαλκεος ηδ᾽ αρρηκ]ος· ὑπαὶ δέ οἱ εσκε τενοντος
Συριγξ αἱματοεσσα κατὰ σφυρόν· αυτὰρ ὁ τήνγε
Λεπ]ος ὑμὴν ζωῆς εχε πειρατα και θανατοιο. Ap. 4. 1638.

Ταμεῖον. Ταμιεῖον.
Ταμεῖον αρετῆς εςι. σωφροσυνη μονη Sent.
Οφρα λογων ταμιεῖα, και ασκητηρια σεμνης
Παιδειης τελεθωσι.—Laur. Rhod.
SYN. Ταμιον, οἰκὸν, δημοσιον. αποδοχεῖον, ενδοχεῖον, φυλακιον, αποθηκη, γαζοχαλκιον, γαζοφυλακιον, δωματιον. κοιτών. θησαυρὸς.

Ταμεσιχρως.
Χαλκὸν ανασχεσθαι ταμεσιχροα.—Il. δ. 511.
Ερκος Ενυαλιυ ταμεσιχροος—Theoc. 25. 279.

Ταμια.
Τὸνδ᾽ αὖ οτρηρὴ ταμιη προς μῦθον εειπεν. Il. ζ. 381.
SYN Προςασις. δεσποινα. διοικητρια.
EPITH. Αιδοιη.

Ταμιας, Ταμιευτωρ.
Και ταμιαι παρὰ νηυσὶν εσαν σιτοιο δοτῆρες. Il τ. 44.
—Ος᾽ ανθρωπων ταμιης πολεμοιο τετυκται. Ib. δ. 84.
Πισοφρονες πολεως ταμιευτορες—Man. 4. 580.
SYN. Ταμιευτης, ταμιευων, ταμιῦχος, φυλαξ. διατακτωρ, δεσποτης, προςατης, διοικητης. εφορος. οικονομος.
EPITH. Δικαιος, ἁγνος.

Ταμιευω, Ταμιευομαι.
Και Ζηνὸς ταμιευεσκε γονὰς χρυσορρυτας. Soph. An. 961.
Υμεις ταμιευσετε τἀργυριον. Ar. L. 494.
SYN. Αποταμιευω. διαταμιευω. ενταμιευω, διοικεομαι—θησαυριζω. αποθησαυριζω. εωθησαυριζομαι. αποκρυπτω, συγκαλυπτω, φυλασσω, αποσωζω. αποτιθεμαι, παρατιθεμαι.

Ταμισος.
Και τυρὸν πᾶξαι, ταμισον δριμεῖαν ενεῖσα. Theoc. 11. 66.
Εν δε τιθει ταμισον σκινακος νεαροῖο λαγωῦ. Nic.
SYN. Πιτυα, πιτεια, πυαρ, οπὸς.

Τανάγρα.
—Και ευκυργοιο Ταναγρης. Orph.

Ταναγραῖοι
Αλεκτοριτκων ἦν Ταναγραιων μαχη.
Οις φασιν ἦναι θυμὸν ωσπερ ανθρωποις. Suid.

Τανακης, Τανυηκης, Τανυμηκης.
—Τανακεῖ χαλκῷ. Il π. 77.
Δεινὸν αορ τανυηκες εχων εν χειρὶ παχειη. Il. ξ. 385.
—Και αἱ τανυμηκεες αὗται ιτεαι—Suid.
SYN. Επιμηκης, προμηκης, περιμηκης. ευθηκτος. ευμηκης.

Ταναιμυκος.
Δερμα ταναιμυκυ λευρὸν εθηκε βοὸς. Ep. l. 6.

Ταναις.
Ευρωπην δ' Ασιης Ταναϊς διὰ μεσσον ὁριζει. Dion. 14.
Συρομενος Ταναϊς Μαιωτιδος ες μυχὰ πιπτει,
Ος τε και Ευρωπην αποτεμνεται Ασιδος αιης. Ib. 660.
EPITH. Βαθυδινης. ακραιφνὴς.
—Χιονωδες αγων πεπηγμενον ὑδωρ. Nonn.
Λιμνην τε τεμνων Ταναϊς ακραιφνὴς μεσην
Ρειθροις ὁριζει, προσφιλεστατην βροτοῖς
Χιμετλα Μαιωταισι θρηνῦσιν ποδῶν. Lyc.

Τανάοδειρος.
Οιωνῶν τανάοδειρων. Ar. Av. 1394.
SYN. Δολιχαυχην, δολιχοδειρος.

Τανάὸς.
Οσση δ' αιγανεης ριπη τανάοιο τετυκται. Il. π. 589.
SYN. Προμηκης, επιμηκης, παραμηκης, μακρὸς. ισχυρὸς. οξὺς. λεπτὸς. σκληρὸς. ὑγρὸς.

Ταναχαλκος.
Ταναχαλκόν τε λεβητα. Suid.
SYN. Πολυχαλκος.

Τανηλεγὴς.
—Δυο κῆρε τανηλεγέος θανατοιο. Il. θ. 70.
SYN. Μακροκοιμητος.—σκληρὸς.

Ταντάλικος. Vid. Υποδιψιος.

Ταντάλειος, Ταντάλιδαι.
Ουκ εστιν ουδεὶς οἶκος αθλιωτερος
Τῶν Ταντάλειων, ουδ' εφυ ποτ', εκγονων. Eur. El. 1176.
Οποτε τῆς χρυσεας ερις αρνὸς
Ηλυθε Ταντάλιδαις. Ib. Or. 811.

Ταντάλιζω, Ταντάλοω.
Μελαμφυλλῳ δαφνᾳ
Χλωρᾷ τ' ελαια ταντάλιζει. Anac. 102.
Αντιτυπος δ' επὶ γᾷ
Πεσε ταντάλωθεὶς πυρφορος.—Soph. An. 137.
SYN. Σαλευω, διασειω, διατινασσω.

Ταντάλος.
—Ταντάλον εισειδον χαλέπ' αλγε' εχοντα
Εσαότ' εν λιμνη, ἡ δε προσεπλαζε γενειῳ.
Στεῦτο δε διψαων, πιεειν δ' ουκ εἶχεν ἑλεσθαι·
Οσσάκι γαρ κυψει' ὁ γερων πιεειν μενεαινων,
Τοσσάχ' ὑδωρ απολεσκετ' αναβροχὲν—Od. λ. 581.
EPITH. Ακριτοδακρυς, περοφοιτης—μακαρεσσι συνεστιος.
Νεκταρεων—δολοφρονα φῶρα Κυπελλων.
—Ουρανιων αεσιφρονα φῶρα Κυπελλων. Nonn.
Επειδὴ τον ὑπερ κεφαλᾶς
γε Ταντάλυ λιθον παρά τις ετρεψεν αμμι θεός. Pind.
Διὸς πεφυκὼς ως λεγυσι, Ταντάλος
Κορυφης ὑπὲρ τελλοντα δειμαινων πετρον
Αέρι ποτᾶται, και τινει ταυτην δικην,
—Οτι θεοῖς ανθρωπος ὢν,
Κοινῆς τραπεζης αξιωμ' εχων ισον
Ακολαστον εσχε γλῶσσαν,—Eur. Or. 5.
Ταντάλος ουδὲν ετρωγε' τινασσομενων γαρ ὑπερθεν
Καρπὸς ὑπερ κεφαλῆς αυτὸν εφευγε φυτῶν. Ep.

Τανυγλωσσος.
—Τανυγλωσσοι τε κορῶναι. Od. ε 66.
SYN. Μακροφωνες.

Τανυγλωχιν.
Οκτὼ δὲ προεηκα τανυγλωχινας οἰςὺς. Il. θ. 297.

Τανυδρομος.
Σφαλερὰ τανυδρομοις κῶλα—Aesc. Eum. 377.

Τανυηχετης.
—Τανυηχετα ποντος. Opp.

Τανυεθειρα—Σεμελη. Pind. Ol.

Τανυθριξ. Τανυτριχος. Τανυπλοκαμος, Vid. Γαλιλαιοι.
Καί τε δι' αἶγα ανσι τανυτριχα—Hes. ε. 514.
—Τανυτριχος νρη. Opp.
SYN. Δασυθριξ. λασιος, τετανοθριξ, λεπτοθριξ.

Τανυκραιρος.
—Ταυρων τανυκραιρων, Ep. l. 6.

Τανυπλευρος.
Μηδε τανυπλευροισι—πετροις—Ep. l. 4.

Τανυπεπλος.
Τονδ' Ελενη τανυπεπλος αμειβετο,—Il. γ. 228.
SYN. Ελκεσιπεπλος, μακροπεπλος.

Τανυπρεμνος.
—Τανυπρεμνοιο δρυος ὕλης. Coluth.

Τανυπους.
—Τα μῆλα τανυποδα, πιονα δημῷ. Od. ι. 464. (al ταναυποδα.)
SYN. Μακροπους, μακροσκελής, τανυσφυρος, μακρὰ βιβάς, ταχύς.

Τανυπρωρος.
—Τανυπρωρε νεὸς ὕπερ—Cal.

Τανυπτερος, Τανυσιπτερος, Τανυπτερυξ.
—Ιρηξ, τανυσιπτερος ορνις Hes. ε. 210.
—Αρπη εικυῖα τανυπτερυγι λιγυφωνῳ. Il. τ. 350.
SYN. Μακροπτερος.

Τανυρριζος.
Αιγειροί τε τανυρριζοι—Hes. α. 377.
SYN. Βαθυρριζος, καταρριζος, πολυρριζος, μακρορριζος.

Τανυσκιος.
—Τανυσκια βενθεα δρυμων. Opp.

Τανυσκοπελος.
Ου δε τανυσκοπελων ὕπο τεμπεσιν Ιεροσολυμων. Nonn.

Τανυστυς.
—Μηδ' ετι τοξε
Δηρον αποτρωπᾶσθε τανυστυος,—Od. φ. 112.
SYN. Εκτεινεια, εκτασις, εξαπλωσις, επιτασις, εντασις, τασις.

Τανυσφυρος.
Τρὶς γαρ χιλιαὶ εισι τανυσφυροι Ωκεανῖναι. Hes. Θ. 364.
SYN. Τανυπους.—ταχυπους.

Τανυφθογγος.
Ηδέ, τανυφθογγοιο δεμας κηρυκος ἐλῦσα. Tryph. 109.
SYN. Πολυφθογγος, λιγυφθογγος, φωνηεις.

Τανυφλοιος.
—Μελιην τε, τανυφλοιόν τε κρανειαν. Il. π. 767.
SYN. Ευινος.

Τανυφυλλος.
—Τανυφυλλος ελαιη. Od. ν 102.
SYN. Μακροφυλλος, εριφυλλος.

Τανυχειλης.
—Ορνιθες τανυχειλέες αμφεποτῶντο. Cal.

Τανυω, Τανυμαι.
—Οβελους εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 213.
—Τανυται δέ τε πᾶσα διαπρὸ. Il. ρ. 393.
SYN. Εκτανυω, εκτεινω, εντανυω, κατατανυω, προτανυω, τιταινω, τεινω.—διατεινομαι, διαχεομαι—απλοω.

Ταξιαρχεω, Ταξιοω. Pind. Ol. 9.
Κει τις επιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ. Ar. Pa. 443.
SYN. Ηγεμονευω, δημαρχεω, καταρχω, στρατηγεω—παρατασσω.

Ταξιαρχος.
Εστ' ἐστι τις ταξιαρχος, η στρατηγὸς. Ib. A. 568.
SYN. Ταξιαρχης, ἑκατονταρχης, ἑκατονταρχος, δημαρχος, πολεμαρχος, ταγματαρχης, φαλαγγαρχης, στρατοπεδαρχης, ιλαρχος, ἡγεμών.

Ταξις.
Πριν εις μαχην τε και δορος ταξιν μολεῖν. Eur. Ph. 711.
SYN. Παραταξις, ταγμα, φαλαγξ, συνταγμα, λοχος—στολος, στοῖχος, ογμὸς, εναλλαγὴ
Νοερῶν κρυφιαν ταξιν. Synes.
Εν ιδιοις ορεσις φαινωπιδα ταξιν επισχη. Man.

Ταπεινὸς.
—Ενδεεστερος γαρ ων,
Ταπεινος εσται.—Eur. Fr.
SYN. Ταπεινογνωμων, ταπεινοφρων, χαμαιζηλος, χαμαιπετης, χθαμαλὸς, προσγειος, γλισχρὸς, μικρὸς, λιτὸς, πεδανος, ατυφος, αφιλοτιμος, αδοξος, σμικροπρεπής—κατω βλεπων ταπεινον—
Λευσσων κατ' ουδεος ομμασι δουλοις. Naz.
—Αιει φρονεων χθαμαλωτατα μειλιχιοισι. Apollin.

Ταπεινοτης.
—Ανθρωπος ων,
Ου μεταβολὴν θᾶττον προς ὕψος, και παλιν
Ταπεινοτητα ζῶον ουδὲν λαμβανει. Menand.
SYN. Ταπεινοφροσυνη, ταπεινωσις, κατηφεια, σμικροπρεπεια, ατυφια—απορριψις, αποβολή.

Ταπεινοω.
Παντα γαρ ὑψιμεδων ὁ θεὸς βριαοντα ταπεινοῖ,
Και ὀψεῖ αφατον θυμῳ κραδιῃ τε ταπεινὸν. Possel.
Και γαρ ἁπαντα Θεὸς θνητὸν βριαοντα χαλεπτει,
Και αὖτις κραδιην θυμόν τε ταπεινὸν αεξει. Ib.

Ταπης.
Αυτὰρ ὑπὸ κρατεσφι ταπης τετανυστο φαεινός. Il. κ. 156.

SYN. Δαπις. ταπις, ψιλοταπις. κῶας, σἴρῶμα. επιβολαιον.

ΕΡΙΤΗ. Αλιπορφυρος, λιανθης, ροδεος, ὑλος.

Πορφυρεοι δε ταπητες ανω, μαλακωτεροι ὑπνω. Theoc.

Ασπαλαθοι ταπησιν ὁμοῖον σἴρῶμα θανοντι. Theog.

Ταπροβανη.

Μητέρα Ταπροβανην Ασιηγενεων ελεφαντων. Dion. 593.

Ταραγμα, Ταραγμος, Ταραξις, Ταραχη.

Μελαθρω ταραγμα Ταρταρου, Eur. Herc. f. 907.

Συγχυσιν εχοντες. και ταραγμον ομματων. Ib. I. A. 1128.

—Ταραγμος εμπεπλωκέ μοι. Ib. Hec. 856.

Τις ἡ ταραξις τε βιε—Ar. Th. 144.

Ταραχη γ' αδελφων τις επ' ερωτα γιγνεται. Eur. I. A. 508.

SYN. Διαταραξις, συνταραξις, διαταραχη, εκπληξις. ενοχλησις. συγχυσις.—θορυβος. αγρυπνια. ασασια, σφαδασμος.

Ταρακτης. Ταρακτωρ.

Ιππων ταρακτης εσιν Ισχυος ταφος. Lyc. 43.

Τον ανδροφοντην, τον πολεως ταρακτορα. Aesc. S. T. 578.

SYN. Δημαγερτης, σἴασιαρχος, κυκητης. φυραξ. ταραξιπολις.

Ταραξικαρδιος. Ar. A. 314.

Ταραξιπποςρατος. Ib. Eq. 247.

Ταρας.

—Ταρας δ' αλος εγγυθι κεῖται

Ην ποτ' Αμυκλαιων επολισσατο καρτερος Αρης. Dion. 376.

Ταρασσω.

Ως μοι ὑφ' ἡπατι δεῖμα χλωρον ταρασσει. Eur. Supp. 599.

Αμφιτρυωνιαδας δε ταρασσομενοι περι παιδι. Theoc. 13. 55.

SYN. Αναταρασσω, διαταρασσω, εκταρασσω, επιταρασσω, παραταρασσω, συνταρασσω, διακινεω, ανασοβεω, συγχεω, θορυβεω, εμπλησσω. παρενοχλεω, διενοχλεω. διακρεω. κυδοιμεω. ορινω. κυκαω. τυρβαζω.

Ταρβαλεος.

—Τεκνον—ταρβαλεον—Hom. M. 165.

SYN. Ατυζηλος, φοβερος.—πἴοιαλεος, δειλαιος, ταρβοσυνος.

Ταρβεω.

—Ὁ δ' αρ ἑζετο, ταρβησεν τε. Il. ζ. 268.

Ταρβεῖν μεν. ὦ γεραιε. ταῖθυμηματα

Πολλη γ' αναγκη τ' απο σε.—Soph. Oed. C. 296.

SYN. Ὑποταρβεω, δειμαινω, φοβεομαι—ευλαβεομαι.—τιμαω.

Ταρβος, Ταρβοσυνη.

Μηδέ τι οἱ θανατος μελετω φρεσι, μηδέ τι ταρβος. Il. ω. 152.

—Λυθεν δ' ὑπο γυῖα ἑκαςης

Ταρβοσυνη—Od σ. 3.

SYN. Δεῖμα, εκπληξις. φοβος, δεος.

Ταρβοσυνος. Vid. Ταρβαλεος.

—Αμα ταρβοσυνω φοβω

Ταυδ' ες ακροπολιν ἱκομαν. Aesc. S. T. 246.

Ταριχευτης, Vid. Ταρευς.

—Νεκρων τε ταριχευτῆρας απηνεῖς, Man. 4. 267.

Ταριχευω.

Κακῶς ταριχευθέντα παμφθαρτω μορω. Aesc. Ch. 294.

SYN. Αλμευω, αλισκω, καρυκευω, ἡδυνω, παραρτυω. τηκω, ὑπογλυκαινω. ξηραινω.

Ταριχηγος,

Ανδιππος ἑτερος τις ταριχηγος ξενος. Ath. 3.

Ταριχοπωλος.

Ταριχοπωλε πανυ καλε τε, κ'αγαθε. Ib.

Ταριχος, Ταριχος, Ταριχιον.

Ταριχον εν μυλοις δε, και βρυοις σαθρον. Lyc. 398.

Σαπρος ταριχος την οριγανον φιλεῖ. Ath. l. 3.

—Και παντα ταριχη. Ib. l. 1.

—Ου το ταριχος ωνιον. Ar. Eq. 1244.

Εμπολησαντες τι χρηςον εις αγρον ταριχιον. Ib. Pa. 562.

SYN. Παροψημα. ἡδυσμος. οψα πολυτελῆ.

ΕΡΙΤΗ. Ανταιαῖον. Γαδειρικον. Βυζαντιον πῖον. χρηςον. σαπρον.

Ταρνη.

Βορκ. ὁς εκ Ταρνης εριβωλακος ειληλυθει. Il ε. 44.

Ταρροθος.

Δικης—ταρροθος τελφυσια. Lyc. 1040.

SYN. Αρωγος, τιμωρος. συμμαχος.

Ταρρος, Ταρσος. τα Ταρσα.

Επειτ' απο ταρρε τες θεες ὑπερφρονεῖς. Ar. N. 226.

Ταρσοὶ μεν τυρῶν βριθον—Od. ι. 219.

Ταρσον δεξιτεροῖο ποδος—Il. λ. 377.

Ταρσω κατηρει πιτυλον επἴερωμενον. Eur. I. T. 1346.

SYN. Ταρσωμα, πλεγμα (εξ οισυων) ταλαρος, κρεμαθρα—το πλατυ τε ποδος—κωπη.—πἴερον.—χειρ. κ. λ.

ΕΡΙΤΗ. Αμβροσιος, αμιλλητηρ, απαλοχρως, αελλητης, ανεμωδης, βραδυπειθης, βαρυγηρυς, γαμψωνυξ, διζυμων. διπτερος, δισσημων, διδυμοχρως, ευπτης, ευρυθμος, ερευνητηρ, ετεραλκης,

χὺς, θοὸς, ἰθυκέλευθος, λυσσώδης, ἰχνευτὴρ, λαΐτωρ, κραιπνὸς, κῦφος, λιγυηχὴς, ὀριώδης, ὀρχηστὴρ, ὁμοπλεκτος, ὀρεσσιβάτης, ποδήνεμος, πολιὸς, νωθρὸς, σκληρὸς, ταχυδινὴς, φυγάς, ὑψιπετὴς, φοιτητήρ.

Ταρσὸς.

Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πηγασος ἱππος
Ταρσὸν αφεὶς χωρῳ λιπεν ονομα, τῆμος αφ' ἱππȣ
Ες Διὸς ιεμενος πεσεν ἥρως Βελλεροφοντης. Dion. 869.

ΕΡΙΘΗ. Κλεινή—Ταρσȣ, Κιλισσα πολι Ep.

Ταρταροπαις. Vid. Εκατη

Ταρταρεος, Ταρταρειος, Ταρταριος.

Μελαθρῳ ταραγμα Ταρταρειον, Eur. Herc. f. 907.

Οικοις ταρταριοισι—Orph. H.

Ταρταρος, Ταρταρα τα.

Πῶς ȣχ ὑπὸ γῆς ταρταρα κρυψεις δεμας,—Ib. Hipp. 1290.

—Ουδ' ει κε τα νειατα πειραθ' ἱκηαι
Γαιης και ποντοιο, ἱν' Ιαπετός τε Κρονος τε
Ημενοι ȣτ' αυγῆς ὑπεριονος ηελιοιο
Τερποντ' ȣτ' ανεμοισι' βαθὺς δέ τε Ταρταρος αμφίς. Il. ϑ. 481.

ΕΡΙΘΗ. Αχλυοεις, βαθὺς, ευρωεις, ευρὺς, χρυσοεις, ιλυοεσσα, ζοφεεις, καταχθονιος, νερτερος.

—Θελησῃ τ' εις αναυγητον μολεῖν
Αδην, κνεφαῖα τ' αμφὶ ταρταρȣ βαθη.
—Ταρταρȣ μελαμβαθὴς
Κευθμὼν καλυπτει τον παλαιγενῆ Κρονον,
Αυτοῖσι συμμαχοισι—Aesc.
(Εν αινῷ ταρταρῳ—Pind. (Vid. τυφως.)

Ταρτησσος.

Ταρτησσὸς χαριεσσα, ευηφενεων πεδον ανδρῶν. Dion. 337.

Ταρτησιος.

Ταρτησια μυραινα—Ar. R. 478.

Ταρφεα, (Adv.) Vid. Πυκνῶς.

Ταρφεα τε δ[?]εφεται δ[?]ιχας ανδρῶν σμερντιζων; Il. μ. 47.

Ταρφειος, Ταρφὺς, Ταρφύς.

Ως δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς εκποτεονται. Il. τ. 357.

—Βιὸς και ταρφέες ιοί. Ib. λ. 387.

—Ταρφὺς αντιλλεσα θρίξ. Aesc. S. T. 541.

SYN. Πυκνὸς, πολὺς, δασὺς, τρυφερὸς, συνεχὴς, ξηρὸς, οξὺς, τραχύς.

Ταρφος.

—Βαθειης ταρφεσιν ὑλης. Il. ε. 555.

SYN. Πυκνωμα.—συνεχὴς τοπος.

ΕΡΙΘΗ. Μνιόεν.

Ταρχυω.

Οφρα ἑ ταρχυσωσι καρηκομοωντες Αχαιοί. Il. η. 85.

SYN. Ταρχεω, ταρχευω, θαπτω.

Τασις.

Πεδιων ὑπὸ τασεως—Eur. B 748.

SYN. Τανυσύς.—δρομος—πεδιον, ισοπεδον, ὁμαλοτης—εκτασις.—σεισμός.

Τασσω.

Ημᾶς δε πομπὸς και κομιστῆρας κορης
Τασσȣσιν ειναι—Eur. Hec. 222.

SYN. Ανατασσω, αποτασσω, διατασσω, επιτασσω, κατατασσω, συντασσω, προστασσω, παρατασσω, εγκοσμεω, διακοσμεω, ευτρεπιζω, καθιστημι, διατιθημι, επευθυνω.

Ταΰγετος, Τηΰγετος.

—Υπὸ Ταΰγετȣ κορυφης ορεος μεγαλοιο. Hom. 32. 4.

Η κατὰ Τηΰγετον περιμηκετον,—Od. ζ. 103.

Ταΰγετον αυτ' ερατνόν—Ar. L. 1299.

Ταυρεος.

—Αιμα ταυρειον πιεῖν. Ar. Eq. 83.

Ασπίδι ταυρειῃ—Il. π. 360.

SYN. Ταυρειος, ταυρικὸς.—δερματινος.

Ταυρηδὸν.

Εβλεψεν ȣν ταυρηδὸν εγκυψας κατω. Ar. R 816.

Ταυροβοας. (Vid. Πρωτογονος) Ταυροφθογγος.

Ταυροφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται—μιμοι. Aesc. Fr.

Ταυροβορος.

—Ταυροβοροιο βαρὺ βρυχημα λεοντος, Ep. l. 4.

Ταυρογαστωρ. Vid Στερρογυιος.

Ταυροδετος.

Και την ταυροδετην βυρσαν επαυχενιην. Ep l. 6.

Ταυροθυτος.

Ως επὶ ταυροθυτȣς λοιβάς—Orph. 612.

Ταυροκερως. Vid. Σεληνη. Βακχος.

Ταυροκρανος.

Ωκεανος ταυροκρανος—Eur. Or. 1384.

Ταυροκτονεω, Ταυροσφαγεω.

Ταυροκτονεῖ μεν δωδεκ' εντελεῖς εχων
Λειας απαρχὴν βȣς,—Soph. Tr. 773.

Ταυροσφαγȣντες ες μελανδετον σακος. Aesc. S. T. 43.

Ταυροκτονος, Ταυροσφάγος, Ταυροφονος.

—Η ταυροκτόνον Κυβηλιν—Lyc. 1169.

Ημερᾳ ταυροσφαγῳ. Soph. Tr. 618.

Ηρακλῆος—ταυροφονοιο. Theoc. 17. 20.

Ταυρομετωπος, Ταυρωπὸς, Vid. Βακχος.

Ταυρομορφος.

Ω ταυρομορφον ομμα Κηφισȣ πατρός. Eur. Ion. 1261.

SYN. Ταυροειδὴς, ταυροφανής.

Ταυροπαρθενος.

—Την βδωπιν ταυροπαρθενον κορην. Lyc 1092.

Ταυροπόλος.

—Ταυροπολα Διὸς, Αρτεμις. Soph. Aj. 172.

Νη την Ταυροπόλον—Ar. L. 448.
—Οθι Ταυροπολοιο θεοῖο
Βωμοὶ κνισσηέντες αδευκεα καπνὸν εχουσι. Dion. 611.

Ταυρωπος.
—Σῆμα ταυρωπον. Eur. I. A. 275.

Ταῦρος. Vid. Βοῦς.
Ηΰτε βοῦς αγεληφι μεγ' εξοχος επλετο παντων
Ταῦρος, ὁ γαρ τε βοεσσι μεταπρεπει αγρομενησι. Il. β 480.
ΕΡΙΤΗ. Αγρομενος, αταρβὴς, ατιμαγελος, αδμὴς, αερσιλοφος, ακλινὴς, αμειλικτος, αμαιμακετος, ανδροφόνος, απειλητὴρ, αχαλινος, βριαρὸς, δασυθριξ, αιθωψ, ζατρεφὴς, ηϋγενειος, ερωμανεων, ερυγμηλος, εριβρυχης, λαρινὸς, χαλκικερως, κραταιπους, οριδρομος, ορεσινόμος, ουρειος, λασιαυχην, μωνυξ, μογερὸς, ξανθὸς, ομβριμοθυμος, παμμελας, πυρπνόος, πυρριχος, πελωρος, πολυκαμπης, ποθοβλητος, μεγαθυμος, τανυκραιρος, τανυγλωσσος, ὑψιτενων, φιλαγρυπνος, χαλκοπους, εϋρροος, οιστρομανὴς, ορεσσινόμος.
Ταυροι δ' ὑβρισταὶ, κ'εις κερας θυμουμενοι. Eur.
—Κραντῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον. Orph.
Ταῦροι πρηϋτενοντες, αροτρευτῆρες αρουρης. Ep.
Οἱ Συριοι ταυροι δε Χερονησοιο γενεθλα
Αιθωνες, κρατεροὶ, μεγαλητορες, ευρυμετωποι,
Αγραυλοι, σθεναροὶ, κεραελκέες, αγριοθυμοι,
Μυκηταὶ, βλοσυροὶ, ζηλημονες, ευρυγενειοι. Opp.
Ταῖς δε τριηκοσιοι ταυροι συναμ' εστιχοωντο,
Κνημαργοί θ' ἑλικές τε· διηκοσιοί τε μεν αλλοι
Φοινικες, παντες δ' επιβητορες οἵγ' εσαν ηδη.
Αλλοι δ' αὖ μετα τοῖσι δυωδεκα βουκολεοντο
Ιεροὶ Ηελιου· χροιὴν δ' εσαν ηΰτε κυκνοι,
Αργησται· πᾶσιν δε μετεπρεπον ειλιποδεσσι. Theoc.

Ταυροφάγος.
—Κρατινε τε ταυροφαγε—Ar. R. 360.

Ταυροφορος.
Ητ' επὶ ταυροφόρον ἱεροτροχον ἁμμα τιταινεις. Orph. H.

Ταυροφανής. Vid. infr. Ταῦρος.

Ταῦροι
Ταῦροί θ' οἱ ναιουσιν Αχιλλῆος δρομον αιπὺν
Στεινὸν ὁμου δολιχόν τε, και αυτης ες στομα λιμνης. Dion. 306.

Ταῦρος.
Ενθα βαθυκρημνοιο φαινεται ιξια Ταυρου. Dion. 849
ΕΡΙΤΗ. Αγκύλος, λοξός.
—Ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ ταυρου,
—Ταῦρον δε ε κικλησκουσιν
Ουνεκα ταυροφανὴς τε και οξυκαρηνὸν ολιγον
Ουρεσιν εκταδιοισι πολυσχιδὲς ενθα καὶ ενθα,
Εκ τε απειρεσιοι ποταμοὶ καναχηδα ρεουσιν.—Dion.

Ταυροω.
Ηδη γαρ εἶδον ομμα νιν ταυρουμενην. Eur. M. 92.
SYN. Αποταυροω, αγριοομαι, ταυρηδὸν, φοβερὸν βλεπειν.

Ταυτολόγος.
Ταυτολογων κατενων φευ πληθύος.—Ep. l. 1.

Ταυτοματον.
Ταυτοματον ἡμῶν καλλιω βουλευεται. Sent.
SYN. Αυτοματον, τυχη.

Ταυτοτης.
Τη ταυτοτητι συγχυθεις των δακρυων. Suid.
SYN. Ὁμοιοτης.

Ταφεύς.
Οταν θανω 'γὼ, και σύ μου ταφεὺς γενῃ. Soph. Oed. C. 609.
SYN. Ενταφιαστὴς, νεκροθαπτης, νεκροφόρος, σοροπηγὸς, κλεριστὴς, κλερεϊστης, ταριχευτὴς, ταριχευτὴρ.

Ταφη.
Μη τόνδε θαπτων, αυτὸς εις ταφὰς πεσῃς. Ib. Aj. 1109.
SYN. Ενταφιασμὸς, ενταφιον, εκφορὰ, κῆδος, ταφος.

Ταφηϊος.
—Φᾶρος—ταφηϊον—Od. τ. 144.
SYN. Ταφιος, επιταφιος, ενταφιος, τυμβιος, επιτυμβιος, επιτυμβιδιος, κηδιος, επικηδειος.

Ταφιοι.
—Ταφιοι ληϊστορες ανδρες. Od. ο. 426.
—Ταφιων ἡγητορι Μεντῃ. Ib. α. 105.
ΕΡΙΤΗ. Φιληρετμοι.

Ταφος.
Ὡς οἵγ' αμφιεπον ταφον Εκτορος ἱπποδαμοιο. Il. ω. ult.
—Αυτὰρ ὁ τοῖσι ταφον μενοεικέα δαίνυ. Ib. ψ. 29.
—Βαθὺν ταφον εξελαχαινον. Ap. 4. 1532.
SYN. Ταφη—περιδειπνον—σῆμα, μνῆμα, ηριον, τυμβος, θηκη.
ΕΡΙΤΗ. Αειμνηστος, ευρωεις, ευποιητος, δυσφημος, ερεμνος, λαϊνος, λιτος, ζωηφορος, εγχωστὸς, στυγνὸς, ὑψιφανὴς, ὑδατοσρωτος, φιλοξεινος, χαλαζεπὴς, χωστὸς, χθονιος, ψυχρός.

Ταφος.
—Ταφος δ' ἑλε παντας ιδοντας. Od. φ. 122.
SYN. Θαμβος, εκπληξις.

Ταφρος.
—Απὸ γαρ δειδισσετο ταφρος
Ευρεῖ', ουτ' αρ ὑπερθορεειν σχεδὸν, ουτε περῆσαι
Ρηϊδιη.—Il. μ. 52.

SYN.

SYN. Βοθρος. ὀρυχη.
EPITH. Ορυκ]η, βαθεια.

Ταχα. Ταχεως. Ταχυ. Ταχιςα.
Ης ὑπεροπλιησι ταχ᾽ ἀν ποτε θυμὸν ολεσσῃ. Il. α. 205.
—Ταχα δ᾽ ἱψεται υἷας Αχαιων. Ib. 193.
—Οι δ᾽ ὦκα διαπρησσον πεδιοιο,
Νοσφι νεων ταχεως.—Ib. ψ. 365.
—Αλλοι δε διακρινθειτε ταχιςα Il. γ. 102.
SYN. Αυτίκα, ευθὺς, σπουδῇ, σπουδαιως, επισπερχως, κραιπνως, καρπαλιμως, ὦκα, ωκεως, κυφως, εν ταχει, διὰ ταχεις, κατα ταχος, αιψηρως, λαιψηρα, ρυδδην, επιτροχως, καρπαλιμως.—τυχὸν, ισως.—συντομως.

Ταχεια. Ταχος.
Η βραδυπους βελὴ μεγ᾽ αμεινων᾽ ἡ δε ταχεια
Αιὲν εφελκομενην τὴν διανοιαν εχει. Ep. l. 1.
Νυν ωρεξε ταχος—Il. ψ. 406.
SYN. Ταχυτης, ωκυτης, οξυτης.

Ταχινὸς. Vid. Ταχύς.
—Ταχινὸς δε μεγας περὶ θῆρα πονειτο. Call. 3. 158.
Οιχετ᾽ εχων ὅτ᾽ Ερως ταχινὰς ορειάς,—Theoc. 2. 7.

Ταχυβατης. Vid. Ταχυπορος.
Ταχυβαταν νεων κατοπ]ην—Eur. Rh. 134.

Ταχυβωλος.
—Εν Αθηναιοις ταχυβωλοις. Ar. A. 630.

Ταχυδρομος.
—Ζευξασα ταχυδρομον ἁρμα λεοντων. Orph. H.

Ταχυηρης.
—Συν οχῳ ταχυηρει—Aesc. Supp. 33.

Ταχυμηνις. Vid. Βακχος.

Ταχυπαθης.
—Εγὼ δέ τις ε ταχυπαθης. Theoc. 7. 38.
—Ελαυνομεναι δ᾽ αρα νηες
Ωκυποροι κραιπνων ανεμων ταχυπαθεϊ ριπῇ. Tryph. 519.
SYN. Ευπαθὴς, ευπειθος, πειθηνιος.

Ταχυμητωρ Vid. Ισις.

Ταχυμορος, Ταχυποτμος.
—Αλλὰ ταχυμορον
Γυναικοκηρυκ]ον ολλυται κλεος. Aesc. Ag. 496.
—Το ταχυποτμον ανερων εθνος. Pind. Ol.
SYN. Ανυπαρκ]ος, ταχυθανατος.

Ταχυπομπος.
—Τί ποτ᾽ ευπλοιαν επραξαν ταχυπομποισι διωγμοις; Aesc. Supp. 1054.

Ταχυπορος.
Πιθανὸς αγαν ὁ θῆλυς ὁρος
Επινεμεται ταχυπορος. Ib. Ag. 495.
Φανισσα κωπη ταχυπορος γινεσθαι. Eur. Hel. 1288.

Ταχυγονος.
—Ταχυγονον επεσσευοντε πορειην. Nonn.

Ταχυπους.
—Ταχυπους δ᾽ ες Ολυμπον ὁρμαθεὶς αναξ. Aesc. S. T. 1268.
SYN. Αργιπους, αελλοπους, αερσιπους,—ταχυβατης, ταχυβαμων, ταχυδρομος, ταχυγονος.

Ταχυπωλος.
Τινδαριδα, ταχυπωλε—Theoc. 22. 136.
—Δαναων ταχυπωλων. Il. δ. 232.

Ταχυπ]ερος.
—Και ταχυπ]εροι πνοαὶ. Aesc. Pr. 88.

Ταχυρροθος.
Περιν αγ]ελους σπερχνούς τε και ταχυρροθους
Λογους ικεσθαι.—Aesc. S. T. 291.

Ταχυρρωςος.
Ειθ᾽ αελλαια ταχυρρωςος πελειὰς
Αιθεριας νεφελας κυρσαιμι. Soph. Oed. C. 1130.

Ταχυνω.
Μακρα μελλετέ γ᾽, ἀλλὰ ταχυνετε. Ib. 218.
SYN. Επιταχυνω, σπευδω, σπερχομαι, καλ]επειγομαι.

Ταχὺς.
—Οϊλῆος ταχὺς Αιας. Il. ς. 527.
—Επιπεσμεν ταχὺν ιὸν. Ib. δ. 94.
SYN. Ταχινὸς, κυρος, ραδινὸς, αιψηρὸς, λαιψηρὸς, ευκαρθμος, ὑποπ]ερος, οξὺς, ωκὺς, βαλιὸς, ταχυπορος. επισπερχὴς, σπουδαιος, ταχυεργὸς.

Ταχυςροφαλιγξ,—ριγγος. Nonn.

Ταχυτης. Vid. Ταχεια.
—Τιθει ταχυτῆτος αεθλα. Il. ψ. 740.

Ταχυφθιμενος.
Δαϊτα ταχυφθιμενην—Nonn.

Ταὼς. Ταὼν.
Οσσον εν πεζοισι ταὼς καλὸν οιωνοῖσι. Opp.
—Τίς ποτ᾽ εςίν; ε δηπε ταὼς; Ar. Av. 270.
EPITH. Ευπηληξ, αλαζονικὸς, χρυσοπ]ερος, Μηδικὸς.
Πτεροις ὁ ταὼς γαυριων πολυχροοις
Αιξας ανακλᾷ και σοβει τον αυχένα,
Και τες θεατας εκσοβων ακινδυνως
Κτυπει μεταξὺ τοῖς π]εροις, ὡς ευοπλιος—
Καταπαλιν αυτες ειςιὼν εκ τῆς θεας
Πτερωσιν αυτε την κατοπιν υπανιςαται. Ep.
Ορνις αγαλλομενος π]ερυγων πολυανθεϊ χροιῇ.
Τες καλλιμορφες και περιβλεπ]ες ταὼς. Ath.

ΤΕΓΓΩ
Δακρυσι κολπυς
Τεγγυσ', αλγυς μετεχυσαι. Aesc. Per. 540.
SYN. Διατεγγω, επιτεγγω, βρεχω.—μαλατlω.—κλαιω.—ὑγραινω σlαζω. σlαλαζω.
Τεγεα
Και Τεγεην ἐιχον—Il. ϐ. 567.
Αιθέρα δαιομενης ευρυχορυ Τεγεης. Ep. l. 3.
EPITH. Ευμηλος.
Τεγεος.
Ανδεκ' εσαν τεγεοι θαλαμοι ξεστοιο λιθοιο. Il. ζ. 248.
SYN. Στεφανος, σlεγνος, σlεγασος, κατηρεφης, υπερωιος.
Τεγος.
Στῆ ρα παρα σlαθμον τεγεος πυκα ποιητοιο. Od. π. 415.
SYN. Τεγη. σlεγη. σlεγος. σlεγνον. οροφος. οροφωμα, κατασκιασμα, ὑπερωϊον. δῶμα. δωματιον.
EPITH. Ευοροφον. ὑψηλον, λιθινον, ἱερον.
Τεθμιος.
Τεθμιαι αὐτε σφιν Καρνειαδες ηλυθον ὧραι. Call. 2. 87.
SYN. Νομιμος, ἱερος.
Τεθμος. Τεθμιον.
—Στεφανων εγκωμιον τεθμον. Pind Ol. 13.
Ὑπατον δ' εσχεν Πισα Ηρακλέος τεθμον. Ib. N. 10.
Πενταετηρίδ' ἑορταν
Ηρακλέος τεθμιον κωμασας. Ib. 11.
SYN. Θεσμος, νομος.—τα νομιμα.
Τεθνημι. Vid. Θνησκω.
Τεθναιης, ὦ Προῖτ', η κατlανε Βελλεροφοντην. Il. ζ 164.
Τεθριπποϐαμων.
Τεθριπποϐαμονι σlολῳ. Eur. Or. 991.
SYN. Τεθριπποϐατης.
Τεθριππος.
—Πολλῶ μεν οχλῶ, πολλων δε τεθριππων. Theoc. 15. 5.
Ιππον τρεφειν τεθριππον.—Ar. N. 1409.
SYN. Τετρακυκλος απηνη.—τετραϐαμων, τετραορος, τετραωρος.
Τεινω.
—Οτε τε ζεὺς λαιλαπα τεινει. Il. π. 365.
—Μεγα τοξον ετεινε Ib. δ. 124.
SYN. Εντεινω, διατεινω, κατατεινω, συντεινω, αποτεινω, εκτεινω, επιτεινω, παρατεινω, τανυω, τιταινω. τιταινομαι, αιρω, ἐξαιρω, καταποιεω.

Τειρεα. Vid. Αστρα.
Εν δε τα τειρεα παντα τα τ' ουρανος εστεφανωται. Il. σ. 485.
Αιθέρος ευlαποροις ενι τειρεσιν—Hom. VII. 7.
—Τα δ' αθροα παντα φαανθη
Τειρεα λαμπετοωντα δια κνεφας—Ap.
Τειρεσιας.
Ψυχῆ χρησομενυς Θηϐαιυ Τειρεσιαο
Μαντιος αλαυ, τυτε φρενες εμπεδοί εισι·
Τῷ και τεθνειῶτι νοον πορε Περσεφονεια
Οιῳ πεπνύσθαι.—Od. κ. 492.
EPITH. Αλαος, απατηλιος, θεοπροπος, νεκρομαντις, οιωνομαντις, σχετλιος, σlεφανηφορος. Ευηρειδης.
—Τειρεσιαο ανακτος. Hom.
Τειρεσιας, πολλοῖσι βαρυς περ τῶν ενιαυτοῖς.
Τειρεσιαν τοκα μαντιν, αλαθέα παντα λεγοντα. Theoc.
Γειτονα δ' εκαλεσεν Διος ὑψιστυ προφαlαν εξοχον
Ορθομαντιν Τειρεσιαν. Pind.
Τειρω.
Αλλα σε γῆρας τειρει ὁμοιΐον—Il. θ. 315.
—Τειροντο δε νηλέι χαλκῷ. Ib. ρ. 376.
SYN. Δαπαναω, καταπονεω, ανιαω, τρυω, τρυχω, κακοω, λυπεω.
Τειχεσιπλητης.
Αρες—μιαιφονε τειχεσιπλητα, Il. ε. 31.
SYN. Πορθητης. τειχεσιϐλητης, τειχολετης, τειχολυτης.
Τειχιζω, Τειχιζομαι.
Και τοῖσι τειχιζυσι παραδιακονεῖ—Ar. Av. 839.
Τεῖχος ετειχισσαντο νεῶν ὑπερ,—Il. η 449.
SYN. Τειχεω, εκτειχιζω. επιτειχιζω, περιτειχιζω, συντειχιζω, καταφρασσω, εχυροω, καταδρυφασσω, κρατυνω. κατασκευαζω, τειχοδομεω.
Τειχιοεις.
—Τιρυνθά τε τειχιοεσσαν. Il. ϐ. 559.
SYN. Τειχήρης, τετειχισμένος.
Τειχισμα.
Τυρσηνῶν τειχισμα πελαργικον—Call. Fr.
SYN. Επιτειχισμα, διατειχισμα, παρατειχισμα, οχυρωμα, ασφαλισμα, ερυμα, εἶλαρ, προϐολος.
EPITH. Λαϊνον.
Τειχοδομος, Τειχοποιος.
Τειχοδομυς τε τιθησι, και ευτολμυς κεραμηγυς,
Πηλαιυς πλινθυτε. και ευστοιχων κανονισμῶν
Θριγκῶν τ' ευθυντῆρας, αει καματοισι συνηθεις.
Man. 4. 291.
Τα τειχοποιὸ δαπεδων Αμοιϐεως. Lyc. 617.
SYN. Τειχιστης.

Τειχομαχεω.

Τειχομαχεω.
—Τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ—; Ar. N. 481.
SYN. Επιτειχιζω, πολιορκεω, εκπολιορκεω, καταμαχομαι.

Τειχομαχος.
Ει τειχομαχος ανηρ, βοηθησατω
Τις ανυσας —Ib. A. 569.
SYN. Τειχομαχης —τειχοφυλαξ.

Τειχομελης,—Κιθαρη. Ep. l. 1.

Τεῖχος, Τειχιον.
Η μεν δη προς τειχος επειγομενη αφικανει: Il. ζ. 388.
—Παρεκ μεγα τειχιον αυλῆς. Od π. 165.
SYN. Τοῖχος, δομη, περιβολος, κρηδεμνον, θριγκος.
EPITH. Αρηιον, αιπυ, αλιπλοον, αρρηκτον, αρραγες, αβληχρον, ανεμβατον, ασυνέχον, ακαμπες, βοοκτιτον, διθαλασσον, αμφιχυτον, επιδρομον, ευρυ, ευδμητον, ευρυκαλον, ευπυργον, επταπυλον, ερυμνον, ευρυμενες, ηλιβατον, λαοσσοον, ἱερον, μακρον, μακεδνον, κλυτον, πλατυ, ὑψηλον, ὑψικορυμβον, ὑψιλοφον, χαλκεον, χθαμαλωτατον.
Δυσβατα λαϊνεοις εὐψημενα τειχεα πυργοις. Nonn.
Θεοδομα τειχεος ἑρκος ερυμνοτερον. Ep.
—Αργος, ἱνα τειχεα
Λαϊνα, Κυκλωπει', ουρανια νεμονται. Eur.

Τεκμαιρω, Τεκμαιρομαι.
Τεκμαιρει χρῆμ' ἑκαστον. Pind. Ol. 6.
Αλλα κακα φρονεων τεκμαιρεται αμφοτεροισιν. Il. η. 70.
SYN. Αναφαινω, καταδεικνυμι, διαταφεω, τεκμηριοω.—τεκμηριοομαι. διατεκμαιρομαι, συντεκμαιρομαι, σημειοῦμαι, συμβαλλω. εικαζω. —σκεπτομαι.—βελευομαι, τελειοω. κατασκευαζω.

Τεκμαρ, Τεκμηριον, Τεκμωρ.
Κυνος ταλαινης σῆμα, ναυτιλοις τεκμαρ. Eur. Hec. 1280.
—Ορεσα τοῦθ' ὁρᾶν τεκμηριον. Soph. El. 910.
—Μετ' αθανατοισι μεγιστον τεκμωρ—Il. α. 526.
—Εισοκε τεκμωρ Ιλιε εὑρωσιν—Ib. η 30.
SYN. Σημα, σημειον (αληθινον)—τελος, μορος.
EPITH. Ευδηλον, εναργες, πιστον.

Τεκμησσα.
Ω δαια Τεκμησσα, δυσμορον γενος. Soph. Aj. 795.
Τεκμησσα—και Τελευταντος—Ib. 331.
Την δοριληπτον δυσμορον νυμφην. Ib. 905.

Τεκνογονεω.
Πεμφθη δ' εις αγελην, τεκνογονεῖν αφετος. Ep. l. 1.

Τεκνογονος:
Τεκνογονε—γαστρος. Apollin.

Τεκνοκτονος, Τεκνοραιστης.—Τεκνολετειρα. Vid. Παιδοκτονος
—Και τεκνοκτονον μυσος Eur. Herc. f 1155.
Ο τεκνοραιστης λυμεων εμῆς πατρας. Lyc. 38.
—Τεκνολετειρ' ὡς τις αηδων, Soph. El. 107.

Τεκνιδιον.
Ω γλυκυτατον συ τεκνιδιον κακοῦ πατρος. Ar. L. 889.

Τεκνον, Τεκνα, Τεκος.
Ω μοι τεκνον εμον,—Il α. 414.
—Αταρ μητηρ ενατη ἦν, ἡ τεκε τεκνα Ib. β. 313.
—Αιγιοχοιο Διος τεκος—Ib. 202.
SYN. Γενεα, γονος, γονη. εκγονος, γονημα. —παις.
EPITH. Αγακλεες, ποθεινον, γλυκερον, θεηγενες, λαισθογενεσθλον, στεφανουχον, γλαγοτροφον, φιλον, δειλον,—αγλαα, ερικυδεα, ερατεινα, ισοα, καλλιμα, περικαλλεα, μεγηρατα, κρατεροφρονα, απιοα, ηλιτομηνα, νηπια, ορφανα. θυμηρεα, ὑπερωσια, φαιδιμα, ωκυμορα, νεηγενεα, νεοβλαστη, μεταθηλεα φιλα, τηλεκλυτα.

Τεκνοποινος
Μναμων μῆνις τεκνοποινος. Aesc. Ag. 161.

Τεκνοφονεω. Vid. Παιδοκτονεω.
Οσσον ὁ Μηδειης θυμος ετεκνοφονει. Ep l. 1.

Τεκνοω, Τεκνοομαι.
Τεκνοῦντα, και τεκνουμενον, Soph. Oed. T. 1238.
Χρονος τεκνοῦται νυκτας ἡμερας τ' ιων. Ib. C. 615.
SYN. Εκτεκνοω, γενναω, φυτευω, φιτευω.—τικτω. γεινομαι.

Τεκταινω. Τεκταινομαι.
—Πυργοισιν ενοικια τεκτηναντες. Ap. 2.
Ος και Αλεξανδρῳ τεκτηνατο νῆας εισας. Il. ε. 62.
SYN. Συντεκταινομαι, τεχναζω, επιμηχανaομαι, τευχω, κτιζω, δημιουργεω, διαπεργαζομαι. κατασκευαζω. ὑποτιθημι.

Τεκτονιδης.
Αμφιαλος θ' υἱος Πολυνηου Τεκτονιδαο. Od. θ. 114.

Τεκτοσυνη
—Ευ ειδως τεκτοσυναων. Od. ε. 250.
SYN. Τεκτονια. τεκτονικη, σιδηρικη —χαλκοσκευη.

Τεκτων.
Και τα μεν ασκησας κεραοξοος ηραρε τεκτων. Il. δ. 110.
SYN. Τεχνιτης, τεχνασης, δημιουργος. συνθετης.

EPITH.

EPITH. Δαημων, κλυτὸς, δορατοξεος, λαεξεος, ξυλικὸς.
Χερμαρὰν τεκ]οναν δαιδαλματ' αγων. Pind.
Ανερες εργοπονοιο δαημονες Ατρευταιης.
Τελαμὼν.
Χρυσεος ἦν τελαμων, ἱνα θεσκελα εργα τετυκ]ο. Od. λ. 609
Ιδρωσει μέν τευ τελαμὼν αμφὶ σ]ηθεσσιν
Ασπίδος αμφιβροτης—Il. ζ. 388.
SYN. Αναφορεὺς, ἱμὰς—δισμός.
EPITH. Ευδμητος, νεοκλωστος, φαεινὸς, φερεσσακὴς, πλατὺς, αργυρεος.
Τῆ εκ δυω τελαμῶνε περὶ σ]ηθεσσι τετασθην
Ητοι ὁ μεν σακεος, ὅ δε φασγανε αργυροηλε
Τώ οι ρυσασθην τερενα χροα.—Hom.
Τελαμων.
Ως ὑδε Τελαμῶνος αγαυῦ φαιδιμος Αιας, Il. ρ. 284.
EPITH. Αντιθεος, αμυμων, ασεμφὴς, αριπειλες, εὐμελεης, ευρυσθενὴς, ευσθενὴς, κρατερὸς, πυργοσκάφος, Αιακιδης
Αυτὰρ επεὶ Τελαμων συνεπεσπετο, τον ρ' ελοχευσεν
Αιακῷ ατρυτῳ κερη κλυτῦ Ασωπιο
Αιγιν', εν κροκαλῃσιν ἁλισρεφέος Σαλαμῖνος. Orph.
Τελαμωνιαδης.
—Τω' Αιαντες σακεϊ Τελαμωνιαδαο. Il. θ. 267.
Τελαμωνιος.
—Τελαμωνιος Αιας. Ib. ζ. 528.
Τεῦκρος δε πρῶτος Τελαμωνιος ανδρα κατεκ]α. Ib. γ. 170.
Τελεθω. Τελεθομαι.
Νὺξ δ' ηδη τελεθει, αγαθὸν και νυκ]ι πιθεσθαι. Il. η. 282.
Ουδ' αγρεων, ἱνα τ' ανδρες αριπρεπέες τελεθεσι. Ib. ι 441.
—Οπισω δε θεοὶ τελεθουται. Phocyl. 99.
SYN. Ειμὶ, ὑπαρχω, γιγνομαι, θαλλω, τελλω, ζαω.
Τελειος. Τελεος.
—Αιγων τε τελειων. Il. α. 66.
—Αιετον ἧκε τελειοτατον πετεινῶν. Ib. θ. 247.
Ποτερα τελεα παραιτερα. Soph. Tr. 965.
SYN. Εκτελὴς, εντελὴς, παντελὴς, αυτοτελὴς, τελειος, εντελεχὴς, τελικὸς, επιτελεσικὸς, ὁλοκληρος, τελεσφορος.
Τελειοω, Τελειω. Vid. Τελεω.
Αλλ' ὑδὲν ειργει σοὶ τελειῦσθαι τάδε. Soph. Tr. 1273.
—Διὸς δ' ετελειετο βυλή. Il. α. 5.
—Χαριεντα δε εργα τελειει. Od. ζ. 234.

Τελεομηνος.
—Τελεομηνος Δωδεκατος τ' αροτος—Soph. Tr. 837.
Τελεσιφρων. Τελεσσιπνος.
Ιλιῳ δε κῆδος ορθωνυμον τελεσιφρων
Μῆνις ελασε.—Aesc. Ag. 709.
Μοιρα τελεσσιπνοος—Orph. 1308.
SYN. Τελεσιεργὸς. δαΐφρων.
Τελεσσιγαμος.
—Τελεσσιγαμοιο λοχειης Nonn.
Τελεσσιγονος.
—Τελεσσιγονε σκεπας αιδῦς. Ib.
Τελεσσιμορος.
—Τελεσσιμορε δρομον ὥς. Ib.
Τελεσσιδωτειρα.
Πολλα γαρ τικ]ει
Μοῖρα τελεσσιδωτειρα—Eur. Hera. 899.
Τελεσωρ. Vid. Απολλων.
Τελεσφορος.
—Και τελεσφορος Δικη. Soph. Aj. 1407.
—Τελεσφόρον χαριν. Ib. Oed. C. 1559.
—Τελεσφόρον εις ενιαυτόν. Il. τ. 32.
SYN. Τελειος, τελεσιεργὸς, συντελὴς, εργὸς.—καρποφόρος.—αρχηγος.
Τελεσφορια.
—Οφρα δαΐντες
Αρρηκτης αγαιῆσι τελεσφοριησι θεμιστας. Ap. 1. 917.
SYN. Τελετὴ, τελειωσις, αφιερωσις, ἁγιστεια, τελεσιυργια, τελετυργια.
Τελεταρχης. Vid. Βακχος.
Τελετὴ.
Και πολεμε τελετὴ μονοημερος εξετελεσθη Hom. B. ult.
Ινα μυστοδοκος δομος
Εν τελεταῖς ἁγιαις αναδεικνυται. Ar. N. 303.
SYN. Τελος, τελευτη.—τελεσιυργια, τελεσφορια. θυσια, οργιασμὸς, θρησκεια.—τα θεῖα.
EPITH. Αχραντος, αρρητος, μυσιπολευτος, ανοργιασος, παρθενος, πολυποικιλος, νυκτερος.
Ελθετ' επ' ευιερε τελετης πολυΐσορας αθλυς
—Επ' ευφημυς τελετας, ὁσιας, νεομυσυς. Orph.
Τελετηφορια.
Νῦν επι σεμνᾶς τελετηφοριας
Σηκὸς ἁγνες ἱκετας εμολον. Synes. 3.
Τελευταιος.
Ιδω δε τετων την τελευταιαν ὕβριν. Soph. El. 273.
Χρη δ' υποτ' ειπεῖν υδὲν' ολβιον βροτῶν
Πριν αν θανόντος την τελευταιαν ιδῃς.
Οπως περασας ἡμεραν ἥξει κατω. Eur. Andr. 101.

SYN.

SYN. Εσχατος, ύςατος, τελικὸς, ωτελὴς, τελεσιος.

Τελευταω.

—Οφρα ταχιςα τελευτησω τάδ᾽ εργα. Il. ϑ. 9.

—Ποι τελευτησω βιον; Eur. Hec. 417.

SYN. Διατελευταω, τελεω, πληροω—θνησκω, απερχομαι.

Τελευτὴ.

—Ου γάρ μοι δοκεει μυθοιο τελευτὴ. Il. ι. 621.

SYN. Τελος.—εξωλεια, θανατος.—μεταςασις, απαλλαγὴ, ατολυσις, καταςροφη.

EPITH. Ατελὴς, γλυκερὰ, ριγεδανὴ.

Ω ζωῆς αοριςος εν ανθρωποισι τελευτὴ. Ep.

Τελεω.

Παντα γαρ ηδη τοι τελέω τα παροιθεν ύπεςην. Il. ψ. 20.

SYN. Αποτελεω, επιτελεω, εκτελεω, προτελεω, διατελεω, συντελεω, τελειω, τελειοω, τελευταω, αποτελειοω, περαινω, περατευω, αποτερμιζω, καταπαυω, απεργαζομαι, τερματιζω, τολυπευω, δαπαναω, λαμβανω, εξαρτιζω, πληροω, ανυω, παρασκευαζω.—τελεσφορεω, τελεσιεργεω, μυεω, εορταζω.

Τελεως.

—Ως επιχαρτον

Τελεως αεκουσιον εργον. Soph. Tr. 1279.

SYN. Εντελῶς, αυτοτελῶς, ὁλοκληρως, παντως, απαρτὶ, απαρτισμενως, απαρτιζοντως.

Τελειος. Vid. Τελειος.

Ερδεν δ᾽ Απολλωνι τεληεσσας εκατομβας. Il. α. 315.

Τελθος.

—Νυν δε κομιζειν

—Τελθος οφειλομενον. Call. 5. 106.

SYN. Μοιρος.—χρεος. (Hes.)

Τελλω, Τελλομαι.

Ην, ἡλιε τελλοντος, ωκυπους αγὼν. Soph. El. 701.

—Νεαις επὶ φορβάσιν οιςρος Τελλεται—Ap. 3. 277.

SYN. Ανατελλω, επιτελλω, γιγνομαι, ανυομαι, ςελλω.

Τελμα.

Ομβριον ὑδωρ αν εχετ᾽ εν τοῖς τελμασιν. Ar. Av. 1592.

SYN. Τελμὶς, φρεαρ, σηραγξ, τεναγος, βαθρον, βαραθρον, πηλωδης τοπος.

Τελματοω.

Χερσοῖ τα ρεῖθρα· τελματοῖ δ᾽ ετὺς λιθυς. Suid.

Τελος. (Adv.)

Τελος θανοιμι καὐτός. Soph. Aj. 391.

SYN. Ποτὲ, πως, λοιπὸν, ὑςερον, τερμα.

Τελος.

—Τελος δ᾽ ουπω τι πεφανται. Il. ϛ. 122.

—Κατα ςρατον εν τελεεσσι. Ib. η. 380.

Αγορας τελος—Ar. A. 896.

SYN. Τελσον, τελευτὴ, περας, ὁρος, τερμα.—τελεσμα, δασμὸς, φορος.—τελετὴ, παραγωγιον.—αξιωμα.—ταγμα.—γαμος.—πρᾶγμα, χρῆμα.

EPITH. Αισιμον, αφαυρὸν, αφθιτον, απαντιρρητον, γυμνὸν, δυσεκμαρτον, επιμοχθον, εςιδωρον, θυμηδὲς, ἱερὸν, καλὸν, ωκυμορον.

Πεμποις ευολβον βιοτῳ τελος αιὲν αμεμπτον.

Ενδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τελος εσθλον ὀπαζοις. Orph. H.

—Και θανατοιο τελος. Theog.

Τοῖς εν τελει βιβῶσι πειθομαι· Soph.

Διπρυμά τε και τριπρυμα τελη.

Φοβερὰν οψιν προσιδεσθαι. Aesc.

Τελσον.

—Τιμνει δέ τε τελσον αρουρης. Il. ν. 707.

SYN. Τελος, περας, το τελευταῖον.

Τελωνης, Τελωνητης.

Και τελωνην, και φαραγγα. Ar. Eq. 248.

—Ο παγκακὸς ειμι τελωνης. Nonn.

—Τελωνητας τε βιαιως. Man. 4. 329.

SYN. Δεκατευτης, δεκατηλόγος, φορολόγος, δασμολογος.—εργολάβος—λυτρωτὴς.

Τελωνιον.

Εν τῷ ςενῷ—τελωνιῳ. Suid.

Τεμαχος, Τεμαχιον.

Κιτρᾶν τεμαχη μεγαλαν—Ar. N. 338.

—Και κρεας, και τεμαχος. Ib. Eq. 283.

Και τον φαρυγγ᾽ ἡδιςα πνιγω τεμαχιοις. Suid.

SYN. Αποκομμα.—ιχθὺς.—κερματιον.

Τεμβριος.

—Της απατερθεν

Τεμβριος ιχθυοεις θαλεραῖς πλημμυρεται οχθαις. Orph. 713.

Τεμενιος.

Τέμενιαν τε φυλλάδα. Soph. Tr. 767.

Τεμενος.

—Ενθα δέ οἱ τεμενος βωμός τε θυηεις. Il. ϑ. 48.

Και μὲν σὶ Λυκιοι τεμενος ταμον εξοχον αλλων. Ib. ζ. 194.

Κρηπις δε τεμενος αιθέρος λαβη. Aesc. Pers. 365.

SYN. Ναὸς, αλσος, ἱερὸν, τεμενισμα.—(αποτετμημενη γῆ κατα τιμην.)

EPITH. Αγλαὸν, βαθυδενδρον, πῖον, περιπυστον, ἱερὸν, πολυφυλλον, πεντηκοντογυον, περικαλλὲς, Κυλληνιον.

Τεμεση. (πολις Κυπρυ)
Ες Τεμεσην μετὰ χαλκον' αγω δ' αιθωνα σιδηρον. Od. α. 184.
Τεμνω. Ταμνω. Τεμνομαι.
—Τεμνειν—πελαγος μεσον εις Ευβοιαν. Ib. γ. 175.
Αρνειων εκ κεφαλεων ταμνε τριχας—Il. γ. 273.
Αυτὰρ ὁ ταμνετο δῦρα—Od ι. 243.
SYN. Αποτεμνω. διατεμνω. συντεμνω. ὑποτεμνω. τμαω. τμησσω. τομευω. κοπ7ω. σχιζω
—τεμαω.—ὁδὸν,—κελευθον,—σπονδὰς—τεμνειν Eur.
Τεμπεα.
—Η κατὰ Πηνειῶ καλὰ τεμπεα—Theoc. 1. 67.
—Και ἱερὰ τεμπεα Δαφνης. Dion. 916.
Φεῦγε δε και Πηνειὸς ελισσομενος διὰ Τεμπεων. Call. 4 105.
SYN. Κοιλωματα. αλση—αἱ σ7ενωταται διεκβολαι τῶν Θεσσαλιας ορῶν.)
EPITH. Αγρονομα. αυδηεντα.
Τεναγος. Vid. Τελμα.
Οι δ', επεὶ εν τεναγος,—Orph. 1092.
Τεναγωδης.
—Επεὶ τεναγωδεα λευσσω
Τῆλε περισκοπεων αλα παντοθεν,—Ap. 4. 1264.
SYN. Τελματωδης, σηραγγωδης, πηλωδης.
Τενδω.
—Οτ' ανοσεος ὃν ποδα τενδει. Hes. ε. 522.
SYN. Εδω, εσθιω, τρωγω, κατατρωγω.
Τενεδος.
—Τενεδοιό τε ἶφι ανασσεις. Il. α. 38.
EPITH. Αγχιαλος, ἱμερτη. λευκοφρυς, γεινη.
Τενθεια.
Πολλην γε τενθειαν λεγεις. Ar. Av. 1690.
SYN. Λιχνεια. λιχνοτης. αδηφαγια. γαστριμαργια.
Τενθης.
Κἀγὼ δ' ὅτι τενθης ὦ συ κάλαζων ανήρ. Ib. Pa. 1120.
SYN. Αδηφάγος, λιχνος, προτενθης. λωποδυτης. μοιχός.
Τενθρηδων.
—Προθοος Τενθρηδόνος ὑός. Il. β. 756.
Τενος.
Οι τενοι ακροτατοισι φαινονται περὶ ποσσίν. Man. 2. 67.
Τενων.
—Ρῆξεν δ' απὸ τοῖο τενοντας. Il. π. 587.
—Κρατησας χειρὶ τενοντα. Hom. B. 230.
SYN. Απονευρωσις.—Αυχην.
EPITH. Αυχενιος, βαθὺς, κρατερὸς, παχὺς, παρασυριος.
—Βοῶν αροτηρα τενοντα. Orph. H.

Τεὸς, pro Σὸς.
Στεργε τεὴν αλοχον· τί γαρ ἡδυτερον και αρειον,
Η ὅταν ανδρὶ γυνὴ φρονεῃ φιλα γηραος αχρι
Και ποσις ἡ αλοχῳ, μηδ' εμπεσῃ ανδιχα νεῖκος. Phocyl. 184.
Τεραζω.
Ουτω δ' ἔιπε τεραζων. Aesc. Ag. 128.
EXP. Τα τερατα διηγουμενος.—τερατευω.
Τεραμνον, Τεραμνος.
—Τεραμνων απὸ νυμφιδιων. Eur. Hipp. 768.
—Εν οινοπλῆξι τεραμνοις. Ep. l. 1.
SYN. Υπερῷον, ὑπερθυρον. σκηνωμα, σ7εγη, κυψελη. τεμενος. σ7εγανος. σκια σκηνειμα.
Τερας.
Η ναυτῃσι τερας,—Il. δ. 76.
—Θεοπρόπος, ὃς σαφα θυμῷ
Ειδειη τεραων,—Ib. μ. 229.
SYN. Τερατευμα, παραπλασμα, σημεῖον, θαῦμα, πελωρ, τερατουργημα, το τερας ιον, αλλοκοτον, αποφωλιον.
EPITH. Αγριον, αδληχρον, αινοπελωρον, πελωριον, δεικηλον, βλοσυρὸν, απιστον, δυσμαχον, σμερδαλέον.
Τερασκοπος.
—Εάν με τῷ τερασκοπῳ λαβῃς
Κοινῇ τι βουλευσαντα. Soph. Oed. T. 612.
SYN. Τερατοσκόπος, μάντις. ὁ τῶν τερατων ἑρμηνεύς. ονειροκριτης.
Τερατευμα.
—Παυσασθε τῶν τερατευματων. Ar. L. 763.
SYN. Ψεῦδος, πλᾶσμα, προφασις.
Τερατευω, Τερατευομαι.
Εν ταις τραγωδιαισιν ετερατευετο. Ib. R. 858.
SYN. Επιτερατευομαι, προσ7ερατευομαι, τεραζω, τερατολογεω, ψευδομαι.—απιθανα διηγεομαι.—δολευω.
Τερατεια.
Και τερατειαν. και περιλεξιν,—Ib. N. 317.
SYN. Ψευδολογια, παραδοξολογια.—τερας, τερατουργια.
Τερατωδης, Τερασιος.
Και σεμνὸν. και τερατῶδες—Ib. 363.
—Σοφος τερατωδεσιν εργοις. Laer. I. 4.
—Και βοη τερασια. Cyr. Th.
SYN. Τερατικὸς, τερατειος, παραδοξος, πελωριος.
Τερατωπὸς.
Ερμειη φιλον ἦεν, αφαρ τερατωπὸν ιδεσθαι. Hom XVIII. 36.
SYN. Αγριωπὸς, τερατωδης.
Τερεβινθωδης. Vid. Νησις.
Τερετισμα.
—Και αντιτυπον τερετισμα Πασχει,—Ep. l. 1.
SYN.

SYN. Ψοφος. αναπαλσις τιναγμὸς.

Τερετρον.

—Τετρηνα δε παντα τερετρῳ. Od. ψ. 198.

SYN. Τρυπανον. τερητηριον.

Τερηδων.

Υπο τερηδονων σαπεισα,—Ar. Eq. 1305.

SYN. Σηπεδων, σκωληξ, αθριψ. ξυλοφάγος. ξυλοφυὴς.

Τερην.

—Τερενα χροα γῦπες εδονται. Il. δ. 237.

—Τερεν κατα δακρυ χεοντα. Ib γ. 142.

Αυτοματη φυε γαῖα τερεινης ανθεα ποιης. Ap. 1. 1143.

SYN. Απαλὸς, ἁβρὸς, τρυφερὸς, χλωρὸς.

Τερενοχρως.

—Ηϊθεοι τερενοχροες—Orph. L.

SYN. Απαλοχρως, τερην.

Τερμα. (Adv.) Vid. Τελος.

Αρχομενοι φειδευ παντων, μη τερμ' επιδευης. Phocyl. 131.

Τερμα.

—Τας πρῶτα ιδον περὶ τερμα βαλουσας. Il. ψ. 462.

—Λιβυης επὶ τερμα βεβηκεν. Dion. 273.

—Μηδεν' ολβιζων, πριν αν

Τερμα τε βιε περαση.—Soph Oed. T. ult.

SYN. Τερμων, τελος.—σημεῖον. καμπτὴρ.—ὁρος, εσχατια, το εσχατον, ὑστατον, ακρον.

Τερμινθος.

Τερμινθε τρωγων εσχατον ακρεμονα. Theoc. Ep. 1. 6.

SYN. Τερεβινθος.

Τερμιοεις.

Ασπις συν τελαμῶνι χαμαὶ πεσε τερμιοεσσα. Il π. 803.

SYN. Μεγας, μακρὸς, ποδηρης. ευμετρος.

Τερμιος. Τερμονιος.

Ελθοντι χωραν τερμιαν—Soph. Oed C. 90.

Εμοὶ τερμιαν αγων ἡμεραν. Ib. An. 1333.

Ικετο τερμονιον επὶ παγον. Aesc. Per. 117.

SYN. Εσχατος, τελευταῖος.—ειμαρμενος.

Τερμοδρομεω.

—Μηνης τετελεσμενα τερμοδρομουσης. Man. 4. 520.

Τερμων. Vid. Τερμα.

—Τερμονα—βιε—Eur. Ph. 1376.

Τερπανδρος

Μητε λιπης Τερπανδρον ευθροον—Ep. I. 5.

Τερπιαδης.

Τερπιαδης δε τ' αοιδὸς αλυσκασε κῆρα μελαιναν

Φημιος, ος ρ' ηειδε μετα μνηστηρσιν αναγκη·

Εστη δ' εν χειρεσσιν εχων φορμιγγα λιγειαν

Αγχι παρ' ορσοθυρην' κ. λ. Od χ. 330.

Τερπικεραυνος.

—Διὶ τερπικεραυνῳ. Il α 419.

Τερπνὸς.

—Τῷ γάρ ρα θεὸς περιδῶκεν αοιδὴν

Τερπνην ὁππη θυμὸς εποτρυνῃσιν αειδειν Od. θ. 45.

Τερπνιστοι δε τοκευσι τεθ' υιες,—Call

SYN. Επιτερπνος. ευτερπὴς. επιτερπὴς. ασπασιος, αγαθὸς, ἡδὺς, μειληχος, ἁβρὸς, ευθαλὴς. αλυπος.

Τερπνῶς.

—Οιά τε πολλὰ εοι παρα δαιτὶ και οινῳ

Τερπνῶς ιψιοωνται,—Ap 1 459.

SYN Ἱλαρως, αγλαῶς, ἡδεως, ευθυμως, ευτερπῶς, αλυπως.

Τερπω. Τερπομαι

Τῇ ὁγε θυμὸν ετερπεν—Il. ι 189.

Αλλοτε μέν τε γοῳ φρενα τερπομαι —Od δ. 102.

Αυτὰρ επεὶ ταρπημεν εδητυος ηδὲ ποτῆτος. Il. λ. 779

SYN. Επιτερπω, ευφραινω, ἡδομαι, ἡδυνω, ιαινω, φαιδρυνω—χαιρω. ευφραινομαι, κορεομαι

Τερπωλὴ

Οιην τερπωλὴν θεὸς ηγαγεν ες τόδε δῶμα. Od. σ. 37.

SYN. Τερψις, τερπνοτης, ἱλαροτης, αγανοφροσυνη

EPITH. Ερατὴ, ακορεστος, πολυλλιτος.

Τερσαινω. Τερσω.

Αιμα μελαν τερσηνε,—Il. π. 529

Τῆς ἑτερον μεν θειλοπεδον λευρῷ ενὶ χωρῳ

Τερσεται ηελιῳ,—Od η 124.

SYN. Επιτερσαινω, ξηραινω, αυαινω.

Τερψιμβροτος.

—Τερψιμβροτε ηελιοιο. Od. μ. 269.

Τερψιχορος. Vid. Απολλων.

Τερψιχορη. Vid. Μῦσαι

Τερψιχορη χαριεσσα πορεν τεχνημονας αυλὸς. Ep. I. 1.

Τερψις.

Εστι και εν κενεοῖσι φιλαμασιν ἡδέα τερψις. Theoc. 3. 20.

—Και τερψις αοιδῆς. Hes. θ. 917.

SYN. Τερπωλὴ, γανος, ἡδονὴ, θυμηδια, ευφροσυνη, ευφρασια, κηλησις, ψυχαγωγια, τρυφὴ.

EPITH. Αλυπος, ἡδεῖα, γλυκερὰ, θεσπεσια, πολυκαμπης, πολυκυδὴς, ευφροσυνος. σκιοειδὴς. κακοφρων.

Τεσσαραβοιος.
—Τιον δὲ ἑ τεσσαραβοιον. Il. ψ 705.
SYN. Τετραβοιος.
Τεσσαρακαιδεκαδωρος.
—Κερα—τεσσαρακαιδεκαδωρα—Ep l. 6.
Τεσσαρακαιδεκετις.
Τεσσαρακαιδεκέτιν τῶδ' εκαλυψε ταφῳ. Ep l 3.
Τεσσαρακοντα
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακοντα μελαιναι νῆες ἑποντο. Il. β. 524
Τεσσαρακονταετης. Τεσσαρακοντετης
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετης αιζηὸς ἑποιτο. Hes. ε. 439.
Τεσσαρακοστος. Ar. Ecc. 810.
Τεσσαρες. τα Τεσσαρα. Τετορες. Πισυρες. (Vid.)
Τῶν αὖ τεσσαρες αρχοὶ εσαν,—Il β. 618.
Τεσσαρα φωκαων εκ ποντε δερματ' ενεικε. Od. δ. 436.
Η δε γυνη τετορ' ἡβῳη,—Hes. ε. 696.
Τεταρτος. Τετρατος.
Τῶν δε τεταρτων ηρχε Πολυξεινος θεοειδής. Il. β. 130.
Μηριονης δ' ανειρε δυο χρυσοῖο ταλαντα
Τετρατος,—Il. ψ. 615.
Τετμω.
Ενθ' ὅγε Νεςορ' ετετμε —Il. δ. 293.
—Ος δέ κε τετμῃ αταρτηροῖο γενεθλης. Hes. θ. 610.
SYN. Επιτετμω, εὑρισκω, καταλαμβανω.
Τετραβαμων. Vid. Τετραορος
Αρμασι, και ψαλιοις, τετραβαμοσι—Eur. Ph. 809.
—Τετραβαμοσιν εν χηλαῖσι. Ib. 825.
Τετραβοειος.
—Σακεϊ σα τετραβοειῳ. Call. 3. 53.
Τετραγλωχιν. Vid. Ερμῆς.
Τετραγραμματος.
—Ο πλασας τετραγραμματον Αδαμ. Sibyl. l. 2.
SYN. Τετραγραμμος.
Τετραγυος, το Τετραγυον.
—Μεγας ορχατος αγχι θυραων
Τετραγυος—Od. η. 113.
SYN. Τετραπλεθρος.
Τετραελικτος.
Τετραελικτος οφις—Ep. l. 3.
Τετραετης. Τετραετης.
Τετραετες δε πιθων απελυετο κρατὸς αλειφαρ. Theoc. 7. 147.
Τετραζυξ.
—Τετραζυγι κοσμῳ. Naz.
Τετραθελυμνος.
Αυτὰρ ὅγ' αμφ' ωμοισι σακος θετο τετραθελυμνον Il. ο 479.
SYN. Τετραπτυχος.
Τετραινω. Τετραιω
Αμφοτερων μετοπισθε ποδῶν τετρηνε τενοντε. Il. χ. 396.
SYN. Τιτραω, διακοπτω, διατορεω, διακομιζω.
Τετρακις.
Τρὶς μακαρες Δαναοὶ και τετρακις,—Od ε 306.
Τετρακιων.
—Κοσμε τε μερη τετρακιονος αυλῶν, Orph. H.
Τετρακνημος, Τετρακνημων.
Τον δε τετρακναμον επραξε δεσμὸν Pind. P. 2.
—Εν τετρακναμοισι—κυκλῳ, Ib. 4.
Τετρακοος
—Τετρακοοισι καδοις. Ath. l. 11.
Τετρακορυμβος.
Θαλλοι τετρακορυμβος, Ανακρεον, αμφὶ σὲ κισσος. Ep l. 3.
Τετρακυκλος.
Προσθε μεν ἡμιονοι ἑλκον τετρακυκλον απηνην. Il. ω. 324.
SYN. Τετρατροχος.
Τετρακτυς.
Ου μα τον ἁμετερᾳ ψυχᾷ παραδοντα τετρακτύν. Pythag.
Τετραμετρος.
—Αλλ' ὁ,τι καλλιςον μετρον
Ηγῇ, ποτερον τριμετρον, η το τετραμετρον; Ar. N. 642.
Τετραμοιρος.
—Τετραμοιρον νυκτὸς φρυραν. Eur. Rh. 5.
SYN. Τετραμερής. τετρατρυφος. τετρασχιδης, τετρασχιστος, τετραδυμος.
Τετραμορφος.
—Τετραμορφοις Ωραις—Eur. Fr.
Τετραορια.
Αγγελιαν τετραοριας ελελιχθονος. Pind. P. 2.
SYN. Τετραπωλια.
Τετραορος. Τετρωρος. Τετρωριςος.
—Ως' εν πεδιοι τετραοροι αρσενες ἱπποι. Od. ν. 81.
Θρηκὸς τετρωρον ἁρμα Διομηδους μέτα. Eur. Alc. 493.
—Τετραορε φασμα ταυρε. Soph. Tr. 516.
—Καὶ τετρωριςῳ διφρῳ. Ib. Fr.
SYN. Τετραζυξ, τετραζευκτος, τεθριππος, τετραβαμων, τετραιππος. τετραρυμον ἁρμα. τετρακυκλος απηνη. =τετραπυς.

Τετραπαλαι.

Τετραπαλαι.
—Αλλα σὺ μὲν πυ
Ζεῖν' Αλικαρνασσευ τετραπαλαι σποδιη. Call. Ep. 2. 4.
SYN. Εκπαλαι, προπαλαι, τριπαλαι.
Τετραπεζος.
—Θῆρες Ωμησταὶ τετραπεζοι—Orph. L.
Τετραπηχυς.
Ανδρες μεγαλοι και τετραπηχεις.—Ar. V. 551.
Τετραπλευρος
Κιονα τετραπλευρον—Ep. l. 4.
Τετραπλοος, Τετραπλοῦς.
Τριπλῆ τετραπλῆτ' αποτισομεν—Il. α 128.
Τριπλᾶς, τετραπλᾶς αντιτισεται βλαβας Lyc. 1367.
SYN. Τετραπλασιος, τετραπλασιων.
Τετραπτυς
—Τετραπτυν υδρον ευνασας θρονοις. Ib. 1313.
EXP. Δικεφαλος, δυο ρινας εχοντα.
Τετραποδηδον. Ar Pa 896.
SYN Τετραποδιστὶ, τετραποδητί.
Τετραπολος.
—Τριπολοις σποροι εν νειοῖσιν
Εσθ' ὅτε βαλλοντες, και τετραπολοισιν ὁμοιως. Theoc. 25. 26.
Τετραπολις
Μὴ νῦν ἔτ' εν Τετραπολει τὸ μὸν τροπαιον ειη. Ar. L. 285.
Τετραπυς.
—Εν δε γενεθλη τετραποδων.—Call. 3. 131.
Τετραπυν μιμον εχων επὶ θηρός.—Eur. Rh. 256.
SYN Τετρασκελὴς, τετρακωλος, τετρακωλος, τετραβαμων, τετραορος.
Τετραπτερυλλις.
—Η τῶν τετραπτερυλλιδων Ar. A. 871.
SYN. Ακρις. τεττιξ
Τετραπτιλος
Βελει μαχεσθαι Γηρυονη τετραπτιλος; Ib. 1081.
SYN. Τετρακεφαλος.
Τετραρχια
—Πασῃ δ' εννεπω τετραρχια
Χορους επ' εσθλαῖς συμφοραισιν ιστασθαι. Eur. Alc. 1164.
Τετρας.
Τετραδι τῇ προτερῃ τῇ μιν τεκε ποτνια Μαια. Hom. M. 19
SYN. Τετρακτύς.
Τετρασκελὴς. Vid Τετραπυς
—Τετρασκελὴς μοσχος—Eur. Ph. 652.
Τετραστατηρος.
Ορᾶτε μὲν με δεομενον σωτηριας
Τετραστατηρου καὐτόν,—Ar. Ecc. 413.

Τετρατρυφος Vid. Τετραμοιρος.
Αρτον δ' επῆκτας, τετρατρυφον, εχλοβλωμον. Hes. ε 440.
Τετραφαληρος. Τετραφαλος.
Κρατὶ δ' επ' αμφιφαλον κυνεην θετο τετραφαληρον. Il. ε. 743.
Θλασσε δε τετραφαλον κυνεην—Ib μ. 384.
Τετραχθα.
Τριχθά τε και τετραχθα διατρυφεν εκπεσε χειρος Il. γ. 363.
SYN. Τετραχως, τετραχῆ, τετραχα.
Τετρεμαινω. Vid. Τρεμω.
—Ουτως αυτάς τετρεμαινω, και πεφοβημαι. Ar. N. 293.
Τετλα.
Τετλα, σιωπῇ ἧσο,—Il. δ. 412.
Τεττιγοφόρος.
Οδ' εκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος,
Αρχαιῳ σχηματι λαμπρός. Ar. Eq. 1328.
Τεττιξ.
—Αλλ' αγορηταὶ
Εσθλοὶ, τεττιγεσσιν εοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρεῳ εφεζομενοι οπα λειριοεσσαν ιεῖσι. Il. γ. 151.
SYN. Τετραπτερυλλις, πτερυλλὶς, ερπυλλις. ηχετης.
EPITH. Αγροτης, δρυοκοιτης, λαλος, φιλερημος, ὑμνοπόλος, ηλιομανής.
—Κυανοπτερος ηχετα τεττιξ,
Οζῳ εφεζομενος,—ὅτε πασιν και βροτοις εερση. Hes.
Ολιγην δροσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, αειδεις—
Θερεος γλυκὺς προφήτης—
Σοφὸς, γηγενης, φιλυμνος.
Απαθης, αναιμοσαρκε. Anac. 43.
—Ποτὶ σκιεραῖς ορo δαμνισιν αιθαλιωνες
Τεττιγες λαλαγευντες εχον πονον.—Αμιν τεττιξ
Ποιμενας ενδιος πεφυλαγμενος, ενδοθι δενδρεων
Αχεῖ εν ακρεμονεσσιν.—Theoc.
Στηθομελεῖς, λιγυροὶ, ηελιοιο φιλοι. Naz.
Ηνικ' αν ὁ θεσπεσιος οξυμελης αχετας
Θαλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ηλιῳ μανεὶς βοᾷ. (ὑφηλιομανὴς, sch.) Ar
Τον νυμφων θεραποντα φιλομβριον, ὑγρὸν αοιδὸν.
Την νυμφων παροδῖτιν αηδονα, καυματι μεσσῳ
Ουρεσι και σκιεραῖς ζυθα λαλεῦντα ναπαις.
Αχηεις τεττιξ δροσεραῖς σταγονεσσι μεθυσθεὶς
Αγρονομον μελπεις μοῦσαν ερημολαλον. κ. λ. Ep. I 1.
Ηδη επ' ακρεμονεσσιν ισοζυγεων κυπαρισσων
Μεσομανὴς τεττιξ θελγει αμαλλοδετην. Ib.

Τευθὶς. (ἰχθύδιον εὐτελές.)
Οὐκ ἂν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεομένου.—Ar. A. 1155.
Τευθρανίδης (Ἄξυλος.)
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων. Il. ζ. 13.
Τεύθρας.
Ἀντίθεον Τεύθραντα—Ib. ε. 705.
Τεῦκρος.
—Ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος. Il. ψ. 859.
EPITH. Ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, εὐμελίης, ἑκηβόλος,
Τόξων εὖ εἰδὼς.—ἄριστος Ἀχαιῶν. Hom.
Τελαμώνιος υἱός. Tryph.
—Δαρδανίης οἰστευτῆρα γενέθλης. Nonn.
Τευμησσός.
—Καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην. Hom. A 224.
Τευτάζω.
Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι. Suid.
SYN. Στρατεύομαι, πραγματεύομαι, φροντίζω, σκευωρέομαι, διατρίβω, σπουδάζω, ἡσυχάζω, φλυαρέω, πλανάομαι.
Τεῦτλον, Τευτλίον.
Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι.—Hom. B. 54.
—Καὶ τευτλίοισι μικροῖς. Ar. R. 973.
SYN. Τευτλὶς, σεῦτλον, βλίτον.
EPITH. Χλωρὸν, πλατύ.
Τευχεσφόρος, Τευχοφόρος, Τευχηστὴς, Τευχηστὴς, Τευχήρης. Vid. Ὁπλίτης.
Τευχεσφόρον—λαὸν—Eur. Supp. 654.
Τευχοφόρων—νέων—Ib Rh. 3.
Τευχηστὰς δ' Ἄρηος—Call. 1. 77.
Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδών. Aesc. S. T. 650.
—Ἔβησαν Νηὸς τευχήρεις—Orph. 525.
Τευχοπλάδεις
Τὴν τευχοπλάδειν παρθένον—Lyc. 1379.
Τεῦχος.
Εἰς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
Ψήφους ἔθεντο.—Aesc. Ag 814
SYN. Σκεῦος, ἀγγεῖον, (ἐνυδρὸν, σφενδόμενον.) κύτος—βιβλίον.—ὅπλον.
Τεύχεα, τά.
—Ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο. Il. ς. 808.
Ἐγκατθῆτε τὰ τεύχε' ἑταῖροι, νηῒ μελαίνῃ. Od. ε. 218.
SYN. Ὅπλα, σκευή, ἔντεα.
EPITH. Ἀρήϊα, ἀμβροτα, αἱματόεντα, ἀγλαὰ, δήϊα, θεῖα, θωρηκτὰ, καλὰ, κλυτὰ, κύδιμα, μορόεντα, κρατερὰ, μαρμαίροντα, ξυνήϊα, περικαλλέα, πελώρια, πολεμήϊα, σιγαλόεντα, ὑπέρβια, χαλκήρεα.
PHR.—Κακῆς ἀλκτήρια χάρμης. Theoc.
Ἕρκος Ἐνυαλίου ταμεσίχροος.—
—Ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα—
Χρύσεα χαλκείων ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. Hom.
Τεύχεα θεσπεσίοισιν ἐειδόμενα στεροπῇσι. Cal.
Τεύχω, Τεύχομαι.
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει. Il. α 110.
—Τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος. Ib. μ. 358.
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον—Il. τ. 208.
SYN. Τεκταίνω, τεχνάω, κατασκευάζω, παρέχω, ποιῶ, ὁπλίζω.
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων. Hes.
Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. Ep.
Τέφρα.
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρα. Il. σ. 25.
—Βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη. Ib. ψ. 251.
SYN. Τέφρον, κόνις, σποδός, αἰθάλη.
EPITH. Αἰθαλόεσσα, ἀμπελόεσσα, λεπτή.
Τεφρόω.
—Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρί. Lyc. 227.
SYN. Ἀποτεφρόω, σποδόω, ἐμπρήθω.
Τεχνάζω, Τεχνάω, Τεχνάζομαι.
Τὶ γὰρ τεχνάζειν ὑμέτερος ὁ συρμαῦς. Ar. Th. 100.
Ἴδριν τεχνῆσαι—Od η 110.
—Οὐδ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά. Ib. ι. 259.
Τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζει τε—Ar A 384.
SYN. Τεχνάω, τεχνιτεύω, τεκταίνω, ἐπιτεχνάομαι, περιτεχνάομαι, δημιουργέω, πανουργεύομαι, μηχανάομαι, κατασκευάζω, μεθοδεύω, ἀπατάω, μετέρχομαι, καλλιεργῶ, τεύχω.
Τέχνασμα, Τέχνημα, Τεχνασμός.
—Ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
Τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα—Eur. Or. 1598.
—Φαυλουργοῦ τινός
Τεχνήματ' ἀνδρός.—Soph Ph 36.
Ψευδοκατηγορίαι τε, κατηγορίης τε τεχνασμοί. Man. 4 332.
SYN. Δόλος, πανουργία, μηχάνημα, ἐγχείρημα, τεχνούργημα, δημιούργημα, κατασκεύασμα, σκευώρημα, σόφισμα, τεχνίτευμα.
Τέχνη.
—Ὅς ῥά τε τέχνῃ
Νήϊον ἐκτάμνῃσιν—Il. γ. 61.
Ἥφαιστος—βραδὺς ἐὼν ἕλεν Ἄρηα,—
Χωλὸς ἐὼν, τέχνῃσι—Od. θ. 332.

SYN.

SYN. Τεχνοσυνη. μεθοδος, δολος. τεχνημα πανεργια επιστημη.

EPITH. Αμιμητος. αεξιφυτος, αθανατος, αμβροσια, απηνης, βιβλοδοτειρα. δρυτομος, εργοπονος. ερατη. ευψυχος. ευκιων. ευσκοπος, ευκαταφρονητος, ιεροπρεπης. ιδμων, καλη, κερατοξοος, μυριναια, μυσαρα. μανεισα, νεοξεστος. πινυτη, πολυμητις, πελυφρων. πολυκερδης, πολυφερβης. πυκινη. πολυσπερτος. φιλαλακατος, φερβας, φαρμακοεσσα, εθειρα. φωλας, φιλοκερτομος, χαλκοδαιδαλος. ναυπηγος. μυστις. μεγαλαυχης ζωαρκης. λυσιπονος. δολια, κακοτερα. παντοια. κακοδαιμων. δυσεκμαρτος, αψευδης. σκληρα.

Τεχνηεις.

Αμφὶ δὲ δεσμοὶ

Τεχνηεντες εχυντο πολυφρονος Ηφαιστοιο. Od. ϑ. 297.

SYN. Τεχνικὸς. εντεχνος. καταιτεχνος. πολυτεχνος, υπερτεχνος, δαιδαλιος, τεχνημων, τεχνητις, τεχνεεις.

Τεχνηεντως.

Αυταρ ὁ πηδαλιῳ ιθυνετο τεχνηεντως. Od ε. 270.

SYN. Τεχνικῶς, εντεχνως, κατὰ τεχνην ευκαλῶς.

Τεχνημων. Vid. Τερψιχορη. Τεχνηεις.

Τεχνιτης.

Μυκᾶται γαρ ὁ χαλκος, ιδ' ὡς εμπνευ ὁ τεχνιτης

Θηκατο—Ep. l. 1.

SYN. Τεχναστης. τεχνηεις. τεχνικὸς. δημιεργὸς. μηχανεργὸς, σοφὸς. σοφιστης, δαημων, δαιδαλος. τεκτων.

Ατερες εργοπονοιο δαημονες Ατρυτωνης.

Τεχνοδιαιτος Vid. Ηφαιστος.

Τεχνοσυνη. Vid. Τεχνη.

—Αρχαιης λειψανα τεχνοσυνης. Ep. l. 6.

Τεως, Τειως.

Μιμνετω αὖθι τεως γε,—Il. τ. 189.

—Τειως μοι αδελφεον αλλος εναιρε. Od. δ. 91.

SYN. Εως, ἑως τινὸς, μεχρι τῦ τεως. επὶ τοσῦτον, τοτε, τηνικαῦτα, πρὶν. παλαι, προτερον, προτῦ.

T H

TH᾿.

Κυκλωψ τῆ, πιε οἶνον,—Od. ι. 347.

EXP. Δεξαι, λαβε.

Τηγανον. Vid Ταγηνον.

—Και πηγανον αυτὴν

Ητεν, ἡ δ' εριζεν τηγανον οστρακινον. Ep. l. 2.

Τῆδε

Ου γάρ οἱ τῆδ' αἶσα φιλων απὸ νοσφιν ολεσθαι. Od ε 114.

SYN. Ενταῦθα, ενθαδε, ὧδε.

Τῆθος.

Πολλὰς αν κορεσειεν ανὴρ ὅδε τηθεα διφῶν. Il. π 747

SYN. Οστρεον, οστρεον, κογχη.

Τηθη

—Φαιναριτην τηθην εμὴν. Ar. A. 49.

SYN. Τιτθη, τιθηνη. μαμμη. μητρομητωρ, μεγαλομητωρ.

Τηθὺς.

Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν, και μητέρα Τηθύν. Il. ξ. 201.

SYN. Γῆ—Θαλασσα.

EPITH. Αρχεγονος. αυτοσπορος. αρχαια, ερατεινὴ. ἱερὰ. τροφερὰ, βωτιανειρα. παμμητωρ, πολυσεμνος. πολυτεκνος, πολυφορβος. φιλοτεκνος.

Παντροφε συμμιγιων ὑδατων—Nonn.

Ωκεανε καλεω νυμφην γλαυκωπιδα Τηθυν

Κυανοπεπλον ανασσαν, ευτροχα κυμαινεσαν,—

Ναυσὶν αγαλλομενη, θηροτροφε, ὑγροκελευθε,

Μητηρ μεν Κυπριδος, μητηρ νεφεων ερεβεννων

Και πασης πηγης νυμφῶν νασμοισι βρυεσης. Orph. H.

Αυτοκασιγνητη λευκωλενος Αμφιτριτης. Ib.

Νωτοις πορθμευσας Τηθυος ες περατα. Ep.

Τηιος.

Ανακρεων ιδών με

Ο Τηιος μελῳδὸς.—Anac. 174.

Τηκεδων.

Ουτέ τις ἦν μοι νῦσος επηλυθεν, ἡ τε μαλιστα

Τηκεδονι στυγερῆ μελεων εξειλετο θυμόν. Od. λ 200

SYN. Τῆξις, συντηξις, ατροφια, μαρανσις, φθινασμα. φθισις. τῆξις

EPITH. Φθινας, φθινωδης.

Τηκω, Τηκομαι.

—Μηδέ τι θυμὸν

Τῆκε, ποσιν γοωσα,—Od. τ. 264.

—Αυτὰρ Οδυσσεὺς Τηκετο—Ib ϑ. 522.

SYN. Αναιηκω, αποτηκω, διατηκω, συντηκω, εκτηκω, μαραινω, χεω. χυλιζω, μαλαττω, ισχναινω.—αἰροφῶ, μαραινομαι, ὑπεκρεω, φθινω.—δαπαναω. λεπτυνω.

Τηλαυγὴς.

Ειματα ἑσσαμενη τηλαυγεα δῖα Σεληνη. Hom. 31. 8.

SYN.

SYN. Τηλεφανής. τηλεσκοπος καθαρος, λαμπρος
Τηλε. Τηλε. Τηλόθεν. Τηλόθι. Τηλόσε, Τηλοτατω.
Τηλε μαλ', ἧχι βαθιςον ὑπὸ χθονός εςι βερεθρον. Il. θ. 14.
Τηλε γαρ Λυκιη—Ib ε. 479.
Τηλόθεν εξ απιης γαιης—Ib. α. 270.
—Εν Αργει τηλόθι πατρης. Ib. 30.
Των δε τε τηλόσε δουπον εν ουρεσιν εκλυε ποιμην. Ib. δ. 455.
Την γαρ τηλοτατω φασ' εμμεναι—Od. η. 322.
SYN. Εκας. πορρω, μακρόθεν, μακραν. μακροτατα. αποτηλε.
Τηλεβολος.
—Τηλεβολος ιες.—Opp.
Τηλεθαω. Vid Θαλλω
Ερνος—καλον, τηλεθαον—Il. ρ. 55.
Τηλεδαπος.
—Νησων επι τηλεδαπαων. Il. φ 454.
SYN. Τηλυρός.
Τηλεκλειτος, Τηλεκλυτος. Vid Αγακλυτος.
—Φοινικος κουρης τηλεκλειτοιο. Il ξ. 321.
—Τηλεκλυτα τεκνα Ποδαργης. Ib. τ. 400.
Τηλεκλητος.
—Τηλεκλητοι τ' επικουροι. Ib. ζ. 111.
Τηλεμαχος.
Τηλεμαχος θ' ἡρως.—Od. δ. 21.
EPITH. Δαϊφρων. θεοειδης. θεοεικελος. ισοθεος. μεγαθυμος. μεγαλητωρ. μαχεσιπτολεμος. πολυμυθος. πεπνυμενος. ὑψαγορης μενος ασχετος.
PHR.—Υιος φιλος Οδυσσηος. Hom.
Τηλεμος.
Τηλεμος Ευρυμιδης, ὁς μαντοσυνη εκεκαςο,
Και μαντευομενος κατεγηρα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 509.
—Αυταρ ὁ μαντις ὁ Τηλεμος εχθρ' αγορευων. Theoc. 6. 23.
Τηλεπλαγκτος.
Ηπ μ' αγεις τηλεπλαγκτοι πλανοι Aesc. Pr. 578.
Τηλεπομπος.
Φαος δε τηλεπομπον εκ πυρκαιας, Ib. Ag. 308.
Τηλεπορος.
Τηλεποροις δ' αςροις. Soph. An. 594.
—Τηλεπορον τι βημα. Ar. N. 964.
SYN. Τηλυρος.—ορθος, ὑψηλος.
Τηλεπυλος.
—Τηλεπυλον Λαιςρυγονιην.—Od. κ. 82.
Τηλεσκοπος. Vid. Τηλαυγης.
Αλλ' αποσεισαμεναι νεφος ομβριον,
Αθαναταις ιδεαις επιδωμεθα
Τηλεσκοπῳ ομματι γαιαν, Ar. N. 289.

Τηλεφανης, Τηλεσιφαντος. Vid Τηλαυγης.
Ως κεν τηλεφανης εκ ποντοφιν ανδρασιν ειη. Od. ω. 83.
Αςρα τε τηλεσιφαντα.—Orph 339.
Τηλεφιλον. (φυλλον της μηκωνος.)
Ουδε το τηλεφιλον ποτεμαξαμενον πλαταγησεν. Theoc. 3. 29.
Τηλεφιδης.
—Τηλεφιδην κατενηρατο χαλκῳ
Ηρω' Ευρυπυλον,—Od. λ 518.
Τηλεφος.
Τηλεφον αγχιμαχοιο—Cal. l. 7.
Τηλεφον ειναι Μυσον φασκων,—Ar. N. 919.
Τηλια.
Ει τυγχανει γ' ὁ δακτυλιος ων τηλια. Ib Pl. 1057.
SYN. Σανις, κοσκινος, πηγμα (τετραγωνον)
Τηλικος. Τηλικουτος.
—Τηλικου ωσπερ εγων—Il. ω 487.
—Επει ουκ ετι τηλικος εσσι. Od α. 297.
—Επει ου μαλα τηλικα βοσκει. Theoc. 25. 184.
Νυς δ' εςι τηλικουτος αλγησας βαρυς. Soph. An. 778.
SYN. Τοσος, τοσουτος, τηλικοσδε, τοσσατιος. ὁμηλιξ.
Τηλοπετης.
—Κηρον μελι πολλον αμελξας;
Δωρον αποιμαντου τηλετοπους αγελης. Ep. Suid.
Τηλυρος.
—Εις τηλυρον ηκομεν πεδον. Aesc. Pr. 1.
Τηλυρος ουσα δωματων—Eur. Or. 1329.
SYN. Τηλεδαπος. τηλεπορος.
Τηλυγετης, Τηλυγετος.
Παιδα τε τηλυγετην,—Il. γ 175.
Ος μοι τηλυγετος τρεφεται—Ib. ι 143.
SYN. Μονογενης. μονοκληρονομος, αγαπητος.
Τηλωπις.
—Τηλωπις αυασσα, Orph. 898.
Τηλωπος.
Τηλωπος οιχνει, δυσμενων θηραν εχων, Soph. Aj. 565.
Βοα τηλωπον ιωαν. Ib. Ph 219.
SYN. Εκδημος μακρος.
Τημελεω
—Παρθενους τε τημελει. Eur I A. 731.
Σωματος τ' ετημελει. Ib. I. T. 311.
SYN. Μελεταω, επιμελεομαι, φροντιζω. σπουδαζω.
Τημερα, Τημερον, pro Σημερον
Οιαν δικην τοις κορεσι δωσω τημερα Ar. N 699.
Η σοι ποιησω τημερον δουναι δικην. Ib. Pl. 433.

Τῆμος. Τημόσδε. Τημῦτος.
Τῆμος αρ' αμφὶ πυρὴν κριτὸς εγρετο λαὸς Αχαιῶν. Il. π. 434
—Τελέθει τημόσδε μαλιστα. Theoc. 10. 49.
Μη ταδε τημῦτος εμαὶ βοες—Call. 3. 175.
SYN. Τοτε, τηνίκα, τηνικάδε, τηνικαῦτα, τετάκις, τοκα, τοφρα.
Τηναλλως.
Το καινὸν δ' ὁ παῖς περιεισι τηναλλως εχων. Suid.
SYN. Αλλως, αυτῶς, ματην, φρεδως, παρεργως, ευηθῶς, κυφως, αμισθί.
Τηνελλα, Τηνελλος.
Ω Τηνελλα καλλινικος—Ar. A. 1229.
Αλλ' εαν μεντοι γε νικᾷς
Τὸ βοῦ τηνελλος ω. Ib. Eq. 276.
EXP. Μιμημα επιφθεγματος αυλυ—αρμονια λυρας.
Τηνικα, Τηνικαδε, Τηνικαυτα. Vid. Τῆμος.
Τανίκα κεκμακὼς αμπαυεται—Theoc. 1. 17.
Ειπέ μοι τί τηνικάδε δρωμεν,—Ar. Pa. 1142.
Τηνικαῦτα τῦ θερυς. Ib. 1171.
Τηνιος. (μια τῶν Κυκλαδων νῆσος)
Σφοροδων κεφαλας τρεῖς Τηνιων. Ar. Pl. 718.
Τηνεὶ, Τηνόθεν, Τηνίδε, Τηνᾶδε.
—Τηνεὶ δρυες, ὧδε κυπειρος. Theoc. 1. 106.
—Τηνόθεν εμπορευομαι, Ar. A. 754.
Χὼ ποιμὰν ξηρὸς τηνίδε, χαὶ βοταναι. Theoc. 8. 44.
—Τηνᾶδε καθῦλον Ib. 3. 10.
SYN. Εκεῖ, εκειθεν.
Τῆνος pro Εκεῖνος.
Αικα τῆνος ἑλῃ κεραον τραγον,—Ib 1. 4.
Τῆνος (νῆσος.)
Τῆνε Βορηϊαδα—τίς κεν ευλτει
Οψεσθαι Τηνε Δῆλον εριμετρητη Ep. l. 1.
Τηξιμελής.
Τηξιμελει νυσῳ κεκολημένος—Ep. l. 3.
SYN. Φθοροποιός. μαραντικός.
Τηρεια.
—Και Τηρειης ορος αιπύ. Il. ϐ. 829.
Τηρευς.
Η μᾶλλον ενδοθέν σευ
Την γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Εκεῖνος, εκθεριξω Anac. 12. 6.
EPITH. Παιδοϐόρος.
Θρηΐκιος Τηρεὺς αυτὰ βιασσαμενος.
—Τά μοι λυγρα ωπασε Τηρεὺς
Ος μ' ερξας βαρυποτμον εν ερκεσι μηλονομων,
Πρῶτον παρθενιης, μετεπειτα δε νοσφισε φωνης. Ep. l. 1.
Τηρεω.
—Τηρησας μεσον καρα—Soph. Oed T. 827.
SYN. Διατηρεω, επιτηρεω, συντηρεω, παρατηρεω, φυλασσω, αμυνω, σαζω, ευλαβεομαι, θεραπευω, σκοπιαζω φρυρεω.
Τηρησις.
Ανδρὸς δ' ερῶντος εις Κύπριν νεανιε
Αφυλακτος ἡ τηρησις—Eur. Fr.
SYN. Συντηρησις, παρατηρησις, επιτηρησις, φυλακή, θεραπεια, ευλαϐεια, θρησκεια, υπηρεσια, αντιληψις.
Τηταω, Τηταομαι.
Μη σὺ μεν αιτῆς αλλον, ὁ δ' αρνηται, σὺ δε τητᾷ. Hes. ε. 406.
Οι γαρ θανόντες χαρματων τητωμεθα. Eur. Or. 1089.
SYN. Στερισκω.—ζητεω.—δεῦμαι, δεομαι, απορεω.
Τῆτες. (τυτῳ τῷ ετει)
Τῆτες ἱερομνημονεῖν,—Ar. N. 624.
Τηΰγετος.
Η κατὰ Τηΰγετον περιμηκετον,—Od. ζ. 103.
Τηΰσιος. Vid. Ματαιος.
—Σὺ δε τηΰσιην ὁδὸν ελθῃς. Od. γ. 13.

T I

TIAPA.
Βασιλεως τιαρας φαλαρον πιφαυσκων. Aesc. P. 664.
Και Παρθιυς τις ανδρας
Εγνωρισεν τιαραις Anac. 55. 4.
SYN. Περικεφαλαια. ςεμμα κυρϐασια.
Τιϐαρηνίς.
—Παρεξ Τιϐαρηνίδα γαῖαν. Ap. 2. 1012.
Τιϐαρηνοί (εθνος Σκυθικὸν)
Αγχι δε ναιετανσι πολυρρηνες Τιϐαρηνοί.
Ζηνὸς εὐξεινοιο Γενηταιην ὑπερ ακρην. Ib. 377.
Τιϐεριας.
—Πετρην Τιϐεριάδος άλμης. Nonn.
Τιϐῆν.
Τίϐηνα και κυπελλον εγκαρω ρανεῖ. Lyc. 1104.
SYN. Τριπυς.
Τιγρις Nom. Fl.
—Ποταμῶν ωκιςος άπαντων
Τιγρις ευρρειτης φερεται ροον ἴσον ελαυνων. Dion. 984.
EPITH. Αγαρροος, ωκυρεεθρος.
Τιγρίς.
Τιγριδος αὖ μεταπειτα κλυτὸν δεμας αειδωμεν,
Τῆς ν τερπνοτερον φυσις ωπασε τεχνησσα
Οφθαλμοῖσιν ιδεῖν, θηρῶν μετα πυλὺν ὅμιλον. κ λ Opp. κ. γ.
EPITH. Ηνεμοεις, αιολονωτος, θρασὺς, καρτερὸς

καρτερὸς, ευσαρκος, ωκύς.—τετανυσμένος ωμφ. Nonn.

Τιεω.

Ιζον δ' εν αγορῇ τετιηότες,—Il. ι. 13.

—Φιλον τετιημεναι ἦτορ. Ib. θ. 437.

SYN. Ανιαω, τιμωρεω, τιω, ταλαιπωρεομαι.

Τιη

—Τιη τοι ταῦτ' ειδυῃ παντ' αγορευω; Il. α. 365.

SYN. Διατι, τιπ]ε, τιποτε, δή:

Τιθαιβασσω, Τιθαιβωσσω.

—Ενθα δ' επειτα τιθαιβωσσουσι μελισσαι. Od. ν 106.

EXP. Θησαυριζουσι τα κηρια, και νεοτ]ροφουσι. μελιτοιῶ, μελιτεργεω, τρεφω, θησαυριζω. αγαπαω.

Τιθὰς.

Χειμεριαις πεδιεσσι καλυπτομενα τιθὰς ορνις

Τεκνοις ειναιας αμφεχεε π]ερυγας. Ep. l. 11

Τιθασσευτὴς, Τιθασευτὴς.

Ινα γινωσκης τον τιθασευτήν.—Ar. V. 702.

SYN. Τιθευτὴρ, θεραπευτὴς, κολακευτὴς, ἡμερωτὴς, ἡμεροποιός.

Τιθασὸς, Τιθασσὸς.

—Οταν Αρης

Τιθασσὸς ὢν, φιλον ἑλῃ. Aesc. Eum. 357.

SYN. Ἡμερος, πρᾶος, ὑποχειριος, συγ]ενὴς.

Τιθευτὴρ. Vid Τιθηνητηρ

Οι δέ τε τιθευτῆρες αγηραοι ηματα παντα,

Εσσονται,—Sibyl. l. 1.

Τιθημι.

—Και ακηριον αιψα τιθησι. Il. λ. 392.

—Η μυρι' Αχαιοῖς αλγε' εθηκε. Ib. α. 2.

Οικόν τ' εὖ θεσθαι,—Hes. ε 23.

Οι δ' αρα θεσσαμενοι παιδων γενος—Ap. ι. 824.

SYN. Ανατιθημι, επιτιθημι, εκτιθημι, προτιθημι, ὑποτιθημι, προσ]ιθημι. ιστημι, καθιστημι. τασσω. αποτατ]ω. προβαλλω, επιβαλλω, ποιῶ. αιτιω, ἱκετευω.

Τιθηνεω, Τιθηνεομαι.

—Οτι σ' εν κολποισι τιθηνεῖ. Orph.

Ουκ εθελουσι τιθηνεῖσθαι θεραποντα. Simon.

SYN. Τιθευω, τιτθευω, τρεφω, ανατρεφω. τροφευω. σιτιζω.

Τιθηνη, Τιθηνός.

—Φερει δ' ἁμα παῖδα τιθηνη. Il. ζ. 389.

Παλιν τιθηνὸν αντιπορθησει χθονα. Lyc. 1398.

Αψ δ' ὁ παῖς πρὸς κολπον εὐζωνοιο τιθηνης

Εκλινθη ιαχων,—Ib. 467.

SYN. Τιθηνὸς, θηλαστρια, θρεπ]ειρα. θρεπ]εια, μαῖα, τηθη. τι]θη, τιθηνητειρα, τροφὸς.

T I

EPITH. Ασιγητος, βαθυκολπος, γαλακ]οφόρος, γεραια. ευπαις. ευπλοκαμος. καλλιγενεια, ομφαλητομος, μελιγλωσσος, πολυθρεπ]ος, φιλοπαις.

Τιθηνητηρ.

Πολλὰ τιθηνητὴρ ολοφυρατο,—Ep. l. 3.

SYN. Τιθηνὸς, τροφὸς. τροφεὺς, τιθευτὴρ, θηλαμὼν, θρεπ]ηρ. τροφιμος.

EPITH. Γλυκὺς, ἡμερος.

Τιθηνητηριος.

—Τιθηνητηριον ὖθαρ, Ep. l. 1.

Τιθρασιος, (τοπος τῆς Λιβυης)

Διασπασονται Γοργόνες Τιθρασιαι. Ar. R. 480.

Τιθυμαλλος. (εἶδος βοτανης.)

Τιθυμαλλον εμβαλόντα τῦ Λακωνικῦ. Ib. Ecc. 405.

Τιθωνὸς.

Ηὼς δ' εκ λεχεων παρ' αγαυῦ Τιθωνοιο

Ωρνυτο,—Il. λ 1.

EPITH. Ροδοεις χαριεις.

Νυμφιὸς Ηῦς.—δυσιμερος ανήρ. Nonn.

Τιθωνὸς. (γερων—ημερα. E. M)

Ανδρα Τιθωνὸν σπαρατ]ων—Ar. A. 688.

Τικ]ω, Τικ]ομαι.

—Τον ηΰκομος τεκε Λητώ. Il. α. 36.

Ον τικ]ε Διῒ φιλος ἱππότα Φυλεύς. Ib. β. 626.

Μαντιος αὖ τεκετο Πολυφειδεά τε Κλεῖτόν τε. Od ο. 249.

SYN. Αποτικ]ω, εντικ]ω, τεκνοω, λοχευω, γενναω.

—Τοκετοιο λεχωῖα νηματα λῦσαι. Nonn.

Τιλλω, Τιλλομαι.

—Πολιας δ' αρ ανὰ τριχας ἑλκετο χερσὶ,

Τιλλων εκ κεφαλῆς—Il. χ. 78.

—Τιλλοντο τε χαιτας. Od. κ. 567.

SYN. Αποτιλλω, εκτιλλω, κατατιλλω, ανασπαω, αποκνιζω. λοιδορεω. διαβαλλω. ξαινω.

Τιμαγητος.

Βασευμαι ποτὶ ταν Τιμάγητοιο παλαιστραν. Theoc. 2. 8.

Τιμαγορας.

Τιμαγορα, πολλῶν οργὴν, απατερθεν ὁρῶντι,

Γιγνωσκειν χαλεπὸν, καὶ περ εόντι σοφῷ. Theog. 1056.

Τιμαλφὴς.

Ανακτι παππῳ κ]ῆμα τιμαλφεστατον. Lyc. 364.

SYN. Εντιμος, τιμηεις, λαμπρὸς.

Τιμαλφεω. Vid. Τιμαω.

—Υπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λογοις

Νικαν,—Pind. N. 9.

Διοσδοτοις σκηπ]ροισι τιμαλφουμενον. Aesc. Eum. 629.

Τιματωρ.
Ασπὶς απὸ βροτέων ωμων Τιματορος ἦμαρ. Ep. l. 6.
Τιμαορος, Τιμηορος. Vid. Τιμωρος.
Το δ' αρσεν ἐστηκ' εν δομοις αει γενος
Θεῶν πατρωων και ταφων τιμαορον. Eur. Dan. 108.
—Τόν τ' εμὸν τιμαορον. Aesc. Ag. 523.
Ζῆνα παλαμναιων τιμηορον ἱκεσιαων. Ap. 4. 709.
Τιμαοχος. Vid. Τιμηεις.
Πᾶσιν δ' εν ναοῖσι Θεῶν τιμαοχὸς εςι. Hom. V. 31.
Τιμαρχος.
Ην διζη Τιμαρχον εν Αΐδος,—υἱα πατρὸς
Παυσανιω. δηεις αυτὸν εν ευσεβεων. Call. Ep. 15.
Τιμαω, Τιμαομαι.
Τιμησας μεν εμέ,—Il. α 454.
SYN. Διατιμαω, προτιμαω, εκτιμαω, επιτιμαω, τιμαλφεω, αιδεομαι, γεραιρω, πρεσβευω, σεβαζομαι, κυδαινω. καταξιοω. τιω—κατακρινω. τιμας νεμω. προστιμαω.—δια τιμης αγω, εχω. εν τιμῇ τιθεμαι.
Τιμη.
Τιὸν εμὸν τισωσιν, οφελλωσίν τέ ἑ τιμῇ. Ib. 510.
—Εκ δε Διὸς τιμὴ και κῦδος ὀπηδεῖ. Il. ρ 251.
SYN. Επιτιμια, γερας, θρησκεια, θεραπευμα. κῦδος, σεβας. αξιωμα. τιμημα, προστιμον. τιμωρια.
EPITH. Ατερμων, αγανοφρων, αθανατη, δημηγορος, γερασμιος. βασιλεὶς, βασιληΐος, εγκρατεσ. ευαγὴς. θυμηδης. θεονομητος, κλυτὴ, θεσπεσια, λαοτροφος, ζαθεὴ, καλὴ, ολιζων, πρεσβηῒς. παλιναυξης. περιπυσος, πολυφεγγὴς, ὑψαυχην, ὑψηνωρ. ὑψιζυγος, φαεσιμβροτος.
Πατρωΐαις, δαφνοφοροισι, βαθυτεισι τιμαῖς. Aesc.
Παντες μεν τιμῶσιν ὁμῶς νεοι, ηδὲ παλαιοὶ.
Πολλὰ δε τερπνὰ παθὼν ερχεται εις αΐδην. Tyrt.
—Ταν ακολαςον φιλοπαιγμονα τιμὰν
Χαριτων πλεῖςον εχουσαν.—Arist.
Ουδέ τι μοι χρειω ποιης ωκιςα ρεουσης.
Ανδρομεης τιμῆς, και κυδεος ολλυμενοιο.
Καιρε φρυαγμα πεπλον. Σκια ονειρων.
Μεταρρεουσα αὖρα. Ψοφος χειρὸς κροτουσης.
Ροῖζος βελους ανιχνι. Naz.
Τιμηεις, Τιμηεςατος, Τιμιος.
—Ουκετ' εγωγε μετ' αθανατοισι θεοῖσι
Τιμηεις εσομαι, ὅτε με βροτοὶ ουτι τιουσι. Od. ν. 129.
Αυτη ὁ καλλιςον και τιμηεςατόν εςιν, Ib. δ. 614.
—Ως ὅδε πᾶσι φιλος και τιμιὸς εςιν. Ib. κ 38.

SYN. Εντιμος. τιμητὸς. τιμαοχος. επιτιμιος. αξιοτιμος, γεραρὸς, σεβασμιος, ενδοξος. φιλοτιμος, εριτιμος.
Τιμημα.
—Του τιμηματος
Τῆς αξιας εκαςου—Eur. Hipp. 622.
SYN. Τιμησις, διατιμησις, επιτιμησις, επιτιμια. προστιμημα, προστιμον. ζημια. καταδικη. ανταλλαγμα. απογραφη. αξια. τιμωρημα. αποτιμημα.
Τιμητικὸς.
—Η πινακιον τιμητικόν. Ar. V. 167. (τι τιμητικόν. Dawes)
SYN. Καταδικαςικὸς.—εντιμος.
Τιμοδημος.
Και τῇ κατω θυγατρὶ τα δῶρα τιμοδημος. Call. Ep. 17.
Τιμοδημιδης.
Τιμοδημίδαι εξοχωτατοι προλεγονται. Pind. N. 26.
Τιμοθεος.
Τιμονοη, τίς δ' εσσί; μα δαιμονας, ου σ' αν επεγνων
Ει μη Τιμοθεου πατρὸς επην ονομα
Στηλη. και Μηθυμνα τεη πολις—Call. Ep. 20.
Τιμοκρεων.
Πολλὰ φαγὼν, και πολλὰ πιὼν, και πολλὰ κακ' ειπων
Ανθρωπους, κεῖμαι Τιμοκρεων Ροδιος. Ep. l. 3.
Τιμοκριτος.
Καρτερος εν πολεμοις Τιμοκριτος, οὗ τόδε σᾶμα
Αρης δ' ουκ αγαθῶν φειδεται, αλλὰ κακῶν. Anac. 164.
Τιμονοη. Vid. Τιμοθεος.
Τιμοπτολις.
Χαριν τ' εχει ταν πασαν τιμοπτολις. Eur. Supp. 375.
Τιμων.
Τιμων μισανθρωπος ενοικεω· αλλὰ παρελθε
Οιμωζειν ειπας πολλὰ, παρελθε μονον. Call. Ep. 3.
EPITH. Αγριος.
Τιμωναξ.
Ευχεο, Τιμωνακτι θεῶν κηρυκα γενεσθαι
Ηπιον,—Anac. 197.
Τιμωρεω.
Ουκ αν δυναιμην τῷδε τιμωρεῖν ἄτερ
Τεκνοισι τοῖς εμοῖσι—Eur. Hec. 748.
SYN. Εκδικεω, ανταδικεω, αντιλυπεω, ζημιοω μετερχομαι. τιω, τινυω,—βοηθεω, αμυνω, επαμυνω—κολαζω. καταπονεω.
Τιμωρὸς.
—Πατρὶ τιμωρὸν φονου. Soph. El. 14.

SYN.

SYN. Τιμαορος, τιμηορος, τιμητης, τιτας, εκδικος, εκδικητης. ποινητηρ αμυντηρ.

Τιναχτωρ, Τιναχτειρα. Vid. Τριαινα

Η Ποσειδαωνα τιναχτορα γαιας. Soph. Tr. 510.

SYN. Κινητης, μοχλευτης.

Τινασσω, Τινασσομαι.

Χειρὶ δε νεκταρεη ἑανὸ ετιναξε λαβουσα. Il. γ. 385.

—Τινασσε δε χαλκεον εγχος. Ib. υ. 163.

Ενθ' επιδινηθεντε τιναξασθην πτερὰ πολλά. Od. β. 151.

—Δεσμα τιναξας Οιομενος. Suid.

SYN. Αποτινασσω, ανατινασσω, συντινασσω, ανασειω, σειω, ανασαλλω. σπαω, κινεω, κοπτω. διαρρηγνυμι.

Τινθαλεος.

—Τινθαλεοισι κατικμηναιντο λοετροις. Suid.

SYN. Χλιαρος, θερμος, διατινθαλεος.

Τινυμι, Τινυω, Τιω.

—Και οἱ ὑπενερθε καμοντας

Ανθρωπους τινυσθον—Il. γ. 279.

Τοιασδε ποινας αμπλακηματων τινω. Aesc. Pr. 112.

—Τα αναιτια εργα τινουσιν. Solon.

SYN. Εκτινω, αποτινω. αποτινυω, αποτιννυμι, εκτιννυω, αποδιδωμι, απαιτεω. τιμωρεω, τιω, τιομαι, αποτιω, εκτιω.—την δικην ὑπεχω, εκτινυω, διδωμι, εκτελεω.

Τιπτε.

Τιπτε καταπτωσσοντες αφεστατε—; Il. δ. 340.

SYN. Τιποτε, τιδηποτε, επὶ τί, εφ' ὅτω, εφ' ὧ, τινος ἑνεκεν, χαριν, τιν.

Τιρυνθος, Τιρυνς (πολις Αργους.)

—Αιτων Τιρυνθον εὐκτιμενον πτολιεθρον. Hes. α. 81.

—Τιρυνθά τε τειχιοεσσαν. Il. β. 559.

Τιρυνθιος.

Ως ἱκετ' αὖθις Ιφιτος Τιρυνθιαν

Πρὸς κλιτυν,—Soph. Tr. 274

—Τοῖος γαρ αεὶ Τιρυνθιος ακμων, (Ηρακλῆς.) Call. 3. 146.

Τισις

—Επεὶ ετι τισιν γ' εδδεισας οπισσω. Il. χ. 19.

Ουδεὶς ανθρωπων αδικων τισιν εκ αποτισει. Ep. l. 1.

SYN. Αποτισις, τιμωρια, τιμωρησις, εκδικια, εκδικησις, ανταποδοσις, ποινη, αποδοσις. αμοιβα. ατιμια τιμωρια.

Τισιφονη. Vid. Εριννυες.

Το δ' αλλο πρεσβηρ' ἡπερ ἦν Εριννυων. Eur. I. T. 963.

Τιταινω, Τιταινομαι.

Ιδρωσει δέ τευ ἱππος εὔξοον ἁρμα τιταινων. Il. β. 390.

Και τοτε δη χρυσεια πατηρ ετιταινε ταλαντα. Ib. θ. 69

Τιδ' ηδη επι τοξα τιταινετο—Ib. λ. 370.

Φασκε δε τιταινοντας ατασθαλιη μεγα ρεξαι Εργον,—Hes. Θ. 209.

SYN. Ελκω, τεινω.—τεινομαι.—σπευδω, κραδαινω.

Τιτὰν, (Ηλιος.)

Αγελως δ' ελαμψε Τιτάν. Anac. 37. 7.

Τιτὰν χρυσαυγης,—Orph. H.

Ταν δ' ευρυφαῆ κομαν

Τιτὰν επετασσατο

Αρρητον υπ' ιχνιον Synes. 9.

Τιτᾶνες, Τιτῆνες.

—Η το σὸν ὁπλον

Κινεισθω μεγα Τιτανοκτονον, οβριμοεργον,

Ω Τιτᾶνας πεφνες αριστε εξοχα παντων, Hom. B 274.

Οι δε τεως μακαρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ανασσον, Ap. 1. 507.

EPITH. Αγριοι, ακαματοι, βριαροι, βλοσυροι, γηγενεες, ηερεωντες, παλαιγενεῖς, πολυσθενεῖς, οψιγονοι, ὑπερφιαλοι.

Οι μεν αφ' ὑψηλῆς Οθρυος Τιτηνες αγαυοι,

Δεινοί τε κρατεροί τε, βιην ὑπεροπλον εχοντες. Hes.

Τιτηνες, γαιης τε και ερανῦ αγλαὰ τεκνα

Ημετερα προγονοι πατερων, γαιης ὑπενερθεν

Οικοις Ταρταριοισι μυχῷ χθονος ευναιεντες. κ. λ. Orph H.

Τιτανοκτονος. Vid. Τιτανες.

Τιτηνὶς

—Και ες Τιτηνίδα Τηθυν. Call. 4. 17.

Τιταρος (ορος Θεσσαλιας)

—Τιτανοιό τε λευκά καρηνα. Il. β. 751.

Τιτανος.

Πᾶν μεν γαρ κυκλῳ τιτανῳ, λευκῷ τ' ελεφαντι, Ηλεκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς εην,—Hes. α. 141.

SYN. Γυψος. κονια, λευκὴ γῆ.

Τιταρησιος, (ποταμὸς Θεσσαλιας)

Οἱ τ' αμφ' ἱμερτον Τιταρησιον εργ' ενεμοντο

Ος ρ' ες Πηνειὸν προϊει καλλιρροον ὑδωρ. Il. β. 751.

Τιτας. Vid. Τιμωρὸς.

Δι' αἱμά τ' εκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφῦ,

Τιτας φονος πεπηγεν,—Aesc. Ch. 65.

Τιτθη

Καθάπερ αἱ τιτθαι γε σιτιζεις κακῶς. Ar. Eq. 713.

SYN.

SYN. Τιτθὶς, τιτθὸς μαμμη· τροφὸς.
Τιτθὸς. Τιτθίον.
—Τιτθὸς γ', ὥσπερ ἡμεῖς ϗκ ἔχει. Ib. Th. 647.
Πειρᾶ μὲν ἐν ἴσως σε, και τῶν τιτθίων
Εφαπ]εται σε, λανθανειν δοκῶν εμέ. Ib. Pl. 1068.
SYN. Μαζὸς, μασίδιον· τιτθη· (τῶν μαςῶν τὰ ακρα.)
Τιτιας.
—Τιτιην θ' ἁμα, Κυλληνον τε,
Οι μᾶνοι πολεων μοιρηγεται.—ηδε παρεδροι
Μητέρος Ιδαιης κεκληαται.—Ap. 1. 1126.
Τιτος.
Ηγαγε και Ξερξης Περσαν ςρατον Ελλαδος ες γαν,
Και Τιτος ευρειας ηγαγ' απ' Ιταλιας·
Αλλ' ὁ μεν Ευρω-α δαλον ζυγον αυχεσι θησων,
Ηλθεν· ὁ δ' αμπαυσων Ελλάδα δυλοσυνας. Ep.
Τιτρωσκω.
Τοι μικροὶ καλαμοι, τοῖς πολλάκι χἠμὲ τιτρωσκει. Mosc 1 21.
SYN. Κατατιτρωσκω, συντιτρωσκω, τρωω, τρωματιζω, τραυματιζω, κατατραυματιζω, ϐταω, ϐταζω, βλαπ]ω, αναω, αμυσσω, περιαμυτ]ω.
Τιτυοκ]όνος. Vid. Απολλων.
Αρτεμι παρθενιη, Τιτυοκ]ονε,—Call. 3. 110.
Τιτυὸς
Και Τιτυὸν εἶδον Γαιης ερικυδέα ὑιὸν,
Κείμενον εν δαπεδῳ, ὁ δ' επ' εννεα κεῖτο πελεθρα
Γῦπε δέ μιν εκατερθε παρημενω ἧπαρ εκειραν
Δερτρον εσω δυνοντες· ὁ δ' ϗκ απαμυνετο χερσί. Od λ 575
EPITH. Μεγασθενὴς, ὑπερφιαλος.
—Τιτυὸν γαιηΐον ὑιὸν. Hom.
Τιτυρος.
—Και ὁ Τιτυρος αυτὰς ελαυνει. Theoc 3. 2.
Τιτυσκω. Τιτυσκομαι
Δαπ]αις τιτυσκων αἱμοπωτησιν φοβον. Lyc. 1403.
—Ηφαιςος δε τιτυσκετο θεσπιδαὲς πῦρ. Il. φ. 342.
Μηριοίης δ' αυτοῖο τιτυσκετο δυρὶ φαεινῷ. Ib. ν. 159.
SYN. Εμϐαλλω.—κατασκευαζω, ετοιμαζω, ευτρεπιζω—ςοχαζομαι, καταςοχαζω. εμφανιζω βλεπω.
Τιφη.
Σιλαγοῖντ' αν ὑπὸ τιφης τε και Θρυαλλίδος; Ar. A 925.
SYN. Σιλφη, τιλφη, πρασοκυρὶς.
Τῖφος
—Οιος δ' εκατα πλατὺ βοσκετο τῖφος. Ap. 2. 824

SYN. Λιμνη.—ὁ καθυγρος τοπος. ἑλος.
Τιφυς.
Φραδμοσυνη μητι τε δαΐφρονος Αγνιαδαο
Τιφυος, ὅς ῥ' ενὶ χερσιν εύξοα τεχνησντως
Πηδαλί' αμφιεπεσκ', ὄφρ' εμπεδον εξιθυνοι. Ap. 1. 562.
EPITH. Αμυμων, κυϐερνητὴρ.
—Αγνιαδην δολιχῆς ιθυντορα νηὸς. Orph.
Τιω. Vid Τιμαω.
Ιδομενεῦ, περὶ μέν σε τιω Δαναῶν ταχυπωλων. Il. δ. 257.
—Ουτι τιεσκεν. Ib. ν. 461.
Πᾶς τις πλωσιον ανδρα τίει, ατιειτε πενιχρὸν. Suid.
Τιω. Τιομαι. Vid Τινυμι.
Τισειαν Δαναοι εμὰ δακρυα σοῖσι βελεσσι. Il. α. 42.
Τισασθε πατρὸς φονον ἡμετερυ. Soph. El. 115.

T Λ

ΤΛΑΩ. Τλῆμι.
—Ουδέ τις ετλη
Μείνας ὑπερχομενον—Il. α. 534.
Τετληκας θυμῷ—Ib. 228.
SYN. Ταλαω, ανατλαω, αντλαω, ανατλημι. επιτλημι, ὑποτλημι, ὑπομενω, καρτερεω. τολμηειω.
Τληθυμος. Vid. Τλημων.
Σὲ δ' αλκὰ παγκρατιυ τλαθυμος αεξει. Pind N.
Τλητα
Τλητα ιμεροεντα βιον φορει. Μαινάδος ὡς. Anac. 199.
Τλημοσυνη
—Ηδ' ανθρωπων Τλημοσυνας—Hom. A 191.
SYN. Τληπαθεια. αθλημοσυνη. αθλιοτης, κακοπαθεια. ταλαιπωρια. δυςυχια —τλῆσις, ὑπομονὴ, καρτερια, καρτερησις, ανοχὴ
Τλημονως
Τα μεν γαρ αλλα τλημονως ηντλυν κακά. Aesc. Ch 740.
—Ων μιᾶς σὺ τλημονως μ' αποςερεῖς. Eur I. A. 1165.
SYN. Καρτερικῶς, ευγνωμονως, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.—κακως, αθλιως, οικτρῶς.
Τλημων
Ω τλῆμον Ελλὰς,—Soph Tr 1128.
Οιδ' ὤμοι, οιμοι, τλημονεςατον λεγω. Ib. Ph. 367.
Τλημονα θυμὸν εχων,—Il. ε. 670.
SYN. Πολυτλημων, τλησπαθὴς, τλητὸς, τληθυμος,

θυμος, τλησιπενθος, δυμπαθης, ταλασιφρων, τλησικαρδιος, τλησιμοχθος, πολυτλας, πολυτλητος, πολυαλγης, πολυκηδης, πολυμοχθος, πολυπημων, ταλαιπωρος, εμπονος, φερεπονος, βαρυωδυνος, δυσβιοτος, δυσμορος, δυστηνος, αθλιος, ελεεινος, καρτερικος, καρτεροθυμος, καρτερος, μακροθυμος, ευτολμος.

Τληπολεμος.

—Ο δ' ανεσχετο μειλινον εγχος
Τληπολεμος,—κ. λ. Il. ε 656.
Ηρακλειδης Τιρυνθιων αρχαγετας. Pind.

Τλησικαρδιος.

Τις ωδε Τλησικαρδιος
Θεων, ότω τάδ' επιχαρη; Aesc Pr. 160.
SYN. Σκληρος, σκληρογνωμων, απηνοφρων, λιθοκαρδιος. τλημων.

Τλησιμοχθος. Vid. Τλημων.

Οι τλησιμοχθοι κεπεθ' ησυχοι δορι. Eur. Fr.

Τλητος.

Τλητον γαρ Μοιραι θυμον θεσαν ανθρωποισιν. Il. ω. 49.
SYN. Τλητικος. τλημων. ανεκτος.

T M

ΤΜΗΔΗΝ.

Τμηδην δ' αυχεν' επηλθε.—Il. η. 262.
SYN. Τμητικως, κοπτικως, κομματικως. τομως, ταχεως.

Τμηξιθεος. Vid. Αρειος.

Τμησσω.

—Αυταρ ό τήν γε
Αεραδεως ετμηξεν,—Ap. 2. 483.
SYN. Τμαω, τεμνω, σχιζω, κειριζω, ὑποκοπτω, ὑποτεμνω.

Τμητος, Τμητικος. (Vid. Τεμνετικος.)

—Επει ουκ εσκε σιδηρω
Τμητη, ουδε λιθω,—Theoc. 25. 275.
SYN. Διαιρετος, σχιστος, ευκεατος, ευκλαστος.

Τμωλος (ορος Λυδιας.)

Τμωλω ὑπο νιφοεντι, Τδης εν πιονι δημω. Il. υ. 385.
EPITH. Αιθεμωδης, ηγαθεος, ηνεμοεις, καλος, χρυσοροος, ὑψιλοφος, Φρυγιος.

T O

ΤΟΙΓΑΡΤΟΙ.

Τοιγαρτοι προ θυραν μευ απο σπορα ασκαλα παντα. Theoc. 10. 14.

SYN. Διόπερ, όθεν δη, τουγαρουν, ωρα. τουτου γαρ ένεκεν, δια τουτο. δια ταυτα.

Τοιος, Τοιοσδε, Τοιουτος.

Τοιος πασιν θυμος ενι στηθεσσι γενοιτο. Il. δ. 289.
Η τοιοσδ' εων,—Ib. γ. 46.
Τοιουτοι δεκα μοι συμφραδμονες ειεν Αχαιων. Ib. β. 372.

Τοιχος.

Τοιχου του ετεροιο,—Il. ι. 219.
SYN. Θριγκος, τειχιον, τειχος.
EPITH. Ευδμητος, ευτμητος, κεραος, λιθοστρωτος, ξυλινος.

Τοιχωρυχεω.

—Ο δε τοιχωρυχει. Ar. Pl. 165.

Τοιχωρυχος.

Η των πονηρων ησθα και τοιχωρυχων. Ib. 870.
SYN. Τοιχωρυχης, τοιχωρυκτης, τοιχοδιφητωρ. ληστης.

Τοκας.

Θηλειαι τοκαδες—Od ξ. 16.
SYN. Κυμας. τικτουσα, γεννωσα.

Τοκευς

—Ουδε τοκευσι
Θρεπτα φιλοις απεδωκε, μινυνθαδιος δε οι αιων. Il δ. 477.
SYN. Γονευς, γεννητωρ, φυσας.
EPITH. Αγαυος, αμεμφης, αντιθεος, βιαρκης, γλυκερος, γεραρος, δυσζηλος, θαλερος, κεδνος, μεγαρος, ευμενης, φιλος, φιλοπαις, φιλοστοργος. θεοσεπτος.

Τοκιζω. Vid. Δανειζω.

Φειδαμενοι, δανισας, τοκισας τοκεν ὑβροποτησας. Ep. I. 2.

Τοκος, Τοκετος.

Ω ποτνι' Ειλειθυι' επισχες του τοκου. Ar. L. 743.
Οξυ βελος μεθεπουσα δυσπαθεος τοκετοιο. Nonn.
Παντων Αργειων ερεων γενεην τε τοκον τε. Il. η. 128.
SYN. Γεννησις, γονος, γονη—τεκνον, παις.—τεξις. επιτεξις. κυησις. κυημα.
EPITH. Αγνος, αρτιπαγης, αμηρυτος, αινος. ατροφος, αρσενοπαις, πολυκλαυτος.

Τοκος, Τοκισμος.

—Και τοκοι τοκων. Ar. N. 1155.
—Εντε τοκισμοις
Και χρηαις ζησωσι βιον πολυν ολβομαχουντες. Man. 4 580.
SYN. Δανειον, δανεισμα, δανεισμος, επικαρπια.

Τολμα, Τολμηρια.

Αλλ' ὑπερφερεις
Τολμη τε τολμαν, και λογω χρησω λογον. Eur. Herc. 555.

Κραυγη

Κραυγῆ πισυνος, χάμαθῆ τολμηρια. Naz.
SYN. Ευτολμια θρασος εγχειρημα —αναιδεια, αναισχυντια. αυθαδεια.
EPITH. Εμφοβος, ολοη, πικρα, κακοῦργος, αθεος.

Τολμαω.
—Αιεὶ γάρ οἱ ενὶ φρεσὶ θυμὸς ετολμα Il. κ. 232.
SYN. Ανατολμαω, αποτολμαω. επιτολμαω, θαρρεω. καταθρασυνομαι. ὑπομενω, καρτερεω. εξεργαζομαι, τεκταινω.

Τολμηεις.
Τολμηεις μοι θυμὸς, επεὶ κακὰ πολλὰ πεπονθα. Od. ρ. 284
SYN. Τολμηρὸς, ευτολμος. παρατολμος, παντολμος. θρασὺς. αδεὴς. αγηνωρ. φιλοκινδυνος, δραστικὸς, ταλαυρινος, τληπαθὴς, τλημων.

Τολμημα.
Τολμημα γαρ τολμᾶτον ουκ ανασχετὸν. Ar. Pl. 419.
Ω τολμηματα
Θεῶν, τι δῆτα, ποι δικην ανησομεν
Ει τῶν κρατουντων αδικιαις ολοιμεθα; Eur. I. 252.
SYN. Επιχειρημα, τεχνευμα, εργον (παραβολον.)

Τολμητὸς.
Αλλ' ες εκαστα παντα λεκτὰ, παντα δε
Τολμητὰ —Soph. Ph. 643.

Τολυπευω.
—Και ες γῆρας τολυπευειν
Αργαλεους πολεμους,—Il. ξ. 86.
—Εγὼ δε δολους τολυπευω. Od. τ. 137.
SYN. Εκτολοπευω, εξεργαζομαι, κατεργαζομαι, εντελεω, μηχανaομαι. συντελεω.—τλῆμι. μοχλεω, ταλαιπωρεω.

Τολυπη.
—Παιῆσαι Τολυπην μεγαλην Ar. L. 586.
SYN. Τολυπευμα συναγωγη —το κατασκευασὸν εριον.—μηχανη. εργατια.
—Αγρια κολοκυνθη Suid.

Τομαῖος.
Χαιτα τ' ουτις επὶ προθυρα τομαῖος ἃ δη νεκυων πενθεσι πιτνεῖ. Eur. Alc. 99.
SYN. Τμητὸς, τμηθεὶς.

Τομαω
—Ου προς ιατροῦ σοφοῦ
Θρηνεῖν επωδὰς προς τομῶντι πηματι. Soph. Aj. 583.
EXP. Τομῆς δεομενον.

Τομη
—Τομην εν ορεσσι λελοιπεν Il. α. 235.
SYN. Τμῆσις, εντομη, περιτομη, διακοπη, εγκοπη, αποκοπη, επικοπη, κατατομη, διαιρεσις. τομος.
EPITH. Σιδηρεια. ατομος. ενδικος.
—Σιδηροχαλκον επισειω τομην
Οξεῖαν. αιμοδιψον, ημιστρογγυλον. Lyc.

Τομος, Τομιον.
Ου τομος εκ πετρης—Hom. A. 37.
—Τομιον—εκτεμοιμεθα. Ar. L. 192.
Καί μοι δοτω τα τομια τις —Ib. 186
SYN. Τεμαχος, τμημα, αποτμημα. ακρωτηριασμα (του νεκρου.) ιερεῖον. τομη.—χαρτης. βιβλιον.

Τομὸς, Τομωτερος
Αλλ' εμπης ερεω τι τομωτερον η απὸ δαφνης. Call. 4. 94.
Οπλον τοι λογος ανδρὶ τομωτερόν εςι σιδηρου. Phocyl 117.
SYN. Τεμνων. οξὺς—σαφεςερος. τορωτερος.

Τομουρος.
Τομουροι προς τα λῷστα υπηρετεςατε. Lyc. 223.
SYN. Μαντις (ὁ το μη ον ὁρῶν.) ιερευς. διακονος.

Τονθοριζω, Τονθορυζω, Τονθορυγεω
Τονθοριζοντες δε γηρα. τῷ λιθῳ προσεςαμεν,
Ουκ ορωντες ουδεν, ει μη της δικης την ηλυγην. Ar. A. 683.
Τι δε τονθορυζεις—Ib. R 759.
Διὰ τῶν οδοντων τονθορυγοῦντες ερρεον. Ath 16.
SYN. Υποτονθυριζω, υπογογγυζω. γογγυζω, ψιθυριζω. τονθρυζω. υποτρεμω, λαθρα φθεγγομαι, τα χειλη κινεω. μυζω.

Τονος.
—Και τοῦ τονου ουκ ετ' ενοντος. Ar. Eq. 529.
—Ωσπερ ηλιου τονος. Suid.
SYN. Σχοινιον (τοῦ κραββατου) τασις (φωνῆς) επιτονος, επιτασις. εντασις. σχεσις, συνεχεια. —ἦχος —μετρον —δυναμις. ακμη—εντασις.

Τοξαζομαι Vid Τοξευω.
Ουνεκά μιν προκαλιζετο τοξαζεσθαι.

Τοξαλκης. Vid Ερως.
Τοξελκης, Vid. Τροφοποιὸς.

Τοξαρχος
—Αβλαβὴς ετην Τοξαρχος πολιταις. Aesc. P. 556.
SYN. Ηγεμων. αρχὸς.

Τοξευμα. Vid Τοξον.
Τοις δε πλειστοις διαφορων τοξευμασι. Eur. Herc. f. 571.
Τοιαῦτά σου (λυπεῖς γαρ) ὥςε τοξοτης
Αφῆκα θυμῷ καρδιας τοξευματα. Soph. An. 1097.
Γλῶσσά μοι τοξευματ' εχει
Περὶ κεινων κελαδῆσαι. Pind.

Τοξευτὴρ,

Τοξευτὴρ. Τοξευτὴς. (Vid. Τοξοτης.) Τοξευτειρα.
—Τα δε γυια τα παντα
Αυτῷ τοξευτῆρι κατερχεται·—Arat.
Αυτὰρ ὁ τοξευτῆσι τιθει ιοεντα σιδηρον. Il. ψ. 850
Ιςεω επ' ευρυρεοντι κυσατο τοξευτειρα
Αρμενιη—Opp. κ. γ.
Τοξευτὸς
—Θεῶ δ' απὸ
Τοξευτος,—εκ Φοιβε δαμεὶς. Soph. Ph. 338.
Τοξευω.
—Ης αρ ανωγει Τοξευειν—Il ψ 855.
Και ταῦτα μεν δη νῦς ετοξευσεν ματην. Eur. Hec 601.
SYN. Αποτοξευω, διατοξευω, κατατοξευω, τοξαζομαι, επιτοξαζομαι, εξακοντιζω, ακοντιζω, οἰςευω, αφιημι.
Τοξηρης. Vid. Τοξοφορος.
—Τι τῆδ' αὖ χερα τοξηρη φρουρεῖς οπλισας. Ib. Alc. 35.
—Τοξηρει ψαλμῷ τοξευσας. Ib. Herc. f. 1063.
Τοξοβελεμνος. Vid. Απολλων.
Τοξοβολος.
Τοξοβόλον τον Ερωτα—Ep. l. 1.
Τοξοδαμας, Τοξοδαμνος. Vid. Τοξοτης.
Τοξοδαμαντές τ' ηδ' ιπποβαται. Aesc. P. 26.
Την τοξοδαμνον Αρτεμιν—Eur. Hipp. 1451.
Τοξον
—Ω και τοξον Απολλων αυτὸς εδωκεν. Il. β. 827.
—Τοξα θ' ἡλιο τάδε Eur Herc f. 1090.
SYN. Τοξευμα, οἶςος, κερας, βιος.—βελος.—ακτιν.—τοξεια
EPITH Αμυμον, αμειλιχον, αμαιμακετον, βαρυπενθὲς, εὔξοον, ευκαμπὲς, ευθυ, ευκεραον, εκατηβόλον, θοὸν, θηροκτόνον, ιθυτενὲς, κεραελκὲς, κεροδετον, καμπύλον, κυκλοτερὲς, κρατερὸν, μεγαλοσθενὲς, παλιντονον, πυριπνοον, θελξινοον, οπισθοτόνον, ριγηλὸν, συμμαχον, φαιδιμον, φοινιὸν, φρενοθελγὲς, κλυτοτοξον, ανεμωλιον, γυμνὸν, Σκυθικὸν.—Σκυθης δρακων. Lyc.
Τοξοποιεω
Ου γαρ πρεπει σοι τοξοποιειν τὰς οφρύς. Ar. L 8.
SYN. Συςρεφω.
Τοξοσυνη.
—Τεῦκρὸς θ' ὃς αριςος Αχαιων
Τοξοσυνη.—Il. ν. 314.
SYN. Τοξεια, τοξικὴ τοξικὸν λῆμα.
Τοξοτης, Τοξοφορος, Τοξοτευχης, Τοξότις.
Τοξοτα λωβητὴρ,—Il. λ. 385.
Τοξοφορω περ εουσῃ—Ib. φ. 483.
—Αμαζονας, ει τοξοτευχεῖς ἦτε,—Aesc. Supp. 295.
—Εν αἴδι μωμησεσθαι Τοξοτιν.—Call. 3. 223.
SYN. Τοξευτὴρ, τοξευτὴς, τοξηρης, τοξικὸς, τοξοδαμας, τοξοδαμνος, ακοντιςὴς—ὑπηρετης, εποπλις—τοξευτειρα.
Τοξουλκὸς.
Και τοξουλκῷ λημα τι πιςὸς. Aesc. P. 55.
Τοπαζος.
Εσθλαὶ δ' αὖτ' επὶ τοῖσι και ὑαλοειδέες εἶναι
Κλειονται θνητοῖσι θυηπολεουσι τοπαζοι. Orph. L.
Τοπαζω.
—Α δε
Δοξῃ τοπαζω, ταῦτ' ιδεῖν σαφῶς θελω. Soph. Fr.
—Επεὶ τοπαζετε. Ar. V. 73.
SYN. Υποτοπαζω, τοπεω, ὑπονοεω, ὀποπτευω, εικαζω, σταθμαζομαι, νομιζω, ενθυμεομαι.—ἱδρυω.—ζητεω
Τοπαροιθε, Τοπαροιθεν.
Μνηςηρων εκ ἥδε δικη τοπαροιθ' ετετυκτο. Od. σ. 274
Και γαρ εμοὶ τοπαροιθεν επανθεεν ἁδύ τι καλλος. Theoc 20. 21.
SYN. Τοπαλαι, τοπριν, τοπρόσθεν, τοπροτερον, παροιθε.
Τοπαρχος.
Εξελθετω τις δωματων τελεσφόρος
Γυνὴ, τοπαρχος—Aesc Ch 662.
SYN. Τοπαρχης.—δεσποινα.
Τοπηϊον.
—Τοπηϊα νηὸς εκειυης. Call. 4 315.
EXP. Οπλα, σχοινια, καλοι.
Τοπος.
—Ην δε προχωρος τοπος Soph. Oed. T. 1147.
SYN Χωρα, χῶρος, χωριον, θῶκος.
Τοπρὶν, Vid Τοπαροιθε
—Ὡς τοπρὶν ἄγεις. Theoc. 10. 2.
Τοπρῶτον.
Πῆ δέ σε τοπρῶτον κερεεις οχος ηρξατ' αειραν; Call. 3. 113.
Τοργος.
Ην τοργος ὑγροφοιτος εκλοχευεται. Lyc. 87.
SYN Γυψ. ιρηξ.
EPITH. Φοινιος.
Τορευμα.
Τορευμα δεινὸν, ποδὸς εναντίον σταθεὶς,
Βαλλει πρὸς ἧπαρ—Eur. Her. f 978.
SYN. Τορευτον. ευτορνον, τορνευμα—βελος.
Τορευω, Τορνευω, Τορνοω, Τορνοομαι.
Καλὴ τεχνα, τορευσον
Εαρος κυπελλον ἡδύ, Anac. 18. 1.
Τορευε πᾶσαν ῳδὺν. Ar. Th. 995.
Τάδε τορνευει—Ib. 59.
Τορνωσαντο δε σῆμα—Il. ψ. 255.

SYN.

SYN. Διατορευω, εντορευω, επιτορευω, περιτορευω, αποτορευω, δινοω, γλυφω, τιτραω, στρογγυλοω, στρομβοω, ειλεω, συνελιττω, κατασκευαζω.—τορεω.

Τορεω.
Ουδ' ετορε ζωτηρα παναιολον,—Il λ 236.
Ει μη τετορησω ταυτα και λακησομαι. Ar. Pa. 380.
SYN. Τερεω, αντιτερεω, διατορεω, διακοπτω, τρεω, διατρεω, διατιτραω, τιτραω, τραινω, τρυπαω, διατρυπαω, διαπειρω — τορευω.— τραω —δηλοω, σαφηνιζω, τορως και τρανως φθεγγομαι.

Τορητος.
—Ον χαρωπος ωμηστου δορα
Χαλκω τορητον ουκ ετευξεν εν μαχη, Lyc. 456.
SYN. Τρωτος.

Τορμη.
Ραιβω τυπωτην τορμαν αγκυλω βασει. Ib. 262.
Βεβωνος εν τορμαισι θρυλλιξας δεμας. Ib. 487.
SYN. Τορμος, χοινικις, πλημνη, χιων, συριγξ.—περιφερεια —χαραγμα (εκ του τροχου) —βαλβις.

Τορνος.
Τορνου και σταθμης και γνωμονος ανδρα θεωρον
Ευθυτερον χρη μιν, Κυρνε, φυλασσαμεναι. Theog. 804.
SYN. Τορευτηριον, τορευς, δινος, γλυφειον.

Τορος
Τορον γαρ ηξει συναρθρον αυταις Aesc Ag. 262.
SYN. Φανερος, σαφης, μεγας, οξυς, ι. χυρος, ευτροχος, τομος συντονος διατορος.

Τορυνη.
—Δει τορυνης και χυτρας Ar. Eq. 78.
Και ταν εντοδεκεν τορυναν. Eupol.
SYN. Κεντρον.

Τορυνω.
Ετορυνε δ' αυθ' η Παλλας,—Ar. Eq. 1169.
SYN. Τορυναω μαγειρευω.

Τορως.
Αλλα μοι τορως τεκμηρον. Aesc Pr. 605.
SYN. Φανερως, τρανως, ακριβως, διαδηλως, καταληπτως, σαφως, αληθως, μεγαλοφωνως, βεβαιως, ισχυρως.

Τοσακις, Τοσσακις, Τοσσακι.
Τοσσακι μιν μεγα κυμα—Il. φ. 268.
SYN. Τοσαυτακις, τυτακις.

Τοσος, Poet. Τοσσος, Τοσοσδε, Τοσουτος. Vid. Τηλικουτος.
Μηων, ετι τοσος γε όσος Τελαμωνιος Αιας. Il. ζ. 528.
Τοσσος εην.—Ib. ι. 542.
Ες τοσονδε του χρονου. Soph. El. 967.

Φορβης τοσουτον ως αγος μεινον πρεσβεις. Ib. An. 786.

Τοσουταριθμος.
—Πληθος τοσουταριθμον—Aesc. P. 431.

Τυρκογενης.
Τυρκογενων ανεμοις εθνεσιν αιολυκων M Mus.
—Αλαστορας, η περαν Ινδων φευγοντας—Ib.
SYN. Τυρκοι

Τυτακις. Τοτε. Τοτηνικα.
Τυτακις οικαδ' ιμεν—Theog 842.
Τυτακι μοι πεσε, δαιμον, απ' ομφαλος,—Call. 1. 44.
Και τοτε δε θαρσησει.—Il. α 92.
Τοτηνικ' ηδη—Soph. Oed C. 453.
SYN. Τημος, τημοσδε, τοκα, τοφρα.

Τοφρα.
Τοφρα δ' επι Τρωεσσι τιθει κρατος,—Il. α. 509.
SYN. Επιτοσουτον, τεως, τοτε, ως.

T P

ΤΡΑΓΑΛΙΖΩ.
—Και τραγαλιζοντα το μηδεν. Ar. V. 672.
SYN. Τρωγω, εσθιω

Τραγασαιος
Πατρος τραγασαιου, Ib. A. 853.

Τραγεαι
—Ται δε τραγεαι
Ται παρα τιν οσδοντι κακωτερον η τυ περ οσδεις. Theoc. 5. 51.
SYN. Τραγεη, τραγη. (δορα)

Τραγελαφος. Ar R. 968.

Τραγηματα τα
Και ταλλα τα επι του πινακος τραγηματα. Ib. Pl 997.
SYN Τραγαλια, επιφορηματα, δευτεραι τραπεζαι, τραγαλα.

Τραγηματιζομαι.
Επειθ' ο δειπνων μεν τραγηματιζεται. Ath. 4.

Τραγικος, Τραγικωτερος.
—Τραγικω ροιζηματι ηρξατο φωνην. Ep l. 7.
Οπως εφαινε τοις θεοις τραγικωτερος. Ar. Pa. 135.
SYN. Θρηνητικος, λυπηρος.

Τραγισκος.
—Φειμασσεο παντα τραγισκων
Νυν αγελα.—Theoc. 5. 141.

Τραγοκτονος
Αγρευων αιμα τραγοκτονον. Eur. B. 139.

Τραγομασχαλος. Ar. Pa. 813.
SYN. Γρασων, δυσοσμος.

Τραγοπυς.
Ο τραγοπυς (Σατυρος)—Ep. I. 4.

Τραγος.
Αρνειές τε, τραγυς τε, βαθειης εκτοθεν αυλῆς. Od. ι 239.
SYN. Χιμαρός. γρασος.
EPITH. Γενειητης, δικερως, δασύς, δασυχαιτης, δασυθριξ, ευρυγενειος, ευκεραος, λασιος, λοχμιος, τρηχύς,—ποσις αιγων.
Ω τραγε τᾶν λευκᾶν αιγᾶν ανερ—Theoc.
Ιξαλος, ευπωγων, αιγὸς ποσις—Ep.
—Σταφυληκομος εχθρος οπωρης. Nonn.

Τραγωδεω.
Οτιὴ τραγωδῶ και κακῶς αυτὰς λεγω. Ar. Th. 91.
SYN. Εκτραγωδεω, επιτραγωδεω, παρατραγωδεω, λοιδορῶ, διασκωπτω, (εν ταῖς τραγωδιαις)

Τραγωδια.
Και διδασκοιμην προσαδειν
Μερσιμυ τραγωδιαν. Ib. Eq. 400.
SYN. Δεινοπαθεια.

Τραγωδικὸς
Αποβαλόντα μυσικὴν,
Τά τε μεγιςα παραλιπόντα
Της τραγωδικῆς τεχνης. Ib. R. 1543.
—Μανικὸν τι και τραγωδικόν. Ib. Pl. 424.
SYN. Θρηνωδης, εμπαθής.

Τραγωδοδιδασκαλος, Τραγωδός.
Αγαθωνα πεισαι τον τραγωδοδιδασκαλον. Ib. Th 94.
Τυς γαρ τραγωδυς πρῶτον ει βυλει, σκοπει
Ως ωφελυσι παντας.—Timocl.
SYN. Τραγωδιογράφος, τραγωδοποιός.
—Τραγικῆς τε βαρυβρομυ ιςορας οιμης
Αιὲν επ' ευρυχοροισιν αλωομενυς θυμεληςιν. Maneth.

Τραπω. Vid Τορεω.
—Και τῦτον επ' ορτυγι τετρανθέντα
Αυλόν,—Ep. Suid.

Τραμις.
Αιθὲς γεγενημαι παντα τα περὶ την τραμιν. Ar. Th. 253.
SYN. Πρωκτός.

Τραμπις.
Τραμπις σ' οχησει—Lyc. 97.
Εν ταυρομορφυ τραμπιδος τυπωματι. Ib. 1299.
EXP. Βαρβαρικον πλοῖον.—al. ὅπλον.

Τρανὴς.
Ισμεν γαρ υδὲν τρανὲς, αλλ' αλωμεθα. Soph. Aj 23.
SYN. Τρανὸς, σαφὴς, αληθής. φανερός.

T P

Τρανῶς.
Επισχε, τρανῶς ὡς μαθης τυχης σεθεν. Eur. El. 758.
SYN. Σαφῶς, αληθῶς, φανερῶς, εκδηλως, λαμπρῶς. διαρρηδην.

Τραπεζα, Τραπεζιον.
—Ετι και παρ εκειτο τραπεζα. Il. ω. 476.
—Τραπεζιω ἆδος ὁμοιη. Dion. 175.
SYN. Κλινη. θυωρίς. τραφηξ.
EPITH. Ανθοκομος, αναιμακτος, αθανατη, αειζωος, αβακχευτος, αδαιτρευτος, ακανθοφόρος, γαμια, γεραρὴ, ευπεταλος, ευχορτος, ευλαιγξ, ευιερος, ευκελαδος, ευκυκλος, ευτρεπὴς, θεοκλητος, λιπαρὰ, μυςικὴ, νυμφιδια, ξεινὴ, ξενια, κυπελλοτοκης, πολυχανδὴς, πολυφλοισβος, πολυξεινος, πολυςρεπτος, περισσοβοτης, πιαλεα, πληθυσα, αργυρεα, ευκτεανος, σχεδιος, ὑπερφιαλος, φιλοσοργος, φιλοπλυτος, φιλοσκαρθμος, φιλοκισσος, φιλακρητος, χαμαιζηλος.
—Επιπροΐηλε τραπεζαν
Καλὴν, κυανοπεζαν, ευξοον, αυταρ επ' αυτῆ
Χαλκειον κανεον, επὶ δε, κρομυον ποτῳ οψον,
Ηδὲ μελι χλωρὸν, παρ δ' αλφιτυ ιερῦ ακτήν. Hom.
Βιυ τιθηνη, πολεμια λιμυ, φυλαξ
Φιλιας, ιατρὸς εκλυτυ βυλιμιας. Timoc.
Καλὸν ξεινιζειν ταχεως λιταῖσι τραπεζαις. Phoc.
—Τραπεζαν, ευπνυν μυρων τε και μαγειρων
Σοφισμασιν περισσοις. Naz.
Θηρσὶ Θυεςειην ολοὴν παρεθηκε τραπεζαν Opp.

Τραπεζεύς, Τραπεζοκορος.
Ους τρεφον εν μεγαροισι τραπεζῆας πυλαωρύς. Il. χ 69.
Μηδὲ τραπεζοκορυς κολοκας ποιεῖσθαι ἑταιρυς. Phocyl. 86.
SYN Τραπεζολοιχός. παρασιτος, επισιτιος, εντραπεζιτης, επιτραπεζιδιος, συγκαταμυσιφαγος. γναθων.

Τραπεζοποιός.
Τραπεζοποιός εςιν επὶ τῦ διακονεῖν.—Ath. 4.

Τραπεω.
Οίγε μεν ετραπεον, τοὶ δ' ηρυον—Hes. α. 301.
Αλλας δε τραπεισι.—Od. η. 125.
SYN. Πατεω.

Τρασιά.
Οζων τρυγὸς, τρασιᾶς,—Ar. N. 50.

Τραυλιζω.
Ορθῶς γε τῦτ' Αλκιβιαδης ετραυλισεν. Ib. V. 46.
SYN. Υποτραυλιζω, ψελλιζω, ψελλω, ψελλομαι, βαμβαινω, βατταριζω.

Τραῦμα.

Τραῦμα.
—Οἱ μεν εν χερα
Καθαιμ' εχοντες τραυμαθ', οἱ δ' εν ομμασιν.
Eur. I. T. 1374.
Καραδοκῶν μεν τα πιοντα τραυματα. Ib. 313.
SYN. Τρωμα, ἑλκος. ολεθρος, πῆμα. πληγὴ. μωλωψ.
EPITH. Δυσαλθὲς, αλοὸν, φονιον.

Τραυματιζω. Vid. Τιτρωσκω.
Ετραυματιζον κἀπινωτιζον φυγῇ
Γυναῖκες ανδρας.—Eur. B. 762.

Τραφερὸς, Τραφερὴ. (ἡ ξηρὰ γῆ)
—Επι τραφερὴν τε και ὑγρὴν. Il. ξ. 308.
Βησετ' επὶ τραφερὴν ακυμαντοισι ποδεσσι.
Orph. L.
SYN. Τροφιμος, τροφωδης—ξηρὸς.—ευπαγὲς—φορiμος.

Τραφηξ.
Υπερ τραφηκος σῆμα κειμενον σκοπει. Lyc. 641.
—Τραφηκι φοινιῳ τετμημενῳ Ib. 1001.
EXP. Ξυλον, δορυ. ἡ ὑποπλατος σανὶς—το τῦ πλοιυ χεῖλος.

Τραχηλια, τα.
—Και τραχηλι' εσθιει. Ar. V. 962.
EXP. Τα ακρα και τα ευτελῆ κρεα—τα αποβαλλομενα των οψων.

Τραχηλος. Vid. Αυχὴν.
—Ορθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τραχηλον. Hom. B. 82.
EPITH. Ελεφαντινος, ραδινὸς, λυγδινος.

Τραχὶν, Τρηχὶν. (πολις Θεσσαλιας.)
Ημεις μεν εν Τραχῖνι τηδ' αναστατοι, Soph. Tr. 39.
Τρηχῖνος προβεβηκε—Hes. α. 355.

Τραχινιος.
—Θνητὰ δε παντα πυρὰ Τραχινιος ἱξῆ. Theoc. 24. 81.

Τραχυρος, (ιχθὺς.)
—Και αλλοπιην τραχυρον. Ath. l. 7.

Τραχυνω, Τρηχυνω.
Ανερ, ανερ, τί νυ σεῖο προσωπα τρηχυνονται;
Opp. κ. l. 3.
SYN. Αποτραχυνω, εκτραχυνω, επιτραχυνω, πικραινω. αγριοω, θηριοω, κερχνοω.

Τραχὺς, Τρηχὺς.
Τραχὺς γαρ χαλαῖς αμφεπιαξε λυκοι. Theoc. Ep. 6.
Ως δ' απὸ μιτον τρηχὺς λιθος,—Il. ε. 308.
SYN. Τραχωδης, τραχωδε, δριμὺς, σκληρὸς, απηνὴς, ακαμπὴς, αγριος, θηριωδης, παιπαλοεις, δυσοδος, στιφωδὴς, στυφελὸς, στρυφνὸς, σφοδρὸς, κραναὸς, αυχμηρὸς, εχινωδης, φρικωδης, καρκαρος, κλωμακοεις. ακανθωδης, ψαφὸς.

Τρεῖς.
Ητοι εμοὶ τρεῖς μεν πολὺ φιλταταί εισι πολῆες.
Il. δ. 51.
Η δ' ετεκε τρια τεκνα δαΐφρονι Βελλεροφοντι.
Ib. ζ. 196.

Τρεμω Vid Τρεω.
—Τρεμε δ' ουρεα μακρὰ και ὕλη. Il. ν. 18.

Τρεπω, Τρεπομαι.
—Παλιν τρεπε μηδ' εα αυτην
Ερχεσθαι.—Il. θ. 399.
Ος τυτῦ βελος ωκὺ κιχημένον ετραπετ' αλλῃ. Ib. ε. 187.
Τῦ μεν γάρ τε κακῦ τρεπεται χρως αλλυδις αλλῃ. Ib ν. 279.
Νῦν ποῖ τραπωμαι—; Eur.
SYN. Τροπαω, τρωπαω, τροπαλιζω, τροπαλιζω, διατρεπω, εκτρεπω, κατατρεπομαι, παρατρεπω, μετατρεπω, μεταβαλλω, νικεω πολεω. στρεφω. σκεπτομαι. διωκω. φευγω αλλασσω

Τρεφω.
—Αγρια παντα, τά τε τρεφει ουρεσιν ὕλη. Il. ε. 52.
—Ανθ' ὅσα ζηλυ τρέφει. Soph. Aj. 503.
SYN. Ανατρεφω, διατρεφω, εκτρεφω, εντρεφω, τιθηνω, τιθηνεω, παιδευω, συνιστημι, τροφευω, σιτιζω. αυξω, εχω. πηγνυμι.

Τρεχω. Vid Θεω.
—Ο δέ τ' αγχι μαλα τρεχει, υδέ τι πολλὴ
Χωρὴ μεσσηγὺς, πολεος πεδιοιο θεοντος. Il. ψ. 520.
Δακρυσασα δ' επειτα ιθὺς δραμεν.—Od. ψ. 207.
SYN. Τροχαω, τραχαω, τροχαζω, θρεξασκω, αποτρεχω, επιτρεχω, διατρεχω, θεω, θυνω, θρωσκω, ὁρμαω, εγκονεω, μολεω.

Τρεω.
—Τρεῖν μ' ουκ εα Παλλας Αθηνη. Il. ε 256.
—Τάς τε τρεῖ εσσυμενὶς περ. Ib. λ. 553.
SYN. Τρεμω, τρομεω, διατρεω, ὑποτρεω, ὑποτρομεω, τιτρεμαινω, κατορρωδεω, αποδειλιαζω. φριττω, φευγω, ευλαβεομαι, φοβεομαι, ελελιζομαι, ταρβεω.

Τρηω Vid. Τορεω.
Σχοινῳ κακὴν τρησυσι κιστρεων αγρην. Lyc. 665.

Τρημα.
—Αλλ' αθρει,
Κατα τῆς πυελῦ το τρῆμ' ὅπως μη 'κδυσεται.
Ar. V. 141.
—Τρημας εχει Ib. E. M.
SYN. Τρυμα, τρυμη, τρυμαλια, τρωγλη, οπὴ.—τρησις, τρυπησις, τρυπημα.

Τρηματοεις
—Τρηματοεντα λιθον. Ep. l. 6.

Τρηρων.

Τρηρων.
Αἱ δὲ βατην τρηρωσι πελειασιν ιθμαθ' ὁμοῖαι. Il. ε. 778
SYN. Δειλὸς.
Τρητὸς.
Τὼ μεν αρ' εν τρητοῖσι κατευνασθεν λεχεεσσι. Il. γ. 448.
SYN. Διατρητος, τρυπητὸς.
Τρηχω.
Τετρηχει δ' αγορή,—Il β. 95.
EXP. Θορυβεω, ταρασσομαι.
Τριαινα.
—Ενιοσιγαιος εχων χειρεσσι τριαιναν. Il. μ. 27.
SYN. Τριοδους, τριοδοντιον, καμαξ.
EPITH. Ακοντιστὴρ, ευγλωχιν, τανυγλωχιν, ιθυκεντρος, κητοφόνος, λαγωοφόνος, σιδηρα, χαλκοτορευτος, χρυσῆεις.
PHR. Ποσειδωνος τριστομος αιχμή. Τριουνχον δορυ.
—Ποσειδαωνιον εγχος.
Ειναλιν τε θεῦ τριβελὲς δορυ. Ep.
Τριαινοω.
Και τριαινῶν τη δικελλη
Δια χρονε το γηδιον. Ar. Pa. 569.
Μοχλοις τριαινη, κἀνατρεψον εμπαλιν. Eur. B 348.
SYN. Συντριαινοω, εκτριαινοω.—σκαπτω, επισυρω.
Τριακαιδεκα.
Αλλ' ην ταλαντα τις λαβῃ τριακαιδεκα. Ar. Pl. 194
Τριακὰς, Τριηκὰς.
—Τριηκάδα μηνὸς αρισην
Εργα τ' εποπ]ευειν—Hes ε. 764.
Ο πᾶς αριθμος ες τριακαδας δεκα. Aesc.P 339.
Τριακοντα.
Τῶν δε τριακοντα, γλαφυραι νεες εστιχοωντο. Il. β. 516.
Τριακονταδυο.
Κιων ηελιοις εν τριακονταδυο. Ep. l. 4.
Τριακονταζυγος.
Ουνεκεν ηρωησε τριακονταζυγον Αργώ. Theoc. 13 74.
Τριακοντητις.
Φυσεις γ' επειδαν τας τριακοντητιδας
Σπονδας παραδῶ σοι—Ar. Eq 1385.
SYN. Τριακονταέτις.
Τριακτὴρ.
Ος δ' επιτ' εφυ τριακ-
τῆρος οιχεται τυχών. Aesc. Ag. 179.
SYN. Νικητής.
Τριακοσιοι. Τριηκοσιοι.
Οι δε τριηκοσιοί τε και εξηκοντα πελοντο. Od. ξ. 20.

Τριανωρ.
—Και τριανορος κορης. Lyc. 851.
SYN. Τριγαμος, πολυανδρος.
Τριὰς.
Δοιαὶ δε τριάδες,—Theoc. 17. 84.
Στησωμεν Τριαδος παρ' σελας αθανατω. Naz.
EPITH. Αρχεσιφωτος, αναρχος, ἁγνὴ, ουρανια, ἱερὰ, καθαρὰ, μονοσεπτος, ὁμοσθενὴς, ὑπερμενὴς, ὑψιθρονος, φαεινὴ.
Ιλαθί μοι, βασιλεια κεδνὴ Τριάς. Naz.
Η τρισσοφεγγοφωτος ευλογητὸς ει. Jo. Damasc.
Τριαυχην.
Τριαυχενος—θεᾶς. Lyc. 1186.
SYN. Τρικαρηνος, τριδειρος.
Τριβαλλοι (θεοὶ.)
Τριβαλλοι—μανθανω
Εντεῦθεν ἄρα τὸ ἐπιτριβείης εγενετο. Ar. Av. 1528.
Τριβὴ
—Αξιαν τριβὴν εχει. Aesc. Pr. 640.
Παλιντυχῆ τριβᾳ βιου—Io. Ag. 473
SYN. Διατριβὴ, τριψις, σχολὴ, επιμονὴ, αργια, βραδυτὴς, τριβος.
Τριβολεκτραπελος.
Ου στωμυλλων κατὰ τὴν αγοραν τριβολεκτραπελα,—Ar. N. 990
SYN. Σκληρὸς, απαιδευτος, αποβλητος.
Τριβελὴς. Vid Τριαινα.
Τριβολος
Και τριβολους οξεις αχυροτριβας—Ep. l. 6.
Τριβος.
Μή τις πολιτῶν εν τριβῳ φανταζεται. Eur. Ph. 93.
Βιοτυ τριβον ὀδευειν Anac 24. 2.
Τίς τεχνη; τίς μητα αμηχανον μελεδωναν.
Τις τριβος;—Hom. M 447
SYN. Στιβος, ὁδὸς, ατραπὸς —τριβή.
EPITH. Αργαλεα, ευμαθὴς, θεοδμητος, λαοφόρος, τραχεια.
Τριβω.
Οτις τολμησειεν εμοὶ συν μοχλον αειρας,
Τριψαι—εν οφθαλμῷ,—Od. ι. 333.
—Μηδὲ τριβεσθε κακοῖσι. Il ψ 735.
—Οποσοι γεωργικὸν βιον ετριβομεν Ar. Pa. 589.
SYN. Ανατριβω, εντριβω, διατριβω, εκτριβω, κατατριβω, προστριβω, αποτριβω, επιτριβω, παρατριβω, συντριβω, ὑποτριβω, τειρω, τρυχω, τρυχοω, τειρω, ψωχω, αναβαλλω, αναλισκω, αλοαω, αναψαω, κνηθω, διατελεω, αρασσω, λεπτυνω.
Τριβων.
Και τῶν κρεμαθρῶν κ τριβων τῶν ενθάδε. Ar N. 867.

ΣΥΝ. Εμπειρος.

Τριβων, Τριβωνιον.

Και τους τριβωνας ξυνελεγοντο των λιθων Ib. A. 183.

Σμικρον εχων πανυ τριβωνιον. Ib. L. 278.

ΣΥΝ. Στολισμος, λαιφος.—ληδιον, ληδαριον. τριβακον, τρυχος.

Τριβωνικος

Τηνδε δε χλαιναν αναλαβου τριβωνικως. Ib. V. 427.

Τριγαμος. Vid. Τριανωρ.

Οσσον παρθενικη προφερει τριγαμοιο γυναικος. Theoc. 12. 5.

Τριγεννητος. (Τριτογενεια)

—Και τριγεννητος θεα Lyc. 519.

Τριγερων.

—Δραταντι παθειν,

Τριγερων μυθος ταδε φωνει Aesc. Ch. 312.

—Νεστωρ

Εν πυλω ηγαθεη τυμβον εχει τριγερων, Ep. Suid.

ΣΥΝ. Εννεηκονταετης. εννεηκοντουτης. ὑπερηλιξ, ὑπεργηρως, βαθυγηρως, εσχατογηρως.

Τριγιγας.

Χαλκεον τριγιγαντα δοκευμενοι—Orph. 1348.

Τριγλα.

Τριγλαν απ' ανθρακιης—Ep. l. 6

—Και τριγλη μιλτοπαρηος. Ath. 4.

Νεωτην τριγλην—Ib. 7.

EPITH. Γενειητις, σκληροσαρκος. αιγιαλιτις.

Τριγληνος

Ερματα—τριγληνα, μορεντα—Il. ξ 183.

ΣΥΝ. Τρικοκκος—τρικορος, τριοφθαλμος, τριπροσωπος, τριμορφος. πολυειδης.

Τριγλοφορος.

Τριγλοφορησ δε χιτωνας—Ep. l. 6.

Τριγλυφος, Τριγλυφη, Τριγλυφον.

Δωρικας τι τριγλυφαις Eur. Or. 1378.

EXP. Κατασκευαι εξ ξυλων ποικιλως γεγλυμμεναι.

Τριγλωχιν.

—Οϊστω τριγλωχινι. Il. ε 393.

ΣΥΝ. Τριγωνος.

Τριγομφος.

Ευηλατα ξυλα τριγομφα διατορωσαι δει. Soph. Fr.

Τριγονος. Vid. Βακχος.

Συ δε τεκνα τριγονα τεκομενος—Eur. Her. f. 1023.

Τριγχος. Vid. Θριγκος.

Λυκος παρνει τριγχον—Ep. Suid.

Τριγωνιζω.

Συμμιγδην επιβασι τριγωνιζοντι σελασμω. Man. 4. 266.

Τριγωνος. Vid. Νειλωτις.

Τριδειρος. Vid. Τριαυχην.

Αξει τριδειρον νησον εις λυκτηριαν. Lyc. 966.

Τριδουλος.

—Συ μεν γαρ, ουδ' αν εκ τριτης εγω

Μητρος φανω τριδουλος, εκφανη κακη. Soph. Oed. T. 1082.

Τριδραχμος

Ουδε δε τριδραχμους τους καδους εις τους αγρους. Ar. Pa. 1201.

Τριδυστηνος.

—Και αυτος ὁ τριδυστηνος Αγαυναξ. Ep. l. 1.

Τριεμβολος.

Ουτω γερων ων συομαι τριεμβολον. Ib. Av. 1256.

Τριεσπερος.

Τριεσπερου λεοντος—Lyc. 33.

Τριετηρις

Εν Αμφικλυοντων ταυροφονω τριετηριδι. Pind. N. 6.

—Ανα τριετηριδας ὡρας. Orph H.

Τριετηρ, Τριετης, Τριετες.

Κοιμιζει τριετηρα χρονον—Orph. H.

Ως τριετες μεν ελυθε δολω,—Od. β. 106.

ΣΥΝ. Τριενος. τρικαρπος.

Τριζυξ, Τριζυγος.

—Τριζυγεις ουρανιοικοι—Ep. l. 6.

Θυμα τριζυγαις θεαισι—Eur. Hel. 362.

Τριζω.

Τετριγει δ' αρα νωτα—Il ψ. 714.

—Ται δε τριζουσαι ἑποντο. Od. ω 5.

ΣΥΝ. Τρυζω, κατατριζω, βρυχω, λιγχω.

Τριηραρχεω.

Εγω σε ποιησω τριηραρχειν. Ar. Eq. 1097.

Τριηραρχης, Τριηραρχος.

—Ην δ' ἑ οἱ πολις πλεα

Θορυβου στρατιωτων, περι τριηραρχου βοης. Ib. A. 545.

Η τριηραρχον πονηρον,—Ib Th. 844.

ΣΥΝ. Τριηρονιμος.

Τριηρης.

Τι δαι ; τας τριηρεις ου συ πληρωσεις ;—Ib Pl. 172.

ΣΥΝ. Τρισκαλμος.

Τρικαρηνος, Τρικεφαλος, Τρικρατος.

Χρυσαωρ δ' ετεκε τρικαρηνον Γηρυονηα. Hes. Θ. 287.

Τρικεφαλος, φαιδρος Θεος. Lyc. 680.

Αιδου τρικρανον σκυλακα,—Soph Tr 1114.

ΣΥΝ. Τριπροσωπος, τριαυχην, τριφυης. τρισσοκεφαλος. τρισσοκαρηνος

Τρικη, Τρικκη (πολις Θεσσαλιας)

—Οἱ δ' ἱκοντο Τρικκης εξ ἱπποβοτοιο. Il. δ. 202.

Οἱ δ' ειχον Τρικκην,—Ib. β. 729.

Τρικορυς. Τρικορυθος.
Τρικορυθες—Κορυβαντες. Eur. B 123.
—Η τρικορυθος Αιας. Ib. Or. 1503.
Τρικορυμβος
Τρικορυμβον δ' εσχεν αλκάν. Synef.
Τρικορυσιος Ar L 1031.
Τρικορωνος Vid Θεμιςογενη.
Τρικοτυλος.
(Οινον) τρικοτυλον. Ar. Th. 750.
Τρικυαθος.
Τρικυαθον κελεβην εχυσα. Anac. 91.
Τρικυμια.
—Συν κλυδωνι, και τρικυμια. Eur. Hipp. 1213.
—Και κακῶν τρικυμια. Aefc. Pr. 1014.
SYN. Κατακλυσις. ζαλη.
Τριλαμπης.
—Ουρανιοιο τριλαμπέα πνευματος αιγλην. Naz.
Τριλλιςος.
Ασπασιη τριλλιςος επηλυθε νυξ ερεβεννη. Il. Θ. 418.
SYN. Πολυλιτανευτος, ευκτος, τριποθητος.
Τριλοφια.
—Τίς ὁ τροπὸς τῆς τριλοφιας; Ar. Av. 94.
Τριμετρος. Vid. Τετραμετρος.
Τριμηνος.
Χρονον προταξας ὡς τριμηνον—Soph. Tr. 167.
SYN. Τριμηνιαῖος.
Τριμιθος.
—Και τριμιθοιο νεον πολυειδεα καρπόν. Nic.
Τριμμα.
Σοφισμα, κυρμα, τριμμα, παιπαλημ' ὅλον. Ar. Av. 430.
EXP. Ο τετριμμενος εν τοῖς πραγμασιν.
SYN. Επιτριμμα, ὑποτριμμα—το μυτωτόν.
Εν οξυλιπαρω τριμματι σκευαζεται. Ath. 9.
Τριμοιρος
—Τριμοιρον χλαιναν εξηυχει λαβών, Aefc. Ag. 881.
Τριμορος.
Δισσαις δ' εν τριμοροισι—λιμενης—Orph. 1054.
Τριμορφος.
Βριμω τριμορφος,—Lyc. 1176.
Τρινακρια (Σικελια)
Αὖ δε Τρινακριη, Σικανῶν ἕδος,—Call. 3. 57.
Τρινὰξ (γεωργικὸν εργαλεῖον.)
Και τρινάκας ξυλινὰς χεῖρας αρυροποιν. Ep l. 6.
Τριοδος.
Εν τριοδω δ' εστηκαν—Theog. 907.
Κατ' αμευσιπορον τριοδον—Pind. P. 11.

Τριοδους. Vid. Τριαινα.
Τριοδοντές τ' αμαιμακετι. Pind. I. 8.
Τριοπος.
Η αμα Φορβαντι Τριοπω γενος—Hom. A. 211.
Τριοψ.
Εν δε μιᾷ τιμῇ Τριοπος καταθειο κολωναι. Theoc. 17. 68
Τριορχης, Τριορχος (εἶδος ιερακος.)
Κερχνῆς, τριορχης, γυψ—Ar. Av. 1181.
Αναπτομενος τριορχος. Ib. 1206.
Τριπαῖα. (ἡ εναντια πνοή) Soph. E. M.
Τριπαλαι.
—Εγὼ μεν τοι παρεσκευασμένος
Τριπαλαι καθημαι.—Ar. Eq. 1150.
Τριπαλτος
Δυγρα τριπαλτων πηματων. Aefc. S. T. 993.
SYN. Πολυορμητος, πολυκινητος.
Τριπαρθενος.
Ζεῦγος τριπαρθενον—Eur. Fr.
Τριπατρος.
—Τριπατρω φασγανω Κανδαονος. Lyc. 328.
Τριπετηλος
Ραβδον—χρυσειην, τριπετηλον,—Hom. M. 527.
SYN. Τριφυλλος.
Τριπηχυς. Τριπηχυιος.
—Υπερον τε τριπηχυν. Hef ε. 421.
Χλωω τριπηχει,—Eur. Cyc 234.
Τον τριπαχυιον δαιμονα—Aefc. Ag. 1485.
Τριπλανὴς
Λαμπτηροκλεπτης τριπλανοῦς ποδηγιας. Lyc. 846.
Τριπλαξ. Vid. Τριπτυχος.
Τριπλασιος. Vid Τριπτυχος.
—Ορνιν τριπλασιον Κλεωνυμου. Ar. A. 88.
Τριπλῆ. Adv.
Τριπλῆ τετραπλῆ τε—Il. α. 128.
SYN. Τρισσῶς, τριχθὰ, τριχα, τριχῶς, τριχῆ, διατριχα.
Τριπλευρος. Vid Τυρος.
Τριποδηιος
Ουτω μοι Πυθῶνι μελει τριποδηιος ἕδρη. Call. 4. 90.
Τριποθητος. Vid. Τριλλιςος.
—Ω τριποθατε. Mofc. 3. 52.
Τριπολις.
Πετροεσσης Τριπολίς τε παρ' ὕδασι Μαιανδροιο. Sibyl. l. 5.
Τριπολιςος.
Πατρὸς τριπολιςον οἶκτον, Soph. An. 871.
SYN. Διασημος, πολυθρυλλητος.
Τριπολος.
—Αρουραν Ευρειαν, τριπολον—Il. σ. 542.

EXP.

ΕΧΡ. Τρις προτριασμενη.
Τριποντος.
Προς ψυχης θεης την τριποντον ερινʼ. Ep. l. 6.
Τριπος, Τριπους.
Η τριπος, ηδ γυνη.—Il χ. 164.
Η τριποδʼ, ηδ δυω ιππυς—Ib. θ. 290.
SYN. Λιβης εμπυρος, τρισκελης, χυτροπυς.
EPITH. Απυρος, αιθων, δυωδεκαβοιος, τεσσαραβοιος, εμπυριβητης, εριτιμος, ευχαλκος, δαφνοκομος, μαντιπολος, λοετροχοος, υψιβατος, χρυσηλατος, μεγας, περικαλλης, ποιητος.
Τριποδʼ αταιτα δυω και εικοσι μετρον. Hom.
Φοιβηιος ενθα γα, Μεσομφαλος εσια,
Παραχορευομενω τριποδι
Μαντευματα κραινει. Eur.
Τριποδιλαλος.
—Φοιβος δʼ εσηκει τριποδιλαλος—Ep. l. 5.
Τριπτηρ.
Πολλακι δʼ αςαφιδος προχεας τριπτηρι λεπταις. Nic.
SYN. Τριπτης, τριπτηριον.
Τριπροσωποφανης. Vid. Ιανος.
Τριπτολεμος
Ανικα Τριπτολεμος αγαθαν εδιδασκετο τεχναν. Call. 6. 22.
Τριπτυχος.
—Ερυκακε γαρ τρυφαλεια
Τριπτυχος, αυλωπις.—Il. θ. 353.
SYN. Τριπλαξ, τριπλασιος, τριπλοκος, τρισσος, τριχθαδιος, τριςασιος, τριμερης.
Τριπωλος.
Τριπωλον αρμα δαιμονων Αγων—Eur. Andr. 276.
SYN. Τριιππος.
Τριρρυμος.
Διρρυμα τε και τριρρυμα τελη. Aesc. P. 47.
Τρις.
Δη τοτε μιν τρις τοσσον ελεν μενος—Il. ε. 136.
SYN. Τριακις, επιτρις.
Τριςαθλιος, Τριςαναικτος, Τριςταλας, Τριςκακοδαιμων
Εισηλθε τοιν τριςαθλιοιν ερις κακη. Soph. Oed. C. 385.
—Ο τριςανοικτος αθλιος βιος. Gyr. Th.
—Τριςταλαιναι κοραι Eur. Hipp. 739.
Ω τριςκακοδαιμων, οςις αν πενης γαμη. Sent.
SYN. Τριςαποτμος, αθλιος.
Τριςαλαςος.
—Πανατευθια και τριςαλαςον Μωμον—Ep. l 4.
Τριςαριςος
Ερμης ο τριςαριςος—Naz.
Τριςαωρος.
Δειπολιν, τριςαωρʼ—Ep. l. 3.

Τριςειναs.
—Τριςεινάδα μηνος αριςην
Αρξασθαι τε πιθυ.—Hes. ε 812.
Τριςελικτος.
—Χειμωνα φερει τριςελικτος αλων. Synes.
Τριςεληνος
—Αλεξικακε, τριςεληνε. (Ηρακλης) Ep. l. 1.
Τριςεπαρχος.
—Τον τριςεπαρχον, Ep. l. 4.
Τριςκαιδεκα.
—Τριςκαιδεκα μηνας. Il. ε 387.
Τριςκαιδεκαπηχυς.
—Ανηρ τριςκαιδεκαπηχυς. Theoc. 15. 17.
Τριςκαιδεκατος.
Τον τριςκαιδεκατον μελιηδεα θυμον απηυρα. Il. κ. 495.
Τριςκαλμοι.
Εξεφθινθʼ αι τριςκαλμοι νηες—Aesc. P. 681.
SYN Τριηρης.
Τριςκελης.
—Ξοανον—Τριςκελες, αυτοφλοιον,—Theoc. Ep. 4. 3.
SYN. Τριπυς.
Τριςκοπανιςος.
Αρτος τριςκοπανιςος απʼ ευκυκλυ κανεοιο. Hom. B. 35.
Τριςμακαρ, Τριςμακαριος.
Τριςμακαρες δε κασιγνητοι—Od. ζ. 154.
—Ω τριςμακαρʼ Ευριπιδη Ar. A 399.
SYN. Τριςευδαιμων, τριςολβιος, τρισμακαριςος.
Τριςμυριοπαλαι. Ar. Eq 1153.
Τριςολυμπιονικης.
Τριςολυμπιονικαν επαινεων οικον, Pind. Ol 13.
Τριςπιθαμος.
Τριςπιθαμον δʼ αψιν ταμνειν δεκαδωρω αμαξη. Hes. ε. 425.
Τριςπονδος, Τριτοσπονδος.
Χοαισι τρισπονδοισι τον νεκυν ςεφει, Soph. An. 437.
Τριτοσπονδον ευποτμον
Αιωνα φιλως ετιμα Aesc Ag. 253.
Τρισσος.
Τρεις δʼ αρα χηλιαδες τρισσαις επι μυριαδεσσι. Theoc. 17. 83
Τρισσοθεν.
Τρισσοθεν ενηρου πολυτερπια ιωτα θαλαττης. Ep. l 5.
Τρισσοκεφαλος, Τρισσοκαρηνος Vid. Εκατη.
Τρισσοκεφαλος ιδειν—Orph 973. (mallem τρισσοκαρηνος.)
Τρισσοφαης.
Τρισσοφαης θεοτητος—Naz.

Τριςοιχη.

Τριστοιχεὶ.
—Ευ κατὰ κοσμον Τριστοιχεί.—Il κ 473.
Τριστοιχος.
—Εν δε τριστοιχοι οδοντες
Πυκνοὶ και θαμεες,—Od. μ. 91.
Τριστομος.
—Και τριστομος αιχμή. Ep. l. 6.
Τρισχιλιοι
Τῦ τρισχιλιαι ἱπποι—Il υ. 221.
Τρισωματος
Ταν πυριπνευσαν εταιρει
Τρισωματον αλκάν· Eur. 204.
Τριταῖος, Τριτατος, Τριτος, Τριτταῖος.
Ταν πρᾶτον δε φιλεῦντα, τριταῖον εθηκαο. Theoc. 29. 18.
—Μετὰ δε τριτατοισιν ανασσεν. Il. α 252.
Υιε δυω Πριαμοιο, τριτος δ' ἦν Ασιος ἡρως. Ib. μ. 95.
Χειλεσι τριτταιοις φθογγον ἱεντα φονον. Ep. l. 2.
Τριταλαντος.
—Ως τριταλαντον βαρος. Ar. L. 338.
Τριτανυστος.
—Και δονακα τριτανυστον. Ep. Suid.
Τριτοβαμων.
—Α τριτοβαμονος
Χερὶ δευομενα βακτρυ—Eur. Tro. 275.
Τριτογενεια. Τριτογενης. Vid. Αθηνη.
Θαρσει Τριτογενεια,—Il. θ. 39.
Η Τριτογενὴς γαρ αυτὸν ενετριτωνισε. Ar. Eq. 1186.
—Διὸς θυγατηρ αγελειη Τριτογενεια. Hom.
Τριτοσπορος.
—Και τριτοσπορω γονῇ. Aesc P. 820.
Τριτων. (Νεῖλος)
Και ποταμος Τριτων καλλιρροος,—Ap. 4. 269.
Τριτων.
Τοισιν δ' αιζηῷ εναλιγκιος αντεβολησε
Τριτων ευρυβιης —Ib. 1552.
ΕΡΙΤΗ. Αλιπλαγκτος, μεγας, ποντοπορος.
Θαλασσοπαις διμορφος—Θεὸς. Lyc.
Τριτων δ' ευρυγενειος εβομβεεν ηθαδι κοχλῳ,
Ανδροφυὴς, ατελεστος απ' ιξύος εγχλοος ιχθύς. Nonn.
Τριτωνες, ποντοιο βαθυρροω εννα εταῖρες. Mosch.
Τριτωνιος.
—Βωθον, Τριτωνιον εῖδμα. Orph. H.
Τριφαὴς.
Τριφαὴς ελαμψε μορφά. Synef.
Τριφιλητος.
Ω τριφιλατος Αδωνις,—Theoc. 15. 86.
Τριχα. Τριχθα. Vid. Τριπλῇ.
—Τριχα δὲ σφισιν ηνδανε βυλή. Od. θ. 506.
Τριχθὰ δε φκηθεν καταφυλαδὸν,—Il. β 668.
Τριχαικες.
Δωριέες τε Τριχαΐκες.—Od τ. 177.
—Παντες γαρ Τριχαΐκες καλεονται
Ουνεκα τρισσην γαῖαν ἑκὰς πατρης εδασαντο. Hef
Τριχες. Vid Θριξ
Γραφε μοι τριχας το πρῶτον
Απαλάς τε και μελαινας. Anac.
ΕΡΙΤΗ. Ανθοβολοι, λευκοστικτοι, πορφυροπεζαι.
Τριχηλος.
Το μεν πετνὸν, αλλο δ' αειρει
Τριχαλον,—Aesc. S. T. 766.
SYN. Τριστιχος.
Τριχις (ιχθύς)
Αι τριχίδες ει γενοιαθ' ἑκατὸν τῦ ὀβολῦ. Ar. Eq. 659
Τριχοβρως.
Αλλ' η τριχοβρωτες τυς λοφυς μυ κατεφαγον. Ib. A. 1110.
SYN. Σης, θρὶψ, σκωληξ, τερηδὼν, ξυλοτρωκτης. τριχοβόρος.
Τριχομαλλος
—Και τριχομαλλος Ην οἶς—Ep. l. 1.
Τριχορρευης.
Σηψας παλαιὸν δερμα, και τριχορρευής. Aesc Fr.
Τριχορρυεω
Τριχορρυεῖτον, ὐδὲν εσθ᾽ τῷ λοφῳ Ar. Pa. 1221.
Τριχυφος.
—Εν αμπεχονοισι τριχυφοις—Ath. l. 6.
Τριχωμα. Vid Θριξ.
Εξ αιματων γὺν ξανθ' εχει τριχωματα. Eur. I T 73.
Τριψημερεω
—Κάπολεις τριψημερῶν. Ar. V. 845.
SYN. Χρονον, διατριβω, τριβω.
Τριψις.
—Αιθ' ὑπὲρ εγδεν
Τριψιες, ἥ τε τοσῃ βρωματος εξαπατη. Ep.l 4.
Τριωβολον.
Και τυς κεραυνυς αξιυς τριωβολυ. Ib. Pl. 125.
SYN. Ημιδραχμον.
Τριωνυχος. Vid. Τριαινα.
Βληθεις απ' οχθων τῷ τριωνυχῳ δορί. Lyc. 392.
Τροῖα. Vid. Ιλιον
—Πολιν Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129
ΕΡΙΤΗ Δυσμορος, εριβωλος, εριβωλαξ. ερικυδης, ευρεῖα, ευρυαγυια, ευτειχεος, ευπυργος, ευηρατὴς. θεοκτιτος. καλλιγυναικος, ηγαθεη, ζαθεὴ, πολυστονος, πολυχρυσος, πολυχαλκος, στονοεσσα, ὑψιπυλον.

—Τροιης

—Τροιης ἱερὸν πτολιεθρον. Hom.
Εργον απειρεσιον κρατεροφρονος Εννοσιγαιου. Cal.
Αθανατων εργον. Κλυτὴ Πριαμοιο πολις.
Δαρδανιυ πεδον.—Φοιβειον δαπεδον. Eur.
Προθελυμνα θεμειλια Λαομεδοντος. Tryph.
Τροιζὴν.
Πολλακις εκ Τροιζῆνος από Ξανθοιο πολιχνης
Ερχομενοι Εφυραιδε,—Call. 4. 41.
Τροιζηνος.
Υιὸς Τροιζηνοιο διοτρεφεος Κεαδαο. Il. β. 847.
Τρεμερος.
—Και επὶ τρομεροῖς ποσὶν εσιν, Theoc. 25. 259.
SYN. Τρομωδης, εντρομος, περιφοβος, περιδεής.
Τρομεω, Τρομεομαι. Vid. Τρεω.
—Τρομεουσι δέ τε φρενα ναῦται
Δειδιότες—Il. ο. 627.
—Τρομεοντο δέ οἱ φρενες εντός. Il. κ. 10.
—Τόν τε τρομεουσι και αλλοι. Ib. ρ. 203.
Τρομος.
—Υπό τε τρομος ελλαβε γυῖα. Il. γ. 34.
SYN. Φοβος. ταρβος. παλμός, σεισμός. ευλαβεια. δεος. φυγή.
Τροπαια.
Αλλ' ει τροπαιαν ζεὺς κακῶν θησει ποτέ. Aesc. Ch. 773.
SYN. Μετατροπή.
Τροπαιον.
—Ου γαρ ῥαδιον λογχῃ μιᾷ
Στῆσαι τροπαια τῶν κακῶν, ἅ σοὶ πάρα. Eur. Or. 712.
Στησομεν ευθυμως το μυοκτονον ὧδε τροπαιον. Hom. B. 158.
SYN. Νικητηριον.—διωξις.
Τροπαῖος.
—Βρετας
Διὸς τροπαιυ καλλινικον ισαται, Eur. Herc. 937.
SYN. Νικηφόρος, αποτρόπαιος, αλεξικακος.
Τροπαιῦχος, Τροπαιοφόρος.
—Τροπαιυχοισιν επ' εργοις. Orph. H.
—Τροπαιοφόρος λιθος ειναι. Ep. l. 4.
Τροπαλλίς, al. Τροπηλίς.
—Σκοροδων τροπαλλιδος. Ar. A. 813.
SYN. Δεσμή.
Τροπαω, Τροπεω, Τρωπαω.
—Αταρ καλλιτριχες ἵπποι
Αψ' οχεα τροπεον—Il. σ. 224.
Ητε θαμα τρωπῶσα χεει πολυηχέα φωνήν. Od. τ. 521.
—Μηδὲ τρωπασθε φοβονδε Il. ο. 666.
SYN. Τρεπω, νικαω, ὑποτασσω, καταβαλλω.
Τροπή.
—Το μηδὲν οντας εν τροπῇ δορός. Soph. Aj. 1292.
—Οθι τροπαὶ ηελιοιο. Od. ο. 403.
SYN. Ηττα, εντροπή, παρατροπή, αμοιβή. διωξις. αλλοιωσις. τρεπτοτης.
Τροπιας.
Και τροπιαν οἶνον φερε. Ar. Fr.
SYN. Εκτροπιας, εντροπιας, τετραμμένος, εξεστηκως, οξιτης.
Τροπις.
—Τροπιν—νεος αμφιελισσης. Od. η. 252.
SYN. Δρυοχος, εντερονη, εντεροναια, ὁλκεῖον, στεῖρα.
Τροπος.
—Ναυκληρυ τροπον Μορφὴν δολωσας—Soph. Ph. 129.
—Ουκ εμὸς τροπος λεγεις. Ib. El. 399.
SYN. Εθος, ἦθος, σχῆμα λογος. νομος. θεσμός. διατριβή. γνωμη, προαιρεσις. φυσις.—φρήν.—εντροπή.
EPITH. Δυσσεβής, βαρβαρογνωμων, απλοος. φιλαργυρος. φιλανθρωπος. γαμψωνυξ.
Ο βαρβαρος δε τῷ λογῳ και τῷ τροπῳ. Suid.
Τροπὸς, Τροπωτήρ. Ar. A. 548.
Ηρτυναντο δ' ερετμὰ τροποις εν δερματινοισι. Od δ 782.
SYN. Καλῶς, προτονοι. ἱμὰς ὁ συνδεων τον πατταλον.
Τροποω.
—Ναυατης τ' ανὴρ
Τροπῦτο κωπην σκαλμὸν αμφ' ευηρετμον. Aesc. P. 376.
EXP. Εδεσμευεν. αρμοζω, μεταβαλλω.
Τροφαλὶς.
Τροφαλίδα τυρῦ Σικελὴν κατεδηδοκε. Ar. V. 834.
SYN. Τροχὸς τυρῦ. τυρὸς.
Τροφαλιον.
Τροφαλια χλωρὰ κυθεσι παρατεμων. Ath. 12.
Τροφεὺς.
—Χὠ τροφεὺς τὸμῦ πατρός. Soph. P. 347.
Γραφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν ειχετην τελος. Aesc. Ch. 758.
SYN. Τιθηνητήρ, τιθηνός, θηλαμὼν. θρεπτήρ. τροφός.
Τροφεῖον.
Τά 'ξω βιυ τροφεῖα πορσυνυσ' αεί. Soph. Oed. C 354.
SYN. Θρεπτρον, θρεπτηριον. βοτὸς, τροφή.
Τροφή.
Ω τεκνα, Καδμυ τῦ παλαι νεα τροφή. Ib. T. 1.
Ω δυσαθλιαι τροφαί. Ib. 336.

—Βιω δυσοιστον εξομεν τροφάν. Ib. 1761.
SYN. Αγωγὴ, παιδεια, ανατροφὴ, σιτισμὸς, σιτισις, θρεψις, τιτθεια, τιθηνησις, ψωμισμα, θηλασμὸς εδωδὴ, χιλὴ, το τροφιμον.

Τροφιμος. Τροφι, pro Τροφιμον.
Ιω γᾶ, τροφιμε τῶν εμῶν τεκνων. Eur. Tro. 1302.
Πολλὸν δε τροφι κῦμα κυλινδεται,—Il. λ. 307.
SYN. Σιτιστὸς, νομαδικὸς, τροφιμαῖος, θρεπτικὸς, θρεπτηριος, τροφιας, τροφις, τροφοεις, τροφὶς.

Τροφιουχος.
(Ερμης) τροφιοῦχε. Orph. H.

Τροφις
Τον φιλτατον σε τῶν αγχιστων τροφιν,
Πτων τε πατρὸς αρπασας μεταρσιον. Lyc. 265.
SYN. Αδελφὸς, συντροφος, τροφιμος.

Τροφοεις.
Κυματα τε τροφοεντα.—Il. ι. 621.
SYN. Τροφιμος, ευτραφὴς, ευπαγὴς, μεγας, παχὺς, ευθαλημων, πιων, τροφωδης, τροφωδης.

Τροφὸς.
Τον δε πολὺ πρῶτον ἶδε τροφὸς Ευρυκλεια. Od. ρ. 31.
—Τηνδε δυστηνω τροφῷ. Soph. Oed. C. 860.
SYN. Τιθηνὴ, τιθηνὸς, τροφεὺς, μητὴρ, τρεφουσα.

Τροφοποιὸς.
Τοξευκοῖς τε τιθησι, και ορνιθων τροφοποιοις. Man. 4. 244.

Τροφὸς.
Ει δ' εξεφυσα τασδε μὴ 'μαυτῃ τροφους. Oed. C. 1450.
SYN. Τροφιας, τροφιμος.

Τροφωνιος.
Λαϊνον ουδὸν εθηκε Τροφωνιος—Hom. M. 296.

Τροχαλος.
—Τροχαλὸν δε γεροντα τιθησι. Hes. ε. 516.
SYN. Τροχερὸς, τροχοεις, τροχαῖος, ταχὺς.

Τροχαζω, Τροχαω, Τρωχαω.
Ου γαρ απὸ πατρικῆς αρχῆς ατελές τι τροχαζει. Zoro.
Τηλε δ' επ' ακρα βεβηκας· και τροχαω.—Ep. l. 4.
Δια δ' οξεων μ' αναυρων
Τροχαοντα πειρει ὑδρος. Anac. 7. 6.
Ριμφα μαλα τρωχῶσι—Il. χ. 163.
SYN. Τρεχω, διατρεχω, κατασπευδω.

Τροχηλατεω
Τροχηλατησουσ' εμμανῆ πλανωμενη. Eur. El. 1253.

—Το μητρὸς δ' αἷμα νιν τροχηλατεῖ
Μανιαισιν—Ib. Ph. 31.
SYN. Διφρηλατεω.—ελαυνω.

Τροχηλατης. Τροχηλατος.
Καὶ νιν κελευει Λαϊε τροχηλατης. Ib. Ph. 39.
—Εκτορος τροχηλατης. Ib. And. 399.
—Εκ τροχηλατων
Διφρων κυλισθεὶς. Soph. El. 49.
—Ιε τροχηλατε λυχνε. Ar. Ecc. 1.
SYN. Αρματηλατης, τροχοεις.

Τροχιλια
Την δ' εκ τροχιλιας αὖ κατηλυσπωμενην. Ib. L. 723.
SYN. Τροχαλια, τροχηλια, τροχηλιον.

Τροχιλος.
—Τροχιλος ορνις ουτοσὶ. Ib. Av. 79.

Τροχια. Vid. Σφαῖρα.

Τροχις.
Τονδε τον Διὸς τροχιν. Aesc. Pr. 940.
SYN. Τροχιας, τροχος, αγγελος, δρομεὺς, αμεροβας, ωκυδρομος, σπουδαῖος.

Τροχοδινεω.
Τροχοδινεῖται δ' ομμαθ' ελιγδην. Ib. 881.
SYN. Περιελαυνω, περιελισσω, περιτρεπω, περιφερω, κυκλοω, κυκλοφορεω, κατατροχαζω, γυροω.

Τροχοειδης. Τροχοεις.
—Επὶ τροχοειδεῖ λιμνη. Theog. 7.
Χρυσῷ δε τροχοεσσα πανημερος ερρεε λιμνη. Call. 4. 261.
SYN. Περιτροχος, τροχαλὸς, τροχερὸς, τροχαιος, ευτροχαλος, ευκυκλος, κυκλοτερὴς, εγκυκλιος, περιφερὴς, περιπυγὴς, σφαιρικὸς, γυρος.

Τροχοκουρας.
Αιχμαλωτους κεφαλας τροχοκουραδες (Ιουδαῖοι.) Euseb. l. 9.

Τροχοποιεω. Ar. Pl. 513.

Τροχος.
—Μη πολλοὺς ετι
Τροχους αμιλλητῆρας ἡλιου τελεῖν. Soph. An. 1077.
SYN. Δρομος, κυκλος.

Τροχὸς.
—Ως δ' οτε τις τροχὸν αρμενον εν παλαμησιν
Εζομενος κεραμεὺς πειρησεται αικε θεῃσιν. Il. σ. 600.
—Κηροιο μεγαν τροχὸν—Od. μ. 173.
SYN. Κυκλος, τροχαλια.—σφαῖρα.
EPITH. Αυτοκυλιστος, αμφιελικτος, ευκυκλος, πετροεις.

Τρυβλιον.
Το τρυβλιον—τεθνηκέ μοι. Ar. R. 1016.

SYN.

SYN. Παροψὶς, ὀξύβαφιον, πινάκιον, κηθιον, λεκανη. πατανιον, λοπαδιον.

Τρυγαῖος.

Τρυγαῖος Αθμονεὺς, αμπελουργὸς δεξιὸς,
Ου συκοφαντης, ουδ' εραστὴς πραγματων. Ib. Pa. 189

Τρυγαω. Vid. Τρυγητός.

—Ετερας δ' αρα τε τρυγοωσιν. Od. η. 124.
—Οτε τρυγοωεν αλωην. Il. σ 566.

SYN. Επιτρυγαω, εκτρυγαω. αποτρυγαω, καρπολογεω. σιτολογεω, δρεπω, δρεπομαι. απολαυω, καρπιζω.

Τρυγη.

Ουδε τρυγην οισεις,—Hom. Ap. 55.
Τῆ δε τρυγη δρεπανον—Ep. l. 2.
—Τρυγη δ' εν πυθμένι λιμνης. Nic:

SYN. Πυρὸς, κριθὴ, καρπὸς, τρύγητός—αυατμὸς, ξηρασια.

Τρυγητὴρ,

Οι δ' αὖτ' ες ταλαρους εφορευν απὸ τρυγητηρων
Λευκὲς και μελανας βοτρυας—Hes α. 293.

SYN. Τρυγητης, συλλεγεὺς, λογεύς. οἱ δρεπεῖς —προτρυγητὴρ.

Τρυγητὸς.

Τον μελανοχρῶτα βοτρυν
Ταλαροις φεροντες ανδρες
Μετὰ παρθενων επ' ωμων' κ. λ. Anac. 51:
Και Σατυρων χορος ἦεν ὁμοστολος, ὧν ὁ μεν αυτῶν
Λοξὸς επη τρυγοων, ὁ δε βοτρυας αγζεῖ χειλῳ
Δεχνυτο τεμνομενες,—κ. λ. Nonn. l. 12.

SYN. Τρυγετος, βοτρυμὸς.

Τρυγηφόρος.

Ουτε τρυγηφόρος ἠδε γ' επηρατος, ετ' εὔλειμον. Hom. Ap. 529.

SYN. Καρποφόρος, ευκαρπος.

Τρυγιας.

Πιν' οἶνον τρυγιαν—Athen. l. 1.

SYN. Τρυγηρὸς, τρυγινος, τρυγωδης—τρύξ. τρυγια.

Τρυγικὸς.

Εξ ἔργα χοροῖσιν εφεσηκε
Τρυγικοις ὁ διδασκαλος ἡμῶν. Ar. A. 628.

Τρυγοδαιμων.

Ου μη σκωψης. μηδε ποιησης
Ἄπερ οἱ τρυγοδαιμονες ἔτοι. Ib. N 295.

EXP. Οι ποιηται, (την τρυγα χριομενοι.)

Τρυγοιπος.

Ουκὖν τρυγοιποι ταῦτα παντ' ιασεται. Ib. Pl. 1087.

EXP. Υλιστὴρ (ὁ σακκινος.)

Τρυγωδια.

—Αυτὸς δ' ενδον αναβαδην ποιῶ
Τρυγωδιαν.—Ib. A. 399.

SYN. Κωμωδια.

Τρυγωδικὸς.

Ηλθες ποθεινὰ μεν τρυγωδικοῖς χοροῖς. Ib 886.

Τρυγωδὸς,

—Και μειζονος η 'πὶ τρυγῳδοῖς. Ib. V. 648.

Τρυγων.

Αειδον κορυδοι και ακανθίδες, εστενε τρυγὼν.
Theoc. 7. 141

Τρυγόνες εκκαισεῦντι, πλατυασδοισαι ἅπαντα.
Ib. 15. 88.

Τρυγὼν (ιχθὺς)

Τρυγόνα μην ολοεργὸν—Nic.

Τρυζω

Ως μή μοι τρυζητε παρημενοι αλλοθεν αλλος. Il. ι. 311.

—Α δ' ολολυγὼν
Τηλόθεν εν πυκιναῖσι βατων τρυζεσκεν ακανθαις:
Theoc. 7. 140

SYN. Αμφιπεριτρυζω, επιτρυζω. παρατρυζω, ὑποτρυζω. πολυλογεω, γογγυζω, ψιθυριζω. τριζω.

Τρυμη. Ar. N. 447.

SYN. Τρυμα, τρωκτης. τρυπανον. τριμμα, πανῦργος.—τρυσσος.—ταλαιπωρος.—τρυμαλια.

Τρυξ.

Αυταῖσιν κυλικεσσι καὶ ες τρυγα χεῖλος ερειδων.
Theoc. 7. 70.

Τρυγα πινει μελινδία. Anac. 74.
Ηχὼ μιμολογον φωνῆς τρυγα.—Ep.
—Σιδηρεισσαν—τρυγα—Nic.

SYN. Οινος (νεος.) γλεῦκος. τρυγιας. ὑποσαθμη. ὑποσαθμὶς —αμοργη —σκωρια.

EPITH. Γλυκεῖα. πολυκλυτος.

Τρυπανον. Vid. Τρυπαω

SYN. Τρυπανη. τερετρον.—τρωξης. τρυμη.

EPITH. Ευδινητον.

Τρυπαω

—Ως δ' ὅτε τις τρυπᾶ δορυ νηΐον ανὴρ
Τρυπανῳ,—Od. ι. 384.

SYN. Διατρυπαω, τρυπανιζω, τορεω, διατιτραω. τριβω. ανοιγω.

Τρυπημα.

Μυρμηκων τρυπηματα λοξὰ καὶ ορθὰ. Ep. l 2.

SYN. Τρυμη, τρυμαλια, τρυματιον, τρῆμα, οπὴ.

Τρυσανωρ.

—Ουδε με λαθει
Βαρεια τηλόθεν αυδὰ τρυσανωρ Soph Ph. 210.

EXP. Επιτονος. ἡ καταπονεσα τον ανδρα.

Τρυσιβιος.

Και φειδωλῦ και τρυσιβιε γαστρος—Ar. N. 420.

SYN. Ανιωδης, λυπηρὸς, χαλεπὸς.

Τρυτανη.
——Δανος.
Σκεθρῳ ταλαντῳ τρυτανης ηρτημένον. Lyc. 270.
SYN. Ζυγὸς, ταλαντον, πλαστιγξ. στα-χμη. σταθμή.
Τρυτοδοκη (ἡ θηκη τῆς τρυτανης.)
Και τὴν τρυτοδοκην κιστιδα παμβακιδων. Ep. Suid.
Τρυφαλεια. Vid. Κορυς.
Κεινὴ δε τρυφαλεια αμ' ἑσπετο χειρὶ παχειῃ. Il γ. 376.
Ηδ' αστὴρ ὡς απελαμπεν
Ιππουρις τρυφαλεια, περισσειοντο δ' εθειραι. Ib. τ 382
EPITH. Αιπυλοφος, αερσιλοφος, λευκολοφος, ὑψιλοφος, βριαρὰ, ἱπποκομος, κρατερὰ, θεσπεσιη, φαεινὴ, χαιτηεσσα.
—Αμφὶ δε καλὴ
Τετραφαλος φοινικι λοφῳ απελαμπετο πηληξ. Ap.
—Ερυκακε γαρ τρυφαλεια
Τετραλυχος, αυλῶπις.—Hom.
Τρυφαω.
Αρ' ου τρυφῶμεν, θεῦ κατασκευην βιῳ
Δοντος τοιαυτην;—Eur. Supp. 214.
Τρυφᾷ δ' ο δαιμων—Ib. 552.
SYN. Διατρυφαω, επεντρυφαω, εντρυφαω, καταθρυπτω, τρυφητιαω, καταγχλιδαω, καταπολαυω, αβρυνομαι, σπαργαω, θρυπτομαι, τρυφεραινομαι
Τρυφεραινομαι, Ar. V. 686.
Τρυφερὸς, Τρυφερὸν, (Adv.)
Οια τ' Αριστιππυ τρυφερη φυσις—Laer.
Ως τρυφερὸν λαλεεις.—Theoc. 20. 7.
SYN. Τρυφηλὸς, τρυφεροβιος, τρυφῶν, ἁπαλὸς, ἁβρὸς—δαψιλὴς. τρυφερῶς, θρυπτικῶς, ἁβρῶς.
Τρυφεραμπεχονος.
—Ιωνων τρυφεραμπεχονων—Ath. l. 12.
Τρυφη. Τρυφημα.
Η πολλὴ δε τρυφὴ πρὸς αμετρυς ἑλκει ερωτας. Phocyl. 56
Ο δε Δαρδανιδης, Διὸς
—Τρυφημα φιλον. Eur. I. A. 1050.
SYN. Τρυφεροτης, χλιδὴ, στρῆνος, θρυψις, ἁβροσυνη, σπαταλη, φιληδονια. πολυφαγια.
Τρυφος.
—Το δε τρυφος εμπεσε ποντῳ Od δ. 508.
SYN Κλασμα, θραῦσμα, αποκομμα.
—Περιρραγὲς αυχεν' εκοψε
Θηγαλεον ποταμυ Βιστονιοιο τρυφος. Ep.
Τρυχηρὸς.
Τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν ειμενη χροα
Πεπλων λακισματα,—Eur. Tro. 496.

SYN. Τρυχινος, ρακωδης, πηρὸς.
Τρυχνος.
Α φωνὰ δε τρυχνα—Theoc. 10 37.
EXP. Μαλακὴ, εοιχυῖα τρυχνῳ, (τρυχνη, στρυχνος, ειδος λαχανυ.)
Τρυχος.
—Τρυχη τῶδ' εμῶν πεπλων—Eur. Supp. 501.
Και τρυχη τάδ' εμῶν πεπλων, Ib. 185.
SYN. Τρυχιον. ρακος, ρακωμα, λαῖφος.
Τρυχοω. Τρυχω. Τρυω.
—Οικος τρυχῦται—Mimn. 1. 12.
—Τρυχυσι δε οἶκον. Od. α. 248.
—Μηδε τρυχωμεθα λιμῷ. Od. κ. 177.
—Αυτή τε τετρυσαι. Ep. l. 6.
Γηραϊ και πενιῃ τετρυμμένος—Ib.
SYN. Τρυσκω, τειρω. τετραω, εκτριβω. κατατριβω, καταπονεω, δαμαζω, ελαττοω. πιεζω, ανιαω, κακοω, εκτηκω, αποκτεινω, εκνευριζω, κατατρυχω.
Τρωάδες. Τρωαὶ, Τρωϊάδες. Vid. Τρωϊάς.
—Και Τρωάδας ελκεσιπεπλυς. Il. ζ. 442.
—Περὶ δε Τρωαὶ αλις ἦσαν. Ib γ. 384.
—Και Τρωϊαδων βαθυκολπων. Ib. σ. 215.
EPITH. Ελκεχιτωνες, ευπλοκαμοι, πολυμοχθοι, δορυκτητοι.
Τρῶες.
Αλλοι τε Τρῶες μεγα κεν κεχαροιατο θυμῷ. Il. α. 256.
SYN. Δαρδανιδαὶ, Λαομεδοντιαδαι.
EPITH. Αιχμηται, αγερωχοι, ασπισται, αγηνορες, αγχυοὶ, αργαλέοι, αρηϊφιλοι, αινομοροι, αλκιμοι, αταρβεες, γυναιμανεῖς, δεισήμονες, ευσθενεῖς, ευπτολεμοι, ευφρονες, ευηγενέες, ἱπποδαμοι, ιπποπῶλοι, ἱππομαχοι, μεγαλητορες, φιλοπτολεμοι, θωρηκται, γοεροὶ, λωβητοὶ, δειλοὶ, θαρσαλέοι, χαλκεγγύεες, χαλκοχαρμαι, χαλκοχιτωνες, υπερηνορεοντες, ὑπερφιαλοι, υπερθυμοι, Αντηνοριδαι.
PHR —Πριαμοιο πολιται.
—Ὑπερφιαλοι, δεινῆς ακορητοι αϋτῆς.
—Μεγαθυμοι κεντορες ἱππων. Hom.
Τρωγαλια τά.
—Και τρωγαλια τοις θεωμενοις
Προβαλοντ', επὶ τυτοισιν επαναγκαζει γελᾷν. Ar. Pl 798.
SYN. Τραγηματα, επιφορηματα. επιτραπεζωματα, δευτεραι τραπεζαι, επαϊκλα. επιδορπισματα, επιδειπνον.
Τρωγλη. Vid Τρωγλοδυνω.
SYN. Οπὴ. κρυπτη, κοιλωμα.
Τρωγλοδυνω.
Η και τρωγλοδυνοντα κατὰ τρωγλην ερευνει. Hom. B. 53.

T P

SYN. Τρωγλοδυτεω.

Τρωγλοδυτης

Τρωγλοδυτης δε μετ᾽ αυτὸν ακοντισε Πηλειωνα. Ib 205.

Τρωγω

Τρωγειν αγρωστιν μελινδέα.—Od. ζ. 90.

SYN. Αποτρωγω. εντρωγω. κατατρωγω, εκτρωγω. παρατρωγω, καταφαγω. εσθιω, εδομαι

Τρωϊὰς, Τρῳὰς. Vid Τρωάδες

Τρωϊαδας δε γυναικας εεικοσιν αυτὸς ἑλεσθω. Il ι 139.

Τρωὰς γαρ μεγαρῳ με τροφὸς τρεφεν,—Hom. V. 114.

Τρωικὸς. Τρωϊος. Τρῷος

—Επὶ δ᾽ ιαχε λαὸς οπισθε Τρωϊκὸς—Il. ρ.

—Πρὸς ενωπια παμφαινοωντα Τρωϊα. Il. ν. 262.

Πατροκλον Τρωῃσι κυσιν μελπηθρα γενεσθαι. Il. ρ. 255.

Τρωϊλος.

—Και Τρωϊλον ἱππιοχαρμην. Il ω. 257.

PHR. Σποδευσας ϊεις —δυσμορος δυσηβος.—Εμπυσας κορος. Ω βυτα και κυνὸς τεχνωμα.

Τρωκτης.

Δη τοτε Φοινιξ ἦλθεν. ανὴρ απατηλια ειδὼς,

Τρωκτης, ὸς δη πολλὰ κακ᾽ ανθρωποισιν εωργει. Od ξ 289.

Τρῶκται, μυρι᾽ αγοντες αθυρματα νηὶ μελαινῃ. Ib ο 415.

SYN. Πανουργος, παλιμβολος, παλιμπρατος, πολυπαιπαλος, τρυμη. ὁ εκ παντὸς κερδαινων, αποτρωγων.

Τρωξαρτης.

—Πρωτος ανεπη Τρωξαρτης—Hom. B. 108.

Τρωξιμος

—Σινομενα τὰν τρωξιμον,—Theoc. 1. 49.

SYN. Βρωτὸς, βρωσιμος, εδωδιμος, εδεστος, τρωκτὸς. τρωγαλιος.

Τρωοφθόρος

—Τρωοφθόρα δουρατ᾽ Αχαιῶν. Ep. l. 1.

Τρὼς.

Τρῶα δ᾽ Αλαστορίδην—Il. υ. 463.

Τρὼς.

Τρῶα δ᾽ Εριχθονιος τεκετο Τρωεσσιν ανακτα.

Τρωὸς δ᾽ αὖ τρεῖς παῖδες αμυμονες εξεγενοντο,

Ιλος τ᾽, Ασσαρακὸς τε, και αντιθεος Γανυμηδης. Il. υ. 231.

EPITH Αμυμων, μεγαλητωρ.

Τρωτὸς.

Και γὰρ θην τουτῳ τρωτὸς χρὼς οξεϊ χαλκῷ. Il. φ. 568.

Τρωω.

Οινὸς σε τρωει μελιηδης, ὅς τε και αλλους

Βλαπτει, ὃς άν μιν χανδὸν ἑλῃ μηδ᾽ αισιμα πινῃ. Od. φ. 293.

Μηπως ἱππους τετρωσης,—Il. ψ. 341.

SYN. Τιτρωσκω, τραυματιζω, κακοω, βλαπτω, φθειρω, δαπαναω.

T Υ

ΤΥΓΧΑΝΩ.

Ενδον γαρ ανὴρ αρτι τυγχανει. Soph.Aj.9.

—Καί μοι μαλα τυγχανε παντα

Τῶν εξαιρευμην μενοεικέα,—Od ξ. 231.

—Τυχησε γαρ ερχομενη νηυς. Ib. 334.

Ημβροτες, ουδ᾽ ετυχες. Il. ε. 287.

—Κεῖνος δ᾽ ολβιωτατος,

Οτῳ κατ᾽ ἦμαρ τυγχανει μηδὲν κακόν. Eur. Hec 626

SYN. Ὑπαρχω. ειμι —συμβαινω.—εστυγχανω, προστυγχανω, εντυγχανω, επιτυγχανω, κληρομαι, λαγχανω

Τυδειδης. (Διομηδης)

—Ὁ δ᾽ υστερος ωρνυτο χαλκῷ

Τυδειδης. τοῦ δ᾽ ουχ άλιον βελος εκφυγε χειρὸς. Il. ε 18.

Τυδεὺς

Τυδεύς τοι μὲν μικρὸς εην δεμας, αλλα μαχητής. Il. ε. 801

SYN. Αγαυὸς, αρηϊος. δῖος. δαΐφρων, ἱπποδαμος. ιππηλατης. μεγαθυμος, κρατερὸς, Αιτωλιος. Οινειδης

PHR —Σακεσπαλος ἱπποτα Τυδεύς. Hom.

Ταρακτωρ πολεως —Ανδροφοντης. τῶν κακῶν διδασκαλος.—Εριννύος κλητήρ.—Προπολος φονε. Aesc.

Τοῦ κρατοβρωτος παιδὸς ατρεστου καπρου. Lyc.

Τυκιζω. Τυχίζω

Τουτους δ᾽ ετυκιζον αἱ κρεκες τοῖς ρυγχεσιν. Ar. Av. 1138.

SYN. Αποτυχίζω, περιτυχιζω. ξεω. κοπτω.

Τυκισμα.

Εν παρθενωνος λαΐνοις τυκισμασι. Lyc.

Κανονων τυκισματα Φοιβου, Eur Tro. 814.

SYN. Κατασκευασμα. οικοδομημα.

Τυκτὸς

—Θοῦρον Αρηα

Τοῦτον μαινομενον, τυκτὸν κακὸν, αλλοπροσαλλον. Il. ε. 831.

SYN. Τευκτὸς, χειροποιητὸς, κατασκευαστός.

Τυκω, Τυκομαι.
Δῶττον ενὶ μεγαροις τετυκῶν αλις ενδον εοντων. Od. ο 77.
—Επειτα τε δορπον επισαμενως τετυκοντο Od. μ. 307.
SYN. Τευχω, ευτρεπιζω, κατασκευαζω.

Τυλα. Τυλη. Τυλος.
—Εκαμέν γε ταν τυλαν κακῶς. Ar. A. 860.
Εισιδεν Αντιλοχος τὴν Λυσιμαχε ποτε τυλην.
Ουκ ετι την τυλην ωσιδε Λυσιμαχος Ep. l. 2.
Δοιοὶ δ' εν σκυνιοισιν υπερφαινουσι μετωπε
Οια τυλοι,—Nic.
Τυλων ψοφουντων,—Ar. A. 552.
SYN. Τυλωμα, πωρωμα.—ξυλινος ἧλος.—σ[ι]δηρωμη, σισυρα.—οφρύος τριχες.

Τυλισσω.
—Ουδ' ετυλιχθη
Ταν ψυχὰν, ω κλαῦσε νεον φονον,—Theoc. 23. 54.
Οιμας τυλισσων,—Lyc. 11.
SYN. Εντυλισσω, συσπειραω.—ανειλυσσω—ειλεω.

Τυλοω
Ωσεί τις μακελα τετυλωμένος ενδεθι χεῖρας Ib. 16 32.
SYN. Εντυλοω, αποτυλοω, αποσκιρρῦμαι, σκληροω. παχυνω τραυματιζω

Τυμβιας. Τυμβειος. Τυμβιδιος. Τυμβιτης.
—Τυμβιας αυδή Nonn.
—Τυμβειαν δ' υπὲρ
Κρη ιδ' ανεσηλωσαν—Lyc. 883.
Τυμβιδιαν, πολυπλαγκτον,—(τυχην,) Orph. H
Ει και μικρὸς ιδεῖν,—
Λᾶας ὁ τυμβιτης αμμιν επικειμεθα. Ep. l. 3.
SYN Επιτυμβιος, επιτυμβιδιος, τυμβηρης, τυμβοχόος, μνηματιτης, επιταφιος.

Τυμβευμα.
Θησεῖν φιλον τυμβευμα,—Eur. I. 933.
—Εν δε λαινθιῳ τυμβευματι, Soph An. 1234.
SYN. Πτῶμα, νεκρὸς.

Τυμβευω.
—Ωσε σῶμα τυμβεῦσαι ταφῳ. Soph. Aj. 1082.
—Πατρὶ τυμβεῦσαι χοας Ib. El. 408.
Ασαρκα μιτυλλας' ετυμβευσεν ταφω. Lyc.
SYN. Εντυμβευω, ενταφιαζω, θαπτω.—σπενδω —τυμβοχοεω —τυμβον, χευσαι, ποιειν, πονεισθαι — κατασκευαν.

Τυμβηρης. Vid Τυμβιδιος.
—Κρυπτομενα δ' εν
Τυμβηρει θαλαμῳ κατεζευχθη Soph. An. 959.

Τυμβος.
Τυμβον δ' αμφὶ πυρὴν ένα χευομεν εξαγαγοντες. Il. ψ. 336.

SYN. Χῶμα, γηλοφος, ταφος, σῆμα.
EPITH. Ανδροκμητος, αμυμων, αυτοδινος, ανοσπτος, απενθὴς, αγλαος, αμφιπολος, γοημων, εριχυδὴς, επιεικὴς, ευρυς, ευρωεις, ευλαῖγξ, ζοφοεις, ζοφερος, νεοπενθὴς, νεοδμητος, νεοχμητος, ολοος, πολυκλαυτος, πενθαλεος, σ[ι]δηρεγδος, φιλοθρηνος, υψηλὸς

Τυμβος αδωμητοιο βαθυνομενης απὸ πετρης. Cyr.

Τυμβοχοη.
Αυτῳ οἱ και σῆμα τετευξεται, ουδέ τι μιν χρεω
Εσαι τυμβοχοῆς, ὁτε μιν θαπτωσιν Αχαιοί. Il. φ 323
SYN. Ταφὴ, ενταφιον, ενταφιασμὸς, τυμβης, τυμβος

Τυμβοχοος. Vid Τυμβιδιος.
Και μηδ' ὁμαρτεῖν τυμβοχοα χειρωματα. Aesc. S. Γ. 1030

Τυμβοχωτος
Προς ερυμα τυμβοχωτον ερ
γματος ταφε ποταινε Soph. An. 850.

Τυμβωρυχος
—Προς πατρὸς τυμβωρύχος. Ar. R. 1180.
EXP. Λωποδυτης νεκρῶν.

Τυμμα.
Ουσίκον εσὶ το τυμμα. και ὀλίκον ανδρα δαμασδει Theoc 4 55
SYN Τυμμὴ, κεῦμα, πληγὴ τυλωμα.
EPITH. Αναλθὲς, αναιδὲς, κελαινὸν, λευγαλέον.

Τυμπανον, Τυμπανος. Τυπανον.
Ω τυμπανα. και κυφωνες,—Ar. Pl. 476.
Ες τον εὸν τυμπανον ἧκε χειρας. Ep. Suid.
Και κρωταλων τυπανων ιαχη.—Hom XIII. 3.
EPITH. Βαρυβρομος, βυρσοτενὲς, φιλευιον, αραξοχειρον
PHR.—Το βυρσοτον κυκλωμα. Eur.
Τυμπανον, ευκελαδον, Διδυμαιον, ωλεσικαρπον. Opp
Τυμπανατ' ηχηεντα, και αἱματι φοινιχθεντα. Ep
—Τυμπανε δ' ηχῶ
Ωσθ' ὑπογαια βροντῆς φερεται βαρυταρβὴς. Aesc.
Κυκλος ερυγδουπος βομβης. Eur.
Και κλυπον αμφιπλῆγα βαρυσμαραγον απὸ χειρῶν,
Χαλκειοις παταγοισιν εμυκησαντο βοεῖαι. Non.

Τυμπανοδυπος. Vid. Ρεα.
Τυμπανοτερπης Ib.
Τυμπανισμὸς. Ar. L. 389.

Τυνδαρειος
Της Τυνδαρειας παιδὸς ανοσιον φονον. Eur. Or. 374.

Τυνδαρεος.

Τυνδαρεες.
Και Λυδην ειδον την Τυνδαρεω παρακοιτιν. Od. λ. 297.
ΕΡΙΤΗ. Κρατερεφρων.
Τυνδαριδαι. Vid. Καςωρ.
Χαιρετε Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ιππων.
Τυς υπο Ταΰγετυ κορυφης τεκε ποτνια Λυδη. Hom. XVI.
Λυδης καλλισφυρυ αγλαα τεκνα. Ib.
Συν Τυνδαριδαις Διος υιοις
Ναυταις μεδευσα θαλασσης. Eur.
Τυνδαριδαις—φιλοξεινοις,—Pind.
Τυνδαρις, Τυνδαρεωνη. Vid. Ελενη.
—Ροδοπηχυν όμοφρονα Τυνδαρεωνην. Ep. l. 5.
Τυνη pro Συ.
Τυνη δ' εςηκας,—Il. ε. 485.
Τυννετονι, Τυννοσι. Τυννι.
—Παιδαριον ων τυννετονι. Ar. N. 876.
—Ουτοσι, τυννοσι. Ib. A. 366.
Εν πλοιαριω τυννυτωι—Ib. R. 139.
Τυνταζω. Τυνταζομαι
Ουδε τυνταζειν.—Ib. Pa. 1148.
Ο δ' αγροικ' ταυτ', ουτως τυνταζεται. Ath. 9.
SYN. Πηλοπατεω, βωλοκοπεω—γλωτιοςροφεω, αυτο και αυτο λεγειν.
Τυπις.
—Οθι τ' αμονες Ηφαιςοιο
Χαλκειοι σφιβαρησιν αρασσονται τυπιδεσσιν. Ap. 4. 762.
Ορθας επι σφιλυ τυπιδος βαρυν ωμον ερεισας. Ib. 957.
SYN. Τυπας, σφυρα, ραιςηρ.
Τυπος.
Πελτη δ' επ' ωμων χρυσοκολλητοις τυποις
Φλαμπε—Eur. Rh. 305.
Και σφιξε γ' ουδεις τυπος. Soph. Ph. 29.
SYN. Τυπωμα, σχημα, χαρακτηρ, μορφη, ειδος, θεσμος, σχεσις, αγαλμα, εικων.
ΕΡΙΤΗ. Αντιτυπος, αβρος, απογγος, ερατος, εναργηςος, ερατος, αισθητος, ευρυμετωπος, δολοεις, σκιοεις, σκιοειδης, νοερος, πολυκληις, τεχνημων, τροχοεις, χρυσοκολλητος.
Θνητον μεροπεσσι, αλλον τυπον—Nonn.
Τυποειδης, al. Τοποειδης, Vid. Ζωγραφια.
Τυποω.
Βοιδιον ω χρυσεις τετυπωμενον,—Anac. 169.
Ην δε σοφω καλαμω τετυπωμενον,—Nonn.
SYN. Αποτυποω, διατυποω, εκτυπεω, εντυποω, υποτυποω, πλασσω, ειδοποιεω, μορφοω, σχηματιζω, σημειοω, εγχαρασσω.
Τυπτεω. Τυπτω.
Ου γαρ μη τυπτησεις σφεφανον εχοντα γε. Ar. Pl. 21.

Αμφι δε μιν σφυρα τυπτε—Il. ζ. 117.
SYN. Πλησσω, παιω, κρυω, δερω, βαλλω, κοπτω, αρασσω, θιγω.
Τυπωμα.
Ορω δε πως Μορφης τυπωμα.—Eur. Ph. 166.
Τυπωμα χαλκοπλευρον ημμενοι χεροιν. Soph. El. 54.
Εν ταυρομορφω τραμπιδος τυπωματι Lyc. 1299.
SYN. Τυπος—αγγος, υδρια.
Τυπωτος.
—Παντος εχεις κοσμυ σφραγιδα τυπωτην. Orph. H.
Τυραννευω, Τυραννεω.
Αλλ' εμυ μεν υ τυραννευ-
σεις, επει φυλαξομαι. Ar. L. 632.
Ει και τυραννεις, εξισωτεον το γεν
Ισ' αντιλεξαι.—Soph. Oed. T. 416.
Ανδρος δ' υπ' εσθλυ και τυραννεισθαι καλον. Eur. Fr.
SYN. Εντυραννεω, κρατεω, αρχω, ανασσω.
Τυραννικος, Τυραννος.
—Εκ τυραννικων δομων. Eur. Hec. 55.
Αρχης λαβεσθαι και κρατυς τυραννικυ. Soph. Oed. C. 106.
—Ουτ' αυτος ιμειρων εφυν
Τυραννος ειναι μαλλον η τυραννα δραν. Ib. T. 596.
—Ουδ' επι τυμβω
Οιμωχθεις επι γην ωσι τυραννος ανηρ. Theog. 1204.
Τυραννις, Τυραννη.
Καιροι δε καταλυυσι τας τυραννιδας. Sent.
Ου σης εραμεν πολυοχυ τυραννιδος. Eur. Rh. 166.
—Τυραννιδος υτω πεσυσης—Soph. Oed. T. 128.
Οσρα τυραννιης ησαν επι ζυγοις. Ath. 12.
SYN. Κοιρανιη βασιλεια, αρχη—βασιλεια, ανασσα—τυραννος.
Τυραννος. Vid. Τυραννικος.
Ακρισιος—τυραννος τησδε γης. Eur. Dan. 4.
Αντιβιοισι τυραννε, δικαιοτατον αγε φωτων. Hom. VII. 5.
SYN. Βασιλευς, αρχων—βασιλεια.
ΕΡΙΤΗ. Αταρτηρος, βαρβαρος, δημοφαγος, κρατερος, ολοοφρων, παιδοφονος, ωμηςης, ωμοφρων.
Τυραννοφονος. Vid. Αναςασις, App.
SYN. Ολεσσιτυραννος.
Τυρβα.
Δονυσα και τρεπυσα τυρβ' ανω κατω. Ath. 9.
Τυρβαζω.
Τον πηλον—τυρβασεις βαδιζων. Ar. V. 257.
—Παντα τυρβαζει κακα. Soph. Fr.

SYN. Ανατυρβαζω, ταρασσω, φιλονεικεω, θορυβεω, ετοιμαζω φροντιζω.

Τυρὸς, Τυρευμα.

Εκφερετε νῦν τυρευματα—Eur. Cyc. 161.

—Επι δ' αιγειον κνῆ τυρὸν

Κνηστι χαλκειῃ.—Il. λ 638.

Και τυρὸν πᾶξαι, ταμισον δριμεῖαν ενεισα. Theoc. 11. 66.

SYN. Πηκ]η, τροφαλίς.—τυροεις:

EPITH. Νεοπηκ]ος, νεαρὸς, πιων, ἁπαλὸς, Σικελικός. χλωρὸς, ξηρὸς, τμητὸς, κοπ]ὸς. ξυσός.

Τυριος.

Τυριον οἶδμα λιπυσα.—Eur. Ph. 212.

Τυρος

Και Τυρον ωγυγιην—Dion. 911:

EPITH. Αφνειὸς, ευπυργος.

Ω πολι, πασιμελυσα, τυπος χθονὸς, αιθέρος εικὼν,

Συμφυέος τριπλευρον εχεις τελαμῶνα θαλασσης. κ λ. Nonn.

Τυρογλυφος.

Λιμνιτιος δ' οχθαισι Τυρογλυφον εξεναριξεν. Hom. B. 221.

Τυροεις.

—Και τυροεντα μεγαν λευκοῖο γαλακ]ος. Theoc. 1. 58.

SYN. Τυρωδης.—τυρός.

Τυροκνηστις. Vid. Τυρὸς.

Την τυροκνηστιν τὶς δοτω.—Ar. Av. 1577.

SYN. Τυροκνη. κνῆστις. μαχαιρα.

Τυρονωτος.

Πλακουντος τυρονωτον δος κυκλον. Ib. A. 1124.

Τυροπωλεω.

Δεῖ και τῦτό με

Ανδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι την τεχνην. Ibi R. 1416.

SYN. Σταθμαω:

Τυροπωλης. Ib. Eq. 850.

Τυροφορος

—Και πλακοεντα

Πιονα, τυροφορον,—Ep. Suid.

Τυροω.

Αλλα διαφθειρυσι κακῶς τυρῦντες ἅπαντα. Athen.

SYN. Συντυροω, τυρευω, πηγνυω.—τυρβαζω, ταρασσω, κινεω.

Τυρσηνικὸς. Τυρσηνὶς.

Χαλκοστομυ κωδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17.

—Τυρσηνίδος οἶδμα θαλασσης. Dion. 83.

Τυρσηνοι.

—Ταχα δ' ανδρες εΰσσελμυ απὸ νηὸς

Ληϊσαὶ προγενοντο θοῶς επὶ οινοπα ποντον

Τυρσηνοί·—Hom VI. 8.

Τυρρηνολετης. Vid Βακχος.

Τυρσις

Εν οψιτεκνοις ολβιαν δωμησεται

Τυρσιν.—Lyc. 1273

SYN. Τυρσος. πυργος. τεῖχος. ὁ περιβολος τῦ τειχυς. επαλξις, προμαχών.

Τυτθὸς, Τυτθον. (Adv.)

—Ως αρα τυτθος εών,—Od. ο 380.

—Νῦν δ' ὐδέ με τυτθὸν ετισεν. Il. α. 354.

SYN. Ολίγος, μικρὸς, βαιὸς.

Τυφαων, Τυφῶν. Τυφωεὺς, Τυφώς.

Δεινόν τ' αργαλέον τε Τυφαονα, πῆμα βροτοῖσιν,

Ον ποτ' αρ Ηρη ετικ]ε, χολωσαμενη Διΐ πα]ρί. Hom. A. 307.

—Οθι φασὶ Τυφωέος εμμεναι ευνάς. Il. β. 783.

Εκατονταναρηνον προς βιας χειρυμενον

Τυφῶνα θῦρον πᾶσιν ὃς αντεση θεοῖς· κ. λ. Aesc. Pr. 354.

EPITH. Ακαμας, αγριος, αγχινεφὴς, αερσιποτητος, ἑκατογκεφαλος, σμερδαλέος, νεφεληγερετης, νυμφοκόμος, ηλιβατος, θεημαχος, πελωρ, υπερομητις, ὑψιμεδων, ὑψικαρηνος, πολυπηχυς.

Ος εν αινᾷ ταρταρῳ κει-

ται Θεῶν πολεμιος

Τυφως εκατοντακαρανος, κ λ. Pind. P. 1:

Εκατογκεφαλα Τυφῶνος οβριμυ. Ib. Ol. 4.

Τυφὼς Κιλιξ πολυκκρανος Ib. P. 8.

Καυκασυ εν κνημεῖσι Τυφαονιη ὅτε πετρη·

Ενθα Τυφαονα φασὶ Διὸς Κρονιδαο κεραυνῷ

Βλημενον. ὁππότε οἱ σ]ιβαρὰς επορεξατο χεῖρας

Θερμὸν απὸ κρατὸς σ]αξαι φονον—κ λ. Ap. 2. 1215.

Τον γηγενῆ τε Κιλικιων οικητορα

Αντρων—δαϊον τερας

Τοιῦνδε Τυφὼς εξαναζεσει χολον,

Θερμοις απλησυ βελεσι πυρπνου ζαλης,

Καίπερ κεραυνῳ Ζηνὸς ηνθρακωμενος. Aesc.

Οπλοτατον τικε παῖδα Τυφωέα

Γαια πελωρη, κ λ. Hes. θ. 822.

Τυφαονιος. Vid. sup.

Τυφεδανος. Ar. V. 1355.

SYN. Τυμβογερων, σοροδαιμων, βαθυγηρως. τυφογερων.

Τυφηρης.

Λαμπάδα κηροχιτωνα, Κρονυ τυφηρεα λυχνον. Ep. l. 6.

SYN. Τυφωνικὸς, ψολοεις.

Τυφλος.

Καί μιν τυφλὸν εθηκε Κρονυ παῖς,—Il. ζ. 139.

Τυφλῆς

Τυφλῆς ὑπ' ατης εκπεπορθημαι ταλας. Soph. Tr. 1120.
Τυφλὸς τά τ' ωτα, τόν τε νῦν, τά τ' ομματ' ει. Ib Oed. T. 379.
—Τυφλῦ ποδὸς—τυφλὴν χειρα—Eur. Ph.
SYN. Τυφλώψ. τυφλογενής, αλαὸς—απηνλὸς,—κωφος—αφανὴς, ακαταληπτος.
Τυφλοω.
Ωι μοι τυφλῦμαι φεγγος ομματων—Eur. Hec. 1034.
SYN. Αποτυφλοω, εκτυφλοω, επιτυφλοω, πωροω—τυφλοομαι, (paff.) τυφλωτlω.
PHR.—Γλυκερῦ βλεμματος εφαιται. Ep.
Ομματα γυμνωσεν λιπογλπτοιο προσωπυ.
Μαρμαρεην ηχλυσε μεμυκότος ομματος αιγλην. Nonn.
—Οφθαλμοῖσι σινες λιποφεγγὲς ετευξεν. Man.
Τυφογερων.
Τυφογερων εἶ. κἀνορμοσος. Ar. N. 905.
SYN. Υπερηφανος (γερων)—τυμβογερων.
Τυφλόπυς.
—Ποδα σεν τυφλοπυν—Eur. Ph 1543.
Τυφος.
Φλυοντα συν τυφῳ φρενῶν. Aesc S. T. 667.
SYN. Μανια, τυφομανια, αλαζονεια, κενοδοξια, οιημα, ανοια, ὑπερηφανια, επαρσις—καπνὸς.—εμβροντησια.
Τυφω.
Τῷ καπνῷ τυφων πᾶσαν πολιν—Ar. V. 1074.
—Αιτναιυ ορεος πυρὶ τυφομενοιο. Ep.
SYN. Εντυφω, ὑποτυφω, καιω, φλεγω, καπνιζω, τυφοω, τυφλοω μαραινομαι
Τυφων. Τυφὼς.
Τυφὼς γαρ εκβαινων παρασκευαζεται. Ar. R. 872.
Τυφὼς πυλαισιν ὥς τις εμπεσων—Eur. Ph. 1171.
SYN. Εκνεφιας, αελλα, πρηστὴρ, λαιλαψ.—ανεμυ συστροφὴ, η πυρὸς.
Δεινὸν θ' ὑβριστὴν τ' ανεμον—Τυφαονα—Hef.
Εκ δὲ Τυφωεος εσ' ανεμων μενος ὑγρὸν αεντων. Ib.
Τυφὼς αειρας σκηπτὸν, ορανιον αχος. Soph.
Τυχη.
Την ελπίδ' ε χρὴ της τυχης κρινειν παρος. Soph. Tr. 737.
—Δος δ' αμμι τυχην ευδαιμονιην τε. Hom. X. 5.
SYN. Ευτυχια, συντυχια, συμπlωσις, το συμβαῖνον. δυςυχια.
EPITH. Πολυτροπος. λαμπρὰ, οἴζυρὰ, ατυχὴς, κακοποτμος, γλυκεῖα, εφημερος.
Τυχη (Δαιμων)
—Παι Ζηνὸς ελευθεριυ, σωτειρα Τυχα. Pind. Ol. 12.

EPITH. Αδικος, αςατὸς, ανωμαλος, απαιδευτος, βιοπλαγκlος, βαθυκlεανος, γλυκεῖα, ευμενὴς, ευγενετειρα, τραῖα, θερμοδοτεs, κλυτοεργος, ολισθηρὰ, πολυφθόρος, δυςπαλαισος.
Και τὺς μεν καταγυσα παλιν σφαιρηδὸν αειρει,
Τὺς δ' απὸ τῶν νεφελων εις αΐδην καταγει.
Ασυγκερασον τὴν φυσιν κεκlημενη.
Τὴν δε Τυχην βιοτοιο κυβερνητειραν—
Ου λογον, ε νομον οἶδε Τυχη. μεροπων δε τυραννει
Τοῖς ιδιοις αλογως ρευμασι συρομενη.
—Καπηλευσα παντα τον βιον. Ep.
Ανδρομεην πολυμορφε Τυχη παιζυσα γενεθλην. Nonn.
Επ' αντιπορoιο Τυχης λύγρ' αλγεα πασχω. Dolfc.
Ουκ εςιν ἡμῖν ὑδαμια Τυχη θεος,
Ουκ εςιν' αλλὰ ταυτοματον ὁ γιγνεται
Ως ετυχ' εκαςω, προσαγορευεται τυχη. Phile.
Δεῦρο Τυχη. καλεω σ' αγαθὴν κρατειραν επ' ευχαῖς,
Μειλιχιαν, ενοδῖτιν, επ' ευολβοις κlεατεσσιν,
Αρτεμιν ἡγεμονην, μεγαλωνυμον, Ευβυλῆος
Αιματος εκγεγαῦσαν, απροσμαχον εῦχος εχυσαν,
Τυμβιδιαν, πολυπλαγκlον, αοιδιμον ανθρωποισιν.
Εν σοι γαρ βιοτος θνητῶν παμποικιλός εςι.
Οἷς μὲν γαρ τευχεις κlεανων πλῆθος πολυολβον,
Οις δε κακὴν πενιην, θυμῷ χολον ὁρμαινυσα. Orph. H.
Τυχηρὸς, Τυχηρῶς.
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αυταῖς. Ar. Th. 312.
SYN. Τυχικὸς, τυχαῖος.—ευτυχως, ευπραγῶς, τυχικῶς, τυχαιως, τυχοντως, αλογως.
Τυχιος.
—Ο οἱ Τυχιος καμε τευχων
Σκυτοτομων οχ' αριςος, Υλη ενι οικια ναιων. Il. η. 221.

Τ Ω

ΤΩΘΑΖΩ.
Πολλά με τωθασδοισαι ὅτ' αλιθιν ὤδην ηθον. Theoc. 16. 9.
SYN. Επιτωθαζω, σκωπlω, χλευαζω, λοιδορεω, καυχαομαι. ερεθιζω.
Τὼς pro Ούτως.
Τὼς δε σ' απεχθηρω ὡς νῦν εκπαγλ' εφιλησα. Il. γ. 415.

ΥΑ'ΔΕΣ.
Πληϊαδάς θ', Υυάδας τε. Il. σ. 486.
—Υάδες τε ναυτιλοις
Σαφεςατον σημεῖον—Eur. I. 1156.

Υαινα.
—Δυσδερκέα τ' αὖθις ὕαιναν.
—Μετὰ ςίκτῇσιν ὑαίναις. Opp. l. 3.
Ην καλεουσι τινες θηντων ψαμμῖτιν ερυκῖην. Ath 7.

Υακινθινος.
Ουλας ἧκε κομας, ὑακινθινῳ ανθει ὁμοιας. Od. ζ. 231
SYN. Υακινθωδης. ὑπομιλας. πορφυρεος.

Υακινθος.
—Ιδὲ κροκον, ηδ' ὑακινθον,
Πυκνὸν, και μαλακ'ν.—Il. ξ. 348.
—Τοθι κροκος, ηδ' ὑακινθος
Ευωδης θαλεων καταμισγεται ακριτα ποιη. Hom. 18. 25.
EPITH. Ανθεμοεις, θαλλων, γραπῖη, πορφυρεα.
Καρπόν τε πολυθρηνν υακινθε. Nic.
Αιλινα δενδρηεντα πολυκλαυτων ὑακινθων,
Ηδ' τῶς υακινθος επετρεχε γειτονι μυρτῳ. Nonn.
Παραιφασις Απολλωνος,
Ανθος αριζηλοιο φερωνυμον ηεητῆρος. Coluth.

Υακινθος.
—Αμυκλαιῳ τινὶ θεσμῷ
Ευχαιτην Υακινθον ανεζωγρησεν Απολλων. Nonn. l. 19.
EPITH. Ιμεροεις, ευτικομος, φιλοκλαυτος, Αμυκλαιος.

Υακινθος. (λιθος)
Ινδων δ' ὑακινθος εχει χαριν αιθοπος αιγλης,
Αλλὰ τεῶν λογαδων πολλὸν αφαυροτερην. Ep. l. 7.
Οπωπην αιωθυσον ερευδομενην ὑακινθῳ. Nonn.
EPITH. Κυανεη, ερασμιος, Αμυκλαιη

Υαλοεις, Υαλινος. Υαλοειδης. (Vid. Τοπαζος.)
Ομματα μεν χρυσεα, και ὑαλοεσσα παρειή. Ep. l. 6.
—Προς βιαν επινομεν
Εκ ὑαλινων εκπωματων.—Ar. A 74.
SYN. Υαλεος, ὑαλωδης.—λαμπρὸς.

Υαλωπις
—Ορααν ὑαλωπιν ιασπιν. Orph. L.

Υαλος.
—Τὴν ὕαλον λεγεις. Ar. N. 766.
SYN. Υαλη, ὑελος.—Βομβυξ. σκωληξ.—βομβυξ.

Υαμπολις.
Οι τ' Ανεμωρειαν, και Υαμπολιν αμφενεμοντο. Il. β. 521.

Υ Β

ΥΒΒΑΛΛΩ pro Υποβαλλω.
Εςαότος μὲν καλὸν ακκέμεν, ὐδὲ εοικεν Υββαλλειν.—Il. τ. 80.
EXP. Υποκρουειν, εμποδιζειν τον λεγοντα.—ὑπερτιθεμαι.

Υβος, Theoc 5. 43.
SYN. Κυφος, ὑβος, κυρτὸς, επικυρτος, καμπυλος, γυρὸς

Υβυλος.
Ηδ' ἁ τῶ Υβυλοιο καταφόρος αμμιν Αναξω. Theoc. 2. 66.

Υβριζω, Υβριςικω.
Ημέας ὑβριζοντες, ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.
Τι γαρ μαθόνθ' ὑβριζετὸν γ' εις τὺς θεὺς; Ar. N. 1508.
—Ὡς αν ὑβριςιῶσαν. Anac. 57. 5.
SYN. Επιβριζω, εξυβριζω, ευυβριζω, καθυβριζω, προσυβριζω, ονειδιζω, θρασυνω. αικιζω, λωβευω, σκιρταω, διαθρυπτω, αδικεω, βιαζομαι, θρασυνω—ὑβριν εχειν, οφελλειν, εικειν.

Υβρις.
Τῶν ὑβρις τε βιη τε σιδηρέον ουρανον ἵκει. Od. ο. 328.
Ταλαιν' εγὼ της ὑβρεως, ἧς ὑβριζομαι. Ar. Pl. 1045
—Μαλλον δε κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὑβριν Ανερα τιμησουσι—Hes. ε. 189.
SYN Αικεια, αεικεια. ασελγεια. λισχυνεια, αδικια. ατιμια, ὑβρισμα—ὑβριςης.
EPITH. Ατασθαλος, αναρσιος, αμηχανος, ατηρὴς, ασεμνος, αινὴ, αατος. αλεγεινὴ, αποσωλιος, ακορητος. αθεμιςιος, ανομος. γαμοκλόπος, θυμαλγὴς, θρασυθυμος, τανυσιπορος, κελαδεινὴ, ολομενη, σιδηροεσσα, ὑπερβιος.
—Υβριος εχθρὰν ὁδόν.
Υβριν κορυ ματερα θρασυμυθον. Pind.
Υβρις φυτευει τυραννον· ὑβρις, ην
Πολλων υπερπλησθῇ ματαν
Α μη 'πικαιρα μηδὲ συμφεροντα, κ. λ. Soph. Oed. T. 891.
Δυσσεβειας μεν ὑβρις τεκος—Aesc.

Ὕβρισμα, Ὑβρισμός.
Πολεμιοις δ' εθρεψαμην
Ὕβρισμα, κἀπιχαρμα, και διαφθοραν. Eur. Herc. f. 459.
Ὕβριζ' ὑβρισμὸς—Ath. 15.
SYN. Ὕβρις, ὕβρισις, αδικημα, ερεθισμα, μεγαλαυχια, επηρεια, επηρεασμὸς, βλαψις, λωβη, τραῦμα, ονειδος.
Ὑβριστής.
Οιον δὴ ανδρεσσι χαριζεται ὑβριστῆσι
Τρωσὶν, τῶν μενος αιὲν ατασθαλον,—Il. ν. 633.
SYN. Ὑβριστὴρ, ὑβριστικὸς, εφυβριστὴρ, εφυβριστὴς, εφυβριστος, βιαστὴς, κακοποιὸς, διωκτης, απἰστης, αικιστικὸς, παροινικὸς, λωβητὴρ, θρασὺς, σκερβολος, λοιδορος, ὑπερηφανος, αγνωμων.
Ὑβριγελωτης. Vid. Μιμαβιος, App.

Υ Γ

ΥΓΕΙΑ, Ὑγιεια.
Τρεῖς γαρ μονυς κρατῆρας εγκεραννυω
Τοῖς ευφρονῦσι, τον μεν ὑγιειας ἑνα, κ. λ. Athen. l. 2.
Εκ δ' ὑγιειας φρενῶν Ο πᾶσι φιλος καὶ
Πολυευκτος ολβος. Aesc. Eum. 538.
SYN. Ὑγιοτης, ευρωστια, το ανοσον.
Ὑγιεια.
Ὑγιειαν αγων χρυσεαν Κωμον τε, Pind P
EPITH. Αγλαοδωρος, ηπιοχειρ, ολβιοχειρος, καλλιπλοκαμος.
Ιμεροεσσ', ερατη, πολυθαλμης, παμβασιλεια.
Κλυθι μακαιρ' Ὑγιεια φερολβιε, μῆτερ ἁπαντων,
Εκ σεο γαρ νῦσοι μεν αποφθινυθυσι βροτοῖσι,
Πας δε δομος θαλλει πολυγηθης εινεκα σεῖο,
Και τεχναι βριθυσι ποθῆ δε σε κοσμος, ανασσα,
Μῦνος δε στυγεει σ' Αΐδης ψυχοφθορος αιεὶ
Ευθαλὴς, ευκταιοτατη, θνητῶν αναπαυμα·
Σὺ γαρ ατερ παντ' εστιν ανωφελῆ ανθρωποισιν·
Ουτε γαρ ολβοδοτης Πλυτος γλυκερὸς θαλιῃσιν·
Ουτε γερων πολυμοχθος ατερ σεο γινεται ανὴρ. Orph. H.
Ὑγιαινω.
Καλλιστον το δικαιοτατον, λῷστον δ' ὑγιαινειν. Theog. 255.
Ω δεσποθ' ὑγιαιν', ὡς χρονιος ελὴλυθας. Alex.
SYN. Ὑγιαζω, ευεκτεω, ευρωστεω, ρωννυμαι, επιρρωννυμαι, ευσωματεω, ευπαθεω, τρυφαω, ευ εχω, χαιρω.
Ὑγιηρὸς, Ὑγιης.
—Καματωδεων πλαγᾶν
Ακος ὑγιηρὸν το καλλινικον φερει. Pind. N. 3.

Μυθος δ' ὃς μεν νῦν ὑγιὴς ειρημένος εστω. Il. θ. 524.
SYN. Ὑγιεινος, ανοσος, ευρωστος, ασκηθὴς, απονος, εκπαθὴς, λυσιτελὴς, ωφελιμος, αληθὴς, ειλικρινὴς —σῶος, αληθινος, σωτηριος —ρωμαλεος, ερρωμενος, δυνατος, τελειος.
Ὑγραινω.
Και βλεφαρον ὑγραινω δακρυσιν —Eur. Hel. 679.
SYN. Ανυγραινω, διυγραινω, εξυγραινω, καθυγραινω, διαβρεχω, βρεχω, αρδω, ὑδραινω.
Ὑγροβολος.
—Γαῖα—Ηδ' ὑγροβολυς σταγονας νοτιυς
Παραδεξαμενη, τικτει θνατυς. Eur. Fr.
Ὑγροπορεω.
—Και νεες ὑγροπορυν Ep. l. 4.
Ὑγροπορος, Ὑγροπορευτος Vid Νυμφαι, Νοτος.
SYN. Ὑγροφοιτος, ὑγροβατης, ὑδροδρομος, ὑδατοτρεφὴς.
Ὑγροκελευθος. Vid. Θαλασσα.
Ὑγροσκελης.
Νῆσος ὑγροσκελέος—Cyr Th.
Ὑγρὸς.
—Επεπλεον ὑγρὰ κελευθα Il α. 312.
—Πελὺν εφ' ὑγρὴν. Il κ 27.
—Ες δ' ὑγρὸν αγκωνα—παρθενω προσπτυσσεται. Soph. An. 1250
SYN. Διυγρος, ενυγρος, εφυγρος, καθυγρος, παρυγρος, ὑφυγρος, ὑδρηλος, ὑδατινος.—μαλακὸς.—απαθὴς —ευκαμπὴς.—ὑδαρης.
Ὑγροτης.
Ρηξεις τ' ενωμων, ὑγροτητ' εναντιων. Eur. Ph. 1272.
SYN. Ὑγρασια, ἰκμὰς, ικμασια, το ὑγρὸν. —αραιοτης, ευκαμψια, αφελεια.
Ὑγροφοιτος
Ην περγος ὑγροφοιτος εκλοχευσεται. Lyc. 87.
SYN. Ὑγροπορος —ἑλειος.
Ὑγρωσσω.
—Ει δε δυστυχῆ,
Λωβαις ὑγρωσσων σπογγος ωλεσε γραφην. Aesc. Ag. 1338.
SYN. Διαβρεχομαι, καθυγραινομαι, διαινομαι

Υ Δ

ΥΔΑΡΗΣ.
Ὑδαρεῖ σαινων φιλοτητι. Aesc. Ag. 807.
EXP. Μεμιγμενη, ε καθαρῷ.
SYN. Ὑγρὸς.—ὑδατινος.

Υ Δ

Υδασπης, Υδασπις.
—Τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπελων Ακεσινην
Συρομενον δεχεται πλωτὸς νηεσσιν Υδασπης. Dion. 1139.
EPITH. Αυχμηρὸς. αυτοκυλιστος, βαρυδουπος, διïπετὴς, ευρυρεεθρος, εαῖος. θερμὸς, κυμβαχος, μελας, πικρὸς, μονοχαρμης, ταυροφυὴς, υγρὸς, ωκυρεεθρος.
Υδατηγὸς.
Ανδει καὶ πύ τις ανὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον. Call. Fr.
SYN. Ιμονιοστρόφος.
Υδατινος, Υδατοεις.
Πολλα δ' οἷα γυναῖκες φορεοισ' ὑδατινα βρακη. Theoc 28. 11.
—Ωσει ιερα ὑδατοεντα. Ib. 25 89.
SYN. Υγρὸς. ὑδαρης, ὑδαλεος. ὑδατωδης, ὑδρηλὸς, υδατικὸς, καθυδρος, εφυδρος, ενυδρος, δροσερὸς, ὑετιος, μαλακὸς.
Υδατοστρωτος
Εκρυψεν ὑδατοστρωτος ταφος. Io. D.
Υδατοπηγης
—Και ὑδατοπηγεσιν ακραις. Opp.
Υδατοτρεφὴς, Υδογενης.
Αμφὶ δ' αρ' αιγειρων ὑδατοτρεφεων ἦν αλσος. Od ρ. 208.
—Ως υδογενὴς διεταξεν. Orph.
SYN. Υγροβιος, ενυδροβιος, φιλυδωρ, ενυδρος, εφυδρος, υδατοθρεμμων, υδροπορος, υδρογενὴς, ὑδροχαρὴς.
Υδεω, Υδειω. Υδεομαι. Υδω.
—Χαλκῆας μεν ὑδειομεν Ηφαιστοιο. Call. 1. 76.
—Το δὴ μελιφυλλον ὑδεουσι. Nic.
Και τὰ μεν ὡς ὑδεονται—Ap. 2. 530.
Επταποροι δὴ τοί γε μετ' ανθρωπους ὑδεονται. Arat.
SYN. Υμνεω, αδω, λεγω. καλεω.
Υδνον.
Οστεα τ' ἠνεγκεν Θετιδος Νηρηΐδος ὑδνα. Ath. l. 2.
SYN. Κονδυλη. EP. Δυσπεπτον, ευχυλον.
Υδρα, Υδρος.
Υδρης λερναιης χολον αἱματι πικρὸν οιστων. Ib. 4. 1403.
Ελκεῖ μοχθιζοντα κακῷ ολοοφρονος ὑδρου. Il. β. 723.
SYN. Οφις. (ὑδατικὸς.)
EPITH. Λευκὴ, αιθοψ, πολυδειρὰς, πολυκαρηνος, πολυαυχενος, πηνὸς, εκατογκεφαλος, ιοβολος, παλιναυξης, φωλὰς. Ιναχιη. — τετραπτης.
Υδρην Λερναιην, λυγρ' αδυῖαν. Hes.
Υδρος δ' εξαπινης ανεφαινετο, δεινὸν ὁραμα
Αμφοτεροις· ορθον δ' ὑπὲρ ὑδατος εἶχε τραχηλον. Hom.
Λυγρὸς ὑδρος, τὸν φασιν αναλθεα τε δλυγερὸντε.
—Λοιγιον ὑδρου
Φαρμακον αινομοροιο,—Cal.
Την τ' αμφικρανον και παλιμβλαστῆ κυνατάν τε μυριοκρανον πολυφονον κυνα
Λερνας. ὑδραν—Eur.
Ρεῖά γε μην αεκοντα μελας ηρυκακεν ὑδρος
Νερθεν ὑπὸ κνημης ολεσιμβροτον ιὸν ελασσας. Orph. L.
Υδραγωγὸς, Υδρευς.
—Η δ' αργαλεους ὑδραγωγὸς. Man. 1. 84.
Οχθοφορους, ὑδριας τε, καθαρτῆρας τε κελευθων. Ib. 4. 251.
SYN. Υδριευτης, ὑδροσκοπος.
Υδραινω, Υδρευω.
Αλλ' ὑδρηναμενη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα. Od δ. 751.
—Οθεν ὑδρευοντο πολῖται. Ib ρ. 206
SYN. Ανυδρευω, ὑγραινω, λυω, βρεχω, ὑδροφορεω, ποτιζω αντλεω
Υδρηλὸς, Υδρηρὸς Vid Υδατινος.
—Λειμωνες—Υδρηλοὶ, μαλακοὶ—Od. ι 133.
Στεργειν θ' ὑδρηροῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς. Eur. Fr.
Υδρηχὸος, Υδροφόρος
—Πωματος θ' ὑδρηχου Ib.
Σαμερον ὑδροφόροι μη βαπτετε.—Call. 5. 45.
SYN. Υδροχόος, ὑδροχοευς, ὑδροχυτος.
Υδρια.
Φερε δεῦρο ταυτην τὴν ὑδριαν, υδριαφορε. Ar. Ecc 733.
SYN. Εφυδρια, αγγεῖον, ελκυδριον, καδος, καλπις.—ὑδρεῖον, ὑδρισκη.
Υδριαφόρος. Vid. fup.
Υδροδοκος.
—Και ὑδροδοκου δια κολπου Nonn.
Υδροδρόμος. Vid Νηρηΐδες.—Υδροπορος.
Υδροειδης.
Δινηθεὶς ὑδροειδής. Eur. Rh. 353.
Υδροκελευθος. Vid. Νεφελαι.
Υδρομαντις.
—Σαφεῖς τ' ὑδρομαντιας εδειξ. Man. 4. 212.
Υδρομεδουσα. Hom. B. 19.
Υδροποτεω. Vid. Τοκιζω.
Υδροποτης.
Υδροποτης δ' ἦν και Λαμπρος ὁ μουσικός—Ath. l. 2.
Υδρορροα.
Δι' ὑδρορροας βορεαν επιτηρησας μεγαν. Ar. A. 922.
SYN. Αμαρευμα, αφεδρὼν, διωρυξ, διαρροη, ὑδροχοη.

Υδροτόκος.

Υδροτόκος.
Υδροτόκοι δ' ανετελλον ακηρασιοι τοτε πηγαί. Apoll.

Υδροχαρις.
Υδροχαρις δέ τε πεφνε Πτερνοφαγον βασιλῆα. Hom. B. 224.

Υδροχοος.
—Υδροχοῳ βλοσυρῷ—Man. 3. 14.
—Ταμιης νεφελωδεος κλυμποιο. Ib. 4. 22.

Υδροχυτος.
Κρηναισι παρ' ὑδροχυτοις. Eur. Cyc. 66.

Υδρωψ.
—Ὡς ὑπόθ' ὑδρωψ
Τυμπανοεις ανα μεσσον αφυσγετὸν ομφαλὸν ἱζει,
Αμφὶ δέ οἱ γυιης τετανον περιφαινεται ερφος. Nic.
SYN. Υδερὸς, ὑδεριασις, ὑδρωπισις, παρεκχυσις, το παθος ὑδρωπικὸν.—ὑδρωπικὸς, ὑδερωδὴς, ὑδερικὸς, ὑδεριαων, υδρωπιῶν, ὑδερῳ συνεχομενος.—ογκος ανιχὴς βεβωται.

Υδωρ. Υδος.
—Οθεν ρεεν αγλαὸν ὑδωρ. Il. ϐ. 307.
Αλλ' ὑδατι νιζοντες απὸ βροτον—Il. π. 425.
—Σε θεαὶ λῦον ὑδατι καλῷ. Hom. A. 120.
Υδωρ αναγκαιως εχει, τὸν θεὸν ποιῆσαι. Ar. V. 261.
—Ανεμὸς τε και ὑδωρ. Od. γ. 300.
Γαῖαν ὑδει φυρων—Hes. ε. 61.
SYN. Χεῦμα.—θαλασσα.—ὑετὸς. νᾶμα.
EPITH. Αλεξιτηριον, ακηρατον, ἁλμυρον, αεναον, αμβροσιον, αφθιτον, αβλαβὲς, ακαματον, ασπετον, αφθονον, αειλιβὲς, αργυροειδὲς, ατρυγετὸν, ασατον, ασαχλον, αψορρον, αγκυλον, αιθαλοεν, ακριτον, αβροχον, ανδροφονον, αμειλιχον, αρημανὲς, βαθυσπορον, βιοτησιον, βαρυδουπον, γαιηοχον, γλαυκὸν, γλυκερὸν, γλυκυ, διψιον, διιπετὲς, δροσερὸν, διαυγὲς, ετεροχροον, ευοδμον, ευαπὲς, ευγαμον, επιμαστιον, ερατεινὸν, επιδορπιον, ηλεκτρινον, ἱερὸν, ιοειδὲς, καθαρσιον, κρυόεν, κρυερὸν, κοτινηφορον, καλλιρροον, λαρὸν, λαβρὸν, λαλον, λιμναῖον, μαλακὸν, μελαν, μελιηδὲς, μελινδὲς, μινυωριον, μεταναστιον, νηχυτον, ξεινῆιον, ζειδωρον, ορχυμενον, ολοὸν, παλιμφυὲς, πορφυρεον, πανδημιον, πηγαῖον, ποντιον, παναχηρατον, πολυηρατον, πολυωνυμον, πολυσμαραγον, πολυσχιδὲς, πλωσιον, πολυτερπὲς, σιδαρηφορον, σιγαλοεν, συρίζων, φαεσφορον, λευκὸν, ψυχοσοον, ψυχρὸν, ωγυγιον, οβριμον, ομβριμον, οροκλυπον, ορειδρομον, θολερὸν, ιλυόεν, μεγαλοβρομον, πολιον, ὑγρὸν, ολυμπιον, διιπετες, πυριθαλπὲς, τριελικτον, κυανοειδὲς, ομβριον, ομβρηγενὲς, ναυλοχον, μαρμαρον, ὑποκολπιον, δυσπειρον, μελισαγὲς, ευηρεὲς, φιλοπαρθενον, εχχεχεαμενον, θαλασσοφορον, παιδοχλοον, ξανθὸν, ξανθοχροον, νυμφαῖον, ὑψιδρομον, καρποτόκον, κυροτροφον, καμπυλον.
—Ηέρι συμπλοκον ὑδωρ. Nonn.
—Οθι χειμεριον αλὲν ὑδωρ
Εξερρηξεν ὁδοῖο, βαθυνε δὲ χῶρον ἁπαντα. Hom.
Πηγορρυτος ικμας. Orph. Δροσερὰ λιβὰς.
—Κρηνισμα βροτειον, μελισαγες. Ep.
Χοαι αοινοι. νηφαλιον μειλιγμα. Aesc.
—Θεὸς Ινδων. Nonn. Ποτὸν μεθης αποιον. Naz.
Πλαγκτον ὑδωρ, ιδιοις ρευμασιν αντιπαλον. Ep.

Υ Ε

ΥΕΙΟΝ (κρεας)
—Εχορτασθησαν ὑειων. Suid.
Υετιος. Υετοεις. Vid. Απολλων.
—Καλὴν δυσιν ὑετιοιο
Αρχὴν—Ep. l. 3.
SYN. Υετωδὴς, ὑης, ομβρειος, ομβροφόρος.

Υετὶς.
—Υετίδος και Βυβλίδος ἁδυ λιποντες
Νᾶμα—Theoc. 7. 115.

Υετὸς.
Αιτ' ανεμον μιμνεσι και ὑετὸν ηματα παντα. Il. μ. 133.
SYN. Υσμα, βροχὴ, ομβρος. δροσος. ὑδωρ.
PHR. Υδρηλαὶ σταγόνες. Ep. Δυσομβρα βελη. Soph.
Ραῖς αιθεριας δροσου. Eur.
Χρῆσις—κρανιων ὑδατων
Ομβριων, παιδων νεφελας. Pind.

Υ Η

ΥΗΝΙΑ.
Ινα μη γινηται Θεαγενης ὑηνια. Ar. Pa. 927.
SYN. Μωρια, αμαθια. συφεὸς. (δυσωδια εκ τῶν ὑῶν.)

Υ Θ

ΥΘΛΕΩ.
Υθλεῖς απερρε:—Ar. N. 781.
SYN. Ληρεω, φλυαρεω, ματαιολογεω. ακοσμεω, αταχτεω. μωραινω.

Υ Ι

ΥΙΔΙΟΝ, Υἱδιον.
Το γαρ υἱδιον τηρεῖ με, κᾳ'ςι δυσκολον. Ar. V. 1347.
SYN. Παιδιον, παιδαριον, τεκνιον.

Υιευς, Υἱις, Υἱος
Υἱεες Ιφιτε—Il. ς. 518.
—Δοσαν δ' ὀ μοι υἱες Αχαιῶν. Il. α. 162.
Αντεῖς και Διὸς ὑὸς—Ib. 9.
Ουδε Δρυαντος ὑὸς κρατερὸς—Il ζ. 130.
SYN. Παῖς, τεκος, τεκνον, γονος, απογονος.
EPITH. Αγλαος, ακαμαντομαχης, ηβωων, επηρατος, αμυμων, καταθνητος, εσθλὸς, αρηΐος, αλκιμος, ευς, κυδαλιμος, καρτεροθυμος, ερικυδης. θεοσδοτος, υπροχεμος, αριδεικετος, νηπιαχος, νεοχνοος, νηπιος, γαιηΐος, περικλυτος, λοισθογενεθλος, πρωτογονος, ωκυμορος, ὑπερθυμος, ολβιος. δαΐφρων, σχετλιος, πιστὸς, δυσωνυμος, ιφθιμος, νεθος, τοξοφόρος, φαιδιμος, αταρβης, διογενης, διοτρεφης, εὐμμελιης, εριηνιος, ταχὺς, φιλος.
Τῶ γενετ' εκ πατρος πολὺ χειρονος υἱὸς αμεινων
Παντοιας αρετας—Hom.

Υιωνὸς.
Υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς—Il. ε. 631.
SYN. Υιωνευς, υἱδευς, ἶνις, εγγονος.

Υ Κ

ΥΚΚΗΣ. (ιχθυς.)
—Θεὸς δ' οἱ ἱερὸς ὑκκης. Theoc. Ep.
—Η ὑκκας αγελαιδας—Ath. l. 7.

Υ Λ

ΥΛΑΓΜΑ, Υλαγμος, Υλακη.
—Και κυνων ὑλαγματα. Eur. I. T. 293.
—Ουδε φοβειται, επεὶ κεν ὑλαγμὸν ακεσῃ. Il. φ. 575.
Κερβερε, δειμαλεον ὑλακην νεκυεσσιν ιαλλων. Ep. l. 3.
SYN. Ωρυγη, κλαγγη. βοη.

Υλαῖος.
Ουδε μεν Υλαῖον και αρροια Ροῖκον ωλπα. Call. 8. 221.

Υλαῖος.
Οια δε θὴρ ὑλαῖος—Theoc. 23. 10.
SYN. Αγριος, ορεινὸς, ορειος, ὑλειωτης.—

Υλαῖος.
Ταν αμφιπολεῖ Νεμος ὑλαῖον, Synef. 3.
SYN. Υλικὸς. σωματικὸς. ὑλοδιαιτος.

Υλακιδης.
Καςωρ Υλακιδης,—Od. ξ. 204.

Υλακομωρος.
Τηλεμαχον δε περισσαινον κυνες ὑλακομωροι,
Ουδ' ὑλαον προσιοντα,—Od. π. 4.
SYN. Υλακτὴρ, ὑλακτικὸς.—οξυφωνος.

Υλακτεω, Υλακοω, Υλαω, Υλαομαι.
—Κραδιη δε οι ενδον ὑλακτει
Ως δε κυων αμαλῆσι περὶ σκυλακεσσι βεβωσα
Ανδρ' αγνοιησασ' ὑλαει μεμονεν τε μαχεσθαι. Od. υ. 15.
—Και ρ' εκ ὑλαοντο. Ib. π. 162.
Αντιον εκ ὑλαεσι, παρος γε μεν ὑλακοωντες. Opp. l. 3.
Τοιαυθ' ὑλακτεῖ—Soph. El. 301.
SYN. Εξυλακτεω, καθυλακτεω, βαΰζω, βοαω. θρυλλεω. θρηνεω.

Υλακτητης.
Θεῖον ὑλακτητην δημε ισχεσα κυνα. Ep. l. 3.

Υλας.
—Συν καὶ οἱ Υλας κιεν, εσθλὸς οπαων
Πρωθηβης, ιῶν τε φορευς, φυλακὸς τε βιοῖο. Ap. I. 131.
EPITH. Ξανθὸς, καλλιςος. χαριεις.
Συν δε οἱ ἦλθ', ἑτάρος Ηρακλέεος θεοιο,
Καλος Υλας. κ.λ.—Orph. 225.
Οτρηρὸν θεραποντα πελωριε Ηρακλῆος. Dion.

Υλειωτης.
Τῦτό σοι, Υλειωτα—Παν,—Ep. l. 6.
SYN. Υλαῖος, ὑληβατης, ὑλοβατης, ὑληκοιτης, ὑλογενης, ὑλακατοικος, ὑλομανης, ὑλονομος, ὑλοδρόμος.

Υλη.
—Ηδ' Υλην, και Πετεῶνα. Il. ς. 500.

Υλη.
—Και νεον ὑλην. Il. ψ. 163.
—Εςι μεν ὑλη Παντοιη—Od. ν. 247
Ον ρα γαμον καλεεσ' ὑλης αμετροιο χαλινὸν.
—Οτε κοσμος ην πρωτοκτιτος ὑλη Naz.
Δνοφεραν ὑλας κηλῖδα ειρω Synef. H. 3.
Πολυκυμονος μεν ὑλας Εκαλυψε τῶτον αιθηρ. Ib.
SYN. Ξυλον—ὑλις. ὑποκειμενον.—το τροφιμον.
EPITH. Βαθυκυμων, ασατος, αυη, αζαλεα, μειονεκης.—λαμυρα, νοτοποιὸς, ταναη.

Υλη.
—Τρεμε δ' ερεα μακρὰ και ὑλη. Il, ν. 18.

SYN.

SYN. Δρυὶν, δρυμός.

EPITH. Ασπετος, αξυλος, αγριος, αγρονόμος, αγριας, αιόλος, βαθεῖα, βαθυσκιος, δυσευρετος, δασκιος, δενδρας, ερημας, ερημος, ευαμπελος, ευβοτος, θηροτρόφος, θυας, τηλεθοωσα, κελαινη, καλλιβοτος, νιφαργης, λασια, νεοθηλης, νηριτος, ορειας, ορεσιτροφος, συκινη, πολυανθης, πολυπρεμνος, πολυκλαδης, περικλαδης, πολυδενδρεος, πολυδενδρος, πιων, τανυπρεμνος, φιλοθρεμμων, φορβας, πιτυωδης, χλωρα, τανυπτορθος, τερψιφρων, ὑψικομος.

PHR.—Βαθος ὑλης μυριον—Theoc.

—Ὑλης εν βαθυξυλῳ φοβῃ.

Σκιεροκομον τ' εν ερνεσιν ὑλης. Eur.

Ὑληγενης

—Ὑληγενεας ευνασον οιστρους. Synef.

Ὑλεεις, Ὑλιμος.

—Και ὑληεντι Ζακυνθῳ. Od. α 246.

—Σῖγα δ' ὑλιμος ναπη. Naz.

SYN. Ὑλωδης, ξυλωδης, δενδρηεις, οθρυοεις, δρυμωδης, καταδρυμος, ὑλοκομος δασυς.

Ὑληκοιτης Vid. Ὑλειωτης.

—Και νηκεροι ὑληκοῖται. Hef. ε. 527.

Ὑληουργος, Ὑλουργος. Ὑλητόμος, Ὑλοτόμος.

Ως δ' ὅτε νηια δοῦρα θεοις αντιξοα γομφοις

Ανερες ὑληουργοὶ επιβλησην ελαοντες. Ap. 2. 80.

Τεμνειν ανωχθ' ελθοντας ὑλουργοὺς δρυὸς

Κορμὺς—Eur. Herc. f. 241.

Ιδαν ες πολυδενδρὸν ανὴρ ὑλητόμος ελθών. Theoc. 17. 9.

Παντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φερον—Il. ψ. 123.

Ὑληφόρος, Ὑλοφόρος

—Ευρύνθ' ωριχὴν ὑληφόρον. Ar. A. 271.

SYN. Ξυλοτόμος.—ξυληφόρος. ξυλοφόρος.

Ὑληωρος, Ὑληωρὴς, Ὑλοκουρος.

Αιγε μεν υληωροι αποπροθεν εσιχοωντο. Ap 1. 1227.

—Χηραμα κοῖλα και ὑληωρέας ευνάς. Nic.

Οπως τις ὑλοκουρὸς, εργατης ορεως. Lyc. 1111.

SYN. Ὑλωρὸς, ὑληρὸς, ὑληρεὺς, ὑλαῖος.

Ὑλλος.

Ὑλλῳ επ' ιχθυοεντι,—Il. υ. 392.

Ὑλλος.

Ὑλλον, ὃν ευειδης Μελιτη τεκεν Ηρακλῆϊ. Ap. 4. 539

EPITH Σθεναρὸς, κάρτερὸς, Ηρακλειδης.

Ὑλλικὸς.

Ὑλλικῷ εν λιμενι—Ap. 4. 1125.

Ὑλοβατης.

Ὑλοβατας, φιλοδενδρος,—Ep. l. 4.

Ὑλογράφος.

Ὑλογραφους ανδρας, κηραγίας, ολκαδοχρισους. Man. 4. 542.

Ὑλοδιαιτος. Vid. Ὑλαῖος. Βιοω.

Ὑλοδρομος. Vid. Ὑλειωτης.

Θηρων τ' αγριων ποδας ὑλοδρομων. Ar. Th. 49.

Ὑλοκομος. Vid Ὑληεις.

Επεὶ ὑλοκομον ναπος ἦλθον. Eur. Andr. 283.

Ὑλοκουρὸς.

Οπως τις ὑλοκουρὸς—Lyc. 1111. (al. ὑλακουργὸς)

Ὑλονομος. Vid. Νυμφαι Ὑλειωτης.

Ὑλοτροφος.

Και θηρσ' ὑλοτροφοις,—Cim.

Ὑλοφάγος, Ὑλοφορβός.

Και βοὸς ὑλοφαγοιο κρεας—Hef. ε. 589.

Βοῦς υλοφορβεῖ—Eur. I. T. 261.

Υ Μ

ΥΜΕΔΑΠΟΣ, Ὑμετερος, Ὑμὸς.

Ο γὰρ χαρακτὴρ ὑμεδαπὸς τῶν ρηματων. Ar. Pa. 219

Ὑμετερος δ' ει μεν θυμὸς νεμεσιζεται αυτῶν. Od β. 138.

—Ὑμὰ κτηματ' εδοντες.—Ib. 140.

SYN. Σφετερος, σφωΐτερος.

Ὑμεναιος, Ὑμεναιοι, Ὑμὴν.

—Πολὺς δ' ὑμεναιος ορωρει. Il σ. 493.

Αγγελιην τ' εφυλαξεν ακοιμητων ὑμεναιων. Muf. 12.

Ὑμὰν, ὦ Ὑμεναιε, γαμῳ επὶ τῷδε χαρειης. Theoc. 18 58

SYN. Γαμηλιος, (ᾠδὴ) γαμος.—Pr.

EPITH. Αβροκομὴς, ευηχης, ἱμεροεις, γαμηλιος, θρασὺς, πενθιμος, περικλυτος, χρυσοκομης.—αγρυπνοι, αδωροδοκοι, ασυλητοι, αμεμπτοι, αλιτροβιοι, αελλοποδες, αμαλλοτόκοι, αινομοροι, ἁβροὶ, ανδροφονοι, αμαρτιγαμοι, ατασθαλοι, αεθλοφόροι, βοτρυαιροι, βιοζυγεῖς, δυσαινητοι, διιπετεῖς, δασυστερνοι, ειτυχεις, ευπτερυγες, ευυδροι, θαλασσοποροι, θεοκλητοι, κακοξενοι, κρυφιοι, μεθυσφαλεῖς, νυμφιδιοι, νεοζυγιοι, ορεσσαυλοι, πολυπλαγκτοι, παιδογονοι, παιδοτρεφεῖς, σεμνοὶ, ὑπναλέοι, φερεσταχεῖς, φιλοστεφανοι, φιλοσκαρθμοι, φλογεροὶ, φιλαχρηστοι, χοροπλεκεῖς, χαριεντες, ωκυμοροι.

—Παμφωνων ιαχὰν ὑμεναιων. Pind.

Παρ δε οἱ ἵστατο κοῦρος ὁμεστιος ἀβρὸς αθυρων

Ευχαιτης Ὑμεναιος· αερσινοου δε τεκουσης

Ουρανιης σοφὸν εργον επισταμενος, κ. λ.—Nonn. l. 33.

Ὑμεναιοω.

—Ὑμεναιωσουσι δε κουρας. Theoc. 22. 179.

SYN. Ὑμεναιαω.—γαμῳ συναπτω

Ὑμεττος.

Υμηττος.
—Υμηττοιο μελισσηεντος επαυλει. Nonn. l. 13.
Υμναγορης. Vid. Απολλων.
Υμνεω. Υμνωδεω. Υμνοπολευω.
Ερμην υμνει Μουσα—Hom. M. 1.
Τον δ' ανευ λυρας υμνωδει
Θρηνον Εριννυς. Aesc. Ag. 999.
Παλιν υμνοπολευσω. Synes.
—Χθονος τηνδ' εκτος υμνησεις κακα. Soph. El. 384.
SYN. Αειυμνεω, εξυμνεω, εφυμνεω, καθυμνεω, υδω, υμνοπολεω, κελαδεω, κλεομαι, αινεω, εγκωμιαζω, ευφημεω, ευλογεω, δοξαζω, αειδω—θρηνεω—λοιδορεω, μεμφομαι.
PHR.—Κλυταισι δαιδαλλειν υμνων πτυχαις.
—υμνον διωκειν, κελαδειν, τοξευειν. Pind.
Στεφανουν σοφοις ανθεσιν υμνων. Synes.
Υμνους αναγω. Ib.
Ευκελαδῳ κιθαρῃ ενθρμιζειν νοημα—
—Πολυκληεντα παννυχαδον
υμνον αειδειν. Apollin.
Υμνοπολος, Υμνοποιος, Υμνητηρ. Υμνωδος.
—Πολλαι πατριδες υμνοπολων. Ep. l. 3.
Τον θ' υμνοποιον, αυτος αν τικτῃ μελη. Eur. Supp. 180.
Εν χορῳ υμνωδῳ. Dolsc.—Υμνητηρα χορον—Naz.
SYN. Υμνοπολος. υμνητης. υμνολεγος. υμναγορας, υμνογραφος, υμνοθετης, επαινετης, θαυμαστης, εγκωμιαστης, ποιητης.
Υμνητος.
Ευδαιμων δε και υμνητος ουτος
Ανηρ γινεται σοφοις. Pind. P. 10.
SYN. Υπερυμνητος, πολυυμνος, πολυφατος, κλυτος, ενδοξος.
Υμνος.
—Και αοιδης υμνον ακουων. Od. θ. 429.
—Ουτ' υπονυμφιδιος
Πω με τις υμνος υμνησεν.—Soph. An. 826.
SYN. Μελος, αοιδη.—εγκωμιον.—θρηνος.—χρησμος.
EPITH. Αθεσφατος, αινετος, αφθιτος, αλεξικακος, αναξιφορμιγξ, ακηρατος, βουκολικος, γλυκυς, γεραρος, ευπλεκης, ευηχης, επινιος, επικωμιος, επιστεφιος, εορτιος, εριηχης, επινικιος, θεσκελος, ιμερος, ιερος, γλυκυθροος, θεουδης, δοξολογος, δοκιμος, καλος, ιστρος, κλυτος, λιγυς, ολυμπιονικης, ορθριος, μελιθρους, μελιηδης, μελισσοτοκος, μελιγηρυς, πολυλλιτος, πολυτερπης, πολυφατος, πολυωνυμος, ποικιλος, ευπαλαμος, ερατος, χαριστιος, χαριστηριος, καλλινικος, θαυμαστος, φρικτος, φιλιος, φιλοτησιος, ημεριος, ηῷος, εσπεριος, ηδυεπης, ηδυμελης, μελαμφατος, δολοπλοκος, επικλοπος, μαγος, μηλονομος, θρασυς, θαλαμηπολος, μαργος.
Πρωτοι παρα κρητηρας Ελληνων εν αυλοις
Συνοπαδοι Πελοπος ματρος ορειας
Φρυγιον αεισαν νομον,
Τοι δ' οξυφωνοις πηκτιδων ψαλμοις
Κρεκον Λυδιον υμνον. Tel.
—Υμνοι δε και αθανατων γερας αυτων. Theoc.
Εκ καθαρης κραδιης καθαροις μελποντες εν υμνοις. Naz.
Εγκωμιων αωτος υμνων.
Πολυφατον υμνων θροον.
Προφρονων Μοισαν τυχοιμεν
Κεινον αψαι πυρσον υμνων. Pind.
Υμνῳδια. Vid. Υμνος.
—Πασαν δε χρην
Γαιαν βοασθαι μακαριαις υμνῳδιαις
Υμεναιον Ελενης, χαμον, ως ζηλωτος η. Eur. Hel. 1450.

Υ Ν

ΥΝΙΣ, Υννις.
—Και φιλογαιον υνιν. Ep. l.
SYN. Βουλακα, αροτρον, νεοτομευς.—ροπαλος.
PHR. Σιδηρος, αυλακεργατης, χαλκος αροτρητης, κλασιβωλαξ.

Υ Ο

ΥΟΜΟΥΣΙΑ.
Αλλα και τοδ' εγωγε θαυμαζω της υομουσιας αυτου. Ar. Eq 982.
SYN. Υηνια, απαιδευσια, χοιρωδια.
Υοσκυαμαω.
Υοσκυαμας, ανηρ γερων,—Suid.
SYN. Μαινομαι. παραπαιω.
Υοσκυαμος. (ειδος βοτανης)
Μη μαν υοσκυαμῳ τις αϊδρηεντα κορεσκοι
Νηδυν, οἷα τε πολλα παρασφαλεες επερχονται.
Nic.

Υ Π

ΥΠΑΓΓΕΛΛΩ.
Νευμασι λαθριδιοισιν υπαγγελλουσα Λεανδρῳ. Mus. 106.

Υπαγγελος.

Υπαγγελος.
Ηκω μεν ουκ ακλητος, αλλ' υπαγγελος. Aesc. Ch. 838.
Υπαγκαλιζω.
Φιλον ανδρ' υπαγκαλιζων. Eur. Cyc. 496.
SYN. Αγκαζομαι, εναγκαλιζομαι.
Υπαγκαλισμα.
Και νυν δυ' ουσαι μιμνομεν μιας υπο
Χλαινης υπαγκαλισμα.—Soph. Tr. 549.
SYN. Αγκαλισμα.
Υπαγω, Ὑπαγομαι.
Εκτορα δ' εκ βελεων ὑπαγε Ζευς.—Il. λ. 163.
Ιππους δε Πριαμου ὑπαγον ζυγον—Il. ω. 279.
—Ὑπαγεθ' ὑμεις της οδου. Ar. R. 176.
Ὑπαγε, τι μελλεις; Ib. N. 1301.
SYN. Υπεξαγω, ὑπεκφερω, ὑπεξαιρεομαι, ὑφαιρεω, εκκλεπτω —ὑποβαλλω, ὑποτασσω, εξαπαταω, αιτιαομαι, εγκαλεω, αναγω, προαγω, επαγω—απαλλαττομαι, χωρεω.
Ὑπαγωγευς. (εργαλειον οικοδομικον.)
Αιω δε την ὑπαγωγεα
Επετοντ' εχουσαι κατοπιν,—Ar. Av. 1149.
Υπαδω, Ὑπαειδω.
—Κυκλιοισι χοροισιν ὑπαδων. Ib. R. 369.
—Λινον δ' ὑπο καλον αειδε
Λεπταλεη φωνη.—Il. σ. 570.
SYN. Επαδω, επαειδω.
Υπαι.
—Ὑπαι δε τε κομπος οδοντων Γιγνεται—Il. λ. 417.
Υπαιδειδισσομαι. Vid. Ὑποδειδω.
—Και μητρος ὑπαιδειδοικεν ενιπας. (al. ὑπεκδειδοικεν.) Hom. M. 165.
Υπαιθα.
—Ο δ' ὑπαιθα λιασθε. Il. ο. 520.
Κοιλη ὑπαιθα νεεν—Ap. δ. 737.
SYN. Εις πλαγιον, εις τουμπροσθεν. ιθυ. εναντιον.
Υπαιθριος.
Υπαιθριος δεσμοισι πασσαλευτος ων. Aesc. Pr. 113.
SYN. Υπαιθρος, ὑπευδιος, αιθριος, εναιθριος, ευρυχωρος.
Υπαιθω.
Και πως ὑπαιθων, σωμ' αν ιωμην το σον; Soph. Tr. 1226.
SYN. Αιθω, συγκαιω, κατακαιω.
Υπαισσω.
Βωμου ὑπαιξας,—Il. β. 310.
—Κατα κυμα μελαιναν φριχ' ὑπαιξει
Ιχθυς—Il. φ. 126.
SYN. Υπεξερχομαι. — ὑποιχομαι, ὑπεκλιπως, ὑφερπω, ὑφορμαι, ὑπαπειμι, απαισσω.

Υπακοος. (Vid. Ὑπηκοος.)
—Εγω δ' ὑπακοος αειδω. Ap. 4. 1381.
EXP. Υπηρετης των Μουσων.
Υπακουω.
—Ο δε τ' εξελαων ὑπακουει. Od. κ. 83.
—Η ενδοθεν αιψ' ὑπακουσαι. Ib. δ. 283.
Τρις δ' αρ ο παις ὑπακουσεν,—Theoc. 13. 59.
SYN. Κατακουω, επακουω, ευπειθεω, πειθαρχεω, ὑπεικω, ὑποτασσομαι. προσεχω.—ὑποφωνεω.
Υπαλειφω.
Και παγκρατιον γ' ὑπαλειψαμενοις νεανικως. Ar. Pa. 897.
SYN. Υποχριω, επαλειφω, αναλειφω.—παρστευω.
Υπαλευομαι. Vid. Ὑπεκφευγω.
Των ὑπαλευσαμενος θανατον,—Od. ο. 275.
Υπαλλαγη.
Γαμους ελομενη των κακων ὑπαλλαγας. Eur. Hel. 301.
SYN. Εναλλαγη, ανταλλαγη, εξαλλαγη, καταλλαγη, μεταλλαγη, μεταβολη.
Υπαλυξις.
Ου τοι εσθ' ὑπαλυξις,—Il. χ. 270.
SYN. Εκκλισις, φυγη, εξυπαλυξις, αλυξις.
Υπαλυσκω. Vid. Ὑπεκφευγω.
—Ουκ εστι φυγειν βροτον, ουδ' ὑπαλυξαι. Il. μ. 327.
Υπανακινεω. Vid. Ὑποκινεω.
Επι το δειπνον ὑπανακινειν—Ar. Ecc. 1157.
Υπανιαομαι.
Ευθυν ὑπανιωντο τη γυμνησια. Ib. N. 1197.
SYN. Ανιαομαι, συλλυπεομαι, συμπασχω. απαιτουμαι (μετα βιας.)
Υπανις.
—Μετα τοισδε Διωνυσου θεραποντες
Ταργαρειδαι ναιουσιν οθι χρυσοιο γενεθλην
Δαιδαλεην Υπανις τε φερει, Θειος τε Μεγαρσος,
Λαβροτατοι ποταμων—Dion. 1145.
Υπανισταμαι.
Και των θακων τοις πρεσβυτεροις
Ὑπανιστασθαι προσιουσι. Ar. N. 989.
SYN. Υπεξανισταμαι, εξανισταμαι, επανισταμαι, διανισταμαι, προσανισταμαι, εξεγειρομαι, ανορουω.
Υπανταω, Ὑπαντιαζω.
Μολων δ' ὑπαντα τοις εμοις βουλευμασιν. Eur. Supp. 398.
Προσθεν ὑπαντιασας,—Il. ζ. 17.
SYN. Υπανταομαι, ὑπαντεω, ὑπαντομαι, ὑπεναντιουμαι, ανυπανταω, προσυπανταω, ανταω.

Υπαξονιες.
Συριγγων αἴω φθογγον ὑπαξονιων. Call. 5. 14.
Υπαποκινητέον Vid. Υποκινεω. Ar. Th. 931.
Υπαποτρεχω
Υπαποτρεχειν εχυσι, μηδε πατ]αλον. Ib. Ecc. 284.
S Y N. Αποτρεχω. οπισω τρεχω, αναχωρεω.
Υπαρ.
Ουκ οναρ, αλλ᾽ ὑπαρ εσθλον, ὅ τοι τετελεσμένον εσαι. Od. τ. 547.
E X P. Ενυπνιον (το μεθ᾽ ἡμεραν φαινομενον)
Υπαργυρος.
Διας Αθανας σᾶς, ὑπαργύρος πετρα. Eur. Cyc. 293.
Υπαρνος.
—Πᾶσαι δὲ κεν ὦιν ὑπαρνοι. Call. 2. 53.
Υπαρχιος.
Παντεσσιν ὑπαρχιος εσσομαι ὑμῖν. (al. ὑποχειριος, al. ὑπορκιος al. ὑπεγγυος.) Tryph. 274.
Υπαρχος.
Υπαρχος αλλων δευρ᾽ επλευσας,—Soph. Aj. 1124.
S Y N. Αρχος. επαρχος, διοπος, ἡγεμων, οικονομος. προσατης, επισατης.
Υπαρχω.
—Η γαρ θεμις ὅσις ὑπαρξη. Od. ω. 285.
Ουκουν ὑπαρχειν τονδε κατθανοντα. Eur. Rh. 633.
Μεμνησ᾽ ὅτι θνητος ὑπαρχεις. Phocyl. 104.
S Y N. Προκαταρχομαι, ειμι, γινομαι, επιγινομαι. ανεχω, εκφαινομαι.
Υπασπιδιος, Υπασπισηρ, Υπασπισης. Υπερασπισής. (Dolsc.)
—Και ὑπασπιδια προποδιζων. Il. ν. 158.
Οχλον δ᾽ ὑπασπισηρα και δορυσσοον, Aesc. Supp. 190.
Ερημος παῖς ὑπασπισῶ σέθεν. Eur. Ph. 1229.
S Y N. Ασπισης. δορυφορος, ὁπλιτης, τευχοφόρος. υπασπιζων. βοηθος, ὑπηρετης.
Υπασπιζω.
Χρομιω κεν ὑπασπιζων—Pind. N. 9.
S Y N. Οπλοφορεω. ὑπασπισης ειμι. βοηθεω.
Υπασρος.
—Υπασρον δε τοι
Μηχαρ ορειζομαι γαμυ δυσφρονος. Aesc. Supp. 398.
Υπατια.
Εις κρανον γαρ εσι σῦ τα πραγματα
Υπατια σεμνη—Ep. l. 1.
Υπατιος.
Υπατιν ταφος ειμι,—Ep. l. 3.
S Y N. Υπατος, προβυλος.—ὑπατικός.

Υπατος.
Ζῆν ὑπατον Κρονιδην—Il. ε 756.
S Y N. Υπερτατος, καθυπερτατος, πανυπερτατος, εξοχωτατος. μεγισος. κρατισός.—βασιλεύς. ἡγεμων. προβυλος. ὑψηλός.
Υπατηϊς. Vid. Στυδιος.
Υπαυλος.
Εκεῖνον ειργειν Τεῦκρος εξεφιεται
Σκηνῆς, ὑπαυλον,—Soph. Aj. 807.
S Y N. Εναυλος, ενδομυχος. ὑποσεγος.
Υπαφρος.
Κατα πολιν ὑπαφρον ομμ᾽ εχων. Eur. Rh. 711.
S Y N. Επαφρος, αφριοεις.
Υπεγκλινω.
Σκαιον ὑπεγκλινας οικιον—Orph. 1203.
Υπεγγυος. Vid. Υπαρχιος.
Το γαρ ὑπεγγυον
Δικα και θεοις, ε ξυμπιτνει. Ib. Hec. 1028.
Υπεγγυοι μεμφεσθαι τυς γᾶς νερθεν—Aesc. Ch. 36.
S Y N. Υποχρεος, καταχρεος, αληθης, δικαιος. θεοφορητος, επεγγυος.
Υπειδομαι.
Νικῶντα δ᾽ ἱππεις ὡς ὑπειδεται σ]ρατόν. Eur. Supp. 694.
S Y N. Υφορασμαι, ὑποθεωρεω, ὑποβλεπω, προσδοκεω. ὑπονοεω. ειδομαι.
Υπεικαθω. Υπεικω, Υπεικομαι, Υποεικω.
Τυτοις ὑπεικαθοιμι—Soph. El. 363.
—Ουδε θεοῖσιν ὑπειξεαι αθανατοισιν. Od. μ. 116.
Ει δη σοι πᾶν εργον ὑπειξομαι,—Il. α. 294.
Αλλ᾽ ητοι μεν ταῦθ᾽ ὑποειξομαι αλληλοισι. Il. δ. 62.
—Νεῶν δ᾽ ὑποεικον αναγκη. Il. π. 305.
S Y N. Εικαθω. επεικω, εικω, ὑπεξισαμαι, εξισαμαι, ὑποχωρεω. ὑφιεμαι, ὑποκυπ]ω, ὑπηρετεω, συγχωρεω, ὁμολογεω, πειθαρχεω, ὑπακυω, προσεχω θεραπευω.
Υπειμι.
Ως γαρ φιλτατοι ανδρες εμῷ ὑπεασι μελαθρῳ. Il. ι. 204.
E X P. Ενδον εισι.
Υπειμι.
—Η τυραννις
Ως λαθρα γ᾽ ελανθαν᾽ ὑπιῦσά με. Ar. V. 463.
S Y N. Υπερχομαι, ὑφισαμαι, ὑποβαινω ὑπεισειμι, επειμι.
Υπειναρ.
—Και Υπειναρα ποιμενα λαῶν. Il. ε. 144.
Υπειπειν.
Πᾶσιν δ᾽ ὑπεῖπον τεσδε τυς αυτυς λογυς. Eur. Supp. 1171.

Ολίγ

Ολίγ' αἴθ' ὑπειπων προτερον αυταῖσιν τάδι. Ar. V. 55.
SYN. Υφηγεομαι, εξηγεομαι, ὑπαγορευω, ὑποτιθημι, ὑπομιμνησκω. ὑποκρινομαι. παρεμβαλλω (λεγον) προαγορευω, προειπεῖν.
Υπειρ, pro Υπὲρ.
—Υπεὶρ ἁλα κιδναται ηώς. Il. ψ. 227.
Υπειρεσια.
Εν δ' αρ ὑπειρεσιησιν επειγομενοι φορεοντο Orph. 1297.
Υπειροχος.
—Και Υπειροχον εξεναριξεν. Il. λ. 335.
Υπειροχιδης. Vid. Ιτυμονεύς.
Υπειροχος.
—Και ὑπειροχον εμμεναι αλλων. Il. λ. 783.
SYN. Υπεροχος, πανυπειροχος, ὑπεραλλος, εξοχος.
Υπὲκ.
Καί σφιν ὑπὲκ νησων Ιθακης τ' ορος αιπὺ πεφαντο Hom. A. 428.
Υπεκβαλλω.
Αλλ' αἰδὼς και γῆρας ὑπεκβαλε—Ep. l. 3.
SYN. Διαφθειρω. απολλυμι. εκβαλλω.
Υπεκδραμεῖν. Vid. Υπεκτρεχω.
Υπεκδυμι.
—Πονους μεν Τρωϊκους ὑπεξεδυν. Eur. Cyc. 346.
SYN. Υπεκδυω, ὑπεκδυνω, ὑπεκδυομαι, παρεκδυω, ὑπεκφευγω, ὑπεξαναδυομαι.
Υπεκκαλυπτω.
Ηδη μεν τετριπται ὑπεκκεκαλυμμενον οστεῦν, Ep. l. 3.
Υπεκκλινω.
Ην δ' ὑπεκκλινη γε δευρὶ—Ar. Eq. 272.
SYN. Υπεκτρεπω.
Υπεκλαμβανω.
Αλλα φθανει νιν ἡ ταλαιν' εσω δομων
Μητηρ ὑπεκλαβοῦσα,—Eur. Herc. f. 997.
Υπεκπεμπω.
Ος δ' εσὶ παῖς μοι μονος, ὑπεκπεμπω λαθρα
Αλλους ες οικους.—Ib. Andr. 47.
SYN. Υπεξαγω, εκπεμπω, αποπεμπω, εξοριζω, ὑπεκτιθημι.
Υπεκπεραω.
Πρωτη ὑπεξεπερησε—Orph. 68.
Υπεκπροθεω.
—Ουνεκα πασας Πολλὸν ὑπεκπροθεει—Il. ι. 502.
SYN. Υπεραιρω, προλαμβανω, ὑπεκτρεχω.
Υπεκπρολυω.
—Ημιονους μεν ὑπεκπρολυσαν απηνης. Od. ζ. 88.
SYN. Υπολυω, απολυω.
Υπεκπροεω.
Ενθ' ητοι πλυνοὶ ἦσαν επηεταvοι, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπροεει,—Ib. 87.

SYN. Προρεω, απορρεω, εκρεω.
Υπεκπροταμνω.
—Υπεκπρὸ δε τοῦτον εταμνε Νηῦς—Ap. 4. 225.
Υπεκπροφευγω.
Ως δ' ὅτ' ανὴρ ασπασιον ὑπεκπροφυγη κακοτητα
Νουσον ὑπ' αργαλεης,—Hes. α. 42.
SYN. Προφευγω, ὑπεκφευγω, αποφευγω.
Υπεκπυρος.
—Θραυσκων ὑπεκπυρον οζον ακινιν. Orph. L.
Υπεκσαωζω, Υπεκσωζω.
—Ατερ αυτὸν ὑπεξεσαωσεν Απολλων Il. ψ. 292.
Φιλους δ' ὑπεκσωζοιεν ικαλιων ποδων. Aesc. P. 453.
SYN. Εκσαωζω, περισωζω, ὑπεξερυομαι.
Υπεκτιθημι.
Ον εξω δωματων ὑπεξεθε. Eur. Andr. 69.
SYN. Εκτιθημι, παρεκτιθημι, ὑπεκπεμπω.
Υπεκτρεπω.
Τον ὑπεκτρεπεο ποδα. Soph. Tr. 558.
SYN. Υπαναχωρεω, εκτρεπω, ὑπεκκλινω.
Υπεκτρεχω.
Ην δ' ὧν εγὼ μεν μη θανεῖν ὑπεκδραμω. Eur. Andr. 339.
—Ως δὴ θεὸς ὑπεκδεδραμηκοτος. Ib. Ph. 890.
Οτι τον σρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν εκ Πυλυ. Ar. Eq. 739.
SYN. Υπεκφευγω.—καταρτεχω, ὑφαρπαζω.—ὑπερεχω.
Υπεκτροφη.
Κτησαιτ' αν ολβον εις ὑπεκτροφὴν πατρας. Eur. Fr.
SYN. Εκτροφὴ, ωφελεια.
Υπεκφερω.
—Φιλον ὑιον ὑπεξεφερον πολεμοιο. Il. ε. 377.
—Τοῖον γαρ ὑπεκφερον ωκέες ἵπποι. Od. γ. 496.
SYN. Υπεξαγω, ὑπεκκομιζω, ὑπεξερυω, ὑπεξαιρεω. εξαιρεμαι, εξαγω, εκφερω, προτεινω, προβαλλομαι.
Υπεκφευγω.
—Ουδε κεν αυτὸς ὑπεκφυγε κῆρα μελαιναν. Il. ε. 22.
SYN. Εκφευγω, ὑποφευγω, ὑπεκδιδρασκω, ὑπεκκλινω, αποδιδρασκω, ὑπαλυσκω, εξυπαλυσκω, ὑπαλευομαι, ὑπεκτρεχω, ὑπεκπροφευγω, ὑπεκδυω, αποφευγω.
Υπεκχυω.
—Το δε πολλον ὑπεξεχυθ' αυτίκα δακρυ. Ap. 3. 705.
Υπεκχωρεω. Vid. Υπεξερχομαι.
—Δευτερον δ' ὁ πᾶς σ'ολος
Υπεξεχωρει—Aesc. Per. 401.
Υπεμβρυοω.
—Ως κορην Πλευρωνιαν Υπεμβρυωσειν—Soph. Fr.

Υπεναντιος Vid. Εναντιος.
Τω δ' ἱπποι μεν επειθ' ὑπεναντιοι αλληλοισιν
Οξεα χρεμισαν.—Hes. ε. 347.
Υπενερθε. Ὑπενερθεν.
—Ποδων δ' ὑπενερθε κονιη
Ισατ' αειρομενη.—Il. ζ. 150.
SYN. Υποκατωθεν. ενερθε.
Υπεξαγω Vid Υπεκφερω.
—Αλλα σε δαιμων
Οικαδ' ὑπεξαγαγοι,—Od. σ 146.
Υπεξαιρεω. Vid. Υπεκφερω,
Πολυρρυτον γαρ αιμ' ὑπεξαιρεσι των
Κτανοντων οἱ παλαι θανοντες. Soph. El. 1441.
Υπεξακριζω.
Αγελαια μεν βοσκηματ' αρτι προς λεπας
Μοσχων ὑπεξηκριζον,—Eur. B 677.
SYN. Υπερακριζω, ακριζω.
Υπεξαλεομαι.
—Σε δ' ὑπεξαλεασθαι αναγει
Χειρας, επει σεο φημι βιη πολυ φερτερος ειναι.—Il. ο. 180.
Υπεξαλυσκω.
Τοιο γ' ὑπεξηλυξε βαρυν χολον,—Hes. Θ. 615.
SYN. Υπαλευομαι, εξαλευομαι, ὑπαλυσκω, ὑπεκφευγω.
Υπεξαναβημι.
—Υπεξαναβας ποδι—σκαιῳ. Theoc. 22. 197.
SYN. Υπαναχωρεω, αναχαζω, ὑπεκβαινω, ὑπεξισαμαι.
Υπεξαναδυμι. Vid. Υπεκδυμι.
Αλλ' ὁγ' ὑπεξανεδυ κεφαλη—Ib. 123.
Λαθρη ὑπεξαναδυς πολιης ἁλος,—Il. ν. 352.
Υπεξαντλεω.
Κακων—κυμ' ὑπεξαντλων φρενι. Eur. I 927.
SYN. Εξαντλεω. ανατλημι, ὑποφερω. ὑπεξαγω.
Υπεξαφυω.
—Πολεες δε ποροι ενωνυμοι εασιν,
Οππη ὑπεξαφυονται—Ap. 2. 985.
Υπεξελευσις.
Ο δε Χειρος ὑπεξελευσεις ποικιλας
Τοιασδ' εμπονεις,—Suid.
SYN. Τιμωρια, βασανος, εξωρεσις.
Υπεξερυω. Ὑπεξερυομαι.
—Πατερ' ὑμον ὑπεξερυτο φονοιο. Ap. 2. 1185.
SYN. Υφαιρεω, ὑπεκκλεπτω, ὑφαρπαζω, ὑπεκσωζω. ὑπεκφερω.
Υπεξερχομαι.
Και τωδ' ὑπεξηλθ' Αντιγονη στρατου διχα. Eur. Ph. 1487.
SYN. Υπαπειμι, ὑπαισσω, ὑπαγω, ὑποχωρεω, ὑπεκβαινω, εξερχομαι.

Υπεξισαμαι.
Γυμνος καθεσθεις των ὑπεκεισης πραγματων. Jun. I. 1.
Υπερα.
Εν δ' ὑπερας τε καλως τε ποδας τ' ενεδησεν εν αυτη. Od. ε. 260
EXP. Το του κερατος του ἱστου σχοινιον.
Υπεραης.
—Υπεραει ἰσος αελλη. Il. λ. 297.
Υπεραιδεομαι, Ὑπεραισχυνομαι.
—Τω μη με λιην ὑπεραιδεο κουρη. Ap. 3. 977.
—Υπερησχυνομην
Μελλων ασυμβολος παλιν δειπνειν—Ath 6.
Υπερακοντιζω.
Υπερακοντιζεις σύ γ' ηδη
Νικιαν ταις μηχαναις. Ar Av. 362.
SYN. Υπερβαλλω, ὑπερεχω, νικαω. ὑπεραιρω, ὑπερδιεκνεω.
Υπερακριζω. Vid. Υπεξακριζω.
Η τονδε δομων ὑπερακριζει. Eur. Supp. 988.
Υπεραλγεω.
Ψυχη δε μια ὑπεραλγειν
μετριον αχθος. Eur. Alc. 893.
SYN. Υπεραχθομαι. ὑπερλυπουμαι, πανυ λυπουμαι, ὑπερπαθεω, ὑπεραλγεω.
Υπεραλγης.
Ω τον ὑπεραλγη χολον νεμουσα,
Μηθ' οἱς εχθαιρεις,
Υπεραχθεο, μητ' επιλαθου. Soph. El. 177.
SYN. Βαρυαλγης, διαλγης, δυσαλγης, περιαλγης. ὑπερκατηφης. αγαν οδυνηρος, λυπηρος.
Υπεραλλομαι.
Πολλας δε στιχας ηρωων, πολλας δε και ἱππων
Αινειας ὑπεραλτο,—Il. υ. 327.
SYN. Υπερθορεω, ὑπερπηδαω, ὑπερθρωσκω, ὑπερβαινω, ὑπερθορεομαι, μεταπηδαω.
Υπεραλλος.
—Υπεραλλον αιχμαν ταμων. Pind. N. 3.
SYN. Εξαιρετος.
Υπεραναιδευομαι Vid. Υπερβαλλω.
Οιμοι κακοδαιμων, ὑπεραναιδευθησομαι. Ar. Eq 1203.
EXP. Τῃ αναιδεια νικηθησομαι.
Υπεραντελλω Vid. Ὑπερτελλω.
—Φαεινῳ αστερι ἰσος,
Ον ρα τε νηγατεησιν εεργομεναι καλυβησιν
Νυμφαι θηησαντο δομων ὑπεραντελλοντα. Ap. 1. 776.
Υπεραντλος.
Χαλεπα δ' ὑπεραντλος ουσα
Συμφορα,—Eur. Hipp 767.
SYN. Ανεξαντλητος, πληρης—ὑπεραλγης.

Υπεραπαταω. Vid. Απαταω.
Μικρȣ κατεσχον τον βοτρυν τοῖς δακ]υλοις
Υπεραπατηθεὶς τῷ Θεῷ των χρηματων. Ep. I. 4.
Υπεραποκρινομαι.
Χαλεπον μεν—εσὶ διαβεβλημενȣ
Υπεραποκρινεσθαι κυνός—Ar. V. 945.
SYN. Υπεραπολογεομαι, συνδικεω.
Υπεραυχος.
Ως δ' υπεραυχα βαζετ' επὶ πολει
Μαινομενη φρενί,—Aesc. S. T. 489.
SYN. Υπεραυχής, υπερκομπος, υπερογκος, κενοδοξος. υπερηφανος.
Υπεραχθης Vid. Υπερβαρής.
—Ταρσοὶ δ' υπεραχθέες αιεὶ. Theoc. 11. 37.
Υπεραχθομαι Vid Υπεραλγέω.
SYN. Υπεραγανακ]εω, υπερεχθαιρω —υπεραλγεω
Υπερβαινω
Τεῖχος υπερβαινον.—Il. μ 468
SYN. Αναβαινω, παραβαινω, μεταβαινω, υπερκαταβαινω, υπεραλλομαι, υπερεχω, προεχω, υπερτιθεμαι, υπερβαλλω περαω, υπερπαιω, υπεσυνχομαι, παραμειβομαι.
Υπερβαλλω, Υπερβαλλομαι.
—Και υπερβαλε σηματα παντα Il ψ. 843.
Δυρὶ δ' υπερεβαλεν Φυλῆα—Ib. 637.
Ουτοι μ' υπερβαλεῖσθ' αναιδεια—Ar. Eq 407.
SYN. Υπερακοντιζω—υπερβαινω, υπερτρεχω, υπερεχω, υπερνικαω, παραβαλλω, υπερτιθεμαι, αναβαλλομαι
Υπερβαρὴς
Και τίς σε και κακοφρονεῖν
Τιθησι δαιμων υπερβαρὴς εμπιτνῶν. Aesc. Ag. 1184.
SYN Υπερβριθὴς, υπεραχθὴς, δυσαχθὴς, επαχθὴς. πολυφορτος. υπερδεινος, αχθεινός.
Υπερβασια
Μή τις υπερβασιῃ Διὸς ορκια δηλησηται. Il. γ. 107
SYN. Υπερβασις. παραβασις. παραβασια, αδικια υβρις. υπερηφανια κορος.
Υπερβασιος
—Ορκον υπερβασιον—Orph.
Υπερβατος
Και τῶνδ' υπερβατωτερα Aesc Ag. 438.
SYN Υπερβαθμιος
Υπερβιος. Vid Υπερηφανος.
Οιος εκεινȣ θυμὸς υπερβιος,—Il. σ. 262.
Υπερβολαδην.
—Μη πῖν' οἶνον υπερβολαδην. Theog. 484.
SYN Υπερβληδην, υπερβεβλημενως, ες υπερβολὴν, παρ' ὁ δεῖ λιαν, εκ περισσȣ. αμετρως. υπερμετρως.

Υπερβολη.
Οςις καθ' υπερβολὰν τοξευσας,
Εκρατησας τȣ παντ' ευδαιμονος ολβȣ. Soph. Oed. T. 1219.
Ας πρῶτα μεν δεῖ χρηματων υπερβολῇ
Ποσιν πριασθαι,—Eur. M. 232.
SYN. Υπερβασις, υπεροχὴ, περισσοτης, το περισσον, αγαν.—ανορθωσις. διαπομπὴ, διακομιδὴ.—πρασις, εξοχὴ —υπερθεσις. μελλημα. υπερημερια.
Υπερβολος. Nom. pr.
—Ως απαξ παρεδωκεν λαβὴν Υπερβολος. Ar. N. 551.
Εκ τȣ λαρυγγος εκκρεμασας Υπερβολον. Ib. Eq. 1360
Υπερβορεος.
Η ες Υπερβορεȣς,—Hom. VI. 29.
Τῆλ' επ' απειροτα δῆμον Υπερβορεων ανθρωπων. Ap. 2. 677.
Μεγαλας δε τυχης, και υπερβορεȣ
Μειζονα φωνεῖς,—Aesc. Ch 371.
Υπερβραζω.
Πισσα δ' υπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογι—Ep. I. 2.
Υπερβριθης. Vid. Υπερβαρής.
Και μην αγαν υπερβριθὲς αχθος ηνυσαν. Soph. Aj 965.
Υπερβυθιος.
Φερμικ]αν ανατȣ θηκαν υπερβυθιον. Ep. I. 1.
Υπερβρυχαομαι.
Γαια δε—δεινὸν υπερβρυχᾶτο,—Tryph. 310.
SYN. Εκβρυχαομαι, αναβρυχαομαι. υπερηχεω. υπερφθεγγομαι.
Υπεργαζομαι, Υπειργαζομαι.
Επεὶ τῶν πολλ' υπειργασαι φιλα. Eur. M. 871.
Ως υπειργασμαι μεν εὖ
Ψυχὴν ερωτι,—Ib Hipp 504.
SYN. Προεργαζομαι, προυπεργαζομαι.—κατεργαζομαι, υπαλειφω
Υπεργημων.
Ως ἡδὺ πᾶν το μετριον. εὐ υπεργεμων. Ath. 10.
Υπεργηραω. Aesc. Ag. 79.
Υπερδεης.
—Και υπερδέα δῆμον εχοντας. Il. ρ. 330.
SYN. Αδεης, απλοντος, γενναῖος.
Υπερδειδω.
Οι μοι ταλαινης ὡς υπερδεδοικά σȣ. Soph. An. 82
SYN. Υπερδειμαινω, περιδειδω, υπερορρωδεω, υπερφοβεομαι.
Υπερδιδωμι.
—Τȣτȣς πως διαφθειραι με δεῖ,
Εξὸν προ παντων μιαν υπερδȣναι θανεῖν; Eur. Fr.

Ὑπερδικος.
Τα σκληρα γαρ τοι, καν ὑπερδικ' ᾖ, δακνει. Soph Aj 1130.
SYN. Πανδικος, ενδικος, λιαν δικαιος.—εκδικος.—συνηγορος.
Ὑπερδικως. Aesch. Ag. 1405.
SYN. Δικαιως, ενδικως, επιεικως.
Ὑπερδυμα.
—Τιθ' αλυργες ὑπερδυμα—Ep. l. 6.
Ὑπερειη
—Οἵ τε κρηνην Ὑπερειαν. Il. ϐ. 734.
—Εν ευρυχορῳ Ὑπερειῃ. Od. ζ 4.
Ὑπερεζομαι.
Αϐρον επιτρυζων κιθαρας ὑπερεζετο τεττιξ Ep. l. 6.
Ὑπερειπω, Ὑπερειπομαι.
—Αυτου γαρ ὑπηριπε φαιδιμα γυια. Il. ψ 691.
SYN. Καταφερομαι, καταπιπτω.—αναστρεφω—κονιην δ' ὑπερεπτε ποδοιιν. Il φ. 271. Lex. poet. pro ὑπερειπε.—Sch. ὑποσυραω, υφαρπαζω. Quidni igitur ab ὑπερειπτω, ut ανερειπτομαι. Il. υ. 234. Pleon. τῦ ι. Eustath.?
Ὑπερεξηκοντετης.
Αλλ' ουχι νυνι τας ὑπερεξηκοντετεις
Εισαγομεν,—Ar. Ecc. 974.
Ὑπερεπαινεω.
Οι δ' ὑπερεπῄνουν, ὑπερεπυππαζον τέ με. Ib. Eq 677.
SYN. Ὑπεραιρω, ὑπερεπαιρω, ὑπερσεμνυνω.
Ὑπερερχομαι.
Ὑπερελθονταν ιεροις εν αεθλοισιν. Pind. Ol. 13.
Ὑπερεχθαιρω. Vid. Ὑπεραχθομαι.
Ζευς γαρ μεγαλης γλωσσης κομπους
Ὑπερεχθαιρει—Soph. An. 130.
Ὑπερεχω.
—Μαλα γαρ εθεν ευρυοπα Ζευς
Χειρα εην ὑπερεσχε—Il. ι 420.
—Μενελαος ὑπειρεχεν ευρεας ωμους. Il. γ. 210.
SYN. Ὑπερισχω, ὑπερισχυω, ὑπερσχεθω, καθυπερεχω, ὑπερανω εχω, ὑπερμαχεω, ὑπερφερω, ὑπεραγω, προανεχω, ανεχω, περιεχω, ὑπεραιρω, ὑπερβαινω, ὑπερβαλλω, ὑπερκυπτω, ὑπερτεινω, υπερεκπιπτω, διαπρεπω, διαφερω, επικρατεω, ὑπερνικαω, απονικαω, εκνικαω, παραγινομαι. ανατελλω.
Ὑπερζεω.
Ανηρ παφλαζει—ὑπερζεων—Ar. Eq. 916.
SYN. Ὑπερπαφλαζω, αναζεω, επιζεω.—εκκυμαινω, προσκυμαινω.
Ὑπερηνορεω
Ασπιδα Δηϊφοβοιο βαλων ὑπερηνορεοντος. Il. ν. 258.
SYN. Ὑπερκρατεω, ὑπερηφανεω, αγριαινω.

Ὑπερηνορεια. Vid. Ὑπερηφανια
Ος μ' ὑπερηνορεῃ θυεων αγεραστον εθηκεν. Ap. 3. 65.
Ὑπερηνωρ.
—Βασιλευς. ὑπερηνωρ.
Ὑϐριστης Πελιης,—Hes. θ. 995.
SYN. Αγηνωρ.—ὑπερηφανος, ατημερης, αλκιμος. παρανομος. ευψυχος.
Ὑπερηνωρ.
—Βιη Ὑπερηνορος ἱπποδαμοιο. Il. ρ. 24.
—Ὑπερηνορα ποιμενα λαων. Ib ξ 516.
Ὑπερηφανεω
Ταυθ' ὑπερηφανεοντες Επειοι χαλκοχιτωνες, Il. λ 693.
SYN. Ὑπερηνορεω, ὑπερφρονεω. καταφρονεω. βρενθυομαι, μεγαλοφρονεω, κομψευομαι, ὑπεροπλιζομαι. υψαυχεω. αλαζονευομαι.
Ὑπερηφανια, Ὑπερηφανεια.
—Οταν αρξωνθ' ὑπερηφανιης αδικοιο Sibyl. l. 3.
SYN. Ὑπερηνορεη. ὑπερβασια. ὑπεροπλια, μεγαλονοια, αλαζονεια. ὑπερφροσυνη.
Ὑπερηφανος.
—Ὑπερηφανον γινεθ' ἡ λιαν τρυφη. Menand.
Ὑπερηφανον τοις παρος θεοις
Δεικνυσιν αιχμαν. Aesc. Pr. 404.
SYN. Ὑπερβιος. ὑπερηνωρ, αγερωχος. οφρυοεις, ὑπεροφρυς, ὑπερογκος, ὑπεραυχης. ὑπερθυμος, ὑπεροπλος, ὑπερφιαλος, ὑπεροπτικος. ὑψηλοφρων. αγαυος, φρονηματωδης, αδικος, αλαζων. θρασυς, τραχυς. ὑπερφρων. ψευδης.
—Ὑπερβιον ἦτορ εχων.
Ὑπερθε, Ὑπερθεν.
—Αυταρ ὑπερθε
Φοξος εην κεφαλην,—Il. ϐ. 218.
—Και χειρας ὑπερθεν. Ib. ε 122.
SYN. Εξυπερθεν, επανω, ὑπερανωθεν, ανωθεν. ανω.
Ὑπερθεος.
Θνητος πεφυκως, μη φρονης ὑπερθεα. Sent.
Ὑπερθεω Vid. Ὑπερτρεχω.
—Ουδ' ὑπερθεοντ' ακραν. Aesc. Eum. 565.
Τυχη θ' ὑπερθει,—Eur. Andr. 194.
Ὑπερθνησκω.
Μητρος λεχεων ος ὑπερθνησκεις. Ib. 498.
Ψυχην τε δωσω τησδ' ὑπερθανειν χθονος. Ib. Ph. 1015.
SYN. Ὑπεραποθνησκω, προθνησκω.
Ὑπερθορεω, Ὑπερθορω, Ὑπερθορεομαι.
—Ουτ' αρ ὑπερθορεειν σχεδον,—Il. μ. 53.
—Και ὑπερθορον ερκιον αυλης, Ib. ι. 472.
Ιπποι δε ρεα ταφρον ὑπερθορεονται ορυκτην. Ib. θ. 179.
SYN. Ὑπεραλλομαι, ὑπερεκφευγω.

Ὑπερθρωσκω.

Υπερθρωσκω.
Καπνὸν δε πολεως τὸνδ᾽ ὑπερθρωσκονθ᾽ ὁρῶ. Eur. Hec. 822.
SYN. Ὑπεραλλομαι. ὑπερτελλω.

Υπερθυμος.
—Τυδεος υἱὸς ὑπερθυμος Διομηδης. Il. ε. 376.
Τρῶες ὑπερθυμοι.—Ib. ζ. 111.
SYN. Μεγαλοψυχος. γενναῖος. ὑπερηφανος. προθυμος.

Υπερθυμως.
—Ουδ᾽ ὑπερθυμως αγαν
Θεαὶ βροτων σ]ησητε δυσκηλον χθονα. Aesch. Eum. 827.
SYN. Περιθυμως, ευτολμως.

Υπερθυριον, Ὑπερθυρον.
Αργυρεον δ᾽ εφ᾽ ὑπερθυριον,—Od. η. 90.

Υπεριαχω.
Νεβρειων ὁ πεσιν σαλπιγξ ὑπεριαχει αυλων. Ep. l. 4.

Υπεριημι.
Ουτις Φαιηκων τόνγ᾽ ἵξεται, ουδ᾽ ὑπερησει. Od. θ. 199.
SYN. Ὑπερβιβαζω, διαβαινω.

Υπεριχταομαι.
—Ποδες δ᾽ ὑπεριχταονττο. Od. ψ. 3.
SYN. Ὑπερκινεομαι, αναπαλλομαι. ὑπερεκτεινομαι.

Υπεριπ]αμαι, Ὑπερπ]αμαι, Ὑπερποταομαι, Ὑπερπωταομαι.
—Το δ᾽ ὑπερπ]ατο χαλκεον εγχος. Il. γ. 408.
Ηως μεν αιπὺν αρτι Φηγιε παγον
Κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγασε π]εροῖς. Lyc. 17.
—Οι δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ερωτες. Theoc. 15. 120.
Οξέα κλαζων αιετος ες γᾶν
Ως ὑπερεπ]α.—Soph. An 114.
SYN. Ὑπερπετομαι. μεταπετομαι.

Υπεριςαμαι.
Ας φιλως ὅτις ανὴρ ὑπερισαται. Ib. El. 190.
SYN. Ὑπερςατεω. προϊςαμαι. συνδικεω, αμυνω.
—Ὑπερεχειν χεῖρα τινός. Hom.

Υπεριςωρ
Κάγω τοῦδ᾽ ισωρ, ὑπεριςωρ, Ib. 856.
SYN. Επιϊςωρ, πολυϊςωρ. ὑπερσοφος.

Υπεριονιδης.
Ηελιε τ᾽ αυγὴ Ὑπεριονιδαο ανακτος. Od μ. 176.

Υπεριων (ηλιος.)
Τευχεσι παμφαινων, ὡς᾽ ηλεκ]ωρ Ὑπεριων. Il. τ. 398.

Υπερκαμνω.
Πᾶσιν τε κοινον, ὥσθ᾽ ὑπερκαμνειν τεκνων. Eur. I. A. 918.

SYN. Προκαμνω. υπερπονεω.

Υπερκαταβαινω Vid. Ὑπερβαινω.
—Οι μεγα τεῖχος ὑπερκατεβησαν ὁμιλῳ. Il. ν. 50.

Υπερκομπος. Vid. Ὑπεραυχος.
Τοιαῦτ᾽ αλυων ταῖς ὑπερκομποις σχαγαῖς, Aesc. S. T. 397.

Υπερκοπος.
—Ὑπερκοπον
Μηδέν ποτ᾽ ειπης αυτὸς εις θεὺς επος. Soph. Aj. 127.
SYN. Ὑπερκομπος.—κατακορος, καταπειρος.

Υπερκοπως.
—Οι δ᾽ υπερκοπως
Εν τοῖσι σοῖς πονοισι χλιδεσιν μεγα. Aesc. Ch. 134.
SYN. Ὑπερηφανως.

Υπερκορεω.
Ουτε γαρ αν πλουτῳ θυμὸν ὑπερκορεσαις. Theog. 1154.
SYN. Καταχορεννυμι.

Υπερκοτος.
—Και παγας ὑπερκοτυς. Aesc. Ag. 831.

Υπερκοτως
—Τι παῖδ᾽ αχθηρας ὡδ᾽ υπερκοτως; Eur. Herc. f. 1087.
SYN. Ὑπερθυμως, πικρῶς, δυσκολως.

Υπερκρεμαω, Ὑπερκρεμαμαι, Ὑπερεκκρεμαμαι.
Ταν (αταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρεμασε. Pind. Ol. 1.
Αυτίχ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς γηρας υπερκρεμαται. Theog. 1016.
—Και σ]εφανυς πρὸ θυρῶν ὑπερεκκρεμασαιμαι. Ep. l. 7.
SYN. Ὑπερκρεμαννυω. ανακρεμαω.

Υπερκ]αομαι.
Πολυ γαρ τι κακῶν ὑπερεκτησω, Soph. El. 219.
SYN. Επικ]αομαι, προσκ]αομαι, κατακ]αομαι.

Υπερκυδας.
—Ὑπερκυδαντας Αχαιὺς. Il. δ. 66.
SYN. Ὑπερκυδὴς, ὑπερενδοξος, ὑπερευδὴς, ὑπερλαμπρὸς, περικλυτος.

Υπερκυπ]ω
Εκ δε βυθῶ τοτε νῆσοι ὑπερκυψεσι θαλασσης. Sibyl. l. 4.
SYN. Ὑπερεχω, ὑπερτελλω, αναδυομαι.

Υπερλαμπρος.
Ος ὑπερλαμπρῳς ακ]ῖσιν κατεχει
Γῆς πεδον,—Ar. N. 572.
SYN. Πολυφεγγὴς, προφανὴς, ὑπερφανὴς.

Υπερμαινομαι. Ar R. 788.
SYN. Εκμαινομαι.—ερωτομανεῖν—ὑπερχαιρω.
Ως ηγε π]ερεντος αναϊξασα νοω

Κασσανδρα

Κασσανδρη νεοφιτος εμαινετο, πυκνα δε χαιτην
Κοπτομενη και ολιφον, ανιαχε μαινάδι φωνῇ.
Tryph.

Υπερμαντευομαι
Ητοι φυγεσα γῆς ὑπερμαντευεται Eur. I. 431.

Υπερμαχεω.
—Νυν πολιως ὑπερμαχεῖς. Eur. Ph. 1262.
SYN. Υπεραγωνιζομαι, ὑπερασπιζω, προμαχεω, προμαχιζω. ὑπεραμφιβαλλω,—σκεπαζω

Υπερμαχος.
—Μαλα δ' εσσεται αὐτοῖς
Αυτὸς ὑπερμαχος, αθανατος.—Sibyl. l. 3.
SYN. Προμαχος. ὑπερασπιστὴς, ἀμυντωρ.

Υπερμεγας. Υπερμεγεθης.
Ω νυν μὲν ουδεις αυριον δ' ὑπερμεγας. Ar. Eq. 158.
Εις Θεὸς, ὃς μονος αρχει ὑπερμεγεθης, αγεννητος Sibyl: 13.
SYN. Μεγιστος, πελωριος. ασπετος, ὑπερμετρος, μεγαλοσθενὴς, ὑπερμενὴς.

Υπερμενεω.
Και δεπα ειδειν ας ανδρες ὑπερμενεοντες επινον. Od. τ. 62.
SYN. Υπερισχω, επικρατεω, ὑπερισχυω, ὑπερβιαζομαι, ὑπερηφανεω

Υπερμενὴς.
—Υπερμενέα Κρονιωνα. Il. ζ. 350.
—Υπερμενεων βασιληων. Il θ. 236.
SYN. Υπερμεγεθης, ὑπεροχος, μεγαλοσθενής.

Υπερμετρως
Γυναικας τἀνθρωπεια, μηδ' ὑπερμετρως
Αλγει —Eur. Fr.
SYN. Αμετρως, ασυμμετρως, ακοσμως, ακρατως, απαυστως, ὑπερβολαδην.

Υπερμορα Adv.
Ενθα κεν Αργειοισιν ὑπερμορα νοστος ετυχθη. Il. ζ. 155.
EXP. Υπὲρ το προσηκον, ὑπὲρ τὸ ειμαρμένον.

Υπερνοεω.
Τί δηθ' ὑπερνοεῖς; Soph Oed. C. 1823.
SYN. Επινοεω, διανοεομαι, ανασκοπεω, εκμελεταω, φροντεω.

Υπεροπλια. Vid Υπερηφανια.
Ης ὑπεροπλιῃσι ταχ' αν ποτε θυμὸν ολεσσῃ. Il. α 205.

Υπεροπλιζομαι.
—Ουκ αν τις μιν ανὴρ ὑπεροπλισσαιτο. Od. ρ. 268.
SYN. Υπερηφανεω.—ὑπερνικαω. ευχερως επιβουλευω.

Υπεροπλος, Υπεροπλὸς. Vid. Υπερηφανος.
—Τιη δε σὺ τοῖοι εὼν ὑπεροπλον εειπες; Il. ρ. 170.

—Υπεροπλεέστατον αιζηῶν. Ap. 2. 4.

Υπεροπτα. (Adv.)
Ειδέ τις ὑπεροπτα χερσιν, η λογῳ
Πορευεται Δικας αφοβητος.—
Κακά νιν ἕλοιτο μοιρα,—Soph. Oed. T. 902.
SYN. Υπεροπτικῶς, σοβαρῶς, ὑπερηφανως.

Υπεροπτης. Υπεροπτος
Αγριος ἐπι, προς παντα παλιγκοτος, η ὑπεροπτης. Theoc 22 58.
Χρυσε καναχης ὑπεροπτιας. Soph. An 132.
SYN. Εξουθενητὴς, καταφρονητὴς, ὑβριστὴς, σοβαρὸς, ὑπερηφανος. ολιγωρος. ὑπεροφρυς.

Υπερορμαινω.
Ζεὺς δ' ὑπερορμαινων φορεουσι—Man. 4. 131.

Υπερορρωδεω. Vid. Υπερδειδω.
—Χ' ὑπερορρωδῶ ἐμῷ. Eur Supp 344.

Υπερος, Υπερον.
—Υπερον δ' ετριπηχυν. Hes. 421.
SYN. Κερκὶς, δοιδυξ, κοπανον.

Υπερουσιος.
Υπερουσιοις λοχευαις. Synes.

Υπερπαθεω.
Υπερπαθησασ', ἡρπασ' εκ νεκρῶν ξιφος. Eur. Ph 1478.
SYN. Δεινοπαθεω, ὑπεραλγεω.

Υπερπαιω.
—Πολυ δ' ὑπερπεπαικεν αὖ
Τυτων απαντων Θασι' αμφορειδια. Ar. Ecc. 1110.
SYN. Υπερβαινω, πλεοναζω. ὑπερπιπτω.

Υπερπελομαι.
—Ητ' αλλων ὑπερέπλετο εν ἀλὶ νησων. Ap. 4. 1637.

Υπερπηδαω. Vid. Υπεραλλομαι.
Ακρίδες, αἳ τον φραγμὸν ὑπερπαδητε τὸν ἁμόν. Theoc 5. 108.

Υπερπικρος.
Σε τον σοφιστὴν, τον πικρῶς ὑπερπικρον. Aesc. Pr 943.
SYN. Υπερσκληρὸς.

Υπερπληθω.
Ην πολλῶν ὑπερπλησθῃ ματαν, Soph. Oed. T. 893.
SYN. Υπερπιμπλημι, ὑπερπληρῶ.

Υπερπλουτεω
—Τότε γαρ εξαιφνης αγαν
Ουτως ὑπερπλουτεῖν, τό τ' αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ανδρὸς ουδὲν ὑγιὲς εσ' ειργασμενυ. Ar. Pl. 354.
SYN. Ευπορεω.

Υπερπλουτος.
—Αγαλμα της ὑπερπλουτυ χλιδῆς. Aesc. Pr. 475.

SYN.

SYN. Πολυκτημων, ερικτημων, πολυκτεατος, πολυχρηματος, πολυχρυσος, πολυολβος, ὑπερολβος, ζαπλουτος, μεγαλοπλουτος, παμπλουσιος.

Ὑπερπονεω.

Επι καλὸν μοι τῦδ' ὑπερπονουμενω

Θανεῖν προδηλως—Soph. Aj. 1327.

SYN. Ὑπερκαμνω, ὑπερμαχομαι, ὑπηρετεω, ὑπεργαζομαι, κοπιαω.

Ὑπερποντιος.

Φοιτᾷς δ' ὑπερποντιος. Ib. An. 796.

Ὑπερπυππαζω Vid. Ὑπερεπαινεω.

SYN. Ὑπερπλησσω, ποππυζω.

Ὑπερπυρριαω.

Οὐδ' δε δεισας ὑπερεπυρριασέ μυ. Ar. R. 310.

Ὑπερσοφος. Vid. Ὑπερισοφ.

Τον φρονιμον ανδρα τον ὑπερσοφον Ar. A. 970.

Ὑπερστατεω Vid. Ὑπερισαμαι.

Αλλ' ἡ Δικη γε συμμαχων ὑπερστατῇ. Aesc. Supp. 347.

Ὑπερστενω. Vid. Ὑπεραλγεω.

—Σῶν ὑπερστενω πονων. Ib. Pr. 66.

Ὑπερτεινω.

Ακτῆς ὑπερτεινασα ποντιας ποδα. Eur. M. 1288.

Σῆμα δ' ὑπερτεταται νοτιωτατον ες σ]ομα Νειλυ. Dion. 18.

SYN. Ὑπερεκτεινω, υπερβαινω.

Ὑπερτελεω.

Μητ' ον νεκρῶν τιν' ὑπερτελεσαι

Μεγα δυλειας γαγγαμον, Aesc. Ag. 367.

SYN. Ὑπερβαινω, υπαναβαινω.

Ὑπερτελης.

Νῦν δ' ἡνικ' αθλων τῶνδ' ὑπερτελης εφυ. Soph. Tr. 36.

SYN. Ὑπερτελειος, ὑπερτελειος, εγκρατης. παντοτελης.

Ὑπερτελλω.

Σπαρτυς, ὑπερτειλαντας εκ γαιας ποτε. Eur. Ph. 1024.

Μελαινα πετρα γῆς υπερτελλυσ' ανω. Ib. Hec. 1009.

SYN. Ὑπερανατελλω, ὑποθρωσκω, ὑπερκειμαι, ὑπερφαινομαι, ὑπερεχω, υπερβαινω.

Ὑπερτερια.

—Απηνην—ευκυκλον, ὑπερτερειη αραρυῖαν. Od ζ. 70.

SYN. Σανιδωσις.—το τῆς αμαξης πῆγμα.—υπερηφανια.

Ὑπερτερος, Ὑπερτατος.

—Γενεῇ μεν ὑπερτερός εςιν Αχιλλεύς. Il. λ. 785.

Κᾶτο μεγας παρ' επαλξιν ὑπερτατος—Il. μ. 381.

SYN. Νεωτερος.—ανωτερος κρειττων, καθυπερτερος, επικρατεςερος.—ανωτατος, ὑπατος.

Ὑπερτιθημι.

Παντι μεν θεὸν αιτιον ὑπερτιθέμεν, Pind P. 5.

SYN. Ὑπεραιρω, ὑπερεπαιρω, προτιθημι, προκρινω, εξαπεῖν.—οικοδομεω.—αναβαλλω.—ὑπερβαλλομαι.

Ὑπερτιμαω.

—Ὑπερτιμῶντες ὡς ευεργετην, Soph. An. 290.

SYN. Ὑπεροτιμουω, προτιμαω.

Ὑπερτολμος.

Ὑπερτολμόν γ' ανδρὸς φρονημα. Aesc. Ch. 592.

Ὑπερτονος

Βοασομ' αρα ταν ὑπερτονον βοαν,—Ar. N. 1153.

SYN. Ὑπεροχος, ὑπερεχης, μεγας, ὑψηλός.

Ὑπερτοξευσιμος.

Μιασμ' ελεξας υχ ὑπερτοξευσιμον. Aesc. Supp. 482.

EXP. Ανυπερβλητον.

Ὑπερτρεχω.

Ουδε σθενειν τοσυτον ωομην τα σα

Κηρυγμαθ', ὥς' αγραπ]α κάσφαλῆ θεῶν

Νομιμα δυνασθαι θνητὸν ονθ' ὑπερδραμεῖν. Soph. An. 401.

SYN. Ὑπερθεω, ὑπερβαλλω, ὑπερβαινω, ὑπερνικαω. ὑπερεκπροθεω. ὑπερπηδαω. ὑπερεχω.

Ὑπερυθριαω. Ar. Pl. 702.

SYN. Ὑπερυθραινομαι, ερυθριαω.

Ὑπερφατος.

Ὑπερφατον ανδρα μορφᾷ τε και εργοισι. Pind. Ol. 9.

SYN. Ὑπερφυης, μεγας.

Ὑπερφερω. Vid. Ὑπερεχω. Ὑπερβαλλω.

—Ηδη τῦδ' ὑπερφερω. Soph. Oed. C. 1061.

Ὑπερφευ.

—Τιμᾶς ὑπερφευ,—Eur. Ph. 563.

Ὑπερφιαλος.

—Επεὶ οἱ παῖδες ὑπερφιαλοι και απιςοι. Il. γ. 106.

—Θυμὸς ὑπερφιαλος και απηνής. Il. ο. 94.

SYN. Ασπονδος, αθεος, αδικος, ὑπερηφανος.

Ὑπερφιλεω.

—Τον φιλῦνθ' ὑπερφιλει. Senr.

SYN. Ὑπεραραω, υπεραγαπαω, υπερασπαζομαι, ὑπερασμενιζω. ζηλοω, σ]εργω.

Ὑπερφοβεομαι Vid. Ὑπερδεδω.

Ευκηλος ισθι, μηδ' αγαν ὑπερφοβῦ. Aesc. S.T. 244.

Ὑπερφρονεω.

Ει δ' εςιν ὅςις δαιμονων ὑπερφρονεῖ,

Ες τῦδ' αθρησας θανατον, ἡγεισθω θεύς. Eur. B. 1324.

SYN. Καταφρονεω, ατιμαζω.—αλαζονευομαι, ὑπερηφανεω.

Ὑπερφρων.

Ποια κεκραγας ανδρος ὡδ᾽ ὑπερφρονα; Soph. Aj. 1253.

Εχει δ᾽ ὑπερφρον σῆμ᾽ επ᾽ ασπιδος τοδε. Aesc. S. T. 393

SYN. Ὑπερηφανος, μεγαλοφρων, ὑψηλοφρων, ὑπερηνωρ.

Ὑπερφυης, Ὑπερφυως (Adv.)

—Ὑπερφυᾶ τεχνην εχων. Ar. Eq 141.

—Ὑπερφυης το μεγεθος—Ib. Pl. 750.

Και δητα φιλαθηναιος ἦν ὑπερφυῶς. Ib. A. 142.

SYN Ὑπερφερης, ὑπεροχος, ὑπερκυδας, ὑπερδεξιος, μεγαλοπρεπης, αγαστος, υπερμετρος, εκσπουδος.—ὑπερμετρως απιθανως, εκπαγλως. ὑπεραγαν.

Ὑπερχαιρω.

Δωροις ὑπερχαιρουσα,—Eur. M. 1165.

SYN. Ὑπερηδομαι, υπερευφραινομαι, υπεραγαμαι.

Ὑπερχαλαζω.

Εκ θυριδος ζητῶν αυτὸν ὑπερχαλασαι. Ep.l.2.

Ὑπερχθονιος.

Κεῖται ὑπερχθονιος—Man. 2 26.

Ὑπερχλιδαω.

Κεινοι δ᾽ ὑπερχλιδῶντες εκ γλωσσης κακῆς. Soph. Tr. 285.

SYN. Ὑπερεντρυφαω, αβρυνομαι, ὑπερφρονεω.

Ὑπερχολαω. Ar. L. 694.

SYN. Ὑπεραγανακτεω, υπεραχθομαι.

Ὑπερχομαι.

Θαῦμά τοι μ᾽ ὑπερχεται.—Soph. El 934.

—Επεὶ κε μελαθρον ὑπελθοι. Od. σ. 149.

Η μεν ὅσα χθονα διαν ὑπερχεται,—Hom. XXIX. 3.

SYN. Ὑπειμι, ὑπεισερχομαι, αφικνεομαι, ὑποπορευομαι, ὑποβαινω, ὑφισταμαι, ὑπηρετεω, κολακευω, σαραπτυζω. ὑποτρεχω. απαταω.

Ὑπερωη.

Χειλεα μεν τ᾽ εδιην᾽, ὑπερώην δ᾽ ουκ εδιηνε. Il. χ. 495.

SYN. Ουρανισκος.

Ὑπερωεω. Vid Ὑποχωρεω.

—Ὑπερωησαν δέ οἱ ἱπποι. Il. θ. 314.

Ὑπερωϊοθεν.

Τῦ δ᾽ ὑπερωϊόθεν φρεσὶ συνθετο θεσπιν αοιδήν. Od. α. 328.

Ὑπερωϊον. Ὑπερῷον.

Παρθενος αιδοιη ὑπερωϊον εισαναβασα. Il. β. 514.

Αυτίκα δ᾽ ες ὑπερῷ αναβας,—Il. π. 184.

—Εισαναβασ᾽ ὑπερωϊα σιγαλοεντα. Od. π 450.

SYN. Ανωγεων, δειπνητηριον, γυναικών.—ὑπερωα κρανος.

Ὑπευδιος. Vid. Ευδιος.

—Μαγνησα θ᾽ ὑπευδιος ηπειροιο

Ακτη.—Ap. 1. 584.

Ὑπευθυνος.

Ουκ υπευθυνος πολει. Aesc. Per. 213.

SYN. Τιμωρητεος. ὑποδικος. ενοχος. ὑποφορος, ὑποτελης.

Ὑπευναω. Vid. Ευναζω.

—Ὑπευνηθεισ᾽ Ὑπερίονι εν φιλοτητι. Hes. θ. 374

Ὑπεχω, Ὑπισχομαι.

Βαθεῖαν ὑπεχων μεριμναν. Pind. Ol. 2.

—Ταχεως ὑπεχε την σιαγον—Ar. Pa. 430.

Εδρασεν ουδεν, ἀν ὑπεσχετο—Eur. Ph. 495.

SYN. Ὑποτιθημι, ανεχω, ανατλημι, ὑφισταμαι. κρατεω ὑποκλινω διδωμι —επεχω, κατατελλω—ὑπισχνεομαι, αναδεχομαι.

Ὑπηριος.

Κεινο δ᾽ ὑπηριον πελαγος—Ap. 4. 1577.

Ὑπηκοος.

Απαντα τῷ πλουτῳ γάρ εσθ᾽ ὑπηκοα. Ar. Pl. 146

SYN. Κατηκοος, ευηκοος, ευεικτος, ευπειθης, πειθηνιος, ὑπεργος.

Ὑπηνεμιος.

—Πολλαὶ τῶν αλεκτρυονων βια

Ὑπηνεμια τικτουσιν ωα—Ar. Fr.

Σῦκα κατατρωγοντες, ὑπηνεμιοι φορεονται. Theoc. 5. 115.

SYN. Ηνεμοεις, ανεμιαῖος.—κεναῖος, ψευδης, αβεβαιος.

Ὑπηνεμος.

—Καὶ ὑπηνεμον ακτην. Ib. 22. 32.

SYN. Προσηνεμος.

Ὑπηνη

—Εμὰν δ᾽ επιχαζει ὑπηναν. Il. κ. 22.

SYN. Γενειον. πωγων.

EPITH Αχαλινος, ανουλος, αχαρακτος, λασιος, βαθυσμηριγξ. βαθυκνημις, ερισσευσα.

Ὑπηνητης.

Κουρω—Πρῶτον ὑπηνητη—Il. ω. 348.

SYN. Ακμαῖος. αρτιγενης.

Ὑπηοιος, Ὑπηῷος. Vid. Εωθινος.

—Μη με δαμασσῃ

Στιβη ὑπηοιη —Od ρ. 25.

Ως κεν ὑπηῷοι μνησαιατο τοσον ἱλεσθαι. Ap. 4. 841.

Ὑπηρεσια, Ὑπηρετημα.

—Χ᾽ ὑπηρεσιαν αποδειξειν. Ar. V. 600.

—Ηδιστον δ᾽ εχειν

Ποδῶν ὑπηρετημα—Soph. El. 1374.

SYN.

SYN. Ὑπηρετησις, ὑπουργια, διακονια, θεραπεια, λειτουργια, εργασια, συνεργια, αλεξητηριον,—ὑπειξις, αἰθυπειξις.

Ὑπηρετεω.

Εσθλȣ̃ γαρ ανδρὸς τῃ̃ δικῃ θ' ὑπηρετεῖν. Eur. Hec. 843.

SYN. Ανυπηρετεω, εξυπηρετεω, εξυπηρετȣ̃μαι, ὑπουργεω, ὑποδρηστω, πορσυνω, θεραπευω, κατακολȣθεω, δȣλευω, ὑποδραω, διεικεω, διακονεω, βοηθεω, χαριζομαι. διατιθημι, ὑποχορηγεω, ὑπακȣω

Ὑπηρετης, Ὑπηρετις.

—Δαναΐδων ὑπηρετης Ib. 501.

—Ὑπȣργεῖν, ὡς ὑπηρετης παρει. Soph. Ph. 53.

Τηνδ' ὁρᾳ̃ς δελτον, κακιστων

Γραμματων ὑπηρετιν; Eur. I. A. 322.

SYN. Ὑπȣργὸς, διακονος, διοικητης, επιτροπος, ακολȣθος, δȣ̃λος.—χορηγὸς—δȣλη, εγκονίς.

Ὑπητριον. (ὑπογαστριον)

Θυννων τε λευκῶν Σικελικῶν ὑπητρια. Ath. 9.

Ὑπηχεω.

Ερρηξε δ' αυδὴν, ὡς θ' ὑπηχησαι χθονα. Eur. Supp. 710.

SYN. Αντηχεω, ηχεω, καταχεω, ὑποιαχω, ὑπᾳδω, ὑποβρεμω, ὑποσυριζω, ὑπορροιζεω, ὑποκρεκω, ὑποκοναβεω, ὑποκομπεω βομβεω.

Ὑπιλλω.

—Σοὶ δ' ὑπιλλȣσι σ͂τομα. Soph. An. 515.

SYN. Ιλλω, απιλλεω, κατιλλω, κατεχω, κλειω, συγκλειω, συστελλω, καθειργω.

Ὑπισχνεομαι, Ὑπισχομαι.

Μὴ μοι τȣτων μηδὲν ὑπισχȣ̃. Ar. V. 748.

—Και ὑπισχεται ἱερὰ καλά. Il. ψ. 209.

SYN. Καθυπισχνȣ̃μαι. ὑφισταμαι, επαγγελλομαι, εγγυαω, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, καθιημι, διομολογȣ̃μαι.

Ὑμναπατης.

Και μυροπνȣν Δημȣ̃ς χρῶτα τον ὑπναπατην. Ep. l. 7.

Ὑπνοδοτης. Vid. Κηροπλαστος. Δοναξ.

Ὑπνοδοτειρα, Ὑπνοδῶτις. Vid. Νυξ. Ερμης.

SYN. Ὑπνοδοτις. ὑπνοποιὸς, ὑπνοφόρος.

Ὑπνοφιβης. Vid. Βακχος.

Ὑπνοφανής. Vid. Σκυλμός.

Ὑπνος.

—Επεὶ ȣ̓δέ σέ γ' ὑπνος ἱκανει. Il. κ. 96.

Πᾶνα τον αιγιβοταν ορφανισωμεν ὑπνȣ. Theoc. Ep. 5.

SYN. Ιαυθμὸς—κῶμα, καρος, εκστασις—κοιμημα

EPITH. Αμβροσιος, απημων, ατροπος, αγριος, αλητης, αλημων, αχλυοεις, απατηλιος, αμπελιος, αἰδωνιος, ακμητος, απειρων, βαθὺς, βαρὺς, βαρυαὴς, ἡδὺς, ἡδυμος, γλυκὺς, γλυκερὸς. γλυκυθυμος, δολοεις, εγερσιμος, ευδιος, επηρατος, ενυαλιος, θαλαμηπόλος, ἱερὸς, ζοφοεις, λυσιμελὴς, λυσικακος, λιαρὸς, λοιγιος, μαλακαυγετος, μαλθακὸς, μαλακὸς, μελιφρων, μελιηδὴς, μεσαιχμος, μετρητος, μεσημβρινος, νηδυμος, νηλὴς, ναθρος, νεοπλαιης, ορθριος, ομοιΐος, παννυχος, πανδαματωρ, πρᾶος, παυσηριος, παγκρατης, σχετλιος, ὑστατος, φθισηρὸς, χαλκεος.

Ὑπνε, αναξ παντων τε θεῶν, παντων τ' ανθρωπων.

—Κασιγνητος θανατοιο

Ὑπνῳ και θανατῳ διδυμαοσιν—

—Λυων μελεδηματα θυμȣ̃. Hom.

Νυκτὸς μελαινης εκπαιδευμα. Eur.

Ὑπνον, αοσσητῆρα θεῶν ὑπατον—Apoll.

Ὑπνον επιβλεφαροισι πολυ αλκιτρα χευσα.

—Μαλα μακρὸν, ατερμονα, νηγρετον ὑπνον.

Ὑπνος ὁτε γλυκιων μελιτος βλεφαροισιν εριζων.

Λυσιμελη πεδαα μαλακῷ κατὰ φαεα δεσμῷ. Cal.

—Ὑπνȣ̃ κῶμα καταγρομενον. Theoc. Ep.

Ευδειν τεχρον. αναυδον, ανηγρετον ὑπνον ολεθρȣ.

—Ομοτονος ἠδέ ιος ειη

Ὑπνον εχων πομπῆα μεθυσφαλεαν ὑμεναιων.

Βλεφαροισιν ενοπλιος ὑπνος. Nonn.

—Εδαμασσε με πρωΐος ὑπνος. Ep. l. 1.

Ως παντων εν νοσω ευδρακὴς

Ὑπνος αὐπνος λευσσειν.—

Ὑπν' οδυνας αδαὴς, ὑπνε δ' αλγεων

Ευαὴς αν ἡμῖν ελθοις

Ευαιων, ευαιων αναξ. Soph.

Ὑπνος δε θανατȣ τις προμελετησις πελει.

—Τα μικρὰ θανατȣ μυστηρια·

—Πεφυκε σωματος σωτηρια·

—Πᾶσίν εστιν ἡ ὑγεια βιȣ·

—Πειναν την κακεσχατον δαμᾳ̃. Sent. Πειναν—Men.

Ω φιλον ὑπνȣ θελγητρον, επικȣρον νοσȣ.

—Βροτειων παυστηρ πονων.

Κοιμισσας δ' ὁγε φῦλα πανημεριων ανθρωπων

Και ζαμενεῖς ανεμων πνοιὰς. και κυματα ποντȣ,

Πηγας τ' αεναων ὑδατων, ποταμῶν τε ρεεθρα,

Θῆρας τ' οιωνȣ́ς τε, τά τε ζωει τε και ἑρπει.

Ευναζων, ημειψεν ὑπὸ χρυσειαις πτερυγεσσι. Orph.

Παντων γαρ κρατεεις μȣ̃νος, και πᾶσι προσερχῃ

Σωματα δεσμευων εν αχαλκευτοισι πεδῃσι·

Λυσιμεριμνε, κοπων ἡδειαν εχων αναπαυσιν,

Και πασης λυπης ἱερὸν παραμυθιον ερδων.

Και θανατε μελετην επαγεις, ψυχας διασωζων.
Αυτοκασιγνητος γαρ εφυς Ληθης Θανατε τε. Orph. H.

Υπνοω. Υπνωω, Υπνωσσω Vid. Ευδω.
—Τες δ' αὖτε και υπνωοντας αγειρει. Il. ω. 344.
—Φοβω δ' εκ υπνωσσει κεαρ. Aesc. S T. 293.
SYN. Καθυπνοω, αφυπνοω, καθευδω—υπνοποιῶ. υπνον λαμβανειν, αἱρειν, αυτεν, κοιμᾶσθαι—υπνε τυγχανειν.—εις υπνον καταφερεσθαι, εμπιπτειν.—υπνῳ τερπεσθαι, δεδμῆσθαι.—υπνον, υπνῳ, υποδεχομαι οσσοις.

Υποβαλλω, Υποβαλλομαι.
—Υπενερθε δε λιθ' υπεβαλλεν. Od. κ. 353.
—Κερας δε περιξ υπεβαλλετο τοιχες. Call. 2. 63.
Ει δ' υποβαλλομενοι κλεπτεσι μυθες—Soph. Aj. 188.
SYN. Καθυποβαλλω, προϋποβαλλω, υποτασσω, υποτεινω, υποτιθημι, εκπορεζω, διαρκεω, υποποιεω, υποπεμπω, υφιημι, υποκατακλινω, δαμαω, ταπεινοω, ελαττοω, υποχρεω, επιφερω, εκπιεζω, καταβαρεω—πειθω. προβαλλομαι. διαλεγομαι. λογον παρεμβαλλω.

Υποβασκανος.
—Υποβασκανῳ ομματι θραυει. Man. 5. 45.

Υποβασαζω.
—Ουρανιον τε πολον νωτοις υποβασαζει. Aesc. Pr. 430.
SYN. Υπεχω, υποφερω, υφισαμαι, υπομενω, διακαρτερεω. βασαζω.

Υποβλεπω. Υποβλεπομαι
Καπειθ' υποβλεπωμεθ' ὡς εγνωσμενοι. Eur. Herc. f. 1287.
SYN. Υποθεωρεω. υφοραομαι. υποειδομαι, υποπτευω, παραβλεπω, καταβλεπω, υποδρα ιδων, εχθραινω, επιτηρεω, υπονοεω, δι υποψιας εχειν, υποτοπεω, υποιομαι. υπολαμβανω.—καταφρονεω.

Υποβληδην.
Τον δ' αρ' υποβληδην ημειβετο διος Αχιλλευς. Il. α. 292.
ΕΧΡ. Υποβαλλων τον ιδιον λογον.

Υποβλητος.
Το σον δ' αφῖκται δευρ' υποβλητον στομα
Πολλην εχον στομωσιν.—Soph. Oed. C. 828.
ΕΧΡ. Πεπλασμενος; εκ αληθες.—νοθος.

Υποβρεμω Vid Υπηχεω.
Κελαινος δ' αϊδος υποβρεμει μυχος
Γας,—Aesc. Pr. 432.

Υποβρεχω.
—Και ταῖς κοτυλαις υποβρεξας. Ep. l. 2.

SYN. Διαβρεχω, καταβρεχω. αρδω. υποπινω.

Υποβρυχα. (Adv.) Υποβρυχιος.
Τον δ' αρ' υποβρυχα θῆκε πολυν χρονον,—Od. ε 319.
Κεῖται υποβρυχιος Σεβρωνιδος υδασι λιμνης. Ap. 2. 1219.
SYN. Βρυχιος, βυθιζομενος. βυθιος.
—Την δ' ανεμος τε μεγας και κῦμα θαλασσης
Θῆκ' αν υποβρυχιην—Hom.

Υποβρυχιος.
Τοσσα δ' υποβρυχιας ἑλικας βῦς ἦλκε θυραζε. Hom. M. 116.
SYN. Βρυχιος, εριβρυχης, εριβρυχος, μυκωμενος.

Υπογαμφηλαι. Vid. Εχιδνα.

Υπογαστριον. Vid. Λαπαρα.
—Οταν φαγης
Υπογαστριον γεροντος Ηλιαστικῦ. Ar. V. 195.

Υπογειμω.
—Μελι—σιμιλης Υπογεμοντα. Ath. l. 7.

Υπογλαυκισκω.
Οσσι δ' υπογλαυκεσκε, δι ἱμερον αστραπτοντε. Mosc. 2. 86.

Υπογλαυσσω.
Φαεα—Δεινον υπογλαυσσοντα—Call. 3. 54.
SYN. Υπολαμπω.

Υπογλυκαινω.
Υπογλυκαινων ρηματιοις μαγειρικοῖς. Ar. Eq. 216.
SYN. Απογλυκαινω, επιγλυκαινω, καταγλυκαινω. κολακευω

Υπογναμπτω. Vid. Υποκαμπτω.
Και ψυχῆς αταλην υπογναμψαι φρεσιν ορμην. Hom. VII. 13.

Υπογραφευς.
Οπως γενωμαι σοι Φανος υπογραφευς δικῶν. Ar. Eq. 1253.
SYN. Υπογραμματευς.

Υπογραφη.
Πτερναι κλεινῶν θ' υπογραφαι μετρυμεναι. Aesc. Ch. 207 P.
SYN. Υπογραμμα, υπογραμμος. διαγραφη, καταγραφη, υποσημειωσις, συγκαταθεσις. απογραφη. αναγραφη. επιγραφη, διατυπωσις, εκφρασις, διακοσμησις, περιηγησις, απεικωνισμα, αποσκιασμα, επισκιασμος, σκιαγραφια. λογος συντομος,—συμφωνησις, δοκιμασια.

Υπογραφω.
Ειπ', ει τι καινον υπογραφη τῶ 'μῶ βιῳ. Eur. Herc. f. 1118.
SYN. Υποσημαινομαι, υποσημειοω, συγκατατιθημι,

τίθημι, προγράφω, διαγράφω, επιγράφω, σκιαγραφέω, ὑποτυπόω, δείκνυμι.—ὁμολογέω, αποδέχομαι.

Ὑποδακρύω.

Τῆς Μαρίης το λουτρον ιδὼν ὑπεδακρυε Μῶμος Ep. l. 4.

Ὑποδαμάω, Ὑποδάμνημι, Ὑποδάμναμαι. Ὑποδμάω.

Ος ανδρῶν φρενας ευμαρεως ὑποδαμναται. Theoc. 29. 23.

Ειπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι.—Od. γ. 214.

Ει χ' ὑπ' εμοί γε θεὸς δαμασῃ μνηςῆρας αγαυὲς. Ib τ 488.

Λαθρη ὑποδμηθῶσα κελαινεφεῖ Κρονιωνι. Hom. XVI. 4.

SYN. Δαμαω, καταδαμαζω, χειροω, αποκτεινω.

Ὑποδείδω.

Τον μεν ὑπέδδεισαν μακαρες θεοί.—Il. α. 406.

SYN. Ὑποδειμαινω, ὑποδειδίζω. καταδειδω, ὑποπτησσω, ὑποῤῥωδεω, ὑποταρβεω, εκφοβεομαι, δειδω, ευλαβεομαι.

Ὑποδεικνυμι

—Λαμυρὲς δε χαιὼν ὑπεδειξεν οδόντας. Theoc. 25. 234.

SYN. Προδεικνυμι. αναδεικνυμι. επιδεικνυμι, καταδεικνυμι, ὑποτίθεμαι, ὑπομιμνησκω, εισηγεομαι.

Ὑποδεξιη.

Πᾶσά τοι εσθ' ὑποδεξιη,—Il. ι. 73.

SYN. Ὑποδοχη. κατασκευη.—ἡ προς ὑποδοχην δαψιλεια.

Ὑποδεχνυμαι, Ὑποδεχομαι.

Αλλὰ φιλος προφρων μ' ὑποδεχνυσο—Orph. 82.

—Θετις δ' ὑπεδεξατο κολπῳ. Il ζ. 136.

—Ετι γάρ τύ με πημ' ὑπεδεκ]ο. Od ξ 275.

SYN. Αναδεχομαι, προδεχομαι. διαδεχομαι, αποδεχομαι, ενδεχομαι. ξενιζω.—κυω.—επιβαινω—αιθισσομαι.—ὑποδεχομαι. ὑπισχνεομαι, αναλαμβανομαι.

Ὑποδεω, Ὑποδεομαι.

—Ὑπὸ ποσσὶν εδησατο καλὰ πεδιλα. Od. α. 96.

SYN. Ὑποδεσμεω, ὑποδεσμευω, περιδεσμεω, περιζωννυω.

Ὑποδηλοω

Σημεῖον ὑπεδηλωσε Περσεὺς εκδραμών. Ar. Th. 1020.

SYN. Ὑποδεικνυμι. ὑποφαινω. αποδεικνυω, δηλοω.

Ὑποδιακονος.

Ο μαγειρος εὰν μεν ὑποδιακονες εχων. Ath. 9.

Ὑποδημα.

—Ποσὶν δ' ὑποδηματα δῦσα, Od. ο 368.

SYN. Πεδιλον, ευμαριδες, σανδαλα.—ὑποδεσις.

Ὑποδικος.

Ὑποδικος θελει γενεσθαι χερῶν. Aesc. Eum. 260.

SYN. Καταδικος, κατακριτος, ὑπαιτιος, ενοχος. ὑποχεως. ὑπευθυνος. χρεωστης.

Ὑποδινεω

Ηδ' ὑποδινηθεῖσα χορῦ απεπαυσατο νυμφη. Call. 4. 79.

EXP. Ὑποτρομος γινομενη

SYN. Ὑποςρεφω. καταςρεφω, ὑπεσηνω, ὑπελαυνω.

Ὑποδιψιος. Vid. Εχιδνα.

Ὑποδμὼς.

Πρωτεὺς—Ποσειδαωνος ὑποδμώς. Od. δ. 386.

SYN. Δμὼς. δμωὸς. δῦλος, ὑπεργος, ὑποδρηςὴρ. ὑποδμηθεὶς. ὑποχειριος.

Ὑποδοσις.

Λῆξιν ὑποδοσιν τε μοχθων. Aesc. Eum. 508.

SYN. Διαδοχὴ.

Ὑποδοχὴ.

—Αρ εισδεξομαι

Εμῶν φιλαισιν ὑποδοχαῖς δομων—; Eur. I. A. 1229.

SYN. Αποδοχὴ. εισδοχὴ. καταδοχὴ. ὑπεξαιρεσις ὑποδεξις, προσδεγμα.—πλῆθος.

Ὑπόδρα, Ὑποδράξ. Ὑποδρὺς.

Τονδ' αρ' ὑπόδρα ιδὼν προσεφη—Il. α. 148.

—Και ομμασι λοξὸν ὑποδράξ

Οσσομενη,—Suid

—Ὑποδρὺς λαὸς εταιρων. Nonn.

SYN. Δεινῶς, ὑπερβλεπτικῶς, ταυρηδὸν, βλοσυρὸς.

Ὑποδραω, Ὑποδρησσω.

Οἱ σφιν ὑποδρωωσιν,—Od. ο. 332.

Παρθενον ὺκ επεικεν ὑποδρησσειν Αφροδιτη. Mus. 143.

SYN. Ὑπηρετεω, ὑπυργεω, δυλευω.

Ὑποδρηςὴρ. Vid. Ὑποδμως.

Ου τοι τοιοίδ' εισιν ὑποδρηςῆρες εκεινων. Od. ο 329.

Ὑποδρομος.

Ετεοκλεης δε, ποδὶ μεταψαιρων πετρον

Ιχνος ὑποδρομον,—Eur. Ph. 1413.

EXP. Ὑποκατω τῦ ιχνυς, (ηγυν τῦ ποδὸς.)

Ὑποδροσος.

—Επεὶ μελιηδέα ποιην

Λειμῶνες τε φερεσιν ὑποδροσοι.—Theoc. 25. 16.

SYN. Ενδροσος, δροσοεις, δροσερος.

Υποδυμι, Υποδυνω, Υποδυω, Υποδυομαι.
Πᾶσιν δ' ιμεροεις ὑπεδυ γοος.—Od. κ. 398.
Τασδὶ δ' αιυτας ὑποδυθι τὰς Λακωνικάς. Ar. V. 1153.
—Αι δ' ὑπὸ κῦμα θαλασσης αυτίκ' εδυσαν. Il. σ. 145.
—Υπὸ ποντον εδυσατο κυμαινοντα. Od. δ. 425.
—Θαμνων ὑπεδυσετο δῖος Οδυσσεύς. Od. ζ. 127.
SYN. Αναδυω, ὑπαναδυω, εισδυνω, καταδυνω, παρεισδυνω, ενδυω, ενδυομαι, παραδυω, παραδυομαι, ὑπερχομαι, ὑπεισερχομαι, ὑφειμι, ὑποβαινω, ὑφισαμαι, ὑπεκδυομαι, αποδυομαι, εναποδυομαι, ὑποδεχομαι, εγχειριζομαι, ὑποκαλυπτω—δειλιαω

Υποεργος.
—Εχων Πρασιης ὑποεργους, Ep. l. 5.
—Ουκ αν εκεῖνο
Ιδρις μωμησαιτο σαφῆς ὑποεργὸς Αθηνης. Dion. 342.
SYN. Βοηθὸς, ὑποδρηστήρ.

Υποζευγνυμι. Υποζευγνυω.
—Υποζευξω δέ τοι ἵππους. Od. ο 81.
—Θελοντης τῷ δ' ὑπεζυγην πονῳ. Soph Aj. 24.
SYN. Υποβαλλω, ὑποτιθημι, ὑποτασσω, δαμαω, χειροω, δυλοω—υπερχομαι.

Υποζυγιος.
Ου γαρ αν ειδειης ανδρὸς νοον, ουτε γυναικὸς,
Πριν πειραθειης ὥσπερ ὑποζυγιου. Theog. 126.
SYN Ζευγαριον, κτηνος, ζυγιος. κτηνωδης, αχθοφόρος

Υποθαλπω. Vid. Θαλπω.
Υπο μ' αυ σφακελος και φρενοπληγεῖς
Μανιαι θαλπουσι—Aesc. Pr. 858.

Υποθερμαινω.
Πᾶν δ' ὑπεθερμανθη ξιφος αἵματι—Il. π. 333.
SYN. Εκθερμαινω, επιθερμαινω.—υποθαλπω.—βαπτιζω.

Υποθεω
—Υποθεῖν ουκ εῶ Ar. Eq 1158.
SYN. Υποτρεχω, ὑποσκελιζω, εμποδων ισαμαι.

Υποθημοσυνη.
—Αθηναιης χαμεσιν υποθημοσυνῃσι. Ap 1. 19.
SYN. Υποθηκη, ὑποθημα, εφημοσυνη, εντολὴ, διδασκαλια συμβουλὴ, ὑπομνησις, παραινεσις.

Υποθρωσκω.
Νερθε δ' ὑποθρωσκουσι Βορειαδος αντιον αρκτυ. Orph. 736.

Υποθυμιας.
Πλεκτας δ' ὑποθυμιαδας
Περὶ στηθεσι λωτινας εθεντο. Anac. 90.

SYN. Υποθυμὶς, στεφανος (ὑποτραχηλιος)

Υποθωπευω
Ει δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπευσας.—Ar. A. 639.
SYN. Θωπευω, υποκολακευω, ὑποκοριζομαι, ὑποπιθηκιζω. ὑποσσαινω

Υποθαρησσω.
—Λαχῳ δ' ὑπεθωρησσοντο. Il. σ. 513.

Υποιαχω
Ψυχρὸν δ' ευκραεῖ κρανᾳ ὑποιαχει. Ep. I. 4.

Υποιγνυμι.
Αλλ' ὑποῖξαι τὴν θυραν. Ar. Th 431.

Υποικιζομαι
—Αλλὰ τεην βωλον ὑπωκισατο. Ep. l. 3.

Υποικυρεω. Ar. Th. 1179.
EXP. Λαθραιως συμβυλευω και πραττω.—τρεπομαι, ενδομυχεω.

Υποισχανω. Υποϊσχομαι.
Μαργος ἐρως λαιῆς ὑποϊσχανε χειρὸς αγοστῷ. Ap. 3. 120
Αιπταλεω εανῷ ὑποΐσχεται. Ib. 4. 169.

Υποκαμπτω.
—Πῶς σε σεβιζω,
Μηθ' ὑπεραρας, μηθ' ὑποκαμψας
Καιρὸν χαριτος; Aesc. Ag 795.
SYN. Υπογναμπτω, αποκαμπτω, συγκαμπτω. υποστρεφω εκλειπω.

Υποκαρδιος.
—Εχθιστον εχων ὑποκαρδιον ελκος. Theoc. 11. 15.
—Φερω δ' ὑποκαρδιον οργάν. Ib. 20. 17.
SYN Υποστερνος.

Υποκειμαι.
Αχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
Οιμωγᾶς ὑποκειται. Soph Ph. 191.
Αλλ' εμοὶ μεν ὑτοσὶ
Αθλός γ' ὑποκεισεται. Pind. Ol. 1.
SYN. Καθυποκειμαι, ὑποτιθεμαι, ὑποτασσομαι, ὑποβαλλομαι, ὑφισαμαι, ὑποπιπτω, ὑπειμι, ὑπογινομαι, ὑπεικω ὑπεκκειμαι.

Υποκινεω.
—Κῦμα θαλασσης
Ορνυτ' επασσυτέρον ζεφυρυ ὑποκινησαντος. Il. δ. 423
—Υποκινει τῆς ὁδῦ. Ar Av. 1012.
SYN. Υπανακινεω, ὑπαποκινεω, συγκινεω, αποκινεω, παρατρεπω. σαλευομαι.

Υποκλαζω.
—Ο δε τριτος αρχεται ηδη
Λυχνος ὑποκλαζειν,—Ep. l. 7.

Υποκλαιω.
Ουθ' ὑποκλαιων, ουθ' ὑπολειβων. Aesc. Ag. 69.
(ὑποκλαιων. T.—ὑποκλαζων. P)
SYN. Υποδακρυω.

Υποκλεπτω.

Υποκλεπτω, Υποκλεπτομαι.
—Αλλοθεν αλλος
Ελκος ὑποκλεπτων επεμηνατο καλλει χειρος. Muf. 85.
Τας τας ευνας ὑποκλεπτομενους. Soph. El. 114.
SYN. Υποκλεπτω, ὑποκλεπτω, διακλεπτω, κλεπτω, κρυπτω, προκαλυπτομαι, εξαπαταω, ὑποστελλομαι.

Υποκληιζω
—Αγγελιαν—των μεγαλων Αχαιων
Υποκληιζομεναν. Soph. Aj. 225.
SYN. Διαγγελλω, φημιζω

Υποκλινω.
—Ο δ' εκ ποταμοιο λιασθεις
Σχοινῳ ὑπεκλινθη.—Od. ε. 463.
SYN. Υποκατακλινω. υποβαλλω, ὑφιημι, ὑποτασσω.

Υποκλονεω.
Ει δ' αν εγω τετυς μεν ὑποκλονεεσθαι εασω, Il. φ 556.
SYN. Επικλονεω, ὑποταρασσω, ὑποσειω, παρακινεω.

Υποκλοπεω. Vid. Υποκλεπτω.
—Ει τις ετ' ανδρων
Ζωος ὑποκλοπεοιτο αλυσκων κηρα μελαιναν. Od. χ. 382.

Υποκναω.
—Υγατιοισιν ὑποκνησασα πετοισιν. Tryph. 42.
SYN. Αποκναιομαι.

Υποκολπιος.
Αλλος τοι γλυκιων ὑποκολπιος.—Theoc. 14. 37.
SYN. Υποκολπιδιος, ὑπομαζιος.

Υποκοναβεω. Vid. Υπηχεω.
—Η δ' ὑπο καλον
Ιμεροεν κοναβησε—Hom. M. 499.

Υποκοριζομαι
—Νιταριον αν και Βατιον ὑπεκοριζετο Ar. Pl. 1012.
SYN. Υποκρυπτομαι, ὑποκρινομαι, ὑποκολακευω, ὑποθωπευω. διασυρω. επιτιμω, καταμινυω.

Υποκορισμα.
—Υποκορισμα τῶδ' ουδεν μελει Ath 10.

Υποκουριζομαι.
—Παμφωνον ιαχαν Υμεναιων, αλικες
Οια παρθενοι φιλεοισιν ἑταιραι
Εσπεριαις υποκουριζεσθ' αοιδαις. Pind. P. 3.
SYN. Νεανισκευομαι. νεανικως αδω.

Υποκραδιος.
Κηδος ὑποκραδιον—Dolfc.

Υποκρεκω
Και το καυχασθαι παρα καιρον
Μανιαισιν ὑποκρεκει. Pind. Ol. 9
SYN. Υποκρεω, ὑπηχεω, συνηχεω,—ιγγιζω.

Υποκρεμαω:
—Αυταρ ὑπερθεν
Πετρη ὑποκρεμαται—Hom. A. 284.
SYN. Κρεμαω, ανακρεμαω.

Υποκρηνον. (ὑπο την κεφαλην)
—Θηκε δε λααν Σκληρον ὑποκρηνον—Suid.

Υποκρινομαι
Ως τοι ὑποκρινονται—Il. η. 407.
SYN. Αποκρινομαι, απαμειβομαι, εκλεγομαι, κατερμηνευομαι, προσοιομαι, νομιζω, δικαζω, υποκριτευω, διερμηνευω, μεγαλοφρονεω.

Υποκρισια
—Φευ θεους ανδρος ὑποκρισιης. Ep. I. 4.
SYN. Υποκρισις, ειρωνεια. δολος. ὑπουλοτης.

Υποκριτηρ, Υποκριτης. Vid. Μιμος.
Λογων ὑποκριτηρες,—Ath. I. 2.
Τον δ' ὑποκριτην ἑτερον, αργαλεον, ὡς σοφον, Ar. V. 1270.

Υποκρουω. Ar. Ecc. 256, 584.
SYN. Ανακρουω, εκκρουω, διακρουω. αντιφθεγγομαι, αντιλεγω, ὑποβαλλω, λαμβανομαι. ανισταμαι ὑπηχεω, επιταραττω. αποκρουομαι, εκβαλλω.

Υποκρυπτω
—Η δε τε πασα Αχνη ὑπεκρυφθη,—Il. ο 626.
SYN. Υποκρυπτομαι, ὑποκαλυπτω, ὑποστεγω, ὑποκλεπτω, ὑποκρινομαι αποσιωπαω. αποκρυπτω.

Υποκρυφα.
Αιδως γαρ υποκρυφα κερδει κλεπτεται,
Α φερει δοξαν—Pind. N. 9.
SYN. Κρυφα, κρυφιως, λαθρα, λαθραιως.

Υποκυκλος.
—Ταλαρον θ' ὑποκυκλον οπασσεν. Od δ. 131.
SYN. Τροχοειδης, εγκυκλιος.

Υποκυπτω.
Ικετευουσι θ' ὑποκυπτοντες,—Ar. V. 553.
Υποκυπτε ταν τυλαν,—Ib. A. 953.
SYN. Κυπτω, εγκυπτω, προκυπτω, ὑποκατακλινω, ὑποπιπτω, υποβαλλω ὑπεικω, ὑπερχομαι, ταπεινοφρονεω. ὑποτεινω. σεβομαι.

Υποκυω, Υποκυομαι.
Ηδ' ὑποκυσσαμενη διδυμαονε γεινατο παιδε. Il. ζ. 26.
SYN. Κυω, κυεω, εγκυμονεω.

Υποκωφος.
—Δυσκολον γεροντιον, υποκωφον—Ar. Eq. 43.
SYN. Δυσκωφος.

Υπολαμβανω.
Ειτα δ' αμειβαιων ὑπελαμβανε Δαφνις αοιδαν. Theoc. 8. 31.
SYN. Αναλαμβανω. προσδεχομαι. αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, επιλαμβανω, ὑποκρινομαι.
αποκρινομαι,

αποκρινομαι, υποκλεπτω, υπονοεω, αντικρυω, ανεχω, δοξαζω, ηγεομαι, νομιζω, στοχαζομαι. —αναβασαζω.

Υπολαμπης

Ηλεκτρω θ' υπολαμπης εην,—Hes. α. 142.

Υπολαμπω, Υπολαμπομαι

—Δαιδων υπολαμπομεναων Hes. σ. 492.

—Ουρανοθεν χαροπη υπολαμπεται ηως. Ap. 1. 1280.

SYN. Υποφαινομαι.

Υπολειβω

Ουθ' υποκλαιων, ουθ' υπολειβων, Aesc. Ag. 69.

SYN. Σπενδω, λειβω.

Υπολειπω, Υπολειπομαι

—Αρα τη προτερη υπελειπον εδοντες. Od. π. 50.

—Εγω δ' υπολειψομαι αυτου. Ib ρ. 276.

SYN. Απολειπω, ελλειπω, υπολιμπανω.

Υπολευκαινομαι

Αι δ' υπολευκαινονται αχυρμιαι,—Il. ε 502.

Υποληνις.

Εν και χρυσειας υποληνιδας επλησαντο
Υδατος.—Call 3. 166.

SYN. Πυελος, ποτιστρα.

Υποληζων

—Λαοι δ' υποληζονες ησαν. Il. σ. 519.

SYN. Ελαττων, μικροτερος, υπομειων.

Υπολοιπος.

Ουκουν υπολοιπον σοι το Βαραθρον γινεται. Ar. Pl. 431.

SYN. Επιλοιπος, περιλοιπος, λοιπος.

Υπολυριος.

Ευκα δοιακες, εν υπολυριον
Ευυδρον εν λιμναις τρεφω. Ib. R. 235.

Υπολυω.

Και μεν των υπελυσε μενος,—Il. ζ 27.

—Ο δ' ελυεν υφ' ιππους. Il. ψ 513.

Αλλα συ τον γ'—υπελυσαο δεσμων. Il α. 401.

SYN. Εξυπολυω, απολυω, λυω, εξαπονεω, εκχαινω, εξαιρεω.

Υπομαζιος.

Μητερες, ουδε τε τεκν' υπομαζια δακρυοεντα. Sibyl. l. 2.

SYN. Επιμαζιος, επιμαστιδιος, υπομασθιδιος, υπομασθιος, υπομαστιος, υποτιτθιος, επιτιτθιος, γαλαθηνος.

Υπομακρος.

Επειτ' ανωθεν ραβδον ευθυς υπομακρον Ar Pa. 1242.

Υπομασσω.

—Νυν δε λαβοισα τυ τα θρονα ταυθ', υπομαξον
Τας τηνω φλιας καθυπερτερον—Theoc. 2. 59.

SYN Μασσω, υποπασσω, εναλειφω, αναφυρω.

Υπομειδαω, Υπομειδιαω.

Υπομειδιασε Κυπρις. Anac. 45. 14.

SYN. Διαμειδιαω, επιμειδιαω, μειδαω, γελαω.

Υπομενω.

Αργειοι δ' υπεμειναν αολλεες,—Il. ε 498.

—Ο δ' ουκ υπεμεινεν ερωην, Il. ξ 488.

SYN. Προσμενω, αναμενω, διαμενω, υφισταμαι, λογιζομαι, ανατλημι, υπολαμβανω, υπερχομαι, προσδοκεω, καταλειπομαι.

Υπομιμνησκω, Υπομναω

—Υπεμνησεν δε ε πατρος. Od. α 321.

Ειθ' υπομιμνασκων τω τραυματος,—Theoc 21. 50.

SYN. Αναμιμνησκω, νουθετεω, παραγγελλω.

Υπομναομαι.

Αυτου τε ζωοντος υπεμνασθε γυναικα Od. χ. 38.

EXP. Υπεφθειρετε, λεληθοτως εμνηστευεσθε.

Υπομνημα.

Ουκ εξ απογραφης, ουδε δι' υπομνηματων. Ath. 7.

Υπομνησις.

Εις δακρυα πεσθμενος υπομνησιν κακων. Eur. Or. 1037.

SYN. Αναμνησις, νουθετημα, υποθημοσυνη.

Υπομυκαομαι.

Ταυροφθογγοι δ' υπομυκωνται
Ποθεν εξ αφανους φοβεροι μιμοι. Aesc. Fr.

Υπομυω

Υπο τουτον υπεμυξ ευθεως εκβεβηκοτα. Ath. 7.

Υπονευω.

—Τω μοι προφρων υπονευσειν εσπεσθαι—Orph. L.

Υπονοια.

Υπονοιαν ημιν, οια πεισεται πολις. Eur. Ph. 1150.

Υπονοια δεινον εστιν ανθρωποις κακον. Sent.

Την υπονοιαν πασι μαλιστα λεγω θεραπευειν
Ει γαρ και μη δρας, αλλα δοκεις, ατυχεις. Ep. l. 3.

SYN. Υποληψις, δοκησις, υποτοπασμος, υποψια. σημειον.

Υπονοεω.

—Υπονοεις θ' α μη σε χρη. Eur. I. A. 1132.

SYN. Υπειμαι, υπολαμβανω, υποπτομαι, υποβλεπω, υποφαινομαι, υποπτευω, υποτοπαζω, υποτοπεω, στοχαζομαι, φρονεω.

Υπονυσσω.

—Ακρα δε χειρων
Δακτυλα πατθ' υπενυξεν—Theoc. 19. 3.

SYN.

SYN. Υποπλησσω. καταπονεω.
Υποξυω.
Θινας ὑποξυουσα Λιβυρνίδας—Dion. 385.
SYN. Υποξεω, ὑποξυρεω.
Υποπαρθενος.
Τας ὑποπαρθενους αλμάδας—Ath. l. 4.
Υποπεινάω.
Και παιδαριων ὑποπεινωντων,
Και γραϊδιων χολοσυρτον. Ar. Pl. 536.
Υποπερδομαι.
Ο δε τυπτομενος ταῖσι πλατειαις,
Υποπερδομενος. Ib R.
Υποπερκαζω. Vid. Περκαζω.
—Ετεραι δ' ὑποπερκαζουσι. Od. η. 126.
Υποπιθηκιζω.
—Υπό τι μικρὸν επιθηκισα. Ar. V. 1281.
SYN. Πιθηκιζω, διαπιθηκιζω, ὑποθωπευω, απαταω.
Υποπιμπρημι.
—Ην τις εκεινας
Υποπιμπρησιν αὐήρ. Ib. L. 348.
SYN. Υποπρηθω, ὑποκαιω, ὑπεκκαιω, ὑποφλεγεθω, ὑφαπτω, ὑποσμυχω.
Υποπινω.
—Υπεπινον εν Αστει. Ib. Av. 494.
Υποπινοντες εν ὑμνοις. Anac. 57. 11.
SYN. Πινω (μετριως)—διαπινω. μεθυσκομαι—ὑποποτιζω.
Υποπιπτω
—Υποπεσὼν τον δεσποτην
Ηκαλλ', εθωπευ', εκολακευ', εξηπατα, Ib. Eq. 47.
SYN. Καταπιπτω, ὑποκυπτω, αποτρυομαι.
Υποπιτπτω.
Ικανον γαρ αυτὴν προτερον ὑπεπιτπτεν χρονον. Ib. Pl. 1094
Υποπλακον.—Υποπλακιός.
—Ος εναιεν Υποπλακῳ ὑληεσση,
Θηβῃ Υποπλακιῃ—Il. ζ. 396.
Υποπλαττω.
Υπὸ τοῖς ονυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος. Ar. V. 108.
SYN. Αναπλασσω, εμπλαττω, εναλειφω.
Υποπολιος.
Ο Ερως εισιδὼν με ὑποπολιον
Γενειον—Anac. 83.
Υποπομπή.
Δειναις βασιλεως ὑποπομπαῖς, Aesc. Per. 58.
SYN. Προτροπή, διαταγμα.
Υποπορτις.
—Χαλεπὴ δ' ὑποπορτις εριθος. Hes. ε. 601.
Υποπορφυρος.
Υποπορφυροισι πεπλοις. Anac. 28. 30.

Υποπταμαι.
—Ο δ' ὑπέπτατο σηματα παντων. Od. θ. 192.
Υποπτερος.
—Τας ὑποπτερους Βαλλον πελειας—Soph. Ph. 291.
—Ουχ ὑποπτεροις Φροντίσιν δαεὶς, Aesc. Ch. 601.
SYN. Ταχυπτερος, πτερωτός. ταχὺς, κουφος.
Υποπτευω.
Οια δε θὴρ ὑλαῖος ὑποπτευησι κυναγὼς. Theoc. 23. 10.
SYN. Υπονοεω. ὑποκυπτω. αμφισβητεω. απορεω.
Υποπτησσω.
Θεὸς θεῶν γαρ ουχ ὑποπτησσων χολον. Aesc. Pr. 29.
SYN. Αναπτησσω, καταπτησσω, ορρωδεω, ὑποδειδω.
Υποπτης, Υποπτος.
—Η τι λεγειν προς ανδρ' ὑποπταν. Soph. Ph. 137.
Υποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλωσεως. Eur. Hec. 1142.
SYN. Υποπτευομενος, ὑφορωμενος, ὑποψιος, ταχυποπτος, ὑφορατικὸς, ὑποπτως εχων. εχθρὸς.
Υποπυθμην.
—Δυω δ' ὑποπυθμενες ἦσαν, Ath. l. 11.
Υποπυθμιδιος.
—Και σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμιδιον. Ep. Suid.
Υπορθριος.
Υπορθριαισι φωναῖς. Anac. 12. 9.
Υποροφος.
Ιδ' αρτεμαιαν ὡς ὑποροφον
Φερω βοὰν—Eur. Or. 147.
EXP. Λεπτὴν, ἡσυχον, ὑπὸ οροφω γινομενην.
Υπορραπτω.
Ως δὴ τί δρασων τονδ' ὑπορραπτεις λογον; Ib. Alc. 547.
SYN. Επιρραπτω, καττυω.
Υπορρεω.
Υπορρεοντος τω χρονω.—Ar. N. 1292.
SYN. Υποπιπτω, εισρεω. ὑπολισθαινω, διολισθαινω, ὑφερπω, ὑποκυπτω. ὑπολειβομαι.
Υπορρηγνυμι, Υπορρηγνυμαι.
—Ουρανόθεν δ' ὑπερραγη ασπετος αιθήρ. Il. θ. 554.
SYN. Αναρρηγνυμαι—διαφανὴς γινομαι.
Υπορρηνος.
Οἶν—θῆλυν, ὑπορρηνον. Il. κ. 216.
SYN. Υπαρνος. εγκυος.

*6 O Υπορριπιζω.

Ὑπορριπίζω.
—Γηοδέρον γαρ
Πῦρ ὑπορριπίζει—Ep. I 1.
Ὑπορχέομαι.
—Προς δε καρδια φοβος (φοιος. P)
Αδειν ἑτοιμος ηδ᾽ ὑπορχεῖσθαι κοτῳ. Aesc. Ch. 1025.
Ὑπορω, Ὑπορομαι.
—Τοῖον γαρ ὑπωρορε Μῦσα λιγεια. Od. ω. 62.
—Πολὺς δ᾽ ὑπὸ κοσμος ορωρεν
Αιγλης λαμπεσης,—Hom. XXXI. 4.
SYN. Επορω, ανορω, ερω, παρακιτεω.
Ὑποσαινω.
—Και τοῖον ὑπεσσαινων φατο μῦθον. Ap 3.973.
SYN. Ὑποθωπευω, ὑπηκαλλω.
Ὑποσειω.
—Ακροτατη δε ποδῶν ὑπεσειετο ὕλη. Il ξ 285.
SYN. Ὑποτινασσω, υποταρασσω, υποκλονεω, διασαλευω.
Ὑποσευομαι.
Τῶν δ᾽ ὑποσευομενων καναχιζε ποσ᾽ ευρεῖα χθών. Hes. α. 373.
SYN. Επορνω, επαΐσσω, επιφερομαι.
Ὑποσκαλευω.
Το πῦρ ὑποσκαλευε. Ar. A. 1013.
SYN. Αναςκαλευω, αναφυω, ζωπυρεω, ὑπορριπιζω.
Ὑποσκαπτω.
—Μακρά μοι
Δ᾽ αυτόθεν ἅλμαθ᾽ ὑποσκαπτοι τις,—Pind. N. 5.
SYN. Ὑπορυσσω, σκαπτω.
Ὑποσκελιζω.
Πολὺς γαρ εις ἓν μικρὸν αργύριον χυθεὶς
Ὑποσκελιζει ρᾷστα τους πεπωκότας. Eub. ult.
SYN. Σκελιζω, πτερνιζω, απαταω, χλευαζω.
Ὑποσμυχω.
—Κειναὶ γαρ ὑποσμυχονται οπωπαί. Ap. 2.446.
SYN. Ὑποπιμπρημι.—αμαυροω. θλιβω, καταπονεω.—ενδιεροθιζω.
Ὑποσπανιζω.
Και Θεσσαλων πολισμ᾽ ὑπεσπανισμενως
Βορᾶς εδεξαντο—Aesc. Per. 489.
SYN. Σπανιζω, ενδεως εχω, ειμι.
Ὑποσπαω.
Ερεισμα πατρας δυσυχῆς ὑποσπασας. Lyc. 282.
SYN. Υφαιρεω, ὑποστελλω, ὑφελκω, ὑπεξαγω.
Ὑποσπονδος.
Η τις μ᾽ επεισε δεῦρ᾽ ὑποσπονδον μολεῖν. Eur. Ph. 282.
SYN. Ενσπονδος, ὁμοσπονδος, ομωμοκώς.
Ὑποστατός.
—Αλγος ουχ ὑποστατόν. Eur. Supp. 737.
SYN. Ανασχετός.
Ὑποσταχυομαι.
Ανδρι γ᾽ υποσταχυοιτο βοῶν γενος ευρυμετωπων. Od υ. 212.
SYN. Επαυξανομαι, επαυξομαι.
Ὑποστεγος.
—Καθ᾽ ὧν εσθ᾽ ὑποστεγον Soph Ph. 34.
Βιβᾶσι δ᾽ αρτι δωματων ὑποστεγοι. Ib. El. 1402.
SYN. Ὑπορεφος, ὑπωροφιος, ὑπωροφος, ὑπαυλος, ὑφεστιος, ενδομυχος, καταστεγος.—συνοικος.
Ὑποστελλω, Ὑποστελλομαι.
Ουδέ ποτε ξενιαν Οὖρος εμπνευσας ὑπεστειλ᾽ ἱστιον αμφὶ τραπεζαν. Pind. Isth. 2.
SYN. Συστελλω, ὑποσπαω, ὑποκρυπτω, καθυφιεμαι, αναδυω, ὑποκρινω, φευγω, δολιευομαι. φοβεομαι.
Ὑποστενω, Ὑποστεναζω, Ὑποστοναχιζω.
—Εδοξα προσπολων τινὸς
Ὑποστενουσης ενδον αισθεσθαι,—Soph. El 79.
Ὑποστεναζε Ταῦρος ὡς μυκωμενος. Ib. Aj. 322.
Γαῖα δ᾽ ὑπεστοναχιζε—Il. β. 781.
Ὑποστορεννυμι, Ὑποστορεω, Ὑποστρωννυμι.
Η μεν δεμνι᾽ ανωγεν ὑποστορεσαι δμωῇσιν. Od. υ. 139.
Ὑποστρεσαι νῦν πρῶτα τῆς οριγανυ. Ar. Ecc. 1022.
—Ινα μη λεκτρ᾽ ὑποστρωσω τινί. Eur. Hel. 59.
SYN. Ὑποστρωννυω, ὑποχεω, ὑποβαλλω.
Ὑποστρεφω, Ὑποστρεφομαι
—Ο δ᾽ ὑπεστρεφε μωνυχας ἵππυς. Il. ε. 581.
Ει δέ χ᾽ ὑποστρεψωσι,—Il. μ. 71.
SYN. Αναστρεφω, επιστρεφω, αποστρεφω. ὑπαναστρεφω, ανερχομαι.
Ὑποστροφη.
—Εκ δ᾽ υποστροφῆς
Τελῶντες ἕκτον ἕβδομόν τ᾽ ηδη δρομον. Soph. El. 727.
SYN. Αναστροφη, επιστροφη, ὑποτροπη, φυγη, ανακαμψις, αναχωρησις, ὑποχωρησις. ανατομπιμον.
Ὑποσυριζω. Vid Ὑπηχεω.
—Αιθηρ δ᾽ ελαφραῖς
Πτερυγων ριπαῖς ὑποσυριζει. Aesc. Pr. 126.
Ὑποσχεσιη, Ὑποσχεσις.
—Ο δὲ μαργαθ᾽ ὑποσχεσιησι πιθησας. Il ν. 369.
Ουδέ τοι εκτελευσιν ὑποσχεσιν—Il. β. 286.
SYN. Επαγγελια, επαγγελμα, ὁμολογια, εγγυησις, συνταξις.
—Και αψευδῆ νεῦσον ὑποσχεσιη. Ep.
Ὑποτεινω, Ὑποτεινω.
—Ὑπὸ δ᾽ ἕρματα μακρὰ τανυσσαν. Il α. 486.
—Μεγαλας οδυνας ὑποτεινει. Soph. Aj. 262.
SYN. Εκτεινω, ὑποφαινω, ἐξαπλοω, ὑποδεικνυω, κατασκευαζω, ὑπισχνεομαι, ὑποβαλλω
Ὑποταρασσω.

Ὑποταρασσω.
Ηνίκα Κλεων μ' ὑπεταρατ]εν επικειμενος, Ar. Ve 1276.
SYN. Ὑποθρατ]ω, ὑποκινεω, ανατα ρασσω, συνταρατ]ω, τυρβαζω.
Ὑποταρβεω. Vid. Ὑποδειδω
Τυς δ' ὑποταρβησαντες—Il. ρ. 533.
Ὑποταρταριος. Vid. Ὑποχθονιος.
—Θεως δ' ονομηνεν απαντας
Τυς ὑποταρταριυς, οι Τιτηνες καλεονται. Il. ξ. 279.
Ὑποτασσω.
Ημῖν τε κλινη ὑπεταξεν παντα βροτεῖσιν. Sibyl. l. 1.
SYN. Ὑπεικω, ὑπεμπλεκω, ὑποβαλλω.
Ὑποτελλω.
—Βρυχὴ δ' υπετελλετ' οδοντων. Ap. 2. 83.
Ὑποτεμνω, Ὑποτεμνομαι.
Αντικρὺ δ' αν οδόντας, ὑπὸ γλῶσσαν ταμε χαλκος. Il. ε 74.
Ὑποτεμῦμαι τας ὁδυς συ. Ar. Eq. 291.
SYN. Αποτεμνω, διατεμνω, ὑποκοπ]ω, εκκοπ]ω. ὑποπριω. διαλαμβανω συλαω. παραιρεομαι. ὑφαιρεω.—ὑποκρυπ]ω. προλαμβανω.—κυριζω.
Ὑποτιθημι.
—Ηδ' ὑποθεσθαι. Il. λ. 787.
Σοι δ', ὦ νεανισκ', υ κακως ὑποθησομαι. Ar. Av. 1362.
SYN. Ὑποτασσω, ὑποβαλλω. ὑπαγω. συμβυλευω. ὑποδεικνυμι. διδασκω. διαγινωσκω. προτιθημι. επικρινω. ενεχυραζω.
Ὑποτμησσω, Ὑποτμησσομαι.
—Ὑπετμηξαντο κελευθυς. Ap. 3. 327.
Ὑποτοπεω, Ὑποτοπῦμαι. Vid. Ὑπονοεω
Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται.—Ar. Th. 503.
Ὑποτρεμω, Ὑποτρεω, Ὑποτρεω, Ὑποτρομεω, Ὑποτριζω.
—Ὑπὸ δ' ετρεμε γυῖα. Il. κ. 390.
—Τρομεει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. Ib. 95.
—Τοῖον γαρ ὑποτρομεωσιν απαντες Il. χ. 241.
Αλλ' υπως ετι ἦχιν ὑποτρεσαι,—Il. ν. 417.
—Αι δε τε πᾶσαι ὑπετρεσαν. Il. ο 636.
Λεπ]ὸν ὑποτριζυσα,—Ep. l. 1.
SYN. Ὑποδειδω, εντρομεω. ὑποχωρεω. εκφευγω, (ὑπο δεως.)
Ὑποτριμμα.
—Βλεπων ὑποτριμμα. Ar. Ecc. 291.
EXP. Δριμὺ, ναπυ, αγριον.
Ὑποτρεχω, Ὑποτροχαω.
—Ὁ δ' ὑπεδραμε και λαβε γυνων. Il. φ. 68.
—Την δε θαλασσαν
Νερθεν ὑποτροχαει—Mosc. 8. 5.

Κὐχ ὑποτρεχων σε, τῦτο θωπειᾳ λεγω. Eur. Or. 669.
SYN. Ὑφιημι, ὑφισαμαι, εφισαμαι, ὑπερχομαι, ὑπολαμβανω, ὑφερπω, απαταω. κολακευω. σπευδω.
Ὑποτρομος. Vid. Πλωταρχης.
Ὑποτροπιη. Vid. Ὑποστροφη
—Στονοεντος ὑποτροπιη πολεμοιο. Ap. 1. 1052.
Ὑποτροπος. Vid. Παλιντροπος.
Ου γὰρ τ' οἶδ' ει ετι σφιν ὑποτροπος ἵξομαι αὖτις. Il. ζ. 367.
Ὑποτρωγω.
—Πολλακι ληθει
Τοῖχον ὑποτρωγων ἡσυχιος ποταμὸς. Call. 19 ¼.
SYN. Αποτρωγω, ὑποβρωσκω
Ὑποτ]οβεω.
Ὑπὸ δε κηροπλαστος οτ]οβεῖ δοναξ—Aesc. Pr. 576.
Ὑποτυπ]ω.
Πρῶτος εμῦ ὑπο δερὴ τυπεις—Il. σ. 92.
SYN. Τυπ]ω, ὑποπλησσω, ὑποκοπ]ω. αποαρασσω.
Ὑπνλος.
—Οιον ἆρά με
Καλλος κακῶν ὕπυλον εξεθρεψατε; Soph. Oed. T. 1409
SYN. Ὑποπ]ος, κρυπ]ος, δολιος. ολεθριος.
Ὑπυρανιος.
—Μεγα κέν οἱ ὑπυρανιον κλεος ειη
Παντας επ' ανθρωπυς,—Il. κ 212.
EXP. Εως κρανῦ εξικνυμένον.
Ὑπυργεω. Vid Ὑπηρετεω.
Σον εργον, Ιοι, ταῖσδ' ὑπυργῆσαι χαριν; Aesc. Pr. 636.
—Τό μοι εννεπε
Τί σοι χρεων ὑπυργεῖν. Soph. Ph. 144.
Ὑπυργια. Vid. Ὑπηρεσια.
—Τῆς εμῆς υπυργιας. Ib. Oed. C. 1478.
Ὑπυργὸς, Ὑποεργὸς
—Αργος τε θεῆς ὑποεργος Αθηνης. Ap 1. 226.
—Βυλῃσι θεῆς ὑποεργος Επειος. Tryph. 56.
Ζῆλος τῶν αγαθῶν εσθλὸς, φαυλων δ' ὑποεργος. Phocyl. 60.
SYN. Βοηθὸς, ὑποδμὼς, ὑποδρηστὴς—παρεργος.
Ὑποφαινω.
—Και θρῆνυν ἑλὼν ὑπεφηνε τραπεζης. Od ρ 409.
SYN. Ὑποφαινομαι, ὑποτεινω, ὑποδεικνυω, επαγγελλομαι, ὑπολαμπω. φανεροω.
Ὑποφερω.—Ὑποφερομαι.
Ει τῶν φανερῶς οιχομενων εις αΐδαν
Ελπίδ' ὑποισεις,—Soph. El. 837.
SYN. Φερω, ὑπομενω, ὑποτεινω, προτεινω, ὑποβαλλω.—αφαρπαζω, υπαγω, υπεξαγω.—προσονειδιζω,

προσονειδίζω, προφέρω — καταγω.—υποβαλλομαι, εκκρεομαι. απτεσθαι
Υποφευγω Vid. Υπεκφευγω.
Ουτ' αρ' ὁ τὸν δυναται ὑποφευγειν,— Il χ 200.
Υποφητης. Υποφητωρ, Υποφῆτις.
Μυσαων δ' ὑποφῆται αειδοντι Πτολεμαῖον. Theoc. 17. 115.
—Αμφὶ δε Σελλοι
Σοὶ ναιεσ' ὑποφῆται ανιπτοποδες.—Il. π 235.
—Μῦσαι δ' ὑποφητορες εἶεν αοιδῆς. Ap. 1. 22.
—Διαβολεῖν ὑποφατιες. Pind. P. 2.
SYN. Υπομαντις, προφητης. ἱερεύς. χρησμολόγος, ὑπουργὸς. διακονος. διακτωρ ερμηνευτης.
Πολλων αριπρεπέες μυθων ὑποφητορες εσθλῶν. Man.
Υποφθανω, Υποφθημι.
—Πριν γαρ Λυκοοργος ὑποφθὰς
Δυρὶ μεσον περονησεν,—Il. η 144.
SYN. Φθανω, προφθανω, παραφθανω, προλαμβανω.
Υποφλεγω
Τοι μαινολην ετοιμως
Υποφλεγοντες οἶνον. Naz H. 2.
Υποφλοισβος.
—Εν βενθεσσιν ὑποφλοισβοιο θαλασσης. Orph. L.
Υποφραζομαι.
Τον δ' αρ ὑποφρασθεις μεγαλη επὶ νεικεσιν Ιδης. Ap. 1. 462
Υποφραδμοσυνη.
Σῆς δ' ὑποφραδμοσυνῃσιν απὸ ζοφυ ηερεντος. Hes. Θ. 658.
Υποφρισσω.
Δωροφόροι καλεονται ὑποφρισσοντες ανακτάς. Ath. l. 6.
Υποφωνεω.
—Αι δ' ὑποφωνευν Ορνιθες,—Mosc 3. 49.
SYN. Επιφθεγγομαι, επαναβοαω, ὑποδεικνυω.
Υποχαζομαι.
—Υπὸ δε Τρῶες κεκαδοντο. Il. δ. 497.
SYN. Αναχαζομαι, ὑποχωρεω, υπεικω, σκορπιζομαι. ὑπεκφευγω.
Υποχασκω. Ar. Pl. 314.
SYN. Υποχαινω, χαινω.
Υποχειριος.
Οισω γαρ και χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχειριος ελθῃ. Od ο 447.
EXP. Τη χειρὶ μυ ὑποπεσῃ.
SYN. Υποδμώς. μισθωτὸς αιχμαλωτος.—ὑποχρεως. ὑπεξουσιος.
Υποχευμα.
—Αρεταν δροσῳ μαλθακᾷ ρανθεῖσαν
Κωμων θ' ὑποχευμασιν—Pind. P. 5.

SYN. Υποχυμα, ὑποχυσις, χυλὸς, τὸ ὑγρόν.
Υποχεω, Υποχευω.
—Θεραπων δε Ιδαὸν ὑπεχευε βοειας. Il. λ. 842.
SYN. Υποχυω, ὑποβαλλω, υποστορεννυμι.
Υποχθονιος.
Τοι μεν ὑποχθονιοι μακαρες θνητοὶ καλεονται. Hes ε. 140.
SYN. Υπογειος, καταγειος, καταχθονιος, κατυδαῖος, ὑπυδαιος. ὑποταρταρειος.—ὅσοι χθονὸς εσχατ' ενερθεν. Apollin.
Υποχλοος
—Και ὑποχλοον εσχε παρειήν. Call. 4. 80.
SYN. Υποχλωρος.
Υποχος
Βασιλῆς βασιλεως ὑποχοι μεγαλυ. Aesc. Per. 24.
EXP. Υποκλινεῖς, ὑποτεταγμένος.
Υποχωρεω.
Χωρησαν δ' ὑπό τε προμαχοι,—Il. δ. 505.
—Ουδ' ὑπεχωρει Il. ν. 476.
SYN. Αναχωρεω, παραχωρεω. αναγω, ὑποχαζομαι. φευγω. ὑποτασσομαι. ὑπερωεω. ὑποστρεφω. ὑπαλασσω.
Υποψαλλασσω.
Απερ ἱερῶν τοι μ' υποψαλλασσετε. Ar. L. 89.
SYN. Υποψηλαφαω, επιψηλαφαω.
Υποψια.
Την τῶν φθασαντων ασφαλῶς ὑποψιαν. Suid.
SYN. Υπονοια.—το ενεστηκός.
Υποψωνεω.
Ουδ' αλλος ανθρωπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται. Ar. A. 842.
EXP. Παρακλεπτων προστιθεὶς τῇ οψωνιᾳ.
Υπτιαζω.
—Καρα γαρ ὑπτιαζεται τόδε. Soph. Ph 843.
SYN. Εξυπτιαζω, ὑπτιῦμαι, ὑποκλινομαι. ὑποστρεφω.
Υπτιασμα.
Γυναικομιμοις ὑπτιασμασιν χερῶν. Aesc. Pr. 1004.
SYN. Υπτιασμός.
Υπτιος.
—Ο δ' ὑπτιος εμπεσε πετρῃ. Il. δ. 108.
Ως πολυν ὑπτιον ὑμνον εγυμνασε—Ep. Suid.
SYN. Υψηλὸς. ὁμαλὸς.—απρακτος. νωθρὸς, οκνηρὸς. αμελὴς. ευθεωρητος.—κατακλινής.
Υπωλενιος.
—Ο δ' υπωλενιον κιθαριζεν. Hom. M. 507.
Υπωπιαζω.
Και ταῦτα δαιμονιως ὑπωπιασμεναι, Ar. Pa. 540.

SYN.

SYN. Υποπλησσω, καθυβριζω. λοιδορεω—υποτηρεω. ταπεινοω, μαραινω.

Υπωπιον

Νυκτὶ θοῇ αταλαντος υπωπια.—Il. μ. 463.

—Τορε μη λαβης υπωπια. Ar. V. 1377.

EXP. Κατα την προσοψιν—τα εις οψιν πληγματα—τυλος εν ταῖς χερσὶν.—σγκωμα. χρῶμα.

Υπωρεια.

Αλλ' ετ' υπωρειας ωκεον πολυπιδακα Ιδης. Il. υ. 218.

Ενθα δ' υπωρειησιν επι προβλῆσι κυλλυνται, Orph. 744.

EXP. Τα πλευρα τε ορες.

Υπωροφιος, Υπωροφος. Vid. Υποστεγος.

—Υπωροφιοι δέ τοι ειμεν. Il. ι. 636

Τι μελλεις υπωροφα μελαθρα περᾶν—; Eur. Ph. 308.

Υπωχρος Υπωχρος οψις—Cyr. Th.

Υ Ρ

ΥΡΑΞ. (μῦς, ὁ αρυραῖος.)

Παμπηδην ὑρακας λιχμηρεας πρημωσε. Nic.

Υριη.

Οι θ' Υριην ενεμοντο—Il. β. 496.

Υρμινη.

Οσσον επ' Υρμινη και Μυρσινος εσχατοωσα. Ib 618.

Υρτακιδης.

Ασιος Υρτακιδης;—Ib. 837.

Υρτακος.

—Και Ασιον Υρτακε ὑόν. Il. ν. 759.

Υρτιος.

—Υρτιον ετα

Γυρτιαδην, Μυσων ηγητορα καρτεροθυμον. Il, ξ. 511.

Υρχη. (κεραμιον αγγεῖον)

Τυτοισι δε ταρο δοκῦσιν

Υρχας, οἶνον,—Ar. V. 674.

Υ Σ

ΥΣ

Πολλοὶ δ' αργιοδοντες ὕες θαλεθοντες αλοιφῇ. Il. ψ. 32.

SYN. Σῦς, χοῖρος, καπρος, καπριος.

Οι δ' ἓν συῆγον μαλα πιονα πενταετηρον. Hom.

Υσγινος. (βαμματος εἶδος.)

Τὰν κοκκοβαφέντα, και ὑσγινοιο θερετρα. Ep. Suid.

Υσδος.

Αμφι δε ψυχρὸν κελαδεῖ δι' υσδων

Μαλινων ὑδωρ—(al. οσδων pro οζων.) Sapph. 53.

Υσμινη. Vid Μαχη.

—Μεμασαν δὲ και ὡς ὑσμινι μαχεσθαι. Il. θ 56.

—Ενὶ κρατερῇ ὑσμινῃ. Il. δ. 462.

EPITH. Αργαλεα, αινη, αλεγεινη, ασιδηρος, αινομορος, ανδροφονος, δυσηχης, κρατερα, οξυρα, ολομενη, σταδια, εριστβαρεια, ταλαπενθης, ποντιος, πολυδακρυς, ταρβαλεα, φλογοεσσα.

Υσπληγξ, Υσπλαξ, Υσπλῆτις.

—Αγχι γαρ ηδη

Υσπληγγι δνοφερῇ Κιλικων αποπαυεται αιης, Dion. 121.

Ορνισιν δ' ὑσπλαγξ;—Theoc 8. 58.

—Κατὰ γῆς εσχαζοσαν Υσπλῆγας—Lyc. 22.

—Απὸ μιᾶς υσπλατίδος—Ar. L. 999.

SYN. Δικτυον.—ὑσριχὶς,—αφεσις, αφετηρια, βαλβὶς.—αφεσις, αφετηρια,—βυκεντρον.—παγὶς—γραμμη, γραμμή.

Υσπορος.

—Οι τ' εχον αυτὸν

Υσπορον αιγλήεντα διαπιλβοντα ρεεθρῳ,

Ηλεκτρε κομοῶντα βαθυπλυτοισι μεταλλοις. Nonn. l. 26.

Υστερον.

—Η ὑστερον αὖτις ιόντα. Il. α. 27.

SYN. Επειτα, μετεπειτα, εφεξης.

Υστερος, Υστατος, Υστατιος.

—Ει και γενει ὑστερος ἦεν. Il. γ. 215.

—Τίνα δ' ὑστατον εξεναριξεν; Il. ε 703.

—Πρωτησι και ὑστατιησι βοεσσιν, Il ο. 634.

SYN. Υστεραῖος.—εσχατος, τελευταῖος.

Υστερεω.

Ην δ' υστερησης, οιχομεσθα, κατθανῇ. Eur. Ph. 993.

SYN. Υστεριζω, αουστεριζω, καθυστερεω, καθυστεριζω, βραδυνω, αναβαλλομαι.—αμαρτανω, αποτυγχανω.—ελαττομαι, ελλειπω.

Υστεροποινος.

—Υστεροποινον

Πεμπει παραβᾶσιν Ερινυν. Aesc. Ag. 58.

Υστεροπης.

—Επεὶ νῦν αιεὶ Ερινυς

Υστεροπης ἕπεται—Orph. 1162.

Υστεροφθορος.

Τυτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθοροι

Λοχῶσιν Αιδυ και θεῶν Ερινύες. Soph An. 1086.

 Υστεροφωνος.

Υψιβρεμετης. Vid. Ηχω.
Υστριξ.
—Και ὕστριχος ειθε χαιται. Call 3. 96.
SYN. Εχινος, χοιρογρυλλος, ακανθοχοιρος. ὑστριχίς.
—Θωας δ' εφριξεν εθειρας.
Και τ' οπισω νωτοισιν ακαχμένον ωκυπετησιν
Ιθὺς ακοντιζει μαλερὸν βελος—Opp.
Υστριχὶς. (το πληκτικον οργανον)
—Υστριχιδι μαστιγῶν,—Ar. 632.
SYN. Υσπληγξ. Βακτηριον. μαστιξ. (εξ ὑειων τριχῶν.)

Υ Φ

ΥΦΑΙΜΟΣ
Ης ετι καιθος ὕφαιμος επαστραπ]ει φονιον πῦρ. Ep. I. 4.
SYN. Αιματωδης.
Υφαινω. Υφαω
—Προς αλλης ἱστὸν ὑφαινοις. Il. ζ. 456.
Τῷ δ' αρ' ανερχομενῳ πυκινὸν δολον αλλον ὑφ αινε Ib. 187.
Αι δ' ἱςὺς ὑφοωσι, και ηλακατα σ]ρωφῶσιν. Od. η 105.
SYN. Διυφαινω, εξυφαινω, καθυφαινω, παρυφαω, παρυφαινω, εργεω, πλεκω, κατασκευαζω.
—Ισον ὕφαινε μυχῷ δομυ ὑψηλοῖο,
Διπλακα μαρμαρεην, εν δε θρονα ποικίλ' επασσε. Hom.
—Κεντρον εχυσα φιληλακατοιο μεριμνης,
Χερσὶν απειρητοισι μετηιεν ἱςὸν Αθηνης,
Κερκίδα κυφιζυσα,—
Και κλινὶ πολυδονεντι διεξυσα χιτῶνα.
Και λιθον ορχηςηρα περικρεμασασα μεσαυλῳ
Κερκίδι πεπλον ὕφαινε.—Nonn.
Υφαιρεω, Υφαιρῦμαι.
—Υπ' εκ μηλων αιρευμενοι—Il. π. 353.
—Υπὸ δ' ηεσον ἑρματα νηῶν. Il. β. 154.
SYN. Υφαρπαζω, ὑφελκω, αφαιρεω, υπεξαιρεομαι, ὑπεξαγω, ὑποκλεπ]ω παρεκβαλλω. μειοω.
Υφαλος.
Φασὶ δε και νησσοιν ἁλὶ πλανεεσσι χερειυς
Τας ὑφαλυς πετρας των φανερῶν σπιλαδων. Ep. I. 2.
SYN. Υφαλιος, ὑποθαλασσιος.—κρυφιος.
Υφαντοδινητος, Υφαντος.
Ος ὑφαντοδινητον εσθος υ πεπαται. Ar. Av. 944.
—Εσθῆτα δ' ὑφαντὴν. Od. ν. 136.
—Υφαντά τε ειματα καλά. 218.
SYN. Πλεκτὸς, ευϋφὴς, ευϋφαντος, ευητριος.
Υφαπ]ω Vid Υποπιμπρημι.
Αλλ' ει, ὑφαπ]ε δωματα,—Eur. Or. 1656.
Υφαρπαζω
Ωι ρά θ' ὑπὸ σκυμνυς ελαφηβόλος ἁρπαση ανὴρ. Il. σ. 319
SYN. Υφαιρεω, ὑποκλεπ]ω. ὑπεξερυω.
Υφασμα
Πολλὰ δ' αγαλματ' ανῆψεν, ὑφασματά τε, χρυσόν τε Od. γ. 274.
SYN. Εξυφασμα, ἱςὸς, ὑφος, εσθημα, σακκος, το σπαθητόν.
Υφειμενος.
Η κατ' οικυς, ὡς εχιδν', ὑφειμενη
Ληθυσά μ' εξεπινες—Soph. An. 537.
EXP. Απολυθεις, εαθεις, ὑποχαλωμενος, εκλελυμενος—ὑποχειριος, καθειμενος, ταπεινός.
Υφελκω, Υφελκομαι.
—Ο δ' ὑφελκε ποδοῖιν Il. ξ. 477.
Και τας εκεινης Περσικας εφελκομαι. Ar. Ecc. 319.
SYN. Υφελκυω, ὑφαιρεω, ὑποςελλω, ὑπεξαγω—περιδεσμευομαι, ὑποδεδεμαι προτρεπω.
Υφερπω.
—Υφερπε γαρ πολύ. Soph. Oed. T. 805.
SYN. Υφερπυζω, ὑπεισερχομαι, ὑπεισδυομαι, ὑπαΐσσω, παραγινομαι, ανερπυζω.
Υφεσπερος.
Κυρη τίς μ' εφιλασεν ὑφεσπερα—Ep. I. 7.
Υφιζω.
Ει τοι νομιζεις ανδρα συγ]ενῆ κακῶς
Δρῶν, υχ ὑφεξειν την δικην, υκ ευφρονεῖς. Ib. 560.
—Υποσχὼν θηλέας ἱππυς. Il. ε 269.
SYN. Εχω, ὑποφερω, ὑποτιθημι, ὑποβαλλω, ὑφιςαμαι
Υφὴ.
Πεπλων τε πρὔκαλυπ]εν ευπηκτοις ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.
Ταῦτ' ην ὑφηνασ' οἶσθ' εν ευπηνοις ὑφαῖς. Ib. 314.
SYN. Υφανσις, πλοκὴ, ἱςυργια.
Υφηγεομαι
—Και ὑφαγεο τᾶδε. Theoc. 2. 101.
Πρωτιςα μεν νῦν τῷδ' ὑφηγησαι,—Eur. El. 664.
SYN. Προηγῦμαι, καθηγῦμαι, εξυφηγεομαι, εισηγῦμαι, αφηγῦμαι, αναγω, αρχομαι, παρορμαω, παρακαλεω, διδασκω. ὑποδεικνυμι.
Υφηγητης.
—Ων ὑφηγητων, εγὼ
Κτανεῖν εμελλον πατέρα τον εμόν,—Soph. Oed. T. 985.

SY

SYN. Ηγητηρ, ηγεμων, εισηγητης, καθηγητης, προηγητης, αυτοκρατωρ, χειραγωγος.

Υφηνιοχος. Vid Ηνιοχος.
—Ος ρα τεθ' ιππον
Εσκεν υφηνιοχος.—Il ζ. 19.

Υφησσων.
—Η μεν υφησσων Ατροπος—Hes. α. 258.

Υφιζανω.
—Αλλ' υφιζανον κυκλοις Eur. Ph. 1408.
SYN. Καθυφιζανω, υποκαθεζομαι, υφιζω, υποκαθημαι, υποκαθιζω, υφισαμαι, υφεδρευω, ελαττοομαι.

Υφιημι, Υφιεμαι.
—Και υπ' εμβρυον ηκεν εκαστη. Od ι. 245.
Υφεις μαγον τοιονδε,—Soph. Oed. T. 395.
Υφεσθαι μοι δοκεις. Ar. R.
SYN. Καθιημι, ενιημι, ανιημι, υποπεμπω, εισπεμπω, υπενδιδωμι, υποχαλαω, υποβαλλω, υποτιθημι

Υφιστημι, Υφισαμαι.
Ουδε τοι εκτελεουσιν υποσχεσιν ηνπερ υπεσαν. Il. β. 286.
—Μη γνωμας υποστησας σοφας. Soph. Aj. 1110.
SYN. Υποτιθημι, υποβαλλω, υποκαθιστημι, αντικαθιστημι, προβαλλω, εξαγω.—αντεχω, ανθισαμαι, υπερχομαι, υπομενω, εγχειριζομαι, καθισαμαι, ενισαμαι, επιβαλλομαι υπισχνεομαι, δεχομαι, υποδεχομαι υφιζανω υποφερω, ανατλημι, υποχωρεω, διαβεβαιουμαι—επαγγελλομαι.

Υφορμιστηρ.
—Ενερθε δε λααν εδησαν
Βριθυν υφορμιστηρα,—Opp.

Υφορβος. Vid Συβωτης.
—Ηγησατο διος υφορβος. Od. ξ 48.
—Και ανερες ηλθον υφορβοι. Ib. 410.

Υ Ψ

ΥΨΑΓΟΡΗΣ, Υψηγορος.
—Η μαλα δη σε διδασκουσιν θεοι αυτοι
Υψαγορην τ' εμεναι—Od. α. 385.
Τοιαυτα μεντοι της αγαν υψηγορου
Γλωσσης, Προμηθευ, τα πιχειρα γινεται. Aesc. Pr. 318.
SYN. Μεγαληγορος, μεγαλορρημων, υψηλολογος, υψηλογος, μεγαλαυχης, σοβαρος, φλυαρος.

Υψαυχεω, Υψαυχενιζω.
Υψαυχει δ' ο πολυς πλουτος, και ες υβριν αεξει. [illegible]vl. 67.
—Δριμυ κας βλεπων Υψαυχενιζει—Ep. I. 4.
SYN. Μεγαλαυχεω, εξαυχεω, υπεραυχεω, υψαυχενεω, υπερηφανεω, υψηλοφρονεω, μεγαλοφρονεω, καυχαομαι
Υψηλ' εκομπεις, κατ' ακρων εδοιπορεις,
Οτ' ουδεν ων.—Soph.

Υψαυχην Vid. Απολλων.

Υψηρεφης, Υψηρεφης, Υψοροφος.
—Και υψερεφες μεγα δωμα. Il. τ. 333.
Ουδε επεμβεβαως υψηρεφεος θαλαμοιο. Il. ι. 578.
Η δ' ες υψοροφον θαλαμον κιε—Il. γ. 423.
SYN. Κατηρεφης, υψιμελαθρος, υψηλος, αιπυς.

Υψηις.
—Ηχι λεοντα
Υψηις κατεπεφνε, βοων σινιν Ευρυπυλοιο. Call. 2. 92.

Υψηλοκρημνος, Υψικρημνος.
—Τονδε προς πετραις
Υψηλοκρημνοις τον λεωργον οχμασαι. Aesc. Pr. 5.
Υψικρημνον θ' οι πολισμα
Καυκασου πελας νεμονται Ib. 421.
SYN. Κρημνωδης, τραχυς.

Υψηλος.
—Οθι οι θαλαμος περικαλλεος αυλης
Υψηλος δεδμητο, περισκεπτω ενι χωρω. Od. α. 426.
SYN. Υψηρεφης, υψιτος, υψιφανης, υψιφανης, υπερτενης, μετεωρος, βλωθρος, αιπυς, αιπεινος.—υψιβατος—υψιπετης, υψιπους—ευδαιμων.

Υψηλοφρων.
Υψηλοφρων μοι θυμος αιρεται προσω. Eur. I. A. 919
SYN. Υψιφρων, υψηλοκαρδιος, υψηλονοος, υπερθυμος, μεγαθυμος, μεγαλητωρ, υπερηφανος, υπερφρων, υπερσεπτης, υψιβατος, υπερογκος, υψικομπος.

Υψηνωρ.
—Υψηνορα διον
Υιον υπερθυμου Δολοπιονος.—Il. ε. 76
—Ιππασιδην Υψηνορα ποιμενα λαων. Il. ν. 411.

Υψηνωρ, Υψηνορεων.
—Υψηνορα τιμην. Nonn
—Εξ εχθρων υψηνορεοντων. Cast.
SYN. Ευηνωρ, υπερηνωρ, αγηνωρ.

Υψηχης.
Τοσσον επιθρωσκουσι θεοι υψηχεες ιπποι. Il. ε. 772.
SYN. Υψιβρεμετης—υψαυχην.

Υψι, Υψου, Υψοσε.
Υψι τ' αναθρωσκων πετεται,—Il. ν. 140.

Υψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις,—Il. α. 486.
—Ὕψοσε δ' ἀχνη σκιδναται—Il. λ. 307.
SYN. Ὑψόθι, ὕψοθεν, ἄνωθι, ὑψηλῶς, ἐν ὕψει, ἐφ' ὕψος, μετέωρον.

Ὑψίβαθυς.
—Καὶ ὀφρύας ὑψιβαθείας. Opp. l. 3.

Ὑψίβατος, Ὑψιβάτης.
—Ὑψίβατον τριποδα—Soph. Aj. 1431.
Ο δ' ὑψιβάτης δωματ' ἐν αἰθέρι ἔχων. Dosc.
EXP. Ὑψηλὴν βάσιν ἔχοντα.
SYN. Ὑψιβάμων, ὑψιφοιτης, ὑψιπορος, ὑψηλοπορος, ὑψιπολος, ὑψιφρων, ὑψιπετής.

Ὑψιβόας.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα κτάσε δυρί. Hom. B 202.

Ὑψιβόης.
Ὑψιβόαν μετανοιας κηρυκα—Cyr. Th.

Ὑψιβρεμέτης.
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης,—Il. α. 354.
SYN. Ὑψηχής.

Ὑψιγένεθλος.
—Θεὸν ὑψιγένεθλον. Nonn.

Ὑψιγέννητος.
Ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον. Aesc. Eum. 43.
SYN. Περιμήκης.

Ὑψίγυιος
—Ὑψίγυιον ἄλσος. Pind. Ol.

Ὑψίδομος.
—Ὑψιδόμων πολίων—Cal.

Ὑψίδρομος
Ζεῦ πάτερ, ὑψίδρομον περιαυγέα κοσμον ἐλαύναν. Orph. H

Ὑψίζυγος. Vid Ὑψιμέδων.
—Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων. Il. δ. 166.

Ὑψιθέμεθλος.
—Δομον ὑψιθέμεθλον. Nonn.

Ὑψίθρονος.
—Ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων, Pind. N. 4.

Ὑψίθωκος, Ὑψιθόωκος.
—Ὑψιθώκων ὕπερ κρατὶ καρηνων, Synes.
Η θεὸν ὑψιθόωκον—Cyr. Th.

Ὑψικάρηνος
—Ηε δρύες ὑψικάρηνοι. Hom. V. 265.
SYN. Ὑψιτενων, ὑψαυχην, εριαυχην, ὑψιλοφος, ὀρθοκραιρος, ὑψιπετηλος, ὑψικομος.

Ὑψικέλευθος.
Ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίας. Ep. l. 1.

Ὑψίκερας, Ὑψίκερως. Vid. Κεραός.
Ὑψίκερατα πέτραν. Ar. N. 597.
—Ὑψίκερων ἔλαφον—Od. κ. 158.

Ὑψικέραυνος.
—Ο μέγας θεὸς ὑψικέραυνος. Sibyl.

Ὑψικόλωνος.
Κιονα,—μεγαν, ὀρθιον, ὑψικόλωνον. Opp.

Ὑψίκομος, Ὑψιχαίτης.
—Ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν. Il. ξ. 398.
—Δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες—Pind. P. 4.
SYN. Πολυκομος, εὐκομος, χαιτήεις, ὑψιπέτηλος.

Ὑψικόμπως.
Ο δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο. Soph. Aj. 777.
SYN. Ὑπερηφάνως, σοβαρῶς.

Ὑψικόρυμβος.
—Διὰ τείχεος ὑψικορύμβου. Cyr.

Ὑψίλοφος. Vid. Ὑψικάρηνος.
Ἐσται δ' ὑψιλοφων τε λογων
Κορυθαιολα νείκη.—Ar. R. 834.

Ὑψιμέδων.
Αἰδεῖσθε ξεινίου Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος. Hom. 42. 3.
SYN. Ὑψίζυγος παμβασιλεύς. ὑψικρατης.

Ὑψιμέλαθρος. Vid. Ὑψερεφής.
Αδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὐλιον ὑψιμέλαθρον. Hom. M. 103.

Ὑψιμέλας.
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες. Il. ο. 387.

Ὑψίμεσος.
Ηε μεν ὑψίμεσον τέμνῃ πόλον,—Man. 3. 222.

Ὑψινεφής.
Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Pind. Ol. 5.

Ὑψίνοος.
—Ὑψινόων—ηγητηρων. Apollin.

Ὑψιπαγής, Vid. Σιπυλος.

Ὑψίπεδος.
Ὑψίπεδον Θεραπνας οἰκέων ἕδος. Pind. Isth. 1.

Ὑψιπέτης, Ὑψιπετήεις.
Αἰετος ὑψιπέτης—Il. ν. 822.
—Ως τ' αἰετος ὑψιπετήεις. Il. χ. 308.
Ὑψιπετὴς ἐς μελαθρον. Eur. Hec. 1108.

Ὑψιπέτηλος.
—Η δενδρεον ὑψιπέτηλον. Il. ν. 437.
SYN. Ὑψίκομος, ὑψικάρηνος, ἀνεσιφυλλος.—ὑψηλὸς, μακρὸς.

Ὑψίπολις.
Νομους παρειρων χθονὸς
Ὑψίπολις. Soph. An. 376.
EXP. Ἐν τῇ πόλει ὑψηλὸς.

Ὑψίπολος. Vid. Ὑψίβατος.
—Καὶ ὑψιπόλοις ἀγελαισιν Οἰωνων—Opp. l. 3.

Υψιπορος.
Αρματὸς ὑψιποροιο μεταρσιον ηνιοχῆα. Nonn.
Υψιπους.
Εργων τε παντων, ὧν νομοι προκεινται
Υψιποδες, ὀυρανιαν δι᾽ αιθέρα
Τεχνωθεντες. Soph. Oed. T. 885.
Υψιπυλεια, Υψιπυλη.
Οιη δ᾽ εκ πασεων γεραρῆ περιεσσατο πατρὸς
Υψιπυλεια Θοαντος.—Ap. 1. 621.
Τον ρ᾽ ετεχ᾽ Υψιπυλη ὑπ᾽ Ιησονι ποιμενι λαῶν.
Il. η. 469.
ΕΡΙΘΗ. Λημνιας, Θοαντιας.
Η κλυτὴ Υψιπυλεια, γυναικῶν εἶδος αριστη.
Orph.
Υψιπυλος.
Θηβην ὑψιπυλον—Il ζ. 416.
—Υψιπυλον Τροιην—Il. π 698.
Υψιπυργος.
Την θ᾽ ὑψιπυργον Οιχαλιαν.—Soph. Tr. 358.
Υψιτενης
Υψιτενῆς δε λαθοιτο πατρὸς πολυφεγγεος αυλῆς. Procl.
Υψιτερος. Υψιςος.
—Και δρυες ὑψιτεραι. Theoc. 8. 46.
—Οιτης Ζηνὸς ὑψιςον παγον. Soph. Tr. 1207.
—Ζηνὸς ὑψιςον σεβας. Ib. Ph. 1325.
Υψιτοκος. Vid Σαρα.
Υψιφαὴς, Υψιφανὴς. Vid. Αιθὴρ.
Σὸς δρομος ὑψιφαὴς αμφιβεβηκεν ὄρος. Christod.
Υψιφορητος.
—Προς ὑψιφορητον αταρπον. Procl.

Υψιφρων. Vid. Υπερηφανος.
—Υψιφρονων τιν᾽ εκαμψε βροτῶν. Pind. P. 2.
Υψόθι, Υψόθεν. Vid. Υψι.
Υψόθ᾽ εόντι Διΐ—Il. κ. 16.
—Κατὰ δ᾽ ὑψοθεν ἧκεν εερσας. Il. λ. 53.
Υψος. Υψωμα.
Κλῶνες απηοριοι τανάης δρυὸς, ευσκιον ὑψος.
Ep. l. 1.
Εν ιδιοις ὁριοις ὑψωμασιν, ηδὲ τ᾽ εν οικοις.
Man. 5. 33.
SYN. Υψηλοτης, επαρμα, μετεωρισμὸς.—εξοχὴ.
Υψοω.
—Υψωσας ωχρὸν δεμας ὑδατι λευκῷ. Hom. B. 80.
SYN. Ανυψοω, ὑπερυψοω, επανεχω, επαιρω, μετεωριζω. επαναλαμβανω. ανυω.

Υ Ω

Υ Ω.
—Ὗε δ᾽ αρα Ζεὺς Συνεχες—Il. μ. 25.
—Ουδὲ γαρ ὁ Ζεὺς
Ουθ᾽ ὕων παντας ανδανει, ουδ᾽ ανεχων. Theog. 26.
SYN. Υετιζω, καθυω, εξομβρεω, ανομβρεω, ὑγραινω, βρεχω, επιβρεχω.

ΦΑΝΤΑΤΟΣ.
Ευτ᾽ αςὴρ ὑπερεσχε φαανταος, ὅςε μαλιςα
Ερχεται αγγελλων φαος ηοῦς ηριγενειης. Od. ν. 93.
Φαγεῖν.
—Ουπω τόνδε κυνες φαγον, ουδ᾽ οιωνοὶ. Il. ω. 411.
SYN. Εκφαγεῖν, καταφαγεῖν, διαφαγειν, εδομαι.
Φαγρος. (ιχθὺς.)
—Διὰ ςενοῦ
Αυλῶνος οισει κῦμα γυμνιτην φαγρον, Lyc. 387.
Φαεθουσα
Νυμφαι ἐϋπλοκαμοι, Φαεθουσά τε, Λαμπετιη τε,
Ας τεκεν Ηελιῳ ὑπεριονι δῖα Νεαιρα. Od. μ. 132.

Οπλοτερη Φαεθουσα θυγατρῶν Ηελιοιο. Ap. 4. 971.
Φαεθων. Vid. Φαεινός.
Ουτέ μιν ηελιος φαεθων ακτῖσιν εβαλλεν. Od. τ. 441.
Φαεθων.
Διομενον τ᾽ ισοφωσα πυριγληνον Φαεθοντα. Man. 3. 182.
Φαεθων.
Ενθα ποτ᾽ αιθαλοεντι τυπεὶς προς ςερνα κεραυνῷ
Ημιδαὴς Φαεθων πεσεν ἁρματος Ηελιοιο
Λιμνης ες προχοας πολυβενθέος· ἡ δ᾽ ετι νῦν περ
Τραυματος αιθομενοιο βαρὺν ανακηκιει ατμόν.
Ap. 4. 600.
Ιφθιμον Φαεθοντα, θεοῖς επιεικελον ανδρα. Hes.

Και Φαεθων επιβαινε· διδες δε οι ηνια παλλειν
Ηνια χρυσαιγειτα, και αιγληεσσαν ιμασθλην
Ηελιος γενετηρ, τρομερη γ' ελελιζετο σιγη,
Υιεα γινωσκων μινυωριον.—κ. λ. Nonn. l. 38.
Εξοτε δαιμονιοιο παρος βεβολημενος ατμω
Κυμβαχος Ηελιοιο σελαυγεος επεσε διφρε
Ημιδαης Φαεθων, ποταμω δ' εκρυπ]ετο Κελτω,
Και θρασυν ηϊγετηρα παρ οφρυσιν Ηριδανοιο
Ηλιαδες κινυροισιν ετι σ]ενυχυσι πεταλοις. Ib.

Φαεθων.
Των μεν τε προφερεσκε βροτοί τε και αθανατοι ω,
Ηδ' υπερ σπλεια Φαεθων μεγας ον ρα βοτηρες
Αστερι παντες εισκον, οθ' ενεκα πολλον εν αλλοις
Βουσιν ιων λαμπεσκεν, αριζηλος δ' ετετυκτο
κ. λ. Theoc. 25. 141.

Φαεθων.
—Ουδ' εκ ιππες
Ζευγνυσθ' ωκυποδας φαος ανθρωποισι φεροντας
Λαμπον και Φαεθονθ', οι τ' Ηω πωλοι αγυσι.
Od. ψ 245.

Φαεινος, Φαεινος, Φαεννος, Φαεος.
—Φερε δε κρατηρα φαεινον Il. γ. 247.
—Ερεμβος. Ω φαεννον ως εμοι. Soph. Aj. 395.
—Ω φεγγος ημερας το νυν σελας. Ib. 867.
Χλαιναν δ' εχων φανην.—Ar. A. 845.
SYN. Λαμπρος, φαεθων, ευφεγγης, παμφεγγης, φεγγωδης, πολυφεγγης, φεγγεβολος, διαφανης, καταφανης, επιφανης, διαυγης, καταυγης, τηλαυγης, σελαυγης, φωτεινος, αγλαος, φαιδρος, ωραιος —λεπ]ος.

Φαεινω. Vid. Φαω.
Αυταρ ο φαε λαμπ]ηρσι φαεινων αιθομενησιν
Εισηκει επι παντας ορωμενος,—Od. σ. 342.
—Και εν νεκυεσσι φαεινω. Ib. μ. 383.

Φαεσιμβροτος.
Αλλ' οτε δη δεκατη εφανη φαεσιμβροτος ηως
Il. ω. 785.

Φαεσφορια. Call. 3. 11.

Φαεσφορος.
Ουπι ανασσ' ευωπι, φαεσφορε —Ib. 204.
SYN. Φωσφορος, φωτοφορος, σελασφορος, εωσφορος, λαμπαδυχος

Φαιαξ.
Σοφος γ' ο Φαιαξ, δεξιος τ', ου απεθανε.
Συνερκτικος γαρ εςι, και περαντικος,
Και γνωμοτυπικος, και σαφης και κρυςικος,
Καταληπ]ικος τ' αριςα τυ θορυβητικυ. Ar. Eq. 1374.

Φαιηκες.
Φαιηκες μεν τηνδε πολιν και γαιαν εχυσιν. Od. ζ. 195.
Αιματος ερανιοιο γενος Φαιηκες εασι. Ap. 4. 992.

ΕΡΙΤΗ. Αγαυοι, αντιθεοι, αμυμονες, ναυσικλυτοι, μεγαθυμοι, φιληρετμοι, δολιχηρετμοι.
Τοσσον Φαιηκες περι παντων ιδριες ανδρων
Νηα θοην ενι ποντω ελαυνεμεν, ως δε γυναικες
Ιςον τεχνησαι —Hom.
Ιδριες ειρεσιης και αλιπλαγκ]οιο πορειης. Orph.

Φαιδιμος, Φαιδιμοεις.
—Και φαιδιμος Εκτωρ. Il. δ 505.
—Και φαιδιμοεντες Επειοι. Il. ν. 636.
SYN. Αγαυος, ισχυρος, περιβλεπ]ος, κυδιςος, εριφανης, επισημος, ευδοκιμος, λαμπρος, φαιδρος.

Φαιδρη.
Φαιδρην τε, Προκριν τε ιδον,—Od. λ. 320.

Φαιδρος.
Γελωτι φαιδρω τυμον οψεται καρα. Soph. El. 1323.
Φαιδρος λαμποντι μετωπω Ar Eq. 547.
SYN. Φαιδρωπος, χαρωπος, ευπροσωπος, ιλαρος, αγανος, ευθυμος, λαμπρος, γεγηθως, δαψιλης, καθαρος, φαιδιμος, φαικος.

Φαιδροινς.
—Και κλινασα φαιδροινς—Aesc. Ag 1238.

Φαιδρυντρια.
Ψευσθεισαι παιδος σπαργανων φαιδρυντρια. Ib. Ch. 757.
SYN. Καθαρτρια, φοιβητρια.

Φαιδρυνω, Φαιδρυνομαι.
Ινα θεαι μορφαν εφαιδρυναν. Eur. Hel. 683.
Αυτοι τε λιαροισιν εφαιδρυνοντο λοετροις. Ap. 3. 300.
Μηδε γυναικειω λυτρω χροα φαιδρυνεσθαι
Ανερα.—Hes. ε 750.
SYN. Επιφαιδρυνω, εκφαιδρυνω, εκκαθαιρω, ευφραινω, φαιδροω, απολαμπρυνω, ς]ιλβοποιω.

Φαιδρωπος. Vid. Φαιδρος.
—Το δ' ομμ' αει
Φαιδρωπον εδιδυ τοισιν Αιγισθυ φιλοις. Eur. Or. 892.

Φαικος.
Φαικα δ' αυ ευταρσοισιν επ' αςραγαλοισι γελωσαν. Ep. Suid.
SYN. Ελαφος, ιταμος, κυφος, φαιδρος.

Φαιναρετη.
Γαμει δε Κελεος Φαιναρετην τηθην εμην. Ar. A. 49

Φαινολις.
Εσπερε, παντα φερων, οσα φαινολις εσκεδασ' αως. Sapph. 23.
SYN. Λαμπρα, εωσφορος.

Φαινω, Φαινομαι.
Αςραπ]ων επιδεξι', εναισιμα σηματα φαινων. Il. β. 352

—Εκαθεν

—Εκαθεν δέ τε φαινεται αυγή. Ib 456.
Και σύ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε —Ar. A 914
—Αμφὶ δε ποσσὶ Γαῖα μελαινα φαεσκε—Od. λ 586.
SYN. Εμφαινω, επιφαινω, εκφαινω, αναφαινω, αποφαινω, εξαποφαινω, αποφαινομαι, ὑποφαινω, προφαινω, δεικνυμι, φανταζω, εκφανιζω, εμφανιζω, φαω, αμαρυσσω, λαμπω—φανεροποιῶ—κατηγορεω—αναφαινομαι, εκφαινομαι, εμφανιζομαι, καταφαινομαι, προσφαινομαι, ὑποφαινομαι, φανταζομαι.
Φαινῶπις. Vid. Ταξις.
Φαινοψ.
Φαινοπι Ασιαδη εναλιγκιος, ὅς οἱ ἁπαντων Ξεινων φιλτατος εσκεν, Αβυδόθι οικία ναιων. Il. ρ. 584.
Φαιστὸς. (πολις Κρητης.)
Φαιστόν τε Ρυτιόν τε, πολεῖς εὖ ναιταωσας. Il. β. 648.
Φαῖσος.
Ιδομενεὺς δ' αρα Φαῖσον ενηρατο Μαιονος ὑὸν. Il. ε 43.
Φαιρος.
Μαιρας όταν φαιρὸν αλλαξης δεμας. Lyc. 334.
SYN. Φαιὸς, αιθοψ. μελας.
Φαιωχιτων.
—Αιδε Γοργονων δικην Φαιωχιτωνες,—Aesc. Ch. 1049.
Φακὴ, Φακὸς.
Επειτα πλυτὸν, υκ εθ' ἥδεται φακῇ. Ar. Pl. 1005.
Καλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλαργυρε, τὼς φακὼς ἑψειν. Theoc. 10. 54.
SYN. Φακιον.
—Φακην ἥδισον οψον—Ath.
—Πνευματικὸς σ]ομαχω. Diosc.
Φακιολιον.
Η δικρωσσον φακιολιον Sapph. 58.
SYN. Φακιολος, επιδεσμιον.
Φαλαγξ. (αραχνιον τί)
—Οξὶς, η φαλαγξ. Ar. V. 1500.
—Ειλισσετε δακτυλοις φαλαγγες,
Ιςοτονα πηνισματα,—Ib. R. 1345.
Φαλαγξ.
Νηΐν εκ κοτινεια φαλαγξ—Ap. 2. 845.
EXP. Το επιμηκες και σ]ρογγύλον ξυλον.
Φαλαγγηδὸν.
Τῇ ρ' οἵγε προχεοντο φαλαγγηδὸν,—Il. ο. 360
Φαλαγγομαχης. Vid. Ελεφας.
Φαλαγξ.
—Ιν' Αθηναιων ἵσταντο φαλαγγες. Il. β. 558.
Τρωων ρῆξε φαλαγγα—Il. ζ. 6.
SYN. Ταξις. σ]ιχες.

EPITH. Θαμινὰ, θοερα, δορατια, δολιχὴ, θοα, σ]ιβαρὰ, σ]υγερά, ευοπλος, πολυσπερὶς, ευπαλαμος, αμφιςομος, φιλευιος, Βακχειη.
Φαλαινα.
Ειθ' ἡ μιαρὰ φαλαιν' εχεσα πρυτανην, Ar. V. 39.
Φαλαι τε, και δελφῖνες,—Lyc. 84.
EXP. Κητωδης ιχθὺς.—η (ζωυφιον τι) ψῶρα. λαμπυρὶς, πυγολαμπὰς, πυραυσμος—ητοδοκις.
Φαλακρα.
—Προς τι φαλακρα πελει; Ep. I. 3.
SYN. Φαλακροτης, φαλακρωμα, φαλακρωσις.
Φαλακρὸς.
—Γεροντά τε
Πληγαῖς προσωπον φαλακρὸν εξωδηκοτα. Eur. Cyc. 226.
SYN. Φαλανθος, αναφαλαντιας, αραιοθριξ, λειποθριξ, αθριξ, μαδαρος, ψεδνὸς, λεῖος, λειοκαρηνος, ψιλὸς, ψιλοκορρης, ψηνὸς.
Φαλαρα, τὰ
Κατφαλαρ' ευπειητα—Il. π. 106.
Μονομπυκων τε φαλαρα κινεῖσθαι σ]ομα. Eur. Supp. 586.
SYN. Φαληρατα.—ἡνια. προμετωπὶς. ασπιδισκος.
EPITH. Νεοζυγῆ.
Φαλαρις.
Τον δε ταυρῳ χαλκεῳ καυτῆρα, νηλέα νοον, Εχθρα Φαλαριν
Κατεχει παντᾷ φατις. Pind. P. 1.
Φαλαρις—Φαληρὶς.
Ατ]αγας, φιλαρίδας. Ar. A. 875.
—Πυρας ορνιθι Φαληρίδι θυειν. Ib. Av. 566.
Φαληριαω.
Κυματα.—κυρτὰ, φαληριοωντα—Il. ν. 799.
SYN. Λευκανιζω. λευκαινομαι (ὑπὸ αφρε) αφριζω.
Φαληρικὸς.
Αφυας—Φαληρικάς. Ar. A. 901.
—Το φαληρικὸν ὕδας. Ep. I. 3.
Φαληρος, Φαλιος.
Ω ποτι ταῖς εριφοις ὁ κυων ὁ φαλαρος ὑλακτεῖ. Theoc. 8. 27.
Ειδυῖαν φαλιον Ταῦρον επλεμισαι. Call. Fr.
SYN. Φαλὸς, φαληρικὸς, φαληριος, φαληριοεις, λευκὸς, λαμπρὸς, αφριοεις. λευκομετωπος.
Φαλῆς, Φαλλος.
Φαλης, εταιρε Βακχειε,
Ξυγκωμε, νυκτοπεριπλανητε μοιχέ, Ar. A. 262.
Φαλκης.
Φαλκην, Ορθαῖον τε—Il. ν. 791.

Φαλλικὸς,

Φαλλικὸς, Ἰθυφαλλικός.
—ᾄσομαι το φαλλικόν. Ar. A 260.

Φάλος.
Πλῆξεν αναΐχομενος κορυθος φάλον—Il. γ. 362.
SYN. Λοφος—της περικεφαλαιας αναςημα, προκοσμημα.

Φαναὶ αἱ
—Εις φανάς γε Βακχιω. Eur I. 549.
Μυστηριων τε των απορρητων φανὸς
Εδειξεν Ορφεύς,—Ib. Rh 943.
SYN. Ελλαμψεις. οργια.

Φαναῖος.
Σύ μοι Ζεὺς ο Φαναῖος Ηκεις,—Eur. Rh. 355.

Φανερὸς, Φανερὰ, Φανερως
Τὄργον παρεςαι φανερὸν—Soph. Ph. 1327.
Κυπρις αναυδος φανερὰ
Τῶνδ' εφανη πρακτωρ. Ib Tr. 874.
—Τᾶν φανερῶς οιχομεναν εις αΐδαν. Ib. El. 835.
SYN. Εμφανὴς, περιφανὴς, συμφανὴς, δῆλος, αριδηλος, ακαλυπ]ος, τρανὸς, αριδεικετος, φαιδιμος—αναφανδὸν, εναργῶς, ἑτοιμως, τρανῶς, λαμπρῶς. εκ τε φανερε. κατα τὸ φανερὸν.

Φανης. Vid. Πρωτογόνος.
Λαμπρὸν αγων φαος ἁγνὸν, αφ' ε σε Φανητα κικλησκω.
Εξανετηνε Θεοῖς ὡραν, καλλιςον ιδεσθαι,
Ον δη νῦν καλεεσι Φανητά τε και Διονυσον. Orph.

Φανοπευς.
Αρπαλυκω Φανοπηϊ.—Theoc. 24. 114.

Φανὸς, Vid. Φαεινός.

Φανὸς.
Οπως εσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. Ar. Eq. 1253.

Φανίον.
—Ὁ δε βαιὸν αναψας
Φανίον, εκ τεφρης εὗρέ με κρυπ]ομενον. Ep. l. 7.

Φανος.
Μεγα βροτοῖσι φανος, Ασκληπιον. Ar. Pl. 640.
Τῆς αμπελε δ' ες την χυτραν τον φανον εγκα]αθεντες. Ib. L. 308.
SYN. Φεγγος. πυρσὸς, δᾳς, λαμπάς.—φαναριον

Φανταζω, Φανταζομαι.
Μή τις πολιτῶν εν τριβῳ φανταζεται. Eur. Ph. 93.
—Δικαιοπολι, φανταζομαι. Ar. A. 823.
SYN. Αναφανταζω, καταφανταζω, φαινω.—φαινομαι, συκοφαντεμαι.

Φαντασμα, Φαντασια.
Φαντασμ' Αχιλλεως. Eur. Hec. 92.
Ου σε θελω τῶμῳ φαντασματος ἦμεν αμοιρον. Theoc. 21. 30.
Η θνητὲς μαινει φαντασμασιν ηεροισιν. Orph.H.
Φαντασιῶν επαρωγὲ, φοβων εκπαγλε βροτειων. Ib.
SYN. Φασμα, ειδωλον, ινδαλμα, τερας, διασημεια, ὅραμα, εικονισμὸς, ὑποληψις, ὑποτυπωσις. αισθησις.
Τῆς σῆς κλεμματικῆς παιγνια φαντασιης. Ep.

Φαος.
Και νύ κ' οδυρομενοισιν εδυ φαος ηελιοιο. Il. ψ. 154.
Τρωσὶν μέν ρ' αεκυσιν εδυ φαος,—Il. θ. 487.
—Ουκ αν ἦμεν εν φαει. Eur. Supp. 200.
—Τετατο φαος εν Οιδιπε δομοις. Soph. An. 608.
SYN. Φως, φοως, φεγγος, αυγὴ, σελας.—ημερα—παῖς—βιος—νικη—σωτηρια
EPITH. Ασπαςὸν, ασβεςον, αναρχον, αειζωον, ἁγνὸν, αμφιφαες, γλυκερὸν, γλυκυδερκὲς, ελευθεριον, ερατὸν, ηλιακὸν, θεῖον, λιποσκιον, καλὸν, ἡδὺ, θοὸν, ἱερὸν, λαμπρὸν, καθαρὸν, νοερὸν, ερανιον, οξὺ, περικαλλὲς, πολυολβον, ολβιον, σκοτιον, ηῷον, λευκὸν, ευημερον, ζαπυριον, προγονον, πηγαῖον, σεληναῖον.

Φαος, Φαεα, τα
Ηδιςον φαος ἡμερας—Ar. Eq. 969.
Ηλθες τηλεμαχε, γλυκερὸν φαος. Od. ρ 41.
—Κεφαλὴν και αμφω φαεα καλά. Od ρ. 39.
SYN. Φῶς. οφθαλμὸς.
EPITH. Ακοιμητον, μαρμαῖρον, μειδιγλαινον, γλυκυδερκὲς, πολυδερκές.

Φαραγξ.
—Πολυκλυςυς τε φαραγγας. Ap. 1. 597.
—Φαραγγι προς δυσχειμερῳ. Aesc. Pr. 15.
SYN. Κρημνός. αγκος. χασμα.—κοιλὰς ορεινὴ. κοιλωμα, ταφρος.
EPITH. Δενδροφόρος, πετρια, κοιλη.

Φαραὼ,
Τις Φαραὼ κακομητιν, Αχαβ θρασυς—Naz.
Σκληροτραχηλε γῆς αναξ Αιγυπ]ιων
—Βρεφολεθροιο αναχ]ος. Cyr. Theod.

Φαρετρα, Φαρετριον.
Μηριονης δ' Οδυσῆϊ διδε βιὸν, ηδὲ φαρετρην. Il. κ. 260.
Και χρυσεον περὶ νωτα φαρετριον—Mosc. 1. 20.
SYN. Βελεθηκη, γωρυτὸς, φαρετρεων.
EPITH. Αμφηρεφης, αμφικρεμὴς, ανικητος, δεινὰ, ευπ]ερος, ευτοξος, ιοχεαιρα, ιοδόκος, οἰςοδόκος, κοιλη, πολυγραπ]ος, παρχυχενια, ὑπωλενιος, φλογερὰ—ακοιμητος, εμπυρος, ερωτοτόκος, ποθοβλητος, πανδαματειρα, ριγεδανὴ, οἰςοκόμος, δαφνηεσσα, φονια. Nonn.

Φαρετροφορος.
—Νῶτα φαρετροφόρος. Ep. l. 7.

Φαρικὸν.

Φαρικόν.

Φαρικῶ, ἢ γναμθεῖσιν ἐπὶ βαρὺν ὤπασε μοχθον. Nic.

Φαρισαιοι.

Και χορὸς αλλος απιςος αμαρτινοων Φαρισαιων. Noan

EPITH. Ακηλητοι, αγχινοοι, απιςοτατοι, ασιγητοι, αρχεκακοι, βαρυζηλοι, γοητλανεῖς, θεμιςοπ.λοι, πολυρραφεῖς, υπερφιαλοι, μεγαπνειοντες.

Φαρμακευς Vid. Φαρμακος.

Και τις τοσετος φαρμακεὺς Τραχινιων; Soph. Tr. 1156.

Φαρμακευω.

—Ες σην παῖδα φαρμακευομεν. Eur Andr. 355.

SYN. Καταφαρμακευω, διαφαρμακευω, γοητευω, μαγγανευω, σκευαζω, αρτυω, φαρμασσω.

Φαρμακιη.

—Οτι φαρμακιην εποιήσας. Sibyl. l. 5.

SYN. Φαρμακεια, φαρμακευσις, γοητεια, μοιχεια.

Φαρμακις.

—Αλωμειη αμφί τε νεκρὺς

Αμφί τε δυσπαλεας ριζας χθονὸς, οἷα γυναῖκες

Φαρμακιδες—Ap. 4. 53.

SYN. Φαρμακευτρια, παμφαρμακος, φαρμακιςρια βαμβαλευτρια.

Η τοσα φαρμακα ηδη ὅσα τρεφει ευρεῖα χθών. Hom

Την Εκατη περιαλλα θεὰ δαε τεχνησασθαι

Φαρμαχ᾽, ὅσ᾽ ηπειρὸς τε φυει και νηχυτον ὕδωρ. Ap

Φαρμακον.

Αυτίκ᾽ ἄρ᾽ εις οἶνον βαλε φαρμακον,—Od δ. 220.

Φαρμακα μη τευχ. μαγικων βιβλων απεχεσθαι. Phocyl 139.

Ξυνὸν τοῖσιν ερῶσι το φαρμακον—Theoc 23. 24.

SYN. Ιος—ακος, ακεσμα. παραμυθια—εντριμμα

EPITH. Ανδροφόνον, αινὸν, ακρατον, απρατεοπλον, αγριον, αυστηρον, βλοσυρον, δεινὸν, δηλητηριον, εσθλὸν, εχθρον, γλυκὺ, θελκτηριον, ηπιον, δυσαὲς, λυγρὸν, λοιγιον, λευγαλέον, κακὸν, θυμοφθόρον, μητιοεν, μενοεικὲς, νηπενθὲς, θανατικον, κλομενον, οδυνηφατον, πικρὸν, πολυτροπον, ρυσιηριον, σωτηριον, φερεσβιον, ποτὸν, πιςὸν, επιπαςον, χριςὸν, εγχριςον, καταπλαςον.

Φαρμακος, Φαρμακοπωλης, Φαρμακεργός.

—Ιν᾽ εκεινος ἦν ὁ φαρμακος. Ar. Eq. 1402.

Παρὰ τοῖσι φαρμακοπωλαις—Ib. N. 764.

Αυτὴ δε φαρμακεργὸς ουκ ιασιμον

Ελκος δρακεῖσα—Lyc. 61.

SYN. Φαρμακεὺς, φαρμακευτὴς, φαρμακοποιὸς, φαρμακοτριψ, φαρμακοτριβης, φαρμακτηρ, μυρεψὸς, γοης. κακοτεχνος.

—Φαρμακιῆς ολοῆς επιίςορας ερδει. Man.

Φαρμακοεις, Φαρμακτηριος, Φαρμακτός.

—Ποσιες—φαρμακοεσσαι. Nic.

—Φαρμακοεντα δολον. Ep.

—Και ρεθος βαφὰς

Πεπαμεναι θρονοισι φαρμακτηριοις. Lyc. 1138.

Η δια φαρμακτοῖο δολε νοσφὰς τελος ἕξει. Man. 4. 52.

SYN. Φαρμακωδης, φαρμακικὸς, πολυφαρμικος, ακεσιμος, ιατηριος, ιοβόλος.

Φαρμασσω, Φαρμασσομαι.

—Πελεκυν μεγαν. ηὲ σκεπαρνον

Ειν ὕδατι ψυχρῷ βαπτη μεγαλα ιαχοντα

Φαρμασσων.—Od ι. 393.

Φαρμασσομενη χρισματος αγνῦ

Μαλακαῖς αδολοισι παρηγοριαις. Aesc. Ag 94.

SYN. Καταφαρμασσω, ιατρευω, φαρμακευω, κολακευω, γοητευω, απαταω, παρατρεπω, φεναχιζω. ποτιζω, παραμυθεω, διαχραινω, μολυνω, βαπτω—ςομοω. οξυνω.

Φαρος

Νῆσος επειτά τις εςὶ πολυκλυςῳ ενι ποντῳ

Αιγυπτ πϱοπαροιθε, Φαρον δέ ἑ κικλησκουσι, Od. δ. 355.

Φαρος

Πυργὸς εγὼ ναυτῃσιν αλωομενοισιν αρηγων

Ειμι, Ποσειδαωνος απειθεα πυρσὸν αναπτων. Ep.

Φαρος.

Τοσσα δε φαρεα καλα, τοσυς δ᾽ επὶ τοῖσι χιτῶνας. Il. ω 231.

Πῶς αν, τότ᾽ ὢν παῖς νῦν εχῃ ταῦτ᾽ αν φαρη. Eur. El. 543.

SYN. Εσθὴς, εσθος. ἱματιον, θοιματιον, περιβολαιον, χιτὼν, πεπλον.

EPITH. Αλιχλαινον, ευπλυνὲς, ευποιητον, ευνητον, ευςεπτον, νεοπλυτον, λεπταλέον, λεπτομιτον, λευκὸν, κυανεον. μαλθακὸν. ορφναιὸν, παναλυργὲς, πολυποικιλον, πορφυρεὸν, πορφυρονωτον. χρυσιοςολον. πολυπηνον.

Φαρε᾽ ἰοδνεφη ἁλιπορφυρα. θαῦμα ιδεσθαι.

Αυτη δ᾽ αργυφεον φαρος μεγα εννυτο νυμφη

Λεπτὸν και χαριεν.—μαλακὸν δ᾽ ενδυνε χιτῶνα

Καλὸν, νηγατεον, περὶ δ᾽ αὖ μεγα βαλλετο φαρος. Hom.

—Στολμὸς χρωτός. Eur.

Ψυχραν ευδιαινον φαρμακον αυραν Pind.

Φαρω.

Η αφαρον φαρωσι—Call. Fr.

SYN. Αροω, αροτριαω, νεοω, λαμπρυνομαι.

Φαρσαλος, Φαρσαλις.

Γῆν γαρ λιπὼν Φαρσαλον, ηδὲ Πηλεα, Eur. I. A. 812

Και τον Αχιλληος Φαρσαλίαν Εκτορα πολλης
Οσσα Δαρδανικῳ δρυπτομενον πεδιῳ. Ep I. 3.

Φαρσος.
—Και φιλοδυπτον Φαρσος—Ep. Suid.
SYN. Ρακος, κλασμα. τρυφος, πτερυγιον. ακρωτηριον

Φαρυγξ, Φαρυξ.
—Ω μιαρα φαρυγξ. Ar. R. 579
—Φαρυγος δ' εξεσσυτο οινος. Od. ι 373.
SYN. Λαρυγξ. ασφαραγος.
EPITH. Πεταλέης

Φασγανον, Φασγανις.
Φασγανον οξυ εχων,—Il. φ 19.
Και λευκοπτερους φασγανιδας—Ep. Suid.
SYN. Αορ, ξιφος, μαχαιρα. χαλκος.
EPITH. Αμφηκες, αμφιτομον, ακατον, κελαινον, εχθρον, εξυθηκτον, ευηκες, πλατυ, τριπατρον. ταυροκτονον, σιδηρεον
Πολλα δε φασγανα καλα, μελανδετα, κωπηεντα,
—Δωσω τοδε φασγανον, αργυροηλον,
Καλον, Θρηικιον.—
—Ειρυσατο φασγανον οξυ,
Χαλκεον, αμφοτερωθεν ακαχμενον,—Hom.
—Αρης αλκτηρα σιδηρον. Hes
—Ασσυριοιο παρηορον εκ τελαμωνος. Apol.

Φασγανουργὸς.
Προσχαλκευει δ' Αἶσα φασγανουργός. Aesc. Ch. 645.

Φασηλις.
—Και ηνεμοεσσα Φασηλις. Dion. 855.

Φασηλος.
Αλλ' αφαυε τῶν φασηλων—τρεῖς χοινικας. Ar. Pa. 1144.
SYN. Φασηολος, φασιλος, φασιολος.

Φασιανικὸς.
Επιχεχοδως εγωγε φασιανικός. Ib. Av. 68.

Φασιανὸς.
—Ει δοιης γε μοι
Τυς Φασιανυς, ὓς τρεφει Λεωγορας. Ib. N. 109.
EXP. Αλεκτρυων (ορνεον) al. ιππος (χαραγμα εχων αλεκτρυονος)

Φασιανος.
Ενταῦθα μήτε συκοφαντης εισιτω,
Μήτ' αλλος ὅςις Φασιανὸς ες' ανηρ. Ib. A. 726.

Φασις.
Πληϊαδων φασιας δεδοκημενος,—Nic.
SYN. Επιφασις, επιφανια—εγκλημα, συκοφαντια.—λογος.

Φᾶσις, Nom. Fl.
Τηλόθεν εξ ορεων πεδιοιό τε Κιρκαιοιο
Φᾶσις δινηεις ευρυν ροον εις ἅλα βαλλει. Ap. 2. 403.

EPITH. Αξεινος, αμαραντιος, βαθυς, δινηεις, ευρυμενος, ευρυμενη, ευρρειτης, ευρυρεων, καλλιρεεθρος, καλλιρροος.
—Ενθα τε Φᾶσις,
Κιρκαιης κατα νωτον ελισσομενος πεδιοιο,
Ευξεινυ ποτι χευμα θοον επερευγεται αχνην,
Αρξαμενος τοπρῶτον απ' ερεος Αρμενιοιο. Dion.

Φασκω. Vid Φημι.

Φασμα. Vid. Φαντασμα
Ει μη τόδε φασμα νυκτος ευ κατασχησει. Soph. El. 501
Δεινοτατῳ Υδρας—φασματι. Ib. Tr. 850.
EPITH. Αντιτυπον, απατηλιον, ετεροτροπον, ετεροχροον, ποικιλομορφον, πολυδαιδαλον, σκιοειδες, μελανοπτερον, νυκτερινον, δαιμονιον.

Φασσα.
Κηγὼ μεν δωσω τᾷ παρθενῳ αυτικα φασσαν,
Εκ τας αρκευθω καθελων· τηνεῖ γαρ εφισδει. Theoc. 5. 96.

Φασσοφόνος.
—Ιρηκι εοικως,
Ωκεϊ, φασσοφονῳ,—Il. ο. 238.

Φατειὸς, Φατὸς.
Εν μεσσῳ δε δρακοντος εην φοβος, ουτι φατειός,
Hes. α 144.
Γοργόνες απλητοί τε και υ φαταί.—Ib. 230.
SYN Εξηγητεος, ρητὸς, ονομαςὸς

Φατιζω. Vid. Φημι
Καυκωνων πτολιεθρον, ο Λεπριον πεφατισαι. Call. 1 39
Φωνῇ γαρ ὁρῶ το φατιζομενον. Soph. Oed. C. 137.

Φατις.
Εκ τυτων εσθλὴ φατις ανθρωπυς αναβαινει. Od. ζ 29
Ω Διὸς ἁδυεπὲς φατι,—Soph. Oed. T. 151.
—Απ' οιωνῶν φατιν. Ib 318.
Ου σοι προσηκει τήνδε προσφωνεῖν φατιν Ib. El. 1220.
SYN. Φημη. φασις. ρῆσις. λογος, αγγελια, χρησμὸς. μαντεια. κληδὼν. δοξα
EPITH. Ψευδὴς, ηδεια, αφρασος, κακὴ, μεγαλη, ερημη.

Φατὸς.
Ον τε δια βροτοὶ ανδρες ὁμῶς αφατοί τε φατοί τε. Hes ε. 3.
SYN. Ενδοξος, πολυφατος, ονομαςὸς, κλυτὸς.

Φατνη.
Τυς μεν τεσσαρας αυτὸς εχων ατιταλλ' επὶ φατνῃ Il. ε. 271.
Φατνη εφ' ιππειῃ—Il. κ 568
SYN. Καπη. τραπεζα.

EPITH.

Φ A

ΕΡΙΤΗ. Αλιϐρεκτος, αιγηλη, ευρυϐατος, ερισσαυλος, ὑποϐευχια, χαροπά.

Φαυλλος.
—Τον δρομέα Φαΰλλον—Ar. V. 1201.
Πεντ' επι πεντηκοντα ποδας πηδησε Φαΰλλος,
Δισκευσεν δ' ἑκατον πεντ' απολειπομενων. Ep.
ΕΡΙΤΗ. Ολυμπιονικης, ὁδομετρος, ὁπλιτοδρομος, περιωνυμος.

Φαῦλος
Και ζῶν ὁ φαῦλος, και θανων, κολαζεται Sent.
Εισιν δ' οἱ βελτιστ' αγαθη και δαιμονι φαυλω
Μοχθιζουσι, τελος δ' εργμασιν ουχ ἕπεται Theog. 164.
Λυδιη ισον εχειν πετρη στομα, χρυσον ὁποιη
Πευθονται, μη φαῦλον, ετητυμον, αργυραμοιϐοι. Theoc. 12. 37.
—Φαῦλον χρηστον αν λαϐων φιλον
Θελοιμι μᾶλλον, η κακον σοφωτερον. Eur. I. 834.
SYN. Φλαῦρος. αηδης. χαλεπὸς. δυσφημος, ευτελης. αραιὸς. ουτιδανος. βαιὸς, αχρειος. κακὸς, αδοκιμος, πονηρὸς μοχθηρὸς. δολιος.—απλοος, χρηστὸς, ευχερής.—αδρὸς καλὸς.

Φαυλως.
Ουτοι ραδιον τα τοιάδε
Φαυλως παραινειν—Eur. Herc f. 89
SYN. Ευχερῶς, ευκολως, ευμαρῶς ταπεινῶς, αγεννως, πονηρῶς, κακῶς, κακοτροπως, μοχθηρῶς. αναιδην.

Φαυλοτης.
Τῆς φαυλοτητὸς τοι γαρ εν κοινῷ ψεγειν
Απασι κεισθαι, δυσυχὲς. κουκ ευτυχὲς. Eur. Fr.
SYN. Ατασθαλια, φλαυροτης, ατοπια, αμουσια, ανοια, αγροικια, αδρανεια, ασθενεια.

Φαυλουργος.
Αυτοξυλον γ' εκπωμα, φαυλουργου τινὸς
Τεχνηματ' ανδρὸς.—Soph. Ph. 35.
SYN. Φλαυρουργὸς, φαῦλος.

Φαῦνος.
Τοῖς ἐπι Φαῦνος ἱκανε πυρισφρηγιστον εασσας
Ιταλιης τριλοφοιο πελωριδα πεζαν εριπνης.
Τον βυθιαν Κρονιωνι συναπτομενη τεκε Κιρκη. Nonn. l. 13.
ΕΡΙΤΗ. Ερημονομος.—Φαετοντιδος αἷμα γενεθλης Ib.

Φαυσιαδης.
Και βαλε Φαυσιαδην Απισαονα—Il. λ. 577.

Φαυσιϐροτος
—Φαυσιϐροτος δαιμων—Pind. Ol. 7.

Φαυτηριον. Vid. Βακχος.

Φὰψ, (εἶδος ορνεου) πελειάς.
Οινοτροπους Ζαρηκος εκγονους φαϐας. Lyc 580.
Σιτουμενην δυσανον αθλιαν φαϐα. Aesc. Fr.

Φ E

Φαω.
—Φαε δε χρυσοθρονος ηώς. Od. ξ. 502.
SYN. Φαυω, φαυσκω, φαεινω, διαφωσκω. λαμπω φαινω

Φαω, Φαομαι. inus. Vid. Φημί.

Φαω, Φαομαι, inus.
Πεφησεται δε τω θεριστηρος ζυγῳ. Lyc 841.
—Εν δε συ τοῖσι πεφησεαι—Il. υ. 829
—Πεφαται δ' αριστος Αχαιῶν. Il ρ 689.
SYN. Σφαζω, αναιρεω, αποκτεινω.

Φ E

ΦΕΒΟΜΑΙ.
—Ενθα και ενθα διωκέμεν ηδὲ φεϐεσθαι Il. ε 223.
SYN Φευγω—φοϐεομαι.

Φεγγος Vid Φαος.
—Λεπτον δ' επιδεδρομε ουκτι
Φεγγος ὅτ' αμφιλυκην μιν ανεγρομενοι καλεουσι. Ap 2. 673.
Ναι γὰρ εμὲν γλυκὺ φεγγος, αποιχομενον παλαι οσσων. Theoc. 24 73.
ΕΡΙΤΗ. Αστραπτον, ασπαστον, αλεξικακον, αγηραον, αγητὸν, αντωπὲς. ακηρασιον, ασϐεστον, ακυσιθεον, θεοτερπες. θεσπεσιον, ενοπτησιον, νοερὸν, βλαϐεραυγὲς. νοσιμον, καθαρὸν, λαχνηεν, τηλαυγὲς, χρυσοκυκλον, ομματολαμπὲς, προσοπον

Φεγγοϐολεω.
Φεγγοϐολῶν οπωρα—Man. 4. 264.
SYN. Λαμπρυνω, επαυγαζω φεγγω.

Φεγγοϐολος.
Τις ποθ' ὁ φεγγοϐολος απὸ μορφῆς ἱεται αυγάς; Cyr. Th.

Φηα.
Φηαῖς παρ τειχεσσιν, Ιαρδανου αμφι ρεεθρα. Il. η 135.

Φειδιππος.
Τῶν δ' αυ Φειδιππὸς τε και Αντιφος ἡγησασθην,
Θεσσαλου υιε δυω Ηρακλειδαο ανακτος. Il. β. 678.

Φειδολας.
Ουτος Φειδολα ἱππος, απ' ευρυχοροιο Κορινθου
Αγκειται Κρονιδῃ μνῆμα ποδων αρετης. Anac. 187.

Φειδομαι.
—Φειδεο δ' ἡμῶν. Od. π. 185.
—Μη φειδεο σιτου. Hes. ε. 602.

SYN.

SYN. Περιφειδομαι, ὑφιεμαι, συγγινωσκω. απεχω. ελεω.

Φειδω, Φειδωλια, Φειδωλη.

Ου γαρ τις φειδω νεκυων—Il. η 409

Κτηματα δαρδαπτεσιν ὑπερβιον, εδ' ετι φειδω. Od. ξ 92.

Ου γαρ τον εμὸν ιδρῶτα και φειδωλιαν

Ουδὲν πρὸς επος ὅτως ανοητως εκβαλῶ. Ar. Ecc 745.

—Μηδ' ετι δηρον ἑτω φειδωλή—Il. χ. 244.

SYN. Φεισμονή, γλισχροτης, ευτελεια, σμικρολογια, ανελευθερια, προνοια, περινοια, ευχρηστια, ευσπλαγχνια, σωφροσυνη

—Δειλη δ' ενι πυθμένι φειδω. Hes.

—Αγαθῶν ανδρῶν αγαπημα.

—Κλεινῆς εκγονε σωφροσυνης. Ep.

Φειδωλὸς.

Ην μεν γαρ εις φειδωλὸν εισελθὼν τυχω,

Ευθὺς κατορυξεν με κατὰ τῆς γῆς κατω. Ar. Pl 237.

SYN. Φειδὸς, φειδων, γλισχρος, ευτελὴς, μικρολόγος, σπινῶς ανελευθερος.

Φελλευς. (ὁ πετρωδης τοπος)

—Τας αἶγας εκ τῦ Φελλεως. Ar. N. 71.

Φελλος.

Και φελλυς κυρτων μαρτυρας ειναλιων. Ep. l. 6.

Παῖδες γαρ ανδρὶ Κληδὸνες σωτηριοι

Θανοντι φελλοὶ δ' ὡς αγεσι δικτυον

Τον εν βυθῶ κλωσῆρα σωζοντες λινου Aesc. Ch. 504.

—Αβαπτιστον τε καθ' ὑδωρ

Φελλον αεὶ κρυφιων σῆμα λαχοντα βολῶν. Ep. Suid.

SYN. Φλοιὸς —το τῶν βιβλιων σκεπασμα.

Φεναχιζω.

Ταῦτ' αρ' εφενακιζες σὺ δυο δραχμὰς φερων. Ar A 90

SYN. Πηνικιζω, διαπηνικιζω, εξαπαταω, εμπαιζω. αποβουκολεω, επιχλευαζω. γοητευω. διαπλαττω. ὑπογραφω φυκιοω

Φεναχισμὸς.

Και τοῖσι φενακισμοῖσιν εξαπατωμενον. Ib. Eq. 630.

SYN. Φενακια, φενακη, πηνικισμα, σῦκος, ὑπογραφὴ, μυκτηρισμὸς, εμπαιγμὸς, εμπαιγμα, απατη, εξαπατη.

Φεναξ.

Ως ην αλαζων, και φεναξ, οιοις τε τὺς θεατὰς

Εξαπατα,—Ib. R. 940.

SYN. Απατεων, απατηλὸς, χλευαστὴς. ψευστὴς. πλανης.

Φεραὶ

Οι δε Φερὰς ενεμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λιμνην. Il. β. 711.

—Φεραις Αδμητος εὐρρηνεσσιν ανασσων. Ap. 1. 49.

Φεραυθὴς.

—Φεραυθεος ειαρος ὡρη. Ep. l 1.

Φερασπις.

Αρες—Ομβριμοθυμε, φερασπι,—Hom. VII. 2.

—Και φερασπιδες σαγαι. Aesc. Per. 240.

SYN. Ασπιστὴς. πολεμικὸς.

Φερβω.

Γαιαν—η φερβει επὶ χθονὶ πανθ' ὁπόσ' εσίν. Hom. XXIX. 2

Ταῖσι δ' εμαῖς οΐεσσι παρεσι μὲν ἁ μελιτεια

Φερβεσθαι,—Theoc. 5. 131.

SYN. Βοσκω, τρεφω, επιφορβεω.

Φερεγγυος.

—Τις Προιτυ πυλῶν,

Κλειθρων λυθεντων, προστατῶν φερεγγυος; Aesc. S. T. 402.

Τι γαρ κελευεις, ὧν εγὼ φερεγγυος; Soph. El. 948

SYN. Εγγυητης, εγγυος, αξιοχρεως, αξιοπιστος, βεβαιος, ασφαλης. δυνατος.

Φερεγλαγὴς.

Εξαπινης μετὰ τεκνα φερεγλαγέες τελεθεσι. Orph L.

SYN. Γλαγερὸς, περιγλαγὴς.

Φερεδειπνος

—Φερεδειπνον εωήν. Nonn.

Φερεζωος. Vid. Φερεσβιος.

Σειο φερεζωυ Κραδιην κεχαρησομεθ' αλκῇ. Apollin.

Φερεκαρπος.

Γαῖα θεὰ, φερεκαρπε, καλαῖς ὡραισι βρυυσα. Orph. H

SYN. Πολυκαρπος, εγκαρπὴς, ευκαρπος.

Φερεκλος.

Μηριονης δε Φερεκλον ενηρατο τεκτονος ὑὸν

Αρμονιδεω, ὃς χερσὶν επισατο δαιδαλα παντα

Τευχειν, εξοχα γαρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη. Il ε 59.

ΕΡΙΤΗ. Αρχεκακος.

Φερεκυδης.

Και Συριος σελαγιζε σαοφροσυνη Φερεκυδης. Ep. l. 5.

Φερεμμελιης.

Ερμιον αμπεδιον φῶτα φερεμμελιην. Mimn 4 4.

SYN. Ευμελιης, λογχοφόρος, αιχμητης.

Φερεοικος, Φεροικος (κοχλιας)

Αλλ' ὁπότ' αν φερεοικος απὸ χθονὸς αν φυτὰ βαινη. Hes. ε 509.

Φερεπονος.

Αι δυο δ' αμπλακιαι

Φερεπονοι τελεθοντι. Pind. P. 2.

Φερεπτολις.

Φερεπ]ολις.
Βασιλῆα φερεπ]ολιν—Opp.
Φερεπ]ερυξ
—Φερέπ]ερυγων επ' οἰςῶν. Ib.
Φερεσϐιος
Κειτθη δ' αρα γαῖα φερεσϐιος,—Hom. A. 341.
Και τον μεν λιπεν ἆσθμα φερεσϐιον,—Tryph. 474.
SYN. Ζωοποιὸς. βιοσσοος, πολυφορϐος, παμϐωτις. φερεζωος.
Φερεσσακης.
—Ικετευσε φερεσσακεας Καδμους. Hes. α. 13.
SYN. Σακεσφόρος, σακεσπαλος, ασπιςης.
Φερεςαφυλος.
—Φερεςαφυλῳ Διονυσῳ. Ep. l. 1.
SYN. Σταφυληφόρος.
Φερετρον.
Κειμενον εν φερετρῳ.—Il σ 236.
SYN. Κλινιδιον (νεκροφόρον,) φερτρον, φορεῖον. σορὸς, χηλὸς. θηκη.
Φερης. Nom. pr.
Τοῖος Φερητος ἆσι προς δομους ανήρ. Eur. Alc. 65.
Φερμα.
Καρποτελῆ δε τοι Ζεὺς επικραινετω
Φερματι γᾶν πανωρῳ. Aesc. Supp. 698.
SYN. Γεννημα.
Φερνὴ.
Φερνὰς εχων δαμαρτος,—Eur. Or. 1700.
Φερνάς γε πολεμε, και δορὸς λαϐων γερας. Ib. I. 298.
SYN. Προὶξ,—αμοιϐὴ.
Φερολϐιος. Vid. Νομος.
Φερσεφονη, Φερσεφατ]α, Ar. R. 683. Vid. Περσεφονη.
Ως ποτε Φερσεφονην τερεν' ανθεα χερσὶ δρεπεσαν
Εξαπαφον συνομαιμοι—κ. λ. Orph. 1190.
—Μελαντειχέα δομον Φερσεφονας—Pind.
Φερτερος, Φερτατος, Φερτιςος.
Οσσον φερτερός ειμι σεθεν,—Il. α. 186.
—Ο γαρ πολὺ φερτατός εςιν. Ib. 581.
—Ανδρα φεριςον, ὃν αθανατοί περ ετισαν. Il. ι. 110.
SYN. Κρεισσων. — κρατιςος, εξοχωτατος, παναριςος, αγαθὸς.
Φερτὸς.
Και δειλαιας τᾶς ε τλατᾶς
Τᾶς ε φερτᾶς.—Eur. Hec. 157.
SYN. Φορητὸς, τλητὸς, ανασχετος, ὑποιςὸς. ὑπομονητος.
Φερω, Φερομαι.
Τὸνδε φερω Διῒ μῦθον απηνέα—Il. ο. 202.

—Τα δε δῶρα αναξ ανδρων Αγαμεμνων
Οισετω ες μεσσην αγορήν—Il. υ. 172.
SYN. Φορεω, φερημι. κομιζω, βαςαζω, αγινεω, αγω, ανακυςιζω, ὑπομενω, ὑποφερω, προσηκω. επιτυγχανω. εκτινω. εκφερω. προφερω, επιφερω. εισφερω, προσφερω. αποφερω. συμφερω, συνεισφερω. εχω, κρατεω. λαμϐανω.
Φερε, (Adv.) pro Αγε.
Φερ' ειπὲ προς θεων—Soph. Ph. 437.
Φερε, πως επὶ τοῖς φθιμενοις αμελεῖν καλὸν; Ib. El 238.
—Φερ' ιδω—Ar. Eq. 1362.—Φερε δη. Ib.Pl 957.
Τοῖσι φερε δ ω.—Ib. 969.—Φερε δὰ νυν—Ib. Th. 795.
Φερωνυμος.
Φερωνυμον ινοῖδα ταςσεται πρωμ. Lyc. 599.
SYN. Επωνυμος, ὁμωνυμος, συνωνυμος.
Φευγω, Φευγομαι.
Φεῦγε μαλ' εἰ τοι θυμὸς επεσσυται—Il. α 173.
Φευξομαι εκ πολεμοιο δυσηχέος—Il. σ 307.
Η ῥαδίως φευγων αν αποφυγοι δικην. Ar.N.167.
SYN. Αποφευγω, διαφευγω. εκφευγω, προφευγω. φυγαδω, φυγ]αζω, αλευω, αλεεινω, δραπετευω. διδρασκω—κατηγορεομαι—επιςρεφω. φευγὴν, φευγειν. ποιεῖσθαι, αιρεσθαι. ες φυγὴν ὁρμᾶν.—τα νῶτα δῦναι.
—Περσόρητο φυγῆ μετὰ νῶτα βαλόν]ες. Apollin.
—Αελλοποδων ἱππων
Σθεναρωτερον φυγᾷ ποδα νωμᾷν. Soph.
Φευκτὸς, Φυκτὸς.
Αγ]ελιαν ατλατον, ε φευκ]ὴν. Soph. Aj. 223.
—Και εκετι φυκτὰ πελονται. Il. π 128.
SYN. Ευφυκ]ος, ευφυλακ]ος. φευξιμος. βδελυκ]ὸς.
Φεῦξις, Φυξις.
Αΐδα μονον φεῦξιν εκ επαξεται Soph. An. 368.
Φυξιν βελτιονα μετὰ σφίσιν,—Il. κ. 311.
SYN. Φυγὴ, εκφυξις. εκφυγὴ, αναφυξις, αποφυξις, διαφυγὴ. αλυξις.
Φεψαλος. Φεψαλυξ.
—Και βαλλεσιν ὥσπερ φεψαλοι. Ar. V. 227.
Η δ' ασπις εν τῷ φεψαλῳ κρεμησεται. Ib. A. 278.
Αλλ' εδε μοιχε καταλελειπ]αι φεψαλυξ. Ib. L. 107.
SYN. Φεψαλλος, σπινθὴρ, πυρκαϊά. ξωπυρημα. ανθραξ.
Φεψαλοω.
—Φρενας γαρ ως αυτας τυπεὶς
Εφεψαλωθη κἀξεϐροντηθη σθενος. Aesc. Pr. 362.
SYN. Καταιθω.

ΦΗΓΑΛΕΥΣ. Vid. Βακχος.
Φηγεὺς Vid. Ιδαῖος.
Φηγιον.
—Αιπὺν—Φηγινον παγον. Lyc. 16.
Φηγινεος. Φηγινος. Φηγοτευκτος.
Φηγινεον κρατῆρα—Ep. 1. 6
—Μεγα δ' εβραχε φηγινος αξων Il. ε. 838.
Μουσια φηγοτευκτον,—Lyc. 1432.
SYN. Δρυϊνος
Φηγὸς
—Βαθειην πελεμιζεμεν ὑλην,
Φηγόν τε, μελιην τε, τανυφλοιόν τε κρανειαν. Il. π. 767
SYN. Οξυα. δρῦς. πευκη.
EPITH. Αγριας. ερατεινὴ, κελαινὴ, λασια, σκιερα, ὑψηλὴ, υψικομος, χαλιζαια, τιμαριας. Δωδωνὶς. Χαονικὴ
Τῆς ιερῆς φηγοῖο δεπας χρυσειον—Orph
Ειαται ὑπ' αιγιοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ. Hom
Φηληξ. Φηλὸς, Φηλητὴς.
Τον τε φηληχ' ὁρῶν οιδανοντα. Ar. Pa. 1165.
—Ερμης. ὅσγε φηλητῶν αναξ. Eur. Rh
EXP. Ολυνθος. ο μὴ συκῆ—απατεων. ψευδομενος απατηλος, κακῦργος, επιβυλος.
Φηλοω
Αμφαδιην αγορευε και ειρεο, μηδέ με τερπνοῖς Φηλωσης επεεσσιν—Ap. 3. 982.
Τερπνὸν τόδ' ελθὸν φως εφηλωσε φρενας. Aesc. Ag. 501.
SYN. Απαταω, εξαπαταω φθειρω βορβοροω. φηλεω.
Φημη. Φῆμις
Φημην εξ οικοιο γυνὴ προεηκεν—Od. υ 105.
Φημην τίς μοι φασθω—Ib 100.
—Χαῖρε δε φημη Οδυσσῆος φιλος ὑιὸς. Od. ς 35
Η τινα που και φῆμιν ενὶ Τρωεσσι πυθοιτο. Il. κ. 207.
SYN. Φασις, φατις. ακοὴ, βαξις. βοὴ, θρυλλος. ηχὴ. λογος, αγγελια, ονομα, δοξα, ομφὴ, φημισμὸς. κληδών.—διασπορα λογε.
EPITH. Αδευκὴς, αθεσμιος, δυσκελαδος, δεινὴ, χαλεπὴ. πολυθροος, παλαια, στυγερὴ, ευκλεὴς. κακὴ. φιλοφορμιγξ—αυτοδιδακτος, αμφιβοητος, αιλλησσα, διπολῆις, ορεσιας, πολεμητοκος.
Ηδη δε πτεροεσσα πολυστομος ιπτατο Φημη. Nonn.
Ουδέ ποτε κλεος εσθλον απολλυται, ὑδ' ονομ' αυτῦ,
Αλλ' ὑπὸ γῆς περ εων γιγνεται αθανατος. Tyrt.
Τοι γάρ τοι μνημης ὑκ ημβροτεν, ὑδε μελαινης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῆ κωλυεται πτερυγι.
Δοξα παλαι θειων αγχιβεβακε θρονων. Ep.
Φημὶ. Φασκω.
Τοσσον εγὼ φημι πλεας εμμεναι ὑιας Αχαιῶν. Il. ζ. 129
—Διωνυσοιο δε δῶρον
Φασκ' εμμεναι—Od. ω 75.
SYN. Φατιζω, φημιζω, καταφημι, φαω, πιφαυσκω, λεγω, ειρω, δεικνυμι, αυδαω, φραζω. —υπολαμβανω.
Φημιζω. Φημιζομαι.
Μακρον δε ῥῆμα συντομως εφημισω. Aesc Ag. 638.
SYN. Διαφημιζω, επιφημιζω, φημὶ. μαντευομαι.
Φημιος
Φημιε, πολλὰ γαρ αλλα βροτῶν θελκτηρια οἶδας,
Εργ' ανδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλειυσιν αοιδοί·
Τῶν ἓν γέ σφιν αειδε παρημενος —Od. α 337.
Φημιος, ὅς ρ' ηειδε μετὰ μνηστῆρσιν αναγκη. Ib. χ. 331.
Φηνη (εῖδος ορνεω, ὁμοιον αετῷ)
Φηνη ειδομενη.—Od. γ 372.
SYN. Φινος.
Φηρεὺς.
Φηρεὺς ομβριμοθυμος, ὁ δ' εκτανε Λαομεδοντα. Call. l. 2.
EPITH. Ακροποτης, φιλεψιος.
Φηρὰ. Φηραὶ.
—Ευκτιμενη ενὶ Φηρῆ. Il. ε. 543.
Φηράς τε ζαθεας,—Il. ι. 151
Φηρητιαδης
Ιπποι μεν μεγ' αρισαι εσαν Φηρητιαδαο. Il. ζ. 763

Φ Θ

ΦΘΑΝΩ.
Η δ' Ατη σθεναρὴ και αρτίπος ὑνεκα πασας
Πολλὸν ὑπεκπροθεει, φθανει δέ τε πᾶσαν επ' αἶαν
Βλαπτυσ' ανθρωπυς—Il. ι. 502.
—Και μολις φθανει. Eur. M. 1169.
SYN. Παραφθανω, προφθανω, ὑποφθανω, επιφθανω, φθημι, επικαταλαμβανω, προλαμβανω. προηκω, προτρεχω. προερχομαι. αφαλισκω
Φθεγγω, Φθεγγομαι.
Εργασιην φθεγγεσα δυνπαθον.—Hom. M. 483.
—Καιρια φθεγγει. Soph. Ph. 883.

Φθεγγω

Φθεγξεο δ' ῆ κεν εησθα,—Il. κ. 67.
SYN. Αναφθεγγομαι, επιφθεγγομαι, προσφθεγγομαι, αυδαω, ηχεω, βοαω, ερεω, εξαγγελλω.
Φθεγμα.
Και φθεγμα, και ηνεμοεν
Φωνημα,—εδιδαξατο. Soph. An. 360.
Ω φθεγμ' Αθανα.—Ib. Aj. 14.
Εφα—φθεγματ' ορνιθων σαφη. Ib El 18.
SYN. Φθογγη, φθογγος, ρημα, αυδη, ηχος.
Φθειρ.
—Και τοις φθειρσιν πολεμουντας. Ar. Pa. 737.
SYN. Σαθραξ—ευτελης, αδοξος ανηρ.
Φθειραι
—Φθειρων τ' ορος ακριτοφυλλον. Il. β. 868.
Φθειρω, Φθειρομαι
—Αυταρ μηλα κακοι φθειρουσι νομηες. Od ρ. 246
Φθειρεσθ', ωσθειν ασυ κιγχειμεν Ιλιν ιρης Il. φ. 128.
SYN. Διαφθειρω, αποφθειρω, καταφθειρω, παραφθειρω, συμφθειρω, φθεω, φθημι, φθιω, φθινυθω, αποφθιω, καταφθιω, σφαλλω, βλαπτω, αφανιζω, λυμαινομαι, απολλυμι, ραιω, τρυω, κλεπτω—φθινω.
Φθερσιγενης.
—Και φθερσιγενεις Κηρες Εριννυες—Aesc. S. T. 1062.
EXP. Αι επι τω φθειρειν γεγονυιαι.
Φθεω, Φθιω, Vid Φθειρω
Πριν γαρ κεν και νυξ φθιτ' αμβροσιος—Od λ 329.
—Φθισει σε το σον μενος—Il. ζ 407.
Φης δ' αυτον φθισθαι Αγαμεμνονος εινεκα τιμης. Od. ξ 117.
Φθιμενος.
—Της νυν φθιμενης νυκτος. Soph Aj. 141.
Οικων—πηματα φθιμενων. Ib. An. 602.
Φθημι. Vid. Φθεω
Οπποτερος κε φθησιν ορεξαμενος χροα καλον. Il. ψ 805.
Αλλ' ιομεν, μη φθησι περιιασθεντες εκεινοι. Od. ω 436.
Φθια
Οι τ' εχον Φθιην,—Il β 683.
EPITH. Ευπωλος, ευρυπεδος, εριβωλος.
—Εν Φθιῃ εριβωλακι βωτιανειρα.
Φθιην—εριβωλακα, ματερα θηρων. Hom.
—Χαριεσσαν αριστην τροφον ανδρων. Col.
Φθιας, Φθιωτης, Φθιωτις.
Αιθαλιδης, και τον μεν επ' Αμφρυσσοιο ροῃσιν
Μυρμιδονος κουρη Φθιας τικεν Ευπολεμεια. Ap. 1. 55.

Η Δωριδος ορμον αιας
Η Φθιαδος,—Eur. Hec. 449.
Ιππειᾳ Φθιωτα.—Call. 4. 112.
Φθιωτιδες γυναικες—Eur. Andr. 664.
Φθινοκαρπος.
Και φθινοκαρπος εοισα—Pind. P. 4.
Φθινοκωλος. Vid. Ποδαλγης.
Φθινοπωρις.
—Μη φθινοπωρις ανεμων χειμερια
Καταπνοα δαμαλιζοι χρονον. Ib. P. 5.
Φθινοπωρον, Φθινοπωρισμος. Vid. Οπωρα.
Λευκον εαρ, λευκον δε θερος, και χειμα φερουσα
Ηξει, και φθινοπωρον,—Call. 6. 124.
—Εν ευκαρπῳ γλυκεροσταφυλῳ φθινοπωρῳ. Opp.
Ηδυ γ' εσθιειν χιμαρω
Φθινοπωρισμῳ κρεας. Ath. l. 7.
SYN. Μετοπωρον.
EPITH. Φυλλοροον, φυλλοχοον.
Φθινασμα
Τηλε προς δυσμαις αναπλους
Ηλιου φθινασματων. Aesc. Per. 232.
SYN. Ληξις, εκλειψις, δυσμη—φθισις, φθοη, ατροφια, τηκεδων, φθινας, νοσος.
Φθινυλλα. Ar. Ecc. 930.
Φθινυθω.
—Φθινυθει δ' αμφ' οστοφιν χρως. Od. π. 145.
—Αλλα φθινυθεσκε φιλον κηρ. Il. α. 491.
Τας δε εα φθινυθειν,—Il. β. 346.
SYN. Αποφθινυθω, φθειρω.—φθιω.
Φθινω.
Φθινεσιν νυκτες τε και ηματα—Od. π. 39.
—Μηδε τοι αιων Φθινετω—Od. ε 161.
Νεων φθινονται,—Eur. Alc. 55.
SYN. Καταφθινω, αποφθινω, φθειρομαι, διαφθειρομαι, τηκομαι, απολλυμαι, ληγω, εκλειπω.
Φθιοι
Οι μεν προ Φθιων μεγαθυμων θωρηχθεντες. Il. ν. 699.
Φθισιμβροτος, Φθισιβροτος, Φθισηνωρ.
Εφριξεν δε μαχη φθισιμβροτος—Il. ν. 339.
—Τρωεσσι φθισιβροτος ατη Tryph.
—Στειχων ες πολεμον φθισηνορα,—Il. β. 833.
SYN. Ολεσηνωρ, βροτολοιγος.
Φθισικος.
Αλλ' εθανες φθισικος—Laert l. 6.
SYN. Περιπνευμονικος, τακερος, φθινας, φθινωδης, τηξιμελης.
Φθισιφρων. Vid. Οιτος.
Φθιτος
—Αφθιτος τε και φθιτος. Lyc. 565.
SYN Θνητος—φθιμενος, φθαρτος, νεκρος.

Φθιτεω
Της εκ λοφων Τραρωνος εφθιταμενης. Lyc 1159.
Φθογγος. Φθογγη.
—Τεον φθογγον ποθεοντε. Il ε. 234.
Ειστατο δε φθογγην υι Πριαμοιο Πολιτη. Il. β. 791.
SYN. Φθεγμα. βοη. φωνη.
EPITH. Βαρυς. ερωτοπλανος, ηεροφοιτος; μαλακος. παμμυσος.
Φθοις. Φθοις. (πλακουντος ονομα.)
Τες φθοις αφαρπαζοντα—Ar. Pl. 677.
Φθονερος.
—Ω φθονερον τυ και απρεπες ανδρειον αυτως. Theoc. ς 40
SYN. Επιφθονος. νεμεσητικος, βασκανος, ζηλοτυπος.
Φθονεω
Ειπερ γαρ φθονεω τε, και εκ εω διαπερσαι,
Ουκ ανυω φθονεουσα —Il. δ. 56
Μη φθονεης δ' αγαθων εταροις. μη μωμον αναψης.
Αφθονοι Ουρανιδαι και εν αλληλοις τελεθουσι·
Ου φθονεει Μηνη πολυ κρεισσοσιν ηλιε αυγαις. Phocyl. 68.
SYN. Επιφθονεω, υποφθονεω, βασκαινω επιοφθαλμιαω, εποφθαλμεω, ζηλοτυπεω, νεμεσαω, αγανακτεω. απαρνεομαι.—φθονον εχω.
—Οιδαινειν φθονεροισι μεριμναις. Nonn.
Φθονον εκ οιδ' εμον ητορ·
Φθονον εκ οιδα δαικτον· Anac.
Ο φθονος αντιξοος καλοις. Naz.
Φθονησις.
Φορας γε τοι φθονησις ε γενησεται· Soph. Tr. 1228.
Φθονος.
—Τε λογε δ' ε χρη φθονον,
Γυναι, προσειναι, Ζευς οτε πρακτωρ φανη. Ib. 254.
Ο φθονος οικτιρμε, κατα Πινδαρον, εστιν αμεινων. Ep. l. 1.
SYN. Δυσμενεια, βασκανια. μεμψις, μηνις.
EPITH Βαρυς, λαθριος. μογερος
Ερυσιβη και νοσημα φιλιας. Periand.
Τοις φθονος ε πελαει, κρυπτον κακον.—αινος,
Τηκεδανος, κακοχαρτος, κ. λ. Naz.
Ω μισανθρωπα κεντρα τε φθονε.
—Κακον αμαχον, απειριτον, αχθος αρερης.
Νεσε μεγ αργαλεη—πολεμε δ'ομα, τεκνον εχιδνης,
Πυρ ολοον,—Cyr. Theod.
Μη βαλετω με λιθω τραχει φθονος. Pind.
Φθονος δ', ο πολλων φρενα διαφθειρων βροτων.
Αθεος γ', ανομος, αχαρις ο φθονος. Eur.
Ο φθονος αυτος εαυτον εοις βελεεσσι δαμαζει. Ep.

Φθορα. Φθορος.
Λογω σκοπεισι την παλαι γενες φθοραν. Soph. Oed. C. 382.
Χωμος ταυτα γ' εχει, φθορος αργυρεε, Διοκλειδας. Theoc. 15. 18.
SYN. Διαφθορα. ολεθρος, απωλεια. δηλημα, λοιμος; τηκεδων, λυμη, φθοη, φθισις.
Φθορευς.
—Η ποινας τας περι των φθορεων. Ep. l. 7.
SYN. Λυμαντηρ, λωβητωρ.
Φθοριμος.
—Η φθοριμων υγρων πληθεσσι καλυψας. Man. 2. 346.

Φ Ι

ΦΙΑΛΕΩ.
Αγε δη συ ταχεως υπεχε την φιαλην, οπως
Εργω φιαλωμεν, ευξαμενοι τοισι θεοις. Ar. Pa 431.
EXP. Εργω επιβαλλω. αρχομαι πραγματος.—ευφραινομαι, συμπινω.
Φιαλη.
Και τα μεν εν χρυσειη φιαλη,—Il. ψ. 243.
SYN. Αγγειον, ποτηριον, δεπας. χρυσεις.
EPITH. Αργυρεα, ευθηκτος, επιλοιβιος, πολυχανδης. χρυσοτυπος, οινηρα, οινοδοχος, θιασωδης, Βρομιος.
Φιαλην προπινε παισιν,
Φιαλην λογων εραννην. Anac.
Πεμπτω δ' αμφιθετον φιαλην απυρωτον εθηκε. Hom.
Φιαρος.
—Φιαρη τημος ανισχει εως. Call Fr.
Ορνιθος φιαρης—Nic.
—Φιαρωτερα ομφακος ωμας. Theoc. 11, 21.
EXP. Λαμπρος—πιων.—σκληρος.—καθαρος. ιλαρος
Φιγαλευς, Φηγαλευς, Φυγαλευς (Διονυσος.)
Δαιμων Ευορχης, Φιγαλευς, Φαυστηριος. Lyc. 212.
Φικιος. (ορος.)
Φικιον ακροτατον προσεβησατο μητιετα Ζευς. Hes. α 33.
Φιλα (Adv.)
—Τα οι ποτε πατρι φιλα φρονεων πορε Χειρων. Il. δ. 219
SYN. Φιλως. φιλιως. φιλικως, παμφιλως, προσφιλως, φιλοπρεπως οικειως.
Φιλαβελος.
—Και φιλαβελον εριν, Ep. l. 4.

Φιλαγαθη

Φιλαγαθος.
Δωρια φιλαγαθῳ. Naz.
Φιλαγλαος.
Αιτεω σε φιλαγλαε, καλ-
λιστα βροτεᾶν πολιων.—Pind. P. 12.
Φιλαγραυλος.
Πανι φιλαγραυλῳ—Ep. l. 6.
Φιλαγρετις. Vid. Αρτεμις.
Φιλαγρυπνος. Vid. Σεληνη.
Φιλαδελφος. Φιλαδελφως (Adv.)
Φιλαδελφα κατω δακρυ' ειβομενη. Soph. An. 533.
SYN. Φιλαυθομαιμος.
Φιλαεθλος.
Ιστορινς φιλαεθλον αριστωδινος σπορην, Ep. l. 5.
Φιλαθηναιος.
Και δητα φιλαθηναιος ἦν ὑπερφυῶς. Ar. A. 142.
Φιλαιακτος.
Το γαρ θανεῖν ελευθερῦ-
ται φιλαιακτων κακων. Aesc. Supp. 810.
SYN Φιλοδυρτος, φιλοδακρυς, φιλοθρηνὴς, φιλοθρηνος, φιλοστοναχος, φιλοικτιστος, φιλοπενθὴς, φιλοστονος.
Φιλαιματος.
—Ὁ φιλαιματος Αρης. Anac. 165. 3.
—Γης φιλαιματος ροαὶ Eur. Ph. 179.
Φιλαιτερος. Φιλαιτατος.
—Φιλαιτερον Αρεος ηχ. Call. 4 58.
Ωρατος δ' ὁ τα παντα φιλαιτατος ανερι τηνῳ. Theoc. 7. 98.
SYN. Φιλτερος, φιλωτερος—φιλωτατος, φιλτατος, φιλιστος.
Φιλαιτιος.
—Κατ' αρχης γαρ φιλαιτιος λεώς. Aesc Supp. 494.
SYN. Εγκληματικὸς, κινυρὸς, μεμψιμοιρος, φιλεγκλημων φιλερις.
Φιλακολουθος.
Εγὼ δ' αεί πως φιλακολουθὸς ειμι,—Ar. R. 417.
SYN. Φιλεταιρος.
Φιλακρητος.
—Φιλακρητῳ Διονυσῳ. Ep. l. 6.
SYN. Φιλοινος, φιλοβακχος.
Φιλαλυπος
Χάρμα βροτοῖς φιλαλυπον—Orph. H.
Φιλαμμονιδας.
—Και αμφω χεῖρας επλαξε
Πυξινα εν φορμιγγι Φιλαμμονιδας Ευμολπος. Theoc. 14. 108.
Φιλαμπελος.
Την θεῶν πασων—φιλαμπελωτατην. Ar. P. 307.
Φιλανδρια.
Μη την τεκουσαν τῇ φιλανδρια, γυναι
Ζητει παρελθεῖν—Eur. Andr. 228.

SYN. Μοιχεια.
Φιλανδρος.
Στενει δε πεδον φιλανδρον. Aesc. S T. 908.
SYN. Φιλητωρ, αγαπητωρ—ὑπ' ανδρῶν φιλουμενος.—μοιχευτρια—φιλανθρωπος
Φιλανθρακευς.
Απολεῖς αρα τον ἥλικα τονδε φιλανθρακέα. Ar. A. 335.
Φιλανθρωπος.
—Φιλανθρωπου δε παυεσθαι τροπου Aesc. Pr. 11.
SYN. Φιλανθρωπινος, ευγνωμων, επιεικὴς—φιλανδρος.
Φιλαοιδὸς. Φιλῳδός. Vid. Φιλομουσος.
Και οι μνάσιν αεὶ τω φιλαοιδω παρεχοις ξεινω. Theoc. 28 23.
—Και γάρ εστιν ανὴρ φιλῳδός. Ar. V. 270.
Φιλαργυρος.
Το μαντικὸν γαρ πᾶν φιλαργυρον γενος. Soph. An. 1067.
SYN. Φιλοκτημων, φιλοκτεανος, φιλοχρηματος, φιλοπλουτος, φιλοχρυσος, φιλοχρυσος, θησαυροποιὸς, θησαυριστης, πλεονεκτης, χρυσομανης, κερδαλεοφρων, αισχροβιος, αισχροκερδης, ρυπαρός, φειδωλος
Φιλαριστειδης—Φιλοθουκιδειδης
Και φιλαριστειδης, και φιλοθουκιδειδης. Ep. l 4.
Φιλαρματος.
Φιλαρματου πολιος—ἡγεμονα. Pind. Isth 8.
Φιλαυθομαιμος. Vid Φιλαδελφος
Φιλαυθομαιμους, αφθιτους τε, και φθιτὸυς. Lyc. 567.
Φιλαυλος.
Φιλαυλους τ' ηρεθιζε Μουσας. Soph. An. 977.
SYN. Φιλαοιδὸς, φιλῳδὸς, φιλομολπος, φιλοφορμιγξ, φιλοχορος, φιλυμνος.
Φιλελαιος.
Ηρπασθης φιλελαιε—Ep l 3.
Φιλεμπορος.
Και πολὺν ετμος οπωπε φιλεμποριν—Nonn.
Φιλεω, Φιλεομαι, Φιλημι
Ει δε και Εκτορά περ φιλεεις,—Il π 204.
Τὼς δὲ σ' απεχθηρω ὡς νῦν εκπαγλ' εφιλησα. Il. γ. 415.
—Μαλιστα δε μιν φιλεεσκε. Ib. 388.
—Εξοχα γαρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη. Il. ε. 61.
Ως ουκ ἔστ' εμὲ καί σε φιλημεναι,—Il χ. 265.
SYN. Αγαπαω, αντιφιλεω, φιληδεω, φιλιαζω.—καταφιλεω, κυνεω ξεινιζω
Φιλεριθος. Vid. Πὰν, Αθηνη.
SYN. Φιλευλαβὴς.
Φιλεορτος.
Ειρηνην φιλεορτον—Ar. Th 1158.

Φιλεραστος, Φιλεραs
Ναι δοκεω, τουτ' ην, τουτ', ω φιλεραστεύ-
τας φιλερωτος Ζηνοφιλας—Ep. l. 7.
Φιλεργμος—τεττιγξ. Ep. l. 1.
Φιλεριθος
Ω φιλεριθ' αλακατα,—Theoc. 28. 1.
Φιλερις.
Ο δ' εν φιλερις τις εστι και μαχεται τι μοι. Ath 6.
S Y N. Φιλαιτιος. φιλονεικος.
Φιλευιος.
—Φιλευιος επλετο αυγη. Nonn.
Φιλευιος. Vid Φιλοινος.
Γεραν μεν ην, καλος δε·
Καλος γε και φιλοινος. Anac. 174. 7.
Φιλεχθης. Φιλεχθηρος.
—Τυ δ' ω ταλαν εσσι φιλεχθης. Theoc. 5. 137.
Και την φιλεχθρον μιξιν. P. Sil.
S Y N. Φιλομισος, φιλομισητος, φιλονεικος, φιλαπεχθης. φιλαπεχθημων. επαχθης.
Φιλεψιος. Nom. pr
Φιλεψιος δ' ουχ ενεκα σου μυθους λεγει; Ar. Pl. 177
Φιλη. Vid. Εταιρα.
Λογοις δ' εγω φιλουσαν ου στεργω φιλην. Soph. An. 549.
Φιληδεω.
—Φοιβος γαρ αει πολιεσσι φιληδει
Κτιζομενῃσ' αυτος δε θεμειλια Φοιβος υφαινει. Call. 2. 56.
S Y N. Φιλεω. ερηδομαι, προσηδομαι, εφηδομαι. ηδυπαθεω.
Φιληδια
Υμεις δε γρυλλιζοντες υπο φιληδιας. Ar. Pl. 3-7.
S Y N. Ηδονη, χαρμα, φιληδονια, ανοια.
Τι με τους νομους διδασκεις; κ. λ. Anac. 36.
Φιληλακατος.
—Και τονδε φιληλακατον καθαλισκον. Ep. l. 6.
Φιληλιαστης. Ar. V. 88.
S Y N. Φιλοδικος.
Φιλημα.
Μισθος τοι, το φιλαμα το Κυπριδος—Mosc. 1. 4.
S Y N. Φιλησις. καταφιλησις. γανος.
Εστι και εν κενεοισι φιλαμασιν αδεα τερψις.
—Φιλαμα το κνιζον τον ερωτα. Theoc.
Φιλιαι προσβολαι προσωπων. Eur.
Φιλημιος.
Αυλον καμινευτηρα τον φιλημιον. Ep. l. 6.
Φιληνιος.
Ιππους υφ' αρματ' ηγαγον φιληνιους. Aesc. Pr. 464.
Φιληνωρ. Vid. Φιλανδρος.
Ποθῳ φιλανορι. Aesc. Per. 136.

Φιληρατις.
Αρτεμι, τιν τοδ' αγαλμα Φιληρατις εισατο τῃδε. Call. Ep. 6.
Φιληρετμος.
—Αταρ Ταφιοισι φιληρετμοισιν ανασσω. Od. α. 181.
S Y N. Φιλοναυτος. φιλοναυτης.
Φιλησιμολπος. Vid. Ευφροσυνη.
Φιλητης.
Νοσφι θεθεν φιλητα Διος και Μαιαδος υιε Hom. 3. 445.
—Πεποιθ' ογε φιλητῃσι. Hes. ε. 373.
S Y N. Φωληξ, κλεπτης, ληστης. φιλοληστος.
Φιλητος.
Αλλ' ω φιλητον, ω κασιγνητον καρα. Eur. I. T. 983.
S Y N. Εραστος, φιλικος.
Φιλητοριδης.
Δημουχον δε Φιλητοριδην ηυν τε μεγαν τε. Il. υ. 457.
Φιλητωρ.
Κειται φιλητωρ τουδε—Aesc. Ag. 1455.
S Y N. Εραστης.—φιλη.
Φιλια. Vid. Φιλοτης.
Οι κακοι ου παντως κακοι εκ γαστρος γεγονασιν,
Αλλ' ανδρασι κακοις συνθεμενοι φιλιην. Theog. 306.
S Y N. Φιλοτης, φιλοφροσυνη, ομοφροσυνη, αγαπη, αρθμος, σπουδη ευνοια. οικειοτης, συνηθεια, διατριβη.
E P I T H. Αρραγης. αρρηκτος, αμφιτραπεζα, δολερα, καθαρα. κρυπταδιη, νυχιη, αμοιβαια.
P H R. Φιλανθρωπος χρησις.
—Δεσμος φιλιης αλυτοιο.
—Ατινακτος οχευς φιλοτητος. Nonn.
Φιλικος.
Και τι κορας φιλικον μελος αμβαλευ'—Theoc. 10 22.
S Y N. Φιλοτησιος, φιλιος, φιλητικος. ερωτικος, ερατεινος.
Φιλινη. Vid. Θεοκριτος.
Φιλινος.
—Τον χαριεντα τρεχων εφθαξα Φιλινον. Theoc. 2. 115.
Εστ' ες' αρ' ο Φιλινος ο μαλθακος,—Ib. 7. 105.
Φιλιος.
—Και πω τις βροτος αλλος
Ξεινων τηλεδαπων φιλιων εμον ικετο δωμα. Od. ω 267.
S Y N. Φιλικος, οικειος, φιλος, φιλοφρων.
Φιλιος, Ζευς.
Εποθεν τυ, και τον Φιλιον,—Ar. A. 730.

Φιλιππος.
—Φιλιππον λαὸν ευθυνων δορί. Eur. Hec. 9.
SYN. Ιππικὸς, ευιππος, πολεμικὸς.
Φιλιππος, Nom. pr.
Δωδεκατη τὸν παῖδα πατηρ απεθηκε Φιλιππος
Ενθάδε, την πολλὴν ελπίδα, Νικοτελην. Call. Ep. 24.
Φιλιστας.
—Αλλ' ἦνθε μοι ἁ τε Φιλιστας
Ματηρ τᾶς γε εμᾶς αυλητρίδος,—Theoc. 2. 145.
Φιλιστιων.
Ο τον πολυστενακτον ανθρωπων βιον
Γελωτι κερατης Νικαιευς Φιλιστιων. Ep. l. 3.
Φιλλυριδης
—Τον κρετιν ετετεε Χειρων
Φιλλυριδης —Hes. Θ. 1002.
Φιλο.
—Αλλὰ φιλο μέν εστιν αρχὴ τῦ κακῦ. Ar. V. 77.
Φιλοβακχος
—Τῷ φιλοβακχῳ. Ep. l. 3.
Φιλοβαρβιτος.
Αυλῶν αντιπαλον φιλοβαρβιτον—Ath. l. 13.
Φιλογαῖος. Vid. Υιος.
Φιλογαμος.
Φιλογαμοι μνηστῆρες—Eur. I. A. 392.
Φιλογηθης.
Γοος—δαΐφρων, ε φιλογηθης. Aesc. S. T. 924. (al. φιλαγαθης.)
SYN. Φιλογελως.
Φιλογυνης.
Ειτ' ε δικαιως ειμὶ φιλογυνης εγώ. Ath. 12.
Φιλογωνιος.
Τον φιλογωνιον βιον. Tzet.
Φιλοδαφνος.
Ω δεσποτα φιλοδαφνε, Βακχε Παιάν,—Eur. Fr.
Φιλοδειπνος, Φιλοδορπιος.
Ουχὶ φιλοπραγμων ειμι—
Ουδε φιλοδειπνος,—Ath. l. 14.
Συμπλοκος εσμὸς εην φιλοδορπιος—Nonn.
Φιλοδενδρος.
Υλοβατας, φιλοδενδρος,—Ep. l. 4.
Φιλοδεσποτος
Ου γαρ εθ' ευρησεις δῆμον φιλοδεσποτον—Theog. 847.
SYN. Φιλοδεσποινος.
Φιλοδημος
Ο Σολων ὁ παλαιὸς ἦν φιλοδημος την φυσιν. Ar. N. 1180.
SYN. Φιλοδημωδης. γενναῖος.
Φιλοδιτης.
Σοι φιλοδῖτα Πριηπε—Ep. l. 6.
Φιλοδρομος. Vid. Ρεω.
Φιλοεργος.
—Τελεσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργος—Ep. l. 6.

Φιλοζωος.
—Ω φιλοζωοι βροτοὶ
Οι τὴν επισειχυσαν ἡμεραν ιδεῖν
Ποθεῖσ' εχοντες μυριων αχθος κακῶν. Eur. Fr.
Φιλοθρηνης. Φιλοθρηνος. Φιλοδυρτος. Vid. Φιλοικτος.
—Μαλα μέν γε φιλοθρηνης κέ τις ειη
Οστις αριθμησειεν εφ' ημετεροις αχεεσσι. Mosc. 4. 66.
—Φιλοθρηνῳ παρὰ τυμβῳ. Nonn.
Φιλοδυρτοις Ιαονιοισι νομοσι—Aesc. Supp. 71.
Φιλοθυρσος. Vid. Σιληνος.
Φιλοθυτης.
Ειναι φιλοθυτην αυτὸν, η φιλοξενον. Ar. V. 82.
Φιλοθυτων δὲ τοι Πολεως οργιων
Μνηστορὲς εστὲ μοι. Aesc. S. T. 185.
SYN. Δεισιδαιμων.
Φιλοικτιρμων. Φιλοικτιστος, Φιλοικτος.
—Και φιλοικτιρμων αεὶ. Eur. I. T. 345.
—Καρτα τοι φιλοικτιστον γυνή. Soph. Aj. 581.
—Απ' ομματος βελει φιλοικτῳ. Aesc. Ag. 248.
SYN. Φιλοικτος, ευσπλαγχνος, οδυρτικὸς, θρηνητικὸς.
Φιλοινος. Vid. Φιλακρητος.
Μαρωνὶς ἡ φιλοινος—Ep. l, 3.
Φιλοιστρομανης, Φιλοιστρος. Vid. Ρεω. Αθηνη.
Φιλοιτιος.
—Φιλοιτιος ορχαμος ανδρῶν. Od. υ. 185.
Φιλοιφης
Ευγ' ὤνθρωπε φιλοῖφα—Theoc. 4. 62.
SYN. Φιληδονος, φιλαινος, φιλοδαιμονιος, φιληδὴς, τρυφερὸς, ἡδυπαθὴς, φιλακολαστος, ασελγὴς.
Φιλοκακος. Pind. P. 4.
Φιλοκαρποφορος.
Τῦ φιλοκαρποφορυ—θερεος. Ep. l. 6.
Φιλοκερδεια
Και φιλοκερδειη βεβλαμμενον ανδρα παρελθεῖν. Theoc 16. 63.
SYN. Φιλοχρημοσυνη, φιλοχρηματια, φιλαργυρια, φιλοπλουτια, χρηματομανια, αισχροκερδεια, ανελευθερια, πλεονεξια.
Φιλοκερδης. Vid. Φιλαργυρος.
Ει δ' αδικως παρὰ καιρὸν ανὴρ φιλοκερδεῖ θυμῷ
Κτησεται, ειθ' ὁρκῳ παρ το δικαιον ἑλὼν,
Αυτίκα μεν τι φερειν κερδος δοκεῖ, ες δε τελευτὴν
Αὖθις εγεντο κακὸν· θεῶν δ' ὑπερεσχε νοος. Theog. 199.
Αργυρεης νυσσοιο νοον δεδονημενος οιστρῳ.
—Μεθυων φιλοκερδεῖ λυσσῃ. Nonn.
Φιλοκερτομος.
Ω Πολυθερσειδη φιλοκερτομε.—Od. χ. 287.
Γλῶσσα γαρ ανθρωπων φιλοκερτομος,—Mus. 183.

SYN. Φιλοσκωμμων, φιλοσκωπῆης, φιλοψογος, φιλομωμος, φιλολοιδορος, αθυροσομος.

Φιλοκηδης.
—Και ες φιλοκηδέα κᾶμον. Hom. M. 478.

Φιλοκισσοφορος.
Κᾀγὼ τον φιλοκισσοφορον
Βρομιον ποθεινὸν εισιδεῖν θελω. Eur. Cyc 616.

Φιλοκτιστος.
Ουτως ἡ φυσις εστι φιλοκτιστος—Ep. l. 2.

Φιλοκρατης. Nom pr.
Ο πινακοπωλης Φιλοκρατης μελαγχολᾷν. Ar. Av. 14.

Φιλοκρημνος.
Ηλθε φιλοκρημνων αὖλιν ες αιγονομων.—Ep.l.1.

Φιλοκροταλος.
—Θυμελῃσι φιλοκροταλῃσιν—Ib.

Φιλοκροτος. Vid. Πάν.

Φιλοκτεανος. Vid. Φιλαργυρος.
Ατρειδη κυδιστε, φιλοκτεανωτατε παντων. Il. α. 122.

Φιλοκτητης.
Ευ δε Φιλοκτητην, Ποιαντιον αγλαὸν υἱὸν. Od. γ. 190.
EPITH. Κλεινὸς, ευκλεος, ανθοπλιτης, μιαιφονος, τοξοτης, φιλοπτολεμος.
Ηρακλειων δεσποτης ὁπλων
Γενεθλον Οιταιη πατρος. Soph.
Θεοκριτοιο κλαντας Τριεσπερου χαυτας. Simm.
Ποιαντος υἱος τοξοτης. Pind.

Φιλοκτιστος.
—Φιλοκτιστων ενιαυτων. Nonn.

Φιλοκυβος.
—Φησ' ετεον
Ειναι φιλοκυβον αυτὸν αλλ' ουδὲν λεγει. Ar. V. 75.

Φιλοκυδης. Vid. Φιλοτιμος.
—Ο μεν ανθος εχει φιλοκυδεος ἥβης. Hom. M. 375.

Φιλοκωμος. Vid. Δικαιοσυνη.

Φιλολαος.
Ουτω και Φιλολαον ανειλε Κροτων ποτε πατρη,
Ως μιν εδοξε θελειν δωμα τυραννον εχειν. Suid.

Φιλοληϊος.
Κερτομεων ὡς οἷος εγὼ φιλοληΐς ειμι. Hom. M. 333.

Φιλολεχτος. Ep. l. 1.

Φιλολογεω.
Και μην φιλοσοφῶν φιλολογῶν τ' ακηκοάς. Ath 4.

Φιλολοιδορος. Vid. Φιλοκερτομος.
Φιλολοιδοροιο γλωττης
Φυγω βελεμνα κῦφα. Anac. 42. 11.

Φιλομαντις.
—Φιλομαντιας ανδρας
Και βιβλων κρυφιμων μαλ' εφιμενους.—Man.3.293

Φιλομαστος.
—Φιλομαστοις θηρῶν οβρικαλοισι—Aesc. Ag. 146.

Φιλομαχος.
Σύ τ' ω—Φιλομαχον κρατος, Aesc. S. T. 130.
SYN. Φιλοπτολεμος, πολεμικὸς.

Φιλομβρος, Φιλομβριος. Vid. Βατραχος.
—Θαλλει δε φιλομβρος Ναρκισσος—Ep. l. 6.

Φιλομειδουσα.
—Και Φιλομειδουσα βοῶπις. Il. η. 10.

Φιλομηλειδης
Εξ εριδος Φιλομηλειδῃ επαλαισεν αναστας. Od. δ. 343.

Φιλομηλα.
—Και Θρηΐκιην Φιλομηλην. Opp.
EPITH. Ανδροφονος, δυσηλακτος, ισοπονος, ευγοδεμνίς.

Φιλομηλειος.
Την φιλομηλειην γλῶσσαν—Ep. l. 7.

Φιλομμειδης, Φιλομειδης.
—Φιλομμειδης Αφροδιτη. Il. γ. 424.
SYN. Φιλογελως, ἱλαρὸς.

Φιλομολπος.
Αστερη φιλομολπε,—Call. 4. 197.
SYN. Φιλησιμολπος, φιλαοιδος, φιλαυλος, φιλομουσος, φιλυμνος, ευμολπος, ὑμνοπόλος.

Φιλομουσος.
—Ω θηρατὰ λογων φιλομουσων. Ar. N. 357.
Ευγνωμων, φιλομουσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἀδύς. Theoc. 14 61
SYN. Φιλαοιδος, φιλομολπος, φιλολογος, φιλομαθὴς.

Φιλοναματος. Vid. Ηλιος.

Φιλοναυτης.
—Και φιλοναυτην
Σπερμα πυρὸς σωζειν πετρον επισαμενον, Ep.l.6.

Φιλονυμφιος
—Κυπρι, γαλαναια, φιλονυμφια—Ep. l. 1.

Φιλοξενος. Nom pr.
Εγω δε τον Φιλοξενον γ' ωμην Ερυξιν ειναι. Ar. R. 965.

Φιλοξεινος, Φιλοξενος.
Ουτε Φιλοξεινοι, και σφιν νοος εστι θεουδὴς. Od. θ. 576.
Επειτ ανδρὸς εν φιλοξενου δομοις. Eur. Alc. 840.
Ουδ' ἥτις Κερκυρα φιλοξεινωτατη αλλων. Call. 4. 156
SYN. Ευξεινος, ξενικὸς.

Φιλοξενια.
Αςος εμοὶ και ξεινος, αεὶ φιλος. συ γαρ ερευνᾷν
Τις, ποθεν, ηδ τινων, εστι φιλοξενιης. Ep. l. 4.
—Φιλοξενιης—ολιγος ακληϊσον. Call.

Φιλοοινος.
Ειμι μεν ο φιλοοινος—Ep. l. 7.

Φιλοπαιγμων

Φιλοπαιγμων.
Ημῖν ἡγείσθω φιλοπαιγμονος ορχηθμοῖο. Od. ψ 134
—Διονυσε φιλοπαιγμονος χορειας. Anac. 42. 2.
SYN. Φιλοκωμος, φιλεορτος, θιασωδης, παιγνιωδης.
Φιλοπαις.
—Διοκλεα τον φιλοπαιδα. Theoc. 12. 29.
Φιλοπαννυχος. Vid. Νυξ, Αφροδιτη.
Φιλοπατωρ.
—Οϛις εϛι φιλοπατωρ. Eur. Or. 1643.
Φιλοπευθης.
—Φιλοπευθεῖ λαῷ. Naz.
Φιλοπλοος.
Εμβολα χαλκογενηα φιλοπλοα τευχεα νηων. Ep. 1 6.
Φιλοπλουτος. Vid. Φιλαργυρος.
Φιλοπλουτον αμιλλαν
Αυξοντες μελαθροισιν. Eur. I. T. 412.
Φιλοποιμνιος
Χ᾽ αμῖν εϛι κυων φιλοποιμνιος,—Theoc. 5. 106.
Φιλοπολις. Φιλοπτολις.
Δεξισθ᾽ ὡς φιλοπολιες,—Aesc. S. T. 182.
—Φιλοπολις αρετη—Ar. L. 547.
—Και φιλοπτολις Δολων. Eur. Rh. 158.
SYN. Φιλοπολιτης. φιλοπατρις.
Φιλοπονος.
Εργοις φιλοπονος ισθι, μη λογοις μονον. Sent.
Φιλοπονων αλιαδᾶν. Soph. Aj 889.
SYN. Φιλαθλος, φιλεργος. εργοπονος, αριϛοποιος. τλησιπονος. επιπονος. σπουδαῖος.
Φιλοπραγμων.
Ευμυσον, λιγυρον, φιλοπραγμονα τῇ διανοιᾳ. Man. 5. 269.
Φιλοποτης.
Ουδεὶς φιλοποτας εϛιν ανθρωπος κακος Ath. 2 2.
SYN. Ζωποτης, πολυποτης, φιλοινος. οινοποτης. ποτης.
Φιλοπτολεμος. Vid. Φιλομαχος.
Αρχε δε Μυρμιδονεσσι φιλοπτολεμοισι μαχεσθαι. Il. π. 65.
Φιλοπυρος
—Ω φιλοπυρε Δηοῖ. Ep. 1. 6.
Φιλοπωριϛης.
Τον φιλοπωριϛην Δημοκριτον—Ep. 1. 1.
Φιλορροθων, Vid. Κωμος.
Φιλορρωξ.
—Ητε φιλορρωξ—Αμπελος—Ep. 1. 3.
Φιλορνις.
—Ενθα Κωρυκις πετρα
Κοιλη, φιλορνις,—Aesc. Eum. 23.
Φιλοργιος.—Φιλορμιϛειρα.
Κυπρι φιλορμιϛειρα, φιλοργιε,—Ep. 1. 3.

Φιλος.
—Επεὶ μαλα οἱ φιλος ἦεν Il. α 381.
Φιλε κασιγνητε,—Il. δ. 155.
SYN. Προσφιλης, φιλιος, ευνοος, χρησιμος, τιμιος, αγαπητος, ευχαριϛος, ἡδυς. ισος, ὁμοιος.
Φιλος.
—Ουδε φιλος, παντες δὲ με πεφρικασιν. Il. ω 775.
SYN. Εραϛης, ὁμοσπονδος, ἑταῖρος, γνωϛος, ενοικος, ηθας, αναγκαῖος.
EPITH. Βεβαιος, ευμενεων, γνησιος, εμφανης, καιροθεος, συνδορπος, πιϛος, ὁμωροφιος, ευορκος.
—Φιλοι τ᾽ αφιλα φρονεοντες. Naz.
—Φυσει ευμεταβολον ζῶον. Plat.
Κάϛιν φιλος γενναῖος, ασφαλης θ᾽ αμα,
Ου μαχιμος, ου παροξυς, ουχι βασκανος. Ath.
Ουκ εϛιν ουδὲν κρεῖσσον η φιλος σαφης,
Ου πλοῦτος, ου τυραννις.—
Πειθηνον ὁμιλιας ομμα.
Αχαριϛος ολοιθ᾽, ὅτῳ παρεϛαι
Μη φιλους τιμᾶν καθαραν ανοιξαν
τε κλῆιδα φρενῶν·
Κάμὸς φιλος ου ποτ᾽ εϛαι. Eur.
Φιλοργιος, Φιλορχηϛειρα:
Κυπρι, φιλορχηϛειρα, φιλοργιε—Ep. 1. 1.
Φιλοσκηπτρος.
—Φιλοσκηπτρῳ βασιλῆι. Ep. 1. 4.
Φιλοσοφια.
PHR.—Πολυιδμονος οργια Μουσης.
—Σοφιης θεοειδεα κεντρα. Ep.
Φιλοσοφος.
Δοξοματαιοσοφοι, ζηταρετησιαδαι. κ λ. I. Scal. Poet. l. 1.
SYN. Σοφος, σοφιϛης, φιλομαθης.
EPITH. Ανεκβιαϛος, ακωλυτος, απαρεμποδιϛος, ελευθερος, ευπορος, ευδαιμων.
PHR. Διδασκαλος αρετῆς—λεπτοτατων ληρων ἱερευς. Ar.
Οι μοι φιλοσοφους αλλα τους γε φιλοσοφους
Εν τοις λογοις φρονουντας ευρισκω μονον·
Εν τοῖσι δ᾽ εργοις οντας ανοητους ὁρῶ. Ath.
Φιλοσοφεω.
Φιλοσοφεῖ δε τουτο,—Menand.
SYN. Σπουδαζω, πονεομαι.
Φιλοσπηλυγξ.
Πανὶ φιλοσπηλυγγι—Ep. 1. 2.
Φιλοσπονδος.
—Ου φιλοσπονδου λιβος. Aesc. Ch. 290.
Φιλοσταχυς. Vid. Φιλασταχυς.
—Φιλοσταχυν ανθρωπων βιον, Ep. 1. 3.

Φιλοστεφανος.
Παιδι φιλοστεφανω Σεμελης ανεθηκε Μελανθος
Μνημα χορω νικης υιος Αρηιφιλε. Anac. 195.

Φιλοστονως.
Τοιαῦτ' επευχε μη φιλοστονως θεοῖς. Aesc. S.T. 285.
SYN. Θρηνητικῶς.

Φιλοστοργος.
Παῖδα δ' εαν συν παισὶ φιλοστοργω παρα ματρὶ
Παισδειν—Theoc. 18. 13.
SYN. Χαριζομενος, μειλιχος, αγετος, φιλοτεκνος, φιλοφρων.

Φιλοστρατος
—Φιλοστρατος, ἡ κυναλωπηξ. Ar. Eq. 1166.

Φιλοταριχος.
Ου φιλοταριχος ουδαμῶς ειμ', ὦ κορη. Ath. 3.

Φιλοτεκνος. Vid. Φιλοστοργος
Δειλαια, φιλοτεκνε, τί δ' ου εψευσαο μᾶτερ. Call. 6. 84.

Φιλοτης.
—Φιλοτητα, και ορκια πιστὰ ταμόντες. Il. γ. 73.
SYN. Φιλια, φιλοτησις, φιλησις, φιλοφροσυνη, αγαπη, στοργη, αρθμος, προσηνεια, τὸ ερασμιον.
EPITH. Αζυγης, αναιδης, αναγκαια, αμοιβαια, ερατεινη, ερατεινη, εταιρειη, ευνης, εφιμερος, κυριδια, μοιχιδια, ζυγια, λευγαλεα, κρυπταδια, ἱμερτὴ, οινοβαρης.

Φιλοτησια.
Πῖνε, κατακεισο, λαβε τηνδε φιλοτησιαν. Ar. A.
SYN. Φιλοτησις, φιλια, δεξιωσις.—προποτισμός.

Φιλοτησιος. Vid Φιλικός.
—Φιλοτησια εργα. Od. λ. 245.
Διπλη φυλοπις ουκέτ' εξι-
σοῦται φιλοτασιω διαιτα. Soph. El. 1079.

Φιλοτιμεομαι.
Ειδώς με μαχιμον οντα, φιλοτιμουμενος. Ar. R. 282.
SYN. Διαφιλοτιμεομαι, αντιφιλοτιμοῦμαι, μεγαλοφρονεω, επιδαψιλευω, αγαπαω, σπουδαζω, ζηλοω, φιλονεικεω, προσκαρτερεω, επαιρομαι, πλουτεω.

Φιλοτιμια.
Τί τῆς κακιστης δαιμονων εφιεσαι
Φιλοτιμιας, παῖ; μὴ σύγ' αδικος ἡ θεός. Eur. Ph. 545.
SYN. Φιλοδοξια, φιλαρχια, σπουδαρχια, παραγγελια, μεγαλειοτης, μεγαλοπρεπεια, μεγαπραγμοσυνη, μεγαλουργια, δωρεα, ευεργεσια, ευγνωμοσυνη, ελευθερια, ευπροσηγορια, καλλιλεξια, κενοδοξια, πλεονεξια.

Φιλοτιμος.
—Φιλοτιμοι Νυκτὸς παῖδες.— Aesc. Eum. 1035.
SYN. Φιλοδοξος, περισπουδαστος, περιεργος, γενναῖος, ελευθερος, μεγαλοπρεπης, ενδοξος, φιλοκυδης, δαψιλης, πολυτελης, πλουσιος, αφθονος, λαμπρός.

Φιλοτραγημων. Vid. Φιλοδειπνος.

Φιλοτροφος
—Φιλοτροφε πᾶσι προσηνής. Orph H.

Φιλοτταριον, Φιλτατιον.
—Συ δε, Φιλοτταριον αυλητα—Ar. Ecc. 886.
Ευριπιδιον γλυκυτατον, ὦ φιλτατιον. Ib. A: 474.

Φιλοφορμιγξ. Vid. Φιλαυλος.
—Φημα φιλοφορμιγξ. Aesc. Supp. 705.

Φιλοφρονεω, Φιλοφρονοῦμαι
Ως δε πατὴρ ον παῖδα φιλοφρονεων αγαπαζει. Od. π. 17.
SYN. Καταφιλεω, παραμυθεομαι, αποδεχομαι (προθυμως)

Φιλοφρονως.
Εις χειρα Τευκρου δεξιαν φιλοφρονως
Θεὶς, ειπε,—Soph. Aj. 762.
SYN. Φιλικῶς, προσφιλως, φιλοτροπως, σπουδαιως, προθυμως, οικειως.

Φιλοφροσυνη.
—Φιλοφροσυνη γαρ αμεινων. Il. ι 256.
SYN Φιλοφρονησις, φιλια, φιλοτης, δεξιωσις, προσκυνησια, προθυμια, σπουδὴ, αγαπη.
EPITH. Ευηρατος.

Φιλοφρων.
Μεγισθευς δ' ὁ φιλοφρων. Anac. 74. 1.
SYN. Προφρων, προθυμος, ευνοος, προσηνης, ευμενης, πρᾶος, φιλοστοργος, φιλανθρωπος, φιλοσυνηθης, επιεικης, ἱλαρὸς σπουδαῖος.

Φιλοχλαινος. Vid. Λαχμός.

Φιλοχορευτης, Φιλοχορος. Vid. Φιλαυλος.
Ιακχε φιλοχορευτα—Ar. R. 405.
Νῆσος—ην ὁ φιλοχορος
Παν εμβατευει,—Aesc. Per. 448.

Φιλοχρηστος.
—Τῆ φιλοχρηστω πολει. Ep. l. 4.

Φιλοχρημοσυνη. Vid Φιλοκερδεια.
Η φιλοχρημοσυνη μητηρ κακοτητος ἁπασης. Phoc. 38.
EPITH. Αισχροβιος, κακοκερδης, χρυσομανης.
PHR. Αργυρεη νοσος. φιλοκερδης λυσσα.
—Φιλοκτεανοιο νοσου οιστρος. Nonn.
Μητροπολις τῆς κακιας. Bion.
—Η κακὰ μυρια τικτει
Θνητοῖς ανθρωποις, πολεμον και λιμὸν απειρον. Sibyl.

Φιλοχαιρεω.

Φιλοχωρεω.
Εκεισε φιλοχωρᾶντας—Ath. I. 12.
Φιλοχωρια.
Τί ποτε το χρῆμ' ὡς δευρο ἡ φιλοχωρια. Ar. V. 830.
Φιλοψευδης.
—Η ρά νυ και σὺ φιλοψευδης ετετυξο. Il. μ. 164.
SYN. Ψευςης, ψευδὴς, απατηλὸς.
Φιλοψογος. Vid. Φιλοκερτομος.
Φιλοψογον δε χρῆμα θηλειων γενος. Eur. Ph. 1208.
Δυσαρεςος ἡμῶν και φιλοψογος πολις. Ib. El. 904.
Φιλοψυχεω, Φιλοψυχεομαι.
Αυτοὶ φιλοψυχᾶντες, εξιτε χθονός. Ib. Hera. 519.
Ποτερα μαχωμεθ', η φιλοψυχωμεθα. Ib. Hec. 313.
SYN. Φιλοζωεω.
Φιλοψυχος.
Κακὴ φανᾶμαι, και φιλοψυχος γυνη. Ib. 347.
SYN. Φιλοζωος, δειλός. ευψυχος.
Φιλτερος. Φιλτατος. Φιλιςος. Vid. Φιλαιτερος.
—Και φιλτερος αθανατοισιν. Il. υ. 334.
—Ος εμοὶ παντων πολὺ φιλτατός εςιν. Il. ε. 378.
Προς τῶν φιλιςων εκγονων—Soph. Aj. 853.
Φιλτρον.
Νῦν μεν τοῖς φιλτροις επιθυσομαι—Theoc. 2. 159.
SYN. Στεργηθρον, δελεαρ, αγαπη, λυτρον.
EPITH. Αμβροσιον, απαλὸν, γλυκὺ, ερατὸν, θελξινοον, νηπιον, παρθενιον, φυσιζοον, ερωτομανες.
Καλλος, φιλτρον απιςον, αταρβητον, κακὸν αἶσχος.
Φιλτρον εχων ακεαςον ὁμοφροσυνης ὑπο δεσμοῖς. Naz.
Φιλυδρηλος.
Σκαπτειραν κηποιο φιλυδρηλοιο δικελλαν, Ep. l. 6.
Φιλυμνος.
Σοφε, γηγενὴς, φιλυμνε. (τεττιξ.) Anac. 43. 16.
SYN. Φιλομολπος, φιλαυλος, φιλαοιδος.
Φιλυπνος.
Η ρά τις εσσὶ λιαν βαρυγουνατος; ἦ ρα φιλυπνος; Theoc. 18. 10.
SYN. Καθυπνος, ὑπναλέος, ὑπνηλὸς, ὑπνωδης.
Φιλυρα.
Ηδ' αιδοῖ χωρον τε και ηθεα κεῖνα λιποῦσα
Ωκεανὶς Φιλυρη, εις ουρεα μακρὰ Πελασγῶν
Ηλθ', ἱνα δη Χειρωνα πελωριον, αλλα μεν ἱππῳ,
Αλλα θεῷ αταλαντον, αμοιβαιη τεκεν ευνῇ. Ap. 2. 1243.
Φιλυρηϊς.
Νυκτὶ δ' επιπλομενη Φιλυρηΐδα νῆσον αμειβον
Ενθα μεν Ουρανιδης Φιλυρη Κρονος,—παρελεξατο—Ib. 1236.
Φιλυρες.
Μακρωνες, Φιλυρες τε,—Dion. 766.
Φιλυρινος.
Ασπασομεσθα φιλυρινον Κινησιαν. Ar. Av. 1378.
EXP. Κῦφος, ελαφρός. χλωρός. ασθενής.
Φιλωνδας.
—Τίνος αἱ βοες; ἦ ρα Φιλωνδα; Theoc. 4. 1.
Φιλως.
Νῦν δε φιλως χ' ὁρωντε,—Il. δ. 347.
SYN. Φιλιως, ἡδεως, ασμενως, προθυμως.
Φιμὸν, Φιμός.
—Και λασιῳ φιμὸ περὶ σ7οματι. Ep. l. 1.
Φιμοὶ δε συριζᾶσι βαρβαρον τρόπον,
Μυκ7ηροκόμποις πνευμασι πληρεμένοι. Aesc. S. T. 469.
SYN. Κημὸς, κεφαλοδεσμιον, ελκυςὴρ, φορβεια, περιςομιον. χαλινὸς—ταλαριςκος—κυβευτηριον.
Φιμοω.
Ειτα φιμωσητε τετε
Τῷ ξυλῳ τον αυχενα. Ar. N. 592.
SYN. Αποφιμοω, επιςομιζω, καταςομιζω, πωμαζω, εμφρατ7ω, επισφιγγω, συςελλω, αγχω. δεσμευω.
Φιμωδης.
—Βαλοις φιμωδεα μυρτα. Nic.
SYN. Ευφιμος.
Φινεύς.
—Επικλυτος ανδρασι Φινεὺς,
Ολβῳ μαντοσυνη τε,—Ap. 2. 237.
EPITH. Απογαμος, λιποπ7ολις, Αγηνοριδης.
Ος περὶ δὴ παντων ολοωτατα πημαθ' ανετλη
Εινεκα μαντοσύνης, τήν οἱ παρος εγγυαλιξε
Λητοΐδης, κ. λ.—Ib. 181.
Φιτρός.
Παντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φερον.—Il. ψ. 123.
SYN. Κορμός. καυλός. ξυλον.
Φιτυμα. το φιτυ.
Μητροκ7όνον φιτυμα, προπατωρ πατρός. Aesc. Ag. 1290.
Το γαρ φιτυ πρᾶον ευον. Ar. Pa. 1164.
SYN. Γεννημα, τέκος, σπερμα, σ7εμμα, ερνος, ριζοφυτον.
Φιτυς.
Ου γάρ τι πεισει φιτυν.—Lyc. 462.
SYN. Γονεὺς, πατήρ.

Φιτυω. Vid. Φυτευω.
—Αλλ' αιστωσας γενος
Τὸ πᾶν, εχρηζεν αλλο φιτυσαι νεον. Aesc. Pr. 232.
Τις δ' η τεκουσα, τις δ' ὁ φιτυσας πατηρ. Soph. Tr. 315.

Φ Λ

ΦΛΑΖΩ.
Λινοφθοροι δ' υφασματων
Λακιδες εφλαδον υπ' αλγεσι. Aesc. Ch. 26.
SYN. Παφλαζω. φλυαρω, φληναφεω, φλανυττω. ψοφεω.

Φλαυρος.
Φλαυρη μεν το πρωτον, ανιηρη δε τελευτᾳ. Solon.
—Καμοι γαρ αισχιστον κλυειν
Ανδρος ματαια φλαυρ' επη μυθουμενου. Soph. Aj. 1181.
SYN. Φαυλος, αεικης, αποβλητος, αηδης, αμορφος, αισχρος, πονηρος, χαλεπος, φλαυρουργος, φλυαρος. κενος, ασθενης, αναιδης, δυσφημος.

Φλαυρως.
—Την αλωπηχ' ὡς
Φλαυρως εκοινωνησεν αιετῳ ποτε. Suid.
SYN. Φαυλως, πονηρως, κακοηθως, κακοτροπως. δυσχερως.

Φλαυροτοκεια. Vid. Δυσπαις.

Φλαω.
Αλλ' ε νιν εφλασαν. Pind. N. 10.
—Επειτ' εφλα εν τῃ θυειᾳ,—Ar. Pl. 717.
SYN. Καταφλαω, θλαω, μαλασσω, αποθαυλιζω, συντριβω, κατακοπτω, τυπτω, καταρασσω, ρηγνυμι. μαραινω.—λαφυσσω, δαπτω.

Φλεγεθω. Vid. Φλεγω.
—Ηυτε πυρ, τό τ' επεσσυμενον, πολιν ανδρων
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει,—Il. ρ. 738.
Πυρσοι τε φλεγεθουσιν επητριμοι,—Il. σ. 211.

Φλεγμαινω.
Ειτ' εφλεγμηνεν αυτῳ το σφυρον γεροντος—Ar. V. 276.
SYN. Επιφλεγμαινω, εκπυρουμαι. φλεγιζομαι, φλεγω.—διοιδεω, εξογκοω.—ογκουμαι, φυσωμαι.

Φλεγμα.
Φλεγμα κακον φορεουσα,—Il. φ. 337.
SYN. Φλεγμονη, φλεγματια, φλεγμανσις, φλεγωσις, φλεγος. επιφλεγωσις, φλογμος—μυξα.—εγκαυμα, φλεξις. καταφλεξις.

Φλεγματιον.
Αν μακρα πλυνῃς, φλεγματιῳ κρατῃ περισσῳ. Sotad.

Φλεγρα. (πολις Θρακης)
Το Φλεγρας πεδιον,—Ar. Av. 825.

Φλεγυας.
Μορφνοιο φλεγυαο καλυπτομενοι πτερυγεσσιν. Hes. α 134.
SYN. Αιετος.

Φλεγυες. (Γορτυνιοι.)
Ηε μετα Φλεγυας μεγαλητορας,—Il. ν. 302.
—Ες Φλεγυων ανδρων πολιν υβρισαων. Hom. A. 278.

Φλεγυρος.
Δευρο Μουσ', ελθε φλεγυρον πυρος ε-
χουσα μενος.—Ar. A. 665.
SYN. Φλογιος.—βλαβερος.

Φλεγω.
—Το δε φλεγει ακαματον πυρ, Il. φ. 13.
Ανθεμα δε χρυσου φλεγει. Pind. Ol. 2.
SYN. Φλεγεθω, φλογιζω, φλογοω, εκφλεγω, εκφλογοω, επιφλεγω. καταφλεγω, περιφλεγω, συμφλεγω. διαφλεγω, καιω, κατακαιω, αιθαλοω, βλαπτω, δαμαζω. ζωπυρεω, λαμπρυνω, λαμπω.

Φλειας.
Φλειας δ' αυτ' επι τοισιν Αραιθυρεηθεν ικανεν,
Ενθ' αφνειος εναιε Διωνυσοιο εκητι
Πατρος εου, πηγῃσιν εφεστιος Ασωποιο. Ap. 1. 115.

Φλεψ.
—Απο δε φλεβα πασαν εκερσεν. Il. ν. 546.
EPITH. Κοιλη.—αιματος διαρροος. Eur.

Φλεω.
Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesc. Ag. 1425.
SYN. Πληθυνω.—φληναφεω. φλυζω.—γεμω. ευκαρπεω. πολυκαρπεω.

Φλεως. (λοχμωδες φυτον.)
Ηλαμεσθα δια κυπειρου,
Και φλεω,—Ar. R. 246.

Φληναφαω. Φληναφεω.
Ο δε ταυτ' ακουσας εκπλαγεις εφληναφα. Ar. Eq. 661.
Ενταυθα νυκτωρ σκεραφευει, και φληναφει. Ib. N. 1477.
SYN. φλεω, φλεδονευω, φληνυω. φληνεω, φληδαω, φλαζω, επιφλυω, φλυω, φλυζω, φλυασσω. φλυαρεω. μωρολογεω.

Φληναφος. Vid. Φλυαρος.
Βρωσεις συκων, δ' εισιν φληναφων ψογος. Jun. l. 1.

Φλια, Φλοιαι.
Ος πολλῃσι φλιῃσι παραστας φλιψεται ωμους. Od. ρ. 221.

Και

Και κυσε ταν φλιάν.—Theoc. 23. 18.
Ωκα δ' ὑπο φλοιὴν προδομω ἐνι τοξα τανυσσας, Ap. 3. 278.
SYN. Παραςας, πρόθυρον, πρόπυλον.

Φλιδαω
—*Συὸς φλιδοωντος αλοιφῆ.* Nic.
SYN. Περιφλιδαω, φλιδανω, πυθομαι, σηπομαι, διαπιπτω, διαρῥεω, διαμυσσομαι.

Φλογεος, Φλογερὸς, Φλογοεις, Φλογινος.
Ες δ' οχεα φλογεα ποσὶ βησετο,—Il. ε 745.
Φλογερὰν φυγὸντες αςρον, Anac. 172. 36.
Οιχετ' επεὶ φλογὸεν με βιαζεται ὑρανιον φῶς. Porph
Εν φλογιναις μαςιξι—Sib.
SYN. Φλεγωδης, φλογωπὸς, φλογεος, εμφλοξ, καυςικὸς, ζαφλεγὴς, πυριφλεγὴς, φλεγερὸς, θερμὸς, διαπυρος, αιθαλοεις, αιθων, πυροεις, λαμπρὸς, φωτεινός.

Φλογιζω Vid. Φλεγω.
Ουδ' ει πυρφορος Αςεροπητὰς
Βρονταῖς αυταῖς μ' εισι φλογιζων. Soph. Ph. 1227.

Φλογιςὸς.
—*Τ' ὑμὸν ὡς ερρει δεμας*
Φλογιςὸν ηδη, και κατηνθρακωμένον. Soph. El. 58.
SYN. Καυςὸς, διακαεὶς, φλοιδυμενος, φλεγυρὸς.

Φλογμὸς.
Ταν Ζεὺς αμφιπυρω κοι-
μιζει εν φλογμῷ Κρονιδας. Eur. Hec. 472.
SYN. Φλογισμὸς, φλοξ, φλεγμα, καταφλεξις, διακαυσις, καῦμα, καῦσος, βρασμὸς.

Φλογωπὸς. Vid Φλογεος.
Και νῦν φλογωπὸν πῦρ εχ' ουσ' εφημεροι; Aesc. Pr. 253.

Φλοιδεω.
-*Εμπνυς δε δαιτρὸς ηπατων φλοιδυμενος.* Lyc. 35
SYN. Φλογιζω, καιω, βρασσω, ταρατ]ω

Φλοῖνος. Vid Φλοιῶτις
Ιπποισι γαρ φλοΐνας ἡνιας πλεκει. Eur. Fr.

Φλοιος, Φλοος.
—*Περὶ γάρ ῥα ὁ χαλκὸς ελεψε*
Φυλλα τε και φλοιὸν—Il. α 237.
Ευτ' αν απ' ηελιοιο περὶ φλοον ἀψεα βαλλῃ. Nic.
SYN. Λεπος, ενδυμα.—συφαρ.
EPITH. Ακαρφὴς.

Φλοισβος.
—*Εκ φλοισβοιο σαωσομεν εσθλὸν ἑταιρον.* Il. ε. 469.
SYN. Ταραχὴ, θορυβος, αφρὸς.

EPITH. Βλοσυρὸς, ελυοεις.

Φλοιῶτις.
Φλοιῶτιν εκδυνουσα διπλακα σκεπην, Lyc. 1422.
SYN. Φλοιωδης, φλοῖνος, εμφλοιος, λεπιδωτός.

Φλὸξ.
Αυτὰρ επεὶ κατὰ πῦρ εκαη, και φλὸξ εμαρανθη. Il. ι. 212.
Εως εθερμην' αυτὸν—φλὸξ οινυ, Eur. Alc. 768.
SYN. Πυρσός.—φλεγμα.
EPITH. Ασβεςη, αθεσφατος, ακαματος, ακοιμητος, δεινὴ, δυσεμβατος, ενδομυχος, θεοπυρος, ευωδης, θεσπεσια, μαλερὰ, ἡδεια, θυηφαγος, λιπαρὰ, ξηρὰ, νυκτιχορευτος, νυμφιδια, μαινομενη, μειλιχια, θυελληεσσα, ολοὴ, παμφανοωσα, παμφαγος, πολυοδυς, πτολιπορθος, πολεμια, παννυχια, ταχεῖα, φοινισσα, φαεσφορος, ωκυμορος. Βακχιας, Αιτναια, Κυπριδια.

Φλυαρεω.
Αλλὰ φλυαρεῖς, και πτερυγιζεις—Ar. Pl. 574.
SYN. Φλυαρολογεω, φληναφαω, φληναφεω, φλεω, φλυω, καταφλυω, λεσχηνευω, ὑθλεω, εικαιομυθεω, εικοβολεω, δυαζω, επιγλωτ]ιζομαι, γλωτ]οςροφεω, αδολεσχεω, ληρεω, περιλαλεω, εκλαλεω, ψελλιζομαι, ταυτολογεω, κενολογεω, μωρολογεω, σ]ωμυλλομαι.

Φλυαρια.
Φλυαρια ταῦτ' εςὶ τα μεμιμημενα. Ib. L. 159.
SYN. Φλυαρημα, φλυαρολογια, φλεδονεια, ματαιοτης, ματαιολογια, εικαιολογια, εικαιορρημοσυνη, ερεσχελια, λῆρος, φλυαρος.

Φλυαρος.
Αυται γάρ τοι μοναι εισι θεαὶ,
Τάλλα δε παντ' εςὶ φλυαρος. Ib. N. 364.
SYN. Φλυαρια—φλυαρωδης, φλυαρολόγος, μωρολόγος, ψυχρολόγος, σπερμολόγος, ευρεσιλόγος, ετοιμολόγος, λαλος, αδολεσχης, φληναφος, φλεδονωδης, εικαῖος, ουτιδανὸς, αμετροεπὴς, αφαμαρτοεπὴς, ανοητος.

Φλυκταινα
Εγὼ δε φλυκταινας γ' εχω. Ib. R. 237.
SYN. Φλυκ]ὶς, φλυσις, φλυζακιον, εξανθησις, πυθεδών.

Φλυω.
—*Ανα δ' εφλυε καλὰ ρεεθρα.* Il. φ. 361.
Επ' ασπίδος φλυοντα συν τυφῳ φρενῶν. Aesc. S T. 661.
SYN. Φλυζω, αναφλυω, επιφλυω, εκφλυζω, ὑπερφλυζω, αναζεω, βραζω.—ερυγγανω, αποβαλλω, αναβαλλω.—φλυαρεω.

Φιτυω. Vid Φυτευω.

—Αλλ' αιςωσας γενὸς
Τὸ πᾶν, εχρηζεν αλλο φιτῦσαι νεον. Aesc. Pr. 232.

Τις δ' η τεκῦσα, τίς δ' ὁ φιτυσας πατήρ. Soph. Tr. 315.

Φ Λ

ΦΛΑΖΩ.

Λινοφθόροι δ' ὑφασματων
Λακιδες εφλαδον ὑπ' αλγεσι. Aesc. Ch. 26.

SYN. Παφλαζω. φλυαρῶ, φληναφεω, φλανυσσω. ψοφεω.

Φλαῦρος.

Φλαυρη μεν το πρωτον, ατερπη δε τελευτᾷ. Solon.

—Κᾀμοὶ γὰρ αισχιςον κλυειν
Ανδρὸς ματαιυ φλαῦρ' επη μυθυμενυ. Soph. Aj. 1151.

SYN. Φαῦλος, αεικὴς, αποβλητος, αηδὴς, αμορφος, αισχρὸς, πονηρὸς χαλεπὸς. φλαυρυργὸς, φλυαρος. κενος, ασθενης, αναιδὴς, δυσφημος.

Φλαυρως.

—Την αλωπηχ' ὡς
Φλαυρως εκοινωνησεν αιετῷ ποτε. Suid.

SYN. Φαυλως, πονηρῶς, κακοηθῶς, κακοτροπως. δυσχερῶς.

Φλαυροτοκεια. Vid. Δυσπαις.

Φλαω.

Αλλ' ὁ νιν εφλασαν. Pind. N. 10.

—Επειτ' εφλα εν τῇ θυιᾳ.—Ar. Pl. 717.

SYN. Καταφλαω, θλαω, μαλαττω, αποδαυλιζω, συντριβω, κατακοπτω, τυπτω, καταρασσω, ρηγνυμι μαραινω.—λαφυσσω, δαπτω.

Φλεγεθω. Vid Φλεγω.

—Ηϋτε πῦρ, τό τ' επεσσυμενον, πολιν ανδρῶν
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει,—Il. ρ. 738.

Πυρσοί τε φλεγεθυσιν επητριμοι,—Il. σ. 211.

Φλεγμαινω.

Ειτ' εφλεγμηνεν αυτῦ το φαιρον γεροντος—Ar. V. 276.

SYN. Επιφλεγμαινω, εκπυρῦμαι. φλεγιζομαι, φλεγω.—διδιοδεω, εξογκοω.—ογκῦμαι, φυσῦμαι.

Φλεγμα.

Φλεγμα κακον φερεσα,—Il. φ. 337.

SYN. Φλεγμονη, φλεγματια, φλεγμανσις, φλογωσις, φλεγος. επιφλογωσις, φλεγμὸς—μιξα.—εγκαυμα, φλεξις. καταφλεξις.

Φλεγματιον.

Αν μακρὰ πτυης, φλεγματιῳ κράτη περισσῷ. Sotad.

Φλεγραι. (πολις Θρακης)

Το Φλεγρας πεδιον,—Ar. Av. 825.

Φλεγυας.

Μορφνοῖο φλεγυαο καλυπτομενοι πτερυγεσσιν. Hes. α. 134.

SYN. Αιετὸς.

Φλεγυες. (Γορτυνιοι.)

Ηὲ μετὰ Φλεγυας μεγαλητορας,—Il. ν. 302.

—Ες Φλεγυων ανδρων πολιν ὑβριςαων. Hom. A. 278.

Φλεγυρὸς.

Δεῦρο Μῦσ', ελθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ε-
χεσαμενος,—Ar. A. 665.

SYN. Φλογερος.—βλαβερὸς.

Φλεγω.

—Το δε φλεγει ακαματον πῦρ, Il. φ. 13.

Ανθεμα δε χρυσυ φλεγει. Pind. Ol. 2.

SYN. Φλεγεθω, φλογιζω, φλογοω, εκφλεγω, εκφλογοω, επιφλεγω, καταφλεγω, περιφλεγω, συμφλεγω. διαφλεγω, καιω, κατακαιω, αιθαλοω, βλαπτω, δαμαζω, ζωπυρεω, λαμπρυνω, λαμπω.

Φλειας.

Φλειας δ' αῦτ' επὶ τοῖσιν Αραιθυρεηθεν ἱκανεν,
Ενθ' αφνειὸς εναιε Διωνυσοιο εκητι
Πατρὸς εῦ, πηγῆσιν εφεςιος Ασωποῖο. Ap. 1. 115.

Φλεψ.

—Απὸ δε φλεβα πᾶσαν εκερσεν. Il. ν. 546.

EPITH. Κοιλη.—αιματος διαρροος. Eur.

Φλεω.

Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesc. Ag. 1425.

SYN. Πληθυνω.—φληναφεω. φλυζω.—γεμω ευκαρπῶ πολυκαρπῶ.

Φλεως. (λοχμωδες φυτον.)

Ηλαμεσθα δια κυπειρυ,
Και φλεω,—Ar. R. 246.

Φληναφαω. Φληναφεω.

Ο δε ταῦτ' ακυσας εκπλαγεὶς εφληναφα. Ar. Eq. 661.

Ενταῦθα σαυτῷ παραφρονει, και φληναφει. Ib. N. 1477.

SYN. Φλεω, φλεδονευω, φλυω. φλυεω, φληδαω, φλαζω, επιφλυω, φλυω, φλυζω, φλυασσω. φλυαρεω. ματαιολογεω.

Φληναφος. Vid. Φλυαρος.

Βρῶσις συκων, δ' εκανυσι φληναφων ψογυς. Jun. l. 1.

Φλιὰ, Φλοιὰ.

Ος πολλῇσι φλιῇσι παρασὰς φλιψεται ωμυς. Od. ρ. 221.

Και

Και κυσι ταν φλιαν.—Theoc. 23. 18.
Ωκα δ' ύπο φλιην προδομω ένι τοξα τανυσσας, Ap. 3. 278.
SYN. Παραστας, προθυρον, προπυλον.

Φλιδαω

—Συος φλιδοωντος αλοιφη. Nic.
SYN. Περιφλιδαω, φλιδανω, πυθομαι, σηπομαι, διαπιπτω, διαρρεω. διαμυσσομαι.

Φλογεος, Φλογερος. Φλογοεις, Φλογινος.

Ες δ' οχεα φλογεα ποσι βησετο.—Il. ε 745.
Φλογερον φυγοντες αστρον, Anac. 172. 36.
Οιχετ' επει φλογεον με βιαζεται κρανιον φως. Porph
Εν φλογιναις μαστιξι—Sib.
SYN. Φλογωδης, Φλογωπος, φλογεος, εμφλοξ, καυστικος, ζαφλεγης, πυριφλεγης, φλεγερος. θερμος, διαπυρος. αιθαλοεις, αιθων, πυροεις, λαμπρος, φωτεινος.

Φλογιζω Vid. Φλεγω.

Ουδ' ει πυρφορος Αστεροπητας
Βρονταις αυταις μ' εισι φλογιζων. Soph. Ph. 1227.

Φλογιστος.

—Τεμον ως ερρει δεμας
Φλογιστον ηδη, και κατηνθρακωμενον. Soph. El. 58.
SYN. Καυστος, διακαεις, φλοιδουμενος, φλεγυρος.

Φλογμος.

Ταν Ζευς αμφιπυρω κοιμιζει εν φλογμω Κρονιδας. Eur. Hec. 472.
SYN. Φλογισμος, φλοξ, φλεγμα, καταφλεξις, διακαυσις. καυμα, καυσος, βρασμος.

Φλογωπος. Vid Φλογεος.

Και νυν φλογωπον πυρ εχουσ' εφημεροι; Aesc. Pr. 253.

Φλοιδεω.

-Εμπης δε δαιτρος ηπατων φλοιδουμενος. Lyc. 35.
SYN. Φλογιζω, καιω, βρασσω. ταρασσω

Φλοϊνος. Vid Φλοιωτις

Ιπποισι γαρ φλοϊνας ηνιας πλεκει. Eur. Fr.

Φλοιος, Φλοος.

—Περι γαρ ρα ὁ χαλκος ελεψε
Φυλλα τε και φλοιον —Il. α 237.
Ευτ' αν απ' πιλιοιο περι φλοον αψεα βαλλη. Nic.
SYN. Λεπος, ενδυμα.—συφαρ.
EPITH. Ακαρφης.

Φλοισβος.

—Εκ φλοισβοιο σαωσομεν εσθλον εταιρον. Il. ε. 469.
SYN. Ταραχη, θορυβος. αφρος.

EPITH. Βλοσυρος, ελυοεις.

Φλοιωτις.

Φλοιωτιν εκδυνουσα διπλακα σκιτην, Lyc. 1422.
SYN. Φλοιωδης, φλοϊνος, εμφλοιος, λεπιδωτος.

Φλοξ.

Αυταρ επει κατα πυρ εκαη, και φλοξ εμαρανθη. Il. ι. 212.
Εως εθερμην' αυτον—φλοξ οινου, Eur. Alc. 768.
SYN. Πυρσος.—φλεγμα.
EPITH. Ασβεστη, αθεσφατος, ακαματος, ακοιμητος, δεινη, δυσεμβατος, ενδομυχος, θεοπυρος, ευωδης, θεσπεσια, μαλερα, ηδεια, θυηφαγος, λιπαρα, ξηρα. νυκτιχορευτος, νυμφιδια, μαινομενη, μειλιχια, θυελληεσσα, ολοη, παμφανοωσα, παμφαγος, πελιοδης, πτολιπορθος, πολεμια, παννυχια, ταχινη, φοινισσα, φαεσφορος, ωκυμορος. Βακχιας, Αιτναια, Κυπριδια.

Φλυαρεω.

Αλλα φλυαρεις, και πτερυγιζεις—Ar. Pl. 574.
SYN. Φλυαρολογεω, φληναφαω, φληναφεω, φλεω, φλυω, καταφλυω, λεσχηνευω, ὑθλεω, εικαιομυθεω, εικοβολεω, δυαζω, επιγλωττιζομαι, γλωττοστροφεω, αδολεσχεω, ληρεω, περιλαλεω, εκλαλεω, ψελλιζομαι, ταυτολογεω, κενολογεω, μωρολογεω, στωμυλλομαι.

Φλυαρια.

Φλυαρια ταυτ' εστι τα μεμιμημενα. Ib. L. 159.
SYN. Φλυαρημα, φλυαρολογια, φληδονεια, ματαιοτης, ματαιολογια, εικαιολογια, εικαιορρημοσυνη, ερεσχελια, ληρος.- φλυαρος.

Φλυαρος.

Αυται γαρ τοι μοναι εισι θεαι,
Ταλλα δε παντ' εστι φλυαρος. Ib. N. 364.
SYN. Φλυαρια —φλυαρωδης, φλυαρολογος, μωρολογος, ψυχρολογος, σπερμολογος, ευρεσιλογος, ετοιμολογος, λαλος, αδολεσχης, φληναφος, φληδονωδης, εικαιος, ουτιδανος, αμετροεπης, αφαμαρτοεπης, ανοητος.

Φλυκταινα

Εγω δε φλυκταινας γ' εχω. Ib. R. 237.
SYN. Φλυκτις, φλυσις, φλυζακιον, εξανθησις, πυθεδων.

Φλυω.

—Ανα δ' εφλυε καλα ρεεθρα. Il. φ. 361.
Επ' ασπιδος φλυοντα συν τυφω φρενων. Aesc. S T. 661.
SYN. Φλυζω, αναφλυω, επιφλυω, εκφλυζω, ὑπερφλυζω, αναζεω, βραζω.—ερυγγανω, αποβαλλω, αναβαλλω.—φλυαρεω.

ΦΟΒΕΡΟΣ

Δενδρεσι μεν χειμὼν φοβερὸν κακὸν—Theoc. 8. 57.

Εκτεταμαι φοβερὰν φρενα. Soph. Oed. T. 154.

S Y N. Φρικωδης, φρικτὸς, φριχαλέος, περιφοβος, ριγηλὸς, σμερδαλέος, δειμαλέος, δειλὸς, εμφοβος, ατυζηλος.—χαλεπὸς προϊδεσθαι.

Φοβερωψ

Ευμενιδες,—φοβερῶπες,—Orph. H.

Φοβεσιστρατη. (Αθηνη.)

Τυτὶ τεμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστρατη. Ar. Eq. 1174.

Φοβεω, Φοβεομαι.

Ος τε και αλκιμον ανδρα φοβεῖ.—Il. π. 689.

—Ηπερ οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ 41.

Φοβεῖτο γαρ Κυθηρην. Theoc. 30. 16.

S Y N. Εκφοβεω, καταφοβεω, καταπλησσω, ατυζω.—πτιζω, διωκω—εκφοβεομαι, φιβομαι, καταδειδω, φευγω, ευλαβῦμαι.

—Νοος χυτο, δειδιε δ' αινῶς

Ορθαὶ δε τριχες εσταν ενὶ γναμπτοῖσι μελεσσι·

Στῆ δε ταφὼν—Hom

Ταρβησαν, πᾶσιν δε παραὶ ποσὶ καππεσε θυμὸς.

Αστατα ταρβαλεης ελελιζετο γουνατα κουρης Non.

Και μιν φριχαλεη ταραχὴ λαβεν οστεα παντα·

Παντες γαρ βεβολητο δυσαλθεῖ δειματι θυμῷ. Apoll.

Φοβη.

Τεμῦσα κρατὸς βοστρυχων ακρας φοβας. Soph. El. 451.

—Πᾶσαν αικιζων φοβην

Υλης πεδιαδος,—Ib. An. 425.

Τρισσον ὑπ' ευπεταλοις δάφνον εθηκε φοβας. Ep 16.

S Y N. Χαῖτα, εθειρα, θρὶξ, λοχμη, κομη—πεταλον.

Φοβημα.

Εγχεων φοβημα δαΐων.—Soph. Oed. C 731.

S Y N. Δεῖμα, φοβερισμὸς, φοβος.

Φοβητὸς.

Ουκέτι φοβητὸς ὑμῖν. Ib. Ph 1183.

Φοβητρον.

Τισιφονης τα φοβητρα.—Ep. l. 2.

Φοβος.

Ως των μισγομενων γινετο ιαχή τε φοβος τε. Il. δ. 456.

S Y N. Φοβερισμὸς, φοβεροτης, δεῖμα, ατολμια, δειλια, φυγή.

E P I T H. Αργαλέος, αινὸς, αμειλικτος, γλυκυ-πικρος, δυσκελαδος, θυμοβόρος, κρυοεις, κρυερὸς, θεσπεσιος, ολοὸς, σκιοεις, στυγνὸς, φρῦδος, χλοερος, Κυπριδιος, σκιοεις, δαιμονιος, ορθοθριξ, ανδροδαμας, διοτορος.

—Χυσις νοε Hom.—Αμηχανια φωνῆς. Call.

—Κραδιης ορχησις. Aesc. Φρικαλεη ταραχή Ap.

Ες δ' ακραν δειμ' ὑπῆλθε κρατὸς φοβαν. Soph.

Φοβος.

Δεῖμός τ' ηδὲ Φοβος,—Il δ. 440.

—Και φιλαιματον Φοβον. Aesc S. T. 45.

Φοιβαζω

Δαφνηφαγων φοιβαζειν εκ λαιμων οπα. Lyc 6.

Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοῖς. Ib 731.

—Εφοιβασσεν δε παγέντα

Παντα χαλινοφαγων αφρὸν απὸ στοματων. Call. 5. 11.

S Y N. Φοιβαινω, διαφοιβαζω, προλεγω, μαντευομαι.—περιφοιβαζω, αναφοιβαζω, αποφοιβαζω, καθαιρω, πλυνω, λαμπρυνω, κοσμεω.

Φοιβαστρια.

—Μῦθον παρθενε φοιβαστριας Lyc. 1468.

S Y N. Φοιβὰς, φοιβαστικη, μαντικη, φοιβητρια.

Φοιβειος, Φοιβηιος, Φοιβηὶς

Φοιβειαισι λατρειαις. Eur. Ph. 234.

—Τροιας Φοιβειον δαπεδον. Ib. I. A. 756.

—Φοιβηίδι δαφνη. Ep l. 5.

Φοιβη. Vid. Αρτεμις. Σεληνη.

Φοιβην τε χρυσοστεφανον.—Hes. Θ 136.

—Ζηνὸς θυγατερ, καλλιστφυρε Φοιβη,

Παρθενε χρυσομιτρη, διδυμον γενος Απολλωνι. Opp

Φοιβητὴς, Φοιβητωρ, Φοιβοληπτος.

Δρῶσιν φοιβητας η μαντιας, οἵθ' ἱεροῖσιν

Εζομενοι ζωουσιν ονειρατα μυθιζοντες. Man. 1. 237.

Ωδε μεν Ατρειδῃσιν ἀλωσιμον εκφρασε πατρην

Λαομεδοντιαδης, φοιβητορι λαῷ πιθήσας Orph L.

Την φοιβοληπτον αινεσει χελιδονα. Lyc 1460.

S Y N. Φοιβαστικὸς, μαντικὸς, μαντις, χρησμολόγος, λογιος, ενθεος.

Φοῖβος. Vid Απολλων.

Φοῖβος.

—Ηλιε φοιβῳ φλογὶ

—Φοῖβον εκβρασσων ὕδωρ Lyc. 1009

S Y N. Αγνὸς, καθαρὸς, αμιαντος, λευκὸς, λαμπρὸς, μαντικὸς.

Φοινηεις

Φοινηεντα δρακοντα φερων ονυχεσσι πελωρον. Il. μ 202.

S Y N. Φονευτικὸς.—πυρρὸς, φοινικεος, φοινὸς.

Φοινικανθεμος.

Ωστε φοινικανθεμυ ἦρος ακμᾷ Pind. P. 4.

Φοινικεος, Φοινικικὸς, Φοινικιὺς, Φοινικοεις.

Στεψον τὰν κελεβαν φοινικεῳ οιὸς αωτῳ. Theoc. 2. 2.

—Και

—Και κακῶν φοινικικῶν. Ar. Pa. 302.
—Καλῆς γε και φοινικῆς. Ib. Av. 273.
Αμφὶ δ' αρα χλαῖναν περονησατο φοινικοεσσαν. Il. κ 133.
Σμαδιγγες—Αιματι φοινικοεσσαι—Il. ψ 717.
SYN. Φοινικοῦς, φοινικεος, φοινικινος, φοινιξ, πυρρος, ερυθρος, πορφυρεος, φοινηεις, αιματωδης, πελιωδης, κοκκινος.

Φοινικες.
Ενθα δε Φοινικες ναυσικλυτοι ηλυθον ανδρες,
Τρωκται, μυρί' αγοντες αθυρματα νηΐ μελαινη. Od ο. 414.
Φοινικες δ' εὗρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath. 1.
EPITH. Πολυπαιπαλοι, αγαυοι.
—Φοινικες, ὑπ' ηελιῳ δυνοντι
Οικεῦντες Λιβυας ακρον σφυρον—Theoc.
Οι πρῶτοι νηεσσιν επειρησαντο θαλασσης,
Πρωτοι δ' εμποριης αλιδινεος εμνησαντο
Και βαθὺν ουρανιων αστρων πορον εφρασσαντο Dion.

Φοινικη.
Κυπρον, Φοινικην τε—Od δ. 83.

Φοινικις. (φοινικοῦς χιτών)
Τουτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικιδ' ὑποδυνθ' ἡσυχῆ. Ar. Pl. 734.
EPITH. Νευργός.

Φοινικοβαπτος.
Φοινικοβαπτοις ενδυτοις εσθημασι. Aesc. Eum. 1031.

Φοινικογενης.
—Φοινικογενοῦς—Eur. Fr.

Φοινικοκροκος.
Φοινικοκροκον ζωναν—Pind. Ol. 6.

Φοινικολοφος.
Ορνιθων φοινικολοφων τοιοιδε κυδοιμοι. Theoc. 22. 72.
Φοινικολοφοιο δρακοντος—Eur. Ph. 832.

Φοινικοπαρηος
—Νεας φοινικοπαρηους. Od. λ. 123.

Φοινικοπεδος.
Φοινικοπεδον τ' ερυθρᾶς ἱερὸν
Χεῦμα θαλασσης. Aesc. Fr.

Φοινικοπεζος.
—Φοινικοπεζον—Δαματρα, Pind, Ol. 6.

Φοινικοπτερος.
Ονομ' αυτῷ γ' εσὶ φοινικοπτερος. Ar. Av. 274.

Φοινοσκελης.
—Φοινοσκελοῦς χηλάς—Eur. I. 1207.

Φοινικοστεροπης.
Δία δε φοινικοστεροπαν. Pind Ol. 9.

Φοινικοστολος.
Φοινικοστολων εγχεων. Ib. N. 9.

Φοινικοφαης.
Φοινικοφαῆ πόδα κινησεις. Ib. 162.

Φοινιξ
Αμφὶ δε φοινικι βαλε πηχεε,—Hom. A 117.
Ενθα πρωτογονος τε φοινιξ. Eur. Hec. 456
EPITH. Ακροκομος, ἁβροκομης, ὑψικομος. Δηλιος.

Φοινιξ Vid Φοινικεος.
Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ἦν,—Il ψ 454.
Φοινικι κανονι,—Eur. Her. f. 945.

Φοινιξ.
Ως δ' ὅτε τίς τ' ελεφαντα γυνὴ φοινικι μιηνῃ, Il δ. 141.
EXP. Φοινικῷ χρωματι.

Φοινιξ.
—Γερων ἱπποηλατα Φοινιξ. Il. ι. 432.
Αντιθεον Φοινικα οπαονα πατρὸς ἑοῖο Il ψ 360.
EPITH. Διοτρεφης, παλαιγενης, πολιος, παιδοκομος, προμος, σοφὸς
—Ανὴρ απατηλια ειδως,
Τρωκτης ὸς δη πολλὰ κακ' ανθρωποισιν εωργει. Hom.

Φοινιξ.
Και ξυλα νηησντα φερων γαμψωνυχι ταρσῷ,
Χιλιετης σοφη ορνις επ' ευοδμῳ σεο βωμῷ
Φοινιξ τερμα βιοιο φερων αυτοσπορον αρχὴν
Τικτεται ισοτυποιο γερων παλιναγρετος εικὼν
Λυσας δ' εν πυρὶ γῆρας αμειβεται εκ πυρὸς ἥβην. Nonn. l. 40.

Φοινιος, Φοινος.
—Αυτίκα δ' ἦλθεν ανα στομα φοινιον αἷμα Od. σ 96
—Πᾶσιν δε παρηῖον αἵματι φοινόν. Il. π. 159.
SYN. Φοινηεις, φονιος, δαφοινος, μιαιφονος, αιματοεις, δεινος, ερυθρος, πυρρος.—φονω παραιτιος.

Φοινισσα.
Εσκε δε πατρὸς εμοῖο γυνὴ Φοινισσ' ενὶ οικῳ,
Καλή τε μεγαλη τε, και αγλαὰ εργ' ειδυῖα. Od. ο. 416.

Φοινισσω
Τι μελλεθ' οἱ κατ' οἶκον
Εν ησυχια σφαγια φοινισσειν: Eur Or. 1290.
SYN. Εκφοινισσω, αἱματοω, καθαιμασσω, ερευθραινω, πυρροω, πορφυρω βαπτω
Χιονεας πορφυρε παρηΐδας αἵματι κοχλου.
Χειλεα φοινιξας διερῷ πυρὶ. τῳ ποτε μουνῳ
Φαιδρὸν ἀλιγκλαινον εξυφαινετο φᾶρος ανακτων. Nonn.

Φοιταλιευς. Φοιταλιωτης Vid. Βακχος

Φοιταλεος.
Την δε νεον Τιτηνὶς ανερχομενη περατηθεν
Φοιταλεην ετιδουσα θεὰ επεχραατο—Ap 4. 55.
Α μαραινει με χριουσα
Κεντροισι φοιταλεοισιν. Aesc. Pr. 600.

SYN.

SYN. Ιξαλος, βιαιος, θουρος, εμμανης, εκφρων, ορμητικος, παροπος, μανιωδης.
Φοιτας.
Φοιτασι πλεκτοις—Eur. Ph. 1041.
—Φοιτασι ριπη. Tryph 224.
SYN. Φοιταλεα, μαινωδης, μανικη.—αλητις—βασσαρα.
Φοιταω, Φοιτιζω.
Ατρειδης δ' αν ὁμιλον εφοιτα.—Il ε. 528.
Δη τοτε φοιτιζεσκε καθ' υληεντας επαυλεις. Hom. XXV. 8.
—Φοιτωντ' ανδρα μανιασιν νοσοις. Soph Aj. 59.
SYN. Επιφοιταω, πορευομαι, παραγινομαι, επερχομαι.—περιερχομαι, αναστρεφομαι, σχολαζω.—μαινομαι.
Φοκευς.
Φοκευς ματευουσ' ανδρες Αιγισθον τινες. Soph. El. 1113.
Φολις.
—Δολιχην δ' αμφ' αυχενι δειρην
Θηκε κασιβαρεων φολισιν.—Orph. 1013.
—Πτερυγας—χρυσειαις φολιδεσσι διαυγεας—Ap. i 221.
SYN. Λεπις, λεπος.—ποικιλμα, στιξις.
EPITH. Αργυφης, αζαλεα.
Φολιδωτος.
—Οσις αν Θωρηχ' εχη Φολιδωτον Posid.
SYN. Λεπιδωτος.
Φολκος. Vid. Παραβλωψ.
Φολκος εην,—Il. β. 217.
Φολος. (Ιπποκενταυρος)
—Φολω κατα λαινον αντρον. Theoc. 7. 149.
Φοναω.
—Οιθ' ὑπο νυκτα
Χειμεριην φονοωντες ασημαντοις επι μηλοις
Οιχονται.—Tryph. 607
EXP. Φονε επιθυμουντες.
Φονευς.
—Και κεφαλην μεγαθυμε σεο φονηος. Il. σ. 335.
SYN. Φονευτης, φονευτηρ, ολετηρ, αναιρετης, καθαιρετης. θυτης σφαγευς. φονεργατης.
EPITH. Στυγνος.
Φονευω.
Τις γαρ φονευει;—Soph. An. 1188.
SYN. Πεφνω, καταπεφνω, αποκτεινω, θανατοω.
PHR. Πνευματος ορφανισαι.—
Αιθερος αντιβιοιο κατα χερος αορ ελασσειν. Ep.
Φονευμα, Φονη Vid. Φονος.
Οιωνων γομφηλαις φονευμα—Eur. I. 1496.

Ανδρας τ' ασπαιροντας εν αργαλεησι φονησιν. Il. κ. 521.
Φονιος.
Δοτε μοι λυρην Ομηρε
Φονιης ανευθε χορδης. Anac. 48. 2.
SYN. Φοινιος, φονικος, επιφονος, φονευς.
Φονολειβης, Φονολιβης
Φονολειβη θρονον, Aesc. Eum. 164.
—Ωσπερ αν φονολιβει τυχα
Φρην επιμαινεται—Aesc. Ag. 1436.
Φονορρυτος.
Εν δε γαια ζωα
Φονορρυτω μεμικται. Ib. S. T. 947.
Φονος.
—Τρωεσσι φονον και κηρα φεροντες. Il. β. 352.
—Ερευγομενοι φονον αιματος—Il. π. 162.
SYN. Φονη, φονευμα, ανδροφονια, ανδροκτασια, κτονος, σφαγη, ολεθρος, φθορα, αναιρεσις, θανατος.—αιμα.
EPITH. Ατιμος, αιπυς, αινος, αργαλεος, ασημαντος, αποφωνος, ατασθαλος, αλγινοεις, δυσσεβης, ευθηρος, εμφυλος, θερμος, λευγαλεος, νεοσφαγης, ολοος, πορφυρεος, στονοεις, ευγενης, στονοεις, στυγερος, σιδηροφρων, ατρεκτος, φιλαιματος.
PHR. Φοινια ζαλη. Soph. Θινες νεκρων.
Πελαγος αιματοσταγες. Aesc. Φονιον χυμα ροθου. Ep.
Αιματος εγχυμενον πελαγος, και χυμα φονοιο. Tryph.
—Ομογνητω δε σιδηρω
Αλληλων ολετηρες ετυμβευοντο κονιη.
Λοιγιος αιμαλεης ανεκηκιεν αυλος ερσης
Αορι θεινομενων.—Nonn.
Φοξος.
Φοξος εην κεφαλην,—Il. β. 219.
SYN. Οξυκεφαλος, προκεφαλος. λεπτοδερμος.
Φοξιχειλος.
Αυτη δε φοξιχειλος αργυρη κυλιξ. Simon.
Φορα.
Φορας γε τοι φθορησις κ' γεννησεται. Soph. Tr. 1228.
SYN. Φορησις.—αιωρημα, ὁρμη, κινησις. τυχη. ευφορια, πολυφορια, πολυκαρπια, ευθηνια.—φορος ερανος.—πλημμυρα.
Φοραδην.
—Πα μοι φθογγα διαπεταται φοραδην; Soph. Oed. T. 1333.
SYN. Φορηδον, σφοδρα.
Φορβας.
Η ἁμα Φορβαντι Τριοπω γενος—Hom A. 211.
Φορβας, Φορβαιος. Vid. Ιναχος.
Φορβαδος—γας—Soph. Ph. 710.

SYN.

SYN. Νομὰς, πολυφορβος.—βοσκημα.

Φορβειᾷ,

Εν φορβειᾷ τοῖσι δικασαῖς εξοδον ηυληισ᾽ απιῦσιν. Ar. V. 580.

SYN. Φορβεία, φορβαῖα, φορβεὰ, φιμὸς.—φορβή.

Φορβή

—Μη μοι δευοιατο φορβῆς. Il. ε. 202.

SYN. Τροφὴ, νομὴ, βορὰ, φορβειά. βρῶσις. βοτανη.

EPITH. Απημων, ευδιαρυτος, μελιηδὴς, νεοτερπὴς, μεγαλεα, συνθρεμμων.

Φορεὺς.

Τῷ νισσοντο φορῆες, ὅτε τρυγοωεν αλωήν. Il. σ. 566.

SYN. Φορταξ, φορτηγὸς, φορτοφόρος, φορτοβασακτης, αχθοφόρος, αγγαρος, κομιστὴρ, αγκαλιδοφόρος, νωτοφορος, ξυλοφόρος. κ. λ.

Φορεω.

Μιτρης θ᾽, ἣν εφορει ερυμα χροὸς,—Il. δ. 137.

SYN. Περιφορεω, βασαζω, κομιζω, φερω, εχω.

Φορημα.

Δυσχερεια μεν—

Πολλὴ τῦδε τῦ φορηματος. Soph. Ph. 480.

SYN. Φορτιον, βασαγμα, αχθος. τὸ αγωγιμον.

Φορητὸς. Vid. Φερτὸς.

Κυπρις γαρ ν φορητὸς, ην πολλὴ ρυῇ Eur. Hipp. 443.

Φορκίδες.

—Πεδια Κισθηνης, ινα

Αι Φορκίδες ναιουσι δηναιαὶ κοραι

Τρεῖς κυκνομορφοι, κοινὸν ομμ᾽ εκτημεναι,

Μονοδοντες, ας ιθ᾽ ἥλιος προσδερκεται

Ακτισιν, ιδ᾽ ἡ νυκτερος μηνη ποτέ. Aesc. Pr. 793.

EPITH. Αγρυπνοι, μονοφθαλμοι.

Φορκος.

Ο δ᾽ αντι πιτῦς σκορπίον λαιμῷ σπασης

Φορκω.—Lyc. 476.

SYN. Λευκὸς, πολιός.

Φορκυς.

Φόρκυς αὖ Φρυγας ῆγε,—Il. β. 862.

—Φορκυνα δαΐφρονα Φαινοπος ὑόν. Il. ρ. 312.

Φορμιγξ.

Εν δε τε φορμιγξ

Ηπυει, ἣν αρα δαιτὶ θεοὶ ποιησαν ἑταιρην. Od. ρ. 270.

SYN. Κιθαρα, λυρα.—μυρμηξ. Hes.

EPITH. Γλυκεῖα, γλαφυρὰ, ἑπτατονος, ἑπταφθογγος, ἑπταγλωσσος, ευπηκτος, ευκελαδος, ελεφαντοδετος, εγρεκυδοιμος, ἡδυμελὴς, λιγυθροος, μυσοπολος, ευφθογγος, πυξινὴ, ποικιλογηρυς, πυργοδομος, τερψινοος, θρασεῖα, ὑμνοπόλος. Βρομια, Ορφεια Δωρια, Πινδαρια.

PHR. Ματηρ ὑμνων—

—Φρενα τερπομενον φορμιγγι λιγειη,

Καλῆ, δαιδαλεη.—Hom.

Η λιγυρὴν φορμιγγα χελυκλονον Ερμαωνος. Orp.

Χρυσεα φορμιγξ Απολλωνος, και ιοπλοκαμων

συνδικον Μοισᾶν κτεανον, κ. λ. Pind. P. 1.

Φορμιζω. Vid. Κιθαριζω.

Ητοι ὁ φορμιζων ανεβαλλετο καλὸν αειδειν. Od. α. 155.

Βιστονιη φορμιγγι λιγειης ῆρχεν αοιδῆς.

—Χρυσεη φορμιγγι λιγαινων. Ap.

Φορμικτὴς.

Προσεπιτερπεται δ᾽ ὁ φορμικτὰς Απολλων. Ar. R. 234.

SYN. Κιθαριστὴς, κιθαρῳδός.

Φορμὶς.

Ημῖν γαρ ουκ εσ᾽ ουδὲ καρυ᾽ εκ φορμίδος. Ar. V. 58.

SYN. Ψιαθος, σπυρὶς, σπυριδιον, φορμίσκος, φορμίσκιον, φορμιθιον, φορμιον.

Φορμὸς.

Οισεις δ᾽ εν φορμῷ—Hes. ε. 480.

SYN. Κιστη, κοφινος, λαρκος. ψιαθος. προκαλυμμα. αγγειον πλεκτὸν εκ φλοιῦ.

EPITH. Βραχύς.

Φορος.

Τον φορον ἡμῖν απὸ τῶν πολεων

Συλληβδην τον πρεσβύτα. Ar. V. 655.

SYN. Φορὰ, εισφορὰ, δασμὸς, τελος, συντελεια.

Φορτηγὸς, Vid. Φορεὺς.

Φορτηγοὶ δ᾽ αρχουσι, κακοὶ δ᾽ αγαθῶν καθυπερθεν. Theog. 679.

Φορτίον.

Φορτίον ερωτὸς—Anac. 148.

SYN. Φορημα, φορτος.—εμπορευμα.—επισαγμα, ὑποσκευὴ.

Φορτὶς. (Ναῦς)

Φορτίδος ευρειης, ἥτ᾽ εκπεραα μεγα λαῖτμα. Od. ι. 323.

SYN. Φορτηγὸς, ὁλκας, φορτηγικὸν πλοῖον.

Φορτος.

Φορτυ τε μνημων,—Od. θ. 163.

Επειτα και τον φορτον εκφυγοιμιν αν. Ar. Pl. 796.

SYN. Φορτιον, φορημα, αχθος, μοχθος, χλευη.

EPITH. Βαρυπημων, βυθιος, επαχθὴς, επαυχενιος, ισοελκὴς, πολυχανδὴς, ὑπεραχθής.

SYN. Προοιμιαζομαι, αρχομαι, προκαταρχομαι, επικλειω.

Φροιμιον. Vid. Προοιμιον.

Καί μοι το μεν σὸν ὧδε φροιμιοις εχει. Eur. Hec. 1202.

EPITH. Καλὸν, πολυεροθον.

Φρονεω.

—Φρονεω δε διακρινθημεναι ηδη
Αργειους και Τρῶας,—Il. γ. 98.

Νηπιοι αγροιῶται εφημερια φρονεοντες. Od. φ. 85.

—Αλλὰ φιλος φρενεων πεφυλαγμένος εἶναι. Il. ψ. 343.

—Εφ' οἷς γαρ ε φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ. Soph. Oed. T. 577.

SYN. Επιφρονεω, αναφρονεω, σαοφρονεω, βουλευομαι, ελπιζω. διανοεω, επινοεω, συνιημι, φροντιζω. καυχᾶομαι —σοφός ειμι.

Ο δε τας ησυχιας βιοτος, και το φρονεῖν,
Ασαλευτον μενει, και παρέχει δῶμα. Eur.

Φρονημα. Φρονησις.

Τοις ανδρασι φρονημα. Anac. 2. 7.

—Φιλοιστρε κακοῖς, αγαθοῖς δε φρονησις. Orph. H.

Φρονησιν ει τάνδ' εχω. Soph. Oed. T. 678.

SYN. Διανοια, νοημα. φρήν. παθος, ὁρμὴ, επαρσις, τυφος, φρονηματισμός.—φροντις. βουλημα, θελημα, φραδη, φραδμοσυνη, εχεφροσυνη, συνεσις.

Φρονιμος.

—Απορον επὶ φρονιμα—Soph. Oed. T. 710.

Πᾶς τὶς απαιδευτος φρονιμωτατός εστι σιωπῶν. Sent.

SYN. Φρενηρης, εχεφρων, δαΐφρων, φραδμων, ευλαβὴς, ασφαλὴς, ευνοος, συνετος, σοφὸς, διανοητης.

Φρονεος.

—Φρονιοιο Νοημονα φαιδιμον υἱὸν. Od. β. 386.

Φρονις. Vid. Φροντις.

—Επεὶ περιοιδε δικαις ηδὲ φρενιν αλλων. Od. β. 244.

—Κατα δε φρεσιν ηγαγε πολλὴν. Od. δ. 258.

Και θεσφατων προμαντιν αψευδῆ φρονιν. Lyc.

Φρονουντως.

Λεγειν φρονουντως, ὧν λεγεις, δοκεῖς πέρι. Soph. An. 693.

SYN. Φρονιμως, σοφῶς, ευφραδεως, προφρονεως, πινυτῶς, πυκινῶς, συνετῶς.

Φροντιζω.

—Δυ' εισὶ δε πρόσθεν ὁδοί μοι
Φροντιζω, τουτων ἥντιν' ιω προτερην. Theog. 908.

—Εκ δ' ε φροντιῶ. Ar. N. 125.

SYN. Επιφροντιζω, επισκεπτομαι, σκεπτομαι, ανασκοπεω, εκμελεταω, επιμελεομαι, κηδομαι, μεριμναω, σπουδαζω, φρονεω.

Φροντὶς.

—Αλλὰ τον ὕπνον
Α φροντις κοπτοισα, μακρὰν τὰν νυκτα ποιεῖ τιν. Theoc. 21. 28.

SYN. Μεριμνα, μελετη, μελεδημα, μεληδὼν, κῆδος, ὤρα, τημελεια, επιμελεια, επιστασια. αγωνια. φοβος.

EPITH. Αργαλεα, ανδροβόρος, ἀρπαλεα, γλυκεῖα, γηροκόμος, γοερὰ, ζοφερὰ, λυγρὰ, μελαινη, κεδνὴ. πολιοκροταφος, στυγερά.

Πολυφροντις βουλη. Anac.

—Βαρὺ κεντρον αμεροιτοοιο μεριμνης.

—Λαιλαπες—ακοιμητοιο μεριμνης.

Και νοον αστηρικτον ὁμοῖον εἶχε θαλασσῃ
Κυμασι παφλαζοντα πολυφλοισβοῖο μεριμνης. Nonn.

Χθονια φροντις, ματηρ αχεων, ματηρ παθεων. Synes.

Φροντις.

—Και Φροντιδι διῳ. Il. ρ. 40.

Φροντις.

Φροντιν Ονητοριδην, ὃς εκαινυτο φῦλ' ανθρωπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπερχοιεν αελλαι. Od. γ. 282.

Φροντισμα.

Ει πυθοιο Σωκρατους Φροντισμα.—Ar. N. 155.

SYN. Ενθυμημα, σοφισμα, μῦθος.—φροντις. πρᾶξις.

Φροντιστηριον.

Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' εστὶ φροντιστηριον. Ib. 94.

SYN. Βουλευτηριον, σεμνεῖον, μοναστηριον, διατριβή.

Φροντιστὴς.

Ει μνημων εἶ. και φροντιστής.—Ib. 413.

SYN. Εξεταστὴς. εξηγητὴς, κηδεμών. φιλοσοφος.

Φροῦδος.

—Φροῦδα τ' απειληματα. Soph. Oed. C. 692.

Αλλ' εγγελῶσα, φροῦδος.—Ib. El. 809.

—Η γυνὴ παλιν φρουδη,—Ib. An. 1259.

SYN. Αφανὴς, αφαντος, εκδημος, αμενηνός, ερημος.

Φρουρα. Φρουρημα. Φρουριον.

—Ομματος φρουρά—Soph. Tr. 230.

Τετραμοιρον νυκτὸς φρουράν. Eur. Rh. 5.

—Αδαστα βουκολων φρουρηματα. Soph. Aj. 54.

Φρουρια και κῶμαι Λοκρῶν,—Call. 4. 177.

—Ψυχῆς φρουριον ακροτατον. Ep. l. 2.

SYN. Φρουρησις, κυκλοφυλακησις, φυλακὴ, αλκή. ερκτή. καταγωγή. στρατος.

Φρουρεω.

Μηκέτι τοι φρουρῶμες επὶ προθυροισιν,—Theoc. 7. 122.

Ὀχυροῖσι παρθεναῖσι φρουροῦνται καλῶς. Eur. I. A. 738.

SYN. Περιφρουρεω, νυκτιφυλακεω, επαγρυπνεω, φρυκτωρεω, φυλασσω, ερυω, ασφαλιζομαι, στρατευομαι, τηρεω, κατοικεω.

Φρουροδομος.

Φρουροδόμοι πυλέων κυνες εκτανον—Ep. l. 1.

Φρουρητὴρ, Φρουρός.

Φρουρητῆρα σιδηρον εχων,—Man. 4. 47.

—Δυω δ' οἱ ἑιατο φρουροὶ

Παιαν υποπτευοντες—Call. 4. 61.

SYN. Φρυκτωρὸς, προκοιτος, παννυχιστής, φυλαξ.

Φρυαγμα.

—Και φρυαγμαθ' ιππικα. Soph. El. 719.

SYN. Φρυαγμὸς, ερμαγμὸς, χρεμετισμὸς, μιμηχμὸς, ροθιον ἱππων, βρομος, αγερωχια.—επαρσις, ὑπερηφανια.

Φρυασσομαι, Φρυαττομαι.

—Τᾶν ιππων αρτι φρυασσομεναν

Τᾶν ἱρᾶν εσακουσα,—Call. 5. 3.

SYN. Φριμασσομαι, χρεμιζω, χρεμετιζω, αγαλλομαι, γαυριοομαι, βρενθυομαι, αναβρυνομαι, επαιρομαι, επεγειρομαι, σκιρταω, καταπλησσομαι.

Φρυγανον.

—Και τα παρθιτα φρυγανα. Ar. Av. 643.

SYN. Φρυγιον, χορταριον, κλῆμα, σκαριφος, ὑλημα.

Φρυγες,

Ενθα ιδον πλειστους Φρυγας, ανερας αιολοπωλους,

Λαοὺς Οτρῆος και Μυγδονος αντιθεοιο. Il γ. 185.

EPITH. Ιπποδαμοι, ἱπποκορυσταὶ, πολυχρυσοι.

Αλλ' αεὶ κακοὶ φρυγες. Eur.

Ενοπτρον και μυρον επισταται. Ib.

Φρυγια.

Ηδη και Φρυγιην πεπληθεν αμπελοεσσαν, Ib. 184.

EPITH. Ευαμπελος, ευπαρθενος, ευτειχητος, μηλοβοτος, πιτυοτρόφος, πολυληϊος, πολυμηλος.

Αρχαιης Φρυγιης πολυδακρυτοιο κιλαιης Sibyl.

Φρυγιλος,

—Και φρυγιλῳ Σαβαζιῳ. Ar. Av. 874.

Φρυγιος.

Ελεφαντινῳ δε πληκτρῳ

Λιγυρὸν μελος κεραιων,

Φρυγιῳ ρυθμῳ βοσω. Anac. 172. 7.

Φρυγω, Φρυσσω, Φρυττω.

—Κυαμον δ' ἑ τις εν πυρὶ εφυξει. Theoc. 7. 66.

—Το καλὸν θερος ἁνικα φρυττει. Ib. 6. 16.

SYN. Καταφρυσσω, φωγιζω, φωγνυμι, φωζω, οπτaω, τηγανιζω, απανθρακιζω, αυαινω.

Φρυκτὸς, Φρυκτωρὸς.

—Ὡς ὁ φρυκτος διαγγελλων πρεπει. Aesc. Ag. 30.

Φρυκτωριῶν τε και πυρὸς διαλλαγας. Ib. 439.

EXP. Λαμπας (εν πολεμοις)—ψῆφος (δικαστικὴ) κυαμος (πεφρυγμένος.)—μαντις.—ξηρὸς.

—Ο λυχνος αγγελος πυρὸς. Aesc.

Φρυκτωρια.

—Και φρυκτωριαι εν τοῖσι πυργοις—Ar. Av. 1161.

EXP. Η νυκτερινὴ περιφυλακὴ δια τῶν φρυκτῶν, η λαμπαδων.

Φρυκτωρὸς.

—Φρυκτωρῶν δια

Πυθοῦσα, Τροιαν νῦν πεπορθῆσθαι—Aesc. Ag. 599.

EXP. Ὁ τῆς φρυκτωριας επιμελημενος.—φρουρὸς.

Φρυνις. (Κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος.)

—Η καμψειε τινα καμπὴν,

Οιας οἱ νυν τὰς κατὰ Φρυνιν

Ταυτας τὰς δυσκολοκαμπτους. Ar. N. 967.

Φρυνιχος. (Κωμῳδιας ποιητης.)

Προσθεὶς αυτῷ γραυν μεθυσην,—τε κορδακος ἑνεκα

Ην Φρυνιχος παλαι πεποιηχ', ἡν το κῆτος ησθιεν. Ib. 556.

Φρυνιχειον.

Και το Φρυνιχειον εκλακτισατω τις. Ib. V. 1515.

EXP. Το ως ὕψος εν τῇ ορχησει εκλακτιζειν.

Φρῦνος.

—Εκ φρυνοιο θερμομενη ποτον ισχης. Nic.

—Ασπιδα, φρῦνον, οφιν. Ep. Suid.

SYN. Φρυνη, φρυνεος, φρυνη.

Φρυνωνδας.

Ω μιαρε και Φρυνωνδα, και πονηρε σύ. Ar. Th. 868.

Φ Υ

Φ ΥΓΑΔΕ (εις φυγην)

—Φυγαδ' ετραπε μωνυχας ἱππους. Il. θ. 157.

Φυγδα.

Μη λαθη φυγδα βὰς—Aesc. Eum. 256.

Φυγαιχμης.

Ιαονων λαὸς ο φυγαιχμας; Aesc. P. 1030.

SYN. Φυγομαχος, φυγοπτολεμος, φυξηλις, δειλαιος.

Φυγαδευω.

Δεῦρ' αυτὸν εφυγαδευσαν ὡς ἡμᾶς καλω, Ath l. 12.

Φιτυω. Vid Φυτευω.

—Αλλ' αιτωσας γενος
Τὸ πᾶν, εχειζειν αλλο φιτυσαι νεον. Aesc. Pr. 232.
Τις δ' η τεκυσα, τις δ' ο φιτυσας πατήρ. Soph. Tr. 315.

Φ Λ

ΦΛΑΖΩ.
Λινοφθόροι δ' υφασματων
Λακιδες εφλαδον υπ' αλγεσι. Aesc. Ch. 26.
SYN. Παφλαζω. φλυαρω, φληναφεω, φλανυσσω. ψοφεω.

Φλαυρος.
Φλαυρη μεν το πρωτον, ανιηρη δε τελευτα. Solon.
—Καιοι γαρ αισχιστον κλυειν
Ανδρος ματαια φλαυρ' επη μυθουμενυ. Soph. Aj. 1161.
SYN. Φαυλος, αεικης, αποβλητος, ακιδνος, αμορφος, αισχρος, πονηρος, χαλεπος, φλαυρουργος, φλυαρος, κακος, ασθενης, αναιδης, δυσφημος.

Φλαυρως.
—Την αλωπηχ' ως
Φλαυρως εκοινωνησεν αιετω ποτε. Suid.
SYN. Φαυλως, πονηρως, κακεηθως, κακοτροπως, δυσχερως.

Φλαυροτεκνα. Vid. Δυσπαις.

Φλαω.
Αλλ' ο μεν ελασαν, Pind. N. 10.
—Επειτ' εφλα εν τη θυεια,—Ar. Pl. 717.
SYN. Καταφλαω, θλαω, μαλασσω, αποδαυλιζω, συντριβω, κατακοπτω, τυπτω, καταρασσω, ρηγνυμι, μαραινω.—λαφυσσω, δαπτω.

Φλεγεθω. Vid Φλεγω.
—Ηὗτε πῦρ, τό τ' επεσσυμενον, πολιν ανδρων
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει,—Il. ρ. 738.
Πυρσοί τε φλεγεθουσιν επητριμοι,—Il. σ. 211.

Φλεγμαινω.
Ειτ' εφλεγμηνεν αυτυ το σφυρον γεροντος—Ar. V. 276.
SYN. Επιφλεγμαινω, εκπυρυμαι, φλεγιζομαι, φλεγω.—οιδεω, εξογκοω.—ογκυμαι, φυσυμαι.

Φλεγμα.
Φλεγμα κακον φορεουσα,—Il. φ. 337.
SYN. Φλεγμονη, φλεγματια, φλεγμασια, φλεγωσις, φλεγος, επιφλεγωσις, φλογμος.—μυξα.—εγκαυμα, φλεξις, καταφλεξις.

Φλεγματιον.
Αν μακρα πλευης, φλεγματια κρατη πειρευσω. Suidas.

Φλεγρα. (πολις Θρακης)
Το Φλεγρας πεδιον,—Ar. Av. 825.

Φλεγυας.
Μορφνοιο φλεγυαο καλυπτομενοι πτερυγεσσιν. Hes. α 134.
SYN. Αιετος.

Φλεγυες. (Γορτυνιοι.)
Ηε μετα Φλεγυας μεγαλητορας,—Il. ν. 302.
—Ες Φλεγυων ανδρων πολιν υβριστων. Hom. Α. 278.

Φλεγυρος.
Δευρο Μυσ', ελθε φλεγυρον πυρος εγκεκομμενος.—Ar. A. 665.
SYN. Φλογεος.—βλαβερος.

Φλεγω.
—Το δε φλεγει ακαματον πυρ, Il. φ. 13.
Ανθεμα δε χρυσυ φλεγει. Pind. Ol. 2.
SYN. Φλεγεθω, φλογιζω, φλογοω, εκφλεγω, εκφλογοω, επιφλεγω, καταφλεγω, περιφλεγω, συμφλεγω, διαφλεγω, καιω, κατακαιω, αιθαλοω, βλαπτω, δαμαζω, ζωπυρεω, λαμπρυνω, λαμπω.

Φλιας.
Φλιας δ' αυτ' επι τοισιν Αραιθυρεηθεν ικανεν,
Ενθ' αφνειος εναιε Διωνυσοιο εκητι
Πατρος εν, πηγησιν εφεστιος Ασωποιο. Ap. 1. 115.

Φλεψ.
—Απο δε φλεβα πασαν εκερσεν. Il. ν. 546.
EPITH. Κοιλη.—αιματος διαρροος. Eur.

Φλεω.
Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesc. Ag. 1425.
SYN. Πληθυνω.—φληναφεω. φλυζω.—γεμω. ευκαρπεω. πολυκαρπεω.

Φλεως. (λοχμωδες φυτον.)
Ηλαμεσθα δια κυπειρυ,
Και φλεω,—Ar. R. 246.

Φληναφαω. Φληναφεω.
Ο δε ταυτ' ακυσας εκπλαγεις εφληναφα. Ar. Eq. 661.
Ενταυθα σιωπω περαφρονω, και φληναφω. Ib. N. 1477.
SYN. Φλεω, φλεδονευω, φλυω, φληνεω, φληδαω, φλαζω, επιφλυω, φλυω, φλυζω, φλυασσω, φλυαρεω, μωρολογεω.

Φληναφος. Vid. Φλυαρος.
Βρωσις συκων, δακρυσι φληναφων ψογυς Jun. 1. 1.

Φλια. Φλοιας.
Ος πολλησι φλιησι παραστας φλιψεται ωμυς. Od. ρ. 221.
Και

Και κυσι ταν φλιαν,—Theoc. 23. 18.
Ωκα δ' ύπο φλοιην προδομω ενι τοξα τανυσσας, Ap. 3. 278.
SYN. Παρασας, προθυρον, προπυλον.

Φλιδαω.
—Συος φλιδοωντος αλοιφη. Nic.
SYN. Περιφλιδαω, φλιδανω, πυθομαι, σηπομαι, διαπιπτω, διαρρεω, διαινυσσομαι.

Φλογεος, Φλογερος, Φλογοεις, Φλογινος.
Ες δ' οχεα φλογεα ποσι βησετο,—Il. ε 745.
Φλογερον φυγοντες αστρον, Anac. 172. 36.
Οιχετ' επει φλογεον με βιαζεται κρατιον φως. Porph.
Εν φλογιναις μαστιξι—Sib.
SYN. Φλογωδης, φλογωπος, φλεγεος, εμφλοξ, καυστικος, ζαφλεγης, πυριφλεγης, φλεγερος, θερμος, διαπυρος, αιθαλοεις, αιθων, πυροεις, λαμπρος, φωτεινος.

Φλογιζω Vid. Φλεγω.
Ουδ' ει πυρφορος Αστεροπητας
Βρονταις αυταις μ' εισι φλογιζων. Soph. Ph. 1227.

Φλογιστος.
—Τεμον ως ηρει δεμας
Φλογιστον ηδη, και κατηνθρακωμενον. Soph. El. 58.
SYN. Καυστος, διακαεις, φλοιδουμενος, φλεγυρος.

Φλογμος.
Ταν Ζευς αμφιπυρω νοιμιζει εν φλογμω Κρονιδας. Eur. Hec. 472.
SYN. Φλογισμος, φλοξ, φλεγμα, καταφλεξις, διακαυσις, καυμα, καυσος, βρασμος.

Φλογωπος. Vid Φλογεος.
Και νυν φλογωπον πυρ εχουσ' εφημεροι; Aesc. Pr. 253.

Φλοιδεω.
-Εμπνους δε δαιτρος ηπατων φλοιδουμενος. Lyc. 35.
SYN. Φλογιζω, καιω, βρασσω, ταραττω.

Φλοϊνος. Vid Φλοιωτις.
Ιπποισι γαρ φλοϊνας ηνιας πλεκει. Eur. Fr.

Φλοιος, Φλοος.
—Περι γαρ ρα ε χαλκος ελεψε
Φυλλα τε και φλοιον—Il. α 237.
Ευτ' αν απ' πελινοιο περι φλοον αψεα βαλλη. Nic.
SYN. Λεπος, ενδυμα.—συφαρ.
EPITH. Ακαρφης.

Φλοισβος.
—Εκ φλοισβοιο σαωσομεν εσθλον εταιρον. Il. ε. 469.
SYN. Ταραχη, θορυβος, αφρος.

EPITH. Βλοσυρος, ελυοεις.

Φλοιωτις.
Φλοιωτιν εκδυνοντα διπλακα σχιστην, Lyc. 1422.
SYN. Φλοιωδης, φλοϊνος, εμφλοιος, λεπιδωτος.

Φλοξ.
Αυταρ επει κατα πυρ εκαη, και φλοξ εμαρανθη. Il. ι. 212.
Εως εθερμην' αυτον—φλοξ οινου, Eur. Alc. 768.
SYN. Πυρσος.—φλεγμα.
EPITH. Ασβεστη, αθεσφατος, ακαματος, ακοιμητος, δεινη, δυσεμβατος, ενδομυχος, θεοπυρος, ευωδης, θεσπεσια, μαλερα, ηδεια, θυηφαγος, λιπαρα, ξηρα, νυκτιχορευτος, νυμφιδια, μαινομενη, μειλιχια, θυελλησσα, ολοη, παμφανοωσα, παμφαγος, πυλυοδυς, πτολιπορθος, πολεμια, παννυχια, ταχινη, φοινισσα, φαεσφορος, ωκυμορος, Βακχιας, Αιτναια, Κυπριδια.

Φλυαρεω.
Αλλα φλυαρεις, και πτερυγιζεις—Ar. Pl. 574.
SYN. Φλυαρολογεω, φληναφαω, φληναφεω, φλεω, φλυω, καταφλυω, λεσχηνευω, ύθλεω, εικαιομυθεω, εικοβολεω, δυαζω, επιγλωττιζομαι, γλωττοστροφεω, αδολεσχεω, ληρεω, περιλαλεω, εκλαλεω, ψελλιζομαι, ταυτολογεω, κενολογεω, μωρολογεω, στωμυλλομαι.

Φλυαρια.
Φλυαρια ταυτ' εστι τα μεμιμημενα. Ib. L. 159.
SYN. Φλυαρημα, φλυαρολογια, φλιδονεια, ματαιοτης, ματαιολογια, εικαιολογια, εικαιορρημοσυνη, ερεσχελια, ληρος, φλυαρος.

Φλυαρος.
Αυται γαρ τοι μοναι εισι θεαι,
Ταλλα δε παντ' εστι φλυαρος. Ib. N. 364.
SYN. Φλυαρια.—φλυαρωδης, φλυαρολογος, μωρολογος, ψυχρολογος, σπερμολογος, ευρεσιλογος, ετοιμολογος, λαλος, αδολεσχης, φληναφος, φλεδονωδης, εικαιος, ουτιδανος, αμετροεπης, αφαμαρτοεπης, ανοητος.

Φλυκταινα.
Εγω δε φλυκταινας γ' εχω. Ib. R. 237.
SYN. Φλυκτις, φλυσις, φλυζακιον, εξανθησις, πυθεδων.

Φλυω.
—Ανα δ' εφλυε καλα ρεεθρα. Il. φ. 361.
Επ' ασπιδος φλυοντα συν τυφω φρενων. Aesc. S T. 661.
SYN. Φλυζω, αναφλυω, επιφλυω, εκφλυζω, ύπερφλυζω, αναζεω, βραζω.—ερυγγανω, αποβαλλω, αναβαλλω.—φλυαρεω.

ΦΟΒΕΡΟΣ
Δενδρεσι μεν χειμὼν φοβερὸν κακὸν—Theoc. 8. 57.
Εκτεταμαι φοβερὰν φρενα, Soph. Oed. T. 154.
SYN. Φρικωδης, φρικτὸς, φρικαλέος, περιφοβος, ριγηλὸς, σμερδαλέος, δειμαλέος, δειλὸς, εμφοβος, ατυζηλος.—χαλεπὸς προϊδεσθαι.

Φοβερωψ
Ευμενίδες,—φοβερῶπες,—Orph. H.

Φοβεσιστρατη. (Αθηνη.)
Τουτὶ τεμαχός σοι δωκεν ἡ φοβεσιστρατη. Ar. Eq. 1174.

Φοβεω, Φοβεομαι.
Ος τε και αλκιμον ανδρα φοβεῖ,—Il. π. 689.
—Ηπερ οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ 41.
Φοβεῖτο γαρ Κυθηρην. Theoc. 30. 16.
SYN. Εκφοβεω, καταφοβεω, καταπλησσω, ατυζω.—κνιζω, διωκω—εκφοβεομαι, φοβεομαι, καταδειδω, φευγω, ευλαβεῦμαι.
—Νοος χυτο, δειδιε δ' αινῶς
Ορθαὶ δε τριχες εσταν ενὶ γναμπτοῖσι μελεσσι·
Στῆ δε ταφων—Hom.
Ταρβησαν, πᾶσιν δε παραὶ ποσὶ καππεσε θυμὸς.
Αστατα ταρβαλεης ελελιζετο γουνατα κουρης Non.
Και μιν φρικαλεη ταραχὴ λαβεν οστεα παντα·
Παντες γαρ βεβοληντο δυσαλθεῖ δειματι θυμῷ. Apoll.

Φοβη.
Τεμοῦσα κρατὸς βοστρυχων ακρας φοβας. Soph. El. 451.
—Πᾶσαν αικιζων φοβην
Υλης πεδιαδος.—Ib. An. 425.
Τρισσον ὑπ' ευπεταλοις δαφνη εθηκε φοβας. Ep 16.
SYN. Χαῖτα, εθειρα, θρὶξ, λοχμα, κομη—πεταλον.

Φοβημα.
Εγχεων φοβημα δαΐων,—Soph. Oed. C. 731.
SYN. Δεῖμα, φοβερισμὸς, φοβος.

Φοβητὸς.
Ουκέτι φοβητὸς ὑμῖν. Ib. Ph. 1183.

Φοβητρον.
Τισιφονης τα φοβητρα,—Ep. I. 2.

Φοβος.
Ως των μισγομενων γινετο ιαχή τε φοβος τε. Il. δ. 456.
SYN. Φοβερισμὸς, φοβεροτης, δεῖμα, ατολμια, δειλια, φυγή.
EPITH. Αργαλέος, αινὸς, αμειλικτος, γλυκυπικρος, δυσκελαδος, θυμοβορος, κρυοεις, κρυερὸς, θεσπεσιος, ολοὸς, σκιοεις, στυγνὸς, φρυδος, χλωρος, Κυπριδιος, σκιοεις, δαιμονιος, ορθοθριξ, ανδροδαμας, διοτρεφης.
—Χυσις του Hom.—Αμηχανια φωνῆς. Call.
—Κραδιης ορχησις. Aesc. Φρικαλεη ταραχή Ap.
Ες δ' ακραν δειμ' ὑπῆλθε κρατὸς φοβαν. Soph.

Φοβος.
Δεῖμός τ' ηδὲ Φοβος,—Il. δ. 440.
—Και φιλαιματον Φοβον. Aesc S. T. 45.

Φοιβαζω
Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμων οπα. Lyc 6.
Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοῖς. Ib 731.
—Εφοιβασσεν δε παγεντα
Παντα χαλινοφαγων αφρὸν απὸ στοματων. Call. 5. 11.
SYN. Φοιβαινω, διαφοιβαζω, προλεγω, μαντευομαι.—περιφοιβαζω, αναφοιβαζω, αποφοιβαζω, καθαιρω, πλυνω, λαμπρυνω, κοσμεω.

Φοιβαστρια.
—Μῦθον παρθενε φοιβαστριας Lyc. 1468.
SYN. Φοιβὰς, φοιβαστικὴ, μαντικὴ, φοιβητρια.

Φοιβειος, Φοιβηϊος, Φοιβηΐς
Φοιβειαισι λατρειαις. Eur. Ph. 234.
—Τροιας Φοιβηϊον δαπεδον. Ib. I. A. 756.
—Φοιβηΐδι δαφνη. Ep l. 5.

Φοιβη. Vid. Αρτεμις. Σεληνη.
Φοιβην τε χρυσοστεφανον,—Hes. Θ 136.
—Ζηνὸς θυγατερ, καλλισφυρε Φοιβη,
Παρθενε χρυσομιτρη, διδυμον γενος Απολλωνι. Opp

Φοιβητὴς. Φοιβητωρ. Φοιβοληπτος.
Δρῶσιν φοιβητας η μαντιας, οἵθ' ἱερεῦσιν
Εζομενοι ζωουσιν ονειρατα μυθιζοντες. Man. 1. 237.
Ωδε μεν Ατρειδῃσιν ἀλωσιμον εφρασε πατρην
Λαομεδοντιαδης, φοιβητορι λαῒ πιθήσας Orph L.
Την φοιβοληπτον αινεσει χελιδονα. Lyc 1460.
SYN. Φοιβαστικὸς, μαντικὸς, μαντις, χρησμολόγος, λογιος, ενθεος.

Φοιβος. Vid. Απολλων.

Φοῖβος.
—Ηλιε φοιβη φλογί
—Φοῖβον εκβρασσων ὑδωρ Lyc. 1009
SYN. Αγνὸς, καθαρὸς, αμιαντος, λευκὸς, λαμπρὸς, μαντικός.

Φοινηεις
Φοινηεντα δρακοντα φερων ονυχεσσι πελωρον. Il. μ 202.
SYN. Φονευτικὸς.—πυρρὸς, φοινικεος, φοινός.

Φοινικανθεμος.
Ωστε φοινικανθεμου ἦρος ακμᾷ. Pind. P. 4.

Φοινικεος, Φοινικικὸς, Φοινικιεῖς, Φοινικοεις.
Στεψον τὰν κελεβαν φοινικεῳ οιὸς αωτῳ. Theoc. 2. 2.

—Και

—Και κακῶν φοινικικῶν. Ar. Pa. 302.
—Καλός γε και φοινικιοῦς. Ib. Av. 273.
Αμφὶ δ' αρα χλαῖναν περονησατο φοινικοεσσαν. Il. κ 133.
Σμαδιγγες—Αιματι φοινικοεσσαι—Il. ψ 717.
SYN. Φοινικους, φοινικεος, φοινικινος, φοινιξ, πυῤῥος, ερυθρος, πορφυρεος, φοινηεις, αιματωδης, πελιωδης, κοκκινος.

Φοινικες.
Ενθα δε Φοινικες ναυσικλυτοι ηλυθον ανδρες,
Τρῶκται, μυρί' αγοντες αθυρματα νηὶ μελαινῃ. Od ο. 414.
Φοινικες δ' εὗρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath. 1.
EPITH. Πολυπαιπαλοι, αγαυοι.
—Φοινικες, ὑπ' ηελιῳ δυνοντι
Οικεῦντες Λιβυας ακρον σφυρον,—Theoc.
Οι πρῶτοι νηεσσιν επειρησαντο θαλασσης,
Πρῶτοι δ' εμποριης αλιδινεος εμνησαντο
Και βαθὺν ερανιων αστρων πορον εφρασσαντο Dion.

Φοινικη.
Κυπρον, Φοινικην τε—Od δ. 83.

Φοινικις. (φοινικοῦς χιτων)
Τυτὶ δ' ὑπὸ τὴν φοινικιδ' ὑποδυνθ' ἡσυχῇ. Ar. Pl. 734.
EPITH. Νευργός.

Φοινικοβαπτος.
Φοινικοβαπτοις ενδυτοις εσθημασι. Aesc. Eum. 1031.

Φοινικογενὴς.
—Φοινικογενοῦς—Eur. Fr.

Φοινικοκροκος.
Φοινικοκροκον ζωναν—Pind. Ol. 6.

Φοινικολοφος.
Ορνιθων φοινικολοφων τοιοιδε κυδοιμοί. Theoc. 22. 72.
Φοινικολοφοιο δρακοντος—Eur. Ph. 832.

Φοινικοπαρῃος
—Νεας φοινικοπαρῃους. Od. λ. 123.

Φοινικοπεδος.
Φοινικοπεδον τ' ερυθρᾶς ἱερὸν
Χεῦμα θαλασσης. Aesc. Fr.

Φοινικοπεζος
—Φοινικοπεζον—Δαματερα. Pind, Ol. 6.

Φοινικοπτερος.
Ονομ' αυτῷ γ' εςὶ φοινικοπτερος. Ar. Av. 274.

Φοινοσκελὴς.
—Φοινοσκελῶς χηλάς—Eur. I. 1207.

Φοινικοστεροπης.
Δία δε φοινικοστεροπαν. Pind Ol. 9.

Φοινικοστολος.
Φοινικοστολων εγχεων. Ib. N. 9.

Φοινικοφαὴς.
Φοινικοφαῆ πεδα κινησεις. Ib. 162.

Φοινιξ
Αμφὶ δε φοινικι βαλε πηχεε.—Hom. A 117.
Ενθα πρωτογονος τε φοινιξ. Eur. Hec 456
EPITH. Ακροκομος, ἁβροκομης, ὑψικομος. Δηλιος.

Φοινιξ Vid Φοινικεος.
Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ἦν,—Il ψ 454.
Φοινικι κανονι.—Eur. Her. f. 945.

Φοινιξ.
Ως δ' ὅτε τίς τ' ελεφαντα γυνὴ φοινικι μιηνῃ. Il δ. 141.
EXP. Φοινικῷ χρωματι.

Φοινιξ.
—Γερον ἱππηλατα Φοινιξ. Il. ι. 432.
Αντιθεον Φοινικα οπαονα πατρὸς ἑοιο Il ψ 360.
EPITH. Διοτρεφὴς, παλαιγενὴς, πολιὸς, παιδοκομος, προμος, σοφὸς
—Ανὴρ απατηλια ειδως,
Τρωκτης, ὃς δη πολλὰ κακ' ανθρωποισιν εωργει. Hom.

Φοινιξ.
Και ξυλα νηεοντα φερων γαμψωνυχι ταρσῷ,
Χιλιετὴς σοφος ορνις επ' ευαδμῳ σεο βωμῷ
Φοινιξ τερμα βιοιο φερων αυτοσπορον αρχὴν
Τικτεται ισοτυποιο χρονου παλιναγρετος εικὼν
Λυσας δ' εν πυρὶ γηρας αμειβεται εκ πυρὸς ἥβην. Nonn. l. 40.

Φοινιος, Φοινος.
—Αυτίκα δ' ἦλθεν ανα στομα φοινιον αἷμα Od. σ 96
—Πᾶσιν δε παρηῖον αἵματι φοινόν. Il. π. 159.
SYN. Φοινηεις, φονιος, δαφοινὸς, μιαιφονος, αιματοεις, δεινὸς, ερυθρὸς, πυῤῥός.—φονου παραιτιος.

Φοινισσα.
Εσκε δε πατρὸς εμοῖο γυνὴ Φοινισσ' ενὶ οικῳ,
Καλή τε μεγαλη τε, και αγλαὰ εργ' ειδυῖα. Od. ο 416.

Φοινισσω
Τι μελλεθ' οἱ κατ' οἶκον
Εν ἡσυχιᾳ σφαγια φοινισσειν; Eur Or. 1290.
SYN. Εκφοινισσω, αἱματτω, καθαιμάσσω, ερευθραινω, πυῤῥοω, πορφυρω βαπτω
Χιονεας πορφυρε παρηΐδας αἵματι κοχλου,
Χειλεα φοινιξας διερῷ πυρὶ, τῷ ποτε μουνῳ
Φαιδρὸν ἁλιχλαινων εξυφαινετο φᾶρος ανακτων. Nonn.

Φοιταλιεὺς, Φοιταλιωτης Vid. Βακχος

Φοιταλέος.
Την δε νεον Τιτυνὶς ανερχομενη πεδιονδε
Φοιταλεην ετιδουσα θεὰ επεχηρατο—Ap 4. 55.
Α μαραινει με χριστα
Κεντροισι φοιταλεοισιν. Aesc. Pr. 600.

SYN.

SYN. Ιξαλος, βιαιος, θουρος, εμμανης, εκφρων, ορμητικος, παροπος, μανιωδης.

Φοιτὰς.

Φοιτασι πλεγειης—Eur. Ph. 1041.

—Φοιτασι ριπη. Tryph 224.

SYN. Φοιταλεα, μαινωδης, μανικη.—αλητις —βασσαρα.

Φοιταω, Φοιτιζω.

Ατρειδης δ' αν ομιλον εφοιτα.—Il ε. 528.

Δη τοτε φοιτιζεσκε καθ' υληεντας εναυλους. Hom. XXV. 8.

—Φοιτωντ' ανδρα μανιασιν νοσοις. Soph Aj. 59.

SYN. Επιφοιταω, πορευομαι, παραγινομαι, επερχομαι—περιερχομαι, αναστρεφομαι, σχολαζω.—μαινομαι.

Φωκεις.

Φωκεις ματευοντ' ανδρες Αιγισθον τινες. Soph. El. 1113.

Φολὶς.

—Δολιχην δ' αμφ' αυχενι δειρην

Θηκε καρηβαρεων φολισιν.—Orph. 1013.

—Πτερυγας—χρυσειαις φολιδεσσι διαυγεας— Ap. ι 221.

SYN. Λεπις, λεπος.—ποικιλμα, στιξις.

EPITH. Αργυφης, αζαλεα.

Φολιδωτὸς.

—Οστις αν Θωρηκ' εχη Φολιδωτον. Posid.

SYN. Λεπιδωτος.

Φολκὸς. Vid. Παραβλωψ.

Φολκος εην,—Il. ϐ. 217.

Φολος. (Ιπποκενταυρος)

—Φολω κατα λαινον αντρον. Theoc. 7. 149.

Φοιταω.

—Οιθ' υπο νυκτα

Χειμεριην φονεωντες ασημαντοις επι μηλοις

Οιχονται.—Tryph. 607

EXP. Φονου επιθυμουντες.

Φονευς.

—Και κεφαλην μεγαθυμου σειο φονηος. Il. σ. 335.

SYN Φονευτης, φονευτηρ, ολετηρ, αναιρετης, καθαιρετης. θυτης σφαγευς. φανεργατης.

EPITH. Στυγνος.

Φονευω

Τις γαρ φονευει;—Soph. An. 1188.

SYN. Πεφνω, καταπεφνω, αποκτεινω, θανατοω.

PHR. Πνευματος ορφανισαι.—

Αιζηος αντιβιοιο κατα χροος αορ ελασσειν. Ep.

Φονευμα, Φονη Vid. Φονος.

Οιωνων γαμφηλαις φονευμα—Eur. I. 1496.

Φ Ο

Ανδρας τ' ασπαιροντας εν αργαλεησι φονησιν. Il. κ. 521.

Φονιος.

Δοτε μοι λυρην Ομηρου

Φονιης ανευθε χορδης. Anac. 48. 2.

SYN. Φοινιος, φονικος, επιφονος, φονευς.

Φονολειβης, Φονολιβης

Φονολειβη θρονον, Aesc. Eum. 164.

—Ωσπερ ουν φονολιβει τυχα

Φρην επιμαινεται—Aesc. Ag. 1436.

Φονορρυτος.

Εν δε γαια ζωα

Φονορρυτω μεμικται. Ib. S. T. 947.

Φονος.

—Τρωεσσι φονον και κηρα φεροντες. Il. ϐ. 352.

—Ερευγομενοι φονον αιματος—Il. π. 162.

SYN. Φονη, φονευμα, ανδροφονια, ανδροκτασια, κτονος, σφαγη, ολεθρος, φθορα, αναιρεσις, θανατος.—αιμα.

EPITH Ατιμος, αιπυς, αινος, αργαλεος, ασημαντος, αποφωνος, ατασθαλος, αλγινοεις, δυσσεβης, ευθηρος, εμφυλος, θερμος, λευγαλεος, νεοσφαγης, ολοος, πορφυρεος, στεροεις, ευγενης, στονοεις, στυγερος, σιδηροφρων, ατρεπτος, φιλαιματος.

PHR. Φοινια ζαλη. Soph. Θινες νεκρων.

Πελαγος αιματοσταγες. Aesc. Φονιον κυμα μοθου. Ep.

Αιματος εγχυμενον πελαγος, και κυμα φονοιο. Tryph.

—Ομογνητω δε σιδηρω

Αλληλων ολετηρες ετυμβευοντο κονιη.

Λοιγιος αιμαλεης ανεκηκιεν αυλος εερσης

Αορι θεινομενων.—Nonn.

Φοξὸς.

Φοξος εην κεφαλην,—Il. ϐ. 219.

SYN. Οξυκεφαλος, προκεφαλος. λεποδερμος.

Φοξιχειλος.

Αυτη δε φοξιχειλος αργεια κυλιξ. Simon.

Φορὰ.

Φορας γε τοι φθονησις ου γενησεται. Soph. Tr. 1228.

SYN. Φορησις.—αιωρημα, ορμη, κινησις. τυχη. ευφορια, πολυφορια, πολυκαρπια, ευθηνια—φορος. ερανος.—πλημμυρα.

Φοραδην.

—Πα μοι φθογγα διαπεταται φοραδην; Soph. Oed. T. 1333.

SYN. Φορηδον, σφοδρα.

Φορβας.

Η αμα Φορβαντι Τριοπω γενος—Hom A. 211.

Φορβας, Φορβαιος. Vid. Ιναχος.

Φορβαδος—γας—Soph. Ph. 710.

SYN. Νομὰς, πολυφορβος.—βοσκημα.

Φορβεια,

Εν φορβειᾶ τοῖσι δικασαῖς ἐξοδον πυλησ᾽ απιῶσιν. Ar. V. 580.

SYN. Φορβιά, φορβαῖα, φορβεα, φιμός.—φορβή.

Φορβή

—Μη μοι δευοιατο φορβῆς. Il. ε. 202.

SYN. Τροφὴ, νομὴ, βορὰ, φορβεια, βρῶσις, βοτανη.

EPITH. Απημων, ευδαρυτος, μελιηδὴς, νεοτερπὴς, ρωγαλεα, συνθρεμμων.

Φορεὺς.

Τῇ νισσοντο φορῆες, ὅτε τρυγοῳεν αλωήν. Il. σ. 566.

SYN. Φορταξ, φορτηγὸς, φορτοφόρος, φορτοβασακτης, αχθοφορος, αγγαρος, κομιστὴρ, αγκαλιδοφόρος, νωτοφορος, ξυλοφόρος. κ. λ.

Φορεω.

Μιτρης θ᾽, ἣν εφορει ερυμα χροὸς,—Il. δ. 137.

SYN. Περιφορεω, βασαζω, κομιζω, φερω. εχω.

Φορημα.

Δυσχερεια μεν—

Πολλὴ τυδε τῦ φορηματος. Soph. Ph. 480.

SYN. Φορτιον, βασαγμα, αχθος. τὸ αγωγιμον.

Φορητὸς. Vid. Φερτός.

Κυπρις γαρ ε φορητὸς, ην πολλὴ ρυῇ Eur. Hipp. 443.

Φορκίδες.

—Πεδια Κισθηνης, ἵνα

Αι Φορκίδες ναιυσι δηναιαὶ κοραι

Τρεῖς κυκνομορφοι, κοινὸν ομμ᾽ εκτημεναι,

Μονοδοντες, ἃς ῦθ᾽ ἥλιος προσδερκεται

Ακτῖσιν, ῦθ᾽ ἡ νυκτερος μηνη ποτέ. Aesc. Pr. 793.

EPITH. Αγρυπνοι, μονοφθαλμοι.

Φορκος.

Ο δ᾽ αντι πιπῦς σκορπίον λαιμῷ σπασης

Φορκῳ.—Lyc. 476.

SYN. Λευκὸς, πολιὸς.

Φορκυς.

Φόρκυς αῦ Φρυγας ἦγε,—Il. β. 862.

—Φορκυνα δαΐφρονα Φαινοπος υἱόν. Il. ρ. 312.

Φορμιγξ.

Εν δε τε φορμιγξ

Ηπυει, ἣν αρα δαιτὶ θεοὶ ποιησαν ἑταιρην. Od. ρ. 270.

SYN. Κιθαρα, λυρα.—μυρμηξ. Hes.

EPITH. Γλυκεῖα, γλαφυρά, ἑπτατονος, ἑπτακτυπος, ἑπταγλωσσος, ωκρεκτος, ευκελαδος, ελεφαντοδετος, εγρεκυδοιμος, ἡδυμελὴς, λιγυθροος, μυσοπολος, ευφθογγος, πυξινὴ, ποικιλογηρυς, πυργοδομος, τερψινοος, θρασεῖα, ὑμνοπόλος. Βρομια, Ορφεια Δωρια, Πινδαρια.

PHR. Ματηρ ὑμνων—

—Φρενα τερπομενον φορμιγγι λιγειῃ,

Καλῇ, δαιδαλεῃ,—Hom.

Η λιγυρὴν φορμιγγα χελυκλονον Ερμαωνος. Orp.

Χρυσεα φορμιγξ Απολλω-

νος, και ιοπλοκαμων

συνδικον Μοισᾶν κτεανον, κ. λ. Pind. P. 1.

Φορμιζω. Vid. Κιθαριζω.

Ητοι ὁ φορμιζων ανεβαλλετο καλὸν αειδειν. Od. α. 155.

Ευανιη φορμιγγι λιγειης ἦρχεν αοιδῆς.

—Χρυσειῃ φορμιγγι λιγαινων. Ap.

Φορμικτὴς.

Προσεπιτερπεται δ᾽ ὁ φορμικτὰς Απολλων. Ar. R. 234.

SYN. Κιθαριστὴς, κιθαρῳδός.

Φορμὶς.

Ημῖν γαρ υκ εσ᾽ ὐδὲ καρυ᾽ εκ φορμίδος, Ar. V. 58.

SYN. Ψιαθος, σπυρὶς, σπυριδιον, φορμίσκος, φορμίσκιον, φορμιθιον, φορμιον.

Φορμὸς.

Οισεις δ᾽ εν φορμῷ—Hes. ε. 480.

SYN. Κιστη, κοφινος, λαρκος. ψιαθος. προκαλυμμα. αγγειον πλεκτὸν εκ φλοιῦ.

EPITH. Βραχύς.

Φορος.

Τον φορον ἡμῖν απὸ τῶν πολεων

Συλληψόμην σοι προσιόντα. Ar. V. 655.

SYN. Φορὰ, εισφορὰ, δασμὸς, τελος, συντελεια.

Φορτηγὸς. Vid. Φορεύς.

Φορτηγοὶ δ᾽ αρχυσι, κακοὶ δ᾽ αγαθῶν καθυπερθεν. Theog. 679.

Φορτίον.

Φορτίον ερωτός—Anac. 148.

SYN. Φορημα, φορτος.—εμπορευμα.—επισαγμα, ὑποσκευή.

Φορτὶς. (Ναῦς)

Φορτίδος ευρειης, ἥτ᾽ εκπεραα μεγα λαῖτμα. Od. ι. 323.

SYN. Φορτηγὸς, ὁλκας, φορτηγικὸν πλδῖον.

Φορτος.

Φορτυ τε μνημων,—Od. θ. 163.

Επειτα και τον φορτον εκφυγοιμεν αν. Ar. Pl. 796.

SYN. Φορτιον, φορημα, αχθος, μοχθος, χλευη.

EPITH. Βαρυπημων, βυθιος, επαχθὴς, επαυχενιος, ισοελκὴς, πολυχανδὴς, ὑπεραχθής.

Φορτοσαλος.
Εσσεται εμπορικῶ πλειν φορτιςίδος ἰδρις. Man. 4. 134.

Φορυκτος.
—Αβροπηνες—πεπλες
Καλχῆ φορυκτὸς,—Lyc. 864.
S Y N. Βεβαμμένος, πεποικιλμένος.

Φορυνω, Φορυσσω, Φορυω.
—Φορυξας αἱματι πολλῷ. Od. σ. 335.
—Πολλῷ πεφορυγμένον αφρῷ. Ep. Suid
S Y N. Αναφορυσσω, φυραω, μασσω, κεραννυμι. συγχεω, μολυνω, μιαινω.

Φορυτὸς.
Συν δ᾽ αμυδις φορυτόν τε και ιστια λυματ᾽ αειρειν. Call. Fr.
S Y N. Σωρεια. αθροισμα. συλλογια —φρυγανον, αχυρον. σχοινιον. σίρωμα. χαραδρα.

Φορωνεὺς
Ουν δ᾽ αθανατων τιν᾽ εΐσκομεν ανδρασι πῆμα
Ιρῶν μηνισαντα Φορωνηεσσιν ερεναι. Theoc. 25. 200.

Φοως. Vid Φαος.
Ζητὶ φοως ερευσα,—Il. ϐ. 49.

Φ Ρ

ΦΡΑΓΜΑ. Φραγμὸς.
—Τα δ᾽ οκτορριζα μετωπων Φραγματα— Ep. I. 6.
Ακρίδες, αἱ τον φραγμὸν ὑπερπαδητε τον ἁμόν. Theoc. 5. 100.
S Y N. Φρακτὴρ, περιφραγμα, προφραγμα, περιβολος, ἑρκος, ορκανη. Βατος. περιςαυρωμα. χαραξ, ερυμα, ασφαλισμα.—θριγκος. νομος. Hes

Φραδαω. Φραζω. Φραζομαι.
Και γαν φραδασσει.—Pind. N. 3.
Ως τρυφερὸν λαλεεις. ως κώτιλα λημματα φρασδεις. Theoc 20 7.
—Και εφρασε θεσπιν αοιδὴν Hom M. 441.
—Εγὼ δε σε φραζομαι ορθῶς. Theoc. 25. 180.
Εκτορα δ᾽ εφρασσαντο—Il. ο 671.
S Y N. Επιφραζω. εκφραζω. απαγγελλω. αποφαινω. αποδεικνυω. δηλοω. σημαινω —ὑποφραζομαι, επιφραζομαι. καταφραζομαι, βουλευομαι, επινοεω, διανοεομαι, σκεπτομαι. θεαομαι. αναγνωριζω. λεγω

Φραδὴς, Φραδμων.
Φρασαο Δαρδανιδη, φραδεος νοε εργα τετυκται. Il. ω. 354.
Ουδ᾽ αν ετι φραδμων περ ανὴρ—Il. π. 638.

S Y N. Φρονιμος. συνετος, οξὺς. εμπειρος, αγχινοος. νοημων, επιςημων.

Φραδμοσυνη.
Ηρης φραδμοσυνῃ λευκωλενου,—Hom. A. 99.
S Y N. Επιφροσυνη. πολυφροσυνη. σωφροσυνη, φρονησις. συνεσις. δαημοσυνη,—μῆτις. βουλὴ, σκεψις. νοησις

Φρασιδαμος.
Τῷ Δηοῖ γαρ ετευχε θαλυσια ο Φρασιδαμος
Κ᾽ Αντιγενης. δυο τεκνα Λυκωπεος—Call. 7. 3.

Φρασσω. Φραττω.
Φραξε δέ μιν ῥιπεσσι διαμπερὲς οισυΐνῃσι. Od. ε 256.
Φραξαντες δορυ δουρί,—Il. ν. 130.
S Y N. Αποφρασσω. αντιφρασσω, εμφρασσω, επιφρασσω. καταφρασσω. παραφρασσω. περιφρασσω, φραγνυμι, θριγκοω, περιβαλλω, καταδρυφασσω. ερυμνοω. καταςυφω. ασφαλιζω, ασφαλιζομαι. χαρακοω, πηγνυω, συςρεφω, πληροω. αντεχω.

Φραςωρ.
Οπαονας δε φραςορας τ᾽ εγχωριων
Ξυμπεμψον.—Aesc. Supp. 501.
S Y N. Φραςὴς, ερμηνεὺς, διαλλακτὴς. ειδημων μηνυτὴς

Φρατωρ.
Ω γεροντες Ηλιαςαὶ.
Φρατορες τριωβολου. Ar. Eq. 255.
—Ουκ εφυσε φρατορας. Ib. R. 421.
S Y N. Φυλετης, συμφυλετης, ισοφυλος, ὁμοφυλος, πατριωτης, φρατριεὺς. φρατιαςὴς. συγγενὴς. διδασκαλος.

Φρατρια, Φρητρη
Ως φρητρη φρητρηφιν αρηγη, φῦλα δε φυλοις. Il. ϐ. 163.
S Y N. Φρατορια, συμμορια. συνοικεια, συγγενεια. φῦλον.

Φρεαρ Poet. Φρηαρ.
Εξ ὁυπερ παντες ποταμοὶ και πᾶσα θαλασσα,
Και πᾶσαι κρῆναι, και φρηατα μακρὰ ναουσιν. Il. φ. 197.
Τρις δ᾽ επὶ καλλιχορῳ χαμάδις εκαθισσαο φρητί. Call 6 16.
S Y N. Φρεατιον, φρεατια, βοθρος.—πηγή.
Φρηατος ιλυοεντος ανηγαγε νερτερον ὑδωρ,
—Υγρα θεμεθλα πεδοσκαφεων κενεωνων Nonn.

Φρυγιλος, Φρυγιλος
Φρυγιλος ορνις ενθαδ᾽ εςαι,—Ar. Av. 764.
Και φρυγιλῳ Σαβαζιῳ, Ib. 874.

Φρενηρης.
Ου γαρ φρενηρη γ᾽ οντα σε—Eur. Herc. 151.
S Y N. Αρτιφρων, φρονιμος, σοφὸς, ἁγνὸς. παραφρων.

Φρενογηθὴς.

Φρενογηθὴς. Vid. Απολλων.

Φρενοδαλὶς.

Παραφορὰ, φρενοδαλὶς. Aesc. Eum. 331.

SYN. Φρενοβλαβεια, ανοια, μωρια.

Φρενοθελγης

Και κλεος ευεπεης φρενοθελγέος—Procl.

Φρενόθεν.

Οσποτε γαρ φρενόθεν γ' επ' αριστερὰ

Παῖ Τελαμῶνος, εβας. Soph. Aj. 183.

EXP. Οικόθεν, απὸ οικειας γνωμης.

Φρενοκλοπος. Vid. Ερως.

Φρενομανὴς. Φρενοβλαβὴς. Φρενοβλαβος, Φρενοπληγης. Φρενοπληκτος, Φρενωλὴς

Φρενομανης τις εἶ θεοφορητος Aesc. Ag. 1149.

Εμμανιας τευχει ηδε φρενοβλαβίας. Man 1.91.

—Εχων τε φρενοβλαβον αυδην. Dolsc.

Υπο μ' αυ σφακελος και φρενοπληγεῖς

Μανιαι θαλπῦσι.—Aesc Pr. 877.

Τοιάδε μεντοι των φρενοπληκτων

Βελευματ' επη τ' εστιν ακῦσαι. Ib. 1053.

Νυμφειος φρενωλεις. Ib S. T. 763.

SYN. Φρενοπληξ, φρενομωρος, φρενοληπτος, εκφρων, αναισθητος, μανικός.

Φρενομορως. Φρενομωρως.

—Νιν όταν νοσῦντα

Φρενομορως ακυση. Soph. Aj. 631.

SYN Φρενοβλαβῶς, μανικῶς.

Φρενοτεκτων.

Φρενοτεκτονος ανδρος, (Αισχυλυ) Ar. R. 838.

EXP. Τυ εκ της αυτῦ φρενος τεκταινομενυ.

Φρενοω

Κλαιων φρενωσεις, ων φρενων αυτὸς κενός. Soph. An. 765.

Νῦν δ' ει δικαιοι τυς ελευθερυς φρενῦν

Γνωμαισι δυλαις.—Ib. Tr. 53.

SYN. Σωφρονιζω, νυθετεω εις φρονησιν αγειν.

Φρεωρυχεω

—Ως παλαι γε μ' εφρεωρυχει Ar L. 1032.

SYN. Φρεορυκτεω, φρεαρ ανατεμνω, ορυττω.

Φρὴν, Φρενες

Εως ὁ ταῦθ' ωρμαινε κατὰ φρενα και κατὰ θυμόν. Il α. 193.

—Μεγαλας φρενας Αιακιδαο Il. ι. 184.

SYN. Νῦς, διανοια, γνωμη, θυμὸς φρονησις

EPITH. Αδαμαστος, αθελγὴς, αρχεγονος, βαθεῖα, μαλθακὴ, σοφὴ, θεσπεσιη, νοερὰ, ποικιλομυθος, ρυπωσα, σφαλερὰ, ευγλωσσα, μελαγχιτων, πλαγια—κελαιναὶ, μελαιναι, αμφιμελαιναι, ἁπαλαὶ, ατρεμαὶ, αμεμπτοι, εταισιμοι, εμπεδοι, θεαὶ, θεοφρονες, ιθεῖαι, κῦφαι, κραταιαὶ, λευγαλεαι, μαινομεναι, ολοαὶ, ολομεναι, πυκιναι, πευκαλιμαι, πινυται, περισκελεῖς, στερεαὶ, ταχιναὶ, λευκαὶ, αγαθαὶ, εσθλαὶ, αγκυλομητιδες, αμαλθακτοι, απαλαμνοι, λοξαὶ, διαστροφοι, στρεπταί.

—Ακεσταί τοι φρενες εσθλῶν.

Αιεὶ δ' ὁπλοτερων ανδρων φρενες ηερεθονται.

Επει ὐ οἱ ετι φρενες ησ' ημπεδοι. Hom.

Φρικαλεος, Φρικτὸς, Φρικωδης

Ηδη φρικαλέον δεδιθι και συ τεκνον. Ep. l. 3.

Φρικτῶν δαιμονιων—Ep. l 2.

Βαρὺν βρομον μεθηκε, φρικωδη κλυειν. Eur. Hip. 1202.

SYN. Φρικοποιὸς, φοβητέος, φοβερὸς, σμερδαλέος, καταπληκτικος, τραχὺς, ριγεδανὸς, ριγνωδης—σεβασμιος, δεινός.

Φρικη.

Τοιην φρικην παρεχεις μοι. Soph Oed T. 1329.

SYN. Φρικιον, φρικιασις, ναρκη, τρομος, τραχυτης, φρὶξ, παλμὸς, ψυχος.

Φρικτοβοας.

—Φρικτοβοας σαλπιγγων ηχος Cyr. Th.

Φρικων

Λαοὶ Φρικωντες μαργων επιβητορας ιππων. Hom. 37. 4.

Φριμαγμὸς. Vid Φρυαγμα.

Ιππων φριμαγμὸν νηστεις δεδεγμέναι. Lyc. 244.

Φριμασσομαι. Vid. Φρυασσομαι Χρεμεθω.

—Φριμασσεο πᾶσα τραγισκων

Νῦν αγελα.—Theoc. 5. 141.

Φρὶξ.

Ως δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς βορεω αναπαλλεται ιχθὺς. Il. ψ. 692.

SYN. Λεπτοκυμια—φρικη.

EPITH. Μαλακὴ, ποντογονος, τρομερά.

Φριξοκομης.

Φριξοκομη τοδε Πανὶ—Ep. l. 6.

SYN. Φριξολοφος, ορθοχαιτης.

Φριξος. Φρυξος.

Γηραιὸς θανε Φριξος εν Αιηταο δομοισιν. Ap. 2. 1155

—Ὁ τις πτολιεθρον ανηλυθεν Αιηταο.

Κριῦ επεμβεβαὼς τὸν ρα Χρυσειον εθηκεν

Ερμειας—Ib. 1146

EPITH. Αμυμων, εϋμελιης, Μινυῆιος, Αιολιδης.

Φρισσω.

Εφριξεν δε μαχη φθισιμβροτος—Il. ν. 339.

—Φρισσει δέ τε ιῶτον ὕπερθεν Ib. 473.

—Παντες δε με πεφρικασιν Il. ω 775.

SYN. Αναφρισσω, περιφριττω, ὑποφρισσω, επιφριττω, διηγειρομαι, ορρωδεω, πυκαζομαι, εξορθομαι—δειμαινω, βδελυττομαι, μισεω.

Φριμιαζομαι.

Τι φροιμιαζη νεοχμον;—Eur. I. T. 1162.

Τετυς εν ευχαις φροιμιαζομαὶ θεὸς. Aesc. Eum.

SYN.

SYN. Προοιμιαζομαι, αρχομαι, προκαταρχομαι, επικλεω.

Φροιμιον. Vid Προοιμιον

Καί μοι το μεν σὸν ὧδε φροιμιοις εχει. Eur. Hec 1202.

EPITH. Καλὸν, πολυεροθον.

Φρονεω.

—Φρονεω δε διακρινθημεναι ηδη
Αργειους και Τρῶας,—Il. γ. 98

Νηπιοι αγροιῶται εφημερια φρονεοντες. Od φ 85.

—Αλλα φιλος φρονεων πεφυλαγμένος ειναι. Il. ψ. 343.

—Εφ' οἷς γαρ ου φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ. Soph. Oed. T. 577.

SYN. Επιφρονεω, αναφρονεω, σωφρονεω, βουλευομαι, ελπιζω. διανοεω, επινοεω. συνιημι, φροντιζω. καυχᾶμαι —σοφὸς ειμι.

Ο δε τας ησυχιας Βιοτος, και το φρονεῖν,
Ασαλευτον μενει, και συνεχει δῶμα. Eur.

Φρονημα. Φρονησις.

Τοις ανδρασι φρονημα Anac. 2. 7.

—Φιλοισι χαλεπὸς, αγαθοῖς δε φρονησις. Orph. H.

Φρονησιν ει τάνδ' εχω. Soph. Oed. T. 678.

SYN. Διανοια, νοημα. φρήν. παθος, ὁρμὴ, επαρσις, τυφος, φρονηματισμός.—φρενις. βουλημα. θελημα. φραδη, φραδμοσυνη. επιφροσυνη, συνεσις.

Φρονιμος.

—Απορον επὶ φρονιμα—Soph. Oed. T. 710.

Πᾶς τὶς απαιδευτος φρονιμωτατός εςι σιωπῶν. Sent.

SYN. Φρενηρης, εχεφρων, δαΐφρων. φραδμων, ευλαβὴς. ασφαλὴς. ευνοος, συνετος, σοφὸς. διανοητης.

Φρονιος.

—Φρονιοιο Νοημονα φαιδιμον υἱὸν. Od. β. 386.

Φρονις Vid. Φρονησις.

—Επεὶ περιοιδε δικαις ηδὲ φρονιν αλλων. Od. γ. 244.

—Κατα δε φρονιν ηγαγε πολλὴν. Od. δ. 258.

Και θεσφατων προμαντιν αψευδῆ φρονιν. Lyc.

Φρονουντως.

Λεγειν φρονουντως, ὧν λεγεις, δοκεῖς πέρι. Soph. An 693.

SYN. Φρονιμως, σοφῶς, ευφραδεως, προφρονεως, πινυτῶς. πυκινῶς, συνετῶς.

Φροντιζω.

—Αυ' ποῖ δε πρόσθεν ὁδοί μοι
Φροντιζω, τουτων ἧντιν' ιω προτερην. Theog. 908.

—Σε δ' ου φροντιῶ. Ar. N. 125.

SYN. Επιφροντιζω. επισκεπτομαι, σκεπτομαι, ανασκοπεω, επιμελεομαι, επιμελεομαι, κηδομαι, μεριμναω, σπουδαζω, φρονεω.

Φροντὶς.

—Αλλὰ τον ὕπνον
Α φροντις κοπτοισα, μακρὰν τὰν νυκτα ποιεῖ τιν. Theoc. 21. 28.

SYN. Μεριμνα, μελετη, μελεδημα, μεληδὼν, κῆδος, ὥρα, τημελεια, επιμελεια, επιςασια. αγωνια. φοβος

EPITH. Αργαλεα, ανδροφόνος, ἁρπαλεα, γλυκεῖα, γηροκόμος, γοερὰ, ζοφερὰ, λυγρὰ, μελαινη, κεδνη, πολιοκροταφος, ςυγερά.

Πολυφροντις βουλη. Anac.

—Βαρὺ κεντρον αμεροιοιο μεριμνης.

—Λαιλαπες—ακοιμητοιο μεριμνης.

Και νοον αστριχτον ὁμοῖον εἶχε θαλασσῃ
Κυμασι παφλαζοντα πολυφλοισβοιο μεριμνης. Nonn.

Χθονια φροντις, ματηρ αχεων, ματηρ παθεων. Synes.

Φροντις.

—Και Φροντιδι διῳ. Il. ρ. 40.

Φροντις.

Φροντιν Ονητοριδην, ὃς εκαινυτο φυλ' ανθρωπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπερχοιεν αελλαι. Od. γ. 282.

Φροντισμα.

Ει πυθοιο Σωκρατους Φροντισμα.—Ar. N. 155.

SYN. Ενθυμημα, σοφισμα, μῦθος.—φροντις. πρᾶξις.

Φροντιςηριον.

Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' εςὶ φροντιςηριον. Ib. 94.

SYN. Βουλευτηριον, σεμνεῖον, μοναςηριον, διατριβὴ.

Φροντιςης.

Ει μνημων ἦ. και φροντιςης.—Ib. 413.

SYN. Εξεταςης. εξηγητης, κηδεμὼν. φιλοσοφος.

Φρουδος.

—Φρουδα τ' απειληματα Soph. Oed. C. 692.

Αλλ' εγγελῶσα, φρουδος.—Ib El. 809.

—Η γυνὴ παλιν φρουδη,—Ib. An. 1259

SYN. Αφανὴς, αφαντος, εκδημος, αμενηνὸς, ερημος.

Φρουρα. Φρουρημα. Φρουριον

—Ομματος φρουρά—Soph. Tr. 230.

Τετραμοιρον νυκτὸς φρουράν. Eur. Rh. 5.

—Αβατα βουκολων φρουρηματα. Soph. Aj. 54.

Φρουρια και χῶμας Λοκρῶν,—Call. 4. 177.

—Ψυχῆς φρουριον ακροτατον. Ep. I. 2.

SYN. Φρουρησις, νυκτοφυλακησις, φυλακὴ, αλκὴ. ειρκτὴ. καταγωγὴ. ςρατος.

Φρουρεω.

Μηκέτι τοι φρουρῶμες επὶ προθυροισιν,—Theoc. 7. 122.

Οχυρὸισι

Οχυροῖσι παρθεναῖσι φρουροῦνται καλῶς. Eur. I. A. 738.

SYN. Περιφρουρεω, νυκτιφυλακεω, επαγρυπνεω, φρυκτωρεω, φυλασσω, ερυω, ασφαλιζομαι. στρατευομαι. τηρεω κατοικεω.

Φρουροδομος.

Φρουροδόμοι νηλεῖς κυνες εκτανον—Ep. I. 1.

Φρουρητὴρ, Φρουρός.

Φρουρητῆρα σιδηρον εχων,—Man. 4. 47.
—Δυω δέ οἱ ὠπτο φρουροὶ
Παῖαν ὑποπτευοντες—Call. 4. 61.

SYN. Φρυκτωρὸς, προκοιτος, παννυχιστής. φυλαξ.

Φρυαγμα.

—Και φρυαγμαθ' ἱππικά. Soph. El. 719.

SYN. Φρυαγμὸς, φριμαγμὸς, χρεμετισμὸς, μιμηχμὸς, ροθιον ἱππω. βρομος. αγερωχια.—επαρσις, ὑπερηφανια.

Φρυασσομαι, Φρυαττομαι.

—Τᾶν ἱππων αρτι φρυασσομεναν
Τᾶν ἱερᾶν εσακουσα,—Call. 5. 3.

SYN. Φριμασσομαι, χριμιζω, χρεμετιζω, αγερωχευομαι, γαυριοομαι, βρενθυομαι, εναβρυνομαι, επαιρομαι, επιγαυρομαι, σκιρταω. καταπλησσομαι.

Φρυγανον.

—Και τα παρόντα φρυγανα. Ar. Av. 643.

SYN: Φρυγιον, χορταριον. κλῆμα, σκαριφος. ὑλημα.

Φρυγες,

Ενθα ιδον πλειστους Φρυγας, ανέρας αιολοπωλους,
Λαοὺς Οτρῆος και Μυγδονος αντιθεοιο. Il. γ. 185.

EPITH. Ιπποδαμοι, ἱπποκορυσταὶ, πολυχρυσοι.

Αλλ' αεὶ κακοὶ φρυγες. Eur.
Ενοπτρων και μυρων επισταται. Ib.

Φρυγια.

Ηδη και Φρυγιην εισηλυθον αμπελοεσσαν, Ib. 184.

EPITH. Ευαμπελος, ευπαρθενος, ευτειχητος, μηλοβοτος, πιτυοτρόφος, πολυληΐος, πολυμηλος.

Αρχαιης Φρυγιης πολυδακρυτοιο κελαινης Sibyl.

Φρυγιλος.

—Και φρυγιλῳ Σαβαζιῳ. Ar. Av. 874.

Φρυγιος.

Ελεφαντινῳ δε πληκτρῳ
Λιγυρὸν μελος κρεκοντων,
Φρυγιῳ ρυθμῳ βοωσα. Anac. 172. 7.

Φρυγω, Φρυσσω, Φρυττω.

—Κυαμον δέ τις εν πυρὶ φρυξει. Theoc. 7. 66.
—Το καλὸν θερος ἁνικα φρυττει. Ib. 6. 16.

SYN. Καταφρυσσω, φωγνυω, φωγνυμι, φωζω, ὀπταω, τηγανιζω, απανθρακιζω, αυαινω.

Φρυκτὸς, Φρυκτωρὶς.

—Ως ὁ φρυκτος διαγγελλων πρεπει. Aesc. Ag. 30.
Φρυκτωριῶν τε και πυρὸς διαλλαγας. Ib. 439.

EXP. Λαμπας (εν πολεμοις)—ψῆφος (δικαστική) κυαμος (πεφρυγμένος.)—μαντις.—ξηρός.

—Ο νυχιος αγγελος πυρός. Aesc.

Φρυκτωρια.

—Και φρυκτωριαι ἐν τοῖσι πυργοις—Ar. Av. 1161.

EXP. Η νυκτερινὴ περιφυλακὴ διὰ τῶν φρυκτῶν, η λαμπαδων.

Φρυκτωρὸς.

—Φρυκτωρῶν διὰ
Πεισθεῖσα, Τροῖαν νῦν πεπορθῆσθαι—Aesc. Ag. 599.

EXP. Ο τῆς φρυκτωριας επιμελουμενος.—φρουρός.

Φρυνις. (Κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος.)

—Η καμψειεν τινα καμπὴν,
Οιας οἱ νυν τὰς κατὰ Φρῦνιν
Ταυτας τὰς δυσκολοκαμπτους. Ar. N. 967.

Φρυνιχος. (Κωμῳδιας ποιητης.)

Προσθεὶς αυτῷ γραυν μεθυσην,—του κορδακος ουνεκα
Ην Φρυνιχος παλαι πεποιηχ', ἣν το κῆτος ησθιεν. Ib. 556.

Φρυνιχειον.

Και το Φρυνιχειον εκλακτισατω τις. Ib. V. 1515.

EXP. Το εις ὑψος εν τῇ ορχησει εκλακτιζειν.

Φρῦνος.

—Εκ φρυνοιο θερμομενου ποτον ισχης. Nic.
—Ασπίδα, φρῦνον, οφιν. Ep. Suid.

SYN Φρὺν, φρυνέος, φρυνη.

Φρυνωνδας.

Ω μιαρε και Φρυνωνδα, και πονηρὲ σύ. Ar. Th. 868.

Φ Υ

ΦΥΓΑΔΕ (εις φυγην)

—Φυγαδ' ετρεπε μωνυχας ἱππους. Il. θ. 157.

Φυγδα.

Μη λαθη φυγδα βας—Aesc. Eum. 256.

Φυγαιχμης.

Ιαονων λαὸς ου φυγαιχμας; Aesc. P. 1030.

SYN. Φυγομαχος, φυγοπτολεμος, φυξηλις. δειλαιος.

Φυγαδευω.

Δεῦρ' αυτὸν εφυγαδευσαν ὡς ἡμᾶς καλω, Ath. I. 12.

SYN. Διω ω. απελαυνω,—φευγω.

Φυγαιω, Φυγζαιω Vid. Φευγω.

Ψαμμος απερ φυγαιει ὠδε βιοιο χερειος. Beuſt.

—Ου τι με φυγζανει—Soph. El. 121.

Φυγαρσενια

Ενθα φυγαρσενιης μυστηρια τευχετ' απυστα. Man. 4 64.

Φυγάς.

Φυγάδα πρόδρομον,—Soph. An. 109.

Κτεινωμεν, η γῆς φυγάδας εκπεμψαιμεθα. Ib. Oed. T. 317.

SYN. Δραπετης, μετανατης, μετανασιος, επινασιος, φυγαδικος, προσφυξ, αυτομολος, απολις, αποπτολις, ευξηλις, λιποπατρις, εξεριστος. δειλός.

Ξεινον εν αλλοδαποισιν ατιμιης ζυγον ελκων. Opp.

Φυγεργος. Vid. Βλαξ. App.

Φυγη, Φυζα.

—Ουδέ τις αλκη Γινεται, ουδε φυγή.—Od. χ. 306.

—Αχαιὸς Θεσπισιη εχε φυζα—Il. ι. 2.

Φυγην δε τε Μηπω γενεσθαι φωτὸς ανοσιω βροτων. Soph. Oed. C. 284.

—Ζητων ολεθρον, η φυγὴν εκ τῆσδε γῆς. Ib. T. 673.

SYN. Φυξις, φυγαδεια, αναδυσις, αποκινος, τροπὴ, δρασμὸς, αποδρασις.—αλεα, αλυξις.—εξορια, εξορισμὸς, παραστασις.—δειλια. φοβος αθυμια.

EPITH. Αναλκις. ατεκμαρτος. πολυδρομος. ανιαρα, λευγαλεα, οιζυρά, κρυερα, αεικελιος.

PHR.—Φοβε κρυοεντος εταιρη. Hom.

Φυγολεκτρος. Vid. Αθηνη

Φυγομαχος. Φυγοπτολεμος. Vid Φυγαιχμης.

Ο δ' αὖ θανατος εφῆκε και τον φυγομαχον. Simon.

—Επεὶ ουκ αποφωλιος ἦα, Ουδε φυγοπτολεμος,—Od ξ. 213.

Φυζακινος, Φυζαλέος.

Φυζακινῆς ελαφοισιν εοικεσαν—Il. ν. 102.

—Ωμησαν δ' ετραπε φυζαλέον. Ep Suid.

SYN. Φευκτικὸς, διαφευκτικὸς, δειλὸς.

Φυζιπολις.

Φυζιπολιν πατρης τελεση βιον αλγινοεντα. Opp.

Φυη.

—Μαλιστα δε Νεστορι διω Ειδος τε, μεγεθος τε φυην τ' αγχιστα εοικει. Il. β. 58.

SYN. Φυσις, τροπος, ἦθος, εἶδος.—βλαστησις.

EPITH. Ευανθεμος, ατρομος, καλλιτοκος, ροδεα.

Φυκιοεις.

—Τα φυκιοεντα τα λῆδα. Theoc. 21. 10.

SYN. Φυκιωδης, φυκωδης, βρυωδης.—πορφυρεος, βαθυς.

Φυκις. (ιχθυς)

—Και φυκίδα σοι λιμενῖτιν. Ep. l. 6.

Φῦκος, Φυκίον.

—Και παρὲξ ἅλα φῦκος εχευαν. Il. ι. 7.

—Τον τ' Εὖρον, ὃς εσχατα φυκια κινεῖ. Theoc. 7. 58.

SYN. Μνιον, βρυον.—εγχουσα.—φυκη, φυκισμός.

EPITH. Αυαλέον.

PHR. Νοθος κοσμος.—ασχημων βαφη—ε γνησιον καλλος.

—Καλλος, ὅπερ φυσις ωπασε Νυμφη, Καλλος, ὅπερ φυσις εὗρε, και ε ζανθοχροῖ κοσμῳ Χρισαμενη βιρση ροδοειδεα κυκλα προσωπου Ψευδομενας ερυθηνε νοθῳ σπινθῆρι παρειας. Nonn. l. 42.

Φυλακη.

—Αλοχος Φυλακη ελελειπτο. Il. β. 700.

Φυλακη.

—Τρωων φυλακαί τε και ευναί. Il κ. 418.

—Φυλακὴ δέ τις εμπεδος εςω. Il θ. 521.

SYN. Φυλακτηριον, φρουρὰ, ειρκτη, κολαστηριον, δεσμός. αλεωρή—φυλαξ.

Δεσμῷ εν αργαλεῳ δεδετο κρατερ' αλγεα πασχων. Hom.

Εις γλαφυρον τινα κοῖλον ασ]ερπέος οἶκον αναξας, Κιμμεριων μιμημα δυσεμβατον, αμμορον ηους. Δηριαδης σειρῆσι πολυπλεκτοισι πιεζων Δεσμιον ευρωεντι κατεκληῖσσε βερεθρῳ, Ατροφον αυχμωεντα δεμας, κεκαφηοτα λιμῷ. Αμμορον ηελιοιο και ευκυκλοιο σεληνης. Nonn.

Φυλακιδης. Vid. Ιφικλος.

Φυλακος, Nom. pr.

—Φυλακον δ' ἕλε Ληΐτος ἥρως. Il. ζ. 35.

Φυλακτὴρ, Φυλαξ. Φυλακος.

—Φυλακτῆρες δε ἕκαστοι, Λεξασθων παρὰ ταφρον ορυκτὴν τειχεος εκτος. Il. ι. 66.

Δεῦρ' εις τυς φυλακας καταβειομεν,—Il. κ. 97.

—Ουδε γαρ αν φυλακους λαθοι—Il. ω. 566.

SYN. Φρουρὸς, επιουρος, μυχουρὸς, ρυτὴρ, φρυκτωρὸς, προφυλαξ, δορυφόρος.

EPITH. Ομβριμοθυμος, πιςὸς.

Φυλαρχεω.

—Ανδρα κομητην φυλαρχουντ' ιδον—Ar. L. 561.

Φυλαρχος.

Φυλαρχος.
Ηρεθη φυλαρχος.—Ib. Av. 800.
SYN. Φυλαρχης, φυλαρχων, δημαρχος, δυναστης, λοχαγωγος, χορηγιος.
Φυλασσω, Φυλασσομαι.
—Καὶ ἐ φυλασσε. Il γ. 408.
—Φυλασσέμεναί τε κελονται. Il. κ. 419.
Εν θυμῷ δ' εὖ παντα φυλασσεο,—Hes ι. 489.
—Νοσον τε φυλασσοις. Il. ϛ. 251.
SYN. Διαφυλασσω, επιφυλαττω, τηρεω, επιτηρεω, παρατηρεω, ρυομαι, ἐργω, φυλακιζω, φρερεω, ασφαλιζομαι. εξαλυσσω. εκκλινω.
Φυλας.
—Πολυμηλη Φυλαντος θυγατηρ—Il. π. 181.
Τον δ' ὁ γερων Φυλας εὖ ετρεφεν—Ib. 191.
Φυλευς, Φυλειδης. Vid Μεγης.
Ον τικτε Διῒ φιλος ἱπποτα Φυλευς. Il ϛ. 628.
EPITH. Δαΐφρων. αγαυὸς.
Φυλετης. Vid. Φρατωρ.
Ω φιλε, ω φυλετα. Ar. A. 567.
Φυλη.
—Απὸ Φυλης ελαβεν οἱ Βοιωτιοι. Ib. 1022.
Φυλια. (εἶδος ελαιας)
—Ο μεν φυλιης, ὁ δ' ελαιης. Od. ε. 477.
Φυλλας.
—Επι ψαμαθοισι βαθειαν
Φυλλάδα χευαμενοι πολιῦ προπαρ αιγιαλοῖο
Κεκλιθ' εξειης—Ap. 1. 454.
EXP. Η σοιβας τῶν φυλλων.
SYN. Ευκαρπος, σκιερά.
Φυλλεῖον. Vid Φυλλον.
Ες τε σπυρίδιον ισχνά μοι φυλλεῖα δός. Ar. A. 468.
EXP. Τα απολεπισματα τῶν λαχανων.—φυλλον.
Φυλληῖος.
Πειρεσιας ορεος Φυλληΐος αγχόθι ναιων. Ap. 1. 37.
Φυλλινος.
Κεκλιμενοι τοιχῳ τῷ φυλλινῳ—Theoc. 21. 8.
SYN. Φυλλικὸς, φυλλωδης, φυλλοειδης, φυλλοφόρος.
Φυλλοβολεω.
—Τα δε ροδα φυλλοβολεῦντα
Τὠνδρὸς απὸ σ]οματων παντ' εγινετο χαμαί. Theoc. Ep. 18 3.
Φυλλοκομος.
Ιζομενος μελιας επὶ φυλλοκομε. Ar. Av. 744.
Φυλλον.
—Το μεν ουποτε φυλλα και οζες Φυσει—Il. α. 235.
SYN. Φυλλειον, πεταλον.
EPITH. Αγριον, αμαραντον. ακερσεκομον, αἱματοεν, ευθαλὲς, ετεροχροον, ηριν, κισσηεν, λειμωνιον, λασιον, λιποσεφανον, πολυθρηνον, πολυδινητον, πολυθροον, πυκινον, σκιερὸν, τερεν, ὑακινθινον, χλοερὸν, τεθηλὲς.
Οιη περ φυλλων γενεὴ τοιήδε και ανδρῶν·
Φυλλα τα μεν τ' ανεμος χαμάδις χεει, αλλα δέ θ' ὑλη
Τηλεθοωσα φυει, εαρος δ' επι γινεται ὡρη.
Ως ανδρῶν γενεὴ, ἡ μεν φυει, ἡ δ' απολήγει. Hom.
Φυλλορροεω, Φυλλορεω.
Τε δε χειμῶνος παλιν
Τας ασπίδας φιλορρεῖ. Ar. Av. 1481.
SYN. Φυλλοβολεω, ψιναζω.
Φυλλορροος
—Και φυλλορροῳ φθινοπωρῳ Opp.
Φυλλοστρως, Φυλλοστρωτος.
Ευδεις φυλλοστρῶτι πεδῳ—Theoc. Ep. 3. 1.
Λιπε χαμευνας φυλλοστρωτες. Eur. Rh. 9.
Φυλλοτοκος.
Εισρι φυλλοτοκῳ,—Opp.
Φυλλοτρωξ.
Ελληνες—φυλλοτρῶγες—Ath. l. 4.
Φυλλοφόρος.
Εκτος οἱς ηδη περικει-
ται φυλλοφορων απ' αγωνων. Pind. Ol. 8.
Φυλλοχοος.
Η οσα φυλλα χαμᾶζε περικλαδέος πεσεν ὑλης
Φυλλοχοῳ ενὶ μηνὶ—Ap. 4. 217.
SYN. Φυλλοβολος.
Φῦλον.
—Επεὶ ουποτε φῦλον ὁμοῖον
Αθανατων τε θεῶν, χαμαὶ ερχομενων τ' ανθρωπων. Il. ε. 441.
SYN. Φυλη, εθνος, δῆμος, πατρη, φρατρια. γένος.
EPITH. Αγλαὸν, αναιδες. αθεσφατον, αλιτροφον, αγριον, απλετον. βιοθρεμμον, ερικυδὲς, θεσμιστὲς, κλυτὸν, περικλυτον. πολυμοχθον, πολυολβον, πολυδακρυ, πολυστονον.
Φυλοπις. Vid. Μαχη.
—Πολεμον τε κακὸν, και φυλοπιν αινήν. Il. δ. 15.
Φυλοπιδα σ]ησειν πολυαΐκος πολεμοιο. Od. λ. 313.
EPITH. Αλλοπροσαλλος, αργαλεα, κρατερὰ, κρυερά.
Φυλῶ.
Φυλὼ δ' αργυρεον ταλαρον φερε,—Od. δ. 125.
Φυξανωρ.
—Τον φυξανορα γαμον Αιγυπτε—Aesc. Supp. 9.
Φυξηλις.
Η σ' αὔτως κλεος εσθλον εχει φυξηλιν εόντα. Il. ρ. 143.

SYN.

SYN. Φυγαιχμης. φυγάς. ανανδρος. δειλός.
Φυξιμος, Φυξιος.
Γαῖαν εγὼν ιδομην ἔθι μοι φατο φυξιμον εἶναι. Od. ε. 359.
—Φυξιμος οδμή Nic.
Εγνω φυξιον οἶτον, αλιτροσυνας τε φονοιο. Ap. 4. 699.
SYN. Φευξιμος, φευκτός.
Φυξιος (Ζεύς.)
Φυξιω εκ παντων Κρονιδη Διΐ.—Ap. 2. 1151.
EXP. Ο βοηθῶν τοῖς φυγάσι.
Φυραω, Φυραομαι, Φυρω, Φυρομαι.
Η γῆν θανοντες τηνδε φυρασειν φονῳ. Aesc. S. T. 48.
Ουδ' αν μαλακὴν φυρασαμενος την φωνήν.—Ar. N. 975.
Στηθος και χειλεα φυρσω Αιματος.—Od. σ. 21.
Δακρυσιν ειματ' εφυρον—Il. ω 162.
SYN. Αναφυραω, αναφυρω, διαφυραω, συμφυρω, εκφυρω, εμφυρω, συμμιγνυμι, κυκαω, κεραννυμι.—μολυνω, μιαινω—βρεχω, πλυνω, βαπτω.—λεπτυνω, μασσω, αναματτω. ζυμοω.
Φυρδην. Vid. Μιγδα.
—Φᾶ δε σιδαρον
Παιδὸς ἐῦ φυρδην μεσον εχοισα φονῳ. Ep. Suid.
Φῦσα, Φυσσα
Τον δ' εὗρ' ἱδρωοντα ἑλισσομενον περὶ φυσας. Il. σ. 372.
SYN. Θυλακος, κωρυκος.—ασκός.—πνεῦμα.—φυσημα.—φυσιγξ.
Αυλον καμινευτῆρα τον ειλανεμον. Ep.
Φυσαδεια (θυγατηρ Δαναου)
—Τας καλπιδας η 'ς Φυσαδειαν
Η ες Αμυμωνην οισετε—Call. 5. 47.
Φυσαλίς, Φυσητηριον.
Λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλίδας—Ar, L. 1247.
Λαβε τα φυσατηρια. Ib. 1244.
SYN. Αυλός.—σιμφιξ. αποφυσια. φυσημα.
Φυσαω. Φυσιοω.
Φυσῶντες λιγεως—Il. ψ 218.
Φυσῶντ' ανω προς ῥινας αἷμα. Soph. Aj. 930.
Μυρμιδόνες δ' αυτοῦ σχεθον ἵππους φυσιοωντας. Il. π. 506.
SYN. Υποφυσαω, αναφυσαω, αποφυσαω, εμφυσαω, επιφυσαω, πνεω, αναπνεω, αναφυσιοω, πνευστιαω, ασθμαινω.—επαιρω.
Φυσημα, Φυσιαμα.
—Ποντιῳ φυσηματι. Eur. Hipp 1212.
—Στερεαν δ' απο
Φυσημ' ανεὶς δυσπλυτον—Ib. Ph. 1460.
Ρεγκουσι δ' ου πλατοισι φυσιαμασιν. Aesc. Eum. 53.
SYN Εμφυσημα, φῦσα, εμπνευμα, επιπνοια, ατμα. φυσιωσις, ὑψηλοφροσυνη.

Φ Υ

EPITH. Χρυσαλλοστικτον, γνοφώδες.
Φυσιγναθος.
Ειμὶ δ' εγὼ βασιλεὺς Φυσιγναθος, ὃς κατὰ λιμνην Τιμῶμαι, βατραχων ἡγουμενος ηματα παντα. Hom. B. 18.
Φυσιγγοομαι.
Καθ' οι Μεγαρῆς οδυναις πεφυσιγγωμενοι. Ar. A. 525.
SYN. Φυσαομαι, φυσιοῦμαι, εμφυσιοῦμαι.
Φυσιγνωμων.
—Φυσιγνωμων ο σοφιστής.
Δεινὸς απ' οφθαλμοῦ και το νοημα μαθεῖν. Theoc. Ep. 11. 1.
Φυσιζοος, Φυσιζωος.
—Τοὺς δ' ηδη κατέχεν φυσιζοος αἶα. Il. γ. 243.
Φυσιζωον γενος τοδὶ Ζηνός—Aesc. Supp. 592.
Φυσικὸς
Εινεκα σῆς φυσικῆς σοφιης τα δ' ὑπερτερα νωμᾷς. Ap.
SYN. Εμφυτος, συμφυτος.—φυσιολόγος.
Φυσις.
Καί μοι φυσιν αυτου εδειξεν. Od. κ. 303.
Δρακαινης φυσιν εχουσαι αγριαν. Eur. B. 1355.
SYN. Φυη, γενεσις. εἶδος, μορφή. γενος. εξις. ουσια. προαιρεσις, συστασις.
EPITH. Δημιουργός, πολυδαιδαλος, πολυμητις, αναρχος, αρρητος, επιβλεπτος, επιεικής, ακμης, παντομιγής, ατρεπτος, θεοδμητος, φιλοχρησσος, νεροφοιτος, χαριεσσα. ποτνια, πολυσπορος, πλαστειρα, λεχωΐας, τεχνησσα, παντοτεχνις, δαΐφρων, περιφρων, κινησιφορος, πολυμορφος.
Η φυσις πασης τεχνης αρχεγονον εστι. Dam.
Παγαν αεναου φυσεως—Pythag.
—Αδολον γνησιαν τ' εχων φυσιν. Phil.
Ψυχᾶς φυσιν αιθερεαν. M. Mus.
Αλαον βλαστημα ψυχᾶς θεοῦ. Synes.
Ιδιαις χερσιν, ιδιοις εργοις δαιδαλλομενη. Ib.
Η φυσις απαντων τῶν διδαγματων κρατεῖ.
Η φυσις ἑκαστου γαρ γενος εστι πατρίς.
—Τιθηνητειρα γενεθλης. Nonn.
Η δῦσα παντα, και κομιζεται Φυσις.
Ω Φυσι παμμητειρα θεὰ πολυμηχανε μῆτερ,
Ουρανια. πρεσβειρα. πολυκτιτε δαῖμον ανασσα,
Πανδαματωρ αδαματε, κυβερνητειρα παναυγης.—
Αφθιτε, πρωτογενεια, παλαιφατε, κυδιανειρα.
Εννυχια. πολυτειρε, σελασφορε δεινοκαθεκτε—
Ηγεμονη, κραντειρα φερεσβιε, παντροφε κουρη.
Αυταρκεια, δικη, Χαριτων πολυωνυμε Πειθώ.
Αιθερια, χθονια, και εναλια μεδουσα.
Πασσοφε, πανδωτειρα, κομιστρια, παμβασιλεια.
Παμφυτε, κυκλοτερης, αλλοτριομορφοδιαιτε.—
Ευθροε,

Ευθροιε, τιμηεσσα, μονη το κριθεν τελεισα,—
Ατρομε, πανδαματειρα πεπρωμενη αισα, πυρ-
 πνοος.
Παντα συ εισι· τα παντα συ γαρ ταδε μουνη
 τευχεις.
Παντων μεν συ πατηρ, μητηρ, τροφος, ηδε τιθη-
 νος.
Ωκυλοχεια, μακαιρα, πολυσπορος, ωριας ορμη.
Παντοτεχνες, πλαστειρα, πολυκλειτη, ποτνια Δαι-
 μον, κ. λ. Orph. H.

Φυσκος. (ορος.)
—Ες τε τα Φυσκω. Theoc. 4. 23.

Φυσις.
—Πασυ γαρ φυσις μετριας ανδρων, Aesc. P. 929.
SYN. Εκφυσις, γονη. (sch.)—(l φυξις. P.)

Φυσος.
—Φυσητ μαζαν προσενεγκη. Ar. V. 608.
SYN. Πεφυσημενος. ατρεπτος.

Φυταλος.
Ενθαδ' αναξ ηρως Φυταλος ποτε δεξατο σεμνην
Δημητραν, οτε πρωτον οπωρας καρπον εφηνεν,
Ην ιεραν συκην θνητων γενος εξονομαζει
Εξ ου δη τιμας Φυταλου γενος εσχεν αγηρως. Ep.

Φυταλια.
—Τεμενος—Καλον φυταλιης, και αρουρης—Il. ζ.
 195
EXP. Γη δενδροφορος, φυτευσιμος, αμπελο-
φορος.—φυτευμα. φυτευτηριον, φυταριον.
Φυταλιην ευοδμον ανθαλιος παραδεισου. Nonn.
Φυταλιη καρποιο μελιφρονος—Ap.

Φυτλη.
Ανθρωπων ολιγοδρανεων πολυεθνεα φυτλην Orp.
 428.
SYN. Γενεσις, αρχη, φυτευμα.
EPITH. Ευπατ. αυτοχθων, ηρωις, σκολια.

Φυταλμιος (Vid. Ζευς.)
Ανδρων κασιγνητων τε και φυταλμιων. Aesc.
 Ag. 335
Ηθα φυταλμιος δυσαιων. Soph. Oed. C 148.
SYN. Φυταλιμος, φυτοσπορος, γονιμος.—
(απο φυτλης, απο γενεσεως.)

Φυταω. Φυταομαι. Φυτευω, Φυτευομαι.
Αυταρ τοι Κεφαλω φυτευσατο φαιδιμον υιον. Hes.
 Θ. 986.
—Τοις αλλοισι κακον μεγα πασι φυτευσαι. Il.
 ο. 134
SYN. Φιτυω, φυταλιζω, διαφυτευω, κατα-
φυτευω, φυτεργεω, γενναω, φυω, μηχανωμαι.
κατασκευαζω, εμβαλλω.

Φυτευμα.
Φυτευμ' αχειρωτον αυτοποιον, Soph. Oed. C.
 730.
—Σχεδον τε φυτευμα ξυνον ανθρωποις. Pind.
SYN. Φιτυμα, φυταλια. φυτευσις, φυτεια,
φυτλη, φυτουργημα. φυτον.

Φυτον, το.
Τον μεν εγω θρεψασα φυτον ως γουνω αλωης. Il.
 σ. 57.
—Πολλοι δε φυτων εσαν ορχατοι αμφις. Il. ξ.
 123.
SYN. Φυταλια, φυτευμα, φιτυ, φυμα. ερνος.
δενδρον.
EPITH. Αγλαοκαρπον, αμβροτον, ανθρο-
φιλον, αμπελοεν, γλυκερον, ευθαλες, ευοδμον,
εμπνοον, λιπαρον, καλλιπετηλον, οινοτοκον,
παγκαρπον, προθελυμνον, σκιερον, υψιπετηλον,
υψικαρηνον, τανυπρεμνον, χαριεν, χλοερον, φε-
ρεσβιον. φιλοπαρθενον.

Φυτοσκαφια.
Μουνον εποτρυνων εργα φυτοσκαφιης. Ep. I. 4.

Φυτοσκαφος, Φυτοσπορος, Φυτουργος.
Ουρος μην ισασι φυτοσκαφοι, οι πολυεργοι
Ες ληνους ικνευνται, επην θερος ωριον ελθη. Theoc.
 25. 27.
Αλλ' ηνικ' ουκ επειθε τον φυτοσπορον
Την παιδα δουναι,—Soph. Tr. 363.
Νηρεα, φυτουργον Θετιδος—Eur. I. A. 949.
SYN. Φυτοεργος, φυτηκομος, φυτοκομος, φυ-
τευτης, κηπουρος, ορυκτηρ, γηπονος—φυταλμιος,
γονευς, φυσας.

Φυτοτροφος.
Κληρω σημαντηρα φυτοτροφον—Ap. 3. 1402.

Φυω.
—Το μεν ουποτε φυλλα και οζους
Φυσει,—Il. α. 235.
Ως ανδρων γενεη, η μεν φυει, η δ' αποληγει.
 Il. ζ. 149.
SYN. Φυτευω, γενναω, αναφυω, εκφυω, επι-
φυω, τικτω, εξανατελλω. βλαστανω. φυομαι.

Φυω, Φυομαι. Πεφυκω
—Ουδε κακοισιν εοικοτα φυμεναι αυτον· Theoc.
 25. 39.
Αλλα τάγ' ασπαρτα και ανηροτα παντα φυ-
 ονται. Od. ι. 109.
—Μεγαλη δε θυι και χλωρης αμπελος
Εξ ωμων επεφυκει επι σφεδανοις μελεεσσιν. Hes.
 ε 148.
SYN. Φυω, εκφυομαι, αναφυομαι, γινομαι,
γενναομαι.
PHR. Μητερος εκ κολπων προς φαος ερχο-
 μενος. Ep.
—Εις φως μολων. Eur.

Φ ΩΓΩ
Φασηλις φωγε θασσον—Ath. 2.
SYN. Φαζω, φαγινω, φρυγω.

Φωδες.
—Πλην φωδων εκ βαλανειε Ar. Pl. 535.
EXP. Φλυκταιναι. τα εκ τε πυρος ερυθηματα.

Φωκευς, Φωκεως.—Φωκις
—Οτι ξενος μεν ει Φωκεύς,—Soph. El. 45.
—Πε ποθ' οι Φωκεῖς ξενοι, Io. 1469.
—Φωκεων δε γη Eur. Or. 769
Φωκὶς μεν ἡ γη κληζεται—Soph. Oed T. 752.

Φωκη.
Φωκαι δ' εξ άλος ηλθον αολλέες· αἱ μεν επειτα
Εξης ευναζοντο παρὰ ρηγμῖνι θαλασσης Od. δ. 449.
EPITH. Αλιοτρεφὴς, ζατρεφὴς, μελαινα, ιππες, βοωπις, εναλια, βλοσυρὰ. δυσαὴς, κλοχομος, φιλοψαμαθος, χαμευνας.

Φωλὰς. Φωλεὸς. Φωλειὸς. Vid Σπεος.
Φριξας δε χαιτην εκθορε φωλάδος κοιλης. Babr.
Και πινυτη ναιει πυματοις ενὶ φωλειοισιν. Opp. l. 3.

Φωλας.
—Ω αν ωρεα φωλάδες αρκτοι. Theoc. 1. 115.
—Φωλάδι τεχνη. Tryph 527.
EXP. Αι φωλεοις χρῶνται.—κρυπται.

Φωλευω.
—Οι ταδ' επωρσαν
Κνωδαλα φωλευοντα βρεφος διαδηλησασθαι. Theoc. 24. 83.
SYN. Φωλεω, φωλαζω, εμφωλευω. κρυπτω.

Φωναριον.
Το φωναριον ἡμῶν περιαυγὲς γινεται. Ath I. 14.

Φωνεω.
Ως αρ εφωνησεν,—Il. κ. 465.
Αιαντα φωνῶ.—Soph. Aj. 73.
SYN. Αναφωνεω, εκφωνεω, λεγω, λαλεω, καλεω, ηχεω. αδειω.
—Φωνησας επεα πτεροεντα προσηυδα. Hom.
Ευγλωσσοιο χεειν επος ανθερεωνος. Nonn.

Φωνὴ.
—Πριαμος δ' Ελενην εκαλεσσατο φωνῇ. Il γ. 161.
Οσση αρα Τρωων και Αχαιων επλετο φωνή. Il. ξ. 400.
SYN. Φθογγος, αυδὴ, βοὴ. ιαχή. ῆχος. φημη. λεξις γλωσση.
EPITH. Αρρηκτος. ατρεκὴς, αριζηλη, ασπετος, αγανὴ, αψευδὴς, ασιαος, αρχαια, αναυδὴς, αμβροσια, αμοιβὰς, αλεξικακος, αδαμαντος, αγρατος, αδυπνοος, αντιτυπος, αργαλεα, αδεπητος. βροτεα, βαρυστονος, βαρυδακρυς. βραδυπειθὴς, βαθυκυμων, βαρυηχης, βριαρα, γοερα, δολοπλοκος, γλυκερα, διαπρυσια, δυσθροος, βλοσυρα, δυσαγγελος, ερατη, εφιμερος, ευαγγελος, πρωτοτόκος, ευας, εγρεμυθος, εγερσινοος, ελεγχὴς, ζαχρηὴς, ηδεια, ηδυμελὴς, ιερια, θοαι, θαρταλεα, θαμβαλεα, θαλερα, θεσσυτος, θεουδὴς, θεοκλητος, θεμητις, θεημαχος, θηηγορος, κρατερα, κινυρα, κεναρχὴς, λυσσας, λεπταλεα, λιγυρὰς, λυσσωδης, λαοσσοος, μελιρρυτος, μελισδὰς, μελιπνοος, μελιηδὴς, μειλιχος, μυστὶς, μαντωδης, μαντιπόλος, μαχημων, μανιὰς, μαλθακὴ, νηλὴς, νημερτὴς, νεμεσημων, κορυμβοφορος, ικετηρὶς, οξεῖα, οινοσσοος, οικτιρμων, κρατεμπαης, πολυηχὴς, πολυμεμφὴς, πολυθρηνος, πολυβαμβης, πολυδαιδαλος, πολυτροπος, πολυηχὴς, ποικιλομυθος, πενθημων, πανθελγὴς, παρηγορος, ρηξηνωρ, στερεὴ, σιδηρα, συναντωρ. τροχαλὰ. ταχυμυθα, τρυχια. υπαργυρος, υπορθρια, υψαυχην, υψινοος, υψηγωρ, υψιπορος, φιλοκερτομος, φιλοπτολεμος, φιλοπαιγμων, φιλεργος, φιλοπειθής.
—Γλυκερωτερα η μελικηρω. Theoc.
Και Χαριτες πληθουσαν ανηρυγε χειλεσι φωνην. Nonn.

Φωνημα.
Φωνημ' ακεω—Soph. Aj. 16.
SYN. Φθογγος, φθεγμα, φωνή. ῆχος.

Φωρ.
—Φωρὸς δ' ιχνια φὼρ εμαθον. Call. Ep. 18. 6.
SYN. Ληστὴς κλεπτης, κακεργος.—φωρος, κατασκοπος.
EPITH. Λεσιφρων, λαθριος

Φωρὰ.
—Ουκ επὶ φωρὰν
Ερχομαι, κδ' ιχνια τοῖδε οδοιποροεντ' ειοχλησω. Mosc 7. 6.
SYN. Φωρη, κλεμμα, κλοπή.

Φωραω.
Ταχιστα κακὸς εφωραθη φιλοις. Eur. Or 739.
Αλλ' εχὶ φωρασων εγὼ γ' εισερχομαι. Ar. N. 499
SYN. Επιφωραω, καταφωραω, διερευναω, ερευναω, εκζητεω, εξετιαω, φανεροω, ελεγχω. καταλαμβανω. θριαμβευω.

Φωριαμὸς, Φωριαμον
Η και φωριαμων επιθηματα κάλ' ανεωγεν. Il ω. 228.
SYN. Κιβωτὸς, κιβωτιον, κοιτὶς, κιστη, χαρτοφυλακιον, γλωσσοκομον.
EPITH. Γλαφυρά.

Φωριδιος, Φωριος.
—Μαστιχθεὶς κλημασι φωριδιω. Ep. l. 1.

—Λυσατο

—Ανιςατο φωριος ευνη. Theoc. 27. 67.
SYN. Λαθραιος, λῃςηριος, κλοπιμαιος.
Φας. Vid. Ανηρ. Ανθρωπος.
—Ὡς ὁτε τις φως
Πετρη επι προβλῆτι καθημενος—Il. π. 406.
Φως. Vid. Φαος.
Εις φως εξηλαυνε βοων ιφθιμα καρηνα. Hom. M. 402.
—Ανθεα φωτος. Synef. 3.
EPITH. Αμιαντον, γλυκερον, δαιμονιον, εριχυδες, παμφαες, τηλαυγες, χυτον,
Ακροφαες σελαγιζε πολυσχιδες αλλομενον φως. Nono.
Φωσσων.
—Και φωσσωνας οργυωμενους. Lyc. 26.

SYN. Λαιφος, αρμενον.
Φωσφορεω.
Μηνη φωσφορευσα,—Man. 1. 134.
Φωσφορος.
Νη την Εκατην την Φωσφορον. Ar. Th. 865.
SYN. Φωτοφορος, φωτοδοτης, δαδουχος.—Εκατη, Αρτεμις. Ηρα
Φωσφορος.
Νυκτερου τελετης φωσφορος αςηρ Ib. R. 346.
SYN. Εωσφορος—
—Ο διακτορος αμερας.
Κυθερηιος αςηρ. Synef.
Φωτοδοτης.
Συ δε φωτοδοτας φωτος νοερου, Synef. 3.

XΑΒΑΖΙΟΣ.
Ενθεν και σιο, διε χαβαζιε, πορηθηναι
Εν θυμῳ βαλομην—
—Νησον αναψυχης πυροεσσαν,
Καί μοι σκηπτοθεν βεβολημενῳ ητα κομιζεις.
Orph. L.
Χαζω, Χαζομαι.
Ουτι τιν' εξοπισω νεκρου χαζεσθαι ανωγει Il. ρ. 257.
Ηρη δ' ουκ εχαδε ςηθος χολον.—Il. δ. 24.
Θυμου και ψυχης κεκαδων—Il λ. 334.
SYN. Αναχαζω, αποχαζω, αναχαζομαι, αποχαζομαι, υποχαζομαι, χωρεω, αναχωρεω, υποχωρεω. χαριζω. φυλαττομαι. χεομαι, χανδανω. ςερεω.
Χαινω.
—Ως κέν οἱ αὖθι Γαῖα χανοι —Il ζ. 282.
Βουλομ' απαξ προς κυμα χανων απο θυμον ολεσσαι Od. μ. 350.
SYN. Χασκω, χασκαζω, αμφιχαινω. αναχαινω, διαχαινω, διαχασκω. εγχαινω. εγχασκω. κατεγχαινω, καταχαινω, επιχαινω, καταχασμαομαι. περιχαινω. υποχαινω —αποιγω.—μετεωροφρονεω.—γρυζω εξαπαταομαι
Χαιον.
—Και εν χερι χαῖον εχοισα. Call. Fr. 2.
SYN. Καλαυροψ, λαγωβολον.
Χαιος. Χαος,
Κρειβια δ' αυ χαια, νη τον Δια. Ar L. 91.
—Ει τι περ εσθλον Χαων των ετ' ανωθεν.—Theoc. 7. 5.

SYN. Αγαθος, χρηςος, αρχαῖος, ευγενης.
Χαιρεφων.
Ουδεν διοισεις Χαιρεφωντος την φυσιν. Ar. N. 503. Prov.
Χαιρηδων, Vid. Χαρμα
—Τι δ' ποθην αξιον χαιρηδονος. Ib A. 4.
Χαῖρις.
Ως, νη Χαῖρις υμας ιδη,
Προσειπεν, αυλησαι ακλητος. Ib. Pa. 951.
Χαιριδης
—Χαιριδεις βομβαυλιοι. Ib. A. 866.
Χαιρομυσης.
Τον χαιρομυσῃ φονον καθαιροντες. Aesc. Ch 71.
Χαῖρε.
Χαιρε. θεα, τοισδεσσι—Il. κ 462.
SYN. Ευτυχει, υγιαινε, ευ πρατθε.
Χαιρω, Χαιρομαι Χαρεω. Ar. V. 761.
—Οφρα συ χαιρῃς. Il α 158.
—Κεχαροντο δε παντες Αχαιοι. Od. δ. 344.
Ως ηδομαι, και χαιρομαι, και τερπομαι Ar. Pa.
Και συ φιλος μαλα χαιρε, θεος δε τοι ολβια δοιεν. Od θ. 414.
Χαιρετον ω κουρω,—Od. ο. 151.
SYN. Περιχαιρω, υποχαιρω, ηδομαι, ευφραινομαι, γηθομαι.—ευ πραττω. χαιρετιζω. αποτατθομαι. χαιρειν, ερρωσθαι φημι.—οιμωζειν.—τραχυνω.
Χαιτη
—Αμφι δε χαιται Ωμοις αϊσσονται—Il. ζ. 509.
SYN.

SYN. Εθειρα, κομη, θριξ, λαχνη, χαιτωμα.
EPITH. Αμβροσια, απαλη, ακανθοβολος, αυχμηρα, αβροτλοκος, αμπιλοεσσα, αιαλτης, απλεκτος διαβροχος, ευπλοκαμος, ειωδης, ευπολεμος, ευτριχαλιγξ. Θαλερα, ηδεια, ελικωδης, κυανεα, κυανοχρως, ξανθοχρως, ξανθη, κυκλας, νοτερα, λασια, λασιαυχην, οφιωδης, πορφυρη, πιλοπλαμπης, πινυρη, υψαυχην, φρικαλεα, χιονωδης, λευκας, δαφναια, Γοργειη.

Χαιτηεις.
Εσσυτο χαιτηεντι φυην εναλιγκιος ιππω. Ap. 2. 1241
SYN. Βαθυχαιτης, ευχαιτης, χαιτοεις, ευκομος, ευθριξ λαχνηεις φριξαυχην.—κατασκιος αυχενα χαιταις.

Χαιτωμα. Vid Χαιτη.
—Τρεις κατασκιους λοφους
Σειει, κρανους χαιτωμα,—Aesc. S. T. 391.

Χαλαζα.
Ως δ' όταν εκ νεφεων πτηται νιφας ηε χαλαζα
Ψυχρη ύπαι ριπης αιθρηγενεος Βορεαο Il. ο 171.
Επισχες.—Αισχυλε, Από τῶν χαλαζων—Ar. R. 876.
EPITH. Αρρηκτος, κρυερα, πυκινη, νιφοβλητος, στρογγυλη.
Ομβρον απ' ουρανοθεν βριαρη μιχθεντα χαλαζη.
—Δεινον σμαραγευσα χαλαζα. Dolsc.
—Καρπων τε κακορρεκτειρα χαλαζα. Sibyl.

Χαλαζεπης.
Ω ξεινε, φευγε τον χαλαζεπη ταφον. Ep. l. 3.

Χαλαζηεις. Vid. Σιρμος. Χαλαζαιος.
—Χαλαζαιη επι φηγω Orph.

Χαλαζοβολεω.
Νιφει, χαλαζοβολει,—Ep. l. 7.

Χαλαζαω, Χαλαζεω. Ar. Eq. 380.
EXP. Ει χαλαρος εστι—εκλυω, χαυνοω.

Χαλαινω, Χαλαω, Χαλασσω.
Ρυτα χαλαινοντες—Hes α 308
Η ρα βιον τ' εχαλασσε—Hom. A. 6.
Πριν αν εξ αγριων δεσμων χαλασθη. Aesc. 177.
Χαλα τοκευσιν ηκιστως θυμουμενοις. Eur. Hec. 402.
SYN. Αναχαλαω, αποχαλαω, διαχαλαω, εκχαλαω, επιχαλαω, παραχαλαω, εκλυω, χαυνοω, ενδιδωμι, ανιημι, υφιεμαι, εκλυομαι, μαραινομαι, ληγω, αναχαζω, υπεικω.

Χαλαιπους.
Ηφαιστοιο χαλαιποδος—Nic.
SYN. Κυλλος, χωλος.

Χαλαρος.
—Χαλαρα (ύποδηματα) γ' ου χαιρεις φορων. Ar. Th. 270.

X A

SYN. Χαυνος, λαπαρος, ανειμενος, παρειμενος αμενηνος αραιος.

Χαλεπαινω, Χαλεπαινομαι.
—Αλλ' αιεν επιζαφελως χαλεπαινοι. Il. ι 512.
—Οτε τις προτερος χαλεπηνη. Il. τ. 183.
SYN. Προσχαλεπαινω, απομηνιζω, αγανακτεω, αγριαινομαι, οργιζομαι, χολουμαι, δυσχεραινω, νεμεσαω—χαλεπτω, απηνως ανθισταμαι.
—Χολον θυμαλγεα πεσσει. Hom.
Ομματα λοξα τιταινε χολω κηρυκι σιωπη,
Και φθονερος πραπιδεσσι χολος διεπιμπλασεν—Nonn.
—Υψε δε χολω φρενες ηερεθοντο.
—τω δε οι οσσε
Οφθαλμοι μαλεροιο πυρος ως ινδαλλοντο.
—Υπο σπλαγχνοις ζεεν αιμα κελαινον. Ap.

Χαλεπος, Χαλεπωτερος
—Χαλεπος δε ε δεσμος εδαμνα. Il. ε 391.
—Χαλεποισιν αμειψασθαι επεεσσιν. Il. ψ 489.
Κιβδηλου δ' ανδρος γνωναι χαλεπωτερον ουδεν. Theog. 117.
—Μεις γαρ χαλεπωτατος ουτος. Hes. ε 555.
SYN. Δεινος, σκληρος, δυσεργος, βαρυς, ανημερος, απηνης, αταρτηρος, αλγεινος, αργαλεος, αγριος, ωμος.

Χαλεπως.
—Ο δε τοι ερος ου χαλεπως εχοι. Theoc. 29. 22.
—Και νυξη χαλεπως.—Ib. 21. 51.
—Χαλεπως δε σ' εολπα το ρεξειν. Il. υ. 186.
SYN. Αινως, βαρεως, δεινως, δυσχερως, δυσκολως, αγριως, βιαιως, θρασεως, τραχεως, σκληρως, σεμνως, ύβριστικως, απηνως, ανημερως, ανηλεως, ωμως σφοδρα.

Χαλεπτω
—Ειρεσθαι δε θεων ός τις σε χαλεπτει Od. δ. 423.
SYN Χαλεπαω, βλαπτω, κακοω, κατακιζω, χαλεπαινω.—ερεθιζω, απειλεω.

Χαλικρατος, Χαλικρητος.
Η, και επισχομενος πλειον δεπας αμφοτερησι
Πινε χαλικρητον λαρον μεθυ,—Ap. 1. 473.
SYN. Ακρατος.—ευκρατος.

Χαλινος, Χαλινα, τα.
—Εν δε χαλινους Γαμφηλης εβαλον—Il. τ. 393.
SYN. Ηνια, στομιον, ψαλιον, ρυτηρ, επισφαγμα, φιμος, χειλωτηρ
EPITH. Αργυρεεις, αναγκαιος, βιαζομενος, δαφοινηεις, ευστρεπτος, ευγναμπτος, ευλαιγξ, λασιος, μαργος, οιαξ, οξυτορος, πρυμναιος, πετρινος, πυριβλητος, πυριγυιετης, σκολιος, στρεπτηρ, χρυσαμπυξ.
PHR. Ιππειον φιλτρον.—δαμασιφρων χρυσος. Pind.

Ιππων

Ιππων ιθυνεις κυβερνητηρα χαλινον. Opp.
Ιπποισιν τον ακεστηρα χαλινον. Soph.
Χαλιποφάγος. Vid. φοιβαζω.
Χαλινοω.
Μη προπετης ες χειρα, χαλινε δ' αγριον οργήν. Phocyl. 52.
SYN. Εγχαλινοω, χαλιναγωγεω, παιδαγωγεω, επεχω, ανασελλω, αναχαιτιζω.
Χειλος επισφιγξαντες απειλητηρι χαλινω.
Θηρα κυβερνητηρι διεσφηκωσε χαλινω. Nonn.
Χαλινωτηριον.
Λυσαι τε πρυμνας και χαλινωτηρια
Νεων δος ημιν,—Eur. Hec. 537.
EXP. Τα σχοινια.
Χαλιξ.
Χαλικας παραφορει.—Ar. Av. 840.
SYN. Πυριτης. πυροτοκος λιθος.—
Χαλις. (οινος.)
Ολιγα φρονουσιν οι χαλιν πεπωκοτες. Ath. 1.
Χαλιφρονεων, Χαλιφρων.
Και τε χαλιφρονεοντα σαοφροσυνης επεβησαν. Od. ψ. 13.
Νηπιος εις, ω ξεινε λιην τοσον, ηε χαλιφρων. Ib. δ. 371.
SYN. Ηλιθιος, ματαιοφρων, ανοητος, εκφρων, παραφρων, αφρων, μωροσοφος.
Χαλιφροσυνη.
—Ου γάρ τι χαλιφροσυναι γε μ' εχουσιν. Od. π. 310.
SYN. Αφροσυνη, εκφροσυνη, ανοια, παρανοια, εκλυσις.
Χαλκαρματος.
Χαλκαρματος επι ποσις Αφροδιτας. Pind. P. 4.
Χαλκασπις.
Ιν' ο χαλκασπις ανηρ—Soph. Ph. 732.
Χαλκεγχης.
—Χαλκεγχεων Τρωων. Eur. Tro. 143.
Χαλκεος, Χαλκειος, Χαλκους, Χαλκηιος.
Εγχει χαλκειω,—Il. γ. 380.
—Ην περι μεν κυκλοι δεκα χαλκεοι ησαν. Il. λ. 33.
—Κοιμησατο χαλκεον υπνον. Ib. 241.
—Και χαλκεος Αρης. Il. ε. 704.
—Χαλκηιον ες δομον ελθων. Od. σ. 327.
SYN.—Ισχυρος, στερεος, χαλκοβατης—οχυρος, σκληρος.
Χαλκελατος, Χαλκηλατος, Χαλκηρης.
—Χαλκελατου Σαλαμινος. Ep. I. 7.
Γρυπαιετος χαλκηλατος,—Ar. R. 961.
—Κληρους εν κυνεη χαλκηρει παλλον—Il. γ. 316.
Χαλκεμβολας.
Νεων χαλκεμβολαδων. Eur. I. A. 1320.

Χαλκεντης.
Πολεμω—χαλκεντεος—Pind. N. 1.
Χαλκεοθωραξ, Χαλκοθωραξ.
—Δορυσσοω, χαλκεοθωραξ. Theoc. 22. 136.
Η χαλκοθωραξ,—Soph. Aj. 179.
Χαλκεοκαρδιος. Vid. Ηρακλης.
Χαλκεομιτωρ, Χαλκομιτρος.
Χαλκεομιτορος Εκτορος δαμαρ. Eur. Tro. 271.
—Χαλκομιτρου—κορης. Lyc. 997.
Χαλκεοπλος.
Χαλκεοπλων Δαναων. Ib. Hel. 699.
SYN. Χαλκεντευς, χαλκεντης, χαλκοκνημις, χαλκοκορυστης, χαλκοτευχης, χαλκοχιτων, χαλκοθωραξ.
Χαλκεοτεχνης. Vid. Ηφαιστος.
Χαλκεοφωνος, Χαλκοφωνος.
Στεντορι εισαμενη μεγαλητορι χαλκεοφωνω. Il. ε. 785.
SYN. Ευφωνος, μεγαλοφωνος, ισχυροφωνος.
Χαλκευμα.
—Δυσλυτοις χαλκευμασι. Aesc. Pr. 19.
SYN. Χαλκωμα, το χαλκιον.
Χαλκευς, Χαλκευτης.
Ασπιδα χαλκειην, εξηλατον, ην αρα χαλκευς Ηλασεν,—Il. μ. 295.
Χαλκευταν κατεχει Πινδαρον αδε κονις. Ep. I. 3.
SYN. Χαλκοπλαστης, χαλκηιος, χαλκοκροτος, χαλκοτυπος, χαλκουργος.
EPITH. Ευκροτητος.
Χαλκευω, Χαλκευομαι.
Τοισι παρ' ειναετες χαλκευον δαιδαλα πολλα. Il. σ. 400.
Ουτις ανηρ—παιδας χαλκευεται αυτω. Theog. 539.
SYN. Αποχαλκευω, επιχαλκευω, παραχαλκευω, τεκταινομαι.
Χαλκεων.
Βη ρ' ιμεν ες χαλκεωνα,—Od. θ. 273.
SYN. Χαλκειον, χαλκευτηριον, χαλκουργειον.
Χαλκιδευς.
Ουκ εστιν οπως ου χαλκιδεας αριστατον. Ar. Eq. 238.
Χαλκιδικος.
Χαλκιδικης δ' αυτημαρ ανιεμενη αλος υδωρ. Call. 4. 46.
Χαλκιοικος.
Ουδε ποτ' ετι πατρια μελαθρα,
Και χαλκιοικον ολβιοις. Eur. Hel. 231.
Χαλκιον το.
—Το χαλκιον ως ταχυς αχει. Theoc. 2. 36.
Αλλα τουτοις τοις πονηροις χαλκιοις. Ar. R. 737.
SYN. Χαλκευμα. χαλκωμα.—χαλκη σκευη.

Χαλκιόπη (Οριῶσα)
—Χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἠρωΐνης. Cal. 4. 161.
—Κύρον τέ οἱ ἐγγυαλίξε
Χαλκιόπην ἀναέδνον;—Ap. 2. 1153.

Χαλκὶς.
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε,—Il β. 537.
ΕΠΙΘΗ. Στενόπορθμος, ἀγχίαλος.
Χαλκὶς ὀπισθοκόμων μητρόπολις Ἑλλοπιήων. Nonn.

Χαλκοάρης.
Μέμνονα χαλκοάραν, Pind. Isth. 5.

Χαλκοβαρὴς. Χαλκοβαρυς. Vid. Μελία.
Ἰὸς χαλκοβαρὴς —Il ο 465.

Χαλκοβατὴς. Vid. Χαλκεος
—Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ Il. ξ. 426.

Χαλκοβόας.
Τὸν χαλκοβόαν Ἄρη. Soph. Oed. C. 1101.

Χαλκογένος.
—Ἄγκυραν ποτὶ χαλκογένυν. Pind. P.

Χαλκογλώχιν.
Στῆ δ' ἄρ ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς. Il. χ. 225.

Χαλκοδαίδαλος
—Χαλκοδαιδάλῳ τέχνᾳ. Ep. I. 4.

Χαλκοδάμας, Χαλκηδάμας
Χαλκηδάμαντ' ἄκοντα.—Pind. Isth. 6.

Χαλκόδετος.
Ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς.—Soph. An 957.
Χαλκόδετά τ' ἔμβολα. Eur. Ph. 115.

Χαλκοκέραυνος.
Χαλκοκέραυνόν τε πάρ' ὠκεανῷ
Λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων. Aesc. Fr.

Χαλκοκνήμις. Vid. Χαλκεοπλος.
—Χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοί. Il. η. 41.

Χαλκόκροτος Vid. Ρεα. Κυρῆτες.
Χαλκόκροτον—πάσγανον, Eur. Ph. 1604.

Χαλκοκορυστὴς. Vid. Χαλκεοπλος.
—Καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. Il ε. 699.

Χαλκόνωτος.
Φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα, Eur. Tro. 1136.

Χαλκοπαγὴς.
Χαλκοπαγῆ σάλπιγγα—Ep. I. 6.

Χαλκοπάρηος.
—Κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου. Il. μ. 183.
SYN. Χαλκογένειος, χαλκογένειος.

Χαλκόπεδος.
Χαλκόπεδον Θεῶν ἕδραν, Pind. Isth. 7.

Χαλκόπλευρος.
Τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν. Soph. El. 54

Χαλκοπληθὴς
Καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν—στρατόν, Eur. Supp. 1220.

Χαλκόπληκτος.
Οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπληκτος
Ἀμφήκης γένυς, Soph. El. 486.

Χαλκόπους
—Χαλκόποδ' ἵππω, Il. θ. 41.
SYN. Ἰσχυρόπους.

Χαλκόπυλος.
Μηδ' ἐ πόλιν Πιθάνας,
Χαλκόπυλόν τε Θεᾶς; Eur. Tro. 1113.

Χαλκὸς.
—Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν—Il. α. 236.
—Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς. Il λ. 351.
ΕΠΙΘΗ. Αἶθοψ, ἀτειρὴς, ἀργυροδίνης, ἀπεχθὴς, ἀρότρητης, βαρύδουπος, γαμψῶνυξ, διαυγὴς, δρυτόμος, ἐρυθρὸς, εὐήνωρ, εὐχανδὴς, κλασιβωλαξ, νηλὴς, νώροψ, νεοθηγὴς, οἶνοψ, νῶροψ, ὀξὺς, ποινήτωρ, σκληρὸς, σμερδαλέος, ταμεσίχρως, τανακὴς, ψυχρός.
—Χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε. Hom.
—Χαλκὸν πειθήμονα λύσσῃ. Christod.

Χαλκόστομος.
Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17.

Χαλκοτευκτος.
—Χαλκοτευκτα πλῆθρα—Eur. I. T. 99.

Χαλκοτευχὴς. Vid. Χαλκεοπλος.
Χαλκοτευχῆς τε Καπανέως. Ib. Supp. 999.

Χαλκότοξος.
Χαλκοτόξων Ἀμαζόνων—Pind. N. 3.

Χαλκοτόρευτος.
—Χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τριαίναν. Orph. H.

Χαλκοτορέω.
Ἔντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος. Ep I. 1.

Χαλκότορος.
Χαλκοτόροις ξίφεσιν, Pind. P. 4.

Χαλκότυπος
—Κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς, Il. τ. 25.
SYN. Χαλκόπληκτος.

Χαλκοχάρμης.
Χαλκοχάρμαι—Τρῶες—Pind. P. 5.

Χαλκοχίτων. Vid Χαλκεοπλος.
—Ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Il. α.

Χαλκόω.
Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
Χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων. Anac. 169.

Χαλκωδοντιάδης. Vid Ελεφηνωρ.

Χαλκώδων.
Ἡ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά. Soph. Ph. 494.

Χαλκωμα:

Χαλκωμα.
Επειτ' επαπεσὸν τι τῶν χαλκωματων. Ar. V. 1209.
SYN. Χαλκευμα. χαλκοῦν σκεῦος, αγγειον. χρηματοφυλακιον
Χαλκων.
—Εκλειπεν δε Βαθυκλῆα μεγαθυμον
Χαλκωνος φιλον υἱον, ὃς Ελλαδι οικια ναιων
Ολβῳ τε πλουτῳ τε μετεπρεπε Μυρμιδονεσσι. Il. π. 595.
Χαλκωνος, Βρησαν ὃς εκ ποδὸς αινε κρανάν. Theoc. 7. 6.
Χαλκορυχεω Lyc. 484.
Χαλυβδικὸς, Χαλυβδικὸν το. (σιδηρος.)
—Μη γαρ ὡς μεθωσεμεν
Δοξῃς αγωνα τονδ' ατερ χαλυβδικοῦ. Eur. Hera. 162.
Χαλυβδικῷ κτωδοντι συντεθραυσμενη. Lyc. 1109.
Χαλυβες
Τοῖς δ' ἐπι, και Χαλυβες σλυφελην και απηνεα γαιαν
Ναιουσιν, μογεροι διδαηκότες εργα σιδηρου.
Οι ῥαβαρυγδουποισιν επ' ακμοσιν εσταότες
Ουποτε παυονται καματου και οἰζύος αινῆς. Dion. 768.
—Σιδηροτεκτονες
Ανημεροι γαρ, ουδε προσπλαστοι ξενοις. Aesc.
—Χαλυβων εν απειρονι γαια.
—Μετα δε σμυγερωτατοι ανδρῶν
Τρηχειην Χαλυβες και ατειρεα γαῖαν εχουσιν
Εργατιναι· τοι δ' αμφι σιδηρεια εργα μελονται.
Τοισι μεν ουτε βοῶν αροτος μελει,—
Αλλα σιδηροφορον σλυφελην χθονα γατομεοντες
Ωνον αμειβονται βιοτησιον.—κ. λ. Ap. 2. 1008.
Χαλυψ.
Κτυπου γαρ αχω χαλυβος διῆξεν αντρων. Aesc. Pr. 133.
Και Χαλυβα σκληρον καλαμηφαγον, αλλα και αυτον
Ηγεμονα γραμμῆς απλανεος κανονα. Ep.
Χαμαιγενης.
Αγχιστα κυδιστε χαμαιγενεων ανθρωπων. Hom. V. 108.
Χαμαιζηλος.
Σῆμα χαμαιζηλοιο Διὸς—Orph.
Χαμαδις, Χαμαὶ, Χαμαζε.
Ωδέ σφ' εγκεφαλος χαμάδις ρεοι—Il. γ. 300.
—Ο δ' εν κονιῃσι χαμαὶ πεσεν—Il. δ. 482.
—Εξ οχεων συν τευχεσιν αλτο χαμαζε. Il. γ. 29.
SYN. Εραζε. επὶ γῆς. κατα γῆς.
Χαμαιτυπιη. Vid. Μαχλοσυνη
Εκτε χαμαιτυπιης ἑξει βιον ευπορον αιει. Man. 4. 353.

Χαμαιευνὰς, Χαμαιευνὴς, Χαμαικοιτης, Χαμευνας, Χαμαιλεχὴς
—Υποφῆται ανιπτοποδες χαμαιευναι. Il. π. 235.
Α τῶν ορειων και χαμαικοιτῶν εγὼ
Σελλων επελθων αλσος—Soph. Tr. 1182.
—Και χαμευναδας Ευνας,—Lyc. 848.
—Και κοιτας βλῆμα χαμαιλεχεος. Ep. l. 3.
Χαμευνη, Χαμευνὶς.
—Πολλαὶ δε μιαν σλορεσαντο χαμευναν. Theoc. 13. 33.
—Εν τε βαθειαις
Αδειαις σχινοιο χαμευνίσιν εκλινθημες. Ib. 7. 133.
SYN. Χαμευνιον. δεμνιον.
EPITH. Ατερης, αστρωτος, φυλοστρωτος—πεταλοισι κατασκιος—Nonn.
Χαμαιπετὴς.
Επὶ φονῳ χαμαιπετῆ ματρὸς. Eur. Or. 1516.
SYN. Γεωργὸς.
Χαμαιφρων.
Ανθρωποί τε χαμαιφρονες—Cyr. Th.
Χαμερπὴς. Vid. Συμβιοτευω.
Χαμηλὸς.
Ο δε χαμηλὰ πνεων, αφαντον βρεμει. Pind. P. 11.
SYN. Χθαμαλὸς, χαμαιζηλος, μικρὸς, ταπεινὸς, ευτελὴς, ακικὴς.
Χανδανω Vid. Χαζω.
—Εξ δ' αρα μετρα Χανδανεν—Il. ψ. 742.
—Ως οἱ χειρες εχανδανον αμφιβαλοντι. Od. ρ. 344.
Χανδὸν.
Οινός σε τρωει μελιηδεὺς, ὅς και αλλους
Βλαπτει ὃς, αν μιν χανδὸν ἑλῃ,—Od. φ. 294.
SYN. Απλησως, αμετρως, αθροως, χυσηδὸν.
Χανδοποτης.
Χανδοποται, βασιλῆος αεθλητῆρες Ιακχου. Ep. l. 2.
Χαονες. (Θρακικον γενος.)
—Τυς δ' εν Χαοσι Γεροντοθεοδωρους,—Ar. A. 604.
Χαος. (Αὴρ)
Δια τῆς πολεως τῆς αλλοτριας και τοῦ χαους. Ar. Av. 192.
Χαος.
Χαος ἦν και νυξ, Ερεβος τε μελαν
Πρωτον, και Ταρταρος ευρυς
Γη δ', ουδ' αὴρ, ουδ' ουρανὸς ἦν·
Ερεβους δ' εν απειροσι κολποις
Τικτει πρωτιστον υπηνεμιον
Νυξ ἡ μελανοπτερος ωόν·
Εξ οὗ περιτελλομεναις ὡραις,

Εβλαστεν

Εβλαστεν Ερως ὁ ποθεινος,
Στιλβων νωτον πτερυγοιν χρυσαιν,
Εικως ανεμωκεσι δινιαις.
Ουτος δε Χαει πτεροεντι μιγεις
Νυχιω, κατα Ταρταρον ευρυν,
Ενεοττευσεν γενος ημετερον
Και πρωτον ανηγαγεν ες φως. Ib. 700.
EPITH. Αμειδες, ευρυ, ζοφερον, δολερον, ηλομενον, περισιρες, ταρταρεον
Εκ Χαεος δ' Ερεβος τε, μελαινα τε Νυξ εγενοντο.
Νυκτος δ' αυτ' Αιθηρ τε και Ημερη—κ. λ. Hes. ϑ 123.
Πρωτα μεν αρχαιη Χαεος—κ. λ. Orph. 419.
Παντα δ' αμ' αλληλοισι φορευμενα, μαψ αλαληθο
Πρωτογενες χαεος ζοφεροις δεσμημενα δεσμοις.
Παντα κελαινη νυξ εκαλυπτεν.
Ουδ' αρ' εην πως ερατον φαος. Naz.
Χαρα. Vid. Χαρμα
Νυν η παροιθε μαλλον—χαρα
Θερμαινομεσθα καρδιαν—Eur El. 401.
EPITH Ανικητος.
—Πτερωεις δε οι εν φρεσι θυμος ιανθη Ap.
Χαραγμα.
—Εχιδνης αγριω χαραγματι. Soph. Ph. 270.
Εχουσι γαρ τι λεπτον
Ψυχης εσω χαραγμα Anac. 55. 8.
SYN. Δηγμα στιγμα. τυπος. χαρακτηρ.
Χαραδρα.
—Κοιλης εντοσθε χαραδρης. Il. δ. 454.
Πολλας δε κλιτυς τοτ' αποτμηγουσι χαραδραι. Il π. 390.
SYN. Εγχαραξις, χαραγμα, αυλων (απο του χειμαρρου) διωρυξ. χειμαρρος. χασμα, σχισμα. ρωχμος γης. χαραδρεων. αμαρα, λυμα.
EPITH. Βεναρα, δεληχη, βαθυρρωχμος, κοιλη, ρωγας, υδατοεσσα, χειμερια, χθαμαλη. —ολεθρον τετοχυια.
Χαραδριος.
—Χαραδριον μιμουμενος. Ar. Av. 267.
Χαραδραιος.
—Χαραδραια βελεμνα. Nonn.
Ποταμον χαραδραιον. Ib.
SYN. Χαραδρωδης.
Χαρακιτης.
Γαλλοι μεν βοσκονται εν Αιγυπτω πολυφυλω
Βιβλιακοι χαρακιται απειρατα δηριοωντες,
Μουσεων εν ταλαρω. Ath. 1.
Χαρακτηρ.
Ανδρων δ' ότω χρη τον κακον διειδεναι,
Ουδεις χαρακτηρ εμπεφυκε σωματι. Eur. M. 519.
Ανδρος χαρακτηρ εκ λογου γνωριζεται. Sent.

SYN. Χαραγμα, σημειον, τυπος, εικων. τροπος. σφραγις. ὁμοιωσις. καταγραφη.
EPITH. Φανερος, λαμπρος.
Χαραξ, Nom. pr.
Ειμι Χαραξ ἱερευς γεραρης απο Περγαμου ακρης. Ep. Suid.
Χαραξ.
—Εξηπατησεν ἡ χαραξ τον αμπελον. Ar. V. 1282.
SYN. Χαρακιον, χαρακωμα, χαρακωσις, περιφραγμα. καλαμος, καμαξ, σταυρος. αμαρις, αυλαξ. προφραγμα, αμυντηριον, υπερεισμα —στρατοπεδον.—ταφρος
Χαρασσω.
—Σκυταλον, κεχαραγμενον οζοις. Theoc. 17. 31.
Ευθεως ὡς Παυλος τουδ' εχαραξε λογου. Ep. I. 1.
SYN. Αποχαρασσω, εγχαραττω, επιχαραττω, περιχαραττω, χαρακτηριζω, τυπουω, εντυπουω, σημειοω, εγκοπτω, γλυφω. κοιλαινω.
Χαριδωτης, Χαριδωτις. Vid. Αφροδιτη. Σεληνη.
Χαιρ', Ερμη χαριδωτα, διακτορε, δωτορ εαων. Hom. XVII.
Χαριεις, Χαριεστερος, Χαριεστατος.
—Ειποτε τοι χαριεντ' επι νηον ερεψα. Il. α. 39.
Ου γαρ εγωγε τι φημι τελος χαριεστερον ειναι,
Η όταν ευφροσυνη μεν εχη κατα δημον απαντα. Od. ι 5.
Πεπλον, ὁς οι δοκεει χαριεστατος ηδε μεγιστος. Il. ζ 90.
SYN. Επιχαρις, ευχαρις, ευχαριτος, ευτραπης, ευτραπελος, ευφυης, αστειος, καλος, ενδοξος, ευαρεστος, αγαπητος, χαριεργος. επαφροδιτος, ευμορφος, ευειδης. ὡραιος. αγαθος
Χαριεντιζω, Χαριεντιζομαι.
Χαριεντιζεις, και καταπαιζεις ἡμων,—Ar. Suid.
SYN. Καταπαιζω, σκωπτω, ευτραπελευομαι.
Χαριεργος.
—Α δη χαριεργω
Παλλαδι, εκ τεχνας θηκατο παυομενοι. Ep. Suid.
Χαριζομαι.
Οιον δη ανδρεσσι χαριζεαι υβριστησι. Il. ν. 633.
—Κεχαρισμενα δ' αιει
Δωρα θεοισι διδωσι,—Il. υ. 298.
SYN. Αποχαριζομαι, καταχαριζομαι, δωρεομαι, διαδιδωμι, προιεμαι, δαψιλευομαι, φιλοτιμουμαι. επιτρεπω, ανιημι. συγχωρεω.
Χαρικλω.
—Ουκ αγετο Χαρικλω. Call. 5. 67.
Χαριππος.
Η μεν γαρ ἱππον προσετιθει προς τουνομα
Ξανθιππον, η Χαριππον, η Καλλιππιδην. Ar. N. 63.

Χαρι-

Χαριν. (ἑνεκα)
—Λυγρῆς χαριν ἑνεκα φερης. Phocyl. 189.
Χαρις.
Πᾶσι δ' ἑ κε Τρωεσσι χαριν και κῦδος αροιο Il. δ. 95.
Ως χαρις μεν, ην κλαιῃ. Soph. El. 823.
—Εισορᾶσι πρὸς χαριν βορᾶς. Ib. An. 30.
SYN. Χαρισμα, αφροδιτη, αγλαΐα, καλλος, κομψοτης. τιμή. δωρεα, ευεργεσια, ευχαριστια. —τερψις, χαρά.
EPITH. Αχαρις, αμοιβαια, ακαρπωτος, ανοητος, γλυκυρεος, γλυκερά, μαλθακινη, ευκαιρος, ἡμιτελὴς, θεορρυτος, θεσπεσια, θαυμασια, κεδνή, μειονεκὴς, μειλιχια, μελιχρὴ, οφιτελεστος, ροδοεσσα, τερπνὴ, ωκεῖα, ωκυπεδιλος.
Ειαρος ευλειμων θελξινοοιο χαρις.
—Την Βρομιε βοτρυοπαιδα χαριν Ep.
Και λιγυρῶν αυλῶν ἡδυμελεῖς χαριτες. Ep.
Η γλωσσοπυρσομορφος πνευματος χαρις. Dam.
Χαρις. Vid. Χαριτες.
Την δε ιδε προμολουσα Χαρις λιπαροκρηδεμνος
Καλὴ, την ωπυε περικλυτος Αμφιγυηεις. Il. σ. 382.
EPITH. Αγνὴ, εσθλοδοτειρα, αιδοια, ζωθαλμιος.
Χαρισιοι (πλακοῦντος εἶδος)
Πεμψω πλακοῦντας ἑσπερας χαρισιους. Ar. Suid.
Χαρισιος, Χαριστηριος.
—Χαριστιον ὑμνον αεισω. Naz
Και σοι χαριστηριον ὑμνον τὸν πλεκω. Ib.
Χαρισμα.
Ποικιλα μεν τελεθουσι χαρισματα, ἑν δε το πνεῦμα. Possel.
SYN. Χαριστηριον, δῶρον, επιδοσις, χαρις.
Χαριτες.
—Δια πεπλε, ὅν οἱ Χαριτες καμον αυταί. Il. ε. 338.
EPITH. Αειζωοι, βαθυζωνοι, γλυκεραὶ, αβραὶ, αγαναὶ, εὐπλοκαμοι, ευθαλεῖς, εσθλοδοτειραι, ἡδυμελεις, θεσπεσιαι, ηθικαὶ, ἡδυπνοοι, ἱλαραὶ, ἱμεροφωνοι, καλλικομοι, κελαδενναὶ, κλειναὶ, ἱμερται, ξανθαὶ, ομπνιακαί.
Τρεις δε οἱ Ευρυνομὴ Χαριτας τεκε καλλιπαρηους.
Αγλαΐην, και Ευφροσυνην, Θαλιην τ' ερατεινὴν. Hes.
Ηυχομαι χαριτων ἱερὸν χορον. Coluth.
Κεραι χαριτιδες Ορχομενοιο. Nonn.
Ω Ετεοκλειοι Χαριτες θεαὶ, αἱ Μινυειον
Ορχομενον φιλεοισαι —Theoc.
Ω λιπαρᾶς αοιδιμοι βασιλειαι χαριτες Ορχομενοῦ.
Παντων ταμιαι εργων εν ουρανῷ
Χρυσοτοξον θεμεναι
Παρὰ πυθιον Απολλωνα θρονες. Pind.
Ω χαριτες, μεγαλωνυμοι, αγλαοτιμοι,
Θυγατερες Ζηνὸς τε και Ευνομιης βαθυκολπε,
Χαρμοσυνης γενετειραι, ερασμιαι, ευφροσυν' ἀγναὶ
Αιολομορφοι, αειθαλεες, θνητοῖσι ποθειναὶ,
Ευκταῖαι, κυκλαδες, καλυκωπιδες, ἱμεροεσσαι. Orph. H.
Χαριτογλωσσεω
—Ουδε ματην
Χαριτογλωσσειν ἐσι μοι.—Aesc. Pr 294.
SYN. Χαριζομαι (δια γλωττης) κολακευω.
Χαριτοφωνος.
Γαλατεια, χαριτοφωνε. Ath. l. 13.
Χαριτωπης. Vid. Ποσειδαων.
Χαρμα.
Δυσμενέσιν μεν χαρμα, κατηφειην δε σοι αυτῷ. Il. γ. 51.
—Ανεπλατο χαρματι θυμὸς. Ap. 3. 724.
SYN. Χαρα, χαιρηδων, χαρμονη, χαρμη, χαρμοσυνη, χαιροσυνη, το χαῖρον, περιχαρεις, τερψις, ἡδονη, ευφροσυνη, γηθοσυνη, γελως, αγαλλιασις.
EPITH. Αδαμαστον, αγηρατον, αποτον, αγλαον, γλυκὺ, γηθοσυνον, επιχωριον, θεσπεσιον, λαμπρον, λυσσηεν, παγκοσμιον, πολυσφρηγιστον, καλλινικον, φιλαλυπον.
PHR. Αδεῖα χαρις. Pind. Κακῶν θελκτηρ' οδυνάων Hom.
Κραδιης γλυκερὸν γανος. Opp.
Ευφροσυνης αγανὸς χειμαρροος. Apollin.
Χαρμη.
Μήτε κακοῖς αχθυ, μήτ' εν επαγαλλιο χαρμῃ. Phocyl. 111.
Χαρμη γηθοσυνοι—Il. ν. 82.
SYN. Χαρμα,—προθυμια (εις μαχην) μαχη.
EPITH. Αεικης, ατευχὴς, ανχιμαω, εμφυλιος, κλομενη, σταδια, φθισηνωρ. Βακχεια, Ευάς.
Χαρμονὴ. Vid. Χαρμα.
Ψυχην αταλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονὴν. Soph. Aj. 560.
Χαρμοφρων.
Ερμῆς χαρμοφρων ειρυσατο πιονα εργα. Hom. M. 127.
Χαροπαιγμων. Vid. Νηρηΐδες.
Χαροποιὸς.
Μέσαν, εν ᾇ Χαριτες χαροποιοί. Eur. Ph. 805.
—Χαροποιῶν θυσιων. Ib. Hec. 916.
Χαροπος.
Νιρεὺς Αγλαΐης θ' υἱὸς Χαροποιό τ' ανακτος. Il. β. 672.
Χαροπὸς.
—Χαροποί τε λεοντες. Od. λ. 610.
* 7 C —Τον.

—Τον χαροπὸν Γανυμηδεα πόλλ' επιβωσρεῖ. Theoc 12. 35.
Ομματά μοι δ' αρ εην χαροπωτερα πολλὸν Αθανας. Ib. 20. 25.
SYN. Περιχαρὴς, ευοφθαλμος, ξανθός γλαυκός. φοβερός.

Χαρτός.
Χαίροις αν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχανει τάδε. Soph. El. 1484.
SYN. Χαροποιός —χαρᾶς αξιος. ἡδυντικός.

Χαρυβδις.
Ηλθον επὶ Σκυλλης σκοπελον, δεινήν τε Χαρυβδιν
Η μεν ανερροιβδησε θαλλασσης ἁλμυρὸν ὕδωρ. Od μ 430.
—Και Χαρυβδιν ἁρπαγῆς. Ar. Eq. 248.
EPITH. Απηνης. ολοή.
—Εκ μυχατυ δε βυθυ ροιβδυσε Χαρυβδις
Κυματι καχλαζοντι—Orph.

Χαρων, (Λεων.)
—Χαρωνος ωμηςυ δορα. Lyc. 455.

Χαρων.
Ο δε Χαρων τὸ ξυμβολον διδωσιν. Ar. Pl. 279.
Ο Χαρων σε καλεῖ. Ib. L. 607.
SYN. Θανατος.
EPITH. Νεκροπομπος. νεκυοςολος, στυγερὸς. ψυχοπομπος.
PHR. Στυγνὸς καμοντων, (νεκυων.) πορθμεύς. Eur.
—Ορφναῖος οχεύς. Nonn.
Παντα Χαρων απληςε.—Ep. l. 3.

Χασκαζω, Χασκω. Vid. Χαινω
Συ δε χασκαζεις τον Κωλακρετην—Ar. V. 692.
Οταν σύ πυ αλλοσε χασκης. Ib. Eq. 1029.

Χασμα, Χασμημα.
Ταφος δε ποῖος δεξεται μ', ὁταν θανω;
Πῦρ ἱερὸν ενδον. χασμα τ' ευρωπὸν πετρας. Eur. I. T. 626.
Απολλον αποτροπαιε τυ χασμηματος. Ar. Av. 61.
SYN. Καταχασμα, χασμη. χημη.
EPITH. Αχανὲς, δεινὸν, δυσεκδρομον, δυσαντὲς, κδαῖον, πελωρον, λυσσῆεν, φωνῆεν

Χασμαομαι. Ar. Eq 821.
Εις ταυταν ετυταν χασμευμενος.—Theoc. 4 53.
SYN. Χαινω, εγχαινω, αναχαινω —μετεωροφρονεω.—ανοιγομαι.

Χατεω, Χατιζω.
—Παντες δε θεῶν χατεεσ' ανθρωποι. Od. γ. 48.
—Μεγα δε δμῶες χατεουσιν
Αντία δεσποινης φασθαι.—Od. ο. 375.
—Θετις νύ τι σεῖο χατιζει. Il. σ. 392.
SYN. Χατευω, χητιζω, χρηζω. δεομαι. χρειαν εχω.—επιθυμεω.

Χαυλιοδων. Χαυλιοδυς.
Καπρος χαυλιοδων—Hes. α. 387.

Χαῦνος.
Χαυνα πραπιδι παλαιμονεῖ κενεᾷ. Pind. P. 2.
Κενεᾶν δ' ελπιδων χαῦνον τελος. Ib N. 8.
SYN. Εικαῖος, χαλαρὸς. λαπαρὸς. αραιὸς, ἁβρὸς, πλατὺς, ὑπερηφανος, ὑπερογκος, γλισχρὸς. ραδιος, ματαιος. ὑψηλος, μεγας.

Χαυνοπολιτης.
Μητ' εἶναι χαυνοπολιτας. Ar. A. 635.

Χαυνοπρωκτος.
Οτι χαυνοπρωκτυς τυς Ιαονας λεγει. Ib. 106.

Χαυνοω
Αι μοι λεγυσαι τυσδ' εχαυνωσαν λογυς. Eur. Andr. 931.
SYN. Εκχαυνοω, ὑποχαυνοω, μεγαλυνω, φυσαω, ανιημι, χαλαω, πλατυνω. ὑψοω, επαιρω.

Χαυνωσις.
—Η χαυνωσιν αναπειςηριαν. Ar. N. 873.
EXP. Λυσις τῶν δικῶν—εκλυσις. ανεσις, χαυνοτης.

Χ Ε

ΧΕΖΗΤΙΑΩ, Χεσειω.
Μεταβαλλομενος τἀνάφορον, ὁτι χεζητιᾷς. Ar. R. 8.
Κεἰ μη θεμις εςὶ. χεσειω. Ib. N. 294.

Χεζω.
Χ' ὁταν χεζω κοψιδῆ —Ib. 390.
SYN. Επιχεζω. εγχεζω, καταχεζω, αποπατεω αναχωρεω.

Χειὰ.
Ηβαν γαρ υκ απειρον ὑπὸ χειᾶ καλῶν δαμασε Pind. ult.
SYN. Ειλεὸς, φωλεὸς. αποκρυφή.

Χειλοποτεω
Ειδυῖ' ακρατυς χειλοποτεῖν κυλικας —Ep. l 3.

Χεῖλος. Χειλεα τα.
—Ηδε γελασσε Χειλεσιν—Il ο 102.
EPITH. Αφθογγον. ασιγητον, αφροκομον, αναλέον. γλυκὺ, δολοφρον. διψαλέον. δροσόεν, εκηρατον. ευοδμον, ευκελαδον, ευορκον. θεηγόρον. θρασὺ, λαγαρὸν. κρυερὸν. πυρρὸν. πορφυρόεν. κηροχυτον —αγρια. ασυκα. ανειμενα.
Απαλον, γεμον τε πειθῦς. Anac
—Ποῖον σε επος φυγεν ἑρκος οδοντων; Hom.
Εκμαιεν χειλη με ροδοχροα. ποικιλομυθα.
Ψυχοτακῆ. ςόματος νεκταρεα προθυρα. Ep.
Εγω δ' ὁ τλημων συν κακῷ μαθων επος,
Ως πολλὰ χειλευς και δεπαστραιων ποτων

Μεσω

Μετω κυλινδει Μοιρα παμμηςωρ βροτων. Lyc.
Πολλα μεταξυ πελει κυλικος και χειλεος ακρυ. Prov.

Χειμα, Χειμων

—Αλλα με χειμα Δαμναται—Od. ξ. 487.
—Οτε τις χειμων εκπαγλος οροιτο. Ib 522
Δενδρεσι μεν χειμων φοβερον κακον,—Theoc. 8. 57.

SYN. Χειμερινη τροπη. ωρη—λαιλαψ. ζαλη. ταραχη. κινδυνος. διωγμος. χειμασια.

EPITH. Αινον, αλεγεινον, αργαλεον, βριαρον, ηνεμοεν, κρυερον, κερτομεον, λευγαλεον, ολοον, ομβρηρον, πικρον—εκλοπος, δυσθαλπης, νιφοστιβης, πολυκλυςος

Αλλ', ότε παχνηεντος επηλυθε χειματος ώρη
Φρικαλεας δονεουσα πολυςροφαλιγγας αελλας,
Βενθεα δ' ατρυγετα και ύγρα θεμεθλα θαλασσης
Χειμεριαι πνεοντες επιςοβαλιζον αηται,
Λαιλαπι μαςιζοντες όλην άλα—κ. λ. Muf 297.
Φθινοπωρος ανεμων χειμερια καταπνοα Pind.
—Νιφοβλητοιο μετος πολυχειμερυ ωρης. Opp.
Φυλλοχοω ενι μηνι, κ. λ. Nonn. l. 38.
Χειμερια μαςιγξ, και αιθερια χυσις ομβρυ, Ib. l. 14.—l. 11.

Χειμαζω, Χειμαινω.

—Αλλη δ' εν τυχη χειμαζομαι. Eur. Hipp. 315.
—Ως τοδ' αίμα χειμαζον πολιν. Soph. Oed. T. 101.
Εν πυρι δ' αύαι φαγοι χειμαινοντος,—Theoc. 9 20.
Φοβω δ' ε κεχειμαςαι φρενα: Pind P. 9.

SYN. Διαχειμαζω, παραχειμαζω, εγχειμαζω. επιχειμαζω, χειμεριζω, κλυδωνιζω, διαφθειρω.

Χειμαρος.

Χειμαρον εξερυσαν, ίνα μη πυθη Διος ομβρος. Hef ε. 624.

Χειμαρροος. Χειμαρρυς, Χειμαρρος.

Ον τε κατα ςτεφανης ποταμος χειμαρροος ωση, Il. ν. 138.
Ως δ' ότε χειμαρροι ποταμοι κατ' ορεσφι ρεοντες
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον οβριμον ύδωρ
Κρυνων εκ μεγαλων, κοιλης εντοσθε χαραδρης.
Των δε τε τηλοσε δυπον εν ορεσιν εκλυε ποιμην. Il. δ. 452.
Ηυτε πετραι ολοοιτροχοι, ώςε κυλινδων
Χειμαρρυς ποταμος μεγαλαις περιεξεσε δινοις. Theoc. 22. 50.
Λαβροποδη χειμαρρε, τι δη τοσον ώδε κορυσση; Ep. l. 1.
——κελαδοντες
Χειμαρροι τ' αλεγεινον αεξομενοι Διος ομβρω. Call. l. 13.

SYN. Χαραδραιος.—χαραδρα, αναυρος.
Οιδματι λυσσηεντι κυλινδεται ομβρος αλητης.
Οιδαινον θρασυ χευμα χαραδραιν ποταμοιο. Nonn.

Χειμεριος.

Μηνα δε Ληναιωνα, κακ' ηματα βεδορα παντα,
Τυτον αλευασθαι. και Πηγαδας. αί τ' επι γαιαν,
Πνευσαντος Βορεαο, δυσηλεγεες τελεθεσιν—
Ηματι χειμεριω,—κ λ. Hef ε. 523
Ρωχμος εν γαιης, ή χειμεριον αλεν ύδωρ
Εξεφερηξεν όδοιο, βαθυνε δε χωρον άπαντα. Il. ψ 420.

SYN. Χειμερινος. νιφωδης, ομβρωδης.

Χειμωνοτυπος.

Ενθα δε λαιλαπι
Χειμωνοτυπω, βροντη ςτεροπη
Τ', ομβροφοροισι τ' ανεμοις αγριαις
Αλος αντησαντες ολοντο, Aefc. Supp. 35.

Χειρ. Χειρες. Poet. Χερες.

—Απο δ' εξεσε χειρα βαρειαν Il. ε. 81.
Ουδεις παρην Αργειος οικεια δε χειρ. Eur. El. 628.

SYN. Παλαμη—δυναμις, βοηθεια φαλαγξ. εξυσια—το χειρογραφον.

EPITH. Ανηλης, αμυμων, αφωνητος. αμβροσια. αναγνος, αρηγων, αλεξικακος, ασιδηρος, αυτοφονος, αναιμων, αργυρεη. αδεινητος, απαλοχρως. αφθονος, αφειδης, ατευχης, βεβηλος, γλαφυρα. γιγαντοφονος, δολοεσσα, δορυσσοος, ευςροφαλος, ευςρεπτος, ισοπονος, θαλασσομαθος, θευδης, θεα, ζωαρκης, ηλιβατος, μαντιπολος, μαχημων, λιθοξοος, λαιμοτομος, λεοντοφονος, ξιφοκτονος, οξυγραφος, πανσθενης, πολυσπερης, παχεια, ρυσιδιφρος, ρωμαλεα, ροδοχροος, ςοδεα, σκηπτυχος, σοφη, ςλαχυωδης, ςιγαλεα, σιδηροφορος, τολμηεσσα, φιλοξενος, φιλοκροταλος, φιλαεθλος, φιληλακατος, φιλοπτολεμος, χαμαιγενης, χιονωδης, ανρα, αοχια,—αθωρηκτοι, αaπτοι, ανιπτοι, ανδροφονοι, αθανατοι, άπαλαι, ατριπτοι, ακαματοι, ατειρεες, αμειλικτοι, αιμαιμακεται, ακηδεες, αντιβιοι, αισχροεργοι, αθροοι, ανδρομαχοι, αριςοπονοι, αμαχοι, αθωρηκτοι, βαρυζηλοι, βαρυσμαραγοι, βριαραι, γιγαντειαι, δυσπλυτες, μυςοπολοι, ηλοτυποι, ευσυεες, ευτροχαλοι, ελαφραι, εριμανεες, γυναιμανεες, θρασειαι, λευγαλεαι, λυθροδεες, κλοπιμαι, καταπρηνεες, κραταιαι, μαλακαι, μαγειραι, μιαιφονοι, ολεαι, οπισθοδετοι, οπισθοτονοι, πολυτλητοι, πολυκμητοι, ραδιναι, ςιβαραι, σθεναραι, σμερδαλεαι, τολμηεσσαι, φονοεσσαι, φερεζωοι, φερασπιδες, φιλαι, τριπαιδχοι, μενεπτολεμοι.

Χερ' αλεξητειραν αναγκης. Nonn.

Χειραγωγεω.
Τρεμοντα δ' αυτον ηδη
Ερως εχειραγωγει. Anac. 174. 10.
Χειριας.
—Χειριαν αεὶς τινί. Soph. Aj. 495.
SYN. Υποχειριος.—χρυσος. τιθασος.
Χειρις.
Χειριδας τ' επι χερσιν,—Od. ω. 229.
SYN. Χειροπιδη, χειροπιδον, χειροδεσμος.
Χειροδαϊκτος.
Χειροδαϊκτα σφαγι' αἱμοβαφῆ. Soph. Aj. 219.
Χειροδεικτος.
Ει μη ταδε χειροδεικτα
Πᾶσιν ἁρμοσει βροτοῖς. Ib. Oed. T. 920.
SYN. Φανερος, καταδηλος.
Χειροδικης.
Χειροδικαι ἑτερος δ' ἑτερε πολιν εξαλαπαξει. Hes. ε. 187.
SYN. Βιαιος, πανεργος.
Χειροδρακων.
Δεινον γαρ ιχνος βαλλουσ' επὶ σοὶ
Χειροδρακοντες,—Eur. El. 1345.
Χειρομακτρον. (κοσμος κεφαλης)
Χειρομακτρα δε πλαγιαων πορφυρα, Sapph. 61.
Χειροπληθης.
Δερμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορυνην. Theoc. 25. 63.
SYN. Χειροπληθιαῖος.
Χειροποιεομαι.
Αυτὴ προς αυτῆς χειροποιεῖται ταδε. Soph. Tr. 907.
SYN. Χειροπονεομαι, διαπρασσομαι.
Χειροποιητος.
—Και αγαλματα χειροποιητα. Sibyl.
Χειροτεινων.
Βλαισσοι, χειροτεινοντες, (καρκινοι)—Hom. B. 288.
Χειροτεχνης, Χειροτεχνικος. Ar. V. 1267.
Τις γαρ αοιδος, τις ὁ χειροτεχνης
Ιατοριας, ὃς τηνδ' ατην
Χωρὶς Ζηνος κατακηλησει; Soph. Tr. 1020.
SYN. Δημιουργος, τεχνιτης, τεχνημων, τεχνικος, χειροτεχνιτης, χειρωναξ, χειρουργος, χειρουργικος.
Χειροτονεω, Χειροτονητεον.
Ει τυτονὶ γ' εχειροτονησαν οἱ θεοί. Ar. Av. 1570.
Χαλεπον το πραγμ' ὁμως δε χειροτονητέον. Ib. Ecc. 266.
SYN. Επιχειροτονεω, αποδεικνυμι, ψηφιζομαι, επιψηφιζομαι, προσαγορευω, εκλεγω.
Χειροτονος.
Κλυεῖτε παιδικας χειροτονους λιτάς. Aesc. S. T. 179

Χειρουργεω.
—Και χειρουργησας ωλεσεν Ερμογενης. Ep. l. 2.
Χειρουργια.
Ουδεν ελλειψουσιν αὗται
Λιπαρᾶς χειρουργιας. Ar. L. 674.
SYN. Τολμη, χειροτεχνια, χειρωναξια, εγχειρημα.
Χειροω, Χειροομαι.
—Τηνδ' εχειρώμην αγραν. Soph. Oed. C. 1005.
SYN. Κρατεω, υποτασσω, ανδραποδιζω, φονευω.
Χειρωμα.
Αφαντος ερρει θανασιμῳ χειρωματι. Soph. Oed. T. 568.
SYN. Χειρωσις, φονος.
Χειρων, Χειροτερος, Χερειων, Χερειοτερος.
—Υπ' ανδρασι χειροτεροισιν. Il. ο. 513.
—Επεὶ ου ἑθεν εσὶ χερειων, Il. α. 114.
Ουτε χερειοτερος,—Il. μ. 270.
—Οτι χωσεται ανδρὶ χερηϊ. Il. α. 80.
SYN. Ηττων, ελαττων, κατωτερος ενερτερος, ελαχιστοτερος, ταπεινοτερος.
Χειρων.
Ον Χειρων εδιδαξε δικαιοτατος Κενταυρων. Il. λ. 831.
EPITH. Βαθυμητις, πελωριος, σωφρων. Κρονιδης, Φιλλυριδης.
Φὴρ θεῖος.—Κενταυρος ζαμενής.—Pind.
Ος ρα δικασπολιη μελεται, και ακευμασι νοσων
Αλλοτε δ' αὖ Φοιβε κιθαρην μετα χερσὶν αρασσων,
Πᾶσι περιεκτιονεσσι δικασπολιας αναφαινει. Orp.
Χειρωναξ. Vid. Χειροτεχνης.
Οι τωνδε χειρωνακτες ανθρωποι λογων. Eur. Fr.
Χειρωναξια. Vid. Χειρουργια.
Ω πολλα μισηθεῖσα χειρωναξια. Aesc. Pr. 45.
Χειρωνιδες. (Πηλιον, ορος τῆς Θεσσαλιας)
—Και αἱ Χειρωνιδες ακραι. Call. 4. 104.
Χελιδονιον (Βοτανη)
Κυανεον τε χελιδονιον, χλωρόν τ' αδιαντον. Theoc. 13. 41.
Χελιδων.
Η δ' ὑπὸ καλὸν αεισε, χελιδόνι εικελη αυδήν. Od. φ. 411.
SYN. Χελιδω, κωτιλλη.
EPITH. Αιολοδειρος, βυθια, ευκελαδος, ἡδυμελής, χαριεσσα, κυανη, λιγυρα, λαλη, λαλαγευσα, νηπιαχος, ορταλιχος, οικια, τραυλος, τρυζουσα, ερθρολαλος, φιλοπαις, φιλοτεκνος, φοιβοληπτος. Κεκροπις.
—Οταν ηρινα μεν φωνη χελιδων
Εζομενη κελαδῆ. Ar.
Τον δε μετ' ορθρογοη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδών.
Ες φαος ανθρωποις, εαρος νεον ισαμενοιο. Hes.

Συ μεν φιλη χελιδων,
Ετησιη μολυσα,
Θερει πλεκεις καλιην. Anac.
Α δε δυσγαμος κατ' οικυς
Μεροπων θροεῖ χελιδων. Lucian.
Ειαρος αγγελοι εισι χελιδονες, αιθος οπωρης. Naz.
Εσσομαι ειαρινοιο φιλη ζεφυροιο χελιδων,
Φθεγγομενη λαλος ορνις επωροφιης μελος Ηχυς,
Ορχηθμῳ πτεροεντι περισκαιρυσα καλιην.
Και λιγυρη μεροπεσσι συνεστιος ειαρι κηρυξ
Ορθριον ὑπνον αμερσε λαλος τευζυσα χελιδων.
Και ζεφυρω καλὸς ορνις ὑπωροφιην χεε μολπην
Μυηστιν ολην Τηρῆος αποσφιγξασα θυελλαις. Non.
—Φθεγγομενα λαλητρις.
Τηρέος υ θεμιτων αψαμενα λεχεων. Ep.
Χελυδρος. Vid. Χελωνη.
Οταν χελυδρος—ωμοθριξ—Lyc. 340.
Χελυκλονος.
Η λιγυρην φορμιγγα χελυκλονον Ερμαωνος. Orph. 381.
Χελυνη, Χελυς. (τὸ ανω χεῖλος.)
—Υπ' οργῆς την χελυνην εσθιων. Ar. V. 1078.
—Αποσμηξω χελυν. Eur. El. 837.
Χελυς.
Κῆτει χελυν ερατην επ' αριστερα χειρος εεργων. Hom. M. 153.
SYN. Χελυδρος —λυρη, κιθαρα.
EPITH. Αοιδος, γλαφυρα, διστερος, φιλοπαις, χρυσεια.
Χαῖρε φυὴν ερόεσσα, χορειτυπε, δαιτὸς εταιρη,
Ασπασιη προφανεῖσα —Hom.
Πολλα σε μεσοπόλοι μελψυσι
Καθ' επτατονον τ' ορειαν χελυν. Eur.
Κλαγξα δ' αρ' εξ ὑπατης χελυος καφυρηχεα φωνην.
—Χελυν—επηρατον ηρωισσι. Orph.
Χελυσσω, Χελυω.
Κλυδωνα χελλυσσυσα—Lyc. 727.
SYN. Διαπλεω, ευχομαι —βησσω, χρεμπτομαι.
Χελωνη.
Ιω χελῶναι μακαριοι τυ δερματος. Ar. V. 1283.
—Δια ρινοιο χελωνης. Hom. M. 49
SYN. Χελυδρος, χελυνη, χελωνις, χελυς. κεχλιας —κιθαρα.
EPITH. Ασπιδοεσσα, βροτολοιγος, θαλασσαια, κραταιρινος, ορεσκῳος, μαρμαρεη.
Χεραὰς. (Χεραδος, το. E. M.)
—Αλις χεραδος περιχευας. Il. φ 319.
Παμφορῳ χεραδει τυπτομενον. Pind. P. 6.
EXP. Λιθάς, σκυβαλα παραθαλασσια. ἡ μετ' οστρακων και λιθων ιλύς.
Χεριαρὴς.
Χεριαρᾶν τεκτονων—Pind. P. 5.
Χεριφυεις.
Δεξαι πλωτηρων μαζης χεριφυεια δαῖτα. Ep. Suid.
Χερμαδιον, Χερμὰς.
—Ο δε χερμαδιον λαβε χειρὶ. Il. ε 302.
—Καὶ τοι μεν αφαρ βωμὸν τετυκοντο
Χερμάσιν,—Ap. 2 697.
SYN. Λιθος, (χειροπληθὴς.)
EPITH. Ανδραχθὴς, αλεγεινον, θοὸν, οκρυόεν, σκληρὸν, στονόεν, τηλεβόλον.
Χερμαστηρ.
Ρινυ χερμαστῆρος ευστροφα κῶλα τιταινων. Ep. l. 3.
SYN. Σφενδονη.
Χερνητης, Χερνητωρ, Χερνῆτις.
Μητε των γενῳ μεγαλυνομενων
Οντα χερνηταν εραστευσαι γαμων. Aesc Pr. 892.
Και λεπτῆς πενιης χερνητορας,—Man. 4. 114.
Αλλ' εχον ὡστε ταλαντα γυνὴ χερνῆτις αληθής. Il. μ. 433.
SYN. Χερνὴς, χειροτεχνιτης, μισθυ αλλοις εργαζομενος.
Χερνιπτω, Χερνιπτομαι.
Βωμοισι χερνιψασιν αμεραι πορειν. Lyc. 184.
Χερνιψαντο δ' επειτα,—Il. α 449.
SYN. Τας χειρας εκνιπτω, κατανιπτω.—σφαγιαζω, θυω.
Χερνιβον, Χερνιψ, Χειρονιπτρον.
Χερνιβον αμφιπολος προχόον θ' ἁμα χερσιν εχυσα. Il. ω 304.
Χερνιβα δ' αμφιπολος προχοῳ επεχευε φερυσα, Od. α 136.
Ειληφε χειρονιπτρον —Ath. l. 9.
SYN. Χειρονιπτρον, χερνιβιον, προχοος, κρωσσός —τα επὶ τῶν χειρῶν ὑδατα.
Χεροπληκτος
Χεροπληκτοι δ' εν στερνοισι πεσῦνται
Δῦποι.—Soph. Aj. 637.
Χερσιδαμας.
Χερσιδαμαντα—καθ' ἱππων αἷξαντα. Il. λ. 423.
Χερρονησιος.
—Εν γῃ τῆδε Χερρονησια. Eur. Hec. 33.
Χερρονησος, Χερσονησος, Χερρησος.
Καταγαγων εκ Χερρονησυ—Ar. Eq. 262.
Και χερσονησον—Lyc. 1391.
—Χερρησον επι προχυσαν ἱκοντο. Ap. 1. 925.
Χερσος.
—Πυρα δε χερσος αγλαισματων Eur. El. 325.
SYN. Ερημος, ενδεης, ακαρπος, αγεωργος, χερσωδης.

Χερσος, Χερρος. (γῆ) Χερσόθεν.
Χερσῳ ῥηγνυμενον μεγαλα βρεμει,—Il δ. 425.
Ὠς' εξορᾶσθαι ῥοθια χερσόθεν—Eur. Hel. 1285.
SYN. Χερσινος, χερσαῖος.

Χερυδριον.
Μικκύλα μεν τηνω τα χερυδρια, μακρα δε βαλλει. Mosc 1. 13.
SYN. Χειρυδριον, χεῖρ.

Χεῦμα.
—Ωκεανῦ βαθυ χεῦμα. Cal. l. 5.
—Ω περὶ χεῦμα φαεινε κασσιτεροιο
Αμφιδεδινηται—Il ψ 561. (al. περιχευμα.)
Οταν δε τῦτο χεῦμ' ακηρατον λαβω; Soph. Oed. C. 484.
SYN. Χυμα, ῥεῦμα, ῥεος—χοή.
EPITH. Αμβροσιον, αεναον, αναιδὲς, αυτοχυτον, ακλυςον, απλωτον, βλοσυρὸν, βαρὺ, γαροπὸν, ευμικτον, μελιρρυτον, λαβρὸν, πλατὺ, παλιναυξες, παλινδινητον. Ινδον.

Χεω, Χεω, Χεομαι.
Ουδὲ δ' αμφοτερυς ὅδε χεισεται,—Od. σ. 17.
SYN. Χωρεω, χανδανω.

Χεω, Χευω, Χυω, Χεομαι.
Φυλλα τα μὲν τ' ανεμος χαμάδις χεει—Il. ζ. 147.
Δακρυσι χευω. Eur. El. 181.
Τυμβον χευαντες.—Od μ. 14.
—Κακκεφαλης χευεν πολὺ καλλος Αθηνη. Od. ψ 156.
—Κατ' οφθαλμῶν δ' εχυτ' αχλύς. Od. χ. 88.
—Βελεα στονοεντα χεοντο. Il. ο 590.
SYN. Αποχεω, εγχεω, εκχεω, εκχυω, λειβω, χοαινω, αναχωννυω, αναχεω, καταχωννυω, επιχεω, επιχυω.

X H

Χ ΗΛΑΡΓΟΣ.
Χαλαργοῖς εν αμιλλαις, Soph. El. 867.
EXP. Ιππικαις. λευκοποσιν. ταχειαις εν ταῖς χηλαις.

Χηλὴ.
—Χθονα δ' εκτυπὸν ωκέες ἱπποι
Νυσσοντες χηλῆσι—Hes. α. 62.
Και σπῶντας εν χηλαῖσιν αλληλυς φοναῖς. Soph. An. 1015.
SYN. Χηλωμα, ὁπλή. ονυξ. λαβίς.—γναθος.
EPITH. Αδυπητος, αβροχος. βραδυπαθὴς. θηγαλεα, ομφηεσσα, οριπλαγκτος, φαλερὰ, φλογερὰ, φερεπτολις. αιγιαλῖτις.

Χηλινὸς.
Χηλινὸν αγγος,—Anac. 101.
SYN. Πλεκτὸς, ραπτος, χηλευτός.

Χηλὸς.
—Χηλῦ δ' απὸ πῶμ' ανεωγε,
Καλῆς, δαιδαλεης,—Il. π. 221.
SYN. Κιβωτὸς, κιςη, πυξίς.
EPITH. Αριπρεπὴς, βριαρὰ, δυρατεα, περικαλλὴς, πολυχανδὴς, εὔξεςη.

Χὴν.
Ιπποις αΐσσων, ὡς' αιγυπιὸς μετὰ χῆνας. Il. ρ. 460.
EPITH. Στιγανοπυς, δολιχοδειρος.
Αιετὸς, αργὴν χηνα φερων ονυχεσσι πελωρον,
Ημερον εξ αυλῆς—Hom.

Χηναλωπηξ
—Χηναλωπηξ Θεαγενει. Ar. Av. 1295.

Χηνοβοσκος—λειμων. Aesc: (Din. Ep.) Vid. Χιονοβοσκος.

Χηνειος.
Μοσχων τερειναι σαρκες, χηνεια τε δαῖς, Eur. Fr.
SYN. Χηνεος, χηνιος.

Χηραμοδυτης.
—Σαγηνεα. χηραμοδυτην. Ep. l. 3.

Χηραμὸς, Χηραμων, Χηραμόθεν.
—Κοιλην εισεπτατο πετρην χηραμὸν—Il. φ. 495.
Λισσοῖς χηραμονεσσιν—Orph. 1269.
—Αολλεες εκπρομολοντες χηραμόθεν—Orph. L:
SYN. Φωλεὸς, χωρημα, καταδυσις.—χασμα γῆς.

Χηρευω.
Αλλ' ἥγ' ασπαρτος, και ανηροτος ηματα παντα,
Ανδρων χηρευει, βοσκει δέ τε μηκάδας αἶγας. Od. ι. 124.
——Ὡς ταῦρος,
Μελεος μελεῳ ποδὶ χηρευων. Soph. Oed T. 487.
SYN. Σπανιζω. ενδεης, ερημὸς ειμι.—χηροω.

Χηρειος, Χηρος, Χηρα.
—Αμφί τε λεκτροις Χηρειοις—Ep. l. 1.
Σῖγα μαλα κλαιει χῆρον λεχος εισορεωσα. Ap. 2.
—Χῆραι τε γυναῖκες. Il ζ. 289.
SYN. Ερημος, ορφανὸς.—ανανδρος. εὖνις.

Χηροσυνη.
—Τῆδ' αμφὶ κινυρεται ορφανὰ τεκνα
Χηροσυνη ποσιος,—Ap 4. 1064.
SYN. Χηρεια, χηρευσις. χητεια. χητοσυνη.

Χηροω.
—Χηρωσε δ' αγυιάς. Il. ε. 642.
Χηρωσας δε γυναῖκα μυχῷ θαλαμοιο νεοιο. Il. ρ. 36.
SYN. Κενοω, ερημοω, εκπορθεω, στερεω—χηρευω.

Χηρωται.

Χ Θ

Χηρωσαὶ.
—Χηρωσαὶ δε δια κλῆσιν δατεοντο Il. ε 158.
EXP. Οι κατα κλῆρον διαιτηταί. Οι αλλοτριοι τε γενες κληρονόμοι.
Χῆτις, Χῆτος.
Χητεϊ τοιεδ' υἷος—Il. τ. 324.
Χητει γηροκομοιο—Hes. Θ. 605.
SYN. Χητεια, χητοσυνη, ενδεια, σ]ερησις. σπανις.

Χ Θ

Χ ΘΑΜΑΛΟΣ.
Αυτὴ δε χθαμαλὴ κεῖται—Od. κ. 196.
Τον δ' ἑτερον σκοπελον χθαμαλωτερον οψει—Ib. μ 101.
Τεῖχος εδεδμητο χθαμαλωτατον.—Il. ν. 683.
SYN. Προσγειος, εδαῖος, πεδαιος, χαμαιπετὴς,—μικρος.—κοιλος.—ταπεινός. ὁμαλός. ισος.
Χθαμαλοφρων.
—Λαον χθαμαλοφρονα ρυσεται ατης. Apolin.
Χθὲς, Χθιζα, Χθιζον.
Χθὲς γενομην, ἁπαλοὶ δε ποδες,—Hom. M. 273.
Χθιζα τε και πρωϊζα.—Il. ϐ. 303.
Χθιζον ὑπεσχομεν δωσειν,—Il. τ. 195.
SYN. Εχθὲς, τῇ παρελθεσῃ, τῇ προτερᾳ. προτεραια.
Χθεσινος, Χθιζος.
Δια τον χθεσινὸν γ' ανθρωπον,—Ar. V. 281.
Χθιζος εϐη μετα δαῖτα.—Il. α. 424.
Δειδω μη το χθιζὸν αποτισωνται Αχαιοὶ Χρεῖος.—Il. ν. 745 —al. αποστησωνται.
SYN. Εχθεσινὸς, ὁ χθὲς, εχθὲς, ἑωλος. αυχενιος.
Χθονια (ἡ Θεὰ.)
Χθονιας νιν αλσος—εχει. Eur. Herc. f. 615.
Χθονιαφορος.
Μεθεῖσα καρδιας σ]αλαγμὸν Χθονιαφορον.—Aesc. Eum. 787.
Χθονιος.
Τα χθονιᾳ Θ' Εκατᾳ —Theoc. 2. 12.
Οι χθονιοι εχεσι ρυθμὲς. Anac. 67.
Χαλκε τ' αυδὰν χθονιαν. Eur. Hel. 1362.
SYN. Επιχθονιος, καταχθονιος, εγχθονιος, ὑποχθονιος. γηϊνος. χθονηρης. αυτοχθων, εδαῖος, επιγαιος. σκοτεινός. νεκρικός. βαρύς. φοβερός. μεγας.
Χθονοσιϐης.
—Ουρανιά τε, και χθονοσιϐῆ. Soph. Oed. T. 309.

Χ Ι

Χθονοτρεφὴς.
—Χθονοτρεφὲς Εδανον η ποτὸν πασαμενα, Aesc. Ag. 1416.
Χθὼν. Vid Γαια.
—Αιματι δε χθὼν Δευετο πορφυρεῳ,—Il. ρ 361.
EPITH. Ακινητος, ακαματος, ασικητος, αγχιαλος, ατερπὴς, αρτιχαρακ]ος, ανθοκομος, βωτιανειρα, βαθυκληρος, βαθυσπερος, βαθυκολπος, δυσϐωλος, δυσχειμος, δυσηνεμος, δῖα, ευρυπεδος, ευρυοδεια. ευρεῖα, ευρυαγυια, ευρυχορος, ευρυκολπος, ευφορϐος, ευδιελος, ευκαρπος, εριϐρομος, βιοδωρος, γλαφυρά, κοιλὴ, κιλικιη, καρποτοκος, λιπαρά, ἱερά, ζοφερά, ηχησσα, μεγαλη, ζαθεα, ολϐιοδωρος, πολιϐοτειρα, πολυκαρπος, πολυμηλος, πολυπ]υχος, παμϐασιλεια, σ]ερεχος, σηματοεσσα, σ]αφυληκομος, σιδηροφορος, τρηχεῖα, τρυφερά. Βακχεια.
—Επὶ χθονι μητερι λαῶν. Sibyl.
Και χθονα πειραν, παντων τροφὸν υδατοεσσαν. Orph.
Ω ποτνια χθὼν, μελανοπ]ερυγων ματερ ονειρων. Eur.

Χ Ι

Χ ΙΑΖΩ
—Χιαζων η σιφνιαζων. Ar. Fr. Suid.
Χιδρον.
Τας αγροικοισι γαρ ἦσθα Κιδρα.—Ar. Pa. 595.
EXP. Τα εξ οσπριων αλευρα. τα οσπρια. κριμνα. σ]αχυες νεογενεῖς.
Χιλευω.
Τοῦ—αεργοὶ Ιπποι χιλευεσι—Nic.
SYN. Περιχιλευω. χιλοω, χορταζω, βοσκω: —φερϐομαι. σιτοδοτεω.
Χιλιοι, Χιλιαι, Χιλια
Τρις γαρ χιλιαί εισι τανυσφυροι Ωκεανιναὶ: Hes. Θ. 364.
—Μεθυ χιλια μετρα. Il. η 471.
Χιλιας.
Τρεῖς δ' αρα χιλιαδας τριοσαῖς επὶ μυριαδεσσι. Theoc. 17. 83.
Χιλιαρχης, Χιλιαρχος.
Ο χιλιαρχος τε πολυρραιτε σ]ρατε. Lyc. 210.
Χιλιοναυς.
Ω χιλιοναυν σ]ρατὸν ὁρμησας Εις γῆν Ασιαν, Eur. Or. 352.
Χιλιοταλαι. Ar. Eq. 1152.
Χιλιωρος.
Τον χιλιωρον τας αιυμφευτες χρονον, Lyc. 1153.

Χιλὸς,

Χιλὸς, Χειλος.
Μυληφατε χιλοῖο δαιδαλευτριας. Lyc. 578.
SYN. Χιλὴ, τροφὴ, βορὰ, φορβὴ, χορτος.
Χιλων. Nom. pr.
Χιλων δ' εν κοιλῃ Λακεδαιμονι, Γνῶθι σεαυτόν. Ep. l. 1.
Χιμαιρα.
Πρωτον μέν ρα Χιμαιραν αμαιμακετην εκελευσε
Πεφνεμεν ἡ δ' αρ εην θεῖον γενος, ουδ' ανθρωπων,
Προσθε λεων, οπιθεν δε δρακων, μεσση δε χιμαιρα
Δεινὸν αποπνειουσα πυρὸς μενος αιθομενοιο. Il. ζ. 182.
EPITH. Δυσπνευμων, πυρπνοος.
Και Χιμαιραν πῦρ πνεοισαν—Pind.
Ταν πῦρ πνεοισαν εναιρε
Τρισωματον αλκάν. Eur.
Η δε χιμαιραν ἔτικτε πνεουσαν αμαιμακέτον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγαλην τε, ποδωκέα τε, κρατερήν τε,
Τῆς δε τρεῖς κεφαλαί· μία μεν χαροποιο λεοντος,
Ηδε χιμαιρης, ἡ δ' οφιος κρατεροιο δρακοντος. Hes.
Χιμαιροφόνος.
Θαῦμα χιμαιροφόνον,—Ep. l. 4.
Χιμαροκτόνος Vid. Βελλεροφοντης.
Χιμαρος, Χιμαιρα
—Ες τὸ καταρρεῖ
Α χιμαρος, χιμαρῳ δε καλὸν κρῆς, ες τέ κ' αμελξῃς. Theoc. 1. 6.
—Πιονα και χιμαρον. Anac. 167.
Δικαν χιμαιρας υπερθεν βωμῶ
Πεπλοισι περιπετῆ Aesc. Ag. 240.
SYN. Τραγος—αιξ.
EPITH. Πιαλέος, αρτιτοκος.
Χιμαιρεὺς.
—Λυκε τε και Χιμαιρεως ταφος. Lyc. 132.
Χιμετλον, Χειμετλον.
Χιμετλα Μαιωταισι θρηνῦσιν ποδῶν. Ib. 1290.
EXP. Τα εκ χειμῶνος αποψυγματα τῶν χειρῶν και ποδῶν.—μαλκη.
Χιονοβοσκος, Χιονοθρεμμων, Χιονοτροφος.
Λειμῶνα χιονοβοσκον,—Aesc. Supp. 568.
Χιονοθρεμμονας δ' ιεπερα-
σ' Ιδαιαν νυμφᾶν σκοπιας. Eur. Hel. 1339.
Αρτεμιδος χιονοτροφον ομμα Κιθαιρων. Ib. Ph. 819.
Χιονοκτυπος, Χιονοβλητος.
Κυλλανιας χιονοκτυπου
Πετραιας απὸ δειράδος—Soph. Aj. 705.
Ειτ' επ' Ολυμπε κορυφαῖς ιεραῖς
Χιονοβλητοισι καθησθε. Ar. N. 269.
SYN. Νιφοβλὴς, νιφοβολος.

Χιονοχρως.
Ζεὺς πρεπων δι' αιθέρος
Χιονόχρως κυκνε πτερῷ. Eur. Hel. 218.
Χιονεος, Χιονωδης
Ακρα δε χιονεων φοινισσετο κυκλα παρειῶν. Mus. 58.
Την χιονωδη Θρῃκην κατεχει. Eur. Hec. 79.
SYN. Χιονοεις, χιονωτὸς, νιφοεις, δυσχειμερος. λευκὸς. νιφετωδης.
Χῖος.
—Ου Χῖος αλλα Κῖος. Ar. R. 1001
Και Μοισᾶν ορνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον αοιδὸν
Αντια κοκκυζοντες, ετωσια μοχθιζοντι. Theoc. 7. 47.
Χῖος.
Εἷς δ' ὄγε μανυει Χῖον αφαυροτερον. Ep. [illegible]
EXP. Ο το ἓν δυναμενος βολος εν τῇ αστραγαλων παιδεια al. οινος. κυων.
Χιος.
Η καθυπερθε Χιοιο νεοιμεθα παιπαλοεσσης. Od. γ 170
EPITH. Αμφιρυτη.
Και Χιος, ἡ νησων λιπαρωτατη ειν αλὶ κειται. Hom.
Και Χιος, ηλιβατε Πελληναιε ὑπὸ πεζαν Dion.
Χιτὼν
—Απὸ μεν φιλα ειματα δυσω
Χλαῖναν τ' ηδὲ χιτῶνα, τά τ' αιδῶ αμφικαλυπτει. Il. β. 262.
—Επισολαδην δε χιτῶνας Εζαλατο,—Hes. α. 287.
SYN. Φᾶρος, εσθὴς—θωραξ.
EPITH. Αιγληεις, αιολονωτος, αρρηκτος, ασραῖος, ακομιστος, αλεξιβελεμνος, δερματινος, ευκλωστος, ευμιτρος, ευοδμος, επημοιβὸς, ευρυκολπος, ιμερτὸς, κροκοεις, λαχνηεις, λευκωτὸς, λινεος, λεπτοφυης, λασιος, νηγατεος, μαλακὸς, λεπταλέος, μαλλωτὸς, νεκταρεος, παρθενιος, πετρηεις, πολυδαιδαλος, πολυπλεκτος, ποικιλονωτος, σιδηρειος, στρεπτος, σιγαλοεις, τερμιοεις, τρυφερὸς, χορταῖος, χαλκειος, χαλκοβαρὴς. αιματοεις, χρυσωτὸς.
Αμφὶ δέ μιν ρακος αλλο κακον βαλεν ηδὲ χιτωνα
Ρωγαλέα, ρυποωντα, κακῷ μεμορυγμενα καπνῷ
Αμφὶ δέ μιν μεγα δερμα ταχειης ἑσσ' ελαφοιο.
Λαῖνον ἑσσο χιτωνα, κακῶν ἕνεχ' ὅσσα εοργας.
—Ρυποωντα δε ἑσο χιτῶνα
Ραπτὸν, αεικελιον—
Τῶν δ' αἱ μεν λεπτὰς οθονας εχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Ειατο ευνητες, ἧκα στιλβοντας ελαιῳ. Hom.
—Βυσσοιο καλὸν συρματα χιτῶνα. Theoc.
Χιτωνιον, Χιτωνίσκος, Χιτωναριον.
Και ταῖς αδελφαις αγορασαι χιτωνιον. Ar. Pl. 985.
—Τονδὶ

Χ Λ

—Τονδὶ τον χιτωνίσκον λαβών. Ib. Av. 957.
—Θεὶς το χιτωνάριον. Ep. l. 2.
SYN. Χιτωνισκαριον, ὑποχιτων.—ληδαριον.
Χιτωνος.
—Επαχθηρας τε Χιτωνης Αρτεμιδος—Call. 1. 77.
Χιών.
—Εικυα χαλαζῃ,
Η χιονι ψυχρῇ, η εξ ὑδατος κρυσαλλῳ. Il χ. 152.
SYN. Νιφας, νιφετός.
EPITH. Απαλη, κρυοεσσα, οξεῖα.
Λευκης χιονος ευαγεῖς βολαι Eur.
Τῶν δ' ωςε νιφαδες χιονος πιπτουσι θαμειαὶ
Ηματι χειμεριῳ, ότε τ' ωρετο μητιετα ζευς
Νιφεμεν ανθρωποισι —
—Οτε περ τε χιων επαλυνεν αρυρας Hom.
Α δε χιών, λευκά, και τακεται ἁνίκα παχθῇ. Theoc.
Ως δ' όπότε κρυμοῖσιν αελλοποδων νεφελαων
Ηερα παγωσασα χιων επαλυνεν αρυρας. Tryph.

Χ Λ

ΧΛΑΙΝΑ. Χλανὶς, Χλαινωμα.
Βῆ δε θεειν, απὸ δε χλαῖναν βαλε,—Il. β. 183
Γερων δε χωρεῖ χλανιδα, και κονιποδα
Εχων—Ar. 843.
Πυ χλαινωμα λεοντος—; Ep. l. 4.
SYN. Περιβολη, εσθὴς—ειςτρὶς, χλαμύς.
EPITH. Απλοΐς, αμνεια, ανεμοσκεπης, ουλη, πενθηρης, πορφυρεα, φοινικοεσσα, λινυλκος, τερμιοεσσα, λευκη, γαμικη
Αμφὶ δε χλαῖναν έεσσατ' αλεξανεμον μαλα πυκινὴν
—Επὶ δε χλαῖναν βαλεν αυτῷ
Πυκνὴν και μαλακήν,—Hom.
Αρκεῖ μοι χλαινης λιτον σκεπας.—Ep.
Χλαῖναν φοινικεην, πολυδαιδαλον, εργον Αθηνης. Orph.
Χλανιδιον, Χλανισκιον, Χλανισκιδιον.
—Χλανιδιων, και ξυςιδων Ar. L. 1191
Εσυκοφαντει Μεγαρεων τα χλανισκια. Ib. A. 518.
Διλοισι χλανισκιδιων μικρῶν. Ib. Pa. 1002.
Χλαινοω.
Πολυ Λεωνιδεω κατιδων δεμας αυτοδαϊκτον
Ξερξης εγχλαινε φαρεϊ πορφυρεω. Ep. l. 1.
SYN. Αναχλαινοω, περιβαλλω, ενδυω.

Χ Λ

Χλαμὺς, Χλαμυδιον. Vid. Χλαῖνα.
Τί δη προβαλλει την χλαμυδα—; Ar. L. 985.
—Και λαβεῖν το χλαμυδιον. Ath. 6.
*Χλαμυδηφόρος.
—Παντᾷ χλαμυδηφόροι ανδρες. Theoc. 15. 6.
Χλευαζω,
Σκωπτων, και παιζων, και χλευαζων,—Ar. R. 379.
SYN. Επιχλευαζω, καταχλευαζω, διαχλευαζω, εμπαιζω, σκωπτω, εξαπαταω, επιγελαω, καταγελαω, καταμωκαομαι, εγκατιλλωπτω.
Χλευη.
Χλευην ὑλακτησασα,—Lyc. 1386.
SYN. Χλευασια, χλευασμα, χλευασμὸς, καταγελως, εμπαιγμὸς, καταχηνη, επιχαρμα, τωθασμὸς, μυκτηρισμὸς εκμυκτηρισμὸς, κερτομια, εξαπατη, το παιγνιον. μωκια, φορτος.
Χλιαινω.
Ηλιος ην,—ός με χλιαινων
Γυμνὸν εποιησεν—Athen. l. 13.
SYN. Αναχλιαινω, αλεαινω, αιθυσσω θερμαινω.
Χλιαρὸς. Χλιοεις.
Τα δ' αὖ πρεπει χλιαρὰ κατεσθιειν. Ar. A. 974.
—Τα δε χλιοεντα ποτῷ επαρωγέα τῆξον Nic.
SYN. Λιαρὸς, αλεὸς, αλεεινος. θερμὸς.
Χλιδανος.
Χλιδανῆς ἥβης τερψιν αρεισαι,
Πενθεσι γοοις ακορεςατοις. Aesc. Per. 544.
SYN. Αβρὸς, τρυφερὸς, ευθρυπτος, ακολαςος.
Χλιδανοσφυρος.
Υπο βαρβιτω δε κυρα—
Χλιδανοσφυρος χορευει Anac. 6. 7.
Χλιδαω.
Επεὶ χλιδῶσαν αγλαῶς εθρεψε με. Ar. L. 641.
SYN. Διαχλιδαω, καταχλιδαω, υπερχλιδαω, τρυφαω, αβρυνομαι.
Χλιδὴ, Χλιδημα
Μή τι χλιδῇ δοκει τε, μήτ' αυθαδια
Σιγᾶν με—Aesc. Pr 435.
—Και καρατομοις χλιδαῖς—Soph. El. 152.
Χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβαρῳ χλιδηματι. Eur. I. A. 74.
SYN. Τρυφὴ, ακολασια, μαλακια, θρυψις, αικισμὸς, εκλυσις—πλοκαμοι—αγλαϊσμὸς.
Χλιω.
Εν τοῖσι σοῖς πονοισι χλιεφιν μεγα. Aesc. Ch. 135.
SYN. Εγχλιω, θηλυνω, θρυπτω.

Χλοα. Χλοη.
Ηδυπνοοις χαιρουσα χλοαις πολυανθεσι δαιμον. Orph. 11.
SYN. Βοτανη, ποα, αγρωστη. χορτος.—χλοος.—φυλλα τα.
EPITH. Βοτρυωδης, στεφανωδης.
Χλοαω. Χλοιαω.
Αλλας δε χλοαων,—Nic.
SYN. Χλοαζω, χλοαμαι. χλωριζω, βλαστανω, ανθηρευομαι. ανθηρος. χλωρος ειναι.
Χλοερος. Χλωρος. Χλοηρος. Χλωρηις.
Θωρηκας δ' ειχον χλοερων πλεκτων απο τευχλων. Hom. B. 161.
Ως οι μεν χλοεροισιν ιαινομενοι μελεεσσιν Theoc. 27. 66.
Χλωρος υπαι δεους.—Il. κ. 376.
—Τους δε χλωρον δεος ηρει Il. η. 479.
Βρυετε χλοηρῳ σμιλακι—Eur. B. 107.
—Πανδαρεη κουρη χλωρηις αηδων. Od. τ. 518.
SYN. Χλοωδης, εγχλωρος, ευχλοερος, χλοιωδης, βοτανωδης, βοτανηφορος, ποωδης, θαλερος, ακμαζων, νεος, απαλος, μαλακος, ωχρος, χλωροτοιος.
Χλοεροτροφος.
Χλοεροτροφον πεδιον—Eur. Ph. 843.
Χλοηφορος.
Χλοηφοροισιν ερνεσι, Ib. 666.
Χλοηκομεω.
—Τονδε χλοηκομεων. Ep. l. 4.
Χλοοκαρπος. Vid. Δημητηρ.
Χλοομερεας. Vid. Εσια.
Χλοος. Χλους.
—Πολεεσσι δ' ετι χλοος ειλε παρειας. Ap. 2. 1220.
SYN. Ωχροτης, ωχριασις, χλωροτης, χλοασμα, χλωριασις, χλωρασμα.—χλοα.
Χλουνης. (qu. Χλοευνης.)
—Χλουνην μεν ορεστερον, ηδε και αργιον. Opp. α.
Ωρσεν επι χλουνην συν,—Il. ι. 535.
EXP. Εν τη χλοη ευναζομενος, αγριος, αγριος.—εκτομιας, αποκοπος.—λωποδυτης.
Χλουνις.
—Κακη τε χλουνις, (MS.)—Aesc. Eum. 188.
EXP. Εκτομια.—σκινωρημα.
Χλωραυχην. Χλωρις. Vid. Αηδων.
Αηδονες χλωραυχενες. Simon.
—Χλωρις αηδων. E. M.
Χλωρις.
Και Χλωριν ειδον περικαλλεα, την ποτε Νηλευς Γημεν εον μετα καλλος,—Od. λ. 280.
Χλωροκομος.
Χλωροκομῳ στεφανω δαφνας. Eur. I. A. 759.

ΧΝ ΧΟ

XNAYMATION. Vid. Ανατραχαλιζω.
Χνοα. Χνοη. Χνοιη. Χνοος. Χνους.
—Εθραυσε δ' αξονος μεσας χνοας. Soph. El. 719.
Σπευδη διωκων πομπιμους χνοας ποδων. Aesc. S. T. 377.
Εκ κεφαλης δ' εσμηχεν αλος χνοον—Od. ζ. 226.
—Επι χνοος ηλθε παρειαις Call. 2. 37.
SYN. Χοινικις, οπη, συριγξ.—αρμα.—τα ακρα του ποδος.—αφρος.—ακαθαρσια, πιλος, λαχνη.—ψοφος.—ξυσμος.
Χνοαζω. Χνοαω.
Μεγας, χνοαζων αρτι λευκανθες καρα. Soph. Oed. T. 761.
Τοιος εην Διος υιος ετι χνοαοντας ιουλους Αντελλων, ετι παιδνος εν ομμασιν,—Ap. 2. 43.
SYN. Επιχνοαω, αναχνοαινομαι, ανθεω, ακμαζω.
Χνοωδης. Χνοιος.
Αλλοι δε χνοοεσσαν αμελγομεναι χαριν ομβρου. Tryph. 534. (—απηρυγομενοι χνοιν—Merr.)
Ροδινον δ', οποια μηλον, Χνοιην ποιει παρειην. Anac. 29. 19.
SYN. Εγχνοος, επιχνους, χνοωδης, ιουλωδης.—λιαχος.—αφρωδης.—λεπτος.

Χ Ο

XOANEYΩ. Ar. Th. 62.
EXP. Καταχωννυμι, εις χωνον εμβαλλειν.—χωνευειν.
Χοανη. Χοανον. Χοανος. Χωνος.
Ακοην δε χοανης ωτα διετετρηνατο. Ar. Th. 18.
Φυσαι δ' εν χοανοισιν εεικοσι πασαι εφυσων. Il. σ. 470.
SYN. Χωνευτηριον, χωνειον, τρυβλιον.—λαρυγξ.—γαργαρεων.—επιχυσις.—χωμα.
EPITH. Ευρρεος, ευτρητος, τεκτος, πηλινος.
Χοασπης.
Οσσα δ' υπ' Ινδον χευμα πολυφλοισβοιο Χοασπεω. Nic.
Χοες (εορτη.)
Εις τους χοας αυτῳ μεταδουναι των κιχλων. Ar. A. 960.
Χοευς, Χους. (μετρον Αττικον.)
Αλλ' εξενεγκε μοι ταχεως οινου χοα. Ib. Eq. 95.
Χοη.
Αμφ' αυτῳ δε χοην χεισθαι πασι νεκυεσσι. Od. κ. 518.

Παιδὶ

Παιδὶ ματηρ ορεγοισα χοὰς εκομισσε τιθηνή. Tryph. 597.
SYN. Σπονδὴ θυσια. εναγισματα (επὶ νεκροῖς.) εκχυσις, επιλοιβα.
Δεξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηριυς
Νεκρων αγαγας.—Eur.

Χοηφος.
Χοηφορος αγκας Παλλάδος τιμαν λεών. Eur. I. T. 950.

Χοινιξ.
—Ου γαρ αεργὸν αλεξομαι ὅς κεν εμῆς γε
Χοινικος απτηται.—Od. τ. 28.
EXP. Το μετρον.—σᾶν περιφερές.

Χοινικες (πεδαι)
—Τας χοινικας—ποθεσαι. Ar. Pl. 276.

Χοιράς. Χοιραδες.
—Αυλιαν τι χοιράδα. Aesc. Eum 9.
—Ιο ὰ τότε χοιράδες εσαν. Theoc 13. 24.
SYN. Πετρα.—ῥύμα χοιραδωδές.

Χοιρειος. Χοιρεος. Χοιριος.
Ως ἡδύ μοι προσεπνευσε χοιρειων κρεῶν. Ar. R. 341.
Εσθιε νῦν, ὦ ξεινε, τά τε δμωεσσι παρεστι
Χοιρεα.—Od. ξ. 81.
SYN. Συειος, συικός, συωδης, ὑειος, ὑικός, ὑωδης.

Χοιριδιον, Χοιρίον.
Η χοιριδιον, η σκοροδον—Ar. A. 520.
Χὴστιτε φωνὰν χοιριων μυστηρικων. Ib. 747.
SYN. Χοιρισκος, δελφαξ, δελφακιον.

Χοιρῖναι.
—Εσ' ε τας χοιρινας αριθμῶσιν. Ib. V. 332.
EXP. Κογχαι θαλασσιαι.

Χοιροκομεῖον. Vid. Συφεός.
—Χοιροκομεῖον Εστιας. Ib. 840.

Χοιροκτονος.
Καθαρμοῖς ηλαθη χοιροκτονοις. Aesc. Eum. 283.

Χοιροπωλης. Ar. A. 518.

Χοῖρος.
—Οθι εθνεα ερχατο χοιρων. Od. ξ. 73.
SYN. Γρυλλος.

Χολαργεύς.
—Χολαργεων σπαδος. Ar. A. 855.

Χολάς. Χολαδες.
—Εκ δ' αρα πᾶσαι
Χυντο χαμαὶ χολάδες.—Il. δ. 526.
SYN. Τὰ εντερα. χολιξ. ηνυστρον. χόρδή.
EPITH. Ολισθηρά.

Χολή. Vid. Χολος.
Τᾶ δε χολᾶ προσωπον αμειβετο.—Theoc. 23. 13.
Πλησιν γεμοντα θυμὸν αγριας χολῆς. Lyc. 1115.
EPITH. Αινὴ, δριμεῖα, δεινὴ, ελκομενη, φλογερά.

Χολαω. Vid. Χολοω.
Εμοὶ χολατε—E. M.

Χολιξ. Vid. Χολάς.
Οσας δε κατεδη χολίκας—Ar. Pa. 716.

Χολλιδης.
Δικαιοπολις καλεῖ σε, Χολλιδης εγώ. Ib. A. 405.

Χολοεις.
—Χολοεντας απηρυγε νηδύος ογκους. Nic.
SYN. Χολαῖος, χολωδης, χολικός. πικρός. χολοποιός.

Χολος. Vid. Χαλεπαινω.
Ατρειωνα δ' επειτα χολος λαβεν.—Il. α. 387.
Υδρης Λερναιης χολον αἵματι πικρον—Ap. 4. 1404.
SYN. Χολὴ, οργή. μανια.
EPITH. Αργαλέος, ανηκεστος, αλγηοεις, ανιηρὸς, αδαμαστος, απαραιτητος, ανδροφονος, αστεργὴς, αιπὺς, βαρυπαλαμος. γυιοβορος. γεγαως, δασπλὴς, δολοεις, δριμὺς. δεινὸς. δυσαης, δυσμηνις. επιζαφελος. εχιδναῖος. θυμαλγὴς. θυμαινων. μαινομενος. ζαμενὴς, λευγαλέος. ξεινων, ολοὸς, οἰζυρὸς, οιστρομανὴς. πυροεις, παντωλης. πικρὸς, πυκιδανος. παλιγκοτος, στονοεις, ὑλακοεις, ὑβριστὴρ, φθονερος, φοβερὸς. χαλεπος.
Κελαινὸν ὑπὸ σπλαγχνοις ζεεν αἷμα. Ap.
Χολος δέ τ' εχει μεγαλητορα θυμόν. Hom.
Πικραί τ' οξεῖαί τε χολῃ πυροεντος ακωκαί. Opp.
Κελαινε χυματος πικρὸν μενος—Aesc.
Ζεσις αιματος. Theoc. Τηκηδὼν κακη. Φθονεροὶ οδόντες Ap. Ομμα ταυρυμενον Eur.
Ομματα λοξὰ τιταινε χολῳ κηρυκι σιωπῆ.
Και φθονερὸς πραπιδεσσι χολος διεπεφλασεν,—Nonn.

Χολοω, Χολῦμαι
Η γαρ οιομαι ανδρα χολωσεμεν.—Il. α. 78.
Ηρῃ δ' ὅτι τοσον νεμεσιζομαι, ὐδὲ χολῦμαι. Il. θ. 407.
SYN. Εκχολοω, χολαω, χοω, οργιζω.—οργιζομαι λυπεομαι.—θυμῦμαι, πικραινομαι.
—Επεὶ χολος εμπεσε θυμῷ.
—Εδυ δέ τε μιν χολος αινός.
—Χολος δέ μιν αγριος ᾕρει.
Αλλά μοι οιδανεται κραδιη χολῳ.—
—Επὶ νευσὶ χολον θυμαλγεα πεσσει. Hom.

Χολιος. Χολωτός.
Τον Δια—τῃ γαμετῃ χολιον. Ep. I. 1.
Τὺς μαλα νεικειεσκε χολωτοῖσιν επεεσσιν. Il. δ. 241.
SYN. Χολωδης. ακροχολος, πικροχολος, οργιστικός.

Χολοιβόρος.

Χολοιβόρος.
—Χελοιβόρον ἐὸν ἐρύξεις. Nic.

Χονδρος.
—Τόθι χονδρος ὑπερ κυτεος ἕζετο γαστρὸς Nic.
Τον ωλενιτην χονδρον ενδαιτουμενη. Lyc. 155.
Χονδρος δ' ηδυπροσωπος,—Ath 4
SYN. Λοπὸς —ζεα —παχὺς ἅλς —θρομβος. —εντερον στομαχε.—μυστρον.—ροφημα.—πιναξ, κεραμος.

Χονδροφυής.
Ψῦτ]α τε χονδροφυής—Ath. l. 4.

Χορδευω, Χορδοω.
Ταραττε, και χορδευ' ὁμε τα πραγματα, Ar. Eq 214.
SYN. Επιπλεκω εις πλοκὰς εμβαλλω. κακοποιω. τεμνω

Χορδευμα. Vid. Χορδη.
Ουδ' εγὼ χορδευματα. Ib. 315.

Χορδη.
Ως ὅτ' ανὴρ φορμιγγος επισταμενος, και αοιδῆς
Ρηϊδιως ετανυσσε νεω επὶ κολλοπι χορδην,
Αψας αμφοτερωθεν εϋστρεφες εντερον οιός. Od. φ. 407.
Χορδησι, λιπαρῆσι τ' επορνυμενος λαγονεσσιν. Hom. B. 220.
SYN. Νευρά. —μιτὸς —κιθαρα —χολάς. —ορυα.
EPITH. Ευφθογγος, ευκελαδος, λιπαρά, λιγεῖα, νευροπαλλος, ορθιος, συμφωνος, φονια.
Κινεσα χορδὰς τας ακινητες φρενων. Apud Plut.

Χορεια.
Ουκ οδυνην, εκ αλγος εχει γαμος, αλλὰ χορειην. Theoc 27. 25.
SYN. Χορος —ορχησις, σκαρθμὸς, βαλλισμός.
EPITH. Αληκτος, ακαματος, ακοιμητος, αβακχευτος, αναιμακτος, αγρυπνος, αθωρηκτος, ερισμαραγος, ερατεινη, ευκυκλος, ὁμοπλεκτος, ὁμοζυλος, οριδρομος, παιδοκομος, παλιννοστος, περικοσμια, πολυελικτος, πολυσκαρθμος, πολυκαμπης, σακεσπαλος, τροχαλη, τερψινοος, ταχυστροφαλιγξ, φρικτη. Βακχιάς, Βακχεια, Δωριος.
Οινε μη παρεόντος, αθελγέες εισι χορεῖαι.
—Πολυκαμπέα μετρα χορειης.
—Σατυρων μιμηλη.—Nonn.

Χορευμα. Vid Χορεια. Χορὸς.
Ουδε χορευματων, Eur. I. 1474.

Χορευτὴς, Χορευτὶς, Χορητὶς.
Πιστοὶ χορευτᾶν μαρτυρες. Pind. P. 12.
Καλὸν εν ποτοις χορευτὴν
Τελεων θεὸς κατῆλθε. Anac. 50. 3.
Αι δε ποδὶ πλησσεσι χορητιδες ασφαλὲς εδας. Call. 4 306.

SYN. Ορχηστὴς, μῖμος—ορχηστρὶς, ορχηστρια. χοροιτυπος

Χορευω.
Τεισον νεκ]αρ επειθ κατ' αυλιν ποσσὶ χορεῦσαι. Theoc 7. 153.
SYN. Αναχορευω, εγχορευω, παραχορευω, βακχευω, μελωδεω, ορχεομαι. βαλλιζω. εις χορον ερχομαι. χορον αρτιζομαι, ποιω, ἡγεομαι. χορειας χορευειν. ποδας χορευειν.

Χορηγεω.
Τὸν εχορηγησεν κυκλον μελιγηρυν Ιππονικος, Call Fr.
SYN Επιχορηγεω, παραχορηγεω. διδασκω. υποτιθημι, ὑπηρετεω, δαψιλευομαι.

Χορηγὸς, Χοραγὸς
Δαμοτελης ὁ χορηγος,—Theoc. Ep. 12. 1.
SYN. Αρχιχορος, χοροποιὸς, εξαρχος, διδασκαλος.

Χορικὸς.
—Η χορικῶν εστιν ἑταιρα. Ar. Eq. 586.
SYN. Χορῳδὸς. προσχορος. φιλοχορος.

Χοριον.
—Χαλεπὸν χοριων κυνα γεῦσαι. Theoc. 10. 11. Prov.

Χοροδιδασκαλος. Vid Χοροποιὸς.
—Καλλιμαχος δ' ὁ χοροδιδασκαλος. Ar. Ecc. 804.

Χοροηθης.
—Ος τ' ενὶ Πισσῃ
Δενδρηεντ' αμυδις φοιτᾷ χοροηθεσι Νυμφαις. Hom. XVIII. 3.

Χοροιθαλης.
—Τασδε χοροιθαλέας καμε κυρας, Ep l. 6.

Χοροιμανια.
Ο πρεσβυς νεαρης ἦρχε χοροιμανιης. Ep. l. 3.

Χοροιμανὴς, Χορομανὴς. Vid. Βακχος.
Μελπε, και γεραιρε φωνῇ
Πᾶσα χοροιμανῆ τροπῳ, Ar. Th. 970.

Χοροιτυπια. Vid. Χορος.
—Ορχησαι τε, χοροιτυπιῃσιν αριστοι. Il. ω. 261.
Φευγε χοροιτυπιην επινηϊον —Ep. l. 1.

Χοροιτυπος, Χοροτυπος. Vid. Χορευτὴς
Χαῖρε φωνὴν εριεσσα, χοροιτυπε, δαιτὸς ἑταιρη: Hom. M. 31.

Χοροποιὸς. Vid. Απολλων.
Ω θεῶν χοροποι' αναξ. Soph. Aj. 707.
SYN. Χοροδιδασκαλος, χοροδεκτης, χοροστατης. ἡγεμων χορε κορυφαιος. χορηγὸς.

Χορὸς.
—Ηε χοροῖο νεον ληγοντα καθιζειν. Il. γ. 394.
Ενθαδ' εσαν Νυμφεων καλοὶ χοροὶ,—Od. μ 318.
Λειηναν δε χορον,—Od. θ. 260.

SYN.

SYN. Χορεια. χοροστασια, χοροτυπια, χοροιτυπια, χορευμα, χορειον. χορηγειον.
EPITH. Αμφιλαφης. αγκυλομητις, αμεμφης, αγγελικος, αρσενοπαις, αμπελοεις, απρηνιτος, αυτοελικτος, ατυφελικτος, γαμηλιος, περιαυθης, θειος, ζαμενης, ευφημος, οσιος, ευρυς, ερσεις, ηδυς, ιμεροεις, ιερος, κυρτος, κωμαστης, λιπαρος, λιγυφωνος, καλλιτεχνος, καλλιμορφος, ομοσπονδος, πολυγηθης, παννυχιος, συμφωνος, ὑμνητηρ, ὑμνοπολος, ὑμνωδος, ὑψιπετης, χαριεις. Διονυσιος,
Ευκελαδων τε χορων ερεθισματα, Ar.
Εγκοσμιος χορος αεθιτων ανακτων. Synef.
Χοροστας Vid. Λιμναιος. Εορτη.
Χοροστασια. Vid. Χορος.
Ουδ' οαροι νυμφαν ουδε χοροστασιαι. Call. 5. 66.
Χορταζω.
—Χορτασω τον κανθαρον. Ar. Pa. 175.
Δη τοτε χορταζειν ἑλικας βοας ενδον εοντας. Hef ε 450.
SYN. Χιλοω, χιλευω, βοσκω, σιτιζω.—κορεννυμι. εμφορεω.
Χορτος, Χορτασια.
Και μαλακω χορτοιο καλαν κωμυθα διδωμι. Theoc. 4. 18.
Πυ μοι χορτασιη οστρακινων πιναχων; Ep. l. 2.
SYN. Χορταριον, χορτασμα, βορα.—βοτανη. καρφη, καρφος, καρφος καλαμη.
EPITH. Ευδενδρος, μελιχροος, χλοερος. δολιος.
Χορτος.
Αυλης εν χορτῳ.—Il λ. 773.
SYN. Υπαιθριον, περιφραγμα.
Χορωφελιτης.
Κροτον δ' ἁμα ποιη χορωφελεταν, Ar. L. 1322.
Χοω. Vid Χωννυω.

X P

XPAINΩ, Χραινομαι.
—Καπνῳ δε χραινεται πολισμ' ἁπαν. Aesc. S. T. 348.
Δοκων εν ὑμιν χειρα χραινεσθαι φονῳ. Soph. Aj. 43.
Τῳ μεν Γερραιοι νομαδες χαλκηρεας αιχμας
Χραινουσι—Nic.
SYN Μιαινω, μολυνω, ρυποω. σπιλοω, μελαινω. βρεχω, βαπτω, χριω, χρωννυμι. αποχραινω, καταχραινω, χραω.
Χραισμεω, Χραισμω.
—Ουδε τοι εσθλος εων χραισμησει Αχιλλευς. Il. π. 837.
Μη νυ τοι ου χραισμη σκηπτρον—Il. α. 28.
Χραισμετε μοι—Ap. 2. 218.
SYN. Βοηθεω, λυσιτελεω, επικουρεω, ωφελεω, χρησιμευω. αρκεω, συλλαμβανω.
Χραισμη.
Μηδε σε γε χραισμη πολιν λαθοι, ηδ κεδρειο. Nic.
SYN. Βοηθεια, ονησις.
Χραισμητωρ.
—Χραισμητορα φωτων. Nonn.
SYN. Βοηθος, αοσσητηρ, σωτηρ.
Χραομαι.
Χρησαμενη γαρ ἑργα, και ουκ εχω ανταποδουναι. Hom. R. 184.
—Φρεσι γαρ κεχρητ' αγαθησιν. Od. π. 398.
Τοις δ' εμβαδιοις τι χρησεται—; Ar. Pl. 942.
Αιδως δ' ουκ αγαθη κεχρημενῳ ανδρι προικτῃ. Od. ρ. 347.
SYN. Διαχραομαι, επιχραομαι, προσχραομαι, δανειζομαι. κιχραομαι. δεομαι.—σπανιζω. (sed. κεχρημενος a χρηζω. Steph.)
Χραω, Χρεω, Χρειω.
—Τιπτε σοι υιος εμον ροον εχραε κηδειν. Il. φ. 369.
—Τις τοι κακος εχραε δαιμων; Od. κ. 64.
—Ποι μ' αυ τηνδ' ες αρκυν ηγαγες
Χρησας;—Eur. I. T. 77.
—Χρειων ενι πιονι νηῳ. Hom. A. 254.
Ως γαρ οι χρειων μυθησατο—Od. θ. 79.
SYN. Επιχραω, αποχραω, κιχραω, κιχρημι, συνωφελεω, δανειζω, μαντευομαι, χρησμῳδεω.—εισβαλλω επιβαινω.—χραινω.
Χραυω.
Χραυσῃ μεν τ' αυλης ὑπεραλμενον—Il. ε. 138.
SYN. Επιξυω, καθαπτομαι, θιγω, εγγιζω. αμυσσω χραινω.
Χρεια. Χρειω, Χρεω, Χρεων.
—Ων γαρ αν θελῃς
Χρειαν ερευνᾳ, ραδιως αυτος φανει. Soph. Oed. T. 744.
—Ειποτε δ' αυτε
Χρειω εμειο γενηται—Il. α. 341.
—Μαλα δε χρεω παντας Αχαιους, Il. ι. 75.
—Εμε δε χρεων θασσον ικεσθαι. Od. ο. 201.
SYN. Χραισμη, ονησις, χρησις—ενδεια. πενια, χρησμοσυνη. αναγκη—ὑποθεσις.—χρημα, καθηκον, χρεος. χρηος, οφειλη.
Χρεαρπαξ.
—Δεινους τε χρεαρπαγας, εργολαβους τε. Man. 4. 330.
Χρεμεθω, Χρεμετιζω. Χρεμιζω.
Μη θαμβει χρεμεθοντα, και εν ποσι λαξ πελοντα
Τοιχους.—(ἱππον)—Ep. l. 1.

—Μαλα δε χρεμετιζον επ' αχῶ
Χειλει εξισαστες—Il. μ. 51.
Οξεια χρεμισαν,—Hes. α. 348.
SYN. Χρεμεταω, φριμασσω, φρυασσομαι. επιχρεμεθω,
Ιπποι χαλκοχιτωνες επεσμαραγησαν Ενυω.
Αρεα σαλπιζοντες Ενυαλιω χρεμετισμῷ. Nonn.

Χρεμετισμος, Χρεμετισμα (Vid. Προκελευθος.) Φρυαγμα.
Χαλκοκροτων ἵππων κτυπος,
Και χρεμετισμὸς ανδανει, Ar. Eq. 550.

Χρεμπτομαι
—Προσεχε τον νῦν, χρεμπτεται γαρ ηδη
Οπερ ποιεῦσ' οἱ ρητορες,—Ib. Th. 388.
SYN. Αναχρεμπτομαι, απορχρεμπτομαι, καταχρεμπτομαι. αποπτυω.

Χρεος, Χρεῖα, Χρειος, Χρεως.
—Χρεος και δεσμὸν αλυξας. Od. θ. 353.
Συν πᾶσι χρεεσσι —Ap. 3. 1197.
—Πολεσιν γαρ ὑπεῖο] χρειος οφελλον. Il. λ. 687.
Το σον φρουρῆσαι χρεος. Soph. El. 74.
Χρεος μεν υδεν,—Ar. A. 454.
Αταρ τι χρεως εβα με—Ib. N. 30.
Ηλθον Τειρεσιαο κατα χρεος—Od. λ. 478.
SYN. Δανειον, δανος, οφειλημα, οφλημα.—μοῖρα. κῆρ—εργον. πραγμα—μαντευμα, χρησμωδημα—χρεια.
EPITH. Νεον, νεοχμὸν, θεοδμητον.

Χρειὸς. (Adj. pro χρηζων.)
—Χρειὸς ὢν, υδεν σθενει. Eur. Fr.
—Νυν γαρ ει χρειὸς φιλων. Ib. Herc. f. 1337.

Χρη
Χρη ξεῖνον παρεοντα φιλεῖν, εθελοντα δε πεμπειν. Od. ο. 74.
Τηλεμαχ', υ μὲν σε χρὴ ετ' αιδῦς—Od. γ. 14.
SYN. Δεῖ, κατεδεῖ, χρεὼν πρεπει.

Χρηζω. Χρηΐζω
—Φραζε προς ἡμᾶς ὅ, τι χρηζεις. Ar. N. 358.
Αισχρὸν γαρ ανδρα τῦ μακρῦ χρηζειν βιυ. Soph. Aj. 473.
—Τῶν συ μαλιστα χρηΐζεις—Od. ρ. 558.
Α χρηζεις εσχατη—Eur. Hel. 523.
SYN. Εξαιτεω, καταδεομαι, επιποθεω—δεομαι, απορεω—βυλομαι.—χρησμωδεω. χραω:

Χρημα
Σπυδαιον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμηγυριν ηλθε. Hom. M. 333.
Σμικρὸν τε χρῆμα τῦ βιυ τῦτον δε χρὴ
Ως ρᾶστα, και μη συν πονοις, διεκπεραν. Eur. 953.
SYN. Πρᾶγμα. χρῆσις. χρεια. κτῆσις. υσια. λῆμμα.
EPITH. Δαιμονιον.—φιλοψογον (το χρῆμα θηλειων εφυ. Eur.)

Χρηματα, τα.
Χρηματα δ' αυτε κακῶς βεβρωσεται,—Od. ς. 203.
SYN. Κτηματα, κτεανα, τα οντα. περιυσια. πλῦτος. βοσκηματα.
EPITH. Θυμηδεα. χρυσοφορητα.
Χρηματα δ' υκ αρπακτα, θεοσδοτα πολλὸν αμεινω. Hes.

Χρηματιας. Vid. Παιδοσυνη.

Χρηματιζω.
Και χρηματιζειν πρῶτα περὶ Ευριπιδυ. Ar. Th. 384.
SYN. Επιχρηματιζω, επιψηφιζω, βυλευομαι, αποκρινομαι. διαλεγομαι. ερωταω—τὸ πραγμασι χρῆσθαι. πραγματευω—χρηματιζομαι, τα χρηματα πραττεσθαι, πλυτεῖν.

Χρηματοδαιτης
Κτεανων χρηματοδαιτας πικρός. Aesc. S. T. 735.
EXP. Κτηματων μεριστής.

Χρηματοποιὸς, Ar. Ecc. 442.
SYN. Χρηματιστής. κερδαλεος.

Χρηὸς. Vid. Χρεια
Χρηματα πολλὰ διδυσιν, ἁ πολλῶν χρηὸς ετυχθη. Min. 2. 309.

Χρήσιμος. Vid. Χρηστός.
—Τοιαδ' ανδρα χρησιμον
Φοιεῖν, ἁ προσθεν ὖτος υκ ετλη ποτ' αν. Soph. Aj. 410.

Χρησμητωρ, Χρησμολεσχης, Vid. Χρησμωδὸς.
Φοιβυ χρησμητορας, ὅν τε ματαιοι
Ανθρωποι θεὸν εἶπον, επεψευσαντο δε μαντιν. Sibyl. l. 4.
Τον χρησμολεσχην αιτιασονται βλαβης. Lyc. 1419.

Χρησμολογεω. Vid. Χρησμῳδεω
Ουκυν ετερωσε χρησμολογησεις εκτρεχων; Ar. Av. 992.

Χρησμολογος. Χρησμαγορης. Vid. Χρησμῳδός. Απολλων.
Χρησμολογῳ δ' υδεὶς εδιδυ κωφωνα φαεινόν. Ib. Pa. 1094.

Χρησμὸς
Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις απῳχετο θεσπιξασα. Theoc. 15. 63.
SYN. Χρησμῳδια, χρησμωδημα, χρηματισμὸς, χρησμολογια, χρησμοσυνη, χρηστηριον, λογιον, μαντεῖον, μαντευμα, θεοπροπιον, προφαντον, θεσπισμα, προφητεια—τιμωρια.
EPITH. Αρρητος, αιολοστομος.
—Και χρησμῶν ενθεον ὕμνον. Sybil.

Χρησμοσυνη.
Δη τοτε μεν περιπολλὸν επασσυτερη βιοτεοιο
Χρησμοσυνη τρυχεσκεν—Ap. 2. 475.

SYN.

SYN. Πενια, ενδεια, απορια χρεια.—Χρησμός.
Χρησμοσυνη εικων, ὑ δὴ κακὰ πολλα διδασκει,
Ψευδεά τ', εξαπατας τ', ουλομενας τ' εριδας,
Ανδρα και ουκ εθελοντα.—Theog.

Χρησμῳδεω.
Διατειχίζων, και χρησμῳδῶν,—Ar. Eq. 815.
SYN. Χρησμολογεω, χρησμηγορεω, χρησμοδοτεω, χρηματιζω, χραω, θεμιστευω, φοιβηπτεω, θεσπιζω, μαντευομαι.
Ιαχεν εξ αδυτοιο δια τριποδων εριτιμων,
Ομφὴν σημαινει πιονος εξ αδυτου. Ep.

Χρησμῳδια Vid Χρησμός.
Η δ' ουκ ετ' ευξυμβλητος ἡ χρησμῳδια. Aesc. Pr. 774.

Χρησμῳδός.
Τὰν παρθενον χρησμῳδον. Soph. Oed. T. 1222.
SYN. Χρησμολογος, χρησμολεσχὴς, χρησμηγορης, χρηστωρ, χρησμηγόρος, χρησμοδοτης, χρησμο...οιδος, χρησμητωρ, θεσπιῳδὸς, θεοπροπος, μαντις, ὑποφητης ενθεος λογιος. χρησμῶν αοιδός.

Χρηστηριον.
Εμμεναι ανθρωπων χρηστηριον—Hom. A. 81.
Κοινου χρηστηριά τ' ανδρός. Soph. Aj. 220.
SYN. Ιερεῖον, μαντεῖον. χρησμός—τολμημα, πρᾶξις.

Χρηστηριος.
Χρηστηριους ορνιθας αψευδεῖ τεχνη. Aesc. S. T. 26.
SYN. Μαντευτικός.

Χρηστης.
Μηδεποτε χρηστης πικρὸς γινῃ ανδρὶ πενητι. Phocyl. 80.
SYN. Δανειστὴς, οβολοστατης, τοκιστὴς.—οφειλετης, χρεωφειλετης, ὑποχρεως, ὑπερχρεως, θὴς.—χρησμῳδός.—χρησιμος.

Χρηστός.
Ου χρηστὸν μελιτωμα, το και μακαρες πιθεουσιν. Hom B 39.
—Χρηστὰ γαρ εἶδον. Theoc. 21. 29.
SYN. Χρησιμος, χρηστικὸς, ευχρηστος, χρηστοηθης, χρηστομαθὴς, επιεικὴς, ευσταλὴς, ευτολμος, ανδρεῖος, ἡδὺς, πρᾶος, αγαθός.

Χρηστῶς
Ει τουτο χρηστῶς ειχεν.—Ar. Ecc. 219.
SYN. Καλῶς, ἡδεως, ευσταλῶς. φυλακτικῶς. χρηστικῶς.

Χρηστοτης
Ως ἡδὺ συνεσει χρηστοτης μεμιγμενη. Menand.
SYN. Αγαθοσυνη, επιεικεια, φιλοφροσυνη, ακακεια, αφελεια
EPITH Αυταγαθος.

Χριμα, Χρισμα.
Ου γαρ Αθαναια χριματα μικτα φιλεῖ. Call. 5. 16.
Φαρμασσομενη χρισματος αγνου
Μαλακαῖς αδολοισι παρηγοριαις. Aesc. Ag. 94.
SYN. Χρισις, αλειμμα, αλειψις, αλοιφὴ μυρωσις. μυρον, αλειφαρ.
—Κιρνης χρισμασι θυηστοκοις. Naz.
Ασκητοῖς οδμὴ χρισμασι δευομενοι. Ath.

Χριμπτω, Χριμπτομαι.
Εχριμπτ' αεὶ συριγγα,—Soph. El. 723.
Ενθαδ' επειθ' ἡρως χριμφθεὶς πελας,—Od κ. 516.
—Η δ' αμαθοισιν εχριμψατο παντοπορος νηῦς. Hom. A. 439.
SYN Εγχριμπτω, επιχριμπτω, προσπελαζω, εγγιζω, εμπιπτω. περιβαλλω.—ὑπερειδω.—χριω, χραινω. αφορμαω—εκβαλλω, στηριζομαι.

Χριστιανοι.
Ειματροσηχοφοροι, αιυποκριταλυποπροσωποι.
Ειρηναιοφιλοι, απλοϊκοφρονιμοι, κ. λ. Dinn. Epith.

ΧΡΙΣΤΟΣ
EPITH. Αμυμων. βασιλευτατος, βιοσσοος, διοτρεφης, εμπεδομυθος, επιταρροθος, ευμενεας, ζωοδοτης, ηδυεπης. ηπιοθυμος, θεοειδὴς. θεοκλυμενος, κλυτοτεχνος. λαοσσοος, μυσταγωγὸς, μειλιχιος. παμμεδεων, παμφαὴς, ταχυεργος, φιλοπατωρ.
Υιὲ Θεου, σοφιη, βασιλεῦ. λογε. ατρεκιη τε·
Εικὼν αρχετυποιο, φυσις γεννητορος ιση·
Ποιμὴν, αμνὲ. θυος τε—κ. λ.
Πατροφυὲς, μεγαλοιο νοου λογε, φερτερε μυθου·
Εικὼν αθανατοιο πατρὸς και σφρηγὶς αναρχου,
Πνευματι τῷ μεγαλῳ συμφαὲς, ευρυμεδον.
Αιῶνος πειρημα, μεγακλεες. ολβιοδωρε
Υψιθρον', κρατεε. πανσθενες ἆσθμα νου.
Νωμητα κοσμοιο, φερεσβιε. δημιουργὲ κ.λ. Naz.
Μεσσιας ὅτι θεῖος ελευσεται, ὅν τινα λαοὶ
Χριστον επημιξαντο,—
—Ανθρωποιο φερεσβιος υἷε.
Χριστὸς εγω ταχυγενος οδοιπορος ειμι θαλασσης.
—Χριστον νεκυοσσοον, υἷα Δαβιδ.
Αβροχιτων. ασιδηρος αναξ—
Υιὸν—αγαπηνορα λαομεδοντα.
Χραισμητορα φωτων—ιθυντορα κοσμου.
Ραββιν ποικιλομυθε θεογραφεις—
Οττι θεου θομπῆσι διδασκαλος ἱκετο κόσμου.
Ανδρομεου βιοτοιο βοηθοος,—κ λ. Nonn.

Χριω, Χριομαι
—Ροδοεντι δε χρῖεν ελαιῳ Il ψ. 186
—Αμφὶ δ' ελαιῳ χρεισσομαι,—Od. ζ. 220.
Χριει τις αὖ με ταλαιναν οἶστρος. Aesc. Pr. 560.
SYN. Διαχριω, εγχριω, επιχριω, καταχριω, περιχριω, χριμπτω, αλειφω, επαλειφω—κεντεω, κεντριζω, νυσσω, διεγειρω, παρακινεω

Και

Και χροα παντα καθηρε, λιμας δ' εχρισεν ελαιῳ
Ευοδμῳ, ροδιῳ—Musa.
Ουδε μυρων μαλακη με διεδραμε θηλυς αϋτμη. Naz.
Και δεμας αχλαιη θηκαν ὑπὸ σπιλαδι. Suid.
Χροα. Χροιη.
Η ι χροιῃ,—Il. ξ. 164.
—Η θηλυν απο χροιας Κυκνον εγνω. Theoc. 16. 49.
SYN. Βαφη. χρωμα. χρως.
EPITH. Δισωματος, ευσικτος, πολυανθης, χιονεα.
Χροϊζω. Χροϊζομαι.
Ηβας τ' ερατον χροϊζει
Λεχος χρυσεαν κατ' αυλαν. Eur. Herc. 915.
Μαντις τοι τὰν νυκτα χροϊζεται ἁ καλαμαια. Theoc. 10. 18
SYN. Χρωζω, χροω, χραινω.—συγκοιμαομαι.—λαμπρυνομαι.
Χρομαδος.
Δεινος δε χρομαδος γενυων γενετο—Il. ψ 688.
SYN. Ηχος. ψοφος. βρυγμος. κροτος.
Χρομιος.
—Αλαστορα τε, Χρομιον τε. Il. δ. 295.
Χρομις
Μυσων δε Χρομις ἠρχε,—Il. β 858.
Χρονιζω. Χρονιζομαι.
—Χρονιζων δωματων εξωπιος. Eur. M. 624.
Και τωνδε πυσεις εκ οκνῳ χρονιζεται. Aesc. S.T.
SYN. Εγχρονιζω, επιχρονιζω, πολυχρονεω, παλαιουμαι, εγκαταγηρασκω.—βραδυνω.—διατριβω.
Χρονιος.
Ελθοντα χρονιον νεον αλλοθεν,—Od. ρ. 112.
SYN. Επιχρονιος, επιχρονος, εγχρονος, πολυχρονιος, οψιμος, οψιζων, οψιος, γλισχρος, βραδυς.
Χρονος.
Ου πολυν ανθρωποι ζωμεν χρονον, αλλ' επικαιρον. Phocyl. 109.
Μακροι παλαιοι τ' αν μετρηθειεν χρονοι. Soph. Oed. T. 563.
Τλητε φιλοι και μειναι' επι χρονον—Il. β. 299.
SYN. Καιρος. αιων.
EPITH. Ατερμαντος, αεναος, ατλετος, ακαματος, γερων, δολιχος, εμπεδοκυκλος, ευκαιρος, εξηκονταετης, λευκαινων, ισοτυπος, ανυγρος, παγκρατης, παντελης, πολυετης, πολυελικτος, παλινδινητος, σιγηεις, ταχυς, ταχυπους,
—Ο δε χρονος αυτο σιγων. Theoc.
Χρονος δ' αναιρει παντα, και ληθην αγει.
—Κυκλα παλιννοστων ενιαυτων.
Λειπεται εισετι βαιος ελιξ χρονος, αιχιφανης τε. Nonn.
Χρονος.
Ω Χρονε, παντοιων θνητων πανεπισκοπε δαιμον. Ep.
Πολιος τεχνιτης εστιν ὁ Χρονος. Diph.
Συμβυλος υδεις εστι βελτιων Χρονυ.
—Ενθα—βαθυρροος
Ακαμαντοποδας Χρονος.
Χθονος εγκυονα σπορει. Synes.
Χρονος γαρ ευμαρης θεος. Soph.
—Τοις πλωχοις ὁ Χρονος εστι θεος. Ep.
Παντων πατηρ. Pind.
Χρυς. Χροος. Vid. Χρως.
—Παντα περι χροϊ εσσατο τευχη. Il. η. 207.
Ευρει γαρ εν χρῳ τυτο—Soph. Aj. 797.
EPITH. Αθανατος, αιγληεις, ἱμεροεις, λειριοεις, μυροπνυς, τερπνυς.
Χροοκαρπος. Vid. Βλαστος.
Χροτια
—Μᾶλλον σῆς χροτιης κορεσης. Ep.
EXP. Επινοια. Χρυς.
Χροω, Χρωννυμι
—Παλαμαν—αιματι χρῶσαι. Ep.
SYN. Αναχρωννυω, διαχροω, διαχρωννυμι, εγχρωζω, επιχρωζω, καταχρωζω. χραινω, χροϊζω, χρωζω, χρωματιζω, επιχρωματιζω, χρωτιζω, χρωτιζομαι, εξανθιζω, μολυνω, βαπτω.
Χρυσαμοιβος.
Ο χρυσαμοιβος δ' Αρης σωματων. Aesc. Ag. 446.
SYN. Κερματιστης, κερμοδοτης, τραπεζιτης, κολλυβιστης, αργυροκοπος, αργυραμοιβος, αργυρογνωμων.
Χρυσαμπυξ.
—Χρυσαμπυκας ιππους ἱππους. Il ε. 359.
SYN. Χρυσοχαλινος.—(χρυσοκομος.) χρυσηνιος χρυσοδεσμος. χρυσομιτρος.
Χρυσαυγης, Χρυσανταυγης.
Ο χρυσαυγης κροκος—Soph. Oed C. 717.
Ανθιζειν χρυσανταυγη Eur. I. 890.
Χρυσαορ, Χρυσαορος
Φοιβον Απολλωνα χρυσαορον,—Il. ο 256.
SYN. Χρυσοφασγανος.—χρυσοκιθαρος.
Χρυσαιγις.
Χρυσαιγιδος Ιτωνιας—Bacchyl.
Χρυσασπις.
—Παλλαδος χρυσασπιδος, Eur. Ph.
Χρυσαρματος.
Χρυσαρματι Καστορος. Pind P. 5.
Χρυσαυρος—Περσευς—Orph.
Χρυσαωρ
Εξεθορε Χρυσαωρ τε μεγας—Hes. θ. 282.
Χρυσεγχης.
Παιαν χρυσεγχης,—Orph. H. Χρυσεος,

Χρυσειος, Χρυσεος, Χρυσοῦς.
—Χρυσεια—λεπαδνα Il. ε. 730.
—Χρυσεη Αφροδιτη—Il. ι. 389.
—Επὶ δὲ χρυσεον λοφον ηκε Il. σ. 611.
S Y N. Χρυσεινος, αμφιχρυσος, επιχρυσος, εγχρυσος, διαχρυσος, περιχρυσος, καταχρυσος, παγχρυσος, χρυσεοδετος, χρυσοδετος, χρυσηλατος, χρυσεοτευκτος, χρυσηρης, χρυσεοδμητος, χρυσεοπηνητος, χρυσεοστιλβος, χρυσεοστολος, χρυσεοτυπος, χρυσοβαφὴς, χρυσοδαιδαλος, χρυσοδαιδαλτος, χρυσοκολλητος, χρυσοπαστος, χρυσοστροφος. κ. λ.
Χρυσεοβοστρυχος. Vid Χρυσοκομης.
Ω ποτνια, χρυσεοβοστρυχε, Eur. Ph. 200.
Χρυσεοδμητος. Vid Χρυσεος.
Χρυσεοδμητοισιν ὅρμοις, Aesc. Ch. 615.
Χρυσεοκυκλος
Αελιε χρυσεοκυκλον φεγγος, Eur. Ph. 182.
Χρυσεομαλλος, Χρυσομαλλος.
Χρυσεομαλλον—ποιμναν Ib. El. 725.
Λοχευμα—το χρυσομαλλον αρνος, Ib. Or. 1001.
Χρυσεομιτρης. Vid Βακχος.
Χρυσεονωτος.
—Επι χρυσεονωτον ασπιδα—Ep. I. 4.
Χρυσεοπηληξ, Χρυσοπηληξ
Αρες,—χρυσεοπηληξ Hom. VII 1.
Γᾶν, ἡ ποθ' ὑμὶν χρυσοπηληκα σταχυν
Σπαρτῶν αικαν—Eur. Ph. 956.
S Y N. Χρυσολοφος.
Χρυσεοπηνητος Vid. Χρυσεος.
Χρυσεοπηνητων φαρεων. Ib Or 838.
Χρυσεοσανδαλος. Vid Χρυσοπεδιλος.
Χρυσεοσανδαλον ιχνος
Εν γᾷ κρουσαι. Ib I. A. 1042.
Χρυσεοστεφανος, Χρυσοστεφανος.
Τὰν χρυσεοστεφανον κοραν. Ib I. 1085.
—Χρυσοστεφανον καλὴν Αφροδιτην. Hom. V. 1.
S Y N. Χρυσεομιτρης, ευστεφανος.
Χρυσεοστολμος
Χρυσεοστολμους δομους. Aesc. Per. 159. (χρυσεοστιλβους. Turn.)
Χρυσεοστολος.
Χρυσεοστολον φαρος. Eur. Herc. f. 414.
S Y N. Χρυσεοπηνητος, χρυσοπεπλος, χρυσεος.
Χρυσεοταρσος.
Λαιψηρους τ' ανεμους αυραις μιγα χρυσεοταρσοις. Orph. 330
Χρυσεοτευκτος, Χρυσοτευκτος.
—Συν ἁρμασι χρυσεοτευκτοις. Orph. H.
—Αγαλμασι χρυσοτευκτοις. Eur. Ph. 229.
Χρυσεοτυπος. Vid. Χρυσεος.
Επι χρυσεοτυπῳ κρανει, Ib. El. 470.
Χρυσεοφαλαρος.
Ιππον, χρυσεοφαλαρον, Ib. Tro. 520.

Χρυσεργος.
—Και χρυσεργα Πακτωλοῦ ποτά. Lyc. 1352.
Χρυσηΐς.
Εκ δε Χρυσηῒς νηὸς βη—Il. α. 439.
—Χρυσηΐδα καλλιπαρηον. Ib 310.
Χρυσηλακατος.
—Χρυσηλακατος κελαδεινη Αρτεμις—Il. υ. 70.
E X P. Χρυσοτοξος, καλλιτοξος, εργατικη.
Χρυσηλατος. Vid. Χρυσεος. Eur. M. 786.
Χρυσηνιος.
Την δε χολωσαμενη χρυσηνιος Αρτεμις εκτα. Il. ζ. 205.
S Y N. Χρυσαμπυξ—καλλιδιφρος.
Χρυσηρης. Vid Χρυσεος
Ναῶν χρυσηρεῖς θριγκούς, Eur. I. T. 129.
Χρυσης
—Τον Χρυσην ητιμησ' αρητηρα. Il. α. 11.
Χρυσὶς
—Ως ελεημων εἰμ' αεὶ τῶν χρυσιδων. Ar. Pa. 424.
S Y N Φιαλη, (χρυσῆ.)
Χρυσοβελεμνος. Vid. Απολλων
Χρυσοβωλος.
Οτ' ηλθομεν γῆς χρυσοβωλον ες λεπας
Παγγαιον.—Eur. Rh 921.
Χρυσογονη Nom pr.
—Αγνᾶς ανθεμα Χρυσογονας, Theoc. Ep. 13. 2.
Χρυσογονος.
Χρυσογονου γενεᾶς ισοθεος φώς. Aesc P 80.
Χρυσοδαιδαλος, Χρυσοδαιδαλτος Vid. Χρυσεος.
Ω χρυσοδαιδαλον εμὸν μελημα. Ar. Ecc. 965.
Χρυσοδαιδαλτοις στομιοισι πωλους, Eur. I. A. 219.
Χρυσοδετος. Vid Χρυσεος.
Χρυσοδετοις ἕρκεσι, Soph. El. 841.
Χρυσοδετοις περοναις επισαμων. Eur. Ph. 822.
Χρυσοζυγος
—Χρυσοζυγον ἁρμα. Hom. XXX. 15.
Χρυσόθεμις
Τρεῖς δέ οἱ εισι θυγατρες
Χρυσοθεμις, και Λαοδικη, και Ιφιανασσα. Il. ι 207.
Χρύσοθρονος.
—Παρὰ δε, χρυσοθρονος Ηρη Il. α. 611.
Χρυσοκαρηνος, Χρυσοκερως. Vid. Βακχος. Μηνη.
Ταν τε χρυσοκαρανον Δορκαν—Eur Herc. f. 375.
Χρυσοκολλητος, Χρυσοκολλος. Vid Χρυσεος
—Χρυσοκολλητοισι—διφροις. Ib Ph. 2.
Χρυσοθριξ, Χρυσοκομης, Χρυσεοκομης, Χρυσοκομος.
Δοιω δ' πελιν χρυσοτριχε λᾶε πελονται. Orph. L.
Χρυσοκομης δε Διωνυσος—Hes. Θ 947.
S Y N. Χρυσεοβοστρυχος, χρυσοπλοκαμος, χρυσοχαιτης

7 G Χρυσολαβὴς.

Χρυσολαβὴς.
—Και χρυσολαβὲς—εγχειρίδιον. Menand.
Χρυσολιθος
—Ο δε χρυσολιθῳ δεμας αυτην
Εικελος εισιδεειν,—Orph. L.
Χρυσολογχος
Γλαυκαπι χρυσολογχε. Ar. Av. 325.
Χρυσολορα
Ω (θεα) χρυσολορα, Ib. L. 344.
Χρυσολυρης (Vid Απολλων.) Ib. Th. 322.
S Y N Χρυσοκιθαρος.
Χρυσομανης
Πλουτον εχειν εθελω τον επαρκιον· ἡ δε περισση
Θυμὸν αεὶ κατεδει—χρυσομανὲς μελετη. Ep.
Χρυσομηλολονθιον
Αναβαινε δ'ευρο χρυσομηλολονθιον, Ar. V. 1337.
S Y N Χρυσοκαιθαρος.
Χρυσομιτρης. Χρυσομιτρης. Vid Βακχος.
—Τον χρυσομιτραν—Βακχον, Soph. Oed. T. 218
S Y N. Χρυσεομιτρος, χρυσομιτρος, χρυσοστεφανος
Χρυσομορφος
—Ζεὺς—Ου χρυσομορφος—Soph. Fr.
Χρυσονωτος.
—Επισχων χρυσονωτον ηνιαν. Ib. Aj.
Χρυσοπαστος Vid Χιτων.
—Τα χρυσοπαστα δ' εσθλὰ—Aesc. Ag. 785.
Χρυσοπατρος Vid Περσεύς.
Χρυσοπεδιλος
—Και Ηρην χρυσοπεδιλον. Hes. Θ 454.
S Y N. Χρυσεοταρσος, χρυσεοσανδαλος.
Χρυσοπεπλος
Τῆ χρυσοπεπλω, Μῦσα.
Χρυσεον ὑμνον αειδε κορη Anac. 180.
Χρυσοπλοκαμος Vid Χρυσοκομης.
Λητώ τε χρυσοπλοκαμος—Hom. A 205.
Χρυσοπτερος
Ιριν δ' οτρυνε χρυσοπτερον αγγελευσαν. Il. Θ 398.
Χρυσορραπις
—Χρυσορραπις Αργειφοντης. Od. κ. 331.
Χρυσορροος. Χρυσορρυτος, Χρυσοροας, Vid. Αχερων.
Τμωλυ χρυσοροο—Eur. B. 154.
Και Ζηνὸς ταμιευε-
σκε γονὰς χρυσορρυτυς. Soph. An. 962.
Χρυσὸς. Χρυσιον.
Ος και χρυσὸν εχων πολεμονδ' ιεν. ηΰτε κυρη.
Νηπιος· ὐδέ τι οἱ τόγ' επηρκεσε λυγρὸν ολεθρον. Il. 6. 872
Ω χρυσὸν αγγειλας επῶν,—Ar. Pl 269.
Απαντα δ' ημῖν αργυρια και χρυσια
Τα σκευαρια πληρη 'ςιν, ὡς θαυμασαι. Ib. 809.

E P I T H. Απιςος, αιγληεις, αμειδὴς, αφνειὸς, αυγαλέος, αυτορρυτος, απυρος, δραπετης, διαυγὴς, δελοεις, εριτιμος, ευεργὴς, κιβδηλος, καθαρὸς, ξανθος, πανδαματωρ, πικρὸς, πολυδαιδαλος, τιμηεις, τιμῆς, φαεινός.
—Αγλαα δωρα βαθυπλυτοιο μεταλλυ. Nonn.
Χρυσὲ κακῶν αρχηγὲ, βιοφθορε, παντα χαλεπτων.
Σῦ γαρ εκητι μαχαιτε λεηλασιαι τε φονοι τε,
Εχθρα δε τεκνα γονεῦσιν, αδελφοί τε συναιμοις Phocyl.
Χρυσὸν ερυθρὸν ιδεῖν τριβομενον βασανῳ. Theog.
Και τῦ εβρυζε χρυσῦ περ απεοθυ εόντος. Dolsc.
Ω χρυσε δεξιωμα καλλιςον βροτοῖς. Eur.
Χρυσὸς ερωτος αεὶ παιωνιε,—
Χρυσέ, πατερ κολακων, οδυνης και φροντίδος υἱὲ. Ep.
—Μεγασθενῆ νομισαν χρυσὸν
Ανθρωποι περιωσιον αλλων—
Ο δε χρυσος, αιθομενον πῦρ
ατε διαπρεπει νυκτὶ,
μεγανορος εξοχα πλυτυ. Pind.
Ω χρυσε κακὸν αμαχον, κακὸν μεγα. Cyr.
Πακτωλιον—τηλαυγη μυδρον. Lyc.
Των ψυχῶν αγχονη· τυ θανατυ αγκιςρον·
Τῆς αμαρτιας δελεαρ. Bas M.
Χρυσοτεγος. Vid. Οικια.
Χρυσοτεπτωρ.
Χρυσοτεπτορας ανδρας—Man. 4. 39.
Χρυσοςροφος.
—Τᾶ τε σὰ χρυσοςροφων
Απ' αγκυλων βελεα.—Soph. Oed. T. 212.
Χρυσοτεκτων.
Ο χρυσοτεκτων Δημοφων—Ep 1. 6.
Χρυσοτευχὴς
Ο χρυσοτευχης—Ρῆσος. Eur. Rh. 340.
Χρυσοτοξος
Χρυσοτοξον Απολλωνα—Pind. Ol. 14.
Χρυσοτριαινος.
Δεύρ' ελθ' ες χορον. ὦ χρυσοτριαινε,—Ar. Eq. 556.
Χρυσοτυπος.
—Χρυσοτυπος φιαλη. Ath. 1. 22.
Χρυσοφαεννος. Χρυσοφαης. Χρυσοφεγγης.
Χρυσοφαεννων πτερυγων, Anac. 83.
—Ο χρυσοφαης Αλιος—Eur. Hec 635.
—Το χρυσοφεγγὲς, ὥσπερ ἥλιος. Aesc. Ag. 296.
Χρυσοφορεω.
Αν χρυσοφορῆς, τῦτο τυχης εςιν επαρμα. Sotad.
Χρυσοφορος.
Εκ χρυσοφορυ δωμῆς,—Eur. Hec. 151.
Χρυσοφρυς.
Χρυσοφρυς ὃς καλλιςος εν αλλοις ἵςαται ιχθῦς. Ath. 4.

Χρυσοφυλαξ

X P

Χρυσοφυλαξ.
Δελφοι σ' εθεντο χρυσοφυλακα τῦ Θεῦ. Eur. I. 54

Χρυσοφυρητὸς.
—Και χρηματα χρυσοφυρητά. Man. 5. 308.

Χρυσοχαιτης Vid. Χρυσοκομης
Ο δ' Ερως ὁ χρυσοχαιτας. Anac. 6. 12,

Χρυσοχαλινος. Vid. Ψαλιον.
SYN Χρυσηνιος.—λαμπρὸς.

Χρυσοχιτων.
—Και δριμυν επηλυδα κοκκον αναγα
Μιξαι χρυσοχιτωνα—Orph. L.

Χρυσοχοεω. Ar. Pl. 164.

Χρυσοχόος.
—Χρυσοχόον Λαερκεα—Od. γ. 425.
SYN Χρυσυργος. χρυσοποιὸς, χρυσοτεκτων.

Χρυσοχρυς Vid. Απολλων.

Χρυσοω Vid. Καταχρυσοω
—Παλλαδιων χρυσυμενων. Ar. A. 546.

Χρυσυφης.
Πεπλοις χρυσυφεεσσι πελας βασιληια παρεστη. Apolin.

Χρυσαλλοπηκτος.
—Ποντον Θρηκιον φυσηματα
Χρυσαλλοπηκτα—Eur. Rh. 441.

Χρυσωμα.
—Χερὸς εξ εμῆς λαβὼν
Χρυσωμ' Αθανας—Ib. I. 1030.

Χρυσῶπις, Χρυσωπης. Χρυσωπὸς.
Λατῦς χρυσωπιδος ερνος. Ar. Th 328.
Μολε χρυσῶπα (Βακχε) Eur. B. 553.

Χρυσωτὸς
Χρυσωτον κροκοεντα—χιτῶνα, Ath. I. 10.

Χρωζω.
Σοι τ' εῦ λελεκται, γονατα μη χρωζειν εμά. Eur. Ph 1653

SYN. Χροΐζω, χρωω. πλησιαζω, ἁπτομαι.—μολυνω—προσαπτω. ψηλαφαω

Χρῶμα
—Το χρῶμα διακεκναισμενος. Ar. N. 120.
SYN. Χροα. χροια. βαφὴ. χρὼς—ὁρμὴ θρασος. θρυαγμὸς.
EPITH. Αιθηρὸν. χρυσοειδὲς. λευκὸν. πυρρὸν, μελαν. φοινικῦν. ποικίλον, παντοδαπον.

Χρὼς.
—Επεὶ ὐ σφι λιθος χρὼς, ὐδὲ σιδηρος. Il. δ. 510.
SYN. Χροος, χρῦς, χροα, χρῶμα, διφθερα, σῶμα. ιδεα
EPITH. Καλὸς, μαλθακὸς.

Χρωστηρ.
Και μολυβω χρωστῆρι κανὼν τυπον ορθον οπαζων. Ep. I. 6.

X Υ

SYN. Βαφεὺς, ὁ χρωματιζων.

Χρωτιζω, Χρωτιζομαι
Νεωτεροις την φυσιν αυτῦ
Πραγμασι χρωτιζεται.
Και σοφιαν επασκεῖ. Ar. N. 516.
SYN. Χροΐζω, χραω, χρωματιζω—πλησιαζω.

X Υ

X ΥΔΗΝ.
—Οτ' εν χρονοις ωρης ὑμῖν
Παντα χυδην εσω, ψαλμὸς, ερως, προποσις Ep. I. 2.
SYN. Ρυδην. ρυδὸν. συρδην, ὑποσυγχυτως. ακαταστως. εικῆ. αθροως. σωρηδὸν, ταρακωδως. δαψιλῶς.

Χυλὸς
Χυλὸς ειδος σλωμυλματων.—
Απο βιβλιων, απ' ηθῶν. Ar N. 974.
SYN Εγχυλισμα, εκπιεσμα, χυλισμα, πιεσμα. ροφημα. οπὸς. χυμὸς.

Χυμιζω
Οιπερ ἁρμονιαν εχυμισαν. Ib. Th. 169.
SYN. Εκχυμιζω. χυλιζω, αποχυλιζω, εγχυλιζω. διΰλιζω. διαμελεταω.

Χυμος.
Ο χυμὸς ὁμαλως πανταχυ συνισαται. Damosc.
SYN. Χυλὸς.—γευμα. γεῦσις—σιελος.

Χυσις
—Φυλλων γαρ επην χυσις ηλιθα πολλὴ. Od. ε. 483.
SYN. Διαχυσις. εκχυσις, επιχυσις,—ρυσις.—κρυνὸς. επισταγμὸς, απορρωξ.

Χυτλαζω. Χυτλοω.
—Και γυμνασικῶς
Υγρὸν χυτλασον σεαυτὸν—Ar. V. 1208.
Ειως χυτλωσαιτο συν αμφιπολοισι γυναιξὶν. Od. ζ. 80.
SYN Διαχυω.—αλειφω, ὑγραινω.—κλυδαζομαι—τριφαω

Χυτλον. Χυτλα. τα
—Ευτ' αν σφιν ετησια χυτλα γενωνται, Ap. I. 1075.
SYN. Υδρελαιον—εναγισματα, χοαί.

Χυτὸς
—Ειθαρ δε χυτὴν επι γαῖαν εχευαν. Il ψ. 256.
SYN. Χωστὸς. ρυτὸς, χωνευτὸς.

Χυτρα. Χυτρος. Χυτριδιον. Χυτριον.
Κοσμεντες χυτρας αρτυμασι παντοδαποῖσιν. Hom B. 41.

Χυτρον

Χυτρον τοι, ταυτην τε κρεαγίδα,—Ep. l. 6.
Δὸς μοι χυτρίδιον.—Ar. A. 462.
—Ὕδωρ εν χυτρίῳ θερμαινετε. Ib. 1174 (al. εν χ...)
SYN. Ἀμβιξ, χυτροπους, λασανον, ἰψητηριον, πλημοχοη, λοπας, αγγειον.
Χυτρεος, Χυτρινος. Χυτρευς.
Και καταγε χυτρευς, Ib. L. 329.
Οτε και σε χυτρειον οντα θεον ηγησαμην. Ib. N. 1476.
SYN. Χυτραῖος, χυτρειος, χυτριτης, λεπυρὸς, λεπυρωτὸς, οστρακινος, ο κεραμευς, κεραμιος, κεράμειος—ματαιος, ευτελὴς.
Χυτροι (εορτή)
Τοις ἱεροῖσι χυτροισι Ib R 220.
Χυτροπους. Vid Χυτρα
Μηδ' απο χυτροποδων ανεπιρρεκτων ανελοντα Εσθιειν. μηδὲ λοεσθαι.—Hes. ε 746.
Χυω, Χυνω. Vid. Χεω
Κεχυνότες μεν ανδρες—Simon. 2. 110.

Χ Ω

ΧΩΛΕΥΩ.
—Βη δε θυραζε χωλευων.—Il. σ. 417.
SYN. Κατακωλευω, αποχωλευω, χωλαινω, σκαζω, ὑποσκαζω.—τοτεω.
Χωλοποιὸς. Vid Infr.
Τον χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασυνεται, Ar. R. 870.
Χωλὸς, Χωλοπους.
—Ἡ μ' εθελεσκε Κρυψαι χωλὸν εοντα.—Il. σ. 397.
Χωλοποδας τευχει,—Man. 4 118.
SYN. Δυσχωλος, επιχωλος, ακροκωλος, χωλοποιὸς, μονοπους, λιπογυος, κυλλὸς, κυλλοποδιων, πηρὸς, ατελὴς.
Χῶμα
Χῶμα δέ μοι κοιλανον, ὅ μευ κρυψει τον ερωτα. Theoc 23. 43.
Και σ]ασ' επ' ακρε χωματος,—Eur Or. 116.
SYN. Επιχωμα, προσχωμα, χαρακωμα, χοῦς, ταφρος, ταφος—ὑψωμα γῆς—σωρὸς.
Χωννυω. Χωνυμι, Χοω.
—Εγὼ δη ταφον Χωσουσ' αδελφῳ φιλτατῳ πορευομαι. Soph. An. 81.
Αποδος δαμαρτος νεκυν, ὅπως χωσω ταφῳ. Eur Or. 1623.
SYN. Επιχοω, επιχωννυω, εγχωννυω, καταχωννυω, συγχωννυω, προχοω, τυμβοχοεω, ενταφιαζω—σωρευω, περιστατ]ω.

Χωνευσις.
Τοιην χωνευσεις κρυμὸς στυφοφορεῖ. Ep. l. 1.
Χωρα
—Εκ χωρης, ὅθι ἂ οαριζε γυναικί. Il. ζ. 516.
—Αψ επι χωρῃ εζετο,—Il ψ 349
—Χωρης ολιγης ετι μοιραν εχοντες. Il. π. 68.
—Και ας τινας ικετο χωρας. Od. θ. 573.
SYN. Χῶρος—αδεια, ελευθερια
Χωρεω. Χωρῶμαι.
Χωρησεν δ' αρα τυτθὸν επαλξιος.—Il μ. 406.
Ουδ' αν Αχιλλῆι ρηξηνορι χωρησειεν. Il. ν 324.
—Εξ χοὸς χωρησεται Ar N 1240
SYN. Αναχωρεω, προσχωρεω, εγχωρεω, επιχωρεω, πορευομαι, ὁρμαω, ὑποχωρεω, αναχαζω.—απολαμβανω, ερχομαι, δεχομαι, χανδανω.
Χωριζω
—Χωριζουσι δ' αλληλων λοχους. Eur. Ph 108.
SYN. Αναχωριζω, αποχωριζω, διαχωριζω, αφοριζω, νοσφιζω.
Χωρις
Χωρὶς δ' Ατρειδῃσι.—Il. ν. 470.
SYN. Αμφὶς, απανευθε, ιδιως.
Χωριτης
Ουκ εγωγε χωριτην γ' ὁρῶ. Soph Fr.
SYN. Αγροιωτης, αγροικικὸς, γεωργὸς.
Χῶρος. Χωρίον
Χῶρον μεν πρῶτον διεμετρεον—Il. γ 315.
—Οθι δη νεκυων διεφαινετο χῶρος. Il. θ. 491.
—Τὰ τα χωρία ταυτα ματευσεις. Theoc. 21. 65.
Ως τοῦτ' αληθως Αττικον το χωρίον. Ar. N 209.
SYN. Χωρα, τοπος, θῶκος, διαστασις, πεδον, αγρος, διοικησις.
EPITH. Ατερπὴς, απημων, αεξιλοφος, αριστογενεθλος, αλιερκὴς, διαυστριπτος, ευσκιος, ευανδρος, ευαιθης, ευιππος, ευαὴς, ευωδὴς, ευβοτος, ερημος, ερατὸς, ευρωεις, ευρυαλος, ηδυπνοος, ἱερὸς, ἱμεροεις, λιπαρὸς, λιθοστρωτος, νεοτευχης, κενεὸς, κατακρημνος, κρατερὸς, καταςυφελος, οιοπολος, ορφναιος, προαλὴς, περισκεπτος, πιων, πορφυρων, πατρῷος, πολυολβος, σ]ειβωτος, σκιοειδὴς, σκιερὸς, ὑληεις, τιμηεις, ζαφοιδης, μικραυλαξ, ψαμαθωδης.
Χωστὸς Vid Χυτὸς
—Οι μεν εν χωστοῖς ταφοις Κεῖνται πεσοντες,—Eur. Rh. 414.
Χωω, Χωομαι.
Κρεισσων γαρ βασιλεὺς ὅτε χωσεται ανδρὶ χερηΐ. Il α 80
—Και θυμὸν ἑταιρε χωεται αὐτῶς. Il. υ. 29.
SYN. Χολοω.—λυπεω.—μεμφομαι, ονειδιζομαι.

ΨΑΙΝΥΘΟΣ, Ψαινυθος.
Ψαινυθα θεσπιζοντα Πλυτωνος λατριν. Lyc. 1420.
SYN. Ψευδης, ψυδρος—ματαιος, ευτελης. φλυαρος. οικτρος.
Ψαιστιον. Ψαιστον (σεμμα.)
—Σοι ταδε πεμπω ψαιστια—Ep. Suid.
Ου βουν, ουχι ψαιστον—Ar. Pl. 138.
Και ψαιστων ολιγων δραγμα πενιχραλεον. Ep. l. 6.
Ψαιστωρ.
Σπογγον εχειν καλαμον ψαιστορ απο Κνιδιων. Ep Suid.
Ψακας. Nom. pr.
—Αντιμαχον τον Ψακαδος. At. A. 1149.
Ψακαδιον. Vid. Αναγρευομαι.
Ψαχας. Vid. Ψεχας.
Ος αντι διας ψακαδος Αιγυπτιε πεδον
Λευκης νοτιζει μελανοσυρμαιον λεων. Ib. Th. 863.
Βαλλει μ' ερεμνη ψακαδι φοινιας δροσυ. Aesc. Ag. 1139.
Ψαλασσω.
Τοι γαρ ψαλαξεις εις κενον νευρας κτυπον. Lyc. 139.
SYN. Ψηλαφαω ψαλλω, κρεκω, τινασσω.
Ψαλιδοστομος. Vid. Καρκινος.
Ψαλιζω.
Τα ταρσα σευ τα κυφα
Θελεις λαβων ψαλιξω; Anac. 12.
SYN. Αποψαλιζω, διαψαλιζω, κειρω, τεμνω.
Ψαλιον.
Χρυσοχαλινων παταγον ψαλιων. Ar. Pa. 154.
Και δη προχειρα ψαλια διερχεσθαι παρα. Aesc. Pr. 54.
SYN. Ψελλιον, χαλινος.—περιβραχιονιον, χλιδων. πεδη ακροχειριον, περιχειρον.
Ψαλις.
Τω σε χρη δρεπανοισι και ε ψαλιδεσσι καρηναι. Ep. I. 2
Στεινην δ' εδυμαν ψαλιδα, κουκ αβαρβαρον. Soph Fr.
SYN. Αψις.—μαχαιρα (διπλη) αρμενον. καμαρα
Ψαλλω, Ψαλλομαι.
—Ψαλλω δ' εικοσι
Χορδαισι μαγαδιν εχων. Anac. 80. 1.
——Μιλτερυη τε
Σχοινος επ' ακρονυχω ψαλλομενη κανονι. Ep.
Και ψαλλ' εθειραν—Aesc. Per.

SYN. Διαψαλλω, επιψαλλω, καταψαλλω, ψαυω, ψαιρω, ψαλασσω, διακινεω.—τιλλω.—φορμιζω.
Ψαλμος.
Ψαλμοι σ' ορεξυσιν τοξων. Eur. I. 173.
Ψαλμοισιν αντισπας αειδοντες μελη. Ep.
SYN. Ψαλμα, μολπη, συριγμος, αοιδη.
EPITH. Οξυφωνος, τοξηρης.
Ψαλμοχαρης. Vid Απολλων. Ψαλμογραφος. Vid. Δαβιδ.
Ψαλτριας.
Ζηλωσει Σεληνη, η ψαλτριαν, η πολυκοιτον. Man. 5. 236.
Ψαμαθος, Ψαμμος.
Ουδ' ει μοι τοσα δοιη οσα ψαμαθος τε κονις τε. Il. ι 385.
—Υπενερθε δε γαια φαεσκε
Ψαμμω κυανεη,—Od. μ. 243.
SYN. Αμαθος, αμμος, κροκη, κροκας. κοχλαξ. τροχαλος, λαιγξ. θιν.
EPITH. Αδρανης, βαθεια. κυανεα, λεπτη, λευκοφανης, πολια, αλια, διψας. βυθιτις.
Ψαμαθις.
—Οτε δη ροθιον ψαμαθιδα. Ath. l. 7.
Ψαμαθωδης.
Πλανοδιας δ' ηλαυνε δια ψαμαθωδεα χωρον. Hom. M. 75.
SYN. Αμμωδης, αμαθωδης, αμαθοεις, υφαμμος, υποψαμμος. ψαθυρος.
Ψαρ, Ψαρος, Ψηρ.
Των δ' ωστε ψαρων νεφος ερχεται,—Il. ρ. 755.
—Ος τ' εφοβησε κολοιους τε ψηρας τε. Il. π. 583.
EPITH. Ουτιδανος, τανυσιπτερος.
Ψαρας αγυραινε αρπαγας ευπορεης,
Καρπων δηλητηρας,—Ep.
Ψαρος.
Τον ψαρον ιππον.—Ar. N. 1127.
SYN. Αιψηρος, ταχυς—ποικιλος, σποδοειδης.
Ψαυω, Ψαυομαι. Vid. Ψαω.
Ψαυον δ' ιπποκομοι κορυθες λαμπροισι φαλοισι. Il. ν. 132.
SYN. Ψαω.—τυγχανω, συμβαλλω.
Ψαφαρος.
Πεντε δε αι ζωναι περιηγεες εστεφανωνται
Η δε μια. ψαφαρη τε και εκπυρος—Erat.
Και ναρδω ψαφαρη—Ep. Suid.
SYN. Ψαδαρος, ψαθυρος, σαθρος, αυχμηρος, μυδαλεος, αναλεος, ασθενης, ελαφρος, λεπτος, κακος.

κακὴς, τερην, χαῦνος. ψαμαθώδης, κακοχρως

Ψαφαροθριξ.
Ενθ' ὅγε και θεὸς ὢν ψαφαροθριχα μῆλ' ενομευεν. Hom. XVIII. 32.

Ψαφαροχροος
Ψαφαροχρουν καρα πολυπινὲς τ' εχων. Eur. Rh. 716

Ψαω, Ψαομαι.
Και ψῆ κατ' ακρας σπιλάδος—Soph. Tr. 641.
Ου γάρ τις αυτῶν ψησεται πυρνον γναθῳ. Lyc. 639.
SYN. Ψαυω, αναψαω, ψηχω, ψαιρω, ψαλασσω, επιψαυω, προσψαυω, ακραψαυω.—προσπελαζω, κλινω—λεπτυνω, ὁμαλιζω, διαφθειρω, θιγγανω, ψηλαφαω.

Ψ Ε

ΨΕΓΙΟΣ.
Ψεγιον ουρον εννεπων. Pind. N. 7.
SYN. Ψογερὸς, επιψογος, ονειδειος.

Ψεγω.
Ου χαλεπὸν ψεξαι τον πλησιον, ουδε μεν αυτὸν
Αινῆσαι· δειλοῖς ανδρασι ταῦτα μελει. Theog. 611.
SYN. Διαψεγω, ψιανω, μωμαομαι, ατιζω, λοιδορεω, ὑβριζω μεμφομαι.

Ψεδνοκαρηνος, Ψεδνός.
Αιεί τοι θησει λασιην επὶ κρααττι λαχνην
Ει και ψεδνοκαρηνος εοις.—Orph. L.
—Ψεδνὴ δ' επενηνοθε λαχνη. Il. ς. 219.
SYN. Αραιοθριξ, λεπτοθριξ, ατριχος, αθριξ, φαλακρὸς, ψιλὸς, ψιλοκορσης, αραιὸς, μαδαρὸς.

Ψεδυρος.
Ψεδυραὶ τριβοι τ' ερωτων. Aesc. Supp. 1050.
SYN. Ψιθυρὸς.

Ψεκαζω.
—Τοτ' η βροντῶμεν, η ψεκαζομεν. Ar. N. 580.
SYN. Ψακαζω, επιψεκαζω, καταψεκαζω, δροσιζω, σταλαω.—βρεχω.

Ψεκας. Vid. Νεφελη.
SYN. Ψακὰς, δροσος, ῥανις, σταγὼν, ψιας. νιφὰς.
EPITH. Αμβροσια, ευδροσος, χειμερια, δια.

Ψελλος.
Τῶν δ' εί τι σοὶ ψελλον τε και δυσευρετον. Aesc. Pr. 815.
SYN. Δυσγνωστος.—τραῦλος, μογιλαλος, ατυπος.

Ψευδαγγελος, Ψευδαγγελὴς. Vid Ψευστής.
—Μηδὲ ψευδαγγελος εἶναι· Il. ο. 159.
Εοικεν ε ψευδαγγελὴς εἶν' αγγελος. Ar. Av. 1340.

Ψευδαμαμαξυς. Ar. V. 325.

Ψευδαπατης.
Μηδε κακογνωμων, μη ψευδαπατης αμετρητος. Sibyl l. 2.
SYN. Απατεων, απατηλὸς, γόης.

Ψευδαρταβας. Ar. A. 91.

Ψευδατραφαξις. Ib Eq 627.

Ψευδηγορεω Vid. Ψευδομαι.
Ψευδηγορεῖν γαρ ουκ επισαται σῖομα
Το δῖον, αλλα πᾶν επος τελεῖ—Aesc. Pr. 1032.

Ψευδηγόρος,
Ψευδηγοροις φημαισιν εγχρισας επη. Lyc. 1455.

Ψευδηριος, Vid Ψευστής.
—Ταφον—ψευδηριων. Ib. 1048.
Ψευδηριον δε νησιωτικος σῖονυξ
Παχυνος ἕξει σημενον,—Ib. 1181.

Ψευδογραφος. Vid. Ομηρος.

Ψευδοδειπνον.
Και ψευδοδειπνα πολλὰ μαργωσας γναθυ. Aesc. Fr.

Ψευδοκατηγορια. Vid. Τεχνασμὸς.

Ψευδοκηρυξ.
Τυς τῶν Αχαιων ψευδοκηρυκας, κακὸς
Οντας προς αιχμην, εν δε τοις λογοις θρασεῖς. Soph Ph. 1344.

Ψευδολογος. Vid. Ψευστης.
Και ψευδολόγος, και βωμολόχος. Ar. R. 1569.

Ψευδομαντις. Vid. Ψευστης.
Ου ψευδομαντις ἦσθ' αρ', αλλ' ετητυμος. Eur. Or. 1705.

Ψευδονιτρος.
Ψευδονιτρυ τε κονιας. Ar. R. 724.

Ψευδονυμφευτος.
—Ιν Ελλας της Αλεξανδρυ γαμυς
Δωρημα Κυπριδος ψευδονυμφευτυς μαθῃ. Eur. Hel. 889.

Ψευδοπατρις. Vid. Ομηρος.

Ψευδοπατωρ
Ψευδοπατωρ, ιδε τόνδε τεῦ τριτον,—Call. 6. 99.

Ψευδορκεω.
Και μη καταθεις ψευδορκησῃ.—Ar. Ecc. 599.
SYN. Επιορκεω, κατεπιορκεω, επομνυμι.

Ψευδορκος, Ψευδωμοτης, Ψευδωμοτος.
Τις δε κλυει σε θεὸς, η δαιμων,
Τῦ ψευδορκυ, και ξειναπατα. Eur. M. 1392.
—Κοιρανῳ ψευδωμοτῃ. Lyc. 523.
Πατρῷον ὁρκον εκτινων ψευδωμοτον. Ib. 932.
SYN. Ψευδορκιος, επιορκος.

Ψευδορκιον

Ψευδορκον δ'υγεει Θεὸς αβροτος ὅσις ομοσσῃ. Phocyl.

Ψεῦδος.

Ψεῦδος και φαιμεν,—Il. ζ. 81.

Γραμεται ειτε ψεῦδος ὑποσχεσις ηὲ και ουχί. Ib. 349.

SYN. Ψεῦσμα, ψύθος, ψευσις, το ψευδες, ψευδολογια, ψευδομυθια, ψευδηγορια. αναπλασμα. τεχνη. απατη. πλανη.

EPITH. Ατασθαλον, ετοιμολογον, κερδαλεον, πολυδαιδαλον.

Δαιδαλμενοι ψευδεσι ποικιλοις λογοι. Pind.

Ψευδορκεω Vid Ψευδω.

—Και το μη ψευδορκεῖν. Soph. Oed. C. 1189.

Λογον ψευδεῖ τεγξαι. Pind.

Ψευδορημος. Vid. Ψευστης.

—Πολλα γαρ σε θεσπιζονθ' ὁρῶ,

Και ψευδορημα.—Ib 1587.

Ψευδω, Ψευδομαι, Ψευσεω.

—Και σ' ἀπιε ξυνιιστα,

Θελω, πολιν τε τηνδε μη ψευσαι, θανῶν. Ib 1579.

Ψευδοντ', ουδ' εθελεσιν αληθεα μυθησασθαι. Od. ξ. 125.

Ψευσομαι, η ετυμον ερεω.—Il. κ. 534.

—Νυν δ' ορκια πιστα ψευσαμενοι μαχομεθα. Il. η. 352.

Ψευστησεις, ουδ' αυτε τελος μυθῳ επιθησεις. Il. τ. 107.

SYN. Απαταω, εξαπαταω, αποσφαλλω.—διαψευδομαι, αποψευδομαι, επιψευδομαι, καταψευδομαι, προσψευδομαι, ψευδορκεω, ψευδομυθεω, ψευδολογεω, ὑποκρινω, ὑποδυομαι. αλαζονευομαι.

Ψευδωνυμως.

Ψευδωνυμως σε δαιμονες Προμηθεα

Καλῦσι—Aesc. Pr. 85.

SYN. Ψευδολεγως, ψευδῶς, εψευσμενως.

Ψευστρια. Vid Σιβυλλα.

Ψευσικυξ. Vid. Απολλων.

Ψευστηρ, Ψευστης.

—Ιδε ψευστηρας αθεσμως Man. 4. 119.

Ψευσται τ', ορχησται τε.—Il. ω. 261.

SYN. Ψευδολεγος, ψευδημων, ψευδορημος, ψευδορκος, ψευδοκηρυξ. ψευδομαντις. ψευδαγγελος, ψευδηγορος, ψευδωνυμος, ψευδοεπης, ψευδης. ψευδηριος, ψευδαλεος, φεναξ, αλαζων, προπετης, φιλοψευδης. ψευδων συγκολλητης.

Ψεφηνος.

Ος δε διδακτ' εχει, ψεφηνος ανηρ,

Αλλοτ' αλλα πνεων, ουποτ' ατρεκει

Κατεβα ποδι' μυριᾶν

δ' αρεταν ατελει νοῳ γευεται. Pind. N. 3.

SYN. Σκοτεινος. αφανης. ανωνυμος.

ΨΗΓΜΑ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρειων ὑπ' οδοντων

Ρυηθὲν, Λιβυκῆς κυανοτερον ψαμαθυ. Ep. l. 1.

SYN. Εκψηγμα. περιψηγμα. ξυσμα.

Ψηκτρα.

Και ψηκτραν ἱππων ερυσιτριχα—Ep. l. 6.

Και πρισὸν ψηκτρης κτῆσμα σιδηρειον. Ib.

SYN. Ψηκτρια, ψηκτρις, ξυστρον. ξυστρα. ξυστρις. στλεγγις.

Ψηλαφαω

Χερσὶ ψηλαφοων,—Od. ι 416.

Εψηλαφωμεν εν σκοτῳ τα ποτηματα Ar A.689.

SYN. Ψηλαφεω. ψηλαφιζω. επιψηλαφαω, αμφαφαω, παραφαω, ψαυω. ψαω. ψηλασσω, μεταχειριζομαι. θωπευω—ψηχω—εξερευναω.

Ψην. (σκωληκιον)

Ενθ' οἱ κνιπες και ψῆνες αει

Τας συκας κατεδονται. Ar. Av. 591.

Ψηνιζω. Ib Eq 520.

Ψῆττα (ιχθυς, al. ερετον)

—Καν ὥσπερ η ψῆτταν δοκῶ

Δῦναι αν εμαυτης παρταμιτσα θ' ἡμισυ. Ar. L. 113.

Ψῆττα τε χονδροφυης,—Ath. 4.

Ψηφιζω, Ψηφιζομαι.

—Ουκ ἂν ποτε

Δικην κατ' αλλων φωτὸς ὧδ' εψηφισαν. Soph. Aj 449.

Ουδ' ην επιδεις συ ψηφισῃ Ar. L. 699.

SYN. Επιψηφιζω. επιψηφιζομαι, διαψηφιζομαι. συμψηφιζω, καταψηφιζομαι, λογιζομαι, εναριθμεω. ανατιθημι, επιδικαζω, επικρινω,—κυροω, προοριζω, χειροτονεω, ὑπογραφω.—ψῆφον τιθεμαι, φερω. επιφερω, επαγω. γνωμην τιθεμαι.

Ψηφὶς, Ψηφισμα

—Υπο ψηφιδες ἁπασαι

Οχλευνται—Il. φ. 260.

—Εῦ τα τῶν εγχωριων

Δημυ δεδοκται παντελῆ ψηφισματα. Aesc. Supp 609.

SYN. Δογμα, δηλωσις, αποθεσις. ψῆφος.

Ψηφισματοπωλης. Ar. Av. 1038.

Ψηφοποιός.

Κλεπτης γαρ αυτῦ ψηφοποιὸς ευρεθης. Soph. A. 1154.

SYN. Ψηφολεγος. ψηφοπαικτης. ψηφοκλεπτης.

Ψηφος.

Ψηφῳ θανατυ κατακυρωθεὶς, Eur. Or. 1018.

Ψηφυ μελαινης εξεφωνησε κρισιν. Suid.

Οσω

Οσω κακισ' ολυμεθ', ει τομα βια
Ψῆφον τυραννων, η κρατη παρηξιμεν. Soph. Ant. 60.
SYN. Ψηφὶς. κροκαλη, ψαφαξ, ψαριγξ, λιθαξ —κρισις, αποφασις, λογος, ψηφισμα.
EPITH. Ισηρης, τελεια, αρρεπης, φιλη.

Ψηχω.
Μυξαμυκοι δε Μενελεως ψηχων δερην, Eur. Hel. 1583.
Ψηχει και πετραν ὁ πολυς χρονος.—Ep.
SYN. Αναψηχω, καταψηχω, παραψηχω, επιψηχω, ψαω, καταμασσω, τριβω, ξεω, ξυω. —θωπευω, ψηλαφαω, πραΰνω.

Ψ Ι

Ψ ΙΑΘΟΣ.
Ο δ' ωχετ' εξαξας γε τὰς ψιαθυς λαβών. Ar. R. 575.
SYN. Φορμὸς. καννα, σ]ρῶμα.

Ψιάς. Vid. Ψεκάς.
Αιματοεσσας δε ψιάδας κατεχευεν εραζε. Il. π. 459.

Ψιθιος.
—Και ψιθιης ελαιοιο. Nic.

Ψιθυριζω.
Αλληλοις ψιθυριζον,—Theoc. 27. 67.
—Και εψιθυρισδομες ἁδύ. Ib. 2. 141.
SYN. Διαψιθυριζω, προσψιθυριζω, ὑποψιθυριζω. ψυθιζω, γογγυζω, επιτρυζω, θρυλλιζω. μωμαομαι
Λαθριδιην αχαλινον ὑποκλεπ]οντες ιωην. Nonn.

Ψιθυρισμα.
Αδυ τι το ψιθυρισμα και ἁ πιτυς, αιπολε, τηνα,
Α ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελισδεται—Theoc. 1. 1.
SYN. Ψιθυρισμὸς, θρυλλος, τρυσμός.—λοιδορια.

Ψιθυρος.
Τοιυσδε λογυς ψιθυρυς πλασ]ων, Soph. Aj. 148.
Αυραι—ἡδυπνοοι, ψιθυραι,—Orph. H.
SYN. Ψιθυριζων, ψεδυρὸς. ψιθυριστὴς. ψυθιστὴς, λοιδορος.

Ψιλος.
—Ψιλην αροσιν πεδιοιο ταμεσθαι. Il. ι. 576.
—Μεγα δερμ' ελαφοιο ψιλὸν—Od. ν. 437.
Οιμοι κακοδαιμων, ψιλὸς αὖ σ]ρατευσομαι. Ar. Th. 239.
EXP. Αδενδρος.—ψιλος τριχῶν.—γυμνὸς, ερημος.—τοξοτης.—κῦφος. ψεδνὸς. λεπ]ὸς.—αοπλος. ακοσμητος.

Ψιλωθρον.
Ψιλωθρον, καρπόν τε πολυθρηνε ὑακινθε. Nic.
SYN. Σποδή.

Ψιμυθος. Ψιμυθιον.
Και ψιμυθος τευξει την Εκαβην Ελενην. Ep. I. 2.
Ειδ' εκπλυνεται τῦτο τὸ ψιμυθιον. Ar. Pl. 1065.
SYN. Ψιμυνθὸς. ψιμυνθιον. (χρῶμα ἑταιρικόν. —φαρμακοεις δολος. Ep. I. 2.

Ψιτ]ακος.
Ψιτ]ακος ο βροτογηρυς, αφεις λυγοτευχέα κυρτόν, Ep. I. 1.
EPITH. Αγκυλοχειλος, ερατοχρως.

Ψιχαρπαξ.
Τὸν δ' αὖ ψιχαρπαξ ημειβετο,—Hom. B. 24.

Ψιω, Ψιομαι.
Ου γαρ τις αυτῶν ψισεται πυρνὸν γναθω. Lyc. 639.
SYN. Ψωμιζω, εμβρωματιζω, σιτιζω.

Ψ Ο

Ψ ΟΓΕΡΟΣ. Vid. Αρχιλοχος.
SYN. Επιμωμητος.

Ψογος.
—Επειτα τὸνδ' ἀμυναθε ψογον. Aesc. Eum. 441.
SYN. Εγκλημα, επιρρησις, κατηγορια, κακολογια, καταγνωσις, ονειδος, μεμψις.
EPITH. Σκοτεινὸς.

Ψολοεις.
Και τοτε δη Κρονιδης αφιει ψολοεντα κεραυνον. Od. ω. 538.
SYN. Καπνιος, καπνωδης, καπνοφορος, φλογοεις, αιθαλοεις.

Ψολοκομπια.
Ησθην απειλαῖς, εγελασα ψολοκομπιαις. Ar. Eq. 693.
SYN. Αιθαλοκομπια, μεγαλοδοξια, ψευδολογια, μεγαληγορια, αλαζονεια.

Ψοφεω.
Χωρεῖτε, μη ψοφεῖτε, μηδ' εσω κ]υπος. Eur. Or. 137.
SYN. Αποψοφεω, επιψοφεω, περιψοφεω, ὑποψοφεω, ηχεω, δυπεω, κ]υπεω.

Ψοφος.
Σκευαζοντα κατ' οικον ατερ ψοφυ,—Hom. M. 285.
SYN. Αραγμὸς, δῦπος, θορυβος.
EPITH. Επιβωμιος.

Ψοφομηδης. Vid. Απολλων.

ΨΥΓΕΤΕ

Εταν δε καλιστη ψυγία την ψυκτηριαν. Euphor.

SYN. Ψυκτηρ, ψυγεον, ψευκτηριας.

Ψυδης. Ψυδρος.

Ευχομαι δ' απ' εμας τι
Ελπιδος ψυδη πεσειν,
Ες τα μη τελεσφορον. Aesc. Ag 1008.

Ψυδραισι τ' εχθραν μηχαναις αναπλεκων. Lyc. 1219.

SYN. Ψευδης, ψευστης, εψευσμενος, επιπλαστος.

Ψιθος. Vid Ψευδος.

Ητοι θειον ες μη ψυθος. Aesc. Ag. 486.

Ψυκτηριον. Ψυκτηριδιον.

—Υποσκιοισιν εν ψυκτηριοις. Aesc. Fr.

—Ψυκτηριδιον δεκ' οβολυς. Ath. 6.

Ψυκτηριος.

———Ψυκτηρια
Δενδρια φιλαισιν ωλεναισι δεξεται. Eur. Fr.

SYN. Ψυκτικος, καταψυκτικος.

Ψυλλα. Ψυλλος.

Ειτα την ψυλλαν λαβων,
Ενεβαψεν εις τον κηρον αυτης τω ποδε. Ar. N. 149.

EPITH. Κυρινεος.

Ψυρια.

Νησυ επι ψυριης,—Od. γ. 171.

Ψυτλα. (Σιτλα, Theoc)

Ψυτλα, ε ταδ' ε, ε ταδε νεμεις Eur. Cyc. 49.

Ψυχαγωγεω.

Ου ψυχαγωγει Σωκρατης. Ar. Av. 1554.

SYN—Παραμυθεομαι, τερπω, επελπιζω.

Ψυχαγωγος.

Και ψυχαγωγοις ορθιαζοντες γοοις. Aesc. P. 689

Ου ψυχαγωγον τονδ' εποιησω ξενον. Eur. Alc. 1138.

SYN. Νεκρων αγωγος.—γοης.

Ψυχη.

—Τε δ' αυθι λυθη ψυχη τε μενος τε. Il ε 296.

Πολλας δ' ιφθιμες ψυχας αιδι προιαψεν. Il. α. 3.

Ψυχαι δε πολλαι δι' εμ' επι Σκαμανδριοις
Ροαισιν εθανον—Eur Hel. 52.

Η της ταλαινης της εμης ψυχης φονευς. Ib. Herc. f. 452.

Ψυχης γαρ εδεν εσι τιμιωτερον. Ib. Alc. 303.

Ψυχην τε, και φρονημα,—Soph. An. 181.

Και την ψυχην εκπνεσει—Ar. N. 711.

SYN. Πνευμα.—προσωπον (απης η γυνη.)—μενος.—νους, το νοερον, θυμος, κηρ.—φυσις.—αιμα.

EPITH. Ακηριος, αδεματος, al. αδαματος, απαλη, αναπρεπης, αδολος, ακολαςος, αινομορος, αεναος, βαρυδαιμων, δυσμορος, δυσκαταπαυστος, δαιμονωντες, θεοειδης, θεοεικελος, θεια, ιφθιμος, καθαρα, εμπεδος, μελαινα, μινυριος, μεγαλοσπλαγχνος, οσια, ολιγοδρανης, ολιγηπελης, πελωριος, παναγνος, πανακηρατος, πανταλημων, παμμελας, παλιναγρετος, πτεροεσσα, πτιλεις, τλημων, ρυπαρα, σιγωσα, υψικελευθος, λογικη, θυμικη, επιθυμητικη.

PHR. Θεειδης μορφη.—Θεοτητος απορρωξ.—Θειον δαιδαλμα, πλασμα.—χρεισσων μοιρη Naz.

Ψυχη δ' αθανατος και αγηρως ζη δια παντος. Phoc.

Τι σαυτον αδικων την ψυχην καταιτιας. Men.

Αιεν αγηραος εσα, μενει δ' ες παμπαν ατειρης.

Πασα τε γαρ ψυχη μεροπων θεε εςι χαρισμα. Sibyl.

—Μελαινομενη κακοτητι.

Ψυχη αγαλμα θεε, χαραγμα θεε.

Δυναμις απ' αςρων ρυσα.—Ep.

Αιθεριης φυσεως μοιρα. Philo.

Νοερας μοιρας ομβρος.

Σπινθηρ ευηγενεος νοε. Synes.

Ψυχοβορος.

Συ ψυχοβορυς Απειρυκε κυνας. Synes. 3.

Ψυχοδαικτης. Vid. Βακχος.

Ψυχοδοτηρ Vid. Απολλων.

Ψυχοπλανης. Vid. Βακχος.

Ψυχοπομπος.

Ουδ' επι κωπη ψυχοπομπος Χαρων. Eur. Alc. 363.

Ψυχολιπης.

Και κενεα σαρκων ψυχολιπης δυναμις. Ep. l. 4.

Ψυχορραγεω.

Η νυν κατ' οικυς εν χεροιν βασαζεται
Ψυχορραγεσα,—Eur Alc. 20

SYN. Αποψυχω, επισπαιρω, αποθνησκω.

Ψυχορραγης.

Ας αν γυναικες εν τοκοις ψυχορραγεις
Λειπωσ' εν οικοις,—Ib. I. T. 1466.

Ψυχος, Ψυχμος.

Ψυχεος ιμερων κατελεξατο οινοβαρειων. Od. κ. 555

Αινες ψυχμυς ηδε νοσυς παρεχει—Man. 2. 443.

SYN. Ψυχροτης, ψυχρια, το ψυχρον, ψυχρευμα, ριγος, κρυος, κευμος.

Ψυχοσσοος.

—Ψυχοσσοον αλκαρ. Ep. l. 1.

Ψυχοσολος.

Ψυχοσολος Ερμης. Tryph.

Ψυχοτακής.
—Ψυχοτάκῦ δάκρυα. Ep. l. 4.
Ψυχοτροφία.
Ερπετά δ' εν γαιη κινυμενα ψυχοτροφῷ τε. Sibyl l. 1.
Ψυχοτρόφος.
Ψυχοτροφυς αυρας θνητοῖς παρεχυσα προσηνεῖς. Orph. H.
Ψυχοφθόρος.
Μῦνος δε σιυγερῷ σ' αἴδης ψυχοφθορος αιει. Ib.
Ψυχόφωνος.
Ψυχοφωνῶν πτερυγων. M. Muf.
Ψυχόω
Τις λιθον εψυχωσεν;—Ep. l. 4.
S Y N Εμψυχοω—Θαρσυνω
Ψυχρός
Ψυχρὸν δ' ἑλε χαλκον οδῦσιν. Il. ε 75.
—Ταρφεαι νιφαδες—ψυχραί. Il. τ. 358.
Ψυχρον μεν παρα τηδε φιλοι πιμοσι τοκῆες. Theoc. 253
Ψυχρη βια και δυσκολη—Ar. Pl. 263.
S Y N. Ψυχεινός. υπερψυχρος. ὑποψυχρος. δυσθαλπης. απυρος. αθερμος. κρυερὸς, κρυμωδης. κρυμαλεος. ριγιος —ασθενης. αθλιος.
Ψυχω
Ηκα μαλα ψυξασα,—Il υ 440
Πασα μεν εψυχθαν χιονος πλεον,—Theoc. 2. 106
Αυτίκα δε κλινας δαπεδῳ βεβαρηοτα γυῖα
Ψυχετ' αμηχανιη—Ap. 4. 1527.

S Y N. Ψυχω. αναψυχω. αποψυχω, εκπεψυχω. διαψυχω. εμψυχω. επιψυχω, καταψυχω, παραψυχω, ὑποψυχω, ψυχραινω, μαραινω, ξηραινω, φυσαω, πνεω. αμβλυνω.

Ψ Ω

ΨΩΑ. Ψῶζα (ποτος)
Αστιχαι ατλητον επι ψῶαν ανεσχον. E.M.
Ος θυμωσας τοις ςρατιωταις
Λοιμὸν και ψῶαν επεμψεν. Suid.
S Y N. Δυσωδια.
Ψωλὸς.
Ψωλὸν γενεσθαι δῆ σε μεχρι τῦ μυρρινυ. Ar. Eq 950.
S Y N. Απεροδερμος.—κηλικὸς.—δαλὸς (εκκεκαυμένος)
Ψωμίζω.
Τῦτο δ' υποτε συ ψωμιεις. Ib. Th. 609
S Y N. Τρεφω—σιναμιζω, εξαπαταω, χαιρω.
Ψωμὸς
Ψωμοί τ' ανδρομεοι—Od. ι. 374.
S Y N Ψωμιον, κλᾶσμα. τρυφος. εγκαφος, πυρνος κολαβα βωλος.—αρτος. ακολος.
Ψωρα.
Και παρα Σιταλκυ ψωρας—Ath. l. 1. 21.
S Y N. Κνυος. κνυζα, ψωριασις.

Ω Α

ΩΑΡΙΟΝ. Vid. Νωγαλα.
Ωαριον. Vid. Ωρων.
Ωια.
—Οσσα κεν ωην
Δενοι εφελκομενην παλινς ἀλὸς ασπετον ὑδωρ. Mofc. 2' 123.
S Y N. Κρασπεδον. εσχατα πεπλυ.

Ω Γ

ΩΓΥΓΙΑ.
Ωγυγιη τις νῆσος αποπροθεν εν ἀλὶ κεῖται.
Ενθα μεν Ατλαντος θυγατηρ, δολοεσσα Καλυψω,
Ναιει ευπλοκαμος, δεινὴ θεός—Od. η. 244.

Ωγυγιος.
Πᾶν κρατος Ωγυγιον—Soph. Ph. 143.
Θηβας—τας Ωγυγιας—Ib. Oed. C. 1853.
E X P Το απ' αρχῆς.—αρχαῖος. παλαιφατος. παμπαλαιος.

Ω Δ

ΩΔΕΙΟΝ.
Οι δ' εν ωδειῳ δικαζυσι,—Ar. V. 1104.
Ωιδὴ.
Παντη γάρ τοι, φοῖβε, νομος βεβληαται ωδῆς. Hom. A. 20.
—Εμὶν δ' ἁ μῶσα και ωδά. Theoc. 9. 32.
S Y N.

SYN. Αοιδὴ, ᾆσμα. ὑμνῳδία.

EPITH. Αμȣσος. βȣκολικὰ. θελξιμϐροτος. λιγυρὰ. κλιμακοεσσα. καλλιφθογγος. οξυτονος. πειθιμος. πολυπαιπαλος. πολυκερδος. θεσπεσιη. φρενοθελγὴς. ιμεροεσσα. ἡδυθροος. γλυκερὰ. τερπνὴ. μȣσικολπος. αντιψαλμος. επιτηδειος.

Ωδιν. Ωδὶς.

Ηρης θυγατερες πικρας ωδινας εχȣσαι. Il. λ. 271.

—Στεναχων τε και ωδινων οδυνῃσι. Od. ι 415.

Αφνω δ' αεναων επεων ωδινας ανοιξας. Tryph. 115.

SYN. Ωδινησις.—αλγος.—τοκος. τοκετος

EPITH. Αελπτος. αναυδὰς. απαλὴ. γεραὰ. γονιμος. επαλγὴς. ευτεκνος. ελαφρὰ. θεὰ. κεραυνιος. λοχια. ἱερὰ. μογοςτοκος. οξεῖα. υψιτελεστος. πολυτλητη. πρωτοτοκος. υγροτοκος. ωμοτοκος. θεοκελος. αχραντος. ἁγνὰ. σεμνὰ. βροτεια. ψευδὴς

—Εχεσ' εν ωδινων λοχιαις αναγκαις. Eur.

Ωδινω

Ωδινειν τρομεω· χαλεπὸν βελος ειλειθυιης. Theoc. 27. 28.

SYN. Επωδινω. εγκυμονεω, τοκαω, λοχευω. αποτικτω—επιθυμεω. πασχω

—Τοκετοιο λεχωια πηματα λυσαι.

Νυσσομενη κεντροισιν απειρωδινος αναγκης. Non.

Ωιδοποιὸς. Ωιδὸς Vid Αοιδὸς

Ανακρεοντος εικον' ειδον εν Τεω,

Τῶν προσθ' ει τι περισσον ωδοποιῶν. Theoc. Ep. 16.

Χαλκεον ιδρυσας ωδὸν ὑπὲρ κιθαρας. Ep 1. 2.

—Ωκὺ δ' α—

Εξ ορνιθοπεδας ωδὸς ερημοφιλος. Ib 1. 1.

—Θρασυγλωσσιας ωδὸς. Man.

Ω Ζ

ΩΖΩ. Aesc. Eum. 123.

SYN. Αιαζω, βοαω.

Ω Θ

ΩΘΕΩ.

Ωθει δ' εν σακεϊ πιπτων ροος—Il. φ 241.

Λᾶαν ανω ωθεσκε ποτὶ λοφον—Od. λ 595.

SYN. Ωθιζω, ωστιζω, επωθεω, προωθεω, παρωθεω, παρωθεμαι, διωκω. ανατρεπω.

Ωθισμὸς.

Η ωθισμὸς εστι δακτυλων τοιȣτος, η

Και το πνιγμὸς,—Ath. 6. 3.

Ω Κ

ΩΚΑ, Ωκιστα.

—Τοι δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν εκατομϐην

Εξειης εστησαν—Il. α 447.

—Βοὴ δ' ωκιστα γενοιτο. Od. χ. 77.

SYN. Ταχα, ταχεως, ταχιστα.

Ωκαλεα.

—Και Ωκαλεην πολυπυργον. Hom. A. 243.

Ωκεανινη. Ωκεανὶς.

Τρεῖς γαρ χιλιαι εισι τανυσφυροι Ωκεανῖναι. Hes. Θ 364.

—Ευρυνομη τε Ωκεανὶς—Ap 1. 504.

Ωκεανος

Αλλ' αιεὶ ζεφυροιο λιγυπνειοντας ἀητας

Ωκεανος ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπȣς. Od. δ. 568.

Την δε κατ' ωκεανον ποταμον φερε κῦμα ροοιο. Od. λ. 638.

SYN. Θαλασσα, αμφιτριτη.

EPITH. Αψορροος. αφνειὸς. ακαμας. βαθυδινης. βαθυρρειτης. βαθυκυμων. βαρυηχὴς. γαιηοχος. ευρὺς. ευρροος. ευρυπορος. κυμαινων. κυανεος. κλυτὸς. μεγακητης. μεγαλητωρ. ταυροκρανος.

Εξ αναλαρρειταο βαθυρροȣ ωκεανοιο. Hom.

—Ωκεανοιο, τελητεντος ποταμοιο. Hes.

Ζωσαμενος στεφανηδον ὅλην χθονα κυκλαδι μιτρῃ. Nonn.

Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν,—Hom.

—Θνητων τ' ανθρωπων

Ος περικυμαινει γαιης περιτερμονα κυκλον,

Εξ ȣ περ παντες ποταμοι και πᾶσα θαλασσα

Και χθονιοι γαιης πηγορρυτοι ικμαδες ἁγναί.

Κλυθι μακαρ πολυολϐε. θεῶν ἁγνισμα μεγιστον

Τερμα φιλον γαιης, αρχη πολȣ, ὑγροκελευθε. Orph H.

Ωκεανὸς πρωτιστα καλλιρροος ἦρξε γαμοιο,

Ηδε κασιγνητην ὁμομητορα Τηθὺν οπυιεν. Ib.

Ωκυαλος.

—Νηὸς—Ωκυαλȣ—Il. ο 705.

Ωκυαλος, Nom. pr.

—Καὶ Ωκυαλος, καὶ Ελατρευς Od. θ. 111.

Ωκυϐολος.

Εξ ωκυϐολων—τοξων—Soph. Ph. 720.

Ωκυδινητων.

Ωκυδηκτωρ.
Ρινην τε κνησιχρυσον ωκυδηκτορα. Ep. l. 6.
Ωκυδιδακτος.
Εδραμε δ' ωκυδιδακτος απας οιωνος εριζων. Ep. l. 1.
Ωκυδινητος
Ωκυδινατοις εν αμιλλαισι—Pind. Isth. 5.
Ωκυδρομος, Vid. Ταχυς.
—Ωκυδρομοι ωστε νοημα. Orph. H.
Ωκυεπης. Vid. Απολλων.
. SYN. Ωκυλαλος.
Ωκυθοος.
Ωκυθοον τριπετηλον,—Call. 3. 165.
EXP. Το ταχεως ανατελλον
Ωκυλοχεια. Vid. Φυσις. Προθυραια.
Ωκυμορος, Ωκυμορωτατος
Νυν δ' άμα τ' ωκυμορος και οϊζυρος περι παντων,
Il. α. 417.
—Ος ωκυμορωτατος αλλων. Ib. 505.
SYN. Ταχυθανατος.
Ωκυνοος. Vid. Στιβια.
Ωκυπετης, Ωκυπετος.
—Χαλκιποδ' ιππω Ωκυπετα—Il. Θ. 42.
—Ωκυπετη δε τις επλετο νεικεος αρχη. Coluth.
SYN. Ωκυπους, ωκυδρομος, ωκυθοος, ωκυς, ταχυς, πνοιεεις, ευσκαρθμος, ωκυπτερος, πτερυγωκυς.
Ωκυποινος.
Παλαιγενη γαρ λεγω
Παραβασιαν ωκυποινον. Aesc. S. T. 749.
Ωκυπομπος.
Ναος ωκυπομπου. Eur. I. T. 1137.
Ωκυπορος.
—Νυν νηυσι παρημενος ωκυποροισι. Il. α. 421.
Ωκυπους, Ωκυποδης, Ωκυπος Vid. Απολλων.
—Παρετρεσσαν δε οι ιπποι Ωκυποδες. Il. ε. 296.
Ου δρομον ωκυποδην ειχες απ' αντολιης. Ep. l. 7.
SYN. Ποδωκης, ωκυπετης.
Ωκυπτερος. Vid. Ωκυπετης.
—Ως ιρηξ ωκυπτερος ωρσε πετεσθαι. Il. ν. 62.
Ωκυροη.
—Και Αμφιρω, Ωκυροη τε. Hes. Θ. 360.
—Ωκυροην, περικαλλεα νυμφην,
—Η καλλος απειριτον ωπασαν Ωραι. Ath. 7.
Ωκυροος, Ωκυρροος.
—Οτ' επ' ωκυροω Κελαδοντι μαχοντο, Il. η. 133.
Ωκυς
—Τονγε δαμασσεται ωκυς οιτος. Il. λ. 478.
—Ποδας ωκυς Αχιλλευς. Il. α. 58.
SYN. Ωκυπους, ωκυπετης, θοος, ταχυς.
Ωκυσκοπος. Vid. Απολλων.

Ωκυτοκιον. (φαρμακον.)
Ο δ' ανηρ περιεχετ' ωκυτοκιω ανυμενος. Ar. Th. 511.
Ωκυτοκος.
Αλλ' αιεν επ' ηματι
Ωκυτοκος πεδιων επινισσεται. Soph. Oed. C. 721.
EXP. Ωκυτοκα ποιων τα πεδια, και εγκαρπα.

Ω Λ

ΩΛΕΝΗ.
Και το σπαργανον ειχεν επ' ωλενη,—Hom. M. 338.
—Ωλενην τ' ευωνυμον. Soph. Tr. 943.
SYN. Βραχιων, πηχυς, αγκαλη. παλαμη.
EPITH. Καλλιχειρ.
Ωλενιη.
Πετρη τ' Ωλενιη,—Il. β. 617.
Ωλενιτης.
Τον ωλενιτην χονδρον ενδατουμενη. Lyc. 155.
Ωλενος.
—Και Ωλενον, ηδε Πυληνην. Il. β. 639.
Ωλεσιβωλος.
—Κωλεσιβωλον σφυρην—Ep. l. 6.
Ωλεσικαρπος.
—Και ιτεαι ωλεσικαρποι. Od. κ. 510.
SYN. Ματαιοκαρπος.
Ωλεσιοικος.
Πορικα τον ωλεσιοικον Θεον, Aesc. S. T. 726.
SYN. Ασωτος.
Ωλεσιτεκνος.
—Ωλεσιτεκνον Αγαυην. Nonn.
SYN. Παιδοκτονος. παιδολετωρ.
Ωλξ
Ιεμενω κατα ωλκα,—Il. ν. 707.
SYN. Αυλαξ.
EPITH. Βαθεια, διηνεκης.

Ω Μ

ΩΜΑΔΙΟΣ.
Ωμαδιε, σκηπτουχε—Orph. H.
Ωμαχθης. Vid. Ηρα.
Ωμηστηρ. Ωμηστης.
Ουρανος ωμηστηρος ύπαι παλαμησι Κρονοιο
Δηωθεις—Orph. L.

Ωμηστης

Ωμηστης και απιστος ανὴρ ὅδε—Il. ω. 207.
SYN. Ωμοβορος, ωμοβρος, ωμοβρως, ωμοσιτος ωμοδακὴς, ωμοφαγος, φαγος. βοοὸς.

Ωμοβοειος, Ωμοβοινος. Ωμοβοειος. Ωμοβοεος. Ωμοβοινος.
Και τρια μοι κεραται ωμοβρειοτερα. Ep. l. 2.
Και τας αρρηκτους εμβαδας ωμοβοεις. Ep. l. 6.

Ωμοβρος.
—Ωμοβρος τ' ορειβατης Κυκλωψ—Eur. Tro. 436.

Ωμοβρωτος.
Λυσσα—ωμοβρωτες—Eur. Herc. f 887.

Ωμογερων.
Ωμογεροντα δέ μιν φασ' εμμεναι—Il. ψ. 791.
SYN Μεσαιπολιος, μιξοπολιος.
—Και ωμῷ γηραῖ δωκεν. Hes. ε. 703.

Ωμοδακης.
Ωμοδακης σ' αγαν ἱμερος εξοτρυνει. Aesc. S. T 698.
SYN. Αγριος, απηνὴς, ωμηστής.

Ωμοδαμος.
Ωμοδαμὸν θ', ὲς τῆδε τεχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει Hom. XLVII. 10.

Ωμοδροπος.
Κλαυτὸν δ' αρτιτροποις, ωμοδρεπτων
Νομιμων προπαροιθεν διαμειψαι
Δωματων στυγεραν ὁδὸν. Aesc. S. T. 339.

Ωμοθετεω, Ωμοθετεῦμαι.
Διπτυχα ποιησαντες, επ' αυτῶν δ' ωμοθετησαν. Il α 461.
—O δ' ωμοθετεῖτο συβωτης. Od. ξ. 427.

Ωμοθριξ.
—Χελυδρας ωμοθριξ. (Αντηνωρ.) Lyc. 340.

Ωμοθυμος. Vid Ωμὸς.
Τον ωμοθυμὸν γε, (Αιαντα.) Soph Aj. 894.

Ωμοκρατὴς, Αιας. Ib. 205
EXP. O των ωμων κρατεῖν δυναμενος, καρτερὸς γενναῖος.

Ωμολινον.
Ωμολινοις κομη βρυει ατιμιας πλεως. Ath. 9.

Ωμοπλατη.
Ιρῳ δ' αὖτ' ερραξε συν ωμοπλατα μεγαν ὦμον. Theoc 26. 22.
SYN. Πλατη, επινωτιον, επωμίς.

Ωμὸς.
Ωμὸν βεβρωθοις Πριαμον—Il. δ. 35.
SYN. Απεπτος, αωρος, ομφακιος, ενωμος.

Ωμὸς.
—Ωμοῖς—εν νομοις πατρὸς. Soph. Aj 548.
SYN, Σκληρὸς, αγριος, στιβαρὸς, ιταμὸς, απηνὴς, απανθρωπος, ανηλεως, σιδηροφρων, ωμοφρων, ωμοθυμος.
—Κακας αναθρεμμα λεαινας, Theoc.
Σιδηροφρων τε κἀκ πετρας ειργασμενος. Aesc.

—Γλαυκὴ δέ σε τικτε θαλασσα
Πετραι τ' ηλιβατοι ὅτι τοι νοος εστιν απηνής. Hom.

Ωμος.
—Φανεν δέ οἱ ευρέες ὦμοι. Od. σ. 67.
SYN. Νῶτος, επωμίς.
EPITH. Αγλαὸς, ατειρὴς, ανικητος, ακαμπτος, αθανατος, βριαρὸς, θεοδεγμων, ιφθιμος, κυρτὸς, στιβαρὸς, σιδηρεος, λευκὸς, φαιδιμος, δεξιος, δεξιτερος, αριστερος, νεατος.

Ωμοσιτος. Vid Ωμηστής.
Ον ωμοσιτοι σκυλακες, ἃς εθρεψατο,
Διεσπασαντο—Eur. B. 338
Χαλαισι τ' ωμοσιτοις. Ib. Ph. 1041.
—Ωμοσιτα δαιταλυμενυς. Lyc. 654.

Ωμοσπαρακτος.
Καλῶς γ' αν ἔν τι πρᾶγμα προσπεσὸν σοι,
Ωμοσπαρακτον παραλαβὼν, μεταχειρισαιο χρυσῶς. Ar. Eq. 344.
SYN. Ωμοδαικτος.

Ωμοταριχος.
Ωμοταριχον εῶν χαιρειν Φοινικιον οψον. Ath. 4.

Ωμοτης.
Οικτον δ' αφειειν ωμοτητα.—Eur I. 47.
Ισον λεαινης και γυναικὸς ωμοτης. Sent.
SYN. Σκληροτης, χαλεποτης, απηνοτης, απηνεια, δυστροπια, αγριοτης, αφειδια.—απειθια.

Ωμοτοκος.
—Και θῆρες εν ορεσι πολλακι σεῖο
Ωμοτοκους ωδῖνας επηρυσαντο λεαιναι. Call. 4. 120.
—Ὡς απὸ ριζης
Κληματος ωμοτοκου βλαστὸν ὅλον θερισας. Ep. l. 1.

Ωμοφαγος. Vid Ωμηστής
—Λυκοισιν εοικότες ωμοφαγοισιν. Il. ε. 782.

Ωμοφρονως.
Ω ωμοφρονως δαιμων ενεβη
Περσαν γενεᾷ.—Aesc. Per. 914.
SYN. Αγριως, απηνῶς, χαλεπῶς, ωμῶς.

Ωμοφρων. Vid. Ωμὸς.
Αγριαν οδυνην πατρὸς ωμοφρονος. Soph. Tr. 992.

Ω N

ΩNEOMAI
Αλλα σχελιδας εδηδοκως,
Ωνησομαι μεταλλα. Ar. Eq. 361.
SYN. Εξωνεομαι, αγοραζω, εμπορευομαι.

Ωνητὸς.
—Εμὲ δ' ωνητὴ τεκε μητηρ. Od. ξ. 202.
Ην δοῦλος, ουκ ωνητὸς, αλλ' οικοι τραφεις. Soph. Oed. T. 1143.

SYN. Αργυρωνητος.—πωλητος, πρατος—ωνιος.

Ωνιος.

Μεγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ωνιος; Ar. A 758.

SYN. Πρασιμος, αγορασος, ευτιμος, τιμαλφης, τιμιος, ωνητος.

Ωνος.

—Αταρ ιδε Ιασονες ωνον εδωκε. Il. φ 41.

—Και τιμῆς ωνον αρεσθαι. Hom. XLVII. 4.

—Επειγετε δ' ωνον οδαιων Od. ο 444.

Αλλα σιδηροφορον στυφελην χθονα γατομεοντες,
Ωνον αμειβονται βιοτησιον.—Ap. 2. 1008.

SYN. Ωνη, τιμη, ωνησις—το τῆς τροφης τιμημα.

ΕΡΙΤΗ. Αξιον, ασπιτον.

Ω Ο

ΩΟΓΕΝΗΣ. Vid. Πρωτογονος.

Ωον, Ωϊον

Ο δ' ὤον εστιν ακμην. Anac. 33. 9.

Φασι δη ποτε Λη δαν ωϊον ευρεν. Sapph. 44.

Ωϊω πολυ λευκοτερον Ib. 45.

Ωων 'λαμβαν' ἀ, εστι προμηκεα, λευκα, νεογνα. I. Cam.

Ωοτοκος.

Ωοτοκε—εν μεγαροις αγελης. Ep. l. 1.

Ωοφορος.

Ωοφορων νεποδων γενος—Opp.

Ω Π

ΩΠΗ.

—Και αντησειν ες ωπην. Ap. 3. 820.

SYN. Οπωπη, οψις, προσοψις.

Ωπις. (Αρτεμις.)

Υμνῆσαι ταχεων Ωπιν βλητῆραν οϊστων. Ep.

Ω Ρ

ΩΡΑ. Vid. Καλλος.

Ωρα ποτνια, καρυξ
Αφροδιτας αμβροσιαν φιλοτατων, κ. λ. Pind. N. 8.

Ανθος ακμαῖον ωρας. Anac. 34. 4.

ΕΡΙΤΗ. Γλυκυπαρθενος.

Ωρα. Vid. Φροντις.

—Ει πατρος Νεμει την ωραν—Soph. Tr. 57.

Ωρη γαρ τ' ολιγη πελεται νεικεων τ' αγορεων τε. Hes. ε 30.

Ωρα.

Νυν δ' ωρη δορποιο—Od. ξ 407.

—Οσσα τα φυλλα και ανθεα γιγνεται ωρη. Il. β 468.

Ως ωρη μεν αταμβλυνεται, θυμος δε μενοιναι Hom. 45. 4.

Ωρη γαρ σε πεδησεν αεργος—Anac. 166. 3.

SYN. Καιρος, χρονος τε χρονε καταστασις.

ΕΡΙΤΗ. Ακαμπης αροτητιος, αλεξικακος, αρχεκακος, αεξιτροφος, αχαιος, απλανης, αρχιγονος, αελλοπος, βιοτ... βαρυωδυνος, γονιμη, διψιος, διψας, εαρινη, επιδορπιος, επιτυμβιος, εγγυος, ευγαμος, ευκαιρος, θυηπολος, θιασωδης, θανατηφορος, ημιτελεστος, θερηγενης, κακομηχανος, κυκλας, κυδοσκοπος, μεσσατια, μινυνθαδιος, μογοστοκος, λοιγιος, ... νεφεληγερετος, ολβιος, οδυνηφατος, πολυγηθης, πολυχειμερος, πανεπισκοπος, ποθημερος, ... ροισσα παλιναγρετος, πυραυγης, στυγερα, σταφυληκομος, κλυτοτερμων, βιοτερμων, τελεσσιγαμος, ταχυδινης, ταχυγονος, φρενοδινης, φθινοπωρος, χειμερια.

—Ηρος πολυανθεμος ωρη.

—Νεν βιοτειο διακτορος ωρη

—Ζεφυροιο πρεσβυγενος ωρη Nonn.

Ωραι.

Αυτομαται δε πυλαι μυκον ουρανε, ας εχον Ωραι
Τῆς επιτετραπται μεγας ουρανος Ουλυμπος τε,
Η μεν ανακλιναι πυκινον νεφος, ηδ' επιθεῖναι. Il. ε 749.

ΕΡΙΤΗ. Αταρβεις, βασιληϊδες, γλυκυπαρθενοι, ευθεινοι, ευπλοκαμοι, ευφρονες, ευποδες, ζαθαλπιδες, θυαδες, καλλικομοι, λειμωνιδες, λεχωϊδες, οινάδες, πολυανθεις, προμαντιες, ροδοπηχεις, υψαυχενες, φαεθαδες, χρυσαμπυκες, χορωτιδες,

Θυγατερες λυκαβαντος αελλοποδοιο τοκῆος,
Εις δομον ηελιοιο ροδωπιδες ηϊον Ωραι. κ. λ. Nonn. l. 11.

—Φυλακτορες Αιθερος Ωραι.

Αμφιπολοι Φαεθοντος.—Δμωϊδες Ηελιε—εσσομενων κηρυκες. Ib.

—Μαλακαιποδες Ωραι

Βαρδισται μακαρων Ωραι φιλαι, αλλα ποθειναι
Ερχονται, παντεσσι βροτοῖσιν αει τι φεροισαι. Theoc.

Ωραι θυγατερες Θεμιδος και Ζηνος ανακτος,
Ευνομιη τε, Δικη τε, και Ειρηνη πολυολβε

Ειαριναι,

Ειαριναὶ. λειμωνιάδες. πολυανθεμοι. ἁγναί.
Παντοχροοι, πολυοδμοι εν ανθεμοεδεσι πνοιαῖς
Ωραι αειθαλεες, περικυκλάδες, ἡδυπροσωποι
Πεπλοις εσσυμεναι δροσερης ανθων πολυθρεπτων,
Περσεφονη συμπαικτορες, ηνικα Μοιραι ταυτην
Και Χαριτες κυκλιοισι χοροις προς φως αναγωσι.
Orph. H.
Μητερες ευσεβιης διασταδεες ηχγον Ωραι. Nonn.

Ωραιζω. Ωραιοω.
Αιτ εργ ωραιοισι καλὰ θνητοῖσι βροτοῖσι. Hes. θ. 903
SYN. Ωραιοω, καθωραΐζω, καλλωπιζω, κοσμεω.

Ωραῖος.
Ουτε γε μη βιος ενδον επηετανος κατακειται
Ωραιος, τον γαια φερει, Δημητορος ακτην. Hes. ε. 32.
SYN. Εναιρος, ωρικος, ωριμος, ωριος, καιριος, πρωϊμος, πρωιος, πεπειρος.

Ωραιος
Ωραῖος χώδωνις.—Theoc. 1. 109
SYN. Ευειδης, ευμορφος, καλός.

Ωρακιαω Ar. R. 484.
SYN. Ωρακιζω. ωχριαω φροντιζω, αθυμεω, λειποψυχεω, εκλυομαι

Ωρεσιδωτης. Vid. Απολλων.
Ωρεσιλοιπος. Vid. Βακχος.
Ωρειθυια.
Μαῖρα, και Ωριθυια.—Il. σ. 48.
Ωριας Vid. Φυσις.
Ωρικος.
—Ωρικην ὑληφορον, Ar. A. 271.
SYN. Ωραῖος, ακμαῖος. (—μειρακιον)
Ωρικῶς.
—Πυνθανει γαρ ωρικῶς. Ib. Pl. 964.
SYN. Ωριως, ευπρεπῶς, νεωτερικῶς, κατὰ καιρόν.
Ωριοκαρπος.
—Αγνης δεμας ωριοκαρπον. Orph. H.
Ωριος. Vid. Ωραῖος.
—Φεροι δέ κεν ωρια παντα. Od. ι 131.
Ωριων.
Αμος δ' ελρεφεται μεσονυκτιον ες δυσιν αρκτος
Ωριωνα κατ' αυτὸν, ὁ δ' αμφαινει μεγαν ὦμον.
Theoc. 24. 12.
Οιτι ξεινηνε Ωριων.—Eur. I. 1151.
Αντιφιλω τελαμωνι φαεσφορα νωτα μαχαιρης
Ωριων ανετελλε—Nonn. l. 3.
Ωριων, Ωαριων.
Ως μεν ὅτ' Ωριων' ελετο ροδοδακτυλος Ηως. Od. ε 121.
—Ουδε γαρ Ωτος
Ουδε μεν Ωαριων αγαθὸν γαμον εμνηστευσαν.
Call. 3. 265.

ΕΡΙΤΗ. Ακαματος, δυσιμερος, θηρατηρος, ευφεγγης, θρασυς, κλυτὸς, κερδαλεοφρων, κυνοσσοος, κρατερὸς, μεγας, ολοὸς, σιδηροχιτων, συζυγος. Βοιωτός.
—Ωριωνα πελωριον εισενοησα.
Θηρας ὁμοῦ ειλεῦντα κατ' ασφοδελον λειμῶνα.
Hom.
Ηεχι γιγας απελεθρος απηορογαμων απὸ λεκτρων,
Ωριων τριπατωρ απὸ μητερος ανθορε γαιης. κ. λ.
Nonn. l. 13
Ωροθετεω. Ωροσκοπεω
Παντας ὅσοι τον Αρη και τον Κρονον ωροθετοῦσιν.
Και κρονος ωροσκοπεῖ τετραποδων γενεσιν. Ep. l. 2.
Ωρομεδων.
—Οσος ερευθει
Ισον ορευς κορυφᾷ τελέθει δομον Ωρομεδοντος.
Theoc. 7. 46.
Ωρολογιον
—Ωτε περιφερειν
Ωρολογιον δοξη τις εχὲ ληκυθον. Ath. 4.
Ωραων σκοπιαζε σοφον σημαντορα χαλκὸν
Αυτης εκ μοναδος μεχρι δυωδεκαδος. Ep. l. 4.
Σημα δυωδεκαμοιρον αργυρεος ηελιοιο
Τρισσακις αγλωσσω φθεγγομενον σ7ιγματι. Ib.
Ωρονομος
Ωρονομω σοφιη και εκαστοτε τυχω. Ep. l. 4.
Ωροσκοπος.
Ην δε Κυπρις μεροπων ωροσκοπα φεγγεα λευσσῃ.
Man. 4. 59
Ωροτροφος. Vid. Ηλιος.
Ωρυθμος.
—Ουδ', ωρυθμοῖο πυθεσθαι. Theoc. 25. 217.
SYN. Ωρυγμος, ωρυγη, βρυγμος, ολολυγη, βοη.
Ωρυω. Ωρυομαι.
—Ταὶ κυνες αμμιν ανὰ πτολιν ωρυονται. Theoc. 2. 35.
Τηνον μαν θῶες, τηνον λυκοι ωρυσαντο. Ib. 1. 71.
SYN. Αναρυομαι, επωρυω, επωρυομαι, υλακτεω, βοαω—αποκλαιω.

Ω Σ

ΩΣ, pro οὕτως, καθὰ, ὅπως, εις, (Att.) ὅτι, γὰρ, εως, εθε
Ως εισιν ανδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτα σοι.
Soph. Aj. 39
Ως ημερα κλινει τε κἀναγει παλιν
Απαντα τἀνθρωπεια—Ib. 131.

Ως

Ως—δομους νεισομαι σύς. Ib. 1034.
—Ηκει δομους Ως τύσδε Ib. Tr. 370.
Ως οἶδά γ᾽ αυτὸς ως επαιδευθην ξενος,
Ωσπερ συ.—Ib. Oed. C 569
—Ως εγὼ τοσῶν. Ib. Tr. 1137.
Ησθιε δ᾽ ὡς ὅτ᾽ αοιδὸς ενὶ μεγαροισιν αειδειν. Od. ρ 358.
Ως απολοιτο και αλλος ὃ τις τοιαῦτά γε ρεζοι. Ib α 47.

Ωσαυτως. Ωσπερ.
Γνωσομαι ει τι νεμεις αγαθοῖς πλεον, η και ὁ δειλὸς
Εκ σεθεν ὡσαυτως ἴσον, ὁδοιπόρ᾽, εχει. Theoc. Ep. 15.
Τηλικυ ὥσπερ εγὼν ολοῷ επι γηραος υδῷ. Il. ω. 487.

Ωσιζω.
Εις την προεδριαν πᾶς ανὴρ ωσιζεται. Ar. A. 42.
SYN. Ωθεω, ωθιζω, επωθεω.

Ωσχοφορος. Vid Βακχαι.

Ω Τ

Ω ΤΑΡΙΟΝ.
Ρῖνα, γενειον, οφρὺν, ωταρια, βλεφαρα. Ep. l. 2.

Ωτειλὴ.
—Ψυχη δε κατ᾽ ουταμενην ωτειλην
Εσσυτ᾽ επειγομενη—Il. ξ. 518.
SYN. Τραῦμα.—ελή.
EPITH. Χαλκοτορος, χαλκοτυπος.

Ωτος. Vid. Ωριων.
—Ωτος κρατερός τ᾽ Εφιαλτης
Παῖδες Αλωῆος.—Il. ε. 385.
EPITH. Αντιθεος, Κυλληνιος.

Ωτραλεως. Vid. Οτραλεως.
—Αλλα τε παντα
Ωτραλεως κατὰ κοσμον επαρτεεσκεν εκαστα. Ap. 1. 1210.

Ωτωεις.
Και τριποδ᾽ ωτωεντα φερειν—Il. ψ. 513.
SYN. Ουατοεις, αμφωτος, διωτος.

Ω Φ

Ω ΦΕΛΕΙΑ, Ωφελημα, Ωφελησις, Ωφελια.
Αλλ᾽ ει τις ωφελεια γ᾽, ουκ απωσομαι. Soph. El. 950.
Τί δῆτα δοξης η τί κληδόνος καλῆς
Ματην ρεουσης ωφελημα γινεται; Ib. Oed. C. 263.
Ηδ᾽ ωφελησις τις θυραισι κειμενη; Ib. 414.
—Ωδε νεμοις ωκαρος ωφελιην. Ep
SYN. Επωφελημα, αλεξητηριον, επικουρια, επιτηδειοτης, ευχρηστημα, ονησις, λυσιτελεια, ακος, χρεια, το χρηστὸν, δεον, συμφερον, πλεον.

Ωφελεω.
Τί μ᾽ ωφελησει παιδὸς οσιων θιγειν; Eur. Supp. 1107.
—Επειδὰν μηδεν ωφελῃ πολιν. Ib 1112.
SYN. Επωφελεω, συμφερω, λυσιτελεω.

Ωφελησιμος.
Πολλοὶ μεν εχθροὶ, παῦροι δ᾽ ωφελησιμοι. Soph. Aj. 1041.
SYN. Επωφελὴς, επωφελιμος, κατωφελὴς, ωφελιμος, ονησιμος, χρησιμος, χρηστός.

Ω Χ

Ω ΧΡΙΑΩ, Ωχραω.
Η πολις γαρ ωχριῶσα,
Κἀν φοβῳ καθημενη. Ar. Pa. 641.
Ουτ᾽ ωχρησαντα χροα καλλιμον,—Od. λ. 528.
SYN. Κατωχριαω, κατωχραω, ωραχιαω, χλωριζω, εκλευκαινομαι, λειφαιμεω.

Ωχρὸς.
—Υψωσας ωχρὸν δεμας ὕδατι λευκῷ. Hom. B. 80.
SYN. Επωχρὸς, εξωχρος, παρωχρος, ὑπωχρος, ωχριας, αχροος, αχρους, λειφαιμος, χλωρὸς, μελαγχλωρος, μολιβδοχρους, πελιδνὸς.

Ωχρος, Ωχροτης.
—Ωχρός τε μιν εἷλε παρειας. Il. γ. 35.
Επιτρεπει τις σεμνοποιὸς ωχροτης. Psell.
SYN. Ωχριασις, ωχρια, ωχρωμα, χλωροτης, χλωριασις, αχροια.

Ω Ψ

Ω Ψ.
—Ου μεν γάρ τι κακῷ ες ὦπα εῴκει. Od. α. 411.
Α δειλαιε τὺ, Θυρσι, τι το πλεον ει κατατάξεις
Δακρυσι διγληνως ωπας οδυρομενος; Theoc. Ep. 6.
SYN. Βλεμμα, προσωπον, οψις, οφθαλμὸς.

APPENDIX.

ADDENDA.

A B Υ

ΑΑΣΠΕΤΟΣ—*μαλα γὰρ μοι αασπετα πυματ' εασι.* Cal.

Αβακεως ευδοντι: E. M. SYN. Ησυχεως.
Αβαπλιςός ειμι. Pind. P. 2.
Αβαρνις.—και Αβαρνιδα ημαθοεσσαν. Dion.
Αβατος. SYN Δυσεξοδος.
Αβδελυκτος.—αβδελυκτ' εμοὶ ταδε. Aesc Fr.
SYN. Αβεβηλος, αμολυντος, αμιαντος.
Αβιοτος. Vid. Βιοτος.
Αβλεμης. Vid. Καρος.—SYN. Αδρανής.
Αβλαπτως.—αβλαπτως πᾶσι συνοικων Orph H.
SYN. Ακακως, αμεμπτως, αβλαβως, αβλαβεως.
Αβλητος. SYN. Κακοβλητος.
Αβληχής. Μισνηται δ' αβληχεες επαυλιν—Ep l 1.
SYN. Αμυκητες.
Αβοητος.—αβοητον επεισατο πορειην. Nonn.
Αβοητι.—αβοητὶ Pind —SYN. Αμαχητί.
Αβοληντωρ.—τοι δ' ἄρ' οἱ αβοληντορες ανδρες εασιν.
E M.—EXP. Μαρτυρες συντυχοντες
Αβρεκτος. Αβρεκτοις παλαμῃσι ματην ηπτοντο κυπελλων Nonn.
Αβριθής. Βάρος μεν ουκ αβριθές—Eur. Supp 1125.
Αβροβατος. PHR. Λεσβίδες ἁβρὰ ποδῶν βημα? ... Ep l 1.
Αβροβιος. Οὐκ ὡς ἁβροβιων Αραβων γενος—Dion. 968. SYN. Αβροδιαιτος
Αβροδαις — δειπνεῖν ἁβροδαιτι τραπεζῃ. Ath. l. 4.
Αβροκομης, Αβροκομος, Αβροχαιτης.
Αβροκομη φιλεουμε.—Orph H.
Φοινικα θ' αβροκομον—Eur. I. T. 1099.
—ακερσεκομην, αβροχαιτην. Ep. 1.
Αβρωτος.—ἄβρωτον εδαδαν. Naz.
Αβυσσοτοκος. Χερσον αβυσσοτοκον πεδον—Cyr.

A Γ Γ

Αγαζομαι. SYN. Σεβομαι, λυπεομαι. E. M.
Αγαθεος. Vid Ζαθεος —Αγαθεα Πυθῶνι—Pind. P. 9.
Αγαθυρσοι.—ὑπὸ ψυχροῖς Αγαθυρσοις—Dion. 319.
Αγακλεης. Αινον αγακληεντα—Apollin.
Αγακτιζω. Κυρανας αγακτιμεναν πολιν. Pind. P. 5.
Αγαλεος.—Ηγαλεον χαλπιν αειρομενην. E. M.
EXP. Κατεαγεῖς, κοιλωθεῖς.
Αγαλματυπης.
Ευξοανες, παλαμῃσιν αγαλματυπεις, θεοπλαςας,
Χαλκοτυποις τεχνῃσι κολοσσοποιους παναριςους. Man 4 569.
Αγαμαι. SYN. Ζηλοω.
Αγανακτεω. SYN. Στενω, βασκαινω.
Αγανοβλεφαρος.—το δ' ὡραῖον της αγανοβλεφαρου. Ep. l. 4.
Αγαςαχυς. Αιγυπτε—αγαςαχυν γαῖαν. Naz.
Αγαςονος. SYN Μεγαλοςεναγτος, μεγαλοψοφητος.
Αγαυος. SYN. Διαγαυος.
Αγασθεγκτος.—αγασθεγκτων αοιδᾶν. Pind.
Αγγαρος —απ' αγγαρου πυρός. Aesc. Ag. 290 E. M.
—al. αγγελου—SYN. Αγγελος, δοῦλος, εργατης.
Αγγελιεια. Vid. Ηως.
Αγγελια. Αγγελιην ελθοντα—E. M.
Αγγελιαν εποιμι περιφρονι Πηνελοπειῃ. Ib.
Αγγελιας. θυγατερ Ερμᾶ. Pind.
SYN. Αγγελος, πρεσβυς. πρεσβεια.
EPITH. Ορθη, γλυκεῖα
Αγγελος. Εσλὸς τιμαν φερει πραγματι Pind.
Αγγελοι. PHR. Αγγελικὰ σπειρ. Αμβροτον αριθμον Πρωτιςων ανακτων. Synes.
Αγγελτρια. Vid Σαλπιγξ.
Αγγος EPITH. Αραιδες.

* 7 L Αγειναδας.

Αγενναδας. Ar. Av. 1328
SYN. Γυναικες, ευγενιδες μεγαι.

Αγηρατος. SYN. Αγηρατος, αγηρατος, πολυτιμος.

Αγερσικυβηλις, E. M.:

Αγερωχος. SYN. Απαιδευτος.

Αγεωργητος. Vid. Ερημος.

Αγηλατεω. SYN. Επιτασσω.

Αγηνωρ. SYN. Υβριστης.

Αγηραντος. Κεισεθ' αγηραντω χρωμενοι ευλογιη. Ep. l. 3

Αγησιχορος. Αγησιχορων—προοιμιων. Pind. P. 1.

Αγητος. SYN. Ευδαιμων, αμεμπτος, περιβλεπτος.

Αγιος. SYN. Ευσεβης, τιμιος, ευκτος.

Αγκαθεν. Στεγαις Ατρειδων αγκαθεν,—Aesc. Ag. 3 —EXP. Ανεκαθεν, ανωθεν. εξ αρχης.

Αγκαθεν, Αγκας, (ταις αγκαλαις)
—παλαιον αγκαθεν λαβων βρετας. Ib. Eum. 80.
—Αγκας εχων τυ. Theoc. 8. 55.

Αγκυλοδους. Αρπη υπ' αγκυλοδοντι—Opp.

Αγκυλος. SYN. Στρεβλος, σχολιος, πανουργος, ισχυρος.

Αγκυλωτος. Vid. Στοχασμα.

Αγκυρα. Αγκυραν νεων εδρανον ασαθιων. Ep. l. 6. —l. φωλας

Αγλαια. EPITH. Ασυνομος.

Αγλαοδενδρος —Λοκρων —ματερ' αγλαοδενδρον. Pind. Ol. 9.

Αγλαοθωκος.
Δαναι πολιν, αγλαο-
θωκον τε πεντακοντα κορων. Ib. N. 10.

Αγλαομητις—γενεθλη. Procl.

Αγλαοπαις. Σιμων αγλαοπαιδος Ιωαννου γενεθλης Nonn.

Αγλαοπεπλος—Θετις. Cal. l. 11.

Αγλαοτιμος, Αγλαοφημος.
—Μεγαλωνυμοι. αγλαοτιμοι.—Μεγαλωνυμοι, αγλαοφημοι. Orph. H.

Αγλαογυιος. Ελαχομεν αγλαογυιον ηβαν. Pind. N.

Αγλαοφαρης —συν αγλαοφαρεσι κυραις. Sibyl.

Αγλαοφωνος —λογον αγλαοφωνον Naz.

Αγλευκης. SYN. Αγλευκος. ατερπης, αχυμος, δυσχυμος.
—αγλευκη βαψεις ιοεντα θαλυσσαν. Nic.

Αγληνος —και αγληνοιο προσωπου. Nonn.
SYN. Τυφλος, ομπρος,—πωρος.

Αγνοεω. SYN. Απειθεω.

Αγνος. SYN. Σεβασμιος.

Αγνομαντις. Αλλ' αγνομαντι, Φοιβε, Λοξια—

Αγορασμος, Αγορασμα. Ath. p. 242.

Αγρα. EP. Δαφοινος, δυσπεμφελος, ελαφοβολος, κεμαδοσσοος, ταχυγυιος, φιλοσκοπελος, αυεστιος. βαθεια. PHR. Αηδος αισα.

Αγραυλος. (αυλιζομενος εν αγρω) SYN. Αγραυλος, υπαιθρος, ερημος—αγρονομος, αξενος.

Αγραφος.—ου αγραπτα—νομιμα—Soph. An. 459.
SYN. Αγραφος.

Αγρευμα. SYN. Γυρευμα—κτηματα, σκυλα:

Αγριοθυμος. Αρρητ' αγριοθυμε, πολυλλιτε—Orph. H.
SYN. Αγριοψυχος, αγριοφρων, θηριωδης, αγριος.

Αγριομορφος.—σκυλακι—Orph.

Αγριοσυνη —προτερης παυσον αγριοσυνης. Ep. l. 6.
SYN. Αγριοτης, αγροτης, θηριοτης, απηνεια, αφειδια, ωμοτης, σκαιοτης. αγροικια, ανεπιεικεια:

Αγριως. Δεσμοις αλυτοις αγριως πελασας Aesc. Pr. 155. SYN. Απηνως, αφειδως, ανημερως, χαλεπως, ωμως.

Αγροδοτης. Δαιμοσιν αγροδοτησι—Ep. l. 6.

Αγροφυλαξ. Αγροφυλαξ εστηκα πολυκτεανοις εν αρουραις. Ep. l. 4

Αγρυπνητηρ. Αγρυπνητης —αγρυπνητηρες εοντες Νυκτα μεν εργαζονται, εν ηματι δ' υπνωουσιν. Man. 1. 81.

Αγρυπνος. SYN. Ακαματος, απαυστος, ασβεστος.

Αγρωστωρ —μαθεσ' αγρωστορος ορμην. Nic.

Αγυια. EPITH. Ευκτιμενη.

Αγυιατις. Σεμελα μεν Ολυμπιαδων αγυιατις. Pind. P. 11.
Ουδ' αγυιατιδες θεραπναι. Eur. I. 186.
EXP. Συνοικος.—γειτων.—Αι απο των θυρων θεραπναι.

Αγυιοπλαστεω. Αγυιοπλαστησαντες εμπεδοις τομαις πυκνας χαλιας —Lyc. 601.

Αγυναιος. Vid. Αγαμος.
—Αγυναιον ατεκνον τ' εν νεοτητι. Man. 1. 173.

Αγυρτεω. Τους τ' αγυρτευντας—Ath. l. 6.

Αγυρτηρ. Vid. Πολυπλαγκτοσυνη. SYN. Λωποδυτης.

Αγχιβαινω.—παλαι θεων αγχιβεβακε θρονων Ep. l. 1.

Αγχιγειτων, Αγχιτερμων.
Τηνω τε συναπτεσ' Ανδρος αγχιγειτων. Aesc. P. 888
Αλλ' αγχιτερμων γαια μοι Σκυθης λεως, Eur. Rh. 426

Αγχιστος. Soph. Oed. T. 939.

Αγχικελευθος —και αγχικελευθον οδιτην. Nonn.

Αγχιπορος. Vid. Πηγη.—Αγχιφανης, Vid. Χροος.

Αγχονιος.—βροχος. Eur. Hel. 692.

Αγχονιω. Η βροχον αγχονιοντα δι' αυχενος ενδυσαντες. Man. 1. 317. Η βροχον

Η βροχον αλγινοεντα—
Πνεῦμα πικρὸν λειψουσι πικρῆς μοιρης υπ' αναγκη. Ib. 4. 489.
Αψε δ' επαυχενιον δειρα βροχον—Ep. l. 3.
Αγχουσα —Αγχουσης θριδακινιδα χαιτην. Nic.
Αγὼν —θεῖον δυσονται αγῶνα —λυτο δ' αγών.
Λειπον δε χορον, καλὸν δ' ευρυναν αγῶνα. E. M.
SYN. Πληθος, αθροισμα. αθλησις. ταξις.
Αγωνισμα. SYN. Αγωνισμὸς, αντιλογια, αθλησις
Αγωνοθετης —ωσαν αγωνοθετην. Ep. l. 5.
SYN. Αγωνοδικης. αισυμνητὴς.

Αδαιτρευτος.—μετα δεῖπνον αδαιτρευτοιο τραπεζης. Nonn.
Αδαμας. EPITH. Απονος, απαθὴς.
Αδαμαντινος. SYN. Σιδηρεος, στερρὸς.
Αδαπανως. Ο βυλομαι γαρ ηδυ. και δια στομα Πηγαισι μυθοις αδαπανως τερψω φρενα. Eur. Or. 1175.
Αδαστος.—αδαστα βυκολων φρυρηματα. Soph. Aj 54. SYN. Αδιαιρετος, αμεριστος, ασχιστος, ατμητος.
Αδειμαντως.—ως αδειμαντως κλυη. Aesc. Ch 768.
Αδειπνος SYN. Αποδειπνος
Αδελφιος EPITH. Εσθλὸς, ὁμοκληρος.
Αδεματος, Ασωματος. Ω τᾶς αδεματω ψυχᾶς —Theoc 15. 4.
Αδενδρεος.—ψαφαρὴ και αδενδρεος αῖα Opp.
Αδερκτως. Και παραμειβομεθ' αδερκτως. Soph. Oed. C. 128.
Αδετος—χαιτης Βισοπισω σφιγξας αδετον πλοκον—Ep. l. 5.
Αδευκης. SYN. Αγνωστος, αμερφος, αισχρὸς, χαλεπὸς, ανομοιος, ανοικειος.
Αδεψητος SYN. Ανεργαστος.
Αδηλια. Μισω τα παντα της αδηλιας χαριν. Ep l. 1. SYN. Αγνοια, απορια, αφανεια, κρυφιοτης.
Αδηλοω.—των αδηλῦμεν φρασαι. Soph. C. 35. SYN. Αγνοεω —αμαυροω.
Αδημονεω Vid. Πομπιλος. SYN. Αδημονιαω, αλυω, αχθομαι, καταπληττομαι, δειμαινω.
Αδην, Αδδην SYN. Αυταρκως, ἱκανῶς, αποχρωντως, διακορως, κατακορως.
Αδηνὴς. SYN. Αδολος, ακακος, απρονοητος.
Αδηρις —Βακχοιο παρὰ κρητῆρος αδηριν Ιθυνει κοινην ευκυλικα λαλιην. Ep. l. 3.
Αδιακριτος.—λογων αδιακριτῳ ὁρμῇ Orph. H.
Αδιαστροφος. SYN. Αστροφος, ατρεπτος
Γνωμαις ορθοταταισι συνών, αδιαστροφος αιεί Ib.

Αδιεξοδος. Πορδὴ αποκτεινει πολλυς αδιεξοδος ῦσα. Ep. l. 2
Αδικηλος. Vid. Διαγλυφος.
Αδιψητος.—Εκ ριζης τιν' αδιψητοιο τεθηλώς. Sib.
Αδοκως, Αδοκητως Συλωμεθα την ψυχην αδοκως. Eur. Tro. 786.
Αδοξαστος. Soph. Fr. SYN Ανελπιστος.
Αδορος. SYN. Ασκὸς. Hes.
—Εν δ' αδοροισι χεειν ευιλατον αλφι E. M.
Αδυλωτος.—Αβρὸν αδυλωτυ φεῦγος ελευθεριης. Ep. l. 6.
Αδραστεια. SYN. Τυχη Δικη. Aesc. Pr. 915.
Αδρυνω. Αδρυνομαι. Την μεν ὅθ' αδρυνηται—Nic. SYN. Παχυνω, αυξανω.—οιδαινω, ὑπερηβαω.
Αδαμαστος Vid. Τυμβος.
Αδωροδοκος.—χερσιν αδωροδοκοις Ep l. 4. SYN. Αδωροδοκητος.—καθαρὸς. αδεκαστος.

Αεθλητὴς.—χρῆ δ' απ' Αθανᾶν Τεκτον' αεθληταῖσιν εμεν. Pind N. 5.
Αεθλονικια—δε μαλιστ' αοιδὰν φιλεῖ. Ib. 3.
Αεθλοσυνη.—Ου ποθεει γαρ Η πολις κρανιε νοσφιν αεθλοσυνας. Ep. l. 5.
Αεθλος. EPITH. Κυδιμος, κλειτὸς.
Αειδελος, Αειδὴς.—αειδελα παντα τιθεισκεν. Hes. Τῦδε τερας περιεσημεν αειδελον εστηρικτο. Nic. Σῶμα φερων σκιοειδὲς, αειδεϊ συμπνοον αυρῃ. Ep. l. 2
SYN. Αειδελιος, αδηλος, αορατος, κρυφαῖος, αμορφος, κακὸς, φοβερὸς.—αειδελλιος, καταρατος. E M.
Αειβρυὴς. Vid. Σμυρναῖον.
Αειδινητος—αναγκη. Ep. l 4.
Αειθαλὴς. Ωραι αειθαλέες—Orph. H.
Αειθανὴς —αειθανὲς ἦτορ εχοντες.—Man. 1. 166.
Αεικὴς. SYN. Αεικελιος, σκληρὸς.
Αεικωμος. Vid Ζωροποτης.
Αειλαλος, ωκὺς, αθαμβὴς. Ep. l. 7.
Αειλαβὴς —Η αειλιβὲς ὕδωρ Dolsc.
Αειμαργος.—γαστρος αειμαργοιο—Opp.
Αειμνηστος.—αειμνηστῳ τινι θεσμῷ Ep. l 5.
Αειρεεθρος.—αειρεεθρυ ποταμοῖο. Cyr.
Αειρυτος.—ιερας εξ αειρυτυ χοας, Soph. C. 482. SYN. Αεῤῥοος.
Αειστρεφὴς.—ψυχης πῆξιν αειστρεφέος. Naz.
Αειυπνος, Αιενυπνος Σε τον κικλησκω τον αιενυπνον. Soph. C 1648.
Αειφανὴς. Ημαθ' ὁμῦ και νυκτας αειφανες εκκεχυται πῦρ. Dion. 583.
Αειφλεγὴς.—δαλον αειφλεγέα. Naz.
Αειφυλλος. Vid Στεφανος
Αεκητι. SYN. Αεκων.

Αελλαιος,

Αελλαιος, Αελλοπος, Αελλοπις, Αελλοποδης.
Ειθ' αελλαια ταχυρρωστος Πελειας
Αιθεριας νεφελας κυρσαιμι Soph C. 1136.
—Αελλοποδης Ερμειας. Cal.
SYN. Ανεμωκης, ταχυς, κραιπνος, οξυς.
Αελλομαχος Αλλοισιν μελετω κερδος αελλομαχον. Ep l. 3
Αεναων. SYN. Αενναος, πολυχρονιος, πολλος.
Αεξιγυιος. Αεξιγυιων αεθλων καρυξ. Pind. N. 4.
Αεξινοος —Αεξινοων απο βιβλων Procl.
Αεξιτροφος —αεξιτροφοισιν εν ωραις Orph H.
Αεξιφυτος.—Αεξιφυτα δροσον νυξ. Ep. l. 1.
Αερδην Παντι θυμω προτωπον
Λαβειν αερδην. Aesc. Ag. 242 EXP. Βασταχτικως.
Αερκης Αλλα γαρ λυπασθαι αερκεως—Cal.
SYN. Αμετρος.
Αεροδινης.—Αιετος αεροδινης. Ep. l. 1.
Αεροειδης. Πνοιαι αειτααι, ψυχοτροφοι, Αεροειδεις. Orph. H.
Αερομορφος. Ηρη—φιλοδρομε, αερομορφε. Ib.
Αεροπετης —περιδρομων, αεροπετη. Ib.
Αερσιλοφος.—αερσιλοφους τρυφαλειας. Ap. 2. 1062.
Αερταζω. SYN. Βασταζω.
Αεσιφρων. SYN. Πνευματοφορος.
Αετοφορος. Vid. Λεγεων.

Αζαινομαι Χειλε' υπ' αζαλεης αζαινεται αβροχα διψης. Nic.
Αζαλεος. SYN. Σκληρος.
Αζω SYN. Ξηραινω
Αζωνος Vid. Αμφιβατηρ. SYN. Αζωστος, αζωστος.

Αηδια γαρ εστιν Αττικη. Ath. 4. SYN. Αδημονια, ανια, κορος.
Αηδεω. SYN. Καμνω, κοπιαζω, δυσχεραινω.
Αηθεσσω. SYN. Ανεπιστημονεω, λανθανω.
Αηρ. EPITH Αενναος, ησυχος.
PHR. Ραδιναν χυσιν αερος. Synes.
Αησυρος. SYN Ασθενης, κενος, ακοσμος, ακολαστος.
Αησυλος. SYN. Κακος, ανομοιος, ατακτος, αλαμπης.

Αθεατος. SYN Αθεωρητος, αθεητος. vid σιγη.
Αθελητως.—Βλεφαρων δε γοος πεσεν ουκ αθεληρως. Ath p. 219.
Αθεμις. Αθεμιν τε δολον. Pind P. 3.
Αθεριβοσκης. Vid. Διογενης.
Αθεριζω. SYN. Αφροντιστεω, μεμφομαι, ολιγωρεω, καθυπτοω.
Αθεραις. Vid. Ηρυγγιον.
Αθερωγενης, Αθερηγενης. Vid. Κυμινον.
Αθεσμολεκτρος—στρατηλατης. Lyc. 1142.

Αθεσμοφαγος. Vid. Ατραπεζος.
Αθεσμως. SYN. Αδικως, παρανομως.
Ζευς αθεσμως κρατυνει. Aesc Pr. 151.
Αθεως. Ω σωμ' ατιμως καθεως εφθαρμενον. Soph. El. 1187. SYN. Ασεβως, δυσσεβως, ανοσιως, μυσαρως.
Αθεσφατος. SYN. Πολυς, δαψιλης.
Αθικτος. SYN Ακαθαρτος, ανανδρος.
Αθορυβως. SYN Αταρακτως, ησυχως, ευκηλως.
Στειχ' ως αθορυβως,—Eur. Or. 629.
Αθριξ. Ατριχας οιετεας λαγανοις κατα νωτον εισας. Ath. l. 14.
Αθροος. SYN. Αιφνιδιος, αψοφητος.
Αθυμεω. SYN Δυσχεραινω, ολιγοψυχεω.
Αθυροστομια. SYN Προπετεια, υβρις
—μαρτυρες εισι
Της αθυροστομιης οι Μιδεοι καλαμοι. Ep. l. 7.
Αθυρωτον—στομα Agell. 1. 15
Αθως, σκιαζει νωτα Λημνιας βοος. Soph.

Αιακειος. Ταις τ' Αιακειοις χερσι—Lyc. 52.
Αιακτος. SYN. Θρηνητικος
—Ηλθε δ' αιακτα πηματ' ου λογω Aesc. S. T. 852.
Αιανως. EXP. Δι' αιωνος.
Και ταδ' αιανως μενοι. Ib. Eum. 675.
Αιγαιος —βαθυς πορος Αιγαιοιο. Dion. 513.
Αιγαιου ποντοιο πλατυν πορον—Ib. 131.
Αιγαιης βαθυ κυμα πολυφλοισβοιο θαλασσης. Ib. 326
Αιγαιον πελαγος εναλον πορον—Ath. p. 278.
Αιγδην. SYN Συναιγδην, ορμητικως.
Αιγδην μασας δε συν ετεω ινας εκοψε. E M.
Αιγιαλεια. Διομηδεος αλοχος.
—βεληστι κακοφρονος Αιγιαλειας. Dion. 486.
Αιγιαλιτις.—επ' αιγιαλιτιδα—Χηλην—Ep. l. 1.
—Αιγιαλιτιν θινα—Ib. l. 3.
Αιγελατης, Αιγιβοτης.—Πανα τον αιγελατην. Ep. l. 4.
Ουτε τον αιγιβοτην Παν κατεχεις σκοπελον. Ib. l. 1.
Αιγιθαλλος. Ar. A. 889.
Αιγιλυψ. Αμμιγα δ' αιγιλυπες τε χελιδονιε τε πετηλα. Nic.
Αιγλαζω. SYN. Εκπυροω, λευκαινω.
—Καλος καλον αιγλαζοντες. Man. 4. 264.
Αιγλη. EPITH. Βλοσυρα, ζειδωρος, ζαθεης, φυσιζωος.
Αιγλητης. Vid. Απολλων.
Αιγλοβολεω.
Ηνικα δ' αν Κρονικου σελας αστερος αιθερος αιγλην
Πορφυρεαις ακτινεσσι καταντιπερ αιγλοβολησῃ. Ib. 188.
Αιγοκερως, γαιης τε και υδατος αμφιβιος θηρ. Ib. 23. EPITH. Θοος.

Αιγομελης,

Αιγομελὴς—Αιγομελὲς, Βακχευτα—Orph. H.
Αιγονομευς—Αιγονομε Μυκαλης. Ep. l. 3.
Ηλθε φιλοκερμεων μῦλιν ες αιγονομον. Ib.
Αιγονυξ —Πᾶνα τον αιγονυχα. Ib. l. 4.
Αιγυπτογενης. Aesc. P. 35.
Αιγυπτος. EPITH. Πολυφυλος.
Αιγυπτιοι —διεσησαντο κελευθους.
Πρῶτοι δ᾽ ἱμεροέντος επειρησαντο αροτρε
Και σπορον ιθυτατης ὑπερ αυλακος ηὐλωσαντο,
Πρῶτοι δε γραμμησι πολον διεμετρησαντο.
Θυμῳ φρασσομενοι λοξον δρομον ηελιοιο. Dion. 235.
Αΐδηλος. SYN. Βιαιος, στυγνὸς, πολὺς, αφανιστικός.—επεὶ αυτος εγεινας παῖδ᾽ αΐδηλον. E M.
Αιδωνευς. EPITH. Παλαιγενὴς
Αΐδνος. SYN. Αφανὴς, βαθὺς, μελας.
Αιδοῖος. Και κ᾽ αιδοιοτερος και φιλτερος—Od. λ. 359.
Κτεανων δε χρυσος αιδοιεστατον. Pind. Ol. 3.
αοιδεστατον. P.
Αϊδοφοιτης. Ωδὶ μενοντας αΐδοφοιτας—Ath. l. 12.
Αϊδροδικης. Ος σους δ᾽ εν ποντῳ θῆρας αϊδροδικας. Pind. N. 1.
Αΐδρυτος. Vid. Ανιδρυτος.
Τιμῶν τις ἦν αΐδρυτος—Ar. L. 809.
Αιδὼς. SYN. Τιμη, σεβας, αισχυνη, ονειδος.
Αιητινη. Ιχνια μαστευοντες αλητιδος Αιητινης. Dion. 490.
Αιητος. SYN. Πνευστος, πυρωδης.
Αιθαλης, μακαρων τε θεῶν πατερ—Orph. H.
Αθαλης, αμιαντε, χρονε περας,—Ib.
Αιθερεμβατεω. Αιθεροπολευω. SYN. Αεροβατῶ.
Τον νῦν διδασκων αιθερεμβατειν Πλατων
Τες τῶν ὑπὲρ νῦν εξερευγεται λογες Ep. l. 4.
Χρυσοφαὴς δ᾽ Ερμῆς εν Καρκινοφοιταισι πολευων. Man. 2. 389
Αιθροβατης. Vid. Πετευριστήρ.—Αιθροπλανης.
Ζηνὸς δ᾽ αιθροπλανὴς επὶ τετοις μαρτυρος αστήρ. Ib. 4. 586.
Αιθεροπλαγκτος. Vid. Πρωτογονος.
Αιθροδινητος.—Ικελον δρομεν αιθροδινητον. Ib. 298.
Αιθροτοκος. Vid. Ιξευτὴρ
Αιθερολαμπὴς—μεσον ερανον αιθερολαμπῆ 29.
Αιθὴρ. EPITH. Ψυχρά. Pind. Ol. 13.
Αιθρα. Εν απειροβαθεσ αιθρας λαγοσι ynes.
Αιθρηεις. Ες νοτον αιθρηέντος εγειρομενε Βορεαο. Opp.
Αιθὸς—επ᾽ αιθᾶς ασπιδος—Pind. P. 8.
Αιθιοπες EPITH. Εγχεσφόροι.
Αιθυοθρεπτος. Lyc. 237.
Αιθυσσω. SYN. Αναιθυσσω, ριπτω, πλεω, φερομαι, ανασειω, αναχαιω.
Αιθυκτὴρ. SYN. Ορμητικός.
Και συας αιθυκτῆρας—Opp.
Αιθων. SYN. Ανδρειος, πολεμικος, ισχυρὸς.
Αικαλλω. SYN. Αγαπαω
Αΐκη.—Ωκειας ανεμων αΐκας. E. M.
SYN. Πτοὴ, φορὰ, αναφορα, διωξις, κινησις.
Αικιζομαι. SYN. Κολαζω, καταβαλλω.
Αικισμα. SYN. Κολασις.
Αΐκτὴρ. Vid. Σκορπιος.
Αιμακουρια. Εν αιμακουριαις αγλααῖσι. Pind. Ol. 1.
EXP. Τα τῶν νεκρων εναγισματα. (al. α. κορος. P
Αιμασια. Vid. Τροχμαλα. SYN. Φραγμὸς, τειχίον.
Αιμαστροφος —τοις λιθοις αἱμαστροφοις. Ath. l. 13.
Αιματοπῶτις —η αιματοπωτιδες αρκτοι. Man. 4. 616.
Αιματοσφαγὴς,—πελαγος. Aesc. P. 818.
Αιματοφυρτος, Αἱμοφυρτος.
—Αρεος δ᾽ αἱματοφυρτα βελη. Ep. l. 7.
Τον αἱμοφυρτον εισωμενον μαχαις. Lyc. 1411.
Αιμοβορος. Και σκολιοιο δρακοντος—αἱμοβοροιο. Nic.
Αιμορραγὴς, φλεψ. Soph. Ph. 846.
Αιμορροος, Αιμοροος. Vid. Συμμορφος.
Σῆμα δέ τοι δακεος αἱμορροε—Nic.
Αιμορεω. Vid. Μοιχατης.
Αιμος.—κορυφαι χιονωδεος Αιμε. Dion. 428.
Αινιζομαι. SYN. Υποσημαινω, παραιτεομαὶ, συγκατατιθημι.
Αινιγμα. SYN. Παραβολὴ.
Αινικτηριως. Aesc. Pr. 928. SYN. Αινιγματωδῶς.
Αινογενεθλος.—και ανερες αινογενεθλοι. Man. 1. 145.
Αινοδοτειρα—και Εριννυες αινοδοτειραι. Orph.
Αινολεχης—παρθενος—Ib. 876.
Αινολυκος.—οθιωτην ε φυγεν αινολυκον. Ep. l. 3.
Αινομανης—Αινομανὴ—αφραδεων στοματων αλαλητον ακεων Nonn.
Αινοπαρις. Ιδαῖόν τε βεταν αινοπαριν. Eur. Hec. 944.
Αινοπατηρ. Ω πατερ αινοπατερ—Aesc. Ch. 313.
Αινοπελωρος.—δακος αινοπελωρον. Opp.
Αινοπληξ—και αινοπλῆγος εχιδνης. Nic.
Αινυμαι SYN. Αφαιρῶ
Αιολιζω.—αρμαν αιολιζε τῷ μελει. Ath. l. 14.
Αιολοβυλος—μεροπες μεν αε ανερες αιολοβυλοι. Opp. SYN. Πανῦργος, δολιοφρων, αιολομητης.
Αιολοδειρος, αηδών. Nonn.
Αιολοδερμος, λύγξ—Cam.
Αιολονωτος Vid. Βρεταναι.
Αιολοδικτος. Φωσφορε, αιολοδικτε,—Orph. H.

Αιολοδωρος.—και εριννυες αιολοδωροι. Lyc. Sch.
Αιολομορφος.—Συν δ' αιολομορφος ικανε. Orph. 973.
Αιολοπαλης.—αθλητῆρας αιολοπαλας τε προφαινει Στερροτατες εσσεσθαι, ιδ' εν νικαις ἱεραισιν Στεμματα μυριοδοξα, και ευδοκιμῦντας εν αθλοις. Man. 4 173.
Αιολος.—Ιπποτιδαο φιλοξεινε βασιλῆος, κ λ. Dion. 463.
Αιολοσκηπος, δρακων. Naz
Αιολοσωμος. SYN. Ποικιλος, δυσνοητος
Αιολοφωνος, αηδων. Opp —SYN Ποικιλοφωνος.
Αιπολικος. Αιπολικαι, νομιαι,—Orph H.
Αιπος. SYN. Ακρωρεια
Αιπυμητης —Θεμιδος αιπυμῆτα παι. Aesc. Pr. 18. SYN. Πολυμητις, μεγαλοβυλος, ὑψηγορος.
Αιπυδμητος Vid. Εδεον.
Αιπυνωτος. Vid. Δωδωνη.
SYN. Υψηλονωτος, αιπὺς, τραχύς.
Αιπυπλανης,—Κρονος—Man. 4 249
Αιρα. SYN. Κεσρα, σφυρα.—σφαῖρα.
—λαθρη δε παρ' Ηφαιστοιο καμινοις Εσριφον αιραων εργα διδασκομενοι E M
Αισα EPITH. Αγακλεης, κλυτὴ, νεκυηπόλος, νεκυοσοος.
Αισθητηριον —καθαρά τ' αισθητηρια Ath. l. 8.
Αισιος SYN. Αγαθὸς, δικαιος, μετριος.
Αἶσος. SYN. Αφανὴς. (Aesc. Pr. 889) αγνωστος.
Αισυητὴρ SYN Εντρεχὴς, κοσμιος.—νομευς. Nic.
Αισυμνητης. SYN. Βραβευτης, επιστατης, παρεδρος.
Αισχινης. Κεκροπιδης δ' ηρεπλε νοημενος ανθεα πειθῦς. Ep I 5.
Αισχραῖος Vid. Ησιοδος.
Αισχος. SYN Ὑβρις.
Αισχρὸς SYN. Αναισχυντος.
Αισχρογελως Vid Μιμοβιος.
Αισχροδιδακτος Vid Μοιχατης.
Αισχροκερδεια. Το δ' εκ τυραννων αισχροκερδειαν φιλει Soph. An 1068
Αισχρομυθ..., Αισχρορημων. SYN. Αισχρολογος. αισχροεπης —αγελειος, αισχρομυθος,
Μυθολογυς —και αισχρορημονας ανδρας. Man. 4 445
Αισχροφημος —εν τε πολιεσσιν Αλλοτε αις Θησωσιν αλωμενοι αισχροφημοι. Ib.
Αισχρ ... λος—κορη. Dolsc
Αισχρουργια.—Αισχρουργῶν απο δεινα τελεσματα χειραν Ib
Αισωπικὸς, γελοιος,—λογος. Ar. V. 1251.

Αιτία —μηνιν γαρ αιτια Pind. Ol. 1. E. P. Μελιφρων. SYN Αφορμὴ, πρᾶγμα, πταῖσμα.—διαβολὴ —αγὼν, δικη.
Αιτνα —και τρικαρηνον ορος, σκεπας Εγκελαδοιο, Πυρσοις αιθερισισιν ερευγομενοιο κεραυνυ Σικελιης Αιτνης αναχαχλασεν αεναον πῦρ. Opp.
—Τοιονδε Τυφὼς εξαναζεσει χολον Θερμοις απλητυ βελεσι πυρπνου ζαλης Aesc.
Κιων ερανια.—παντετες χιονος τιθηνα —Pind.
Αιχμαλωτικος.—δομοις εν αιχμαλωτικοῖς. Eur. Tro. 871.
Αιχμη. SYN. Εξεσια Aesc. Pr. 405.
EPITH. Ὑπεραλλος.
Αιὼ. EPITH. Απαυστος. αμετρος, παλιος, δολιος, ακινδυνος
Αιὰν ἡ Κλυτᾶς Αιῶνος ακραν βαθμιδων απο. Pind. P. 5.

Ακακης, αμαχος βασιλεὺς Aesc. P. 857.
Ακαλορροος,—ωκεανος Orph 1185.
Ακαλυπτος—Ανδα. Ep I. 7—SYN Ασκεπαστος, ασκεπος, αστεγὴς, αστεγαστος, ασκηπος, ασκεπτος, ανεπιληπτος.
Ακαμας. SYN. Απληρωτος, ισχυρὸς.
Ακαμαντοδετος. Εν πονοις — ακαμαντοδετοις. Aesc. Pr. 426.
Ακαμαντολογχης. Σπαρτῶν ακαμαντολογχᾶν. Pind. I. 7. SYN. Ακαμαντομαχης.
Ακανθις. SYN. Ακανθυλλις
Ακανθοβατης, Ακανθοβατις Vid. Σὴς, Ακρις.
Ακανθοβολος.—χαιτη—φαλιυρη. Naz.
Ακανθολογος. Vid. Γραμματικος.
Ακανθοφόρος.—τρηχαλεοισιν ακανθοφορεισιν αρυραις. Naz.
Ακαρπος. Ιππος ην ακαρπος—Ep. I. 4.
Ακαρπως. Γῆς ὡς ακαρπως χθονος εφθαρμενης. Soph. T. 262.
Ακαρπωτος—χρησμὸς. Aesc. Eum. 717.
SYN. Ανενεργης, ατηνυτος.
Ακαρφὴς—φλοιὸς. Ath. l. 4.
Ακαταστασια. SYN. Αστασια, διχοστασια.
Ενθ' ακαταστασιαι, και πῆμ' επι πηματι δεινα. Man. 5. 57.
Αχαχων. Ριψε δε μιν θυμω αχαχων ες Ταρταρον ευρὺν. Hes Θ. 868.
Ακεαστος. Φιλτρον εχων ακεαστον—Nic.
SYN. Ασχιστος, αλυτος.
Ακερσεκομης,—Φοῖβος—Orph.
Ακεραιος. SYN. Αποικιλος, απλοος, ὑγιὴς.
Ακερδεια. SYN. Βλαβη.
Ακερδεια λελογχεν θαμινὰ κακαγορως. Pind. Ol. 1.

Ακερδης.

Ακερδης. Vid. Αισχροκερδης.
Ακεσσιπονος. Καί μιν ελαφρίζεσκον ακεσσιπονῳ τινι μυθῳ. Nonn.
Ακεστηρ. Vid. Χαλινος.
Ακεω. SYN. Επιχαιρω, εκπλησσομαι.
Κεινος χ' εισορων ακεοις—Ap. 1. 765.
Ακεων. SYN. Ακην, ακηνιος—λυπουμενος.
Ακη. SYN. Οξυτης.—ησυχια, παυσωλη, ηρεμια.
Ιση κατ' ακην κυματος κυανεη. E. M.
Ακῆ Ακᾶ δ' ανταγορευσειν—Pind. P. 4.
SYN. Ευμενως.—ησυχως.
Ακηδει. SYN. Αμελει
Σαυτῳ δ' ακηδει δυσυχῶντος—Aesc. Pr. 499.
Ακηδης. SYN. Αφροντιστος, ανελεημων.
Ακηδια. SYN. Αηδια.
Ακηριος SYN. Ασθενης, αψυχοποιος, νεκροποιος.
Ορθωθεις δ' ευνηθεν ακηριον ηϋτ' ονειρον E. M.
Ακιδνος SYN. Αδοκιμος, λεπτος, ευτελης, αφανης.
Ακινητος—Μηδ' επ' ακινητοισι καθιζειν. Hes.
EXP. Ταφος. E. M.
Ακνισμα Χειρων ηδε πονων ακνισματα—E. M.
SYN. Κνισμα, τιναγμα.
Ακιος SYN. Αβρωτος—ακιωτατοι, al. ακιρωτατοι.
Ακιρος SYN. Αδρανης.
Ουδ' εις ακιρως—δομως—Theoc. 28. 15.
Ακκισμος—ουκ ες' ουδε εις
Ακκισμος, ουδε ληρος.—Ath. l. 13.
Ακλαστος. Ακλαστοι μεν χῶροι—Ep. l. 1.
Ακληιστος. Εντος ακληϊστοιο θυρης—Naz.
Ακλεως. Μη μαν ασπουδι, και ακλεως απολοιμην. E. M.
Ακλεως. SYN. Ακληδονιστος.
Ακλεϊα Vid. Αδοξια.—Ουδ' ιδειν ειδοτας ακλεϊην. Ep. l. 1.
Ακλοπος—κλεαρ ακλοπον—Naz.
Ακμη. SYN. Μενος EPITH. Τραχεια.
Ακμων. EPITH. Ραιστυπος.
Ακοη—ηδεα κλυειν. Pind.
Ακοιμητος. SYN. Απαυστος, γαληνωδης, ηρεμαιος, πολυευχος, πολυκοιμητος, ευκαταπαυστος.
Ακομπαστος. Ου μην ακομπαστος γ' εφισταται πυλαις. Aesc. S. T. 544.
Ακονης αρτισκαπτος—Ep. l. 3.
Ακοντιας. Vid. Μολουρος.
Ακος. SYN. Βοηθεια, φαρμακον, ιαμα, ωφελεια.—υγιεια.— EPITH. Υγιηρον.
Ακοσμος. SYN. Αδηλος, μωρος.
Ακοσμως. Ουδ' ουκ ακοσμως, αλλα πειθαρχῳ φρενι. Aesc P. 374. SYN. Ακοσμητως, ατακτως, προπετως, ακολαστως, ασχημονως.

Ακοστη.—επ' επαλειψειν ακοστας. Nic.
Ακουσιως—ως μισητ' ακουσιας. Eur. Tro. 1011.
Ακουσθεισ.—λαμψω φεγγος ακουσθεισ Ep. l. 6.
Ακραγης. SYN. Αφωνος. Vid. Γυπαιετος.
Ακραω. PHR. Επ' εμοι, εας τανυσον χορδαισιν υμνον. Synes.
Ακραιος. Vid. Ηρα.
Ακραιφνης. SYN. Προσφατος, αμιγης, ειλικρινης.
Ακρατισμος. Vid. Αριστισμος.
Ακρηδεμνος.—εις οπισω μεν
Βοτρυχον ακρηδεμνον επι συνεζευξεν εθειρης. Ep. l. 5.
Ακρις. Εμων απατηλα ποθων, παραμυθιον υπνου,
Ακρις αρουραιη, μουσα λιγυπτερυγε,
Αυτοφυης μιμημα λυρας, κρεκε μοι τι ποθεινον
Εγκρουσα φιλαις ποσσι λαλους πτερυγας. κ. λ.
Ep. l. 3.
Ακρι μιτασαμενη φθογγον ερωτοπλανον. Ib.
Ακριδα, των ευσαι το πριν ακανθοβατιν. Ib.
Ακρισια.—Ελληνων μεμφεται ακρισιην. Ib.
SYN. Προπετεια.—συγχυσις.
Ακριτος. SYN. Ατελεστος, πολυς.
Ακριτα, (Adv.) SYN. Αμα, μιγδα.—καταμισγεται ακριτα ποιην. Hom. 18. 25.
Ακριτοδακρυς, Ταντελος.—Ep. l. 7.
Ακροβαφης. Vid. Παρειλαιον.
Ακροβατεω. SYN. Ορθοβατεω.
Ατραπον οθνειοις ομμασιν ακροβατῶ. Ep. l. 1.
Ακροβελης, Ακροβολος. Και σμιλην δονακων ακροβελων γλυφιδα Ep. l. 6.
Και Σκυθικων τοξων ακροβολῶς ακιδες. Ep. l. 4.
Ακροβολεω, Ακροβολιζω. Ταν ποκα ρομβηταν εκ χερος ακροβολει. Ep. l. 6.
—πηναις ακροβολιζε κιχλας. Ep. l. 3.
Ακρογωνος.—λιθος εςιν επ' αμφοτεροις ακρογωνος. Naz.
Ακροδετος. Δυνακας ακροδετους—Ep. l. 6.
Ακροθινιαζομαι. Εγω δε Νυμφας ακροθινιαζομην. Eur. Her. f. 476.
Ακρολοφιτης, Ακρολοφος.
Ευ δε μαθοντες αγαλμα το δ' ευγραφες ακρολοφιται
Ζανι παρ' ευπρεμνω τᾶδ' ανεθεντο δρυι. Ep. l. 1.
—πρωνεσσιν εοικοτες ακρολοφοισι. Opp.
Ακρομολιβδος—και λινον ακρομολιβδον—Ep. l. 6.
Ακρονυχος. SYN. Ακρονυχιος, εσπεριος.
Σφαζων ακρονυχος ταυτη θεῳ ιερον ιχθυν. Ath. l. 7.
Ακροπολευω. Τῆ δ' Αρης ισομοιρα δι' αιθερος ακροπολευη Man. 4. 79.
Ακροπολος. SYN. Ερημος.
Ακροσφαλης. SYN. Γλισχρος—ακροσφαλες ιχνος. Nic.

Ακροτης.

Ακροτης. SYN. Ακριν. Απλοτητας ακροτητων ενωσασα. Synes.
Ακροτομεω. Vid. Μεταλλευτης.
Ακροφανης. Vid. Ηώς.
Ακροχαυης. Ακροχανὲς—δερμα λεοντος. Ep. l. 6.
Ακρωνυξ.—χερσι δ' ακρωνυχα δισσα Ep l. 7.
Ακταινω. SYN. Κουφιζω. μετεωριζομαι.
Ακταιος. Ακταιους τε θεὰς—Orph
Ακταιων. EPITH Θηρατης, επακτης.
Ακτεανος.—Ου τικτων ακτεανῳ πατέρι. Ep. l. 3. SYN. Ακτην. πενητης.
Ακτεριστος. SYN. Αψυκτος.—Ακτη SYN. Τροφή.
Ακτινοβολια. Ακτινοβολια Ακτινοβολιησι φερεσφορε Ουλυμποιο. Man 4. 396.
Ακτις. EPITH Πυρφορής, πορφυρεα, λαμπραυγής, λαμπραυγετις, χρυσῆ, ολοὴ, δροσερά
Ακυλιστος. SYN. Ακινητος, χαλεπὸς.
Δειπνομανὲς, νεκρῷ ομματ' εχων, κραδιην τ' ακυλιστον. Ath. 4
Ακυροω. l. 46. l.—την διαθηκην
Ου νομος αυτὸς ακυροι, ὁς— SYN. Αποκυροω, αναιρεω, αποπαλλιω.
Ακωπος.—ναυτης. Ep. l. 1.

Αλαβαρχεια. Εξ αλαβαρχειης γραμματικου γεγονεν. Ep. l. 2.
Αλαδρομος.—Ar. Av. 1395.
Αλιδρομος. Δελφις δ' ὡς επι χερσον αλιδρομοι—Naz.
Αλαιος, Απολλων—Αλαιε—ἱερον. E. M.
Αλαινω. SYN. Μαινομαι.
Αλαλητος—βοὴ δ' αλαλητος ορωρει. Cal.
Αλαλος. Ειδωλοις αλαλοισι—Sibyl.
SYN. Αναυδης, αφωνος.
Αλαλκομενηις, Αθηνη Il δ. 8.
Αλαλυκτημαι. SYN. Μαινομαι.
Αλαος. SYN Ματαιος. Απροορατος του μελλοντος. Aesc. Pr. 532
Αλαπαζω. SYN. Αναλισκω, απολλυω.
Αλαστος. SYN. Δεινὸς, μιαρος.
Αλαστωρ. SYN. Φονεὺς, αμαρτωλος.
Αλγεινως. Αλλ' ἡδεως εμοιγε κ' αλγεινως ἁμα. Soph. An. 1442.
Αλγεσιδωρος, ερις πολεμων—Opp.
Αλγεσιθυμος,—αεις πονον αλγεσιθυμον. Ep. l. 4.
Αλεα. SYN. Χλιαροτης, χλιανσις, θερμασια.
Αλεεινὸς. SYN. Κακός—αλεεινὸς, χλιαρὸς.
Παντων μετρον αριστον, ὑπερβασιαι τ' αλεειναί. Phocyl. 33.
Αλεεινω. SYN. Εκκλινω, πλαναομαι, αναχωρεω.
Αλειπτὴρ, Αλειπτης—αλειπτῆρας τε κρατιστους. Man 4.
Αλεξημα. SYN. Αρηξις, αποσοβησις. Aesc. Pr. 470.

Αλεξιλογος. Φοινικες δ' εὗρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath l. 1.
Αλεξιμος,—το δε τοι μεν αλεξιμον ειη. Nic.
Αλετριβανος. SYN Ὀδους. Ib.
Αλεωρη. SYN. Αναπαυσις, βοηθεια.
Αλη. EPITH. Ετερωδής.
Αληγὴς.—ευχος αληγές. Dolsc.
Αληθομαντις. Aesc. Ag. 1250.
Αληπτος. Vid. Θεός. SYN. Ασυλληπτος, ακαταληπτος, ανεφικτος.
Αλητιβρος.—Ιρος αλητιβορος. Naz.
Αλητὶς. Vid. Αιντινη.
Αλθηεὶς.—και αλθηέντος ακανθη. Nic.
Αλθηστηριον.—και αλθηστηρια νουσων. Ib.
Αλιανθης.—αλιανθεῖ φαρεα κοχλῳ. Ep. l. 7.
Αλιβας—οινον αλιβαντα πινοντες. Call. E. M.
SYN. Ὀξος.—νεκρός.
Αλιβρεκτος. Vid. Προπους.
Αλιγδουπος. Ζηνὸς αλιγδουποιο—Opp.
Αλιεργὴς.—αλιεργέα τεχνης Δηνεα—Ib.
Αλικρηστις—Γαλιλαια. Nonn.
Αλικροκαλος—ακτας ναιετ' αλικροκαλους—Orph. 332.
Αλιμεδων, Vid. Ζεὺς, Ποσειδων.
Αλινδεω. SYN. Κυλιω.
Αλιζωος.—αλιζωοις λαρίδεσσι. Ep. l. 3.
Αλιθρεμμων,—ιχθύς. Cyr.
Αλιηχης. Vid. Αβυδος.
Αλιπλανὴς. Χαιρεθ' ἁλιπλανέες—Ep. l. 1.
Αλιπλανια—επεὶ μογερῆς παυσαθ' ἁλιπλανιης. Ep. l. 6.
Αλιπαστος—την θ' ἁλιπαστον Δρυπιτα—Ib.
Αλιρραγὴς,—αλιρραγεων σκοπελων—Ep. l 3.
Αλιρρηκτος.—αλιρρηκτοις ποτὶ χοιρασιν—Ib.
Αλιρραντος. Στῶμεν ἁλιρραντοιο παρὰ χθαμαλὴν χθονα ποντα. Ib.
Αλιρροθιος—αλιρροθια, ξεινε, κεκευθε κονις. Ib.
Αλιρραιστης—αλιρραιστην τε δρακοντα. Nic.
Αλιστεφὴς—Ος Γυρτωνος ἁλιστεφὲς εκτισεν αστυ. Orph. 143.
Αλιστὸς—χηνὸς ἁλιστὰ λιπη. Ep. l. 3.
Αλιστρεπτος. Νηὸς ἁλιστρεπτου. Ib. l. 4.
Αλιταινευτος. Αιδη αλιταινευτε και ατροπε—Ib. l. 3.
Αλιτεω. SYN. Αδικεω, ασεβεω.
Αλιτοξενος. Ψευδεων ενισπαν αλιτοξενον. Pind. Ol. 1.
Αλιτοφροσυνη.—ηχθαιρεν την αλιτοφροσυνην. Ep l. 3.
Αλιτρεφὴς—Δελφῖνος ἁλιτρεφεος μεγαλοιο. Cal l. 3.
Αλιτροφος.—αλιτροφα φυλα. Opp.
Αλιτροβιος—αλιτροπος—κοσμος. Naz.
Αλιτυρος.—και αρτιπαγης αλιτυρος. Ep. l. 1.
Αλιφθορος. Vid. Κρῆτες.
Αλιφθορια. Και πικρὴ ναυτων επλ. τ' ἁλιφθορεη Ib.

Αλκαῖος.

Αλκαῖος. vid. Ath. p 600.
Αλκαρ. SYN. Δυναμις, σωτηρια
Αλκη. EP. Αναγωγιος, ασκηθης, τρικορυμβος.
Αλκιβιαδης.
Ουκ ὢν ανὴρ γὰρ Αλκιβιαδης, ὡς δοκεῖ,
Ανὴρ απασων των γυναικῶν εςὶ νῦν. Ath. 12.
Αλκιβιος. Ριζαν δ' ἀλκιβιε εχιος—Nic.
Αλκιμαχος. Παλλαδος αλκιμαχας—Ep. l. 6. SYN. Επικρατωρ
Αλκμὰν. Εξοχον, ὃν Μυσων ιντι' αριθμος εχει. Ib. l. 3.
Θηλυμανεῖς τ' Αλκμᾶνος ἀηδονες—Ib. l. 1.
Αλκτηριον.—τοσων αλκτηρια λεξω. Nic. SYN. Αλεξητηριον, ακος.
Αλλαγμὸς. Δισσα τ' εν αλλαγμοῖσι φανῆ στιλαγισματα τῶνδε Man 4.
Αλληλοφονια. Pind Ol. 2.
Αλληλοφαγια. Ath. p. 659.
Αλληλοφονος — υπ' αλληλοφονοις χερσὶν—Aefc. S. T. 937.
Αλληςος. SYN. Αλάθητος. Ω αλλης' Αιδη—Ep. l. 3.
Αλλογλωσσοι. Ενθ' αλλογλωσσοις ανδρεσσι τε βαρβαροφωνοις. Dolfc.
Αλλοθροος.—αλλοθρυν πολιν—Aefc. Ag. 1209.
Αλλομαι. PHR. Θεὸν ἅλμα βαλλων. Synef.
Αλλοτριομορφοδιαιτος. Orph. H. εις Φυσ.
Αλλοτριοω. Vid. Νοσφιζω.
Αλλοτριωθεντες της εχθεσιμης διαγωγῆς. Ep l, 1.
Αλλοτυπωτος. Vid. Πλαςογραφος.
Αλλοφρων. δυσμικτος, αμετροεπης, δολοεργος. Man. 4.
Αλλοφρονεω SYN. Αμφιδοξεω, παρακοπτω.
Αλμα. EP. Θοὸν —SYN. Αλσος —κλαδος. E M. Ιν' ἅλμα παππε—Lyc. 319. al. πεμπε. E M.
Αλμη EPITH Ουλοος.
Αλμηεις.—πολυρρυτον αλμηέντα πορον Aefc. Sup.
Αλοιμη. Soph. E. M —SYN. Χρισις, επαλειψις.
Αλοιτος. SYN. Ανδροφονος.
Αλοπηγὸς. Αχεῖν τὶν τ' αιὲν ανὴρ αλοπηγὸς εγειρει. Nic.
Αλοχευτος. Αλοχευτος πατηρ οντων. Synef.
Αλοχος. EPITH. Πολυκοιτος, πινυτὰ, σεμνὴ.
Αλπνος. SYN. Επαλπνος, ἡδὺς.
Δυο δε τοι ζωῆς αωτον Μουνα ποιμαινοντι
Τον αλπνιστον ευανθει συν ολβω.
Ει τις εὖ πασχων, λογον εσλὸν ακοη. Pind. I. 5.
Αλς. EPITH. Πλωτη.
Αλτις. Αλτιν εν καθαρῳ διενεμε—Pind. Ol. 10. EXP. Αλσος το ἱερὸν τε Διος.
Αλυκρος pro Θαλυκρος.—γεντο δ' αλυκρα E M.
Αλυς. Ακτῆ επι προβλῆτι ροαὶ Αλυος ποταμοιο Δεινὸν ερευγονται—E. M.
Αλυσθμαινω. SYN. Αδημονεω, τρεμω.—αλυσσω, εκκλινω, διαφευγω
Αλυσκαδον. Vid. Κλεπτῶς. SYN. Αγεληδὸν, στιχηδὸν, πασσυδιη.
Αλυσιτελης. SYN. Ασυμφορος. Αλυσιτελης ἦ τη πολει πινὲν ὕδωρ. Ath. l. 4.
Αλυω. SYN. Δυσφορεω, απορεω, λυπεομαι.
Αλφεσιβοιος. SYN Ευγενὴς, γνησιος.
Αλφος, SYN. Λευκη, εφηλις.—επιςιζουσι μεν αλφοι. Nic.
Αλφηςης. SYN. Ευρετωρ.—(ιχθυς) Φυκιδας αλφηςην τε—Ath. 7.
Αλφι. Vid Αλφος.
Αλωαῖος. Vid. Δημητηρ.
Αλωπεκιον. Ar. Eq 1073.
Αλωφητος. SYN. Απαυςος. Εις βιοτην αἰῶνος αλωφητοιο φυλασσει. Nonn.

Αμαζονις. Ου γαρ Αμαζονίδες μαλ' επητέες—Ap. 2 989.
Αμαθὴς. SYN. Σκαιὸς, βιαιὸς.
Αμαθυνω. SYN. Κακοποιῶ, βλαπτω, αποκρυπτω.
Αμαιευτος. Και τοκετυς ενὶ θηρσὶν αμαιευτοιο λοχειης. Opp.
Αμανδαλος. Alcæ.—SYN. Αφανὴς.
Αμαξιαῖος—λιθος Ath l. 4.
Αμαξα. SYN. Πορος.
Αμαρακοεις—Αμαρακοεσσα χυτη περι δεδρομε χαιτη. Nic.
Αμαραντιος, Αμαραντος.—φυλλοις αμαραντοις. Dolfc. Φασιδος ειαμενην αμαραντιν—Ib.
Αμαρασκαπτηρ.—οικτρυς τ' αμαρασκαπτῆρας εσεσθαι. Man 4.
Αμαρτωλος.—ανθρωπειον γενος συμπαν αμαρτωλόν— SYN Πανῦργος. μοχθηρὸς
Αμαρτανω. SYN. Στερομαι. αδικεω, βλαπτω.
Αμαρτυρος—αμαρτυρος ἔτος ὁδίτης. Nonn.
Αμαρυγμα. SYN. Οψις, αιθυγμα, φορημα, ειδωλον.
Αμαρυνθιας—κυραις θῆκ' αμαρυνθιασιν. Ep. l. 6.
Αμας. (ναῦς) E M.
Αμαυρος. SYN. Αλαμπὴς, ασθενὴς.
Αμαχητι. SYN. Αμαχει, αμαχως, ακονιτί.
Αμαχος. SYN Αφιλονεικος.
Αμβλυοεις. SYN. Αμβλὺς, βραδύς.
—Καὶ αμβλυοεσσαν ομιχλην Man. 4. 156.
Αμβλωμα. Ελληνικῆς αμβλωματα
Μεθης τε και πλανης. Naz
Αμβλωσσος. Αμβλωσσοις δ' ἁ γυναιξὶ Κυπρις κρυφιμ' αλγε' εδωκεν. Man 4 413. (al. αγυναιξι.
Αμβολιη. EPITH Λυσιγαμος
Αμβων. (ὑψηλος τοπος) – εν ορεσιν αμβωνεσσι E M.
Αμεγαρτος. SYN. Αφθονητος, ευτελής.

Αμειβω. SYN. Τιμαω.
Αμειβομαι SYN Παραιτεομαι.
Αμειδητος. SYN. Αχαριστος.
Αμελαθρος. SYN. Ανεστιος—αβιες, αμελαθρες. Man. 4.
Αμεμφως Ευκαρπεις καιρων γενεσεις επαγεσαι αμεμφως. Orph H. SYN. Αμεμπτως, αψεγεως, ανεγκλητως, ακακως.
Αμενης. SYN. Λεπτος, ματαιος.
Αμεριστως Αγαθα γαρ ειθεν ηδη
Βροτεα πνευματος αρχα
Αμεριστως εμερισθη. Synes. 1.
Αμερσιγαμος. Vid Ηρωδης.
Αμετροβαθης, τε θαλασσα. Opp.
Αμετροβιος—αμετροβιων ελεφαντων. Man. 1. 53.
Αμετατροπος. Vid. Μοιραι
Αμετροποτης.—λαιμος. Ep l. 4.
Αμευσιπορες.—τριοδες. Pind. P. 11. SYN. Διαβατος, ευπορος.
Αμην Μαρτυρον εμπεδομυθον αμην αμην αγορευω. Nonn
Αμητωρ. SYN. Κακομητωρ.
Αμηχανοεργος. Vid. Σατυροι.
Αμηχανος SYN. Ατεχνος.
Αμηχανως. Aesc. Eum. 484.
Αμμιγα Vid. Αιγιλυψ. Αμμιγδην—Nic.
Αμιγης, Αμισγης. Η οινης αμιγη ποσιν—Ib. —Η αμισγεος οινης. Ib.
Αμιχθαλοεις Vid. Λημνος.
Αμιμητος. Vid. Απορια.
Αμις. SYN. Ουρανη—Αμια. Ath. p. 278.
Αμμοδυτης. Vid Παγυρος.
Αμυστι. Βρομιε πιειν αμυστι. Anac 21.
Αμφι SYN Περι, προς, κατα.
Αμφιελισσω. Λαβεσθε μοι τησδ' αμφελιξαντες χερας. Eur. Andr. 425. SYN. Εγκυκλεω, περιπλεκω, αμφικυλιω.
Αμφιλυτρεω. Ασκω μονηρης αμφιλυτρωσας δεμας. Lyc. 75 SYN. Περισκεπαζω, κατακαλυπτω.
Αμοιβατηρ.
Οι ζωναιοι, οι τ' αζωνοι
Κοσμε μοιρας εχεσι, σοφοι
Αμοιβατηρες—Synes l 4
Αμφιγυος. Αλλ' επι τανδ' αρ' ακοιτιν
Αμφιγυοι κατεβαν προ γαμων τινες. Soph. Tr. 512 EXP. Αντιπαλος—παντη ισχυρος.—η μαχεσαμενοι χερσι και ποσιν.
Αμφιδιαινω. Ιδρωτι πλαδαρην αμφιδιηνα κομην. Ep. l. 1. SYN Καταβρεχω.
Αμφιζευκτος. Vid Πραυ.
Αμφιθαλασσος.—νομος. Pind Ol. 7.
Αμφιθαλλω.—εθνειο δ' αμφιτεθηλε κομη. Ep. l. 1.
Αμφιθοαζω. Ην δε μετ' αντολιην μεσον ερανον αμφιθοαζη. Man. 4. 84.

Α Μ Φ

Αμφιθορεω—Οι δ' ωστε κυνες θοοι αμφιθορουντες Αλληλες βρυχηδον εδηιον—Ap. 3. 1372.
Αμφικειμαι.—σφαγιον επ' ολεθρω Γυναικειον αμφικεισθαι μορον. Soph. An. 1301.
Αμφικειρω. Κρυμω τες απαλες αυχενας αμφεκαρη. Ep. l. 1.
Αμφικερως μηνη—Man. 4. 77.
Αμφικελευθος.—ταφον εδρακον αμφικελευθον. Ep. l. 3.
Αμφικομεω. Σωμα δε τοι πελεησι συνηρεφες αμφικομευσι. Ib.
Αμφικρεμης. Συληστω δ' ωμων αμφικρεμη φαρετρην. Ib l. 4.
Αμφικρεμαμαι—φθονεραι θνατων φρενας Αμφικρεμανται ελπιδες. Pind. I. 2.
Αμφικυλιω Vid Αμφιελισσω. Φασγανω αμφικυλισας. Ib N. 8.
Αμφιλογως. Νυν δ' ουκ αμφιλογως—Aesc. P. 905. SYN. Αδηλως, ασαφως, απορως, αμφιδοξως, αμφιβολως
Αμφιμεριζω. Πηλοδομοις τοιχοις αμφιμεριζομενος Ep l. 4.
Αμφινοος Vid. Δημοκριτος.
Αμφιπαλυνω—Η μεν σακος αμφιπαλυνεν. Ap. 2. 1246.
Αμφιπατασσω. Vid Ραπισμα.
Αμφιπεδος.—Οχθον ες αμφιπεδον—Pind. P. 9.
Αμφιπεριπλαζω—νεφελη πραπιδεσσι κελαινη Αμφιπεριπλασθεισα—Orph L. 79.
Αμφιπεριπλεγδην γεγραφεν αμφοτερες. Ep l. 4.
Αμφιπεριτρυζω. Αμφιπεριτρυζεσι χελιδονες—Ib. l. 7.
Αμφιπλεκης.—Αμφιπλεκες ερνος. Orph. 605.
Αμφιπολεω. SYN. Θεραπευω, ασπαζομαι, περιεχω.
Αμφιπολος. Τυμβον αμφιπολον. Pind. Ol. 1.
Αμφιπονεομαι. Εν μεγαρω Εκατης παναμορος αμφεπονειτο. E. M.
Αμφιπρονευω. Αμβλυ γαρ αμφοτερωθ' αμφιπρονενευκε γενειον. Nic.
Αμφιπτολις. Αναγκαν γαρ αμφιπτολιν θεοι προσηνεγκαν—Aesc. Ch. 73.
Αμφιταμνω. Μηδ' αμφιταμνε την εν ηριω κονιν. Ep. l. 3.
Αμφιτειχης, λεως. Aesc. S T. 295.
Αμφιτινασσω—καπρε δ' αμφετιναξα γενυν. Ep. l. 4.
Αμφιτιτυβιζω—Ar. Av. 236.
Αμφιτερνωτος. Vid. Αορνος.
Αμφιτρεχω. Σελας δ' αμφεδραμε λαβρον Αραιε. Pind. P 3. SYN. Περιτρεχω, περιερχομαι.
Αμφιτρυχης.
Δυσφρονια δ' αμφιτρυχη ταδε σκοτι'

Αμειβομαι—Eur. Ph 329.—αμφὶ τρυχη. K.—αντι—Valc.
Αμφιτριτη EPITH Κυανανγής.
Αμφιτυπος. Αμφιτυπον—βυπληγα—Cal. l. 1.
Αμφιφανης. Αμφιφαὲς φῶς—Synes 3.
Αμφιχαρασσω Αμφιχαράσσονται ρειζω σ'ρωφω μενοι αιεὶ. Man 2. 16.
Αμφιχροος.—Εσθὴς Αμφιχροος ζωναις πλησιον ἑλκομενη. Naz
Αμφιονιος.—αμφιονιας—λυρας—Eur Ph. 831.
Αμφοδικος—καθαρτηρας τε κελευθων Αμφοδικων. Man, 4.
Αμφορευς—εν αμφορευσιν εὄντα, Ib. 6. 104.
Αμφορείδιον.—Ar, Pa. 201.
Τετων απαντων τα θασὶ αμφορειδια. Ib. Ecc. 110.

Αναβιοω, Αμβιοω. SYN. Αναπνεω
Αναβλασανω.—οπως αναβλασανης. Ar. L 385. SYN. Αναθαλλω, αναφυομαι, βλασανω.
Αναβλυζω. Ενθα περ αμβλυζων ποταμὸς δινῃσι βαθειαις—Orph
Αναβοαω Βαρυ δ' αμβοασον Ουρανι' αχη. Aesc. P. 572.
Αναβολη. SYN. Επεκτασις, παρεκτασις—ὑπερημερια. ὑπερθεσις.
Αναβρυαζω. Ar. Eq 599.
Αναβωλακια. Αναβωλακια δ' οργυιαν σχιζε νωτον γας. Pind. P. 4.
Αναγγελλω. SYN. Δηλοω, αναγορευω.
Ηχον δ' αναγγελλοντες αιολοσομες Χρησμὸς. Aesc. Pr. 642.
Αναγραφω, Αναγραφομαι—και χρυσῷ ανεγραψαν το μεταλλῳ. Ep l. 5. SYN. Συγγραφω. διαγραφω, καταγραφω, παραγραφω, προγραφω, απογραφω, επιγραφω, προσγραφω, γραφω.
Αναγωγιος. Αναγωγιος τις αλκη Synes.
Αναδαιρω Ar. R. 1137.
Αναδαιω Πεμπεσι δ' ανδαιοντες αφθονῳ μενει Φλογὸς μεγαν πωγωνα—Aesc. Ag. 313.
Αναδενδρας. Ευπεταλε γλαυκαν αναδενδραδα—Ep l 4. SYN. Αγριας, αγριαμπελος, αμπελεων, δενδρεω.
Αναδεικνυμι.—SYN. Χειροτονεω, διατασσω, αναγω, τελεοω.
Ανδεμα. Ανδεμα δ' αὖ μιτρας.—Ep. l. 3.
Αναδυνω. SYN Ανατρεχω, ὑποστρεφω.
Αναις ναεις Aesc P. 682.
Αναζεω—ροδοεσσαν αναζεσαι αὖτμην. Ep. l. 4.
Αναθλιβω Παγαι γ' αργυροεντος αναθλιβοιντο γαλακτος. Ib. l. 3. SYN. Εκθλιβω, εκπιεζω.
Αναθρησις. Γραμματικη της ἐ τις ανασκοπη, ηδ' αναθρησις

Ανδρὶ διδασκομενῳ Φοινικια σηματα Καδμε. Tim.
Αναθρωσκω SYN. Αποπηδαω, μετασκιρταω.
Αναιδης. SYN. Βιαιος, σκληρὸς, οξὺς
Αναιδως. Ουτως αναιδως εξεκινησας τόδε το ρῆμα—Soph Oed. T. 362.
SYN. Αναιδην, αναισχυντως, ιταμῶς.
Αναιθω. Και πῦρ αναιθων—Eur C 330.
Αναιμοσαρκος. Απαθὴς αναιμοσαρκε, Anac. 43.
Αναινομαι. SYN. Ὑπερηφανεω.
Αναιτιος. SYN. Ανεγκλητος.
Ανακαιθος. Υλομανὴς, ανακαιθος, αναιματος,—Ath. 1. 2
Ανακειμαι. SYN Ανακαθιζομαι.
Ανακολπαζω. Ar. Th. 1185.
Ανακρεκομαι. SYN. Ανακραζω.
Νῦν ακελευστος απας ορνις ανακρεκεται. Ep. l. 1.
Ανακρεων. Vid Λεσβιας
Πειθω Ανακρειοντι συνεσπετο—Ep. l. 1. vid. Ath. p 600
Ανακτορεος.—ανακτορεοιο θεοιο. Christod.
Ανακυπτω. SYN. Ανατρεπω.
—Κἀνακυπτωσας θεμιν. Lyc. 137.
Αναλεγω. SYN. Αναλεγομαι, αναγινωσκω, αναπειθω, ανοικοδομεω.
Αναλισκω, Αναλοω SYN. Προδω, δαπαναω.
Αυτὸς δ' αναλοῖ δητα δυσποτμον γενος. Aesc. S. T.
Αναλκις. SYN. Ανισχυς, δειλὸς.
Αναλτος. SYN. Αχρειος, αηδὴς, βαρὺς.
Αναλυω. SYN. Αποδιδωμι, εκτιω.
Αναμαρμαιρω. SYN. Καιω—Ap. 3. 1299.
Αναξιμενης—αρειτολμε θυμὸν Αναξιμενευς. Ep. l. 1.
Αναπαιστος.—παραβας εν τοις αναπαιστοις. Ar. Pa, 734.
Αναπαλος.—Ζευς αμπαλον μελλεν θεμεν—Pind. Ol. 7.
Αναπασσω Γλυκὺς τ' αυλὸς αναπασσει χαριν. Pind. Ol. 10. SYN. Παραπασσω, προσπασσω.
Αναπαυσις SYN. Μελλημα. μελλησις. αργια.
Αναπιτνημι. Λευκ. ατ' αναπιτναμενα Ρομβον εχει. Pind. I 4.
Αναπιπτω. Ανεπεσε σαρυγγος αιθερ' εξανιεις βαρυν. Eur. C. SYN. Προπιπτω, ανακειμαι, αθυμεω, αναριπτεω
Αναπλεκω SYN. Αναδεω, επιπλεκω.—Ορμαισι χειρας αναπλεξαντι. Pind. Ol. 2.
Αναπνεω. SYN Αναψυχω.
Αναπολιζω SYN. Ανιμεω
Αναπρεπης. Λαμπρεπῆ θρεομενη μελη. Aesc.
Αναπτοασομαι, Αναπετομαι. Αναπτημι, Αναπταμαι. Κἀναπτῶνται πτερυγεσσιν Ar. L. 775.
Αναπριω.—αναπριουσιν οδοντες. Nic.

Αναπωτις Vid Αμπωτις:
Αλλα ζωνδε τιχναις αναπωσιν εξαιφνας
Αντλον εχων. Pind. Ol. 9
Αναργυρος —Αναργυρον δωρημα. Paul. Sil.
Ανηριθμος. Ουδεν ανηριθμων κεινο νεφος γεραων. Ep. l. 3.
Αναριτης. Πρεσφυς οκως τις χοιραδων αναριτης.
Αναριτοτροφος —νησους αναριτοτροφους. Ath 3.
Αναρκτος —μητ' αναρκτον βιον. Aesc. Eum. 529.
Αναρπαγδην. Τοι δ' αυτις αναρπαγδην φορεοντο. Ap 4. 579.
Αναρπαξανδρος. Αναρπαξανδρον κηρα — Aesc. S. T. 782.
Αναρριπιζω Ουτως ανερριπιζον—Ath. 6. SYN. Ανεγειρω, ανακαιω, αναφλογιζω.
Αναρροιβδεω. SYN. Αναπινω.
Αναρροχθεω. Κυμα δ' ανερροχθησε—Orph. 704.
Ανασκινδαλευω. SYN. Αναρραπτω, ακεομαι.
Ανασταδον. Αλλοθεν αλλος ανασταδον—E. M.
Αναστος SYN. Προπετας, διφραξ.
—Καλης δι' ανασταδος—Ap. 1. 789.
Αναστασιος Οικος Αναστασιοιο τυραννοφονου Βασιλειος. Ep. l. 4.
Αναστασις. SYN. Δρωσις, πορθησις, ερημωσις.
Αναστατης.—Ιλιου τ' αναστατης. Aesc. Ag. 1236.
Αναστραχυω.—προχοαισιν αναστραχυουσιν αρουραι Ap. 4. 271.
—κατα πασαν αναστραχυουσαν αρουραν. Ib. 3. 1353.
Αναστερος. Ζωιδιοις κατα χωρον αναστερον—Man. 4. 528.
Ανασσταχυω Δεινα δ' ανασσταχυσαν—Orph. 1284.
Ανατριαινω. Οτι παντα πραγματ' ανατριαινουσι κρατοις. Ath. 4
Αναυγητος. SYN. Σκοτεινος.
Εις αναυγητον μολειν αδην. Aesc. Pr. 1027.
Αναυλοχητος. Αναυλοχητον, αυτοκανδαλον σκαφος. Lyc. 745.
Αναπεφασμενως, al αναπεπλασμενως. Ar. L. 1101.
Αναφλογιζω SYN. Ανακαιω, αναρριπιζω.
Τον καλον ιμερων λυχνον αναφλογισαι. Ep. l. 1.
Αναφοιταω. Nic.—SYN. Ανερχομαι.
Αναφορα. SYN. Διηγησις.
Αναφυρω. SYN. Ανακεραννυμι, μιαινω, αναφυραω.
—κρεμαστα δε
Εστ' υπ' ελαταις αναπεφυρμεν' αιματι. Eur. B. 740.
Αναφωνεω. SYN. Ανακραζω. Και τοτε την φορμιγγα σιν ες Αλκιμενην ανεφωνει. Ep. l. 2.
Αναχαιτιζω SYN. Αποθεω.
Ανδικτης. (ειδος παγιδος.)
—Ανδικτην τε μαλ' ειδοτα μακρον αλεσθαι. E. M.
Ανδρεικελον, Ανδριας. SYN. Αγαλμα.
—οπως ανδρεικελα τευξη. Ep. l. 4.

—ανδριαντι σχεδον. Pind. P. 5.
Ανδρηλατεω. PHR. Φυγαδα, φυγοντα, απολιν ποιειν.
Ανδροβρως, Ανδροβρωτος.
Χαρμοναισιν ανδροβρωσι. Eur. C. 93.
Εις ανδροβρωτους ηδονας —Ib. Fr.
Ανδροβουλος. Γυναικος ανδροβουλον ελπιζον κεαρ. Aesc. Ag. 10.
Ανδρογιγας. Παντας δ' ανδρογιγαντας—Call. 6. 34.
Ανδροθεν. Ανδροθεν εκκεχυθ' ιππος—Ep l. 4.
Ανδροκτονεω. Ανδροκτονησα πατερ' εμον κατεκτανεν. Aesc. Eum. 605.
Ανδρολετειρα. Ανδρολετειραν—Αtnr. Ib S. T. 321.
Ανδρομαχος.—Ανδρομαχοις χερσιν—Ep. l. 3.
Ανδρονικος. Μετα ταυτ' ακουσας Ανδρονικος το γεγονος. Ath. 13.
Ανδροσσινης.—Τις εμψυχον γ' ανδροσσινην ανυσε τεχνα. Ep. l. 4.
Ανειλισσω. Πνευμα τ' ανειλισσοντα—Nic.
SYN. Ανειλεω, ανακυκλοω.
Ανεκδρομος. Και τας μεν συνοχηδον ανεκδρομος ωχμασε θωμιγξ Ep. l. 1. SYN. Αβατος.
Ανελεγχω. Οιον, οιον ανελεγχομαι. Eur. I. 1470.
Ανελιγμα. SYN. Ανελιξις.
—Πασης ανελιγματα χαιτης. Ep. l. 3.
Ανελληνον.—τον δ' ανελληνα στολον. Aesc. Supp. 242.
Ανεμος. EPITH. Βαλιος, αοριστος, βαρυγδουπος.
Ανεμοδρομος.—ανεμοδρομον αλκην—Dolsc.
Ανεμωδης.—ανεμωδει λογχη. Nonn.
Ανενδεης. Ζησον λογισμω, και μενεις ανενδεης. Ep. l 1.
Ανεορτος. SYN. Μεθεορτος, εργασιμος.
Ανετοιμος. Ες γαμον ουκ ανετοιμον—Ep. l. 4.
Ανετος. Ανετον δε ταρσον αιρων Synes. 2.
SYN. Χαλαρος, ευπροσιτος, ανειμενος, παρετος.
Ανεως. SYN. Αναισθητος, εμπληκτος, καταπληξ.
Ανηλακατος. Σκινδαψος τετραχορδος ανηλακατοιο γυναικος. Ath. 5.
Ανηνωρ. SYN. Αδυνατος, ατεκνος, ανους.
Ανηπυω. SYN. Επαδω, καταδω. Ιμεροεντ' υμεναιον ανηπυον—Ap. 4. 1198.
Ανηρ. EPITH. Αθλοφορος, αιδοιος, αιδρις, ασημος, βιατης, βροτησιος, εκπαγλος, ευθυγλωσσος, δικαιος, δωροφορος, φιλοξενος, δυσμενης, ευσεβης, ισομητωρ, ερικυδης, αινογενεθλος, μηχανικος, πονοπαικτωρ, παναθεσμιος, σοφος, ευαρματος, νυμφιος, ολβιος, υπερφατος, ιπποσοας, ορφνηεις, δολοεργος, ανεσιος, αισχρομυθος, ψεφηνος, ευδοξος, μαργος, νεος, πολυπονος, σιδηροχαρμης, ναυσιφορητος.
—Παμψεκτωρ, αδιδακτος, αει δε δεδαγμενος αισχροις.

Ανθεμοειδης.

Ανθεμοειδης.—πολυοδμοι εν ανθεμοειδεσι ποιαις. Orph. H.

Ανθεμιζομαι. Γοεδνα δ' ανθεμιζομαι—Aesc. Sup. 76.

Ανθεσιποτητος. Vid. Μελος.

Ανθεσιχρως. Vid. Περκα.

Ανθοβαφος. SYN. Βαφευς, ραγευς. Ος δε και ανθοβαφης ἁλιων απεθηκατο κοχλων. Man. 2. 326.

Ανθοβολεω.—ας—Ηελιαδας
Ευπλοκαμον χαιτην ανθοβολῇ στεφανος. Ep.

Ανθοδιαιτος.—ανθοδιαιτε μελισσα. Ep. 7.

Ανθοκαρηνος. Vid. Βακχαι.

Ανθοκομεω—εαρινης ανθοκομει βοτανας. Ib. l. 5.

Ανθοκομος—λειμων πνειει επ' ανθοκομυς. Ib. l. 1.

Ανθολογοι. Αρδευται φορβῆς, λαχανηφοροι, ηδ' επιμοχθοι
Ανθολογοι. Man. 4. 259.

Ανθοσυνη. Μηδε τιν' ὑλαιην τεξεται ανθοσυνην. Ep l. 2.

Ανθοφορος. Ψιττακος—
Ηλυθεν εις δρυμυς ανθοφορῳ πτερυγι. Ib. l. 1.

Ανθρωπινως. Ανθρωπινως λαλων τε—Ath. l. 9.

Ανθρωποι. EPITH. Αμεριμνοι, δαιδαλογλωσσοι, δυεροι, σευκοι.
Ανθρωπος εστι ζῶον επιπονον φυσει. Ath p. 223.
Ω γενος ανθρωπων, πολυδακρυτον, ασθενες, οικτρον.
—ανεμωλιον, αυτοχολωτον,
Μεχρι τελος βιοτε μηδεν επισαμενον. Ep.

Ανθρωπολοιγος.—λυπη. Naz.

Ανθυπατος. Και κλεος ανθυπατων—Ep. l. 3.

Ανια. EPITH. Ακηρατος, ξυνη.

Ανιαρως.—ὡς ανιαρως λεγεις. Soph. An. 322.
SYN. Βαρεως, δυσφορως, δυσχερως, χαλεπως, λυπηρως.

Ανιατος. SYN. Αθεραπευτος vid. βηξ.

Ανιγρος.—τον και ανιγροις
Κινησαντα γοῳ δακρυον αντιπαλοις. Ep. l. 3.
SYN. Βλαβερος, λυπηρος, φαυλος, ανιαρος.

Ανιερος. Ανηρος—φωτας ανηρυς. Nic.

Ανικλος. SYN. Ανηβος. Ηρακλεης δ' ανικλον εδεικνυε κυκλον ὑπηνης. Ep. l 5.

Ανησος. Συν δε και ανησοιο το διπλυν αχθος αειρας. Nic

Ανοιδαινομαι. —αμφι δε πυκνοις
Μυωνες μελεεσσιν ανοιδαινοντο ταθεντες. Ep.

Ανοικεος. Ην δε τ' ανοικειοισι τοποις—Man 4. 28.

Ανοικτιρμων. Ιουˆ, ανοικτιρμων τις εφυ θεος—Ep.
SYN. Αφιλοικτιρμων, ανηλεης, ανημερος.

Ανοικτιστος.—ανοικτιστον δ' ουομα τυμβος εχει. Ib.

Ανοικτως. Πεσων ανοικτως—Soph Oed. T. 189.
SYN. Ανηλεως, νηλεως, ανοικτως.

Ανοιστρεω. Eur. B. 977. SYN. Οιστρεω, παροξυνω.

Ανομβρηεις.—ανομβρηεντος ολυμπυ. Nic.

Ανορμαω. SYN. Ανορμαω.

Ανορυσσω. SYN. Ανασκαπτω, βωλοστροφεω.

Ανοσιως. SYN. Ασεβως, μιαρως.—εκβαλοντες ανοσιως εμε. Soph. Ph. 260.

Ανοστητος. Ες τον ανοστητον χωρον εβης ετερων. Ep. l. 3.

Ανυτητος.—ανυτητῳ ικελος χροϊ. Nic.

Ανοχμαζω. SYN. Αναιρεω.
Μη με τον Αιακιδην ανοχμασειας, οδιτα,
Πατρον, ακοντιστην σπλαγχνον Εκτορεον. Ep. l. 1.

Ανταχροαομαι. SYN. Ανταχυω. Ar. L. 527.

Ανταλαλαζω. Ανταϋω —ορθιον δ' ἁμα
Αντηλαλαξε νησιωτιδος πετρας Ηχω. Aesc. P. 389.
Εκ νεφεων δε οἱ ανταϋσε βροντας αισιον φθεγμα. Pind. P. 4.
SYN. Αντιβοαω, αντιαχεω, ανταυδαω.

Ανταναδιδωμι. Ar. V. 692.

Ανταποτιω. SYN. Αντιτιω.
Τα δ' ευσοχιης ανταπετισε βελη. Ep. l. 1.

Αντεισφερω.—εκ αντεισφερετε τας εισφορας. Ar. L. 655.

Αντεπιξηνον. Βωμυ πατρωυ δ' αντεπιξηνον μενει. Aesc Ag. 1286.

Αντερανιζομαι Vid. Ερανιζω Ομμασιν αλλοτριοις αντερανιζομενοι. Ep. l. 1.

Αντιαω. SYN. Συναντιαω, απανταω.

Αντιαχω, Αντιγωνεω. SYN. Αντιβοαω.
—μεγα δ' αντιαχον εγεγωνει. Orph 817.
—τρις οτρυνοντος ὁμιλυ
Φροντις αμοιβηδην αντιαχειν—Ap 4 75.
—Ο δ' αντιγεγωνειν εοικεν. Ep l. 1.

Αντιδοτος. Τυτο γαρ εστι κακων φαρμακον αντιδοτον. Ep. l 2.

Αντιδυπος, Αντιθροος.
Και το κισσινον πολισμ'
Αντιδυπον εσσεται. Aesc. P. 120.
Αντιθρυν πλανοις ὑστεροφωνον οπα. Ep. l. 4.

Αντιθεω —και αντιθεοντες αλῆται Ib.

Αντιθυρετρος.—λεθ.ν αντιθυρετρον Nonn.

Αντικαταθνησκω. Και τυς κτανοντας αντικατθανειν δικην. Aesc. Ch 142.

Αντικελευθος. SYN. Αντιος, εναντιος. Η διαμετρηση φαεσιν φαος αντικελευθον Man 4 74.

Αντικορυσσω—ανεμοις αντικορυσσομενοις. Ep l. 3.

Αντικρατεω—Μητρυιης χαλεπον τροπον αντικρατυσα Ib l. 2.

Αντικτυπεω.—Αντεκτυπε Περσαις. Ib. l. 4.

Αντιλεων. Ar. Eq 1041.

Αντιμαινομαι. Σαλμωνευς βιονταις ὃς Διος αντεμανην. Ep. l. 3.

Αντιμεθελκω. Ζαλῳ καὶ τειχεσι αντιμεθελκομεναν. Ib. l. 4.

Αντιμελιζω.—Τερψιχορης αντιμελιζε μιτυς. Ep. l. 7.

Αντιμεσκρανεω. Δεινὸς δ' αντιμεσκρανεων πελετ' ανθρωποισι. Man. 3. 44.

Αντιμισθος. Μνημην ποτ' αντιμισθον εὑρετ' εν λιταις. Aesc. Supp. 278

Αντιξοεω. Νεμεα τ' ουκ αντιξοεῖ. Pind. Ol. 13.

Αντιοχευομαι. Χαλκίδος εκ γαιης αντιοχευομενος. Ep. l 2

Αντιπαλος. SYN. Αντιτεχνος.

Αντιπαρασχομαι. Τὐλλιτὲς αλληλοις αντιπαρασχομενοι Ib. l. 1.

Αντιποινος. Αντιποινας τινης μητροφονας δυας. Aesc Eum. 268.

Αντιπορεω. Ιφικλος αυ Φυλακα δῖον γενος αντεπορησε Orph 137.

Αντιπορθεω. Κἀντιπορθησω δομυς. Eur. Tro 359.

Αντιρροπος SYN. Αντισαθμος, αντισροφος.

Αντισηκοω. SYN Αντεξισαζω. αντιμετρεω την ισην μετρεω. τοῖς ισοις αμυνομαι. αμειβομαι. ισον ισῳ επιφερω. αντιταλαντευω

Αντιταλαντευω. Αντιταλαντευω τὰς ελπίδας—Ep l. 4.

Αντιτινω—μενει αντιτινειν ὁμοιαν Θεμιν. Aesc. Supp. 441.

Αντιτομος. Συν δ' ελαιῳ φαρμακωσατ'
Αντιτομα σἶερεᾶν οδυναν,
Δῶκε χρησθαι. Pind. P. 4.

Αντιτονος. Εκ κεραος ψαλλων αντιτονοιο βελος. Ep. l. 4.

Αντιτορεω. SYN. Διατρεω.

Αντιφθογγος. SYN. Αντωδος, αντιφωνος.
Α παρος αντιφθογγον αποκλαξατα νομευσι. Ep. l. 3.

Αντιφλεγω. Εσπερας οφθαλμὸν αντεφλεξε μηνα. Pind. Ol 3.

Αντιχορευω. Εβδομὰς αςρων αντιχορευει. Syn. 4.

Αντλητὴρ, Αντλητης. Ληνων αντλητῆρες, εν ὕδατι γηρασκοντες. Man. 4. 257.

Αντρον. EPITH. Αφθιτον, σεμνὸν, πολυωνυμον.

Αντωπος, Αντωπιος, Αντωπης.—αντωπιον ιεσαν αιγλην. Ap. 4. 729.—αντωπεα φεγγεα κοσμυ. Man. 4. 336.

Ανυδατος. Και ποταμοι ξηροὶ μεν ανυδατοι—Ib. l. 144.

Ανυπερβλητος. SYN. Ανικητος, απεραμνος, απιςος, εξοχος.—ανυπερβλητος δε πεπηγεν Ουρος—Ath. l. 12.

Ανυποτροφος. SYN. Απαραιτητος, αμειλιχος. Κωκυτυ ναιων ανυποτροφον οἶμον αναγκης. Orph. H.

Ανυςος. SYN. Ραδιος. Αλλ' ουτ' εμοὶ γ' ανυςον. Naz.

Ανυτη.—Ανυτης σἶομα, θῆλυν Ομηρον. Ep. l. 1.

Ανυτω. SYN. Εκτεινω, καταβαλλω.

Ανυψοω. Vid. Αειρω. Η ποῖοι χθονὸς υἶες ανυψωσαντο Γιγαντες. Ep l. 4.

Ανωγη.—Ορφηος ανωγῆ. Ap. 1. 1134. SYN. Επιταγμα, κελευσμα, ανωξις.

Ανωδυνος.—ανωδυνα φαρμασσοντες. Man. 1. 184.

Ανωμαλια. Ανθρωποις επαγουσιν ανωμαλιην βιοτοιο. Man. 1. 216. SYN. Τραχυτης, ανισοτης, ανωμαλοτης.

Ανωροφος.—ες ανωροφον σἶεγον. Lyc. 350.

Ανωρυομαι. SYN. Ανοδυρομαι, ανολολυζω.
Πενθος δ' ουχ ὑμεναιον ανωρυονἶο γυναῖκες. Ep. l. 3.

Αξιομορφος.—αγαθοὶ ουσιν, αξιομορφοι. Man. 4. 513.

Αξιοπιςοσυνη. Αξιοπιςοσυνῃ μεμελημεναι—Ib. 515.

Αξιοπιςος.—Οφθαλμοὶ γλωσσων αξιοπιςοτεροι. Ep. l. 7.

Αοιδη. EPITH. Γλυκεῖα, κλυτὴ, ἱμερτή. Μυσῶν θυγατηρ.—Θεσπεσια δ' επεων καυχας προσφορος Pind

Αοιδὸς. Αοιδοθετης, Αοιδοπολος. Δυσβατον ανθρωποις οἶμον αοιδοθετα. Ep l. 3 —νοερῶν μοχθον αοιδοπολων ib. Ευπροσιτοι, γλυκεροὶ, σοβαροὶ. χαριεντες αοιδοί Man 5 288.

Αοιδομαχος.—αοιδομαχοις λογολεσχαις. Ep. l. 2.

Αοικητος. Εκ με πετραις εμμενων αοικητοις. Gab.

Αοικος. SYN. Αςεγος, αμελαθρος.

Αοργητος.—τουναντιον αοργητος. Ath. p. 260. SYN. Αχολος. μειλιχος

Αοριςος. Ω ζωῆς αοριςος εν ανθρωποισι τελευτή. Ep. l. 1. SYN. Αδιοριςος, απαρεμφατος, αμηρυτος, απειρατος, απειριδιος, απροσδιοριςος.

Απαγγελὴς, Απαγγελτὴρ Αλλοι δ' αὖτε πελονται απαγγελιες βασιληων. Man. 2. 263. —απαγγελτῆρα τε κορτυ Φιλλον—Ep. l. 6. SYN. Αγγελιαφορος. διαγγελος, διακτωρ.

Απαγλαϊζω. SYN Καταισχυνω. Την ραδινὰν κυρην παμπαν απαγλαϊσαι. Ep l. 7.

Απαγχονιζω. Εκ δρυος αλλοτριας αὐτὸν απηγχονισεν. Ep l. 2.

Απαθης. SYN. Απαθητος, ατλημων.

Απαιδευτως—ως απαιδευτως εχει. Eur. I. 247.

Απαιδια Δυςηνοιν ἠ παμπαν απαιδιην επεκλωσαν. Man 6. 239.

Απακριβοω—ταν Κυπριν απηκριβωσατο Παλλας. Ep. l. 4.

Απηκριβωμενως. Ουκ Ατ]ικηρως ουδ' απηκριβωμενως. Ath 4.
Απαλαμος. SYN. Δειλος, αχειρος, ατεχνος.
Απαλεξικακος. Vid. Ασκληπιος.
Απαλοφρων, Απαλοψυχος. Ουτος ὁ θηρευων απαλοφρονας—Ep l. 3. Ταις απαλοψυχαις εχραι θηλυτεραις. Ib l. 7.
Απαμαλδυνω. SYN. Αμαλδυνω, αφανιζω. Τμηκοπλης δ' αγελαδ' δν απημαλδυνεν Ομηρος. Ib. l. 1.
Απαμοιαζω—την ολιγην βωλον απημφιασε. Ib.l.3. SYN. Απαμειβω, γυμνοω.
Απανδροω—ὡς δ' απηνδρωθη δεμας. Eur. I. 53.
Απαρισκω. SYN. Αποδοκεω, αφανδανω.
Απανταχη. Το δ'ουλον ὡς απανταχη γενος. Eur. SYN. Παντη, πανταχη, απανταχοθι, απανταχου, απανταχοσε.
Απαρηγορητος.—Ερως. Menand.
Απαρτι.—και σωφρονας Απαρτι πλυτησαι ποιησω. Ar. Pl. 388. SYN. Απαρτισμενως, εκπλεως, παγχυ.
Απατη. EPITH. Δολοεσσα, πυκινη.
Απατητος. SYN. Αστιβητος.—μυσαις ουκ απατητον ορος. Ep. l. 6.
Απαυαινω. Οπποτ' αλωαι Ηδη απαυαινονται—Cal.
Απαυδαω.—και ανισχεθε, τειχος απαυδων. Theoc. 22. 129.
Απαυλοσυνος.—Ωιχετ' απαυλοσυνος. Ep. l. 1.
Απαχλυω. Ομματ' απαχλυσαντος.—Cal.
Απειλεω. SYN. Ευχομαι, ὁριζομαι.
Απειροβαθης. Vid. Αιθρα.
Απειρογαμος—απειρογαμω—δαφνη. Ep. l. 5.
Απειρομαχης. SYN. Απειροπ]ολεμος, αμαχος.
Απεκροφεω. Ar. Eq. 697.
Απεχ]ητος. SYN. Απεχ]ες, ιπεχ]ης.
Απελευθερια. SYN Ελευθερωσις, λυτρωσις, αφεσις. Εξ απελευθεριης βασιληιδος ημισυ δουλοι. Man. 4. 600.
Απεπαντος, Απειροος. SYN. Αωρος. —τυς απεπαντυς Βοτρυας, οἱ σ]υγιλην εξεχεεν σ]αγονα. Ep. l. 1. Μη μεμψη μ' απειροον αει—Ib.
Απηθεω. Ουρον απηθησαι—Nic. SYN. Διηθεω, διαθεω, διυλιζω, εξιπσω, εκσφαγιζω, εκχεω, διαβιβαζω.
Απηλεγης.—τευχε' απηλεγεος—μορυ—Dolfc vid. διαμπερεως. SYN. Σκληρος—απηνης.
Απηοριος. Κλωνες απηοριοι ταναης δρυος—Ep l 1.
Απηρος. SYN. Απηρος, αβλαβης, ὑγιης, αισσος. —συν απηρεσιν αυθις εταιροις. Ap.
Απλανης. Φροντιδι δ'ιναιης αστερας εφρασατο, Απλανεας τ' αμφω και αλημονας,—Ep. l. 1.
Απληκ]ος. Φρυδοι δ' απληκ]οι—Eur Rh. 814.
Απληστος, Απληρωτος—απληρωτοιο βερεθρυ. Naz.
Απλοκαμος. SYN. Ακομος, αποθριξ—επ' απλοκαμω δε μετωπω. Ep. l. 5.
Απλοτης. Vid Αγροτης, App. SYN. Απλοη, ακακια, ακεραιοτης, αφελεια, ευγνωμοσυνη, ευηθεια.
Απνοης. Μηδ' ολιγω παυσειν ὑδατι πυρ απνεις. Ep l. 1.
Απνευσ]ι. Ελκων απνευσ]ι—Ath 10.
Αποβαπ]ω. SYN. Εμβαπ]ω, εγχραζω—οτ' εν ξεσω αποβαπ]ων. Ib. l. 4.
Αποβδελιζω.—αποβδελισσει σπ]ατα. Ib. 7.
Αποβλυω. Οχθησι χθαμαλῃσιν αποβλυει αιπυν ολεθρον. Orph. 1065.
Αποβρωσκω. Χειρας αποβρωθεντα—Ep. l. 3.
Απογαλακ]ιζω. Ωσπερ τα παιδι' αυτον απογαλακτιω. Ath l. 6.
Απογηρασκω. Ο γαρ απογηρασκων ανδρος γιγνεται. Ib. l. 2.
Απογονος. SYN. Απογ]ονος.
Απογραφη. Vid Ὑπομνημα. SYN. Εισφορα, αναγραφη, διαγραφη, επαγ]ελια, περιηγησις. —τυπωσις, εκφρασις.
Αποδακνω. SYN. Καταδακνω. Αρτι δις η τρις αποδακων. Ath. l 1.
Αποδειπνιδιος. Ουκ αποδειπνιδιος γευσαμενος σκυβαλα. Ep. l. 1.
Αποδωρεομαι. Μηδ' αποδωρησθαι προποσεις ονομασι λεγοντα. Ath. 10.
Αποθετος. SYN. Αποθεσος, ανερασος. Οι δεινα καποθητα πεισεσθαι ποτε Μελλοντες—
Αποθριξ. SYN. Ανηβος, απλοκαμος.
Αποθρονος.—και αποθρονον ευχος. Naz.
Αποιητος. Αποιητον—εργων τελος—θεμεν. Pind. Ol. 2.
Αποικια. EPITH. Ευηρωρ.
Αποινητος. SYN. Αθωος. Δαρον γαρ ουκ αποινητοι. Soph. El. 1070.
Αποκατατιθημι. SYN. Κατατιθημι.—κωνειν δ' απεκατθετ' ερεισας. Ap. 3. 1285.
Αποκεντρος. Ην δ' αγαθοις κεντροιο κρατη, ολεδε δ' αποκεντροις. Man. 3 269.
Αποκερματιζω. Ηλατο δ' εις αϊδην ως απεκερματισε. Ep l. 3.
Αποκιδνημι. Ap 4 133. SYN. Παρακλινω, εκτρεπομαι.
Αποκλαζω. Τοιαδ' απεκλαγξεν Μορσιμ' απ' ορνιθων—Aesc. Ag. 162.
Αποκληρος. SYN. Ακληρος, αμειρος. Ποτων δ' ουτις αποκληρος εστιν. Pind. P. 5.
Αποκομπαζω—καπεκομπασεν ταδε. Eur. Herc. f. 981.

Αποκριμος.—κρᾶτ' αποκριμον—Ib El. 148.
Αποκραδιζω.—Η οποιητας αποκραδισηκας εριγες. Nic.
Αποκρινω. SYN. Αποθεω, ατιμαζω.
Αποκρισις. SYN. Εκλογή.
Αποκρυφος. Αποκρυφοι δειμας
Ὑπὸ μελαθρον κρυψω. Eur. Herc f. 1069.
SYN. Κρυφιος, λαθριος.
Αποκωκυω.—αποκωκυσαι ψυχην. Aesc. Ag. 1551.
SYN. Αποδυρομαι, αποιμωζω
Αποκωλυω. Vid. Κωλυω. Αποκωλυεις ψαυσαί τι χεροῖν. Eur. M. 1411.
Απολαζομαι.—κἀπολαζυσθαι θελει. Ib Hel. 916.
SYN. Αναδεχομαι, αποδεχομαι.
Αποληγω. SYN. Απερχομαι.
Απολιτος. Vid. Μιμοβιος.
Απολογεομαι. SYN. Συνηγορεω.
Απομυκαομαι. Ως πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι θελειν. Ep. 1 4.
Απονοσφι. Αθανατων απονοσφι θεῶν—Ap 3. 9.
Αποπλαστης. Βαιὸν αποπλαστην λιπομάτερα παῖδα—Ep 1. 1.
Αποπλαστωρ. Ζωστηρης μακαρων αποπλαστορας, εικονομορφας.—Man. 4. 343.
Αποπλεω. Σιτον δ' αφθιτον ἧκεν αποπλωντι φερεσθαι. Orph. 506
Αποροια.—εν ημιμητ' απορειη. Man. 4. 6.
Απορρωννυμι. SYN. Διαρρηγνυμι. Ου μεν δη φιλον εστιν αποφρωσασθαι ὅμιλον. Orph. 1318.
Αποσκιμπτω. Αγαθαὶ δε πελοντ' εν
Χειμερια νυκτὶ θοᾶς εκ ναὸς
Απεσκιμφθαι δυ' αγκυραι. Pind. Ol. 6.
Αποσκωπτω. Vid. Σκωπτω. Γηραλέον με γυναῖκες αποσκωπτουσι—Ep. 1. 2.
Αποσπαδιον. SYN. Αποτμημα. Και ροδεας σταφυλῆς ωμὸν αποσπαδιον. Ib. 1. 6.
Αποσταδον. SYN. Διασταδόν, πορρωθεν.
Αποστιλβω. Λοῖπὸν μοι το κυπελλον αποστιλβωσον, ἑταιρε Ep. 1. 2.
Αποστυφω. Vid. Αχερδος. SYN. Στυφω, προσπιεζω.
Αποσφαξ.—η αποσφαγι βησση, Nic.—SYN. Αποτομος, ρωγας.
Αποσφραινω.—αλλα διχαλκωλυτὸν αποσφραινοι—Ep. 1. 2.
Αποτεκμαιρομαι.—πορον τ' απετεκμαιρεῖτο
Λιμνης εκπρομολων—Ap. 4. 1538.
Αποτροπαιος. Απολλον αποτροπαιε—Ar Pl. 359.
Αποτροπαιος. Ει μὴ αποτροπιοις θυσιαῖς.—Orph. 479.
Αποφαυαινω. SYN. Ξηραινω, αποξηραινω. Ως' αποφαυανθην, Παναθηναιοισι γελῶν. Ar. R. 1121.
Αποφθεγκτηριον. Φοιβητοῖς μυθοισιν αποφθεγκτηρια κρυπτα—Man. 4. 550.
Αποφλαυριζω. SYN. Εκφαυλιζω, εξευτελιζω, επιτωθαζω. Αδ' αποφλαυριξασα μὶν—Pind. P. 3.
Αποφλυζω. SYN. Εκφυσαω, αποφυσαω. Ὕβριν αποφλυξωσιν ὑπερβια μηχανοωντες. Ap. 3. 582.
Αποφρας. SYN. Πονηρὸς, κακὸς. Ανθρωπος αποφρας, και βλεπων απισιαν. E. M.
Αποφυλλας. Vid. Μηθη.
Αποφωλος.—αποφωλα βια μυσαρωπὰ γενεθλα. Man. 4. 316.
Αποχαλκιζω. Χαλκίδος εκ γαιης απεχαλκισε την πολιν ἡμῶν. Ep. 1. 2.
Αποχευομαι.—αν αποχευονται Κασταλιαι δηναι—Eur. I. 146.
Αποχη.—λαβὼν εικοτικὸν αποχήν. Ep. 1. 2.
Αποψηφιζομαι. Ειτ' ε δικαιως εσ' αποψηφισμενος. Ath. 12.
Αποψυχω. SYN. Αποπνευματιζω, αφοδευω, αποπλυνω, απορριπτω.
Αποψωλεω. Ar. A. 592.
Απραγματευτος. Vid. Οψον.
Απρηϋντος. SYN. Αμειλιχος. Και νεκυν απρηϋντος ανιησει με θαλαττα. Ep. 1. 3.
Απριγκτα πληκτα. Aesc. Ch. 424.
Απροκοπος. Αυτὸς δ' απροκοπος—Man. 2. 444.
Απροσιτος. Απροσιτος σκοπελος, πυργος, ασειστον εδος. Dolsc.
Απροτιελπτος.—κακὸν απροτιελπτον. Opp.
SYN. Ανελπισος, απροσδοκητος.
Απροτιοπτος. SYN. Αοπτος.—οσσοισιν δρωμένοις απροτιοπτος. Man. 2. 19
Απροσιδητος. Σχημασιν ευθαρση και χρωμασιν απροσιδητον. Ib 5. 267.
Απροσφωτος. Ανδρας απροσφωτοισιν ενιπλησσων οδυνησιν. Nic.
Απταιστος. SYN. Ηδυς, ασμενος, ὀρθὸς.
Απτερεως. SYN. Αιφνιδιως, ταχεως, ετοιμως, αφροντιστως, απροθυμως, ελαφραῖς ποσιν. Hes.
Απτοεπης. SYN. Θρασυλογος, κακολογος.
Απτολεμιστος. Καί μοι Γεργιθων τε μελη φονος απτολεμιστων. Ath. 12.
Απροφανὴς. (Adv.) Απροφατως.
—δολιε ἐσσυτο ὑπνε
Απροφανὴς.—Orph. 781.
—Απροφατως ανεδυ μεγα κῦμα παροιθεν. Ap. 2 582. SYN. Αιφνιδιως, εξαπινης—απροφατως—αθροως, αδιστακτως.
Απτω. SYN. Πλεκω, εργω, περιαπτω.
Απυω. SYN. Κηρυσσω.

Αραδος.—αραδον κακὸν ὤπασε τυψας. Nic.
Αραῖος. SYN. ευκταῖος.—βιαῖος, δεινὸς, οδυνηρὸς.
Αραιὸς. SYN. Αθλιος, αδυνατος, βλαβερὸς.
Αραχναιη. Φωλας αραχναιη σκαιὸν ετυψε ποδα. Ep l. 1.
Αραχνηεις. Λοιγον αραχνηεντα—(εμετον)—Nic.
Αργειφοντης. Λεπταιων αδυτων περιωσιος αργειφόντης. Ib. l. 4.
Αργηεις.—μετ' αργηεντος ελαιυ Nic.
Αργινεοεὶς. Vid. Οπὸς.
Αργιοδους. SYN. Μεγαλοδους.
Αργεστης (ανεμος) Vid. Αχυνετος.
Αργμα. SYN. Απαρχη
Αργοχρως.—και αργιρυ αργοχρωτος. Cyr. Th.
Αργυρος. EPITH Κλυτος.
Αργυριδιον.—διὰ σμικρὸν αργυριδιον. Ar Pl. 147.
Αργυρις—αμφ' αργυριδεσσιν—Pind. Ol. 8.
Αργυροδεκτης, αργυροφυλαξ—Ιεδας. Naz.
Αργυροτοιχος.—αργυροτοιχυ Δρειτας. Aesc. Ag. 1547.
Αργυροφεγγὴς—εν αργυροφεγγεῖ λιμῷ. Ep. l. 2.
Αρδαλοω. SYN. Βοβολοω, μολυνω. Αιγυπτιος θοιματιον ηρδαλωκέ μυ. Philem.
Αρδευτης. Vid. Ανθολόγος.
Αρειος. Πῆμα τηηξεθεν ελεοφρονος ανδρος Αρειυ. Cyr. Th.
Αρητολμος. Vid Αναξιμενης.—Αρειμανὴς.
—αρημανεων Αριμασπων. Dion. 31.
PHR. Αρεος εὖ δεδαὼς—παντοιυ πολεμοιο δαημων.
Αρετη EPITH Βροτεα, κλεινὴ, ξυνὴ.
—Αρετὰ πολυμοχθε
Γενει βροτειῳ
Θηραμα καλλιστον βιῳ κ. λ. Ath. 15. 16.
Αρεταλογια. Vid. Μεθυσμα
Αρηρότως—αλλ' αρηρότως
Συνδεσμα χρυσος εἶχε—Eur. M 1192.
SYN. Στερεως, βεβαιως
Αρης. EPITH. Τευχεσφόρος, πυρσοτόκος, πυρβολος, αχρωτυκτος.
Αρες, Αρες, κακεργὲ και ανδράσι, και μακαρεσσι,
Και πολεσιν, και ναυσὶ, και νέοι, και πελαγεσσιν
Και καρποῖς γαιης, και ευρειθροις ποταμοῖσιν.
κ. λ. Man. 1. 140.
Αρθρον. SYN. Ξυλινον.
Αρθροκηδὴς.—αρθροκηδέσιν πονοις. Lucian.
Αριγνωτος. SYN Διαδηλος, φανερὸς, διαφανης.
Αριηνοι vid. Dion u. 1098.
Αρισθαρματος. Pind P. 5. 39
Αριςαφυλος.—αριςαφυλῳ—Βακχῳ Ep. l. 1.
Αριςημι. Ηριςαμεν, δεῖ γαρ συναπτειν τον λογον. Ath. 10.

Α Ρ Π

Αριςογενεθλος.—ποτὶ χῶρον αριςογενεθλον ὁδευειν Ep l. 4.
Αριςοδειπνιον.—αφ' ὧν γενοιτ' αν ἡμῖν συντομως Αριςοδειπνιον—Ath. l. 2.
Αριςοκλεης—Πλατων—Ep l. 3.
Αριςολοχεια. Ητοι αριςολοχεια παλισκιος ενδατεοιτο. Nic.
Αριςοξενος—εν Πληκτροισιν αριςοξεινον αγητόν. Ep. l. 1
Αριςοπονεὺς. Ανδρες αριςοπονῆες, ελευθερα λημματ' εχοντες. Man. 4. 512.
Αριςοποσεια Vid. Καλλιποσια.
Αριςοτελης. Ουτος Αριςοτελης μετρῶν χθονα και πολον αςρων. Ep. l. 4.
Αριςωδιν.—αριςωδινες Αθηναι Ep. l. 4.
Αριφραδὴς. SYN. Ευεπιγνωτος, ευσημος.
Αριφραδεως.—σηματ' αριφραδεως κατελεξας. Od. ψ 223.
Αρκτος. EPITH. Αιματοπῶτις.
Αρματοκτυπος.—τον ἁρματοκτυπον οτοβον. Aesc. S. T. 209.
Αρμὴ. EPITH. Νεωπηγὴς, Δωριος.
Αρμολογεω. Χερσὶν οἰζυραῖς ἡρμολογησε ταφον. Ep l. 3
Αρμονια EPITH. Ὁμοφωνος.
Αρνεσθοινης. Vid. Παρωρειτης.
Αρνησιθεος—τὸ γαρ σιωπᾶν ανδρὸς αρνησιθευ. Cyr. Th.
Αρνοφαγος.—και αρνοφαγοισι λυκοισι. Man 4. 255.
Αρνυμαι. SYN. Φυλαττομαι, τευχομαι, αντιλαμβανω
Αρος. vid. Aesc. Supp. 892. Var. Lect.
Αροτης, Αροτρευτὴρ, Αρυροπονος. SYN. Γεωργετης.
—αροτρευτῆρες αρυρης. Ep l. 1. Ποντυ αροτρευτὴρ επιδεξιος—Ib. Δηοῖ Σωσικλεης θῆκεν αρυροπονος. Ib
Αροτησιμος, Αροτραῖος, Αροτρητὴς. Και γλυκυ νᾶμα θαλασσα βροτοῖς αροτησιμον ἕξει. Ep. l. 1.
—αροτραιη κειμενον εν θαλαμῃ. Ib. l. 3.
Και τον αροτρητὴν σπειρξατέ μοι βιοτον. Ib. l. 1.
Χαλκὸν αροτρητην κλασιβωλακα νειοτομῆα. Ib. l 6.
Αροτροποιος. Και μετ' αροτροποιυ ζευγλας—Ib l. 1.
Αροτροφορεω. —και σὺ θαλασσα
Δελφῖνας γαιη ζευξον αροτροφορεῖν. Ib.
Αρυριον, το. Vid. Επομβρεω.
Αρυρα. EPITH. Βαθυκληρος.
Αρπαγιμαῖος. Αρπαγιμαῖα λεχη μετοπωρινα νυμφηθεῖσα. Orph. H.
Αρπακτειρα.—και ἁρπακτειραν ερυκων. Ep. l. 3.
Αρπαγδην. —αλλὰ θυελλαι
Αντιαι ἁρπαγδην οπισω φερον—Ap. 1. 1016.
Αρπαξιβιος. Μισθοφορων αρπαξιβιων σκηνη ςρατιωτων. Ath. 1.

Αρπεδων. SYN. Παγις, βροχος, αρταση.
Αρπεδες.—καρη δε μεν αρπεδες αυτως. Nic.
Αρπεζα (ἡ πεζα τȣ ορες)—Αρπεζαις τε και εν τε-μεεσσι πεσσα. Ib.
Αρπις. SYN. Κρηπις, ὑποδημα.—Θῆκε συν αρ-πιδεσιν. Call. E. M.
Αρπυογυιος. Αρπυογυιον κλιμακας τ' ανδρων. Lyc. 653.
Αρπυς. SYN. Ερως. Αμφοτεροις επιβας αρπυς ελπισατο. E. M.
Αρραβικος, Αρραβιος. Αρραβικȣ κολποιο—Dion 24. Ουρον δ' Αρραβιης τεκμαιρεται αγχι θαλασσης Ib. 178.
Αρραβων. SYN. Ενεχυρον.—εχοντες αρραβωνα την τεχνην. Ant.
Αρραγης.—αρραγεεσσιν επεργασαιτο θεμεθλοις. Nonn.
Αρραφης. Πολλαὶ δ' αρραφεες κεφαλαι παγεν αι-θρωποισι. Arat.
Αρρενοθηλυς. Αρσενοθηλυς. Αρρενοθηλυς εων κοσ-μειτο πεπλοισι γυναικῶν. Man. 4. 369.
Αρρηκτος. SYN. Αναρραγης.—Αρρηκτως. Οπως αν αρρηκτως εχῃ. Ar. L. 181.
Αρσενοπαις.—Ιω βαρυπενθεσι Φοιβε Γειναμενα τοξοις αρσενοπαιδα γενον. Ep. l. 4.
Αρρυθμοποτης. Ουρα Διονυσȣ αρρυθμοποτας επε-κοπτε. Ath. 10.
Αρτεμια. SYN. Ὑγιεια, ασφαλεια. Οις πλεον αρτεμιης ευαδεν αλαπιην. Ep. l. 4.
Αρτιβρεχης. Αρτιβρεχης δε σιδηρος εφ' αιματι— Ib.
Αρτιγαμος.—Νυμφης αρτιγαμοιο—Dosc.
Αρτιγενης. Αρτιγενῶν σε χελιδων ȣσαν μητερα τεκνων. Ep. l. 1.
Αρτιγενηος.—Αρτιγενυς. Κȣρος, ετ' αρτιγενειον εχων χνοον.—Ib. Αρτιγενυν ὑπὸ κορυθ' ἁπαλο-τριχα. Eur. B. 1183.
Αρτιθαλης. Νεος ἔτος.—Nonn. SYN. Νεοφυτος.
Αρτιθανης.—αλοχȣ τεκνων εν δωμασιν αρτιθανῆ. Ib. Alc. 599.
Αρτιπαγης. Vid. Αλιτυρος.
Αρτισκαπτος. Vid. Ακονις.
Αρτιτοκος. Δορκαδος αρτιτοκοιο—Ep. l. 1.
Αρτιτομος. Γοργόνος αρτιτομον κεφαλην—Ap. 4. 1515.
Αρτιχαρακτος.—κατ' επωμιδος αρτιχαρακτον Γραμμα—Ath. l. 5.
Αρτιχορευτος. Νυμφιον αρτιχορευτον—Nonn.
Αρτολαγυνος.—παιδισκη αρτολαγυνος. Ep. l. 2.
Αρτοπωλιον.—Ως αρτοπωλιον λιτων Ιν' εστ κριβανον ειδωλια. Ath. l. 12.
Αρτοπωλις—Ar. R. 881.
Αρυσιαδε. Εγω γαρ ȣ̄χον τησδε της αρυσιχος. Ath. p. 424.

Αρυτιδωτος. Vid. Αστιλος.
Αρχη. EPITH. Αυτοσσυτος, μουνις.
Αρχηγετις. Και ταῦτα τ' ἤδη κλαυματων αρχη-γετιν. Aesc. Ag. 1637.
Αρχιγονος. Εικονας αρχιγονων εκτελεσας μερο-πων. Ep. l. 3.
Αρχεδικης.—Αρχεδικαν τοκεων. Pind. P. 4.
Αρχισιμολπος. Μεσαν—αρχισιμολπον—Ath. l. 4.
Αρχεσιφωτος.—Ηλιος. Cyr. Th.
Αρχετης. SYN. Βασιλευς. Και παρὰ θρονον αρχεταν—Eur. Hera. 753.
Αρχετυπος.—εγραψεν απ' εικονος αρχετυποιο Naz.
Αρχηγετις. Vid. Γοργας.
Αρχεγενεθλος.—Ζεὺς αρχος απαντων, αρχιγενεθ-λος. Orph.
Αρχιδικαστης. Ηελιος δ' ὑπατον, Μηνη δέ τοι αρ-χιδικασαν. Man. 1. 104.
Αρχιθαλασσος. Αρχιθαλασσε—Ποσειδον—Ep. l. 6.
Αρχικεραυνος.—Ζεὺς ὑπατος αρχικεραυνος. Orph.
Αρχικυνηγος.—ευσχημονας, αρχικυνηγοί. Man. 5. 259.
Αρχιλοχος. Αρχιλοχȣ ταδε μετρα, και ηχηεντες Ιαμβοι
Θυμȣ, και σκεπτης ιδε επεσβολιης. Ep. l. 1.
Αρχιμεδων. Vid. Βενετοι.
Αρχιτεκτονικη. Παλιν το περὶ τῆς αρχιτεκτονικῆς ισως. Ath. l. 9.
Αρωγοναυται—Δαιμονες—(Διοσκυροι.) Ep. l. 1.
Αρωσιμος. SYN. Αροτος, αροτησιμος.
Αρωσιμος γάρ χ' ατερων εσιν γυαι. Soph. An. 575.

Ασαλευτος. Σπονδην την ασαλευτον—Ep. l. 6. SYN. Αδονητος, ασυγκλιτος.
Ασαλης. SYN. Αφροντις, αμεριμνος.—ασαλης μανια. Aesc. E. M.
Ασειστος. Vid. Απροιτος. SYN. Ακινητος.
Ασημως. SYN. Αγνωστως, σκοτεινῶς.
Χρησμως, ασημως, δυσκριτως τ' ειρημενως. Aesc. Pr. 663.
Ασθμα. SYN. Αναπνοη. EPITH. Δεινόν.
Ασθμοτοκος.—και ασθμοτοκοιο λεοντες. Man. 4. 274.
Ασιτια. SYN. Σπανοσιτια, σιτοδεια.
Ασιατις. Ασιατιδος γῆς σχῆμα—Eur. Andr. 1.
Ασκαλαβος. Ενθα και κτιδαιη περ αποχθεα βευγματ' εασιν Ασκαλαβȣ—Nic.
Ασκεπης. SYN. Ασκεπος. ασκεπασος. ατεγης. Ασκεπὲς εσι καρηνον—Ep. l. 7.
Ασκιδιον. Ar. Ecc. 306.
Ασκιτων. Ασκιτων δ' ες αστυ κατεισιχεν—Ep. l. 1.
Ασκοδετης.—ασκοδεταις δε περιξ βεβῶτας ελιξεις. Nic.
Ασματοκομπος. Vid. Λυκοφρων.

Ασμαραγος.

Ασπαραγος —και ασπαραγοις ελατηρσι. Opp.
Ασπασμα.—ευχτερων τ' ασπασματων. Eur. Hec. 829. Εχω φιλας μεν ηδονας ασπασματων. Ib. El. 596.
Ασπερχες. SYN. Ισχυρως, συνεχως, ταχεως.
Ασπιτος. SYN. Απληρωτος.
Ασπις. EPITH. Πλατυαυχην.
Ασπιδοδουπος. Εν τ' ασπιδοδουποισιν οπλιταις δρομοις Pind. I. 1.
Ασπιδοεις —ασπιδοεσσα χελωνη. Opp.
Ασπουδει Vid. Ακλεως. SYN. Ασπουδι. αφροντιστως.
Ασσιος —επιων φιλος Ασσιος, ολμος ατολμος. Tim.
Ασταθης. SYN. Αστατος. αβεβαιος. vid. Αγκυρα
Αστασια. Αστασιας τευχει ταραχην τε—Man. 6. 128. SYN. Ακαταστασια, μετανοια
Ασαφης. Ειη μητ' ομαξ, μητ' ασαφης.—Ep l. 7.
Ασαφιδιτις. Vid Ραξ
Αστεμβακτα (Adv.) al. αστεναχτα Δυσζηλος αστεμβακτα τιμωρημενη Lyc 1117
Αστεπτος. Αστεπτος. SYN Αστεφανος. Τις γαρ αστεπτος θεων; Eur. Hera. 441. Αστεφεις. ψαφαροι τε, ματην σταδιοισι μογευντες. Man 6. 517.
Αστεριος (λιθος) Vid Παλλητη
Αστεροειδης Αστεροειδεα ταυτα διερευνασ' αιθερος,— Ar. Th. 1074.
Αστεροομματος —υπ' αστεροομματου σεφονη. Orph H.
Αστηλος —και αστηλος περ εουσα Ep l. 3.
Αστηρ. EPITH. Λαμπεσταης, πυριμαρμαρος, αστατος, αιθεριος, ελικοδρομος, αργαλεος, ολοεργης, εσθλοδοτης.
—χορος αμβροτος αστρων
—αυγαι πολιων αστρων Synes.
Ουρανιων χορον αστρων. Maneth
Αστηρικτος. Vid. Θαλασσα. SYN. Αστατος.
Αστιβητος. SYN. Απατητος.
Αστοχεω. Αστοχει των ελπιδων. Jun l. 1.
Αστοχος.—ετ' αστοχον οισετε χειρα Ep. l. 1.
Αστοχως. Αρα γε διδασκω, Ναυσικα, να αστοχως. Ath. 6.
Αστραγαλος. EPITH. Ξυλινος.
Αστραπηφορος.—λοχευθεισ' αστραπηφορῳ πυρι Eur. B. 3.
Αστροκυκλοεις. Ζωδιακην—αστροκυκλωεσσαν—Man. 4. 167.
Αστρολογικη. Αστρολογικην, ιατρικην, γεωμετρικην. Ath 7.
Αστρολογος. EPITH. Θεοφημος, πιστος. Και τους πειθομενους αστρολογοις αλογοις. Ep. l 2.
Αστρολογεω. SYN. Αστροπολεω, τειρεα λευσσω.
Αστρον. EPITH. Πολυζωον, αγλαον.
Αστροχιτων.—πολυ αστροχιτωνι. E. M.

Αστροφαης. Αστροφαη Διονυσον εν ακτινεσσι πυρωπον. Diod. Sic l. 1.
Αστροφορητος. Vid. Δινη.
Αστρωος. Vid. Παλινδινητος.
Αστυ. EPITH. Θειον, ξενιον, ιπποτροφον.
Αστυφελης. Vid. Νησος
Ασυλος —κακον δ' ασυλος ιδεσθαι Οικος—Ep. l. 3.
Ασυμεριμνος.—ανθρωπων ασυμεριμνων Synes. 3.
Ασυνοχος.—και ασυνοχοιο μεριμνης. Ep l. 4.
Ασυρον.—αν' ασυρον Ιπποθοωντος. Nic.
Ασυγκερασος. —τυχη
Ασυγκερασον την φυσιν κεκτημενη. Ep. l. 1.
SYN Ακρατος, ακολαστος.
Ασυγκριτος. Ουτως αμφοτερ' εστιν ασυγκριτα— Ib. l 7.
Ασυμβολος.—ασυμβολω δειπνω Ath l. 1.
Ασφαλεια SYN. Επιτροπη
Ασφυκτος. Ασφυκτος και χλωρος ο θερμος εξεταυσθη. Ep. l. 2.
Ασωτια. SYN. Σπαθησις, αχρειοτης, κακεργια.

Αταλαιπωρως. Ουτως αυτοις αταλαιπωρως η πορτις διακειται Ar. E M SYN. Ραθυμως, απονως, ολιγωρως, ασπουδι, ατεχνως.
Ατεγκτος. SYN. Αβροχος —απιστος, απαισθητος.
Ατειρης.—και ατειρεα χαλκον. SYN. Σκληρος. λαμπρος.—δυσφθαρτος.
Ατεκμαρτος. SYN Αστημος, ατελεστος.
Ατεκμων —και ατεκμονας ανδρασι νυμφας. Man. 4. 584.
Ατευχης SYN. Ασκευης, ανοπλος Κεντασ' ατευχη παιδ' Αχιλλεως λαθρα Eur. Andr. 1118.
Ατεχνως Ατεχνως υπερβαλλουσι τη μοχθηρια. Ar. Pl 109. SYN Ατλαστως, απειρως, ανεπιτηδειως, αδολως, απλως, αμελως, αταλαιπωρως, αμαθως.
Ατη. EPITH. Απαγωγος, αναλθης, γλυκερα, υπεροπλος Επιμηθιδε
Ατηρης. Ευδεις ατηρης—Ep l 4.
Ατιζω. SYN. Αφροντιστεω, υπεροραω.
Ατιμως. Vid Αθεως.
Ατινακτος.—ατινακτος αναγκη Opp vid. ασυφελικτος
Ατιταλλω SYN. Τιθηνεω, εκτρεφω.
Ατιω Vid. Τιω SYN. Ατιζω.
Ατλας. Μακρον υπο πρηωνα πολυσπερεων Ατλαντων. Dion. 66.
Ατμενια SYN. Δουλεια, δυστυχια. Ατμενιης δουλειον υπο ζυγον—Man 6. 59.
Ατμενιος.—ατμενιον τε κεραιομενον λιπος οιη Nic.
Ατμευω.—ατμευειν ανεμοις πορον Εννοσιγαιος. Nic. SYN. Δουλευω.

Ατμις.

Ατμη. SYN. Πνοή.
Ατρακτος. EPITH. Σιδηρειος.
Ατραπιζος. Αυτονομοι, κακοθυμοι, αθεσμοφαγοι, ατραπιζοι. Man. 4. 564.
Ατραπος. SYN. Αποτροπος.—ατραπος οιμος. E. M.
Ατραχηλος. Vid Παγκρος.
Ατρεκεια. SYN. Αληθεια.—ατρεκεια σοφα Synes 3.
Ατρεμια Ατρεμιαν συγγονον μακαριζω. Pind N. 11. SYN. Ευτολμια, ησυχια.
Ατρεμεω. SYN. Ησυχαζω.
Ατρεστως.—μολειν ετλητ' ατρεστως. Aesc. Supp. 247. SYN. Ατρομως, αδεως, αφοβως.
Ατροφια—ηδ' ατροφιης αλεγεινης. Man. 6. 8. SYN. Νηστεια, φθισις, τηκεδών.
Ατρυφος. Τυρον ετυρησας μεγαν ατρυφον αργυφεόν τε. Ath. p. 499.
Ατυμβευτος.—ατυμβευτα θανατοιο λειψανα—Ep. l. 1. SYN. Ατυμβος, αταφος.

Αυαλεος. SYN. Αυχμος, καπυρός.
Αυγαλεος. SYN. Λαμπρος. Ζη δε εν αυγαλεω μοναρχος ο αιθερι γαιων. Dolsc.
Αυγειας υπερβιος. Pind Ol. 10.
Αυγη. EPITH. Ακατασκοπητος, μαλερα, φαυλη, φλογερα.
Αυθαδης. SYN. Αιευδοτος, μονοτροπος, αυταρεστος, αμεταπιστος, τραχυς.
Αυθαδως. Αισχυλε λεξον, μηδ' αυθαδως σεμνυνομενος χαλεπαινε. Ar. R. 1052.
SYN. Απειθως, δυσραπελως, αναγωγως, δυστροπως, ισχυρογνωμονως, ακινητως.
Αυθεκαστος. SYN. Αυστηρος, σεμνος, δικαιος.
Αυλαξ. SYN. Διωρυξ. αροτρα τριβος. EP. Ορθη.
Αυλακεργετης.—και σιδαρον αυλακεργατην. Ep. l. 4.
Αυλη EPITH. Βασιληΐς.
Αυλιας.—και αυλιασιν θετο νυμφαις. Ep. l. 6.
Αυλιος. Ηδε και αυλιον αντρον—E. M.
Αυλοθετεω—Η γαρ παρθενος αυλοθετει. Ep. l. 6.
Αυλος. SYN. Σταδιον. E. M.
Αυξιφαης. Αυξιφαης δ' αγαθη κατα παντα πεφυκε Σεληνη. Man. 5. 109.
Αυονη. SYN. Ξηροτης—λυπη, φθορα, κακοπαθεια, κραυγη.
Αυροσχας. SYN. Αμπελος—αυροσχαδα βοτρυν. E. M.
Αυρη.—Αυραι ωκεανιδες, ψυχραι. Pind.
Αυσονις. Ους Διος εκ αλεγοντας απωλεσεν Αυσονις αιχμη. Dion 210.
Αυσονιτις. Παρ' Αυσονιτιν Φυλαμον δομησεται. Lyc. 593.

Αυταγαθος—χρηστοτης—Cyr.
Αυταρκης SYN. Αυθαδης, κακοηθης.
Αυτερετης. Αυτερετης ιδια νηι κομιζομενος. Ep. l. 3.
Αϋτμη. SYN. Ευωδια, οσμη, φωνη, ψυχη, λιγνυς—καπνος.
Αυτικα. SYN. Επαυτικα.
Αυτογενεθλος.—ξεινον γονον αυτογενεθλον Naz.
Αυτοδηλος. Ταδ' αυτοδηλα, πρεπτος αγγελου λογος. Aesc. S. T. 854.
Αυτοελικτος. Βοστρυχον αυτοελικτον—Ep. l. 5.
Αυτοθελης. Αυτοθελως καρπους αποτεμνομαι—
Αυτοθηλει—Ηλυθεν ανηρ Αυτοθελει—Ep. l. 3. SYN. Αυτοματην, εκοντι.
Αυτοκανδαλος. Vid. Αναυλοχητος.
Αυτοκελευστος. Εις λιπαρ αυτοκελευστον αελπεως ηγεν ολεθρον. Ep l. 5.
Αυτοκρηης—πραμνειον αυτοκρηες—Nic.—SYN. Αυτοκρατος.
Αυτοκτονως. Αυτοκτονως αυτοδαϊκτοι. Aesc. S.T. 740.
Αυτοκυβερνητι. Vid. Αχειρτις.
Αυτολετηρ. Δαιμονες—τροφεες και αυτολετηρες. Orph. H.
Αυτομαθης. SYN: Αυτοδαης. vid. Εοις.
Αυτομανης. Ασπιδος αυτομανης πλατυαυχενος—Man. 5. 185.
Αυτοματως. SYN. Αυτοκελευστως, αυτακλητως, αυτοβουλως, αυτοπροθυμως.
Αυτοματως Σατυρισκε, δοναξ προς ηχον ιαλλω. Ep. l. 4.
Αυτομολος—πλοος—Opp.
Αυτονομος. Vid. Ατραπεζος.
Αυτονυχι. Vid. Θαλαμηιος.
Αυτοπαγης, Αυτοποιητος, Αυτοπονος.
Α χαλον αυτοποιητον, εν αιθερι ρευμα μελισσων, Αι πλακαι κηρων αυτοπαγεις θαλαμαι Ep l. 1.
Ηε και αυτοπετοιο χαμευνάδος—Nic.
Αυτορριζος. Οικουμεν αυτοριζον εστιαν χθονι. Eur. Rh. 287.
Αυτορροος.—απο χρυσου αυτορροου—Pind. P.
Αυτοροφος.—αντρα τε πετρης Αυτοροφα—Opp.
Αυτοσιδηρος. Η ξιφοκτονον διωγμα—λαιμορυτου σφαγας
Αυτοσιδαρον εσω πελασω δια σαρκος. Eur. Hel. 360.
Αυτοσιτος. SYN. Οικοσιτος, αυτοδειπνος. Παρασιτον αυτοσιτον αυτον γαρ τρεφων. Ath. 6.
Αυτοσυτος. Μυχον εκρανας τ' αυτοσσυτος. Aesc. Eum. 169. Αυτοσσυτος αρχα. Synes.
Αυτοτοκος. Αυτοτοκον προ λοχου μογεραν πτακα θυομενοισιν. Aesc. Ag. 140.
Αυτοφονως. SYN. Αυτοκτονως. Ως αυτοφονως ωλετο. Ib. Supp. 67.

Αυτοφυτος.

Αυτοφυτος. Αυτοφυτων ἑλκεων ξυναονες—Pind. P. 3.

Αυτοχθονος. Αυτοχθονον πατρῷον ἐθρισεν δομον. Aesc. Ag. 544.

Αυχη. Αυχαι κενοφρονες ἐβαλον ἐξ αγαθῶν Pind.

Αυως. (Ηρη) Ποτνια αυως. Sapph.

Εσπερε παντα φερων ὁσα φαινολις εσκεδασ' αυως. E. M.

Αφαυρος. SYN. Αμαυρος, χῆρος.

Αφειδαντειος. —και κλῆρον Αφειδαντειον εναιεν. Ap. 1. 162.

Αφειδεως. SYN. Αφειδῶς, αφειδεως, αζηλως, απρομηθευτως.

—μολπῇ θυμὸν αφειδεως χορεσωμεν Ap. 3. 896.

Αφενος.—οἱ δ' αφενει πεποιθασιν. Pind.

Αφεσις. SYN. Αποστολη, ανεσις, παρεσις, απολυσις, συγγνωμη. Πᾶσαν δ' αὐτ' αφεσιν πλευρη τετραγωνος ὁριζει Man. 3. 427.

Αφθιτομητις —πασι θεοῖο βοᾷ λογος αφθιτομητις Naz.

Αφθιτομιστος.—κακοεργίας, αφθιτομιστος. Man. 4. 234.

Αφθιτος. SYN. Θεῖος, θαυμαστος, αθανατος.

Αφιλαβελος.—χάφιλαβελον ερευ. Ep. l. 4.

Αφιλως. —ουδ' αφιλως

Ευφρων τις πονος ευ τελεσασιν. Aesc Ag. 814.

Αφλαστον SYN. Πρυμνησιον.

Αφλογος. SYN. Απυρος.—αφλογοις επ' εσχαραις. Lyc. 36.

Αφνημων—αφνημονας ανδρας. E. M.

Αφοιτητος—πετρα. Opp. SYN. Αβατος.

Αφορυκτος. SYN. Αμιαντος.—αφορυκτα θυρατα—Ep. l. 1.

Αφραδμενας.—Aesc. P. 417.

Αφορμακτος.—αφορμακτῳ χροῒ κορσης. Nic.

Αφοδιον, Αφορδιον.—και αφορδια γαστρός. Ib. SYN. Ακαθαρσια.

Αφρηλογος. Vid. Ζωμερυσις.

Αφρικτι. Ουδεπότ' αφρικτι μακαρων ὁρωσι θυγατρες. Call. 3. 65.

Αφρητωρ. SYN. Αντολις, αφιλος.

Αφρογενης, Αφρογενεια. Ep. l. 7. Αφρογενής τε θεα—Orph. H. Αφρογενες Παφιης ζαθεον περιδεδεκο καλλος. Ep l. 4.

Αφροντιστος. Εμοὶ δ' αγὼν ὁδ' ουκ αφροντιστος παλαι. Aesc. Ag. 1386.

Αφροσυνη. EPITH. Αλογιστος.

Αφροσυνης. Vid. Θριδαξ.

Αφρονως. SYN. Εκφρονως, αβουλως, ανοητως, ασυνετως. Οδ' ὑψικομπως καφρονως ημειψατο. Soph. Aj. 777.

Αφρων. PHR. αφροσυνη εμπληγής. Nic.

Αφυης. SYN. Κακοτροπος.

Αφυκτως. Πληξας αφυκτως ακρον ορχηστῆ σφυρον. Lyc. 493.

Αφυξιμος.—αφυξιμον οινον. Nic.

Αφυσσω. SYN. Διακοπτω, εξανθεω, εκφυσαω.

Αφωτιστος. Ουτος αφωτιστοισι φαος μεσοπισσιν σπασσεν. Nonn.

Αχαιϊαδες.—Η τε παροιθεν Αχαιϊαδεσσιν αγητή. Ap. 1. 284.

Αχαλινωτος. Η ζευξασα βροτους αχαλινωτοισιν αναγκαις. Opp.

Αχαλκευ. —ει τις αχαλκεῖ,

Μηκετι πεινατω, θυς τὸ χιτωναριον. Ep. l. 2.

Αχαρακτος. Νυκτιφανὴς αχαρακτος, εισος ηεν αστηρ. Nonn.

Αχερδος. Και πνιγοεσσαν αχερδον,—αποσυφισαν ὀδιταν

Χειλεα,—Ep. l. 3.

Αχερωτιας. Vid. Διαςασις.

Αχθοφορεω —Τι και σε ματην οςρακον ηχθοφορευν. Ep. l. 4.

Αχθοφορος. Αχθοφορους καματων τε πονους εις τερψιν αγόντας. Man. 4. 444.

Αχθομαι. SYN. Ανιαω, βαρυνω, λυπεομαι.

Αχιλληιδης. Πυρρον Αχιλληιδην—Ep. l. 5.

Αχιτων. Vid. Αχλαινος, Μιμοβιος.

Αχλυς. SYN. Σκοτια, αορασια.

Αχλυοεις. SYN. Αχλυωδης, ερεμνος, ζοφερός.

Αχνοος.—και αχνοον εἶχεν ὑπηνην. Ep. l. 5.

Αχνυς. SYN. Ανια, λυπη, αλγος. Της δ' ολοφυρομενης αμφ' αχνυϊ ειβεται αιών. E. M.

Αχρηεις. Παμβλαβειας—και αχρηεντας ιδεσθαι. Man. 4. 76.

Αχρης, Αχροος. SYN. Δυσχροος, κακοχροος, δυσειδης, αχρωμος, χλωρός.—Αχρης δ' αν εσαλτο. E. M —επιτρεχει αχροον εἶδος. Nic.

Αχρηματος. Μητ' αχρηματοισι λαμπειν φῶς. Aesc. P. 167.

Αχυνετος. Vid. Νηχυτος.

Πῦρ μεν αειζωον και αχυνετον ετρεσεν υδωρ

Αργιςας, και ρη μεν ακοσμηεσσα φιλοργυς.

Δεσποζει νηων,—Nic.

Αχυρτις.

Οι δ' ε νεας κυφας αχυρτιδας αντιφεροντες

Αυτογυβερνητι προς ταχος ετροχασαν. Ep. l. 1.

Αχωρ (το πιτυρῶδες εκ κεφαλης.) E. M.

Αψεγεως. SYN. Αμεμπτως.

—κεινα θυραζε

Αψεγεως μεσσηγυ επὶ ρεζουσιν αγυιαῖς. Ap. 2. 1023.

Αψηκτος. SYN. Ακτενιστος.

Αψινθιον. Vid. Ευβερχεως.

Αἄψυρτος. Αψυρτε νησων αναφαινεται αεπτετος ὁλκός. Dion. 488.

Ατιω. SYN. Απολαυω.

B

BABAIAΞ, Βαβαχθης. Βαβαιάξ, ὦ 'κδαταια, τε σχηματος. Ar. A. 64. Χαῖρε χρυσοχερω βαβακθα,—Πάν. E. M. SYN. Ορχηστης. λαλος, ματαιος, ευθεσιῶν, μαινωδης, αναιδὴς. Βακχευτής.

Βαβυλων. EPITH. Θεσπαις.

Βαθυαγκὴς. Vid. Αλπεις.

Βαθυαῆς. Vid. Μελαιθιον.

Βαθυγηρως—Αρσινοη—Ep. l. 6.

Βαθυγειος,—Ες αδε βαθυγειον σκοτος. Naz.

Βαθυθριξ.—βαθυτριχα δειρήν. Opp.

Βαθυκλεὴς—βαθυκλέες υιοι' Ομηρε. Ep. l. 1.

Βαθυκρῆπις.—βαθυκρηπιδος Αβυδε Muf 229.

Βαθυκητειος. Μηδε βαθυκητεα σο τυχης κατιζεο ριζω. Ep l. 1.

Βαθυλήϊος. SYN. Πολυλήϊος, πολυσιτος.

Βαθυνας. Vid Νεστωρ.

Βαθυφρων. SYN. Βαθυγνωμων, βαθυμητης. —Παρεδρος Μοῖραι βαθυφρονων. Pind. N. 7.

Βαθυπεπλος. Ηλεκτρην βαθυπεπλον—Cal.

Βαθυπνοος Vid. Πευκεδανον.

Βαθυρρωχμος.—βαθυρρωχμοί τε χαραδραι. Ib.

Βαθυστηριγξ. Λᾶα βαθυστηριγγα κατερριζωσε πελωρον. Ep. l. 4.

Βαθυστομος—Βυτλῆγι βαθυστομω—Cal.

Βαθυτερμων—βαθυτερμονα νῆα. Opp.

Βαθυυπνος. Φολεοη—βαθυυπνος—Nic.

Βαθυχαιτηεις—βαθυχαιτηεντα τε κοσμον. M. Muf.

Βαθυχθων.—ταν βαθυχθον' αἶαν. Aesc S.T. 310.

Βαθυχειμων. Vid. Λιθη.

Βαθυχρημων. Φραζει τοι βιοτην βαθυχρημονα—Man. 4.

Βασσων, pro Βαθιων.—βᾶσσον χωρίον. E. M.

Βακτρον. SYN. Δρεπανον.—Βακτροφορος, Βακτροπροσαιτης. Vid. Διογενης.

Βακχος. Δαιμων ενορχης φηγαλεὺς φαυστηριος. Lyc.

Βακχυλιδης. Λαρὰ δ' ἀπὸ στοματων φθεγξατο Βακχυλιδης. Ep. l. 1.

Βαλανιον. Εδησομεν βαλανιον. Ath. l. 1.

Βαλαντιοτομος. Ar. R. 783.

Βαλιος. SYN. Ταχύς.—βαλιαις Αρπυιαις. E.M.

Βαλλισμὸς Vid Χορεια.—Ath. 8. 16.

Βαλὴν. SYN. Βασιλεὺς. Βαλὴν αρχαῖος Aesc. p. 659.

Βαναυσος. SYN. Τεχνικος, ὑπερηφανος, απανθρωπος.

Βαρβαριζω. Και μελλων χαινειν ευθὺς εβαρβαρισε. Ep. l. 2.

Βαρβαρογνωμων—τροπος. Cyr. Βαρβαροθυμος. —απ' εχθρῶν βαρβαροθυμων. Sibyl.

Βαρις. SYN. Κλινη, πλοῖα.

Βαρος. EPITH. Σκοτοεν.

Βαρυνω. SYN. Φορτιζω, επιφορτιζω, επαχθιζω.

Βαρὺς. SYN. Χαλεπὸς, ανυποιστος, ὑβριστικός.

Βαρυαὴς—εξ ὑπνε βαρυαέος εγρετο δειλός. Opp.

Βαρυβαμων—φλεγος βαρυβαμονος εχλω. Man. 4.

Βαρυγγης—Μεῦ βαρυγγεν απωσαο νεῖκον. Ep. l. 6.

Βαρυγλωσσος—βαρυγλωσσοιο τεε χαριν ανθρωποιο. Nonn.

Βαρυδακρυς, Βαρυδακρυος. Βαρυπενθης, Βαρυπενθης. Αιεὶ δ' ἡ βαρυδακρυς—Ep. l. 1.

Δοξα Πολυξεινην βαρυδακρυον ομμασι λευσσων. Ib. l. 5

—Η βαρυπενθος Μητηρ—Ib l. 1.

—βαρυπενθεσι ονειδεσι Τεξεις—Ib. l. 4.

Βαρυδεσμος. Και μελλων βαρυδεσμον ευμηνωσαντα κάλυπτρην. Nonn.

Βαρυκαρδιος—θυμός. Ib.

Βαρυκτυπής,—βαρυκτυπεα δειπηματα βροντῶν. Sibyl.

Βαρυλαιλαψ—Νοτε βαρυλαιλαπος αὖραι. Ep. l. 1.

Βαρυμηνιος Vid Αιας.—Βαρυμηνις, Αχιλλευς. Cal.

Βαρυμοχθος,—Αλκειδης Ib.

Βαρυοργητος. Τας βαρυοργητες μη θελε Πιεριδας. Ep. l. 7.

Βαρυπειθὴς—υμνων βαρυπειθέες εισιν αοιδαί. Nonn.

Βαρυπημων. Πικρὸν εν αμπλακιῃ βαρυπημονι μισθὸν οπαζων. Apollin.

Βαρυπικρος—και βαρυπικρος ο Θηρολετης. Ep. l. 4.

Βαρυστομος.—βυπλῆγα βαρυστομον—Opp.

Βαρυυμνος. Vid. Πινδαρος.

Βαρυχειλος. Ρητορα—τον βαρυχειλον. Ep. l. 2.

Βαρυσφλοισβος—μετα κῦμα βαρυσφλοισβοιο γενεθλης. Procl.

Βαρυφορτος. Οττι γυνὴ βαρυφορτος αχὸς περὶ θυμὸν ἐλισσει. Nonn.

Βαρυφυλλος. Ως δενδρον βαρυφυλλον εχει ἠδυιαν οπωπην. Ep. l. 4.

Βαρυωδὴς.—βαρυωδεα ποιην. Nic.

Βαρυωδυνος—κοτος. Apolin.

Βασανησδον—Οι βασανησδον

Στρεβλα κολαζομενοι σκολοπηΐδα μοῖραν ὁρῶσι. Man. 4.

Βασανιζω. SYN. Ελεγχω.

Βασανος—ἡ τεχνεων ὡριος ην βασανος. Ep. l. 1.

Βασιλεὺς EPITH. Ερικδεανος—Βασιλευτωρ. —Οι οἱ εσαν βασιλευτορες Ανταλεων. E. M.

Βασκανος. SYN. Βλαβερὸς, συκοφαντικός.
Βασσαρα. Της παντομορφȣ βασσαρας λαμπουρίδος. Lyc.
Βασσαρεω. Ath. 10. 7.
Βατις. Εφθωντε βατιδων ελυομενον αυτόθεν. Ib.
Βατραχειος. Βατραχειη τε χυμη τε κακοχροος— Ib. 9. 2.
Βαυκαλις. Εις το θερος χαλκην βαυκαλιν ηγορασας. Ep. l. 2.

Βδαλλω, Βδεω, Βδυλλω. SYN. Αμελγω.
—Βδηλαιο νεον γλαγον ειδοθι πελλης. Nic.

Βεβαιος. SYN. Κυριος, μονιμος.
Βελικος. Βελεκκος. Aristoph.—SYN. Οσπρια.
Βελεστοπωλης. Ar Pl. 175.
Βελος. EPITH. Αριγνον.
Βεσσιχαρης. Vid. Απολλων.
Βελτιων.
Πτωχω βελτιόν εστι κατα πτολιν, ηὲ κατ' αγρους, Δαιτα πτωχευειν—Od. ρ 18.—vid. αμεινων
Βεμβρας (ιχθυς) SYN. Βεβρας βραδυν. E. M.
Βενετοι. Ολβιη ἡ Βενετων πανελευθεριός εστι γενεθλη. Ep. l. 6.
Βερεθρον. SYN. Σκοτος.
Βευδεα. EXP. Ποικίλα και πορφυρα ιματια—αγαλματα.

Βηξ. Vid. Αμυγδαλη.
Βηλος. SYN. Ουρανος. EPITH. Θεσπεσιος.
Βημα. SYN. Λογιον. EPITH. Αθεσμον.
Βηρυλλος. Υγρης Βηρυλλȣ γλαυκην λιθον, ἡ περὶ χεῖρον
Φυεται εκ προβολης οφιτιδος ενδοθι πετρης. Dion. 1013.
Βησσα. EP. Αργεννη.—Βησσηεις. SYN. ὑλωδης.
—Οι τ' αγκεα βησσηεντα. Hes. ε. 387.
Βητα. Γαγγαρεων παισιν Βητα και Αλφα λεγων. Ep. l. 2.

Βιαιος. SYN. Σκληρος.
Βιαιομαχης, Βιημαχος.—Βυανθεις θηκ' ὁ βιαιομαχης. Ep. l. 6. Θεσμον Ερως ȣκ οἶδε βιημαχος. —Ib. l. 7.
Βιβλιακος. Αλλ' εν βιβλιακων μυριασιν σελαδων. Ib. l. 3.
Βιβλος. SYN. Τομος.—EP. Κρησιμος, ιερα.
Οργανα Μȣσαων τα πολυστονα βιβλια πωλω. Ib l. 1.
Βιος. EPITH. Αστης, βαθυχρημων, αναγκαιος, βροτειος, εφημεριος, ευπορος, κλυτος, κρυερος, λυγρος, λοιπος, παναπημων, γλυκυς, τερπνος, φυσικος, χθονιος, ψογερος.

—Παντα γαρ εσθλα βιȣ
Ηλȣς σφαλερος το ζῆν—
Σκηνη πας ὁ βιος και παιγνιον—Ep.
Βιοδωτης. Vid. Απολλων.
Βιολυτος.—μελη βιολυτα καθαψας. Man. 4. 254.
Βιοπλανης.—βιοπλανὲς αχθος αναγκης. Nonn.
Βιοσσοος.—Ειρηνην δε βιοσσοον ὑμιν εασω. Ib.
Βιοτερμων.—βιοτερμονος ἀρης. Man. 4. 77.
Βιοτοσκοπος. Πριν πελει βιοτοσκοπον αυγαζοντες. Ib. 572.
Βιοτος. Τȣτον διοζωον χάριστον βιοτον. Ep. l. 1.

Βλαβεραυγης.—Κρονȣ βλαβεραυγεος αστηρ. Man. 4.
Βλακευμα.—Βλακευμασιν αναγνοις. Naz.
Βλαξ. Βλακες, συγγενοι,—Aristoph. SYN. Ευηθης, αργος, ανοητος
Βλαπτηριος.—ιχωρ Opp. SYN. Βλαβερος.
Βλαπτω. SYN. Λυβισαμαι.
Βλαστημων. Vid. Χαμαιπιτυς.
Βλεφαρον.—βλεφαρων κλαϊστρον. Pind.
Βλεμμα. EPITH. Γλυκερον.
Βλημα. SYN. Εμβλημα.
Βλησηρις—ο δε βλησηρίδι χειρὶ Καπνωσας—Ep. l. 1.
Βλητηρ. SYN. Ημεύς. vid Ωπις.
Βλητρον. EPITH. Πολυσχιδες.
Βληχρος. SYN. Ασθενης. Hom.—ισχυρος. Pind.
Βλοσυρος. SYN. Δεινος.

Βοαξ, Βωξ (ιχθυς.)—γαστερα μεστην—βοακων. E.M.
Βοη. SYN. Αλκη, βοηθεια.—Ει βραδυνοιμεν βοη. Aesc. Supp. 739
Βοηλατεω—ως σοι κρεισσον ην μιμνειν πατρα Βοηλατȣντι—Lyc 816.
Βοκερειος.
Ειχεν Αριστειδης ὁ βοκερειος ȣκ απὸ πολλων Πολλα, μιης δ' οιος και βοος ευπορεην. Ep. l. 1.
Βολαυγης.—θεαις αχθισι βολαυγων Ζωδιων— Man. 4.
Βολβιν. Βολβίνας δ' αι ζυγος Ολυμπιε εισιν αοιδοί. Ath. 2.
Βολβος.—Δηει συνοικος γηγενης Βολβος—Ib. 2. 23.
Βολοκτυπια. Παιγνια—τερπνα βολοκτυπιης. Ep. l. 4.
Βομβηδον—κλονεονται,—Ap. 2. 133.
Βορβορωδης. Ω βορβορωδης, και δυσοσμιας λογος. Cyr.
Βορεῆτις, Βορεῶτις, Βορηαῖις. Ευρὺ μεν αμφ' ακτας Βορηιτιδας—Dion. 243. —Ωκεανοιο παραὶ Βορεωτιδας ακτας. Ib. 565. Ναμα Βορηαιης ψυχοτερον νιφαδος. Ep. l. 4.
Βορει παιδας αφρισσοντας πληρεισι. Pind.

Βορυσθενης.

Βορυσθενης.
Ηχι Βορυσθενεος ποταμου τεταινυσμενον ὑδωρ
Μισγεται Ευξεινῳ—Dion. 311.
Βοτανηφαγος.—Βοτανηφαγοι ιχθυες αλλοι. Opp.
Βοτρυς. ΕΡΙΤΗ. Ομφακοφαξ.
—τινασσομενος πλοκαμοισι
Βοτρυς ακερσικομης Ζεφυρῳ σ͂υριζετο χαιτην.
Coluth.
Βοσκας. Vid. Εμπελιος.—Βοσκαδιος—
—Βοσκαδιης χηνος νεον εγαλιχθεν Nic.
Βοσπορος, Βοοσπορος. Θρηϊκιον δ' αυυσι Βοοσπορον αιολοφυλοι Εσμοι—Opp.
Βοοδμητηρ.—Βοοδμητηρες λεοντε Cal.
Βοορραισης. Vid. Μυαψ
Βοοσσοος.—Βοοσσοα κεντρα φεροντες. Cal.
Βοοσφαγια. Αλλ' ε την ολοην γραψε βοοσφαγιην. Ep. l. 4.
Βοοτροφος. Vid. Ερυθεια
Βεβοτης.—Βεβοται—πρωτες—Pind. N. 4.
Βυγενης.—Βυγενεες—μελισσαι. Ep. l. 1.
Βυγλωσσος.—και βυγλωσσοιο προσωπυ. Nonn.
Βυθοινης. Μα τον βυθοιναν Ηρακλεα—Ep. l. 4.
Βυκερας. Vid. Χιληγονος.
Βυκρανος.—Βοοκρανοιο παρ' ιχνος Αραιθυ—Call. Fr.
Βυκολικος. Αρχετε βυκολικας—αοιδας. Theoc. 1. 70.
Βυνοβατεω, Βυνοπατεω. Βοσσηνταις ανα πρωνας εβυνοβατει. Ep. l. 1.
Βυπαλιος. Ιαμβιαζει βυπαλειον εις σ͂υγος. Ep. l. 3.
Βυπαμμων. Ib. SYN. Πολυπαμμων, πολυκτεανος.
Βυποιμην. Βιεχος ὁ βυποιμην—Ep. l. 1.
Βυπλαστης. Αλλα σ' ὁ βυπλαστας εξαπατησε Μυρων Ib. 4.
Βυπρεπης. Vid. Επαλγυνω.
Βυτηρ, Βυτης.—ηδε τε βυταις. Ep.
Βυλαρχος. SYN. Βυλευτικος, ἡγεμων, αρχων.
Βυλευμα. ΕΡΙΤΗ. Γονιμον, ποικιλον.
SYN. Προβυλευμα, προαιρεσις, θελησις.—αθροισις. Αγρια τ' εν πραπισιν βυλευματα ποικιλλοντες. Man. 2.

Βραγχω.—Τοσσον εβραγχ' Αρης—E. M.
Βρασσων, pro Βραδιων, vel Βραχιων. —βρασσων τε νοος, λεπτη δε τε μητις. Il. κ. 226.
Βραδιον.—βραδιον γαρ ὑπερ αλα τινδε φανει. Dion. 34.
Βαρδιστος, pro Βραδιστος. Βαρδιστοι θεειν—Il. ψ. 310
Βραδυγλωσσος, Βραδυφωνος. Αυταρ εμεν βραδυγλωσσον επι σ͂ομα γηρυν οπασσαις Κρατιστοβατην—Cyr. Μωυσεως βραδυφωνον εφυ σ͂ομα—Ib.

Βραδυδινης.—βραδυδινεϊ μυθῳ. Nonn.
Βραδυπειθης.—Εγω δε τις ως βραδυπειθης. Ep. l. 7.
Βραδυπειθης.—βραδυπειθεϊ φωτι. Naz.
Βραδυσκελης—Ηφαιςε βραδυσκελες—Ep. l. 6.
Βραδων. Vid. Βιμβρας.—Βραδωνες τε και κιχλαι. E. M.
Βραμμα. Vid. Καμπη.
Βραχυσυμβολος. Αιεν εμης πενιης βραχυσυμβολα —Ep. l. 2.
Βραχυφυλλος. Ως δενδρεα βραχυφυλλοι—Ib. l. 4.
Βρεγμα, παλαι λαχναιον—Ib. l. 1
Βρεμω. SYN. Μεγαφρονεω, δυσχεραινω, θυμεομαι.
Βριζω. SYN. Κοιμαομαι, ησυχαζω, αμελεω.
Βριηπυος. SYN. Βαρυφωνος.
Βριθυνοος. Vid. Απολλων.
Βριθυχειρος, ελαφος ριπτεκοτον ιχνος αυτυς. Opp.
Βριμαω. SYN. Βριμαινω, θυμεομαι.
Βρισηϊς,—ακοιτις ευπτολεμυ Αχιληος. Cal.
Βρομιαζομαι.—ανθρωσκει ως βρομιαζομενα. Ep. l. 4.
Βρομιος. Πυρ βρομιον—Naz.
Βροτογηρυς. SYN. Βροτοφθογγος βροτοφωνος.—Ψιττακος. Ep. l. 1.
Βροτοειδης.—βροτοειδεα λωβην. Naz.
Βροτοκλωσειρα—χορειη. Man. 4. 11.
Βροτοι. ΕΡΙΤΗ. Αβιοι, εσσινεες, αμελαθροι, ακτεανοι, αμνημονες.—και λεπτης πενιης χερνητορες.
Βροχις. Λυσας δ' εκ βροχιδων απεκνισα—Ep. l. 1.
Βροχιος. Η ρα θανειν εθελει βροχιον μορον—Nonn.
Βροχετος. Την τ' επινωτιδιον βροχετων ρακεεσσαν αρωγον. Ep. l. 6.
Βροχος. ΕΡΙΤΗ. Αινος, δολιος, αργυρεος, ευτροχαλος.
Βρυοεις—ποταμος. Nic.
Βρυγδην —πριν περι χειρας
Πλεξασθαι βρυγδην οκλατονες ἑλικας. Ep. l. 1.
Βρυχαλεος. Ασθμασι βρυχαλεοισι χαλκμενη—Naz.
Βρυχηδον. Vid. Αμφιθορεω.
Βρυωνη.—ΠΑΥΑΛΒεος εν δε βρυωνης. Nic.
Βρωμητωρ — Βρωμητορες κλομενη θηρ. Ib.
SYN. Βρωμηεις, ογκηςης, φορτοφορος.
Βρωμημος. Vid. Εναλδεω.

Βυβλαριον. Βυβλιον. Ar. Av. 978. Η των σκωπτοντων βυβλαριον τα κατω. Ep. l. 2.
Βυζαντις, Βυζαντιος.
Κοσμησας επεεσσιν εην Βυζαντιδα γαιαν,
Μυρῳ κυδαλιμῳ, Βυζαντιν,—Ep. l. 5.
Βυθος. ΕΡΙΤΗ. Θεολαμπης, ακαμας, αργαλεος, αρρητος.

Βυνη. (ἡ Λευκοθεα. η Ινώ.)
Βυνης καταλεκτριαι αυδηεσσης. E. M.

Βυρσοτομος. Βυρσοτομης τευχει, δολοεργίας,— Man. 4.

Βυρσοτονος. Βυρσοτονον κυκλωμα τοδε—Eur. B. 124.

Βωλαξ. E P I T H. Δαιμονια.

Βωμιστρια. S Y N. Αρητειρα. vid. κισσοφόρος.

Βωτιρης. al. Βωτιτης. S Y N. Βουκόλος. E. M.

Γ

ΓΑΓΓΑΜΟΝ. S Y N. Γαγγαμὸν, δικτυον.

Γαδειρα τα.—παρ εσχατοωντα Γαδειρα. Dion. 65.

Καὶ τὴν μεν ναιτῆρες, επὶ προτερων ανθρωπων
Κληζομενην Κοτινῦσαν εφημιξαντο Γαδειρα. Ib. 455.

Γαθυλλὶς. Αμμιγα κρομμυων γαθυλλίδας—Nic.

Γαῖα. E P I T H. Ηλεματη.—Γαιομετρης.
Γαιομετρας δεικνυσι μαθηματικὺς τε φανεῖσθαι. Man. 4.

Γαιοδαται. E X P. Οι Οικονομοι.

Γαιω. S Y N. Υπερφρονεω, χαιρω.

Γαιωμορια. Εκ γαιωμορινς Ετεοκλεα πουλιος ελπις
Ειλκυσεν. εθνεινς εμπορον εργασινς. Ep. l. 3.

Γαλακτις, Γαλακτιτης.

Γαλακτοφορος.—Γαλακτοφοροισι τιθηναις. Opp.

Γαλαξιαιος. Ολκος δ' αὐτε γαλαξιεν βαιὸς μεν ὁρᾶται. Man. 2. 116.

Γαληνη. E P I T H. Πολυυμνεμα, αργή.

Γαληνομορφος.—κραδιη. Io. Damasc.

Γαληνὴς. Καρδια γαλανεῖ Pind Ol. 5. al. γελανεῖ.

Γαλλομανης. Γαλλομανεῖς τ' εσσεσθαι—Man. 4. 221.

Γαμηλιαω. Και τω γαμηλιῶντι—Ath. 6. 8.

Γαμος. EPITH. Φιλιος, γλυκὺς, ξυνος.

Γαμοκλοπος. S Y N. Μοιχος. Μη παλιν αλλος ελη με γαμοκλὸπος αἶσχος Αχαιοις. Ep. l. 1.

Γανυσμα. S Y N. Γανος. Ακληματον γανυσμα, Naz. 2.

Γανυμαι. S Y N. Καλλωπιζομαι.

Γαργαλισμὸς. Διεδραμε γαργαλισμὸς ὡς ειτων γαμων. Ath. 7. 11.

Γαργαριδαι. Vid. Ὑπανις.

Γαργαρα. S Y N. Πλῆθος. Ορῶ δ' ανωθεν γαργαρ' ανθρωπων κυκλῳ. Macrob. l. 2.

Γαρος. Ο ταλαρος ημῶν διαπλεως εσαι γαρυ. Ath. 2. 25.

Γαστροτομος. Γαστροτομυς, νεκρων τε ταριχευτῆρας απηνεῖς. Man. 4. 267.

Γαστροφορεω. Ανικ' εγαστροφορῦν Βακχιακας χαριτας. Ep. l. 5.

Γαστρων, Γαστροδουλος. Ουκυν καθευδει δητ' ενθάδε γαστρων. Ar. R. 202.—κολακεσσὶ τε γαστροδουλος. SYN. Γαστροφιλος, αδηφάγος.

Γαυλος. Γαυλυς τε γλαγοπηγας—Ep. l. 6.

Γεγωνὸς. S Y N. Τρανὴς.

Γεαροτης. S Y N. Γεωπονος, γεωργος. Γεαροτης Αρχιππος—Ep. l. 1.

Γειτονια. Vid. Σχοινοβατης. S Y N. Γειτονησις, γειτονημα. γειτνιασις, συνοικια.

Γειτων. E P I T H. Βαθυδοξος, φθονερὸς.

Γειτονεεις. Αιὲν ὁρᾶν κοιτη γειτονεεντα ταφον. Ep. l. 3.

Γελοω. Και κλαιω Μιλιη, και γελοω Μιλιη. Ib.

Γεμος. Συν εντεροις τε σπλαγχν', εποικτισον γεμος. Aesc. Ag 1230. S Y N. Εδεσμα, παραθεσις, φορειον.

Γενη. Τὴνδε γενὴν υκ οἶδα—Call. E. M.

Γενεα. S Y N. Προγονοι, εκγονοι, φυλη, ευγενεια, ηλικια. E P. Θολερὰ, κοινὴ, παλαιφατος.

Γενεῆθεν. Αγραυλοι, γενεῆθεν ορεστυποι—Ep. l. 3.

Γενεθλον. E P I T H. Ὑπολιπτον.

Γενεθλιδιος, Γενεθλιακὸς. Δεξο γενεθλιδιυς, πολνα, θυηπολιας. Ep. l. 6. —γενεθλιακαῖσιν εν ὡραις. Ib.

Γενειας. E P I T H Πλατὺς, εκχυτος, πολυοδυς.

Γενεσις. EPITH. Θολερά, παιδοσπορος.

Γενετηριος. Γενετηριὸν τε κυδος. Synes. 2. S Y N. Πατρικος, πατρῷος.

Γενηταῖος.—γενηταιν Διὸς ακρην. Ap. l. 2.

Γενναιοπρεπως. Ar. Pa. 988.

Γενναῖος. S Y N. Ανδρεῖος, μεγας, συγγενής.

Γεραιὸς. S Y N. Πρεσβυτης.

Γερανος. Η παμπονηρον οψον, ὦ 'τᾶν, ὁ γερανος. Ath. p. 338.

Γερας. E P I T H. Θεομοιρον.

Γερμανια. Ουδ' ην Γερμανια Ῥῆνον άπαντα πιη. Ep. l. 1.

Γερμανικὸς.
Μαρτυρες αχλυων, Γερμανικος ὡς ανετειλεν
Αστραπτων Κελτοῖς πυλιν Ενυαλιον. Ib.

Γερυσια. E P I T H. Σεμνά.

Γερυνες.—Αλλ' ητοι γερυνων κανακοὶ. Nic. E X P. Τα γεννηματα των βατραχων.

Γερων. εντιμος, παλαιός.

Γερωχια. Πᾶ τᾶν Ασαναν εσιν ἁ γερωχια. Ar. L. 979. S Y N. Γερυσια, εκκλησια, συνοδος.

Γεφυρα. E P I T H. Ποντιας.

Γεωμετρικὴ. Vid. Ιατρικὴ.
Γεωπόνος, Γεωπῖνος. Vid. Γεωργός.
Ουτω πᾶς απολωλε, γεωπονε, βῶλος αρότροις;
Δισοὶ Καλλιμενης αιθετο γεωπονος. Ep. l. 6.

Γεωπονεω Vid. Γεωργεω. —αρουρας εκμαθωσι γαπονων. Eur. Rh. 75.
Γῆρας. SYN. Πρεσβεῖς, ανωνυμον.
Γηρασκω. SYN. Παλαιόομαι.
Γηρειον. SYN. Γηραμα. —ως γηρεῖα καταψυχθεντος ακαιθης. Nic.
Γηροτροφεω, Γηροβοσκῶ. Κως δ' ερατη Μεροπων πρεσβυν εγηροτροφει. Ep. l. 3. —γηροβοσκησειν τ' εμέ. Eur. M. 1032.

Γιγαντες.
Ους καλεουσι Γιγαντας επωνυμον εν μακαρεσσιν,
Ουνεκα γῆς εγενοντο, και αιματος ουρανιοιο. Orph.
Γιγαντολετης. Vid. Βακχος. Γιγαντοφονος.
Δορυ γιγαντοφονον. Eur. Herc. f. 1192.

Γλακτοχρως.—Γλακτοχροες αμφις οδοντες. Opp.
Γλαυκιδιον, Γλαυκισκος. Το μεν γλαυκιδιον—εψειν εν αλμη. Ath. l. 7. Ουτως επαν γλαυκισκος αυτοις παρετεθη. Ib. l. 3.
Γλαυκομματος, Γλαυκωπος. Πυρρον, πανδακετην, γλαυκομματον,—Ep. Plut. Γλαυκωπ' ευρεσιτεχνε,—Orph. H.
Γλαυκοχρως, Γλαυκοχροος.—Γλαυκοχροα κοσμον ελαιας. Pind. Ol. 3.
Γλαυκοφεγγης.—γλαυκοφεγγες Ηλιε. Dolsc.
Γλαφυρας.
Ιμερον αυλησαντι πολυτρητων δια λωτων
Ειπε λιγυφθογγω Φοιβος επι γλαφυρα. Ep.
Γλαφυρος. SYN. Εμπειρος, βαθυσοφος.
Γλευκοποτης. Vid. Παροινητης.
Γληνη SYN. Οψις, παιγνιον.
Γληνεα τα. SYN. Ζωδια.
Γληχω.—νεον δ' οσμηρεα γληχω. Nic.
Γλισχρος. SYN. Ευτελης, λεπτος.
Γλιχομαι. SYN. Καρτερεω.
Γλοιος. SYN. Νωθρος, λιπαρος, μοχθηρος.
Γλοιωδης. Vid. Γλισχρος. —ως δακρυον γλοιῶδες —Ep.
Γλωτος. SYN. Λαγων.
Γλυκεροχρως.—ὰ γλυκεροχρως Φανιον—Ep. l. 3.
Γλυκορροος. Vid. Θαλασσα.
Γλυκυδακρυς.—γλυκυδακρυν Ερωτα. Ib.
Γλυκυσιδης. Ριζια καῦνα νεαρυχέος γλυκυσιδης. Nic.
Γλυκυδωρος. Ο γλυκυδωρος Ερως—Ib. l. 7.
Γλυκυπτοος. Το γλυκυπτοον ροθον. Cyr.
Γλυκυηχης. Vid. Μυρτις. Γλυκυφωνος.

Γλυκυκαρπος. Εντ' αμπελος ὰ γλυκυκαρπος. Theoc. 11. 46.
Γλυσσων pro Γλυκιων—γλυσσονα συκα. Arist.
Γλυφευς. Σφηγιδων γλυφεας—Man. 6. 348.
Γλυφιος. Αλι-τυμοσι γλυφιαι—E. M.
Γλυμμα. SYN. Γλυφη, γλυφανος. Πινε, λεγει το γλυμμα, και εσθιε,—Ep. l. 2.
Γλῶσσα. EP. Καθαρα, αρτιεπης. Λογῳ συμμαχον γλῶσσαν εμὴν φερων. Naz.
Γλωσσοκομον. SYN. Σορος, φερετρον, κιστη, γλωσσοκομειον. Και γεω προς τι ποιει ταῦτα τα γλωσσοκομα. Ep. l. 2.

Γναθμος. EPITH Οξεια. SYN. Στομα, παρεια.
Γναπτωρ. SYN. Γναφευς. Γναπτορας ευσημων πετλων—Man. 4. 423.
Γνωμη. EPITH. Οσια, καθαρα, φθονερα, αποτροπος, κενεα, χαμαιπετους
Γνωμων. —ὰ δια τουτο
Γνωμονος ειλεω παντι μερισδομενα. Ep. l. 4.
Γνωμοσιν αγρευειν τον δρομον ηελιου. Ib.
Γνωτος. SYN. Αδελφος.—γνωριμος.

Γογγυλος—Καραν μαστιγι γογγυλη τυπεις. Lyc. 981. SYN. Γογγυλιος, τροχοειδης.
Γοεδνος. Διχιζομαι γοεδνος αν. Aesc P. 1052.
Γοημων.—γοημονα χειλεσι φωνην Ηρμοσεν. Ep. l. 1.
Γοης. SYN. Ψευστης, παραλογιστης. —εταιροτροφης τε γοητας. Man. 4. 313.
Γομφοτομος, Γομφωτος. Δυρασι γομφοτομοισιν εγω γομφωτον ελασαι. Nonn.
Γομφος. SYN. Γομφιον, αρθρον, δεσμος.
Γομφωτηρ. Ες τε πιτυν πελαγει πιστευετε γομφωτηρες. Ep. l. 1.
Γονοεις. Vid. Βακχος. Γοργας (Ηρα) Lyc. 1349.
Γονος. EPITH. Πρωτογονος, πρωτοφανης, υπερφιαλος.
Γοοπλανης.—γοοπλανεων Φαρισαιων. Nonn.
Γοργοφονος Γοργοφονε, φυγολεκτρε—Orph. H.
Ισω Γοργοφονα—Eur. I. 1478.
Γουνασμα—και λιταις γουνασματων. Lyc. 1243.
Γορτυν. Παρ θ' ιερην Γορτυνα—Dion. 88.
Γοαω. SYN. Θρηνεω. Αι μεν ετι ζωον γοον Εκτορα ῳ ενι οικῳ. Il. ζ. 500.

Γραικιτης.—Εν δε Γραικιταις πεπλοις. Lyc. 605.
Γραμμα. SYN. Ποιημα. EP. Επικλεες.
Γραμματειον. SYN. Συγγραφη, χειρογραφον.
Γραμματικευομαι, Γραμματευω. Ουλομενης πενιης γραμματικευσαμενη. Ep. l. 1.
Γραμματικη—Παντων δεκτρια Γραμματικη. Ib. l. 2.

Γραπτηρ.

Γραπῖηρ.—Η καλαμοιο Γραπῖηρας πιυτες—Man. 3. 132.
Γραφη SYN. Αναγραφη. EPITH. Αλιξιλογα, ευτραπελος.
Γραφις EP: Μιμητή.—Γραω. SYN. Εσθιω.
—Αιζηων εγρας κηδομενες. Call. E. M.
Γρυψ. SYN. Γρυπαιετος. Γρυπας φυλαξαι—Aesch. Pr. 803. PHR. Πτερυγωκης Οιωνες. Ib.
Γρῖφος. SYN. Ζήτημα. αινιγμα, δυσκολον.
Γρωνός SYN Κορμος, σΊελεχος, δαλὸς.
Γρωνοὶ μεν δαιοντο, μεγας δ' Ηφαιςος ανεση. E. M
Γρωνη. Μυοδοκοις ενι γρωνησιν—Nic.

Γυαλον. SYN. Κοιλωμα, πῖυχη, σθολισμὸς, ζωνη πῖερυγιο, ποτηριον. E. M.
Γυαλθὸς—ριζαν ελω γυαλθεα θαψο. Nic.
Γυαλκης. Ως δε παλαισμοσυνης γυαλκεος—Opp.
Γυοδορος, Γυοκορος. Γυοδοροις βελεεσσιν—εριωτων. Ep. l. 7. Καμὸν γυοκοροις κηδεσι θυμὸν εδων. Dolsc.
Γυοκολλος. Εν γυοκολλοις σπαργανοις ειλιγμένον. Lyc. 1202.
Γυοπαγὴς—γυοπαγῆ νιφαδι. Ep. l. 6.
Γυοτορος. Γυοτορος Μυρμηκας—Ib l. 5.
Γυοφαγος—ποηφαγος αιὲν αυτος Γυοφάγος—Nic.
Γυστια.—η απο ρεθρα Γυστιην τμηξαιο—Nic.
Γυμνασια. SYN. Μελετη.
Γυμνοω. SYN. Αφιματοω, απαμπισχω, απαμφιεννυμι, αποεννυμι, εκδυω, λωποδυτεω.
Γυνη. EPITH Σφαλερά.
Γυναικοκρατεομαι. Και συ γυναικοκρατῆ. Ep.l.1.
Γυναικονομος. Παρα τοις γυναικονομοις δε τις εν τοις γαμοις. Ath. 6. 11.
Γυναικοφρων. Γυναικοφρων γαρ θυμὸς, ανδρὸς ο σοφῶ. Eur. Fr.
Γυναιμανης. —Γυναιμανέες γαρ εουσαι Αργαλεως γαμεουσιν ες αργαλεην φιλοτῆτα. Man. 1. 32.
Γυρητομος. Και τον αρυραῖον γυρητομον αυλακα τεμνει. Ep. l. 1.
Γυροδρομὸς, Vid. Μυλαξ. Γυροω SYN. Φιαλοω.

Γωλεα τα. Φωλεου λοχαδην υπο Γωλεα διψὰς ιαυη. Nic.
Γωνιοβομβυξ. Γωνιοβομβυκες, μονοσυλλαβοι—Ep. l. 2.

Δ

ΔΑΗΜΩΝ. SYN. Τεχνικὸς.
Δαιδαλογλωσσος. SYN. Δαιδαλοφωνος. Αλαῶν μεροπων;
Δαιδαλογλωσσων Αθεοι τελμαι. Synes. 3.
Δαιμονιως. SYN. Θαυμασιως, θαυμαςῶς.
Τον δ' ανεχα δαιμονιως γεγαμεν. Pind. Ol. 9.
Δαιμονες. EPITH. Τυμβοδόμοι, κευθμωνοχαρεῖς.
Ιδα Δαιμονων ομιλον
Φυσις ζαεισι τικτει
Πολυθρον και πολυωνυμον.
Δαιρα, Δαειρα (Περσεφονη) Δαιραν μιτογεγηαν—Ap 3. 845.
Δαις. EPITH. Εφημεριος.
Δαϊσφαλτες, al. Διασφαλτης. (Dinn. Ep.)
Δακετον. SYN. Θηριον, αδιτόν.
Δακρυσιςακῖος. Δακρυσιςακῖον δ' απ' οσσων ραδιναν λειβομενα ρεος. Aesc. Pr. 397.
Δακρυω. Δακρυ κατα βλεφαρων ηλιβετο ηδυγοωντων. Cal.
Δακῖυλοτριπῖος. Vid. Ατρακῖος.
Δακῖυλος. EPITH. Κειλιφαραγξ.
Δακῖυλωτος. Εκπωμα δακῖυλωτον αχραντον πυρί. Ath. 11. 5.
Δαλματια. Δαλματη δ' εφυπερθεν, ιπυκλιων πεδον ανδρων. Dion. 97.
Δαμαληβοτος.—ύπερ δαμαληβοτον ακρην. Ep.l.4.
Δαμαληφαγος. Χαιροις, Αλκειδα δαμαληφαγε—Ep. l. 1.
Δαμασιμβροτος. Δαμασιμβροτε αιχμᾶς.—Pind. Ol. 13.
Δαματειρα. Μισοπῖωχε θεα, μυνη πλετε δαματειρα—Ep. l. 2.
Δανειςης. Vid. Σμικρολογος.
Δανεισμα.—Δανεισμασιν ενδεεσσιν. Man. 1. 172.
Δαπανη. EPITH. Ακρατὸς, οικοτριβής.
Δαπιδιον. Αλλ' η δαπιδιον ιν αγαπητον ποικίλον. Ath. 11. 7.
Δαπῖεια. Αλλως δ' αῦ μελεων κατεδασσατο δαπῖεια νῦσος. Naz.
Δαπῖω. SYN. Τιτρωσκω.
Δαρδανικὸς. Οσσα Δαρδανικῷ δρυπῖομενον πεδιῳ. Ep. l. 3.
Δαρδανιωνες.—Τρῶες και Δαρδανιῶνες. Il.η.414.
Δαρεικος.—και δαρεικας, αφαιῦ πλετον—Ar. Ecc. 597.
Δαρειογενης. Ξερξης—Aesc. P. 6.
Δαρης. Αυαλεῳ δε Δαρης εζωννυτο χεῖρας ιμασι. Ep. l. 5.
Δασμολογεω. Νωμῶντας χρυσὸν τ' εθνεων απὸ δασμολογῦντας. Man. 3. 318.
Δασυκνημος. Δασυκνημω—Πανὶ—Ep. l. 6.
Δασυξυλος.—αῦ ὑψικομοιο δασυξυλε ηντετο βησσης. Cyr. Ib.
Δασυφυλλος. Ουρεος εκ δασυφυλλε—Cyr.
Δασοχαιτης.—δασυχαιτας Ιξαλον—Ib.

SYN. Δασυθριξ. δασυτριχος.
Δαυω. SYN. Καιω.—μηριων δεδαυμενων· Sim. E. M.
Δαυκος.—καρπον νεοθηλέα δαυκυ. Nic.
Δαφνογηθὴς.—Δαφναῖος,—Απολλων.
Δαφνοκομος. Δαφνοκομοις Φοιβοιο παρὰ τριποδεσσι—Ep.
Δαφνιακὸς—Δαφνιακῶν βιβλων—Ep. 6.
Δαφοινος. SYN Φονικος.
Δαψιλὴς. SYN. Φιλοτιμος.

Δειγμα. SYN. Δειξις. αποδειξις.
Δειματοεις. Δειματοεις ελαφων κεραος λοχος—Ep. l. 1. SYN. Καταδεὴς. επιδεὴς. επιφοβος, πτὼξ. πτοιαλέος. ατολμος.
Δεινημα.—θοω δεινηματι κοσμυ. Man 4. 551. SYN. Δινησις. δινηθμὸς, κυλινδησις, κυλισις,
Δεινολεχης. Δεινολεχης Μηδεια—Orph. 903.
Δεινολιτος. Δεινολιτοι τριταωρε,—Ep. l. 3.
Δεῖνος, Δῖνος, Δινιὸς. SYN. Δινη.—ποτηριον.
Δεῖνον ποτ' ἦρεν αργυρυν εν τω σκοτω.
Δῖνον· κακον δε τυτο δεινον, ὦ θεοι. Ath. 11. 7.
Δεῖπνον. EPITH. Πολυτρόφον, ευτρεπὲς, συχνὸν, ανθηρόν.
Δειπναριον. Τον τε δειπναριν νομον οιδατε—Ep. l. 2.
Δειπνοσυνη. Vid. Παρασιτος.—Δειπνητικῶν. Ar. Av. 1014.
Δειπνομαινὴς. Vid. Ακυλιτος.
Δειπνοφορος.—ως δμωεσι δειπνοφοροισιν. Cyr. Th.
Δειραχθὴς.—δειραχθὲς εὔβροχον αμμα πετηνῶν. Ep. l. 6.
Δεκαμφορος. Κρατῆρα δ' εξεπλησεν ὡς δεκαμφοροι. Eur. C. 387.
Δεκετις. Εστ' αλετρις ἢ δεκετις—Ar. L. 644.
Δεκτριος. Vid. Γραμματικὸ. SYN. Αναδοχευς, ὑποδεκτης. δεκτωρ.
Δελτιον, Δέλτα τα.—εχε το δελτιον. Soph.
Εν δ' ετιθει παγιδεσσιν ολεθρια δειλαῖα δοιαις. E. M.
Δελεαστρεὺς.—δελεαστρῆας ιχθυβολῆες. Nic.
Δελεαρπαξ. Vid. Πορκη.
Δελφακοομαι. Ar. A. 786.
Δελφικὸς.—Πυθοκλότε. Δελφικὲ μαντι. Orph. H.
Δενδρεοθρεπτον. Vid. Ρεῦμα.
Δενδριακος. Δενδριακὸν θυσιαν. Ep. l. 6.
Δενδρῖτις. Ενθάδε γαρ Νυμφαι δενδριτιδες— Ib. l. 4.
Δενδρον. EP. Δυσμιμητον, αειθαλὲς, ωλεσικαρπον.
Δενδροβατεω,—Ην δε προς ὕψος Δενδροβατῆς— Ep. l. 1.
Δενδροκομης.—ὁ δενδροκομης Ερυμανθος: Ib. l. 7.

Δεξις. Δεξώμεθα δεξιν, ἥν σε δεξασθαι χρεών. Eur. I. A. 1182. SYN. Εισδοχὴ, ὑποδοχή.
Δεπας. EPITH. Χρυσοκολλητον.
Δεπαστρον.—ηὲ χρυσεια δεπαστρα. Ath. 10. 4.
Δερματινος. SYN. Δερματωδης.
Δεσμα. EP. Χθονοβριθὲς. σιδηρόεν, αεικελιον.
Δεσμοβροχος. Δεσμοβροχυς, σκυλας πολεμυς— Man. 5. 133.
Δεσμοτοκος. Δεσμοτοκυς μελεδῶνας—Apolin.
Δεσποσμα. Ηε κατ' οικειων προφατη δεσποσμασι μοιρῶν. Man. 4. 38. SYN. Δεσποσυνη, δεσποτεια, αρχή.
Δευω, Δευαω.—εδευησεν δ' οικηϊον ακρον ἱκεσθαι. E. M.
Δεω. SYN. Φοβεομαι.—ἱκετευω.

Δηθάκι, Δηθάκις, Δηθα. SYN. Συνεχως.
Δηκάθι δ' αχθομενος βοαῖ.—Nic.
Δημακιδιον. Ar. Eq. 820.
Δημιος. SYN. Κολαστης, βασανιστης, ανδραγχος.
Δημοκρατος, Δημοκρατὴς. Δημοκρατυ δ' αρᾶς τινι χρεος. Aesc. Ag. 466.
Δημοκριτος. Χαῖρε μοι Αβδηρων. Δημοκριτε, κῦδος αμυρης. κ. λ. Ep. l. 5.
Δημολογεω. Ηδει Αριστοκρατης και μειλιχα δημολογῆσαι. Ib. l. 2.
Δημοσιευω. SYN. Εκθεατριζω.
Δημοσθενης.
Και Παιανιεων δημηγόρος επρεπε σαλπιγξ,
Ρητρης ευκελαδοιο πατὴρ σοφὸς, ὃ πρὶν Αθηναις
Πειθῦς θελξινοοιο νοημονα πυρσὸν αναψας, κ. λ. Ep. 5. 3.
Δημοτις.—ως ευαλακατος Θευγενὶς εν δαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.
Δημοφιλης, Βασιλεὺς—Dolsc.
Δηναιὸς. SYN. Παλαιὸς.
Δηρὸν. SYN. Δηρως, χρονιως, επιπολὺ, πολὺν χρονον.—δαρὸν γαρ υκ αρξει θεοῖς. Aesc. Pr. 939

Διαβαθρον. (περικοδιας εἶδος.)—Διαβαθρον λεπτην φορει. Ath. 13. 3.
Διαβλητωρ. Ψεκτας ανθρωπων διαβλητορας. Man. 4, 236.
Διαβολη. SYN. Διαγωγὴ. μεταγωγή.
Διαβολος. SYN. Διαγωγευς. EP. Ειδωλοχαρὴς.
Διαγαυος, Vid. Αγαυος.
Παντε δ' αρ' αστέρες οἱ διαγαυοτατοι δια κυκλυ
Ζωδιακῦ πλαζονται αμειβομενοι κατὰ κοσμον·
Αδικηλ' ὡς φῦλα βροτῶν ονομηνιαν αλητας. Man. 2. 14.
Διαγλαυσσω, Διαγλαυω, E. M.
Διαγραφὴ. SYN. Διαγραμμα, διαταγμα, προθεμα.

Εστ

Εστιν δ' απαντων των γενων μοι διαγραφή. Ath. 7. 11.

Διαγραφω. SYN. Αναγραφω, παραγραφω.

Διαγωγή. Vid. Αλλοτριοω SYN. Μεταγωγή, διαβολή, αναβολή —παρατασις.—εθος.—κατα-γωγή.—ψυχαγωγημα.

Διαζυγια. SYN. Διαλυσις, αφορισμός.
Και την μυνολεχη σεῖο διαζυγιαν Ep. l. 7.

Διαδρυφής.—διαδρυφεῖ αἷμα κιασας. Nic.

Διαθρυπτομαι. τρυφαω σοβεω. Aesc Pr. 890.

Διαθρυπτος. SYN. Τρυφερός vid. μελι

Διαιτα. EP. Φαυλά. κοινή, αλυπητος. παραλος.

Διακαταχω, μαν τον λαρυγγα διεκαταξε συ κα-λως; Eur. C. 157.

Διακρεκω. Μελισδεται δε ταν χελυν διακρεκων. Ep. l. 4.

Διακριβοω Πραξιτελης, ὃν επασχε, διηκριβωσεν Ερωτα. Ep. l 4

Διακροτεω. Απαντες αυτὴν διεκροτησατ' εν μερει. Eur C. 179

Διαλαμπής. Ειματα—πορφυρεα, χρυσεα, Διαλαμπέα—Naz. SYN. Διαυγής.

Διαλεκτικός. Διαλεκτικὸς τρεῖς των παρεγγε-γραμμενων Ath p. 160.

Διαλλακτηρ SYN Προξενητης.

Διαλυσιφιλος. Ηξεσιν ταχεως αἱ διαλυσιφιλοι. Ep l 7.

Διαμπερεως. SYN. ακριβως, συντομως. Παντα διαμπερεως και απηλεγες—Nic

Διανεμοω. SYN. Λιχμαω. Διανεμωμενας Κορυφας εθειρας—Ep. l. 4.

Διανευμα. Διανευματα χαριτος—Ar Th. 126.

Διανευω.—ναρδον τινα Διανευσ' ενεγκειν. Ath.13.5.

Διανθης—ασφοδελοιο διανθεος—Nic.

Διανιπτω. Διενιψα δ' ουδεν σκευος ουδεπωποτε. Ath. 11. 6

Διανισσομαι.—λεπτὸν διανισσομενον χαλκου. Pind. P. 12.

Διανυω. SYN. Διυφαινω, καθυφαινω, κατεργα-ζομαι.

Διαπλοος. Και πανυχοι δη διαπλοον καθιστασαν Ναων ανακτες παντα ναυτικὸν λεων. Aesc.P 382.

Διαπτωμα.—τι τουτων διαπτωμ' εγενετο. Ib.12.3. SYN. Διαπτωσις. πτωσις, πτωμα, φθορά.

Διαπυρεω. Διαπυροομαι. SYN. Διαπυριζω, διαφλεγω, διακαιω Κακως γαρ αν Τρωιαν γε διεπυρωσαμην. Eur. C. 690.

Διαρκής. Vid. Εξαρκής. Εαν οινος παρῃ Πινειν διαρκης—Ath 10. 11.

Διαρρυεω. SYN. Διαρρεω. Ar. V. 1151.

Διασαφεω. Ταῦθ' αἱ διαθῆκαι διασαφοῦσιν—Ath. 8. 5. SYN. Διασαφηνιζω, φανεροω, δηλοω.

Διασμιλευω. SYN. Διαξεω, εξεργαζομαι, δια-κριβοω. Διασμιλευμεναι τε φροντιδες—Ib.4.15.

*Διασκηνιπτω. Παντα διεσκηνιψε — Nic. SYN. Διασκορπιζω.

Διαστασις, Διαστημα
Σὴν γαρ εγὼ δασπλῆτα διαστασιν, οἷά τε πικρὴν Νυκτα καταπτησσω την Αχεροντιαδα. Ep. l.7.
Τῶν ἡδονῶν γαρ μεγαλα τα διαστηματα. Ath. 7. 11.
SYN. Αποστασις, αποχη, διαλειμμα, διαχω-ρημα, διαιρεσις.

Διασυρεω, Διασυρω SYN. Λοιδορεω, διαβαλλω. —ορα ὡς Διασεσυρηκε την τεχνην. Ib. 6. 12.

Διασφακτηρ.—διασφακτῆρι σιδαρω. Ep. l. 3.

Διατιλμα—λιποστεφανων διατιλματα μυρια φυλ-λων. Ep. l. 6. SYN. Εκσπασμος, εξαιρεσις, αφαιρεσις.

Διατετραινω. SYN. Διακοπτω, διαρρηγνυω.

Διατομή. SYN. Διακοπὴ, διασχισις.

Διατορος. SYN. Οξυηχος.

Διατριβω. SYN. Παρασυρω.

Διαυλοδρομος, Διαυλοδρομής.

Διαφημιζω, Διαφημιζομαι. SYN. Διαβοαω. Ητε και Τρηχινην ετεροι διαφημιξαντο. Dion. 50.

Διαφοινος. Ου γαρ μορσιμος ἦν διαφοινῳ θηρὶ δαμῆναι Orph. L 51. f. ἦα δαφοινω.

Διγαμος. Δισσολεχοι, διγαμοι, διτονοι θ' ἅμα και διπολῖται. Man. 5. 291.

Διδασκαλια—Χειρωνος. Pind. P. 4.

Διδασκαλεῖον. SYN. Γυμνασιον. σχολή. παι-δευτηριον —το διδασκαλειον ἡμεῖς σωζομεν. Ath p. 378.

Διδυμοθροος—Ηχώ. Nonn.

Διδυμος. SYN. Ορχεις.

Διειδης. Vid. Διαυγης. Ηλεκτροντε διειδέα—Cal.

Διεκπροαλης. SYN. Κατωφερής. κατωφορος. —ωμοισι διεκπροαλὲς φερεν ὕδωρ. Ap. 3. 72.

Διεκτρεχω —κρεων δε διεκτρεχη—Orph.

Διελκυω Δια δακτυλιου μεν ὂν εμέ γ' αν διελκυ-σας. Ar. Pl. 1037.

Διεπιφραζω. Ως ποτέ μοι μητηρ διεπεφραδε— Il. σ. 9

Διερειδομαι Διερειδω, ὑπερειδω, ὑποστηριζω

Διευθυντὴρ, Διιθυντὴρ. SYN. Διευθυντὴς, κυ-βερνητης. Αβλαβεας οικων τε διευθυντῆρας εν ολβῳ Man. 4. 106. —πολεων τε διιθυντῆρας αεθλων. Ib. 40.

Διευναζω. SYN. Απευναζω, κατευναω.
Δια τ' ευνᾶσαι τον εμὸν βιοτον. Eur.Hipp 1377.

Διζυγος. Οξειη στεροπαλιγγι παρειστηκε διζυγος κάς. Nonn.

Διζημων—μολὼν διζημονι ταρσῷ—Nonn.

Διαλυσις. SYN. Χωρισις, χωρισμὸς, διαχωρισις, αφορισμός.

* 7 S

Διθαλασσος.

Διθαλασσος.—και ποντον ιδοις διθαλασσον ιοντα. Dion. 156.

Διθηκτος. SYN. Αμφιθηκτος. Διθηκτον εν σφαγαῖσι βαψασα ξιφος. Aesc. Pr. 862.

Διθυραμβος. Μιξοβοαν πρεπει διθυραμβον ὁμαρτεῖν συγκωμον Διονυσῳ. Aesc. Fr.

Διθυραμβογενης. Vid. Βαχχος.

Διθυραμβοποιός. Διθυραμβοποιῶν τῶν εχειν ελαττονα Pier.

Διιθυνω. SYN. Διευθυνω, απευθυνω, ιθυνω. Ναυσὶ διίθυνεν ατρεμον ευπλοΐην. Ep. l. 1.

Διϊκνεομαι. SYN. Καθικνῦμαι, καθηκω, διατεινομαι

Δικελλα. Σκαπτειραν κηποιο φιλυδρηλοιο δικελλαν. Ep. l 6.

Δικη. EPITH. Ευθεῖα, ξυναρκής, ευωνυμος.

Δικελον. Vid Επαιθυρ

Δικολεκτης. SYN. Δικοσραφος. Μητε δικην δικασειεν ανὴρ γεγονως δικολεκτης. Ep. l. 1.

Δικορραφιη. Και δε δικορραφιης δεδαηστας εν αγορῃσιν Man. 2. 296.

Δικτῦς. Δικτα δικαιοσυνης—Orph. H.

Δικτυβολος, pro Δικτυοβολος—αλιπλαγκτων ευρεμα δικτυβολων. Ep l 6

Διλογχος. Διλογχον ατην φοινιαν ξυνωριδα. Aesc. Ag. 651.

Διμορφωτος. Vid. Ζωδιον

Δινη, Δινευμα. EPITH. Βριαρα.
Ὑπερ ογδοαν δε διναν
Ελικων αστροφορητων. Synes
Ρομβα απειρεσιν δινευμασι παμφαγον ὁρμη.

Διναῖος. Vid. Απλανής.

Διογενης. Βριθὺ Σινωπιτα Διογενευς ροπαλον. Ep. l. 2.

Διονυσιας. Τᾶς Διονυσιαδος—λοιβᾶς. Eur. Her. f. 891.

Διοιδής.—διοιδεα μαζον. Nic.

Διοπαις. Vid. Απολλων.

Διοπτευω. SYN. Εποπτευω, εφοραω, διακυπτω

Διοριζω. SYN. Διαμεριζω.

Διπλοσιματος Vid. Διγενης.

Διπλοιζω Αχθος διπλοιζει τῷ πεπαμμενῳ τοσον. Aesc. Ag. 843.

Διπλήρης.—Σηραιοισι ποσιν διπληρεα τευξαις. Nic.

Διπολεις. Vid. Διωνυμια

Διπολιτης. Vid. Διγαμος.

Διπυρος. Διπυρος τε θερμης—Ath. 3. 25.

Διρκα. EPITH. Καλλιροος, ευκλεής. Διρκας άγνὸν ὕδωρ. Pind.

Δισκος. EPITH. Λιθινος.

Δισσάκι. SYN. Δισσάκις, δίς. Δισσάκι κηρυχθεὶς—Ep. l. 1.

Δισσολογος, Διτονος. Vid Διγαμος. SYN. Διττογλωττος.

Δισσως SYN. Παλιν. Ω ταλας, δισσῶς αυτῶ—Eur. Ph. 1347.

Διστοιχος. SYN Διστιχος Μαινει διστοιχος ολεθριος ογμὸς οδοντων Ep l. 4.

Δισωμος—ζωνισι δισωμοις. Man. 6. 233.

Διφθερα. SYN. Σισυρα.

Διφορος SYN. Δικαρπος.

Διφρελατειρα.
Σῆς τόδε διφρελατειρα το χαλκεον εθετο Νικα
Δεικηλον μορφᾶς Καλλιστη ζαθεας. Ep. l. 5.

Διφρισκη. SYN. Διφριον, διεδριον, καθεδριον, θρανιδιον.

Διχῆθεν. Και ταῦτα διχῆθεν μισθοφορῦντες αλφιτα. Ar. Pa 476.

Διχολωτος—εχων διχολωτον αναγκην. Ep. l. 1.

Διχομητις.—μεριζομενοιο δε λαῶ
Αμφιλαφης διχομητις ενν εοις—Nonn.

Διωκαθω Αισχρως ερωτας δημοτων διωκαθειν. Eur Fr.

Διωνυμια Συν τε διωνυμιῃ τε, και εν διπολησι δε σημα Man 4 376.

Διωξιππος. Αρευς δ' αίματοεντα διωξιπποιο λαφυρα. Ep. l. 1.

Διωξικελευθος. Κεντρα διωξικελευθα—Ep. l. 6.

Δμωΐς. EPITH. Ακιδνή.

Δογμα—τα δογματα θῆα. Man. 5 28.
SYN. Διαταγμα, διαγραμμα, εθη, θεσμὸς, παιδευμα.

Δοκιμως. Δοκιμως πολυπειθη. Aesc. P. 546.

Δολοφρων. Α δολοφρων απατη κρεῖσσον εμῦ κεκριται Ep l. 3.

Δολιχηρης. Αιγανεη δολιχηρεῖ—Opp

Δολιχηπυς, Δολιχοπυς. Ηε και ερπηλας δολιχηποδας—Ath. l 7.

Δολιχογραφια. Ου γαρ ετι ελεγχω την δολιχογραφιην. Ep. l 6.

Δολοπηιος. Και τυμβος Δολοπηιος—Ap. 1. 585.

Δολορραφια.—και Ηραισω πᾶσα δολορραφιη. Ep. l. 7.

Δολος EPITH. Φαρμακτὸς

Δομητωρ, Δωμητωρ SYN Κτιστὴς, κτιστωρ.
—εχυρῶν δωμητορας οικων. Man. 6. 419.

Δομος. EP. Ευδαιμων, σεμνὸς, θνητὸς, χρυσεος.

Δονακοτροφὸς. Vid Αλση.

Δοξα. EPITH. Ποθεινοτατη.

Δοξοφορος. Δοξοφοροι, πατρης κηδεστορες, αξιομορφοι. Man. 4. 514. SYN. Ενδοξος, ευδοξος.

Δορπος. SYN. Επιδορπις. EPITH. Μελιφρων, πανδαιτος.
Δορικμης,—δορικμητι λαῳ. Aesc Ch 363.
Δοριτολμος, Δορυθαρσης Νικηταν δοριτολμον—Ep. l. 4. —δορυθαρσεα Παλλαδα λευσσων. Ib.
Δορυδρεπανον. Ελκει προς τα κατω τετο δορυδρεπανῳ. Ib l 2.
Δορυκνιον. —δορυκνιον, ε τε γαλακτι
Ωπη τε βρωσις τε περι στοματεσσιν εικτας Nic.
Δορυκρανος. Η δορυκρανε λογχης ισχυς. Aesc. P. 147.
Δορυπτοιητος. Δορυπτοιητα δε νεκρων Οστα—Ep. l. 3.
Δορυστεφανος.—Σπαρτα—Diog. l. 1.
Δορυτινακτος. Δορυτινακτος δ' αιθηρ επιμαινεται Aesc. S. T. 159.
Δοσις, αρπαλεα πενταεθλεε Pind.
Δυληια. EPITH. Βαρεια, εμπεδος. Δυλοσυνης ζευγος αιεν υπ' αυχενιν οισι φερεσιν Man. 6.
Δυλιχοεις.—και δυρατα δυλιχοεντα Ep. l. 6
Δυροτομος. SYN Ξυλοτομος. Δυροτομοι πελεκεις. Ep. l 3.
Δοχαιος.—και εν σκαφιδεσσι δοχαιαις Nic.

Δραγμος. Μαστε τε δραγμος Eur. C 168.
Δρακαινα—γονον κιβορον παταμηιλικτοιο δρακαινης. Opp.
Δρακων SYN. Ερπυστηρ EP. Αιγιαλευς.
Δρακοντιαδης—δρακοντιαδη μεγαθυμῳ. Ath. 4.
Δρακοντολετης. Vid. Απολλων
Δρακοντοσπορος. Συν δε σοι και τωδε δρακοντοσπορω κυνε βητην Orph. L.
Δρακοντομιμος. Δρακοντομιμοις οργανων τερευμασιν. Ath. p 230.
Δρασιμος. Χειρ δ' ορα το δρασιμον. Aesc. S. T. 560.
Δραχμαιος. —ενθεν αποσρωξ
Δραχμαια μισγοιτο—Nic.
Δριμυτης. Χυλες εχομενης δριμυτητος την φυσιν. Ath 9 17. SYN. Οξυτης, σφοδροτης, δεινοτης, πανεγια.
Δρυμονιος. Vid. Αρτεμις.
Δρυοκοιτης—ανδοσι και δρυοκοιτη Ep. l. 3.
Δρυς—των βαλανων την μητερα φειδεο κοπτειν Ib.
Δρυψελλον, Δρυψελον. SYN. Λεμμα, φλοιος, ευλον. Ουδε ποροι ριζην δρυψελα ποντιαδος. E. M

Δυη. SYN. Κακοπαθεια.
Δυναμις. EPITH. Κυρια.
Δυσαγης.
Αραμενοι παλαμαις υπο τεμεταια φασγανον οξυ,
Μιμευνται δυσαγη Κυβεληιον εθνος Αττιν. Man. 5. 180.

Δυσαγρης.—σκληρη θηρης τε δυσαγρεος.—Opp.
Δυσαλεκτος. Και πενιη δυσαλεκτον αγει δειλοισι βροτοισι. Man. 3. 247.
Δυσαλυκτος—δυσαλυκτον αναγκην. Apollin.
Δυσανασχετος—κυδοιμος. Sibyl.
Δυσανολβος—Η δειλον θνητων γενος, ω δυσανολβον. Emped.
Δυσαντητος.—δυσαντητων οδυναων. Procl.
Δυσαλθης, Δυσαλθητος Vid. Δυσθεραπευτος.
—και το δυσαλθες
Τραυματος εξ ολοῦ πικρον εβρυξε γαλα Ep. l. 1.
Ειχε δυσαλθητῳ πεπεδημενα γυιατα νοσῳ. Nonn.
Δυσαριθμος Vid Ισραηλιτης.
Δυσαρπαγος—αρωγος τῃ δυσαρπαγῳ χερι Lyc. 512
Δυσαυλια—και δυσαυλιας. Aesc. Ag. 564.
Δυσβαστακτος—ζυγον δυσβαστακτον—Sibyl.
Δυσβιοτος. Ει και μεν δακνει δυσβιοτος πενιη. Ep. l. 3.
Δυσγαμια Vid. Δυσοχια—δυσγαμοις γαμοις. Eur. Ph 1054.
Δυσδερκης.—βλοσυρης δυσδερκεα δειματα λιμνης. Opp.
Δυσδερκετος. Vid. Πιθηκος
Δυσδωρος Δωρα λαβων δυσδωρα—Opp.
Δυσεκλυτως Αρκειν ηδε γ' ωλενη δυσεκλυτως. Aesc Pr 60.
Δυσελενα Eur. Or. 1387.
Δυσεκνιπτος—και δυσεκνιπτῳ τρυγι. Stoba. l. 4.
Δυσεκπερατος SYN. Δυσαπαλλακτος, δυσεκπληκτος. Δυσεκπερατον ολοον κακον.
Δυσεκδρομος—τεθε χασμα δυσεκδρομον Ευβυλιος. Nic.
Δυσεκφυκτος, Δυσεκφυκτως Και δυνων βλαβερων τε δυσεκφυκτων τε παρεδρος. Man. 4. 477.
Κλαιε δυσεκφυκτως σφιγχθεις γηρας.—Ep. l 4.
Δυσεμβατος—δυσεμβατον οιμον οδευη. Tryph. 100
Δυσεντερια, Δυσεντερικος Vid Τηνεσμος.
Δυσερημος Τις σε παγος δυσερημος, ανηλεα, εξεθρεψεν; Ep l. 1
Δυσζωος Vid Βιοτος.
Δυσηνης.—αμπλακιη με δυσηνεε αμφιπολευσει. Apollin. SYN. Δυσπειθης, δυσαγωγος.
Δυσθανης. Ειρυσαν ες ποινας τλημονα δυσθανεα. Ep l 1.
Δυσθηρος—πλειω δε πονον δυσθηρον εθηκε. Opp.
Δυσιθαλασσει Δικτυα—δυσιθαλασσα. Ib. l. 6.
Δυσκερδης—δυσκερδη τε φερων και ανεστιον αγρην. Opp
Δυσκλεως—δυσκλεως θανειν. Soph. El. 1011.

Δυσκολπος. Γαστρι δε δυσκολπῳ τεκεσιν ενεστι τεκος. Ep. l. 3.
Δυσκρασια. SYN. Ακρασια, δυσκολια, ακαταστασια. —αναισθητῳ τε παλαιῃ Δυσκρασιῃ— Man. 543.
Δυσκωφος. Την δυσκωφον γραῖαν Ep. l. 2
Δυσλεπης Δυσλεπεος καρυοιο, το Κασανιτ στρεφει αια Nic
Δυσλοφος. SYN. Ατροπητος, δυσβαστακτος.
Δυσλυτος. SYN. Αφυκτος.
Δυσμεναινω Και δυσμεναινω τοῖσι βουλευσιν σῦ Eur. SYN. Δυσχεραινω, απεχθῶς διακειμαι.
Δυσμιμητος. Δενδρεα δυσμιμητα—Ep. l. 3.
Δυσμικτος. Vid. Αλλοτριων.
Δυσμορια. Αγαναχτησης ηρχετο δυσμοριης. Ib.
Δυσμορος. Αλλ' αυτος δυσμορος—Ib.
Δυσνομια. SYN. Παρανομια.
Δυσνυμφευτος —Ω δυσνυμφευτε—Ib. l. 4.
Δυσομματος. Vid Δυσοδοπαιπαλος.
Δυσοργις. SYN. Δυσοιωνιστος, απαισιος.
Δυσοσμια. SYN. Δυσωδια. Ενθα δυσοσμιη τε και εκτρεπται εργα τελῶται Man. 4. 270.
Δυσπαις. Δυσπαις, σχετλιοτεκνε, κακηλεχες—φλαιροτοκεια—γυνή—Cyr. Th
Δυσπαιπαλος Τοιη μεν λαγχιη δυσπαιπαλος αμφιβεβηκεν. Nonn
Δυσπαλαμος. Aesch. Supp 814
Δυσπαραιτητος. SYN. Δυσπαρατρεπτος, αμειλικτος, ασυγγνωμονητος, δυσπαρακλητος.
Δυσπαρθενος. Ειπε Πολυξεινη δυσπαρθενε—Ep. l. 6.
Δυσπειθης—Αΐδης. Ep l. 3.
Δυσπεπτος. Πνευματικα και δυσπεπτα—Ath. 7. 11.
Δυσπεψια —αλοντα δ' ὑπὸ δυσπεψιας. Ib. 8. 4.
Δυσπετως. SYN. Δυσκολως.
Δυσπιστος. Τῇ νυμφῃ δυσπιστῳ αθυρματα—Ib. 7. 12.
Δυσπλαγχνος. Δυσπλαγχνοις Ηρας αλατειαισι πονων. Aesc Pr. 899.
Δυσπλοος.—και δυσπλοος ωλεσε Κρητα. Ep. l. 3.
Δυσπονιη. Vid. Μεταλλευτης.
Δυστεκνια. Δυστεκνιην δ' ωπασσε—Man. 3. 26.
Δυστημων. SYN. Δυσδαιμων. —δυστημονες ανερες ὗτοι Ib. 110.
Δυστοκια. Δυσγαμιην και δυστοκιαν ρεζουσι γυναιξὶν. Ib. 1. 95.
Δυσφραστος.—δυσφραστα κελευθα. Opp.
Δυσφρονως. Ξερξης δε παντ' επεσπε δυσφρονως. Aesc. P. 552.
Δυσχειμων. Λιμνας δ' ηελασαν δυσχειμονας—Ap. 4. 634.

Δυσωπεω.—Αλλ' εδυσωπει—Ep. l. 2.
Δυωδεκαδρομος. —τεθριππων δυωδεκαδρομων— Pind. Ol. 2.
Δυωδεκαμηνος. Hes ε 750.
Δυωδεκαμοιρος. Σημα δυωδεκαμοιρον αφεγγεος ηελιοιο. Ep. l. 6.
Δυωδεκαπαις.—δυωδεκαπαιδα λοχειην. Ib. l 5.
Δυωδεκας.—εκ μοναδος μεχρι δυωδεκαδος Ib. l. 6
Δυωκαιεικοσιπηχυς. Il. ο. 678.

Δωδεκαγναμπτος. Δωδεκαγναμπτον περὶ τερμα —Pind. Ol. 3.
Δωδεκαεθλος.—ο παρ' ανδρασι δωδεκαεθλος. Ep. l. 4
Δωδεκακις. Ar. Pl. 853.
Δωδεκατης. Δωδεκατῆ τον παῖδα πατηρ απεθηκε Φιλιππος. Ep. l. 2.
Δωδωνις. Στεῦραν Αθηναιη Δωδωνίδος ηεμοσε φηγς. Ap. 1. 526.
Δῶμα EPITH. Θεοπρεπὲς, χρυσεον.
Δωροδοκημα.—παρα τῦ βασιλεως πλεῖστα δωροδοκηματα Ath. 6. 3.
Δὼς. Δὼς αγαθὴ, ἁρπαξ δε κακή,—Hes. ε. 354.
Δῶρον. EPITH. Αγαθὸν, θεῖον.
Δωροφαγος. SYN. Ασωτος.
Δωτης. Δωτῃ μεν τις εδωκεν, αδωτῃ δ' ουτις εδωκε. E M.

E

EΑΡΙΔΡΕΠΤΟΣ. Στεφανων των εαριδρεπτων. Pind. Fr.
Εαρομαθος. Vid Εραταχειρος.
Εαροτρεφὴς.—και χρυσειην εαροτρεφεος μηλοιο Orph.
Εαροχροος.
Και γλαφυρὸν κεμισας εαροχροον αιχεν Ιασπον Ιερὰ ρεζοι τις—Ib.
Εαρτερος. Προσθε βοῆς τεττιγος εαρτερω—Nic.

Εγγαστριος. Μηδε βροτων μορφην εγγαστριον. Man. 1. 189.
Εγγυητης, Εγγυος. Vid. Εγερσιφαης.
Εγερσιγελως.—Εγερσιγελωτι Λυαιῳ. Ep. l. 2.
Εγερσιθεατρος. Ουτος, εγερσιθεατρε, τεος τυπος. Ep. l. 5.
Εγερσινοος.—εγερσινοων απὸ βιβλων. Procl.
Εγερσιφαης. Και τον εγερσιφαῆ πυρὸς εγγυον εμφλογα πετρον. Ep. l. 5.

Εγερσιχορος,—Βακχος. Opp.
Εγκατοεις. Αλλοι δ' εγκατοεντα κεκρυφαλον. Nic.
Εγκαταβαινω. Κροκωτον σπαργανον εγκατεβα— Pind. N. 1.
Εγκλημα, Εγκλησις. Εγκλησεις μεγαλας περὶ χρωματος—Man. 1. 221.
Εγκυκλιος. Εγκυκλιοις δινεισι—Orph. H.
Εγχλοαω. Αλλω δ' εγχλοασα λεπις—Nic.
Εγχανδης.—Εγχανδεα ενδυν. Nic.
Εγχραυω.—χακοεργον ενιχραυσει κυνοδοντα. Nic. SYN. Επιβαλλω.
Εγχλαινοω. Vid. Χλαινοω.
Εγρεκυδοιμος. Η ερις εγρεκυδοιμος ανα στρατον. Cal.
Εγρεσιδομος, Vid. λαοτομος. f. εγρεσιδομος metri causâ, ut δομος Ep.
Εγχος. EPITH. Κραταιον, ζακοτον, φοινικοστολον.

Εθνος. EPITH. Βροτεον, ὁμοσπορον.

Ειδος. EPITH. Θνητον.
Εικελοφωνος. Vid. Κερκις.
Εικονομορφος. Vid. Αποπλαστωρ.
Εικοσετης.
Εικοσετους σωθεντος Οδυσσεως ες τα πατρῷα
Εγνω την μορφην Αργὸς ιδὼν ὁ κυων. Ep. l. 2.
Εικοσιμηνος —τον εικοσιμηνον αδελφον. Ep. l. 3.
Εικοσιπεντε —και κισας εικοσιπεντε τομων. Ep. l. 2.
Ειλαπινεργὸς. Vid. Ζωροποτης.
Ειμα. EPITH. Κροκεον
Ειλειθυια, επολυλλιτος Man. 6. πραΰμητις. Pind.
Ειραφιωτης. Vid. Σαβαζιος.
Ειρηναῖος. SYN. Ειρηνοφυλαξ, ειρηνοδικης,—φιλικος.
Ειροχαρης.—ἀ τρεπατα δ' ειροχαρῆ ταλαρον. Ep. l. 6.
Εισακτεον. Ar. V. 835.
Εισαμειβω. Aesc. S. T. 564. SYN. Εισέρχομαι, εισαποβαινω.
Εισαποβαινω. Ασπασιως ακτας Παγασηΐδας εισαποβητε. Ap. 4. ult.
Εισαναλισκω. Εις ἑαυτον ἡδεως τις εισαναλισκειν τυχοι. Ath. l. 3.
Εισδοχη. SYN. Εισαγωγη, συγχωρησις.
Εισδρομη. Vid. Επιδρομη, Εισβολη.
Λογχη πλατειαν εισδρομην ποιουμενον. Eur. Rh. 604.
Εισενταφιαζω. —εισενταφιαζειν
Πεμπειν ὁλως αυτω τας θεραπευομενας. Ep. l. 2. SYN. Ενταφιαζω, εγκτερειζω, θαπτω.
Εισθεω. Vid. Ειστρεχω. Εσθεῖ πρὸς ἡμας δευρο— Ar. Av. 1169.

Εισομοργνυμι.—ος ἠλιθιδες ες ὑφασματα
Πεπλων σκιας ειδωλον εισομοργνυται. Ath. l. 13.
Ειωθοτως. Η πολλα χαιρειν μ' ειπας εκ ειωθοτως. Soph. El. 1483.

Εκατογκρανος, Εκατογκαρηνος. Εκατογκαρηνον πρὸς βιαν χειρουμενον. Aesc. Pr. 352.
Εκατομπεδος. Εκατομπεδοι—κελευθοι. Pind. I. 6.
Εκατομπτολιεθρος. Κρητης εκατομπτολιεθρου. Eur. Fr.
Εκατονταετηρος. Δωδεκα χιλιαδας μηνων εκατονταετηρον Orph. 1106.
Εκατοστομος. Vid. Παφος.
Εκαδημος. Vid. Πλατων.
Εκβλυω, Εκβλυζω, —η τινα γαιης
Ιερὸν εκβλυοντα ρεον—Ap. 4. 1416.
SYN. Εκβρασσομαι, εκζεω, αναβλυζω.
Εκδρακοντοω. —εκδρακοντωθεὶς δ' εγω
Κτενω νιν—Aesc. Ch. 547.
Εκδυσις. Vid. Επηρεια. SYN. Ψιλωσις.—αναφορα.
Εκθεσια, Εκθεσις. Παμπαν ες εκθεσιαν βρεφεων γενος εσσετ' εκεινων. Man. 4. 380.
Ου μην ες θανατόν γε πορευσεται εκθεσις ηδε. Ib. 370.
Εκκαιδεκατις. Αλλ' εκκαιδεκέτιν, φεῦ, κατεχει σε ταφος. Ep. l. 3.
Εκκληω. SYN. Αποκλειω, αποθυροω. Eur. Her. f. 329.
Εκκωμαζω. Εξεκωμασε—εις αλλην χθονα. Ib. Andr. 603. SYN. Εξερχομαι, καταφευγω.
Εκνομιος, Εκνομος. Ειδε γαρ εκνομιον λῆμα. Pind. N. 1. —ὁ δ' ὡς κλυεν εκνομον αυδην. Orp. SYN. Ανομος, παρανομος.—αηθης.—αυθαδης, πονηρός.
Εκπαυω. Vid. Παυω.—Εκπαυσω—μοχθους. Eur. I. 144.
Εκπρομολεω. Λιμνης εκπρομολεῖν Τριτωνιδος— Ap. 4. 1539. SYN. Εκβαινω, εκφοιταω, εξερχομαι.
Εκπροπιπτω. Υψοθεν ες γαῖαν τετανυσσεται εκπροπεσουσα. Orph. L. SYN. Εκπιπτω, αποπιπτω, καταπιπτω.
Εκπροφαινω. Αλλοκοτοις ιδεαις μορφης τυπον εκπροφανεισα. Ib. H. SYN. Εκφαινω, αποφαινω, ὑποφαινω.
Εκπροφευγω. Vid. Εκφευγω. Εκπροφυγεῖν μεμαως τρηχυν οδοντα κυνος. Ep. l. 1.
Εκπτιλον.—και εκπτιλα ποικιλα τεύχη. Nic.
Εκπτωσις. SYN. Αποβολη. Εκπτωσιν τε τιθησι βια—Man. 2. 482.
Εκριπτω. Εκριψας μακρα. Pind. P. 1.

Εκσπευδω. Vid. Σπευδω.—Ar. Th. 284.

Εκτεκνοω. Vid. Τεκνοω. Προδιδωσι παιδας εκτετεκνωμενοι λαθρα. Eur. I. 438.

Εκτραπελως. SYN. Αχαριτως, ακδως, αισχρως. Εσθων εκτραπελως σἱομαχων κακὰ χειρονα λιμῶ. Ep. l. 2.

Εκτομις. Και δρεπανην καυλων αγκύλην εκτομίδα Ep. l. 6.

Εκτρανοω. SYN. Τρανοω, δηλοω. Οινος ρυπωδης εκτρανοῖ πολλας λυπας. Jun. l. 1.

Εκφασμα. Εκφασματων δε ταδε νοσῶς ποιῶν υπο Eur. Or. 407. al. εκφασματων, al. φαντασματων.

Εκφλοιω. Ηε και εκφλοιοιο καταχθιος ἑρματα γαςρός. Nic. SYN. Εκσυρω, εκθλιβω.

Εκφοβεω Vid. Εκπλησσω. —και πἱῶκας πολλάκις εξεφοβει. Ep. l 6.

Εκφραζω. Vid. Εξαυδαω. Αλλ' αἰθ' ἱκας' εκφραζε—Aesc. Pr. 948.

Εκφυρμα.—νεποδος τε κακῶ εκφυρματα χευῃ. Nic. EXP. Κοπρια.

Εκχορδοω. —Ουτε τῶ Σιδωνιε ναβλα
Λαρυγγοφωνος εκκεχορδωται τυπος. Ath. l. 4.

Ελαιοφυτος—Σαμος. Aesc. P.

Ελαιοφυλλοφαγος. Τάς τ' ελαιοφυλλοφαγες κιχηλας. Ath. l. 2.

Ελαχυπἱερυξ. Ελαχυπἱερυγος. Δελφινων—ελαχυπἱερυγων. Pind. P. 4.

Ελαφροπης.—ελαφροποδων μενος ἱππων. Cal.

Ελεγχιγαμος. Λυτροισιν ελεγχιγαμε ποταμοιο. Ep. l. 1.

Ελεοτροφος. Σχοινε ελεοτροφε κοιλε—Ath. l. 7.

Ελενη.
Τοῖς δε μεἱα τριἱην Ελενην τεκε θαῦμα βροἱοῖσι,
Τὴν ποτε καλλικομος Νεμεσις φιλοτητι μιγεῖσα
Ζηνι θεῶν βασιλῆϊ τεκεν κρατερῆς ὑπ' αναγκης.
Jun. l. 1. c. 15.

Ελευθεροπαις. Ενθεν ελευθεροπαις Βενετων
σεο πηξατο δῆμος
Δοιά, τα μεν τεχνας αθλα, τὰ μεν σθενεος. Ep. l. 5.

Ελεφας. EPITH. Ινδογενης.

Ελιγδην. Vid. Τροχοδινεω. SYN. Ελικηδον, ευςροφως.

Ελικη. —αςερες αρκἱω
Μειζονες, ἡν Ελικην ναῦται τηῶν ονόμηναν. Man. 2. 65.

Ελικαςερος. Ην δε Σεληναιην ἑλικαςερον αιθροβοληση
Ακἱῖσι χρυσῃσι φιλομμειδης Αφροδιτη. Man. 4. 224.

Ειλικἱὸς. SYN. Ἑλικος, ἑλικιος. Αναπἱυξας σκυτος ειλικἱὸν αντιπηγος—Eur. I. 40.

Ελικομορφος.—κερας ειλικομορφον. Opp.

Ελικωπος —και ενταυγῆ ἑλικωπον. Orph. H.

Ελξινη. Vid. Κλυβατις.

Ελιξ. SYN. Δακἱυλιος. Hesych.

Ελιχρυσος. EPITH. Πολυδευκής.

Ελιξοπορος.—εν ελιξοποροισιν ατρακἱοις. Procl.

Ελιτροχος. Συριγγες—ἑλιτροχοι. Aesc. S.T. 211.

Ελκυσμα. Οιωνων καταδειπνα, κυνῶν δ' ἑλκυσματα δεινά. Man. 4. 200.

Ελκος. EPITH. Ανομοιον, αυτοφυτον, οδυνηρόν.

Ελλογιμος. SYN. Εξαιρετος. Ορχαμε ελλογιμων Γερμανων—M. Ant.

Ελμινς. SYN. Ασκαρὶς, σὴς. EP. Στρογγυλη. —Τησδ' ἑλμινθος πελει ογκος. Nic.

Ελπις. EPITH. Απληςος.

Ελπιδιδωτης. Vid. Απολλων.

Εμβαρυθω. Αλγεσιν εμβαρυθοντα—Nic.

Εμβασικοιτος. Κτηνων τ' αγρονομων σημαντορας εμβασικοιτας. Man. 4. 247.

Εμβασιος. Vid. Εκβασιος. —και βωμὸν επακἱιον εμβασιοιο. Ap. 1.

Εμζυθιος,—Κρονιων. Opp.

Εμετος. SYN. Εξεραμα, εξερασμα.—εμετον χολοειδέα δηρης. Nic.

Εμμελετημα. Vid. Μελετη. —νῦν δ' εθελησω
Τας παρος ἁρμονιης εμμελετημα φερων. Ep. l. 6.

Εμμοχθεω. Vid. Μοχθεω. Οσοι τε δεσμοῖς εμμεμοχθηνται βροτῶν. Eur. Dan. 70. al. εκμεμοχθηνται.

Εμπεδοκυκλος. Εις χρονον εμπεδοκυκλον—Non.

Εμπεδολωβης Vid. Ανιςωρ.

Εμπελιος. Αλλος δ' εμπελιος φορεειδέ τε βοσκάδα νηδυν. Nic.

Εμπλαζομαι. Υλη ενεπλαγχθης—Orph 643.

Εμπληγης. Vid. Αφρων.

Εμπολιτης. Ω εμπολῖται.—Sch. Ar. Pa. 909.

Εμπρακἱος, Εμπρακἱικός. Ταν δ' εμπρακἱον αγἱλαν μαχαναν. Pind. P. 3.

Εμπυλιος. Αρτεμιν εμπυλιον κελαδοδρομον ιλασκονται. Orph. 900.

Εμφορβιος. Κακῆς εμφορβια νυσσ. Nic.

Εμφυὴς. Εμφυὲς ἦθος. Pind. Ol. 11.

Εμψυχοω. —ενεψυχωσε δ' ὁ γλυπἱας τον λιθον.— Ep. l. 4.

Ενας. Ενάδε λεωφοροισιν ενιχριμπἱεσα κελευθοις. Nic.

Εναγειρω.
Τη δ' εναγειραμενος Παναχαιΐδος, εἰ τι φεριςον
Ηρωων,—Ap. 3. 347.

Εναλδεω. Δενδην βρωμηεντος εναλδησασα κορυνην. Nic.
Εναλιφοιτος.—εναλιφοιτα λινα: Ep. l 6.
Ενδικωτερως. Αλλ' ἠ γενοιτ' αν ενδικωτερως φρασαι. Eur.
Ενδυκὲς. Ενδυκὲς αυει. Nic.
Ενειψιμα.—ενειψιμματα χυραις. Nic.
Ενηβαω.
Λευκη μεν κραμβη. ὁτε δ' αγριὰς εμπεπλυσα
Σπειρομενη πολυφυλλος ενηβησαι πρασιησιν. Ath. l. 8.
Ενθερμος. Ερωτα τ' ευκαθεκτον ενθερμον λιαν Naz.
Ενιαυγιζομαι SYN. Εκπληττομαι, εκπτοῦμαι. —ασπλαγχνος ενιαυγιζομαι. Ath. l. 14.
Ενικαταπιπτω. Λεκτροισι περι ἠς ενικαππεσεν ἑλιχθεῖσα. Ap. 3. 655.
Ενιπαλλομαι. Ηελιε ὡς τίς τε δομοις ενιπαλλεται αιγλη Ap. 3. 755.
Ενισχνος. Ενισχνα δε καυλεα βαλλων. Nic.
Εννεαγηρος —και εννεαγηρα κορωνη. Arat.
Ενοιδης.—τοτε κνηθμὸς ενοιδέα δαμναται ὑλα. Nic.
Ενολβος. SYN. Επολβος, πλουσιος.—και εντρυφιας και ενολβους. Man 4. 85.
Ενομπρης.—ενομπρεα ευρων. Nic.
Ενορκιος Ενορκιον λογον. Pind. Ol. 2.
Ενορμιτης. EXP. Ναυτης
Υμμιν ενορμιταις παῖς ενεπω Βρομιυ. Ep. l. 1.
Ενοτοτυζω. Κελαδησει, κἀνοτοτυξειν. Eur. Hel. 376. al. κἀνωλολυξειν.
Ενυρανιος. Αιετος οιωνῶν μῦνος ενυρανιος. Ep. l. 1.
Ενσινὴς SYN. Σιναρός. Ενσινεας τε τιθησιν— Man. 2. 445.
Ενσκληημι, SYN. Κατασκληημι, σκληρυνομαι. —κρατερῆσιν ενισκληκει παλαμῃσιν. Ap. 3 1250.
Ενσοφος. Vid. Λογισμός.
Ενσπειρω. Καί ῥ' ὁ μεν Αονιοισιν ενισπειρας πεδιοισι. Ap 3. 1177. SYN. Επισπειρω, κατασπειρω, εμβαλλω.
Ενταυθὶ. Ar. L. 570.
Ενταφιαστὴς. Vid. Ταφεύς.
Ιητρὸς Κρατεας, και Δαμων ενταφιαστὴς
Κοινην αλληλοις θεντο συνημοσυνην. Ep. l. 2.
Εντεα. EPITH. Ιππεια, βοεα.
Εντενης, Εντονως SYN. Ισχυρῶς, δεινῶς.
Ληψεται τον τραχηλον
Εντονως ὁ καρκινος—Eur. C. 605.
Εντρυφὴς. Vid. Ενολβος.

Εξαγωνιζομαι. SYN. Διαγωνιζομαι, αγωνιζομαι. Τοιοσδ' εξαγωνιζεσθε—Eur. Her. f. 155.
Εξαιτις. Παρθενος ἐξαιτις κολπῳ επιθυμησασα. Theoc. 14. 33.

Εξακις. Νικῶνθ' ἑξακις. Pind. Ol. 7.
Εξαναγω. Αιδυ τ' ερυμνῶν εξανηγαγεν μυχῶν. Eur. Hera. 219.
Εξαναπειθω.—Παντοιως δ' εξαναπεισε θεύς. Ath. l. 3.
Εξαναρπαζω. SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω.
Εμῶν ερῶσαν ᾠχετ' εξαναρπασας. Eur. I. A. 75.
Εξαναστεφω. SYN. Αναστεφω. Κισσῳ κομητην θυρσον εξαναστεφων. Ib. B. 1052.
Εξαναφαινω. Vid. Φαινης.
Εξανερχομαι SYN. Ανερχόμαι. Ib Tro. 747.
Εξαυγης. Πωλων—χιονος εξαυγεστερων. Eur. Rh. 303. SYN Λευκὸς, αυγηεις, λαμπρός.
Εξαυθις. Δορπυ δ' εξαῦθις μνηστωμεθα— Ath. l. 9.
Εξελκτεον.—πρός γε της φιλης εξελκτεον
Διπλῆν ακανθαν—Eur. El. 491.
Εξεντ[illegible]ω. Εξεντειν μακρα. Pind. N. 4.
Εξεπιπλησσω. Κἀξεπιπεπληκται κακῶς. Eur. Dan. 36.
Εξερωταω. SYN. Ερωταω, εξερεεινω. Κυρας δ' ὁπόθεν γενεαν εξερωτας; Pind. P. 9.
Εξευχομαι. SYN. Επευχομαι, ευχομαι.
Εξευχεται το δρᾶμα τῦ παθυς πλεον. Aesc. Ag. 541.
Εξηκοντυτης.
Εξηκοντυτης Διονυσιος ενθαδε κεῖμαι,
Ταρσεὺς μη γημας. αιθε δε μήδ' ὁ πατήρ. Ep. l. 3.
Εξισωτέον. —εξισωτέον το γῦν
Ισ' αντιλεξαι—Soph. Oed. T. 416.
Εξοραω. SYN. Συνοραω, οραω. Ως εξορᾶσθαι τον στρατηγὸν εμφανῶς. Eur. Hera. 675.
Εξορθιαζω. SYN. Επορθιαζω, ορθιαζω, εκβοαω. Κἀξορθιαζων πολλά—Aesc. Ch. 269.
Εξορκος. SYN. Ορκος.—εξορκος αλαθής. Pind. Ol. 13.
Εξορκιστης.
Δαιμονα πολλὰ λαλων οξ. ςομος εξορκιστης
Εξεβαλ', υχ ὁρκων, αλλὰ κοπρων δυναμει. Ep. l. 2.
Εξυπαλυσκω. Vid. Ὑπαλυσκω. Και πολιὸν Νηρῆα κυκωμένον εξυπαλυξαι. Orph. L.
Εξυφηγεομαι. SYN. Ὑφηγεομαι. Soph. C. 1080.

Εορτη. EPITH. Οργιὰς, πενταετηρίς.
Εορτιος. SYN. Εορτασιμος.—μελπωμεν εορτιον ὑμνον ανακτι Naz.

Επαινιζω, vel Επαινιαω Ar. L. 198.
Επαιονααμαι.—Τινθαλεοισιν επαιονααοσο λοετροις: Nic.
Επαλγυνω.—επαλγυνεσα νεοις βοτρηΐδος εχθρῆς. Nic.

Επαμπισχω. Γῆν τῷδ' επαμπισχοντες. Eur. Tro. 1147. SYN. Επαμπεχω, αμπεχω.—οριζομαι.
Επαλθης.—χειρατος επαλθεα ριζαν ελεσθαι. Nic.
Επαγωγη. Vid. Σκυλμος. SYN. Αγωγη, μισθωσις.
Επαγωγος. SYN. Θελκτηριος.
Επαλαλκω. Vid. Αλαλκω.—ελλιτανευε κακῆ επαλαλκεμεν ατη. Nic.
Επανατιθημι. SYN. Επιτιθημι. Ar. V. 148.
Επαναιρω. SYN. Αναιρω. Ib. N. 1076.
Επαναχεω. SYN. Αναχεω, συγκεραννυμι.
Το γαρ εμὸν θροῦ παθος επαγχεασα, Aesc. Ag. 1145. al. επεγχεασα
Επανθηρ. Διχθων ξεστων, και επανθηρας λιθακειων Σφρηγιδων γλυφιας τευχει—Man. 6. 343.
Επαριστερος.—παμπαν τ' επαριστεροι ανδρες. Ib. 3. 375.
Επεγκεραννυμι. Αφρον επεγκερασαιο—Nic.
Επεγκρεμαμαι.—επεγκρεμασαιο δε καπνῷ. Ath. l. 9.
Επεγχαλαω. Δεσμα δ' επεγχαλαεντι γενεαδος.—Nic.
Επεισβαλλω. SYN. Επιβαλλω, εισβαλλω, κεραω.
—Αλλ' επεισβαλεῖν
Ηδὺ σκυφον τοδ' ασθενεστερῳ ποτῷ. Eur. El. 498.
Επεισκυπτω. SYN. Εγκειμαι, επεισπιπτω.
—επεισκυπτει δομοις. Ath. l. 15.
Επεισπιπτω. Vid. Εισπιπτω.—Soph. C. 969.
Επεκβαινω. Vid. Εκβαινω. Χερσιν επεκβαινοντι κατασπασθεῖσα κλυδωνι. Ep. l. 1.
Επεμβαδον.
Και γλυκιρῆς τριστοιχος επεμβαδον αλλος επ' αλλῳ
Μαστος αναθλιβει χευματα Νηιαδος. Ep. l. 4.
Επεμβασις. SYN. Αναβασις, επιβασις, ανηλυσις, ανοδος. Εις ιδιαν χωρην αυτὸς κατ' επεμβασιν ελθοι. Man. 5. 80.
Επεμβοαω. Μακρὸν επεμβοαα γλωσση θροον. Nic.
Επεξανθιζω. Και πλευρα δελφακων επεξανθισμενα. Ath. l. 6.
Επερευγω, Επερευγομαι. Vid. Ερευγω—τῇ μεν τ' επερευγεται ακτας. Ap. 4. 631.
Επερυω.—επερυσασα φαρειας. Ib. 3. 149.
Επεσχαριος.—αυγαζον δαλὸν επεσχαριον. Ep. l. 3.
Επηρανος. Ουδε λεων σκηπτροισιν επηρανον ἡμετεροισι Orph. 821.
Επηρια, Επηρεια. SYN. Βλαβη, λωβη, ὑβρις, αικια: Ενθεν επηρειαι και ενδυσιες τελεθουσιν. Man. 4. 331.
Επιβολη. SYN. Επελευσις.
Επιβωμιοστατεω. Οχλῳ πελαζειν κἀπιβωμιοστατεῖν. Eur. Hera. 43.
Επιγηθεω. SYN. Επιγελαω, επεμβαινω, γηθεω.
Μήτε τις αλλος τοῖσδ' επιγηθει. Aesc. Pr. 155.
Επιδειγμα. —αλλ' επιδειγμα
Χειμῶνος μεγαλου θῆκ' ἱερεὺς Στρατιος. Ep.
Επιδεσμευω. Vid. Δεσμευω. —τελαμῶνας
Εις επιδεσμευειν πεμπε φιλῳ Κρατεα. Ep.
Επιδην, Επιδηρὸν. Ουδ' επιδην μετεπειτα—Ap. 1. 516. —Ουνεκα μεν γεραων επιδηρὸν ατισσαν. Ib. 615. SYN. Δὴν, δηθα, δηρὸν, μετα χρονον.
Επιδιαρρηγνυμι. SYN. Διαρασσω. Ar. Eq. 697.
Επιδιπλοιζω. Aesc. Eum. 1017. SYN. Επιδιπλασιαζω, επιδιπλοω.
Επιδοξος. SYN. Κλυτός,—συνεκς.
Ει γαρ ἁμα κτεανοις πολλοις
Επιδοξον αρηται κῦδος—Pind.
Επιελδομαι. SYN. Ελδομαι, επιθυμεω.
—επιελδομ' εισπεῖν. Ap. 4. 783.
Επιζαμενης.—επιζαμενες κοτεουσα. Nic.
Επιζεφυριος. Τῶν επιζεφυριων Λοκρῶν. Pind. Ol:
Επιθαρσυνω. SYN. Κραταιω.
Επιθρομβοω. Ην δ' επιθρομβωθῆ νεαλες γαλα—Nic.
Επιθυμιος. SYN. Επιθυμητικός.
Οθνειων κτεανων επιθυμιος, ὃν δια θυμὸν
Δῆμοι μισεουσι δι' αφροσυνην αλογιστον. Man. 4. 565.
Επιθυνως. SYN. Εὖ, καλῶς: Οισι τ' επιθυνως εργοις παντ' εκτελεεσι. Ib. 2. 349.
Επιθωρησσομαι. SYN. Εφοπλιζω, Οπποτε Κενταυροις Λαπίθαι επιθωρησσοντο. Ap. 1. 42.
Επιιζομαι. SYN. Επικαθεζομαι. Εν δε και αλλοτριοις επιιζομενη ποσι χαιρεις. Ep. l. 2.
Επικαρδιαω.—φῶτ' επικαρδιοωντα—Nic.
Επικεντρεω.—κἀπικεντρησει—Ep. l. 4.
Επικεντρος. Ηελιός τ' επικεντρος εν αρσενικοισι τοποισιν. Man. 1. 279.
Επικηπιος—αὖρα Χῶρον ανερριπιζεν—Nonn.
SYN. Κηπαῖος.
Επικλινης. SYN. Κυρτός.
Επικοιρανος. Vid. Κοιρανος.—Μινυαις επικοιρανον ειναι. Orph. 292.
Επικυψελιος:—μελισσοσοος Πὰν επικυψελιος. Ep. l. 1.
Επιληθης.—κακῶν τ' επιληθες απαντων. Ep. l. 4.
Επιλοιβιος. —ασπαν
Δεξιτερη φιαλην επιλοιβιον—Ep. l. 5:
Επιλωβης.—οφεων επιλωβεα χηρα. Nic.
SYN. Ολεθριος.
Επιμαζιος.—θαλασσαιης επιμαζια νηματα μητρης. Tryph. 336.
Επιμαρτυρια. SYN. Μαρτυριον. Ευεργων επιμαρτυριησι συναστρων. Man. 3. 63.
Επιμαρτυς. EPITH. Χαλεπός. Ar. L. 1289.

Επιμηνιαω

Επιμητιαω. SYN. Μητιαω. Ης᾽ επιμητιοωσα κασιγνητην αρεσασθαι. Ap. 3. 667.
Επιμισθὶς.—επιμισθίδας αιὲν ἑταιρας. Ep. l. 3.
Επιμοιριος. SYN. Μοιριδιος, αισιμος. Νημαт᾽ αναπλησας επιμοιρια—Ep. l. 3.
Επιμοχθος. Ουνεκα μοι ζωὴ επιμοχθος—Dolſc.
Επιμυρομαι. SYN. Μυρομαι. —οσσον τ᾽ επιμυρεται Ισθμος. Ap. 1. 938.
Επικνηθω. Οινῳ επικνηθον—Nic.
Επινεισσομαι. SYN. Παρανεισσομαι, επερχομαι. —και γάρ τε θεὸς επινεισσεται ατη. Ap 4. 817.
Επινεφριδιος. Δημὸν ερεπτομενοι επινεφριδιον— Il. φ. 204.
Επινομος. Επινομον ἡρωιδων σ]ρατον. Pind P. 12. SYN. Συννομος, συγκληρος.
Επινυκτωρ. Vid. Κλεπτήρ.
Επινωτιδιος. Vid Βροχετός.
Επιπληθω. Vid. Πληθω.
—το δ᾽ αὐτίκα παν ὁμαδοιο
Ερκος επιπληθει—Ap. 3. 270.
Επιπνοια. EPITH. Θειη.
Επιπνοιος.—επιπνοιοί τε ανακτες. Orph. H. al. επιπνοιητε.
Επιπρονεομαι, Επιπροβαινω. Vid. Προβαινω.
Και δη επιπρονεοντε μεμαότες—Ap. 4. 1588.
Οσσον επιπροβεβηκε χελιδονιων επὶ νησων. Dion. 128.
Επιρροπος. Πολλοι γαρ χαιροῖσιν επιρροπον ἦτορ εχουσι. Naz.
Επιρροιβδην. SYN. Συδην, ὁρμητικῶς.
Επιρροιβδην θ᾽ ὁμαρτειν ὡς κυνηγετῃ κυνα. Eur. Her. f. 860.
Επιστεφανοω.—επεστεφανωσε βωμὸν. Pind. Ol. 9.
Επιστρογγυλω—επιστρογγυλεται ογκῳ. Nic.
Επιστροφως. Πιλῶν τε πολλὰς πλεκτανας επιστροφως. Ath. l. 8.
Επιτροχος—αἶα. Naz.
Επιφαιδρυνω. Vid. Φαιδρυνω. —κιρκην
Ευρον ἁλὸς νοτιδεσσι καρη επιφαιδρυνουσαν. Ap. 4. 663.
Επιφημι, Επιφασκω.—φρικωδια κῆλ᾽ επιφασκεν. Orph. 10.
Επισοιτος. SYN. Εμπικτων. Δυσυχη τ᾽ επισοιτος.—Man. 4. 83.
Επιφρισσω. Vid. Φρισσω. SYN. Επιπλησσομαι. Ολκος απειρεσιησιν επιφρισσων φολιδεσσι. Dion. 443.
Επιφυτευω.—Ar. Pa. 167.
Επιχριμεθω. Vid. Χριμεθω. Σκαρθμῷ επιχριμεθων κρυοι πεδον—Ap. 3. 1259.
Επιχριμπτω. Vid. Χριμπτω. Αιχρις επιχριμφθεὶς —Ib. 1. 1234.
Επιχρωζω.—νιτρῳ μεν επιχρωζουσα χαλινα. Nic.
Επολβος. SYN. Ενολβος, πλουσιος, ευδαιμων.
—αγακλειτους και επολβους. Man. 2. 413.
Επολυλλιτος. Vid. Ειληθυια.
Επορθιαζω. Vid. Εξορθιαζω.
Ποιαν Ερινὺν τήνδε δωμασιν κελῃ
Επορθιαζειν;—Aeſc. Ag. 1129.
Επος. EPITH. Δολερὸν, κρυπταδιον, ατροπον, αμβροσιον, αγαθὸν, ακινδυνον, παῦρον, ευτραπελον, κοινὸν, κραταιὸν, κελαδεινὸν, σοφὸν, θεσπεσιον, ραπτον.
Επταγλωσσος, Επταφθογγος, Επταφωνος, Επτακτυπος. Φορμιγγ᾽ ἑπταγλωσσον. Pind. N. 9. Επτακτυπε φορμιγγος. Ib. P. 2. Επταφθογγε κιθαρας. Eur. I. 881.
Επτάκι, Επτάκις. Επτάκι δε Βριμω κουροτροφον αγκαλεσασα. Ap. 3. 860. Ελλωτια δ᾽ επτάκις. Pind. Ol. 13.
Επταλοφος. Ρωμη ἑπταλοφοιο—Sibyl.
Επτατειχὴς. Εις ἑπτατειχεῖς εξοδους. Aeſc. S. T. 290.
Επωδυνος. Vid. Οδυνηρὸς —και επωδυνον ατην. Nic.

Ερασιμολπος. Θαλια τε ερασιμολπε—Pind. Ol. 14.
Ερασιπλοκαμος. Τυρῆς ερασιπλοκαμου γενεα Ib. P. 4.
Ερατοχροος. —την ερατοχροος, ναρομασθος — Ep. l. 7.
Εραvος. EPITH. Ευνομον, λυγρὸν.
Εργατης. SYN. Θεραπευτὴς, λατρευτής.
Εργολαβος. Vid. Χρεαρπαξ. SYN. Εργοληπτης.—εργοδοτης.
Εργον. EPITH. Λατριον, αθεμιστον, απηνὲς, ευσυνθετον ισχυρὸν μερσπηιον, εσθλὸν.
Ερεβοθεν, εθι. Eur. Or. 174.
Ερεβῶπις. Παρθενον αργαλεην ερεβωπιδα—Orph. L.
Ερεισμα. EPITH. Πολυβροχον.
Ερετμοω.—Μηδ᾽ ερετμῶσαι χερας. Eur. M. 4.
Ερημος.—αγεωργητῳ και ανυδρῳ ερημῳ. Dolſc.
Ερημοφιλης.—ερημοφιλας και αγεντων. Ep. l. 4.
Εριβροχθος. Φθογγον εριβροχθοιο νεβροὶ τρομεουσι λεοντος. Cal.
Εριγαστωρ.—εριγαστορας αλλοτε μοσχους. Nic.
Εριγηθὴς —προλιπων εριγηθεα τεκνα. Orph. SYN. Περιγηθὴς, γηθοσυνος.
Εριπλαγκτης.—εριπλαγκταν γοον. Pind. P. 12.
Εριννὺς.—ω μεγαλαυχοι και θαρσιγενεῖς Ερινύες. Aeſch. S. T. EPITH. Αιολοδωρος.
Ερικυδης, Ερικλυτος.—υπ᾽ ερωτος ερικλυτε Αψυρτοιο. Orph. 1028.
Εριπνευστος. Ορσετ᾽ εριπνευστους ανεμους—Dolſc.
Εριστορος.—καλυπτε δ᾽ εριστορον αἶαν. Opp.
Εριφεγγὴς.—εχων εριφεγγεα κυκλον. Procl.

Ερινεος. EPITH. Οπωεις.
Ερισοκλοπος—λῃιςηρ—Opp.
Ερμαγελη, Ερμοπιθηκιας.
—δαιμονιων ἑρμαγελην ετικτεν,
Η δ' ετεκεν πολλας ἑρμοπιθηκιαδας. Ep. l. 2.
Ερμαφροδιτος.
Ενθ' ὁτε δ' ερμαφροδιτον ὁμωνυμον αθανατοισιν
Δισσας αχρηςυς ως ἐν εχοντα φυσεις. Man. 1. 127.
Ερμακες—λιθακας και ἑρμακας εγναιοντες. Nic.
EXP. Λιθωδεις τοποι.
Ερμης. EPITH. Ευφυρος, ευφεγγης, κακοτεχνος, πανσοφος, Χρυσοραπις.
Ερπηςης —ηδε αιγιρυς Ερπηςας—Nic.
EPITH. Λιχμηρης.
Ερυσιθριξ. Και ψηχερην ἱππων ερυσιτριχα—Ep. l. 6.
Ερση. EPITH. Ποντια.
Ερυτηρ. SYN. Ελκυςηρ—κακων ερυτηρα φαρυγγος. Nic.
Ερεος. SYN. Δερμα, δερας. Ρωμαλεον φορευσα περιςεγες αιολον ερφος Nic.
Ερως. Μονον απαρνηγορητον ανθρωποις ερως. Men.
Ερωτιδης. Ερωτιδης δε μικρυς
Οι μειζονες τρεφυσιν. Anac. 33.
Ερωτομανης.—ερωτομανων απὸ φιλτρων. Orph.H.
Ερωτοπλανος. Αχρι μιτωσαμενη φθογγον ερωτοπλανον. Ep. l. 3.
Ερωτοτροφος. Εν γαρ οἱ ἱμερον ωρσεν ερωτοτροφη Κυθερεια. Orph. 886.

Εσπερα. EPITH. Ακρα, διχομηνις.
Ηελιος δε θοησιν ελισσομενος περὶ δινης,
Δυσατ' ες ωκεανοιο βαθυν ροον, αυτο δ' ηώς. Cal.
Εςιῶτις. SYN. Κατοικιδιος. Γενοιτ' επιρος εςιῶτις αὔρα. Soph. Tr. 971.
Εςιῦχος. Δημητερ εςιῦχ' Ελευσῖνος χθονος. Eur. Supp. 1.
Εσχαρα. EPITH. Επεσχαριος, λιπαροθρονος.
Εσωθε. Εσωθε ναυ τῦδε.—Eur. Herac.
SYN. Εσω, εισω, εντος, ενδον.
Εταιρα. EPITH. Οικηρὸς, al. οικαρια. Pind.
Εταιρὶς. Και δῦλαις μισγυσιν εταιρίσιν—Man. 1. 20. EPITH. Ετιμισθὶς, πολυκοιτος, μισωδὲς, σοβαρή.
Ετεοκρης. Εν δ' Ετεοκρητες μεγαλητορες—Od. τ. 176.
Ετερειδης.—αλην ετερειδεα λευσσων. Nic.
Ετεροπλανὴς—εχεις ετεροπλανὴς ομμα. Nic.
Ετεροχροος.—νεποδων ετεροχροον αγρην. Nonn.
Ετοιμολόγος.—ψευδεας ετοιμολόγον—Ib.
Ετυμηγορος. Πεμπε δ' επὶ πραπιδεσσιν εμαῖς ετυμηγόρον αυδήν. Orph. 4. SYN. Ετυμοθροος, αληθοεπης, ετυμολογος, ευθυγλωσσος.

Ετυμως, Ετητυμως.—απο φροντιδος αχθος
Χρη βαλειν ετητυμως. Aesc. Ag. 175.

Ευαγκης. Εν ευαγκεῖ λοφῳ Νισυ. Pind. N. 5.
Ευαγλὶς. Ευαγλὶς κυδεια—Nic.
Ευαγρὴς. Κυρη ληισθεῖσα γαμων ευαγρεῖ δεσμῷ. Opp
Ευαλδὴς. Vid. Ιπποκρηνη
Ευαλθὴς—Ευαλθεα σῖτον. Apolin.
Ευαροτος, Ευηρατος. Πιόνας ευαροτοιο γυας πεδιοιο ταμοιμην. Ap. l. 1.
Ευβλαςος.—ευβλαςων αγκεά τε ςαχυων. Dolfc.
Ευβολος.—και ευβολος εσσεται αγρη. Opp.
Ευβυλευς (ὁ Αΐδης, κατ' ευφημισμον)—τόθι χασμα δυσεκδρομον Ευβυλῆος. Nic.
Ευβρεχεως, αψινθιυ αλγος αρηξει. Ib.
Ευβροχος Vid Διψαχθὴς.
Ευγλαγὴς —ευγλαγεων απὸ μαζῶν: Cal.
Ευγλωχιν. Ιῳ ευγλωχινι βαλών. Ib.
Ευγομφωτος. Vid. Ναῦς.
Ευδενδρος. Ευδενδρον επ' Αλφεῳ αλσος. Pind. Ol.
Ευδωρητος—φορβή. Opp.
Ευζυγὴς. Vid. Μαζος.
Ευθαλοεις.—ευθαλοεντα τε κῆπον. Cal.
Ευθαλπὴς. Vid Θερος.
Ευθανατος. Μονος μοι θανατος ἔτος φανεῖτ' ευθανατος. Menand.
Ευθυδρομος. Ευθυδρομον ςαδιον. Pind. Ol. 10.
Ευθεσμος —ευθεσμοιο δικαιοσυνης ποθον ισχω. Apoli.
Ευιλατος. Vid. Αδορος.
Ευκαθεκτος. Vid. Ενθερμος.
Ευκηπος. Ευκηποισι Καδμειων αγυαῖς. Pind. P.
Ευκνημος —ευκνημοιο κομην βριθυσαν ορειης. Nic.
Ευκριτος. Vid. Προλαλος.
Ευκρασια. (συμμετρος κρασις.) Ευκρασιη χαιρυσι, και υκ ετι δῆριν εχυσιν. Man. 5. 59.
Ευκρυερος. Νῆας εϋκρυερυς—Tryph. 207.—al. εϋκριερυς.—l. εϋκραιρες. M.
Ευκτεατος, Ευκτεατος. SYN. Ευκτημων.
Δημητηρ. Theoc. (D) Ερνος ὁπως εριθηλὲς ελαιης ευκτεατοιο. Cal.
Ευκωλητος. Η τοι ὅτ' ευκωλητος, η ἐν ποδος ιχνεῖ τυπτῃ. Nic.
Ευμαλλος. Φερε δ' ευμαλλον μιτραν. Pind. Isth.
Ευνη. EPITH. Νυμφικη.
Ευνητειρα. SYN. Ευνητρια.
Ευξοαρος. Vid. Αγαλματυπης.
Ευξυλοεργος. Vid. Πελεκητωρ.
Ευοροφος.—ευοροφον τεγος. Ep. l. 1.
Ευπειρος. Ευπειρον—κρᾶτα—Μεδοισας. Pind. P.
Ευπολεμεια. Vid. Φθιας.

Ευπορια. SYN. Ευετηρια, ευκαιρια, ευδαιμονια. Ουτοι δ' ευποροι εισιν, εν ευπορια δε πενονται. Man. 1. 222.
Ευπρακτος. Ευπρακτως ρεζει και μακαριστατος. Ib. 352.
Ευπρεμνος —παρ ευπρεμνω—δρυΐ. Ep. l. 1.
Ευπροσιτοι. Vid. Αοιδος. SYN. Ευμενης, ευφροδος.
Ευπρωρος —ποτι νηας ευπρωρους αφικοντο. Cal.
Ευρραθαμιγξ. Ου γαρ ευρραθαμιγγος εχει χυσιν ηδεος οινου. Nonn.
Ευρυαλωος. Ουπω δ' ευρυαλωος αναξ επιβησατο κωμης. Ib.
Ευρυβατος. Ουρεος ευρυβατοιο—Cal.
Ευρυγενειος—Αιων. Ib.
Ευρυκαρηνος. Ευσαρκον—δεμας—ευρυκαρηνον. Op.
Ευρυλειμων—Λιβυα Pind. P.
Ευρυπεδιλος. Vid. Πηλοτροφος.
Ευρυτενης—ασαμινθος. Dolsc.
Ευρυχανης. Γαστηρ τ' ευρυχανης—Opp.
Ευσαρκος. SYN. Πολυσαρκος, ευσωμος, πολυσωματος.
Ευσπλαγχνος. Ως αγει ευσπλαγχνος νηπια τεκνα πατηρ. Dolsc.
Ευσταχυς.—ευσταχυεσσιν αμαλλαις. Cal.
Ευσυνθετος. Εν πασιν μυθοις και τη ιδιη διανοιη Ειρηται πραπιδων καματος ευσυνθετω εργω. Man. 5. 26.
Ευσορθυγξ. Vid. Ραιβοκρανος.
Εϋτριψ. Ευτριβης.—οτε νεκταρ ευτριβε κιρρον αφυσσαι Nic.—σμυρνηον ευτριβες—Ib.
Ευτροφος.—εαρ υγρον ευτροφον.—Opp.
Ευτυκης. Vid. Καιονισμος.
Ευφεγγης. SYN. Κλυτοφεγγης.
Ευφορτος. Γυναιξιν ευφορτοισι,—Opp.
Ευφροσυνη EPITH. Εσθλή
Ευφρυρος.—ενδυκεως κομιδην ευερκεον εχουσι. Opp.
Εφετμη EPITH. Κλυτη, ξεινη
Εφηλις—αργινοεσσαν εφηλιν Nic. SYN. Λεπρα.
Ευχολος—Ερμειας. Ep l. 1.
Ευχομαι. Ουτ' ιδων ευχοντο,—Pind. Ol. 6. SYN. Επαγγελλομαι.
Ευχος. EPITH. Υπεροχον
Ευχωρος. Ελλας τ' ευχωρος—Sibyl.
Εχετληεις.—εχετληεντα τε γομφον. Ep. l. 6.
Εχθρικος. Ανθραξι βαινων, εχθρικην δηλοι βλαβην. Jun. l. 1.
Εχιδνα. —ηδ' αρ' εχιδνης
Διψαδος αιμοβορου οξυβερον θανατον δε καλυπτων,
Ταντα λικη κολασει υπογαμφηλησιν οδουσιν
Ιον ερευγομενης υποδιψιον ασθματι δεινω. Man. 5. 185.
Εχιδνοχαρης. Vid. Ρωμη.

Εχιον, Εχιειον. Ενθα δυω εχιεια πιφασκω— Nic.

Z

ΖΑΜΕΝΗΧΟΛΟΣ. Vid. Ιος.
Ζηλος. EPITH. Κακοεργής.
Ζηνων Μικρος εων, νυν δ' ουχεν ελασσονα σκινδαψοιο. Tim.
Ζητρειον. SYN. Χονδροκοπειον.
Ζοφος. EPITH. Κνεφαιος.
Ζυμων.—ζυμωντα κακον χθονος ανερα κηδοι. Nic. SYN. Πηλον.
Ζωδιακη. Man. 4. 167.
Ζωιδιον. Ην μεν ζωιδιοισι διμορφωτοισι πελοντας Ιχθυσιν, η Διδυμοισι—Ib. 452.
Ζωη. EPITH. Ευπρεπτος, ασχημων.
Ζωοτυπη. Vid. Αποπλαστωρ.
Ζωεργος. Σοι γαρ ζωεργος ζωοποιω με λογος. Dolsc.
Ζωηφορος, Ζωοφορος.—προς ταφον ζωηφορον. Naz. Ζωοφορων ανεμων—Ep. l. 4.
Ζωναι. Πεντε δέ οἱ ζωναι περιηγέες εσπειρηνται
Αι δυο μεν γλαυκοιο κελαινοτεραι κυανοιο,
Η δε μια ζαφαρή τε και εκπυρος,—κ. λ. Jun. l. 3. c. 5.
Τας δυο χαλκειας, δυο δ' ενδοθι κασσιτεροιο,
Την δε μιαν χρυσην.—Hom —ib.
Ζωροποτης.
Ζωροποτας οινου, μεθυχαρμονας ειλαπιναστας,
Δαιτυμονας, θιασοισιν ανηκομενους, ακολαστους,
Ηματα νυκτας αγοντες, υπνω μετακοσμηθεντας. Man. 4. 300.
Ζωστηριος. (Απολλων.) Ζωστηριον τε κλιτυν—Lyc. 1278.
Ζωφορια.
Ηελιος δ' ακαμας, πυρσον σελας, ηνίκ' αν ελθη
Αρσενικοις ζωοισι κατ' αιθερος ιεροπλαγκτον
Ζωφορικην, θηλεια δ' εχη νεολαμπεα Μηνη. Man. 4. 510.

H

ΗΒΗ. EPITH. Ερατεινή.
Ηδυβορος.—και ιχθυος ηδυβοροιο. Naz.
Ηδυγοων. Vid. Δακρυω.
Ηδυγλωσσος. Αδυγλωσσος βοα καρυκος εσθλου. Pind. Ol.
Ηδυμελιφθογγος. Vid. Σιμωνιδης.
Ηδυποτης. Vid. Κωμαστωρ.
Ηερολεσχης. Vid. Αερολογος.

Ηθος. EPITH. Εμπεραμον, τιθασον, συγγενές.
Ηχλαρ. Vid. Ναυσιβατης.
Ηλιος. EPITH. Πυριπληθων, ωκεανιτης, ζαμενής.
—Διὸς πολυφεγγέος αστηρ.
Ηελιε ακαμαντος—πυριμαρμαρος αστηρ. Man.
Ηελιωτις—απ' ηελιωτιδος αιγλης. Ep.
Ημεραι. Αποφραδὲς, απευκται, απρακτοι, μιαραί.
Ημεροδρομος. Vid. Μανιππος.
Ημισιος. SYN. Ημιζωος.—τες δ' ἡμιζωες εναριζει. Man. 2. 358.
Ημικρανιος.—Ημικρανιην εχε νῦσον. Cyr. Th.
Ημιφανὲς. κρανος αστερος. Naz.
Ηπιομητις.—πατὴρ ὡς ηπιομητις. Ib.
Ηρωδης—αμεροιγαμε βασιλῆος. Nonn.
Ητορ. EPITH. Ανθανές, μυσαρὸν, τυφλὸν.
Ηως.
Οιη δ' ακαματοιο κατερχετ' απ' Ουλυμποιο
Ηὼς, μαρμαροισιν αγαλλομενη φρενας ἱπποις,
Ωραων μετ' ευπλοκαμων.—Cal.

Θ

ΘΑΛΑΜΗΙΟΣ. Αυτοιυχὶ κερι θαλαμηϊον εντυνον ευνήν. Ap. 4
Θαλασσα. —Γλαυκὸν επ' οιδμ' ἁλιον
Κυανοχροα τε κυματων Ροθια πολια θαλασσας. Eur.
Βενθεα δ' αστηρικτα, και ὑγρὰ θεμεθλα θαλασσης. Mus.
Θαλασσοπορος. Ζωὴν ἑὴς εταροισι θαλασσοποροισιν οπασας. Cyr.
Θαμβαλέος. SYN. Εκθαμβος.—Θαμβαλεην πρεινεγκατο φωνὴν. Naz.
Θαμβημα. SYN. Θαμβος. Ως πλαστειρα θεὰ πικρῶ θαμβηματος αρχει. Man. 4. 559.
Θαμβησις. SYN. Φριξη, λασιοτης Και δειγειρονται νεκυων θαμβησιν εχοντες. Ib. 365.
Θανατος. EPITH. Δεινός.
Θαρσιγενής. Vid. Εριννυς.
Θεατρομανεω. Vid. Πονοταικτης.
Θεηγορος, Θεημαχος—ανθεριων. Nonn.
Θεμα. SYN. Προθεσις.—ωροσκόπος Νυκτεριου θεματος—Man. 1. 278. Ευτυχὲς εκ γενεης θεμα—Ib.
Θεμιστοπολος—θεμιστοπολοιο δε βιβλε. Nonn.
Θεὸς. Ειμὶ Θεὸς τοιόσδε μαθεῖν, οἷον κ' εγὼ ειπω.
Ουρανιος κοσμος κεφαλη, γαστηρ δε θαλασσα,
Γαῖα δέ μοι ποδες εισὶ, τα δ' ουατ' εν αιθερι κεῖται,
Ομμα τε τηλαυγὲς, λαμπρὸν φαος ηελιοιο. Macrob. l. 1.

Συν Θεῳ. PHR. Συν θεοῖς. ε θεῶν ατερ. θεῶν εκατι. Διὸς εκατι. εκ αεκητι θεῶν. εκ θεὸς θελησιν θεοὶ θελωσιν. θεε εθελοντος. ε θεὸς διδῶ. θεῶ διδοντος. θεῶ συμπραξαντος. θεῶν βεληστσι. θεῶν βελῆ. θεῶ συν παλαμη. κατα θεῶ προνοιαν. μοιριδιῳ παλαμη. κατὰ δαιμονα. δαιμονιων βελαῖς. τυχη δαιμονος. αγαθῆ τυχη. Pind.
Θεογνωστος. Παιδὶ θεογνωστε τῶ θανατε προφασιν. Ep. l. 1.
Θεογραφος.—αι θεογραφοι βιβλοι. Psell.
Θεοδινης. Φωτης νεοιης θεοδινέα βομβον ακεεις. Nonn.
Θεοκλητος.—θεοκλητων ἱερηων. Ib.
Θεοκμητος—θεοκμητῳ τινι πεπλῳ. Ib.
Θεολωβητης.
Και θεολωβητας, κακοεργιας αφθιτομισεε
Και καταδαπιστῆρας εν αλλοτριοισι βλαβῃσι. Man. 4. 235.
Θεομητωρ.—θεομητορα κοσμον. Ib. 71
Θεοπειθὴς—θεσμῳ αληθειης θεοπειθέος—Nonn.
Θεοπλαστης. Vid. Αγαλματουργος.
Θεοπρεπὴς—βιοτην θεοπρεπέα—Ep. l. 1.
Θεοπτὴς. Vid. Μωσης.
Θεοπτολεμος. Vid. Ευνομιος.
Θεοστυγος.—εσμος εδεκτο θεοστυγεων Γαλιλαιων? Nonn.
Θεοφεγγὴς—θεοφεγγεῖ πυρσῳ. Io. Damasc.
Θεοφημος—και αστρολογες θεοφημεις. Man. 1. 293.
Θεοφραδμων—θεοφραδμονες ἡγεμονῆες. Procl.
Θεοινος.—Βακχος. Lyc. 1247.
Θερμελεχὴς.—θερμελεχέος πλατανοιο. Nic.
Θερος.—θερεος πυριλαμπέος ὡρη. Man.
Θεσμοφοριος.—ατη ενι πεπληκυῖαν Θεσμοφορεη—Ap. l. 3.
Θεσμοτοκος. Θεσμοτοκε Μωσῆος—Nonn.
Θεωροσυνη. SYN. Εποπτεια, επιστασις, θεωρια. Ουρανιη δε Κρονοιο θεωροσυνην επεχοντος. Man. 4. 460.
Θηλυγονος. Θηλυγονες δε τεκνοισι—Ib. 86.
Θηλυμανεω. —παρὰ κῦδος αναξια θηλυμανεῦντας. Ib. 164.
Θηριωδες.—Eur. Or. 523.
Θηροβολος. Θηροβολε θανατε—Man. 4. 614.
Θηροδιδασκαλια. Θηροδιδασκαλιας επιβητορας ἱμεροεσσης. Man. 4. 614.
Θηροκομος. Νυξ δ' αρα θηροκόμος, φιλεεσι δε θηρια νυκτα. Apolin.
Θηροκλαστος. Vid. Ηρακλῆς.
Θεσπωδης. Vid. Ωραι.
Θιβρος.—και ὡς θιβρὰ χηλωνης.
Θοραῖος. Vid. Ηλιος.
Θρασυθυμος, Θρασυφρων, Θρασυμητις. Τολμηροὶ, θρασυθυμα μεμηνότες, εχθροὶ ἑταιρων. Man. 4. 529.
—Θρασυ-

—Θρασυφρονες Αιακιδαο. Cal.
—Ο θρασυμητις Αρης. Ep. l. 6.
Θρασυμαχος—Ηρακλευς—Pind. Ol.
Θρασυχαρμης—ευρυπυλος. Cal.
Θρηντωρ. Vid. Νεκροταφος.
Θριδακινίς.—αγχυσης θριδακινιδα χαιτην. Nic.
Θρομβειον.—θρομβηια γαςρος. Ib.
Θρομβοω. Vid. Κρυσταινομαι
Θρονισμός. Αρχας δ' ουχ ιξει βασιληιδας, ουδε θρονισμους. Man. 4. 104.
Θυλακις. Μηκων—Θυλακις, η επιτηλις—Nic.
EXP. Μικρα και μεγαλη.
Θυας, vel Θυιας.
Θυμαλις.—και ευγλαγεας θυμαλιδας. Ib.
Θυμαρμενος.—θυμαρμενον ειαρ. Ib.
Θυμελη. EPITH. Ευρυχορος.
Θυμος. EPITH. Αλκιμος, κακοεργος, λεπταλεος, γελαστος, αταλος.
Θυτης. Αςρολογους μαγικους τε θυτας—Man. 4. 211.
Θυωναιος—Διονυσος. Opp.
Θωκος. EPITH. Μαντωος, αληθης.

I

IAMBIZΩ. SYN. υβριζω.
Ιατος. Ιατα εςι βροτοις και τα. Pind. Isth. 8.
Ιαω.

Φραζεο των παντων υπατον θεον εμμεν Ιαω,
Χειματι μεν τ' Αιδην, Δια δ' ειαρος αρχομενοιο,
Ηελιον δε θερευς, μετοπωρε δ' αβρον, Ιαω.
Orph.

Ιεροπλαγκτος. Vid. Ζωφορια.
Ιθυκελευθος.—οδον ιθυκελευθον εδειξεν. Dolsc.
Ιθυκρετης. Εκ θεου ιθυκρεταο—Ib.
Ιθυνοος, Ιθυφρων,—κραδιη—Apolin.
Ιθυντειρα,—Δικη. Opp.
Ικμενος, Ικμαλεος.—ικμαλεω τε δεματι.—Naz.
Ιμβρασις. Ιμβρασιδος γαιης χιονωδεος—Nic.
Ιξιοεις. Ιξιοεν—πωμα. Ib.
Ιοβολος. Vid. Δρακαινα.
Ιοπλοκαμος. Ιοπλοκαμων Μοισαν. Pind. P. 1.
Ιοτοκος.—ιοτοκοισι περισπερχει γενεεσσι. Opp.
Ιυςινιανος.

Βιβλον Ιυςινιανος αναξ τεχνησατο τηνδε
Την ρα Τριβωνιανος μεγαλω καμε παμβασιληι,
Οια τις Ηρακληι παναιολον ασπιδα τευξας,
Η επιμαρμαιρουσιν αγαλματα παντα θεμιςων.
Ep.

Ιοφορος. Vid. Ασπις.

Ιπος. Vid. Αντυα. SYN. Πιεσμος, θλιψις.—μυαγρα—γραφειον.—ποινη.
Ιππα. Ιππαν κικλησκω Βακχου τροφον, ευαδα κουρην. Orph.
Ιρινεος.—Ιρινεω θυεος μετρηδον ορεξαις. Nic.
Ισογραφος. Vid. Πλατων.
Ισοζυγης.—ισοζυγεων κυπαρισσων. Ep. l. 1.
Ισηρης.—ραιβοισιν ισηρεις αντα παγυροις. Nic.
Ισορρεπης—φεροις δ' ισορρεπες αχθος. Nonn.
Ισοχροος. Φαινεται εν καθαροις ειμασιν ισοχροοις. Naz.
Ισραηλιτης.—δυσαριθμον οχλον Ισραηλιτην. Cyr.
Ιςια. Vid. Εςια.
Ιςιον. EPITH. Ανεμοεν.
Ιυγξ. EPITH. Ποικιλη.
Ιχθυβοτος. Ιχθυβοτοιο περην Τιβεριδος αλμης. Nonn.
Ιχθυιδιον. Εν προσφατοις ιχθυιδιοις τεθραμμενα. Menand.
Ιχθυφαγος. Vid. Δελφιν.

K

KΑΓΚΑΝΕΟΣ. Vid. Πελεκητωρ.
Καθαρτηρ.—λυτρων τε καθαρτηρας βαλανειων. Man. 4. 253.
Καθευρισκω. SYN. Καταλαμβανω, καταφωρω. Η καθευρεθη ταφον κοσμουσα—Soph. An. 401.
Καθετος (γραμμη.)—καθετω δ' αποκλινειν. Man. 1. 92. SYN. Σταθμη, σταφυλη.—γαγγαμη.—δικτυον.
Καθηλιαζω. Ου δυνασαι δνοφερην νυκτα καθηλιασαι. Ep l. 1.
Καθυπνιος. Πνευσιν επυθοιο καθυπνιας—Nic.
Καθωσπερ. Vid. Τιτθη.
Καινισμα. Vid. Νεκροταφος.
Καινοταφος. Υμνος αδολεσχος, σχηματι καινοταφω. Ep. l. 2.
Καινοφανης. Vid Μαγοι.
Καιροβοος. Καιροβοοισι φιλοις. Naz.
Κακανθημι.—κακανθηεντας οραμνους. Nic.
Κακεσχατος. Vid Υπνος.
Κακηλεγης. Vid. Δυσπαης.
Κακηπελια.—κακηπελιη βαρυθοντες. Nic.
Κακηθης. Ου γαρ δηγμα πελει μεταμωνιον, αλλα κακηθες. Ib.
Κακοηθως. Πημα λυγρω γαμετη συναλιζομενον κακοηθως. Man. 5. 339.
Κακοβουλος. Ματωμενων τροποι—και κακοβουλων. Eur. B. 399.

7 X SYN.

SYN. Αβηλος, δυσθυμος, κακοεργος, αφραδης.
Κακομητις.—κακομητιος οσσι Μεγαιρης. Orph. L.
Κακομητια. Κακοφροσυνη. Λαθρη παρθεμενης κακομητιη ηρησαντο. Man. 2. 308. Ουδ' ετι την προτερην εσχε κακοφροσυνην. Ib. 1. 99.
Κακομητωρ.—κακομητορας ανδρας. Ib.
Κακοδαιμονια. Εν κακοδαιμονιη καματωδεϊ—Ib. 4. 475.
Κακοιλιος. Vid. Οχθος.
Κακοκνημος.—Πασεσσι κακοκναμοισιν εριοδω. Theoc. 4. 63.
Κακοκρισια.
Ασπιδ' Αχιλληος την Εκτορος αιμα πιουσαν Λαρτιαδης Δαναων ηλε κακοκρισιη. Ep. l. 1.
Κακοπαρθενος.—Ιω κακοπαρθενε μοιρα. Ep. l. 3.
Κακορεκτειρα, al. Κακορρεκτειρα.
Κακορρεκτης.—κακορρεκτησιν οπαδος Ανδρασι—Ap. 3. 595.
Κακοσκηνης.—κακοσκηνευς επι τερρης. Ep. l. 3.
Κακοσπορια. Τοιης αρξαμενης πασι κακοσπορις. Ib.
Κακοστατιω.—κακοστατιοντος αυτω. Nic.
Κακοσχολος. Πνοαι—κακοσχολοι. Aesc. Ag. 201. EXP. Επι κακῳ ποιησαι σχολαζειν.
Κακομελετος, Κακοφατις. Κακομελεταν ιαν. Aesc P. 340. Κακοφατιδα βοαν. Ib.
Κακοφραδης, Κακοφραδια. Κακοφραδης—μερμηρα. Naz. Της δε κακοφραδιης απονηντο—Nic.
Κακοχολος, al. Κακηχολος.—κακοχολοι αρχιερηες. Cyr.
Κακοχροος. Vid. Κυμη.
Κακοφλοιος.—κακοφλοιοιο κονυζης. Nic.
Κακοφθορευς.—λαγωο κακοφθορεως—Ib.
Καλαμητομος.—καλαμητομον—αρπην. Ap. 4. 987. SYN. Καλαμευτης, θεριστης.—θεριστικος.
Καλαμηφαγος. Vid. Χαλυψ.
Καλαμογραφια.—Man. 4. 72.
Καλαμινθος. EPITH. Υδρηλη, χαιτηεσσα.
Καλιστιχορος. Η δε μιθυ Βρομιοιο καλισσιχορῳ καταχευεν. Orph. L.
Καλιγομφος. Λεμβος — θαλασσοπορον καλιγομφον. Cyr.
Καλιπτολεμος.—παντων εργα καλιπτολεμων. Ep. l. 1.
Καλλαϊνος (κυανεος) Καλλαϊνα—πτερυγι. Ib.
Καλλιγαμος.—καλλιγαμοις λεκτροις—Ep. l. 4.
Καλλιδοναξ.—τε καλλιδονακος—Ευρωτα. Eur. Hel. 499.
Καλλικαρπος. Vid. Σικελια.
Καλλικτιτος. Vid. Αιθρη.
Καλλιμος (καλος) Πορε καλλιμα δωρα. Od. δ. 130.
Καλλιπλυτος.—υπ' Αιτνας καλλιπλυτοι πολιες. Pind. Ol. 13.

Καλλιπωλος.—καλλιπωλον ιδραν. Ib. 1.
Καλλισφυρος.—καλλισφυρον Αγαυην. Nonn.
Καλλιτοκεια. Νυμφη αριστοποσεια, λεχω δε τε καλλιτοκεια. Opp.
Καλλιτοξος. Τῃ καλλιτοξῳ ματρι. Eur. Ph. 1168.
Καλλιχθυς.—αλα—καλλιχθυν—Opp.
Καλλοσυνη.—καλλοσυνας ενεκεν. Eur. Hel. 389.
Καλοβαμων, Καλοβατης. Vid. Σχοινοβατης.
Καλοεργος. Αρεος ηδε Κρονε μεσση Κυπρις η καλοεργος. Man. 1.
Καλοπεδιλον—αμφι ποδεσσιν ευτμητοισιν ιμασι Καλοπεδιλ' αραρισκε—Theoc. 25. 103.
Καλυκοστεφανος. Της καλυκοστεφανε νυμφιος Ευρυνομης. Ep. 6.
Καλχη—η ετι καλχης Κνηκιδος—Nic.
Καματος. EPITH. Οιζυρος, αμηχανος, πολεμιος.
Καματηδον. Ουτω και μεροπων γενη καματηδον αλᾶται. Man 4. SYN. Ταλαιπωρως, μοχθηρως, επιπονως, οπωδυνως.
Καμινευτηρ. Vid. Φυσα.
Καμπη.—τριψας ολιγῳ ενι βραμματι καμπην Κηπαιην δροσοεσσαν—Nic.
Καμπιμος. Δρομες τε πολλας εξεπλησα καμπιμες. Eur. I. T. 81.
Καμπυλοεις. Αγκιστρων καμπυλοεσσαν ιτυν. Ep. l. 6. SYN. Στρεπτος, ευκαμπης, καμπυλος.
Καναχηπυς.—η καναχηποδος ιππυ. Opp.
Κανθαρις.—κανθαριδος σιτηφαγε ητ' αν οδωδη. Nic.
Κανοστομος. Vid. Τειχολομος, Κοσμητης.
Καπηλος. SYN. Ψολοεις.—καπηλιν και φυξιμον οδμην. Nic.
Καπνιαω. Vid. Μελισσοκομος.
Καπνοτοκεια.—σποδος. Apolin.
Καπροφονος—κυων—Ep. l. 1.
Καπροφυλαξ—Πριηπω Θηκεν ο καπροφυλαξ δενδρεακην θυσιαν. Ep. 6.
Καρα. EPITH: Ορθον, ποικιλον φοβαισι δρακοντων. Pind.
Καρδια. EPITH. Αμοχθος, γελανης, θρασεια, ορθη, απημων αμφ' αλλοτριον κηδος. Pind.
Καρπος.—αμωμητος ερετων. Ib.
Καρποσπορος.—καρποσποροι ανδρες. Man. 4. 256.
Καρποτοκος. Αγει καρποτοκω φυτορα—Ep. l. 1.
Καρτεραιχμης. Καρτεραιχμαν Αμφιτρυωνιαδαν. Pind. I. 6.
Καρτεροβρεντης—Κρονιδας. Pind. Fr.
Καρος. (βοτανη.)—Αβλαβες εστιν εκοντι καρος—Nic.
Καρυηχης. Vid. Χελυς.
Καρυον. EPITH. Δυσλεπες.—κασυνε καρυοιο δασυφλοιοιο καλυμμα. Nic.
Κασανις. Vid. Δυσλεπης.

Κασωρ.

Καταυρ.—η καταρος κλοον ορχιν. Nic.
Καταγγελια. SYN. Εισαγγελια, προσαγγελια.
Εν τε καταγγελιαισι θεων μηνισμασι τ' αιεὶ
Οξυχολοι, λυκρὸν βιοτε τελος αθρησεισιν. Man. 4.
Καταγλαϊζω. SYN. Καταυγαζω, καταλαμπω.
Μαρμαρυγῆ καλλυς τᾶμα κατηγλαϊσεν. Ep. l. 2.
Καταγναπτω. Ελπιδας επὶ σοι κατεγναμψε βιω.
Eur. Tro. 1252. SYN. Καταγναμπω, εγκατατιθημι.
Καταδαινυτηρ. Vid. Θεολωβητης.—SYN. Αναιδής.
Καταδεπτον. Vid. Ελκυσμα.
Καταιθυσσω Απαν τᾶτον καταιθυσσεν—Pind. P. 4. SYN. Αιθυσσω.—απαστραπτω.
Καταισιμοω. SYN. Καταναλισκω. Κατησιμωσα πῶμα καυματος λυσιν. Ath. 10.
Καταιτιαω. Τι σαυτὸν αδικᾶν την ψυχην καταιτιᾶς; Menand. f. τυχην.
Κατακισσος. Κατακισσοις βρεμοντας
Πλοκαμοις φερῦσα θυρσους. Anac. 6.
Καταληρεω. Ath. l. 13. vid. Ληρεω.
Καταιτης. SYN. Καταχλινης.
Καταντλεω. SYN. Καθιμαω.
Καταμιαινω Καταμιαναις ψευδεσι. Pind. P. 4.
SYN. Καταρρυπαινω.
Καταμπισχω, Καταμπεχω. SYN. Κατακαλυπτω, περιστελλω.
Ευψυχον ανδρα πολεμιον θανόνθ' ὑπὸ
Κυνη καταμπισχόντ' εν τυμβῳ χθονι. Eur. Hel. 859.
Κατασηπω. SYN. Συσσηπω, κατασυρω.
Καταντικρηπ. Τῶ δε δυω πολοι 'ασι καταντικρηπ ασαλευτοι. Man. 2. 22.
Καταρρεζω. Οῦ δε καταρρεζων—Call. 3. 29.
Καταρριπτω. Vid. Σχοινοβατης.
Καταρρυσεω. SYN. Σηπομαι, αφανιζομαι.
Καταφλεξιπολις. Vid. Εθνελαεις.
Καταχευω. Vid. Καλεσσιχορος.
Κατασκοπος. SYN. Εγκαθετος.
Καταχθὴς. Vid. Εκφλεγω.
Κατεμπαζω. Αλλ' ὁποταν χρειώ σε κατεμπαζῃ μογεοντα. Nic.
Κατευοροφος. Σῶο κατευοροφον γραπτὸν στεγος.—
Ep. l.
Κατηβολεω. SYN. Αντεθυμεω. Οια κατηβολεων—Nic.
Κατικμαζω. Δὴν δε κατικμαζων αγονον σπορον
—Ib.
Κατωκις. Vid. Στρῦθος.
Κατολολυζω. Στασις δ' ακορετος γενει
Κατολολυξατω θυματος λευσιμυ. Aesc. Ag. 1126.

Κατομφαλιος. Ουρη—κατομφαλιος τετανυσται Nic.
Κατυρανοθεν. Ητε κατυρανοθεν πλαμενη—Orp L.
Κατοχος. SYN. Κατασχετος.
Κατοχὴ. SYN. Επιπνοια, θιασμὸς, κατακωχή.
Οι δε και εν κατοχαῖσι θεῶν πεπεδημενοι αιεὶ.
Man. 1. 239.
Καυκὶς. Vid. Εγκατιλω. SYN. Βυρὶς, ευτροπίς.
Καυλὸς. EPITH. Ηνεμοεις.
Καυτὴρ, Καυστὴρ, Καυστής. Τον εν χαλκεῳ ταυρῳ καυστῆρα. Pind. P.
Καχρυοεις, Καγχρυοεις. Vid. Περιβαλπής.
Κεχρυφόρος. Vid. Λιβανῶτις.

Κεβληγονος. Vid. Μηκων.
Κεδρὶς. Κεδρίδας ενθρυπτων—Nic.
Κεδρος. EPITH. Κυανευγής.
Κεδροχαρὴς. Vid. Νεκροταφος.
Κελαδητις—γλῶσσα. Pind. N. 4.
Κελαδοδρομος. Vid. Εμπυλιος.
Κελαινορρινος. Θῆρα κελαινορρινον—Opp.
Κελαινωψ, Κελαινῶπις—νεφελα. Pind. P. 1.
Κελεβειον, Κελεβηιον.—και ασκηθὲς κελεβειον
Εμπλειον μελιτος. Ath. l. 1.
—Κελεβηιον ὄττι φεριστον. Ib.
Κελευθος. EPITH. Απλοη, καθαρὰ, ορθή.
Κελευθοπορος. Ep. l. 3.
Κενεαγορος. Vid. Αμμων.
Κενηγόρος. SYN. Κενεαυχής.—εις γλῶσσα κενηγόρος εστί. Dolsc.
Κενοδρομεω. Αιεὶ δ' εν γενεθλησι κενοδρομεουσα Σεληνη. Man. 2. 486.
Κενοκρανος.—μεροπας κενοκρανες. Sibyl.
Κενταυροκτόνος. Lyc. 670.
Κενταυροπληθης—πολεμος—Eur. Her. f. 1273.
Κεντρον. EPITH. 'Υπογαιον, ὑποχθονιον, αιανές.
—ει γε συν ηελιῳ τόδε κεντρον οδευει. Man. 3. 47.
Κεπφος. EPITH. Θοος.
Κεραελκης.—κεραελκεα ταῦρον. Ap. 4. 469.
Κεροφορος, Κερατοφόρος. Μυχημαθ' ὡς ηκυσε κεροφορων βοῶν. Eur. B. 690. —επὶ θηρσὶ κερατοφορεισι γενεθλον. Opp.
Κεροειδης.—Ερπυλλον κεροειδεα—Nic.
Κεροδετος. Ζευγνυτε κεροδετα τοξα νευραῖς. Eur. Rh.
Κεραυνος. EPITH. Αιθων.
Κερωνυξ.—κερωνυχα Πᾶνα γεραιρων. Dion.
Κεραμουργὸς. Vid. Τειχοδόμος.
Κερδος. EPITH. Παγκοινον.
Κερνοφορος.—ζακορος βωμιστρια Ρειης. Nic.
Κεφαλη. EPITH. Απλατος, αταρβης.

Κεφαληγονος.

Κεφαληγενες.—καλυκες κεφαληγονοι—Ath. l. 5.

Κηπαιος. Vid. Καμπη.—Κηπουρικὸς—θυραις κηπουρικαῖς. Ath. l. 2. SYN. Κηπευτικὸς, επικηπιος.
Κηραγγῆς. Vid. Υλογραφος.
Κηραμυντης—Ηρακλης. Lyc. 663.
Κηροπλαστος—δοναξ Aesc. Pr. 576.
Κηροτεχνης. Ουκ ειμι κηροτεχνης Anac. 10.
Κηροτροφος.—κηροτροφα δῶρα μελισσων. Ep. l. 6.
Κηροχιτων. Vid. Λαμπας.
Κηροχυτος. —ξουθαὶ καθυπερθε μελισσαι
Κηροχυτοις εντος λαγαροῖς επὶ χειλεσι βαῖνον. Ep. l. 4.
Κητοφόνος.—τριαινα. Ib. l. 6.

Κιθαρα. EPITH. Μελιφθογγος.
Κιθαιρωνειος. Λεπας Κιθαιρωνειον εισεβαλλομεν. Eur. B. 1043.
Κιμμερος—θ᾽ οπως Σκια καλυψον πετρον—Lyc. 1427.
Κινδυνος. EP. Αλγεινὸς, κρυερὸς, εχθρὸς.
Κινυρομαι. SYN. Ωλοφυρομαι, μεμφιβολεω.
Κινωπιστης.—δολιχεισι κινωπισταις κοτεουσι. Nic.
Κιρρας—κιρρἀδες οινης. Nic.
Κισσοβρυος.—κισσοχιτων—Βακχος. Orph. L.
Κισσοπληκτος. Vid Μιλος.
Κιων. EPITH. Δαιμονια, ουρανια, ορθὴ, χρυσεα.

Κλαγκτὸς. Κλαγκταῖσι φωναις. Ath l. 1.
Κλαυτηρ. Vid. Νεκροταφος.
Κλεος. EPITH. Δυσφημον, ετητυμον.
Κλεψινοος. Vid. Παρασαλευω.
Κλεψιτοκος—Ρεια. Opp
Κλεψιχολος. Vid. Παιδαγωγὸς.
Κλεπτηρ. —κοσμοιο κακοὺς ληϊστορας ανδρας,
Και θυρετρων δεινοὺς επιτευκτορας οθνειων,
Κλεπτηρας φαυλοὺς τυκτοπλανεας τελεουσιν
—τυκτοπλανεας τε λαθραιους,
Ουτοι φωρασθεντες εν αλλοτριοισι μελαθροις,
Ειρκτὰς δ᾽ οικησουσι φυλασσομενοι αλυσηδὸν
Εν τε βιαιοτατῳ θανατω βιον εκλειψουσιν. Man. 4.
Κλῆρος. EP. Βαθὺς, ἱερὸς, πατρωϊος, προπετής.
Κλιβανεὺς. Vid. Σκοτοεργος. SYN. Εργαστηριαρχης.
Κλιμακοεις. Ωιδη κλιμακοεσσα—Apolin.
Κλινοχαρης—ποδαγρα. Lucian.
Κλονοκαρδιος, al. Χρονοκαρδιος. Vid. Κεραυνος.
Κλοπιμως. SYN. Κλεπτικῶς, λαθραιως.
Η κλοπιμως φθειρουσι λεχη—Man. 5. 298.
Κλυβατις,—ελξινην την τε κλυβατιν καλεουσιν,
υδατι τερπομενην και αεὶ θαλλοῦσαν ιαμνοις. Nic.

Κλυμενος. SYN. Κλυτος. Τουτω τον κλυμενον κατετακετο τῆνον ερωτα Theoc. 14. 26.
Κλυσις. SYN. Κλυσμὸς, πλυσμὸς, εγχυσις. vid. ομβρικός.
Κλυστὴρ—εν κλυστῆρι νεον γλαγος οιὸς αμελξας. Nic.
Κλυτοβουλος—Ερμειης. Opp.
Κλυτοκαρπος. Κλυτοκαρπων ανευ στεφανων. Pin. N.
Κλυτομοχθος. Καλλιοπα κλυτομοχθε—Ep. l. 5.
Κλυτοπαις.—Αριστοδικην κλυτοπαιδα. Ib. l. 1.
Κλυτοτερμων.—κλυτοτερμονος ωρης. Man. 4. 28.
Κλυτοτεχνος—Ζωγραφος. Dolsc.
Κλυτοφεγγῆς. SYN. Ευφεγγῆς.
—οσ᾽ αμειβομενοι κλυτοφεγγοῖς
Οικοις εκτελεουσι—Man. 2. 148.
Κλυτοφημος—Αμφιων—Ep. l. 1.
Κλασμα. Κλασμασιν αρρηκτοισι—Man. 1. 202.

Κνισσα. EPITH. Τριστοιχος.
Κνωψ. SYN. Φαλαγγιον. Χωρῳ ινα κνῶπες θαλερην βοσκονται αν᾽ υλην. Nic.

Κοιλοφαραγξ. Κοιλοφαραγγος δακτυλου πιασματι. Eur.
Κοιλοπεδος. Εν κοιλοπεδον νᾶπος θεοῦ. Pind. P. 5.
Κοιλοστωματον—κυτος. Ath. l. 10.
Κοιρανικὸς. Vid. Λεων.
Κοιρανος. SYN. Επικοιρανος.
Κολασις. SYN. Ποινη, τιμωρια.—Ταντaλικῇ κολασει,—Man. 5.
Κολοβος.—κολοβην επιλισσεται ουρην. Nic.
Κολοσσοτυπος. Vid. Αγαλματυπης.
Κολουσα.—ραδῖκα πολυκνημοιο κολουσης. Ib.
Κομη. EPITH. Χρυσεα.
Κομιστέος.—καρπὸς ο κομιστέος. Aesc. S. T. 605.
Κομμι.—οτε πολλον αεὶ καλλειπεται οσχαις Κομμι—Nic.
Κομπος—εν εργω προσφορος. Pind..
Κονιλη. EPITH. Πανακτειος.
Κονιστρα. SYN. Παλαιστρα, κυλιστρα.
Κονυζα. EPITH. Χαμαιζηλος, ορειος, κακοφλοιος.
—λεπτοθριοιο πολυθρονα φυλλα κονυζης. Nic.
Κονυζηεις. Vid. Εγχλοος.
Κοπιαω. SYN. Ενεργεω.
Κοννεω. SYN. Επισταμαι, γινωσκω.
Κοραξ,—ομβρηρὰ κρωζων. Ib.
Κορεον—καρπὸς ορειγενεος κορεοιο. Ib.
Κορις. EPITH. Λαθροδακνη.
Κορκορος. EPITH. Ημεροεις.
Κορος. EPITH. Αιανής.
Κορυνηφορος. Συνδρομον αλλον εχων κορυνηφορον ισμὸν ὀδοντων. Nonn.
Κορυφη. EPITH. Αφνεα. Pind.

Κορωνη. Υετομαντις ὅτε κρωζει κορωνη. Euph.
Κορωνοβολον—οργανον. Ep. l. 3.
Κοσμητηρ. Ερμῆς κοσμητῆρας ἐῆς εποιησε πολησς.
Κοσμος. EPITH. Θοός.—Θεομητωρ, πολυωνυμον, αιγληεις, ἡδυμελής.
Κοσμομανης—πολεμος. Sibyl.
Κοσμοκομης, Κοσμοπλοκος. Vid. Απολλων.
—και χλενα κοσμοκομην—Ep.
Κοσμοσωτηριος. Το κοσμοσωτηριον εξερῶ παθος. Naz.
Κοσμολετης, Κοσμοφθορος.—ομβρος ὁ κοσμολετης. Ib. —Βασιλευ κοσμοφθόρε—Ep. l. 2.
Κοσμουργός. Vid. Θεός.—κοσμοτεχνης. Musu.
Κοτινηφορος.—κοτινηφόρον ὕδωρ. Mosch. 8. 1.

Κραιπνοβατις. Vid. Βραδυγλωσσος.
Κραιπνοπορος. Γυιασι κραιπνοποροισι περῶ—Cyr.
Κραμβηεις. Vid. Σπεραδος.
Κραταιβολος, Κραταιβολος.—χερμαδας κραταιβολους. Eur. B 1094.—καλαμω κραταιβολῳ. Naz.
Κραταλκης.—κραταιαλκέα—ισχύν. Cyr.
Κραταιπαγης. Vid. Μιμοβιος.
Κρατοφορεω. Οινον κρατοφορεῦντα—Ath. l. 1. al. κρᾶτα φορεω.
Κρεαγρις. Χυτρον τοι ταυτην τε κρεαγρίδα—Ep. l. 6.
Κρεανομος. SYN. Κρεοφάγος.—τεκνων νηπιων κρεανομον. Lyc. 203.
Κρεηδόκος, Κρεοδέχος.—και τον κρεοδόκον σκαφίδα. Ep. l. 6. Πυρὸς γεφυραν ισχαραν κρεηδοκον. Ib.
Κρεοφαγος—Nic. Vid. Θρῖξ.
Κρεουσα.—τοθι παῖδες ευζηλοιο Κρεουσης. Nic.
Κρηδεμνον. SYN. Αμπυξ.
Κρημνοβατης—Πάν. Ep. l. 4.
Κριθωδης.—εχων κριθωδιας αρτους. Nonn.
Κριος.—ὁ τ' κρανιη κορυφῆς ορος, εαρος αρχη. Man 1.
Κριος. EPITH. Ευκεραος.
Κρισις. EPITH. Αγνή.
Κροκη. SYN. Ροδανη.
Κρονοτεκνος—Ουρανος. Orph. H.
Κροκος. EP. Βλαβεραυγὴς, αιπυκλανὴς, κυανοχροος.
Κροτημα. Κροτημ' Οδυσσεὺς εστ αιμυλωτατον. Eur. B. 491.
Κρυνος. EPITH. Δεινοτατος.
Κρυσεος.—τηνδε δή μοι κρυσεον. Ar. Ecc. 981.
Κρυπτεος.—εργον ανοιστεον,—κοὐχὶ κρυπτεον. Soph. An. 279.
Κρυπτευομαι.—Ουτι συ κρυπτευομαι. Eur. Hel. 548.
Κρυφιμος. Ανερας εκτεινε πολλακις εκ κρυφιμου. Man. 1. 150.
Κρυσταινομαι. Ημος πιλναμενον σπερνοις κρυσταινεται ειαρ. Nic.
Κτεανισμός.—και αλλοτριων κτεανισμων Δεσποσυνος—Man 4. 41.
Κτενιζω. SYN. Διαξαινω.

Κυαναιγις—παρθενος. Pind. Ol. 13.
Κυανοθριξ.—κυανοτριχας ἵππους. Orph. 1192.
Κυανοκρηδεμνος—Θετις.—Cal. l. 4.
Κυανοπεπλος—ομιχλη. Musæ.
Κυανοχετης.—πηγαων κυανοχετεων εν δινοις. Orph. L.
Κυανοχροος. Vid. Σκορπιος.
Κυβερνητηρ. EPITH. Αυπνος.
Κυδοσκοπος.—κυδοσκόπον ἀγην. Man. 4. 35.
Κυδωνιας. Vid. Αρτεμις. Orph. H.
Κυθηρα. EPITH. Αβροκομος, βλοσυρή. καλή.
Κυκλαμινος.—και εν κυκλαμινον αγειρας. Nic.
Κυκλομολιβδος. SYN. Μελανοδοχειον. Γραμματικου σλωοντα μελασματι κυκλομολιβδον. Ep. l. 6.
Κυκλος. EPITH. Αλυτος, ευτροχαλος, τετρακνημων.—SYN. Ιπποδρομος.
Κυκλωπις. Ω Κυκλωπίδες εστιαι. Eur. I. T. 844.
Κυλληνις. Αμφιβαλὼν ἀρπην Κυλληνίδα λευκανιησι. Orph. L.
Κυμβαλον. Κυμβαλά τ', ευκρεκτοις τοῖς αλαλαγμὸς επι. Dolsc.
Κυμβιον (κυπελλον.) Μεγαλ' ισως κυμβια προπινομενα. Anac.
Κυμβος. Vid. Τραπεζηεις.
Κυμη. Βατραχιη τε, Κυμη τε κακοχροος—Ath. l. 8.
Κυνηλατεω. Οια κυνηλατεοντος—Nic.
Κυνοδους.—Θολερῷ κυνοδοντι. Ib.
Κυνοθρασυς.—Μεμαργωμενοι, κυνοθρασεῖς. Aesc. Supp. 763.
Κυπελλομαχος. Εργα κυπελλομαχα σπησομεν ελατειης. Ep. l. 2.
Κυπριδιος.
Θηλυτερας εελδειν, ολίγον καλόν, ουνεκα κεινοις
Κυπριδιης βαρυς ποττα δεδωκε Φυσις. Ep. l. 1.
Κυτισηνομος. Αλλοτε δ' κρεσις κυτισηνομον—Nic.

Κωματωρ. Ηδυποτας, θιασου κωματορας—Man. 4.
Κῶμος. EPITH. Ολυμπιονικης.
Κωμωδοποιητης. Ar. Pa. 733. SYN. Κωμωδοποιός, κωμωδογράφος.
Κωτιλάς. Κωτιλαδας δε τας χελιδονας—Ath. l. 14.
Κωφός.
Ητοι και κωφοῖο λαχηδίος, ός τ' ενι θαμνοις

Ειχοι προσφυεται μορσης λιχμωμενος ερσην. Nic.

Λ

ΛΑΒΡΟΠΟΔΗΣ —χειμαρρος—Ep. l. 1. al. λαβροποτης.

Λαγοσφαγια —και ταχινης εργα λαγοσφαγιας. Ep. l. 6.

Λαγωοφόνος.—λαγωοφόνον τε τριαιναν. Opp.

Λαερτης. Μουνον Λαερτην Αρκεισιος υἱον ετικτε
Μουνον δ' αυ Οδυσηα πατηρ τεκεν—Od. π. 118.

Λαθροβολος. Οιτε και ιξευτα λαθροβολῳ δονακι. Ep l 4

Λαθροδακνος Vid Γραμματικοι.

Λαιδρός. SYN. Αναιδὴς, αρπαστικός, ευκινητος. —Η μητέρα λαιδρην Nic.

Λακισμα.—πεπλων λακισματα. Eur. Tro. 1. 87.

Λαμπαυγετις, Λαμπραυγετις, Λαμπραυγὴς, Λαμπροφαής. —λαμπαυγετις—Man. 1. 301. —λαμπραυγετις—ακτις. Ib. 4. 201. Ακτισιν —λαμπραυγέσι κοσμυ. Ib. 415. Λαμπροφαὴς αστὴρ—Ib. 53.

Λαμπροπρετης —λαμπροπρεπες ημαρ. Nonn.

Λαξευμα. SYN. Ατραπος, τριβος. Αρεος ακτινεσσι παλι λαξευματα βαινων. Man. 1.

Λαξευτης. SYN. Λαοξόος, λιθυργός, λαοτομος, λιθοξοος. —λαξευτας, η τεκτονας, η λιθοεργυς. Ib.

Λαοβοτειρα—Γαῖα. Orph. H.

Λαοσεβης—Ηρως. Pind. P. 5.

Λαοτροφος. Λαοτρόφον τιμάν. Ib. Ol.

Λαοτομος. Λαοτομυ τε πετρης σκληρωδεος εγρεσιδεμυς. Man. 4. 325.

Λαοτόμος.—υπερ νωτων φορεοντας
Αχθεα, και λαας βριαρας—Εργων τεκτοσυνης σταθμης τ' επιϊστορας ανδρας. Ib. 6.

Λαρυγγοφωνος. Vid. Εκχορδοω.

Λασιοκνημος.—λασιοκνημοισι λαγωοις. Opp.

Λασιοστερνος. Τον λασιοστερνων κεντορα παρδαλιων. Ep l. 3.

Λασιωνιος. Vid Λυκορμας.

Λατριος—μισθος. Pind. Ol. 10. SYN. Δυλειος.

Λατριωτικός. Λατριωτικαὶ—γλαῦκες. Ar. Av. 1106.

Λαχανηφόρος. Vid. Λιθολογος.

Λαχειδας. Vid Κωφός.

Λεανδρειος. Εν δε Λεανδρειοις χειλεσι πηγνυμενη. Ep. l. 7.

Λειμωνὶς.—λειμωνίδος ανθεσι ποιης. Dion.

Λειριον. EPITH. Ανθεμον.

Λειψανηλογες (al. λειψανημογος.) Πτωχὸς ποδας τε τέσδε λειψανηλογυς. Ep. 6.

Λεκανοσκοπια. Οις λεκανοσκοπιη πιστευεται, η νεκυϊσμὲς. Man. 4.

Λεοντοκομος.—λεοντοκομων αιζηων. Opp.

Λεοντοπαλης. Τῷ λεοντοπαλᾳ Τιρυνθιω—Ep l. 1.

Λεοντοσιρης. Vid. Αχατης.—al. λεοντοσυρης.

Λεοντοφονος. Μῆλα λεοντοφονῳ παλαμῃ χρυσεια κομιζων. Ep. 5.

Λεοντοφυης.—αγραν τήνδε λεοντοφυῆ. Eur. B 1193:

Λεοντοχλαινος—Ηρακλης. Ep. l. 5.

Λεπασμα. SYN. Σκεπασμα, καλυμμα.
Πευκῆεν τε λεπασμα συνασκῦντας συν ελαιῳ. Man 4.

Λεπις. EPITH. Λεπτὴ, πολυχρωμος.

Λεπτοφυης.—Λεπτοφυεῖ λασιῳ πεπυκασμένον ανδρα χιτωνι. Nonn.

Λεπτοθριος. Vid. Κονυζα.

Λεσβιας.
Την (Σαπφω) ὁ μελιχρος εφωμιλησ' Ανακρειων
Στελλομενην πολλαις αμμιγα Λεσβιασιν. Ath. 10.

Λεσβος. Vid. Οινος.

Λεσχομαχος. Ποιων εκ τ' εριδων και λεσχομαχων επλανηθη. Tim.

Λεσχη. EPITH. Αμφινοος.

Λευκαμπυξ.—πυρὸς λευκαμπυχος αυγή. Opp.

Λευκαυγὴς. Τευθὶς μεταλλαξασα λευκαυγῆ φυσιν. Ath. 14.

Λευκηρετμος. Λευκηρετμον δ' αρη Ταφιον ἦγεν. Eur. I. A. 283.

Λευκιππος. Λευκοπωλος. Λευκιππων Μυκηναιων. —Aeſch. Τῆ λευκοπωλῳ ημερᾳ. Soph. Aj.

Λευκοοπωρος. Ως ἡ λευκοοπωρος εγώ—Ep. l. 1.

Λευκοπτερος.—ημερας λευκοπτερυ—Eur. Fr.

Λευκοφανης. Παρὰ δε λευκοφαῆ ψαμαθον. Ib. I. A.

Λεχος. EPITH. Αχραντον.

Λεχρις. Vid. Λικριφις. Λεχρις δ' αιπυτεροι δομοι εστασαν αμφετερωθεν. Ap. 3. 238.

Λεων. (σημειον.) EPITH. Ασθματοκος, βλοσυρὸς. Τετραποδης τε λεων πολυαστερος εμπυρος οικος. Man. 4. 26.

Λεων. EPITH. Βαθυστερνος, ομβριμος, εριβρομος.

Ληϊδιος. SYN. Ληϊστὸς. Λαΐς θηκεν ἐῷ καλλεϊ ληϊδιην. Ep. 6.

Ληϊνόμος.—ληϊνόμοι γειαροται Νεμεης. Ep. l. 4.

Ληϊστωρ.—Ανδροφονυς—ληϊστορας, εμπεδολωβας. Κερδεος εχθροτατυ θηρητορας—Man. 4. 197.

Λῆμα. EPITH. Αεθλοφορον.

Ληϊσοκτονος. Ηγεμονος—ληϊσοκτονυ—Ep. l. 2.

Λητογενης.

Λιπτεγενης. Vid. Απολλων.
Λιπτῷος. Λιπτῷα κορα. Soph. El. 573.

Λιανθὴς. Πυγμαχιης δε ταυτα λιανθεα δῶκε φερεσθαι. Orph. 584.
Λιβανῶτις. Αμμιγα καχρυφορῳ Λιβανωτιδι— Nic.
Λιβυςὶς. Γαιης ολβια δῶρα Λιβυςιδες —Ep l. 3.
Λιγνωτος —τῷ δ' επι νῶτα Λιγνωτα ςιλβεσι— Nic. EXP. Λιπωδη
Λιγυηχης, Λιγυμυθος, Λιγυθροος.—κιθαρα λιγυηχεῖ —Ep. l. 1. —λιγυμυθος αηδων. Ar. Av. 1380. Τοῖα—λιγυθροος εννεπε Νυμφη Col.
Λιγυπτερυγος.—Μῦσα λιγυπτερυγι—Ep. l. 3.
Λιθογλυφια, Λιθογλυφὴς. Εντε λιθογλυφιαισι θεῶν—Man. 130 —λιθογλυφέος κιτεῶνος. Nonn.
Λιθοκτονια. Ποιειμες εκτεινεν φῦτα λιθοκτονιη. Ep. l. 1.
Λιθοξεςος. Vid. Αλαλος
Λιθοξόος Man. 6. 219. Λιθοεργὸς. Vid Λαξευτης.
Λιθοψωκτος. Η δε λιθοψωκτῳ καματῳ βιον ιθυνοντας. Man. 4. 326.
Λιμενορμιτης —Πρεπτος ο λιμενορμιτης ναυτιλῳ γραφομαι Ep 1.
Λιμναῖος Vid. Βατραχος. Ελεῖος.
Λιμνακὶς Λιμνακιδων Νυμφων—Orph. 643.
Λιμνοφυὴς —λιμνοφυῆ δονακα. Ep. l. 6.
Λινεος. Vid. Μηρινθος.
Λινοζευκτος.—λινοζευκτῳ ὑπὸ δεσμῷ. Opp.
Λινοκλωςος. Vid. Μοιρα.
Λινοπλοκος.—αγειρομενοισι λινοπλοκες εννεπε Σιμων Nonn.
Λινοπορος. Λινοποροις αυραις. Eur I. T. 411.
Λινοπτερυξ —λινοπτερυγων ὁπλα νηῶν. Opp.
Λινοςολια Vid. Μεθοδος.
Λινοςροφος —θωμιγγα λινοςροφον—Opp.
Λιπαροθρονος. Λιπαροθρονοισιν ἡμενας επ' εσχαραις. Aesc. Eum. 809.
Λιπεργητης. Λιπεργετις. Ep. l. 4. SYN. Πτωχὸς.
Λιποβλεφαρος —λιποβλεφαροιο δε κυκλα Οιδαλεον ξεινον ομμα—Nonn.
Λιπογυης. Vid. Επωμαδιος.
Λιποπαις —λεχη λιποπαιδα φερεσας. Man. 4.
Λιπομαχος. Vid. Νηπιαχος.
Λιποπνοος Ηδη γαρ ξιφεεσσι λιποπνοος—Ep l. 3.
Λιποσειρος Vid. Σαλαμανδρα.
Λιποσαρκης. Τω ψιμυθω μεν αει λιποσαρκεα τηνε παρειαν Λαοδικη—Ep. 2.
Λιποςεφανος. Λιποςεφανων διατιλματα μυρια φυλλων. Ib. l. 6.
Λιποσκιος. Vid. Ορθρος.
Λιποτριχης. Ειλκυσε ιχνηγῦ κρᾶτα λιποτριχεας Ib. 1.

Λιποφεγγὴς. Vid. Νυξ.
Λιςρωτος—δρομος. Nic.
Λιτηςιος.—ὑποκλινεισα λιτησιον αυχένα γαιη. Ib.
Λιτρα —σιλφιοεσσαν οποῖὸ τε μοιριδα λιτρην. Ib.
Λιχμηρὴς—λιχμηρέος Ερπυςαο Ib
Λιψ Αρεα δ' αν κατεχη δεινὸν θεὸν αιθεριος λιψ. Man. 1. 76. EPITH. Ψυχρὸς.

Λογισμος. Και ακρατοεντι λὸγισμῷ Ενσορα— Ib 4.
Λογιςονομος. Εν τε λογιςονομοισιν αἰὲ πολυπρακτορας εργοις. Ib.
Λογος. EPITH. Αγαθὸς. αγανὸς, αληθὴς. αρχαῖος. ἁβρὸς, αιπεινὸς. δημοσιος, ετυμος, κοινὸς, μειλιχιος, ῥητορικὸς, σπουδαῖος
Λογχιμος. SYN. Λογχοφορος. πολεμιος. —κλονεις λογχιμες τε. Aesc. Ag. 411.
Λοετροχοος. Vid Οχετηγὸς.
Λοιμηρος.—Ερως. (Cin. Ep.) Vid Λιμηρος.
Λοισθογενεθλος.—εφ' ὑιῷ λοισθογενεθλῳ. Cyr.
Λοκρις—παρθενος. Pind P. 2.
Λοξοβαμος. Vid. Παγκρος.
Λοξοτροχις. Μυθος, ὑς βασιλει εςρατε λοξοτροχις. Ep. 1.
Λοτροχοεω. —θερμὸν εκειθεν Νυμφαι Ερωτιαδες λοτροχοεῦσιν ὑδωρ. Ep. l. 4.
Λοφιητης—Πὰν. Ep. l. 6.
Λοχμαιος. S.YN. Πυκινος.
Λοχμος. SYN. Λοχος. Hesych.

Λυγαῖος. SYN, Ηλυγαιος, μελας, σκιερὸς.
Λυγδην. SYN. Λυγρως, οικτρως, αθλιως.
Λυγισμος.—συνδεσις sc. τῷ λογυ.
Λυγκευς. Κεινυ γαρ επιχθονιων παντων γενετ' οξυτατον ομμα. Pind.
Λυγκευς —τε θερμὸν ρεῖθρον εκβρασσων ποτον. Lyc. al Λιγκευς.
Λυγος. SYN. Οισυα —ραβδος—αγνος. Eustath.
Λυθρον. EPITH. Νῆλες.
Λυκαμβης.—Αι δε Λυκαμβειαι Αι λαχομεν στυγερῆς κληδονα θυγατερες. Ep.
Λυκαςειος.—Λυκαςειων ενδρομις αρβυλιδων. Ep. 4.
Λυκινος. Ar. A. 50.
Λυκεργος. Λυκοεργος. Διζημαι, Λυκοεργε τεας χειρας,—κ. λ. Ep l. 1.
Λυκεργειος.—μη λαθετω σε τυχη. Ib.
Λυκεργια. (Αισχυλυ δραμα) Ar. Th. 142.
Λυκοψια. SYN. Κνεφας. δειλη.
Λυκωρειος. Υιωνὸς Φοιβοιο Λυκωρειοιο Καφαυρος. Ap. 4. 1490
Λυπη. EPITH. Αμμενεος.
Λυραοιδος. SYN. Λυρικος, λυροεργος, λυροκτυπος, ευλυρος, ἡδυλυρης.

Λυρα. EPITH. Ευρυθμος.

Λυριζω. PHR. Ευχορδον εγειρε λυραν. Pind. Χαιρω δ' ευφθογγον χερσὶ λυρην οχεων. Theog.

Λυροεργος—Απολλων. Orph. 7.

Λυσικακος. SYN. Λυσιπημων, λυσιμεριμνος, λυσιπονος.

Λυσιμελης. SYN. Λυσιγυος.

Λυσιποθος. Και τᾶς λυσιποθυς ετριμον αγγελιας. Ep.

Λυσιπονος. Λυσιπονοις θεραποντεσσι. Pind. P. 4.

Λυσις. SYN. Διαλυσις, απαλλαξις.

Λυσσα. EPITH. Απειθὴς, στυγερά, παρακοπος.

Λυσσομανεω—Εργα—Ιερῶντε νεωκορα λυσσομανεντων. Man. 4. 216.

Λυσσῶπις—σκυλακη—Orph. 977.

Λυτηριος. SYN. Λυτικὸς, λυτωρ. Δαιμονες λυτηριοι Aesc. S. T. 181. Και νυν λυτηριος εκ θανατυ γενε. Eur. Alc. 223.

Λυτωρ, (λυτὴρ Nonn) Τον λοιμῦ λυτορα και θανατυ. Ep. 1. SYN. Αναλυτὴρ, λυτρωτης, ελευθερωτης, ρυστης.

Λυχνοφορος—μυς—Ep l. 1.

Λυχνοφορεω. Ar. L. 1002. SYN. Λαμπαδυχεω.

Λωβη. EPITH. Αεικελιη, κακοεργης.

M

MΑΓΟΣ. Καινοφανὴς δε Μαγοισι σεβασθη θεσφατος αστὴρ. Sibyl.

Μαζος. EPITH. Διειδὴς.

Μαῖα—παλιγγενεταν μεροπων νεκυοσσοος ἀρη. Non.

Μαιανδρος. —ος ρ' επι γαῖαν
Καρῶν αμπελοεσσαν απὸ Φρυγιης πολυμηλυ
Εισι, πολυγναμπτῃσιν ελισσομενος προχοῃσιν. Cal.

Μαινολης—μαινολα θυμῶ. Sapph.

Μακροθυμος. Vid. Οργος.

Μακροπορος—ελαφος. Apolin.

Μακτρα. EPITH. Ευεργης.

Μαλκη —ότ' εν παλαμῃσιν αεργοι
Μαλκαι επιπροθεωσιν ὑπὸ κρυμοιο δαμεντων. Nic.

Μαλκεω, Μαλκιαω. SYN. Ριγοω.
Πνευματος αργαλεοιο, ποσοιν τε μαλκιοωντα. Ib.

Μαλθακοφωνος—αοιδὸς. Pind.

Μαντηῖος—μαντηῖον Απολλωνα. Ap. 2.

Μαντευμα. Ηλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μαντευμα θυμῷ. Pind. P. 4.

Μαργαρους. Vid. Νυμφη.

Μαρτυς. Vid. Ετητυμια —EPITH. Πιστὸς, σοφὸς, κλυτὸς.

Μασσημα. SYN. Διαμασημα, το μασηθεν.

Μαυλις.—Μαυλίδι χαλκειῃ.—SYN. Μαχαιρα.

Μαχη. EPITH. Πτολιπορθος.

Μεγακλῆεις, Μεγακυδὴς, Μεγαδοξος, Μεγαλοδοξος. Ου σθενος οὐδεν ανακτα μεγακλῆεντα σαῶσαι. Apolin. —και τῦ μεγακυδέος ἱρυ. Dolsc. —Μεγαδοξος—βασιλεύς. Ib. —Μεγαλοδοξος Ευνομια. Pind. Ol.

Μεγαλῆνωρ, Μεγηνωρ.—μεγανορος εξοχα παντων. Ib.

Μεγαλοβρεμετης.—Διὸς μεγαλοβρεμεταο. Cal.

Μεγαλοβρυχος.—μεγαλοβρυχοιο λεοντος.

Μεγαδωρος.—της δε τρεις μεγαδωρος αρυρα. Op.

Μεγαλυργὸς—θεὸς. Dolsc. Vid. Πανθαγιος.

Μεγαλοσθενετης—λαὸς. Apolin.

Μεγαλοφρων.—Αχιλλῆος μεγαλοφρονος ομβριμος ὑὸς. Cal.

Μεγαπληθὴς —μεγαπληθέα—εσμὸν. Cyr.

Μεγαρον. EPITH. Θνητόν.

Μεγατολμος—αοιδός. Scip.

Μεθυπλανὴς. Οια μεθυπλανεεσσι ταλας ποσὶ δοχμια βαινω. Naz.

Μεθυσφαλης. Vid. Οινοβαρης.

Μεθυτροφος. Vid. Ημερις.

Μειλιχοδωρος—Παιηων. Procl.

Μειλιχοθυμος—Θεός. Dolsc.

Μελακρηδεμνος. Γαῖαν ὅλην εκαλυψε μελακρηδεμνος ομιχλη. Nonn.

Μελαμβαφὴς.—Μελαμβαφέος ποταμοιο. Apolin.

Μελανδινης. Vid. Γαγγης.

Μελανοφατος. Χαος μελανοφατον ὕμνον. Orph.

Μελανθιον. Και τε μελανθιυ βαθυαέος—Nic.

Μελανοπτερυξ. Vid. Χθων.

Μελασμα. Vid. Κυκλομολιβδος.

Μελι. PHR.—Εργα διαθρυπτοισα μελισσης. Nic.

Μελισσαῖος—κλαμβος.—Ib.

Μελισσηεις—μυχατοιο μελισσηεντος εν οχθαις. Ib.

Μελισσαι. —Αι τ' απὸ μοσχυ
Σηπεδος εξεγενοντο δεδυποτος εν νεμεεσσιν·
Ενθα δε και κοιλοιο κατα δρυὸς εκτισσαντο
Πρῶτον συ θαλαμυς συνομηρέες, αμφι και εργων
Μνησαμενοι Δηοῖ πολυωπέας ωπασαν ομπνας
Βοσκομεναι θυμα ποσσὶ και ανθεμοεσσαν ερεικην. Ib.

Μελιρρυτος. Αιθέρος· αρτον οπαζε μελιρρυτον—Nonn.

Μελιλωτος. Συν δε μελιλωτοιο νεον σπερμος—Nic.

Μελιτταινα, Μελιφυλλον.
Την ητοι μελιφυλλον επικλειυσι βοτῆρες,
Οι δε μελιτταιναν—κ. λ. Ib.

Μελιτη.
Ομματ' εχεις Αρεος, Μελιτη, τὰς χεῖρας Αθηνης
Τυς μαζυς Παφιης, τὰ σφυρα της Θετιδος. Ep.

Μειλιχρὸς. SYN. Γλυκὺς, quippe terminatio est χρος, nihil significans.
Μειλιχρυσεος—μειλιχρυσοισιν εθειραις. Opp.
Μελος. EPITH. Αφατον, γλυκὺ, εγκωμιον.
Μενανδρος.—ος εχει πωγωνα μενανδρου. Ep. l. 4.
Μενεοχλονος—Ποσειδων—Cal.
Μενιππος. Φοινικα το γενος, αλλα Κρητικὸν κυνα Ημεροδανειστην—Diog. l. 6.
Μενοιτας. Vid. Λυχνος.
Μεριμνα. EPITH. Αγλαὴ.
Μεσοκλοος.—μεσοκλον εντος αρουρης. Nic.
Μεταναστιος.—μετανασιον ὑδωρ. Nonn.
Μετανειρα. Αρχαιη Μετανειρα θεὴν δειδεκτο περιφρων. Nic.
Μετανοεω. Vid. Μεταγινωσκω. Ου μετανοεῖν, αλλα προνοεῖν χρὴ τον ανδρα σοφόν. Stob. 1.
Μετηνεμιος. Και σε μετηνεμιον πωλῳ εριζομενον. Ep. l. 4.

Μηκη. Μηκη μεν ποδος ιχνος ισαζεται—Nic.
Μηλοσσοος. Πανδοκὸς ειμι θυη μηλοσσόος—Non.
Μηλοτροφος. Ασιαδος μηλοτροφου—Aesc. P.
Μηλοφαγος. Vid. Εορτή.
Μην. EPITH. Κυριος.
Μηνιγξ—εκ κεφαλοιο περιξ μηνιγγας αραιας. Nic. al. σμηριγγας.
Μηνισμα. Vid. Καταγγελια.
Μητις. EPITH. Πυκινή.
Μητρομητωρ. Pind. Ol. 6. 143.
Μητροπολος. Ματροπολῳ Ελειθυιᾳ. Ib. P. 3.

Μιλτοχριστος. Βιβλια—Πηλινα, μιλτοχριστα—Sibyl.
Μιμοβιος. Χλευης τ' επιβητορας, ὑβριγελωτας,
Εν ξειινη γηρως επιβητορας, εθνειοτυμβους,
Οστεα γης, πολεως πασης απολιστα γενεθλα,
Μωροφρονας, λιτὰς, ασχημονας, αισχρογελωτας,
Κρατοπαγεῖς, αχιτωνας, αεὶ κορυφησι φαλακρὰς,
κ. λ. Man. 4.
Μινθη. Και χλοεραῖς Μινθης αποφυλλαδες—Nic.
EPITH. Ηδυοσμος.
Μιξ. Vid. Εγχλοος.
Μιξοβοας. Vid. Διθυραμβος.
Μισαγαθος. Ως λοιδορεω τον μισαγαθον τοσον—Cyr.
Μισθος. EPITH. Γλυκὺς, λάτριος.

Μνηστηρ. αγαυων, ευκλεὴς, λαοσσόος. Pind.

Μουνοφορος—κοσμος. Naz.
Μοιχατης.
Πλαζονται, νομιμων λεχεων κλεπτηρες αθεσμοι,
Μοιχαται, αιμορεοντες αεὶ, νεομορφοτυπωτοι,
Μαργοσυνα τ' εργα τελοῦντες, αεὶ κακιησι γυναι-
[illegible]
Συμβιοι, δολιοι, κακομητορες, αισχροδιδακται,
Ιδμονες ὧν αλοχοι θαλαμους πωλοῦσι συνευναι.
Man. 4.
Μοιρὶς. Vid. Λιτρα.
Μολιβος. EPITH. Ζοφοειδης.—Μολιβοσφιγγης—κορωνη. Opp.
Μολκρὶς.—μολκρίδας, η βατραχιδας. Nic.
Μολουρος.—ακοντιαι ηδε μολουροι. Ib.
Μολοθουρος. —πη γε μεν ὑψι τεθηλεν Οιη περ μολοθουρος—Nic.
Μονοπους. Χωλοὶ μονοποδες.—Man. 1. 137.
Μονοφορβος.—θῆρας μονοφορβους, ωμοβορους τε Dolsc.
Μοσχηδον.—Μαστω δε ποτον μοσχηδον αμελγοι. Nic.
Μουσαιος. Ου μην ουδ' ὑιὸς Μηνης, αγηραστον εθηκεν Μουσαῖος, χαριτων ηρανος, Αντιοπην. Jun.
Μουσα. EPITH. Χρυσεα—κολλᾶ χρυσον. Pind.
Μουσαι. EPITH. Χρυσαμπυκες, ιοβοστρυχοι.
Μουσοδομος. Μουσοδομοις πετραις—Ep. l. 6.
Μοχθαλοεις. Μοχθαλοεντος επ' ηερος—Coluth.
Μοχθεω. SYN. Εμμοχθεω.
Μοχθος. EPITH. Δυσηνος, εξαιρετος, μακρὸς, παντοδαπος, τερπνός.

Μυθοτοκος—κραδιη. Nonn.
Μυοδοχος. Vid. Γρωνη
Μυλοεργης.—σπεραδος κνιδης μυλοεργεῖ μιγνυς Τερσαινοις οροβοιο παλημασι—Nic.
Μυξωδης. SYN. Μυωδης. —δαιτην θολερὴν, μυξωδεα χευει. Ib.
Μυριαμφορος.—ρῆμα μυριαμφορον. Menand.
Μυριοδοξος. Vid. Αιολοπαλης.
Μυρμηκειον, ὁ δη μυρμηξιν εικτο. Nic.
Μυρτας. Μυρταδος εξ οχνης—Ib.
Μυσαγωγὸς. Vid. Συμπαραιταμαι.
Μυχος. EPITH. Μαντηιος.
Μωλυς. Μωλυς επισχεχων—Nic.
SYN. Βραδὺς, νωθρὸς, αδρανὴς, αμαθὴς, μωλυξ.

N

NAΠΗ. EPITH. Κοιλη, πολυχρυσος.
Ναπος EPITH. Πελεθρονιον.
Ναυμαχια —πολεμος βυθιος. Opp.
Ναυς. Νῆα μεν ευγομφωτον, εὔζυγον, εξοχα κουφην. Opp.
Ναυσιβατης. —και εν ὑδατι ηκλοπας ανδρας. Man. 4.

Ναυσιοεις. Αυτὰρ ὁ ναυσιόεις ἄλλην ἐμυδάξατο δαῖτα. Nic.

Νεαλης. Vid. Οροβαγχος.
Νεικος. EPITH. Λιγρόν.
Νεισσομαι. SYN. Επινεισσομαι.
Νεκρεγερτης, Νεκρεγερσις. Ου νεκρέγερτι νεκρεγερσιν κατιδοις. Naz.
Νεμεσημων. Ειχον αλιτροσυνην νεμεσημονα—Non.
Νεοβδαλτος —νεοβδαλτοιο γαλακτος. Nic.
Νεοκμης, Νεοκμητος. Εν κεραμῳ νεοκμῆτι—Ib. Δρεψασθαι νεοκμητα—Ib.
Νεολαμπης. Vid Ζωφορια.
Νεονυμφος. Πολλάκι και νεονυμφον επὶ ζυγον ηλυθε μοιρη. Naz.
Νεοπηγης. —κλισιας νεοπηγεας αρτι γεγαιρων. Nonn.
Νεοχνοος —φιλον ὑιὰ νεοχνοον ὡκιτ᾽ εχοντα. Naz.
Νερτεριος. Οι τ᾽ αρα νερτεριων βερεθρων κληῖδας εχουσι. Orph.
Νευρινος. Δεσμῷ δε νευρινοισι τυς ποδας βροχεις. Luc.
Νευροπλαλος—Φοῖβος—Ep. l. 1.
Νεφεληγερης.—νεφεληγερεος Ζεφυροιο. Cal.
Νεαρυχης. Vid. Γλυκυσιδη.

Νηλεοθυμος. Πλῆθυν ἐμῶν δηίων ἐπίδερκεο νηλεοθυμων. Apolin.
Νηοπολος. Νηοπολυς ἱερῆας, ἰδὲ ζακορυς θεοσεπτυς. Man 4.
Νηπιαχος —λιπομαστος εν αγκαλιδεσσι τιθηνης. Nonn.
Νῆσος. EPITH Ευκλεης, φαεινή.
Νητρεκης. SYN. Αληθής.
Ουας καθ᾽ ὑπνυς νητρεκὲς λεγειν τόδε. Jun.

Νικη EPITH. Ευδοξος.
Νιοβη. Ηχι θεοι Νιοβην λᾶαν θεσαν, ἡς ετι δακρυ Πολὺ μαλα στυφελῆς καταλειβεται ὑψόθι πέτρης, κ. λ. Cal. l. 1.
Νιφας EPITH. Χρυσεα.
Νιφοβλης. Vid. Αλπεις.—Νιφοβλητος—ακτή. Opp.

Νοερος. SYN. Νοημων. —αρθιτον εικὰ Τὴν νοερήν, νοερῶν τε δαημονα—Naz.
Νοος. EPITH. Αληθής, ατελής, βιατης, ευμενης, μεγας, ορθὸς, φιλος.
Νοοσφαλης.—νοοσφαλὲς ομμα τιταινων. Nonn.
Νοτος. EPITH. Οξεῖα, παντοδαπος.
Νυσαλεος—Νυσαλεῳ—ατμῷ Nonn.
Νοσος. EPITH. Επαλπνος.
Νοτ]ιυω.—Νοτ]ιυυσαν ὑπὸ τρεπ]ῆρσιν ελαιην. Nic.

Νυκηβορος —Μηδε οἶα νυκηβορυ—Nic. al. μυκηβορυ.
Νυκ]ιπλαγης. Vid. Κλεπ]ης.
Νυκ]ιφαvης. Vid. Αχαρκ]ος.
Νυκ]ιφοιτος—ορφνη. Cyr.
Νυξ. Vid. Λυγαιος. Κυανεης λιποεργ]ια νυκ]ὸς ομιχλης. Musa.
Νυμφοσολος —νυμφοσολοι αστρου ερωτων. Ib.

Νάκας. SYN. Ναρκη. Υπνηλὸν δ᾽ επὶ νάκαν αγει βιοτοιο τέλευταν. Nic.
Νωταῖος. Δεσμὰ περιξ νωταῖα—Nic.
Νῶτον. EPITH. Ερημον, ὑγρὸν.—περίκων αὐ]ρεισι.

Ξ

ΞΕΝΑΓΕΤΗΣ. Δικαιοι ξεναγέται. Pind. N. 7.
Ξενος. EPITH. Δικαιος, ηθαῖος, χαλκοχαρμης.
Ξιφος. EPITH. Λευρὸς, μονο-ψηφος.
Ξυθὶς.—Ξυθίδος θεας. (Αθηνης.) Lyc. 987.

O

OAΡΟΣ. EPITH. Πραΰς, ψιγιος.
Οβριμογυος. Vid. Κητος.
Οβριμοθυμος. Vid. Αθηνη.
Οβριμὸ.—Οβριμῦς τ᾽ αλσος υδαιας κορης. Lyc.
Οβρυζον. Vid. Χρυσος.

Ογκηστὸς. Ογκηστὸν βραδυπυν ονον—Ep. l. 1.

Οδμη. EPITH. Αλιπνοος. l. καλλιπνοος.
Οδος. EPITH. Αμαξιτος, κυρια, θαυμαστὴ, ευθεῖα, ορθὰ, φανερά, τραχεῖα.—επικυρος λογων.
Οθνειοτυμβος. Vid. Μιμοβιος.

Οιαγριδης. (Ορφευς.) Και δρυις Οιαγριδαο—Nic.
Οικος. EPITH. Ημερος, πατριος, χρυσεος, τριςολυμπιονικης.
Οικοριος. Οικοριᾶν εταιρᾶν. Pind. P. 9.
Οικυροκαθεδρος—βιος—Tzet.
Οινοβαρης—κατὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ιχνος ελισσει. Ep. l. 4.
Οινοβρεχὴς —θιασκεῖν δε πιοῦντα Οινοβρεχῆ—Ep.
Οινοβρως. Οινοβρωτα βορὴν. Nic.

Οινοδοτειρα.

Οινοδοτειρα—Αμπελος. Cyr.
Οἶνος.
Ηδη χρῆ γεραὸν πολιὸν σφοδρα κρατερορῦντα
Οινον, ὑγρᾶ χαιτα, λευκῷ πεπυκασμένον αιθει,
Πινειν, εκ Λισβυ περικυμονος εκγεγαῶτα. Ath.
Οἰςὸς. EPITH. Γλυκὺς, ευκλεης
Οἰςοβόλος. Ιῶν κραταιευς ὠϋτὸς οἰςοβόλος. Ep.

Οκταποδης. Συν δε και οκταποδην ποταμῷ απο-
συληθειτα. Nic.
Οκχεω. Οκχεοντι πονον. Pind. Ol. 2.
SYN. Ανεχω, ὑπομενω, ὑφιςαμαι, απαντλεω.
Οκχος. Vid Οχος. Κελευθῳ τ' εν καθαρᾶ βασο-
μεν οκχον. Pind. Ol. 6.

Ολβιςος. Vid. Αραβες.
Ολβοδοτειρα. Vid. Πανιλαος.
Ολιγηρὴς.—θαλαμην ολίγηρέα τευχων. Nic.
Ολιγοσθενης—ολιγοσθενεων τ' ανθρωπων Cal.
Ολιγοςιχος.—ολιγοςιχον ευρέα μῦθον. Naz.
Ολκιον. SYN. Χοανος.
Ολκηρὴς.—ιδων ὀλκηρέα θῆρα. Nic.
Ολμος. EPITH. Πολυχανδης.
Ολοιϊος.—ολοιϊον ιχθος. Apolin.
Ολοσχος.—και ὑσγινοεντας ολοσχυς. Nic.
Ολοφονος.—Ουλοφονον σῶμα. Ib.

Ομαδος.—Ανορεα χαλκεον σ]ονοεντ' αμφεπειν ὁμα-
δον. Pind Isth. 8.
Ομβρηρος. Vid. Κοραξ.
Ομβρος. EPITH. Χειμεριος.
Ομβρικὸς. Βοτρυς κατεσθειν, ὀμβρικὸν δηλοῖ
κλυσιν Jun.
Ομηρος. Vid. Ψεῦδος.
Ομμα. EPITH. Οξυτατον, φαεινον.
Ομματεργατης—πηλὸς—Cyr.
Ομογλωσσος. Ομοφθογγος—ομοφθογγῳ τινι μυθῳ.
Nonn. Ορνιν ὁμογλωσσοιο συνεμπορον ηθάδα
θηρης. Opp.
Ομοζηλος—ομοζηλῳ δε μενοινη Nonn.
Ομοζυξ.—ομοζυγας ἱππυς. Tryph.
Ομοθροος—βασιλῆος ὁμοθροον αυδήν. Nonn.
Ομοινοος. Φοιβυ δ' υρεσιφοιτος ὁμοινοος ἱςατο κυρη
—Ep I. 5.
Ομοκλινης.—ομοκλινέες τε μαθηται. Nonn.
Ομπνη—πολυωπεας ωπασεν ομπνας. Nic.
Ομφαλητομος. Ταις ομφαλητομοις δε τιθηναις
λεγει. Cyr.
Ομφη. EPITH. Ηδεῖα.
Ομφηεις. Κοιρανος ομφηεντος ανηγαγεν ανθερεῶνος.
Nonn.
Ομοφροσιος. SYN. Συνεσις.
Ξυνὸν ὁμοφροσιον νεμεσημονα θυμὸν εταιρων. Ib.

Ονειδος. EPITH. Αρχαῖον.
Ονειδειος.—και ονειδειον φατο μῦθον. Il. φ 393.
Ονειρος. EPITH: Θαυμαςος.
Ονηλατης. SYN. Αςαβηλατης, ονοκινδιος, ἱπ-
ποφορβος.
Ονῖτις.—ονιτιδος αὖον ορεινης. Nic.
Ονωνὶς.—και ἡ πολυγειτος ονωνὶς. Ib.

Οξαλις.—Οξαλιδας τε και ὁρμενοεντα λυκαψον.
Nic.
Οξυγραφος.—καλαμῳ οξυγραφοιο χερος. Dolsc.
Οξυεθειρος. Και σ]εφος οξυεθειρον ὁμοπλοκον εἶχεν
ακανθης. Nonn.
Οξυκαρηνος. Vid. Ταῦρος.
Οξυκομος.—βελεεσσιν—οξυκομοισιν. Opp.
Οξυτενὴς. SYN. Κεντρωτης.

Οπις—θεᾶν—αφθιτος. Pind.
Οπισθοκελευθος. SYN. Ακολυθος.—οπισθοκελευ-
θον ἐδιτην. Nonn
Οπισθοκομος.—οπισθοκομων μεροπων. Ib.
Οπισθοτονος. Χεῖρας οπισθοτονῳ πεπεδηκοτα δι-
ζυγι δεσμῷ Ib.
Οπλα. EPITH. Χρυσεα, χαλκεα.
Οπος. EPITH. Αργινεφὴς.
Οπωρη. PHR. Τερειναν ματέρ' οιναιθας.—ἡ-
διςαν μναςῆραν Αφροδιτης. Pind.
Οπωρολογος.—οπωρολογοιο γεωργῦ. Opp.

Οραμνος. EPITH. Κακανθης. Nic.
Οργὴ. EPITH. Γλυκεῖα.—οργὰν κτιζον λογοι.
Pind.
Οργαζω. SYN. Μιγνυω.—οργαζων λιπεῖ ροδεῳ
—Nic.
Οργαςηριον.—και οργαςηριον Ατ]εω. Ib.
Ορεαυλος. Θηρσὶν ορεαυλοις—Opp.
Ορθοδικος—Θεις ζυγον ορθοδικοισι. Naz.
Ορθοκελευθος—οδοισιν εν ορθοκελευθοις. Dolsc.
Ορθοτης. Ορθοποδες βαινοντες ανις μογεροιο τι-
θηνης. Nic.
Ορθωσια. (Αρτεμις) Lyc. 1331.
Ορμενοεις. Vid. Οξαλις.
Οροβος. Vid. Μυλοεργης.
Οροιτυπος. Βεκαῖδες τ' αλεγοι, και οροιτυπος—
—Nic. SYN. Υλοτόμος.
Οροιτυπ]ος.—οροιτυπ]οιο βατῆρα. Ib.
Ορχις—χαδων απὸ καςορος ορχιν. Ib.
Ορτεροφος—χλυνης—Opp.

Οσχη. Vid. Κομμι.

Ουατοεις. Θῆρι μεν κατοεντι—Ep. I. 2.
Ουλας.—χαιταν δρυος κλαδα κοψας. Nic.
Ουλομενος,

Ουλομενος. SYN. Ολοος. vid. Ατη.
—Ουλομενον—σῶμα—Nic.
Ουρεσιφοιτος. Vid. Οιωνος:
Ουρανοδρομος. Ουρανοδρομῳ—ξυλῳ. Naz.
Ουρανοδωρητος. Ουρανοδωρητον—ῥῆμα. Dolſc.
Ουρανοπηκτος.—Αερα—Ουρανοπηκτα—Ib.
Ουρανοπληθης. Ακροτατον κῦδος κ' ουρανοπληθὲς εχων. Ib.

Οφιονεος. Ουρη οἱ δολιχη γαρ οφιονεη τε τετυκται. Opp.
Οφις. EPITH. Ποικιλονωτος.
Οφρυς. EPITH. Αγανή.

Οχετος. EPITH. Βαθὺς, σιμὸς.
Οχετευω—Ου χρὴ πῦρ επὶ πῦρ οχετευειν. Ath. SYN. Παροχετευω, σαλευω, παραγω
Οχλοαρεσκης. SYN. Λεωργὸς — Αρκεσιλαος. Diog. l. 4.

Οψ. EPITH. Επικωμιος, κλυτὴ, φαεννή.

Π

ΠΑΓΧΑΡΗΣ. Γελων καθ' ὑπνυς, παγχαρὴς παντως εση. Jun.
Παγχαρτος. Παγχαρτε, δεσποινα παντανασσα—Naz
Παθυ. EPITH Τλητος, οξεῖα, βαρεῖα.
Παῖς. EPITH. Εναγωνιος, κισσοφορος, αγλαὸς.
Παλαμη. EPITH. Μοιριδιος, τραχεῖα.
Παλαισαγης. Vid. Κυαθιον.
Παλαχὴ. Αιετος εκ παλαχῆς επαιξεται—Nic. al. εξ αιθρης.
Παλη. SYN. Σποδος.
Παλημα. Vid. Μυλοεργής.
Παλιγγλωσσος—ῥησις. Pind. N. 1.—πολις. Ib.
Παλιγγενής. Vid Μαῖα.
Παλικοὶ.
Η και Παλικῶν ευλογως μενει φατις;
Παλιν γαρ ἱκουσ' εκ σκοτους τοδ' εις φαος. Aeſc. Fr.
Παλιμφυὴς. Vid Πηγή.
Παλλακιος.—μηδ' επὶ παλλακιοις λεχεεσι μιγειη. Phocyl.
Παλινζωος, Παλιζωος.—παλιζωος δε Σεληνη. Naz. —παλινζωῳ τινι ποντῳ. Nonn.
Παλαμηδης. Χρονυ τ' εφεῦρε διατριβας σοφωτατας,
Πεσσυς, κυβυς τε τερπνὸν αργιας ακος. Soph. Fr.

Παμμεδεων. Ψευσατο παμμεδεοντα βασιλεα—Cyr.
Παμμητις. Vid. Κασσιοπεια.
Παμμυστος.—παμμυστῳ φθογγῳ μελινδέας ὑπνυς. Sibyl.
Παμπηδην. SYN. Πανταχῆ.—τὸ δὴ ρ' υδεεσσι μυκητας Παμπηδην—Nic.
Παναγηραος.—Ελπωρη παναγηραος αμμιν Apollin.
Παναγὴς. SYN. Καθαρός.
Παναεργὴς.—Εκ φαρυγος χευει παναεργέα δειπνον Nic.
Παναχαρπὴς,—νεον παναχαρπεα θαμνον. Ib.
Πανακηρατος. Και σεο βωμὸν, αναξ, πανακηρατον ὑμειοπολησω. Apol.
Πανακτειος.—πανακτειον τε κονιλην. Nic.
Παναλημων. Ελκετ' εμὴν ψυχην παναλημονα προς φαος ἁγνόν. Procl.
Παναμενδητον—προσωπον. Opp.
Παναμειλικτος. Vid. Ιοβορος.
Παναρμονιος—παναρμονιον—μελος. Niceph.
Πανδεινος. Πανδεινων αλγων αλγος—Naz.
Πανειδατος. Και οἱ δορπον ετευξε πανειδατον—Cal.
Πανηγυριζω. SYN. Συμπομπευω.
Πανθαγιος. Ουνομα πανθαγιον και μεγαλυργὸν εόν. Dolſc.
Πανθελγὴς. Vid Ευτυμια:
Πανιλαος. Δεξιτερην ορεγοιο πανιλαον ολβοδοτειραν. Opp.
Πανιλαρος.—πανιλαρον ομμα τιταινων. Nonn.
Πανταγαθος. Vid. Θεος.
Πανταισχὴς—κλοπιης πανταισχέος ευνης. Naz.
Πανταναξ—βασιλευς.—Παντανασσα. Vid. Παγχαρτος.
Παντολετης—Ηρακλῆς—Naz. SYN. Παντολετωρ.
Παντωλης—χολος—Dolſc.
Πανυπλεκτος. Οι δε πανυπλεκτοισιν εν ερκεσιν ηρινον αυτοὶ. Opp.
Παρα. Il. ε. 503. SYN. Επι, μετεσι.
Παρεμφαινω. SYN. Παραδηλοω.
Παραιτεω. SYN. Παρωθεω.
Παρθενος. EPITH. Κεδνὴ, νεα, συνευνος.
Παρασσυριος—τενων. Opp.
Παραφλαζω.—κλεψινοοισι παραφλαζει ορεινα μυθοις. Nonn.
Παροψις. SYN. Εμβαφιον, οξυβαφιον.
Παροχλιζω. SYN. Μετακινεω.
Παροινεω. SYN. Εξυβριζω.
Πασιφανὴς—Ηλιος. Dolſc.
Πασσοφορος—Παφη—Ep. l. 7.
Παυσικακος—δαπνη. Naz.
Πατρωος. Πατρωϊ τ' επερχομενος. Pind. P. 6.

Πεδανὸς

Πεδανός. SYN. Μικρός, ταπεινός, ουδαῖος, χθαμαλος: —πεδανή δέ οἱ υρη. Nic.
Πεδιλον. EPITH. Αριγνωτον.
Πεδοεις. SYN. Χαμαιπετης.—Μεσση δ' εν κεφαλη φυεται πεδοεσσα μολοβρη. Nic.
Πεδοσκαφης. Vid Κενεών.
Πεδοτρεφης —πεδοτρεφὲς ερκιον ὕδωρ. Sibyl.
Πελαγοστροφος—ιχθύς. Opp.
Πελεθρονιος —πελεθρονιον κατὰ βῆσσαν. Nic.
Πελλη. EPITH. Ρημελκτος.
Πελιδνος.—Αι δε πελιδναὶ φλυκταιναι—Nic. SYN. Πελιος, εμπελιος, περιπελης.
Πεμφρηδὼν, σφῆκές τε—Ib.
Πενθεσιλεια.—θεῶν επιειμενη εἶδος. Cal.
Πενθὰς, Πενθημος, Πενθηρης, Πενθοφόρος. —πενθάδι σιγῇ. Nonn.—πενθημά τε δακρυα πολλά Sibyl. —πενθηρέα χλαῖναν. Dolfc. —πενθοφόρον δειξουσιν ολεθρον. Sibyl.
Πενταιχμος —πενταιχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ακμαῖς. Ep 6
Περας. SYN. Το εσχατόν.
Περιαγω. SYN. Γυροω, περικυκλοω.
Περιαλγης.—φονῳ περιαλγεῖ ποιας. Nic.
Περιβαλλω. SYN. Περιερχομαι.
Περιβρυης. Νῆριν πηγναιόν τε περιβρυέε—Ib.
Περιγλωσσος. Περιγλωσσοί τ' εφυν. Pind.
Περιθαλπης.—περιθαλπέα ριζαν. Nic.
Περικαινυμαι—πυρος περικαινυται ὁρμή. Ib.
Περικλυμενον. Φυλλα τε κισσηεντα περικλυμενοιο φερουσα Ib.
Περικυδαλιμος. Και περικυδαλιμων αλλαχον ουνοματων. Dolfc.
Περιοδος. SYN. Αμφιρρωξ.
Περιλυπος—βεβριθὼς περιλυπον κηδεσι θυμον Nic.
Περιποιεω. Vid Πλατων.
Περιπνιγής—περιπνιγέες τε πελονται. Nic.
Περιρραχις.—ερπυλλοιο περιρραχίδας αεξει. Ib.
Περισαρξ —περισαρκος ακανθης Ib.
Περισσοβοος.—περισσοβοοιο τραπεζης. Nonn.
Περισσολοφος.—περισσολοφων πηληκων. Opp
Περισσοτοκος.—βολας δε περισσοτοκων αλιαων Ib
Περισολαδην.—σαρκας δε περισολαδην μινυθεσι. Nic.
Περιστρεφης.—περιστρεφεεντα πετηλα. Ib.
Περιστιγης. Παντόθεν αστεροεντι περιστιγὲς ευρεϊ νωτῳ. Ib.
Περιστιχαω. Τριστιχοι εκατερθε περιστιχοωσιν οδοντες. Ib.
Περισφαραγεω—σμεργει δε περισφαραγευσα γαλακτι.
Περιφλιδαω.—περιφλιδοωντος αλοιφη. Ib.
Περιτριζω. SYN. Περικνιζω.
Πεσκος—το δε πεσκος ἰῶ ταχα καββαλεν ἰλυι. Ib.

Πεταλεος, Πεταλῖτις. Συν και ονυ πεταλεον οριγανον—Ib. Κορκορον, η πεταλῖτιν—Ib.
Πετρα. EPITH. Βαθυλειμων, χοιράς.
Πετρος. EPITH. Ξεστος.
Πετροβολητος.—πετροβολητον απηνέα ποτμον. Cyr.
Πετρογενος. Vid. Οψαριον.
Πευκεδανον —πευκεδανοιο βαθυπνου—Nic.

Πηγή. EPITH Σκιερά.
Πηδαλιον. EPITH. Δικαιον.
Πημα. EPITH. Καλὸν
Πηλοτροφος. Οπλὴν δε κρατερὴν, πηλοτροφον, ευρυπεδιλον. Opp.

Πικροθυμος. Θηλυτερην πικροθυμον απηνέα τεκνον εχιδνης. Cyr
Πιστακιον. Πιστακι ακρεμονεσσιν αμυγδαλοεντα πεφανται. Nic.

Πλαστος. SYN. Οστρακινος.
Πλατων.
Ει το τρεφειν πωγωνα δοκει σοφιαν περιποιειν
Και τραγος ευπωγων ευστολος εστι Πλατων. Ep.
Τῶν παντων δ' ηγεῖτο πλατυστατος, αλλ' αγορητὴς
Ηδυεπης, τεττιξιν ισογραφος, οἵγ' Εκαδημου
Δενδρει εφεζομενοι οπα λειριοεσσαν ἱᾶσι Tim.
Πλεοναζω. SYN. Επιπολαζω, περιουσιαζω.
Πλοκαμος. EPITH. Αγλαος, πλοκαμηΐς.
Μη μεν επ' αρσενι παιδὶ τρεφειν πλοκαμηΐδα χαιτην,
Μη κορυφην πλεξης, μηθ' ἅμματα λοξὰ κορυμβων. Phocyl. al —χαιτην πλοκαμῖδος.
Πλυτος. EPITH Αγηνωρ, κρυφαῖος.—πλυτε αγερωχον οπλισμα Pind.

Πνοιοδοτὴρ. Ηέρα—βιοθρεμμονα πνοιοδοτῆρα. Cyr.

Ποδορρωος. Vid Αταλαντα.
Ποντοφαγος. Vid. Σκορπιος
Ποιοφαγος. Vid. Ασπαλαξ.
Ποικιλοδωρος—αναξ Nonn.
Ποικιλοθρονος—Αφροδιτα. Sapph.
Ποικιλανιος. Χερσὶ ποικιλανιος εδαμασσε πωλους. Pind. P. 2.
Ποιφυγδην—ησμεται δι ψηφιας ογμους. Nic.
Πολις. EPITH. Ευρυσθενης, πατρωΐα, φιλη.
Πολυαυξὴς. Vid Μαραθρον
Πολυβατεια. Πολυβατειαν ἐλὼν τροχαλῷ ενι λιγδῳ. Ib
Πολυγον (βοτανη)—πολυγονοιο τοτε βλαστηματ' αρηξοι Ib
Πολυγονος. Vid. Οιανίς.

Πολυθρεπτος. Vid. Κουζα. SYN. Πολυφαρμακος.
Πολυκυδης.—τιμην πολυκυδεος αρχης—Dosse.
Πολυιδμοσυνη. Οσσον οδε φρεσιν ης και πολυιδμοσυνη. Ep.
Πολυμελαθρος. —Πολυμελαθρος πανδοκος αυλη. Nonn.
Πολυμηκετος —παλαμῃσι λαβων πολυμηκετον αορ. Cal.
Πολυοδυς —πολυοδυσι γενεσις. Nic.
Πολυπατωρ—γεραιος. Pind. N. 4.
Πολυπυστος—μορος. Nic.
Πολυρραγης—ποταμοις πολυρραγεας κατα δινας. Ib.
Πολυρροθιος.—εποικτειρουσα πολυρροθιους ανθρωπους. Arat.
Πολυστροβος, Πολυστροιβος —πολυστροιβον περι Νειλον. Nic.
Πολυωπης. Vid Ομπνη.
Πομπη. EPITH. Ηρωϊα, πολυθυτος, Απολλωνια.
Πομφολυξ. Vid. Πεμφιξ.—Αιδη θαμειναι Πομφολυγες—Nic.
Πονος. EPITH. Ατρυτος, απροσορατος, εναλιος, μακρος, χαλεπος.
Πορθμιον. SYN. Πλοιον.
Ποντος EPITH. Βαθυς.
Ποτμος. EPITH. Αναιδης, ευδαιμων.
Ποταινιος. SYN. Παλαιος, ξενιος, προσφατος.
Πους. EPITH. Ατρεκης, ορθος, δαιμονιος.—κουφοι—ποδων
ακμαν εναλιγκιον στεροπαισι. Pind.

Πραπιδες—θεων αμβροτοι. Pind.
Πριω. SYN. Αγοραζω.
Προδεπω. Vid. Στρυγιδων.
Προμελαινομαι.—προμελαινεται ακρη Σφονδυλος—Nic.
Προσβαινω. SYN. Εγγιζω.
Προσμιγνυω. SYN. Παρακιρναω, συγκεραννυω, παραπλεκω.
Προστιθημι. SYN. Προσαγω, προσπελαζω, εναρμοζω.
Προσφιλως. SYN. Ασπασιως.

Πτερον. EPITH. Πορφυρεον.
Πτερυξ. EPITH. Αγλαα, ωκεα.
Πτυχη. EPITH. Κλυτη.

Πυγη. SYN. Γλουτος.
Πυκα. SYN. Δαιδαλως.
Πυλαι. EPITH. Ευτυχεες.
Πυρ. EPITH. Απλατον, χειμεριον.
Πυργηδον. SYN. Στοιχηδον.

Πυρκαιαθι. Αιζεο και πυρκαιηθεν, ιδε φλογμον αερσινοος αιθην. Ib.
Πυταγορης.
Ηνικα Πυταγορης το περικλεες ευρατο γραμμα
Κλεινος, εφ' ῳ κλεινην ηγαγε βουθυσιην. Jun l. 5.

Ρ

ΡΑΔΑΛΟΣ. SYN. Απαλος.
Ραντηρ—Εν ραντηρι τυπην αντιδεξατ' εχιδνης. Nic.
Ραξ. SYN. Πυρην.

Ρεσμελκτος. Vid. Πελλη.
Ρεμβομαι. SYN. Γυρευω.

Ρημα—εργματων χρονιωτερον. Pind.
Ρησις. EPITH. Παλαια.
Ρησκυνθις—ρησκυνθιδος Ηρης. Nic.
Ρητινη. Και δ' απο ρητινην τερμινθιδα πολλακι τευχης. Ib.
Ρηχωδης.—μηλειης ρηχωδεος αγρια καρφη. Ib.

Ριζοβολος.—λασιοισιν αει φυλλοισι κατηρης. Ib.
Ριζοθεν—εξ ονυχων—Ib.
Ριπαι—θαλασσιαι ανεμων. Pind.

Ροαι—πραμαθειας.—επεων κλυται.—Μοισαν.—Pind.
Ροος—καπνου αιθων. Ib.
Ροδοπη. —παρα Τηθυος υδωρ
Ωκεανιδος Ροδοπης δεδονημενος οικρῳ. Nonn.
Ροδωπις.—ροδωπιδος ενεκα κουρης. Ib.
Ρομβος—ακοντων ευθυς. Pind.

Ρυγχις.—
Αμμιγα δε ριζας η ρυγχιδας.—εν δε επαρκες
Θυλακι βαλων χυτρῳ σκαμμωνιον.—Nic.

Ρωθωνες. SYN. Ρινες.—η υπερ ακραν Ρωθωνας—Ib.

Σ

ΣΑΙΣ (πολις Αιγυπτου)—υπερ Σαιν ηθαλοεσσαν. Nic.
Σακκινος. SYN. Λεπτος, ασθενης.

Σαλαμανδρα.

Σαλαμανδρα.
Ην δε λιπορρινοιο ποτον δυσαλυκτον ιαψη
Φαρμακιδος σαυρης πολυκυδεος, ην Σαλαμανδρην
Κλειουσιν· την ουδε πυρος λωβησατο λιγνυς, κ. λ
Nic.
Σαρδω δ' ευρυτατη—Dion. 458.

Σειριαω. SYN. Φλεγμαινω.
Σελαομαι. Η δ' υδατι βρεχθεισα σελασσεται—Ib.
Σελινον. Και υπερωδες Νεμεαιον αφυλλοιο Σελινε. Ib.
Σεμνως. SYN: Θεοπρεπως.

Σηψ. —τοθι διψαος εμβατεει σηψ. Ib.
SYN. Σκωληξ.

Σθενος—αελιε χρυσεον. Pind.

Σιαλος. SYN. Αφρος, σιελος.
Σιλφιοεις. Vid Λιτρα.
Σιμος. SYN. Τυφλος.
Σιων. l. 38. l. Σιωνος.

Σκαμμωνιον. Vid. Ρυγγις.
Σκαπτηρ. SYN. Σκαπανευς, σκαπανητης, δικελλιτης. βωλοκοπος.
Σκαφις. EPITH. Δοχεια.
Σκελετος. SYN. Ξηρος.
Σκευοφορος. SYN. Νωτοφορος.
Σκολιοπλανης.—σκολιοπλανεες τε κεραστας. Nic.
Σκολοπηις. Vid Βασανιδος.
Σκοροδον SYN. Αγλιδιον.
Σκυτινος. SYN. Βυρσινος.

Σμινος. SYN. Σμινθα.—οσον σμινθοιο τετυκται. Ib.
Σμυγερος. SYN. Οικτρος.
Σμυρνειον—ακρυοεις—ευτμελες—Ib:

Σολοικος. Κομισον σολοικον φθογγον. Anac. Fr.
Σομφος. SYN. Χαυνος.
Σοφισμα. EPITH. Αρχαιον.

Σπαδες. Σπεραδες. (Σπερμα) —αυα τε βολβων Σπερεα—Nic.
Κραμβηεν σπεραδος—Ib. vid. Σελινον.
Σπειραχθης.—σπειραχθεια κνωδαλα γαιης. Ib.
Σπειρωδης.—σκιλλης σπειρωδεϊ κορση. Ib.
Σπερμα—φλογος. — Λεοντος αφθιτον,—Ηρακλεος αδαμαντον. Pind.

Σταδιον. EPITH. Ευθυδρομον.
Σταθμη. EPITH. Εφημερια, πατρωια —Υλλιο.
Σταθμος. EPITH. Αιπεινος—κρανε. Pind.
Σταλαγμω. SYN. Μαρμαρυσσω
Στατιζομαι. SYN. Αυλιζομαι.
Στεγνος.—στεγνα δε οι πτερα—Nic.
Στερησις. SYN. Αρπαγη.
Στεφανος. EPITH. Νικηφορος.—στεφανων τεθμον εγκωμιον. Pind.
Στεφανωμα.—παγκρατιυ επαξιον.—στεφανωματα βωμων νεοδματα. Pind.
Στηλαι—Ηρακλειαι—Ηρακλεος. Pind.
Στολη SYN. Κινησις, στασις, πορεια. Hes.
Στολος. EPITH. Ευανθης, ελευθεριος.—παγκρατιυ ευρισθενης. Pind.
Στομα. EPITH. Βραχυ, αθανατον.—Αϊδα χθονιον. Pind.
Στρατος. EPITH. Λαβρος, γυναικειος, θαυμαστος, φυγοξεινος.
Στρευγεδων. Στρευγεδονι προδεδαυκε δαμαζομενος καματοισιν. Nic.
Στρουθος. Ορνιθος στρουθοιο κατοικαδος—Ib.
Στρομβειον. Στρομβεια ψωχοιο κακης εμφορβεια νοσυ. Ib.
Στρυχνος. Vid. Σκυρον.
Στρωμνη. EPITH. Αφθιτος.—χερασσεισα τουτον κειται. Pind.

Συγκαλεω.—SYN. Συγκαλεω.
Συλλεξις. SYN. Συναγωγη.
Συμμορια. SYN. Συνταγμα.
Συμμορφος. Ενδει αιμορροι συμμορφος—Nic.
Συμπειρος. SYN. Αγχιτερμων, συμπεπρασμενος. —συμπειρον αγωνια θυμον Pind. N. 7.
Συμποσιον. SYN. Φιλοτησια.
Συναλδης. Καρπον πορφυρεεντα συναλδεα—Nic.
Συνδαμναμαι.—νοσοις συνδαμναται εχθραις. Ib.
Συνελιττω. SYN. Συσπειραω.
Συνηρης—ποτε δαιτα συνηρεα χιονεσσαν. Ib.
Συντερμων. SYN. Πλησιοχωρος.—συντελεστης.
Συρραγαθεω.—ολοοις δε συνερραγαθουσιν οδουσι. Ib.

Σφετερος.—SYN. Εος. Pind. Ol. 9.

Σχεδια. SYN. Συναφεια, κοινωνια. Hes.
Σχιζω. SYN. Ανατεμνω.
Σχοινοβατης. SYN. Νευροβατης, κρημνοβατης.
Σχοινοτενης. SYN. Ορθος, μακρος.

Σωμα. EPITH. Βροτειον.
Σωρευω. SYN. Χοω, περισαττω.

T.

Τ

ΤΑΝΥΣΦΥΡΟΣ. SYN. Ορθοσφυρος, ευσφυρος, λεπτοσφυρος.
Ταξις. SYN. Θεσις.
Ταυρωδης.—λοξαις δε κεραις ταυρωδεα λευσσων. Nic.
Ταφρος. SYN. Χωμα.
Ταχυνω. SYN. Ορμαω.

Τειχος. EPITH. Ξυλινον.
Τελειος. SYN. Συμπληρής.
Τελευταν—τερπνάν γαμε. Pind.
Τελος. EPITH. Ακρον, εμπεδον.—πομπιμον νοσε.—γλυκυ ανθρωπων.—θνατὸν βιε—κυριον παντων Pind.
Τεμενος. EPITH. Αγνὸν, Ποσειδανιον.
Τεμνω. SYN. Αμελγω.
Τερμινθις. Vid. Ρητινη.

Τηνεσμον. Τηνεσμῷ δ' ὡσεί τε δυσεντερος αχθομενος φώς. Nic.

Τιθηνα. EPITH. Μογερά.
Τιμη. EPITH. Ακλεής, αεναος, Πυθιονικος.

Τολμα. EPITH. Ευθεῖα.
Τομη. SYN. Τμῆμα.
Τομὶς. SYN. Τομά, τομεῖον, πυραγρα.—τομὶν πανακειον επυσιν. Nic.

Τραγοριγανον. Πολλάκι δ' αυαλεης τραγοριγανε—Ib.
Τραπεζα. EPITH. Αεναος, νυμφια, φιλη.
Τραπεζηεις.—οσον κυμβοιο τραπεζηεντος ἑλεσθαι. Ib.
Τρεμω—εμβαρυθων δε κακὸς τρομος ἄψεα λυει. ib.
Τρεφω. SYN. Σιτοποιῶ, ψωμιζω.
Τρηχὰ. SYN. Αἱμασια, al. τραχὺς τοπος.—al. λιθος.
Τρηχμαλα—δ' αιμασιας τε—Ib.
Τριμιθος. SYN. Τερεβινθος.
Τριοφυλλον. SYN. Τριπετηλον, μινυανθές.
—τριοφυλλον οπαζεο κνωψιν αρωγήν. Ib.
Τριστιχος. Vid. Περιστιχαω.
Τριψις. SYN. Εντριψις, επιτριμμα, ψηλαφησις.
Τροφος. EPITH. Δαιμονια.

Τυμβος. EPITH. Πατρωϊος.
Τυμπανοεις. Vid. Υδρωψ.
Τυρβη, pro Συρβη. SYN. Θορυβος, απολαυσις.
Τυρος. EPITH. Παλαιος.
Τυφλωψ. SYN. Τυφλῖνος.—ου τυφλῶπες απημαντοι φορεονται. Ib.
Τυψις.—νεαλεῖ δε πατῳ περὶ τυψιν ελιξαις. Ib.

Υ

ΥΓΙΕΙΑ. EPITH. Χρυσεα. Pind.
Υδροῤῥοά. SYN. Επεισιν, γαστρων.
Υδωρ. EPITH. Αγνὸν, θερμὸν, ὡραιον.

Υιὸς. EPITH. Θετός.

Υλλὶς. Υλλίδος σταθμᾶς νομοις. Pind. P. 1.

Υμμῆτις. Ποτε δ' εργα διαθρυπτοιο μελισσης Αμμιγα πωπτυων Υμμητιδος—Nic.
Υμνος. EPITH. Νεος, πτεροεις.—υμνων ευτερπὲς ανθος. Pind.

Υπαχλυνω. Οψε δ' ὑπαχλυνθη μεγας ὡρανος—Cal.
Υπεικω. SYN. Υποτασσομαι.
Υπερβαινω. SYN. Ελαττοω.
Υπεριονιδης. Φαυσιβροτος δαιμων. Pind.
Υ-νην. EPITH. Ηνεμοεσσα.
Υπητριον. SYN. Εφηβαιον.
Υποθημοσυνη. SYN. Αναμνησις, φροντις.
Υποσπονδος. SYN. Προσπονδος, συμμαχος.

Υσγινοεις. Vid. Ολοσχος.

Υψευς. Υψεος ευρυβια. Pind.

Φ

ΦΑΟΣ. EPITH. Εσπερον, χρυσεωτατον.
Φαρμακον. EPITH. Πραΰ, προσαντες.
Φατις. EPITH. Εχθρα.

Φεγγος. EPITH. Αληθινον, κοινὸν, παμπρωτον.

Φημη. EPITH. Αεικής.
Φὴρ. Vid. Θὴρ. EPITH. Θεῖος.

Φθινασμα. SYN. Φθισις.

Φιλοργος. Vid. Αχυνετος.

Φιλοτης. EPITH. Αμβροσια, ἱερά.
Φιλτρον. EPITH. Ἱππειον.

Φλιψ. SYN. Μωλωψ.
Φλομος. Vid. Πυρακανθα.

Φονος. EPITH. Μελας, παρποδιος.
PHR.—Λυματα λυγρα φονοιο. Cal.
Φορμιγξ. EPITH. Υπερογια.

Φρην. EPITH. Γλυκυα, αταρβης, ελευθερα, θνητη, ορθα, χθονια.
Φρυδος. SYN. Ματαιος.

Φυγοξενος.—φυγοξενον ςρατον. Pind. Ol. 11.
Φυη. EPITH. Ερεπλευρος. Pind.
Φυλλον. EPITH. Χρυσεον.
Φυτον. EPITH. Μονοδροπον. Φυτευμα, EP. Σκιαρον.

Φωνη. EPITH. Ολυμπια.

X

XΑΛΒΑΝΟΕΙΣ. Ριζα τε χαλβανιεσσα—Nic.
Χαλικροτερος. EXP. Ακρoτατος.
—χαλικροτερη ποσις οινης. Nic.
Χαλκεος. SYN. Εγχαλκος, παγχαλκος, χαλκηρης.
Χαλκων. SYN. Χαλκευτικη.
Χαμαιζηλος. SYN. Ευτελης.
Χαμαιπετες, επος. Pind.
Χαμαιπιτυς. Ηὲ χαμαιπιτυος βλαστημονες αμμιγα κωνοις. Nic.
Χαριεντιζομαι. SYN. Προσπαιζω.
Χαρις. EPITH. Αιδοια.
Χαρις, δ' ἁπερ ἁπαντα τευχει τα μειλιχα θνατοις,
Επιφεροισα τιμαν, και απιστον εμησατο πιστον
Εμμεναι—Pind.
Χαριτες. EPITH. Ηϋκομοι.
Ου γαρ θεοι σεμναν Χαριτων ατερ.
Κοιρανεοντι χορους, ουτε δαιτας. Ib.
Παρα καλλιχορω πολει Χαριτων. Ib.

Χαρμα. Εσλον γαρ ὑπο χαρματων Πημα θνασκει παλιγκοτον δαμασθεν. Pind.

Χειρ, ημεροις αναγκης χερσί. Ib.

Χιληγονος. Αλλοτε βουκραιος χιληγονα—Nic.

Χλιαρος. SYN. Ακρυσαλλος.
Χλοαζομαι. SYN. Χλωροφορεω, θαλλω.

Χρημα, ἑκαστον τεκμαιρει. Pind.
Χροια. SYN. Επιφανεια.
Χρυσος.—κλεαναν αιδοιεςατον. Pind. Ol. 5.—αοιδιςατον. P.

Χωρα. EPITH. Παγκοιτες, ἁλιερκης.

Ψ

ΨΕΥΔΙΣ Ου ψευδις ὁ μαρτυς εργμασιν επεςατει. Pind
Ψευδος. EPITH. Μεταμωνιον, αιδηλον.
Θυγατηρ Αλαθεια Διος
Ορθα χερι ερυκετον ψευδεων
Ενιπαν αλιτοξενον. Pind.
Ψευδος γλυκυ μυθεων αιδρις ανηρ. Ib.
Ου θεμιτον ψευδει θιγειν. Ib.
Καιρον ου ψευδει βαλων. Ib.
Ψευδεσσιν (Ομηρυ) ποτανα μηχανα
Σεμνον επεςι τι σοφια δε
Κλεπτει παραγοισα μυθοις. κ λ. Pind. N. 7.

Ψηφος. Ποντιαν ψαφων αριθμον. Pind.

Ψυχοτροφος. Vid. Αεροειδης.

Ω

ΩΓΟΝ. EPITH. Θιβρον.
Ωκεανιτις. Vid. Ροδοπη.
Ωκιμοειδης.—ὀτ' ωκιμοειδες ειδωδε. Nic.

CORRIGENDA in præcedente Thefauro.

A P O   Z E Υ

AΑγης, lege ενεσχληκει. Ααπτος, l. αψαλακτος.
Ααςχω, l. αασκω. Αβροτος, l. αψυχος.
Αγαπαζομαι, l. αγαπαζομενοι.
Αγαπητος, l ζηλωτος. Αγεννητος, l. δυναιτ'.
Αγινω, l. απογινω. Αγκαζομαι, l. αγκαλαις.
Αγκυρα, l. Φωλας. Αγνος, l. Od. ρ. 259.
Αγρευμα, l. Αγρα. Αδαημων, l. ατεχνος.
Αδονητος, l. ατεγκτος. Αδυτον, l. εν μεγαλῳ.
Αεικηλιος, l. εργα. Αεω, l. κοιμασμαι.
Αθροισμ', l. Αθροισμα. Αΐκως, l. οιωνος.
Αιγλη, l. χαροπὴ. Αιμα, l. αυλος.
Αιμαρραντος, l. Αιμορραντος. Αιμορραντοι θυσιαι.
Αινος, l. συμφωνησις. Αιολος, l. ϑηητα.
Αιπυτιος, l. υψηρεφης.
Αιτνα, l. υψιλοφος Τυφωεων.
Αιὼν, l. αἶνακ. Ακραλεπος, l. Ακραλιπης.
Ακτις, l. μεν ακτις.
Ακυροω, l.—την διαθηκην
Ου νομος αυτὸς ακυρωσει, ὁς—
Αλαος, l. Od ϑ. Αλινδεω, l. Αλιω.
Αλλασσω, l. μετακισμιω. Αλογεω, l. ολιγωρεω.
Αλυβη, l. αργυρε. Αμητηρ, l καλαμευτης.
Αμυνω, l. ανταδικεω. Αμυξις, l. ἑλκηθμὸς.
Αμφαραβεω, l. περιψοφῶ.
Αμυιδαμας, l. Αμφιδαμας.
Ανaβαλλω, l. καλτρυκω. Αναλωμα, l. Αναισιμωμα.
Ανασκοπεω, l. περισκεπτομαι.
Ανδραγια, l. Ανδραγρια. Ανιαρος, dele δεινὸς.
Ανιερος, l. Eur. Hipp —εξαγιςος.
Ανοτοτυξω, l. Ανοτοτυζω.
Αντιβαλλω, l. Αντιτιθημι. Αντιϊκεω, l. Αντιϊκχω.
Αντιφερνος, l. Αντιφερνον. Ανυτω, l. περιποιεομαι.
Αοιδη, l. αγαφθεγκτος. Αορ, l. λοιγιον.
Απακτοω, l. Claude.
Απαξαζαπασιν, l. Απαξαπασιν.
Απασραπτω, l. Απαςραπτω.
Απαυδαω.—και ανεσχεθε, ρεῖκος απαυδων. Theoc. 22. 129.
Αποθραυω, l. καταγνυμι. Αποπειραω, l. πειρητιζω.
Αποπιπτω, l. αποπεσησιν. Αποσκυλευω, l. καλον.
Αποςασις, l. επιλειψις. Αποσυομαι, l ανοργω.
Αποκαλαω, l. Αποχαλαω, αποχαλα.
Απροσδικτος, l. αιγιλιψ.
Απυλωτος, l. ςτομα —R. 862.
Αραβεω, l. ζωσθεῖσα. Αρεςογονος, l. Αριςογονος.
Αρμαλια, l. αρμαλιην. Αρνυμαι, l. απολαυομαι.
Αροτηρ, l. οἴζυρὸς. Αρτιγενεθλον, l. Αρτιγενεθλος.

Αρυςηρ, l. Αρυτηρ. Ατιζω, l. αισχεω.
Ατικος, l. προσωπω. Ατυζηλον, l κεκληγυῖαι.
Αυλαξ, l. ευωδιν. Αυρη, l. μεσημβριας.
Αυτικα, l. αιψα.—l. Αυτολυκος, Αυτολυκω.
Αψις, l. Αψισι.
l. Αχαΐνην. Αχατης, l. Λεοντοσυρην.

Βαλανιζω, Βαλανευω.
Αλλην δρῦν βαλανιζε. Ep. l. 2.
Βασις, l. εξαμιλος.—inf. Βασαγμα.
Βατης, l. Βατὸς.—Βραχιων, l. βραχιονα.

Γαμφαι, l. σιαγὼν. Γιγαντες, l. οδοντοφυτοι.
Γλωσσα, l. μειλιχογηρυς. Γρυπαιετος, l. οιωνοι.
Γυοω, l. χωλοω. Γυναικισις, l. γυναικισεως.

Δαιδαλοχειρ, l. Θῆρις. Δασπλης, l. δασπλῆτις.
Δημοκρατος, l. Δημοκριτος. Δημος, l επιτηριδιος.
Διαιτα, l. καθαρσιον. Διαφορα, l. ανομοιοτης.
Δορκας, l. δορκάδ'. Δρακων, l θηροτυπος.
Δροσιζω, l. τεγξεσαι. Δροσος, l. ορθρια.
Δυη, l. δυσπαθεια. Δυσλυτος, l. δυσεκλυτος.

Εγχωριος, l. ιθαγενὴς.—Ειδωλον, l. Ειδωλον.
Εκκλησια, l. εκκλησια. Εκπνοεω, l. Εκπνεω.
Εκπτοιεω, l. Εκπτοεω. Εκτεμνω, l. Εκταμνω.
Εκφθειρομαι, l. κακῷ. Εκτωρ, l. ερκος.
Ελευθεροω, l. απελευθεροω, εξελευθεροω.
Ελπις, l. αφροδιτην. Εντυγχανω, l. συνομιλεω.
Εξακι, Εξακις, l. εξακι. Εξαυτις, l. παραυτικα.
Εξιδρυω, l. εξιδρυσον.
Επεγκαγχαζω, l. εγκαγχαζω, επικαγχαζω.
Επεκεινα, l. επεκεινα —επικυφιζει.
Επισημος, l. περιφανὴς. Ερμα, l. μελαινων.
Εσθιω, l. ἄγνον. Εταιρεια, l. μυς δοιω.
Ετεοκλος, l. Αργεῖος. Ετεα, l. θυσθλοισι.—l. Βτεραλκὴς,—l. ετερογναθος.
Ετωσιοεργος, l Ετωσιεργος. Ευαρνος, l. ευαρνοιο.
Ευβοτος, l. Βυβοτος. Ευγλωσσος, l. Ευγλωσσος.
Ευεθειρα, l. καλλιεθειρα. Ευιςω, l. ξυνοικος.
Ευηνος, l. Ευηνοιο. Ευκροταλον, l. Ευκροταλος.
Ευρυθεμεθλον, l. Ευρυθεμεθλος.
Ευρυτος, l. μεγαλαις. Ευϋφης, l. Ευϋφαντος.
Ευφημος, l. ευοιωνιςος. Ευφορητος, l. διαποντιω.
Ευωνυμος, l. Αςεριην. Εφοδος, del. παρουσια.

Ζευγλη, l. ζυγον.

Ηλασκαζω.

Κ Ω Φ

Ηλασκαζω, l. ηλιαυχεισας
Ημιονος, l. εξετε. Ηρως, l. λαοσσοος.
Ηχητης, l. υπεδοταν.—576.—Ηχω, l. ασατος.

Θαασσω, l. Il ε. Θαλασσα, l. δυσπεμφελος.
Θαπ]ω, l. ενκ]ερεϊζω. Θαυμαζω, l. Αγχισης.
l. Θηλοπεδων. Θεϊας, l. θεοτερπής.
Θεοκριτος, l. δε. l. θεοπροπος. Θεὸς, l. αφθαρ]οιο.
Θερσιτης, l. σ]ηθος. Θεσμὸς, l. ισοζυξ, μεταφυλοπις.
Θηλυφαινς, l. κλεπ]ομενης. Θὴς, l. δμῶες.
Θοαζω, l. ταχυνω.—l. Θραυσαντυξ.
Θρονον, l. τὸ —Theoc. z. 59. Θρωσμός, Il. x 160.
Θυμαλωψ, l. σπινθηρ. Θυρσος, l. Βακχική.
Θῶκος, l. αχραντος.

Ιαλλω, l. προκειμενα. Ιαπετιονιδης, l. αριδεικετ'.
l. Ιασιν. Ιατρος, l. δε—Od. δ.
Ιζηρικὸς, l. αρχομενοισιν. Ινδος, l. απειρεσιη.
Ιξαλος, l. δασυκνημος. Ιπποβοη, l. εριθυμον.
Ιππος, l. μεγαλητωρ. Ιππωναξ, l. μυσοποιός.

Καθαρὸς, l. πριγενειας. Καθειργω, l. συνελαυνω.
Καινευς, l. Καινεα. Κακηγορια, l ψεῦδος.
Καλλιγυνας, l. Καλλιγυναιξ.
Κάλος, l. πολυστεπ]ος. Καναν, l. χρυσηιτ.
Καπνος, l. λιγὺς, λιυκανθὴς.
Καρκινος, l. αγκυλοχῆλαι.
Καστωρ, l. Ληδας, ερεθιζειν.
Καταγω, l. διαρρηγνυμι.
Καταδρυφασσω, l. ασφαλιζομαι.
Καταιγις, l. Βορεαο.—l. καταχλυσὸς.
Κατανιφω, l. κρημνωδη.—l. κατασπιας.
l. κεραυνειος. l. κεστρεων. Κηδος, l. ικανει.
Κηκας, l. κακὸς. Κιθαρισμὸς, l. εγειρομενω.
Κλαυσιμαχος, l. ὗὸς. Κλοπὴ, l. ζυγεις.
Κολαζω, l. νυθετεω. Κομητης, l. αμαθυνε.
Κομπαζω, l. απαταω. Κονια, l. Ηριπε.—l. Κολυλημυτος.
Κρημνος, l. πεσοντα. Κριζω, l. κριγε.
Κτεω, l. χρυσηνιος. Κτισις, l. κατασκευή.
Κτυπεω, l. κ]υπεει.
Κυαμος, l. θρωσκυσιν. Κυβερνητηρ, l. οινοπι. del. βαλλω, ριπ]ω, πετ]ευω.
Κυβευω, l. κυβον, βαλλω, ριπ]ω, πετ]ευω.
l. Κυθηρην. Κυκεων, l. ευπλοκαμος Εκαμηδη.
Κυκλωψ, l. φωιος. Κυλλος, l. συ.
Κυνεος, l. κυνωδης. Κυνθειας, l. Κυνθιας.—Κυνοκοπεω.—Κυνομυια.
Κυνοφρων, l. αθανατας.
Κυπρος, l. εναλια, εϋκ]ιμενη.
Κυων, l. αδεὴς. Κωκυω, l. οιμωζω.
Κωμη, l. ευρυαλωος.—l. κωμῆτις.
Κωμωδοδιδασκαλος, l. Κωμωδοδιδασκαλος.
Κωφὸς, l. γάρ.

Π Α Ρ

Λᾶας, l. γ' επ'—l. ελαγόθηρει.
Λαερτης, l. Λαερτης. Αρκεσιυ—l. Λαθιφροσυνη, al. Λαθιφρ.
Λακκινος, l. σ]ερακνωματα—l λαλιστερα.
Λαος, l. απαιδευτος. Λασιῶνες, l. δρυμυς.
Λεαινω, l λεπ]υνω. Λεανδρα, l. επιμαρτυρα.
Λεια, l. αγρα. Λειμαξ, l. ναμενη.
Λειψανον, l. ελθων. Λικριφις, l. εγκαρσιως.
Λιθοδετος, l ορμεῖ.
Λιπαινω, l. τας γυας—Valc. al πεδια.
Λιπαραζωνος, l. Λιπαροζωνος. Λιπαροκρηδεμνος.
Λιπονautης, l. Ηρακλεην. Λιτος, l. λιτα.
Λογος, l ψευστης. Λοιγαῖος. l. Λοφαω. Ουτι κ. λ.
l Λοχαγειται. Λυδος, l. πονειν.
Λυρα, l. κιθαριστης.

l. μαγνητης. Μαζος, l. λαθικηδέα—χ. 83.
Μαια, l. Ατλαντος. Μαριανδυνοι, l. Κρονιδαο.
l μετεχειν. Μετοπωρινὸς, l. Hes. ε
Μηλὶς, l. Μηλίδος. Μῆνις, l. αμαιμακετος.
al. μιξοπαρθενον. Valc.—l. Μισθοφορεω.—l. Μοιχαγρι'—
Μορος, l. μειλιγμα.—φερεσβιος.—l. μορφνον.
l. Μυρρινος.

l. Νεανικως. l. Νεοτμητος. Νηνεμια, l. Κρονιων.
dele Νηπυτιευομαι, κ. λ.
Νιρευς, l. αμυμονα.—l Νυμφευσω.

Ογδωκοντα, l. μελαιναι. Οδυσσευς, l. πολυμη]ις
Οικ]ομ—l Οικ]ρομελαθρος.
Οινομητωρ, l. οινητοῖσι.
Οινος, l. οινοιο—Ηβης.—Διονυσυ.
Οινοχοος, l. οινοχοευ.—l. οισπωτην.
Οιωνισμα, l. οιωνομαντεια. Ομηρος, l. ανδρῶν.
Ομφακιας, l. ομφακιαν. Ονηιτος, l. Ονησιφορος.
Οξυθυμεω, l. ακηχεσαι. Οξυντηρ, l. μεσοσχιδεων.
Οπισθε, l Εκ]ορος: Οπλον, l. σκευή.
Ορθοθριξος, l. Κεραυνος. l. Ορθρογοος.
Ορθως, l. προσηκοντως. Οροντης, l. αντιξοον.
Ορχεομαι, l. Αρατος. Οσσα, l. αριηχής.
Ουρεω, l. ομιχεω.

Παγκαρπον, l. Παγκαρπος.
Παιδαγωγὸς, l. κλεψιχολον.
Παιδοκ]ονος, l. Παιδοκ]ονος.
Παιδοτριβης, l. παιδοτριβα. Παιωνιος, l. παιωνιη.
Παιπαλη, l. τριμμα. Παιω, l. ἀλ], φονιων.
Παιωνιος, l. πημονᾶς. Πακ]ωλος, l ερευγομενης.
l. παλιμπλαγκ]οισι. Παν, l. πιτυστεπ]ος.
l. πανδοχειον. Παραβαλλω, l. ιδωδήν.
Παρακιλητιζω; l. Ηνικα δε—al. Ινα δη.—
Παρθενος, l. φυγοδεμνιος, φυγοδεμνιος.

Πατροκλης, l. προσεειπε. Πεδιον, l. μιλτοπαρηον
Πελιχω, l. δὲ Περιπεπ]αμαι, l. ακανθας.
Περισσειζομαι, l. σε. Περισσοφρων, l. αγανοφρων.
Περσεφονη, l. θυγατηρ Πη, l. προτιρω
Πηγη, l. ὀπισθεν Πηχυιος, l. περὶ
Πιεζω, l. αμφιπιεζω. Πιθηξ, l. αιολοβουλον.
Πλαναω, l. πλανοωνται. Πλυτὸς, l. παραδοντὸς.
Ποδαγρα, l. νευροισι. Πουλυδαμας, l. εγχεσπαλος.
Πολυδευκης, l. Πολυδευκεα. Πολυμηθης, l. χαιροῖτε.
Πολυρροδος, l. πολυρροδας. Πολυτεχνης, l. φαλαρων.
Ποντὸς, l. και pro δε.—l. ποεις
Πρεσβυς, l. δὲ pro γαρ. Πρησσω, l. πρησσωμεν.
Πρηυγελας, l. Ερ. Ποιππος, l. ὁρμοδοτηρι.
Προμηθευς, l. σ]υφελεισι —l. προσηγ]ισαμεν.
Πυκα, l. πυκνῶς. Πυραυγης, l. σκηπ]ουχε.

Ραφανη, l. φυλλοῦ. Ρυπαω, l. δὲ.

Σηκις, l. ανεωξεν. Σισυφος, l. κυλινδετο.
Σιτιζω, l. τιτθαι γε —l. σχινδαλμυς.
Σοφια, l. ὑποθημοσυνησιν.
l. σ]ασιαζετε. Στυγεωπης, l. σκυθρωπὸς.
Συκιος, l. χλοαοντα Συμπλεω, l. συμπαραπλεω.
Συναδω, l. συνασατε. Συνομηλιξ, l. ὠυτὸς —ις.

Συντελεω, l. συνεκ]ελεω, συνεπιτελεω.
Συρδην, l. κατακρας. Σφαιρα, l. Αλλη ὑπ' εξ.
Σφιγξ, l. Καδμειων.

Ταξιαρχεω, l. σ]ρατάρχεω, σ]ρατοπεδαρχης.
Ταχυπωλος, l. Τυνδαριδα.
Τοπαζος, l. κλειονται. Τοξαζομαι. Od. θ 228.
Τορευω, l. τορευσης—Ar. Av.
Τυπ]εω, l. με Τυτθος, l. ετισεν.

Υμνοπολος, l. επαινετης. Υπαισσω, l. μελαιναν.
Υπεξακριζω, l. λεπὰς. Υπογραφη, l. μετρυμεναι.
Υπορρηγνυμι, l. δ' αρ. Υποτ]οεεω, l. κηροπλαστος.
Υσπληγξ, del. αφεσις αφετηρια.

Φαιδιμος, l. επιφανης. Φηληξ, l. απατηλὸς.
Φιλιππος, l. ενθάδε. Φιλομμηλειδης, l. επαλαισεν.
Φιλοξενια, l. κ. Φρονις, l. δικας—Od. γ.
l. Φυ γναθος—17. Φωλευω, l. εμφωλευω.

Χαμαιπετης, dele Syn.—Χαμαιερων. Syn. Γεωργὸς, χθαμαλὸς.
Χορεια, l. ταχυστροφαλιγξ. Χυμιζω, l. εγχυλιζω.
Χωλευω, l. καταχωλευω. Χωννυω, l. εγχωννυω.

In APPENDICE.

Αγ]ελοι, l προσηκουσιν. Ακαλαβης, l. Ακαλιβης.
Αθαλης, l. Αιθαλης. Αχ]ινοβολια, l. φαεσφορε.
Αλιεργης, l. τεχνης. Αναχρεων, l συνεσπετο.
Αντιμαινομαι, l βρονταις. Αυγαλεος, l. ναιων.
Αχυνετος, l. φιλοργης.
Βαθυυπνος, l. φωλεια.
Γερυνες, l. Τερυνες.

Δαιμονες, l. ιζανοισα. Δαιρα, l. μηνογενειαν.
Επαιονααμαι, l. επαιρναομαι. Επολβος, l. επολβυς.
Επ]αλοφος, l. Ρωμης. Εχεον, l. πιφασκεο.
Ισραελιτης, l. Ισραηλιτης.
Κακανθημι, l. Κακχανθεις.
Παλλακιος, l. λεχεεσσι. Πλατων, l. τετ]ιξιν.

VOCABULA,

VOCABULA

Quorum in syllabis de Quantitate aliquid sit dubii, ex Carmine, non satis noto, aut in eâdem sede diversos pedes admittente.—Notantur etiam syllabæ controversæ, et Ancipites *dictæ.*

Aï

AAATON. Il. ξ.—l. *αναάστον*, sive *αναwαστον*, (sc. cum Ionicâ aspiratione sive consonante *Vau*,) ab α priv. et *αάζω* sive, w *αζω*—(Dawes. p. 181.) Unde etiam *ἀάσαμην* Il. ι.—*ἀάσσατο* Il. λ.—*ἀάσιν* Od. φ.—*ἀάσσαν* Od. κ.—Sed *ἄάσας* Il. Θ.—*ἀάσσατο* Il. ι.—*ἀάσθη* Il. π.—et *αάτος*, ab *ἀάτω*, pro *ατω*, ut *ἀάτη* pro *ατη*: et bis ap. Pind. (P. 2. 52. ib. 3. 42.) *αυάτη*, primâ correpta.—Quòd si loco vocalis Υ consonans Vau primæ subjungatur, ut in *αάζω* facilè patebit ratio, quia dicitur *ἀάτος*. Ap. 1.—vel *ἀάάτος* Od. χ. sc. *αwατος*, Ααwατος.—*ἀάτος* Hes. Θ. vel *ατος*, ab aliâ origine. Quod ad verbum, aliter sane Lexicographi.—*ἀάσατο*, *ἀάσθην*, *Ionico et poetico more, sine augmento.*

Ἀάγης Od. λ. ab a priv. et *ἀάγη*, *ἀγὴ*, (ut, *ἀάτη* *ἀτη*, *ἀάτος*, *ἀτος*.) aut pr. m. *ηγα*. Att. *ἰάγα*. Ἀάγης Ap. 3. qu. *ἀάάγης* primâ productâ, ex necessitate, (ut *ἀθανατος*) vel cum Ionica aspiratione *α᾽ααγης*, *α᾽αγης*.

Αβάας—Ep. l. 1. Syn. *ευ—ιθι*.

Αγακλῦτοισι Hes. Θ. Sic omn. edd. quas vidi. mallem tamen *αγακλειτοισι*, quam *κλυ* productam, adversante usu.

Αγὴ, vid. Ααγὴ.

Αγκυρα. Secunda, si ab *αγκῦλος* derivatur, brevis est, ut Eur. I. T. 1408. (et Lat. *Ancŏra.*) cùm verò ρ ferè duplicis consonantis vim habeat, productam legimus,—Ib 1351. Hel. 284.—Nec, præfixa aspiratione, necesse est ut solent grammatici, ρ geminare. Αγκῦρα. vid. Αλιρ᾽ραγης, αρα.

Αγὼν toties occurrit, priore productâ, ut facilè censerem, hanc vocem inter paucas, quæ syllabam ancipitem habere videantur, numerandam, nisi suspecti essent loci, et ex variis lectionibus refingi possint.—Eur. Ph. 591. legas licet—*αγών ες*—Suppl. 754. *ην αγὼν*—Herc. f. 1189. *ὁδε τις αγὼν*—Or. 859. Heracl. 772. Soph. El. 1532. *ω ᾽γών*.

Αδακρῦτος. vid. *πολυδακρῦτος*.—Αδελφῖδες.—

Αδολισχια. prima brevis est; sed legend. Αδόλεσχια, (ut *αδην*. *αδὴν*. vulgo *αδδην*.) Unde Ἀττικοι εκτεινουσι το α. *Schol.*

Αειδω. prima nonnunquam extenditur—Od. ρ 519. legendum f. *αειδω*, sive *αw-ειδω*, sit enim ex α epitatico et *ειδω*.

Αειρω. 1. A. *Labb.*—*producit autem, quod scio, nemo. Leeds.*

Αειναος, *ἀειναον* Od. ν. 109. al. *αεναον*, tertia correpta, ut Καλλιναος, Eur. Alc. 599. quòd si longam invenias ap. Theoc. factum ponas vel ex admissione τυ Vau ut in *αὸρ*, vel l. *Ευρου τ᾽ αεναον*—ut supr.

Αεργια. *nimis licenter fortasse.* Leeds.— 3. A. Labb. His autem et similibus consonantem Vau pro arbitrio subjicit Dawes.—ut in *τιω*, p. 165. Per diphthongum tamen, ut opinor securiùs scribitur, ut *ορμεια*, Theoc.—*αληθια*, *αληθεια*.—*αῖδρια*, *αἴδρεια*, &c. Quinetiam nullam differentiam in enunciando *ει* diphthongum et *ιωτα* simplex fuisse monet Scaliger. in Auson. p. 84. vid. Αικεια.

Αηδεω, Αδεω, unde *αδδηκοτες*.—rectiùs *αδηκοτες*. vid. sup. *αδολεσχια*.

Αημι, vel *ἄημι*. Ion.—et eadem Analogia *ἄημι*. Att.—unde

Αηρ, vel Αὴρ. (Lat. ăer.) corripit tamen Phocyl. 108.

Σωμα γαρ εκ γαιης εχομεν, και παντες ες αυτην

Λυομενοι κονις εσμεν· ἀὴρ δ᾽ ανα πνευμα δεδεκται.

Αἶο, i. e. *talum.*—Nec, cur non etiam pueris hoc sit licitum scio, si ita volunt ludimagistri; sive ex ανμι, seu ex αιρω. fut. ἀρῶ derivatur.

Αεισυρος. ap. Aesch. non admittit P. quia verbum συρω primam producit.—Corripitur autem in fut. σῠρῶ, unde ανσυρος, ασσυρος, ut infr. βλοσυρος, ex eodem fonte.

Αθανατος. *Adeò parùm in pronunciando tribrachyn inter Dactylumque interest, ut uterque legitimè usurpari potuerit, sc. in voce αθανατος, ἀγοραασθε, Πριαμιδης et similibus.* Cl. ad Il. α. 398.—Rectius fortasse ex more pronuntiandi patulo, qu. υ. vel consonante Vau inserta. Αυθανατος, αγοραασθε, Πριάμιδης, &c.—Αθανασια. vid. αεργια.

Αθεμιτος.—Αθυμια. vid. αεργια.—αθυτος.

Αθως.—corripit Theoc. 7. 77. At in propriis nominibus licentiam non moror.

Αιάνης. Et sic Soph. El. 508.—Pind. Αιανης, vel fit Αιάνης τα—ditrochæus pro Epitrito quarto. *Schol.*

Αιγυπτιος. Ex necessitate metri. Eustath. ad Od. δ. 127.—Synizesis in *Barnes.*—*Sed neque hoc necessarium* l. Αιγυπτιοι. Cl. Il. β. 537.—Synizesis tamen mihi non displicet.

Αϊδιος, sive αϊδιος. vid. αθανατος.

Αιθαλης. Append. l. αιθαλης vel αἰθαλης, ut αεναος.—vel αιθαλλης, ut αθαλλης. Plut. ... θαλης. Nic. Diosc.

Ακια. ita Soph. El. 489. et etiam 513. 517. malè enim ut opinor, hanc syllabam in locis citatis ex scholiaste breviari dicit Labbæus.—υ. 489. conf. Antistr.—υ. 517. ut sup. υ. 507.—τας αικιας—Ar. Ecc.—Dawes. (p. 318.) legit αικειας sive αικιας, *quod inter* αικεια *et* αικης, *ap.* Ionas αεικης, *eadem servatur analogia, quæ inter* αληθεια *et* αληθης, *cæteraque id genus omnia.*

Αις λοπαλης. App.—vid. inf. αλαος.

Αϊω. Ion. αϊω sive αω-ιω.—Att. αϊω.

Αισχυνη. Apolin. Ps. 82. 32.

Ακαματος. vid. αθανατος.—Ακαμας.—Ακις.—Ακονιτον.

Ακηρατος. Sed in Ep. ap. Steph. producitur Οκλω ακηρατος αμοιβειμεν ... l. ακηρασιας vel Ionic. ακηραατος, ακηρατος.

Ακινδυνος. vid. κινδυνος.

Ακνισιως. App. contrac. pro αικνισιως. sic ακων, pro αεκων.

Ακραάντος. l. ακραάντος, ab α. et κραινω. α. 1. κρηναι, poet. κρηηναι.

Ακραης. vid. αημι.—Ακρατης, ab α. et κρατος.

Ακρατος. ab α. et κεραννυμι, unde κραμα, κρασις. Ion. ακρητος, vel ακραατος, ακρατος.—ακρατιζομαι.

Ακυμος.—Ακυρου. vid. Corrigend.

Αλαιη. Od. ϑ. 195.—αλαι. Ib. κ. (αλλαιη. Cl.) f. αλαιη. Hippocr.—vel αλαι, sive αωλαως, ex α, et λαω, λαυω.—sic

Αληκτος. Αλληκτος. Cl.—Sed Eustath. Od. μ. παντα αληκτος.

Αλιτριβανος. vid. Τριβω.—Αληθινος.—Αλιαδαι.

Αλιβαντος.—Μαλακιστη. Nic.—sic αλιπεδον, sed extra ordinem hæc, non ita.

Αλιραγης, αλιρροθος, αλιρροθια, αλιρηκτος, αλιρυτος, &c. i. e. αλιωλαγης, &c. vulgo αλιρραγης. vid. Not. Prosod. ad, *Vocalis brevis,* &c.

Αλιταρης, ex alio fonte.

Αλιτηρος. Soph. Oed. C.—αλιτηριε. Turn. *Et hoc contra metrum minùs peccat,* ait doctissimus amicus B.—forsan præproperè; nisi in quarta sede Anapæstus præferatur, vel ιε fit Synizesis. Id...n rectius, αλιτειν. Hesychius enim habet αλιτριας, ...—At malim αλειτηρε, ex αλειτω, αλειτης. Hom.

Αλισκω. Ion. αλισκω unde Att. αναλισκω, αντανάλισκω vid. αλαος.

Αλοσυνη. Nic. Al. 419. Syn. Αφροσυνη

Αλοσος.—Αλυκτος. App.—ut αληκτος.

Αλυκος. minus rectè, αλυκοτερος (i. e. αλυωροτερος) Nic. 385.

Αλυω. vid. λυω.—αλυω. Eustath. Od. ι.

Αμαρα. Secundam producit Labbæus; at sine auctoritate.

Αμαρτυντος, αμαρτυρος. vid. μαρτυρομαι.

Αμαω, sive αμαω. vid. Not. α. ad, *Vocalis brevis ante conson.*

Αμβλυνω.—Αμυνιτος.

Αμυ. 1. long. *Labb.* et *Leeds.* at productam non memini.

Αμηρυτος.—Αμηρυτος, *Leeds.* et hunc versum citat: quomodo autem metitur, prorsùs nescio.

Αμμορος, et αμορος, αμορια, ut αμαω.

Αυαλμος.—Αναλυσις.—ανηριθμος.—αναστμος.

Αμφιεννυμι. Dawes. p. 162.

Αναλισκω. vid. αλισκω.

Αναιτος, ab ατη, sive αατη. vid. sup. ααατος.—Aesc. Ag. 1220. Πως δητ αναιτος—Stanl. Dawes. p. 236.—Soph. Oed. C. 818.

Ανιφαλος, sive ανιφαλος, ut ανιμαι, vel, ut αθανατος.

Ανδραγιον.—Ανδρηλατης.—Ανθρωπαριον.

Ανιδιω—ανιαζω.—ανιαω—ανιηρος. vid. Αεργια. τιω. sic,

Ανιατος. Sed ab aliâ origine. Et

Ανιαχω, αντιαχω vid. ιαχω.

Ανιερος, ανιερος. Eur. Hipp. 147. vid. Ιερος.

Ανιημι. vid. ανια. τιω.

Ανομαι, sive ἄνομαι, vid. Prof. Not, *Vocalis brevis*, &c.—sic forsan

Ανύω (1. A. Labb.) sed locus quem citat Leeds ex Theoc. 5. 144. minimè probat productam.

Ανάδυτος.—Αξιομιστος.

Αορ, vel αορ. (Dawes. p. 166.)

Απαδις—απαδης.—al. P. in loc.—sc. ἀπαδις, ὕπαρ, ἥκας ἐπαδος, vel ἐπις ἠπιδος. hinc ἀπαδας, vel ἐπιδας.

Απαλαμος, ut αθανατος.—Απαμαω. vid. αμαω.

Απαμβλυνω. Cave tertiam corripias. Rectiùs —Suid. in loco citato.

Ως νεαι μεν απημβλυνται.—

Απλετος.—Αποκρισις.—αποχησις.—απαπατος—

Αποπυδαριζω.— Αποπυτιζω.— Αποτιβατος.— Αποτριχω—Αποφασις.

Αραω—αρα. vel ἀρα. i. e. α-ρhα vel αwph-α.

Αραω (d. αρεων Ill n. Synizesis.) ἄραομαι, ἀοντηρ, ἀρητος, επάρα, κατάραομαι. Derivata autem si non apud Homerum, apud Atticos variant, ut ἀραιος, Soph. Oed. T. 284. 656. Aesc. S. T. 904.—ἀρατος Soph. An.—sic επάρασιμος, Phocyl.—sed

Αρα (βλαβη) Il. σ. et ξ. 485. (*nisi scribendum sit in istis locis Αρεως et Αρην, Pr.*) et ἀρειη (απειλη.) Il. ρ.—forsan ab alia origine, ut ἀραιος (ασθενης.) vid. sup. αρα. et Cl. ad Od. χ. 208. Crit. Vann. p. 389.

Αρης. Αρες. Αρες—ut sup. αρα. Derivata autem breviantur, ut ἀρειος, ἀρηιος, ἀρηιφατος, ἀριστος, ἀριστευς, ἀριστευω, ἀριστεια. Soph. Aj. ubi malim —κρατος.

Αρατος, Nom, Poetæ. Theoc. 6. 2.—*malè igitur Mamertius, Aut Arati numeros, aut picta Manethonis astra.* Sed Etymon proprii nominis certum facere difficile est.—Αργιλος.

Α'ριστον, ἀριστάω, ἀριστιζω, ανάριστος.—sic omn: Codd. emendati.—Malè igitur Labb. *ancipitem* vult, et meliùs breviatam.—nec melius West. Gr.—*raro* producitur.

Αρος. Hunc versum ap. Aesch. non comparuisse dixi: Sed proculdubio (ut monuit amicus, Cl. Askew) Eustathius in hunc modum legebat, v. 892.

Οι οι, πατερ, βροτειος
Αρος, ατα, κ' αγη.

pro istis portentis vulgo exhibitis. Conf. var. Lect.

Αρριχος.—Αρταμεω.—Αρταμος.

Αρτυω. vid. λυω—Αρτυνω. vid. Cl. ad Od. δ. 771. Il. ι. 141.

Αρχαικος. l. Αρχαιικος. ut infr. Αχαικος, Αχαιικος. vid. Prosod. Not. ad, *Vocales longas*, &c.

Ασαλης.—Ασιτης. vid. σιτος.—ασπιλος,

Ατεω, pro αταω Lex. At hanc vocem suspectam habeo. vid. var. Lect. vel. l. ατευντα, sive ατωντα.

Ατω. sic ἀταω, ἀταομαι. Soph. Aj. 260.

Ατιτος, Il. ν. ex τιω, eadem analogia atque ex λυω, αλυτος, sed ατιτος Phocyl. contrac. ab ατιετος.

Ατιμια. vid. Αεργιη.—Αυατη. vid. Ααατος.—Αυθαδης.

Αϊω, sive Αυω (ut λυω.) unde αυτεω, αυτη.

Αφασια. Αφιλια, et ἀπορια.—ut αθανατος.

Αχανοφρων, licenter, l. αχαλοφρων, ut ανομαι.

B.

Βαδιζω.—Βακηλος.—Βαφη.—Βιατας.—Βλακικως, Βλιμαζω.

Βολιτος.—Βοτρυακ, ut λυω. vid. λωβητηρ.

Βοθυτος.—l. Βοβυτειν.—Βουκρανος.

Βουγαιος, a γαιω, Ion. γαιω. vid. αιω.—Βουλιμιαω. Βουλυτος, vid. λυω.

Βραχος.—Βρυχος.—δια δε στομα βρυχον οχλιζοις. Nic.

Βρυω. vid. λυω.—Βυρσινη.

Γ.

Γανος.—Γιγαρτον.—Γλαζω.—Γλυφω.—Γραφω. Γρυπαιετος.

Γυα, vel Γυια, *semper brevis*. Dawes. p. 297. Frustra igitur Barnes. ad Eur. Alc. 589. γυαν, olim malè γυιαν. nam perinde est. Cur autem non produci potest æquè ac derivativum ejus γυης non video, nisi forsan et in illo loco. Hes. 434. legendum sit—πρωιοιο γυην.—At certè, malè Labb. et Leeds. Γυης. 1. long. correptam enim habes Hes. 427. Eur. Heracl. 839.—eandem sanè licentiam τοις γυια, et γυης, quàm τοις υος et λυω damus, concedendam puto.

Γυλιον.—Γυπαριον.

Δ.

Δαιος, (l. Ω δαιων.) i. e. δαϊωιος, sive δα-wιος. (Dawes. p. 169.) sic δηιος, δαηρ (*comm.* West. Gr.)—δαιζω.

Δακρυω, ut λυω.

Δακτυλιδιον.—δακτυλος, δακτυλιος. δακτυλιδιον crasi Attica δακτυλιδιον. vid. Dawes. p. 214.

Δαλος.—Δαπητης.—Δελφακιον.—Διξιπυρος.—Δημοκρατια.

Δια præp.—licenter, Il. γ. 357. *Ad exprimendum rapidissimum hastæ transitum versus a Tribracho exoritur*

exeritur Cl. in loc.—At consonantem Vau inserit *Dawes.* p. 166. ut in τιω. et sic διαβολος, sive διw-αβολος,—Et δι-αw-βολm. Iones dicebant διηβολια, unde Dores διαβολια, ut ευανεμος, ευᾱκοος. Cr. Vann. p. 451. sic et in

Διᾱκονος, διακονω. non ab δια et κονις vel κονεω, (ergò malè Labb. διηκονεω pro διεκονεον) sed ab δια et ενεκω. E. M. per Metathesin, et Crasin των αε in α longum.—*In hac autem productione* Clarkius *non tàm analogiam invenit quam fecit ad* Il. α. 265. Leeds.—απο τῦ ακονειν: Bos. Dissert. de Etym. Gr. p. 22.

Διακονικος, vel hic legendum διᾱκονος, ut Aesc. Pr. 491. vel sit διαx. Synizesis.

Διαλῦσις. vid. λυω.—διαπῑρος.—διατρῑβη. vid. τριβω.—διαφᾰνης.

Δῖβος. Υηρον την συμαχτην αμφιπεσκε διβος. Ep. l. 1

Δῐβᾱμος.—διπλῐσις.—δῐκη.—δῑρῡμος.—διωδῠνος.

Δοριθηρᾱτος.—δρυπᾰγης.

Δρᾱσιμος.—δρῑμῠτης.—δρῡτη. δρυμος, sive δρῡμος Theoc.—ut αμαω.

Δῡναμενος. Od. α. 276. licenter. *quia tres breves simul.* Leeds.—vel, δυναμενος.

Δυσδακρῡτος. Vid. Πολυδακρῡτος.—Δυσῑᾱτος.—Δυσῑμερος.

Δυσκρῐτος.—Δυσπερᾱτος.—Δυσπλᾰνος.—δυσπρᾱγεω.—δυω. vid. λυω.

E.

Εαγε.—ηγην aor. 2. p. per resolutionem augmenti εαγην, Ion. εᾱ-γην, sive εᾱγην.

Εαδοτα. leg. εανδοτα, i. e. πεwανδοτα. ab ανδανω, eadem analogia qua a χανδᾱνω κεχανδοτα. Dawes. p. 183.

Εανος, substantivè, ab εννυμι, mediam semper corripere vult Clarkius. Il. γ. 385. Εανος verò adjectivè qu. ab alia origine (sc. εαω) semper producere.—Hanc tamen Orpheus corripuit, nec non ipse Homerus Hymn. ad Ven. 63. (si Homeri sit)—minime ergò *totâ viâ puto erraße* Labbæum, qui ancipitem dixit: nec mihi subit, cur non in hac, ut in aliis vocibus, consonans Vau ante semivocalem ν admitti potest, nisi malles liquidam in enunciando geminatam.

Εαω. vid. Cl. ad Il. δ. 42. et Prosod. *Incremen. Verb. in αω.*

Εγδυω, et εδγῡη, ut λυω.

Εγκῡρω, Εγκῡρεω. vid. κυρω.—Εγχῡλος.

Ειλῡφαζω, Ειλῡφαω. ut ειλυω-ω, ειλυω-αω—ειλῡμα, ειλῡσις.

Ειμι, ιμεναι. 1. a. Labb.—Ubique verò corripit Hom. At ῑομεν ζ. 526. et ιομεν ζ. 440. i. e. ῑομεν. sic ῑεσαι Hes. 3. 830. et ῑεσαι Od. μ. 192.—ut τιω.

Εκκρῐτος.—εκπᾰτιος—εκπλῠτος.—εκτῑμος.

Ελινυω. Ημαρ' ελινυσεσκον—Ap 1. 589.

Εμμᾰνης.—Εμφῠλιη Sibyl. malè.—l. εμφῠλιη.

Ενδιος. qu. ab εν διι, unde ενδιιος per Crasin ενδῖος, sive ενδι'ος.—Sed et ενδῐος, ut—ενδιον ημαρ Ap. 4. vid. τιω.

Ενεχῡρον.—εντῑμος.—εξαλαω. vid. τιω.

Επιαχω. vid. Ιαχω.—Επικρᾱνον.—Επικρῑδον.—Επιλαβη.—Επιλῡσις.

Επιλεγδην. Επῐ-λεγδην. qu. Cæsurâ, Cl. in loc.—rectiùs επιλιγδην. vid. Α'λαος.

Επιναζω. Soph. ap. Athen.

Εσια, et Εσιη, vel Ισιη. *Quæ* suo jure *secundam producit* Pauw. ad Anac. 3. 19. Quamobrem pro versu Anacreontico, μεσοδυναμον vult ex Ionico et Choriambo, Παρα δ' εσῑ-ῃ κᾰθισας—Sed non necesse est, si cum Barnesio καθισσας legamus; secunda enim in εσια vel εσιη naturaliter brevis est, ob vocalem ante alteram.

Ευαης, et ευᾱης, Ion. vid. αημι.—Ευδᾰω.—Ευδρᾰκης.

Ευδιος. Ευδῑος κ' ενς—Arat. 1010. vid. sup. ενδιος.

Ευθῡδικος.—Ευθῡνη. Ευθηρᾱτος.

Ευμᾰρης. producit Labb. malè, nisi forsan in prop. nomine.

Ευμῑτος.—Εχῠρος:

Z.

Ζᾱης. contrac. sc. ex ζααης.

Ζεφυριος, licenter, ut αθανατος Cl. in loc.—sed et ζεφυριος.

H.

Ηϊον. Od. ε. 368.—Sed ηῑον, nec nisi positione correptæ, Cl. ad Il. ε. 24. malè.—licenter enim protrahuntur ex consonante Vau insertâ Ion. sc. Ηϊον (—παρα το ιεναι. sch.)—εν δε μοι ηια. Od. ι. 266. pronuntiabatur ηα Cl. in loc. Potius, qu. cum ιωτα consonante. vid. Dawes. p. 197.

Ημυω. vid. λυω.—Et sic

Ηπυω. (vid. Απυω.) 2. A. Labb.—rectè, patet enim ex hoc loco et Soph. Aj. 896. quòd memoriâ vacillârit *Leeds*, cum nusquam, quod sciret, productam esse dixerit.

Θ.

Θᾶκτω.—Θαμᾶκις—Θαμῖνα. Secunda autem producitur Hom. M. 44. si genuina sit lectio. mallem cùm Barnesio θαμειαί, ut Il. α. 52. et passim.

Θᾶτερος ex contrac. τη (pro ἡ) ετερα.

Θεοδίορης.—θεομίσης.—θεομῦσης.

Θηλῦνω.—θηλαμα. Θοιματίδιον. (vid. Dawes. p. 213.) et sup. Δακ]υλίδιον.

Θρᾶνευω. Θρανίτης.

Θρίδαξ. 1. long. Labb. et ap. Ath. Θρῖδάκινη. tutiùs tamen, ut opinor, corripitur, ut in loco citato, et ib.—τηλυς, θρῖδάκες, πρασα, βολβοι.—Et sic ap. Ath. Εν ταις θριδάκιναις ταις μαλιστ' απολλυμεναις.—Incrementum Astram. licenter producit.—sic

Θρῖναξ, ἄκος. at θρῖναξ, seu θριναξ. Nic.—Θυγατεω.

Θύας. 1. long. Labb.—non autem *suo jure*; corripitur enim Soph. An.—Sed et θύας, sive θυας, et θύιας.—θιω. vid. λυω.

Θυγατηρ. 1. A. Labb. et Leeds.—At non memini productam, nisi in obliquis; qu. ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur, vel subjectâ consonante Vau. Ad eundem modum

Θύσανοεις, vulgò θυσσανοεις.—Θύμιτης, a θύμος.

Θωρᾶκιον.

I.

Ιαινω. *Prima producitur imperfecto, ratione augmenti.* Od. κ. 359. Labb.—sed et imperfecto corripitur, ib. μ. 175.—potius igitur ἰαινετο, (Dawes. p. 153.) ubi Od. ξ. 438.—θυμὸν δ' ἴαινε ανακτο.—sic

Ιάομαι, et Ἴασιμος. (corripit autem secundam in nom. herbæ, &c.) ἰάτηρ, &c.—et

Ιαχω, ιαχεω.—*Prima producitur in aor. et præt. ratione augmenti, alias corripitur.* Labb. Leeds. At ἴαχεσι in loc. cit.—Αμφιαχυιαν. Ap. 2.—Αμφιαχυῖαν, Il. β 316.—sic Αιιαχος, Il. ν. 41.—Lex. Ασιαχος.—Αἴαχος, sive Αωιωιαχος. Dawes. p. 184. ubi, *pro vulgato* επιαχον. (Il. η. 103.) lege ubique επιιαχον. Ad eundem modum

Ἴαμβος et Ἴαος, cum compos. sed ιεος, semper producitur.

Ιθαγενης. al. Ἰθαιγενης, ut ἰθυμαχης. de primâ vero correptâ nonnihil hæreo.—f. in loc. cit. legendum ιθυ pro ιθαι. vid. ἴθυς.

Ικανω. *Prima nusquam producitur, nisi ratio augmenti id postulat.* Labb. Leeds. At Conf. Il. ζ 242. 370.—ο. 186. ι 340.—*secunda corripitur* in Aor. 2. Labb. 2. A. Leeds.—Nusquam verò apud Hom. in Il. vel Od. corripitur. Ideoque Barn. legit ικετο φωτα, Hom. B. 46. pro ἱκᾶνεν ανδρα—at sine autoritate. Quidni autem ικᾶνω, fut. ικᾶνω, aor. 2. ικανον?

Ικελος. 1. A. Labb. et Leeds.—sed tutiùs, cum producitur, εικελος, Od υ. 88.

Ἰκεσια. 1. A. Labb. et Leeds. primam quidem semper producit Apollin. sed ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur,—vel inserenda sit Vau consonans.—ικετης. 1. A. West. Gr. at non memini productam.—nec primam in ἰθυνω correptam.

Ικω, ικομαι. 1. long. *sed non extra Indicativum. Corripitur enim* ικεσθω. ικοιτο, ικηται, ικεσθαι. Leeds.—*ικομην primam variat assumpto vel neglecto augmento.* Labb.—Conf. Il. α. 362. 432.—vid. ικανω.

Ιλαος. Poet. Ιλεος. Att. Ιλεως Prima plerumque producitur. Il. α. 583. τ. 178.—secunda etiam Il. α. 583. Hes. ε. 338.—sic ἱλασκομαι ο 386. ἱλασσομεθ', ζ. 444. (l. λασομεσθα—Dawes. p. 146.) ἵληθι. Od. π. 184. ἵληκωσι. Od. φ. 365. ἰλᾶθι. Theoc. 15. 143. et *Apollin.* passim. Corripitur autem in ἱλασονται, Il. α. 550.—ἱλασσαιο. α. 147. ἱλασσαμενοι. ib. 100. ἱλᾶμαι. Hom. XX. 5.—Orpheus primam producit in ἱλασμος. quæ breviatur in ἱλασματα.—Sibyl. Ideoque dicimus ι brevem esse naturâ, ut infr. in ιλαρος, sed pro arbitrio assumpta Vau consonante, communis redditur; et quòd ad secundam in ιλαος productam, vid. supr. αλαος.

Ιλυς, Ιλυος. 1. et 2. A. Labb. Leeds.—Prima nusquam quod scio corripitur; Aliquando verò secunda, ut—περιπλέον ιλύος ἕδει, Ep. l. 4.—sic ιλυοεις, et ὕυας infr. vid. Prosod. in not. ad *Incremen. nom.* Υ breve est, &c.

Ιμας. prima brevis est ut in ιμασσω. sed ex assumptione consonantis Vau ante μ producitur. Il. ϑ 544. κ. 475.

Ιματιον. ἱματίδιον, i. e. ιματίδιον. (vid. Dawes. p. 213.)—θοιματιον, i. e. το ιματιον. ib.—Ἴρις.

Ἰονδης. ἴοεις, non ab ιος, cujus primam semper producit Homerus; sed ab ιον sive ϝιον, *viola.* (Dawes. p. 185.)

Ιομωρος, non sine causa in dubium venit hujusce vocis origo. vid. Cl. in loc. quippe prima in ιος *telum*, semper longa est ap. Hom. ut sup.—fortasse ab ιο ακμη, eodem significatu quo ιοσος, Il. ι 318.

Ἴπος ab ιπ]ω, (Dawes. p. 200.)—Ιπποβᾶμων.

Ἴξυς. vid. Ιλυς—

Ισος. Priorem, ut opinor, semper producit Hom. sic ισαζω, ισασκομαι. Variat autem Theoc. 8. 22. Λευκὸν καρον εχοισαν ισον κατω, ισον ανωθεν.

θεν, et al.—In derivativis, ut ἴσοτης, et compositis sæpius corripitur, *nisi cum tres continuò correptæ sequuntur*, ut ισοσρρος, &c.

Ιστ-. vid. Εστα.—Ισοτρίζης. vid. τρίζω.—Ἴτης.

Ιχθὺς. vid. Ιλυς. Ιχθυδιον. Εν προσςατοις ιχθυδιοις τεθραμμενα. Men. I. προστατοισιν—Bentl.—malè.—l. ιχθυδίοις. Dawes. p. 215.

K.

Καθιερόω. vid. Ιερος.—Καθίμαω. vid. Ιμας.

Καλια. vid. αεργια.—Καλλῦνω.

Καλος. 1. A. Labb. Leeds.—Atque ita quidem Hes. Theoc. et al.—Ap. Hom. autem semper producitur; et in sermone Attico *ferè* semper corripitur. vid. Cl. Il. β. 43. Hanc igitur licentiam pueris permittendam puto; sc. Ionica dialecto scribentibus semper producere, aliàs verò semper corripere, non obstante, Soph. Ph. 1342. 1421.

Καμπανιη—Dion. 357.—Καρμάνοι—ib. 1083.

Κάπυα.—Κάραδοκεω, Κάρανιστηρ. κl λ.—κάρος.—καρπῖμος.

Καρῖον. Atque ita Theoc. 9. 91. Nic. Al. 109. Ideoque Barnes. ex conjectura legit—κροτοφοις καρυοις. Hom. B. 130. Quidni autem produci possit, interposita consonante Vau? vid. Ιλυος, λυα.

Καρῦτης θαλαμος. Ep.—Κάσαυριον.—Κασσυω, ut λυω.

Καταῖγδην. vid. Αΐσσω.—καταχρῦσα.

Κατάλοφοδία. vid. Αλοφος. Αεργια.

Κατάνευον. Od. ι. 490.—Cùm sit vox composita, secunda corripitur qu. Cæsurâ, Cl. Il. ζ. 62.—vel l. κατά νευον.

Κατάτομαι. vid. ατομαι.—Καταρᾶομαι, Κατάρατος, vid. Αρα.

Κατασίναζω. Κατεσίναζε. vid. σινος.—κατασκάφης.

Καταῖλαω.—Καταςάτης.—Καταφῦγε.—Κηλίδοω.

Κηρύκευω. Κηρυκος. 2 A. Labb.—At nusquam, quod scio corripitur.—Il. ρ. 324. l. κηρυκ'.

Κίναιδεω—Κίνάδος.—Κίναθισμα, non ex eâdem origine ac κίνημα, forsan *vox ficta a sono*, κιναθιζειν, (ut, μινυριζειν) κίναθισμα. P. in loc.

Κινδυνος sic in compos. ακινδύνος. Ausonius quidem corripit Ep. 39. forsan modò ut allusioni satisfaciat Quin et inter Anapæstica Scaliger. p. 139 κακα κινδυνα ποντος εχει.—Idonea tamen desideratur autoritas, quam pueri in corripiendo hanc syllabam tutò sequi possint.

Κινυρα. *Musicum instrumentum.* primâ productâ mediam corripit Naz.—Labb.—Sed utramque producere licet, si rectè derivatur a κινειν τα νεῦρα. Leeds.

Κιχανω. primam corripit Hom. et in compos. ακίχητος.—At producitur Soph. Oed. C. 1520.—et Eur. Alc. 477. Hel. 603.—ob aspiratum χ sequens. B.—fortasse, (vel saltem enuntiabatur,) κειχανω, ut νισσομαι, et νεισσομαι, νιφω, et νειφω, σίζω et σίζω, &c. vid. sup. αεργια.

Κλινω. 1. l. in pr. imperf. et aor. 1.—unde κλινη, κλινις, κλῖτος, κλῖτυς.—Sed a fut. κλἴνω, κλἴσις, κλἴσιη, κλἴσιον, κλἴτὸς, cum compos.—et, a κεκλῖμαι, κλῖμα, ut—γαιης δ' αμφοτερης κλιματα. Ep. l. ι.—Labbæus verò habet κλῖμα. Et sic quidem Lat.—*devexo in* climate *mundi*. T.—sic et κλιμαξ.

Κνάφευω.—Κνυω, ut λυω.

Κονια. Vid. Αεργια.—Κονιω, ut τιω.—κοπάδιν.

Κορῦνη. Ita et Theoc. 7. 19. 43. 9. 23. unde conjicit Cl. (ad Il. η. 141.) illud Id. (25.) ubi producitur non esse Theocriti. Quidni autem κορῦνα, ut infr. λαγῦνος et λαγῦνος. στγῦνης, et στγῦνος? tam Ionicâ quam Doricâ dialecto usus est Theoc.—Cl. ad Il. β. 43.—Haud aliter Media in

Κοφινος, producitur ap. Nonn.—ut f. infr.

Κράνειον a κράνεια.—at κρανος, κρανιον contrac. ex καρηνον.—

Κρἄναος. Eustath. deducit a κράνον. si rectè, fit per Metath. κάρανος, κρἄναος; vel κάρανος, κάρος, κρᾶος, κρἄναος; ut δικαρανος, δικαρος, δικρανος. vel f. a fu. κράνω (*impero*) quippe *Ithaca*, comparata cum circumjacentibus insulis,—πανυπερτατη εις αλι κειται. Od. ι. 25.—vid. Cl. in loc.

Κρἄνοποιος.—κριζανος, ut supr. κλιζανος.

Κριζω—εκριγον Aor. 2.—κεκριγα pr. m. vid.—Cl. Il. ζ 314.

Κρινω. vid. supr. κλινω.—fut. κρἴνω. p. p. κεκρἴμαι—unde κρἴμα, κρἴσις, κριτης, κρἴτος, cum compos. vid. Cl. ad Il. α. 314.

Κρομυον.—2. A. Labb.—*Et quis producit adhuc nescimus.* Leeds. Nihil autem productionem prohibet si a μυω sive μύω derivatur. vid. λυω.

Κρονιων. vid. Cl. ad Il. α. 215. β 218 —*Hæc nihili sunt, sed, ut nonnulla verba* duplici modo *terminabant Iones, modò* εως, *modò* ηως *adbibentes, uti ex Gen. constat; ut* νηωας, *et* Πηληωος *ad rectos* νηως (*vulgò* ναυς) *et* Πηληως, *non secus referenda sunt atque* νεως *et* Πηλεως *ad* νεως *et* Πηλεως. (Dawes p. 173.) Sic et aliorum medias formabant, ut Κρονιων Κρονιωνος, Κρονιωνες, Κρονιονος, &c.

Κυανος. 1: A. Labb. nusquam memini productam. —κυανεος.

—κυάνεος, κυανῶπιζα, κυανοχαίτης, v. c. qu. ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur. licenter etiam κυάνεος in E. M. vid. Ακη.

Κυκνος—πολλων τε κύκνων, δολιχῶν τε πελαργων. Opp.

Κῦρεω, a fut. κῦρω. pr. κῦρω. Sed

Κύριος, et κῦρεω, cum compositis ακῦρεω, &c. ex κυρος.

Κυω, ut λυω et sic

Κωκυω. κωκύει Od. ϑ. 527. quam producit. Opp. κ. 1. 500.

Λ.

Λαγῖνος et λαγύνης. vid. sup. κορυνη.—Λᾱθιπονος, licenter, ut αθανατος.—Λᾱρινος.—

Λαφῦρα. Labbæum satis ridiculè reprehendit Leeds, qui ipse versum ex Soph. malè scribit, et pejus metitur.

Λαω. 1. A. Labb.—*At cave producas; corripitur ubique quantum* scimus. Homerum *citat* Labb. Il. ψ. 329. *at ibi* Λας (sive Λαὰ) *est nomen, non imperf. a* λαω. Leeds.—sed vid. ναω.

Λεπῦρον. Λεπύριον, sc. λεπύρον, λεπύριον. at λεπυρος. Nic. vid. αρα.

Λῖαν, sive λῖαν, ut τιω.

Λιτον, producitur ap. Nic.—ευτριχι λίτῳ. (sive λίτῳ) ubi exp. ιματιον.

Λῖπαρεω. λιπαρης. (quod ab alia esse videtur origine, ac λιπαρος, Cl. ad Il. α. 265.) f. a λῖπος, *ingluvies*. Hephæst. p. 2. Aesch. Ag. 1437.—λιπαρος a λῖπος *pinguedo*.

Λῖτος. At ap. Ath. Εν μακαρων νησοισι λῖτη φυει παρ γαιη.—nisi malles νησοις.—

Λυπη corripitur ap. Maneth. 2. 286.—ες φιλοτητα λυπην τοκετων τ' εποχην τε—caveant autem pueri hinc corripiant; legentes potius, etsi desideraretur autoritas,—τοκων λυπην τ' εποχην τε.

Λυω. *priorem pro lubitu constituere licebit vel* λυ, *vel* λυw.—*si a vocali claudatur* λυ-ωω, *non poterit non corripi: sin a consonante* λυw-ω, *eam simul ac pronunciaris, ea erit oris figuratio ut ante sequentem vocalem altera* w *necessariò sit efferenda.* (λυw-wω) *Futurum verò* λυwσω *in syllabas ita secari nequit ut priorem corripiat.* Dawes. p. 165.—p. p. λελῦμαι, λελῦσαι, unde λύσις, λύτος, (cum compos. αναλῦσις, δυσλῦτος, &c.) λυτηριον. Sed a fut. λῦσω, λῦμα, λῦτηρ, λῦτης, &c. Cl. Il. α. 314.—Ολη λύτηρα γενεθλης. Nonn.—Ideoque licenter, ut mihi videtur, Naz. Δος λῦσιν βιοτοιο νεκρω.—sic λῦσις, *quæ solvis* Ep. I. 1. Λυσιδος αλκυων τερπνον αθυρμα μεθης.—Et Λῦσιτελεω.

Λυσιπονος, Λυσινεμος.—

Λυσιπονον παλλευκον απεπτυεν αφρον οδοντ. v. Αυτος λυσινεμοιο πελεις κειτοιο μαθητης. Nonn. Necnon βελῦσιος, βελῦτος, et βιολῦτος, Maneth. vid. πολυδακρυτος.

Μ.

Μᾰδαω.—Μανια vid. αεργια.

Μᾱνικος et μᾱνιακος Orph.—licenter.—l. Μανικος, μαινιακος, ut μαινις, μαινολιος, vel μα'νικος, ut supr. α'νεμας.—sic μανος, sive μᾰνος, *rarus* Hephæst.

Μαργαρῖτης, ut Γαλακτῖτης. πολῖτης, &c. breviat tamen Naz. nimis licenter.

Μαρτυρομαι, in pr. imp. et aor. 1. act. et m. semper producitur: in fut. aor. 2. et inde formatis, ut. μαρτῦρειν, &c. semper corripitur. Cl. ad Il. α. 338.

Μελοτῦπεω. Μελοτῦπης ὁ—Antispast. secunda soluta.

Μεσημβρῖνος. sic Theoc. 1. 15. 10. 48. pro μεσημβρινος.—μεσημβρῖνος, ap. Call. licenter. vid. οπωρινος.

Μηνιω, *secundam producit*, Cl. Il. α. 488.—m. l'è.—Eadem enim est Prosœdiaca ratio ac in τιω.

Μητιζομαι. rectiùs μητιομαι, unde εμητῖσαντο, μητισαιμην, Od. σ. 27, &c.

Μνιον, sive μνῖον, ut τιω.—Μορια vid. αεργια.

Μορμῦρος a fut. μορμῦρω, ut μαρτῦρος, &c. vid. μαρτυρομαι.

Μυδαω, Μυδαινω. 1. A. Labb.—improbat Leeds, at nimis temere. Corripitur enim ap. Apollon. et Nic. Et etiam μυδαλεος (sive μυ'δαλεος) non minus priorem habet ancipitem, quàm υδατος et υδαλεος, unde forsan derivatur. vid. υδωρ.

Μῡκαω. aor. 2. εμῦκον. p. m. μεμῦκα. unde Μῦκη—σηκοις ενι μυκαι φανταζοντας. Apollon. 4. 1285.—vid. Cl. Il. β. 314.

Μυλιαω, sive μυ'λιαω, vel propter tres breves, prior enim in μυλα. unde derivatur, brevis est.

Μυς. μυος, vel μῦος. ut ιλυς, hinc variant composita, ut μυοκτονος, μυοδοκος, μυουριζω, μυωψ, sive μυ'ωψ.

Μυρίκη. Ita Hom. et Il. ε. 18. producit verò Theoc. 1. 15. μυρῖκας, quem sequitur Virg.—*humilesque myricæ*.

Μυρσινη, μυρσινη. μυρτινη. secundam corripit A...loph. et rectè, quippe a μυρτος. producit verò Nic. Η ετι μυρτίνης σχεδιην—Et Eur. I. 120. qu. μυρσιννας, liquidâ geminatâ.

Μυσος, μυσαττομαι, μυσαχθης 1. long. Labb. malè,

malè, nec meliùs Leeds.—μυσος. 1. A.—non memini enim productam, quamvis in Lex. circumflectitur, nec etiam in derivativis et compositis nisi quando cum duplice ς Att. scribitur. ει μυσ]ατ]ιον.

Μυχος. prior semper brevis. Cælemannus igitur contra metrum bis peccat, cùm, pro Iambico vult Heroicum—κἀν μυχοις δ'ανυσι γαιης pro κἀν μυχεις δ'ανυσι γης. Suid.

Μυω, *in præs. penultimam variat*, (sc. ut λυω.) *Quemadmodum et in aor.* 1. Labb.—Fut. μυσει Lyc. 988.—unde εμυσα Il. ω—ut ερυσα, ετλυσα, &c.—sed χειλος εμυσε. Ep.—f. εμυσσε.

N.

Ναω, et ναω. producitur enim Od. ι. 222.—sic ναος et ναος, ut αορ. quæ rarius corripiuntur.

Νεανισκευω. Hic corripitur secunda; tutiùs autem producas, ut cæt. a νεαν, ανος, sc. νεανιας, νεανικος, νεανις, νεανισκος.

Νεκροταγος.—Νηδυοειν. vid. Ιλυς.

Νιφω. Unde Νιφαργης, νιφοβολος, &c. sed ab aor. 2. ενιφον, fit νιφας, νιφετος, νιφοεις. vid. χειω.

Νοιδιον, a νοος, ut a γνωμη, γνωμιδιον. Aliter, ιματιδιον, οικιδιον, &c.

Νυσος, ὁ τι γλωσση Συρακοσσιων χωλος ακει. Nonn

Νωνυμος. Media autem producitur. Lyc. 1126. legendum igitur, vel νωνυμον, vel cum Vau subjectâ νωυμον.

Ξ.

Ξειναγος.—Ξηραινη Il. φ. 367. Si vera sit lectio.—al. ξηραινη.

Ξυω, *meliùs primam corripit.* Labb.—rectè. At productio ejus æque licita, ac prioris in λυω, Homero duce.

O.

Οβριμος, vel ομβριμος, ab ομβρος—Ομβριμος. Hom. XXVII. 10. f. ab aliâ origine, nempe, βριμη, vel βριμαω.—nisi legas Δεινον υπαι ομβριμης—

Οδυνη. Sed Maneth. 4. 477. Κωδυνων βλαβερων—licenter, ut supr. κωδυνη, nisi malles και οδυνων βλαβερων—

Οιακονομος. Οιακοστροφεω.—Οιζυω, ut λυω.

Οικιδιον, pro Οικιδιον, ab Οικιον. vid. sup. νοιδιον.

Οικοτριβης. vid. τριβω.—

Οινηριον, vel Οινηριον. Εις βραχυ σιταριον, κερμα, και οιναριον Ep.

—και πινω οιναριον. Ath. l. 2.

Οιω. vel, solutâ diphthongo οϊω, ut τιω.—Ολιγακις.

Ολοος.—Ολοϊτοι, licenter, pronuntiabatur ολοιτοι, vel potius ολοωτοι. Cl. in loc.—Dawes. 166.

Ομοιιος, et ὁμοιιος. non idem quod ὁμοιος.—(Syn. Φαυλος. sch.) Quidam compositum volunt ex ὁμη, et ιεμαι. Alii ex μη et οιομαι, sive οϊομαι, unde tertia aliquando producitur. vid. οιω. supr.

Οπωρινος. tertiam breviat Hes.—*licenter. quippe ab οπωρα penultimam habere videtur ex ista η partim contractam, atque exinde productam, non ita χειμερινος. εαρινος. θερινος, a χειμα, εαρ, θερος.* deducta. Cl. ad Il. ε 5.—Sed et Ορθρινος, ab ορθρος, Arat.—Ideoque hæc modò Ionico pronuntiari, li more mallem producta, οπωρινος, ορθρινος. et, pace doctissimi viri, etiam *licenter*, ut vult Labbæus, quippe melius correpta, ut alia nomina *tum denominativa tam possessiva, materiam tempus, horam, ac similia, significantia*; πευκινος (a πευκη,) εωθινος, πρωινος, &c.

Ορκανη.—Ορκυνος, sive ορκυνος (nom. piscis) Opp. Ορμια. vid. Αιγεια.

Ορνις. Cave secundam corripias ex autoritate Phocylidis v. 119. Ορνισι μεν πολλην—quem in hunc modum refingas, Ορνισιν πολλην—vel, Πολλην μεν ταχυτητ' ορνισ', αλκην τε λεουσι.

Οτρυνω. ab fut. οτρυνω, ut κυρω a κυρω, κυρω.

Οφις. prima in loc. cit. *producitur consultò, ut versus ipse diriguisse videatur.* Cl. ex Dem. Phal.—f. οφ ις.

Π

Παγκοιτης.—Παλιωξις.—Παμφαγος.—Πασσαλος, licenter, propter tres breves.

Πανιρος. Ep.—At πανιρος. Anac. atque ita Juvenal. et Lucan. quos tutius sequeris.

Παρειπων. Il. ζ 62. *Cum sit vox composita, prima producitur qu. Cæsurâ.* Cl. in loc. At novam formulam *quasi Cæsura* non multùm miror; potius igitur παρειπων. vid. Dawes. p. 156.—Haud aliter παραλιος, Dion.—vel, παραλιος. vid. αρα.

Παραψυχη ab aor. 2. τε παραψυχω.

Παω. aor. 1. επασα, ut γελαω, σπαω, et al.

Πεδοβαμονι—Πεδοτριβης.—Πελατης.

Πειρατης. Αν μη πειρατης εν πελαγεσσι λαβη. Ep.

Πεμφιξ, πεμφιγος Aesch. Fr. in Pentheo.

Πιαινω et πιαινω, a πιων, sive πιων. (ut τιω.) unde πιονομος.

Πιδακιον,

Πῐνάκιον, πῐνάκισκος, a πίναξ.
Πῐνοεις, πινοω, a πῖνος.
Πινω. at πιω, πιομαι, ut τίω. Πιόμαι, ὦ Λυκαῖε, πολυ πλειν ἢ πιε Κυκλωψ. Ep.
Πιφαυσκω. 1. long. Labb.—corripuit autem Hom. Il. μ. 280. Od. λ. 441. et sic Orph.—σθενος αλλα σιδηρειταο πιφαυσκω—licenter igitur πῐφαυσκω.
Πλανοδιος prima producitur Hom. M. 75. vel ex necessitate, propter tres breves, Cl. in loc.—vel sumas Vau consonantem ante ν.
Πλᾰνοσῖζεις—Πλατῠαζω. al. πλαταιαζω.
Πλημμῦρις a fut. πλημυρῶ.—vel πλημμῠρω, πλημμῠρις.
Πλῦνεω a fut. πλῦνῶ unde πλῦνος, εὔπλῦνης, &c.
Πνῐγω. aor. 2. επνῐγον unde πνῑγευς, et πνῑγοεις.
Πνυμι. πνῦμαι, unde πεπνῦμενος, πεπνῦσαι. Il. ω. 377. *Non 2 præt. pass. ut vulgo censetur, quod respuit quantitas, sed 2. pr. pass, a πνῦμαι. Quibusvis vero temporibus poetæ, satis notum est præponere reduplicationem,* Il. γ. 86, &c. Leeds.
Πολιτευω, ut λυω.—Πολιτεια. l. Εχεις τα παντα προς π—
Πολυδακρυτος, 4. A. Labb. Leeds.—nempe brevis est, Il. ρ 192. a præt. pass. at longa Il. ω. 620, ab aor. 1. act. deducta.
Πολυθῠτος.—πολυκαῖνης—πολυμητος, sive πολυ·μητος.
Πολυμῖτος, a μῖτος.—πολυνῖρης, ut αγαννῖφος, ab aor. 2. ενιφον.
Πολυπῖνης, a πῖνος.
Πορνιδιον, secunda producta, a πορνιον vel πορνειον vix enim ritè, juxta normam a Dawes. p. 213. exhibitam, a πορνος vel πορνη, deduci potest.
Πορσῠνω—Il. γ 411. part. fut. 1.—El.625. aor.2.
Πορφῦρεω. πορφῠρεος, a fut. πορφῦρῶ.
Πραγματοδιφης.—πρασσω. pr. m. πεπρᾱγα, unde πρᾱγος. &c.
Πρεσβῦτης, Πρεσβῠτικος, a gen. πρεσβυς, æquè ac Πρεσβῠτερος, Πρεσβῠτατος, &c. quippe et πρεσβυος et πρεσβῠος. vid. ιλυς.
Πριν. non nisi licenter producitur.
Πρινινος 1. A. Labb.—malè. nusquam, quod scio, corripitur.
Πριω, ut τιω.—προτχυσεω. vid. χυσεω—πῖρινος.
Πτυω, ut λυω, sed corripitur in aor. 1. Theoc. 20. 11.—επτυσε κολπω vid. μυω.
Πῡγη. unde πῡγιδιον, πῡγαργος, πῡγοσολος, πῡγιζω. Theoc. 5. 41. At
Πῡγουσι a πυγων
Πυελος et πυελος—sic πυετια et πυετια, a πυος et πυον, sive πυον.
Πῠθιος, secunda etiam corripitur Hom. Ap. 373. —*Ex necessitate* Barnes.—nec melius Cl. ut *secunda* in Ιλιν Il. φ. 104. sc. *quia vocalis est longa, quæ tamen alia vocali sequente dimidia ex parte eliditur.*—proculdubio licenter producitur, ut in ιδε. νια, &c. si genuina sit lectio; mallem verò legere, ut monet Leeds, Πυθιον εγκαλεεσι—
Πῦρ, πῠρος. *cujus prima producitur* Call. 4. 203.—επει περὶ καιεο πυρι—*Inepta lectio.*, l.—κηρι. Bent.—δαιεο χηρι. Dawes, p. 107.—πῠριβολος quidem licenter qu. πυριβολος, vel propter tres breves.—πυροφορος a πυρος.

Ρ.

Ραξ, ρᾱγος.—ρᾰγοεις autem ab ερᾰγην.
Ρᾰδινος. απο τε ραον δινεισθαι. Lex.—At prior in δινη cum derivativis et compositis semper longa est. Ideoque vel ab aliâ origine, vel a ρα et δινω fut. τε δινω.
Ραθαμιγξ. 1. et 2. A.—*Smyrn. ap. Stob. item Nonn.* —Leeds.—malè, scribitur enim Εκ θαμινης ραθαμιγγος—et Nonn. Joh. 13. Οινωπι ραθαμιγγι—Fraudem fecit Cœlemannus, qui legit Οινοπι—
Ραθυμια vid. αεργια—Ραθυμος 1. et 2. long. Labb. Leeds.—nescio verò quî minus corripi possit prima, ut in ρᾰδινος. Atque ita supr. ρᾰθυμια.
Ρᾰνις, a fut. ρᾰνῶ.—l. ρανισιν, vel νοτερον ρανισι.
Ρυω in pr. et imp. ut λυω, unde ρῦτωρ ρῦτος, ρῦμα, et ερυμα,—ρῦτις et ρῦτις, Η και επι ρυτιδων πικρὸς εσεσιν ερως. Plut. Ουδε παρειαων ρυτιδας εκλαυσεας Ep. Et in aor. 1. ερῦσα et ερῠσα. Il. ο 29. Od. ζ. 129. Unde ρῦσαλεος, ρῦσος, ρῦσιον, et ρῦσιμος. vid. Μυω.

Σ.

Σακος, semper corripit Homerus.—Hesiodus autem semel producit,—δια δε μεγα σακος αραξε. α. 461. licenter quidem, sed eâdem forsan ratione, quâ Hom. produxit priorem in δια.
Σαιρω. pr. m. σεσᾱρως et σεσᾰρως. vid. αρα.
Σχλαροι vel Σελαροι. 2. l. Labb. et Leeds. Sed ap. Dion. 926. vera lectio est—αγρις Ελανων.—Σιαγων.
Σιγαλοεις. legendum σιαλοεις—σιαλ. ται, ποικιλαι Hesych. ut monet doctiss. Taylor, Lys. p. 704. Exempla plura permutationis τε γ pro digamma F, vel V consonante. vid ap. Dawes. p. 181. L.

Σιγυνη, ex σῦς, συος, transpositione vocalium, συβινη, σιβυνη, vel σιγυνη, unde σιγῦνης (l. ap. Suid.—τον σιγῦνην,) σιγυνος, et σιγῦνος. vid. κορυνη.

Σικῦον, Σικῡον, minus rectè. l. ιδοιεν pro ειδεν. Dawes. p. 256.

Σῖνος. a fut. σίνυμαι, unde ασίνης.—Ex σίνομαι vero σῖνος—ποροις απο σιντα κοψας. Nic.

Σκυτοτομος 1. l. *ex necessitate* Leeds.—potius enunciabatur cum Vau subjectâ, vel Att. cum τ geminato, ut in locis citatis σκῦτευς, σκῦτινος, σκῦτομεω.—Aliter, σκῦτος, σκῦταλη, σκῦτοδεψειν.

Σμῖλαξ, Σμεῖλος. Μη μεν δη σμιλον συ κακὴν μιατηΐδα μαρψαις Nic.

Σμῖνυη. At—οπου σμῖνοιο τετυκται—Nic.

Σοφια. vid. αεργια.

Σταφυλινος 2. Leeds.—f. Error Typographi, scribitur enim—και εκ σταφυλινε αμησας. Nic.

Στῖβεω, ab aor. 2. τε στιβω *calco*. Unde et στῖβευς, στῖβεια, στῖβος, et compos. αστιβης, νεοστῖβης, &c. At στῖβη, στῖφος. a στειβω, *denso*, cujus ab aor. 2. fit στῖβας, et στιβαρος.

Στροβιλος, et Στροβῖλος, licenter.

Στῦλη. Il. π. 457. Labb. Leeds. et Seb. Ind.—scribitur autem στηλη

Στῦλος. sic αστῦλος, ευστῦλος, περιστῦλος, στυλοω. Sed et στῦλος, ut ἴσος et ἴσος. Barnes. Restat verò mihi scrupulus; minimè enim locus citatus (Eur. I. T. 57.) probat correptam. Latini tamen, fateor, corripiunt *Stylus*.

Στῦμα vel στυμμα Labb—malè. *diversæ enim sunt voces, hoc a στυφω, illud a στυομαι.* Leeds.

Σῡαξ. Labb. *nusquam reperio, nec ausim ejus loco reponere συας.* Leeds.—Hesychius quidem habet συας et συβαξ, at eorum prior syllaba non nisi licenter produci potest.

Συβοσιον. 3. A. Labb.—3. l. *licenter*. Leeds—τοσσ' pro τοσ' et συβοσια—Synizesis. Cl. Sin huic non dabis manum, vel sumas consonantem Vau, vel legas, ut χηνοσοβια. vid. αεργια.

Σῦκιδιον, Σῦκιον. l. Συκιος. Sed cùm et hoc non agnoscant Lexicographi, malim Συκος, sc. τον συκεν χλοαοντα—prima enim nusquam, quod scio, corripitur.

Συγχῦσις.—Συμβᾶσις.—Συναορος, et Συνᾱορος: (ut αορ.) transpositione vocalium ab οαρ.

Συνεχης. 1. A. Labb.—1. long. Leeds.—uterque malè.—Συνεχες, Tribrachys, vel ut πωρειτων—Cl. in loc.—potius, συνεχες.

Σφονδῦλος, σφονδυλη, et σφονδῦλη.

Σφρᾱγιδιον, a gen. σφρᾱγις, σφραγιδος.

Σφῦρας, σφῦρον. At σφῦρησιν, σφῦρηλατος, σφῦραινα (piscis) Opp.—vid. αρα.

T.

Τᾱγη, Τᾱγος. at Τᾰγεχος, nisi dixeris formatum a præt. vel aor. 2. εταγον; voces sunt transponenda, sc.—ταγεχος ως ανὴρ θρασύς.—Ex alio fonte.

Τᾰγηνον, transpositione vocalium pro τηγᾰνον, a τηκω.

Τανῦπεζ. τανυποδα—Od. ι. 464.—ταναυποδα Cl. rectiùs fortasse τανῡποδα, vel ταναοποδα per Crasin enuntiandum ταναποδα.

Ταως, et τᾱως—Τετρaορος vid. συναορος

Τετραχῖλοι Il. ι. 860. Labb. Leeds.—Sed vera lectio est δεκαχιλοι.

Τιμᾱορος—Τιμᾱοχος.

Τινω 1. A. Leeds.—*primam debet producere, quamvis Euripides alicubi videatur corripuisse.* Labb.—Lingua Ionica scilicet, semper producit; Attico vero loquentes ore corripiunt. Eur. Or. 7. 530. I. T. 339. I. 447. Herc. f. 733.—Soph. Oed. C. 662, &c. Sic compos. εκτινω. Eur. Or. 7. Herc. f. 755. 983. Idem dictum puta de φθινω et φθανω—vid. Cl. ad Il. β 43.

Τιταινω. 1. l. Labb. nulla distinctione.—Prima in τιταινω, *festino*, producitur, sed τιταινω, *tendo*, primam habet brevem. Leeds.—sc. τεινω, τῖνω, τέτᾰκα unde τιτᾰνος τιτανω, τῖταινω.—Sed a τιω. sive τίω, τίσω,—Τιτας, τιταινω, Τιταν, Τιτᾶνες.—Ideoque, pace Schrevelii, malim exponere τιτανοντας (ap. Hes.) *nocentes*, vel *pœnam luentes*, quàm *extendentes* sc. manum.

Τιω. *Vocalis longa, sequente alia vocali, dimidia ex parte elidi, i. e. corripi potest, ut τιω,* &c. Cl. ad Il. ο. 24.—Contra autem, istiusmodi vocales natura esse breves, sed, subjectâ pro arbitrio consonante Vau, modò correptas, modò productas statuit *Dawes*. p. 165.—vid. λυω.

Τορυνη. 2. l. Labb.—Sed et τορῦνη, et τορῡνη—l. δει τορῡνης—κ. λ.—vid. κορυνη.

Τρῖβω. sed ab aor. 2. ετρῐβον, fit τριβη, τρίβος, τρῐβων, cum compos. διατρῐβη, ευτρῐβης, αχυροτριψ, αχυροτριβος, &c. at τρῐβολος (Leeds.) ab aliâ origine.

Τρῖζω—aor. 2. ετρῐγον—pr. m. τετρῑγα. vid. Pros.—Incremen. Verb.

Τρῡγητηρ. licenter a τρῠγαω. At τρῦγων (*avis*) τρυγονιον, a τρυζω.

Τρῦμα.—τρυσιβιος, a τρυω, sive τρῡω.

Τρυταινη

Τρυτανη, *non solum in significatione, cum Lat. trutina, sed etiam quantitate consentit.* Labb.—proculdubio licet primam corripere, at uspiam correptam non memini.

Τρυω. ut λυω—ολεσσιν ὑποτρυ̃σι καματοισιν. Nic.

Τῦλη τυ̃λος—licenter in Ep. τῦλη.

Τῦρος, cum compos. l. Ου τυρος—Hom. B. 38.—Labb.—Leeds. Cl.—Et—οχθαις Τυρογλυφον—ib. 221. id.—τυροεντα Theoc. 1. 58.—trisyllabon. Leeds. i. e. τῦρεντα. At hanc vocem non *Caseum*, sed *placentam* vertendam contendit Casaubon.

ΙΥ.

Ὑαλος.—ὑαλοεις &c. licenter. sic

Ὑδωρ et ὕδωρ, et cæt. compos. ab υω (ut λυω.) unde

Υετος. Λειβεται [illegible]—Ep. L 3.—et [illegible]

Υιος, item υἱος. Dawes. p. 44 297.

Υλακομωρος prima producitur ex necessitate, propter tres breves. Cl. in loc.—potiùs Vau insertâ ante λ.—Naturâ enim brevis est ut in ὑλαω. Et f. in

Υλη, per Digamma Æolicum ΥΛFΗ (Bentl.) vel f. ΥFΛΗ. Quæ exinde apud Græcos syllabam priorem semper productam habet.—Horatiana verò Dialysis in *Siluæ* I. 23, 4. non esse naturâ longam satis probat. Dawes. p. 169.

Υμην et Ὑμην ib. 291.—semper (ut ap. Lat.) ὑμεναιος. Leeds.

Υπερσπλια.—Υποδεξιη. vid. αεργια.—Υπευδιος. vid. Ευδιος.

Φ.

Φαλαινα, et Φαλαινα. Κυνδαλα φαλαινη εναλιγκια. Nic.

Φαος. licenter φαεος.—Φαεος:

Φαρος. Ita semper Hom.—et ap. Hes. Λευκοισιν φαρεεσσι—legamus φαρεσσι Attici verò scriptores haud rarò corripiunt. Eur. Supp. 280. Herc. f. 414. Soph. Trach. 932.—vid. αρα.

Φευγω. vid. Not. in Prosod. Incremen. Verb.

Φθανω et Φθινω. vid. sup. τινω.—Φθινω, a fut. φθινω.

Φιλομαι, εφιλαμην. fut. φιλεμαι, unde φιλεω, &c. Radix autem est φιλος. unde φιλιω, &c. et Ion. φιλος, Il. δ. 155. unde φιλομαι, φιλητης, φιλοσοφος, &c.

Φλια, et φλια. vid. αεργια.

Φλοιτος. φλοιτας. ult. corripitur ut in τεχνας Theoc.—Barnes. p. 460. φλοιτος verò nusquam reperio, nec in Iambicis Doricismum probo. malim igitur φλοιντας, φλοιης, a φλιω, ut φοινικοεις a φοινικος.

Φλυαρος, et φλυαρια. vid. αρα.—Φλυω. ut λυω.

Φοινικεος, et φοινικοεις secundam corripiunt. Leeds.—malè.—

Φοινικοεσσαν Il. κ. 133. ψ. 717. pronuntiabatur φοινικουσαν. Cl. in loc. Ita f. φοινικος Hes. α. 194.

Φρατερ. primam malè corripit Pallas Ep. l. 1.—τε φρατερ ειπε μονον. At forsan consultò, morem pronunciandi joculariter imitans.

Φρενοδαλης de tertia hæret Pauw, et correptam probat. proculdubio autem produci potest ut supr. in σεμιδαλις, et versus esse Ithyphallicus, quod et ipse non negat.

Φριμασσομαι.—Φευγω.—Φρυνη. Λημναιης φρυνης πολυαυχεος—Nic.

Φυλετης Φυλη Διζεσθαι φυλης Πτολεμαιδος—Call. Ep. 15.

Φυσαλις. a φυσαω.

Φυσις. *priorem non nisi licenter producere potest.* Labb.—nec sanè idoneâ autoritate productam scio: Itaque nihil moror quod Barnesius asserit. *Potest et φυσις dici et scribi eodem modo ac φυμα, &c.* Eur. p. 511.—Quod ad primam autem in φυτευω, non illi prorsùs dissentio, et ejus annotationem admisi ad Eur. Alc. 294. 1137. Fateor tamen non sine reprehensione amici Etonensis. Quidni verò produci potest æque ac prima in ευταλια, vel φυσιζοος? fluunt ab eodem fonte, φυω (cujus prior nonnunquam producitur, ut λυω.—Αλλ' ετις ποτα ειη οσα χθ μαλος Αιγυπτος. Theoc. 17. 79.) vel φυσω fut.—Quin et plurima præ se fert exempla, sc. Soph. Ant. 656—Oed. C. 730. φυτευμα, nisi in Antistrophe contrahas primam in Ευιππον—Aj. 1313.—sic Opp. κυν l. 1. v. 2.—Hes. ς. 086. In his quidem alii volunt φυταω, et in illis ειτευω; sed cùm et hæc vocabula sint ab eadem origine, quare primam magis quàm φυτευω, protraherint, prorsùs nescio; usus fortasse, vel potius Criticorum acumen, ita vult, non Etymon.—Coluthum verò tertiam in νεοφυτος producentem minimè probo, nec scribentibus sequendam puto.

Χ.

Χειρομυσος. vid. μυσος et μυω.

Χηνεος. laborat versus, sed ita Barnes. Et expecto felicius ingenium, qui me doceat meliori, nisi forsan juvabit,

Μοσχον τεοντα σαρξ τε.—

Χῐδῐαος. licenter, propter tres breves.—Χλᾱνις.

Χλιαινω et Χλῐαινω.—Ως' η προσπλησαντα χλιαινην παλιν. Ath.

Χλῐδη.—licenter Phocyl. v. 200. Αρσεσιν ου επιοικε κομη, χλιδαι δε γυναιξι.

Χρυσοφῦρητος. f. ab aor. 2. εφῦρην, a φῦρω.

Χῦλος.—χῦμος. sed μελαγχυμος *alicubi pen-ultimam breviat.* Labb.—Λευκοις τε γαρ μορφοισι, και μελαγχυμοις Aesch. Fr. ex Κρησσαι.—Ita quidem Spanheim ad Call. 4. 11.—Al. omn. μελαγχῐμος. quod vide.

Ψ.

Ψῐμυθος, et ψῐμῦθιον. licenter, Κηρεμιτων ολον ψιμυθιν, η τε—Nic.

Ψῦθος. a ψῦθω. quod ab aor. 2. τε ψευδω. unde et ψυθιζω, *susurro.*—και η ψυθος ιτομ' εχοισα. Call.—i. e. κατα ψυθος. vel l. ψυθες. P. ad Aesch. Ag. 1007.

Ψῦχη. cum compos.—At την ψυχην καταιτιας; Men.—l. την τυχην.

Ω.

Ωρᾱκιαζω.—Ωρῦγη. Ωρῦγη ταυτης ηλθε δια πολεως. Ath. l. 13.—Ωρῦδον. Nic. Al. 223.

Ωριων, ut Κρονιων, et in obliquis.

FINIS.

1.7.11

1.7.11 (vol. II)

- controllo collazione;
- restauro carta (sutura di strappi e lacune, imbrachet_ tatura, rammendc alla piega): carta giapponese Vang 517, veline giapponesi Vang 502, 508 e 561, adese con Tylo_ se MH300p al 6%;
- ricomposizione fascicoli;
- pressatura tra cartoni, sotto pressa a colpo;
- preparazione fogli di guardia struttura "C" in Ingres Vang 20231 e pelle uovo;
- loose guard in giapponese Vang 517;
- cucitura piena su 4 nervi di capra allumata , ripieni di fettuccia di lino intrecciata: fili di lino inglese ritorto;
- incollatura del loose guard;
- posa in squadra del volume, dopo rifilatura guardie in testa e piede, e passaggio in colla, rimossa a spugna: Tylose MH300p 6%; prima della completa asciugatura leg gera stondatura del dorso;
- bloccaggio cartoncino LC a filo delle controguardie;
- indorsatura: caselle ricoperte in carta giapponese, a_ desa con Tylose MH300p 6%; indorsatura in pelle uovo a pezzo unico con finestre, per l' emersione dei nervi;
- capitelli naturali con anima in capra allumata, ripie_ na di fettuccia di lino intrecciato, passanti al cen_ tro fascicoli e sotto catenella: filo di lino ritorto;
- piegature coperta: in sequenza, piegatura del rimbocco al piede, in testa, al piatto posteriore, al dorso e al piatto anteriore; le piegature vengono agevolate dal_ l' uso di un punteruolo arrotondato in punta con cui si esercita pressione sulla linea di piegatura dalla par_ te del carniccio;
- taglio della pergamena: per gli incastri le misure so_ no state individuate con sesta e segnate con punteruolo mentre la foratura è ottenuta con fustella fine; sago_ mature con slim-knife;
- infilatura dei nervi e dei capitelli in fori ottenuti a fustella media;
- piegatura dei labbri; lacci in capra allumata.

aprile 1998

BIBLOS
Firenze

